

ปลายทางแห่งความหวัง

(ฉบับสมบูรณ์)

เอเลน จี. ไวท์

The Great Hope (Full Version)

Ellen G. White

“ปลายทางแห่งความหวัง”

(ฉบับสมบูรณ์)

โดย เอลเลน จี. ไวท์

The Great Hope (Full Version)

by Ellen G. White

แปลจาก: White EG. The Great Controversy (1911)

Ellen G. White Estate

“ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิม
และแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว” “อาณาจักรดั้งเดิมจะกลับมา”
“คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินเป็นมรดก และอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์”
ในนครของพระเจ้า “กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป” “เพราะว่าองค์พระผู้
เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย”

“สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้า
ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์”

วิวรณ์ 21:1 มีคาห์ 4:8 สดุดี 37:29 วิวรณ์ 22:5 1 โครินธ์ 2:9

“ปลายทางแห่งความหวัง” (ฉบับสมบูรณ์) โดย เอลเลน จี. ไวท์

The Great Hope (Full Version) by Ellen G. White

แปลจาก: White EG. The Great Controversy (1911), Ellen G. White Estate.

Website: <http://www.WhiteEstate.org>

พระคริสตธรรมคัมภีร์อ้างอิงจากฉบับมาตรฐาน 2011

เรียงพิมพ์และจัดรูปเล่มใหม่ 1 มกราคม 2017 จำนวน 10,000 เล่ม

หนังสือนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาห้ามจำหน่าย

จัดพิมพ์โดย: สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ

12 ซอยปรีดีพนมยงค์ 37 ถนนสุขุมวิท 71 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา

กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0 2391 3595 โทรสาร 0 2381 1928

Website: www.adventist.or.th E-mail: sdam@adventist.or.th

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

ห้ามลอกเลียนแบบ ทำซ้ำ ไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
นอกจากได้รับอนุญาตก่อน

สารบัญ

อารัมภบท.....	(7)
บทนำของคณะผู้จัดพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษ.....	(8)
คำนำของผู้ประพันธ์.....	(10)
1 ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม.....	1
2 การกตขี้ข่มเหงในศตวรรษต้นๆ.....	23
3 ยุคมีตทางจิตวิญญาณ.....	33
4 ชาววอลเดนซิส.....	45
5 ยอห์น ไวลลิฟ.....	61
6 ฮัสและเจอโรมี.....	77
7 ลูเธอร์ตีตัวออกห่างจากโรม.....	99
8 ลูเธอร์รายงานตัวต่อสภา.....	123
9 นักปฏิรูปศาสนาชาวสวิส.....	147
10 ความก้าวหน้าของการปฏิรูปในประเทศเยอรมนี.....	159
11 การประท้วงของเจ้าครองแคว้นต่าง ๆ	171
12 การปฏิรูปศาสนาในประเทศฝรั่งเศส.....	185
13 ประเทศเนเธอร์แลนด์และแถบสแกนดิเนเวีย.....	211
14 นักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษรุ่นหลัง	219
15 พระคัมภีร์กับการปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศส.....	239
16 บรรพบุรุษที่เป็นฟิลกริม	261
17 ผู้ประกาศข่าวของรุ่งอรุณ	271
18 นักปฏิรูปชาวอเมริกันท่านหนึ่ง	289
19 ความสว่างส่องเข้าไปในที่มืด	313
20 การตื่นตัวครั้งยิ่งใหญ่ฝ่ายศาสนา.....	325
21 คำเตือนที่ถูกปฏิเสธ	343
22 เหตุการณ์เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์	359
23 สถานนมัสการคืออะไร	377

24	อภิสุทธิสถาน	391
25	พระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้	401
26	ภารกิจหนึ่งของการปฏิรูป	417
27	การฟื้นฟูยุคใหม่	427
28	เผชิญหน้ากับหนังสือบันทึกแห่งชีวิต	445
29	จุดเริ่มต้นของความชั่ว	457
30	มนุษย์และซาตานเป็นศัตรูกัน	469
31	สื่อวิญญาณชั่ว	475
32	กัณฑ์ของซาตาน	481
33	การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งแรก	493
34	คนตายติดต่อกับเราได้หรือ	511
35	เสรีภาพของจิตสำนึกถูกคุกคาม	521
36	การขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น	539
37	พระคัมภีร์เป็นโล่ป้องกัน	549
38	คำเตือนสุดท้าย	559
39	เวลาแห่งความทุกข์ยาก	569
40	ประชากรของพระเจ้าได้รับการช่วยกู้	589
41	โลกร้างอ่าว้าง	607
42	ความขัดแย้งสิ้นสุดแล้ว.....	615

อาร์มภบท

หนังสือ “ปลายทางแห่งความหวัง” (ฉบับสมบูรณ์) ที่ท่านถืออยู่ในมือเล่มนี้ เขียนขึ้นเมื่อหนึ่งร้อยกว่าปีที่แล้ว โดย เอเลน จี. ไวท์. นักเขียนสตรีชาวอเมริกัน เธอได้บรรยายถึงเรื่องราวของความขัดแย้งระหว่างความดีและความชั่ว ฝ่ายธรรมะและฝ่ายอธรรม บอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ของโลกในอดีต สู่ยุคปัจจุบันและสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตชี้ให้เห็นความขัดแย้งที่จะก่อให้เกิดปัญหาในสังคมโลก ภัยพิบัติทางธรรมชาติซึ่งจะมีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของเราทุก

คน บอกให้รู้ถึงเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายของโลกใบนี้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ฆะตกรรมของมวลมนุษย์จะเป็นอย่างไร “ปลายทางแห่งความหวัง (ฉบับสมบูรณ์)” มีคำตอบและความหวังสำหรับทุกคน ดังนั้นการได้หยิบหนังสือเล่มนี้มาอ่าน จึงเป็นการเปิดโลกอีกมุมหนึ่งที่ท่านไม่เคยได้รับรู้ และจะนำท่านไปสู่ความเข้าใจที่ไม่เคยได้ทราบมาก่อน เพื่อให้ผู้อ่านทุกคนตัดสินใจว่าควรเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไร

บทนำของคณะผู้จัดพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษ

ท่านผู้อ่านที่เคารพ หนังสือเล่มนี้ไม่ได้พิมพ์ไว้เพื่อบอกว่าในโลกใบนี้มีบาป มีความเศร้าโศกเสียใจและมีความทุกข์ยากลำบาก ซึ่งเราต่างก็ทราบที่อยู่แล้ว และหนังสือเล่มนี้ก็ไม่ได้พิมพ์มาเพื่อบอกว่ามีความขัดแย้งยิ่งใหญ่ที่ไม่อาจรวมชอมกันได้ระหว่างความมืดกับความสว่าง บาปกับความชอบธรรม ความผิดกับความถูกต้อง ความตายกับชีวิต ลึกลงในใจของเรา เราต่างทราบดี และเรายังทราบด้วยว่าเราต่างมีส่วนร่วม ต่างเป็นตัวละครในความขัดแย้งนี้

แต่ในบางขณะของชีวิต ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม จะเกิดแรงดลใจที่เราทุกคนมีความต้องการเรียนรู้เรื่องความขัดแย้งยิ่งใหญ่นี้ให้ลึกซึ้งลงไปอีกกว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร หรือว่าเป็นเช่นนี้อยู่แล้วตลอดเวลา มีปัจจัยอะไรอื่นอีกหรือไม่ที่ทำให้ความขัดแย้งยิ่งใหญ่นี้สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น แล้วเราไปเกี่ยวข้องกับตัวอย่างไร เราต้องร่วมรับผิดชอบอย่างไร เราเองไม่ได้เลือกที่จะเกิดมาอยู่ในโลกนี้ สิ่งเหล่านี้ส่งผลชั่วร้ายหรือผลดีต่อตัวเราอย่างไร

มีองค์ประกอบยิ่งใหญ่อะไรบ้างที่พัวพันอยู่กับเรื่องนี้ ความขัดแย้งนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร ตอนจบจะเป็นอย่างไร ตามที่นักวิทยาศาสตร์บอก โลกนี้จะต้องจมดิ่งสู่หลุมดำอันเยือกแข็งในราตรีมืดมิดตลอดกาลไหม หรือว่าจะมี

อนาคตที่ดีกว่านี้

ปัญหาที่เข้ามาใกล้ตัวยิ่งกว่านี้คือความขัดแย้งในใจของเราเอง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างความเห็นแก่ตัวที่เข้ามากับความรักที่แบ่งปันออกไปจะจบลงด้วยชัยชนะในทางที่ดีหรือไม่และจบลงอย่างไรไปตลอดกาลหรือ แล้วพระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องนี้อย่างไร พระเจ้าสอนอะไรเราในเรื่องที่มีความสำคัญชั่วนี้วันหนึ่งเช่นนี้

ท่านผู้อ่านที่เคารพ หนังสือเล่มนี้มีจุดประสงค์ที่ต้องการช่วยนำจิตวิญญาณที่ทุกข์ระทมเพื่อไปพบกับทางออกที่ถูกต้องของปัญหาเหล่านี้ หนังสือเล่มนี้ประพันธ์โดยสตรีท่านหนึ่งที่เคยประสบกับตนเองและค้นพบว่าพระเจ้าทรงประเสริฐยิ่งนักและเธอยังเรียนรู้จากการใกล้ชิดสนิทกับพระเจ้าและจากการศึกษาพระวจนะของพระองค์ว่า ความลึกลับของพระเจ้าสถิตอยู่ร่วมกับผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์จะทรงสำแดงให้พวกเขาเรียนรู้ถึงพันธสัญญาของพระองค์

เพื่อให้เราเข้าใจหลักการต่างๆ ของความขัดแย้งยิ่งใหญ่ที่พัวพันถึงชีวิตของจักรวาลนี้ให้มากขึ้น ผู้ประพันธ์นำบทเรียนที่เป็นรูปธรรม มีหลักฐานแน่นหนามากมายของยี่สิบศตวรรษที่ผ่านมาไปเปิดเผยต่อหน้าเรา

หนังสือเล่มนี้เริ่มต้นที่เหตุการณ์ประวัติศาสตร์อันน่าเศร้าของการล่มสลาย

พึงพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม เมืองที่พระเจ้าทรงเลือกสรร ไม่นานหลังจากที่ชาวเมืองปฏิเสธไม่ยอมรับบรูซแห่งเนินเขาคาลวารี พระผู้เสด็จมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด จากนั้นเหตุการณ์ก็ดำเนินต่อมาตามลำดับตามเส้นทางความยิ่งใหญ่ของแต่ละชนชาติ เน้นให้เราเห็นถึงการกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้าในศตวรรษที่หนึ่ง การละทิ้งความเชื่อครั้งยิ่งใหญ่ในคริสตจักร การตื่นตัวของชาวโลกต่อการปฏิรูปศาสนา ซึ่งเปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงหลักการบางประการของความขัดแย้งยิ่งใหญ่นี้ บทเรียนอันน่าสยดสยองซึ่งประเทศฝรั่งเศสต้องเผชิญภายหลังที่ปฏิเสธหลักการแห่งความถูกต้องและความชอบธรรม การฟื้นฟูและการเกิดทุนพระคัมภีร์ขึ้นใหม่ และอิทธิพลของคุณความดีกับการช่วยให้รอดของพระคัมภีร์ การตื่นตัวทางศาสนาในยุคสุดท้าย การแกะสลักเปิดน้ำพุแห่งพระคำอันเจิดจรัสของพระเจ้าด้วยการเปิดเผยความกระจ่างและความเข้าใจเพื่อเผชิญกับทุกการหลอกลวงของความมืดที่โหมกระหน่ำเข้ามา

หนังสือเล่มนี้นำเสนอให้เห็นอย่างตรงไปตรงมา อย่างชัดเจน อย่างหนักแน่นถึงความขัดแย้งที่จะมาถึงในปัจจุบันพร้อมด้วยหลักการอันสำคัญที่เกี่ยวข้อง เป็นความขัดแย้งที่ไม่มีผู้ใดจะอยู่เป็นกลาง

ที่สุดแล้ว หนังสือเล่มนี้บอกเราถึงชัยชนะที่จะอยู่อย่างนิรันดรและอย่างมีวิเศษมีภาพของความดีเหนือความชั่ว ความ

ถูกต้องเหนือความผิด ความสว่างเหนือความมืด ความปีติยินดีเหนือความเศร้าโศก ความหวังเหนือความสิ้นหวัง เกียรติยศเหนือความละอาย ชีวิตเหนือความตาย และความรักที่อดทนนานยังยืนเหนือความเกลียดชังที่อาฆาต

หนังสือเล่มนี้เริ่มพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1888 ตามด้วยฉบับแก้ไขโดยผู้ประพันธ์เองในปี ค.ศ. 1911 ผลงานเขียนที่โดดเด่นนี้ได้รับการตีพิมพ์และแปลเป็นภาษาต่างๆ อย่างแพร่หลายไปทั่วโลก ท่านผู้อ่านจะพบว่าผู้ประพันธ์เขียนอย่างตรงไปตรงมาและอย่างเข้มข้น เน้นให้เห็นถึงข้อผิดพลาดและแนววิธีกฎต่างๆ โดยยึดพระวาจาของพระเจ้าที่ไม่ผันแปรเป็นพื้นฐาน แม้กระทั่งในสองสามทศวรรษที่ผ่านมา เราต่างก็เป็นพยานเห็นการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของสังคมโลกทางศาสนา สารหลักและการคาดการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ล้วนปรากฏให้เห็นตรงตามเวลาที่คาดการณ์ไว้อย่างเที่ยงตรงน่าสนใจยิ่ง

หนังสือเล่มนี้ที่พิมพ์ออกมาหลายครั้งแล้วนั้นนำจิตวิญญาณมายมายมาสู่พระผู้เลี้ยงองค์เที่ยงแท้ หวังว่าการพิมพ์หนังสือในครั้งนี้จะสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้นเพื่อความดีและความชอบธรรมแห่งนิรันดรกาล นี่คือคำอธิษฐานของ

คณะผู้จัดพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษ

คำนำของผู้ประพันธ์

ก่อนบาปเข้ามาในโลก อาตมมีความสุขกับการสื่อสารสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงสร้างของเขาโดยตรง แต่เมื่อมนุษย์เลือกแยกตนเองออกไปจากพระเจ้าโดยการฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์ สิทธิพิเศษสูงสุดของมนุษยชาติจึงถูกตัดขาดสะบั้นไป อย่างไรก็ตาม โดยแผนการแห่งความรอด พระองค์ยังคงเปิดทางให้มนุษย์ผู้อาศัยบนโลกนี้มีโอกาสติดต่อกับสวรรค์ พระเจ้ายังคงสื่อสารกับมนุษย์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ และความกระจางจากสวรรค์ก็ยังคงถ่ายทอดมาสู่ชาวโลกโดยผ่านทางผู้รับใช้จำนวนหนึ่งที่พระองค์ทรงเลือก “มนุษย์กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเขา” 2 เปโตร 1:21 {GC v.1}

ระหว่างสองพันห้าร้อยปีแรกของประวัติศาสตร์มนุษย์ ไม่มีผลงานเขียนที่เปิดเผยเรื่องของพระเจ้ากับมนุษย์ ผู้ที่พระเจ้าสอนถ่ายทอดความรู้ให้แก่คนอื่นๆ และส่งต่อจากรุ่นพ่อสู่รุ่นลูกเป็นทอดๆ ไป มนุษย์มาเริ่มต้นรู้จักการใช้ภาษาเขียนในยุคของโมเสส มีการจารึกพระวจนะที่ได้รับทรงดลใจลงเป็นชุด ผลงานเช่นนี้ดำเนินต่อเนื่องเรื่อยมาเป็นเวลาหนึ่งพันหกร้อยกว่าปี---จากโมเสส ผู้จารึกประวัติศาสตร์การทรงสร้างและพระบัญญัติต่างๆ จวบจนถึงอัครทูตยอห์น ผู้บันทึกสัจธรรมล้ำค่าที่สุดแห่งพระ

กิตติคุณ {GC v.2}

พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์ แต่ใช้มือของมนุษย์เป็นผู้เขียน และด้วยความหลากหลายของรูปแบบการเขียนของพระธรรมแต่ละฉบับซึ่งบ่งบอกถึงอุปนิสัยอันหลากหลายของผู้เขียนแต่ละท่าน สัจธรรมทั้งปวงที่เปิดเผยในพระคัมภีร์ล้วน “ได้รับการดลใจจากพระเจ้า” 2 ทิโมธี 3:16 กระนั้น ทั้งหมดเป็นความคิดเห็นตามคำพูดของมนุษย์ พระเจ้าทรงสำแดงความกระจางเหล่านี้สู่สติปัญญาและจิตใจของมนุษย์ผู้รับใช้ของพระองค์โดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์ประทานมาให้ในความฝัน ในนิมิต ในสัญลักษณ์และภาพ และผู้ที่ถูกเลือกให้รับความกระจางเหล่านี้บันทึกความรู้นี้เป็นภาษามนุษย์ {GC v.3}

ส่วน พระบัญญัติสิบประการนั้น พระเจ้าเองเป็นผู้ตรัส และทรงจารึกด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง พระบัญญัติสิบประการจึงเป็นของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นการประพันธ์ขึ้นของมนุษย์ แต่พระคัมภีร์นั้นเป็นสัจธรรมที่พระเจ้าประทานให้แก่อธิบายด้วยภาษาของมนุษย์ เป็นการร่วมมือของพระเจ้ากับมนุษย์ คุณลักษณะเช่นนี้ปรากฏให้เห็นในพระลักษณะนิสัยของพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรพระเจ้า และทรงเป็นบุตรมนุษย์ ดังนั้น เป็นความ

จริงเหมือนเช่นพระคริสต์ พระคัมภีร์เป็น
“พระวาจา ทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่
ท่ามกลางเรา” ยอห์น 1:14 {GC v.4}

หนังสือแต่ละเล่มของพระคัมภีร์นำ
เสนอให้เห็นรูปแบบที่แตกต่างกัน และ
เปิดเผยเรื่องราวอันหลากหลายอันเนื่อง
จากการบันทึกที่เกิดขึ้นในยุคสมัยที่แตก
ต่างกันอย่างยาวนาน โดยผู้ที่อยู่ในสถานะ
และมีอาชีพที่ไม่เหมือนกัน แต่ละคนใช้
สำนวนเขียนที่ไม่เหมือนกัน นำเสนอความ
จริงที่เหมือนกันโดยคนหนึ่งย้ำเน้นเรื่อง
หนึ่งให้ประทับใจกว่าอีกคนหนึ่ง และเมื่อ
มีผู้เขียนหลายท่านที่เล่าเรื่องเดียวกัน แต่
อยู่ในสถานการณ์และความสัมพันธ์กับ
เหตุการณ์ที่ต่างกัน คนที่ไม่ตั้งใจอ่านก็
อาจมีอคติว่าเรื่องเดียวกันที่บันทึกนี้ขัด
แย้งหรือตรงข้ามกัน แต่สำหรับผู้อ่านที่ใช้
สติปัญญา ให้ความเคารพ และมีจิตใจที่
โปร่งใสแล้ว จะเข้าใจถึงเบื้องลึกแห่งความ
สอดคล้องกันอย่างน่าอัศจรรย์ {GC vi.1}

ด้วยการนำเสนอผ่านผู้เขียนหลายท่าน
ความจริงของพระคัมภีร์จึงนำเสนอออก
มาในรูปแบบที่ต่างกัน ผู้เขียนคนหนึ่งรับ
ความประทับใจกับตอนหนึ่งของเรื่อง
เขาจึงหยิบตอนนี้ซึ่งตรงกับประสบการณ์
หรือความเข้าใจและความชื่นชอบของตน
มาเล่า ส่วนอีกคนหนึ่งนำตอนอื่นของเรื่อง
เดียวกันมาเขียน แต่ทั้งหมดต่างก็อยู่ภาย
ใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ให้นำเรื่องที่ประทับใจตนเองมากที่สุดมา
เล่า ดังนั้น แต่ละคนอาจนำแง่มุมหนึ่งของ
ข้อเท็จจริงมาเสนอ แต่ข้อเท็จจริงองค์รวม

นั้นมีความสอดคล้องกันอย่างครบถ้วน
และสัจธรรมทั้งปวงที่พระคัมภีร์สำแดงให้
เห็นต่างก็ประสานเป็นเนื้อเดียวกันอย่าง
สมบูรณ์ นำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างดียิ่ง
เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์
ในทุกสถานการณ์และในทุกประสบการณ์
ของชีวิต {GC vi.2}

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะสื่อสารธรรม
ของพระองค์มาสู่ชาวโลกโดยผ่านตัวแทน
ที่เป็นมนุษย์ และโดยผ่านทางพระ
วิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เองทรงคิดสรร
มนุษย์และเจิมตั้งคนที่มีคุณสมบัติเพื่อทำ
พระราชกิจนี้ พระวิญญาณทรงนำสมอง
ของพวกเขาให้เลือกสิ่งที่ควรพูดและเขียน
ในสิ่งที่ควรเขียน สมบัติล้ำค่านี้ทรงมอบ
ให้มนุษย์ที่ทรงสร้างมาจากผงคลี แต่
กระนั้นก็ยังเป็นสมบัติที่มาจากพระเจ้า
คำพยานเหล่านี้ถูกถ่ายทอดผ่านคำอธิบาย
ที่ไม่สมบูรณ์แบบของภาษามนุษย์ แต่
กระนั้นก็ยังเป็นคำพยานของพระเจ้า และ
ผู้ฟังที่เป็นบุตรธิดาซึ่งอยู่ในโอวาทของ
พระเจ้าต่างสัมผัสถึงพระสิริแห่งฤทธานุ
ภาพของพระองค์อันเปี่ยมด้วยพระคุณ
และสัจธรรม {GC vi.3}

ในพระวาทะของพระเจ้า พระองค์ทรง
มอบความเข้าใจที่จำเป็นสำหรับความรอด
แก่มนุษย์แล้ว มนุษย์ต้องรับพระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์นี้ว่าเป็นการสำแดงพระประสงค์
ของพระองค์ซึ่งมีสิทธิอำนาจและไม่ผิด
พลาด พระวาทะเหล่านี้เป็นมาตรฐานวัด
อุปนิสัย เปิดเผยถึงหลักข้อเชื่อและการ
ทดสอบประสบการณ์ “พระคัมภีร์ทุกตอน

ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16, 17 {GC vii.1}

กระนั้น แม้ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่พระเจ้าทรงสำแดงพระประสงค์ของพระองค์แก่มนุษย์โดยผ่านทางพระวจนะของพระองค์แล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์ไม่จำเป็นต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตกับเราและนำเราอีกต่อไป ในทางกลับกัน พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสัญญาที่จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเปิดเผยพระวจนะแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่ออธิบายและเพื่อนำคำสอนของพระองค์ไปประยุกต์ใช้ และเนื่องจากพระคัมภีร์เกิดขึ้นจากการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงเป็นไปได้ที่คำสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะขัดกับพระวจนะ {GC vii.2}

พระเจ้าไม่ได้ประทานหรือแม้แต่มอบหมายพระวิญญาณบริสุทธิ์มาทำหน้าที่แทนพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ทดสอบคำสอนและประสบการณ์ทั้งปวง อัครทูตยอห์นกล่าวว่า “ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อทุกอย่างที่วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้นๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้เผยพระวจนะเท็จจำนวนมากในโลกละ” 1 ยอห์น 4:1 และผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เคยกล่าวว่า “ไปดูธรรมเนียมปฏิบัติและถ้อยคำ

พยาน แน่ที่เดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้า ก็จะเป็นคนที่ไม่มืรุงอรุณเลย” อิสยาห์ 8:20 {GC vii.3}

มีคนกลุ่มหนึ่ง ที่สำคัญตนมคิดว่าได้รับความแจ่มแจ้งแล้ว มีวิชาความรู้ไม่จำเป็นต้องฟังพระวจนะของพระเจ้าเพื่อการทรงนำ ต่างประณามพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแรงกล้า คนเหล่านี้หลงคิดว่าสิ่งที่ตนเองเข้าใจนั้นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าในวิญญาณจิตของตน แต่วิญญาณที่ควบคุมคนนี้ไม่ใช่วิญญาณของพระเจ้า การคล้อยตามความเข้าใจที่ผิดๆ เหล่านี้ซึ่งมองข้ามพระคัมภีร์ไป จะพาคคนเหล่านี้ไปสู่ความสับสน ถูกหลอกและถูกทำลายเท่านั้น เป็นการรับใช้แผนของฝ่ายชั่ว เนื่องจากพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสำคัญยิ่งต่อคริสตจักรของพระคริสต์ จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งของชาตนาเพื่อสร้างความเกลียดชังแก่พระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำให้ประชากรของพระเจ้าละเลยแหล่งพลังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นผู้จัดเตรียมให้ {GC vii.4}

เพื่อให้สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณของพระองค์ยังคงต้องสถิตอยู่ตลอดระยะเวลาการประกาศพระกิตติคุณนี้ ระหว่างยุคต่างๆ ที่พระคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่กำลังเขียนอยู่นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้หยุดการสื่อความกระจ่างแก่ปัญญาของแต่ละบุคคลซึ่งพระเจ้าทรงเรียกนอกเหนือจากที่บันทึกไว้ในพระธรรมแต่ละเล่มของพระคัมภีร์

เลย ในพระคัมภีร์ก็ยังมีบันทึกว่าพระ
วิญญาณบริสุทธิ์มาถ่ายทอดคำเตือน
คำชี้แนะและคำแนะนำให้แก่มนุษย์อัน
เกี่ยวกับเรื่องของการจัดเตรียมพระคัมภีร์
มีการกล่าวถึงผู้เผยพระวจนะในยุคต่าง ๆ
ซึ่งคำพูดของท่านเหล่านั้นมิได้มีการบันทึก
ไว้ในลักษณะเดียวกัน เมื่องานรวบรวม
พระธรรมต่าง ๆ ของพระคัมภีร์เสร็จสิ้น
แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังคงต้องดำเนิน
พระราชกิจของพระองค์ต่อไปในการให้
ความกระจ่าง เตือน และปลอบประโลม
บุรุษิต่างหลายของพระเจ้า {GC viii.1}

พระเยซูทรงสัญญากับสาวกทั้งหลาย
ของพระองค์ว่า “เราจะทูลขอพระบิดา
และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้
กับพวกท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป”
“เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมา
แล้ว พระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริง
ทั้งหมด...และพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวก
ท่านถึงสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น” ยอห์น
14:26; 16:13 พระคัมภีร์สอนเราอย่าง
ชัดเจนว่าพระสัญญาเหล่านี้ แม้จะเกิดขึ้น
ในสมัยของสาวกทั้งหลาย แต่ก็ครอบคลุม
ถึงคริสตจักรของพระคริสต์ในทุกยุคสมัย
เช่นกัน พระผู้ช่วยให้รอดประทานความ
มั่นใจให้กับผู้ติดตามว่า “เราจะอยู่กับท่าน
ทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว
28:20 และอัครทูตเปาโลประกาศว่าของ
ประทานและการสำแดงต่าง ๆ ของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์นั้นพระองค์ประทานแก่
คริสตจักร “เพื่อเตรียมชนมิกชนสำหรับ
การปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกาย

ของพระคริสต์ จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุ
ถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความ
เชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า
บรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่ คือโตเต็มถึง
ขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์”
เอเฟซัส 4:12, 13 {GC viii.2}

อัครทูตอิชยาฐานเพื่อชาวเมืองเอเฟซัส
ว่า “ขอพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเราคือพระบิดาผู้ทรงพระสิริ
ทรงให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจที่ประกอบด้วย
ปัญญาและการสำแดงเพื่อท่านจะรู้จัก
พระองค์ ขอให้ตาใจของพวกท่านสว่าง
ขึ้นเพื่อจะได้รู้ว่าพระองค์ประทานความ
หวังอะไรแก่ท่านในการทรงเรียกพวกท่าน
นั้น...และรู้ว่าฤทธานุภาพของพระองค์
ยิ่งใหญ่มากมายเพียงไรสำหรับเราที่เชื่อ
นั้น เป็นฤทธิ์เดชเดียวกับการทำกิจอัน
ทรงอานุภาพและทรงพลังของพระองค์”
เอเฟซัส 1:17 – 19 พระราชกิจของพระ
วิญญาณในการให้ความกระจ่าง และความ
เข้าใจสิ่งลึกลับในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์
ของพระเจ้าเป็นของประทานที่อัครทูต
เปาโลทูลขอสำหรับคริสตจักรในเมือง
เอเฟซัส {GC ix.1}

หลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เปิด
เผยการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ในวันเพ็น-
เทคอสต์แล้ว อัครสาวกเปโตรหนุนใจ
ประชาชนให้สำนึกผิดและรับบัพติศมาใน
พระนามของพระคริสต์ เพื่อชำระบาป
และเขากล่าวว่า “เพื่อพระเจ้าจะทรงยก
ความผิดบาปของท่านทั้งหลาย แล้วพวก
ท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ เพราะว่าพระสัญญาที่นั่นตกแก่ท่าน ทั้งหลายกับลูกหลานของพวกท่านด้วย และแก่ทุกคนที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกให้มาเฝ้า” กิจการ 2:38, 39 {GC ix.2}

ในเหตุการณ์ต่อเนื่องอย่างใกล้ชิดกับวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาผ่านทางผู้เผยพระวจนะโยเอลว่าจะประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่เรา เป็นกรณีพิเศษ โยเอล 2:28 ส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นแล้วในวันเพนเทกอสต์ และอีกส่วนหนึ่งจะเกิดขึ้นอย่างบริบูรณ์ด้วยการสำแดงอันประกอบด้วยพระคุณในวันสิ้นสุดของการปีติงานการประกาศพระกิตติคุณ {GC ix.3}

ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีกับความชั่วจะทวีความเข้มข้นยิ่งขึ้นในช่วงยุคสุดท้าย ในทุกยุคทุกสมัย ซาตานแสดงความเคียดแค้นต่อคริสตจักรของพระเจ้ามาตลอด และพระเจ้าประทานพระคุณและพระวิญญาณของพระองค์มาสถิตอยู่เหนือประชากรของพระองค์เพื่อเสริมกำลังให้ยืนหยัดต่อต้านมารร้าย ยามใดที่สาวกทั้งหลายของพระคริสต์ออกเผยแผร์พระกิตติคุณสู่ชาวโลกและบ้านทึกรื่องราวสำหรับยุคต่อๆ มา พวกเขาจะได้รับมอบปัญญาของพระวิญญาณเพื่อเป็นต้นทุนของตน แต่เมื่อคริสตจักรเข้าใกล้สู่ระยะสุดท้ายแห่งการปลดปล่อย ซาตานจะยิ่งโหมกระหน่ำความรุนแรงของมันมาสู่มนุษย์ มันลงมา “ด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่ง เพราะมันรู้ว่าเวลา

ของมันมีน้อย” วิวรณ์ 12:12 มันจะโจมตี “พร้อมกับการอภินิหารทุกอย่าง ทั้งหมดที่สำคัญ และการอัศจรรย์จอมปลอม” 2 เธสะโลนิกา 2:9 เป็นเวลาหกพันปีที่จอมบงการตนนี้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยครองตำแหน่งสูงสุดของเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเฝ้าเพียรพยายามก่อการล่อลวงและการทำลาย ทักษะกลมเม็ดแบบซาตานรวมทั้งความเลวทรามโหดเหี้ยมทุกรูปแบบที่มันพัฒนามาตลอดทุกยุคสมัยจะถูกงัดออกมาเล่นงานประชากรทั้งหลายของพระเจ้าในการห้าพันกันในยุคสุดท้ายนี้ และในช่วงเวลาสำคัญอันตรายนี้นี้ผู้ติดตามพระคริสต์ต้องป่าวประกาศคำเตือนการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์ให้แก่ชาวโลก และจะต้องเตรียมกลุ่มคน “ปราศจากมลทิน และข้อตำหนิ” ให้พร้อม 2 เปโตร 3:14 เพื่อยืนต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมาในครั้งนี้ สำหรับคริสตจักรในยุคสุดท้ายนี้ การได้รับมอบพระคุณและพลังเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่ได้ด้อยความสำคัญกว่าในยุคของเหล่าอัครสาวก {GC ix.4}

โดยผ่านการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภาพเหตุการณ์ของความขัดแย้งอันยาวนานระหว่างความดีและความชั่วถูกเปิดเผยให้ผู้ประพันธ์หนังสือเล่มนี้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่า ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้เห็นความขัดแย้งยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นในยุคต่างๆ ของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งชีวิต ทรงเป็นต้นกำเนิดของความรอด กับซาตาน เจ้าชายแห่งความชั่ว

ต้นกำเนิดของบาปและเป็นผู้นำการลวง
ละเมิดพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
ความเป็นปฏิปักษ์ของซาตานที่มีต่อพระ
คริสต์เปิดฉากต่อสู้กับผู้ติดตามของ
พระองค์ ความเกลียดชังเดียวกันที่มีต่อ
หลักการของพระบัญญัติของพระเจ้านโยบายเดียวกันของการหลอกลวงยังคง
มีรูปแบบเหมือนเดิม เพื่อเอาความผิดมา
แทนที่ความจริง เอาบัญญัติของมนุษย์มา
แทนที่พระบัญญัติของพระเจ้า และนำ
มนุษย์ให้กราบไหว้สิ่งทรงสร้างไม่ใช่พระ
ผู้สร้าง เรื่องทั้งหมดนี้ ย้อนกลับไปยัง
ประวัติศาสตร์ของอดีต เมื่อซาตาน
พยายามแสดงพระลักษณะของพระเจ้า
ผิดไปเพื่อให้มนุษย์เข้าใจพระเจ้าผู้ทรงสร้าง
ผิด ทำให้มนุษย์เก็บถนอมความคิดเรื่อง
พระเจ้าผู้สร้างในทางที่ผิด จนกลัวและเกลียด
ชังพระองค์แทนที่จะรักพระองค์ มันลงแรง
ยกเลิกบทบัญญัติของพระเจ้าเพื่อทำให้
มนุษย์คิดว่าตนเองเป็นไทพ้นจากข้อ
กำเนิดของพระบัญญัติ และกดขี่ข่มเหง
ต่อผู้ที่กล้าขัดขืนกลลวงของมันมาอย่าง
ต่อเนื่องไม่ลดละตลอดทุกยุคทุกสมัย เป็น
เรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยของประวัติศาสตร์
ของบรรพชน ผู้เผยพระวจนะและอัคร
สาวก ผู้ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อและนัก
ปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย {GC x.1}

ในความขัดแย้งยิ่งใหญ่ช่วงสุดท้าย
ซาตานใช้นโยบายเดียวกัน แสดงออกถึง
วิญญาณและการกระทำเดียวกันเพื่อบรรล
ุให้ถึงเป้าหมายเดียวกันของยุคก่อนๆ
สิ่งที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วจะเกิดขึ้นอีก

นอกจากว่าความขัดแย้งที่จะมานั้นจะห้ำ
หั่นอย่างรุนแรงเข้มข้นแบบที่ชาวโลกไม่
เคยประสบมาก่อน กลลวงของซาตานจะ
เพิ่มความเจ็บแสบ การโจมตีของมัน
จะยิ่งดุเดือด หากเป็นไปได้ มันจะล่อลวง
ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง มาระโก.
13:22 {GC xi.1}

ในขณะที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรง
เปิดให้ข้าพเจ้าเข้าใจความจริงยิ่งใหญ่ใน
พระวจนะของพระองค์และเหตุการณ์
ต่างๆ ทั้งในอดีตและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
ข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้เอาสิ่งที่เปิดเผย
ไปบอกให้แก่คนอื่น เพื่อแกะรอย
ประวัติศาสตร์ความขัดแย้งในยุคของสมัย
ก่อนและนำเสนอเพื่อให้มองเห็นความ
ขัดแย้งในอนาคตที่กำลังจะมาถึง เพื่อ
เป้าหมายนี้ ดินันลงแรงเลือกและรวบรวม
เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์ของค
ริสต์จักรด้วยจุดประสงค์เพื่อเปิดเผยความ
จริงยิ่งใหญ่ของการทดสอบของแต่ละยุค
ที่ให้ไว้กับชาวโลก ที่ปกครองด้วยความโหด
ร้ายของซาตานและความเป็นศัตรูกันกับ
คริสตจักรที่รักโลก เป็นความจริงที่เก็บ
ถนอมไว้ *“พวกเขาไม่ได้รักตัวกลัวตาย”*
{GC xi.2}

ในเรื่องที่บันทึกไว้นี้ เราพอจะเห็นได้
ถึงความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นอยู่ต่อหน้าเรา
ให้คำนึงถึงเรื่องเหล่านี้ภายใต้แสงสว่างที่
ส่องมาจากพระวจนะของพระเจ้าและการ
ทรงสำแดงของพระวิญญาณของพระองค์
เราจะมองเห็นกลลวงของฝ่ายความชั่วถูก
กระชากหน้าากออกมา และภัยอันตราย

ยิ่งใหญ่ที่เราต้องคอยหลีกเลี่ยงหากต้องการ “เป็นคนที่ไม่ปราศจากตำหนิ” วิวรรณ์ 14:5 เมื่อมาปรากฏตัวอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา {GC xi.3}

เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของการปฏิรูปให้ยุคอดีตเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์แล้ว เป็นเรื่องที่เราจะรู้จักกันดีและเป็นที่ยอมรับของชาวโปรเตสแตนต์ เป็นความจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธ ประวัติศาสตร์ส่วนนี้ที่ดิฉันนำเสนออย่างย่อตามขีดจำกัดของหนังสือเล่มนี้ สั้นกระชับจนต้องเอาข้อเท็จจริงมาย่อเพื่อลงในพื้นที่พอที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องที่รวบรวมมาประยุกต์ใช้ในบางกรณี นักประวัติศาสตร์สรุปรวบรวมเหตุการณ์ต่างๆ ไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนของเรื่องเหล่านั้น หรือย่อรายละเอียดต่างๆ ให้กระชับ ดิฉันก็จะอ้างอิงคำพูดของคนเหล่านั้น แต่มีบางครั้งที่ดิฉันไม่ได้อ้างอิงที่มาของประโยคเพราะไม่มุ่งหมายที่จะใช้เป็นแหล่งอ้างอิงแต่นำประโยคมาใช้เพื่อประกอบการนำเสนอเนื้อหาเท่านั้น ดิฉันใช้วิธีเดียวกันนี้ในการนำเสนอข้อคิดเห็นและประสบการณ์ของนักปฏิรูปอื่นๆ ในยุคของเรา รวมถึงงานเขียนที่มีการพิมพ์ของท่านเหล่านั้นด้วย” {GC xi.4}

หนังสือเล่มนี้ไม่มีจุดประสงค์ที่จะนำเสนอความจริงใหม่เรื่องการต่อสู้ในยุคต่างๆ ของอดีตมากไปกว่าการตีแผ่ความจริงและหลักการต่างๆ ซึ่งมีผลต่อเหตุการณ์ทั้งหลายที่กำลังจะเกิดขึ้น กระนั้น ในแง่มุมที่เป็นส่วนหนึ่งของความ

ขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างอำนาจแห่งความสว่างกับอำนาจแห่งความมืด จะมองเห็นว่าการบันทึกทั้งหมดของในอดีตจะมีความสำคัญที่ใหม่ และโดยบันทึกเหล่านี้ลำแสงใหม่จะส่องไปยังอนาคต ลำแสงแห่งความสว่างส่องบนเส้นทางเดินของผู้ที่ดำเนินไปเหมือนนักปฏิรูปของยุคก่อน ที่ได้รับการทรงเรียกแม่ให้เลี้ยงภัยด้วยสมบัติทางฝ่ายโลกเพื่อเป็นพยาน “เพราะเหตุพระวาทะของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซู” วิวรรณ์ 1:9 {GC xii.1}

จุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้คือ เพื่อเปิดเผยภาพของความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างความจริงกับความเท็จ เพื่อเปิดเผยแผนร้ายของซาตานและวิธีต่อต้านมันอย่างได้ผล เพื่อเสนอวิธีอย่างพึงพอใจในการแก้ปัญหาความชั่ว ส่องความสว่างให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นและจุดจบของบาป เพื่อเปิดเผยความยุติธรรมและความรักของพระเจ้าในการปฏิบัติกับผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างและสำแดงให้เห็นถึงพระบัญญัติที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่แปรเปลี่ยนของพระองค์ โดยผ่านอิทธิพลของหนังสือเล่มนี้ จิตวิญญาณมากมายรับการปลดปล่อยให้เป็นไทจากอำนาจของความมืด และร่วม “มีส่วนในมรดกของธรรมิกชนในความสว่าง” โคลโลสี 1:12 เพื่อถวายสรรเสริญแด่พระองค์ผู้ทรงรักเรา และสละพระชนม์ชีพของพระองค์เองเพื่อเรา ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นคำอธิษฐานจากใจจริงของผู้ประพันธ์

นางเอลเลน จี. ไวท์ {GC xii.2}

1

ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม

“โอ เรอาอยากให้เจ้ารู้ในเวลานี้ว่าสิ่งใดสร้างสันติ แต่เดี๋ยวนี้สิ่งนั้นถูกซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้ว เพราะว่าเวลานั้นจะมาถึงเจ้า เมื่อพวกศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงเทินต่อสู่เจ้า และล้อมขังเจ้าไว้ทุกด้าน แล้วจะเหวี่ยงเจ้าลงให้ราบบนพื้นดิน ทั้งตัวเจ้าและลูกๆ ที่อยู่ข้างในเจ้า และพวกเขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาชนทับกันไว้ข้างในเจ้า เพราะเจ้าไม่รู้วันเวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้า” ลูกา 19:42-44 {GC 17.1}

จากยอดเขามะกอกเทศ พระเยซูทอดพระเนตรกรุงเยรูซาเล็ม ทัศนียภาพอันงดงามและเจียบสงบปรากฏอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ ขณะนั้นเป็นช่วงเทศกาลปัสกา [เทศกาลเฉลิมฉลองของชาวอิสราเอลที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 14 ของเดือนที่ 7 ตามปฏิทินยิว เพื่อระลึกถึงการที่พระเจ้าทรงนำชาวอิสราเอลออกจากการเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์] และบุตรหลานทั้งหลายของยาโคบจากทั่วทุกสารทิศต่างมารวมชุมนุมกันที่นั่นเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลแห่งชาติครั้งใหญ่นี้ ในท่ามกลางเรือกสวน ไร่องุ่น และที่ลาดชันอันเขียวขจีที่รายล้อมไปด้วยเต็นท์ของบรรดาผู้ที่เดินทางมาร่วมงาน ซึ่งบริเวณสถานที่แห่งนี้มีพระราชวังอันโอ่อ่าและป้อมปราการอันแข็งแกร่งแห่งเมืองหลวงของประเทศอิสราเอลตั้งตระหง่านสูงเด่นอยู่บนเนินเขาอันสลัปซับซ้อนนั้น ดูราวกับบุตรี

แห่งศิโยนจะเอ่ยอย่างเย่อหยิ่งว่า เราคือราชินีและเราจะไม่ประสบกับความเศร้าโศกกระทมทุกข์ใดๆ เลย เธอถือว่าตนเองเป็นที่โปรดปรานของสวรรค์ เธอหนึ่งงดงามดังเช่นที่ผู้เล่นเครื่องสายในพระราชวังสมัยโบราณเคยร้องขนานนามไว้ว่า “สูงตระหง่านงามตระการตา เป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คือภูเขาศิโยน...เป็นนครของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่” สดุดี 48:2 ภาพที่มองเห็นอย่างเด่นชัดคือตัวอาคารพระวิหารอันตระการยิ่ง ลำแสงจากดวงอาทิตย์ที่กำลังเคลื่อนลับขอบฟ้า ชับกับสีชาวดั่งหิมะของผนังหินอ่อนให้เจิดจ้าขึ้น ทั้งยังสะท้อนแสงแวววิบจากประตูหอคอยและยอดพระวิหารทองคำ พระวิหารหลังนี้ “งามหมดจด” และเป็นความภาคภูมิใจของชนชาติยิว จะมีลูกหลานคนใดในอิสราเอลบ้างเล่าเมื่อได้ประจักษ์ในภาพนี้แล้วใจจะไม่มีวี่แววชื่นบานปีติยินดีจนเนื้อเต้น แต่กระนั้นก็ยังมียุทธศาสตร์หนึ่งซึ่งแตกต่างที่เกาะกุมอยู่ในพระหทัยของพระเยซู “เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้และทอดพระเนตรเห็นกรุงแล้ว ก็ทรงกันแสงสงสารกรุงนั้น” ลูกา 19:41 ท่ามกลางความชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นที่พระองค์เสด็จเข้ากรุงอย่างผู้มีชัย ในขณะที่ไบอินทพลัมโบกสะบัดไปมา ขณะที่เสียงร้องสรรเสริญไฮชันนาดังก้องสะท้อนทั่วเนินเขา และขณะที่เสียงของ

2 ปลายทางแห่งความหวัง

ผู้คนนับพันๆ ต่างประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระมหาราชเจ้า แต่พระเจ้าช่วยให้อรอดของโลกกลับทรงท่อมหันไปด้วยความทุกข์อย่างฉับพลันและล้าลึก พระองค์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นองค์พระสัญญาของอิสราเอล ผู้ทรงมีอำนาจเหนือความตายและทรงเรียกผู้ที่ถูกจำจองออกจากหลุมฝังศพ พระองค์ทรงกำลังกันแสง ไม่ใช่ด้วยความโศกเศร้าตามธรรมดาแต่ด้วยความทุกข์ระทมอย่างถึงที่สุดซึ่งยากที่จะทำให้สงบลงได้ {GC 17.2}

แม้พระองค์จะทรงทราบดีว่าพระบาทของพระองค์กำลังจะก้าวไปสู่ที่ใด กระนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ทรงลงหน้าตาเพื่อตัวพระองค์เอง เบื้องหน้าพระองค์คือสวนเกทเสมีนี ที่ซึ่งฉากแห่งความทุกข์ระทมของพระองค์กำลังจะมาถึง พระองค์ทรงแลเห็นประตูแกะนั้นด้วย ซึ่งเหยื่อที่ถูกนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาจะต้องถูกนำผ่านประตูนี้ไปนับเป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้ว และประตูนี้เองที่จะถูกเปิดออกไว้สำหรับพระองค์เมื่อพระองค์จะทรงเป็น “เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า” อิสยาห์ 53:7 ห่างออกไปไม่กี่ไกลนักคือภูเขาคาลวารี่ สถานที่แห่งการตรึงกางเขน บนเส้นทางที่พระคริสต์จะทรงย่างก้าวไปในอีกไม่ช้านั้นจะเต็มไปด้วยความนาสาชยของของความมืดมิดอย่างที่สุด เมื่อพระองค์จะทรงมอบวิญญาณจิตของพระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ถึงกระนั้นเงามืดที่ทอดอยู่เหนือพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดีเช่นนี้ หาได้เกิดจากการ

ใคร่ครวญถึงภาพเหตุการณ์เหล่านี้ไม่มีใช่ด้วยการสังหรณ์ถึงความทุกข์ระทมที่เกินขนาดของความเป็นมนุษย์ปุถุชนของพระองค์เอง ที่อาจบดบังวิญญาณแห่งการเสียดสละนั้นได้ พระองค์ทรงกันแสงให้ผู้คนจำนวนมากมายืนในกรุงเยรูซาเล็มที่จะต้องพินาศไปเนื่องด้วยความมืดบอดและความดีร้ายของคนทั้งหลายเหล่านั้นที่พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงอำนวยการและทรงช่วยให้อรอด {GC 18.1}

ประวัติศาสตร์กว่าหนึ่งพันปีภายใต้พระพรแห่งการพิทักษ์รักษาและความโปรดปรานเป็นพิเศษของพระเจ้าที่ทรงมีต่อประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรรปรากฏสู่สายพระเนตรของพระเยซู ณภูเขาโมริยาห์ที่ซึ่งอิสอัคบุตรแห่งพันธสัญญาผู้เป็นเหยื่อที่อยู่ในโอวาทได้ถูกมัดไว้บนแท่นบูชา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ถึงการถวายตัวเป็นเครื่องบูชาของพระบุตรของพระเจ้า ที่นั่นเอง ที่พระสัญญาแห่งพระพรอันรุ่งโรจน์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ถูกยืนยันต่อบิดาแห่งความเชื่อ (ปฐมกาล 22:9, 16-18) ณ ที่นั่นที่เปลวไฟจากการถวายบูชาที่ลอยขึ้นสู่สวรรค์จากลานนวดข้าวของโอรันนได้หันเหทิศทางดาบของทูตมรณะเสีย (1 พงศาวดาร 21) อันเป็นสัญลักษณ์ที่เหมาะสมถึงถึงการที่พระเจ้าช่วยให้อรอดได้ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และทรงทำหน้าที่เป็นผู้ไกลเกลี่ยของมวลมนุษยชาติทั้งหลาย กรุงเยรูซาเล็มเคยได้รับเกียรติจากพระเจ้าเหนือเมืองอื่นใดบนแผ่นดิน

โลก “*พระยาห์เวห์ทรงเลือกศิโยน พระองค์มีพระประสงค์จะให้เป็นที่ประทับของพระองค์*” สดุดี 132:13 ณ เมืองนั้นเองที่บรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ได้ประกาศข่าวคำเตือนมาเป็นเวลาหลายยุคหลายสมัย ณ ที่นั้น ปุโรหิตเคยแกว่งกระถางเครื่องหอม และเป็นที่ซึ่งควันเครื่องหอมลอยขึ้นสู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมด้วยคำอธิษฐานของผู้เข้าร่วมนมัสการ ที่นั่นเคยมีการถวายเลือดของลูกแกะที่ถูกนำมาฆ่าอยู่ทุกเมื่อเชื่อกัน อันเป็นการเล็งถึงพระเมษโปดกของพระเจ้า ที่นั่นพระยาห์เวห์ทรงสำแดงการทรงร่วมสถิตของพระองค์ในหมู่เมฆแห่งพระสิริเหนือพระที่นั่งกรุณานัน ที่นั่นเป็นที่ตั้งของฐานบันไดลึกลับที่เชื่อมแผ่นดินโลกเข้ากับสวรรค์ ปฐมกาล 28:12 ยอห์น 1:51 บันไดอันนั้นที่ทอดทั้งหลายของพระเจ้าเคยขึ้นลง และเป็นบันไดที่เปิดทางให้โลกมุ่งตรงสู่อภิสุทธิสถาน หากชนชาติอิสราเอลคงไว้ซึ่งความจงรักภักดีของเธอมที่มีต่อสวรรค์แล้ว กรุงเยรูซาเล็มก็ควรจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ในฐานะเมืองที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เยเรมีย์ 17:21-25 แต่ประวัติศาสตร์แห่งประชากรของพระเจ้ากลับเป็นบันทึกที่จารึกถึงเรื่องราวความกลับสัตย์และการกบฏ พวกเขาหมิ่นต่อพระคุณของสวรรค์ บิดเบือนสิทธิพิเศษและดูแลคนโอกาสต่างๆ ของตน {GC 18.2}

ถึงแม้ชนชาติอิสราเอลจะ “*เย้ยหยันบรรดาทูตของพระเจ้าอยู่เสมอและดูหมิ่น*

พระวจนะของพระองค์ ทั้งเยาะเย้ยบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์” 2 พงศาวดาร 36:16 แต่พระองค์ก็ยังทรงสำแดงพระองค์เองให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงเป็น “*พระยาห์เวห์ เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณา และพระคุณ พระองค์ก็รัวข้าวทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง*” อพยพ 34:6 แม้พวกเขาจะปฏิเสธพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ตามที่แต่คำวิงวอนด้วยพระเมตตาคุณของพระองค์ยังคงมีอย่างไม่ขาดสาย ยิ่งกว่าความรักความสงสารของบิดาที่มีต่อบุตรที่เขาห่วงใย พระยาห์เวห์ “*ทรงกล่าวโดยทูตของพระองค์อย่างไม่หยุดยั้ง เพราะพระองค์ทรงเมตตาสงสารประชากรและที่ประทับของพระองค์*” 2 พงศาวดาร 36:15 เมื่อคำทัตทาน คำอ้อนวอน และคำต่าหนิไร้ผล พระองค์จึงทรงมอบของประทานอันล้ำค่าจากสวรรค์ให้กับพวกเขา ไม่ใช่เพียงแค่นี้ แต่พระองค์ยังทรงเททั้งสวรรค์ลงมาในของประทานชิ้นเดียวกันนั้นด้วย {GC 19.1}

พระบุตรของพระเจ้าเองเสด็จมาเพื่อวิงวอนนครที่ไม่ยอมกลับใจ พระคริสต์เองผู้ทรงนำอิสราเอลตั้งนำเถาอยู่นอกจากอียิปต์ (สดุดี 80:8) พระหัตถ์ของพระองค์ทรงขับไล่คนนอกศาสนาออกไปต่อหน้าต่อตาพวกเขา พระองค์ทรงปลุกเถาอยู่นั้นไว้ “*บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง*” พระองค์ทรงล้อมรั้วดูแลมัน พระองค์ทรงรับสั่งใช้คนงานไปคอยรดน้ำพรวนดิน พระองค์ทรงอุทานขึ้นมาว่า “*มีอะไรที่จะทำได้อีก*

4 ปลายทางแห่งความหวัง

เพื่อสวนงุ่นของเรา ซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้
อิสยาห์ 5:1-4 แม้พระองค์ทรงมุ่งหวังว่า
มันจะเกิดผลลูกงุ่นแท้ ไฉนมันจึงเกิด
ผลงุ่นเปรี้ยว ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังทรง
มุ่งหวังว่ามันจะผลิดอกออกผล พระองค์
จึงเสด็จมายังสวนงุ่นของพระองค์ด้วย
ตัวพระองค์เองเพื่อที่จะช่วยเถาองุ่นให้
รอดจากความพิณาศได้บ้าง พระองค์ทรง
สกัดบ่อย่ำองุ่นไว้ พระองค์ทรงตัดแต่ง
และทะนุถนอมดูแลมัน พระองค์ไม่ทรง
ลดละความพยายามที่จะช่วยเถาองุ่นนี้ที่
พระองค์เองทรงปลูกไว้ {GC 19.2}

เป็นเวลาสามปีที่องค์พระผู้เป็นเจ้า
แห่งความสว่างและพระสิริเสด็จเข้าออก
ท่ามกลางประชากรของพระองค์ พระองค์
“เสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคน
ทั้งหลายที่ถูกมารเบียดเบียน” เล้าโลม
คนที่ซอกซำระก้ำใจ ร้องประกาศอิสรภาพ
แก่บรรดาเชลย ทำให้คนตาบอดมองเห็น
คนง่อยเดินได้ และคนหูหนวกได้ยิน คน
โรคเรื้อนหายสะอาด คนตายแล้วเป็น
ขึ้นมา และประกาศข่าวประเสริฐแก่คน
อนาถา กิจการ 10:38 ลูคา 4:18 มัทธิว
11:5 พระองค์ทรงร้องเรียกชนทุกชั้นด้วย
ถ้อยคำอันกอปรด้วยพระคุณอย่างเดียวกัน
ว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระ
หนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้ง
หลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 {GC 20.1}

แม้พวกเขาสนองตอบพระองค์ด้วยความ
ชั่วแทนความดี และความเกลียดชัง
แทนความรักของพระองค์ก็ตามที่ (สดุดี
109: 5) แต่พระองค์ก็ยังคงดำเนินพระราช

กิจแห่งพระเมตตาคุณของพระองค์อย่าง
ไม่หยุดยั้ง พระองค์ไม่ทรงเคยขับไล่ผู้ใด
ที่เข้ามาแสวงหาพระคุณของพระองค์เลย
พระองค์ทรงเป็นคนพเนจรไร้บ้าน แม้ว่า
พระองค์ต้องเผชิญกับคำตำหนิติเตียนและ
ความอึดอัดขัดสนเป็นอาณิจน ถึงกระนั้น
พระองค์กลับทรงดำรงชีวิตอยู่เพื่อคนยาก
ไร้และแบ่งเบาความทุกข์ของเพื่อนมนุษย์
ทรงวิงวอนให้พวกเขาเข้ารับของประทานแห่ง
ชีวิต คลื่นแห่งความเมตตาที่ถูกซัดกลับไป
เนื่องด้วยใจที่แข็งดั่งหินของคนเหล่านั้น
ซัดกลับมาใหม่ด้วยกระแสธารแห่ง
ความสงสารอันเป็นคลื่นแห่งรักที่สูงเหนือ
คำบรรยาย แต่อิสราเอลหันหลังให้กับพระ
สหายเลิศและพระผู้ช่วยเพียงองค์เดียว
ของเธอเสีย คำอ้อนวอนด้วยความรักของ
พระองค์ถูกดูแลจน คำปรึกษาของพระองค์
ถูกเหยียดหยาม และคำตักเตือนของ
พระองค์ถูกเย้ยหยัน {GC 20.2}

ชั่วโมงแห่งความหวังและการให้อภัย
กำลังจะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว ถ้วยแห่ง
พระพิโรธที่ถูกห่อหุ้มไว้มาช้านานจนจะ
เต็มล้น เมฆหมอกแห่งการละทิ้งความเชื่อ
และการกบฏที่ตั้งเค้ามาตลอดหลายยุค
หลายสมัย และบัดนี้คำทะมึนไปด้วยความ
หม่นหมองก็ใกล้จะโหมเข้าใส่ผู้ที่หลงผิด
และพระองค์เพียงผู้เดียวที่สามารถช่วย
พวกเขาให้รอดพ้นจากผลลัพท์ที่กำลังจะ
มาถึงกลับถูกดูหมิ่น ถูกกล่าวร้าย และถูก
ปฏิเสธและจะถูกตรึงในอีกไม่ช้า เมื่อพระ
คริสต์จะถูกตรึงไว้บนกางเขนแห่งกาลวาริ
วันเวลาของอิสราเอลในฐานะชนชาติที่

พระเจ้าทรงโปรดปรานและทรงอำนาจ พระพรก็จะสิ้นสุดลง การสูญเสียแม้เพียง จิตวิญญาณดวงเดียวนั้น นับเป็นหายนะ ที่ไม่อาจประเมินค่าได้ซึ่งมีมูลค่ามากยิ่งขึ้นกว่าผลกำไรและทรัพย์สินสิ่งของใดๆ ใน ฝ่ายโลก แต่เมื่อพระคริสต์ทรงเพ่งดูกรุง เยรูซาเล็ม—เมืองนั้น ชนชาตินั้น ที่ซึ่ง ครั้งหนึ่งเคยเป็นประชากรที่ทรงเลือกสรร และเป็นสมบัติอันล้ำค่าของพระองค์— วิบัติของเมืองทั้งเมือง ชนชาติทั้งชนชาติ ก็ปรากฏอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ {GC 20.3}

ผู้เผยพระวจนะเคยคร่ำครวญรำไห้ ให้กับการละทิ้งความเชื่อของชนชาติ อิสราเอลและความริษยาอย่างน่าสะพรึงกลัวอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากบาปของพวกเขา เยเรมีย์อยากให้ดวงตาของเขา เป็นบ่อน้ำพุ เพื่อว่าเขาจะร้องให้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะบุตรธิดาของชนชาติของเขาที่ถูกฆ่า และเพราะฝูงแกะของเขา ที่ถูกต้อนเอาไปเป็นเชลย (เยเรมีย์ 9:1; 13:17) แล้วสิ่งใดเล่าที่เป็นความระทมทุกข์ของพระองค์ ผู้ทรงชำเลืองดูภาพ เหตุการณ์ผ่านทางคำพยากรณ์ ไม่ใช่แค่เพียงชั่วข้ามปี แต่เป็นระยะเวลาตลอดชั่วอายุคน พระองค์ทอดพระเนตรเห็นทิวทัศน์ระยะถือนับพันปีเหนือเมืองนั้น ซึ่งเคยเป็นที่ประทับของพระยาห์เวห์มาช้านาน จากสันเขามะกอกเทศตรงตำแหน่งเดียวกับที่นายพลทิตัสและกองทัพของเขาเข้าบุกยึด พระองค์ทอดพระเนตรข้ามหุบเขา ไปยังลานและมุขศักดิ์สิทธิ์ ทรงมองเห็น

ภาพเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวด้วยน้ำพระเนตรคลอ คือกำแพงเมืองที่ถูกล้อมด้วยกองทหารต่างชาติ พระองค์ทรงได้ยินเสียงฝีเท้าของกองทหารที่พร้อมจะออกศึก ทรงได้ยินเสียงร้องขออาหารอย่างกระจองอแงของทั้งแม่และเด็กๆ ภายในเมืองที่ถูกปิดล้อม ทรงเห็นพระนิเวศอันงดงามและศักดิ์สิทธิ์ พระราชวังและป้อมปราการต่างๆ ของเมืองถูกคลอกในเปลวไฟ และที่ซึ่งอาคารเหล่านี้เคยตั้งอยู่ คงเหลือไว้แค่เพียงกองซากปรักหักพังที่กำลังคุกรุ่นอยู่ {GC 21.1}

เมื่อทอดพระเนตรต่อไปยังยุคต่างๆ ที่ตามมา พระองค์ทรงเห็นประชากรแห่ง พันธสัญญากระจัดกระจายไปทั่วทุกดินแดน “เหมือนซากปรักหักพังบนชายฝั่งทะเลทราย” ในการลงโทษเพียงชั่วขณะที่จะจวนจะตกลงบนลูกหลานของเธอ พระองค์ทรงเห็นแค่การล้มรสเพียงจอกแรกที่เทออกมาจากถ้วยแห่งพระพิโรธนั้น ซึ่งเธอจักต้องดื่มจนเหลือไว้แค่เพียงกากตะกอนในการพิพากษาครั้งสุดท้าย ความเมตตา สงสารและความรักความอาทรของพระเจ้า เป็นเจ้าสะท้อนออกให้เห็นด้วยพระดำรัสอันสุดแสนคร่ำครวญที่ว่า “โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม เมืองที่ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างพวกที่ถูกส่งให้มาหาเจ้าถึงตาย บ่อยครั้งที่เราปรารถนาจะรวบรวมลูกๆ ของเจ้าไว้เหมือนแม่ไก่กก ลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอม” โอ เจ้าผู้เป็นชนชาติที่ได้รับความโปรดปรานเหนือประชาชาติอื่น โฉนเจ้าจึงจะรู้เวลา

ที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้าและสิ่งอะไรที่จะให้สันติสุขแก่เจ้า เราได้ห้ามทูตสวรรค์แห่งความยุติธรรมไว้ เราได้ร้องเรียกให้เจ้ากลับใจ แต่ก็ไร้ผล เจ้าไม่ได้เพียงปฏิเสธและปิดบรรดาผู้รับใช้ ผู้แทน และผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นทิ้งเสีย แต่เจ้ายังปฏิเสธและหันหลังให้กับองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล พระผู้ไถ่ของเจ้าอีกด้วย หากเจ้าจะต้องพินาศไป เจ้าเองจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ “แต่พวกท่านก็ยังไมยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต” มัทธิว 23:37 ยอห์น 5:40 {GC 21.2}

พระคริสต์ทรงเห็นกรุงเยรูซาเล็มเป็นสัญลักษณ์ถึงถึงโลกที่แข็งกระด้างในความไม่เชื่อและการกบฏ และกำลังเร่งรุดเข้าสู่การพิพากษาโทษของพระเจ้าตามผลแห่งการกระทำของเธอ วิบัติของเผ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ล้มลงในบาปซึ่งทับถมลงบนวิญญาณจิตของพระองค์กดดันให้พระโอษฐ์ของพระองค์ต้องเปล่งเสียงร่ำไห้ อย่างขมขื่นสุดที่จะพรรณนา พระองค์ทรงมองเห็นบันทึกแห่งรอยเปื้อนความผิดบาปในความทุกข์ยาก หยาดน้ำตาและโลหิตของมวลมนุษย์ พระองค์ทรงรู้สึกสะเทือนพระทัยด้วยความสงสารอย่างเหลือคณนาต่อคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ต้องประสบกับความทุกข์ทรมานบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยปลดปล่อยพวกเขาสิ้นทุกคน แต่ถึงแม้พระหัตถ์ของพระองค์ไม่อาจที่จะหันกลับคลื่นแห่งความวิบัติของมนุษยชาติได้ กระนั้นก็มีเพียงน้อยคนนักที่จักแสวงหาพระองค์

ผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งความช่วยเหลือเดียวของพวกเขา พระองค์ทรงเติมพระทัยที่จะสละวิญญาณจิตของพระองค์กระทั่งถึงซึ่งความมรณาเพื่อนำความรอดมาอยู่ใกล้พวกเขาแต่เอื้อม ถึงกระนั้นก็ดียังมีเพียงน้อยคนเหลือเกินที่จะเข้ามาหาพระองค์เพื่อจะได้ชีวิต {GC 22.1}

ผู้ทรงเดชาญาณภาพแห่งสรวงสวรรค์กำลังทรงกันแสง พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์นิรันดร์ทรงอยู่ในห้วงทุกข์ พระองค์ทรงก้มพระพักตร์ลงด้วยความปวดร้าว เป็นภาพที่ทำให้ทั่วฟ้าสวรรค์พิศวง ภาพนั้นชี้ให้เราเห็นถึงความชั่วช้าอย่างมหันต์ของบาป เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงภารกิจอันยากยิ่ง—แม้กระทั่งสำหรับพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพอันอุดม—ในการที่จะช่วยผู้หลงผิดให้รอดพ้นจากผลแห่งการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พระเยซูทอดพระเนตรต่อไปยังคนในชั่วอายุสุดท้าย ทรงเห็นโลกที่ตกอยู่ในการล่อลวงที่คล้ายคลึงกับการล่อลวงซึ่งเป็นเหตุแห่งความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม บาปยิ่งใหญ่ของชาวยิวคือการปฏิเสธพระคริสต์ ส่วนบาปอันใหญ่ยิ่งของชาวคริสเตียนนั้นคือการปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งเป็นบรรทัดฐานแห่งการปกครองของพระองค์ทั้งในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ข้อบังคับของพระยาห์เวห์จะถูกดูหมิ่นและปิดทิ้งไปอย่างไร้ค่า ผู้คนนับล้านที่ติดโซ่ตรวนแห่งบาปเป็นทาสของซาตานและถูกกำหนดวาระสุดท้ายให้ประสบความ

ทุกขั้ทรมาในความตายครั้งที่สอง พวกเขาจะปฏิเสธไม่ยอมรับฟังพระวจนะแห่งความจริงในวันที่พระองค์จะเสด็จมาเยือน ช่างเป็นความมืดบอดที่น่ากลัว และเป็นความลุ่มหลงที่น่าประหลาดยิ่งนัก {GC 22.2}

ก่อนถึงเทศกาลปีศาจสองวัน เมื่อพระคริสต์เสด็จออกจากพระวิหารเป็นครั้งสุดท้าย หลังจากทรงประณามความหน้าซื่อใจคดของบรรดาผู้นำชาวยิว พระองค์เสด็จพร้อมสาวกทั้งหลายไปยังภูเขามะกอกเทศอีก และประทับร่วมกับพวกเขาบนเนินเขาเซียวจี้ เมื่อมองลงไปจะเห็นเมืองอยู่ตรงเบื้องล่าง พระองค์ทรงเพ่งพินิจกำแพงเมือง ป้อมปราการ และพระราชวังต่างๆ ของเมืองนั้นอีกครั้ง และทอดพระเนตรพระวิหารอันวิจิตรตระการต้งมุงกุฎงามประดับบนยอดเขาอันศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง {GC 23.1}

หนึ่งพันปีก่อนหน้านั้น ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีร้องสรรเสริญถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อชนชาติอิสราเอลด้วยการทำให้เธอเป็นพระนิเวศอันศักดิ์สิทธิ์ โดยการร่วมสถิตของพระองค์ว่า “ที่ประทับของพระองค์อยู่ในซาเล็ม ที่พำนักของพระองค์อยู่ในศิโยน” พระองค์ “ทรงเลือกเผ่ายูดาห์ ภูเขาศิโยนซึ่งพระองค์ทรงรัก พระองค์ทรงสร้างสถานนมัสการของพระองค์อย่างกับฟ้าสวรรค์สูง” สดุดี 76:2; 78:68, 69 พระวิหารหลังแรกก่อสร้างขึ้นในยุคที่อิสราเอลรุ่งเรืองที่สุดในประวัติศาสตร์แห่งชนชาติของเธอ

กษัตริย์ดาวิดทรงเป็นผู้จัดเตรียมทรัพย์สมบัติมหาศาลไว้เพื่อการนี้ ส่วนแผนการก่อสร้างนั้นก็ได้รับการดลใจจากพระเจ้าเป็นเจ้า (1 พงศาวดาร 28:12, 19) ซาโลมอนพระราชอาผู้ชาญฉลาดเลิศล้ำเห็นอกษัตริย์องค์ใดแห่งอิสราเอลทรงเป็นผู้สร้างพระนิเวศจนสำเร็จบริบูรณ์ พระวิหารหลังนี้เป็นอาคารโอ้อวดตระการตาอย่างที่สุดเท่าที่โลกเคยมีมา แต่กระนั้นก็ตีพระเจ้ายังทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะอีกภัยในเรื่องของพระวิหารหลังที่สองไว้ว่า “ศักดิ์ศรีของพระนิเวศหลังนี้จะยิ่งใหญ่มากกว่าหลังก่อน” “เราจะเขย่าประชาชาติทั้งหมดและทรัพย์สมบัติของประชาชาติทั้งหมดจะเข้ามา แล้วเราจะบรรจุนิเวศนี้ให้เต็มด้วยศักดิ์ศรี พระยาห์เวห์จอมทัพรัสเช่นนี้” อีกภัย 2:9, 7 {GC 23.2}

ภายหลังจากที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทำลายพระวิหารลง ก็ได้มีการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ในช่วงราวๆ ห้าร้อยปีก่อน การเสด็จมาบังเกิดของพระคริสต์ โดยพวกที่ตกไปเป็นเชลยมาชั่วชีวิต ซึ่งได้เดินทางกลับสู่ภูมิลำเนาอันรกร้างว่างเปล่าจนแทบไร้ผู้คนอาศัย ในท่ามกลางคนเหล่านั้น มีพวกคนเฒ่าคนแก่ผู้เคยเห็นสง่าราศีของพระวิหารในสมัยของกษัตริย์ซาโลมอน และได้ร้องไห้อยู่ที่รากฐานของพระวิหารหลังใหม่ซึ่งต้อยกว่าวิหารหลังเดิมมาก ผู้เผยพระวจนะพรรณนาถึงความรู้สึกนี้ไว้อย่างจับใจว่า “ในพวกเจ้าที่เหลืออยู่มีใครบ้างที่เคยเห็นพระนิเวศนี้ประกอบด้วยศักดิ์ศรีเมื่อครั้งก่อน และบัดนี้พวก

เจ้าเห็นเป็นอย่างไร มองดูแล้วเหมือนไม่มีอะไรเลยใช่ไหม" อักกัย 2:3 เอเสรา 3:12 แล้วจึงทรงมีพระสัญญาประทานมาให้ว่า สง่าราศีของพระนิเวศครั้งหลังนี้จะยิ่งกว่าครั้งเดิมนั้น {GC 23.3}

แต่พระวิหารหลังที่สองหามีความสง่างามเทียบเท่าพระวิหารหลังแรก หรือมีความศักดิ์สิทธิ์ด้วยหมายสำคัญแห่งการร่วมสถิตที่ประจักษ์แจ้งตั้งเช่นที่มีในพระวิหารหลังแรกไม่ ไม่มีอำนาจเหนือธรรมชาติใดแสดงให้เห็นเป็นสัญลักษณ์ในระหว่างพิธีมอบถวายพระวิหาร ไม่มีเมฆแห่งพระสิริปกคลุมสถานศักดิ์สิทธิ์ที่เพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆ ไม่มีไฟจากสวรรค์ลงมาเผาเครื่องถวายบูชาบนแท่นนั้น ไม่มีหมู่เมฆแห่งพระสิริเหนือพระที่นั่งกรูณาปรากฏอยู่ระหว่างเศรูปในอภิสุทธิสถานอีกต่อไป หีบพันธสัญญา พระที่นั่งกรูณา และแผ่นพระโอวาทก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น ทั้งยังไม่มีพระสุเสียงดังมาจากสวรรค์เพื่อเผยให้ทราบนำพระทัยของพระยาห์เวห์ที่มีต่อปุโรหิตผู้ทูลถามอีกด้วย {GC 24.1}

ชาวียิวบากบั่นอย่างไร้แก่นสารนานเป็นเวลาลหลายศตวรรษเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าพระสัญญาของพระเจ้าที่มีไว้กับอักกัยได้สำเร็จลงแล้ว ถึงกระนั้นก็ตีความเยอหยิ่งและความไม่เชื่อบดบังความนึกคิดของพวกเขาไม่ให้เข้าใจถึงความหมายอันแท้จริงแห่งถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะพระวิหารหลังที่สองหาได้รับเกียรติด้วยเมฆแห่งพระสิริของพระยาห์เวห์ไม่ แต่ด้วยการเสด็จมาประทับอยู่ของพระองค์

ผู้ทรงดำรงสภาพของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เป็นพระเจ้าเองที่ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ แท้จริง "ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน" เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์แล้ว ในคราที่บุรุษแห่งนาซาเร็ททรงเทศนาสั่งสอนและเยียวยารักษาอยู่ที่ลานพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ และด้วยการทรงร่วมประทับอยู่ของพระคริสต์เพียงเหตุผลเดี่ยวนั้นแหละที่ทำให้พระวิหารหลังที่สองมีสง่าราศีเหนือกว่าพระวิหารหลังแรก แต่ชนชาติอิสราเอลกลับสลัดของประทานแห่งสรวงสวรรค์ที่ทรงหยิบยื่นให้ทิ้งเสีย ในวันนั้นเองที่พระอาจารย์ผู้ถ่อมสุภาพเสด็จออกจากประตูพระวิหารทองคำ สง่าราศีก็ได้ละจากพระวิหารไปตลอดกาล พระดำรัสของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ว่า "นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งให้ร้างเปล่า" มัทธิว 23:38 จึงสำเร็จลงด้วยประการฉะนี้ {GC 24.2}

สาวกทั้งหลายเต็มไปด้วยความหวาดหวั่นและประหลาดใจยิ่งนักกับคำทำนายของพระคริสต์ในเรื่องพระวิหารที่จะถูกทำลายลง พวกเขาอยากเข้าใจความหมายในพระดำรัสของพระเจ้าให้ลึกซึ้งมากกว่าเดิม ในการเสริมแต่งพระวิหารให้วิจิตรตระการตายิ่งขึ้นนั้นต้องใช้ทรัพย์สมบัติ แรงงาน และความเชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรมอย่างเต็มที่ และใช้เวลานานมากกว่าสี่สิบปี กษัตริย์เฮโรดมหาราชผู้มั่งคั่งทั้งทรัพย์สินของอาณาจักรโรมและสมบัติของชาวยิวเพื่อพระวิหาร และแม้กระทั่งจักรพรรดิของโลกนี้ก็ยังถวายของกำนัลส่วนพระองค์เพื่อประดับประดาพระวิหาร

หลังนี้ให้ดังมายิ่งขึ้นด้วย หินอ่อนสีขาวก้อนใหญ่มหึมาจนเหลือเชื่อที่ก่อเป็นโครงสร้างหนึ่งของพระวิหารถูกกล้าเสี่ยงมาจากอาณาจักรโรมเพื่อใช้ในการนี้โดยเฉพาะ และเนื่องด้วยสิ่งเหล่านี้เองบรรดาสาวกจึงชี้ให้พระอาจารย์ของพวกเขาทอดพระเนตรและทูลว่า “พระอาจารย์ศิลากับอาคารเหล่านี้ใหญ่จริง ๆ” มาระโก 13:1 {GC 24.3}

พระเยซูตรัสตอบอย่างเคร่งขรึมและน่าพรันพริ้งว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ที่นี้จะไม่เหลือก้อนหินซ้อนทับกันอยู่แม้แต่ก้อนเดียว แต่จะถูกทำลายลงหมด” มัทธิว 24:2 {GC 25.1}

พวกสาวกโยงเรื่องความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเข้ากับภาพการเสด็จมาด้วยพระคริสต์เองในสง่าราศีชั่วคราวของฝ่ายโลกเพื่อครองบัลลังก์ของอาณาจักรแห่งสากลโลก เพื่อลงโทษชาวอิวิวที่ไม่ยอมกลับใจ และเพื่อปลดชนชาตินี้ออกจากแอกของชาวโรมัน องค์พระผู้เป็นเจ้าเคยตรัสกับพวกเขาว่าพระองค์จะเสด็จมาครั้งที่สอง ดังนั้นเมื่อมีการเอ่ยถึงการพิพากษาโทษกรุงเยรูซาเล็ม ความคิดของพวกเขาจึงหวนกลับไปนึกถึงภาพการเสด็จมาที่ว่านั้น และทูลถามขึ้นในขณะที่กำลังห้อมล้อมพระผู้ช่วยให้รอดบนภูเขาเมกอกเทศว่า “เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อไร และอะไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมาและยุคเก่าจะสิ้นสุดลง” มัทธิว 24:3 {GC 25.2}

เหตุการณ์ที่จะบังเกิดขึ้นถูกปิดซ่อน

ไว้จากเหล่าสาวกด้วยพระเมตตาคุณ หากในขณะนั้นพวกเขาเข้าใจความจริงอันน่าสะพรึงกลัวทั้งสองประการได้ทั้งหมดคือการทนทุกข์และการวายพระชนม์ของพระผู้ไถ่ รวมถึงความพินาศของเมืองและพระวิหารของพวกเขา พวกเขาก็คงจะเต็มไปด้วยความหวาดกลัว พระคริสต์ทรงเผยให้พวกเขาเห็นเค้าโครงของภาพเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่จะบังเกิดขึ้นก่อนจะสิ้นสุด ทว่าพวกเขายังไม่เข้าใจพระดำรัสของพระองค์เสียทั้งหมดในเวลานั้น แต่ความหมายเหล่านี้จะเด่นชัดขึ้นในเวลาที่ประชากรของพระองค์มีความจำเป็นต้องใช้คำแนะนำที่ได้ประทานให้ไว้ในนั้น คำพยากรณ์ที่พระองค์ตรัสไว้มีความหมายในสองนัย คือเป็นการบอกถึงความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มและยังเป็นการกล่าวถึงความสยดสยองของวันอันใหญ่ยิ่งในสมัยจะสิ้นสุดอีกด้วย {GC 25.3}

พระเยซูทรงเปิดเผยให้เหล่าสาวกที่กำลังตั้งใจฟังถึงเรื่องการพิพากษาโทษที่จะตกแก่ชาวอิสราเอลที่ละทิ้งพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการแก้แค้นอย่างสาสมตามผลแห่งการกระทำอันสืบเนื่องมาจากการที่พวกเขาปฏิเสธและดริ้งพระเมสสิยาห์ ทั้งนี้จะมีหมายสำคัญที่เด่นชัดปรากฏขึ้นก่อนอวสานกาลอันน่าสะพรึงกลัวนี้ โมงยามอันน่าครันคร้ามจะมาถึงอย่างปัจจุบันทันด่วน และพระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนบรรดาผู้ติดตามพระองค์ไว้ว่า “เพราะฉะนั้น เมื่อท่านเห็นสิ่งที่น่ารังเกียจซึ่งก่อให้เกิดความหายนะตั้งอยู่ใน

สถานบริสุทธิ์ ตามพระวจนะที่กล่าวโดยดาเนียลผู้เผยพระวจนะ (ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด) เมื่อนั้นให้พวกที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปภูเขา” มัทธิว 24:15, 16 ลูกา 21:20, 21 เมื่อใดที่ชาวโรมันปักธงรูปเคารพลงบนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่นอกกำแพงเมืองห่างออกไปหลายกิโลเมตร เมื่อนั้นให้บรรดาผู้ติดตามพระคริสต์หนีไปหาที่ลี้ภัย เมื่อเห็นสัญญาณเตือนนี้ ผู้ที่จะหลบหนีต้องไม่รอช้า ทั้งผู้ที่อาศัยตลอดแคว้นยูเดียและทั่วกรุงเยรูซาเล็ม จะต้องปฏิบัติตามสัญญาณเตือนภัยในทันที ผู้ที่บังเอิญขึ้นไปบนหลังคาเรือนก็จะง้อลงมาเข้าไปเก็บเอาทรัพย์สินล้ำค่าของตนในบ้านเรือน ส่วนผู้ที่ทำงานในเรือกสวนไว้อุ่นก็จะง้ออย่าเสียเวลาย้อนกลับไปเอาเสื้อคลุมที่ถอดไว้ขณะตรากตรำทำงานภายใต้ความร้อนแรงในยามเที่ยงวัน พวกเขาต้องไม่รีรอแม้สักเสี้ยววินาทีเดียว เกลือกว่าจะมีส่วนในความวิบัติที่เกิดขึ้นโดยรอบนั้น {GC 25.4}

ในรัชสมัยของกษัตริย์เฮโรด กรุงเยรูซาเล็มไม่เพียงแต่ถูกสร้างและตกแต่งไว้อย่างงดงามวิจิตรตระการตาแล้วเท่านั้น ยังมีการสร้างหอคอย กำแพงเมือง และป้อมปราการเพื่อเสริมความแข็งแกร่งที่มีอยู่แล้วอันเนื่องมาจากทำเลที่ตั้งโดยธรรมชาติ ทำให้ดูประหนึ่งว่าไม่มีทางบุกหลายเมืองนี้ได้ เวลานี้หากมีผู้ใดพยากรณ์ถึงความพินาศของเมืองอย่างเปิดเผย ผู้นั้นก็จะได้รับฉายาว่าเป็นนักเตือนภัยผู้บ้าคลั่ง เหมือนกับโนอาห์ใน

สมัยของเขา แต่พระคริสต์ตรัสไว้ว่า “ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่สูญหายไปเลย” มัทธิว 24:35 กรุงเยรูซาเล็มถูกกล่าวโทษด้วยความพิโรธเนื่องด้วยความผิดบาปทั้งหลายของเธอ และเนื่องด้วยความต้อรังไม่เชื่อฟัง เธอจึงต้องรับผลสนองแห่งคำพิพากษาโทษที่มีไว้สำหรับเธออย่างแน่นอน {GC 26.1}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะมีคำไว้ว่า “ท่านทั้งหลาย ผู้เป็นผู้นำของพงศ์พันธุ์ยาโคบและผู้ครอบครองพงศ์พันธุ์อิสราเอล คือบรรดาผู้ซึ่งความยุติธรรม และผู้บิดเบือนความถูกต้องทั้งสิ้น ผู้สร้างศิโยนด้วยโลหิต และสร้างเยรูซาเล็มด้วยความอยุติธรรม บรรดาผู้นำของเมืองนี้ตัดสินความด้วยเห็นแก่สินบน และบรรดาปุโรหิตสั่งสอนด้วยเห็นแก่สินจ้าง อีกทั้งบรรดาผู้เผยพระวจนะก็ทำนายด้วยเห็นแก่เงิน ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายยังอิงพระยาห์เวห์และกล่าวว่า พระยาห์เวห์สถิตท่ามกลางเราไม่ใช่หรือ ไม่มีความหายนะอะไรเกิดขึ้นแก่เราได้” มีคำห์ 3:9-11 {GC 26.2}

ถ้อยคำเหล่านี้บรรยายถึงชาวเมืองเยรูซาเล็มผู้เสื่อมทรามและคิดว่าตนเองชอบธรรมไว้ได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่พวกเขาอ้างตนว่าถือรักษาข้อบังคับแห่งกฎหมายของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด แต่กลับกำลังล่วงละเมิดหลักการทุกประการแห่งพระบัญญัตินั้น พวกเขาเกลียดชังพระคริสต์ เพราะความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์

ของพระองค์เปิดโปงความชั่วช้าของพวก เขา ทั้งยังกล่าวหาพระองค์ว่าทรงเป็นเหตุ แห่งความทุกข์ยากทั้งมวลอันเป็นผลสืบ เนื่องมาจากความผิดบาปของพวกเขาเอง แม้จะทราบดีว่าพระองค์ทรงปราศจาก บาป กระนั้นพวกเขาก็ยังร้องประกาศว่า ความตายของพระองค์มีความจำเป็นต่อ ความรอดของชนชาติ ผู้นำชาวยิวต่าง กล่าวกันว่า “ถ้าเราปล่อยให้เขาทำอย่าง นี้ต่อไป ทุกคนก็จะเชื่อถือเขา แล้วพวก โรมันก็จะมาทำลายทั้งพระวิหารและชาติ ของเรา” ยอห์น 11:48 หากสังเวทพระ คริสต์เสีย พวกเขาอาจเข้มแข็งขึ้นและ ประลองตองกันได้อีกครั้ง ฉะนั้นพวกเขาจึง นึกตรองดูและเห็นพ้องกับคำตัดสินของ มหาปุโรหิตของตนที่ว่าให้คนหนึ่งตายเสีย ดีกว่าที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ {GC 27.1}

ด้วยเหตุนี้ผู้นำชาวยิวทั้งหลายจึงสร้าง “ศิโยนด้วยโลหิตและสร้างเยรูซาเล็มด้วย ความอยุติธรรม” มีคาห์ 3:10 ถึงกระนั้น ก็ดีในขณะที่พวกเขาได้ฆ่าพระผู้ช่วยให้ รอดของพวกเขากลับเสีย เหตุเพราะถูก พระองค์ทรงตำหนิในเรื่องความผิดบาป ของตน พวกเขายังได้ตั้งความชอบธรรม ของตนเองขึ้นโดยถือว่าพวกเขาเป็น ประชากรที่พระเจ้าทรงโปรดปราน ทั้งยัง คาดหวังให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยกู้ พวกเขาออกจากหมู่ไฟริ ผู้เผยพระวจนะ มีคาห์จึงกล่าวต่อไปว่า “ดังนั้น เพราะพวก เจ้านี้เอง ศิโยนจะถูกไถเหมือนไถนา และ เยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองสิ่งปรักหักพัง

และภูเขาแห่งพระนิเวศจะเป็นที่สูงปกคลุม ด้วยต้นไม้” มีคาห์ 3:12 {GC 27.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลื่อนการ พิพากษาโทษของพระองค์ที่ทรงมีต่อกรุง เยรูซาเล็มและชนชาตินี้ออกไปเป็นเวลา เกือบสี่สิบปีหลังจากที่พระคริสต์เองทรง ประกาศถึงวาระสุดท้ายของกรุงนี้ ความ อดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อบรรดา ผู้ที่ปฏิเสชชาวประเสริฐและผู้ที่มาพระ บุตรของพระองค์นั้นช่างเป็นเรื่องที่น่า ประหลาดยิ่ง คำอุปมาเรื่องต้นไม้ที่ไม่เกิด ผลเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงวิธีการของ พระเจ้าที่พึงมีต่อชนชาติยิว คำบัญชาได้ ถูกประกาศออกไปแล้วว่า “จงไต่คนมันทิ้ง ไป จะให้ดินจิตไปเปล่าๆ ทำไม” ลูกา 13:7 แต่พระเมตตาคุณของพระเจ้าได้สงวนมัน ไว้อีกสักหน่อยหนึ่ง ยังมีผู้คนอีกมากมาย ในท่ามกลางชาวยิวผู้ซึ่งเพิกเฉยต่อพระ ลักษณะและพระราชกิจของพระคริสต์ และ บุตรหลานของพวกเขายังไม่มีโอกาส เชยชมหรือได้รับแสงสว่างที่บิดามารดา ของตนดูแล หากพระเจ้าทรงส่องแสง สว่างสู่พวกเขาผ่านทางคำเทศนาของอัคร ทูตทั้งหลายและบรรดาเพื่อนร่วมงานของ พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ควรจะเข้าใจว่าคำ พยากรณ์สัมฤทธิ์ผลลงอย่างไร ซึ่งไม่เพียง แต่ในเรื่องการเสด็จมาบังเกิดและชีวิตของ พระคริสต์เท่านั้น แต่ในเรื่องความมรณา และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ด้วย บุตรหลานไม่ต้องถูกปรับโทษเนื่องด้วย ความผิดบาปของบิดามารดา แต่เมื่อพวกเขาปฏิเสชแสงสว่างที่กระจ่างขึ้นซึ่งส่อง

มายังพวกเขาเอง ผนวกกับความรู้อันแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานให้แก่บิดามารดาของตนแล้ว พวกเขาก็จะมีส่วนในความผิดบาปของบิดามารดา และความชั่วช้าของพวกเขาจึงเพิ่มขึ้นจนเต็มขนาด {GC 27.3}

ความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นแต่เพียงการยืนยันถึงความต้อติงของชาวียิวที่ไม่ยอมสำนึกผิด พวกเขาปฏิเสธพระเมตตาคุณที่ทรงหยิบยื่นให้เป็นครั้งสุดท้ายโดยการปฏิบัติต่อเหล่าสาวกของพระเยซูด้วยความเกลียดชังและเหยียดหยาม ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงถอนความคุ้มครองของพระองค์ออกไปจากพวกเขา และถอนอำนาจที่คอยหนุนอยู่ของพระองค์ออกไปจากชาตานและเหล่าทูตชั่วของมัน แล้วชนชาตินี้ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้นำที่เธอเลือกเอง บุตรหลานของเธอบิดพระคุณของพระคริสต์ทิ้งเสีย ซึ่งเป็นพระคุณที่น่าจะสามารถช่วยให้พวกเขาชนาบแรงกระตุ้นอันต่ำช้าของพวกเขาหลงได้ แต่บัดนี้แรงกระตุ้นนั้นมีชัยเหนือพวกเขาเสียแล้ว ชาตานปลุกเร้าค้นหาที่ป่าเถื่อนและต่ำช้าที่สุดของจิตวิญญาณขึ้น มนุษย์ไม่ได้ใช้เหตุผล พวกเขาถูกควบคุมโดยแรงกระตุ้นและโทสะอย่างหน้ามืดตามัว พวกเขาไร้เหตุผล และกลายเป็นคนโหดเหี้ยมเยี่ยงชาตาน ไม่ว่าจะในครอบครัว ในชาติบ้านเมือง ในท่ามกลางชนชั้นระดับสูงซึ่งไม่ต่างอะไรกับในชนชั้นระดับต่ำ ทุกที่เต็มไปด้วยความ

หวาดระแวง ความริษยา ความเกลียดชัง การแก่งแย่ง การกบฏ และการฆ่าฟัน ไม่มีสถานที่ใดปลอดภัยสักแห่ง ญาติสนิทมิตรสหายต่างทรยศกันและกัน พ่อแม่ฆ่าลูก ลูกฆ่าพ่อแม่ ผู้นำปวงชนไร้อำนาจในการปกครองตนเอง ตัณหาที่อยู่เหนือการควบคุมทำให้พวกเขาเป็นทรราช ชาวียิวยอมรับคำพยาบท็จเพื่อกล่าวโทษพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากต่างพร้อย ขณะนี้คำกล่าวหาเท็จเหล่านั้นทำให้ชีวิตของพวกเขาเองสั่นคลอน โดยพฤติกรรมต่างๆ ของพวกเขาซึ่งเคยถูกกล่าวไว้มานานมาแล้วว่า “อย่าทำให้เราเผชิญกับองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลอีก” อีสยาห์ 30:11 บัดนี้พวกเขาได้รับสมตั้งใจปรารถนาแล้ว ความยำเกรงพระเจ้าไม่รบกวนพวกเขาอีกต่อไปแล้ว ชาตานครองตำแหน่งผู้นำของประเทศชาติ อีกทั้งอำนาจสูงสุดทางศาสนาและทางการเมืองก็ล้วนตกอยู่ภายใต้การครอบงำของมันด้วย {GC 28.1}

ในบางครั้งผู้นำที่เป็นอริต่อกันจะรวมหัวกันเพื่อปล้นสะดมและทรมาณเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย จากนั้นพวกเขาก็หันกลับมาทำหั่นกันเองอย่างไร้ความปราณี แม้แต่ความศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารก็ยังมีอาจยับยั้งความเหี้ยมโหดอันน่าสยของขวัญของคนเหล่านั้นได้ บรรดาผู้ที่มานมัสการพระเจ้าถูกทำร้ายต่อหน้าแท่นบูชา และพระวิหารก็เปราะเป็อนไปด้วยร่างของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่า กระนั้นก็ดีเหล่าผู้ก่อเหตุอันโหดเหี้ยมทารุณเหล่านี้ยังคิดทัก

เหมาเอาเองอย่างไรเหตุผลและหมิ่นประมาทต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการป่าวประกาศต่อหน้าสาธารณชนว่า พวกเขาไม่มีความกลัวเลยสักนิดว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายลง เพราะเมืองนี้เป็นนครของพระเจ้าเอง เพื่อสร้างฐานอำนาจของพวกเขาให้แข็งแกร่งขึ้น พวกเขาติดสินบนพวกผู้เผยพระวจนะเท็จให้กล่าวถ้อยคำว่าประชากรทั้งหลายจะต้องคอยการช่วยกู้ที่มาจากพระเจ้า แม้ในขณะที่กองทัพโรมันกำลังโอบล้อมพระวิหารอยู่ก็ตามที่จนท่ายี่สิบสองคนก็ยังคงยึดมั่นกับความเชื่อที่ว่า องค์ผู้สูงสุดจะทรงยื่นพระหัตถ์เข้าขัดขวางจนศัตรูทั้งหลายของพวกเขาต้องแพ้อ้อมไป ทว่าอิสราเอลได้สละความคุ้มครองของพระองค์ทิ้งเสีย และบัดนี้เธอไม่มีที่กำบังใดๆ เลย เยรูซาเล็ม เมืองแห่งความระทมทุกข์เอ๋ย ในขณะที่กองทัพต่างชาติบุกทลายป้อมปราการของเจ้าลง และสังหารนักรบของเจ้าเสีย เจ้ายังเกิดรอยร้าวขึ้นจากความขัดแย้งภายใน เลือดของบุตรหลานเจ้าที่ห้าพันกันเองแดงก่ำทั่วท้องถนนของเจ้าแล้วหนอ {GC 29.1}

ทุกสิ่งที่พระคริสต์ทรงทำนายไว้เกี่ยวกับความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร ชาวยิวประสบกับความจริงแห่งพระคำรัสเตอียนของพระองค์ที่ว่า “ท่านทั้งหลายจะดวงให้ผู้อื่นด้วยหนานอันใด พระเจ้าจะทรงดวงให้พวกท่านด้วยหนานอันนั้น” มัทธิว 7:2 {GC 29.2}

หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ปรากฏขึ้น ล้วนแล้วแต่เป็นลางร้ายบ่งถึง

ความวิบัติและคำพิพากษา เวลากลางวันในยามค่ำคืน มีแสงที่ผิดธรรมชาติส่องอยู่เหนือพระวิหารและแท่นบูชา ในขณะที่ดวงสุริยันเลื่อนลับขอบฟ้ามองเห็นหมู่เมฆเป็นภาพขบวรธมภ์และเหล่านักรบชุมนุมกันพร้อมจะออกศึก ปุโรหิตที่ประกอบพิธีในสถานศักดิ์สิทธิ์ยามราตรีกาลต้องตื่นตระหนกกับเสียงลึกลับ รวากับแผ่นดินโลกสั่นไหว และมีเสียงผู้คนจำนวนมากมายักร้องตะโกนโหวกเหวกขึ้นว่า “ให้เรากลับไปจากที่นี่กันเถอะ” ประตุมืองบานใหญ่ทางทิศตะวันออกเปิดออกกลางดึกโดยมือที่ไร้ร่องรอย เป็นประตูที่หนักมาก ขนาดชายหนุ่มยี่สิบคนก็ยังแทบปิดไม่ไหว ทั้งยังถูกยึดให้แน่นด้วยแท่งเหล็กขนาดมหึมาที่ฝังลึกลงถึงชั้นหินแข็ง Milman, *The History of the Jews* เล่มที่ 13 {GC 29.3}

เป็นเวลาเจ็ดปีที่ชายผู้หนึ่งเดินขึ้นล่องไปมาตามถนนหนทางในกรุงเยรูซาเล็ม พลังรื่องประกาศถึงความวิบัติที่จะตกแก่เมืองนี้ เขาเฝ้าร้องเพลงศพอันเปล่าเปลี่ยวทั้งกลางวันและกลางคืนว่า “โอ เสียงรื่องจากทิศตะวันตกเอ๋ย เสียงรื่องจากทิศตะวันออกเอ๋ย เสียงรื่องต่อกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารเอ๋ย เสียงรื่องต่อเจ้าบ่าวและเจ้าสาวเอ๋ย เสียงรื่องต่อประชากรทั้งสิ้นเอ๋ย” *Ibid.* บุรุษแปลกหน้าผู้นี้ถูกจองจำและโบยตี ทว่าเขามีเสียงพร่ำบ่นปรือออกจากริมฝีปากของเขาไม่ หากจะมีก็แต่เพียงเสียงตอบรับต่อคำเหยียดหยามและความทารุณที่

เอ่ยขึ้นว่า “*วิบัติ วิบัติแก่กรุงเยรูซาเล็ม*” “*วิบัติ วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น*” เสียงร้องเตือนของเขาไม่ได้ยุติลงจนกระทั่งเขาถูกสังหารในระหว่างการล้อมกรุงตามที่เขาทำนายไว้ {GC 30.1}

ไม่มีคริสเตียนสักคนพินาศไปในความย่อยยับของกรุงเยรูซาเล็ม พระคริสต์ทรงโปรดประทานคำเตือนแก่สาวกทั้งหลายของพระองค์ และทุกคนที่เชื่อในพระดำรัสของพระองค์ต่างคอยเฝ้าดูหมายสำคัญที่ทรงสัญญาไว้ นั่น พระเยซูตรัสว่า “*เมื่อพวกท่านเห็นกองทัพมาตั้งโอบล้อมกรุงเยรูซาเล็ม จงรู้ว่าวิบัติของเมืองนั้นใกล้เข้ามาแล้ว เวลานั้น ให้คนที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปบนภูเขา และคนที่อยู่ในเมืองให้ออกจากที่นั้น*” ลูกา 21:20, 21 ภายหลังจากที่ชาวโรมันภายใต้คำบัญชาของนายพลเซสที่อัสล้อมอยู่รอบกรุง พวกเขา กลับถอนทัพออกไปอย่างไม่คาดฝัน ทั้งๆ ที่สถานการณ์ทุกอย่างดูราวกับจะเอื้อต่อการบุกเข้าจู่โจม ในขณะที่แม่ทัพชาวโรมันถอนกองกำลังของเขาถอยร่นออกไปโดยไม่ทราบสาเหตุแม้แต่น้อยนั้น บรรดาผู้ที่ตกอยู่ในวงล้อมเกือบจะยอมพ่ายแพ้เสียแล้ว พวกเขาหมดหวังที่จะตัดทอน แต่ลู่ทางอันก่อปรด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้ากำลังนำพาสถานการณ์ต่างๆ ให้ส่งผลดีต่อประชากรของพระองค์เอง คริสเตียนผู้เฝ้าระวังมองเห็นหมายสำคัญที่ทรงสัญญาไว้ และบัดนี้เป็นโอกาสสำหรับทุกคนที่จะปฏิบัติตามคำเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงหยิบยื่นมาให้

พระองค์ทรงพลิกสถานการณ์จนไม่มีผู้ใดไม่ว่าชาวยิวหรือชาวโรมันอาจที่จะขัดขวางการหลบหนีของพวกคริสเตียนได้ เมื่อนายพลเซสที่อัสถอยทัพกลับไป ทหารชาวยิวฝ่าวงล้อมออกจากกรุงเยรูซาเล็มไล่ตามกองทัพที่กำลังถอยร่นไปนั้น และในระหว่างที่กองทัพทั้งสองฝ่ายเข้าประจัญกันอย่างดุเดือดนี้เอง พวกคริสเตียนจึงได้โอกาสหลบหนีออกจากเมือง อีกทั้งในเวลาี่ตามชนบทก็ไร้ศัตรูผู้คอยสกัดกั้นอีกด้วย ชาวยิวชุมนุมกันอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลอยู่เพิงในช่วงที่มีการล้อมกรุง ฉะนั้นพวกคริสเตียนทั่วทั้งแผ่นดินจึงหลบหนีไปได้โดยไม่มีใครขัดขวาง ด้วยประการฉะนี้ พวกเขารีบเร่งรุดหลบหนีไปยังสถานที่อันปลอดภัยอย่างไม่รีรอ พวกเขาหนีไปยังเมืองเพลลาในดินแดนเพเรียซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน {GC 30.2}

กองกำลังชาวยิวที่ไล่ตามนายพลเซสที่อัสและกองทัพของเขาไปนั้น ได้โค่นกองระวังหลังของพวกเขาลงอย่างเหี้ยมโหดราวกับจะผลาญพวกเขาให้สิ้นซาก กองทัพโรมันร่นถอยไปได้สำเร็จก็จริง แต่ก็เต็มไปด้วยความยากลำบาก ยิ่งนัก ส่วนกองกำลังชาวยิวนั้นรอดพ้นกลับไปได้โดยแทบไม่ได้รับการสูญเสียเลย พวกเขากลับเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มิชชั่ยพร้อมด้วยข้าวของต่างๆ ที่ยึดมาได้ แต่กระนั้นก็ดีความสำเร็จที่เห็นอยู่ในครั้งนี้จึงแต่จะนำความเลวร้ายมาสู่พวกเขา มันปลุกเร้าให้พวกเขามีใจยิ่งผยอง

พองชนต่อชาวโรมัน อันเป็นการเร่งความวิบัติที่เหนือคำบรรยายให้ตกลงบนเมืองที่กำลังจะพินาศนี้ {GC 31.1}

ความหายนะที่ตกแก่กรุงเยรูซาเล็มคราเมื่อถูกล้อมเมืองไว้อีกครั้งโดยนายพลทิตุสนั้น เป็นหายนะที่นาสยของขวัญยิ่งนัก บ้านเมืองกำลังอยู่ในห้วงเวลาของการเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกา จึงมีชาวยิวนับล้านมารวมชุมนุมกันภายในกำแพงเมือง ก่อนหน้านั้นคัลล์อาหารของพวกเขาถูกทำลายไปเนื่องด้วยความอิจฉาริษยาและการผูกพยาบาทของฝ่ายศัตรู ซึ่งหากเก็บรักษาเอาไว้อย่างดีแล้ว ก็จะมีเสบียงเลี้ยงดูผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองได้เป็นเวลาแรมปี และบัดนี้พวกเขาต้องประสบกับความอดอยากขาดแคลนขั้นร้ายแรง ชาวสาเลีถึงหนึ่งชายกันหนึ่งตระกูล ความหิวโหยมีอาการรุนแรงมากถึงขนาดที่ผู้คนต้องกัดกินหนังจากเข็มขัด จากรองเท้า และหนังที่หุ้มโล่ของพวกเขาเอง มีคนจำนวนมากแอบย่องออกไปในยามค่ำคืนเพื่อเก็บพืชป่าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ บริเวณนอกกำแพงเมือง แม้จะมีหลายคนถูกจับได้และถูกฆ่าตายอย่างโหดเหี้ยมอำมหิต และคนที่หนีรอดปลอดภัยก็มักจะถูกปล้นเอาข้าวของที่เก็บหามาได้ด้วย ความเสี่ยงอย่างมหันต์นั้นไปเสีย พวกผู้มีอำนาจปฏิบัติเยี่ยงสัตว์เดียดริจจันต่อผู้ที่อดอยากขาดแคลนเพื่อขู่กรรโชกเอากระทั่งเศษอาหารมือสุดท้ายที่พวกเขาอาจซุกซ่อนไว้ และบ่อยครั้งที่ความทารุณโหดร้ายนี้มักจะเป็นการกระทำของพวกเขา

ที่กินอยู่อย่างอิมหน้าสำราญ และพวกที่ต้องการเพียงเพื่อจะกักเก็บเสบียงกรังไว้สำหรับอนาคตเท่านั้น {GC 31.2}

คนนับพันๆ ต้องตายเพราะกันดารอาหารและโรคระบาด ดูเหมือนว่าความรักความเอื้ออาทรตามสัญชาตญาณมนุษยจะสูญสิ้นไป สามิต่างหยิบฉวยข้าวของของภรรยา ภรรยาก็ฉกชิงเอาของของสามิตน ภาพลู่ๆ ที่กำลังยื้อแย่งอาหารจากปากของพ่อแม่ผู้แก่เฒ่ามีปรากฏให้เห็น คำถามของผู้เผยพระวจนะที่มีอยู่ว่า “ผู้หญิงจะลืมนบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่หรือ” หากคำตอบได้ภายในกำแพงเมืองที่กำลังพินาศนี้ คือว่า “มือของผู้หญิงที่ใจเมตตากลับเอาลูกของตัวตัมกิน ลูกถูกตัมเป็นอาหารในยามที่ความหายนะมาสู่ประชาชนของข้าพเจ้า” อิสยาห์ 49:15 เพลงคร่ำครวญ 4:10 และเนื้อความที่ว่า “ผู้หญิงสำรวยและสำอางในหมู่พวกท่านซึ่งไม่เคยย่างเท้าลงดิน เพราะเป็นคนสำอางและสำรวยอย่างนั้น จะมีตาที่ประสงคร้ายต่อสามิตในอ้อมอกของเธอและต่อบุตรชายและบุตรสาวของเธอ...และลูกแดงที่เพิ่งคลอด เพราะว่าเธอจะแอบกินเป็นอาหารเพราะขัดสนทุกอย่างในการถูกล้อมและในความทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของท่านมาทำให้ท่านทุกข์ลำบากทุกเมือง” เฉลยธรรมบัญญัติ 28:56, 57 ได้สำเร็จลงอีกครั้งตามคำพยากรณ์ที่กล่าวเตือนไว้เมื่อ 1,400 ปีก่อน {GC 32.1}

บรรดาผู้นำชาวโรมันพยายามทำให้ชาวยิวขวัญหนีดีฝ่อเพื่อต้องการให้พวก

เขายอมจำนนเป็นเชลย และเมื่อใดที่เชลยเหล่านั้นขัดขึ้นขณะโดนจับ จะถูกโบยตี ถูกทรมาน และถูกตรึงไว้บนกางเขนที่หน้ากำแพงเมือง ในแต่ละวันจะมีผู้คนนับร้อยถูกฆ่าตายในลักษณะเช่นนี้ และภารกิจอันน่าสะพรึงกลัวนี้ดำเนินต่อไปจนกระทั่งตามหุบเขาเยโฮซาฟัทและที่คาลวารีย์มีกางเขนปักอยู่หนาแน่นเต็มไปหมดจนแทบจะไม่มีช่องว่างให้เดินไปมา ระหว่างกัน คำแข่งสาปอันน่าครันคร้ามซึ่งเคยประกาศไว้ที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของปีลาตที่ว่า “ให้ความผิดเรื่องความตายของเขาตกอยู่กับเราและลูกๆ ของเรา” มัทธิว 27:25 เกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างน่าสยดสยอง {GC 32.2}

ทิตัสมุ่งหวังให้ภาพเหตุการณ์อันสยดสยองนี้สิ้นสุดลง และหากเป็นเช่นนั้นแล้วกรงเขรูละมั่งก็จะรอดพ้นจากวาระสุดท้ายที่เต็มขนาดของเธอ เขารู้สึกขุ่นลุกขนพองเมื่อเห็นซากศพวางเป็นกองๆ ตามหุบเขา เขามองดูพระวิหารอันงามวิจิตรตระการตาจากสันเขามะกอกเทศราวกับผู้ที่ต้องมนต์เสน่ห์ ทั้งยังออกคำสั่งห้ามผู้ใดแตะต้องแม้แต่ศิลาสักก้อนเดียว ก่อนที่เขาจะพยายามบุกยึดป้อมปราการนี้เขาวอนขอต่อผู้นำชาวยิวอย่างจริงจังว่าอย่าบีบบังคับให้เขาทำสถานศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นมลทินด้วยโลหิต หากพวกเขาจะยอมก้าวออกมาและต่อสู้กันที่ใดที่หนึ่งตรงบริเวณอื่น ก็จะไม่มีการฆ่าโรมันสักคนอาจทำลายความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารได้ โยเซฟที่สเองก็ขอร้องด้วยคำวิงวอนที่

ซาบซึ้งใจอย่างที่สุดเพื่อให้พวกเขายอมจำนนและช่วยตัวของพวกเขาเอง รวมทั้งเมืองและสถานนมัสการของพวกเขาให้รอดปลอดภัย แต่ด้วยคำวิงวอนของเขา กลับถูกสนองตอบด้วยคำแข่งสาปอันน่าขมขื่น พวกเขาพุ่งหอกเข้าไปใส่ชายผู้นั้น ผู้เป็นคนไกลเกลียดชังที่สุดท้ายของพวกเขา ในขณะที่กำลังยืนอ้อนวอนเพื่อพวกเขาอยู่ ชาวยิวปฏิบัติเสธคำอ้อนวอนต่างๆ ของพระบุตรของพระเจ้าเสียแล้ว และบัดนี้คำทักท้วงและคำวิงวอนร้องแต่จะทำให้พวกเขายืนกรานอย่างหนักหน่วงยิ่งขึ้นในอันที่จะทำทลายจนถึงที่สุด ความพยายามที่จะปกป้องพระวิหารของทิตัสไร้ผล เพราะมีท่านผู้หนึ่งซึ่งใหญ่กว่าล้นประกาศิตไว้แล้วว่า ศิลาสักก้อนที่ซ้อนทับกันอยู่ก็จะไม่มี {GC 32.3}

ความดีร้ายชนิดหัวชนฝาของบรรดาผู้นำชาวยิวและอาชญากรรมอันน่าอูจาดที่ก่อกันขึ้นภายในเมืองที่ถูกล้อมนั้นกระตุ้นให้ชาวโรมันรู้สึกขะแยงและบันดาลโทสะของพวกเขา สุดท้ายทิตัสตัดสินใจจุ่มเข้าบุกยึดพระวิหาร ทว่าเขาดังใจว่าหากเป็นไปได้ เขาจะปกป้องพระวิหารไว้ไม่ให้ถูกทำลาย แต่คำบัญชาของเขาถูกเพิกเฉย หลังจากที่เขากลับเข้าไปพักในเต็นท์ของตนในเวลากลางคืน ชาวยิวจุ่มออกจากพระวิหาร บุกเข้าโจมตีทหารที่อยู่ภายนอก ในขณะที่สู้รบกันอยู่นั้น ทหารนายหนึ่งโยนดุ้นหินที่ติดไฟผ่านเข้าไปในช่องประตูมุก และทันใดนั้นเองห้องโถงที่รายล้อมไปด้วยไม้สนสีดาร์รอบๆ สถาน

ศักดิ์สิทธิ์ก็เกิดลุกไหม้ขึ้น ทิศรุ่งริบไป
 ยังกี่เกิดเหตุ ตามมาด้วยนายพลและ
 ทหารของเขา เขาสั่งการให้พวกทหารดับ
 เพลิง แต่ไม่มีใครฟังเสียงของเขา บรรดา
 ทหารต่างโยนดินปืนที่ติดไฟเข้าไปใน
 ห้องโถงที่อยู่ถัดจากพระวิหารด้วยความ
 โกรธจัด จากนั้นพวกเขาก็ชกดาบของตน
 ออกไล่ฆ่าคนจำนวนมากมายมหาศาลผู้
 หวังพึ่งที่ตรงนั้นเป็นที่หลบภัย โลहितไหล
 นองลงมาตามขั้นบันไดพระวิหารดูจดัง
 สายธาร ขาวยิวนับพันนับหมื่นพินาศเสียง
 ร้องตะโกนของผู้คนดังขึ้นกลบเสียง
 สงครามว่า “อิซาไบด” ซึ่งแปลว่าสง่าราศี
 ละไปเสียแล้ว {GC 33.1}

“ทิศรู้ดีว่าเขาไม่อาจยับยั้งความ
 เตือดดาลของกองทัพลงได้ เขาจึงเข้าไป
 สำรวจภายในตัวอาคารศักดิ์สิทธิ์พร้อม
 กับนายทหารของเขา ความโอ้อวดระการ
 ทำให้พวกเขาถึงกับตะลึงงัน และในขณะ
 ที่เปลวไฟยังลามมาไม่ถึงวิสุทธิสถาน เขา
 ใช้ความพยายามเป็นครั้งสุดท้ายปกป้อง
 สถานที่นั้นไม่ให้ถูกไฟคลอก เขาผละ
 ออกไปและกำชับพวกทหารซ้ำอีกครั้งให้
 ช่วยกันสกัดเพลิงไม่ให้ลุกลาม นายร้อย
 ลิเบอเรียลีสพยายามกำกับให้นายทหารใน
 กองของเขาปฏิบัติตามคำสั่ง ทว่า แม้แต่
 ความเคารพยำเกรงที่มีต่อองค์จักรพรรดิ
 ก็ยังต้องยอมยกธงขาวให้กับความอาฆาต
 แค้นที่มีต่อชาวยิว ความกระสันในการทำ
 คีกรสงครามและความโลภหวังปล้นสะดม
 ทรัพย์สิน พวกทหารมองเห็นข่าวของรอบ
 ตัวแว่ววับไปด้วยทองคำที่ส่องระยับจับตา

ต้องกับแสงเปลวไฟอันโชติช่วง พวกเขา
 คาดว่าคงจะมีสมบัติมหาศาลวางกองอยู่
 ในศักดิ์สิทธิ์สถาน ทหารนายหนึ่งยึดซีได้
 เข้าไประหว่างบานพับประตูโดยไม่ทันคิด
 อาคารทั้งหลังลุกเป็นไฟในทันที เปลว
 เพลิงและเขม่าควันที่ดำโขมงทำให้พวก
 ทหารจำต้องถอยกรุดออกมา แล้วอาคาร
 อันโอ้อ่าก็ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นไปตาม
 จุดจบของมัน {GC 33.2}

“ช่างเป็นภาพที่น่าขนลุกขนพอง
 สำหรับชาวโรมัน แล้วสำหรับชาวยิวเล่า
 พวกเขามองเห็นเป็นเช่นไร ยอดเขาทั้ง
 ลูกที่เซ็ดตัวเมืองให้ตั้งตระหง่านสูงเด่นขึ้น
 เกิดลุกไหม้ตั้งภูเขาไฟ ดิกรามบ้านช่อง
 หลังแล้วหลังเล่าถล่มทลายลง ส่งเสียง
 ดังสนั่นหวั่นไหว แล้วก็ถูกกลืนเข้าไปใน
 ห้วงเหวลึกที่ร้อนเป็นไฟ แผ่นหลังคาไม้
 สนสีดาร์เป็นเสมือนแผ่นเปลวไฟ ยอด
 หลังคาพระวิหารทองคำส่องประกายคล้าย
 ลำแสงเจดสีแดง เปลวเพลิงและเขม่าควัน
 พวยพุ่งออกจากหอคอยประตูเมืองเป็น
 แนวยาว ภูเขาโดยรอบสว่างไสวขึ้น จึง
 เห็นภาพผู้คนที่จับเป็นกลุ่ม ๆ ในที่มีด
 กำลังเฝ้าดูกระบวนการแห่งการทำลาย
 ล้างด้วยความหวาดกลัวจนขนพองสยอง
 เกล้า ผุงชนโผล่หน้าสลอนตามกำแพงและ
 ที่สูงต่างๆ ของตัวเมืองตอนบน บ้างก็มี
 ไบหน้าซีดเขียวด้วยความเจ็บปวดสิ้นหวัง
 บ้างก็หน้าถมึงทิ้งด้วยความอึดอัดคับแค้น
 เสียงร้องตะโกนของพวกทหารโรมันขณะ
 ที่กำลังวิ่งไปมา และเสียงโหยหวนของ
 พวกกบฏที่กำลังพินาศในเปลวเพลิงระคน

กับเสียงชู้คารามของมหาอัคคีภัยและเสียงฟ้าพาดของท่อนไม้ที่ร่วงกราว เสียงกู่ก้องของขุนเขาสะทอนหรือส่งเสียงอีกที่กครีกโครมของผู้คนที่อยู่บนที่สูงให้ย้อนกลับมา ตลอดทั้งแนวกำแพงเมืองมีแต่เสียงกริโตร้องคร่ำครวญดังกังวานไปทั่ว ผู้ที่กำลังจะสิ้นใจเพราะความหิวโหยรวบรวมกำลังเฮือกสุดท้ายของตนเพื่อร้องครวญครางถึงความเตี้ยผอมตายอด {GC 34.1}

“การสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นภายในดูเดือดกว่าภาพที่มองเห็นจากภายนอก ทั้งชายและหญิง คนแก่เฒ่าและคนหนุ่มสาว กบฏและปุโรหิต คนที่ขัดขืนและคนที่วอนขอความเมตตา ต่างถูกฟันทั้งในการสังหารโหดอย่างไม่เลือกหน้าไปตามๆ กัน เขื่อยมีจำนวนมากกว่าผู้ไล่ล่า พวกแม่ทัพนายกองถึงกับต้องตะกายข้ามกองศพเพื่อปฏิบัติภารกิจการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในครั้งนี้” Milman, *The History of the Jews*, เล่มที่ 16 {GC 35.1}

ภายหลังจากที่พระวิหารถูกกวาดล้างจนราบคาบไม่นาน เมืองทั้งเมืองก็ตกอยู่ในอุ้งมือของชาวโรมัน บรรดาผู้นำชาวยิว ละทิ้งป้อมปราการอันแข็งแกร่งของพวกเขาไปเสีย มีเหลือไว้เพียงความหวังเวงให้นายพลทิตัส เขาจ้องมองที่มันเหล่านั้นด้วยความประหลาดใจอย่างมากยิ่ง และเอ่ยขึ้นว่าพระเจ้าประทานสารพัดสิ่งไว้ในมือของเขาแล้ว เพราะไม่มีเครื่องจักรกลใด ไม่ว่าจะมีกำลังมากแค่ไหนอาจมีชัยเหนือเชิงเทินขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ ทั้งเมืองและพระวิหารถูกรื้อทิ้งจนถึงฐานราก

และพื้นดินตรงบริเวณที่พระนิเวศศักดิ์สิทธิ์เคยตั้งอยู่ “ถูกไถเหมือนไถนา” เยเรมีย์ 26:18 ในการโอบล้อมและการสังหารที่กล่าวมานี้มีคนจำนวนมากกว่าล้านพินาศไป ส่วนพวกที่รอดพ้นมาได้ก็ถูกจับเป็นเชลย ถูกขายเป็นทาส ถูกลากไปกรุงโรม เพื่อประดับชัยให้แก่ผู้พิชิต ถูกโยนเข้าใส่สัตว์ป่าในโรมมหรสพ หรือถูกกระจัดกระจายไปเป็นคนพเนจรพลัดถิ่นทั่วแผ่นดินโลก {GC 35.2}

พวกยิวดีเลิศก็ทำทรนของตนเอง พวกเขาเติมด้วยแห่งพระพิโรธจนเต็มล้นเพื่อตัวของเขาเอง ในการกวาดล้างจนสิ้นซากที่เกิดขึ้นกับคนทั้งชาติ และในความทุกข์ยากทั้งปวงอันเป็นผลพวงของการแตกกระชานเช่นนั้น พวกเขาเพียงกำลังเกี่ยวเก็บผลน้ำมือของตนที่หว่านไว้ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “*โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะทำลายเจ้า*” “*เจ้าสะดุดก็เพราะบาปผิดของเจ้า*” โสเซยา 13:9; 14:1 บ่อยครั้งที่ความทุกข์ยากของพวกเขามักถูกมองว่าเป็นการลงพระอาชญาจากคำบัญชาโดยตรงของพระเจ้า จอมพลอลองจึงใช้วิธีนี้เองเป็นเส้นทางอำพรางผลงานของมัน พระเจ้าจะทรงเพิกถอนความคุ้มครองของพระองค์ออก และปล่อยให้เขาตาดานเข้าครอบงำพวกเขาได้ตามอำเภอใจ ก็ต่อเมื่อพวกเขาปฏิเสธความรักความเมตตาของพระองค์อย่างหนักหน่วง ความโหดเหี้ยมอำมหิตที่ปรากฏให้เห็นในความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงแรงพยายามของซาตานที่มีต่อผู้ที่ยอม

กัมหัวให้กับมัน {GC 35.3}

เราไม่อาจทราบได้เลยว่าเราเป็นหนี้บุญคุณพระคริสต์มากเพียงไรสำหรับสันติสุขและความคุ้มครองที่ได้รับ อำนาจที่คอยหวังเห็นยาวของพระเจ้านี้เองที่คอยปกป้องมวลมนุษย์ไม่ให้ถลำเข้าสู่การครอบงำของซาตานอย่างเต็มตัว คนดีอื่นและคนอกตัญญูมีเหตุผลมากมายพอที่จะสำนึกในบุญคุณของพระเจ้าสำหรับพระเมตตาและความอดกลั้นพระทัยนานของพระองค์ที่ทรงเห็นยาวรั้งอำนาจชั่วและภัยอันตรายของเหล่ามารร้ายไว้ แต่เมื่อมนุษย์ล่วงล้ำจนเกินพิกัดความอดทนของพระเจ้า อำนาจที่คอยหวังเห็นยาวนั้นก็จะถูกเพิกถอนออกไป พระเจ้าจะไม่ทรงยืนต่อหน้าคนบาปในฐานะเพชรฆาตตามคำตัดสินที่มีต่อผู้ล่วงละเมิด แต่พระองค์จะทรงละผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ไว้ตามลำพังเพื่อเก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขาหว่าน ทุกลำแสงที่ถูกดับ ทุกคำตักเตือนที่ถูกดูหมิ่นหรือมองข้าม ทุกต้นหน่าที่ไปหมกมุ่น ทุกการล่วงละเมิดที่มีต่อพระบัญญัติของพระเจ้า ล้วนแต่เป็นเมล็ดพันธุ์ที่ถูกหว่านลงซึ่งจะให้ผลผลิตที่แน่นอนในฤดูเก็บเกี่ยว ในที่สุดพระวิญญาณของพระเจ้าที่ถูกเมินเฉยอยู่เรื่อยมาก็จะถอนตัวออกไปจากคนบาป แล้วจะไม่มีอำนาจใดเหลืออยู่เพื่อคอยควบคุมค้นหาชั่วของจิตวิญญาณและคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการผูกพยาบาทและการเป็นศัตรูกันกับซาตานอีกต่อไป ความพินาศของกรุง

เยรูซาเล็มเป็นคำเตือนที่สำคัญและน่าคร่ำครวญสำหรับทุกคนที่ล้อเล่นกับข้อเสนอแห่งพระคุณของพระเจ้าและคำวิงวอนแห่งพระเมตตาของพระองค์ ไม่เคยมีพยานหลักฐานใดที่หนักแน่นไปกว่านี้ที่แสดงให้เห็นถึงความเกลียดชังตอเบาและการลงทัณฑ์อย่างเด็ดขาดที่จะสนองตอบต่อผู้ที่กระทำความผิด {GC 36.1}

คำพยากรณ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในเรื่องการพิพากษาที่มาเยือนกรุงเยรูซาเล็มเป็นคำทำนายถึงอีกเหตุการณ์หนึ่งที่จะต้องสำเร็จลงด้วยเช่นกัน ซึ่งความพินาศย่อยยับที่เกิดขึ้นกับกรุงนั้นเป็นแต่เพียงเงาบางๆ เราอาจมองเห็นวาระสุดท้ายของโลกที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระเจ้าและเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระองค์ได้จากจุดจบของเมืองที่ทรงเลือกสรรนี้ได้บ้าง บันทึกที่จารึกถึงเรื่องราวความทุกข์เวทนาของมวลมนุษย์ที่โลกได้เคยเป็นพยานไว้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่อุบัติขึ้นตลอดระยะเวลาอันยาวนานหลายศตวรรษนั้นล้วนแล้วแต่เป็นบันทึกแห่งความมืดมนเมื่อพินิจดูสิ่งเหล่านี้แล้ว จิตใจก็เอือมระอาและความนึกคิดก็อ่อนเปลี้ยไป ความน่าขนพองสยองเกล้าเคยเป็นผลลัพธ์อันเนื่องมาจากการปฏิเสธอำนาจของสวรรค์มาแล้ว แต่ยังมีอีกภาพหนึ่งปรากฏขึ้นเพื่อเผยให้เห็นถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีมืดมนกว่า บันทึกในอดีตที่มีลำดับเรื่องราวอันยาวนานของความวุ่นวาย ความขัดแย้งและการปฏิวัติ ซึ่ง “การรบทั้งสิ้นของนักรบ

มีเสียงวุ่นวาย และเสื่อคลุมที่เกลือกอยู่
ในโลहित” อิสยาห์ 9:5 TKJV เหตุการณ์
ต่างๆ เหล่านี้ก็ยังมีอาจเปรียบกับความ
น่าสะพรึงกลัวของวันนั้นได้เลย คือเมื่อ
พระวิญญาณที่คอยหวังเห็นียวของ
พระเจ้าจะถูกถอนออกไปจากคนชั่วอย่าง
สิ้นเชิงเมื่อมันจะไม่มีสิ่งใดคอยยับยั้งความ
เดือดพล่านของตัณหามนุษย์และความ
โกรธแค้นของซาตานได้อีกต่อไป แล้ว
โลกนี้ก็จะเห็นผลลัพธ์แห่งการปกครอง
ของซาตานอย่างที่ไม่เคยมีปรากฏให้เห็น
มาก่อน {GC 36.2}

แต่ในวันนั้นประชากรของพระเจ้าจะ
ได้รับการช่วยกู้คือทุกคนที่มีชื่อจดใน
ทะเบียนผู้มีชีวิต (อิสยาห์ 4:3) ดังเช่นสมัย
ที่กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย พระคริสต์
ทรงประกาศไว้แล้วว่า พระองค์จะเสด็จมา
เป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมผู้สัตย์ชื่อทั้ง
ปวงของพระองค์ไปอยู่กับพระองค์ “มนุษย์
ทุกชาติทั่วโลกจะทุกข์โศก แล้วจะเห็นบุตร
มนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า ทรง
ฤทธานุภาพและทรงพระรัศมีอย่างยิ่ง แล้ว
พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของ
พระองค์มาด้วยเสียงแตรที่ตั้งมากและให้
รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือกไว้
แล้ว จากทั้งสี่ทิศตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึง
ที่สุดฟ้าข้างโน้น” มัทธิว 24:30, 31 แล้ว
ผู้ที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐจะถูกประหาร
ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์และถูกเผา
ผลาญให้สูญไปด้วยการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์
ของพระองค์ 2 เธสะโลนิกา 2:8 คนชั่ว
ทั้งหลายจะทำลายตัวของพวกเขาเอง

เหมือนอย่างชาวอิสราเอลในสมัยโบราณ
พวกเขาสะดุ้งก็เพราะความผิดบาปของ
พวกเขา ด้วยการเกลือกกลั้วอยู่กับบาป
พวกเขาใช้ชีวิตเห็นห่างออกไปจากเส้น
ทางของพระเจ้า อุปนิสัยของพวกเขาก
ถลาลึกลงไปในความชั่ว จนการเสด็จมา
ปรากฏด้วยพระสิริของพระองค์กลายเป็น
เพลิงที่เผาผลาญสำหรับพวกเขา {GC
37.1}

ขอให้มนุษย์ทั้งมวลต่างเฝ้าระวัง
เกลือกกว่าพวกเขาจะละเลยต่อบทเรียนที่
ทรงให้ไว้ในพระคำรัสของพระคริสต์
แจกเช่นที่พระองค์ทรงเตือนสาวกทั้งหลาย
ถึงเรื่องความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม
ด้วยหมายสำคัญที่ทรงสำแดงในความ
วิบัติที่จะมาถึง เพื่อพวกเขาจะหลบหนีได้
พระองค์ก็ทรงเตือนชนชาวโลกในสมัยนี้
ถึงความพินาศในครั้งหลังด้วยเครื่องหมาย
แห่งกาลเวลาที่จะมาถึง เพื่อทุกคนจะ
รอดพ้นจากพระพิโรธที่เด็ดจกัน พระเยซู
ทรงประกาศว่า “จะมีหมายสำคัญที่ดวง
อาทิตย์ ที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้ง
หลาย และบนแผ่นดินนั้น ชาติต่างๆ
ก็จะมีศึกทุกข” ลูกา 21:25 มัทธิว
24:29 มาระโก 13:24-26 วิวรณ์ 6:12-17
คนทั้งหลายที่เฝ้ามองเหตุการณ์ต่างๆ ที่
บังไว้ถึงการเสด็จมาของพระองค์ “ก็ให้รู้
ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้ถึงประตูแล้ว”
มัทธิว 24:33 พระคำรัสเตือนของพระองค์
มีอยู่ว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้า
ระวังอยู่” มาระโก 13:35 คนทั้งหลายที่
ใส่ใจในคำตักเตือนนี้ไม่ได้อยู่ในความมืด

แล้ว วันนั้นไม่น่าจะมาถึงเขาอย่างขโมยมา แต่สำหรับผู้ที่ไม่เฝ้าระวัง “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาอย่างขโมยที่มากในเวลากลางคืน” 1 เรสะโลนิกา 5:2-5 {GC 37.2}

ชาวโลกยังไม่พร้อมที่จะรับฟังข่าวสารสำหรับยุคนี้เท่าๆ กับที่ชาวยิวปฏิเสธที่จะรับฟังคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องกรุงเยรูซาเล็ม เวลานั้นจะมาถึง เมื่อวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเยือนคนธรรมดาอย่างไม่ทันรู้ตัว เมื่อชีวิตยังดำเนินต่อไปตามวิถีเดิมๆ เมื่อผู้คนต่างหมกมุ่นอยู่กับความเร่งรีบ สำราญ ยุ่งเหยิงกับธุรกิจ

การงาน สับสนอลหม่านกับการสัญจรไปมา และวุ่นกับการกอบโกยเงินทอง เมื่อผู้นำทางศาสนาเจริญรอยตามแบบอย่างทางฝ่ายโลก และเมื่อผู้คนถูกเกลี้ยกล่อมให้หวังพึ่งในที่ลี้ภัยจอมปลอม เมื่อนั้นแหละ ดั่งขโมยที่แอบย่องมาในยามวิกาล โดยเจ้าบ้านไม่ทันเฝ้าระวังฉันใด ความพินาศอย่างฉับพลันก็จะมาเยือนคนที่เพลินเล่นและคนธรรมดาฉันนั้น และ “พวกเขาจะหนีก็ไม่พ้น” 1 เรสะโลนิกา 5:3 {GC 38.1}

2 การกตขี้ข่มเหงในศตวรรษต้น ๆ

เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยถึงจุดจบของกรุงเยรูซาเล็มและภาพเหตุการณ์ของการเสด็จมาครั้งที่สองให้แก่สาวกทั้งหลายของพระองค์นั้น พระองค์ทรงทำนายถึงประสบการณ์ของประชากรของพระองค์นับตั้งแต่เวลาที่พระองค์ทรงถูกรับไปจากพวกเขา จนถึงเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเพื่อปลดปล่อยพวกเขา จากยอดเขามะกอกเทศ พระผู้ช่วยให้รอดทรงมองเห็นมรสุมที่กำลังถาโถมเข้ามายังคริสตจักรในยุคอัครสาวก และทรงหยั่งลึกลงไปถึงอนาคตกาลพระเนตรของพระองค์เพ่งพินิจถึงมรสุมแห่งการทำลายล้างอันแรงกล้าที่โหมกระหน่ำเข้าสู่บรรดาผู้ติดตามพระองค์ในช่วงยุคมืดและยุคแห่งการกตขี้ข่มเหงที่กำลังจะมาถึง ในพระดำรัสเพียงสั้น ๆ ที่กล่าวถึงหมายสำคัญอันน่ากลัวเหล่านั้น พระองค์ทรงทำนายถึงชะตาที่บรรดาเจ้าผู้ครองโลกนี้จะจัดสรรให้กับคริสตจักรของพระเจ้า มัทธิว 24:9, 21, 22 ผู้ติดตามทั้งหลายของพระคริสต์จะต้องก้าวออกไปตามเส้นทางแห่งความอับยศอดสู การถูกตำหนิตืดเตียน และการทรมานทุกข์ทรมานอย่างเดียวกันกับที่พระอาจารย์ของพวกเขาทรงดำเนินผ่านมาแล้ว ความแค้นเคืองที่ปะทุขึ้นต่อพระผู้ไถ่ของโลกจะปะทะเข้าสู่คนทั้งหลายผู้เชื่อในพระนามของ

พระองค์ {GC 39.1}

ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในยุคแรกเป็นหลักฐานยืนยันให้เห็นถึงพระดำรัสอันสมจริงของพระผู้ช่วยให้รอด อำนาจของโลกและนรกต่างประดัดกันเข้ามาเพื่อต่อต้านพระคริสต์ผ่านทางคนทั้งหลายที่เป็นผู้ติดตามของพระองค์ ลัทธินอกศาสนาเล็งเห็นว่า หากข่าวประเสริฐได้รับชัยชนะ วิหารและแท่นบูชาของเขาคงต้องถูกกวาดล้างลงเป็นแน่ ด้วยเหตุนี้เขจึงรวบรวมกองกำลังเพื่อออกกำจัดพวกคริสเตียนไฟแห่งการกตขี้ข่มเหงให้ลุกขึ้น พวกคริสเตียนถูกปล้นสะดมและต้องระหกระเหินออกจากบ้านเรือนของตน พวกเขา “สู้ทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง” สิบรู 10:32 พวกเขา “พบกับ การเยาะเย้ยและการโบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย” สิบรู 11:36 คนจำนวนมากมายต้องประทับตราคำพยานของตนด้วยเลือดของพวกเขาเอง ทั้งขุนนางและทาส คนร่ำรวยและคนยากจน คนมีการศึกษาและคนไร้การศึกษาต่างก็ถูกสังหารอย่างไร้ความปราณี เจกเช่นเดียวกัน {GC 39.2}

การกตขี้ข่มเหงที่เริ่มก่อตัวขึ้นตั้งแต่สมัยของจักรพรรดิเนโรราว ๆ ช่วงที่เปาโลพลีชีพเพื่อความเชื่อของตนนั้น ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายศตวรรษด้วย

ความรุนแรงมากบ้างน้อยบ้าง คริสเตียน ถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ ว่าเป็นอาชญากรที่น่ากลัวที่สุด และถูกประณามว่าเป็นต้นเหตุของความหายนะใหญ่หลวงทั้งปวง อาทิ การกัณฑ์อาหาร โรคระบาดร้ายแรง และแผ่นดินไหว ขณะที่พวกเขาตกเป็นเป้าของความเกลียดชังและความหวาดระแวง พวกเขาเสียสิทธิ์ที่เห็นแก่ได้เตรียมพร้อมที่จะทรมานผู้บริสุทธิ์ พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อการกบฏต่อราชอาณาจักร เป็นมารศาสนา และเป็นเลือบสังคม คนจำนวนมากถูกจับและโยนให้สัตว์ป่ากัดกิน หรือถูกเผาทั้งเป็นในโรมมทรสพลกลางแจ้ง บางคนถูกตรึงกางเขน ส่วนคนอื่นๆ ถูกคลุมตัวด้วยหนังสัตว์ป่าและผลักเข้าไปยังสนามกีฬาเพื่อให้สุนัขฉีกกิน บ่อยครั้ง การลงโทษคนเหล่านี้ถูกนำมาเป็นความบันเทิงหลักในที่สาธารณะของเทศกาลรีนเริงทางศาสนา ผู้ชนจำนวนมากศาลมาร่วมชุมนุมกันเพื่อดูสิ่งที่เพลินตาเพลินใจ ทั้งส่งเสียงหัวเราะเยาะเย้ยและปรบไม้ปรบมือให้กับความเจ็บปวดเจียนตายของพวกเขา {GC 40.1}

ไม่ว่าชอกมุดใจที่ผู้ติดตามพระคริสต์หลบซ่อนตัวอยู่ พวกเขาจะถูกไล่ล่าประหนึ่งสัตว์ป่าไล่ล่าเหยื่อ พวกเขาจำต้องเสาะหาที่ลี้ภัยในสถานที่เปลี่ยวห่างไกลจากผู้คน “*สันเนือประดาตัว ตระกำลำบากและถูกทำทารุณแผ่นดินโลกไม่คู่ควรกับคนเช่นนั้นเลย เขาพเนจรไปตามถิ่นทุรกันดารและตาม*

ภูเขา ในถ้ำและในโพรงใต้ดิน” ฮีบรู 11:37, 38 โพรงใต้ดินเป็นที่กำบังให้คนนับพันๆ บริเวณใต้เชิงเขานอกกรุงโรมมีอุโมงค์ขุดเป็นช่องทางยาวทะลุผ่านพื้นดินและชั้นหิน ทางเดินที่มีดและเชื่อมต่อกันเป็นใยแมงมุมนี้ขยายวงกว้างออกไปนอกกำแพงเมืองเป็นระยะทางหลายกิโลเมตร ผู้ติดตามพระคริสต์ฝังร่างคนตายไว้ในที่พักสงบใต้ดินเหล่านี้ และ ณ ที่แห่งเดียวกันนี้เองที่พวกเขาพบที่พักพิงในยามที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยและถูกเนรเทศ คราเมื่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งชีวิตจะทรงปลุกคนทั้งหลายที่ต่อสู้อันเต็มกำลัง เมื่อนั้นคนจำนวนมากที่พลีชีพเพื่อพระคริสต์ก็จะลุกออกมาจากถ้ำมืดเหล่านั้น {GC 40.2}

ภายใต้การกดขี่ข่มเหงอันโหดเหี้ยมอำมหิต บรรดาพยานฝ่ายพระคริสต์เหล่านั้นคงความเชื่อของพวกตนไว้มั่น แม้พวกเขาจำต้องสลัดทิ้งความสุขสบายทั้งปวง ต้องถูกบดบังจากลำแสงของดวงสุริยัน ต้องสร้างบ้านพักในที่มืดทึบภายใต้อ้อมกอดอันแสนอบอุ่นของผืนแผ่นดิน กระนั้นพวกเขาก็ไม่เคยปริปากบ่น แต่กลับให้คำหนุนใจซึ่งกันและกันด้วยพระวณะแห่งความเชื่อ ความอดทน และความหวัง เพื่อจะสู้ทนต่อความแร้นแค้นและความทุกข์ทรมาน ซึ่งการสูญเสียสิ่งใดๆ ทั้งหลายทางฝ่ายโลก ก็ไม่อาจกดดันให้พวกเขาละทิ้งความเชื่อของตนในพระคริสต์ได้ การทดลองต่างๆ และการกดขี่ข่มเหงเป็นแต่เพียงบันไดที่จะนำพวกเขา

เขาให้ก้าวเข้าใกล้การหยุดพักและบำเหน็จของพวกเขามากยิ่งขึ้นเท่านั้นเอง {GC 41.1}

เหมือนเช่นผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าในอดีต หลายคน “ถูกทรมาน แต่ก็ไม่ได้ยอมรับการปลดปล่อยเพื่อจะได้เป็นขึ้นมาสู่วิถีที่ดีกว่า” ฮีบรู 11:35 สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขาหวงรำลึกถึงพระดำรัสของพระอาจารย์ว่า “เมื่อถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่พระคริสต์ก็จงชื่นชมยินดีเถิด เพราะบำเหน็จมีบริบูรณ์อยู่ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงผู้เผยพระวจนะทั้งหลายที่มีอยู่ก่อนเหมือนกัน พวกเขาปลอบปล้ำใจที่ถูกลบว่าเป็นผู้ที่คู่ควรต่อการทนทุกข์เพื่อความจริง ทั้งยังส่งเสียงร้องบทเพลงแห่งชัยชนะขึ้นในท่ามกลางเสียงเปรี๊ยะๆ ของเปลวเพลิง พวกเขาเงยหน้ามองดูเบื้องบนด้วยความเชื่อ พลังเห็นพระคริสต์และทูตสวรรค์ทั้งหลายกำลังชะโงกอยู่เหนือเชิงเทินแห่งสรวงสวรรค์ ฟังดูพวกเขาด้วยความสนใจยิ่งและเห็นชอบกับการยืนหยัดของพวกเขา มีเสียงหนึ่งดังออกจากพระที่นั่งของพระเจ้าลงมายังพวกเขาว่า “เจ้าจงซื้อสัตย์จวบจนวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า” วิวรณ์ 2:10 {GC 41.2}

ความพยายามของชาตानในการทำลายคริสตจักรของพระคริสต์ด้วยความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไร้ผล การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งมีพวกสาวกของพระเยซูยอมพลีชีพของตนไม่ได้หยุดชะงักไปเมื่อบรรดาผู้ถือธงชัยที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ต้องล้มตายลงใน

หน้าที่ ความพ่ายแพ้ของพวกเขากลับมาซึ่งชัยชนะ แม้คนงานของพระเจ้าจะถูกเข่นฆ่า แต่พระราชกิจของพระองค์ก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ชาวประเสริฐยังคงแผ่ออกไปและจำนวนสานุศิษย์ก็ทวีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และแทรกซึมเข้าไปในดินแดนต่างๆ ที่แม้กระทั่งพญานินทรีแห่งโรมยังแผ่เข้าไปไม่ถึง มีคริสเตียนคนหนึ่งได้การคัดค้านเพื่อต่อต้านพวกผู้นำนอกศาสนาที่ผลักดันให้การกดขี่ข่มเหงรุกไปข้างหน้าว่า ท่านอาจ “ฆ่าเรา ทรมานเรา ปรိบโทษเรา...ความอยู่ดีธรรมของท่านจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเราบริสุทธิ์...หรือความหิยมโหดของท่าน...ก็หาเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านไม่” รังแต่จะเป็นคำเชื้อเชิญที่หนักแน่นขึ้นในการชักนำให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับไปยังความเชื่อของเขา “ยิ่งท่านห้าหั้นเราบ่อยครั้งขึ้นเพียงไร เราก้ยิ่งทวีจำนวนมากขึ้นเพียงนั้น เลือดของคริสเตียนเป็นเสมือนเมล็ดพันธุ์” Tertullian, Apology, paragraph 50 {GC 41.3}

คนจำนวนนับพันถูกขังคุกและถูกฆ่าตาย แต่ก็มีคนอีกมากมายผุดขึ้นมาแทนที่พวกเขาอย่างรวดเร็ว และคนเหล่านั้นที่ยอมตายเพื่อความเชื่อของตนต่างได้รับการคุ้มครองจากพระคริสต์และถูกนับว่าเป็นผู้มีชัย พวกเขาต่อสู้จนเต็มกำลังและจะได้รับมงกุฎแห่งสง่าราศีเมื่อพระคริสต์เสด็จมา ความอดทนต่อความยากลำบากนานาประการหนุนนำให้คริสเตียนใกล้ชิดกับตนเองและติดสนิทกับพระผู้ไถ่ของพวกเขามากยิ่งขึ้น แบบอย่าง

ในขณะที่มีชีวิตและทำให้การในขณะที่สิ้นลมเป็นคำพยานอันคงเส้นคงวาให้กับความจริง ข้าทาสในอาณัติของซาตานกำลังปลดตำแหน่งของตน และมาขอสมัครเข้าเป็นทหารภายใต้ร่มธงของพระคริสต์ ซึ่งเป็นจุดที่แทบจะไม่มีผู้ใดเคยคาดคิด {GC 42.1}

ดังนั้นซาตานจึงวางอุบายที่แยบยลขึ้นเพื่อโจมตีการปกครองของพระเจ้าด้วยการปักธงรบของมันเป็นลงในคริสตจักรของคริสเตียน หากว่าหลอกบรรดาผู้ติดตามพระคริสต์ให้หลงกลและกระทำตนไม่ให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้ว พวกเขาก็จะสูญเสียพลังกำลัง ความแข็งแกร่ง และความหนักแน่นมั่นคง และจะตกเป็นเหยื่อได้อย่างง่ายดาย {GC 42.2}

บัดนี้ศัตรูตัวฉกาจพยายามเอาชนะด้วยการใช้เล่ห์เพทุบายแทนการใช้กำลังซึ่งมันเคยใช้แต่ไม่ได้ผล การกดขี่ข่มเหง ยุติลง และถูกสวมรอยด้วยภัยจากการแย่งยวนในเรื่องความมั่งคั่งทางกายและเกียรติยศฝ่ายโลก พวกที่กราบไหว้รูปเคารพถูกชักชวนให้ยอมรับความเชื่อของคริสเตียนในบางส่วนหนึ่ง ขณะที่พวกเขายังคงปฏิเสธความจริงที่สำคัญในส่วนอื่นๆ พวกเขาอ้างตนว่ายอมรับพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้า และเชื่อในเรื่องการสิ้นพระชนม์รวมถึงการกลับเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ด้วย แต่กลับไม่มีความสำนึกในความผิดบาปและไม่รู้สึกถึงความจำเป็นในการกลับใจใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงจิตใจ ด้วยการโอนอ่อน

ผ่อนตามของพวกเขาในบางเรื่องนี่เองที่ทำให้พวกเขาคิดว่าคริสเตียนควรใช้ความประนีประนอมต่อกัน เพื่อว่าทุกฝ่ายจะได้รวมเป็นหนึ่งเดียวบนหลักการแห่งความเชื่อในพระคริสต์ {GC 42.3}

บัดนี้คริสตจักรตกอยู่ภายใต้ภัยอันตรายอันน่ากลัว ที่คุมขัง การทรมานไฟ และดาบ ล้วนเป็นพระพรหนั้นปีการเมื่อเทียบกับสิ่งเหล่านี้ คริสเตียนบางพวกยืนหยัดมั่นคงประกาศตัวว่าจะไม่ยอมประนีประนอม ส่วนอีกพวกหนึ่งต่างเห็นชอบกับการผ่อนปรนหรือการดัดแปลงรูปโฉมบางประการแห่งความเชื่อของตน แล้วรวมเป็นเอกภาพกับผู้ที่ยอมรับคริสต์ศาสนาแต่เพียงบางส่วน ทั้งยังยุยงว่าการกระทำเช่นนี้อาจเป็นช่องทางในการนำคนเหล่านั้นไปสู่การกลับใจอย่างแท้จริง นั่นเป็นเวลาแห่งความปวดร้าวอย่างสุดขีดสำหรับบรรดาผู้ติดตามที่สัตย์ซื่อของพระคริสต์ ภายใต้เสื้อคลุมแห่งคริสต์ศาสนาจอมปลอมนี้เอง ซาตานจึงกำลังเล็ดลอดเข้าไปในคริสตจักร เพื่อกัฏร่อนความเชื่อและหันเหความคิดของพวกเขาให้ห่างไกลจากพระวจนะแห่งความจริง {GC 42.4}

ในที่สุด คริสเตียนส่วนใหญ่ยอมลดมาตรฐานของตน และมีการรวมตัวกันขึ้นระหว่างคริสต์ศาสนาและลัทธินอกศาสนา แม้ผู้ที่กราบไหว้รูปเคารพจะแสดงตัวว่ากลับใจใหม่และเข้าร่วมกับคริสตจักรแล้วก็ตาม แต่พวกเขายังคงยึดติดอยู่กับรูปเคารพของตน เพียงแต่ปรับเปลี่ยนสิ่ง

ที่เคयरกราบไหว้บูชามาเป็นรูปปั้นของพระเยซู และแม้กระทั่งรูปปั้นของนางมารีย์รวมถึงพวกนักบุญต่างๆ ด้วย เพราะเหตุนี้เชื้อร้ายแห่งการกราบไหว้รูปเคารพจึงแพร่เข้าสู่คริสตจักร และยิ่งก่อให้เกิดผลอันร้ายกาจอยู่เรื่อยมา คำสอนที่ผิดเพี้ยน พิธีกรรมอันงมงาย และพิธีเกี่ยวด้วยเรื่องการกราบไหว้รูปเคารพ ถูกรวมเข้าไว้ในความเชื่อของคริสตจักรและในการนมัสการของเธอ เมื่อผู้ติดตามพระคริสต์รวมเป็นหนึ่งเดียวกับผู้ที่กราบไหว้รูปเคารพ ศาสนาของชาวคริสเตียนจึงเริ่มเสื่อมถอย และคริสตจักรจึงสูญเสียความบริสุทธิ์และอำนาจของเธอไป อย่างไรก็ตาม ยังมีคนส่วนหนึ่งที่ไม่ได้หลงไปกับการหลอกลวงนี้ พวกเขาคงไว้ซึ่งความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความจริงและการนมัสการพระองค์แต่เพียงผู้เดียว {GC 43.1}

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์จะแบ่งออกเป็นสองจำพวก ขณะที่พวกหนึ่งหมั่นศึกษาชีวิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและใช้ความพยายามอย่างจริงจังในการแก้ไขข้อบกพร่องและเดินตามรอยพระบาทของพระองค์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างของคุณ ส่วนอีกพวกหนึ่งกลับหลบเลี่ยงความจริงอันเรียบง่ายที่น่าไปปฏิบัติได้ ซึ่งเปิดเผยให้เห็นถึงความผิดพลาดของตน แม้ในสภาพที่ดีที่สุดของเธอ คริสตจักรก็ไม่ได้ประกอบไปด้วยผู้ที่สัตย์ซื่อ ผู้ที่บริสุทธิ์และผู้ที่มีใจไปเสีย

ทั้งหมด พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสอนไว้แล้วว่า อย่ารับคนเหล่านั้นที่จิตใจเกลือกกลั้วอยู่ในบาปเข้าไว้ในคริสตจักร แต่กระนั้นพระองค์เองก็ยังคงทรงมีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีความบกพร่องในอุปนิสัย และทรงยินยอมให้พวกเขามีสิทธิ์ในการรับผลประโยชน์นานาประการจากคำสอนต่างๆ และแบบอย่างของพระองค์ เมื่อว่าพวกเขาจะมีโอกาสมองเห็นความผิดพลาดของตนและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ในท่ามกลางอัครสาวกสิบสองคน มีคนหนึ่งเป็นคนทรยศ ยูดาสได้รับการยอมรับไม่ใช่เพราะอุปนิสัยที่บกพร่องของเขา แต่แม้ว่าเขามีความบกพร่องในอุปนิสัย พระองค์ก็ยังคงทรงยอมรับเขา พระคริสต์ทรงนำเขาให้มาข้องเกี่ยวกับพวกสาวก เมื่อว่าเขาจะเรียนรู้ผ่านทางการสั่งสอนและแบบอย่างของพระองค์ว่าสิ่งใดเป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดอุปนิสัยของคริสเตียน แล้วจึงถูกโน้มน้าวให้มองเห็นถึงความผิดพลาดของตน ให้กลับใจใหม่และให้ชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์ด้วยความช่วยเหลือที่มาจากพระคุณของพระเจ้า “ด้วยการเชื่อฟังความจริง” 1 เปโตร 1:22 แต่ยูดาสไม่ยอมเดินตามแสงที่ทรงโปรดส่องมายังเขาด้วยพระมหากรุณาธิคุณ เขากลับปล่อยตัวจมปลักอยู่ในบาป เขาเปิดโอกาสให้การทดลองของซาตานแทรกเข้ามา สันดานชั่วแห่งอุปนิสัยในตัวเขาจึงผุดขึ้น เขาปล่อยให้ความนึกคิดตกอยู่ภายใต้การครอบงำของอำนาจมืด เขาโกรธเมื่อถูกตำหนิในเรื่องความผิด และ

จึงถูกชักนำให้ก่ออาชญากรรมอันอกุศลกรรมด้วย การทรยศพระอาจารย์ของเขา ฉันใดก็ฉันนั้น คนทั้งหลายผู้บ่มเพาะความชั่วไว้ภายใต้เปลือกนอกของการนับถือศาสนา จะเกลียดชังผู้ที่มารบกวนความสงบสุขด้วยการประณามวิถีทางแห่งความผิดบาปของพวกเขา เมื่อโอกาสเหมาะๆ มาถึงพวกเขาจะเป็นเหมือนเช่นยูดาส คือทรยศผู้ที่คอยตักเตือนพวกเขาด้วยความหวังดี {GC 43.2}

อัศวินเสกษิยาหน้ากับคนในคริสตจักรที่แสดงตัวว่าเคร่งศาสนา ในขณะที่ยังคงเก็บซ่อนความผิดบาปไว้อย่างลับๆ อานาเนียและสะปไฟราสวมบทบาทของคนหลอกลวงนั้น พวกเขาแสร้งทำว่าได้มอบถวายทุกสิ่งแต่พระเจ้าแล้ว ทั้งๆ ที่ยังคงซุกซ่อนบางส่วนไว้สำหรับตัวเองด้วยความโลภ พระวิญญาณแห่งความจริงทรงเปิดเผยอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้แสวงหทั้งสองนี้ให้อัครทูตทราบ และการพิพากษาของพระเจ้าได้กำจัดรอยเบื่อนความโลภออกไปจากคริสตจักรที่บริสุทธิ พยานหลักฐานพิเศษจากพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้ทรงทราบความเป็นไปในคริสตจักรนี้ทำให้คนหน้าไหว้หลังหลอกและกระทำความชั่วทั้งหลายออกสิ้นขวัญหาย พวกเขาไม่อาจคงความสัมพันธ์อันยาวนานกับตัวแทนของพระคริสต์ที่มีนิสัยและอารมณ์อย่างเสมอต้นเสมอปลายอีกต่อไป และเมื่อเกิดการทดลองต่างๆ ร่วมกับการกดขี่ข่มเหงขึ้นท่ามกลางบรรดาผู้ติดตามของพระองค์ จะมีเพียงผู้ที่เต็มใจ

ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่ความจริงเท่านั้นที่มาเป็นสาวกของพระองค์ ดังนั้น เมื่อเทียบกันแล้ว คริสตจักรจึงคงความบริสุทธิ์ไว้ได้ตราบเท่าที่การกดขี่ข่มเหงยังมีอยู่ แต่เมื่อการกดขี่ข่มเหงสิ้นสุดลง คนทั้งหลายที่ไม่ได้กลับใจด้วยน้ำใสใจจริง และด้วยการอุทิศถวายจนหมดสิ้นเพิ่มจำนวนเข้ามาในคริสตจักร และซาตานก็ได้โอกาสเข้ายึดครองฐานที่มั่น {GC 44.1}

แต่ความปรองดองจะไม่เกิดขึ้นเลยระหว่างพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งความสว่างกับเจ้าแห่งความมืด และผู้ติดตามของทั้งสองฝ่ายก็ปรองดองกันไม่ได้เช่นกัน เมื่อคริสเตียนตกลงปลงใจเข้าร่วมพวกกับผู้ที่กลับใจเพียงครั้งเดียวจากลัทธินอกศาสนา พวกเขาจึงถลำตัวเข้าสู่เส้นทางที่ยิ่งนำไปไกลห่างออกจากความจริง ซาตานก็ยิ่งยินดีปรีดาที่มันล่อลวงผู้ติดตามพระคริสต์จำนวนมากมายมหาศาลจำนวนหนึ่งสำเร็จ จากนั้นมันก็ใช้อำนาจของมันปราบคนเหล่านั้นให้อยู่หมัดยิ่งขึ้น และดลบันดาลให้พวกเขาข่มเหงผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ไม่มีผู้ใดเข้าใจวิถีชีวิตวางความเชื่อแท้ของชาวคริสเตียนได้ดีไปกว่าผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นผู้ปกป้องความเชื่อเหล่านั้น และโดยการรวมตัวกันระหว่างคริสเตียนที่ละทิ้งความเชื่อและเพื่อนที่กลับใจเพียงครั้งเดียวจากพวกนอกศาสนา นี่เองที่นำมาซึ่งการโจมตีเรื่องสำคัญที่สุดในหลักคำสอนของพระคริสต์ {GC 45.1}

ผู้ที่จะเป็นคนที่สัตย์ซื่อในการยื่นหยัดต่อต้านการหลอกลวงทั้งหลายและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่างๆ ซึ่งปลอมแปลงเข้ามาในคราวของนักศาสนาและแฝงตัวอยู่ในคริสตจักรจำเป็นต้องต่อสู้ด้วยความกล้าหาญชาญชัย พระคัมภีร์ไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นมาตรฐานของความเชื่อหลักคำสอนเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาถูกตราหน้าว่านอกกรีตผิดหลักศาสนา และผู้ที่ยึดความเชื่อนี้ไว้จะเป็นที่เกลียดชังและถูกเนรเทศ {GC 45.2}

หลังจากความขัดแย้งที่ยืดเยื้อและรุนแรง คนส่วนน้อยที่ยังคงไว้ซึ่งความเชื่อสัตย์ซื่อตัดสินใจเลิกคบค้าสมาคมกับคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อหากเธอยังคงปฏิเสธไม่ยอมปลดปล่อยตัวเองออกจากความเทียมเท็จและการกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาเห็นว่า การแยกตัวออกมาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง หากพวกเขาต้องการจะปฏิบัติตามพระวาระของพระเจ้า พวกเขาไม่กล้าทนต่อความผิดที่จะนำจิตวิญญาณของตนไปสู่ความตาย และวางแบบอย่างที่เป็นภัยอันตรายต่อความเชื่อของลูกหลาน การจะได้มาซึ่งสันติสุขและความสามัคคีนั้น พวกเขาพร้อมที่จะทำตามข้อตกลงทุกอย่างตราบเท่าที่ยังคงมีความภักดีต่อพระเจ้า เพียงแต่พวกเขา รู้สึกว่าแม้สันติสุขก็มีราคาแพงเกินหากต้องซื้อหามาด้วยการยอมสละหลักการ หากความสามัคคีปรองดองจะได้มาด้วยการประนีประนอมความจริงและความชอบธรรมเท่านั้นแล้ว เราก็ขอให้เกิดการ

แตกแยกแม้ต้องทำสงครามก็ยินยอม {GC 45.3}

จะเป็นการดีต่อคริสตจักรและโลกสักเพียงไร หากหลักการต่างๆ ที่เคยกระตุ้นคนที่มีใจแน่วแน่เหล่านั้นจะถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่ในหัวใจของผู้ที่เรียกตัวเองว่าเป็นคนของพระเจ้า มีการละเลยในเรื่องหลักคำสอนที่เป็นเสาหลักแห่งความเชื่อของคริสเตียนจนถึงขั้นอันตราย แนวคิดที่ว่าหลักคำสอนเหล่านี้ก็ไม่ได้มีความสำคัญอะไรไปเป็นความคิดเห็นที่กำลังได้รับความนิยมขึ้นเรื่อยๆ ความเสื่อมถอยเช่นนี้กำลังทำให้อำนาจของพวกผู้แทนชาตแดนแข็งแกร่งขึ้น เช่นนั้นแล้ว บัดนี้ทฤษฎีเทียมเท็จและการหลอกลวงชั้นร้ายแรงซึ่งผู้สัตย์ซื่อในสมัยก่อนเคยเสี่ยงชีวิตเพื่อต่อต้านและเปิดโปงนั้นจึงได้รับการยอมรับด้วยไม่ตรีจิตจากคนนับพัน ซึ่งเป็นผู้อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ {GC 46.1}

แท้จริงแล้ว คริสเตียนในยุคแรกๆ เป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเฉพาะ ความประพฤติอันไร้ที่ติและความเชื่อที่ไม่รวนเรของพวกเขาคือเป็นคำตำหนิที่รบกวนความสงบสุขของคนบาปอยู่เนื่องๆ แม้พวกเขาจะมีจำนวนเพียงน้อยนิด ทั้งยังไม่มีสมบัติพัสถาน ตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือยศถาบรรดาศักดิ์ แต่พวกเขาก็สร้างความอสังข์ขวัญแวงให้แก่ผู้ที่กระทำความชั่วณ ที่ใดก็ตามที่อุปนิสัยและคำสั่งสอนของพวกเขาลือลือไปถึง ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงเป็นที่เกลียดชังแก่คนอธรรม

ตั้งเช่นที่อาเบลเป็นที่เกลียดชังแก่คน
 อธรรมอย่างคาอินฉันใด คนที่พยายาม
 ผลักไสการทวงหนี้ยวของพระวิญญาณ
 บริสุทธิ์ก็จะปลิดชีวิตคนของพระเจ้า
 ฉันนั้น และด้วยเหตุผลเดียวกันนี้เองที่
 ทำให้ชาวยิวปฏิเสธและตรึงพระผู้ช่วยให้
 รอด เพราะความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ในพระ
 อุปนิสัยของพระองค์ตำหนิความเห็น-
 แก่ตัวและความเสื่อมทรามในตัวเขาอยู่
 ทั่วไป นับตั้งแต่สมัยของพระคริสต์จวบจน
 กระทั่งบัดนี้ สาวกผู้สัตย์ซื่อของพระองค์
 ก็ยังคงปลุกเร้าความเกลียดชังและการ
 โต้แย้งของผู้ที่หลงรักและเดินตามวิถีทาง
 แห่งความผิดบาปอยู่เรื่อยมา {GC 46.2}

แล้วเราจะเรียกชาวประเสริฐว่าเป็น
 ชาวแห่งสันติสุขได้อย่างไร เมื่ออิสยาห์
 ทำนายถึงการเสด็จมาบังเกิดของ
 พระเมสสิยาห์ ท่านขนานนามพระองค์
 ว่า “องค์สันติราช” เมื่อทูตสวรรค์มา
 แจ้งข่าวแก่บรรดาผู้เลี้ยงแกะว่าพระคริสต์
 เจ้าเสด็จมาบังเกิดแล้วนั้น ทูตสวรรค์ทั้ง
 หลายก็ร่วมแซ่ซ้องสรรเสริญอยู่เหนือที่
 ราบแห่งเบธเลเฮมว่า “พระสิริจะมีแต่
 พระเจ้าในที่สูงที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลก
 สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย
 ที่พระองค์โปรดปรานนั้น” ลูคา 2:14
 ดูเหมือนคำบอกกล่าวที่แจ้งไว้ล่วงหน้าทั้ง
 สองประการนี้จะมีความขัดแย้งกับพระ
 คำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “เราไม่ได้นำ
 สันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา” มัทธิว
 10:34 แต่เมื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง
 แล้ว คำบอกกล่าวทั้งคู่สอดรับกันได้เป็น

อย่างดี ชาวประเสริฐเป็นชาวแห่งสันติสุข
 คริสต์ศาสนาเป็นแนวทางซึ่งหากยอมรับ
 และปฏิบัติตามแล้ว ทิวทั้งโลกก็จะเต็ม
 ไปด้วยสันติภาพ ความสมานฉันท์และ
 ความสงบสุข ศาสนาของพระคริสต์จะ
 รวมทุกคนที่รับคำสอนเข้าเป็นหนึ่งใน
 ความสัมพันธ์อันแนบแน่นฉันพี่น้อง
 พระราชกิจของพระเยซูคือการนำมนุษย์
 ให้กลับคืนดีกับพระเจ้า และด้วยเหตุนี้
 จึงคืนดีกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน แต่ชาว
 โลกส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้การควบคุม
 ของซาตานศัตรูตัวอ้อของพระคริสต์
 ชาวประเสริฐนำเสนอหลักการในการ
 ดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างกับ
 อุปนิสัยและความปรารถนาของพวกเขา
 อย่างสิ้นเชิง และพวกเขาจึงลุกขึ้นต่อต้าน
 พวกเขาเกลียดชังความบริสุทธิ์ซึ่งเปิดเผย
 และกล่าวโทษความผิดบาปของตน ทั้ง
 ยังข่มเหงและบดขยี้ผู้ที่รับเราถึงเรื่อง
 ขอเรียกร้องอันเที่ยงธรรมและศักดิ์สิทธิ์
 แห่งชาวประเสริฐนั้น โดยนัยที่ว่า ความ
 จริงที่ได้รับการยกย่องเป็นเหตุแห่งความ
 จงเกลียดชังชังและการทะเลาะวิวาท
 ชาวประเสริฐจึงถูกเรียกว่าดาบด้วย
 ประการฉะนี้ {GC 46.3}

การเตรียมการอันล้ำลึกของพระผู้
 เป็นเจ้าที่ทรงยอมให้คนชอบธรรมทรมาน
 การข่มเหงที่มาจากน้ำมือของคนอธรรม
 สร้างความฉงนสนเท่ห์ให้แก่คนมากมาย
 ที่อ่อนแอในความเชื่อ มีบางคนถึงกับ
 พร้อมที่จะละทิ้งความไว้วางใจในพระเจ้า
 เหตุเพราะพระองค์ทรงปล่อยให้คนต่ำช้า

ที่สุดรุ่งเรืองขึ้น ในขณะที่คนดีและบริสุทธิ์ที่สุดกลับต้องตกระกำลำบากและทนทุกข์ทรมานจากอำนาจที่โหดเหี้ยม จึงเกิดมีคำถามผุดขึ้นมาว่า เหตุใดในพระเจ้าผู้ทรงยุติธรรม ทรงกอบปรีย์ด้วยพระเมตตาคุณ และทรงฤทธานุภาพอันไพบูรณ์ จึงทรงยอมทนต่อความอยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหงได้ถึงเพียงนี้ นี่เป็นคำถามที่เราไม่ควรจะเข้าไปข้องแฉด้วย พระเจ้าประทานสักขีพยานแห่งรักของพระองค์ให้แก่เราอย่างเพียงพอ และเราก็ไม่ควรสงสัยในความรักมั่นคงของพระองค์เพียงเพราะความไม่เข้าใจของเราเองในเรื่องพระราชกิจแห่งการทรงจัดเตรียมของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงหยั่งรู้ล่วงหน้าถึงความสงสัยที่จะผุดขึ้นในใจของบรรดาสาวกทั้งหลายในห้วงเวลาแห่งการทดลองและความมีดมนนี้ พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาไว้ว่า “จงระลึกถึงคำที่เรากล่าวกับพวกท่านแล้วว่า บ่าวไม่ได้เป็นใหญ่กว่านาย ถ้าพวกเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงพวกท่านด้วย” ยอห์น 15:20 พระเยซูทรงทนทุกข์เพื่อเรามากเสียยิ่งกว่าที่ผู้ติดตามของพระองค์คนใดจะต้องทนทุกข์ เพราะความเหี้ยมโหดของคนอธรรม ผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้ทนทุกข์ทรมานและต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อก็เพียงแต่กำลังเดินตามรอยพระบาทของพระบุตรที่รักของพระเจ้าเท่านั้นเอง {GC 47.1}

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์” 2 เปโตร 3:9 พระองค์ไม่ได้ทรงลี้มหรือละเลยบุตร

ชายหญิงของพระองค์เลย แต่พระองค์ทรงปล่อยให้คนอธรรมเผยอุปนิสัยที่แท้จริงของตนออกมา เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดที่ปรารถนาจะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ อาจถูกหลอกในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเขาเอง คนชอบธรรมถูกนำลงในเตาไฟแห่งความทุกข์ยากก็เพื่อตัวเขาเองจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อแบบอย่างของเขาจะทำให้ผู้อื่นมั่นใจถึงความจริงจึงในเรื่องความเชื่อและการนับถือศาสนา และเพื่อที่วิถีทางอันคงเส้นคงวาของพวกเขาคจะกล่าวโทษคนไร้ศาสนาและคนที่ไม่เชื่อ {GC 48.1}

พระเจ้าทรงปล่อยให้คนอธรรมรุ่งเรืองและทรงยอมให้เขาเผยความเป็นศัตรูต่อพระองค์ เพื่อว่าเมื่อเขาเต็มความชั่วของตนจนเต็มขนาดแล้ว ทุกคนจะเข้าใจถึงความอยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าในความพินาศย่อยยับของเขา วันแห่งการทรงแก้แค้นของพระองค์เร่งเข้ามา เมื่อทุกคนที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติและข่มเหงประชากรของพระองค์จะได้รับคำตอบแทนอย่างสาสมตามการกระทำของตน เมื่อพฤติกรรมแห่งความทารุณหรือไร้ความเป็นธรรมในทุกๆ รูปแบบที่มีต่อผู้สัจย์ซื่อของพระเจ้าจะถูกปรับโทษ เสมือนหนึ่งว่าเป็นการกระทำต่อองค์พระคริสต์เอง {GC 48.2}

ยังมีอีกคำถามหนึ่งที่สำคัญกว่าซึ่งควรได้รับการเอาใจใส่จากคริสตจักรต่างๆ ในสมัยนี้ อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า “ทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า

ในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” 2 ทิโมธี 3:12 แล้วเหตุใดจึงดูประหนึ่งว่าการข่มเหงลับไหลไปนานถึงปานนี้ มีเพียงเหตุผลเดียวคือว่าคริสตจักรคล้อยตามมาตรฐานของโลก จึงไม่อาจปลุกการต่อต้านให้กระพือขึ้น ศาสนาที่แพร่หลายอยู่ในสมัยของเรานี้ ไม่มีลักษณะของความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์แห่งความเชื่อของคริสเตียนในสมัยของพระคริสต์หรือสมัยของอัครทูต ทั้งนี้เนื่องจากวิญญานแห่งการประนีประนอม

ต่อความผิดบาป เพราะการละเลยต่อความจริงอันใหญ่ยิ่งแห่งพระวาระของพระเจ้า และเพราะผู้ศรัทธาในศาสนาเสมอชีวิตของตนมีจำนวนเพียงน้อยนิดในคริสตจักร อันเป็นเหตุให้คริสต์ศาสนากลายเป็นที่นิยมชมชอบแก่ชนชาวโลก ขอให้เกิดการฟื้นฟูความเชื่อและความเข้มแข็งอย่างคริสตจักรสมัยเริ่มแรกขึ้นเถิด แล้ววิญญานแห่งการกดขี่ข่มเหงจะถูกปลุก และไฟแห่งการประหัตประหารจะถูกจุดให้ลุกขึ้นอีกครั้ง {GC 48:3}

3 ยุคมืดทางจิตวิญญาณ

ในจดหมายฉบับที่สองที่เขียนไปยังชาวเมืองเธสะโลนิกันนั้น อัครทูตเปาโลพยากรณ์ถึงการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ที่จะมีผลก่อให้เกิดอำนาจของระบอบเปปาซี [papacy เปปาซีหมายถึงระบอบการปกครองที่มีพระสันตะปาปาทรงเป็นองค์ประมุข] ท่านประกาศว่าวันของพระคริสต์จะยังไม่ถึง “จนกว่าจะมีการกบฏเสียก่อน และคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัว คือลูกแห่งความพินาศ ผู้กีดกันขีดขวาง และยกตัวขึ้นต่อสิ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นพระ หรือสิ่งที่เขาใฝ่นมัสการนั้น แล้วมันก็จะนั่งในพระวิหารของพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” และยิ่งกว่านั้น ท่านอัครทูตยังเตือนพี่น้องของตนว่า “เพราะว่าอำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” 2 เธสะโลนิกา 2:3, 4, 7 แม้กระทั่งในสมัยยุคแรกเริ่มนั้น ท่านยังมองเห็นว่าหลักคำสอนผิดๆ กำลังคืบคลานเข้ามาสู่คริสตจักรแล้ว ซึ่งเตรียมทางให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระบอบเปปาซี {GC 49.1}

ในช่วงแรกเป็นไปอย่างลับๆ และอย่างเงิบๆ ทีละเล็กทีละน้อย และจากนั้นก็ค่อยๆ แผ่อิทธิพลมากยิ่งขึ้นและเข้าครอบงำจิตใจของผู้คน “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” ดำเนินงานที่ลอบลวงและหมิ่นประมาทพระเจ้านี้อย่างก้าวหน้า

ต่อไป ขนบธรรมเนียมประเพณีของลัทธินอกศาสนาค่อยๆ คืบคลานเข้ามาสู่คริสตจักรอย่างแทบไม่ทันรู้ตัว วิญญาณแห่งการประนีประนอมและการคล้อยตามกันถูกห่อหุ้มเหนียวไว้ชั่วขณะหนึ่งด้วยการกดขี่ข่มเหงอย่างทารุณโหดร้ายซึ่งคริสตจักรต้องทนอยู่ภายใต้ลัทธินอกศาสนา แต่เมื่อการกดขี่ข่มเหงยุติลงและคริสต์ศาสนาเข้าไปสู่ราชสำนักและพระราชวังของบรรดากษัตริย์ทั้งหลาย คริสตจักรละทิ้งความเรียบง่ายอันถ่อมตนของพระองค์เพื่อรับความโอ้อ่าและความทะนงตนของบรรดานักบวชและผู้ปกครองของคนนอกศาสนา และคริสตจักรนำทฤษฎีและขนบธรรมเนียมของมนุษย์เข้ามาแทนที่ข้อกำหนดต่างๆ ของพระเจ้า ในช่วงต้นศตวรรษที่สี่ การกลับใจมาเป็นคริสเตียนแต่ในนามของจักรพรรดิคอนสแตนตินสร้างความชื่นชมยินดีอันยิ่งใหญ่ให้กับคริสตจักร และวิถีทางของโลกซึ่งถูกคลุมด้วยรูปแบบแห่งความชอบธรรมก็ก้าวเข้ามาในคริสตจักร บัดนี้ การงานแห่งความเสื่อมทรามพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ดูเหมือนว่าลัทธินอกศาสนาหายสาบสูญไป แต่แท้จริงแล้ว มันกำลังเป็นผู้มีชัยต่างหาก วิญญาณของเขอเข้ามาควบคุมคริสตจักร มีการ

นำหลักคำสอน พิธีกรรม และความเชื่อเรื่องโซคลางต่างๆ เข้ามาผสมผสานกับความเชื่อและการนมัสการของพวกที่ประกาศว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ {GC 49.2}

การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนาและคริสต์ศาสนานี้ส่งผลทำให้เกิดการพัฒนา “คนนอกกฎหมาย” ขึ้น ซึ่งถูกทำนายไว้ในคำพยากรณ์แล้วว่าจะเป็นผู้ต่อต้านและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้าระบอบศาสนาเทียมเท็จที่ยิ่งใหญ่นั้นเป็นผลงานชิ้นเอกของอำนาจซาตาน ซึ่งเป็นอนุสรณ์แห่งความพยายามของมันในการยกตัวเองขึ้นนั่งบนบัลลังก์เพื่อปกครองโลกตามที่มันต้องการ {GC 50.1}

ครั้งหนึ่งซาตานเคยพยายามที่จะประนีประนอมกับพระคริสต์ มันมาหาพระบุตรของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่งการทดลองนั้น และแสดงให้เห็นพระองค์ทอดพระเนตรอาณาจักรและความยิ่งใหญ่ทั้งหมดของโลกนี้ มันเสนอที่จะมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์หากพระองค์จะทรงยอมรับอำนาจสูงสุดของเจ้าชายแห่งความมืด พระคริสต์ทรงตำหนิผู้ล่อลวงที่อวดดีและทรงขับไล่มันไปเสีย แต่เมื่อซาตานนำเสนอการทดลองเดียวกันนี้ให้แก่มนุษย์ มันประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่า เพื่อที่จะได้มาซึ่งสมบัติและเกียรติยศทางโลกคริสตจักรถูกชักนำให้แสวงหาความพอใจและการสนับสนุนจากเหล่าผู้ยิ่งใหญ่ของโลก และด้วยการทำเช่นนี้ คริสตจักรปฏิเสธพระคริสต์และ

ถูกชักชวนให้แสดงความจงรักภักดีต่อตัวแทนของซาตาน ซึ่งก็คือบิชอปแห่งกรุงโรม [bishop บิชอปหมายถึงสังฆราชหรือมุขนายกเป็นผู้ปกครองดูแล] {GC 50.2}

หนึ่งในบรรดาหลักคำสอนสำคัญของลัทธิโรมันคือพระสันตะปาปาทรงเป็นประมุขที่ประจักษ์แก่ตาของคริสตจักรสากลของพระคริสต์ ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือบิชอปและศิษยาภิบาลทั่วทุกมุมโลก นอกเหนือจากนี้แล้ว พระสันตะปาปายังทรงได้รับตำแหน่งของเทพเจ้าอีกด้วย คือ “องค์พระสันตะปาปาพระเจ้า” (โปรตุเกสภาคผนวก) และได้รับการเทิดทูนให้เป็นผู้ไม่รู้พลัง มนุษย์ทุกคนต้องแสดงความจงรักภักดี ซอกกล่าวอ้างเดียวกันที่ซาตานเรียกร้องในถิ่นทุรกันดารแห่งการทดลองนั้นก็ยังคงถูกเรียกร้องโดยผ่านคริสตจักรแห่งโรม และคนจำนวนมหาศาลก็พร้อมที่จะมอบถวายการนมัสการแก่มัน {GC 50.3}

แต่ผู้ที่ยำเกรงและถวายเกียรติพระเจ้าเผชิญหน้ากับการอ้างสิทธิ์อย่างกล้าหาญสวรค์นี้เหมือนเช่นที่พระคริสต์ทรงเผชิญหน้ากับการชักชวนของศัตรูเจ้าเล่ห์นั้นด้วยพระดำรัสที่ว่า “จงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” ลูกา 4:8 พระเจ้าไม่ทรงเคยเปรยไว้ในพระวจนะของพระองค์ว่าพระองค์ทรงแต่งตั้งมนุษย์คนใดให้เป็นผู้ผู้นำในคริสตจักรหลักคำสอนเรื่องอำนาจสูงสุดของระบอบ

เปปาซีนั้นตรงกันข้ามกับคำสอนของ พระคัมภีร์ พระสันตะปาปาไม่อาจมีอำนาจเหนือคริสตจักรของพระคริสต์ ได้นอกจากจะได้มาด้วยการฉกชิงเท่านั้น {GC 51.1}

บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันยีนทรานกล่าวหาชาวโปรเตสแตนต์ว่าเป็นพวกนอกรีต และจงใจแยกตัวออกจากคริสตจักรแท้ แต่คำกล่าวหาเหล่านั้นน่าจะใช้ได้ต่อกับตัวพวกเขาเองมากกว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ร้องขงของพระคริสต์ลงและดีตัวออกห่างจาก “หลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวก *ธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป*” ยูดา 3 {GC 51.2}

ชาตาดนรู้ดีแก่ใจว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ จะทำให้มนุษย์มองเห็นการหลอกลวงและ ต้านทานอำนาจของมันได้ แม้กระทั่ง พระผู้ช่วยให้รอดของโลกก็ยังทรงต่อต้าน การโจมตีของมันด้วยพระวจนะ พระคริสต์ ทรงยกโล่แห่งความจริงนิรันดร์ขึ้นป้องกัน การจู่โจมในทุกๆ รูปแบบ ด้วยตรัสว่า “*พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า*” พระองค์ทรงต้าน ทุกข้อเสนอของศัตรูคู่อริด้วยพระปัญญา และอำนาจของพระวจนะ เพื่อที่ชาตาดน จะยังคงมีอิทธิพลอยู่เหนือมนุษย์และ สร้างอำนาจให้แก่ผู้ชั่วชงซึ่งอย่างระบอบ เปปาซีนั้น มันต้องควบคุมให้ชาตาดนรู้ ในพระคัมภีร์ พระคัมภีร์จะยกขูพระเจ้า และจัดวางมนุษย์ผู้มีชีวิตจำกัดไว้ให้อยู่ใน สถานภาพที่แท้จริงของเขา ด้วยเหตุนี้ มันจึงต้องปกปิดและปราบปรามความจริง อันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในพระคัมภีร์

คริสตจักรแห่งโรมนำตรรกศาสตร์นี้มาใช้ นับเป็นเวลาหลายร้อยปีมีคำสั่งห้ามแจกจ่ายพระคัมภีร์ ห้ามประชาชนอ่านหรือมี พระคัมภีร์ไว้ในบ้าน และมีเพียงพวก นักบวชกับพระราชาคณะผู้ไม่มีหลักธรรม เท่านั้นที่ดีความคำสอนต่างๆ ของ พระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนการแอบอ้างของ พวกเขา ด้วยเหตุนี้พระสันตะปาปาจึงทรง เป็นที่ยอมรับกันแทบทั่วทั้งโลกในฐานะ ตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ซึ่งมีอำนาจเหนือคริสตจักรและรัฐ {GC 51.3}

เมื่อเครื่องจับเท็จถูกนำออกไปแล้ว ชาตาดนก็ทำงานตามความต้องการของมัน คำพยากรณ์กล่าวไว้แล้วว่าระบอบ เปปาซี “*จะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรม บัญญัติต่างๆ*” ดาเนียล 7:25 ระบอบ เปปาซีไม่รอช้าที่จะพยายามเริ่มทำงานนี้ เพื่อจะทำให้มีคนกลับใจจากลัทธินอก ศาสนาเข้ามานั้น มีการนำบางสิ่งมา ทดแทนรูปเคารพเพื่อให้พวกเขากราบ ไหว้บูชา และด้วยการการทำเช่นนั้นจะ เป็นการสนับสนุนการยอมรับคริสต์ศาสนา แต่เพียงในนาม การกราบไหว้บูชา รูปปั้นและวัตถุมงคลต่างๆ ค่อยๆ ทอย เข้ามาสู่การนมัสการของคริสเตียน ใน ที่สุด มีคำสั่งจากที่ประชุมสภา (โปรตดู ภาคผนวก) จัดตั้งให้มีระเบียบการกราบ ไหว้บูชารูปเคารพขึ้น เพื่อให้งานแห่ง การลบหลู่พระเจ้าสมบูรณ์แบบ โรมจึง ถือสิทธิ์เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของ พระเจ้าโดยลบพระบัญญัติข้อที่สองที่ ห้ามการกราบไหว้รูปเคารพออกจากพระ

บัญญัติของพระเจ้าเสี่ย และแบ่งพระบัญญัติข้อที่สิบออกเป็นสองข้อเพื่อให้คงจำนวนข้อในพระบัญญัติไว้เหมือนเดิม {GC 51.4}

จิตใจที่ยอมต่อลัทธินอกศาสนานั้นเปิดทางให้การละเลยอำนาจของสวรรค์มากยิ่งขึ้น ซาตานทำงานผ่านพวกผู้นำคริสตจักรที่ไม่อุทิศตน ทั้งยังเหยียบย่ำพระบัญญัติข้อสี่อีกด้วย และพยายามนำวันสะบาโตอันเก่าแก่ วันที่พระเจ้าทรงอวยพระพรและทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ (ปฐมกาล 2:2, 3) นั้นออกไป และแทนที่วันนั้นด้วยการยกชูวันฉลองเทศกาลที่คนนอกศาสนาถือรักษาในฐานะ “วันแห่งการเคารพยกย่องพระอาทิตย์” นั้นขึ้นในช่วงเริ่มแรก การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้ทำอย่างเปิดเผย ในศตวรรษต้นๆ คริสเตียนทั้งหมดก็ยังถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงอยู่ พวกเขาระวังหวงแหนเพื่อถวายเกียรติพระเจ้าและเชื่อว่าพระบัญญัติของพระองค์นั้นปรับเปลี่ยนไม่ได้ พวกเขาปกป้องความศักดิ์สิทธิ์แห่งข้อบัญญัติอย่างกระตือรือร้น แต่ซาตานทำงานผ่านตัวแทนทั้งหลายของมันด้วยเล่ห์เหลี่ยมอันยิ่งใหญ่เพื่อให้สำเร็จตามที่มันตั้งเป้าหมายไว้ เพื่อว่าความสนใจของประชาชนจะถูกหันเหไปยังวันอาทิตย์ วันอาทิตย์ถูกตั้งให้เป็นเทศกาลเพื่อเฉลิมฉลองการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ มีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในวันนั้น แต่กระนั้นก็ยังถือวันนั้นเป็นวันแห่งการพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนวันสะบาโตก็ยังคงถือ

รักษาอย่างบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 52.1}

ซาตานเตรียมทางสำหรับทำงานตามแผนให้สำเร็จด้วยการชักนำชาวยิวสมัยก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ให้แบกภาระของวันสะบาโตด้วยกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เข้มงวดที่สุด จนทำให้การถือรักษาวันสะบาโตกลายเป็นภาระหนักบดนี้มันฉวยโอกาสโดยการใช้แสงสว่างจอมปลอมซึ่งโดยวิธีนี้มันทำให้ทุกคนมองวันสะบาโตว่าเป็นภาระ มันโยนความเหี้ยมหยามใส่วันสะบาโตว่าเป็นสถาบันของพวกยิว ขณะที่คริสเตียนทั่วไปยังคงถือรักษาวันอาทิตย์เป็นวันฉลองที่มีความสุขต่อไป มันชักนำพวกเขาด้วยการทำให้วันสะบาโตเป็นวันอดอาหารและวันแห่งความโศกเศร้าและความสิ้นหวังเพื่อแสดงความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อศาสนายิว {GC 52.2}

ในช่วงต้นของศตวรรษที่สี่ จักรพรรดิคอนสแตนตินตราพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งขึ้นเพื่อตั้งวันอาทิตย์ให้เป็นวันนักขัตฤกษ์ของรัฐตลอดทั่วทั้งจักรวรรดิโรม (โปรตุเกสภาคผนวก) วันของดวงอาทิตย์เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนลัทธินอกศาสนาของพระองค์และเป็นวันที่พวกคริสเตียนถวายเกียรติ เป็นนโยบายของจักรพรรดิที่จะประสานผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัวระหว่างลัทธินอกศาสนากับคริสตศาสนา พระองค์ได้รับแรงกระตุ้นให้ดำเนินเรื่องนี้จากบรรดาบิชอปของคริสตจักร ผู้ถูกขับเค็ลื่อนด้วยความทะเลาะเถียงและการกระหายอำนาจ โดยคิดว่าหากทั้ง

คริสเตียนและคนนอกศาสนาจะถือรักษาวันเดียวกันแล้ว ก็จะเป็นการสนับสนุนให้คนนอกศาสนายอมรับคริสต์ศาสนาแต่เพียงในนาม และด้วยการทำเช่นนี้จะทำให้อำนาจและเกียรติยศของคริสตจักรเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น แต่ขณะที่คริสเตียนมากมายที่เกรงกลัวพระเจ้าถูกชักนำให้มองวันอาทิตย์ว่าเป็นวันที่มีความศักดิ์สิทธิ์ในระดับหนึ่งนั้น พวกเขาก็ยังคงถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงเป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้า และถือรักษาวันนั้นด้วยความเชื่อฟังตามพระบัญญัติข้อที่สี่ {GC 53.1}

จอมพลอกหลวงยังทำงานของมันไม่เสร็จ มันตั้งใจที่จะรวบรวมโลกคริสเตียนให้เข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงของมันและใช้อำนาจของมันผ่านทางตัวแทนของมันคือพระสันตะปาปาผู้ทรงถือว่าตนเป็นตัวแทนของพระคริสต์ มันทำงานนี้สำเร็จโดยอาศัยคนนอกศาสนาที่กลับใจเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ พระราชาคณะที่ทะเลาะทะเลาะกัน ใฝ่สูง และพวกสมาชิกคริสตจักรที่ฝึกฝายทางโลก มีการจัดประชุมสภาอยู่บ่อยครั้งเป็นระยะ ๆ ซึ่งมีการเรียกบรรดาผู้มีอำนาจในคริสตจักรจากทั่วทุกมุมโลกมาชุมนุมกัน ในการประชุมสภาแทบทุกครั้งจะเหยียบย่ำวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ให้นั้นให้ต่ำลงทีละเล็กทีละน้อย ขณะที่วันอาทิตย์ได้รับการยกชูให้สูงมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ ในที่สุดวันเฉลิมฉลองของพวกเขาจึงได้รับเกียรติให้เป็นสถาบันหนึ่งของพระเจ้า ขณะที่วันสะบาโตของพระคัมภีร์กลับถูกประกาศว่า

เป็นเครื่องหมายของศาสนายิว และผู้ที่ถือรักษาวันนั้นจะถูกประณามว่าเป็นผู้ที่ถูกแช่งสาป {GC 53.2}

ผู้ละทิ้งความเชื่อคนสำคัญนั้นทำงานสำเร็จด้วยการยกตัวขึ้น “ต่อสู้อะไรก็ได้ที่ชื่อว่าพระเจ้า หรือสิ่งที่เขาให้วันมัสการนั้น” 2 เซสะโลนิคา 2:4 จนเป็นผลสำเร็จ เขากลับเปลี่ยนกฎเพียงข้อเดียวในพระบัญญัติของพระเจ้าที่ขับอกมนุษย์ทุกคนอย่างไม่มีผิดพลาดถึงพระเจ้าองค์ที่เที่ยงแท้และผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระบัญญัติข้อที่สี่เปิดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างฟ้าและแผ่นดินโลก และด้วยเหตุฉะนั้นจึงทรงแตกต่างจากพระเทียมเท็จทั้งหมด วันสะบาโตเป็นตั้งอนุสรณ์ถึงพระราชกิจแห่งการทรงสร้างว่าวันที่เจ็ดได้รับการทรงตั้งไว้ให้เป็นวันบริสุทธิ์เป็นวันพักผ่อนสำหรับมนุษย์ เป็นวันที่ทรงออกแบบไว้ให้จดจำพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ไว้ในจิตใจของมนุษย์อยู่เสมอในฐานะทรงเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งมีชีวิตและเป็นผู้ที่มนุษย์ต้องเคารพสักการะ ซาตานมุ่งมันที่จะหันมนุษย์ออกไปจากความจงรักภักดีต่อพระเจ้า และจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เพราะฉะนั้นมันจึงหันความพยายามของมันต่อสู้อย่างเฉพาะกับพระบัญญัติข้อที่สี่ที่ชี้ไปยังพระเจ้าในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง {GC 53.3}

บัดนี้ชาวโปรเตสแตนต์ผลักดันว่าการกลับเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ในวันอาทิตย์ทำให้วันนั้นเป็นวันสะบาโตของคริสเตียน แต่ไม่มีหลักฐาน

ดังกล่าวในพระคัมภีร์ พระคริสต์หรือ อัครทูตของพระองค์ไม่เคยให้เกิดริตเช่นนี้แก่วันดังกล่าว การถือรักษาวันอาทิตย์ในฐานะเป็นสถาบันหนึ่งของคริสเตียนมีแหล่งกำเนิดมาจาก “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” 2 เธสะโลนิกา 2:7 ซึ่งแม้ในสมัยของเปาโลเอง มันก็เริ่มทำงานของมันแล้ว พระยาห์เวห์ทรงรับระบอบเปปาสีให้เป็นบุตรตั้งแต่เมื่อใดและที่ไหน มีเหตุผลอะไรที่ฟังขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่พระคัมภีร์ไม่ได้รับรอง {GC 54.1}

ในศตวรรษที่หก ระบอบเปปาสีถูกจัดตั้งขึ้นมาอย่างมั่นคงแล้ว เป็นฐานอำนาจที่ปักหลักอยู่ในนครของจักรพรรดิและบิชอปแห่งกรุงโรมได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นประมุขเหนือคริสตจักรทั้งหมด ลัทธินอกรีตมอบตำแหน่งให้กับระบอบเปปาสี พญานาคให้ “*ฤทธิ์เดช บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น*” วิวรรณ์ 13:2 และบัดนี้ ช่วงเวลา 1,260 ปีแห่งการกดขี่ข่มเหงของระบอบเปปาสีตามที่พระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์พยากรณ์ไว้นั้นก็เริ่มต้นขึ้นแล้ว (ดาเนียล 7:25 วิวรรณ์ 13:5-7) (โปรดดูภาคผนวก) คริสเตียนถูกบังคับให้เลือกที่จะยอมทิ้งความสัตย์ซื่อของพวกเขาหรือยอมรับพิธีกรรมต่างๆ และการนมัสการของระบอบเปปาสีหรือที่จะค่อยๆ ตายในคุกมืดหรือจะยอมตายด้วยเครื่องทรมาน เผาทั้งเป็นหรือคมขวานของเพชรฆาต บัดนี้พระดำรัสของ

พระเยซูที่ตรัสไว้ว่า “*แม้แต่บิดามารดาญาติพี่น้องและมิตรสหายก็จะมอบตัวพวกท่านไว้ และพวกเขาจะฆ่าพวกท่านบางคน ทุกคนจะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา*” ลูกา 21:16, 17 ได้สำเร็จจริงตามนั้น การกดขี่ข่มเหงโหมกระหน่ำลงใส่ผู้ที่สัตย์ซื่อด้วยความโกรธแค้นที่ยิ่งใหญ่กว่าครั้งใดๆ มาก่อน และโลกกลายเป็นสนามรบอันกว้างใหญ่ไพศาลเป็นเวลาหลายร้อยปีที่คริสตจักรของพระคริสต์ต้องลี้ภัยอยู่ในที่ที่ห่างไกลจากผู้คนและในที่มืด ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ดังนี้ว่า “*หญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นั่นนางมีสถานທີ່ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน*” วิวรรณ์ 12:6 {GC 54.2}

การเรืองอำนาจของคริสตจักรโรมันเป็นเครื่องหมายขึ้นบอจุดเริ่มต้นของยุคมืด ขณะที่อำนาจของคริสตจักรโรมันเพิ่มขึ้น ความมืดมิดก็ยิ่งหนาที่บ่งชี้ขึ้น พวกเขาโยกย้ายความเชื่อจากพระคริสต์ผู้ทรงเป็นรากฐานที่แท้จริงไปยังพระสันตะปาปาแห่งโรม แทนที่จะวางใจในพระบุตรของพระเจ้าเพื่อรับการอภัยบาปและเพื่อความรอดนิรันดร์ ประชาชนกลับมองไปที่พระสันตะปาปา และที่บรรดาบาทหลวงกับพระราชอาชญากรทั้งหลายผู้ซึ่งพระสันตะปาปาทรงมอบอำนาจให้ทำแทนนั้น พวกเขาถูกสอนว่าพระสันตะปาปาทรงเป็นผู้ไกลเกลี่ยของพวกเขาในโลกนี้ และถูกสอนว่าไม่มีผู้ใดเข้าถึงพระเจ้าได้นอกจากจะผ่านทาง

พระสันตะปาปาและนอกจากนี้พระสันตะปาปายังทรงเป็นพระเจ้าสำหรับคนทุกคน ดังนั้นทุกคนจึงต้องเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้ง การเบี่ยงเบนไปจากข้อบังคับที่พระสันตะปาปาทรงกำหนดไว้จะเป็นเหตุเพียงพอที่ผู้กระทำผิดจะต้องรับโทษรุนแรงที่สุด ทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณจิต ด้วยเหตุนี้จิตใจของประชาชนจึงถูกหันเหจากพระเจ้าไปยังมนุษย์ที่โหดเหี้ยม ที่ทำผิด และที่ปลั่งพลาดได้ไม่เพียงเท่านั้น แต่จิตใจของพวกเขายังถูกหันไปยังเจ้าชายแห่งความมืด ผู้ใช้อำนาจของมันผ่านคนเหล่านั้นอีกด้วย บาปปลอมตัวเข้ามาในคราบของความศักดิ์สิทธิ์ เมื่อพระคัมภีร์ถูกปราบและมนุษย์ถือว่าตนเป็นผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด เราจึงเห็นแต่เพียงความฉ้อฉล ความหลอกลวง และความผิดบาปอันต่ำช้า ด้วยการยกกฎกฎหมายและธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์ขึ้นมา นั้น ความเสื่อมทรามซึ่งเป็นผลจากการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าเสมอมานั้นก็ปรากฏขึ้นชัด {GC 55.1}

สมัยนั้นเป็นช่วงเวลาอันตรายสำหรับคริสตจักรของพระคริสต์ ผู้ถือธงที่สัตย์ซื่อมีหลงเหลืออยู่น้อยเหลือเกิน ถึงแม้ว่าความจริงไม่ถูกทอดทิ้งโดยไม่มีพยาน ถึงกระนั้น ในบางครั้งดูเหมือนว่าหลักคำสอนที่ผิดและการเชื่อเรื่องโชคลางจะมีชัยชนะและศาสนาที่แท้จริงจะถูกกวาดเรียบไปจากโลก ชาวประเสริฐถูกเมินเสีย แต่ธรรมเนียมปฏิบัติของศาสนากลับเพิ่มมากขึ้นและประชาชนต้องแบกภาระของการ

ชุดรีดอย่างแสนสาหัส {GC 55.2}

พวกเขาถูกสอนไม่เพียงให้หมายพียงพระสันตะปาปาในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยเท่านั้น แต่ยังถูกสอนให้ฟังผลงานของตนเองเพื่อลบลมทินบาปอีกด้วย มีการเชิญชวนให้เข้าร่วมการปฏิบัติกิจเหล่านี้และอีกมากมายในลักษณะเดียวกัน อาทิ การเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญ พิธีกรรมแก้บาป การบูชาวัตถุมงคล การสร้างโบสถ์ ศาลเจ้าและแท่นบูชาต่างๆ การจ่ายเงินก้อนใหญ่ให้คริสตจักรเพื่อระงับพระพิโรธของพระเจ้าหรือเพื่อจะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ ทำราวกับว่าพระเจ้าทรงมีลักษณะเหมือนมนุษย์ที่จะโกรธเคืองในเรื่องเล็กน้อยหรือที่จะทำให้หายโกรธได้ด้วยของถวายหรือพิธีกรรมแก้บาป {GC 55.3}

ทั้งๆ ที่ความชั่วเลวทรามได้แพร่กระจายอยู่ทั่วไปแม้กระทั่งในท่ามกลางผู้นำของคริสตจักรโรมันด้วยก็ตามที่อิทธิพลของคริสตจักรนั้นก็ยังคงเหมือนจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในราวๆ ช่วงท้ายของศตวรรษที่แปด ผู้นิยมระบอบเปปาสีทั้งหลายต่างอ้างว่าในช่วงยุคเริ่มแรกของคริสตจักรนั้น บรรดาบิชอปแห่งโรมครองอำนาจทางศาสนาเท่าเทียมกับอำนาจของที่พวกเขาอ้างว่ามีอยู่ในเวลานี้ เพื่อให้ข้ออ้างนี้เป็นที่ยอมรับ จึงต้องมีการใช้วิธีการบางอย่างเพื่อแสดงให้เห็นถึงอำนาจนั้น และบิดาแห่งการมุสาก็ยื่นข้อเสนอได้อย่างรวดเร็ว พวกนักบวชปลอมแปลงเอกสารโบราณต่างๆ ขึ้นมา มีการค้นพบ

คำสั่งต่างๆ ของการประชุมสภาที่ไม่เคยมีใครได้ยื่นมาก่อน ซึ่งรับรองการมีอำนาจสากลสูงสุดของพระสันตะปาปาตั้งแต่ยุคแรกเริ่มที่สุด และคริสตจักรที่ปฏิเสธความจริงก็ยอมรับการหลอกลวงเหล่านี้ด้วยความละโมภ (โปรตุเกสภาคผนวก) {GC 56.1}

นายช่างผู้สตัยชื่อจำนวนน้อยนิดที่ได้ก่อความเชื่อของพวกเขารับบนรากฐานที่แท้จริงนั้น (1 โครินธ์ 3:10, 11) ต่างรู้สึกหงายและถูกขัดขวางเมื่อกองขยะแห่งหลักคำสอนเทียมเท็จกีดขวางงานของพวกเขา เช่นเดียวกับพวกคนงานซ่อมแซมกำแพงกรุงเยรูซาเล็มในสมัยของผู้เผยพระวจนะเนหะมีย์ มีบางคนพร้อมที่จะพูดว่า “*เรี่ยวแรงของคนี่ขนของก็กำลังทรุดลง และมีสิ่งปรักหักพังมาก เราไม่สามารถซ่อมกำแพงได้*” เนหะมีย์ 4:10 ด้วยความเหนื่อยล้ากับการต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา ต่อการกดขี่ข่มเหง การฉ้อฉล ความชั่วช้า และอุปสรรคอื่นๆ ที่ซาตานคิดขึ้นมาเพื่อขัดขวางความก้าวหน้าของงานของพวกเขา บางคนที่เคยเป็นนายช่างที่สตัยชื่อก็ท้อใจ และเพื่อเห็นแก่ความสงบและความปลอดภัยในทรัพย์สินและชีวิตของตนพวกเขาได้หันออกไปเสียจากรากฐานที่แท้จริง ส่วนคนอื่นๆ ที่ไม่ย่อท้อต่อการขัดขวางของศัตรูก็ประกาศอย่างไม่เกรงกลัวว่า “*อย่ากลัวเขาเลย จงระลึกถึงองค์เจ้านายผู้ยิ่งใหญ่และนำยำเกรง*” เนหะมีย์ 4:14 และพวกเขาก็ดำเนินงานต่อไป ทุกคนที่มีตาบก็แนบติดกายไว้ (เอเฟซัส 6:17)

{GC 56.2}

วิญญานเดียวกันที่เป็นวิญญานแห่งความเกลียดชังและการต่อต้านความจริงนั้นดลใจพวกศัตรูของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังและชื่อสัตย์ต่อหน้ากันในระดับเดียวกับยุคก่อนๆ ด้วยเช่นกัน พระคำรัสของพระคริสต์ที่ตรัสให้แก่พวกสาวกรุ่นแรกที่ว่า “*สิ่งที่เราบอกพวกท่านนั้น เราก็บอกคนทั้งหลายด้วยว่า จงเฝ้าระวังอยู่เถิด*” มาระโก 13:37 นั้นยังคงใช้ได้กับบรรดาผู้ติดตามของพระองค์ในยุคสุดท้าย {GC 56.3}

ดูเหมือนว่าความมืดนั้นเพิ่มทวีมากขึ้น การบุชารูปเคารพกลายเป็นเรื่องธรรมดาไป มีการจุดเทียนไว้ตรงหน้ารูปปั้นต่างๆ และอธิษฐานต่อรูปเคารพธรรมนิยมประเพณีต่างๆ ที่เชื่อเรื่องโชคกลางและที่ไร้สาระที่สุดมีให้เห็นทั่วไปจิตใจของผู้คนถูกรอบงำอย่างสิ้นเชิงด้วยความเชื่อเรื่องโชคกลางจนดูเหมือนว่าความมีเหตุมีผลสิ้นฤทธิ์ไปเสียแล้ว ขณะที่พวกนักบวชและสังฆราชเองก็ฝักใฝ่อยู่กับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ราคะตันทา และเสื่อมทราม เราคาดหมายได้เพียงแต่ว่าประชาชนผู้ที่ยังคงไปยังพวกเขาเพื่อรับคำแนะนำนั้นก็คงจะจมลึกอยู่ในความโง่เขลาและความชั่วช้าแล้วเป็นแน่ {GC 57.1}

ในศตวรรษที่สิบเอ็ดนั้น การแอบอ้างของระบอบเปปาสีก้าวไปอีกก้าวหนึ่ง เมื่อพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 7 ทรงประกาศ

ความสมบูรณ์ดีพร้อมของคริสตจักรโรมันในบรรดาข้ออ้างที่พระสันตะปาปาทรงประกาศออกไปนั้น มีอยู่ข้อหนึ่งประกาศว่า ตามพระคัมภีร์แล้ว คริสตจักรไม่เคยทำผิดและจะไม่มีความผิด แต่หลักฐานที่มีในพระคัมภีร์ไม่ได้สนับสนุนคำกล่าวอ้างนั้นแต่อย่างใด พระสันตะปาปายังทรงประกาศว่าตนมีอำนาจปลดจักรพรรดิและยังประกาศว่า ไม่มีผู้ใดสามารถถอนคำตัดสินที่ทรงประกาศไปแล้วได้ แต่เป็นสิทธิพิเศษของพระองค์ที่จะทรงกลับคำตัดสินของคนอื่น ๆ ทั้งหมด (โปรตุเกสภาคผนวก) {GC 57.2}

ตัวอย่างหนึ่งที่โดดเด่นที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความโหดเหี้ยมของผู้ช่วยเหลือผู้ไม่รู้พลังนี้เห็นได้จากวิธีที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อพระเจ้าเฮนรีที่ 4 จักรพรรดิแห่งเยอรมนี พระเจ้าเฮนรีไม่ทรงสนพระทัยต่ออำนาจของพระสันตะปาปา พระองค์จึงถูกประกาศว่าบาตรและถูกโค่นล้มราชบัลลังก์ ด้วยความหวาดกลัวต่อการถูกทอดทิ้งและการข่มขู่จากเหล่าเจ้าชายของพระองค์เอง ผู้ถูกยุยงโดยคำบัญชาของระบอบเปปาสีให้แข็งข้อต่อพระองค์ พระเจ้าเฮนรีจึงทรงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะทำสนธิไมตรีกับโรม พระองค์จึงทรงออกเดินทางพร้อมกับพระมหากษัตริย์และคนรับใช้ที่จงรักภักดีของพระองค์ข้ามเทือกเขาแอลป์ในช่วงกลางฤดูหนาวเพื่อว่าพระองค์จะทรงถ่อมพระองค์ลงต่อองค์สันตะปาปาเมื่อเสด็จมาถึงปราสาทที่พระสันตะปาปา

เกรกอรีพำนักอยู่ พระองค์ทรงถูกนำไปยังลานชั้นนอกโดยไม่มีทหารคุ้มกันและให้คอยที่นั่นท่ามกลางความหนาวเหน็บของฤดูหนาวโดยให้สวมใส่แต่เครื่องแต่งกายที่น้ำหนักเบา ไม่มีอะไรปกปิดพระเศียรและไม่ได้ทรงฉลองพระบาท พระองค์ทรงเฝ้าคอยคำอนุญาตจากพระสันตะปาปาให้เข้าเฝ้า พระสันตะปาปาไม่ทรงยอมอภัยให้จนกระทั่งพระองค์ทรงอดพระกระยาหารและสารภาพบาปติดต่อกันเป็นเวลาถึงสามวัน แล้วพระสันตะปาปาจึงทรงยอมอภัยโทษให้ แม้กระทั่งตอนนั้นการอภัยโทษให้ของพระสันตะปาปาก็ยังอยู่บนเงื่อนไขที่ว่าจักรพรรดิเฮนรีจะต้องทรงรอคอยคำยินยอมจากพระสันตะปาปาก่อน แล้วพระองค์จึงจะกลับมาใช้ยศศักดิ์หรือใช้อำนาจของตำแหน่งจักรพรรดิได้ และพระสันตะปาปาเกรกอรีทรงภาคภูมิใจในชัยชนะของพระองค์ ทรงประกาศว่าเป็นหน้าที่ที่จะกำจัดความเย่อหยิ่งจองหองของพวกกษัตริย์ทั้งหลายเสีย {GC 57.3}

ช่างแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างการวางตัวของพระสันตะปาปากับความถ่อมตนและความอ่อนสุภาพของพระคริสต์ ผู้ทรงสำแดงพระองค์เองว่ากำลังทรงร้องขออยู่ที่ประตูใจเพื่อจะได้รับการยินยอมให้เข้าไปข้างใน เพื่อว่าพระองค์จะเสด็จเข้ามาประทานการอภัยและสันติสุขให้และทรงสอนสาวกทั้งหลายว่า “ถ้าใครต้องการจะเป็นนาย คนนั้นจะต้องเป็นทาสของพวกเขา” มัทธิว 20:27 {GC 58.1}

ในศตวรรษต่อๆ มา เรามองเห็นจำนวนหลักคำสอนผิดๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องที่ออกมาจากโรม แม้กระทั่งก่อนที่จะมีการตั้งระบบเปปาสี คำสอนต่างๆ ของพวกนักปราชญ์จากศาสนานอกรีดก็ได้รับความสนใจและมีอิทธิพลต่อคริสตจักรมาแล้ว คนมากมายที่อ้างว่ากลับใจแล้วยังคงยึดติดอยู่กับหลักปรัชญาของศาสนานอกรีดของพวกเขา พวกเขาไม่เพียงแต่ยึดหลักปรัชญาเหล่านั้นไว้กับตนเองเท่านั้น แต่ยังผลักดันปรัชญานั้นให้แก่ผู้อื่นเพื่อเป็นวิธีการแผ่อิทธิพลของพวกเขาท่ามกลางคนนอกศาสนาอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ คำสอนที่ผิดอย่างรุนแรงทั้งหลายจึงถูกนำเข้ามาสู่ความเชื่อของคริสเตียน คำสอนโดดเด่นจากท่ามกลางความเชื่อที่ผิดๆ เหล่านี้ก็คือความเชื่อเรื่องความเป็นอมตะตามธรรมชาติของมนุษย์และเรื่องการมีสติรับรู้ได้ของคนตาย หลักคำสอนนี้ปูพื้นฐานให้โรมตั้งเรื่องการทูลขอความช่วยเหลือจากพวกนักบุญทั้งหลาย และการเทิดทูนพระแม่มารีย์ผู้เป็นหญิงพรหมจรรย์นั้นขึ้นมา จากหลักคำสอนนี้ยังเกิดมีคำสอนนอกรีดเรื่องการทรมานนिरันตร์สำหรับคนที่ไม่ยอมกลับใจในที่สุดนั้นด้วย ซึ่งเป็นคำสอนที่ถูกรวมเข้าในความเชื่อของระบบเปปาสีมาตั้งแต่ต้น {GC 58.2}

จากนั้นยังมีการปูทางให้กับการนำคำสอนของลัทธินอกรีตเข้ามาอีกเรื่องหนึ่งซึ่งโรมเรียกว่า “แดนชำระ” [Purgatory] และถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความหวาดกลัว

ให้กับฝูงชนที่หลงเชื่อง่ายและที่เชื่อในเรื่องโซกลางมงาย โดยคำสอนนอกรีตนี้ให้การรับรองถึงสถานที่ทรมานแห่งหนึ่งซึ่งในนั้นพวกวิญญาณที่ยังมีความผิดไม่ถึงขั้นตกนรกนिरันตร์ต้องไปรับโทษสำหรับบาปของพวกเขาและเมื่อวิญญาณเหล่านั้นหลุดพ้นจากความไม่บริสุทธิ์แล้ว เขาก็จะถูกรับเข้าไปในสวรรค์ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 58.3}

ยังมีเรื่องปั้นแต่งอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นต้องแต่งขึ้นมาเพื่อให้โรมมีผลกำไรจากความกลัวและความชั่วต่างๆ ของผู้ที่เลื่อมใสโรม นี่เป็นผลประโยชน์ที่ได้จากหลักคำสอนเรื่อง “ไบบลมลทินบาป” พระสันตะปาปาทรงสัญญากับทุกคนที่เข้าร่วมกับพระองค์ในการทำสงครามเพื่อแผ่ขยายอำนาจในการลงโทษศัตรูหรือในการทำลายล้างผู้ที่ก่อกวนการมีอำนาจสูงสุดฝ่ายจิตวิญญาณของพระองค์ว่าเขาทั้งหลายจะได้รับการอภัยบาปอย่างบริบูรณ์คือบาปทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และจะหลุดพ้นจากความเจ็บปวดทั้งปวงและโทษที่จะต้องรับ ประชาชนยังถูกสอนว่าโดยการจ่ายเงินให้คริสตจักรพวกเขาจะช่วยตัวเองให้พ้นจากบาป และยังปลดปล่อยวิญญาณของมิตรสหายที่ตายไปแล้วซึ่งถูกกักขังอยู่ในเปลวไฟแห่งการทรมานนั้นได้ ด้วยวิธีเช่นนี้โรมเติมเงินลงในคลังต่างๆ ของเธอจนเต็มและคงความสง่างาม ความฟุ้งเฟ้อ และความชั่วช้าของการทำตัวเป็นผู้แทนของพระองค์ผู้ทรงไม่มีที่แม้แต่จะวางพระเศียรของ

พระองค์ (โปรตุเกสภาคผนวก) {GC 59.1}

พิธีศีลมหาสนิทตามพระคัมภีร์ได้ถูกแทนที่ด้วยพิธีมิสซาที่ถวายบูชารูปเคารพพวกบาทหลวงของระบอบเปปาสีประกอบพิธีของพวกเขาโดยอ้างว่าเปลี่ยนขนมปังและเหล้าองุ่นธรรมดาให้เป็น “พระกายและพระโลหิตจริงของพระคริสต์” Cardinal Wiseman, *The Real Presence of the Body and Blood of Our Lord Jesus Christ in the Blessed Eucharist, Proved From Scripture*, lecture 8, sec. 3 ย่อหน้าที่ 26 ด้วยการทักทักเอาเอง พวกเขาอวดอ้างอย่างเปิดเผยว่ามีอำนาจสร้างพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงนั้น คริสเตียนถูกบังคับด้วยความเจ็บปวดถึงตายให้ปฏิบัติตามยอมรับในหลักคำสอนนอกรีตอันร้ายกาจและลบหลู่สวรรค์นี้ ผุ่ชนมากมายที่ปฏิเสธคำสอนนี้ถูกโยนทิ้งเข้าไปในเปลวเพลิง (โปรตุเกสภาคผนวก) {GC 59.2}

ในศตวรรษที่สิบสาม มีการตั้งเครื่องจักรที่น่ากลัวที่สุดจากเครื่องจักรทั้งหมดของระบอบเปปาสีขึ้น นั่นก็คือศาสนศาล [Inquisition] เจ้าชายแห่งความมืดทำงานกับพวกผู้นำของสภาปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาสี ในการประชุมลับของพวกเขา ซาดานและทูตของมั่นคงความจิตใจของคนชั่วเหล่านี้ในท่ามกลางพวกเขาอันมีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าที่ตามองไม่เห็นกำลังจับตาดูที่ก้นอันน่ากลัวของคำสั่งที่ชั่วร้ายต่างๆ ของพวกเขาและเขียนประวัติศาสตร์ของการกระทำที่น่าสยดสยองเกินกว่าที่จะปรากฏ

ต่อสายตามนุษย์ “*บาบิโลนมหานคร*” นั้น “*เมามายด้วยโลหิตของพวกเขา*” วิวรณ์ 17:15, 16 ร่างที่ถูกบดขยี้จนบิดเบี้ยวของผู้พลีชีพนับล้านร้องขึ้นต่อพระเจ้าเพื่อการแก้แค้นอำนาจที่ละทิ้งความเชื่อนั้น {GC 59.3}

หลักคำสอนและพิธีกรรมของเปปาสีกลายเป็นผู้ปกครองโลกที่มีอำนาจสิทธิ์ขาด บรรดากษัตริย์และจักรพรรดิทั้งหลายต่างโค้งคำนับให้กับคำสั่งของพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม ฆะตกรรมของมนุษย์สำหรับยุคนี้และตลอดนิตินันต์ กาลดูเหมือนจะอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ เป็นเวลาหลายร้อยปีที่หลักคำสอนต่างๆ ของโรมได้รับการยอมรับอย่างไม่มีข้อสงสัยและอย่างแพร่หลาย มีการประกอบพิธีต่างๆ ด้วยความเคารพและเทศกาลของโรมได้รับการถือรักษาทั่วไป นักบวชทั้งหลายของโรมได้รับเกียรติและเลี้ยงดูอย่างเต็มที่ คริสตจักรโรมไม่เคยได้รับศักดิ์ศรี ความยิ่งใหญ่หรืออำนาจเลอเลิศมากเท่านี้มาก่อน {GC 60.1}

แต่ “เวลาเที่ยงวันของการปกครองตามระบอบเปปาสีเป็นเวลาเที่ยงคืนของโลก” J. A. Wylie, *The History of Protestantism*, เล่มที่ 1 บทที่ 4 แทบ ไม่มีใครรู้จักพระคัมภีร์ ไม่ใช่แค่เพียงประชาชนเท่านั้น แม้แต่พวกบาทหลวงด้วย เหมือนเช่นพวกฟาริสีในอดีต บรรดาผู้นำของเปปาสีเกลียดชังแสงสว่างที่ส่องให้เห็นถึงความมืดบาป พระบัญญัติของ

พระเจ้าซึ่งเป็นมาตรฐานของความชอบธรรมถูกกำจัดออกไปเสีย พวกเขาใช้อำนาจอย่างไม่มีขีดจำกัด และกระทำการชั่วโดยไม่มีอะไรจะมาเหนี่ยวรั้งได้ การฉ้อฉล ความโลภ และความเสเพล สُرุษย์สุร่ายพบเห็นได้อย่างแพร่หลาย มนุษย์ใช้ทุกอาชญากรรมเพื่อจะได้มาซึ่งความมั่งคั่งและตำแหน่ง ปราสาทต่างๆ ของพระสันตะปาปาและพระราชาคณะทั้งหลายมีแต่ภาพของความลามกต่ำที่สุด พระสันตะปาปาบางองค์ที่ครองตำแหน่งอยู่ได้ก่ออาชญากรรมต่างๆ ที่น่าขยะแขยง มากจนพวกผู้ปกครองบ้านเมืองต้องพยายามขับไล่เหล่าผู้มีเกียรติทั้งหลายนี้ของคริสตจักรในฐานะเป็นสัตว์ประหลาดที่ชั่วช้าเลวทรามเกินกว่าที่จะยอมทนได้ เป็นเวลาหลายศตวรรษที่ยุโรปไม่เจริญก้าวหน้าในด้านการศึกษา ศิลปะ หรือ

อารยธรรมเลย โรคอัมพาตทางศีลธรรม และด้านสติปัญญาเกิดขึ้นกับคริสตอาณาจักร {GC 60.2}

สภาพของโลกภายใต้อำนาจของโรม ทำให้คำกล่าวของผู้เผยพระวจนะโฮเซยาสำเร็จอย่างน่ากลัวและอย่างถูกต้องว่า “ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธความรู้ เราก็ปฏิเสธเจ้า...เพราะเจ้าลืมธรรมเนียมปฏิบัติแห่งพระเจ้าของเจ้า เราเองก็ลืมพงศ์พันธุ์ของเจ้าด้วย” “ในแผ่นดินนั้นไม่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ความเมตตา หรือความรู้จักพระเจ้า มีแต่การสบถสาบาน การโกหก การฆ่าคน การลักขโมยและการล่วงประเวณี สิ่งเหล่านี้แพร่ไปทั่ว มีการฆาตกรรมฆ้อน การฆาตกรรม” โฮเซยา 4:6, 1, 2 สภาพเช่นนี้เป็นผลต่างๆ ของการละทิ้งพระวจนะของพระเจ้า {GC 60.3}

4

ชาวออลเดนซิส

ท่ามกลางความมืดที่ปกคลุมโลกในช่วงเวลาอันยาวนานแห่งการเรืองอำนาจของระบอบเปปาสี แสงสว่างแห่งความจริงก็ไม่ได้ดับไปจนหมดสิ้น ในทุกยุคทุกสมัย ยังมีคนยอมเป็นพยานเพื่อพระเจ้า เป็นคนที่ยึดมั่นในความเชื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ พวกเขายึดถือพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และเป็นผู้ถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง โลกต้องเป็นหนี้บุคคลเหล่านี้มากเพียงไร คนรุ่นหลังไม่มีวันรับรู้เลย พวกเขาถูกตราว่าเป็นคนนอกจิตเจตนาธรรมณ์ของพวกเขาถูกประณามอุปนิสัยถูกใส่ร้าย ผลงานเขียนของเขาเหล่านั้นถูกปราบปราม แผลความหมายให้ผิดหรือถูกทำลาย ถึงกระนั้น พวกเขายืนหยัดอย่างมั่นคง และจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่ง พวกเขายังคงรักษาความเชื่อของตนอย่างบริสุทธิ์ เพื่อเป็นมรดกอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับคนรุ่นต่อไป {GC 61.1}

ประวัติศาสตร์ประชากรของพระเจ้าในช่วงยุคมืดที่เกิดขึ้นหลังจากโรมเรืองอำนาจนั้นถูกจารึกไว้ในสวรรค์ มนุษย์บันทึกประวัติศาสตร์เหล่านี้ไว้น้อยมาก แต่ร่องรอยที่เป็นหลักฐานว่าเคยมีคนเหล่านี้อยู่ในโลกก็มีหลงเหลืออยู่บ้าง ยกเว้นคำกล่าวหาของผู้ที่กดขี่ข่มเหงพวกเขา เพราะเป็นนโยบายของโรมที่

ต้องการลบล้างร่องรอยของความไม่พอใจทั้งหมดออกไปจากหลักคำสอนหรือคำสั่งของตน โรมจะคอยทำลายทุกอย่าง อย่างที่นอกจิตก็ยังไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือผลงานเขียน คำพูดที่ไม่เชื่อหรือสงสัยในที่มาของคำสอนของระบอบเปปาสีก็เพียงพอที่จะมีโทษถึงตาย ไม่ว่าคนๆ นั้นจะร่ำรวยหรือยากจน เป็นคนมีระดับหรือไม่มีระดับ นอกจากนั้น โรมยังพยายามทำลายหลักฐานความโหดเหี้ยมทุกชั้นที่ปฏิบัติต่อผู้คัดค้าน สภาระบอบเปปาสีออกคำสั่งให้เผาหนังสือและข้อเขียนทุกเรื่อง ที่กล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านี้ทั้ง ก่อนการคิดค้นเรื่องการพิมพ์ มีหนังสืออยู่ไม่มาก และมักอยู่ในสภาพที่ยากต่อการเก็บรักษา ด้วยเหตุนี้ จึงยากที่จะปกป้องไม่ให้ผู้นิยมลัทธิโรมันทำลายหนังสือเหล่านี้ {GC 61.2}

โรมไม่ปล่อยให้โบสถ์ใดได้อ่านาจากปกครองของเธอได้รับเสรีภาพทางความคิดโดยไม่ถูกรบกวน หลังจากทีระบอบเปปาสีเรืองอำนาจ โรมก็เริ่มยื่นมือออกไปเพื่อบดขยี้ทุกคนที่ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของตน และโบสถ์แล้วโบสถ์เล่าก็ต้องทยอยกันมาสยบอยู่ใต้อำนาจของเธอ {GC 62.1}

ในราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ [อังกฤษ เวลส์และสกอตแลนด์] คริสต์ศาสนาดั้งเดิม

หยิ่งร่ากตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม พระกิตติคุณที่ชาวเครือจักรภพอังกฤษรับไว้ในศตวรรษต้นๆ นั้นไม่ถูกปณเปื้อนด้วยการละทิ้งความเชื่อของชาวโรมัน การกดขี่ข่มเหงจากจักรพรรดิที่ไร้ศาสนาแผ่ขยายมาจนถึงชายฝั่งที่ห่างไกล นั่นคือของขวัญที่คริสตจักรรุ่นแรกของอังกฤษรับจากโรม คริสเตียนมากมายหนีการกดขี่ในประเทศอังกฤษเข้าไปหลบภัยในประเทศสกอตแลนด์ จากที่นั่น ความจริงถูกกระจายไปยังประเทศไอร์แลนด์ และประเทศเหล่านี้ต้อนรับพระกิตติคุณด้วยความเปรมปรีดี (GC 62.2)

เมื่อชาวแซกซอนบุกกรุกเข้ามาในประเทศอังกฤษได้สำเร็จ ความเชื่อนอกศาสนาเรื่องอำนาจ ผู้ที่เข้ามาควบคุมมองดูว่าเป็นการเสียเกียรติยิ่งที่จะปล่อยให้ทาสเป็นผู้สั่งสอนพวกเขา คริสเตียนจึงถูกบังคับให้ล่าถอยไปยังภูเขาล้อมและทุ่งโล่ง แต่กระนั้น แสงสว่างที่ถูกปกปิดไว้ชั่วขณะหนึ่งก็ยังคงส่องสว่างต่อไป หลังจากนั้นหนึ่งศตวรรษ ในประเทศสกอตแลนด์แสงสว่างนี้ส่องไปยังดินแดนที่อยู่ห่างไกลออกไป โคลัมบาแห่งประเทศไอร์แลนด์ ผู้เคร่งศาสนา และผู้ร่วมงานของเขารวบรวมเหล่าผู้เชื่อที่กระจัดกระจายให้มารวมกันบนเกาะไอโอแอนอันโดดเดี่ยว จัดตั้งที่นี่ให้เป็นศูนย์กลางของการรับใช้ท่ามกลางผู้ประกาศพระกิตติคุณเหล่านี้ มีผู้ถือรักษาวันสะบาโตตามพระคัมภีร์อยู่คนหนึ่ง ดังนั้นความจริงของเรื่องนี้จึงถูกถ่ายทอดให้แก่คนเหล่านี้ มีการจัดตั้ง

โรงเรียนขึ้นบนเกาะไอโอแอนา นักเรียนจากโรงเรียนนี้ถูกส่งออกไปเป็นมิชชันนารีไม่เพียงแต่ไปยังประเทศสกอตแลนด์และประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ไปยังประเทศเยอรมนี สวิสเซอร์แลนด์ และแม้กระทั่งประเทศอิตาลีด้วย {GC 62.3}

แต่สายตาของโรมจ้องอยู่ที่กลุ่มประเทศอังกฤษและมุ่งมั่นที่จะนำเข้ามาให้อยู่ภายใต้อำนาจของเธอ ในศตวรรษที่หก มิชชันนารีของโรมเข้าไปทำให้ชาวแซกซอนที่ไร้ศาสนาไว้เชื่อ คนเถื่อนผู้ทะนงตนต้อนรับมิชชันนารีเหล่านี้ด้วยความชื่นชม และพวกเขานำอีกหลายพันคนมารับความเชื่อของโรม ในขณะที่งานเจริญก้าวหน้าไปนั้น บรรดาผู้นำจากระบอบเปปาซีและผู้ที่ได้รับเชื่อใหม่ของเขาได้สัมผัสกับคริสเตียนที่เป็นแบบดั้งเดิม ความแตกต่างอย่างโดดเด่นปรากฏชัด คริสเตียนแบบดั้งเดิมเหล่านี้เรียบง่าย ถ่อมตนและมีอุปนิสัยอยู่ในแนวของพระคัมภีร์ ทั้งในหลักคำสอนและกิริยาท่าทาง ขณะที่คริสเตียนจากโรมแสดงออกถึงความมั่งงาย ความหรูหรา และความมโหฬารของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซี ผู้แทนของโรมต้องการให้คริสตจักรเหล่านี้ยอมรับอำนาจสูงสุดของพระสันตะปาปา ชาวอังกฤษตอบด้วยความถ่อมตนว่า พวกเขาปรารถนาที่จะรักมนุษยทุกคน และพระสันตะปาปาไม่ควรได้รับอำนาจยิ่งใหญ่ในคริสตจักร และพวกเขายอมมอบความนอบน้อมต่อพระสันตะปาปาเท่าๆ กับที่ให้กับผู้ติดตามของพระคริสต์ มีความ

พยายามอยู่หลายครั้งที่จะทำให้พวกเขา
 ภักดีต่อโรม แต่คริสเตียนที่ถ่อมเหล่านี้
 ต้องประหลาดใจกับความยโสที่ตัวแทน
 ของโรมแสดงออกมา พวกเขาตอบด้วย
 ความแน่วแน่ว่า เขาไม่มีพระอาจารย์อื่น
 ใดนอกจากพระคริสต์ บัดนี้ สภาพที่แท้
 จริงของระบอบเปปาสีจึงเปิดเผยออกมา
 ให้เห็น ผู้นำของโรมกล่าวว่า “หากพวก
 เจ้าไม่ยอมรับพี่น้องที่น่าสันติสุขมาให้
 เจ้าก็จะต้องรับศัตรูที่น่าสงครามมาให้
 หากเจ้าไม่ยอมเข้าร่วมกับเราในการสอน
 สิ่งเพื่อนำวิถีทางแห่งชีวิตให้แก่ชาว
 แชกโซนทั้งหลาย เจ้าก็จะได้รับการทรมาน
 ของความตายจากพวกเขา” J. H. Merle
 D’Aubigne, History of the Reformation
 of the Sixteenth Century เล่มที่ 17
 บทที่ 2 นี้ไม่ใช่การข่มขู่เท่านั้น พวกเขา
 นำสงคราม กลอุบายและการหลอกลวง
 เข้ามาต่อสู้อย่างเต็มที่ที่เชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้
 จนกระทั่งคริสตจักรแห่งอังกฤษถูกทำลาย
 หรือถูกบังคับให้ยอมจำนนต่ออำนาจของ
 พระสันตะปาปา {GC 62.4}

ตลอดช่วงเวลาหลายศตวรรษใน
 ดินแดนที่อยู่นอกการปกครองของอำนาจ
 โรมนั้น ยังมีกลุ่มคริสเตียนที่แทบไม่ได้
 รับผลกระทบจากความเสื่อมทรามของ
 ระบอบเปปาสี พวกเขาถูกห้อมล้อมด้วย
 คนไม่มีศาสนา และเมื่อเวลาผ่านไป ก็ได้
 รับผลกระทบจากความเชื่อที่ผิดๆ ของคน
 ไม่มีศาสนาเหล่านี้บ้าง แต่พวกเขาก็ยังคง
 ถือว่าพระคัมภีร์เป็นมาตรฐานเดียวของ
 ความเชื่อและยังยึดถือความจริงอีก

มากมายในพระคัมภีร์ คริสเตียนเหล่านี้
 เชื่อว่าพระบัญญัติของพระเจ้ายังยืนและ
 ถูกรักษาวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่
 สี่ โบสถ์ต่างๆ ที่มีและถือรักษาความเชื่อ
 เช่นนี้ พบได้ในภาคกลางของทวีปแอฟริกา
 และในท่ามกลางชาวอาร์มีเนียในทวีป
 เอเชีย {GC 63.1}

แต่ในบรรดาผู้ที่ต่อต้านการบุกรุกของ
 อำนาจแห่งระบอบเปปาสีนั้น ชาวอล-
 เดนซิสจะปรากฏอยู่ในระดับแนวหน้า
 ในทุกหนแห่งที่หลักคำสอนและพิธีกรรม
 ของระบอบเปปาสีเข้าไปยึดพื้นที่ไว้ ที่นั่น
 คำสอนที่เข้มแข็งและความฉ้อฉลของโรม
 จะถูกต่อต้านอย่างเหนียวแน่นที่สุด เป็น
 เวลาหลายศตวรรษที่คริสตจักรแห่ง
 พิตมอนต์คงความเป็นเอกราชไว้ได้ แต่
 ในที่สุด เวลานั้นก็มาถึง เมื่อโรมยื่นกราน
 ที่จะให้พวกเขาต้องยอมจำนน ภายหลังจาก
 การต่อสู้กับความโหดเหี้ยมของโรม
 อย่างไร้ผล ผู้นำของคริสตจักรเหล่านี้
 ยอมรับอย่างไม่เต็มใจต่อความยิ่งใหญ่ของ
 อำนาจที่ดูราวกับว่าทั่วโลกให้การยอมรับ
 แต่ยังมีบางคนปฏิบัติไม่ยอมรับอำนาจ
 ของพระสันตะปาปาหรือของพระราช
 คณะ พวกเขาตั้งใจที่จะรักษาความภักดี
 ที่มีต่อพระเจ้า และต้องการถนอมรักษา
 ความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายที่อยู่ใน
 ความเชื่อของพวกเขา การแตกแยกจึง
 เกิดขึ้น ผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อเก่าแก่ถึง
 ตอนนี้อย่างดีถอนตัวออกไป บางคนละทิ้ง
 ถิ่นเดิมที่อยู่บนเทือกเขาแอลป์ ไปชูธง
 แห่งความจริงในดินแดนต่างชาติ ส่วนคน

อื่นๆ ล่าถอยออกไปหลบอยู่ในหุบเขาอันคับแคบและที่มั่นบนภูเขาที่ขรุขระ เพื่อรักษาเสรีภาพที่จะนมัสการพระเจ้าที่นั่น {GC 64.1}

ความเชื่อที่คริสเตียนชาวอลเดนซิสยึดถือและสั่งสอนกันเป็นเวลาหลายศตวรรษนั้นช่างแตกต่างอย่างชัดเจนจากหลักคำสอนผิดๆ ของโรม ความเชื่อในศาสนาของพวกเขาวางอยู่บนพื้นฐานที่จารึกในพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเป็นระบบที่แท้จริงของคริสเตียน ชาวนาสมถะเหล่านั้นอาศัยอย่างโดดเดี่ยว แยกตัวออกจากโลกภายนอก และตรากตรำกับงานประจำวันของพวกเขาท่ามกลางฝูงสัตว์และสวนองุ่น ความขัดแย้งที่พวกเขามีต่อคำสอนและพิธีนอกศาสนาของคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อนั้น พวกเขาไม่ได้สร้างขึ้นมาจากความเชื่อของพวกเขาไม่ใช่เป็นสิ่งที่ได้รับมาใหม่ ความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาเป็นมรดกที่รับมาจากบรรพบุรุษ พวกเขาต่อสู้เพื่อความเชื่อของคริสตจักรของอัครทูต ซึ่งเป็น “หลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป” ยูดา 3 “คริสตจักรในปากันดาร์” ไม่ใช่สภาการปกครองของคณะสงฆ์ที่ทะนงตนซึ่งสถาปนาอยู่ในเมืองหลวงยิ่งใหญ่ของโลก แต่เป็นคริสตจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ซึ่งพิทักษ์สมบัติแห่งความจริงที่พระเจ้าทรงโปรดมอบไว้ให้ประชากรของพระองค์เพื่อส่งต่อไปกับชาวโลก {GC 64.2}

ในบรรดาสาเหตุโดดเด่นที่ทำให้คริสต-

จักรแท้จริงต้องแยกตัวออกจากโรมนั้นคือความเกลียดชังของโรมที่มีต่อวันสะบาโตที่พระคัมภีร์สอนไว้ ตามที่คำพยากรณ์ทำนายล่วงหน้าไว้ว่า อำนาจของระบอบเปปาสีจะโยนทิ้งความจริงสู่พื้นดิน พระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกเหยียบย่ำกับฝุ่นบนพื้น ในขณะที่ชนบทรธมณีมประเพณีของมนุษย์ถูกเชิดชูขึ้นให้สูง คริสตจักรต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของระบอบเปปาสีถูกบังคับไว้ตั้งแต่แรกให้ถวายเกียรติวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธ์ศักดิ์สิทธิ์ท่ามกลางความผิดและความเสื่อมงายที่มีอยู่ทั่วไป ก็ยังมีประชากรที่แท้จริงของพระเจ้าที่สงสัยว่าในเมื่อพวกเขาถือรักษาวันสะบาโตอยู่แล้ว พวกเขาต้องละเว้นจากการทำงานในวันอาทิตย์อีกด้วย แต่การกระทำเช่นนี้ไม่ได้ทำให้บรรดาผู้นำของระบอบเปปาสีพอใจ พวกเขาไม่เพียงแต่ต้องการให้ถือรักษาวันอาทิตย์ให้เป็นวันบริสุทธ์เท่านั้น แต่ต้องการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตด้วย และพวกเขาใช้ภาษาที่รุนแรงตำหนิผู้ที่กล้าให้เกียรติวันนั้น มีเพียงผู้ที่หนีไปให้พ้นจากอำนาจของโรมเท่านั้นที่จะมีสันติสุขในการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า (ดูภาคผนวก) {GC 65.1}

ชาวอลเดนซิสเป็นหนึ่งในหมู่คนกลุ่มแรกของทวีปยุโรปที่มีพระคัมภีร์ฉบับแปล (โปรตุเกสภาคผนวก) พวกเขามีพระคัมภีร์ที่เขียนด้วยมือในภาษาของตนเองมาหลายร้อยปีก่อนมีการปฏิรูปศาสนา [Reformation การปฏิรูปศาสนาใน

ศตวรรษที่ 16 ที่ประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส สวิสเซอร์แลนด์และอังกฤษ ซึ่งผลการปฏิรูปนี้นำไปสู่นิกายโปรเตสแตนต์ในเวลาต่อมา พวกเขาจึงมีความจริงที่ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน เรื่องนี้ยิ่งทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าหมายสำคัญแห่งความเกลียดชังและการกดขี่ พวกเขาประกาศว่า คริสตจักรแห่งโรมเป็นกรุงบาบิโลนที่ละทิ้งความเชื่อตามที่ระบุไว้ในพระธรรมวิวรณ์ และพวกเขาเสี่ยงชีวิตของตนเองเพื่อยืนขึ้นมาต่อต้านอำนาจที่เสื่อมทรามของโรม ในขณะที่ตกอยู่ภายใต้การกดขี่ของการกดขี่ข่มเหงอย่างต่อเนื่องยาวนาน มีบางคนยอมประนีประนอมความเชื่อของพวกเขา ยอมทิ้งหลักการที่โดดเด่นไปที่ละเล็กที่ละน้อย ส่วนคนอื่นๆ ก็ยังคงยึดมั่นในความจริง ตลอดระยะเวลาอันยาวนานของยุคมืดและการละทิ้งความเชื่อนั้น มีชาวออลเดนซิสที่ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของโรม ผู้ซึ่งไม่ยอมกราบไหว้บูชา รูปเคารพและเป็นผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง ภายใต้พายุแห่งการต่อต้านที่รุนแรงที่สุด พวกเขาคงรักษาความเชื่อไว้ แม้ว่าพวกเขาจะถูกฆ่าตายด้วยหอกของชาวฮาวาย และถูกย่างสดด้วยดุ้นฟืนของชาวโรมัน พวกเขาที่ยืนหยัดเพื่อพระวจนะของพระเจ้าและพระเกียรติของพระองค์อย่างไม่หวั่นไหว {GC 65.2}

ชาวออลเดนซิสพบป้อมปราการลี้ภัยหลังยอดเทือกเขาสูง เช่นเดียวกับผู้ที่ถูกกดขี่และบีบบังคับในทุกยุคทุกสมัย ณ ที่หลบซ่อนเหล่านี้ แสงสว่างแห่งความจริง

ยังลุกโชนสว่างอยู่ท่ามกลางความมืดมิดของยุคกลาง จากสถานที่แห่งนี้ เหล่าพยานเพื่อความจริงยังคงรักษาความเชื่ออันเก่าแก่ของพวกเขาไว้ได้ถึงกว่าหนึ่งพันปี {GC 65.3}

พระเจ้าประทานที่หลบภัยยิ่งใหญ่ใหญ่ใหญ่เกรงขามให้แก่ประชากรของพระองค์ ซึ่งพอเหมาะกับความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ทรงโปรดมอบให้พวกเขา สำหรับผู้ซื่อสัตย์ที่ต้องลี้ภัยเหล่านี้ ภูเขาสูงเป็นสัญลักษณ์ถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ไม่ผันแปร พวกเขาชี้ให้ลูกๆ ดุยอดภูเขาสูงใหญ่ที่ยืนตระหง่านอย่างคงที่ และเล่าให้ลูกๆ ฟังถึงพระองค์ผู้ทรงไม่แปรผันและไม่มีการเปลี่ยนแปลง และพระดำรัสของพระองค์จะยั่งยืนตลอดไปตั้งภูเขาที่มั่นคงถาวร พระเจ้าทรงยึดภูเขาไว้มั่นและผูกมัดขุนเขาไว้อย่างแข็งแรง ไม่มีมือใดที่จะเคลื่อนย้ายมันออกไปได้ เว้นแต่พระหัตถ์ของพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจอันไร้ขอบเขต ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงสถาปนาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งเป็นรากฐานการปกครองของพระองค์ในสวรรค์และบนโลก มือของมนุษย์อาจยื่นไปยังเพื่อนมนุษย์และทำลายชีวิตของเขา แต่เมื่อนั้นก็อาจพร้อมที่จะถอนรากของภูเขาออกมาจากฐานของมันและเหวี่ยงมันทิ้งไปในทะเลใต้เช่นเดียวกับที่มันอาจเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติข้อหนึ่งของพระยาห์เวห์ หรือลบพระสัญญาสักข้อหนึ่งที่พระองค์ทรงมีไว้ให้แก่ผู้ที่กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้รับใช้ของ

พระเจ้าจึงจำเป็นต้องมีความเชื่อตรงต่อพระบัญญัติของพระองค์อย่างมั่นคง ดังเช่นภูเขาที่ไม่ผันแปร {GC 66.1}

ภูเขาที่ห้อมล้อมหุบเขาที่พวกเขาอาศัยอยู่นั้น เป็นพยานถึงอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง และเป็นคำสัญญาถึงการปกป้องดูแลอย่างไม่มีวันเสื่อมคลายของพระองค์ ผู้แสวงบุญเหล่านั้นเรียนรู้และรักสัญลักษณ์ที่สงบนิ่งของการสถิตอยู่ด้วยของพระยาห์เวห์ พวกเขาไม่ปล่อยตัวให้กับการโอดครวญถึงความยากลำบากในชีวิต ในท่ามกลางความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวของขุนเขา พวกเขาไม่เคยรู้สึกโดดเดี่ยว พวกเขาขอบคุณพระเจ้าที่ประทานที่หลบซ่อนจากความโกรธและความโหดร้ายของมนุษย์ พวกเขาปีติยินดีในเสรีภาพที่จะนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ได้ บ่อยครั้งเมื่อศัตรูตามล่าพวกเขา บ้อมปรากการที่แข็งแกร่งของภูเขาก็ก็นี่ปกป้องอันมั่นคงของพวกเขา พวกเขาร้องถวายสรรเสริญพระเจ้าจากหน้าผาสูงชันต่างๆ และกองทัพของโรมไม่อาจทำให้เสียงเพลงแห่งการขอบคุณพระเจ้าเงียบไปได้ {GC 66.2}

ความเลื่อมใสของผู้ติดตามพระคริสต์เหล่านี้บริสุทธิ์ เรียบง่ายและรื้อรันท พวกเขาถือว่าหลักการแห่งความจริงมีคุณค่าเหนือบ้านและที่ดิน มิตรสหายญาติสนิท แม้กระทั่งชีวิตของเขาเอง พวกเขากระตือรือร้นที่จะให้หลักการเหล่านี้ฝังลึกเข้าไปในจิตใจของเยาวชน เยาวชนจะ

ถูกสอนเรื่องราวในพระคัมภีร์และแนะนำให้รักษาข้อกำหนดในพระบัญญัติของพระเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่อายุยังน้อยๆ เนื่องจากพระคัมภีร์มีอยู่น้อยเล่ม ดังนั้นพวกเขาจึงนำข้อพระวจนะอันมีค่าเหล่านี้ใส่เข้าไปในสมอง มีหลายคนท่องข้อความพระคัมภีร์จากทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ได้เป็นตอนยาวๆ การนึกคิดเกี่ยวกับพระเจ้ามีความเชื่อมโยงเหมือนเช่นภาพอันสง่างามของธรรมชาติ และเหมือนเช่นพระพรอันเรียบง่ายของชีวิตประจำวัน เด็กเล็กๆ เรียนรู้ที่จะมองไปยังพระเจ้าด้วยความขอบพระคุณว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานพระกรุณาและความสุขสำราญให้แก่พวกเขา {GC 67.1}

พ่อแม่ที่อ่อนน้อมสุภาพและเปี่ยมด้วยรักก็รักลูกๆ ของตนอย่างซาบซึ้งลาดเกินกว่าที่จะปล่อยให้พวกเขาคุ้นเคยกับการตามใจตนเอง เพราะเบื้องหน้าของพวกเขา นั่นคือชีวิตที่มีการทดลองและความยากลำบาก หรืออาจจะเป็นความตายที่ต้องยอมพลีชีพ พวกเขาได้รับการฝึกสอนตั้งแต่เด็กๆ ให้อดทนต่อความยากลำบาก ให้ยอมอยู่ภายใต้การควบคุม แต่กระนั้นเขาจะต้องรู้จักคิดและลงมือทำการด้วยตนเอง พวกเขาถูกสั่งสอนให้รู้จักรับผิดชอบตั้งแต่อายุยังน้อย ให้ควบคุมคำพูดและเข้าใจปัญหาของการนั่งเงียบ คำพูดที่ไม่เหมาะสมเพียงคำเดียวที่ศัตรูของเขาได้ยิน อาจไม่เพียงนำภัยมายังผู้พูดเท่านั้น แต่อาจนำภัยมาถึงชีวิตของพี่น้องของเขานับร้อยๆ คน ตั้งสัจปสาที่

ตามล่าเหยื่อของมัน เหล่าศัตรูแห่งความจริงต่างจ้องไล่ล่าผู้ที่ก่ล้าทวงถามหาเสรีภาพทางความเชื่อของศาสนา {GC 67.2}

ชาวออลเดนซิสสละทิ้งความร่ำรวยทางโลกเพื่อเห็นแก่ความจริง ด้วยความอดทนเพื่อหาอาหารเลี้ยงชีพ พวกเขาพัฒนาที่ดินทุกตารางนิ้วที่อยู่บนภูเขาเพื่อใช้เพาะปลูกด้วยความระมัดระวังและเอาใจใส่ ทำให้หุบเขาและเนินเขาที่ไม่สู้อุดมนักเกิดผลขึ้นมาได้ ความประหยัดและการหักห้ามใจอย่างถึงที่สุดเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเป็นมรดกอันเดียวที่ลูกๆ ของพวกเขาได้รับ เด็กๆ ได้รับการสั่งสอนว่าพระเจ้าทรงกำหนดให้ชีวิตต้องมีกรอบระเบียบ และความต้องการของพวกเขาจะได้มาด้วยการลงแรงทำงาน การวางแผนล่วงหน้า การใส่ใจและความเชื่อ การกระทำเช่นนั้นต้องใช้ความอดทนและเหน็ดเหนื่อย แต่จะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพอย่างยิ่ง นี่คือนิสัยที่มนุษย์ในสภาพที่ล้มในบาปจำเป็นต้องทำ เป็นการเรียนรู้ที่พระเจ้าประทานให้เพื่อฝึกหัดและพัฒนา ในขณะที่เยาวชนทำตัวให้คุ้นเคยกับงานหนักและยากลำบากนั้นพวกเขาก็ไม่ได้ละเลยการปลูกฝังทางปัญญา พวกเขาถูกสอนว่าความสามารถทั้งหมดของพวกเขาเป็นของพระเจ้า และจะต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นเพื่อพระราชกิจของพระองค์ {GC 67.3}

คริสตจักรของชาวออลเดนซิส [Vaudois ชื่อในปัจจุบันของชาวออลเดนซิส] มีลักษณะ

คล้ายคลึงคริสตจักรของสมัยอัครทูตในด้านความบริสุทธิ์และความเรียบง่าย พวกเขาไม่ยอมรับความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาและพระราชาคณะ แต่ยึดถือพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจเดียวที่สูงสุดและไม่เคยผิดเพี้ยน ไม่เหมือนนักบวชของโรมที่ฝึกฝนความเป็นใหญ่ศิษยาภิบาลของพวกเขาปฏิบัติตามแบบอย่างของพระอาจารย์ของพวกเขาที่ว่าพระองค์ “ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น” มัทธิว 20:28 พวกเขาเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า นำแกะไปยังทุ่งหญ้าเขียวสดและไปยังพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ซึ่งเป็นน้ำพุแห่งชีวิต พิชินมัสการของชาวออลเดนซิสก็ต่างแตกต่างจากพิชินอันเอ็กเกริกและนำภูมิใจของคนทั่วไป พวกเขาไม่ได้ชุมนุมกันในอาคารโบสถ์ที่หรูหรา ยิ่งใหญ่ตระการตา แต่ชุมนุมกันอยู่ภายใต้ร่มเงาของภูเขาในหุบเขาแห่งเทือกเขาแอลป์ หรือในช่วงเวลาอันตรราย จะชุมนุมกันอยู่ในป้อมปราการหินเพื่อฟังพระวจนะแห่งความจริงจากผู้รับใช้ของพระคริสต์ ศิษยาภิบาลไม่เพียงเทศนาพระกิตติคุณ แต่ยังออกเยี่ยมผู้ป่วย สอนศาสนาให้กับเด็ก ๆ ด้วยวิธีการถามตอบ เตือนสติผู้หลงผิดและทำงานเพื่อยุติความขัดแย้งและเสริมสร้างความปรองดองและความรักฉันพี่น้อง ในช่วงเวลาที่สงบ พวกเขาดำรงชีวิตอยู่ด้วยเงินถวายจากจิตศรัทธา แต่พวกเขาก็ทำตัวเหมือนเช่นเปาโลซึ่งเป็นช่างทำเต็นท์ ศิษยาภิบาลแต่ละคนจะเรียนรู้การ

งานหรืออาชีพบางอย่างที่จะใช้เงินเจือชีวิตของเขาเองได้ หากจำเป็นที่จะต้องทำ {GC 68.1}

เยาวชนได้รับการสอนสั่งจากศิษยาภิบาลของพวกเขา ถึงแม้ว่าเยาวชนเหล่านี้ต้องใส่ใจกับการศึกษาในสาขาวิชาทั่วไปก็ตาม แต่พระคัมภีร์ก็ยังเป็นวิชาหลัก พวกเขาต้องจำพระคริสตธรรมกิตติคุณมัทธิวและยอห์นได้ทั้งหมด และยังคงจำจดหมายต่างๆ ของอัครทูตได้หลายเล่ม พวกเขาถูกใช้ให้คัดลอกพระคัมภีร์ มีฉบับคัดลอกบางฉบับบรรจุพระคัมภีร์ทั้งเล่ม บางฉบับก็คัดลอกเป็นตอนสั้นๆ ที่ได้รับการเลือกสรรพร้อมคำอธิบายอย่างง่าย ๆ โดยผู้ที่มีความสามารถอธิบายข้อพระคัมภีร์ ด้วยวิธีนี้ ชุมทรัพย์แห่งความจริงที่ผู้ที่ต้องการยกตนเหนือพระเจ้าพยายามปกปิดมาเป็นเวลานาน จึงถูกเปิดเผยออกมา {GC 68.2}

การคัดลอกพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ออกมาทีละข้อ ทีละบทได้นั้นต้องใช้ความอดทนการทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย บ่อยครั้งที่การคัดลอกนี้กระทำกันภายใต้แสงคบเพลิงในถ้ำลึกที่มีดมิดของโลก ด้วยวิธีการเช่นนี้ที่พระราชกิจของพระเจ้าดำเนินต่อไป ทำให้เห็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เจิดจ้าขึ้นมาตั้งทองคำบริสุทธิ์ และจะสว่างสดใสและมีฤทธานุภาพมากขึ้นสักปานใด ผู้ที่จะรับรู้ความทุกข์ยากของคนเหล่านี้ได้ก็มีแต่ผู้ที่ร่วมในการทำงานนี้เท่านั้น ทูตสวรรค์ห้อมล้อมอยู่รอบคนงานผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้ {GC 69.1}

ซาตานผลักดันบรรดาบาทหลวงและพระราชอาคันณะของระบอบเปปาสีให้ฝังพระวจนะแห่งความจริงลงไปได้กองขยะของคำสอนผิด คำสอนนอกรีตและความเชื่อที่มงาย แต่ด้วยวิธีการอัครธรรมที่สุด พระวจนะของพระเจ้าถูกปกป้องไว้ตลอดยุคมีตัวอย่างไม่มีต่างพร้อย ด้วยเหตุว่าพระวจนะนี้ไม่ได้มีตราประทับของมนุษย์ แต่มีตราประทับของพระเจ้า มนุษย์ไม่เคยย่อท้อต่อการทำให้ความหมายที่เรียบง่ายและชัดเจนในพระคัมภีร์เกิดความสับสนและทำให้มันขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์เอง ดังเช่นเรือโนอาห์ที่ลอยอยู่กลางทะเลลึกที่มีคลื่นใหญ่ พระวจนะของพระเจ้ารอดผ่านพายุที่จ้องทำลาย ตั้งเหมือนทองคำและเงินที่ฝังอยู่ใต้ผิวดินให้ทุกคนที่ต้องการหาสมบัติขุดลงไป พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ก็เป็นเช่นเดียวกัน โดยมีชุมทรัพย์แห่งความจริงที่จะเปิดเผยออกมาให้แก่ผู้ที่แสวงหาอย่างจริงจัง ถ่อมตนและอธิษฐานสม่ำเสมอ พระเจ้าทรงออกแบบให้พระคัมภีร์เป็นบทเรียนสำหรับมนุษยชาติทั้งปวง ตั้งแต่วัยเด็ก วัยหนุ่มสาว และวัยผู้ใหญ่ และให้ศึกษาตลอดทุกเวลา พระองค์ประทานพระวจนะของพระองค์ให้แก่มนุษย์เพื่อสำแดงพระองค์เอง ความจริงทุกเรื่องที่ถูกค้นพบใหม่ก็เป็นการเปิดเผยถึงพระลักษณะใหม่ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้ประทานพระวจนะนั้น การศึกษาพระคัมภีร์เป็นวิถีทางที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อนำมนุษย์ให้มามีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพระผู้สร้างของตน

และเพื่อให้เขาได้รับรู้พระประสงค์ของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น พระคัมภีร์เป็นสื่อที่ใช้ติดต่อระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ {GC 69.2}

ในขณะที่ชาวออลเดนซิสยอมรับว่าความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญานั้น พวกเขาไม่ได้มองข้ามความสำคัญของการที่ต้องติดต่อกับโลกภายนอก กับความรู้ของมนุษยชาติและวิธีดำรงชีวิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเปิดความนึกคิดให้กว้างและว่องไว เยาวชนบางคนจากโรงเรียนที่อยู่บนภูเขาถูกส่งออกไปเล่าเรียนยังสถาบันการศึกษาในเมืองที่ประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศอิตาลี ซึ่งมีสาขาวิชาให้เรียน ให้คิด และให้ค้นคว้าได้มากกว่าโรงเรียนในบ้านเกิดบนเทือกเขาแอลป์ เยาวชนที่ออกไปต้องพบกับ การทดลอง พวกเขาเห็นความชั่ว พวกเขาเผชิญหน้ากับตัวแทนของซาตานที่เจ้าเล่ห์ ที่ผลักดันคำสอนนอกรีตที่แยบยลที่สุดและการหลอกลวงที่อันตรายที่สุด แต่การศึกษาที่พวกเขาได้รับตั้งแต่วัยเด็กนั้นมีคุณสมบัติที่เตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ {GC 69.3}

ในโรงเรียนต่างๆ ที่พวกเขาเข้าไปเรียนนั้น พวกเขาไม่ยอมวางใจผู้ใด เสื้อผ้าของพวกเขาถูกจัดเตรียมไว้เพื่อเก็บซ่อนสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือพระคัมภีร์อันล้ำค่าที่เขียนด้วยมือ เป็นผลงานที่พวกเขา ลงแรงด้วยเวลาแรมเดือนแรมปี พวกเขา นำคัมภีร์เหล่านี้ติดตัวไป และเมื่อสบโอกาสที่ไม่ก่อให้เกิดการสงสัย พวกเขา

จะวางเอกสารบางส่วนอย่างระมัดระวังไว้ตามทางของผู้ที่ดูเหมือนว่าจะเปิดใจรับความจริง เยาวชนชาวออลเดนซิสได้รับการอบรมตั้งแต่อยู่นบนตักของมารดาโดยมีเป้าหมายเช่นนี้ พวกเขาเข้าใจหน้าที่นี้และก็ยินดีทำด้วยความซื่อสัตย์ในสถาบันการศึกษาเหล่านี้ มีคนรับเชื่ออย่างแท้จริงและบ่อยครั้งที่พบว่าหลักการนี้แทรกซึมไปทั่วทั้งโรงเรียน กระนั้น ผู้นำเปปาซีแม้จะไต่สวนอย่างรอบคอบที่สุด ก็ไม่อาจแกะรอยไปยังแหล่งที่มาของคำสอนที่เขาตราว่านอกรีตได้ {GC 70.1}

วิญญานของพระคริสต์เป็นวิญญานแห่งการประกาศ แรงกระตุ้นอันดับแรกของจิตใจที่บังเกิดใหม่คือความปรารถนาที่จะนำผู้อื่นมายังพระผู้ช่วยให้รอด คริสเตียนชาวอูตูว์ซก็มิวิญญานเช่นนี้ พวกเขาตระหนักดีว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้พวกเขาทำมากกว่าที่จะเป็นเพียงคนเก็บรักษาความจริงให้บริสุทธิ์ ในคริสตจักรของตนเอง พวกเขามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์เพื่อนำความสว่างส่องไปให้แก่คนที่อยู่ในความมืด โดยยุทธธานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระวาระของพระเจ้า พวกเขามุ่งหวังที่จะทำลายแอกที่โรมยึดเยียดให้ไว้ ศาสนาจารย์ชาวอูตูว์ซถูกฝึกให้เป็นผู้ประกาศ ทุกคนที่ต้องการก้าวเข้าสู่งานรับใช้จะถูกกำหนดให้ผ่านการเป็นนักรบประกาศเสียก่อน แต่ละคนจะต้องทำงานรับใช้ในพื้นที่งานประกาศ พระกิตติคุณที่ใดที่หนึ่งเป็นเวลา 3 ปีก่อนที่จะรับหน้าที่ดูแลโบสถ์สักแห่งใน

ห้องที่ของตน งานการรับใช้นี้เรียกร้องให้มี การหักห้ามใจตนเองและการเสียสละ ตั้งแต่เริ่มต้นทำงาน นี่เป็นบทบาทที่เหมาะสมสำหรับช่วงชีวิตของศาสตราจารย์ที่ทดสอบจิตวิญญาณของมนุษย์ เยาวชนที่ได้รับการเจิมให้รับงานศักดิ์สิทธิ์มองเห็นว่าที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา นั้นไม่ใช่ทรัพย์สินศฤงคารและความรุ่งเรืองทางโลก แต่เป็นชีวิตของการตรากตรำ และภัยอันตราย และอาจจะต้องพลีชีพเพราะความเชื่อของเขา มิซซันนารีออกทำงานเป็นคู่ๆ ตามแบบอย่างที่พระเยซูส่งสาวกของพระองค์ออกไป มักจะมีผู้สูงวัยและมากด้วยประสบการณ์เคียงคู่ออกไปกับคนหนุ่ม เพื่อเป็นเพื่อนช่วยชี้แนะ และเป็นผู้ฝึกอบรมเขา และเขาจะต้องเชื่อฟังคำแนะนำ ผู้ร่วมงานทั้งสองนี้มักจะไม่ได้อยู่ด้วยกันตลอดเวลา แต่พวกเขามักจะพบกันเพื่ออธิษฐานและรับคำแนะนำด้วยวิธีนี้ จึงเกิดการเสริมสร้างความเชื่อของกันและกันให้เข้มแข็งขึ้น {GC 70.2}

การเปิดเผยเป้าหมายพันธกิจของตน จะนำความพ่ายแพ้มาอย่างแน่นอน ดังนั้น พวกเขาจึงปกปิดลักษณะแท้จริงของตน ศาสตราจารย์ทุกคนมีความรอบรู้เรื่องงานช่างฝีมือบางอย่างหรือมีวิชาชีพ และมิซซันนารีเหล่านี้ทำงานของตนภายใต้การอำพรางของอาชีพทางโลก โดยทั่วไปพวกเขาเลือกที่จะเป็นพ่อค้าหรือคนเร่ขายสินค้า “พวกเขาหน้าผ้าใหม่ เครื่องประดับและสินค้าอื่นๆ ซึ่งในยุคนั้นหาซื้อยาก นอกจากในตลาดที่ห่างไกลออกไป

และพวกเขาได้รับการต้อนรับในฐานะพ่อค้า แต่หากมาในฐานะมิซซันนารี พวกเขาจะถูกขับไล่ออกไป” Wylie เล่มที่ 1 บทที่ 7 ตลอดเวลาเหล่านี้ หัวใจของพวกเขาจะยกชูขึ้นไปยังพระเจ้าเพื่อทูลขอสติปัญญาที่จะนำเสนอให้เห็นถึงสมบัติที่มีค่ายิ่งกว่าทองคำหรือเพชรนิลจินดา พวกเขาซ่อนพระคัมภีร์ทั้งเล่มหรือบางส่วนไว้กับตัว และที่ใดที่โอกาสเอื้ออำนวย พวกเขาจะหันเหความสนใจของลูกค้ามายังหนังสือที่คัดลอกด้วยมือเหล่านี้ บ่อยครั้งจะพบคนที่ตื่นตัวสนใจต้องการอ่านพระวจนะของพระเจ้า และพระคัมภีร์บางตอนก็จะถูกมอบด้วยความยินดีให้แก่ผู้ที่ต้องการรับไว้ {GC 71.1}

งานของมิซซันนารีเหล่านี้เริ่มต้นขึ้นในที่ราบและหุบเขารอบๆ บริเวณภูเขาที่เขาอาศัยอยู่ และขยายกว้างออกไปเลยอาณาบริเวณเหล่านี้ พวกเขาเดินทางด้วยเท้าเปล่าและสวมใส่อาภรณ์เนื้อหยาบที่มีร่องรอยของการเดินทางเหมือนเช่นที่พระอาจารย์ของพวกเขาสวมใส่ พวกเขาเดินทางเข้าไปยังเมืองใหญ่ๆ และเจาะทะลุไปยังดินแดนที่ห่างไกล พวกเขาหว่านเมล็ดอันล้ำค่าไปทุกแห่งหน โบสถ์มากมายเกิดขึ้นตามทางที่พวกเขาเดินทางผ่านไป และเลือดของผู้พลีชีพก็เป็นพยานให้กับความเชื่อ เราจะเห็นดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นผลงานที่คนเหล่านี้หว่านไว้ ถูกเก็บเกี่ยวอย่างเต็มที่ในวันแห่งพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้า กำลังมุ่งหน้าอย่างเจียบๆ และถูกปกปิดไว้จนเข้าไปใน

อาณาจักรของคริสเตียน และได้รับการต้อนรับด้วยความชื่นชมทั้งในบ้านและในจิตใจของผู้คน {GC 71.2}

สำหรับชาวออลเดนซิสแล้ว พระคัมภีร์ไม่เพียงแต่บันทึกสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดการต่อมนุษย์ในอดีตและเปิดเผยความรับผิดชอบและหน้าที่ของมนุษย์ในปัจจุบันเท่านั้น แต่พระคัมภีร์ยังเปิดเผยถึงภัยพิบัติและสงครามที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย พวกเขาเชื่อว่าจุดจบของทุกสิ่งอยู่ไม่ไกลนัก และในขณะที่พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการอธิษฐานและด้วยน้ำตานั้น พวกเขาได้รับความซาบซึ้งใจกับพระวจนะอันมีค่าเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นและกับหน้าที่ที่พวกเขาจะต้องประกาศให้ผู้อื่นทราบความจริงแห่งการช่วยให้รอด พวกเขาเห็นแผนการไถ่ที่เปิดเผยอย่างชัดเจนในหนังสือคัมภีร์ และได้พบว่าคุณเชื่อของพวกเขามีในพระเยซู ทำให้พวกเขาได้รับการปลอบประโลมใจ ความหวังและสันติสุข เมื่อความกระจำงทำให้พวกเขาเข้าใจ และทำให้จิตใจยินดีปรีดา พวกเขาปรารถนาที่จะให้ลำแสงนั้นส่องไปยังเหล่าคนที่ตกอยู่ภายใต้ความมืดจากคำสอนผิดๆ ของเปปาสี {GC 72.1}

พวกเขาเห็นว่าภายใต้การนำของพระสันตะปาปาและบาทหลวง ประชาชนมากมายกำลังพยายามหาทางหลุดพ้นจากบาปที่อยู่ในจิตวิญญาณของพวกเขา อย่างไรก็ตามไร้ผลด้วยการทรมานร่างกาย คนเหล่านี้ถูกสอนให้พึ่งพิงในการทำดีเพื่อช่วยตัวเองให้รอด จึงทำให้พวกเขามอง

แต่ตัวเอง ความนึกคิดยึดติดอยู่แต่ในสภาพที่เต็มไปด้วยบาปของตนเอง มองเห็นตนเองตกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้า คนเหล่านี้จึงพยายามสร้างความเจ็บปวด ทรมานทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกายตนเอง แต่กระนั้นก็ยังไม่มีพบทางบรรเทาทุกข์ ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่รู้สึกลึกในใจจึงถูกหลักคำสอนของโรมผูกมัด คนนับพันละทิ้งมิตรสหายและญาติพี่น้องมาใช้ชีวิตในห้องเล็กๆ ภายในสำนักสงฆ์ คนนับพันพยายามแสวงหาสันติสุขให้กับความนึกคิดของเขาเองด้วยการอดอาหารและเขี่ยนตีตัวเองอย่างทารุณอยู่บ่อยๆ สวดมนต์กลางดึก นอนราบกับก้อนหินที่อยู่ภายในห้องพักที่มืดทึบ ซึ้น และเยือกเย็นเป็นเวลาหลายชั่วโมงอย่างทุกข์ทรมาน เดินทางไกลเพื่อแสวงบุญ การรับใช้โทษอย่างน่าอดสูและการทรมานอันน่ากลัว แต่การกระทำเช่นนี้ก็ไร้ผล พวกเขาถูกบีบบังคับด้วยความรู้สึกผิด และถูกลอนด้วยความกลัวพระพิโรธของพระเจ้าที่จะคอยแก้แค้น คนมากมายต้องทนทุกข์ทรมานต่อไป จนกว่าสภาพธรรมชาติของร่างกายจะยอมแพ้ และคนเหล่านี้จึงลงไปยังหลุมศพโดยปราศจากลำแสงหรือความหวังใดๆ {GC 72.2}

ชาวออลเดนซิสปรารถนาที่จะยื่นอาหารแห่งชีวิตให้แก่จิตวิญญาณที่หิวโหยเหล่านี้ พวกเขาต้องการนำข่าวสารแห่งสันติสุขที่มีในพระสัญญาของพระเจ้ามาให้และชี้ให้คนเหล่านั้นเห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นความหวังเดียวที่เขากำลังจะ

ได้รับความรอด คำสอนที่คนเหล่านั้นยึดถือที่ว่า การทำความดีชดเชยการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าได้นั้น เป็นคำสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเท็จ การพึ่งในคุณความดีของมนุษย์ กีดขวางภาพความรักอันไม่มีขอบเขตของพระคริสต์ เหตุที่พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาของมนุษย์ก็เพราะเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติที่ล้มในบาปไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อนำตนเองกลับไปคืนดีกับพระเจ้าได้ คุณความดีที่พระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนและทรงกลับเป็นขึ้นจากตายนั้นต่างหากคือรากฐานของความเชื่อคริสเตียน การที่วิญญูณจิตต้องพึ่งพิงในพระคริสต์จึงเป็นเรื่องจริง และความสัมพันธ์กับพระองค์จะต้องใกล้ชิด เหมือนดั่งแขนที่ติดอยู่กับร่างกาย หรือกิ่งที่ติดอยู่กับเถา {GC 73.1}

คำสอนของพระสันตะปาปาและของบาทหลวงชักนำมนุษย์ให้มองพระลักษณะของพระเจ้าและแม้กระทั่งของพระคริสต์ เป็นความเกรี้ยวกราด หงุดหงิด และน่ากลัว พวกเขาทำให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกลายเป็นผู้ที่ไม่เห็นใจมนุษย์ซึ่งตกอยู่ในบาปจนต้องไต่บาทหลวงและพวกนักบุญมาไกล่เกลี่ย ส่วนผู้ที่สติปัญญาได้รับความกระจำงด้วยพระวจนะของพระเจ้าต่างต้องการนำจิตวิญญาณของตนไปหาพระเยซู ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาและความรัก พระองค์ผู้ทรงยื่นอ้าแขนออกรอคอยพวกเขา เชิญชวนทุกคนให้เข้ามาหาพระองค์พร้อม

กับภาระแห่งบาป ความกังวล และความอ่อนล้าของพวกเขา คนเหล่านี้ปรารถนาที่จะกำจัดสิ่งกีดขวางซึ่งขาดานกองทับถมขึ้นจนมนุษย์ไม่อาจมองเห็นพระสัญญา และไม่อาจเข้าหาพระเจ้าโดยตรงเพื่อสารภาพบาปของพวกเขา และได้รับการอภัยโทษและสันติสุข {GC 73.2}

มิชชันนารีชาวอลเดนซิสเปิดเผยความจริงอันล้ำค่าของข่าวประเสริฐให้แก่สติปัญญาของผู้ใฝ่แสวงหาด้วยความกระตือรือร้น พวกเขา นำข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บางตอนที่คัดลอกด้วยความเพียรพยายามออกมาอย่างระมัดระวัง เป็นความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขาที่ได้ให้ความหวังใจแก่จิตวิญญาณที่รู้สึกละแวกอยู่ในบาปที่มองเห็นพระเจ้าเป็นแค่ผู้ที่ผูกพยาบาท คอยตัดสินความ บ่อยครั้งที่พวกเขา มักจะคุกเข่าพร้อมกับริมฝีปากที่สั่นเทาและน้ำตาคลอเต็มเบ้า เปิดเผยความหวังเดียวของคนบาปให้แก่พี่น้องของพวกเขา ด้วยวิธีนี้ แสงสว่างแห่งความจริงจึงเจาะทะลุเข้าสู่สติปัญญาที่มีมืดม่นมากมาย ชับไล่เมฆหมอกแห่งความสิ้นหวังออกไป จนดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมส่องสว่างเข้าไปในจิตใจด้วยลำแสงแห่งการรักษาของพระองค์ จึงมีบ่อยครั้งที่ข้อพระคัมภีร์บางตอนถูกอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีกตามความประสงค์ของผู้ฟังซึ่งต้องการให้แน่ใจว่าได้ยินถูกต้องแล้ว โดยเฉพาะข้อความที่พวกเขาต้องการรับฟังซ้ำแล้วซ้ำอีกด้วยความกระตือรือร้นว่า “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของ

พระองค์ก็ชำระเราให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” 1 ยอห์น 1:7 “ไมเสสยกงขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” ยอห์น 3:14, 15 {GC 73.3}

มีคนมากมายไม่ยอมให้คำกล่าวอ้างของโรมมาหลอกได้ พวกเขาหวังว่าการที่มนุษย์หรือทูตสวรรค์จะมาทำหน้าที่ผู้ไถ่กู้แทนคนบาปนั้นเป็นเรื่องไร้สาระยิ่ง เมื่อแสงสว่างที่แท้จริงส่องมาถึงความจริง พวกเขาจึงร้องออกมาด้วยความเปรมปรีดิ์ว่า “พระคริสต์ทรงเป็นบุตรโอรสของฉันทันที พระโลหิตเป็นเครื่องถวายบูชาของฉันทันที แทนบูชาของพระองค์เป็นที่สรรภาพาปของฉันทันที” พวกเขาหันมาเข้ามาฟังฟังในพระคุณความดีของพระเยซูอย่างเต็มที่ พร้อมกับพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย” ฮีบรู 11:6 “นามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” กิจการ 4:12 {GC 74.1}

ความมั่นใจในความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดนั้นดูเหมือนจะลึกซึ้งเกินกว่าที่บางจิตวิญญาณที่นำสารและถูกมรสุมกระหน่ำเหล่านี้จะรับรู้ได้ การปลดปล่อยที่พวกเขาได้รับนั้นช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน ความสว่างเช่นนี้แหละที่ส่องลงมายังพวกเขา จนเคลิบเคลิ้มราวกับว่าพวกเขาไปอยู่ในสวรรค์แล้ว คนเหล่านี้วางมือของตนไว้ในพระหัตถ์ของพระคริสต์อย่างมั่นใจ หัวใจของพวกเขายึดติดอยู่บนพระมหาศิลา

ความกลัวตายทั้งปวงอันตรธานหายไป บัดนี้พวกเขาปรารถนาเรียนจำและใช้ตรวน ถ้านั้นจะเป็นที่ถวายเกียรติพระนามของพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา {GC 74.2}

ในที่ลับต่างๆ พระวาระของพระเจ้าถูกนำขึ้นมาอ่าน ในบางครั้งก็อ่านให้จิตวิญญาณเพียงดวงเดียว บางครั้งก็อ่านให้กลุ่มเล็กๆ ที่แสวงหาแสงสว่างและความจริง บ่อยครั้งพวกเขาทำเช่นนั้นทั้งคืน ความอยากรู้และชื่นชมของผู้ฟังนั้นมาก จนบ่อยครั้งที่ผู้ฟังไม่ยอมให้ผู้นำข่าวแห่งความเมตตาหยุดอ่านจนกว่าพวกเขาจับใจความของข่าวดีแห่งการช่วยให้รอดได้ จะมีคำเช่นนี้พูดออกมาบ่อยๆ ว่า “พระเจ้าจะยอมรับของถวายของฉันทันทีหรือเปล่า พระองค์จะทรงยอมรับฉันทันทีไหม พระองค์จะทรงอภัยให้ฉันทันทีไหม” จึงมีคำตอบอ่านให้ฟังว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 {GC 74.3}

เมื่อความเชื่อสัมผัสถึงพระสัญญาของพระเจ้า จะได้ยินคำตอบสนองด้วยความชื่นชมยินดีว่า “ไม่ต้องไปแสวงบุญที่ต้องใช้เวลานานอีกแล้ว ไม่ต้องเดินทางที่แสนลำบากเพื่อไปยังศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์ ฉันทันทีเข้ามาหาพระเยซูในสภาพที่เต็มไปด้วยบาปและไม่บริสุทธิ์อย่างที่ฉันเป็นอยู่ในเวลานี้ได้ และพระองค์จะไม่ทรงละเลยคำอธิษฐานของผู้ที่เสียใจกับบาป ‘บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว’ บาปของฉันทันที จะได้รับการอภัยด้วย” {GC 75.1}

ความปีติยินดีอันศักดิ์สิทธิ์จะเต็มล้นจิตใจ และคำสรรเสริญและโมทนาพระคุณ แต่พระนามของพระเยซูจะแพร่สะพัดออกไป จิตวิญญาณที่มีความสุขเหล่านี้จะกลับไปยังบ้านของตนเพื่อกระจายแสงสว่าง เพื่อแบ่งปันแก่ผู้อื่นอีกครั้งแล้วครั้งเล่าที่เราพบเท่าที่จะทำได้ถึงประสบการณ์ใหม่ที่พวกเขาได้พบหนทางแห่งชีวิตที่แท้จริง พระวอนจะจากพระคัมภีร์นั้นมีอำนาจประหลาดและน่าเกรงขามซึ่งตรัสโดยตรงถึงจิตใจของผู้ที่แสวงหาความจริง เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าและนำความสำคัญมาสู่ผู้ที่ได้ยิน {GC 75.2}

ผู้นำข่าวแห่งความจริงจะเดินทางของเขาต่อไป แต่ลักษณะที่ถ่อมตน จริ่งใจ ตั้งใจและความศรัทธาอย่างลึกซึ้งของเขา มักจะถูกผู้คนกล่าวขานถึงเสมอ บ่อยครั้งที่ผู้ฟังไม่ได้ถามว่าเขามาจากไหนหรือกำลังจะไปไหน ในตอนแรก ผู้ฟังจะถูกความแปลกใจมาบดบัง และในตอนหลังความสำคัญในบุญคุณและชื่นชมยินดี เบี่ยงเบนความสนใจจนลืมหักถาม เมื่อถูกเชิญให้ไปที่บ้าน เขาจะตอบว่า ต้องไปเยี่ยมแก่ที่หลงหายจากฝูง พวกผู้ฟังต่างถามกันว่า เป็นไปได้ไหมที่เขาจะเป็นทูตที่ลงมาจากสวรรค์ {GC 75.3}

มีหลายรายที่พวกผู้ฟังจะไม่ได้เห็นผู้นำข่าวแห่งความจริงนี้อีกเลย เขาอาจเดินทางไปยังดินแดนอื่น หรือชีวิตของเขา กำลังเหี่ยวเฉาลงในคุกมืดที่ไม่มีใครรู้จัก หรืออาจเป็นไปได้ว่า กระดูกของเขาถูกเผาไหม้จนเหลือแต่เถ้าอยู่ในบริเวณที่เขา

เป็นพยานเพื่อความจริง อย่างไรก็ตาม คำพูดที่พวกเขาทิ้งไว้นั้นไม่อาจถูกทำลายไป คำพูดเหล่านั้นกำลังทำงานอยู่ในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งทุกคนจะรู้ถึงผลงานที่ประเสริฐเหล่านี้อย่างเต็มที่ในวันพิพากษาที่จะมาถึงเท่านั้น {GC 75.4}

มิชชันนารีชาวอลเดนซิสกำลังรุกเข้าไปในอาณาจักรของซาตานและอำนาจของความมืดถูกปลุกให้ระมัดระวังตัวยิ่งขึ้น อำนาจแห่งความมืดเฝ้าติดตามความพยายามทุกขั้นตอนที่ทำให้ความจริง รุดหน้าไป และจะกระตุ้นตัวแทนของมันให้เกิดความกลัว ผู้นำเปาซิมมองเห็นอันตรายอันใหญ่หลวงที่มีต่อเป้าหมายของตนซึ่งเกิดจากการทำงานของนักเดินทางผู้ถ่อมตนเหล่านี้ หากปล่อยให้แสงสว่างแห่งความจริงส่องไปโดยไม่ถูกขัดขวาง แสงนี้จะปิดเป่าเมฆแห่งความมืดอันหนาที่บดบังปิดล้อมประชาชนไว้ ความจริงนี้จะนำให้ความนึกคิดของมนุษย์ไปยังพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และในที่สุดก็จะทำลายอำนาจของโรมไป {GC 76.1}

การที่มีคนเหล่านี้ซึ่งยึดถือความเชื่อของคริสตจักรยุคแรกเริ่มอยู่นั้นเป็นพยานอย่างต่อเนื่องถึงการละทิ้งความเชื่อของโรม ดังนั้น จึงปลุกความเกลียดชังและการกดขี่ข่มเหงครั้งรุนแรงที่สุดขึ้นมา การที่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมทิ้งพระคัมภีร์ก็เป็นความผิดที่โรมยอมไม่ได้ เธอตั้งใจทำลายพระคัมภีร์ให้หมดไปจากโลก ถึงตอนนี้โรมเริ่มรณรงค์ให้ทุกคนเข้ามาร่วมทำสงครามที่น่ากลัวที่สุดต่อประชากรของ

พระเจ้าที่อาศัยอยู่บนภูเขา มีการจัดวาง การไต่สวนตามเส้นทางของพวกเขา และ ภาพของอาเบลผู้บริสุทธิ์ที่ถูกฆ่าต่อหน้า ฆาตกรอย่างคาอินก็ปรากฏให้เห็นอยู่ อย่างต่อเนื่อง {GC 76.2}

ครั้งแล้วครั้งเล่า ท้องนาอันอุดมถูก ทิ้งให้รกร้าง ที่อยู่อาศัยและโบสถ์ของ พวกเขาถูกทำลายไป จนกระทั่งในที่สุด ซึ่ง ครึ่งหนึ่งเคยเป็นทุ่งนาที่อุดมสมบูรณ์และ บ้านเรือนของคนบริสุทธิ์และขยัน บัดนี้ กลายเป็นที่รกร้าง เช่นเดียวกับสัตว์ป่าที่ หิวกระหายจะดุร้ายมากขึ้นเมื่อได้ชิมเลือด ความดุตันของเหล่าผู้นิยมเปปาสีถูกจุด ประทุให้รุนแรงมากขึ้นด้วยความทรमान ของเหยื่อของพวกเขา พยานเพื่อความ เชื่อที่บริสุทธิ์มากมายถูกไล่ล่าข้ามภูเขา และลงมาตามที่ราบที่พวกเขาซ่อนตัว ชัง ตัวเองในป่าหนาทึบและตามยอดภูเขาสูง {GC 76.3}

ไม่มีข้อหาใดจะนำมากล่าวหาต่อการ ฝึกฝืนศีลธรรมของคนกลุ่มนี้ได้ แม้ศัตรู ของพวกเขายังประกาศว่า คนเหล่านี้รัก ความสงบ เรียบง่ายและเป็นพวกเคร่ง คาศาสนา ความผิดรุนแรงของพวกเขา คือการไม่ยอมนมนัสการพระเจ้าตาม พระประสงค์ขององค์สันตะปาปา ความ ผิดนี้เอง พวกเขาจึงถูกกระหน่ำด้วยความอดสู การเหยียดหยาม การเยาะเย้ย และการทารุณกรรมด้วยวิธีต่างๆ เท่าที่ มนุษย์หรือมารร้ายจะประดิษฐ์ขึ้นมา {GC 76.4}

เมื่อถึงจุดที่โรมมุ่งมั่นจะทำลายลัทธิที่

เขาเกลียดชัง พระสันตะปาปาทรงตรา กฎหมายขึ้นเพื่อปรักปรำคนเหล่านี้ว่าเป็น คนนอกกรีตและต้องนำไปประหาร (โปรต ดูภาคผนวก) พวกเขาไม่ได้ถูกกล่าวหา ว่าเป็นคนเกียจคร้านหรือคนไม่ซื่อสัตย์ หรือเป็นคนไร้ระเบียบ แต่ถูกตราว่ามี ลักษณะเป็นคนที่ศรัทธาแก่กล้าและน่า นับถือ เทียวไปหลอกลวง “ลูกแกะจากฝูง แกะที่แท้จริง” ดังนั้น พระสันตะปาปาจึง ทรงตราคำสั่งถึง “ลัทธิที่เลวร้ายซึ่งมุ่งร้าย และเป็นที่น่ารังเกียจ” หากพวกเขา “ยัง คงปฏิเสธไม่ยอมกลับมาให้พบขี้ได้ตั้งงู พิษ” Wylie เล่มที่ 16 บทที่ 1 ผู้มีอำนาจ ที่ออกคำสั่งนี้เคยคาดคิดบ้างไหมว่า เขา จะต้องกลับมาพบกับคำพูดเหล่านั้นอีก ครั้งหนึ่ง พวกเขาเคยรู้หรือไม่ว่าคำพูด เหล่านี้ถูกบันทึกไว้ในสมุดบันทึกแห่ง สวรรค์ที่พวกเขาจะต้องเผชิญหน้าในวัน พิพากษา พระเยซูตรัสว่า “ซึ่งพวกท่าน ได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดใน พื้นที่ของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย” มัทธิว 25:40 {GC 77.1}

พระบัญชาของพระสันตะปาปานี้เรียกร ้องให้สมาชิกคริสตจักรทุกคนเข้าร่วม สงครามต่อสู้กับคนนอกกรีตเหล่านี้ เพื่อ เป็นแรงจูงใจแก่ผู้ที่เข้าร่วมในภารกิจอัน ทารุณโหดร้ายนี้ ผู้ที่เข้าร่วมจะ “หลุดพ้น จากความผิดและการลงโทษทางศาสนา ทั้งสิ้น ทั้งบาปทั่วไปและบาปที่เฉพาะ เจาะจง และทุกคนที่เข้าร่วมจะหลุดพ้น จากคำสาบานที่เคยทำไว้ ทั้งยังมีสิทธิอัน ชอบธรรมในการเป็นเจ้าของสมบัติที่ได้

มาอย่างไม่ถูกกฎหมาย และพวกเขายังได้รับสัญญาว่าบาปทั้งหมดของพวกเขา จะได้รับการอภัยถ้าพวกเขาฆ่าคนนอกريتได้ คำสั่งนี้ให้ยกเลิกสัญญาทั้งหมดที่เคยทำไว้กับชาวออลเดนซิส สิ่งให้คนในท้องถิ่นทั้งพวกเขา ห้ามทุกคนให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่พวกเขา และให้อ่านาจทุกคนที่จะรับเอาสมบัติของพวกเขาไปได้” Wylie, เล่มที่ 16 บทที่ 1 เอกสารชิ้นนี้เปิดเผยอย่างชัดเจนถึงวิญญานที่อยู่เบื้องหลังฉากเหล่านี้ เสียงที่ได้ยินนั้นคือเสียงคำรามของพญานาค ไม่ใช่พระสุรเสียงของพระคริสต์ {GC 77.2}

ผู้นำของระบอบเปปาสีไม่ยอมปฏิบัติตนตามมาตรฐานยิ่งใหญ่ในพระบัญญัติของพระเจ้า แต่สร้างมาตรฐานขึ้นตามความต้องการของตนเอง และตั้งใจบังคับทุกคนให้ทำตามมาตรฐานนี้ เพราะนี่เป็นความต้องการของโรม กฎหมายที่น่ากลัวที่สุดถูกตราออกมาแล้ว บาทหลวงและพระสันตะปาปาที่คดโกงและหมิ่นประมาทพระเจ้าเริ่มทำงานที่ซาตานกำหนดให้พวกเขาทำ ความเมตตาปราณีไม่มีในอุปนิสัยของพวกเขา วิญญานเดียวกับที่ตรึงพระคริสต์บนกางเขนและฆ่าอัครสาวกทั้งหลาย วิญญานเดียวกับที่ขับเคลือบ

จักรพรรดิเนโรผู้กระหายเลือดให้กำจัดผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ในสมัยนั้น เป็นวิญญานเดียวกับที่กำลังทำงานกำจัดผู้ที่พระเจ้าทรงรักให้หมดไปจากโลกนี้ {GC 77.3}

เป็นเวลาหลายศตวรรษที่การกดขี่ข่มเหงเช่นนี้เข้ามาเยือนผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า พวกเขาอดทนด้วยความขันติและความมั่นคงเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า โดยที่ไม่คำนึงถึงสงครามปราบปรามและการสังหารโหดที่เริ่มมนุษยธรรมซึ่งกระทำต่อพวกเขา คนเหล่านี้ยังคงส่งมิชชันนารีออกไปเพื่อกระจายความจริงอันล้ำค่า พวกเขาถูกตามล่าจนตาย แต่กระนั้นเลือดของพวกเขารดลงบนเมล็ดที่ถูกหว่านออกไป และบังเกิดผลออกมาอย่างไม่เคยสร้างความผิดหวัง ด้วยประการฉะนี้ ชาวออลเดนซิสเป็นพยานให้พระเจ้าเป็นเวลาหลายศตวรรษก่อนที่ลูเธอร์จะเกิด พวกเขากระจ่ายไปอยู่ในหลายประเทศ พวกเขาเพาะเมล็ดของการปฏิรูปทางศาสนาที่เริ่มต้นขึ้นในสมัยของไวคليفแผ่ขยายออกไปและฝังลึกในสมัยของลูเธอร์ และจะถูกดำเนินการต่อไปจนถึงควาสิ้นยุคโดยผู้ที่ยอมทนทุกข์ในทุกสิ่งเพื่อ “พระวจนะของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซู” วิวรณ์ 1:9 {GC 78.1}

5

ยอห์น ไวคลิฟ

ก่อนการปฏิรูปศาสนา พระคัมภีร์มีอยู่ในที่ต่างๆ จำนวนน้อย แต่พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้พระวจนะของพระองค์ถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง ความจริงที่อยู่ในพระคัมภีร์จะไม่ถูกปกปิดไว้ตลอดกาล พระองค์ทรงถอดโซ่ที่ล่ามพระวจนะแห่งชีวิตออกได้อย่างง่ายดายจนเหมือนที่พระองค์ทรงเปิดประตูเรือนจำและถอดคานของประตูเหล็กเพื่อปล่อยผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นอิสระ พระวิญญาณของพระเจ้าดลใจคนในประเทศต่างๆ ของยุโรปให้ค้นหาความจริงตั้งชมพูทวีปที่ซ่อนไว้ พระเจ้าทรงนำพวกเขาไปยังพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ดลใจให้พวกเขาศึกษาแต่ละหน้าของหนังสือศักดิ์สิทธิ์ด้วยความสนใจอย่างยิ่ง คนเหล่านี้เต็มใจยอมรับแสงสว่างแม้ต้องจ่ายด้วยราคาสูงสักเพียงไรก็ตาม ถึงแม้พวกเขาไม่อาจมองเห็นทุกสิ่งได้อย่างชัดเจน แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังเข้าถึงความจริงที่ฝังไว้มานาน พวกเขาก้าวออกไปราวกับผู้สื่อข่าวที่สวรรค์ส่งมา เพื่อหักโซ่ตรวนแห่งความผิดพลาดและความมมงายพร้อมกับการร้องให้ผู้ที่ถูกจองจำมานานลุกขึ้นและประกาศเสรีภาพของตน {GC 79.1}

พระวจนะของพระเจ้าถูกกักเก็บไว้อยู่เป็นเวลานานด้วยภาษาที่ผู้คงแก่เรียนเท่านั้นเข้าใจ ยกเว้นอยู่ในท่ามกลางชาววอลเดนซิส แต่เวลาแห่งการแปลและ

แจกจ่ายพระคัมภีร์ให้ผู้คนในดินแดนต่างๆ ตามภาษาพื้นเมืองของพวกเขาเองมาถึงแล้ว โลกผ่านช่วงเวลาที่ยิ่งคือนอนมีดสนิทไปแล้ว ชั่วโมงแห่งความมืดมนกำลังจะผ่านพ้นไปและมีหมายสำคัญตามที่ต่างๆ แสดงให้เห็นว่าฟ้าวันใหม่กำลังจะมาถึง {GC 79.2}

ในช่วงศตวรรษที่สิบสี่ ยอห์น ไวคลิฟ [John Wycliffe] “ดาวรุ่งของการปฏิรูปศาสนา” ปรากฏตัวที่ประเทศอังกฤษ เขาไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวการปฏิรูปสำหรับประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่สำหรับทั่วทั้งคริสตศาสนจักรด้วย คำประท้วงยิ่งใหญ่ที่โรมเคยอนุญาตให้เขากล่าวจะไม่มีวันเงียบหายไป การประท้วงนั้นเปิดฉากการต่อสู้ที่จะนำไปสู่การปลดปล่อยบุคคลคริสตจักรและประชาชาติ {GC 80.1}

ไวคลิฟเรียนมาทางด้านศิลปศาสตร์ และสำหรับเขาแล้วความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของปัญญา เขาเป็นที่รู้จักดีในวิทยาลัยว่าเป็นคนเคร่งศาสนา ทั้งยังเป็นคนที่มีความสามารถพิเศษมากมาย และเป็นผู้คงแก่เรียน ด้วยความกระหายความรู้ เขาแสวงหาความรู้ในทุกสาขาวิชา เขาศึกษาหาความรู้ทางด้านปรัชญา หลักศาสนาของคริสตจักรและกฎหมายของบ้านเมือง โดยเฉพาะกฎหมายของประเทศของเขาเอง คุณค่า

ของการฝึกอบรมในช่วงต้นของชีวิตให้คุณประโยชน์ต่อการทำงานของเขาในช่วงต่อมาอย่างเห็นได้ชัด ความรอบรู้ในรายละเอียดของปรัชญาแห่งการคาดคะเนในยุคของเขาทำให้เขาเปิดโปงข้อผิดพลาดต่างๆ ได้ และโดยการเรียนกฎหมายของประเทศและของฝ่ายศาสนา เขาจึงพร้อมที่จะเข้าร่วมในการต่อสู้ยิ่งใหญ่เพื่อเสรีภาพของการปกครองและศาสนา ในขณะที่เขาใช้อำนาจพระวณะของพระเจ้าได้นั้น เขาเรียนรู้วิชาการทางปัญญาของโรงเรียนและเข้าใจถึงกลเม็ดของผู้มีความรู้ความสามารถทางอัจฉริยภาพและความรู้ที่ลึกซึ้งและรอบรู้ของเขาทำให้เขาเป็นที่นับถือของทั้งมิตรและศัตรู ผู้ที่ติดตามเขามองดูเขาด้วยความพึงพอใจว่าเขามีความนึกคิดอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ และไม่เปิดโอกาสให้ศัตรูของเขาสร้างความสงสัยให้กับเป้าหมายของการปฏิรูปด้วยการเปิดโปงความไม่รู้หรือจุดอ่อนของผู้สนับสนุนศัตรูของเขา {GC 80.2}

ในขณะที่ไวคิลิฟยังอยู่ในวิทยาลัย เขาเข้าร่วมศึกษาพระคัมภีร์ ในยุคแรกๆ นั้น พระคัมภีร์มีเฉพาะภาษาโบราณเท่านั้น ผู้คงแก่เรียนจึงมีโอกาสเข้าถึงบ่อน้ำพุแห่งความจริง แต่กลุ่มคนที่ไม่มีการศึกษาจะเข้าไม่ถึง ด้วยประการฉะนี้ จึงเป็นการปูทางให้กับงานในอนาคตของไวคิลิฟในฐานะนักปฏิรูปศาสนา คนมีความรู้ศึกษาพระวณะของพระเจ้าและพบความจริงยิ่งใหญ่ที่เปิดเผยให้เห็น

พระคุณที่ประทานให้โดยไม่คิดราคา ในคำสอนของคนเหล่านี้ พวกเขาเผยแพร่ความรู้ที่อยู่ในความจริงนี้และนำผู้อื่นให้หันไปหาพระวณะที่มีชีวิต {GC 80.3}

เมื่อไวคิลิฟหันมาสนใจพระคัมภีร์ เขาหลงใหลศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างละเอียดเช่นเดียวกับที่เขาศึกษาวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน ก่อนหน้านั้น เขารู้สึกว่าตัวเองยังขาดตกบกพร่องอยู่มาก วิชาการที่เขาเล่าเรียนมาหรือคำสอนของคริสตจักรไม่อาจทำให้เขาพึงพอใจ ในพระวณะของพระเจ้า เขาพบสิ่งที่เขาเคยพยายามแสวงหาแต่ไม่ประสบผลมาก่อน เขามองเห็นแผนการแห่งความรอดที่เปิดออกอยู่ในนั้น และกำหนดให้พระคริสต์เป็นผู้ไกลเกลี่ยของมนุษย์เพียงพระองค์เดียว เขาจึงมอบถวายตัวเองเพื่อรับใช้พระคริสต์และตั้งใจที่จะประกาศความจริงที่เขาค้นพบนี้ {GC 81.1}

เหมือนนักปฏิรูปศาสนาในยุคต่อมา เมื่อเริ่มต้นการทำงาน ไวคิลิฟมองไม่เห็นว่างานของเขาจะนำไปทิศทางใด เขาไม่ได้ตั้งใจที่จะนำตัวเองเข้าไปต่อต้านโรม แต่ความศรัทธาต่อความจริงไม่อาจนำเขาให้หลีกเลี่ยงการขัดแย้งกับความจริงได้ ยิ่งเขารู้ความผิดของระบอบเปปาสีชัดเจนมากขึ้นเท่าไร เขาก็ยิ่งตั้งใจสอนพระคัมภีร์อย่างแรงกล้ามากขึ้นเท่านั้น เขามองเห็นว่าโรมละทิ้งพระวณะของพระเจ้า เพื่อเปิดทางให้ประเพณีของมนุษย์ เขาติเตียนเหล่านักบวชที่ละทิ้งพระคัมภีร์อย่างไม่กลัวเกรง และเรียกร้องให้นำ

พระคัมภีร์ก็กลับคืนมาให้กับประชาชน และให้นำอำนาจของพระคัมภีร์ก็กลับคืนมาสู่คริสตจักร เขาเป็นครูที่มีความสามารถและจริงใจและเป็นนักเทศน์ที่มีโวหารดี และชีวิตประจำวันของเขาแสดงออกถึงความจริงที่เขาเทศน์ ความรู้ของเขาในพระคัมภีร์ พลังในการใช้เหตุผล ความบริสุทธิ์ในชีวิตของเขา ความกล้าหาญที่ไม่โอนเอียง และความซื่อตรงของเขาทำให้เขาได้รับความนับถือและความมั่นใจอย่างกว้างขวางจากคนทั่วไป หลายคนไม่พอใจกับความเชื่อในอดีต และเมื่อเห็นความชั่วที่ดาษดื่นในคริสตจักรโรมัน พวกเขาจึงขานรับความจริงที่ไวคลิฟเปิดเผยให้พวกเขาเห็นด้วยความชื่นชมยินดีอย่างไม่ปกปิด แต่ผู้นำในระบอบเปปาส์ก็กลับเติมไปด้วยความเดือดดาลเมื่อเห็นว่านักปฏิรูปศาสนาคนนี้ได้ได้รับความนิยมนมากกว่าพวกเขา {GC 81.2}

ไวคลิฟเป็นนักจับผิดที่เก่งกาจ และเขาโจมตีอย่างไม่เกรงกลัวต่อการละเมิดหลายประการที่ผู้มีอำนาจแห่งโรมอนุมัติให้ทำ ในขณะที่เป็นอนุศาสนาจารย์รับใช้พระมหากษัตริย์นั้น เขายืนหยัดอย่างกล้าหาญต่อต้านการจ่ายค่าบรรณาการที่พระสันตะปาปาเรียกเก็บจากพระมหากษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษและชี้ให้เห็นว่าการที่ระบอบเปปาส์ถือสิทธิมีอำนาจเหนือฝ่ายปกครองของประเทศนั้นเป็นเรื่องที่ขัดกับเหตุผลและความจริงที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้ ข้อเรียกร้องต่างๆ ของพระสันตะปาปาก็ทำให้เกิดความไม่

พอใจ และคำสอนของไวคลิฟยังมีอิทธิพลต่อความคิดของเหล่าผู้นำระดับแนวหน้าของประเทศ กษัตริย์และขุนนางทั้งหลาย ร่วมมือกันไม่ยอมรับข้ออ้างว่าพระสันตะปาปามีอำนาจทางฝ่ายโลกและปฏิเสธไม่ส่งเครื่องบรรณาการ การทำเช่นนี้จึงเป็นการตบหน้าอย่างได้ผลต่ออำนาจยิ่งใหญ่ของระบอบเปปาส์ในประเทศอังกฤษ {GC 82.1}

มีความชั่วอีกเรื่องหนึ่งที่นักปฏิรูปศาสนาคนนี้ต่อสู้ด้วยความแน่วแน่และยาวนานคือสถาบันของคณะนักบวชภราดร [Friar 'ไฟรเออร์ คณะนักบวชที่พเนจรไปทั่วเพื่อขอรับทานบริจาค] นักบวชภราดรเหล่านี้มีอยู่ดาษดื่นทั่วประเทศอังกฤษ ทำตัวเป็นบ่อนทำลายความยิ่งใหญ่และความรุ่งเรืองของประเทศ วงการอุตสาหกรรม การศึกษาและศีลธรรมต่างรู้สึกถึงอิทธิพลอันน่าเศร้าใจนี้ ชีวิตนักบวชที่เกียจคร้านและทำตัวเป็นขอทานไม่เพียงเป็นเหตุให้แหล่งทรัพยากรของประชาชนร้าวไห้ลงอย่างหนัก แต่ยังทำให้เกิดการดูถูกเหยียดหยามผู้ที่ทำงานที่เกียรประโยชน์ ศีลธรรมของเยาวชนตกต่ำและเสื่อมโทรม ด้วยอิทธิพลจากนักบวชภราดรเหล่านี้ คนมากมายได้รับการชักนำให้หันหน้าเข้าวัดและอุทิศตนเองเพื่อใช้ชีวิตเป็นนักบวช การกระทำนี้ไม่ใช่เพียงปราศจากการยินยอมของพ่อแม่เท่านั้น แต่ทำไปโดยไม่ให้พ่อแม่รับรู้ และแม้กระทั่งขัดขืนคำสั่งของพ่อแม่ บาทหลวงรุ่นแรกท่านหนึ่งของคริสตจักรโรมันอ้าง

สิทธิของการเป็นนักบวชอยู่เหนือความรักและหน้าที่ซึ่งมีต่อบุพการี ประกาศว่า “แม้ว่าบิดาของท่านนอนร้องไห้คร่ำครวญอยู่หน้าบ้านและมารดาของท่านอ้างบุญคุณของร่างกายที่ให้กำเนิดท่านและเต้านมที่เลี้ยงท่านมา ท่านจะต้องเหยียบคนทั้งสองลงใต้ฝ่าเท้าและมุ่งหน้าตรงไปหาพระคริสต์” ซึ่งภายหลังต่อมา ลูเธอร์เรียก “การกระทำที่โหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรม” นี้ว่า “บ่งบอกถึงลักษณะของสุนัขป่าและทรราชมากกว่าคริสเตียนหรือมนุษย์” นั่นคือจิตใจของลูกๆ ที่ถูกหล่อหลอมให้แข็งกระด้างต่อพ่อแม่ Barnas Sears, *The Life of Luther* หน้า 70, 69 เรื่องเช่นนี้ ผู้นำระบอบเปปาสีจึงทำตัวเหมือนพวกฟาริสีในสมัยโบราณที่ใช้ขนบธรรมเนียมของตนทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าไม่มีความหมาย ดังนั้น มีบ้านจำนวนมากถูกทิ้งร้าง และพ่อแม่ต้องสูญเสียการสมาคมกับบุตรธิดาของตนไป {GC 82.2}

แม้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยยังถูกหลอกโดยการนำเสนอตัวแบบจอมปลอมของนักบวชแล้วชักจูงให้เข้าร่วมเป็นนักบวชกับพวกเขา หลายคนกลับใจภายหลัง เพราะเห็นว่าพวกเขากำลังทำลายชีวิตของตนเองและนำความทุกข์โศกเศร้ามาสู่พ่อแม่ แต่หากพวกเขาติดแน่นอยู่ในกับดักการจะได้เสรีภาพกลับคืนมานั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ มีพ่อแม่มากมายกลัวอิทธิพลของนักบวช พวกเขาปฏิบัติไม่ยอมส่งลูกๆ เข้าไปศึกษาใน

มหาวิทยาลัย ในศูนย์กลางการศึกษาขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนลดลงอย่างเห็นได้ชัด สถาบันการศึกษาต้องถดถอยลงและความโง่เขลามึ่มให้เห็นอย่างแพร่หลาย {GC 83.1}

พระสันตะปาปาทรงมอบอำนาจให้นักบวชเหล่านี้ฟังคำสารภาพและให้อภัยบาปได้ จึงเป็นเหตุให้เกิดความซุ่มหนัดขึ้น มุ่งหวังเพื่อหาผลประโยชน์ใส่ตนเอง นักบวชเหล่านี้พร้อมให้อภัยบาปทั้งหมดอย่างง่ายดาย จนกระทั่งอาชญากรทุกรูปแบบมาหาพวกเขาเพื่อลบล้างความผิดและผลที่ตามมาคือ ความชั่วที่เลวร้ายที่สุดก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คนเจ็บป่วยและคนยากจนถูกทอดทิ้งไว้ให้อยู่อย่างระกำลำบาก ในขณะที่สิ่งของที่ควรจะนำไปช่วยแก้ไขความขัดสนกลับถูกนำไปให้กับนักบวชที่คอยข่มขู่บังคับให้ผู้คนต้องทำทาน และประณามผู้ที่กักเก็บไม่นำของมาให้ตามที่พวกเขาสั่งนั้นว่าเป็นคนที่ไม่ศรัทธาในศาสนา แม้ว่านักบวชเหล่านี้จะแสดงตนเป็นคนยากจนก็ตามที่ แต่ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และตัวโบสถ์ที่ยิ่งใหญ่และความฟุ่มเฟือยบนโต๊ะอาหารคือสิ่งที่ทำให้ประเทศชาติยากจนยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่ใช้ชีวิตด้วยความหรูหราและสุขสบาย พวกเขากลับส่งตัวแทนที่ไม่มีความรู้ออกไปทำหน้าที่แทน ตัวแทนเหล่านี้ซ้ำของการเล่านิยายพิสดารและตำนานหรือเรื่องสนุกเพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้กับประชาชน และยังทำให้ชาวบ้าน

กลายเป็นเหยื่อของบรรดานักบวชต่อไปอย่างสมบูรณ์ ด้วยวิธีนี้เหล่านักบวชภราดรจึงยังคงกำฝูงชนที่มงายไว้ในอู่มือและนำไปพวกเขาเชื่อว่าหน้าที่ทางศาสนาทั้งหมดประกอบด้วยการยอมรับว่าพระสันตะปาปายิ่งใหญ่ที่สุด การบูชาเหล่านักบุญทั้งหลายและการถวายสิ่งของให้นักบวช และสิ่งทั้งหมดนี้ก็เพียงพอที่จะจับจองที่ในสวรรค์สำหรับตนเอง {GC 83.2}

ผู้มีการศึกษาและฝึกฝนในทางศาสนาต่างต้องพบกับความล้มเหลวในการพยายามปฏิรูปกฎระเบียบของนักบวชเหล่านี้ แต่ไวคลิฟมีมุมมองที่ชัดเจนกว่าเขามุ่งโจมตีไปยังรากเง้าของความชั่วนี้ เขาประกาศว่า ความผิดอยู่ที่ตัวระบบเอง และจะต้องกำจัดให้หมดสิ้น การตกเตียงและความสงสัยเกิดขึ้นตัวขึ้น ในขณะที่นักบวชเดินทางไปทั่วประเทศ ขยายโบลมลทินบาปของพระสันตะปาปา คนมากมายเริ่มสงสัยถึงความเป็นไปได้ของการใช้เงินซื้อการอภัยบาป พร้อมกับตั้งคำถามว่า เขาควรจะต้องขอการอภัยบาปจากพระเจ้าหรือจากพระสันตะปาปาแห่งโรมกันแน่ (โปรดดูภาคผนวกหน้า 59) มีคนไม่น้อยที่ตื่นตระหนกกับความโลภของนักบวชภราดรทั้งหลาย ซึ่งดูจะไม่รู้จักพอพวกเขากล่าวกันว่า “พระและนักบวชแห่งโรมกำลังกัตร้อนพวกเขาเหมือนกับโรคมะเร็ง พระเจ้าจำเป็นต้องมาช่วยเราให้หลุดพ้น มิฉะนั้นแล้วเราจะพินาศ” D'Aubigné เล่มที่ 17 บทที่ 7 นักบวชที่

เกี่ยวข้องกับเหล่านี้พยายามปกปิดความโลภด้วยการอ้างว่าพวกเขาทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาอ้างว่าพระเยซูและสาวกของพระองค์ต่างได้รับการสนับสนุนด้วยการทำทานของประชาชน คำกล่าวอ้างนี้สร้างผลเสียให้กับการกระทำของพวกเขาเอง เพราะทำให้คนจำนวนมากกลับไปค้นหาศึกษาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้ความจริงด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่โรมไม่ต้องการมากที่สุด ความคิดของคนทั้งหลายถูกนำไปสู่แหล่งความจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่โรมต้องการปกปิด {GC 84.1}

ไวคลิฟเริ่มเขียนและตีพิมพ์ไบเบิลต่อต้านนักบวชภราดร เขาไม่ต้องการสร้างความขัดแย้งกับนักบวชเหล่านี้มากไปกว่าการเรียกร้องให้ประชาชนหันเข้าหาคำสอนในพระคัมภีร์และพระผู้ทรงประพันธ์พระคัมภีร์ เขาประกาศว่าพระสันตะปาปาไม่มีอำนาจอภัยบาปหรือขับผู้คนออกจากศาสนาหากไปกว่านักบวชธรรมดา และจะไม่มีผู้ใดถูกขับออกจากศาสนาอย่างแท้จริงนอกเสียจากว่าผู้นั้นจะได้รับคำพิพากษาจากพระเจ้าเสียก่อน ไม่มีทางอื่นใดซึ่งให้ผลดีกว่าในการล้มล้างโครงสร้างอันใหญ่โตของฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลกซึ่งพระสันตะปาปาทรงก่อตั้งและกักกันจิตวิญญาณและร่างกายของคนนับล้านไว้ {GC 84.2}

อีกครั้งหนึ่งไวคลิฟถูกเรียกให้เข้ามาปกป้องสิทธิของกษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษเพื่อต่อต้านการรุกรานของโรมและ

โดยการได้รับแต่งตั้งให้เป็นเอกอัครราชทูต เขาอยู่ในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นเวลาสองปีเพื่อติดต่อกับหรือกับตัวแทนของพระสันตะปาปา ที่นั่นเองเขาติดต่อกับคณะสงฆ์จากประเทศฝรั่งเศส ประเทศอิตาลีและประเทศสเปน และมีโอกาสเห็นเบื้องหลังเหตุการณ์ต่างๆ และรับรู้เรื่องราวมากมายที่เขาไม่มีทางรับรู้หากเขาอยู่ในประเทศอังกฤษ เขาเรียนรู้เรื่องที่เป็นประโยชน์มากมายต่อการทำงานของเขา ในเวลาต่อมา เขามองเห็นลักษณะและเป้าหมายที่แท้จริงของสภาการปกครองของสงฆ์จากตัวแทนที่มาจากราชสำนักของระบอบเปปาสี เมื่อเขากลับไปประเทศอังกฤษ เขาย้ำสอนในเรื่องที่เขาเคยสอนอย่างเปิดเผยมากยิ่งขึ้น และด้วยความกระตือรือร้นที่มากกว่าเดิม เขาประกาศว่าความโลภ ความหยิ่งยโสและการหลอกลวงเป็นพระเจ้าของโรม {GC 84.3}

ในใบปลิวฉบับหนึ่ง เขากล่าวถึงพระสันตะปาปาและคนเก็บเงินทั้งหลายว่า “พวกเขาดูดเงินจากความเป็นอยู่ของคนยากจนในแผ่นดินของเรา และในแต่ละปี พวกเขาเอาเงินจำนวนหลายพันจากคลังของกษัตริย์ไปใช้ในพิธีทางศาสนา และฝ่ายจิตวิญญาณ นั่นเป็นคำแข่งสาปที่เป็นบาปทางศาสนาของพวกนอกรีต และทำให้คริสต์ศาสนจักรยอมรับและคงคำสอนที่ผิดนี้ต่อไป และแน่นอนทีเดียว แม้อาณาบริเวณของเราจะมีเนินเขาทองคำอันใหญ่โตก็จะมีผู้ใดได้แตะต้อง นอกจากนักบวชเก็บเงินหยิ่งยโสที่ฝึกไฝ

ทางโลกคนนี้ เวลาผ่านไป เนินเขานี้จะถูกใช้จนหมด เพราะเขาจะนำเงินทั้งหมดออกไปจากดินแดนของเรา และจะไม่ส่งอะไรกลับมาให้เรานอกจากคำสาปของพระเจ้าต่อบาปทางศาสนาที่เขาทำไว้” John Lewis, History of the Life and Sufferings of J. Wiclif หน้า 37 {GC 85.1}

หลังจากที่ไวคลิฟกลับไปประเทศอังกฤษไม่นาน กษัตริย์ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นอธิการบดีแห่งเมืองลัดเตอร์เวิร์ธ นี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า อย่างน้อยพระราชาทรงพอพระทัยกับการพูดอย่างตรงไปตรงมาของเขา อิทธิพลของไวคลิฟเห็นได้จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพระราชสำนักและในการหล่อหลอมความเชื่อของประเทศชาติอีกด้วย {GC 85.2}

ในไม่ช้า เสียงขู่คำรามจากผู้นำของระบอบเปปาสีก็ดังโหมกระหน่ำมาใส่เขา สาส์นตราตั้งของพระสันตะปาปา 3 ฉบับส่งตรงมายังประเทศอังกฤษ มาถึงมหาวิทยาลัย พระมหากษัตริย์และพระราชอาคณะ คำสั่งทุกฉบับสั่งให้ปิดปากครูสอนนอกรีตให้เงียบทันทีและอย่างเด็ดขาด (Augustus Neander, General History of the Christian Religion and Church ประโยคที่ 6 ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ย่อหน้าที่ 8 โปรดดูภาคผนวกด้วย) แต่ก่อนที่สาส์นตราตั้งจะมาถึง บีขอบทั้งหลายที่ร้อนรนออกหมายเรียกให้ไวคลิฟมาขึ้นศาลต่อหน้าพวกเขา แต่ไวคลิฟมาที่ศาลพร้อมกับเจ้าชายที่มีอำนาจมาก

ที่สุดใในอาณาจักรถึงสองพระองค์ และประชาชนก็ห้อมล้อมอยู่รอบดึกและรุ่งกรูเข้าไป ชมขวัญผู้พิพากษาจนต้องยกเลิกการพิจารณาไปชั่วคราว และไวคิลฟก็ได้รับอนุญาตให้กลับออกไปอย่างสันติ ไม่นานจากนั้น กษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 ผู้ชราภาพ ซึ่งเป็นผู้ที่พวกพระราชาคณะคอยหาทางที่จะใช้อิทธิพลของพระองค์เพื่อต่อต้านนักปฏิรูปคนนี้เสด็จสวรรคต และผู้ที่เคยปกป้องไวคิลฟกลายเป็นผู้สำเร็จราชการแทน {GC 85.3}

คำสั่งของระบอบเปปาสีกำหนดให้ประชาชนทั่วประเทศอังกฤษจับกุมและคุมขังคนนอกกริต มาตราการนี้หมายถึงหลักประหารเผาทั้งเป็น ดูเหมือนค่อนข้างแน่ว่าไวคิลฟคงต้องตกเป็นเหยื่อความอาฆาตของโรม แต่พระเจ้าผู้ทรงเคยประกาศในอดีตกาลว่า *“อย่างกลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้า”* ปฐมกาล 15:1 พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์ ความตายไม่ได้มาเยือนนักปฏิรูปศาสนาคนนี้ แต่กลับมาถึงพระสันตะปาปาที่ออกคำสั่งให้ทำลายเขา พระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 11 ลิ่นพระชนม์ และคณะสงฆ์ที่ชุมนุมกันเพื่อพิพากษาไวคิลฟก็สลายตัวไปด้วย {GC 86.1}

การคุ้มครองของพระเจ้ายังคงควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้การปฏิรูปศาสนาเติบโตใหญ่ขึ้น ภายหลังจากที่พระสันตะปาปาเกรกอรีลิ่นพระชนม์ มีการเลือกตั้งพระสันตะปาปาสององค์ที่เป็นคู่แข่งกันขึ้น อำนาจของทั้งสองฝ่าย

ที่ขัดแย้งกัน แต่ละฝ่ายอ้างว่าตนไม่รู้พลังและเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อฟัง (โปรดดูภาคผนวกสำหรับหน้า 50 และ 86) ต่างฝ่ายต่างเรียกร้องให้ผู้เข้าร่วมมือกับตนเพื่อทำสงครามต่อสู้กับอีกฝ่ายหนึ่ง ด้วยการยืนยันข้อเรียกร้องของตนโดยการสาปแช่งที่ร้ายแรงต่อคู่ต่อสู้ และสัญญาที่จะให้รางวัลในสวรรค์แก่ผู้ที่สนับสนุนตน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้อำนาจของระบอบเปปาสีอ่อนกำลังลง ต่างฝ่ายต่างทุ่มเทอย่างสุดกำลังที่ทำได้เพื่อโจมตีอีกฝ่ายหนึ่ง ส่งผลให้ไวคิลฟมีเวลาพักระยะหนึ่ง มีการประณามกันอย่างรุนแรงและโต้ตอบกันระหว่างพระสันตะปาปาทั้งสององค์ และมีการหลังเลียดเพื่อสนับสนุนคำกล่าวอ้างที่ขัดแย้งกัน อาชญากรรมและเรื่องน่าละอายไหลบ่าจนท่วมคริสตจักร ในเวลาเดียวกัน นักปฏิรูปท่านนี้อยู่ที่โบสถ์แห่งเมืองลัตเตอร์เวิร์ธด้วยความสงบสุข เขาทำงานด้วยความขยันขันแข็งเพื่อชี้ให้มนุษย์หันจากพระสันตะปาปาที่ซิงดีซิงเด็นไปหาพระเยซู พระผู้ทรงเป็นเจ้าของชายแห่งสันติภาพ {GC 86.2}

ความขัดแย้งที่เป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงและความต่ำทรามทั้งหมดเตรียมทางให้กับการปฏิรูปศาสนาโดยชี้ให้ประชาชนเห็นธาตุแท้ของอำนาจของระบอบเปปาสี ในไบเบิลฉบับหนึ่งที่ไวคิลฟพิมพ์ออกมาเรื่องความขัดแย้งของพระสันตะปาปาผู้นี้ [On the Schism of the Popes] เขาเรียกร้องให้ประชาชนพิจารณาว่า บาทหลวงทั้งสองนั้นพูด

ความจริงหรือไม่ในการกล่าวโทษอีกฝ่ายหนึ่งว่าเป็นพระคริสต์เทียมเท็จ เขากล่าวว่า “พระเจ้าจะไม่ทรงยอมปล่อยให้ปีศาจแบบบาทหลวงเช่นนี้เพียงคนเดียวมีอำนาจปกครองอีกต่อไป...แต่ทำให้ทั้งสองฝ่ายแตกแยก เพื่อว่าโดยพระนามของพระคริสต์ มนุษย์จะมีชัยชนะเหนือบาทหลวงทั้งสองฝ่ายขึ้น” R. Vaughan, *Life and Opinions of John de Wycliffe* เล่มที่ 2 หน้าที่ 6 {GC 86.3}

ไวคลิฟทำตัวเหมือนพระอาจารย์ด้วยการประกาศพระกิตติคุณให้แก่คนยากจน เขาไม่พอใจกับการแบ่งปันแสงสว่างไปตามบ้านที่อ่อนน้อมในละแวกโบสถ์แห่งเมืองลัตเตอร์เวิร์ธของเขาเท่านั้น เขายังมุ่งมั่นที่จะนำแสงสว่างนี้ประกาศไปทั่วประเทศอังกฤษ เพื่อทำการนี้ให้สำเร็จ เขาจัดตั้งกลุ่มนักเทศน์ซึ่งเป็นคนที่เรียบง่ายและเคร่งศาสนา คนที่รักความจริงและไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากต้องการประกาศความจริง ชายเหล่านี้ไปทั่วทุกหนแห่ง สอนตามตลาด ตามท้องถนนในเมืองใหญ่ และตามตรอกซอยของชนบท พวกเขาเข้าถึงคนชรา คนเจ็บป่วยและคนยากจน และนำข่าวแห่งความชื่นชมยินดีของพระคุณพระเจ้าไปสู่คนเหล่านั้น {GC 87.1}

ในฐานะที่ไวคลิฟเป็นศาสตราจารย์ทางศาสนศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด เขาเทศนาพระวจนะของพระเจ้าในหอประชุมของมหาวิทยาลัย เขาสอนความจริงให้แก่นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแล

ของเขาด้วยความซื่อสัตย์ถึงกับได้รับตำแหน่ง “คฤภักษิตแห่งพระกิตติคุณ” แต่ผลงานยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของเขาคือการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษ ในผลงานเขียนเรื่อง “ความจริงและความหมายของพระคัมภีร์” [On the Truth and Meaning of Scripture] เขากล่าวถึงความตั้งใจที่จะแปลพระคัมภีร์ เพื่อให้ทุกคนในประเทศอังกฤษอ่านพระราชกิจที่ประเสริฐยิ่งของพระเจ้าในภาษาที่เขาเกิดมา {GC 87.2}

แต่งงานของเขาต้องหยุดชะงักในทันที แม้ว่าเขาอายุยังไม่ถึงหกสิบปี แต่การทำงานอย่างไม่มีวันหยุด การศึกษาค้นคว้า และการโจมตีจากศัตรูทั้งหลาย บั่นทอนพลังกำลังของเขาและทำให้เขาแก่ก่อนวัย โรคร้ายอันตรายจุใจมเขา ขาวนี้นำความชื่นชมที่ยิ่งใหญ่มาให้นักบวชภราดรทั้งหลาย พวกเขาคิดว่า บัดนี้ไวคลิฟจะสำนึกผิดด้วยความขมขื่นต่อความชั่วร้ายที่เขาทำกับคริสตจักร และต่างรีบเร่งไปยังบ้านพักของเขาเพื่อฟังคำสารภาพจากไวคลิฟ ผู้แทนจากนิกายทั้งสี่ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสี่นายมายืนล้อมล้อมรอบชายที่พวกเขาคิดว่ากำลังจะตาย พร้อมกับพูดว่า “ความตายอยู่ที่ริมฝีปากของเจ้า จงสำนึกผิดและถอนคำพูดที่เจ้าทำให้พวกเราเสียหายต่อหน้าพวกเรา” นักปฏิรูปศาสนารีบฟังด้วยความสงบ แล้วเขาขอร้องให้ผู้ที่อยู่รอบๆ ช่วยพยุงเขาขึ้นนั่งบนเตียงและจ้องหน้าพวกที่กำลังรอฟังการถอนคำพูดของตน

เขาพูดด้วยเสียงหนักแน่นซึ่งเป็นเสียงที่ทำให้พวกเขากลัวจนตัวสั่นอยู่บ่อยๆ “ข้าพเจ้ายังไม่ตาย แต่จะมีชีวิตต่อไป และ ยังจะเปิดเผยความชั่วร้ายของนักบวช ภราดรอีก” D'Aubigné เล่มที่ 17 บทที่ 7 นักบวชเหล่านั้นต้องรีบออกจากห้องนั้น ไปด้วยความตกใจและเสียหน้า {GC 87.3}

คำพูดของไวคิลฟเป็นจริงตามที่เขากล่าวไว้ เขามีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่อนำอาวรณ์ที่มีพลังยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อต่อสู้กับโรม นั่นคือการมอบพระคัมภีร์ไว้ในมือของเพื่อนร่วมชาติของเขา เป็นเครื่องมือที่สวรรค์ประทานมาเพื่อปลดปล่อย ให้ความกระจ่าง และนำประชาชนมายังพระเจ้า เพื่อทำงานนี้ให้สำเร็จ เขาต้องฟันฝ่าอุปสรรคยิ่งใหญ่มากมาย ไวคิลฟถูกความเจ็บป่วยถ่วงไว้ เขารู้ว่าไม่มีเวลาเหลือให้เขาทำงานเพียงอีกไม่กี่ปี เขามองเห็นแรงกดดันที่เขาต้องเผชิญ แต่พระสัญญาจากพระวจนะของพระเจ้าทำให้เขามีกำลังใจขึ้น เขาก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่ครั้นคร้าม ด้วยพลังสติปัญญาที่เติมไปด้วยความกระปรี้กระเปร่า ด้วยประสบการณ์มากมาย พระเจ้าทรงนำเขาเป็นพิเศษ ทรงปกป้องและเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับภารกิจนี้ ซึ่งเป็นงานยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา ในขณะที่โลกคริสเตียนปั่นป่วนไปทั่ว นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เก็บตัวเงียบอยู่ในห้องทำงานที่เมืองลัตเตอร์เวิร์ธ ไม่หวาดหวั่นต่อพายุที่โหมกระหน่ำอยู่ภายนอก ตั้งหน้าตั้งตาทำงานที่เขาเลือกทำ {GC 88.1}

ในที่สุด งานที่เขาทำก็สำเร็จ เป็นพระคัมภีร์ฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษเล่มแรกที่ไม่มีผู้ใดทำมาก่อน พระวจนะของพระเจ้าเปิดออกให้แก่ประเทศอังกฤษแล้ว บัดนี้ นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ไม่เกรงกลัวต่อห้องขังหรือหลักประหารเผาทั้งเป็นอีกแล้ว เขามอบแสงสว่างที่ไม่มีวันดับไว้ในมือของชาวอังกฤษแล้ว ด้วยการมอบพระคัมภีร์ให้แก่เพื่อนร่วมชาติ เขาตัดเครื่องพันธนาการแห่งความโง่เขลาและความชั่ว ปลดปล่อยและยกระดับประเทศของเขา ซึ่งบรรลุผลได้มากกว่าชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากสนามรบใดๆ {GC 88.2}

ในสมัยศตวรรษการพิมพ์ยังไม่เป็นที่รู้จัก จำนวนพระคัมภีร์จะเพิ่มขึ้นด้วยการคัดลอกที่เชื่อมโยงและนำเบื้อหน้าเท่านั้น ความสนใจอยากได้พระคัมภีร์มีมหาศาลจนมีคนมากมายยินดีลงมือทำงานการคัดลอก แต่การคัดลอกนี้ทำไปอย่างยากลำบาก ไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการ ผู้ซื้อที่ร่ำรวยกว่าต้องการพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ส่วนคนอื่นๆ ก็ซื้อเพียงบางตอน มีหลายครอบครัวร่วมกันซื้อทั้งฉบับ ด้วยวิธีนี้ ไม่ช้า พระคัมภีร์ของไวคิลฟก็กระจ่ายไปสู่บ้านเรือนของประชาชน {GC 88.3}

คำวิงวอนเรียกร้องที่เข้าถึงความมีเหตุมีผลของมนุษย์ปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นจากการยอมจำนนอย่างหลับหูหลับตาให้กับคำสอนของระบบเปปาซี บัดนี้ไวคิลฟสอนหลักธรรมโดดเด่นของชาวโปรเตสแตนต์คือ ความรอดโดยความเชื่อใน

พระคริสต์ และพระคัมภีร์เท่านั้นที่ไม่มีวันผิดพลาด นักเทศน์ที่เขาส่งออกไปนั้น นำพระคัมภีร์ไปแจกจ่าย พร้อมกับนำบทความที่นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เขียนขึ้นติดตัวไปด้วยและประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่โดยที่ชาวอังกฤษเกือบครึ่งประเทศยอมรับความเชื่อใหม่นี้ {GC 89.1}

การปรากฏของพระคัมภีร์นำความวิตกมาสู่ผู้มีอำนาจในคริสตจักร บัดนี้พวกเขาต้องเผชิญกับสิ่งที่มีพลังอำนาจมากกว่าไวกิลฟ เป็นเครื่องมือที่อาวุธของพวกเขาใช้ประโยชน์ได้แต่น้อย ในเวลานั้น ประเทศอังกฤษยังไม่มีกฎหมายห้ามมีพระคัมภีร์ เพราะยังไม่เคยมีการพิมพ์พระคัมภีร์ออกมาเป็นภาษาของประชาชน กฎหมายดังกล่าวถูกตราขึ้นในภายหลังและบังคับใช้อย่างเข้มงวด ในขณะเดียวกันถึงแม้พวกเขาหลงจะพยายามอย่างเต็มที่ก็ตาม แต่ช่วงเวลานี้ก็เป็นโอกาสอันเหมาะสมสำหรับการกระจายพระวจนะของพระเจ้า {GC 89.2}

อีกครั้งหนึ่งที่ผู้นำของระบอบเปปาสีวางแผนเพื่อปิดปากนักปฏิรูปท่านนี้ เขาถูกเรียกให้ไปปรากฏตัวต่อหน้าศาลถึงสามแห่งติดต่อกัน แต่ก็ไม่ได้ผล แรกสุดสภาสงฆ์ประกาศว่างานเขียนของเขานอกรีต และพวกเขาหว่านล้อมกษัตริย์ริชาร์ดที่ 2 ผู้มีอายุเยาว์วัยมาเป็นฝ่ายตน พวกเขาได้รับพระราชกฤษฎีกาให้มีอำนาจส่งทุกคนที่ถือคำสอนต้องห้ามนี้เข้าคุก {GC 89.3}

ไวกิลฟยื่นอุทธรณ์จากสภาสงฆ์ไปยัง

รัฐสภา เขากล่าวหาสภาปกครองสงฆ์ต่อหน้าสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างไม่เกรงกลัว และเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนวิธีการผิดๆ จำนวนมากที่คริสตจักรจัดตั้งขึ้น ด้วยความสามารถในการโน้มน้าวผู้อื่นให้คล้อยตาม เขาบรรยายถึงการแย่งชิงอำนาจและความเหลวแหลกของราชสำนักของระบอบเปปาสี ทำให้ศัตรูของเขาสับสน มิตรสหายและผู้สนับสนุนของไวกิลฟถูกบังคับให้ยอมจำนนไปก่อนหน้าเขาแล้ว และศัตรูของเขาคาดหวังอย่างมั่นใจว่านักปฏิรูปผู้นี้จะต้องยอมจำนนในครั้งนี้อย่างแน่นอน ความซรพภาพ ความโดดเดี่ยว และความไร้มิตรน่าจะทำให้เขาก้มหัวให้กับผู้มีอำนาจของทั้งราชสำนักและของศาสนา แต่แทนที่จะเห็นเช่นนั้น บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีกลับต้องพบกับความพ่ายแพ้ คำอุทธรณ์ของไวกิลฟกระตุ้นรัฐสภาให้ต้องกลับคำพิพากษาของคณะศาลและนักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ก็ได้รับอิสรภาพอีกครั้งหนึ่ง {GC 89.4}

เขาถูกนำขึ้นศาลเป็นครั้งที่สาม และในครั้งนี้ เขาต้องปรากฏตัวต่อหน้าศาลสูงสุดทางฝ่ายศาสนาของราชอาณาจักร ศาลนี้ไม่เคยปรานีต่อพวกคนนอกรีต ในศาลนี้ โรมน่าจะได้รับชัยชนะ และภารกิจของนักปฏิรูปผู้นี้คงต้องยุติลง เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีต่างคาดคะเนไว้อย่างนั้น หากพวกเขาสามารถทำได้ตามที่ตั้งใจไว้ ไวกิลฟจะถูกบีบบังคับให้เพิกถอนหลักคำสอนของเขาหรือไม่ก็ออกจากศาลไปสู่เปลวเพลิงเท่านั้น {GC 90.1}

แต่ไวกิลฟไม่ถอย เขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลงความเชื่อของเขา เขายังคงรักษาคำสอนของเขาอย่างปราศจากความกลัว และปฏิเสธข้อกล่าวหาของผู้ที่ต้องการลงโทษเขา เขาไม่คิดถึงตนเอง ไม่คิดถึงตำแหน่ง ไม่คิดถึงเหตุการณ์ เขาเรียกร้องคณะผู้พิจารณาเขาที่อยู่หน้าบัลลังก์สูงสุดฝ่ายศาสนานั้น นำความเจ้าเล่ห์และการหลอกลวงทั้งหลายของพวกเขา มาขังน้ำหนักเทียบกับความจริงนิรันดร์ ผู้ที่อยู่ในห้องประชุมสภาต่างสัมผัสถึงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจของพระเจ้าสถิตอยู่เหนือคณะผู้พิจารณา ดูประหนึ่งว่าพวกเขาหมดเรี่ยวแรงที่จะเดินออกจากสถานที่แห่งนั้น คำพูดของนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เป็นเหมือนดั่งลูกธนูที่ยิงจากพระเจ้า เจาะทะลุเข้าไปในหัวใจของพวกเขา ขอร้องอภิปรัชญาที่พวกเขา นำมาเพื่อปรักปรำเขา กลับถูกอำนาจแห่งการโน้มน้าวของเขาโยนกลับไปสู่พวกเขาเอง ไวกิลฟร้องถามว่าทำไมพวกเขาถึงกล้าเผยแพร่สิ่งที่ผิดๆ ทำไมพวกเขาจึงกล้าเอาพระคุณของพระเจ้ามาหาผลประโยชน์ มาเป็นสินค้าได้อย่างไร {GC 90.2}

ในที่สุดเขาก็กล่าวว่า “ลองคิดดูว่าท่านกำลังต่อสู้กับใคร ต่อสู้กับชายแก่คนหนึ่งที่กำลังใกล้จะลงหลุมฝังศพหรือไม่ใช่ แต่ท่านกำลังต่อสู้กับความจริง ความจริงที่มีพลังมากกว่าท่านและความจริงนั้นจะชนะท่าน” Wylie เล่มที่ 2 บทที่ 13 เมื่อเขากล่าวจบแล้ว ไวกิลฟ

ก็เดินออกไปจากที่ประชุมและไม่มีศัตรูคนใดกล้าที่จะขัดขวางเขา {GC 90.3}

ภารกิจของไวกิลฟเกือบสำเร็จแล้ว ในไม่ช้า ชงแห่งความจริงที่เขายกชูมานาน กำลังจะพ้นไปจากมือของเขา แต่เขายังต้องถูกเรียกไปเป็นพยานให้กับพระกิตติคุณอีกครั้งหนึ่ง ความจริงจะต้องถูกประกาศออกมาจากป้อมปราการของอาณาจักรแห่งความผิดพลาด ไวกิลฟถูกหมายเรียกให้มาสอบสวนที่ศาลของระบอบเปปาสีในกรุงโรม สถานที่ซึ่งเลือดของเหล่าธรรมิกชนมักต้องเอามาหลังไว้ที่นี่ เขาไม่เขมองไม่เห็นภัยอันตรายที่กำลังคุกคามเขาอยู่ เขาน่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง หากไม่ใช่เพราะเขาเกิดเป็นอัมพาตอย่างฉับพลันซึ่งทำให้เขาออกเดินทางไม่ได้ ถึงแม้ว่า เสียงของเขาจะไม่ดังขึ้นในกรุงโรมก็ตามที่ แต่เขาก็สามารถพูดผ่านทางจดหมาย นั่นเป็นสิ่งที่เขาตั้งใจทำจากบ้านพักอภิศการบดี นักปฏิรูปศาสนาคนนี้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปถึงพระสันตะปาปา ซึ่งด้วยคำพูดที่แสดงความเคารพและด้วยวิญญาณของความ เป็นคริสเตียน แต่แฝงไปด้วยคำตำหนิ ในพิธีการอันโอ้อ่าและภูมิฐานของราชสำนักของระบอบเปปาสี {GC 90.4}

เขาเขียนว่า “ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีด้วยความจริงใจที่จะเปิดเผยและประกาศให้มนุษย์ทุกคนทราบถึงความเชื่อที่ข้าพเจ้ายึดถือ และโดยเฉพาะให้กับท่านบิชอปแห่งกรุงโรมรับทราบ ซึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ว่าท่านยังคงมีสติปัญญาที่ปกติ

ดีและเที่ยงธรรมอยู่ ท่านจะต้องเต็มใจ
รับรองความเชื่อที่ข้าพเจ้ามีอยู่อย่าง
แน่นอน หรือหากผิดก็จะมีช่วยแก้ไข
{GC 91.1}

“ก่อนอื่น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระกิตติคุณ
ของพระคริสต์เป็นสาระสำคัญทั้งหมด
ของพระบัญญัติของพระเจ้า...ข้าพเจ้า
ยอมรับและถือว่าบิชอปแห่งกรุงโรมซึ่ง
เป็นผู้แทนของพระคริสต์บนโลกนี้ จะ
ต้องยึดติดกับพระบัญญัติแห่งพระกิตติคุณ
นั้นมากกว่าคนอื่นๆ เพราะความยิ่งใหญ่
ในท่ามกลางสาวกของพระคริสต์ไม่ได้
ประกอบด้วยความสูงศักดิ์หรือเกียรติยศ
ของโลกนี้ แต่อยู่ที่การติดตามการดำรง
ชีวิตของพระคริสต์และปฏิบัติตามพระองค์
อย่างเคร่งครัด...ในช่วงชีวิตที่พระคริสต์
ทรงปฏิบัติพระราชกิจในโลกนั้น พระองค์
ทรงเป็นผู้ที่ยากจนที่สุด พระองค์ทรงถ่อม
พระองค์ลงและละทิ้งอำนาจและเกียรติยศ
ทั้งสิ้นของโลกนี้... {GC 91.2}

“ผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคนไม่ควรทำตามอย่าง
ของพระสันตะปาปาหรือผู้บริสุทธ์ใดๆ
แต่เขาควรปฏิบัติตามแบบอย่างของ
พระเยซูคริสต์ สำหรับเปโตรและบุตร
ของเศเบดีที่ปรารถนาเกียรติยศทางโลก
สวนทางกับหนทางของพระคริสต์ สร้าง
ความระคายเคืองต่อพระทัยของพระองค์
ดังนั้น จึงไม่ควรทำตามความผิดพลาด
ของพวกเขาในเรื่องเหล่านี้... {GC 91.3}

“พระสันตะปาปาควรละวางอำนาจฝ่าย
ฆราวาสทั้งในเรื่องกฎหมายและการ
ปกครองทั้งหมดให้อยู่กับอำนาจทางฝ่าย

โลก แล้วขับเคลื่อน หนุ่ชูใจคณะสงฆ์
ทั้งหมดให้ทำหน้าที่ของตนอย่างเกิดผล
เพราะพระคริสต์ทรงกระทำเช่นนี้ และ
โดยเฉพาะสาวกของพระองค์ก็ทำตาม
เช่นกัน ด้วยเหตุนี้หากข้าพเจ้าได้กระทำ
ความผิดประการใด ข้าพเจ้าจะยอมเข้า
มอบตัวอย่างอ่อนน้อมที่สุดเพื่อรับการ
แก้ไข ถึงแม้ว่าจะต้องถึงแก่ความตาย
หากจำเป็นก็ตาม และนี่หากข้าพเจ้า
สามารถฝืนสังขารตนเองและทำตามใจ
ปรารถนาของข้าพเจ้าเองได้แล้ว ข้าพเจ้า
คงมาเข้าพบท่านบิชอปแห่งกรุงโรมด้วย
ตนเองแล้วอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าทรง
กระทำการที่ตรงกันข้ามกับความต้องการ
ของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงสอนให้
ข้าพเจ้าเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟัง
มนุษย์” {GC 91.4}

เขาเขียนปิดท้ายว่า “ให้เราอธิษฐาน
ทูลขอพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงกระตุ้น
พระสันตะปาปาเออเบเนที่ 6 ของเรา
เพื่อพระองค์กับคณะสงฆ์ของพระองค์จะ
ดำเนินตามอย่างพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าในการใช้ชีวิตและความประพฤติ
แล้วพวกเขาจะสอนประชาชนอย่างเกิด
ผล ในทำนองเดียวกันประชาชนจะทำ
ตามอย่างพวกเขาด้วยความซื่อสัตย์”
John Foxe, Acts and Monuments
เล่มที่ 3 หน้า 49, 50 {GC 92.1}

ไวคิลีฟนำเสนอความอ่อนน้อม
ถ่อมตนของพระคริสต์ให้ปรากฏแก่
พระสันตะปาปาและเหล่าพระคาร์ดินัล
ในลักษณะนี้ ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงให้

พวกเขาเห็นเท่านั้น แต่เพื่อให้ทุกคนในอาณาจักรของคริสเตียนเปรียบเทียบกับความแตกต่างระหว่างพวกเขากับพระอาจารย์ผู้ซึ่งเขาทั้งหลายอ้างตัวว่าเป็นตัวแทนของพระองค์ {GC 92.2}

ไวกิลฟคาดไว้อย่างเต็มที่ว่าเขาจะต้องชดใช้ความภักดีของเขาด้วยชีวิต กษัตริย์ พระสันตะปาปาและบิชอปปร่วมมือกันเพื่อสร้างความหายนะให้แก่เขา และดูน่าจะแน่ชัดแล้วว่าภายในไม่กี่เดือนข้างหน้า เขาจะต้องถูกนำเข้าไปสู่หลักระหาร แต่ความกล้าหาญของเขาไม่สั่นคลอน เขาพูดว่า “ทำไมพวกท่านจึงเฝ้าพูดแต่เรื่องการแสวงหามงกุฎแห่งการสังเวชชีพเพื่อความเชื่อที่ยังอยู่ห่างไกล จงประกาศพระกิตติคุณของพระคริสต์ให้แก่พวกพระราชาคณะที่ถือตัว ท่านก็จะไม่พลาดจากการถูกสังเวชชีพอย่างแน่นอน เป็นอะไรกัน จะให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ต่อไปและปิดปากเงียบหรือ...ไม่มีทางขอให้การโจมตีพาดลงมา ข้าพเจ้ารอให้มันมาอยู่แล้ว” D'Aubigné เล่มที่ 17 บทที่ 8 {GC 92.3}

แต่พระเจ้ายังทรงคุ้มครองดูแลปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์อยู่ ชายที่ยืนหยัดอย่างกล้าหาญตลอดทั้งชีวิตเพื่อปกป้องความจริง เผชิญภัยอันตรายประจำวันในชีวิตของเขา จะไม่ตกเป็นเหยื่อแห่งความเกลียดชังของศัตรูของเขา ไวกิลฟไม่เคยหาทางปกป้องตัวเอง แต่พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ปกป้องเขา และบัดนี้เมื่อเหล่าศัตรูมั่นใจว่าจะจับเหยื่อของพวกเขาได้

พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงนำเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของคนเหล่านั้น ในขณะที่เขากำลังประกอบพิธีศีลมหาสนิทในโบสถ์ของเขาที่เมืองลัตเตอเวิร์ธอยู่นั้น เขาเป็นอัมพาตและล้มลง และไม่นานต่อมาเขาก็เสียชีวิต {GC 92.4}

พระเจ้าทรงมอบภารกิจนี้แก่ไวกิลฟ พระองค์ทรงนำพระวจนะแห่งความจริงใส่ไว้ในปากของเขา และทรงปกป้องเขาเพื่อให้พระวจนะนี้เข้าถึงประชาชน ชีวิตของเขาได้รับการพิทักษ์ไว้และภารกิจของเขาถูกขยายให้ยาวนานออกไป จนกระทั่งเขาปูพื้นฐานให้กับงานปฏิรูปทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ {GC 92.5}

ไวกิลฟก้าวออกมาจากความมืดมนของยุคมืด ไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่นี้มาก่อนเพื่อเป็นต้นแบบให้เขาใช้ในการวางโครงร่างระบบการปฏิรูปของเขา เขารับการเลี้ยงดูอบรมขึ้นมาเหมือนเช่นยอห์นผู้ให้บัพติศมาเพื่อทำหน้าที่พิเศษของพระเจ้า เขาเป็นผู้เริ่มต้นศักราชใหม่ นอกเหนือจากนั้น สัจธรรมที่เขาประกาศนั้น ยังมีเอกภาพและสมบูรณ์แบบซึ่งนักปฏิรูปศาสนาคนอื่น ๆ ที่ตามมาภายหลังไม่อาจทำได้ดีกว่าหรือทำได้เท่าเทียมเขา แม้เวลาจะผ่านไปเป็นร้อยปีก็ตาม พื้นฐานที่วางไว้นั้นกว้างและลึก ขอบข่ายงานนั้นมั่นคงและจริงจัง จนผู้ที่ตามมาภายหลังไม่จำเป็นต้องปรับร่างสร้างใหม่อีกเลย {GC 93.1}

ขบวนการยิ่งใหญ่ที่ไวกิลฟจุดประกายขึ้นเพื่อปลดปล่อยสามัญชนและสติ

ปัญญาและให้อิสรภาพแก่ประเทศชาติที่ตกอยู่ในขบวนแห่ยิ่งใหญ่อ่างมีชัยของโรมันนั้นมิจุดเริ่มต้นจากพระคัมภีร์ นี่คือนต้นกำเนิดของล้าธารแห่งพระพรซึ่งเป็นเหมือนน้ำพุแห่งชีวิตที่ไหลต่อลงมาตลอดทุกยุคนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 14 เป็นต้นมา ไวลคิลฟยอมรับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเชื่ออย่างไม่สงสัยว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่เปิดเผยน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งได้รับการดลใจ เป็นกฎที่เพียงพอต่อความเชื่อและการกระทำ เขาถูกอบรมให้หันบถือคริสตจักรแห่งโรมว่ามาจากพระเจ้า มีอำนาจไม่รู้พลัง และยอมรับคำสอนและธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาเป็นพันปีด้วยความเคารพและไม่มีข้อสงสัย แต่เขาหันหลังให้กับสิ่งเหล่านี้เพื่อฟังพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า นี่คือนสิทธิอำนาจที่เขาอ้อนวอนให้ประชาชนยอมรับ เขาประกาศว่า พระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสผ่านมาทางพระวจนะของพระองค์เท่านั้นที่เป็นสิทธิอำนาจอันแท้จริงแทนที่จะเป็นการพูดของคริสตจักรผ่านมาทางพระสันตะปาปา และเขาไม่เพียงสอนว่าพระคัมภีร์เป็นการเปิดเผยถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่สมบูรณ์ที่สุดเท่านั้น แต่ยังสอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่จะแปลความหมายได้แต่เพียงผู้เดียว และมนุษย์ทุกคนจะต้องเรียนรู้หน้าที่ของเขาเองโดยการศึกษาคำสอนในพระคัมภีร์ ด้วยวิธีนี้ เขาจึงหันเหความคิดของมนุษย์จากพระสันตะปาปาและคริสตจักรแห่งโรมไปยังพระวจนะ

ของพระเจ้า {GC 93.2}

ไวลคิลฟเป็นนักปฏิรูปศาสนาผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งในเชิงความกว้างไกลของสติปัญญา ความชัดเจนในความคิด การยึดมั่นในความจริง และความห้าวหาญในการปกป้องความจริง มีเพียงไม่กี่คนที่มาในภายหลังสามารถเทียบเคียงกับเขาได้ ชีวิตที่บริสุทธิ์ ความหมั่นเพียรในการศึกษาและการทำงานอย่างไม่ย่อท้อ คุณธรรมที่ไม่เสื่อมถอย ความรักและความซื่อสัตย์ในการรับใช้ที่เหมือนพระคริสต์ เหล่านี้คืออุปนิสัยของนักปฏิรูปคนแรกท้งๆ ที่เขามีชีวิตอยู่ในยุคมืดมนทางปัญญาและความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม {GC 94.1}

บุคลิกของไวลคิลฟเป็นพยานให้เห็นถึงฤทธานุภาพในการอบรมและเปลี่ยนแปลงของพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ทำให้เขาเป็นอย่างที่เขาเป็น ความ پاکเพียรที่จะไขว่คว้าความจริงอันยิ่งใหญ่ตามที่เปิดเผย นำความสดชื่นและกำลังวังชามาให้แก่ทุกส่วนของร่างกาย ทำให้สติปัญญาพัฒนาขึ้น ความนึกคิดเฉียบแหลมและตัดสินใจได้เหมาะสม การศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้ความคิด ความรู้สึกและความตั้งใจสูงส่งขึ้นชนิดที่ไม่มีการศึกษาอื่นใดทำได้ ให้ความแน่วแน่แก่ความตั้งใจ ความอดทน ความกล้าหาญ และความแข็งแกร่ง ชัดเกลลาอุปนิสัยให่งดงามขึ้นและชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความจริงใจและความยำเกรงจะนำความ

คิดของผู้นั้นเข้าไปสัมพันธ์กับพระปัญญาอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า ส่งผลให้โลกมีคนที่มีความเชื่อเข้มแข็งขึ้นและว่องไวขึ้น และเป็นคนที่มีความเชื่อที่ถูกต้องที่ถูกต้องที่สุดด้วยปรัชญาของมนุษย์ ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “การอธิบายพระวาระของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” สดุดี 119:130 {GC 94.2}

คำสอนที่ไวคลิฟสอนนั้นแพร่กระจายออกไปอย่างต่อเนื่องระยะหนึ่ง ผู้ติดตามทั้งหลายของเขาซึ่งมักจะเรียกกันว่าพวกไวคลิฟไฟท์ [Wycliffites] และพวกโลลาร์ด [Lollards] ไม่เพียงแต่เดินทางไปทั่วประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ยังกระจายไปยังดินแดนอื่นๆ โดยนำความรู้แห่งพระกิตติคุณไปประกาศด้วย บัดนี้ ผู้นำของพวกเขาจากไปแล้ว นักเทศน์เหล่านี้จึงทำงานด้วยความกระตือรือร้นมากกว่าก่อน และฝูงชนก็แห่กันมาฟังคำสอนของพวกเขา คนที่กลับใจมีทั้งขุนนางชั้นสูงและแม้กระทั่งพระมหากษัตริย์ของพระราชินีในบางแห่งจะเห็นการปฏิรูปเกิดขึ้นจากกิริยาท่าทางของประชาชน และมีการนำรูปเคารพที่เป็นสัญลักษณ์ของลัทธิโรมันออกไปจากโบสถ์ต่างๆ ด้วย แต่ไม่นานต่อมา คลื่นการก่อกบฏอย่างไร้ปราณีกระหน่ำใส่ผู้ที่กลับใจรับพระคัมภีร์เป็นผู้นำทางของเขา พระราชาแห่งประเทศอังกฤษผู้ร้อนรนที่จะเสริมกำลังของตนด้วยการสนับสนุนจากโรม ไม่รีรอที่จะกำจัดนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย เป็นครั้งแรกใน

ประวัติศาสตร์ของประเทศอังกฤษที่หลักประหารถูกตราในกฎหมายให้ใช้เป็นเครื่องสังเวชชีพของสาวกแห่งพระกิตติคุณ การพลีชีพเพื่อศาสนาคนแล้วคนเล่าก็เกิดขึ้น ผู้สนับสนุนความจริงถูกเนรเทศและทรมาน สิ่งเดียวที่พวกเขาทำได้คือการอดครวญไปสู่พระกรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้าของโยธา แม้จะถูกตามล่าว่าเป็นศัตรูของคริสตจักรและถูกกล่าวหาว่าเป็นคนทรยศต่อราชอาณาจักร พวกเขาหนีภัยเทศนาต่อไปในสถานที่ที่ลับแสงหาที่หลบภัยที่ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ในบ้านที่สมณะของคณยาจกน และบ่อยครั้งต้องหลบซ่อนอยู่ในถ้ำและอุโมงค์ {GC 94.3}

ถึงแม้ว่า การก่อกบฏเข้มแข็งจะดำเนินไปด้วยความรุนแรง คนเหล่านี้ก็ยังคงประท้วงความเลวร้ายทางความเชื่ออย่างต่อเนื่องอีกนานหลายศตวรรษด้วยความสงบ ศรัทธา จริงใจ และอดทน คริสเตียนในยุคแรกๆ นั้นรู้ความจริงแต่เพียงบางส่วน แต่พวกเขาเรียนรู้ที่จะรักและเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า และพวกเขายอมทนความทุกข์ยากเพื่อความเชื่อ ดังเช่นสาวกในสมัยของอัครทูตทั้งหลาย มีหลายคนสละทั้งทรัพย์สินเงินฝอยโลกเพื่อพระราชกิจของพระคริสต์ ผู้ที่ยังมีโอกาสอยู่ในบ้านของตนเองก็ยินดีให้ที่พักพิงแก่พี่น้องที่ถูกเนรเทศ และเมื่อพวกเขาถูกขับไล่ออกไปเช่นกัน พวกเขา ก็ยอมรับชะตากรรมของการเป็นคนที่ยากจนไม่ยอมรับ จริงอยู่ มีคนนับพันๆ คนที่หวาด

กลัวต่อความรุนแรงของผู้กดขี่ เลือกซื้อ เสรีภาพของตนด้วยการสละทั้งความเชื่อ และก้าวออกจากห้องขังโดยสวมใส่เสื้อคลุมแห่งการสำนึกผิดเพื่อเป็นการประกาศ ถอนความเชื่อของตน แต่มีคนจำนวน ไม่น้อย ซึ่งมีทั้งคนที่เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ และคนที่ต่ำต้อยยากจนที่แบกรับคำพยาน แห่งความจริงอย่างไม่เกรงกลัวในคุกมืด ในหอคอยโลลาร์ดและในการทรมานและ เปลวเพลิง พวกเขาชื่นชมยินดีที่จะตี คุณค่าตนเองว่าเหมาะสมที่จะ *“มีส่วนร่วม ในความทุกข์ของพระองค์”* ฟิลิปปี 3:10 {GC 95.1}

ในขณะที่ไวคิลฟยังมีชีวิตอยู่ บรรดา ผู้นิยมระบอบเปปาสีเชื่อว่าน้ำเหลวในการ จัดการกับเขาดังที่ตั้งใจไว้ และตราบที่ ร่างกายของเขานอนพักอย่างสงบสุขใน หลุมฝังศพ พวกเขาไม่มีทางที่จะลดเล็กลง ความแค้นที่มีต่อเขาได้ 40 ปีหลังจาก ไวคิลฟตาย มีพระราชกฤษฎีกาจากสภา แห่งคอนสแตนซ์ตราคำสั่งให้บุตรกระดูก ของเขาขึ้นมาเผชิญหน้าสาธารณชนและ นำเก้ากระดูกไปทิ้งในลำธารที่ไม่ไกลออก

ไป นักเขียนอาวุโสบันทึกไว้ว่า “เก้ากระดูก ของเขาลอยจากลำธารนี้ไปยังแม่น้ำ เอวอน จากแม่น้ำเอวอนไปยังแม่น้ำ เซอเวริน และจากแม่น้ำเซอเวรินไปยัง ทะเลน้อยแล้วต่อไปยังมหาสมุทร และ คำสอนของไวคิลฟก็จะมีลักษณะที่เหมือน ไข่เถาของเขา ซึ่งบัดนี้กระจายไปทั่วทั้ง โลก” T. Fuller, Church History of Britain เล่มที่ 4 ตอนที่ 2 ย่อหน้าที่ 54 ศัตรูของ เขาไม่รู้แม้แต่ข้อถึงความหมายอันสำคัญ ของการกระทำอันดำทรามนี่ {GC 95.2}

จากข้อเขียนของไวคิลฟนำพาให้ยอห์น ฮัสแห่งประเทศโบฮีเมียประณามความผิด พลาดมากมายของลัทธิโรมัน และเข้าร่วม ในงานปฏิรูป แม้ว่าสองประเทศนี้จะอยู่ ห่างไกลกันมาก แต่เมล็ดแห่งความจริง ถูกหว่านออกไป งานการปฏิรูปนี้แผ่ขยาย จากประเทศโบฮีเมียไปยังดินแดนอื่นๆ นำความคิดของมนุษยไปสู่พระวณะของ พระเจ้าที่ถูกละลืมไปยาวนาน พระหัตถ์ ของพระเจ้ากำลังปูทางไว้สำหรับการ ปฏิรูปศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ {GC 96.1}

6

ฮัสและเจอโรมี่

พระกิตติคุณฝังรากในประเทศโบฮีเมีย แต่แรกแล้วตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 9 พระคัมภีร์แปลออกมาแล้ว และมีการจัดประชุมนมัสการในที่สาธารณะด้วยภาษาของประชาชน แต่ในขณะที่อิทธิพลของพระสันตะปาปาแผ่ขยายมากขึ้น พระวจนะของพระเจ้าก็ยิ่งถูกบดบัง พระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 7 ทรงลงมือเองเพื่อสยบกษัตริย์ทั้งหลายที่ทะนงตนไม่เชื่อฟัง และก็ไม่มีทรงลดละความตั้งใจที่จะครอบงำประชาชนให้เป็นทาสอีกด้วย และเพื่อการนี้จึงประกาศพระราชกฤษฎีกาห้ามการประชุมนมัสการในที่สาธารณะด้วยภาษาของชาวโบฮีเมีย พระสันตะปาปาทรงประกาศว่า “พระเจ้าองค์สัพพัญญูทรงพอพระทัยกับการนมัสการพระองค์ด้วยภาษาที่คนไม่รู้จัก ความชั่วร้ายและคำสอนนอกรีตมากมายเกิดขึ้นมาเนื่องจากการไม่ถือรักษากฎระเบียบข้อนี้” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 1 ด้วยประการฉะนี้ โรมจึงบัญญัติว่าแสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้าจะต้องดับไปและจะต้องกักขังประชาชนไว้ในที่มืด แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมตัวแทนอื่นๆ เพื่อปกป้องรักษาคริสตจักรให้คงไว้ ชาววอลเดนซิสและชาวอัลบีเจียนซิสที่ถูกกดขี่ข่มเหงให้ทั้งบ้านของตนในประเทศฝรั่งเศสและประเทศอิตาลีได้เดินทางไปยังประเทศโบฮีเมีย

แม้ว่าพวกเขาไม่กล้าที่จะสอนอย่างเปิดเผย แต่ก็ทำงานอย่างลับๆ ด้วยความกระตือรือร้น ด้วยวิธีนี้ความเชื่อที่ถูกต้องจึงถูกถนอมเก็บรักษาไว้จากศตวรรษหนึ่งไปยังอีกศตวรรษหนึ่ง {GC 97.1}

ก่อนสมัยของฮัส มีคนในประเทศโบฮีเมียลุกขึ้นประณามอย่างเปิดเผยต่อความเสื่อมทรามในคริสตจักรและความเสเพลหลงระเริงของประชาชน ผลงานของพวกเขาปลุกความสนใจไปอย่างกว้างขวาง ปลุกความวิตกของสภาพภครองสงฆ์ และเปิดฉากการกดขี่ข่มเหงสาวกของพระกิตติคุณ พวกเขาถูกกดขี่ให้ต้องหนีไปนมัสการในป่าและตามภูเขา พวกเขาหาไร้อาหารและมีคนมากมายถูกสังหาร เวลาผ่านไปอีกระยะหนึ่งมีคำสั่งประกาศให้เผาทุกคนที่ออกไปจากการนมัสการแบบโรมันนิยม แต่ในขณะที่คริสเตียนต่างยอมพลีชีพ พวกเขาก็เฝ้ารอคอยชัยชนะในอุดมการณ์ของพวกเขา มีคนหนึ่ง “สอนว่าความรอดจะได้มาโดยความเชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนเท่านั้น” เขาประกาศก่อนสิ้นใจว่า “บัดนี้ความโกรธแค้นของศัตรูแห่งความจริงโหมกระหน่ำใส่พวกเรา แต่จะไม่เป็นเช่นนี้ตลอดไป ท่ามกลางคนธรรมดาสามัญจะมีคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นปราศจากตาบและอำนาจ และพวกเขาจะ

“ไม่มีทางเอาชนะเขา” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 1 ยุคของลูเธอร์ยังอยู่ห่างไกล แต่มีผู้หนึ่งกำลังปรากฏตัว คำพยานของเขาที่ต่อต้านโรมจะปลุกคนทั้งประเทศ {GC 97.2}

ยอห์น ฮัส [John Huss] เกิดมาจากจนและกำพร้าตั้งแต่เด็กเนื่องจากพ่อตาย คุณแม่ผู้เคร่งศาสนาเชื่อมั่นว่าการศึกษาคือความยำเกรงพระเจ้าเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุด จึงแสวงหามรดกนี้ให้บุตรชายของเธอ ฮัสเรียนที่โรงเรียนท้องถิ่นแล้วจึงไปต่อที่มหาวิทยาลัยในกรุงปราก เขาเรียนด้วยทุนการศึกษาการกุศล เขาเดินทางไปกรุงปรากพร้อมกับคุณแม่ที่เป็นทั้งแม่ม่ายและยากจน เธอไม่มีของฝากที่มีคุณค่าทางฝ่ายโลกเพื่อมอบให้บุตรชายของเธอ แต่ในขณะที่เดินทางใกล้จะถึงเมืองหลวง เธอคุกเข่าลงข้างลูกน้อยไร้พ่อและทูลขอพระพรจากพระบิดาบนสวรรค์ของทั้งสอง คุณแม่คนนั้นไม่รู้เลยว่าคำอธิษฐานของเธอจะได้รับคำตอบอย่างไร {GC 98.1}

ที่มหาวิทยาลัย ฮัสก้าวขึ้นสู่ความโดดเด่นในไม่ช้าด้วยความตั้งใจเรียนอย่างไม่รู้จักเหน็ดและเขาพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ชีวิตอย่างไม่มีที่ติและกิริยาท่าทางอันอ่อนสุภาพและชนะใจผู้อื่นนั้นทำให้เขาเป็นที่ชื่นชมอย่างกว้างขวาง เขาฝึกฝนด้วยความจริงใจต่อคริสตจักรโรมันและเป็นผู้ที่แสวงหาอย่างเอาจริงเอาจังต่อพระพรทางฝ่ายวิญญาณที่คริสตจักรโรมันอ้างเป็นผู้ประทาน ในเทศกาลฉลองครบรอบห้าสิบปีครั้งหนึ่งเขาไปสารภาพบาป เขาชำระเศษเหรียญสุดท้ายจากเงินที่เขา

มีอยู่น้อยนิดและเข้าร่วมเดินในขบวนเพื่อหวังจะได้ส่วนแบ่งของการอภัยอย่างหมดจดตามที่สัญญา หลังจากที่เขาเรียนจบวิทยาลัย เขาบวชเป็นพระและก้าวขึ้นสู่ความโดดเด่นอย่างรวดเร็ว ไม่นานเขาไปรับใช้อยู่ในสำนักพระราชวัง เขายังได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์และต่อมาดำรงตำแหน่งเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยที่เขาเคยเรียนมาก่อน ในเวลาเพียงไม่กี่ปี นักเรียนทุนผู้ยากจนก้าวขึ้นไปสู่ตำแหน่งที่หน้าภาคภูมิของประเทศและชื่อของเขาเป็นที่รู้จักกันทั่วทวีปยุโรป {GC 98.2}

แต่เป็นอีกสาขาหนึ่งที่ฮัสเริ่มงานของการปฏิรูป หลังจากที่เขารับตำแหน่งบาทหลวงมาแล้วหลายปี เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนักเทศน์ประจำโบสถ์เล็กๆ ของเมืองเบรลเฮม ผู้ก่อตั้งโบสถ์แห่งนี้ย้ายอย่างหนักแน่นถึงความสำคัญของการเทศนาสอนพระคัมภีร์ด้วยภาษาของประชาชน ถึงแม้จะมีคำสั่งห้ามของโรมในการปฏิบัติเรื่องนี้ก็ตาม ประเทศโบฮีเมียก็ไม่ได้เลิกไปเสียทั้งหมด แต่การขาดความรู้เรื่องพระคัมภีร์ยังมีมาก และความชั่วร้ายแรงที่สุดเกิดขึ้นอย่างดาษดื่นท่ามกลางประชากรทุกชนชั้น ฮัสประณามความชั่วเหล่านี้อย่างไม่ลดละ เขาอ้อนวอนขอให้ใช้พระวจนะของพระเจ้ามาเป็นหลักการแห่งความจริงและความบริสุทธิ์ที่เขาพร่ำสอนอยู่มาใช้ {GC 99.1}

เจอโรมี [Jerome] เป็นพลเมืองคนหนึ่งของกรุงปราก ต่อมาภายหลังได้มาเป็น

เพื่อนร่วมงานที่ใกล้ชิดของฮัส [Huss] เมื่อเขาเดินทางกลับจากประเทศอังกฤษ เขานำผลงานเขียนของไวคิลิฟติดตัวกลับมาด้วย พระราชินีแห่งอังกฤษที่กลับใจมาเชื่อคำสอนของไวคิลิฟ ทรงเป็นเจ้าของหญิงชาวโบฮีเมีย และโดยอาศัยอิทธิพลส่วนหนึ่งของเธอ ผลงานของนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้จึงกระจายไปอย่างกว้างขวางในประเทศบ้านเกิดของพระองค์ ฮัสอ่านผลงานเหล่านี้ด้วยความสนใจ เขาเชื่อว่าผู้ประพันธ์จะต้องเป็นคริสเตียนที่จริงจังและเกิดความโน้มเอียงที่จะเชื่อการปฏิรูปที่ท่านสอน ฮัสก้าวเข้าสู่เส้นทางที่จะนำเขาออกห่างจากโรมแล้วโดยไม่รู้ตัว {GC 99.2}

ในช่วงเวลานี้ มีชายแปลกหน้า 2 คนเดินทางจากประเทศอังกฤษมาถึงกรุงปราก ทั้งสองเป็นคนมีการศึกษา พวกเขาได้รับความกระจำงแห่งสัจธรรมมาแล้วและเดินทางมาเพื่อเผยแพร่ในดินแดนที่ห่างไกลนี้ พวกเขาเริ่มงานด้วยการโจมตีความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาอย่างเปิดเผย ในไม่ช้า ผู้ที่อยู่ในอำนาจก็ได้มาจัดการให้พวกเขาเงียบเสียงไป แต่พวกเขาไม่ยอมทิ้งความมุ่งมั่นไปจึงพยายามหาวิธีอื่นมาแทน ทั้งสองเป็นทั้งจิตรกรและนักเทศน์ จึงเดินทางหาความสามารถที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ ในสถานที่สาธารณะแห่งหนึ่ง พวกเขาวาดภาพไว้สองภาพ ภาพหนึ่งแสดงให้เห็นการเดินทางของพระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม *“ด้วยความสุภาพอ่อนโยน พระองค์ทรงลา ทรงลูกลา”* มัทธีว

21:5 สาวกสวมเสื้อเปื้อนฝุ่นจากการเดินทางตามพระองค์ด้วยเท้าเปล่า อีกรูปหนึ่งแสดงภาพขบวนแห่ของพระสันตะปาปา พระสันตะปาปาสวมเสื้อคลุมโอ้อ่าและสวมมงกุฏสามชั้น ซึ่งมีที่ตกแต่งอย่างงามสง่า มีคนเป่าแตรนำหน้าขบวนและตามมาด้วยพระคาร์ดินัลและพระราชอาคันตุกะอย่างหรูหรา {GC 99.3}

นี่คือบทเทศน์ที่ดึงดูดความสนใจของคนทุกชนชั้น ผู้ชนกรูเข้ามาดูภาพวาด ไม่มีผู้ใดมองไม่เห็นคติธรรมที่แฝงอยู่ในภาพและหลายคนประทับใจอย่างลึกซึ้งถึงความแตกต่างระหว่างความอ่อนสุภาพและความถ่อมตนของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระอาจารย์กับความภูมิฐานของพระสันตะปาปาที่ประกาศว่าตนเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เกิดความแตกตื่นยิ่งใหญ่ขึ้นในกรุงปราก เวลาผ่านไประยะหนึ่งคนแปลกหน้าทั้งสองก็เห็นว่าจำเป็นต้องไปจากที่นี่เพื่อความปลอดภัยของตนเอง แต่ไม่มีใครลืมนบทเรียนที่พวกเขาสอนไว้ ภาพวาดส่งผลอย่างแรงต่อความคิดของฮัสและผลักดันให้เขาใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์และงานเขียนของไวคิลิฟให้มากยิ่งขึ้น แม้ในเวลานั้นเขายังไม่พร้อมที่จะปฏิรูปงานทั้งหมดตามที่ไวคิลิฟเสนอแนะ เขามองเห็นอุปนิสัยแท้จริงของระบอบเปปาสีได้อย่างชัดเจนแล้วและด้วยความกระตือรือร้นอย่างแรงกล้า เขาประณามความหยิ่งยโส ความทะเยอทะยานและความเสื่อมโทรมของบรรดาพระราชอาคันตุกะ {GC 100.1}

จากประเทศโบฮีเมีย แสงสว่างส่องขยายออกไปยังประเทศเยอรมนี เนื่องจากความไม่สงบเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยปราก นักศึกษาชาวเยอรมันจำนวนมากนับร้อยลาออกไป นักศึกษามากมายในจำนวนนั้นได้รับความรู้เรื่องพระคัมภีร์เป็นครั้งแรกจากฮัสและเมื่อพวกเขากลับไปยังประเทศของตนจึงประกาศกิตติคุณในบ้านเกิดของตน {GC 100.2}

ข่าวของงานที่กรุงปรากถูกรายงานไปถึงกรุงโรม และในไม่ช้าฮัสได้รับคำสั่งให้ไปปรากภูตต่อหน้าพระสันตะปาปา การทำตามคำสั่งก็เท่ากับการนำตนเองไปหาความตายอย่างแน่นอน กษัตริย์และราชินีแห่งประเทศโบฮีเมีย มหาวิทยาลัยสมาชิกสภา ขุนนางและข้าราชการของรัฐบาลเข้าร่วมถวายฎีกาต่อพระสันตะปาปาเพื่อขออนุญาตให้อัสยังคงอยู่กรุงปราก และตอบโรมโดยทางผู้แทน แทนที่พระสันตะปาปาจะทรงอนุมัติคำขอนี้ก็กลับดำเนินการพิพากษาและตัดสินลงโทษประหารชีวิตฮัสและทรงประกาศให้กรุงปรากเป็นเมืองต้องห้าม {GC 100.3}

ในยุคสมัยนั้น เมื่อใดที่มีการประกาศคำตัดสินเช่นนี้จะก่อให้เกิดความตื่นตระหนกไปถ้วนทั่ว การประกอบพิธีในการประกาศคำตัดสินนี้ถูกปรับเพื่อสร้างการขู่ขวัญต่อประชาชนที่มองพระสันตะปาปาเป็น ผู้แทนของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ถือลูกกุญแจของสวรรค์และของนรกและมีอำนาจที่จะตัดสินพิพากษาทั้งทางฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ

เป็นที่เชื่อกันว่าประตูสวรรค์จะปิดให้กับอาณาจักรบริเวณที่ถูกคำสั่งต้องห้ามอย่างนี้ จนกว่าจะทำให้พระสันตะปาปาพึงพอใจที่จะยกเลิกคำสั่งห้าม คนตายจะถูกปิดกั้นจากที่พักพิงแห่งความสุขสำราญ เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความหายนะที่นำกล้วนี้ พิธีทางศาสนาทั้งหมดถูกยกเลิก โบสถ์ต่างๆ ถูกปิดลง พิธีสมรสประกอบกันในสนามหญ้าหน้าโบสถ์ ห้ามฝังคนตายในที่ดินศักดิ์สิทธิ์ แต่จะนำไปฝังในร่องสวนหรือท้องทุ่งโดยไม่มีพิธีประกอบ พิธีศาสนา ด้วยการใช้มาตรการเพื่อให้เข้าถึงจินตนาการเช่นนี้ โรมลงแรงแสดงอำนาจเพื่อเข้าควบคุมจิตใจของมนุษย์ {GC 101.1}

ความโกลาหลมีอยู่ทั่วไปในกรุงปราก มีชนกลุ่มใหญ่ประณามฮัสว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดความหายนะนี้และยื่นคำขาดว่าจะต้องส่งมอบเขาให้โรมชำระความค้ำนักปฏิรูปศาสนาคนนี้อย่างไรก็ตามหมู่บ้านเกิดชั่วระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้หายสงบ เขาเขียนจดหมายถึงเพื่อนที่กรุงปรากซึ่งเขาจากมาว่า “ที่ข้าพเจ้าถอนตัวจากสังคมในหมู่พวกท่านก็เพื่อดำเนินตามคำสอนและแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ เพื่อจะไม่เปิดโอกาสให้ผู้ไม่ประสงค์ดีทำบาปจนต้องรับโทษพิณาศ์ในวันirmaสู่ตนเองและเพื่อไม่เป็นต้นเหตุให้คนเคร่งศาสนาเกิดความเจ็บปวดและรับการกดขี่ข่มเหงมากขึ้น ข้าพเจ้าถอยออกมาด้วยความกล้วเช่นกันว่าบาทหลวงที่ไม่เคร่งครัดจะคอยขัดขวางการประกาศพระ

วณะของพระเจ้าในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ให้เนิ่นนานต่อไป แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ถอยออกมาเพื่อให้ท่านปฏิเสธสัจธรรมของพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งที่หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะตาย” Bonnechose, *The Reformers Before the Reformation* เล่มที่ 1 หน้า 87 ฮัสไม่ได้ยุติภารกิจของเขา แต่เดินทางไปทั่วชนบทโดยรอบ เทศนาให้กับฝูงชนที่กระตือรือร้น ด้วยประการฉะนี้ มาตรการที่พระสันตะปาปาใช้เพื่อกำจัดชาวประเสริฐกลับส่งผลให้ชาวนีแพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น “เราไม่อาจทำสิ่งใดที่ขัดกับความจริง แต่ทำเพื่อความจริง” 2 โครินธ์ 13:8 {GC 101.2}

“ณ จุดนี้ในอาชีพของเขา สมองของฮัสดูเหมือนว่าตกอยู่ในสภาพความขัดแย้งที่น่าเจ็บปวด แม้ว่าคริสตจักรใช้ความพยายามครอบงำเขาด้วยการชุฟฟ้าผ่าก็ตาม เขาก็ยังไม่ปฏิเสธอำนาจของเธอ สำหรับเขาแล้ว คริสตจักรโรมันยังเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์และพระสันตะปาปายังทรงเป็นตัวแทนและผู้แทนของพระเจ้า สิ่งที่ยัสน์กำลังทำสงครามต่อต้านอยู่นั้นคือการใช้อำนาจไปในทางที่ผิด ไม่ใช่การต่อต้านหลักการ เรื่องนี้สร้างความขัดแย้งรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างความเข้าใจถูกต้องของเขากับการเรียกร้องของจิตสำนึกของเขา หากอำนาจนั้นยุติธรรมและไม่รู้พลัง ตามความเชื่อของเขา แล้วทำไมเขาจึงต้องรู้สึกว่าคุณบังคับให้ขัดขืนมัน หากทำตามเขาก็จะทำบาปตามที่เขาเข้าใจ แล้วทำไม

การเชื่อฟังคริสตจักรที่ไม่รู้พลังนี้จึงต้องนำไปสู่ประเด็นนี้ เป็นปัญหาที่เขาแก้ไม่ได้ นี่เป็นความสงสัยที่ค่อยตามทรมาณเขาช้าโม่งแล้วช้าโม่งเล่า คำตอบใกล้เคียงที่สุดที่เขาประเมินได้คือเหตุการณ์เช่นนี้ ได้เกิดขึ้นอีกแล้วเหมือนก่อนหน้านั้นในสมัยของพระเจ้าช่วยให้รอด เมื่อปุโรหิตของคริสตจักรกลายเป็นคนชั่วร้ายและกำลังใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อเป้าหมายที่ผิดกฎหมาย เรื่องนี้ทำให้เขานำหลักเกณฑ์ในคำสอนของพระคัมภีร์มาใช้เป็นแนวทางของตนเองและเทศนาสอนให้ผู้อื่นทำเช่นกัน สำหรับพวกเขาเอง จะต้องเอาความเข้าใจในพระคัมภีร์มาควบคุมจิตสำนึกกล่าวอีกนัยหนึ่ง แนวทางที่ไม่รู้พลังคือพระวณะที่พระเจ้าตรัสผ่านทางพระคัมภีร์และไม่ใช้สิ่งที่คริสตจักรพูดผ่านบาทหลวงของคริสตจักร Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 2 {GC 102.1}

เวลาผ่านไปอีกกระยะหนึ่งเมื่อความตื่นเต้นในกรุงปรากเริ่มบรรเทาลง ฮัสกลับไปยังโบสถ์เล็กๆ ของเขาที่เมืองเบรเลเฮม เพื่อเทศนาพระวณะของพระเจ้าต่อไป ด้วยความกระตือรือร้นและความกล้าหาญยิ่งขึ้น ศัตรูของเขาแข็งขันและเต็มล้นด้วยอำนาจ แต่พระราชินีและขุนนางมากมายเป็นมิตรสหายของเขาและประชาชนอีกมากมายอยู่ข้างเขา เมื่อเปรียบเทียบคำสอนที่บริสุทธิ์และสูงส่งและชีวิตที่บริสุทธิ์ของเขากับหลักธรรมเสื่อมโทรมที่ลัทธิโรมันเทศนาบวกกับชีวิตที่โลภและเสเพลที่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันปฏิบัติทำให้คน

มากมายถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่แสดงตนเข้าข้างเขา {GC 102.2}

จนกระทั่งบัดนี้ ฮัสยังอยู่โดดเดี่ยวในการทำงาน แต่ในเวลานี้เจอโรมี่ที่รับเชื่อคำสอนของไวคิลีฟตั้งแต่อยู่ในประเทศอังกฤษนั้นได้เข้ามาร่วมในงานของการปฏิรูปแล้ว ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา ทั้งสองเข้าร่วมกันทั้งในความเป็นและความตายและจะไม่พรากจากกัน ความฉลาดที่หลักแหลม วาทะศิลป์โดดเด่นดีเลิศและความรู้สูงเป็นคุณสมบัติที่ชนะใจผู้คนนั้นล้วนมีเพียงพร้อมอยู่ในตัวของเจอโรมี่ แต่คุณสมบัติต่างๆ ที่เป็นจุดแข็งของอุปนิสัยนั้น ฮัสจะเหนือกว่า จิตใจที่สงบนิ่งของเขาทำหน้าที่ยับยั้งความหุนหันพลันแล่นของเจอโรมี่ได้อย่างเหมาะสม ส่วนเจอโรมี่นั้น ด้วยความถ่อมใจที่แท้จริง ตระหนักถึงคุณค่าของเพื่อนคนนี้ ยอมรับคำแนะนำของฮัสแต่โดยดี ภายใต้การทำงานร่วมกันของคนทั้งสอง งานการปฏิรูปขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว {GC 102.3}

พระเจ้าประทานความกระจ่างอันยิ่งใหญ่สองมายังสมองของชายที่ได้รับการเลือกสรรเหล่านี้ พระองค์ทรงเปิดเผยให้พวกเขามองเห็นข้อผิดพลาดมากมายของโรม แต่พวกเขาไม่ได้รับความกระจ่างทั้งหมดที่จะทรงมอบให้โลก พระเจ้าทรงกำลังนำคนทั้งหลายให้ออกจากความมืดของลัทธิโรมัน โดยผ่านบุคคลเหล่านี้ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ แต่ยังมีอุปสรรคมากมายและใหญ่หลวงที่พวกเขาต้องรับมือและพระองค์ทรงนำพวกเขาต่อไป

ที่ละก้าวตามที่พวกเขาจะทนรับได้ พวกเขาไม่พร้อมที่จะรับความกระจ่างทั้งหมดในทันที ดังรัศมีเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันสำหรับผู้ที่มิชีวิตอยู่ในความมืดเป็นเวลานาน หากนำเสนอให้แก่พวกเขาในทันทีทั้งหมดก็คงจะทำให้เขาทั้งหลายหันหนี ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเปิดเผยให้แก่ผู้นำเหล่านี้ที่ละเล็กทีละน้อยตามที่ประชาชนจะรับได้ จากศตวรรษหนึ่งถึงอีกศตวรรษหนึ่ง คนงานชื่อสัตย์อื่นๆ จะเดินตามเพื่อนำประชาชนต่อไปบนเส้นทางของงานปฏิรูป {GC 103.1}

ความแตกแยกในคริสตจักรยังคงดำเนินต่อไป ตอนนี้มีพระสันตะปาปาถึงสามองค์กำลังแก่งแย่งความเป็นใหญ่และการต่อสู้ทำให้คริสตศาสนจักรเต็มไปด้วยอาชญากรรมและความวุ่นวาย พระสันตะปาปาทั้งสามองค์ไม่สนใจกับการประณามสาตใส่กัน ยังหันไปใช้อาวุธของทางโลก แต่ละฝ่ายทุ่มทุนความหารอบตัวเพื่อซื้ออาวุธและเกณฑ์ทหาร แน่หนอนที่เดียวจะต้องใช้ทรัพย์สินเงินทองมากมายและเพื่อให้ได้อาวุธเหล่านี้มา อสังหาริมทรัพย์ ตำแหน่งและของประทานต่างๆ ของคริสตจักรถูกประกาศขาย (โปรดดูภาคผนวกสำหรับหน้า 59) บาทหลวงทั้งหลายต่างเลียนแบบผู้บังคับบัญชาที่อยู่เหนือขึ้นไปด้วยการใช้ศาสนาหาผลประโยชน์ทางการค้าและการทำสงครามเพื่อสยบคู่แข่งและทำให้อำนาจของตนเองแข็งแกร่งขึ้น ด้วยความกล้าหาญที่เพิ่มขึ้นทุกวัน ฮัสประณามความน่ารังเกียจ

ซึ่งยอมให้เกิดขึ้นในนามของศาสนานั้น และประชาชนพากันต่อว่าผู้นำชาวโรมอย่างเปิดเผยที่เป็นสาเหตุในการทำให้เกิดความทุกข์โศกเศร้าที่มีอย่างดาษดื่นในคริสต์ศาสนจักร {GC 103.2}

อีกครั้งหนึ่ง ดูประหนึ่งว่ากรุงปรากใกล้จะตกอยู่กลางสนามห่าหั้นที่นองเลือด เช่นเดียวกับสมัยอดีตที่ผ่านมา ผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกกล่าวหาว่าเป็น “ผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล” 1 พงศ์กษัตริย์ 18:17 เมื่อนี้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมอีกครั้ง ฮัสถอนตัวกลับไปยังหมู่บ้านถิ่นเกิดของเขา คำพยานที่เขากล่าวอย่างซื่อสัตย์จากโบสถ์เล็กๆ แห่งเมืองเบรเลเฮมที่เขารักยิ่งนั้นต้องยุติลง เขาจะต้องหลุดจากเวทีที่กว้างใหญ่กว่านี้ ประกาศให้แก่โลกคริสเตียนก่อนที่เขาจะสังเวชชีวิตในฐานะพยานให้กับความจริง {GC 104.1}

เพื่อแก้ไขความชั่วที่กำลังรบกวนประเทศต่างๆ ในยุโรปให้หมดไป มีคำสั่งเรียกประชุมสมานันต์ทั่วไปที่เมืองคอนสแตนซ์ คำสั่งนี้มีขึ้นตามดำริของจักรพรรดิซีจิสมันด์ [Sigismund] ออกโดยพระสันตะปาปายอห์นที่ 23 ซึ่งเป็นหนึ่งในสามของพระสันตะปาปาคู่แข่ง การขอให้เปิดประชุมสภาเป็นสิ่งที่พระสันตะปาปายอห์นไม่ประสงค์ให้มีขึ้น เพราะตามอุปนิสัยและนโยบายของพระองค์นั้นไม่นำผ่านการตรวจสอบของแม้แต่พระราชอาคณະผู้มีศีลธรรมหละหลวมเหลวไหลพอๆ กับนักบวชของยุคนั้น แต่พระองค์ไม่กล้าขัดขวางพระประสงค์ของจักรพรรดิ

ซีจิสมันด์ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 104.2}

จุดประสงค์หลักของการประชุมสมานันต์คือสมานความแตกร้างในคริสตจักรและถอนการถอนนอกรีตออกไป ด้วยเหตุนี้จึงมีคำสั่งให้พระสันตะปาปาสององค์ที่ค้ำกันมาปรากฏตัวต่อหน้าสภารวมทั้งยอห์น ฮัสผู้นำการเผยแพร่แนวคิดใหม่ด้วย คนกลุ่มแรกที่คิดถึงความปลอดภัยของตนเองนั้นไม่ได้มาเข้าร่วมด้วยตนเอง แต่ส่งผู้แทนมาปรากฏ พระสันตะปาปายอห์นในขณะที่แสดงออกให้เห็นว่าเป็นผู้เรียกการประชุมสมานันต์ได้เข้ามาด้วยความหวาดหวั่นอย่างยิ่ง ตั้งข้อสงสัยว่าจักรพรรดิมุ่งหมายอย่างลับๆ ที่จะปลดตนเองออกจากตำแหน่งทั้งยังกังวลถึงการถูกเปิดโปงเรื่องความชั่วร้ายที่ตนเองได้หลู่เกียรติตำแหน่งของพระสันตะปาปารวมทั้งอาชญากรรมต่าง ๆ ที่พระองค์ทำเพื่อได้มาซึ่งตำแหน่งนี้ อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงพระดำเนนเข้าเมืองคอนสแตนซ์ด้วยความโอ้อวดระการตา มีผู้อยู่ในตำแหน่งสูงศักดิ์ในศาสนาต่างๆ เข้าร่วมอยู่ในขบวน ตามด้วยข้าราชการชั้นขุนนางใหญ่ คณะสงฆ์และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของเมืองพร้อมด้วยประชาชนมากมายออกไปต้อนรับพระองค์ เหนือพระเศียรของพระองค์มีกลดทองคำที่ห้ามโดยพนักงานสี่คนของศาลของพระมหากษัตริย์ ฝูงชนขนาดใหญ่เดินนำหน้าพระองค์และชุดอาภรณ์ที่สวยงามของพระคาร์ดินัลและขุนนางทั้งหลายแสดงออกถึงความสง่าโอโถง {GC 104.3}

ในเวลาเดียวกัน มีอีกคนหนึ่งกำลังเดินทางมุ่งหน้ามายังเมืองคอนสแตนซ์เช่นกัน ฮัสตราหนักถึงภัยอันตรายที่กำลังคุกคามเขาอยู่ เขาลามิตรสหายราวกับว่า จะไม่มีโอกาสพบกับพวกเขาอีกและออกเดินทางไปด้วยความรู้สึกว่าเป็นทางที่กำลังนำเขาไปสู่หลักเฝ้าทั้งเป็น แม้ว่าเขาจะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากกษัตริย์แห่งประเทศโบฮีเมีย และอีกทางหนึ่งจากจักรพรรดิซีจิสมันด์สำหรับการเดินทางครั้งนี้ก็ตาม เขาเตรียมทุกอย่างด้วยแนวคิดที่จะเผชิญความตายที่มีโอกาสเกิดขึ้น {GC 104.4}

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงมิตรสหายของเขาที่กรุงปราก เขากล่าวว่า “พี่น้องของข้าพเจ้า...ข้าพเจ้าเดินทางไปด้วยการคุ้มครองความปลอดภัยจากกษัตริย์เพื่อไปพบศัตรูที่เป็นมนุษย์และมีเป็นจำนวนมากด้วย...ข้าพเจ้ามอบความวางใจทั้งหมดในพระเจ้าผู้ทรงพลังอำนาจยิ่งใหญ่ในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐานที่ร้อนรนของท่านทั้งหลาย พระองค์จะทรงประสาทความรอบรู้และพระปัญญาไว้ในปากของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะสู้พวกเขาได้และพระองค์ทรงโปรดประทานพระวิญญูณบริสุทธิของพระองค์แก่ข้าพเจ้าตามความเหมาะสมเพื่อเสริมข้าพเจ้าให้มั่นคงในความจริงของพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าจะเผชิญหน้าด้วยความกล้าหาญกับการทดลอง เรือนจำและหากจำเป็นกับความตายที่โหดเหี้ยม พระเยซู

คริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อผู้ที่พระองค์ทรงรัก และด้วยเหตุนี้เรายังต้องแปลกใจอีกหรือว่าที่พระองค์ทรงวางแบบอย่างของพระองค์ให้เราก็อเพื่อให้เราทั้งหลายจะอดทนต่อความทุกข์ทั้งปวงเพื่อความรอดของเราเอง พระองค์คือพระเจ้า เราคือผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์ เราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายของโลก เราเป็นมนุษย์นารังเกียจที่ต้องตาย แต่ถึงกระนั้นพระองค์ทรงทนทุกข์แล้วทำไมเราจึงไม่ร่วมทุกข์ด้วยเล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความทุกข์ยากนั้นเป็นการชำระเราให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ท่านที่รัก หากความตายของข้าพเจ้าจะมีส่วนในการถวายเกียรติแด่พระสิริของพระองค์ ขอท่านอธิษฐานให้ความตายมาเร็วๆ และเพื่อให้พระองค์ประทานฤทธานุภาพแก่ข้าพเจ้าในการอดทนต่อความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นด้วยความมั่นคง แต่จะดีกว่านี้หากข้าพเจ้าจะกลับมาอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย โปรดอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อให้ข้าพเจ้าจะกลับมาอย่างไร้ตำหนิ นั่นคือเพื่อข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังความจริงของพระกิตติคุณไปแม้สักข้อเดียว เพื่อจะวางแบบอย่างที่ดีไว้กับพี่น้องของข้าพเจ้าด้วยเหตุนี้ จึงเป็นไปได้ที่ท่านอาจไม่เห็นหน้าข้าพเจ้าที่กรุงปรากอีก แต่หากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพที่จะโปรดพระกรุณาให้นำข้าพเจ้ากลับมาหาท่านแล้ว ให้เราก้าวไปข้างหน้าด้วยหัวใจที่มั่นคงกว่านี้ในความรอบรู้และ

ความรักในพระบัญญัติของพระองค์” Bonnechose เล่มที่ 1 หน้าที่ 147, 148 {GC 105.1}

ในจดหมายอีกฉบับหนึ่งที่เขียนถึงบาทหลวงคนหนึ่งที่มาเป็นสาวกของข้าพเจ้า ประเสริฐ ฮัสพูดด้วยความถ่อมตนอย่างลึกซึ้งถึงความผิดของตนเอง เขากล่าวโทษตัวเอง “ที่เคอร์ซึสกียินดีในการสวมใส่อาภรณ์อย่างหรูและใช้เวลาอย่างสิ้นเปลืองไปกับอาชีพการงานที่ไร้สาระ” แล้วเขาก็ให้คำตักเตือนที่น่าจับใจเพิ่มเติมว่า “ขอให้รำลึกไว้ในใจของท่านเสมอถึงพระสิริของพระเจ้าและความรอดของวิญญาณ ทั้งปวงแต่ไม่ใช่คำนึงแต่ผลประโยชน์และทรัพย์สินสมบัติ จงระวังเรื่องการตกแต่งแต่บ้านเรือนของท่านมากกว่าจิตวิญญาณ และเหนือสิ่งอื่นใด จงดูแลวิหารฝ่ายวิญญาณของท่าน จงเมตตาปราณีและอ่อนน้อมต่อผู้ยากจนและอย่าใช้ทรัพย์สินสมบัติในการเลี้ยงฉลอง หากท่านไม่ยอมแก้ไขชีวิตของท่านและหลีกเลี่ยงจากการฟุ่มเฟือย ข้าพเจ้ากลัวว่าท่านจะถูกลงโทษอย่างรุนแรงดังเช่นข้าพเจ้า... ท่านเข้าใจคำสอนของข้าพเจ้าดีเพราะท่านได้รับการสั่งสอนจากข้าพเจ้าตั้งแต่เด็ก จึงเปล่าประโยชน์ที่ข้าพเจ้าจะเขียนถึงท่านมากไปกว่านี้ แต่ข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่านผ่านพระคุณของพระเจ้าของเรา จงอย่าทำตามแบบอย่างของข้าพเจ้าในเรื่องไร้สาระที่ท่านเคยเห็น ข้าพเจ้าล้มลงต่อสิ่งเหล่านั้น” บนซองจดหมายเขาเขียนเพิ่มเติมว่า “ข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่าน เพื่อความรัก จงอย่าเปิดตราปิด

ผนึกนี้จนกว่าท่านได้รับคำยืนยันว่าข้าพเจ้าตายแล้ว” *Ibid.* เล่มที่ 1 หน้า 148, 149 {GC 105.2}

ในระหว่างการเดินทางของเขานั้น เขาได้รับรู้ถึงสัญญาฉบับบอกถึงความแพร่หลายในหลักคำสอนและความนิยมชมชอบที่มีให้กับงานของเขา ประชาชนจึงเข้ามาพบเขา และในบางเมืองเจ้าพนักงานการปกครองเข้ามาาร่วมเดินไปตามถนนกับเขา {GC 106.1}

เมื่อฮัสเดินทางมาถึงเมืองคอนสแตนซ์ ฮัสได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ เขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของจักรพรรดิอยู่แล้ว และได้รับคำรับรองการคุ้มครองเพิ่มเติมเป็นการส่วนตัวของพระสันตะปาปา แต่ด้วยการฝ่าฝืนคำสั่งห้ามที่ประกาศอย่างซ้ำซากบ่อยๆ ไม่ซำหนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้จึงถูกจับตามคำสั่งของพระสันตะปาปา และพระคาร์ดินัลและถูกโยนเข้าไปในคุกใต้ดินที่สกปรก ต่อมาเขาถูกย้ายไปยังป้อมปราการแข็งแรงแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำไรน์และถูกกักขังเป็นนักโทษอยู่ที่นั่น ไม่นานต่อมาพระสันตะปาปาผู้ไม่ได้ประโยชน์อะไรมากนักจากการทុจริตของตนก็ถูกจับเข้ามาอยู่ในเรือนจำแห่งนี้ *Ibid.* เล่มที่ 1 หน้า 247 สภานี้สอบสวนและพิสูจนแล้วว่าพระสันตะปาปาองค์นี้ทำความชั่วช้าที่สุด นอกจากการฆาตกรรม การทำวิทยาคม และการผิดประเวณีแล้ว ยังมี “บาปไม่เหมาะที่จะเอ่ยถึง” ด้วยความผิดเหล่านี้สภาเองจึงประกาศและในที่สุดปลดมงกุฏ

ประจำตำแหน่งพระสันตะปาปาออกและโยนพระองค์ใส่เรือจ่า พระสันตะปาปาคู่แข่งก็ถูกจับเช่นกันและได้เลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่ขึ้นมา {GC 106.2}

แม้ว่าพระสันตะปาปาเองทรงทำผิดศีลธรรมที่ร้ายแรงกว่าที่ฮัสเคยกกล่าวหาพวกเขาทลวงและซึ่งเป็นความผิดที่ฮัสเรียกร้องให้มีการปฏิรูป แต่สภาแห่งเดียวกันที่ถอดถอนพระสันตะปาปาก็เลือกเดินหน้าบดขยี้นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ต่อไป การจับฮัสเข้าไปอยู่ในเรือนจำก่อให้เกิดความโกรธแค้นอย่างยิ่งใหญ่ในประเทศโบฮีเมีย ขุนนางที่มีอำนาจเข้าหาสภา ประท้วงด้วยความจริงจังต่อต้านการกระทำที่ก้าวร้าวนี้ จักรพรรดิผู้ไม่ทรงพอพระทัยกับการละเมิดการคุ้มครองความปลอดภัยออกมาขวางการกระทำที่ต่อต้านพระองค์ แต่ศัตรูของนักปฏิรูปอาฆาตมาดร้ายและมุ่งมัน พวกเขาชักจูงจักรพรรดิโดยใช้ความโน้มเอียงความกลัว และความปรารถนาแรงกล้าของพระองค์ที่มีต่อคริสตจักร พวกเขาเอาเหตุผลโต้แย้งที่ยืดยาวเพื่อพิสูจน์ว่า “ความเชื่อต้องไม่อยู่กับคนนอกกริต หรือคนที่เข้าขายสงสัยว่านอกกริต แม้ว่าเขาจะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากจักรพรรดิและพระมหากษัตริย์ก็ตามที่” Jacques Lenfant, *History of the Council of Constance* เล่มที่ 1 หน้าที่ 516 ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาจึงมีชัย {GC 107.1}

ฮัสถูกรุมเร้าด้วยอาการเจ็บป่วยและการกักขัง อากาศในคุกมืดที่อับชื้นทำให้

เขาเป็นไข้จนเกือบเสียชีวิต ในที่สุดฮัสถูกนำไปปรากฏตัวต่อหน้าสภา ด้วยโชครวนที่พันนาการอยู่รอบตัว เขายืนอยู่เบื้องพระพักตร์จักรพรรดิผู้ทรงกอบประดัยเกียรติและความวางใจเป็นอย่างสูงในคำสัญญาว่าจะปกป้องเขา ตลอดเวลาแสนยาวนานของการต่อสู้คดีนั้น เขายึดความเชื่อไว้อย่างมั่นคงและเมื่อมาปรากฏอยู่ต่อหน้าเหล่าขุนนางของคริสตจักรและของรัฐที่มาชุมนุมกัน เขากล่าวคำประท้วงที่จริงจังและน่าเชื่อถือต่อการฉ้อราษฎร์ของสภาปกครองสงฆ์ เมื่อถูกกำหนดให้เลือกว่าจะถอนคำสอนหรือยอมรับความตายอย่างทรมาณ เขายอมรับจุดจบของผู้ที่ยอมสังเวชชีพ {GC 107.2}

พระคุณของพระเจ้าทรงคำชูเขาไว้ในระหว่างความทุกข์ยากหลายสัปดาห์ของการตัดสินระยะสุดท้าย จิตวิญญาณของเขาเต็มล้นด้วยสันติสุขแห่งสวรรค์ เขากล่าวกับเพื่อนคนหนึ่งว่า “ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้จากห้องขังและมีมือที่ล้ามด้วยโซ่ คาดว่าคำสั่งประหารของข้าพเจ้าคงจะมาในวันพรุ่งนี้...เมื่อนั้นโดยการทรงช่วยของพระเยซูคริสต์ เราจะพบกันอีกในสันติสุขที่แสนสำราญใจของชีวิตแห่งอนาคต ท่านจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาของพระองค์เองต่อข้าพเจ้ามากเพียงไร พระองค์ทรงคำชูข้าพเจ้าอย่างเกิดผลท่ามกลางการล่อลวงและความทุกข์ยากลำบาก {GC 107.3}

ในความมืดของคุกใต้ดินของเขา เขามองเห็นสว่างหน้าถึงชัยชนะของความเชื่อ

ที่แท้จริง ในความฝันเขาได้กลับไปยังโบสถ์เล็กๆ ในกรุงปรากซึ่งเขาเคยเทศนาพระกิตติคุณ เขาเห็นพระสันตะปาปาและบิชอปของเขาลบบภาพของพระคริสต์ที่เขาวาดไว้บนฝาผนังทิ้งไป “ภาพนี้ทำให้เขาเป็นทุกข์ แต่ในวันต่อมาเขาเห็นจิตรกรรมมากมายอยู่บนผนังรูปเหล่านี้ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและเพิ่มจำนวนมากขึ้นรวมทั้งด้วยสีสนที่สดใสยิ่งขึ้น ในทันทีที่ภาระงานของพวกเขาเสร็จสิ้น เหล่าจิตรกรที่มีฝูงชนห้อมล้อมอยู่นั้นได้อุทานขึ้นมาว่า “บัดนี้ขอให้พระสันตะปาปาและบิชอปเข้ามาเลย พวกเขาไม่มีวันลบบภาพนี้ทิ้งไปได้อีก” นักปฏิรูปศาสนาพูดต่อไปขณะที่เล่าถึงเรื่องของความฝันว่า “ข้าพเจ้ายืนยันด้วยความมั่นใจในเรื่องนี้ว่าจะไม่มีการลบบภาพของพระเยซูทิ้งไปอีกแล้วอย่างแน่นอน พวกเขาหวังที่จะทำลายทิ้งไป แต่นักเทศน์ที่เหนือกว่าข้าพเจ้าจะวาดใหม่ไว้ในหัวใจของคนทั้งปวง” D’Aubigné เล่มที่ 1 บทที่ 6 {GC 108.1}

ฮัสถูกนำไปปรากฏตัวต่อหน้าสภาเป็นครั้งสุดท้าย เป็นการประชุมที่ยิ่งใหญ่และตระการตา จักรพรรดิ เจ้าชายของอาณาจักร ผู้ช่วยประจำพระราชสำนัก พระคาร์ดินัล บิชอปและบาทหลวงรวมทั้งฝูงชนขนาดใหญ่มาสังเกตการณ์ในเหตุการณ์วันนั้น คนจากทุกภาคในคริสตศาสนาจักรได้มาร่วมเป็นพยานการสังเวชนูชาครั้งยิ่งใหญ่ครั้งแรกนี้ในการตั้งรกรากต่อสู้อันยาวนานของการได้มาซึ่งเสรีภาพ

ของจิตสำนึก {GC 108.2}

เมื่อฮัสได้รับคำสั่งให้ตัดสินใจครั้งสุดท้าย เขาปฏิเสธที่จะเพิกถอนและเพ่งด้วยสายตาที่ทะลุทะลวงไปยังเจ้าแผ่นดินผู้ได้ทรงละเมิดอย่างน่าอัศจรรย์ต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ “ข้าพเจ้าตั้งใจโดยที่ข้าพเจ้าเลือกเองที่จะปรากฏตัวอยู่หน้าสภาแห่งนี้ภายใต้การคุ้มครองจากสาธารณชนและความเชื่อมั่นในองค์จักรพรรดิผู้ทรงอยู่ร่วมกับพวกเราในที่นี้” Bonnechose เล่มที่ 2 หน้า 84 พระพิภพของจักรพรรดิซีจิสมันด์แดงกำ ขณะที่ย้ายตาทุกคู่หันไปยังพระองค์ {GC 108.3}

เมื่อประกาศคำตัดสินไปแล้ว พิธีการถอดยศก็เริ่มขึ้น บรรดาบิชอปแต่งตัวให้นักโทษอย่างพระ และขณะที่เขาหยิบเสื้อคลุมของบาทหลวงขึ้นมานั้น เขาพูดว่า “พวกเราสวมเสื้อคลุมสีขาวให้แก่พระเยซูคริสต์ของเราเพื่อเป็นการลบล้างพระองค์เมื่อตอนที่กษัตริย์เฮโรดได้สวนพระองค์ต่อหน้าปีลาต” *Ibid.* เล่มที่ 2 ย่อหน้าที่ 86 อีกครั้งหนึ่ง เมื่อถูกเคี่ยวเข็ญให้ถอนคำพูดนั้น เขาหันหน้าไปยังประชาชนและตอบว่า “ข้าพเจ้าจะเอาโบหน้าใดแห่งขึ้นไปมองดูสวรรค์ ข้าพเจ้าจะมองดูฝูงชนที่ข้าพเจ้าเคยเทศนาสอนพระกิตติคุณที่โบสถ์ลูทเธอร์ได้อย่างไร ไม่เลย ข้าพเจ้าถือว่าความรอดของพวกเขาสำคัญกว่าร่างกายที่แสนเวทนานี้ ซึ่งบัดนี้ถูกกำหนดให้ตาย” เขาถอดเครื่องยศไปที่ละชิ้น บิชอปแต่ละองค์ประกาศคำแช่งสาปขณะที่ประกอบพิธีใน

ส่วนของตน ในที่สุด “พวกเขาเอาหมวกทรงพีระมิดที่ทำจากกระดาษสวมลงบนศีรษะของเขา บนหมวกกระดาษนี้มีรูปวาดของปีศาจที่น่ากลัว เขียนด้วยคำบรรยายภาพว่า “คนนอกกรีดผู้ยิ่งใหญ่” อย่างเด่นชัดไว้ด้านหลัง ฮัสกล่าวว่ ‘ด้วยความชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอสวมมงกุฎอันน่าอัศจรรย์เพื่อพระองค์ โอพระเยซูเจ้า พระผู้ทรงสวมมงกุฎหนามเพื่อข้าพเจ้า” {GC 108.4}

เมื่อพวกเขาแต่งกายให้ฮัสเช่นนี้แล้ว “พระราชอาณัติกล่าวว่า ‘บัดนี้เราขอมอบวิญญูณของท่านให้กับมาร’ ยอห์น ฮัสพูดขณะที่แหงนตามองไปยังสวรรค์เบื้องบน ‘และพระองค์เจ้า ข้าพระองค์ขอถวายวิญญูณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่พระเยซูเจ้า เพราะพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดแล้ว” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 7 {GC 109.1}

บัดนี้เขาถูกมอบไว้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายโลกและนำออกไปสู่สถานที่ประหารขบวนใหญ่โตเดินตามเขาไป มีทั้งคนจำนวนหลายร้อยที่ถืออาวุธ บาทหลวงและบิชอปในชุดเสื้อคลุมราคาแพงและชาวเมืองคอนสแตนซ์ เมื่อพวกเขาผูกฮัสเข้ากับหลักประหารและพร้อมที่จะจุดไฟอีกครั้งหนึ่งผู้พลีชีพได้รับการชักชวนให้ช่วยตัวเองให้รอดด้วยการประณามความผิดของตน ฮัสพูดว่า “ความผิดอะไรที่จะให้ข้าพเจ้าประณาม ข้าพเจ้าเองทราบดีว่าข้าพเจ้าไม่มีความผิดใดเลย ข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้าให้มาเป็นพยานว่าเรื่องที่

ข้าพเจ้าเขียนและเทศนาทั้งหมดได้ทำไปเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้พ้นจากบาปและความพินาศและด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอยืนยันอย่างชื่นชมยินดีด้วยโลหิตของข้าพเจ้าถึงความจริงที่ข้าพเจ้าเขียนและเทศนาสอนไว้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 7 เมื่อเปลวไฟลุกรอบตัวเขา เขาเริ่มร้องเพลง “พระเยซู บุตรดาวิด ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์” และร้องเช่นนี้ต่อไปจนเสียงของเขาเงียบไปตลอดกาล {GC 109.2}

แม้แต่ศัตรูของเขาก็ยังตะลึงกับความกล้าหาญของเขา ผู้นิยมระบอบเปปาสีที่ร้อนรนคนหนึ่งบรรยายการสังเวชชีพของฮัสและของเจอโรมี่ที่ตายในเวลาอีกไม่นานต่อมาว่า “คนทั้งสองมีสติที่มั่นคงแน่วแน่เมื่อเวลาสุดท้ายของพวกเขามาถึง พวกเขาเตรียมตัวสำหรับไฟราวกับว่ากำลังจะไปงานเลี้ยงสมรส พวกเขาไม่ปริปากร้องเพราะความเจ็บปวด เมื่อเปลวไฟลุกสูงขึ้นไป พวกเขาเริ่มร้องเพลงสรรเสริญและความรุนแรงของไฟไม่อาจจะหยุดการร้องเพลงของพวกเขาได้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 7 {GC 109.3}

เมื่อร่างของฮัสถูกเผาเป็นจุดไปแล้ว ถ้าพร้อมดินที่อยู่ข้างใต้ถูกรวบรวมและนำไปโปรยในแม่น้ำไรน์และไหลไปจากที่นั่นลงสู่ทะเล ผู้กตขีของเขาคินตนาการอย่างไร้ผลว่าพวกเขาได้ถอนรากแห่งความจริงที่เขาเทศน์ไว้ พวกเขาไม่ได้คาดฝันแม้แต่หน่อยว่าถ้าในวันนั้นที่ไหลไปสู่ทะเลจะเป็นเมล็ดพันธุ์ที่กระจายไปยังทุกประเทศทั่วโลก ในดินแดนที่ยังไม่มีใคร

รู้จักจะเกิดผลอย่างอุดมจากการเป็นพยานให้กับความจริง เสียงที่ดังขึ้นในห้องประชุมสภาแห่งเมืองคอนสแตนซ์ปลุกเสียงสะท้อนที่จะได้ยินในทุกยุคต่อมา ฮัสไม่อยู่แล้ว แต่ความจริงที่เขาพลีชีพให้ นั้นไม่อาจพินาศไป แบบอย่างความเชื่อและความมั่นคงของเขาจะให้กำลังใจคนอื่นอีกมากมายให้ยืนหยัดเพื่อความจริง แม้ต้องเผชิญหน้ากับการทรมานและความตาย การประหารชีวิตของเขาแสดงให้เห็นว่าโลกเห็นถึงความทารุณโหดเหี้ยมของโรม ศัตรูของความจริงไม่ระแคะระคายเลยว่า พวกเขา กำลังสานต่ออุดมการณ์ที่ตนเองใฝ่หาที่จะทำลายอย่างไร้ผล {GC 110.1}

แต่กระนั้น หลักประหารโดยการเผา ทั้งเป็นอีกต้นหนึ่งกำลังตั้งขึ้นที่เมืองคอนสแตนซ์ โลกิตของอีกคนหนึ่งจะต้องเป็นพยานให้กับความจริง ตอนที่รัลาฮัสก่อนที่ฮัสจะออกเดินทางไปปรากฏตัวต่อที่ประชุมสภา เจอโรมี่แนะนำให้เขากลับหาญและตั้งมั่นไว้ โดยประกาศว่าหากฮัสตกอยู่ในภัยอันตรายใดๆ ตัวเขาเองจะบินไปช่วย เมื่อเขาได้รับข่าวว่านักปฏิรูปถูกนำเข้าห้องขังแล้ว สาวกผู้ซื่อสัตย์ท่านนี้เตรียมตัวท่านที่เพื่อทำตามที่สัญญาไว้ เขาออกเดินทางพร้อมด้วยเพื่อนร่วมทางเพียงคนเดียวโดยไม่มีการคุ้มครองความปลอดภัยจากผู้มีอำนาจผู้ใด เมื่อเดินทางถึงเขาจึงรู้ตัวว่าตนเองไม่มีหนทางช่วยปลดปล่อยฮัสเลยนอกจากนำตัวเองเข้าหาภัยอันตรายเสียเอง เขาหนีออกจากเมืองแต่ถูกจับได้ในระหว่างเดินทางกลับบ้าน

เกิดและถูกนำตัวกลับพร้อมด้วยโชครวนภายใต้การควบคุมของทหารอย่างแน่นหนา เมื่อเขาปรากฏต่อหน้าสภาเป็นครั้งแรก ความพยายามในการโต้ข้อกล่าวหาที่นำมาใส่ร้ายเขาต้องพบกับเสียงตะโกนร้องว่า “นำเขาไปเผา นำเขาไปเผา” Bonnechose เล่มที่ 1 หน้าที่ 234 เขาถูกโยนเข้าไปในคุกใต้ดิน ถูกล่ามโซ่ในท่าที่ทรมานมากและเลี้ยงด้วยขนมปังและน้ำหลายเดือนผ่านไป ความทารุณโหดร้ายจากการกักขังนำความเจ็บป่วยที่คุกคามชีวิตมาสู่เจอโรมี่และศัตรูของเขาซึ่งตอนแรกกลัวว่าเขาจะหลบหนีไปนั้น ยอมปฏิบัติต่อเขาด้วยความรุนแรงน้อยลง แต่เขายังคงถูกขังอยู่ในคุกต่อเป็นเวลาหนึ่งปี {GC 110.2}

การตายของฮัสไม่ประสบผลตามที่เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีคาดหวังไว้ การละเมิดการคุ้มครองความปลอดภัยของเขาก่อให้เกิดกระแสความโกรธแค้นและเพื่อเป็นแนวทางที่ปลอดภัยกว่าสภาจึงตัดสินใจบังคับเจอโรมี่ให้ถอนความเชื่อแทนที่จะนำเขาไปเผา เจอโรมี่ถูกนำมาปรากฏตัวต่อที่ประชุมสภาและเสนอทางเลือกให้เขากลับความเชื่อหรือตายที่หลักเผาทั้งเป็น ความตายตั้งแต่เริ่มแรกของการกักขังน่าจะเป็นความเมตตาเมื่อเปรียบเทียบกับความทุกข์ทรมานอันน่ากลัวที่เขาได้รับ แต่บัดนี้เขาอ่อนแอลงไปมากจากโรคภัยไข้เจ็บ ความโหดของสภาพห้องขังและการทรมานจากความกังวลและความตื่นตระหนก การเห็นห่าง

จากมิตรสหายและท้อแท้จากเรื่องความตายของฮัส ความแข็งแกร่งของเจออโรมี จำต้องหลีกเลี่ยงให้เขายินยอมเข้ามาบดตัวต่อสภา ปฏิญาณตัวเองที่จะยึดความเชื่อของคาทอลิกไว้และยอมรับมติของสภาที่ประณามคำสอนของไวคิลิฟและฮัสคัดค้าน “ความจริงบริสุทธิ์” ที่พวกเขาเคยสอน *Ibid.* เล่มที่ 2 หน้า 141 {GC 111.1}

ด้วยการกระทำเช่นนี้ เจออโรมียอมให้เสียงของจิตสำนึกเงียบไปและหลุดพ้นจากวาระสุดท้ายของเขา แต่ในความโดดเดี่ยวของคุกใต้ดิน เขามองเห็นสิ่งที่เขาทำลงไปได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เขาคิดถึงความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ของฮัสและใคร่ครวญเปรียบเทียบกับการปฏิเสธความจริงของตนเอง เขานึกตริภคตรองถึงพระอาจารย์ที่เขาเองปฏิญาณว่าจะรับใช้และพระเจ้าทรงทนทุกข์ต่อความมรณบทนทางเขนเพื่อเขา ก่อนที่เขาจะถอนความเชื่อ เขาพบแรงปลอบประโลมหนุนใจท่ามกลางความทุกข์ยากทั้งหมดของเขา ภายใต้ความคุ้มครองของพระเจ้า แต่บัดนี้ความเศร้าเสียใจและความสงสัยทรมานจิตวิญญาณของเขา เขารู้ดีว่าเขาจะต้องถูกบังคับให้ถอนความเชื่ออื่นๆ อีกก่อนที่เขาจะบรรลุสันติภาพกับโรม เส้นทางที่เขากำลังเดินไปนี้จะสิ้นสุดลงที่การละทิ้งความเชื่ออย่างสิ้นเชิง เขาจึงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าเพียงพอเพื่อหลบหนีความทุกข์ทรมานชั่วระยะเวลาสั้นๆ เขาไม่ควรปฏิเสธพระเจ้าของเขา {GC 111.2}

ไม่นานต่อมา เขาก็ถูกนำมาปรากฏตัว

ต่อสภา การยอมจำนนของเขาไม่ได้สร้างความพึงพอใจแก่คณะผู้พิพากษา ความกระหายเลือดที่เพิ่มขึ้นอย่างแรงจากการตายของฮัสนั้นร้องถามหาเหยื่อรายใหม่ เจออโรมีจะรักษาชีวิตของเขาได้ด้วยการสละทิ้งความจริงทั้งหมดเท่านั้น แต่เขาตัดสินใจแล้วว่า จะยืนยันความเชื่อของเขาและยอมพลีชีพตามพี่ชายของเขาเข้าสู่เปลวเพลิง {GC 112.1}

เขาประกาศยกเลิกการถอนความเชื่อครั้งก่อนและในขณะที่เป็นคนใกล้ตาย เขาเรียกร้องอย่างขึงขังขอโอกาสต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา พระราชาคณะกลัวผลกระทบจากคำแก้ต่างของเขาจึงยื่นกรานว่าเขาควรรับรองหรือปฏิเสธความจริงของข้อกล่าวหาเขาเท่านั้น เจออโรมีประท้วงความโหดร้ายและความอยุติธรรมเช่นนี้ เขากล่าวว่า “เป็นเวลาสามร้อยสี่สิบวันที่ท่านได้กักขังข้าพเจ้าไว้ในคุกมืดอันน่ากลัว ท่ามกลางความสกปรก เหมือนคลั่งสาบควาและขาดแคลนแทบทุกสิ่ง แล้วท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาให้ยืนอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านยอมฟังแต่ศัตรูแห่งความตายของข้าพเจ้าเพียงฝ่ายเดียว ท่านปฏิเสธที่จะฟังข้าพเจ้า... หากท่านเป็นคนฉลาดอย่างแท้จริงและเป็นแสงสว่างของโลก จงระวังตัวอย่างดีทำบาปต่อความยุติธรรมสำหรับตัวข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนอ่อนแอที่ต้องตาย ชีวิตของข้าพเจ้านั้นมีความสำคัญเพียงน้อยนิด และที่ข้าพเจ้าร้องขอท่านอย่าทำการตัดสินใจอย่างไม่ยุติธรรมนั้น ข้าพเจ้าพูดเพื่อท่าน

มากกว่าพูดเพื่อตนเอง” *Ibid.* เล่มที่ 2 หน้าที่ 146, 147 {GC 112.2}

ในที่สุด เขาก็ได้ตามที่ขอ ต่อหน้าผู้พิพากษาทั้งหลาย เจอโรมี่คุกเขาลงและอธิษฐานทูลขอพระวิญญูณของพระเจ้า ทรงควบคุมความคิดและคำพูดของเขา เพื่อเขาจะไม่พูดสิ่งอื่นใดที่ตรงข้ามกับความจริงหรือไม่คู่ควรกับพระอาจารย์ของเขา สำหรับเขาแล้วพระสัญญาของพระเจ้าที่ประทานแก่สาวกยุคแรกนั้นได้สำเร็จแล้ว คนเขา “จะมอบพวกท่านให้เจ้าเมืองและกษัตริย์เพราะเรา...อย่ากังวลว่าจะพูดอะไรหรืออย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลานั้น คำที่พวกท่านจะพูดนั้น พระเจ้าจะประทานแก่พวกท่าน เพราะว่าผู้ที่พูดไม่ใช่ตัวท่านเอง แต่เป็นพระวิญญูณแห่งพระบิดาของพวกท่านผู้ตรัสผ่านท่าน” มัทธิว 10:18-20 {GC 112.3}

คำพูดของเจอโรมี่สร้างความประหลาดใจและความชื่นชมแม้ในหมู่ศัตรูของเขา เขาถูกกักขังไว้ในคุกใต้ดินที่มีดทั้งปี ไม่มีโอกาสอ่านหรือแม้แต่เห็น ในสภาพที่ทุกข์ระทมทางกายและหวั่นวิตกทางจิตใจ แต่ถึงกระนั้นเขายังนำเสนอคำโต้แย้งของเขาได้อย่างชัดเจนและด้วยพลังราวกับว่าเขามีโอกาสศึกษาอย่างไม่ว่างเว้น เขาชี้ให้ผู้ฟังมองดูคนบริสุทธ์ของพระเจ้าเรียงรายเป็นแถวยาวที่ถูกผู้พิพากษาไร้ความยุติธรรมตัดสินประหาร ในคนแทบทุกรุ่นผู้ที่แสวงหาการยกระดับจิตวิญญูณของประชาชนในรุ่นของตนต้องถูกประณามและถูกกำจัดออกไป แต่ในเวลาต่อมา

กลับพิสูจนให้เห็นว่าสมควรได้รับเกียรติ พระคริสต์เองทรงถูกตัดสินเป็นผู้ร้าย ณ บัลลังก์ศาลที่ไม่ชอบธรรม {GC 112.4}

ในการถอนความเชื่อของเขาครั้งนั้น เจอโรมี่เห็นชอบกับความยุติธรรมของการตัดสินประหารฮัส บัดนี้ เขาประกาศการสำนึกผิดในการกระทำของเขาและเป็นพยานให้กับความบริสุทธิ์และความเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่ยอมสังเวยชีพเพื่อพระเจ้าท่านนั้น เขาพูดว่า “ข้าพเจ้ารู้จักท่านเป็นอย่างดีตั้งแต่เด็ก ท่านเป็นบุคคลที่ประเสริฐคนหนึ่ง เป็นคนที่ยิ่งยวดและคนบริสุทธิ์ ท่านถูกตัดสินประหารทั้ง ๆ ที่ไม่มีความผิด...ข้าพเจ้าเองก็เช่นกัน พร้อมทั้งจะตาย ข้าพเจ้าจะไม่หดห้วงถอยกลับไป ต่อหน้าความทรمانที่ศัตรูและพยานเท็จ จัดเตรียมไว้ให้ข้าพเจ้า ซึ่งสักวันหนึ่งคนเหล่านี้จะต้องรายงานการกระทำของตนเองต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้ายิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดสามารถลวงได้” *Bonnechose* เล่มที่ 2 หน้าที่ 151 {GC 113.1}

เจอโรมี่กล่าวต่อในการตำหนิตนเองที่ปฏิเสธความจริงว่า “ในบรรดาความบาปผิดที่ข้าพเจ้าทำไปตั้งแต่วัยเยาว์เป็นต้นมา ไม่มีความผิดใดที่สร้างความทุกข์ใจมากและทำให้ข้าพเจ้าเสียใจอย่างแสนสาหัสเท่ากับสิ่งที่ข้าพเจ้าทำไปในสถานที่เลวร้ายแห่งนี้เมื่อข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับคำพิพากษาโทษแสนชั่วช้าที่ตัดสินต่อไวคิลิฟและยอห์น ฮัสผู้พลีชีพอันศักดิ์สิทธิ์ผู้เป็นทั้งอาจารย์และมิตรของ

ข้าพเจ้า ถูกแล้วครับ ข้าพเจ้าขอสารภาพจากใจและขอประกาศด้วยความรู้สึกขะแยงว่าข้าพเจ้าหวาดกลัวต่อความตายอย่างน่าอัศจรรย์ได้ประณามคำสอนของพวกเขา ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงทูลขอวิงวอน...พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ขอทรงโปรดเมตตาอภัยบาปของข้าพเจ้าผู้ไม่คู่ควรจะได้รับโดยเฉพาะแก่บาปครั้งนี้ซึ่งเป็นบาปเลวร้ายที่สุด” เขาชี้ไปยังผู้พิพากษาทั้งหลายและพูดอย่างหนักแน่นว่า “ท่านตัดสินประหารไวคิลิฟและยอห์น ฮัสไมไซ เพราะท่านทั้งสองสันถลอนหลักคำสอนของคริสตจักรแต่เพียงเพราะท่านทั้งสองประณามเรื่องอัธนาของพฤติกรรมที่กระทำออกมาจากคณะสงฆ์ ในความหุรหุราฟุ่มเฟือย ความมโหฬารและความชั่วของบรรดาพระราชอาณัติและบาทหลวงทั้งหลาย สิ่งที่คุณเขายืนยันเห็นพ้องต้องกันและไม่อาจกลบเกลื่อนได้ ข้าพเจ้าก็ขอคิดและประณามเช่นเดียวกับพวกเขาด้วย” {GC 113.2}

คำพูดของเขาถูกขัดจังหวะ พระราชอาณัติทั้งหลายโกรธจนตัวสั่นร้องขึ้นมาว่า “เราต้องการข้อพิสูจน์อื่นใดอีก เราเห็นกับตาแล้วว่าคนนอกคริสตจักรนี่คือวันที่สุด” {GC 114.1}

โดยไม่สะทกสะท้านต่อความโง่เขลารุนแรง เจอโรมี่เปล่งเสียงต่อไปว่า “อะไรกันนะ ท่านคิดว่าข้าพเจ้ากลัวความตายหรือ ท่านกักขังข้าพเจ้ามาหนึ่งในคุกมืดที่น่ากลัว น่าขะแยงกว่าความตายเสียอีก ท่านปฏิบัติอย่างทารุณโหดร้ายต่อ

ข้าพเจ้ามากกว่าที่ทำกับคนชาวเติร์ก คนยิวหรือคนนอกศาสนาและเนื้อหนังของข้าพเจ้าเปื่อยเน่าหลุดออกจากกระดูกทั้งเป็นและกระนั้นข้าพเจ้าไม่เคยบ่นเพราะความยุ่งยากที่โศกเศร้ากลายเป็นคนเข้มแข็งทางใจและทางจิตวิญญาณ แต่ข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่ต้องแสดงความประหลาดใจต่อระดับความป่าเถื่อนที่ท่านกระทำต่อคริสเตียนคนหนึ่ง” *Ibid.* เล่มที่ 2 หน้า 151-153 {GC 114.2}

อารมณ์โกรธแค้นฉุนเฉียวปะทุขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็นำเจอโรมี่กลับไปขังห้องขังอย่างเร่งด่วน แต่ถึงกระนั้นคำพูดของเขาส่งผลอย่างแรงต่อความคิดของบางคนที่อยู่ในที่ประชุมในวันนั้น และปรารถนาที่จะช่วยชีวิตของเจอโรมี่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของคริสตจักรมาเยี่ยมเขาและขอให้เขามอบด้วยยอมต่อสภาสันติโอกาสสดใสที่สุดให้แก่เขาเพื่อเป็นรางวัลของการประกาศเลิกต่อต้านโรม แต่เช่นเดียวกับพระอาจารย์ของเขาเมื่อทรงได้รับข้อเสนอความเกรียงไกรฝ่ายโลก เจอโรมี่ยังคงยืนหยัดมั่นคงอย่างไม่สันถลอน {GC 114.3}

เขาพูดว่า “พิสูจน์ให้ข้าพเจ้าเห็นจากพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ว่าข้าพเจ้าผิด แล้วข้าพเจ้าก็จะบอกเลิก” {GC 114.4}

ผู้ล่องลวงคนหนึ่งพูดว่า “พระคำศักดิ์สิทธิ์ทำได้ทุกอย่างนอกจากที่จะเอามาพิพากษาคน ใครจะเข้าใจข้อเขียนได้จนกว่าคริสตจักรจะแปลความหมายแล้ว” {GC 114.5}

เจอโรมี่ตอบว่า “ประเพณีของมนุษย์ที่สืบกันต่อๆ มา มีคุณค่าของความเชื่อมากกว่าพระกิตติคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราหรือ เปาโลไม่ได้วิงวอนผู้ที่ได้จัดหมายของท่านให้ฟังประเพณีของมนุษย์แต่กล่าวว่าให้ ‘ค้นหาพระคัมภีร์’” {GC 114.6}

คำตอบร้องดังขึ้นมาว่า “คนนอกரிตข้าพเจ้าเสียใจที่ได้ยินคุณเธอมาหานานเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นแล้วว่าเธอมีมารออยู่นอกรอบตัวเธอ” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 10 {GC 114.7}

ต่อมาไม่นาน คำตัดสินประหารได้ตกมาถึงเขา เขาถูกนำไปยังจุดเดียวกับที่ฮัสสังเวชชีฟ เขาร้องเพลงในระหว่างที่เดินทางไป สีหน้าของเขาแจ่มใสด้วยความชื่นชมยินดีและมีสันติสุข สายตาของเขามุ่งอยู่ที่พระคริสต์และสำหรับเขาแล้ว ความตายไม่ได้ทำให้เขาหวาดกลัวอีกต่อไป เมื่อเพชรฆาตประหารจะมาจุดไฟที่กองเพลิง ก้าวเข้ามายืนอยู่ข้างหลังของเขา ผู้สังเวชชีฟร้องอุทานขึ้นมาว่า “เดินมาข้างหน้าอย่างกล้าหาญเถิด จุดไฟต่อหน้าข้าพเจ้าเลย หากข้าพเจ้ากลัวตาย ข้าพเจ้าคงจะไม่มีมายืนอยู่ที่นี้” {GC 114.8}

ขณะที่เปลวเพลิงลุกอรอบตัวของเขาคำพูดสุดท้ายของเขาเป็นคำอธิษฐาน “พระองค์เจ้าข้า พระบิดาเจ้าผู้ยิ่งใหญ่โปรดทรงเมตตาข้าพระองค์และอภัยบาปของข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงทราบ ว่าข้าพระองค์รักความจริงของพระองค์ตลอดมา” Bonnechose เล่มที่ 2 หน้า

168 เสียงของเขาเงียบไปและริมฝีปากยังขยับอธิษฐานต่อไป เมื่อไฟทำหน้าที่ของมันแล้ว เถ้าถ่านของผู้สังเวชชีฟพร้อมดินที่ติดกับเท้าถูกเก็บรวบรวมขึ้นไปโปรยลงในแม่น้ำโรนเหมือนเช่นที่ทำกับเท้าของฮัส {GC 115.1}

ผู้ถือคบเพลิงที่ชื่อสัตย์ของพระเจ้าต่างพินาศไปเช่นนี้ แต่ความกระจำงแห่งความจริงที่พวกเขาประกาศ ซึ่งเป็นแสงสว่างแห่งความกล้าหาญของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดจะมาดับได้ เช่นเดียวกับที่มนุษย์ไม่อาจลองหมุนดวงอาทิตย์ให้ถอยหลังกลับทางเดินของมันเพื่อห้ามฟ้าวันใหม่ที่กำลังมาถึงโลก {GC 115.2}

การประหารฮัสจุดประกายเปลวเพลิงแห่งความโกรธแค้นและความหวาดกลัวในประเทศโบฮีเมีย คนทั่วทั้งประเทศรู้สึกได้ว่าเขาคงเป็นเหยื่อของความผูกพยาบาทของบาทหลวงและการทรยศของจักรพรรดิ ฮัสได้รับการขนานนามว่าครุฑที่ชื่อสัตย์ผู้สอนความจริงและสภานี้ซึ่งสังหารเขาถูกตั้งข้อหาด้วยความผิดฐานกระทำการฆาตกรรม บัดนี้คำสอนของเขาดึงดูดความสนใจได้มากขึ้นกว่าก่อน โดยคำสั่งของพระสันตะปาปา งานเขียนของไวคิลีฟถูกนำไปเผา แต่บัดนี้ส่วนที่เหลือรอดจากการทำลายก็ถูกนำขึ้นจากที่หลบซ่อนและศึกษาร่วมกับพระคัมภีร์หรือตามแต่ส่วนที่ประชาชนจะได้มาและนำคนมากมายเข้ามาต้อนรับการปฏิรูปความเชื่อ {GC 115.3}

พวกฆาตกรของฮัสไม่ได้ยืนสงบนิ่ง

มองดูความสำเร็จในสิ่งที่ทำไป พระสันตะปาปาและจักรพรรดิจับมือกันร่วมบดขยี้ขบวนการเคลื่อนไหว และกองทัพของจักรพรรดิซีจิสมันด์ก็บุกกระหน่ำใส่ประเทศโบฮีเมีย {GC 115.4}

แต่มีผู้ปลดปล่อยคนหนึ่งได้เกิดขึ้นมา ชิสก้าเป็นหนึ่งในแม่ทัพที่มีความสามารถที่สุดและเป็นผู้นำของประเทศโบฮีเมียในยุคนั้น สายตาของเขาเกิดบอดสนิทไม่นานหลังจากสงครามเปิดฉาก ด้วยความวางใจในการทรงช่วยของพระเจ้าและความชอบธรรมของอุดมการณ์ของพวกเขา ประชาตินั้นได้ร่วมใจกันต่อต้านกองทัพยิ่งใหญ่ที่โหมกระหน่ำลงมาใส่พวกเขา ครั้งแล้วครั้งเล่า จักรพรรดิรวบรวมกองทหารที่สดใหม่ขึ้นมาเพื่อบุกประเทศโบฮีเมีย เพียงเพื่อได้รับการขับไล่กลับออกไปอย่างน่าอัศจรรย์ ชาวฮัสเซียนิม [Hussite ผู้ติดตามและเชื่อคำสอนของฮัส] ถูกปลุกฝังให้อยู่เหนือการกลัวความตายและไม่มีสิ่งใดจะมาขัดขวางพวกเขาได้ หลายปีหลังจากสงครามเปิดฉาก ชิสก้าผู้กล้าหาญตายแต่โปรโดปิอัสเข้ามารับหน้าที่แทน เขาเป็นนายพลที่มีความกล้าหาญและความสามารถที่เท่าเทียมกัน และในบางด้านเป็นผู้นำที่มีความสามารถมากกว่า {GC 116.1}

เมื่อศัตรูของชาวโบฮีเมียได้ข่าวถึงการตายของนักสู้ดาบอด เห็นว่าเป็นโอกาสดีที่จะเอาคืนสิ่งที่สูญเสียไป บัดนี้พระสันตะปาปาประกาศทำสงครามครูเสด [Crusade War สงครามศาสนา] กับ

ผู้ติดตามที่เชื่อฮัส และอีกครั้งหนึ่งกองกำลังขนาดมหึมาถูกส่งมาจู่โจมประเทศโบฮีเมีย แต่พวกเขาต้องประสบกับความพ่ายแพ้ แล้วก็มีการประกาศทำสงครามครูเสดอีกครั้งหนึ่ง ทุกประเทศทั่วยุโรปที่อยู่ภายใต้อำนาจของระบอบเปปาสีมีการรณรงค์กองกำลัง เงินทองและอาวุธสงคราม ผู้คนมากมายวิ่งเข้ามาขอรับใช้ของระบอบเปปาสีเพื่อรับประกันว่าในที่สุดจะทำจัดคนนอกกริตที่เป็นสาวกของฮัสไปได้ ด้วยความมั่นใจในชัยชนะ กองกำลังขนาดใหญ่บุกเข้าประเทศโบฮีเมีย ประชาชนรวมพลเพื่อต่อต้านผู้บุกรุกกองทหารสองฝ่ายมุ่งหน้าเดินทัพเข้าหากันจนประชิดแม่น้ำเพียงสายเดียวที่กั้นขวางระหว่างพวกเขา “พวกกองทหารครูเสดมีกำลังที่เหนือกว่า แต่แทนที่พวกเขาจะบุกข้ามแม่น้ำไปและปิดฉากการสู้รบกับชาวฮัสเซียนิมซึ่งต้องเดินทางมาไกล พวกเขาได้แต่ยืนจ้องมองนักสู้เหล่านั้น” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 17 แล้วทันใดนั้น ความหวาดกลัวลึกลับปะทุขึ้นท่ามกลางพวกเขา โดยที่ไม่ได้เข้าจู่โจมแม้สักครั้งเดียว กองกำลังยิ่งใหญ่แตกกระจายประหนึ่งมีอำนาจที่ตาเปล่ามองไม่เห็นเข้ามาขับไล่ทหารชาวฮัสเซียนิมตามสังหารกองทหารที่มาบุกได้เป็นจำนวนมาก พวกเขาไล่ตามผู้หลบหนีไปและยึดทรัพย์สินไว้มากมาย สงครามครั้งนี้แทนที่จะทำให้ยากจน กลับสร้างความร่ำรวยให้แก่ชาวโบฮีเมีย {GC 116.2}

สองสามปีต่อมา ภายใต้การนำของ

พระสันตะปาปองศ์ใหม่ มีการทำสงครามครูเสดขึ้นอีกครั้ง เหมือนเช่นครั้งก่อนๆ มีการเกณฑ์ชายหญิงจากประเทศในยุโรป ภายใต้การปกครองของระบอบเปปาสี มีการยื่นเสนอรางวัลตอบแทนให้แก่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมอันตรายนี้ สัญญาจะให้อภัยความผิดร้ายแรงที่สุดอย่างสมบูรณ์ แก่ันกรบครูเสดทุกคน ทุกคนที่ตายในสงครามจะได้รับการตอบแทนอย่างอุดมในสวรรค์ และผู้ที่รอดมาจะได้รับเกียรติยศ และทรัพย์สินสมบัติที่ได้จากการสู้รบ อีกครั้งหนึ่งกองกำลังทหารมหิมาได้เข้าร่วมและเดินข้ามชายแดน เข้าไปในประเทศโบฮีเมีย กองกำลังของชาวฮัสนิยมถอยกรูดต่อหน้าพวกเขา ปล่อยให้ผู้บุกรุกถล่มลึกเข้าไปในประเทศ และลงให้พวกเขาคิดว่าได้รับชัยชนะแล้ว ในที่สุดกองกำลังทหารของนายพลโปรโดปิอัสปักหลักอยู่กับที่แล้วกลับตัวหันหน้าเข้าหาศัตรู รุกหน้าเข้าประจัญบาน บัดนี้ชาวครูเสดจึงค้นพบความผิดพลาดของตนเอง พวกเขาเก็บตัวอยู่ในค่ายคอยการจู่โจม เมื่อเสียงกระหึ่มของกองกำลังรุกหน้าเข้ามาใกล้ แม้ก่อนที่จะมองเห็นชาวฮัสนิยม พวกเขาแตกตื่นด้วยความหวาดกลัว เจ้าชายนายพลและทหารธรรมดาละทิ้งยุทธภัณฑ์และวิ่งหนีไปทั่วสารทิศ ผู้แทนของระบอบเปปาสีที่เป็นหัวหน้าการบุกครั้งนี้พยายามรวบรวมกองกำลังที่แตกตื่นและไร้ระเบียบ แต่กลับไร้ผล แม้เขาจะพยายามอย่างถึงที่สุดแล้วก็ตามที แม้แต่ตัวเขาเองก็ยังถูกกวาดต้อนไปในกลุ่มผู้หลบหนี เมื่อ

ความซุลมุนุ่นวายสิ้นสุดลง และอีกครั้งหนึ่งทรัพย์สินที่ทิ้งไว้ตกอยู่ในกำมือของผู้ชนะ {GC 116.3}

ด้วยลักษณะเช่นนี้ เป็นครั้งที่สองที่กองกำลังมหิมาซึ่งรวบรวมจัดส่งโดยประเทศมหาอำนาจต่างๆ ในยุโรปและประกอบด้วยชายฉกรรจ์นักสู้กล้าหาญที่ผ่านการฝึกมาแล้วรวมทั้งเพียบพร้อมด้วยอาวุธต้องหลบหนีโดยที่ยังไม่ทันเป็นฝ่ายโจมตีแม้แต่ครั้งเดียวต่อหน้ากองกำลังของประเทศอ่อนแอเล็กๆ เหตุการณ์เช่นนี้สำแดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้า ผู้บุกรุกถูกจู่โจมด้วยความกลัวซึ่งมีฤทธาภาพเหนือธรรมชาติ พระองค์ผู้ทรงเอาชนะกองกำลังทหารขนาดใหญ่ของฟาโรห์ที่ทะเลแดง ผู้ทรงกระทำให้กองทหารของชาวมิเดียหลบหนีต่อหน้ากิเดโอนและนักสู้สามร้อยคน ผู้ทรงกระทำให้กองกำลังของชาวอาซีเรียนที่ยโสสยบลงข้ามข้ามคืน ทรงยื่นพระหัตถ์ออกมาอีกครั้งเพื่อต่อสู้อำนาจของผู้กดขี่ *“เขาทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นอย่างหวาดกลัวยิ่งนัก หวาดกลัวอย่างไม่เคยเป็น เพราะพระเจ้าจะทรงกระจายกระดูกของคนที่ตั้งค่ายสู้เจ้า เจ้าจะทำให้พวกเขาอับอาย เพราะพระเจ้าทรงปฏิเสชเขา”* สดุดี 53:5 {GC 117.1}

ผู้นำระบอบเปปาสีถอดใจที่จะเอาชนะด้วยการต่อสู้ ในที่สุดจึงเข้าหาด้วยวิธีทางการทูต พวกเขาใช้วิธีประนีประนอมทำเป็นว่ายอมให้ชาวโบฮีเมียมีเสรีภาพทางจิตสำนึกแต่แท้จริงได้ทรยศให้พวกเขาเข้าสู่อำนาจของโรม ชาวโบฮีเมียระบุ

หัวข้อสำคัญสี่ประการเพื่อเป็นเงื่อนไขสันติภาพกับโรมคือการมีเสรีภาพในการเทศน์คำสอนของพระคัมภีร์ สิทธิของทั่วทั้งคริสตจักรที่จะรับขนมปังและเหล้าองุ่นในพิธีศีลมหาสนิท และใช้ภาษาแม่ในการนมัสการ การละเว้นบุคคลในตำแหน่งฝ่ายสงฆ์จากการรับหน้าที่และตำแหน่งใดๆ ทางฝ่ายโลก และในกรณีของอาชญากรรม อำนาจตัดสินคดีของศาลการเมืองจะเหนือกว่าของการฝ่ายสงฆ์และฝ่ายฆราวาส ในที่สุดผู้มีอำนาจฝ่ายเปาซี “เห็นด้วยที่จะให้การยอมรับเงื่อนไขสี่ข้อของชาวฮัสเนียน แต่สิทธิของการตีความเรื่องเหล่านี้ซึ่งหมายถึงการกำหนดความสำคัญที่แน่นอนจะต้องขึ้นอยู่กับสภา—กล่าวอีกนัยหนึ่งคือต้องขึ้นกับพระสันตะปาปาและจักรพรรดิ” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 18 มีการลงนามในสนธิสัญญาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของเงื่อนไขเหล่านี้ ในที่สุด โรมก็ได้สิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งพลาดจากการใช้กำลัง ด้วยวิธีเสแสร้งและฉ้อฉล เพราะเวลาที่ตีความหมายข้อเขียนของฮัสเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์โรมอยู่ในสถานะที่จะบิดเบือนความหมายเพื่อรองรับจุดประสงค์ของตนเองได้ {GC 118.1}

มีคนกลุ่มใหญ่ในประเทศโบฮีเมียที่มองเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ทรยศต่อเสรีภาพของพวกเขา พวกเขาไม่อาจให้การยินยอมกับสนธิสัญญานี้ได้ ความขัดแย้งและการแตกแยกจึงเกิดขึ้น ก่อให้เกิดการต่อสู้และการนองเลือดภายในกันเอง ในการ

ต่อสู้ครั้งนี้ นายพลโปรโคปิอุสพ่ายแพ้และประเทศโบฮีเมียสูญเสียเสรีภาพไป {GC 118.2}

บัดนี้จักรพรรดิซีซาร์ม้านด์ผู้ทรยศฮัสและเจออโรมีได้ขึ้นครองราชเป็นกษัตริย์ของประเทศโบฮีเมียและพระองค์ทรงเดินหน้าสถาปนาหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปาซีขึ้นโดยไม่คำนึงถึงคำปฏิญาณที่ให้ไว้ว่าจะคำจูนสิทธิของชาวโบฮีเมีย แต่พระองค์ได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยจากการยอมอยู่ใต้การบังคับบัญชาของโรม เป็นเวลาสี่สิบปีที่ชีวิตของพระองค์เต็มไปด้วยงานตรากตรำและภัยอันตราย กองทัพของพระองค์ไร้ประโยชน์และคลังสมบัติรั่วไหลเนื่องจากการต่อสู้ที่ยืดยาวและไร้ผลและบัดนี้หลังจากได้เสวยราชสมบัติหนึ่งปีก็สิ้นพระชนม์ปล่อยให้อาณาจักรของพระองค์จ่ออยู่บนขอบหลุมของสงครามกลางเมืองและทั้งชื่อที่ตีตราด้วยความอัปยศเป็นมรดกให้แก่คนรุ่นหลัง {GC 118.3}

ความวุ่นวาย ความโกลาหลและการนองเลือดยืดเยื้อต่อไป อีกครั้งหนึ่งที่กองกำลังต่างชาติรุกเข้าไปในประเทศโบฮีเมีย ความไม่พอใจภายในยังคงบั่นทอนประเทศอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่คงความซื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณต้องตกอยู่ใต้การกดขี่ข่มเหงที่นองเลือด {GC 118.4}

เช่นเดียวกับที่พี่น้องร่วมชาติในอดีตจับมือทำพันธสัญญากับโรมและซิมซับความผิดของเธอ ผู้ที่ยึดความเชื่อโบราณก็ได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นคริสตจักรที่มี

ลักษณะเฉพาะ โดยตั้งชื่อว่า “ยูไนเตด เบรเธรน” [United Brethren] การกระทำนี้ชักนำคำสาปแช่งของทุกชนชั้นมาใส่พวกเขา แต่ถึงกระนั้นความมั่นคงของคนเหล่านี้ไม่ยอมสั่นคลอน พวกเขาถูกกดดันให้ต้องหาที่หลบซ่อนในป่าและถ้าพวกเขายังคงประชุมร่วมกันเพื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าและเข้าร่วมนมัสการพระองค์ด้วยกัน {GC 119.1}

โดยทางผู้นำศาสน์ที่ถูกส่งออกไปอย่างลับๆ ไปยังประเทศต่างๆ พวกเขาเรียนรู้จากที่โน่นบ้าง ที่นี้บ้างว่ายังมีผู้เชื่อความจริงกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยกระจัดกระจายอยู่ตามเมืองต่างๆ ซึ่งเป็นเหยื่อของการกดขี่ข่มเหงเช่นเดียวกับพวกเขาและที่ใจกลางเทือกเขาแอลป์มีคริสตจักรโบราณแห่งหนึ่งที่ยังคงยึดมั่นอยู่ในรากฐานของพระคัมภีร์และต่อต้านการเกิดทุนบูชาความทุจริตของโรม” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 19 พวกเขาได้รับทราบข่าวลับนี้ด้วยความสุขใจอย่างเหลือล้นและเริ่มติดต่อสื่อสารกับเหล่าคริสเตียนชาวออลเดนซิส {GC 119.2}

ชาวโบฮีเมียยืนหยัดอยู่ในพระกิตติคุณ พวกเขาเฝ้ารอคอยให้ผ่านพันธตรีแห่งการกดขี่ข่มเหง ในชั่วโมงมืดมิดที่สุด พวกเขาคงอดทนเฟ้งสายตาไปยังขอบฟ้า

เหมือนตั้งผู้ที่เฝ้ารอเวลารุ่งอรุณ “ชะตากรรมของพวกเขาตกอยู่ในวันแห่งความเลวร้าย แต่...พวกเขาจำคำพูดที่ฮัสกล่าวเป็นคนแรกและยำโดยเจโรมี่ว่าหนึ่งศตวรรษจะต้องหมุนมาบรรจบก่อนที่วันใหม่จะมาถึง คำพูดนี้ทำให้ไว้กับชาวตาโบไรต์ [Taborites คือ ผู้ปฏิรูปชาวฮัสนิยม] เป็นเหมือนคำพูดของโยเซฟที่ให้ไว้กับชนเผ่าทั้งสิบสองที่ค่ายกักกันทาสว่า “เราจะตายแล้ว แต่พระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกท่านแน่ๆ และจะพาออกไปจากดินแดนนี้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 19 ช่วงเวลาปิดท้ายของศตวรรษที่สิบห้าเป็นพยานให้กับการเติบโตขึ้นของคริสตจักรเบรเธรนอย่างช้าๆ แต่มันคง ถึงแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ห่างไกลจากการไม่ถูกรังความก็ตาม พวกเขาก็กังยังมีโอกาสได้ชื่นชมกับการพักผ่อนที่ค่อนข้างสงบบ้าง เมื่อต้นศตวรรษที่สิบหกเปิดฉากขึ้นมา โบสถ์ของพวกเขาในประเทศโบฮีเมียและโมราเวียมีจำนวนถึงสองร้อยแห่ง Ezra Hall Gillett, *Life and Times of John Huss* เล่มที่ 2 หน้า 570 ผู้ที่เหลืออยู่จำนวนน้อยนิดซึ่งหลุดพ้นจากเปลวเพลิงและคมดาบได้ชื่นชมที่มีโอกาสเห็นฟ้าใหม่ซึ่งฮัสได้ทำนายไว้ล่วงหน้า” Wylie เล่ม 3 บทที่ 19 {GC 119.3}

7

ลูเธอร์ตีตัวออกจากโรม

มาร์ติน ลูเธอร์ [Martin Luther] ยืนอยู่ในแนวหน้าสุดของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้นำคริสตจักรออกจากความมืดของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบบเปปาสีเพื่อเข้าสู่ความกระจ่างของความเชื่อที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น เขาเป็นคนที่กระตือรือร้น มุ่งมั่น หนักแน่น ไม่กลัวผู้ใด นอกจากความยำเกรงพระเจ้าและไม่ยอมรับรากฐานความเชื่อทางศาสนาใด นอกจากพระคัมภีร์ ลูเธอร์เป็นบุคคลแห่งยุคในสมัยของเขา พระเจ้าทรงบรรลุประราชกิจยิ่งใหญ่เพื่อการปฏิรูปคริสตจักร และเพื่อความกระจ่างแก่ชาวโลก โดยผ่านทางเขา {GC 120.1}

ตั้งผู้ประกาศข่าวประเสริฐรุ่นแรก ลูเธอร์เติบโตขึ้นจากกลุ่มชนที่ยากจน เขาใช้ชีวิตช่วงต้นในบ้านที่สมถะของชาวนาซาร์เออร์มันคนหนึ่ง คุณพ่อของเขาทำงานตรวจตราทุกวันในฐานะคนงานเหมืองเพื่อให้ได้เงินสำหรับการศึกษาของเขา เขาตั้งใจให้ลูกเป็นทนาย แต่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขาเป็นผู้ก่อสร้างในวิหารยิ่งใหญ่ซึ่งเติบโตอย่างแข็งแกร่งในหลายศตวรรษที่ผ่านมา ความยากลำบาก ความอดอยากและการอยู่ในวัยเยาว์อย่างเคร่งครัดเป็นโรงเรียนซึ่งพระปัญญาของพระเจ้าเตรียมลูเธอร์สำหรับงานการรับใช้ที่สำคัญยิ่งในชีวิตของเขา {GC 120.2}

คุณพ่อของลูเธอร์เป็นคนที่มีความคิดมั่นคงและว่องไว และมีอุปนิสัยที่เข้มแข็งอย่างแรงกล้า ชื่อสัตย์ มุ่งมั่นและซื่อตรง เขาจริงจังต่อความสำนึกในหน้าที่ และปล่อยให้ผลลัพธ์เป็นไปตามที่ควรจะเป็น ความสามารถในการใช้ดุลพินิจอย่างดีและบริสุทธิ์ของเขาทำให้เขามองระบบของนักบวชด้วยความคลางแคลงใจ เขาไม่พอใจอย่างมากเมื่อลูเธอร์ก้าวเข้าสู่ชีวิตนักบวชโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเขา และเวลาผ่านไปสองปีก่อนที่พ่อลูธจะคืนดีกัน กระนั้นทัศนคติของเขากียังคงเหมือนเดิม {GC 120.3}

พ่อและแม่ของลูเธอร์ให้ความสนใจต่อการศึกษาและการฝึกอบรมของลูกๆ อย่างมาก พวกเขาบากบั่นสอนลูกเรื่องความรู้ของพระเจ้าและปฏิบัติตามจริยธรรมอันดีของคริสเตียน บ่อยครั้งลูกชายคนนี้จะได้ยินคำอธิษฐานของคุณพ่อดังขึ้นเพื่อเขาจะจดจำพระนามของพระเจ้า และสักวันหนึ่งจะช่วยเผยความจริงของพระองค์ให้กว้างไกลขึ้น ด้วยชีวิตตรากตรำของพวกเขาที่พอจะเอื้อได้อย่างมีความสุข พ่อแม่ทั้งสองนี้จะใช้ทุกโอกาสพัฒนาด้วยความกระตือรือร้นเพื่อปลูกฝังศีลธรรมหรือปัญญา ความพยายามของพวกเขาเน้นจริงจังและอดสาหะเพื่อเตรียมลูกๆ สำหรับชีวิตเคร่งครัดในศาสนา และเป็นคนที่มียุทธวิธี ด้วยอุปนิสัยที่

มันคงแน่นแค้นและแข็งแกร่ง บางครั้งพวกเขากวัดขັນมากเกินไป แต่นักปฏิรูปเองแม้จะรู้ว่าในบางส่วนของพวกเขาลาดไปก็จริงอยู่ แต่ก็ยังรู้ว่าการฝึกรบของพวกเขาคือเรื่องที่เหมาะสมมากกว่าการตำหนิ {GC 121.1}

ขณะที่อยู่ในโรงเรียนที่เขาเข้าเรียนเมื่ออายุยังน้อยนั้น ลูเธอร์ได้รับการปฏิบัติอย่างแข็งแกร่งจนถึงขั้นรุนแรง พ่อแม่ของเขาอยากจนมากจนในการเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนต่างเมือง เขาจำเป็นต้องขออาหารด้วยการร้องเพลงตามบ้าน และบ่อยครั้งที่เขาต้องทนกับความหิว แนวคิดทางศาสนาอันน่าเศร้าสลดและงมงายที่นิยมกันในเวลานั้นทำให้เขากลัว เขาอนอลงในเวลากลางคืนด้วยหัวใจที่เศร้าสลด มองไปด้วยความหวาดหวั่นถึงอนาคตที่มีดมนและหวาดกลัวอยู่เสมอ เมื่อคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เข้มนวด เป็นผู้ตัดสินความที่ไม่ยอมผ่อนปรน เป็นผู้ปกครองที่เกรี้ยวกราดโหดเหี้ยม แทนที่จะเป็นพระบิดาผู้ทรงพระเมตตาแห่งสวรรค์ {GC 121.2}

แต่กระนั้น ภายใต้ความผิดหวังมากมายและใหญ่หลวง ลูเธอร์มุ่งหน้าบากบั่นรุดคืบหน้าไปสู่มาตรฐานที่สูงทั้งฝ่ายศีลธรรมและความเป็นเลิศทางปัญญา ซึ่งดึงดูดจิตวิญญาณของเขา เขาคระหยาความรู้ และลักษณะความคิดที่จริงจัง และปฏิบัติได้ ของเขานั้นนำเขาให้ปรารถนาสิ่งที่มันคงและมีประโยชน์มากกว่าสิ่งที่มิไว้เพื่อโอ้อวดและผิวเผิน

{GC 121.3}

เมื่ออายุได้สิบแปดปี ลูเธอร์เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเออร์เฟิร์ต สภาพของเขาดีขึ้นและอนาคตสดใสกว่าชีวิตในช่วงแรกเริ่ม ด้วยความมึนเข้มนและความขยันขันแข็งพ่อแม่ของเขาหาเงินได้พอที่จะเลี้ยงปากเลี้ยงท้องและให้การเลี้ยงดูตามที่เขาต้องการ และอิทธิพลของมิตรรอบข้างที่รู้จักช่วยลดความมืดมนของชีวิตที่เคยถูกบดบังมาก่อน เขาสมัครเข้าเรียนกับอาจารย์ชื่อดังที่สุด เขายืนยันขันแข็งเก็บสะสมแนวคิดอันล้ำค่าที่สุดของพวกเขาและเอาความรู้ของผู้มีปัญญามาเป็นของตน แม้เขาเคยอยู่ภายใต้ระเบียบวินัยที่เข้มนวดของครูผู้สอนในอดีต เขาฉายแววความโดดเด่นตั้งแต่แรก และด้วยอิทธิพลที่เอื้ออำนวย สมองของเขาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ความจำที่แม่นยำ ความคิดที่กระฉับกระเฉง พลังการใช้เหตุผลอันแรงกล้าและการนำมาประยุกต์ใช้อย่างไม่ย่อท้อ ไม่ช้าช้าเขาขึ้นไปอยู่ระดับหัวแถวท่ามกลางผู้ร่วมงาน การฝึกวินัยทางปัญญาทำให้เขาเข้าใจอย่างเต็มที่และปลุกการทำงานของสมองให้ตื่นและทำให้ความเข้าใจเฉียบแหลม สิ่งเหล่านี้กำลังจัดเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับความขัดแย้งในชีวิต {GC 121.4}

ความยำเกรงพระเจ้าฝังลึกอยู่ในหัวใจของลูเธอร์ ทำให้เขายังคงรักษาความมั่นคงของเป้าหมายและนำเขาไปสู่ความถ่อมใจอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ในส่วนลึกของหัวใจ เขารู้ว่าต้องพึงการทรง

ช่วยของพระเจ้า เขาจึงไม่เคยพลาดที่จะเริ่มต้นแต่ละวันด้วยคำอธิษฐาน ในขณะที่จิตใจของเขาอ่อนนวลของการทรงนำและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เขาพูดอยู่เสมอว่า “การอธิษฐานที่ดี เป็นอีกด้านที่ดีของการศึกษา” D'Aubigné เล่มที่ 2 บทที่ 2 {GC 122.1}

วันหนึ่ง ในขณะที่เขาค้นคว้าศึกษาหนังสือในห้องสมุดอยู่นั้น เขาพบพระคัมภีร์ภาษาละตินเล่มหนึ่ง หนังสือเช่นนี้เขาไม่เคยเห็นมาก่อน เขาไม่เคยรู้เลยว่า มีหนังสือเช่นนี้ เขาเคยได้ยินว่ามีหนังสือพระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตบางตอน ซึ่งนำมาอ่านในที่ประชุมให้ประชาชนฟังและเขาคิดว่านั่นเป็นพระคัมภีร์ทั้งเล่ม บัดนี้เขาเห็นพระวณะของพระเจ้าทั้งเล่มเป็นครั้งแรก เขาพลิกหน้ากระดาษศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเกรงขามระคนกับความพิศวง ด้วยชีพจรที่เต้นแรงและหัวใจที่เต้นเป็นจังหวะอย่างแรง เขาอ่านพระวณะแห่งชีวิตให้ตัวเองฟังหยุดชะงักครั้งแล้วครั้งเล่าและอุทานว่า “โอ หากพระเจ้าจะประทานหนังสือเช่นนี้ให้เป็นของข้าสักเล่มหนึ่ง” *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 2 ทูตสวรรค์อยู่เคียงข้างเขาและลำแสงจากพระบัลลังก์ของพระเจ้าเปิดเผยขุมทรัพย์แห่งความจริงให้เขาเข้าใจ เขาหวาดกลัวอยู่ตลอดเวลาที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย แต่บัดนี้เขาสันนิษฐานถึงสภาวะของเขาคือเป็นคนบาปอย่างที่เขาไม่เคยรู้สึกมาก่อน {GC 122.2}

ในที่สุด ความปรารถนาอย่างจริงใจที่

จะหลุดพ้นจากบาปและพบกับสันติสุขในพระเจ้านำเขาให้ก้าวเข้าไปประจำอยู่ในวัดและอุทิศตนเองสู่ชีวิตของนักบวช ในสถานที่แห่งนี้เขาถูกกำหนดให้ทำงานหนักจำเจที่ต่ำต้อยที่สุดและให้ขอทานตามบ้าน เขาอยู่ในวัยที่ต้องการความเคารพและคำชมเชยมากที่สุด แต่หน้าที่การงานอันต่ำเช่นนี้ทำลายความรู้สึกตามธรรมชาติของเขา แต่เขาก็ทนทำงานที่อับอายขายหน้านี้อย่างอดทนโดยเชื่อว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำเพราะบาปของตน {GC 123.1}

ทุกเสี้ยวนาทีที่เขาปลีกตัวจากหน้าที่ประจำวันของเขาได้ เขาจะใช้ในการศึกษา อดหลับอดนอนและแม้แต่เจียดเวลาที่ใช้ในการรับประทานอาหารอันน้อยนิดของเขา เขาชื่นชอบกับการศึกษาพระวณะของพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด เขาพบพระคัมภีร์เล่มหนึ่งที่สามโซ่ติดกับผนังของคอนแวนต์ และบ่อยครั้งจะไปที่แห่งนี้ ขณะที่ความสำนึกผิดในบาปของเขาเพิ่มมากขึ้น เขาลงแรงด้วยการกระทำของเขาเองเพื่อจะรับการอภัยและมีสันติสุข เขาดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดด้วยการอดอาหาร การเฝ้าระวังระไว และทบทวนตัวเองเพื่อยับยั้งความชั่วตามธรรมชาติของวัยของเขา ซึ่งชีวิตนักบวชของเขาไม่อาจปลดปล่อยเขาให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ได้ เขาไม่หลบหนีจากการเสียสละใดที่จะช่วยเขาไปถึงความบริสุทธิ์แห่งหัวใจเพื่อทำให้เขาเข้าเฝ้าเป็นที่ชอบเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า เขาพูดในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้าเป็น

นักบวชที่เคร่งครัดอย่างจริงแท้และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างกวดขันเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะเอ่ยเป็นนาวาจาได้ หากมีนักบวชคนใดจะเข้าสวรรค์ได้ด้วยการทำงานของนักบวชเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะต้องเป็นคนที่คู่ควรอย่างแน่นอน...หากข้าพเจ้ายังคงกระทำการนี้ยืดยาวต่อไปอีก ข้าพเจ้าน่าจะแบกความบัดสีของข้าพเจ้าไปถึงความตายเป็นแน่" *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 3 จากผลของความเข้มงวดทางวินัยอันเจ็บปวดเช่นนี้ เขาสูญเสียพลังกำลังและเป็นลมอยู่เสมอ ส่งผลให้เขากลับฟื้นสู่สภาพปกติอีกต่อไปไม่ได้ แต่ด้วยความพากเพียรทั้งหมดนี้จิตวิญญาณของเขากลับไม่พบกับสันติสุข ในที่สุดเขาถูกบีบคั้นจนเกือบตกสู่ความสิ้นหวัง {GC 123.2}

เมื่อลูเซอรัดูเหมือนว่าสูญเสียทุกอย่างไปแล้ว พระเจ้าประทานมิตรและผู้ช่วยคนหนึ่งมาให้เขา สเตาพิทซ์ผู้เคร่งครัดในศาสนา มาเปิดพระวจนะของพระเจ้าให้ลูเซอรัเข้าใจและขอให้เขามองข้ามตนเอง ยุติการไตร่ตรองถึงการลงโทษของพระเจ้าอันเนื่องมาจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์และมองไปยังพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงอภัยบาป “แทนที่จะทรมานตัวเองอันเนื่องจากบาป ให้ท่านวิ่งเข้าหาอ้อมแขนของพระเจ้าได้ จงวางใจในพระองค์ ในชีวิตแห่งความชอบธรรมของพระองค์ ในความตายที่ลบล้างบาป... จงฟังพระบุตรของพระเจ้า พระองค์เสด็จมารับสภาพมนุษย์เพื่อประทานความมั่นใจแก่ท่านว่าจะได้รับความพึงพอใจของ

พระเจ้า” “จงรับพระองค์ผู้ทรงรักท่านก่อน” *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 4 ผู้สื่อข่าวแห่งพระกรุณาพูดไว้เช่นนี้ คำพูดของเขาสร้างความประทับใจต่อความคิดของลูเซอรั ภายหลังจากการดิ้นรนมากมายกับความผิดที่เขายึดไว้มาเนิ่นนาน คำพูดทำให้เขาเข้าใจความจริงและแล้วสันติสุขจึงเกิดขึ้นในจิตวิญญาณที่ทุกข์โศกของเขา {GC 123.3}

ลูเซอรัได้รับการเจิมตั้งให้ เป็นบาทหลวงและย้ายจากการจำวัดไปดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งวิตเทนเบิร์ก เขาพากเพียรกับการศึกษาพระคัมภีร์ภาษาดั้งเดิม เริ่มเอาเรื่องพระคัมภีร์มาบรรยายและนำพระธรรมสดุดี พระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตมาเปิดเผยให้กลุ่มชนที่ชื่นชอบฟัง คำเทศน์ของเขาเข้าใจ สเตาพิทซ์ผู้เป็นทั้งเพื่อนและผู้บังคับบัญชาของเขาขอร้องให้เขาก้าวขึ้นธรรมาสันและเทศนาพระวจนะของพระเจ้า ลูเซอรัล็งเลใจ รู้สึกว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะพูดกับประชาชน ในฐานะเป็นตัวแทนของพระคริสต์ หลังจากที่เขาดิ้นรนเป็นระยะเวลาอันยาวนานเขาจึงยอมทำตามคำขอของเพื่อน เขาเป็นผู้ที่ชำนาญเรื่องของพระคัมภีร์อยู่แล้วและพระคุณของพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา ความคล่องแคล่วในการพูดของเขาดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง การนำเสนอความจริงของเขานั้นชัดเจนและมีพลัง สามารถโน้มน้าวความเข้าใจ และความศรัทธาแรงกล้าของเขาสัมผัสจิตใจของเหล่าผู้ฟัง {GC 124.1}

ลูเธอร์ยังคงเป็นบุตรที่ซื่อสัตย์ของคริสตจักรเปปาสีและไม่เคยคิดที่จะทำสิ่งอื่นใดเลย ภายใต้การจัดเตรียมของพระเจ้า เขาได้ไปเยือนกรุงโรม เขาออกเดินทางด้วยเท้า พักแรมตามวัดริมทาง ณ คอนแวนต์แห่งหนึ่งในประเทศอิตาลี เขาตะลึงกับความร่ำรวยโอ้อวดระการตาและความหรูหรา ด้วยรายได้มากมายจากเงินบริจาค นักบวชพักอาศัยอยู่ในห้องพักที่โอโถง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหรา และราคาแพงที่สุด และกินเลี้ยงที่โต๊ะอาหารอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย ด้วยความสงสัยที่เจ็บปวด ลูเธอร์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพเช่นนี้กับชีวิตของเขาที่ละทิ้งตนและความยากลำบาก ความคิดของเขาเริ่มสับสน {GC 124.2}

ในที่สุด เขามองเห็นเมืองที่มีภูเขาล้อมรอบแต่ไกล เขาก็มลงกับพื้นกราบด้วยความซึ่งใจพร้อมกับร้องว่า “กรุงโรมที่บริสุทธิ์ ข้าขออน้อมคำนับท่าน” *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 6 เขาเดินทางเข้าไปในเมืองไปเยี่ยมตามโบสถ์ต่างๆ ฟังนิยายอันแสนประหลาดที่พวกบาทหลวงและนักบวชเล่าซ้ำแล้วซ้ำอีก และประกอบพิธีกรรมทั้งหมดตามที่กำหนด ทุกแห่งหน สิ่งที่เขามองเห็นทำให้เขาเต็มไปด้วยความประหลาดใจและความหวาดกลัว เขาตระหนักว่าความชั่วร้ายมีดาษดื่นอยู่ในนักบวชทุกชนชั้น เขาได้ยินการพูดกลลากลามากจากพวกพระราชอาคันตุกะและวิดิกกับวาจาหยาบคายอันน่ารังเกียจของพวกเขาแม้ในขณะที่ประกอบพิธีมิสซา ในขณะที่

ที่เขาคลุกคลีอยู่กับนักบวชและประชาชน เขาก็พบกับความสามะเลเทเมาและความเสเพล ไม่ว่าจะเขาจะหันหน้าไปทิศใด แม้ในสถานที่บริสุทธิ์เขาก็พบแต่คำพูดหยาบคาย เขาเขียนบันทึกไว้ว่า “ไม่มีใครจะนึกภาพออกได้เลยว่า บาปหรือการกระทำที่น่าอัปยศจะพบได้ในโรม จะต้องไปดูและฟังเองก่อนจึงจะเชื่อ ด้วยเหตุนี้จึงมีคนพูดติดปากว่า ‘หากมีนรก กรุงโรมก็สร้างอยู่บนนั้น เป็นอเวจีที่ทำให้กำเนิดบาปทุกชนิด’” *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 6 {GC 124.3}

ด้วยคำสั่งของพระสันตะปาปาที่ตราออกมาไม่นานนักเรื่องการอภัยบาปที่สัญญาปลดปล่อยทุกคนที่คุกเข่าขึ้น “บันไดปีลาต” เป็นบันไดที่อ้างว่าพระเยซูเสด็จก้าวลงขณะออกจากห้องพิพากษาของชาวโรมันและทรงเคลื่อนย้ายจากกรุงเยรูซาเล็มมายังกรุงโรม วันหนึ่งขณะที่ลูเธอร์กำลังคุกเข่าขึ้นบันไดด้วยความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ ทันใดนั้น เขาได้ยินเสียงดั่งดังฟ้าร้องบอกกับเขาว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” โรม 1:17 เขาระโดดขึ้นยืนและวิ่งไปจากที่นั่นด้วยความอัปยศและความหวาดกลัว ข้อพระคัมภีร์นี้ไม่เคยสูญเสียอำนาจการตกลงใจไปจากจิตวิญญาณของเขาเลย ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา เขามองเห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าก่อนถึงความล้มเหลวในการฟังการกระทำของมนุษย์เพื่อได้รับความรอดและความจำเป็นที่จะต้องมีความเชื่อที่มั่นคงเสมอในพระคุณความดี

ของพระคริสต์ ตาของเขาเปิดออกแล้ว และจะไม่มียันเปิดให้กับการลอกของระบบอบเปาซีอีก เมื่อเขาหันหน้าออกไปจากโรม เขาก็หันหัวใจของเขาออกไปด้วย ตั้งแต่เวลานั้นรอยริ้วขยายใหญ่ขึ้นจนเขาตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดออกจากคริสตจักรของระบบอบเปาซี {GC 125.1}

หลังจากที่ลูเธอร์กลับจากโรม เขารับปริญญาดุษฎีบัณฑิต [ดอกเตอร์ หรือ doctor ผู้ได้รับปริญญาเอก] ทางด้านศาสนศาสตร์จากมหาวิทยาลัยวิตเทนเบิร์ก บัดนี้เขามีเสรีภาพที่จะอุทิศตนให้กับพระคัมภีร์ที่เขารักอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน เขาสัญญาอย่างจริงจังว่าจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความใส่ใจและเทศนาด้วยความสัตย์ซื่อตลอดชั่วชีวิต ไม่ใช่คำสอนหรือหลักข้อเชื่อของพระสันตะปาปา เขาไม่ได้เป็นนักบวชหรือศาสตราจารย์ธรรมดาคนหนึ่งแต่เป็นผู้ประกาศพระคัมภีร์ที่ผ่านการรับรองมาแล้วคนหนึ่ง เขาได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้เลี้ยงแกะเพื่ออภิบาลลูกแกะในฝูงของพระเจ้าที่หิวและกระหายความจริง เขาประกาศอย่างแน่วแน่ว่า คริสเตียนจะต้องไม่รับหลักคำสอนอื่นใดนอกจากที่วางอยู่บนหลักฐานของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ คำพูดเช่นนี้โจมตีที่ฐานรากโดยตรงของระบบอบเปาซี เป็นคำพูดที่ประกอบด้วยหลักการสำคัญของการปฏิรูปศาสนา {GC 125.2}

ลูเธอร์มองเห็นถึงอันตรายของการยกชูทฤษฎีของมนุษย์ขึ้นเหนือพระวจนะของพระเจ้า เขาโจมตีอย่างไม่เกรงกลัว

ถึงความซื่อสัตย์จอมปลอมที่หวังผลของผู้คงแก่เรียนและต่อต้านปรัชญาและศาสนศาสตร์ซึ่งครอบงำประชาชนมานาน เขาประณามว่าความรู้เช่นนี้ไม่เพียงไร้ค่าแต่ยังเป็นพิษที่อันตราย และเขาลงแรงที่จะนำความคิดของผู้ฟังของเขาให้ห่างจากเล่ห์เหลี่ยมของนักปรัชญาและนักศาสนศาสตร์ให้มาหาความจริงนิรันดร์ตามคำสอนของผู้เผยพระวจนะและอัครทูต {GC 126.1}

ข่าวสารที่เขาประกาศแก่ประชาชนที่สนใจฟังนั้นล้ำค่ายิ่งนัก หูของพวกเขาไม่เคยได้ยินคำสอนเช่นนี้มาก่อน ข่าวประเสริฐแห่งความรักของพระเจ้าช่วยให้รอด ความมั่นใจของการอภัยและสันติสุขโดยผ่านพระโลหิตของการไถ่บาป ทำให้หัวใจของเขาทั้งหลายเปรมปรีดีและตะตองใจของพวกเขาให้มีความหวังอมตะขึ้นในใจ ที่เมืองวิตเทนเบิร์กกล้าแสงแห่งความกระจ่างดวงหนึ่งถูกจุดให้สว่างขึ้นและจะแผ่กว้างออกไปจนถึงที่สุดปลายของโลกและจะทวีความสว่างยิ่งขึ้นจนถึงเวลาปิดฉากลง {GC 126.2}

แต่ความสว่างและความมืดประสานเข้ากันเป็นหนึ่งไม่ได้ ระหว่างความจริงและความเท็จมีความขัดแย้งที่ไม่อาจปกปิดได้ การเชิดชูและปกป้องฝ่ายหนึ่งหมายถึงการโจมตีและเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่ง พระผู้ช่วยให้รอดเองทรงเปิดเผยว่า “เราไม่ได้นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา” มัทธิว 10:34 ไม่กี่ปีต่อมาหลังจากที่การปฏิรูปทางศาสนาเปิดฉากขึ้น ลูเธอร์

พูดว่า “พระเจ้าไม่ได้ทรงนำข้าพเจ้า พระองค์ทรงผลักข้าพเจ้าให้เดินไปข้างหน้า พระองค์เป็นผู้ขับเคลื่อนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนายของตัวเอง ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอยู่อย่างสงบแต่ข้าพเจ้าถูกผลักให้เข้ามาอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากและการปฏิวัติ” D'Aubigné เล่มที่ 5 บทที่ 2 บัดนี้เวลาที่กดดันให้เขาเข้าสู่การต่อสู้กำลังมาถึงแล้ว {GC 126.3}

คริสตจักรโรมันเอาพระคุณของพระเจ้ามาทำเป็นสินค้า โตะของคนแลกเงิน (มัทธิว 21: 12) ถูกจัดตั้งขึ้นข้างแท่นบูชาของคริสตจักร และบรรยากาศของบริเวณคริสตจักรกระหึ่มไปด้วยเสียงร้องของผู้ซื้อและผู้ขาย เบื้องหลังเสียงเชิญชวนในการหาเงินทุนเพื่อก่อสร้างโบสถ์เซนต์ปีเตอร์ที่กรุงโรม มีการเสนอขายโบลบมลทินบาปอย่างเปิดเผยด้วยสิทธิอำนาจของพระสันตะปาปา อาคารโบสถ์หลังหนึ่งจะถูกสร้างขึ้นด้วยราคาอาชญากรรมเพื่อใช้มีสสารพระเจ้า ฐานรากของโบสถ์ตั้งอยู่บนคำจ้างของความชั่ว แต่วิธีการซึ่งโรมนำมาใช้เพื่อขยายอำนาจของตนนั้น ยั่วยุปลุกปั่นให้เกิดการตอบโต้อย่างรวดเร็วที่สุดต่ออำนาจและความยิ่งใหญ่ของโรม วิธีการเช่นนี้กระตุ้นให้เกิดศัตรูต่อหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีผู้มั่งมีและทำงานอย่างเกิดผล และนำไปสู่สงครามที่สันคลอนบัลลังก์ของระบอบเปปาสีและกระแทกมงกุฏสามชั้นบนพระเศียรของพระสันตะปาปา {GC 127.1}

เททเซลเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้จัดการเรื่องการขายโบลบมลทินบาปในประเทศเยอรมนี เขาเคยถูกตัดสินในความผิดเลวร้ายที่สุดต่อสังคมและต่อพระบัญญัติของพระเจ้า แต่เขาก็หลุดพ้นจากการลงโทษทั้งยังได้รับการจ้างให้สานต่อโครงการระดมทุนที่ไร้ศีลธรรมของพระสันตะปาปา ด้วยความอึกเหิม เขาเน้นย้ำคำล่อลวงอย่างเปิดเผยและเล่านิทานลวงโลกทั้งหลายเพื่อหลอกประชาชนที่ไม่รู้ ที่เขื่องมขายได้อย่างง่ายดาย หากพวกเขาไม่พระวจนะของพระเจ้าอยู่กับตัว พวกเขาจะไม่ถูกหลอกเช่นนี้ เพื่อควบคุมประชาชนเหล่านี้ให้อยู่ใต้การปกครองของระบอบเปปาสีและเพื่อขยายอำนาจและทรัพย์สินสมบัติของบรรดาผู้นำ พระคัมภีร์จึงเป็นของต้องห้ามสำหรับพวกเขา (โปรดดู John C. L. Gieseler, A Compendium of Ecclesiastical History ตอนที่ 4 เล่มที่ 1 ย่อหน้า 5) {GC 127.2}

เมื่อเททเซลเดินทางเข้าไปยังเมืองหนึ่ง จะมีผู้ส่งข่าวคนหนึ่งเดินนำหน้าเขาและประกาศว่า “พระคุณของพระเจ้าและของคุณพ่อศักดิ์สิทธิ์มาเยือนท่านถึงประตูบ้านของท่านแล้ว” D'Aubigné เล่มที่ 3 บทที่ 1 และประชาชนจะออกมาต้อนรับผู้เสแสร้งที่หมิ่นประมาทพระเจ้าคนนี้ราวกับว่าเขาเป็นพระเจ้าเองที่เสด็จมาจากสวรรค์ เพื่อลงมาหาพวกเขา ธุรกิจอันน่าอัศจรรย์นี้เกิดขึ้นในคริสตจักรและเททเซลก้าวขึ้นธรรมาสันถ์กล่าวยกย่องว่าโบลบมลทินบาป

เป็นของประทานประเสริฐที่สุดของพระเจ้า เขาเปิดเผยว่าโดยความดีของไบลบบมลินบาปของเขา บาปทั้งหมดที่ผู้ชื้อปรารถนา จะกระทำในภายหลังจะได้รับการอภัยและยังบอกด้วยว่า “การกลับใจเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 1 นอกเหนือจากนี้ เขายังให้ความมั่นใจแก่ผู้ฟังว่าไบลบบมลินบาปมีอำนาจไม่เพียงแต่จะช่วยผู้ที่ยังมีชีวิตให้รอดแต่จะช่วยคนที่ตายไปแล้วด้วย ทันทีที่เหรียญเงินตกกระทบบดกิ้งกับกันตุ้รับบริจาค ดวงวิญญาณที่ถูกชำระด้วยเงินนั้นจะรอดพ้นจากแดนชำระและมุ่งหน้าขึ้นไปสวรรค์ (โปรดดู K. R. Hagenbach, *History of the Reformation* ตอนที่ 1 หน้า 96) {GC 127.3}

เมื่อซีโมน มากัสเสนอที่จะซื้ออำนาจที่จะทำการอัศจรรย์จากอัครสาวกนั้น เปโตรตอบเขาว่า “เงินของเจ้าจงพินาศพร้อมกับตัวเจ้า เพราะเจ้าคิดว่าของประทานจากพระเจ้าสามารถซื้อด้วยเงินได้” กิจการ 8:20 แต่คนนับพันกระเสือกกระสนคว่ำสิ่งที่เททเซลเสนอทองคำและเงินไหลเข้าสู่กองคลังของเขา ความรอดที่เงินทองหาซื้อได้นั้นจะรับมาได้มาง่ายกว่าความรอดที่ต้องการการกลับใจ ความเชื่อและการลงแรงอย่างพากเพียรเพื่อต่อต้านและเอาชนะบาป (โปรดดูภาคผนวก) {GC 128.1}

ผู้คงแก่เรียนและเคร่งครัดในคริสตจักรโรมันต่อต้านหลักคำสอนเรื่องไบลบบมลินบาปและมีคนมากมายที่ไม่ศรัทธาในคำ

กล่าวอ้างที่ขัดแย้งต่อทั้งเหตุผลและการเปิดเผย ไม่มีพระราชกฤษฎีกาของค็อดกล้ำ แม้แต่ส่งเสียงคัดค้านการค้าขายที่ชั่วช้าเช่นนี้ แต่สติปัญญาของคนมากมายถูกรบกวนและหงุดหงิด และหลายคนทูลถามพระเจ้าอย่างกระวนกระวายใจว่าพระองค์จะไม่ทรงกระทำการใด ๆ ผ่านเครื่องมือบางอย่างเพื่อชำระคริสตจักรของพระองค์หรือ {GC 128.2}

แม้ลูเธอร์จะยังคงเป็นผู้นิยมระบอบเปป้าชืออย่างเข้มงวดก็ตามที่ เขาวิตกกับการหมิ่นประมาทพระเจ้าอย่างอุกอาจในเรื่องธุรกิจไบลบบมลินบาปนี้ คนจำนวนมากในโบสถ์ของเขาชื้อใบรับรองการอภัยบาปและต่อมาไม่นานพวกเขาก็เข้ามาหาศาสนาจารย์ของตนเพื่อสารภาพบาปของตนและหวังจะได้รับการปลดเปลื้องบาปไม่ใช่เพราะการสำนึกผิดและมีความปรารถนาจะปฏิรูปแต่อาศัยเหตุผลของการมีไบลบบมลินบาป ลูเธอร์ปฏิเสธที่จะปลดเปลื้องพวกเขาและเตือนเขาทั้งหลายว่า หากพวกเขาจะไม่กลับใจและปฏิรูปชีวิตของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะต้องพินาศไปพร้อมบาป ด้วยความสังสัยพวกเขากลับไปหาเททเซล บ่นกับเขาว่าผู้รับสารภาพบาปปฏิเสธไบลบบมลินบาปของเขาและมีบางคนกล่าวหาเงินคืนจากเขา นักบวชภราดรผู้นี้โกรธเป็นฟืนเป็นไฟ เขากล่าวคำสาปแช่งรุนแรงมากมาย จัดการวางเพลิงตามสี่แยกต่างๆ พร้อมกับประกาศว่า “เขาได้รับพระบัญชาจากพระสันตะปาปา

ให้เผาคณนอกรีตทั้งหลายที่กล้าต่อต้านไบเบิลมลทินบาปอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” D’Aubigné เล่มที่ 3 บทที่ 4 {GC 128.3}

บัดนี้ลูเธอร์ก้าวสู่งานของเขาอย่างกล้าหาญในฐานะผู้เชิดชูสัจธรรม เสียใจเป็นอย่างจริงใจและนำยาเกรงของเขาตั้งออกมาจากรรมาสน์ เขาเปิดเผยลักษณะอันก้าวร้าวของบาปต่อหน้าประชาชนและสอนพวกเขาว่าเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะบรรเทาความผิดหรือหนีการลงโทษให้พ้นด้วยการกระทำของตนเอง ไม่มีสิ่งใดนอกจากการสำนึกผิด การกลับใจหันเข้าหาพระเจ้าและความเชื่อในพระคริสต์ จึงจะช่วยคนบาปให้รอดได้ พระคุณของพระคริสต์ซื้อชายกันไม่ได้ เป็นของประทานที่ให้เปล่า เขาแนะนำประชาชนไม่ให้เชื่อไบเบิลมลทินบาปแต่ให้มองด้วยความเชื่อไปยังพระผู้ไถ่ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขน เขาเล่าประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดของตนในการแสวงหาความรอดอย่างไร้สาระโดยการลงโทษตนเองและให้ความมั่นใจแก่ผู้ฟังว่า ด้วยการหันมองออกไปจากตัวเองและการมีความเชื่อในพระคริสต์ พวกเขาจะพบสันติสุขและความสุข {GC 129.1}

ในขณะที่เททเซลยังดำเนินการค้าของเขาและการเสแสร้งอย่างไม่ยำเกรงพระเจ้านั้น ลูเธอร์ตัดสินใจต่อต้านการล่วงละเมิดนี้ให้ได้ผลยิ่งขึ้น แล้วในไม่ช้าโอกาสก็มาถึง โบสถ์ปราสาทแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กมีวัดถูตามตำนานโบราณมากมายและจะนำออกแสดงให้ประชาชน

บูชาในเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เพื่อสารภาพบาปและจะได้รับการอภัยอย่างหมดสิ้น ด้วยเหตุฉะนี้ ในวันเหล่านี้ประชาชนจำนวนมากจะเข้าเยี่ยมสถานที่แห่งนี้ มีเทศกาลสำคัญที่สุดเทศกาลหนึ่งคือวันฉลองนักบุญทั้งหลาย และกำลังใกล้จะมาถึงแล้ว ก่อนหน้านั้นหนึ่งวัน ลูเธอร์ซึ่งมาพร้อมกับฝูงชนไปยังโบสถ์ เขานำแผ่นป้ายประกอบด้วยข้อเสนอก่าสิบห้าข้อซึ่งต่อต้านหลักคำสอนเรื่องไบเบิลมลทินบาปไปปิดไว้ที่หน้าประตู เขาเปิดเผยถึงความเต็มใจของเขาที่จะปกป้องบทความเหล่านี้ในวันรุ่งขึ้นที่มหาวิทยาลัยจากทุกคนที่เห็นสมควรที่จะโจมตีข้อเสนอเหล่านี้ {GC 129.2}

ข้อเสนอของเขาดึงดูดความสนใจของฝูงชนอย่างกว้างขวาง มีคนมาอ่านแล้วอ่านอีกและเล่าต่อๆ กันในทุกที่ ความตื่นเต้นเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยและทั่วทั้งเมือง บทความเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าอำนาจที่จะประทานครอบภัยบาปและยกความผิดไม่เคยมอบไว้ให้กับพระสันตะปาปาหรือมนุษย์คนหนึ่งคนใด ุบายทั้งหมดเป็นเรื่องตลกที่สร้างขึ้นมาจากความมกมายของประชาชน เป็นเครื่องมือของซาตานที่จะทำลายจิตวิญญาณของคนทั้งหมัดที่วางใจในเหล่าที่เสแสร้งและหลอกลวงนี้ ทั้งยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าชาวประเสริฐของพระคริสต์เป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดของคริสตจักร และพระคุณของพระเจ้าที่เปิดเผยให้เห็นนั้น

ทรงโปรดประทานให้อย่างเสรีแก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยการกลับใจและด้วยความเชื่อ {GC 130.1}

บทความของลูเธอร์ท้าทายการเปิดอภิปรายปัญหา แต่ไม่มีผู้ใดกล้ารับคำทำนั้น เพียงไม่กี่วัน แนวคิดที่เขาเสนอกระหึ่มไปทั่วประเทศเยอรมนีและเพียงไม่กี่สัปดาห์ก็ดังก้องไปทั่วอาณาจักรคริสตศาสนา ผู้นิยมลัทธิโรมันที่เคร่งครัดมากมายผู้มองเห็นและโอดครวญถึงความชั่วที่ดำเนินอยู่ในคริสตจักร แต่ไม่รู้ว่าจะยับยั้งการแพร่กระจายของมันในคริสตจักรได้อย่างไร พวกเขาอ่านข้อความเหล่านั้นด้วยความชื่นชมยินดี รู้ดีว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า พวกเขาารู้สึกว่าพระเจ้าทรงวางพระหัตถ์ที่กอบประด้วยพระเมตตาคุณลงมาเพื่อหยุดยั้งคลื่นแห่งความชั่วที่กำลังทะลักออกมาจากราชสำนักของโรม เจ้าชายและเจ้าสำนักการปกครองฉลองด้วยความยินดีอย่างลับๆ ที่เกิดแรงกดดันอำนาจซึ่งปฏิเสธสิทธิในการอุทธรณ์คำตัดสิน {GC 130.2}

แต่คนมากมายที่รักบาปและเชื่ออย่างงมงายกลับหวาดผวาเมื่อกลองต่าง ๆ ของสำนักสงฆ์ที่พวกเขายึดถือเพื่อคลายความกังวลของตนถูกทลายลง เหล่าสงฆ์เจ้าเล่ห์ทั้งหลายเมื่อพบว่างานส่งเสริมอาชญากรรมของพวกตนถูกขัดขวางและผลประโยชน์กำลังตกอยู่ในอันตราย จึงเดือดดาลยิ่งนักและรวบรวมกำลังเพื่อรักษาธุรกิจจอมปลอมของพวกตน นักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ต้องเผชิญหน้ากับผู้กล่าว

หาที่โหดร้าย บางคนกล่าวหาว่าเขากระทำตนอย่างหุ่นหันปลิ้นปล้อน และทำไปโดยอารมณ์ชั่ววูบ คนอื่นกล่าวหาว่าเขาสันนิษฐานขึ้นเอง ประกาศว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงนำในสิ่งที่เขาทำอยู่แต่ทำจากความยโสและทำไปด้วยความเถรตรง เขาได้กลับไปว่า “มีผู้ใดไม่รู้หรือว่า ไม่บ่อยนักที่มนุษย์จะเสนอความคิดใหม่โดยไม่แสดงออกบ้างถึงความภาคภูมิใจและไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ยงการทะเลาะกัน... ทำไม พระคริสต์และผู้ยอมพลีชีพทั้งหลายจึงถูกประหาร ก็เพราะดูเหมือนว่าพวกเขาหมั่นประมาทปัญญาของสมัยนั้นและนำเสนอเรื่องแปลกใหม่โดยไม่ได้ขอคำแนะนำอย่างถ่อมตนจากผู้ควบคุมดูแลความคิดเห็นโบราณ” {GC 130.3}

เขาประกาศอีกครั้งหนึ่งว่า “ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำได้ สิ่งนั้นจะสำเร็จ ไม่ใช่โดยความรอบรู้ของมนุษย์แต่โดยทรงนำของพระเจ้า หากงานนั้นเป็นของพระเจ้า มีผู้ใดจะห้ามงานนั้นได้ หากไม่ใช่แล้วใครเล่าจะทำได้ ไม่ใช่ด้วยความตั้งใจของข้าพเจ้าหรือของพวกเราหรือของพวกเรา แต่โดยน้ำพระทัยของพระองค์ พระบิดาผู้บริสุทธิ์ พระองค์ผู้สถิตอยู่บนสรวงสวรรค์” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 6 {GC 131.1}

ถึงแม้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงขับเคลื่อนลูเธอร์ให้เริ่มงานของเขา แต่เขาก็ไม่ได้ดำเนินงานคือบหน้าโดยปราศจากความขัดแย้งที่รุนแรง คำดำเนินของศัตรูของเขา การแปลความหมายจุดประสงค์

ของเขาไปในทางที่ผิด คำถากถางมุ่งร้ายอย่างไร้ความยุติธรรมถึงอุปนิสัยและเจตนาของเขานั้นคาทอลิกใส่เขาตั้งกระแสน้ำเชี่ยวกราก และสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ปราศจากผล เขาเคยมั่นใจว่าผู้นำประชาชนทั้งในคริสตจักรและในโรงเรียนจะร่วมมือกับเขาด้วยความยินดีในความพยายามที่จะให้มีการปฏิรูปเกิดขึ้น กำลังใจที่มาจากผู้อยู่ในตำแหน่งสูงดลบันดาลให้เขามีความสุขและความหวังด้วยความคาดหวังเขาเริ่มมองเห็นท้องฟ้าวันใหม่ของคริสตจักรที่สดใสกว่า แต่กำลังใจกลับกลายเป็นคำตำหนิและคำประณาม เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของทั้งคริสตจักรและรัฐต่างยอมรับว่าบทความของเขานั้นจริง แต่ในไม่ช้าพวกเขากลับมองเห็นว่าการยอมรับความจริงเหล่านี้จะต้องพัวพันกับการเปลี่ยนแปลงมากมาย การทำให้ประชาชนรอบรู้และปฏิรูปหมายถึงการลอบทำลายอำนาจของโรม หยุดสายน้ำนับพันที่บัดนี้กำลังไหลเข้าสู่คลังสมบัติของคริสตจักรและเป็นการตัดตอนความฟุ่มเฟือยและความหรูหราของผู้นำระบบเปปาสี ยิ่งกว่านั้น การสอนให้ประชาชนคิดและปฏิบัติตนอย่างมีความรับผิดชอบโดยมองหาความรอดในพระคริสต์เท่านั้นจะคว่ำบัลลังก์ของพระสันตะปาปาและในที่สุดทำลายอำนาจของพวกเขาเอง ด้วยเหตุผลนี้ พวกเขาปฏิเสธสติปัญญาที่พระเจ้าทรงโปรดประทานแก่เขาทั้งหลายและตั้งตนขึ้นต่อต้านพระคริสต์และสัจธรรมด้วยการต่อ

ต้านผู้คนที่พระองค์ทรงบัญชาให้มาเปิดเผยความกระจ่างแก่พวกเขา {GC 131.2}

ลูเธอร์ตีตัวขึ้นเมื่อมาคำนึงถึงตนเอง เขาลำพังเพียงคนเดียวที่ต่อต้านอำนาจยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก บางครั้งเขาสงสัยว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงนำเขาอยู่หรือไม่ในการตั้งตนต่อต้านอำนาจของคริสตจักร เขาบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้าคือผู้ใดเล่าที่จะมาต้านความยิ่งใหญ่ของพระสันตะปาปา ผู้ซึ่ง...พระราชาทั้งโลกและคนทั้งพิภพกลัวจนตัวสั่น...ไม่มีผู้ใดรู้ว่าหัวใจของข้าพเจ้าทุกขุทรมานเพียงไรในช่วงเวลาสองปีแรกนี้และต้องท้อแท้ใจจนข้าพเจ้าแทบจะพูดได้ว่าอับปางไปแล้วก็ได้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 6 แต่เขาไม่ถึงกับสิ้นหวังเสียเลยทีเดียว เมื่อการสนับสนุนของมนุษย์ล้มเหลว เขาก็มองไปยังพระเจ้าแต่ผู้เดียวและเรียนรู้ว่าเขาพึงพึงสวัสดิภาพอันสมบูรณ์ในพระหัตถ์ที่ยิ่งใหญ่ได้ {GC 132.1}

ลูเธอร์เขียนจดหมายไปถึงเพื่อนคนหนึ่งของการปฏิรูปศาสนาว่า “เราเข้าไม่ถึงความรอบรู้ในพระคัมภีร์ด้วยการศึกษาหรือด้วยทางปัญญา หน้าที่อันดับแรกของท่านคือเริ่มต้นด้วยการอธิษฐาน จงร้องทูลขอพระเจ้าเพื่อประทานพระเมตตาคุณยิ่งใหญ่ของพระองค์ให้แก่ท่าน ซึ่งเป็นความรอบรู้ที่แท้จริงในพระคำของพระองค์ ไม่มีใครแปลความหมายพระวจนะของพระเจ้าได้นอกจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพระวจนะนี้ เพราะพระองค์ตรัสเองว่า “พระเจ้าจะทรงสั่งสอนพวกเขาทุก

คน” ยอห์น 6:45 จงอย่าหวังสิ่งใดจาก ผลการทำงานของท่าน จากความรู้ของท่านเอง จงวางใจในพระองค์แต่ผู้เดียว และในการดลใจของพระวิญญาณของพระองค์ จงเชื่อเรื่องนี้จากคำพูดของชายคนหนึ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 7 เรื่องนี้เป็นบทเรียนที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับผู้ที่สัมผัสได้ว่าพระเจ้าทรงเรียกให้เขาเสนอ สัจธรรมที่สำคัญสำหรับยุคนี้แก่ผู้อื่น สัจธรรมเหล่านี้จะกระตุ้นชาตानและสมุนผู้รักนิทานลวงโลกที่มันแต่งขึ้นให้เป็นศัตรูกับเรา เราต้องการบางสิ่งบางอย่างที่มากกว่ากำลังทางปัญญาและความรู้ของมนุษย์ ในการต่อสู้กับอำนาจความชั่ว {GC 132.2}

เมื่อฝ่ายศัตรูใช้ชนบทรธรรมนิยมและประเพณีหรือคำรับรองและอำนาจของพระสันตะปาปามาล่อลวง ลูเธอร์ก็เผชิญหน้ากับสิ่งเหล่านี้ด้วยพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้น นี่เป็นคำโต้เถียงที่พวกเขาตอบไม่ได้ ดังนั้นทาสของลัทธินิยมยึดตามตัวบทกฎเกณฑ์และความมั่งงายจึงประกาศก้องตามหาโลหิตของเขา เช่นเดียวกับที่ชาวฮิวเคย์ร้องเรียกพระโลหิตของพระคริสต์มาแล้ว คนคลั่งไคล้ชาวโรมันร้องว่า “เขาเป็นคนนอกกริต เป็น การทรยศที่ร้ายแรงต่อคริสตจักรที่ปล่อยให้คนนอกกริตมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกหนึ่งชั่วโมง สร้างตะแลงแกงเขวนเขาทันที” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 9 แต่ลูเธอร์ไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของคนเหล่านี้ พระเจ้าทรงมีงานให้เขาทำและส่งทูต

สวรรค์มาปกป้องเขา อย่างไรก็ตามมีคนอีกมากมายที่ได้รับความกระจ่างอันล้ำค่า จากลูเธอร์ต้องตกเป็นเป้าความเคียดแค้นของชาตानและยอมพลีชีพต่อความทุกข์ทรมานและความตายอย่างอาจหาญเพื่อเห็นแก่สัจธรรม {GC 132.3}

คำสอนของลูเธอร์ดึงดูดความสนใจของผู้ที่มีสติปัญญารอบคอบทั่วทั้งประเทศเยอรมนี ลำแสงแห่งความกระจ่างส่องออกมาจากคำเทศนาและผลงานเขียนของเขาปลุกและส่องสว่างแก่คนนับพัน ความเชื่อที่ก่อปรด้วยชีวิตกำลังเข้ามาแทนที่ลัทธิถือระเบียบไว้ชีวิตที่ดักจับ คริสตจักรมาแล้วอย่างเนิ่นนาน วันแล้ววันเล่าประชาชนกำลังสูญเสียความหวังใจอย่างมั่งงายที่มีให้กับลัทธิโรมัน อนาคตที่ขวางกั้นอยู่กำลังพังทลายไป พระวจนะของพระเจ้าที่ลูเธอร์ใช้ทดสอบหลักคำสอนทุกอย่างและข้อโต้แย้งทุกเรื่องเป็นเหมือนดาบสองคมที่เฉือนเข้าไปในหัวใจของประชาชน ทั่วทุกแห่งหนเกิดการตื่นตัวของความปรารถนาที่จะก้าวหน้าทางฝ่ายจิตวิญญาณ ทุกแห่งหนเกิดความหิวกระหายความชอบธรรมอย่างไม่เคยปรากฏมานานแสนนาน สายตาของประชาชนที่เคยหันไปมองแต่พิธีกรรมของมนุษย์และผู้ไกลเกลี้ยฝ่ายโลกนั้นบัดนี้กำลังหันมาหาพระคริสต์และองค์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนด้วยความสำนึกต่อบาปและด้วยความเชื่อ {GC 133.1}

ความสนใจที่แพร่กระจายอย่างกว้างขวางนี้ยิ่งปลุกความกลัวของผู้ที่อยู่ใน

อำนาจของระบอบเปปาสีเป็นทวิคุณ ลูเธอร์ได้รับคำสั่งให้ไปรายงานตัวที่กรุงโรมเพื่อให้การกับข้อกล่าวหาเรื่องคำสอนนอกรีต คำสั่งนี้ทำให้เพื่อน ๆ ของเขาวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาทราบดีอย่างเต็มอกถึงภัยอันตรายที่จะคุกคามตัวเขาในเมืองที่เลวทรามนั้น ซึ่งเมามายด้วยโลหิตของผู้ที่ยอมพลีชีพเพื่อพระเยซูมาแล้ว พวกเขาไม่เห็นด้วยกับการเดินทางไปกรุงโรมของลูเธอร์และยื่นขอให้เขารับการตรวจสอบที่ประเทศเยอรมนี {GC 133.2}

ในที่สุดคำขอก็ก่ประสบความสำเร็จและมีการแต่งตั้งผู้แทนทางกฎหมายของพระสันตะปาปาเพื่อมาฟังคดีนี้ ในคำสั่งที่พระสันตะปาปาทรงให้ไว้กับผู้แทนท่านนี้ ลูเธอร์ถูกระบุว่าเป็นคนนอกรีตแล้ว ผู้แทนของพระสันตะปาปาจึงสั่งให้ “ฟ้องและบังคับโดยไม่รอช้า” หากลูเธอร์ยังคงไม่ยอมอ่อนข้อและยังยืนกรานต่อไปและผู้แทนไม่อาจจับตัวเขาได้ ผู้แทนมีอำนาจ “เนรเทศเขาในทุกภาคของประเทศเยอรมนี กำจัด สบประมาท และบัพพาทชนียกรรม [กรรมที่สงฆ์ทำแก่ภิกษุที่จะพึงขับไล่ออกจากศาสนา] ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเขา” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 2 นอกจากนี้ เพื่อจัดการถอนรากการแพร่กระจายของกลุ่มนอกรีตนี้ พระสันตะปาปายังทรงสั่งให้ผู้แทนของพระองค์บัพพาทชนียกรรมทุกคนนอกจากจักรพรรดิไม่ว่าจะมีตำแหน่งใดในคริสตจักรหรือตำแหน่งการปกครองที่ละเอียดการจับกุมลูเธอร์และผู้ติดตามของ

เขาและส่งมอบตัวพวกเขาให้กับโรมเพื่อการแก้แค้นได้อย่างสาสมใจ {GC 133.3}

พฤติกรรมนี้แสดงถึงวิญญาณอันแท้จริงของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสี คำสั่งทั้งฉบับไม่ปรากฏร่องรอยของหลักการของคริสเตียนหรือแม้แต่ความยุติธรรมของคนทั่วไป ลูเธอร์อยู่ห่างจากโรมเป็นระยะทางไกลมาก เขาไม่มีโอกาสที่จะอธิบายหรือปกป้องจุดยืนของเขา แต่ถึงกระนั้นก่อนที่จะมีการพิจารณาคดีของเขา เขาก็ถูกสรุปว่าเป็นคนนอกรีตเสียแล้ว และในวันเดียวกันนั้นเขาก็ถูกเคี้ยวเชืง ถูกกล่าวโทษ ถูกพิพากษา และถูกตัดสินลงโทษ และเรื่องทั้งหมดนี้กระทำโดยคุณพ่อศักดิ์สิทธิ์ที่ตั้งตนเองขึ้นมาเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดที่ไม่รู้พลังในคริสตจักรหรือในการปกครอง {GC 134.1}

ในช่วงเวลานี้ซึ่งลูเธอร์ต้องการความเห็นใจและคำแนะนำของมิตรแท้ พระเจ้าทรงจัดส่งเมลังค์ธอน [Melanchthon] ไปยังเมืองวิตเทนเบิร์ก เขามีอายุน้อย มีกิริยาสงบเสถียรและสุภาพถ่อมตน การพินิจพิเคราะห์ที่รอบคอบของเมลังค์ธอน ความรอบรู้ที่กว้างขวางและความคล่องแคล่วในวาทะรวมทั้งความบริสุทธิ์และอุปนิสัยที่ซื่อตรงได้ชนะใจความเลื่อมใสและความชื่นชมของคนอย่างกว้างขวาง ความสามารถอันปราดเปรื่องของเขาก็ไม่แพ้อารมณ์อันสุขุมของเขา ไม่นานเขาก็กลายเป็นสาวกที่ซื่อสัตย์ของชาวประเสริฐและเป็นมิตรที่ลูเธอร์วางใจมากที่สุดและเป็นผู้สนับสนุนอันล้ำค่า ความสุภาพ

ความระมัดระวังและความละเอียดของเขา กลายเป็นสิ่งที่เสริมกำลังให้แก่ความกล้าหาญและพลังของลูเธอร์ การเข้าร่วมทำงานด้วยกันของพวกเขาส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับงานของการปฏิรูปศาสนา และเป็นแหล่งกำลังใจที่ยิ่งใหญ่แก่ลูเธอร์ {GC 134.2}

เมืองออกซ์บูร์กถูกกำหนดให้เป็นที่พิจารณาคดี และนักปฏิรูปท่านนี้จึงออกเดินทางด้วยเท้ามุ่งหน้าไปที่นั่น ความหนักล้ารุนแรงรอคอยเขาอยู่ตลอดเวลา คำขู่อ้างเปิดเผยว่าเขาจะถูกจับกุมและลอบฆ่าในระหว่างทางและมีทรสหายทั้งหลายต่างขอให้เขาอย่าออกเดินทาง แม้กระทั่งยังขอร้องเขาให้ออกไปจากเมืองวิตเทนเบิร์กสักระยะหนึ่งและเข้าไปหาที่หลบซ่อนปลอดภัยกับผู้ที่ปกป้องเขาด้วยความยินดี แต่เขาไม่ยอมทิ้งหน้าที่ที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้ให้เขา เขาต้องรักษาสัจธรรมไว้อย่างซื่อสัตย์ต่อไป แม้ต้องทนกับปัญหาและความลำบากอย่างใหญ่หลวง คำพูดที่เขาให้ไว้คือ “ข้าพเจ้าเป็นเหมือนเยเรมีย์ เป็นผู้ที่ต่อสู้และดิ้นรน แต่คำขู่ของพวกเขายังเพิ่มมากขึ้นเท่าไร ความสุขของข้าพเจ้าก็จะทวีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น...พวกเขาทำลายเกียรติยศและชื่อเสียงของข้าพเจ้าไปแล้ว มีอยู่เพียงสิ่งเดียวที่คงเหลืออยู่ นั่นคือร่างกายที่น่าสมเพชของข้าพเจ้า ให้พวกเขาเอาไปเลย พวกเขาจะทำให้ชีวิตของข้าพเจ้าสั้นลงไปไม่กี่ชั่วโมง แต่สำหรับจิตวิญญาณของข้าพเจ้าแล้วพวกเขาเอาไปไม่ได้ ผู้ที่

ปรารถนาจะประกาศพระวาระของพระคริสต์แก่โลกจะต้องคาดหวังความตายจะมาเยือนได้ในทุกขณะ” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 4 {GC 134.3}

ข่าวเรื่องลูเธอร์เดินทางมาถึงเมืองออกซ์บูร์กทำให้ผู้แทนกฎหมายของระบอบเปปาสีพึงพอใจเป็นล้นพ้น ดูประหนึ่งว่าคนนอกรีตที่ปลุกความสนใจของคนทั้งโลกนั้นบัดนี้ตกอยู่ในอำนาจของโรมแล้ว และผู้แทนระบอบเปปาสีตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่ปล่อยเขาให้หลุดไป นักปฏิรูปท่าพลัดไปที่ไม่ได้ขอใบสั่งการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ตนเอง มีทรสหายทั้งหลายของเขาต่างกำชับเขาว่าอย่าไปปรากฏตัวต่อหน้าผู้แทนของระบอบเปปาสีหากไม่ได้ใบสั่งนี้ และพวกเขาร่วมกันลงแรงที่จะขอจักรพรรดิให้ตราใบคุ้มครองนี้ ทูตของระบอบเปปาสีตั้งใจไว้แล้วว่าหากทำได้จะบังคับให้ลูเธอร์ถอนความเชื่อ หรือหากทำไม่สำเร็จจะบังคับย้ายเขาไปกรุงโรมเพื่อรับจวบจนเช่นเดียวกับฮัสและเจอโรมี่ ด้วยเหตุนี้ โดยผ่านทางผู้แทนของตน เขาลงแรงโน้มน้าวให้ลูเธอร์ไปปรากฏตัวโดยปราศจากใบคุ้มครองความปลอดภัย ให้วางใจในความเมตตาของเขา เรื่องนี้นักปฏิรูปไม่ยอมทำตามอย่างแข็งขันจนกระทั่งเขาได้ใบคุ้มครองของจักรพรรดิแล้ว เขาจึงไปปรากฏตัวต่อหน้าทูตของผู้แทนระบอบเปปาสี {GC 135.1}

เพื่อทำตามนโยบาย ผู้แทนของเหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันตัดตัดสินใจที่จะพยายาม

เอาชนะลูเธอร์ด้วยการแสดงความสุภาพอ่อนโยน ในการสัมภาษณ์ของผู้แทนพระสันตะปาปานั้น เขาแสดงออกถึงความเป็นมิตรเป็นอย่างดี แต่ยื่นข้อเรียกร้องให้ลูเธอร์ยอมจำนนต่ออำนาจของคริสตจักรโดยปริยายและยอมในทุกเรื่องโดยไม่มีข้อโต้แย้งหรือความสงสัย เขาไม่ได้ประเมินอุปนิสัยของชายที่เขากำลังต่อกรด้วยอย่างถูกต้อง ในคำตอบของลูเธอร์ เขาอธิบายถึงความเคารพต่อคริสตจักร ความปรารถนาของเขาเพื่อสัจธรรม ความพร้อมของเขาที่จะตอบเรื่องทั้งหมดที่ขัดแย้งกับเรื่องที่เขาสอนและยืนยันค้ำสอนของเขาให้มหาวิทยาลัยชั้นนำบางแห่งตัดสิน แต่ในเวลาเดียวกันเขาประท้วงแนวทางของพระคาร์ดินัลที่กำหนดให้เขาถอนความเชื่อของเขาโดยไม่ได้พิสูจน์เสียก่อนว่าเขาผิดจริง {GC 135.2}

คำตอบสนองเดียวที่เขาได้รับคือ “ถอนความเชื่อ ให้ถอนความเชื่อเสีย” นักปฏิรูปศาสนาคนนั้นแสดงให้เห็นว่าจุดยืนของเขานั้นมีพระคัมภีร์สนับสนุนและยืนยันกรานอย่างแข็งขันว่าเขาจะไม่ละทิ้งสัจธรรม ผู้แทนของระบอบเปปาสีตอบคำโต้แย้งของลูเธอร์ไม่ได้ จึงประโคมคำตำหนิ คำถากถางเสียดสี และคำยกยอที่แทรกด้วยข้อความจากธรรมเนียมประเพณีและคำกล่าวของบรรพบุรุษโหมกระหน่ำลงใส่เขา ทำให้นักปฏิรูปศาสนาไม่มีโอกาสพูด เมื่อเห็นว่าการประชุมคงจะดำเนินต่อไปเช่นนี้และไม่เกิดผล ในที่สุด ด้วยความไม่เต็มใจ ลูเธอร์ได้รับอนุญาตให้นำเสนอ

คำตอบด้วยลายลักษณ์อักษร {GC 136.1}

เขากล่าวในจดหมายที่เขียนถึงเพื่อนคนหนึ่งว่า “ด้วยการทำเช่นนี้ ผู้ถูกกดขี่กลับได้ประโยชน์ถึงสองต่อ ประการแรกสิ่งที่เขียนไว้นั้นอาจถูกยื่นไปให้ผู้อื่นพิจารณา และประการที่สองเขามีโอกาสที่ดีกว่าที่จะจัดการกับความหวาดหวั่นมากกว่ากับจิตสำนึกของผู้กดขี่ที่มีอำนาจเด็ดขาด ยโสและพุดจาพดลไม่เป็นภาษา ผู้ซึ่งหากเป็นไปได้จะเอาชนะด้วยภาษาข่มขู่บังคับของตนเอง” Martyn, *The Life and Times of Luther* หน้า 271, 272 {GC 136.2}

ในการสอบสวนครั้งต่อมา ลูเธอร์นำเสนอคำอธิบายทัศนคติของเขาที่ชัดเจน รวดรัดและหนักแน่น สนับสนุนอย่างเต็มที่ด้วยข้ออ้างจากพระคัมภีร์ หลังจาก que ลูเธอร์อ่านเสียงดังจบลง เขาก็ยื่นเอกสารนั้นให้พระคาร์ดินัล ซึ่งรับมาโยนไว้ข้างตัวด้วยอาการดูหมิ่นเหยียดหยามและประกาศว่าล้วนเป็นคำพุดที่ไร้สาระและเป็นข้ออ้างที่ไร้เหตุผล ลูเธอร์จุนจัดตอนนี้เขาเผชิญหน้ากับพระราชาคณะที่ยโสคนนั้นบนจุดยืนของท่านเอง—นั่นคือธรรมเนียมและคำสอนของคริสตจักร— และได้ล้มล้างข้ออ้างของพระราชาคณะลงอย่างเด็ดขาด {GC 136.3}

เมื่อพระราชาคณะเห็นว่าตนเองไม่อาจโต้คำอธิบายอย่างมีเหตุและผลของลูเธอร์ได้ ท่านก็ควบคุมตัวเองไม่อยู่และตะโกนลั่นว่า “ถอนคำพุดเสีย มิฉะนั้นเราจะส่งเจ้าไปกรุงโรมให้ไปรายงานตัวต่อ

หน้าคณะผู้พิพากษาที่แต่งตั้งไว้เพื่อจัดการกับอุดมการณ์ของเจ้า เราจะบัพพาชนียกรรมเจ้าและพรรคพวกทั้งหมดของเจ้า และทุกคนที่สนับสนุนเจ้าไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม และจะขับไล่พวกเขาออกจากโบสถ์” และในที่สุดท่านประกาศด้วยน้ำเสียงโอหังและโกรธว่า “ถอนคำพูดเสีย หากไม่ถอนก็อย่าได้กลับมาอีก” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 4 บทที่ 8 {GC 136.4}

นักปฏิรูปศาสนาพร้อมด้วยมิตรสหายของเขารีบออกไปจากที่นั่นทันที การทำเช่นนี้ประกาศอย่างชัดเจนว่าเขาจะไม่ถอนคำพูด พระคาร์ดินัลไม่คาดคิดว่าจะเกิดเรื่องเช่นนี้ ท่านเคยนึกขมขื่นตนเองว่าจะสามารถใช้ความรุนแรงข่มขู่ลูเซอร์ให้ยอมจำนนได้ บัดนี้ท่านถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังกับผู้สนับสนุน ท่านมองหน้าแต่ละคนด้วยความเสียใจอย่างแสนสาหัสที่แผนการล้มเหลวอย่างไม่คาดฝัน {GC 137.1}

ความพยายามของลูเซอร์ในเหตุการณ์ครั้งนี้มิได้ไร้ผล ฝูงชนขนาดใหญ่ติดตามเหตุการณ์ในวันนั้นมีโอกาสเปรียบเทียบชายสองคนและตัดสินด้วยตนเองถึงสภาพจิตวิญญาณของแต่ละคนที่แสดงออกมา รวมทั้งจุดแข็งและความจริงของจุดยืนของพวกเขา ช่างแตกต่างกันมากเพียงไร นักปฏิรูปมีลักษณะที่เรียบง่าย ถ่อมตน มั่นคง ยืนหยัดด้วยพระกำลังของพระเจ้า มีความจริงอยู่กับตัว ส่วนผู้แทนของพระสันตะปาปาถือว่า

ตนเองสำคัญ หยิ่งยโส โอหังและไร้เหตุผล ไม่มีข้อโต้แย้งอ้างอิงแม้สักข้อที่ได้จากพระคัมภีร์ แต่ถึงกระนั้นก็ยังร้องลั่นว่า “จงถอนคำพูดหรือจะให้นำตัวส่งไปลงโทษที่กรุงโรม” {GC 137.2}

แม้ว่าลูเซอร์ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยแล้วก็ตาม เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันก็ยังวางแผนที่จะบุกจับและนำเขาเข้าคุกให้ได้ มิตรสหายของเขาแนะนำว่าหากอยู่ในเมืองนี้ต่อจะไม่เกิดประโยชน์ เขาควรกลับไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กอย่างไม่รอช้า และให้ปกปิดแผนนี้ไว้อย่างเข้มงวด ก่อนฟ้าสว่าง บนหลังม้าเขาพร้อมกับผู้นำทางเพียงคนเดียวที่เจ้าพนักงานปกครองจัดหามาให้เดินทางออกจากเมืองออกซ์บูร์ก ด้วยข้อเตือนห้ามต่างๆ ลูเซอร์เดินทางอย่างลับๆ ฝ่าความมืดและถนนอันเจียบสัจด์ของเมือง ศัตรูที่ตื่นตัวอยู่และโหดเหี้ยมกำลังวางแผนทำลายเขา เขาจะหนีพ้นกับดักที่เตรียมไว้สำหรับเขาหรือไม่ เป็นช่วงเวลาที่น่าเป็นห่วงและต้องอธิษฐานอย่างแรงกล้า เขามาถึงประตูเล็กบานหนึ่งของกำแพงเมือง ประตูเปิดไว้สำหรับเขา เขาพร้อมด้วยคนนำทางเดินทางผ่านไปโดยไม่มีอุปสรรคใดๆ ทันทีที่ออกนอกเมืองอย่างปลอดภัย ผู้หลบหนีทั้งสองเร่งการเดินทางและก่อนที่ผู้แทนของพระสันตะปาปาจะทราบเรื่องการหลบหนีของลูเซอร์ เขาก็อยู่ไกลเกินผู้กดขี่จะเอื้อมมือไปถึง ซาดานและผู้แทนของมันพ่ายแพ้ ผู้ที่พวกเขาคิดว่าอยู่ในกำมือของพวกเขาหนีไปเสียแล้ว ตั้ง

นกที่รอดพ้นจากกับดักของนายพราน {GC 137.3}

เมื่อผู้แทนของพระสันตะปาปาทราบข่าวการหลบหนีของลูเธอร์ ท่านรู้สึกแปลกใจและโกรธแค้นเป็นอย่างยิ่ง ท่านเคยคาดหวังว่าจะได้รับเกียรติยิ่งใหญ่สำหรับปัญญาและความแน่วแน่ในการจัดการกับผู้ก่อวณของคริสตจักรได้ แต่กลับพลาดหวังไปแล้ว ท่านบรรยายความโกรธเคืองในจดหมายที่เขียนถึงเจ้าชายเฟรเดอริก ผู้ทรงเป็นอเล็กเตอร์แห่งแซกโซนี โดยประณามลูเธอร์อย่างขมขื่น และยื่นคำขาดว่าเจ้าชายเฟรเดอริกจะต้องส่งตัวนักปฏิรูปไปยังกรุงโรมหรือต้องเอปิสโคปออกไปจากเมืองแซกโซนี {GC 138.1}

เพื่อเป็นการปกป้องตนเอง ลูเธอร์เรียกร้องให้ผู้แทนของพระสันตะปาปาหรือองค์พระสันตะปาปาเองแสดงให้เขาเห็นข้อผิดพลาดของเขาที่ต่างจากพระคัมภีร์และเขาปฏิญาณตนอย่างจริงจังที่สุดที่จะละทิ้งคำสอนของเขาหากสามารถแสดงให้เห็นว่าขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า และเขาขอขอบคุณพระเจ้าที่เห็นว่าคุณธรรมสมควรได้รับการทรมานในอุดมการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ {GC 138.2}

ในเวลานั้นอเล็กเตอร์ยังทรงมีความรู้เรื่องคำสอนของนักปฏิรูปเพียงเล็กน้อย แต่พระองค์ทรงประทับใจอย่างสุดซึ้งใจกับคำพูดที่ตรงไปตรงมา หนักแน่นและชัดเจนของลูเธอร์ และเจ้าชายเฟรเดอริกทรงตัดสินใจที่จะยื่นเคียงข้างปกป้องเขา

จนกว่าจะพิสูจน์ว่านักปฏิรูปนั้นอยู่ฝ่ายผิด พระองค์ทรงตอบคำสั่งของผู้แทนพระสันตะปาปาด้วยการเขียนว่า “เนื่องจาก ดร. มาร์ตินรายงานตัวต่อท่านที่เมืองออกซ์บูร์กแล้ว น่าจะเป็นที่พึงพอใจสำหรับท่าน พวกเราไม่คิดว่าท่านจะพยายามบังคับให้เขาถอนคำพูดโดยที่ยังไม่ได้ทำให้มันใจว่าเขาผิด ไม่มีคนมีการศึกษาสักคนในละแวกของพวกเราที่มาแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าหลักคำสอนของ มาร์ตินนั้นขาดจริยธรรม ต่อต้านคริสเตียนหรือนอกรีต’ นอกจากนี้เจ้าชายยังทรงปฏิเสธที่จะส่งเขาไปกรุงโรมหรือขับเขาออกไปจากรัฐการปกครองของพระองค์” D'Aubigné เล่มที่ 4 บทที่ 10 {GC 138.3}

อเล็กเตอร์ทรงมองเห็นว่าศีลธรรมของสังคมโดยทั่วไปเสื่อมลงมานานแล้ว จำเป็นต้องมีการปฏิรูปอย่างมากมาย การจัดการอย่างสลับซับซ้อนและสิ้นเปลืองเพื่อควบคุมและลงโทษอาชญากรรมเป็นสิ่งที่ไร้ความจำเป็นหากมนุษย์เพียงแต่ยอมรับและเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้า และคำสั่งของจิตสำนึกที่ได้รับการกระจางแล้ว พระองค์ทรงเห็นว่าลูเธอร์กำลังทำงานเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายนี้และทรงแอบดีใจที่ในคริสตจักรเริ่มรู้สึกถึงผลกระทบในเรื่องนี้ {GC 138.4}

พระองค์ยังทรงมองเห็นว่าลูเธอร์ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่นในฐานะที่เป็นศาสตราจารย์คนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเวลาผ่านไปเพียงปีเดียวตั้งแต่นักปฏิรูปติดบทความของเขาที่โบสถ์ประจำปราสาท

จำนวนคนที่เดินทางมาแสวงบุญที่โบสถ์ในเทศกาลนักบุญทั้งหลายลดลงไปอย่างมาก ทำให้โรมชาตทั้งคนเข้าร่วมนมัสการและเงินถวาย แต่มีคนอีกชนชั้นหนึ่งเข้ามาแทนที่ พวกเขาอาจยังเมืองวิตเทนเบิร์ก ไม่ใช่ในฐานะนักแสวงบุญเพื่อบูชาวัตถุของคลังแต่ในฐานะนักเรียนเพื่อเข้ามาศึกษาในโรงเรียนของเมือง ผลงานเขียนของลูเธอร์จุดประกายไปทั่วทุกแห่งหนให้เกิดความสนใจในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาใหม่และไม่ใช่ว่าเฉพาะในทุกภาคของประเทศเยอรมนีเท่านั้น แต่มาจากดินแดนห่างไกลอื่นๆ ด้วย นักศึกษาพากันมายังมหาวิทยาลัย ยาวจนคนหนุ่มเมื่อเดินทางมาเห็นเมืองวิตเทนเบิร์กเป็นครั้งแรกจะ “ชูมือขึ้นไปยังท้องฟ้าและสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงทำให้ความกระจ่างแห่งสัจธรรมส่องออกมาจากเมืองนี้เหมือนเช่นได้ส่องออกมาจากศิโยนในสมัยโบราณ และแผ่ขยายจากที่นั่นไปยังที่สุดปลายของประเทศห่างไกล” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 10 {GC 139.1}

ในเวลานั้นลูเธอร์ไม่เห็นด้วยแต่เพียงบางส่วนของคำสอนผิดๆ ของลัทธิโรมัน แต่เมื่อเขาเปรียบเทียบข้อเขียนศักดิ์สิทธิ์กับคำสั่งและธรรมนูญของระบอบเปปาสีเขาตกใจและแปลกใจอย่างมาก เขาบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้ากำลังอ่านคำสั่งของพระสันตะปาปาและ...ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะพระสันตะปาปาเองเป็นพระคริสต์เทียมเท็จหรือเป็นอัครทูตของพระองค์กันแน่ แบบอย่างของพระคริสต์ถูกบิดเบือนไปจาก

ความจริงอย่างมากและถูกตรึงไว้ในบรรดาพระสันตะปาปาเหล่านี้” *Ibid.* เล่มที่ 5 บทที่ 1 อย่างไรก็ตาม ในเวลานั้นลูเธอร์ก็ยังคงเป็นผู้สนับสนุนคริสตจักรโรมันและไม่เคยคิดที่จะแยกตัวออกจากความสัมพันธ์ของเธอ {GC 139.2}

ผลงานเขียนของนักปฏิรูปศาสนาและหลักคำสอนของเขาขยายไปยังทุกประเทศของอาณาจักรคริสเตียน ผลงานนี้แพร่กระจายไปยังประเทศสวิสเซอร์แลนด์และประเทศฮอลันดา งานเขียนเป็นเล่มกระจายไปถึงประเทศฝรั่งเศสและประเทศสเปน ประเทศอังกฤษต้อนรับคำสอนของเขาตั้งพระวาระแห่งชีวิต สัจธรรมแผ่ขยายไปยังประเทศเบลเยียมและประเทศอิตาลีด้วย คนเป็นพันธมิตรจากความเชื่อซิมเหมือนตายมาสู่ความชื่นชมยินดีและความหวังของชีวิตแห่งความเชื่อ {GC 139.3}

การโจมตีของลูเธอร์ยิ่งทำให้โรมฉุนเฉียว ผู้คัดค้านเขาอย่างบ้ำระห่ำบางคนรวมทั้งบรรดาอุษฎฐิบัณฑิตในมหาวิทยาลัยคาทอลิกทั้งหลายต่างพากันประกาศว่าผู้ใดที่ฆ่านักบวชทรยศผู้นี้ได้จะเป็นคนที่รับบาป วันหนึ่งมีคนแปลกหน้าคนหนึ่งซ่อนปืนสั้นไว้ใต้เสื้อคลุมเดินเข้ามาหานักปฏิรูปศาสนาและถามว่าทำไมจึงเดินอยู่ตามลำพัง ลูเธอร์ตอบเขาว่า “ข้าพเจ้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกำลังและโล่ของข้าพเจ้า มนุษย์จะทำอะไรข้าพเจ้าได้เล่า” *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 2 เมื่อคน

แปลกหน้าได้ยืนเช่นนั้น สีหน้าของเขาซีดลงทันทีและวิ่งออกไปจากที่นั่นเหมือนเห็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่ที่นั่น {GC 140.1}

โรมมุ่งมันที่จะทำลายลูเธอร์แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ต่อสู้ปกป้องแทนเขา คำสอนของเขามีให้ฟังทุกที่ “ในกระท่อมและในคอนแวนต์...ในปราสาทของผู้ดี ในมหาวิทยาลัยและในพระราชวังของพระราชราชา” และขุนนางทั้งหลายกำลังลุกขึ้นในทุกที่เพื่อสนับสนุนความพยายามของเขา *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 2 {GC 140.2}

ในช่วงเวลานี้ลูเธอร์อ่านผลงานของฮัสและพบความจริงยิ่งใหญ่ในเรื่องการทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ ซึ่งเป็นเรื่องที่เขากำลังพากเพียรเพื่อยึดถือและสอน เป็นคำสอนตรงกับที่นักปฏิรูปชาวโบฮีเมียเป็นผู้ยึดถือไว้ก่อนแล้ว ลูเธอร์กล่าวว่า “พวกเรา รวมทั้งเปาโล ออกัสตินและตัวข้าพเจ้าล้วนเป็นชาวฮัสนิยมมาตลอดโดยไม่รู้ตัว” ลูเธอร์กล่าวต่อไปว่า “พระเจ้าจะเสด็จมาเยือนโลกนี้อย่างแน่นอน เพราะมีผู้เทศนาเรื่องนี้แก่ชาวโลกเมื่อหนึ่งศตวรรษที่แล้วและถูกเผาสังเวียไป” *Wylie* เล่มที่ 6 บทที่ 1 {GC 140.3}

ในคำอุทธรณ์ที่เขียนไปถึงจักรพรรดิและขุนนางของประเทศเยอรมนีในนามของการปฏิรูปศาสนาคริสต์นั้น ลูเธอร์เขียนถึงเรื่องของพระสันตะปาปาว่า “เป็นเรื่องน่าสะพรึงกลัวเพียงไรที่มองดูมนุษย์คนนั้นอุปโลกน์ตัวเองให้เป็นผู้แทนของพระคริสต์ แสดงความยิ่งใหญ่ตระการตาที่ไม่มีจักรพรรดิองค์ใดจะเสมอเหมือน

บุคคลท่านนี้มีลักษณะเหมือนพระเยซูผู้ยากจนหรือเปโตรผู้ถ่อมตนหรือไม่ พวกเขาพูดกันว่าเขาเป็นเจ้านายของโลก แต่พระคริสต์ ผู้ที่บุคคลท่านนี้อ้างว่าเป็นตัวแทนของพระองค์ ตรัสว่า “*ราชอาณาจักรของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้*” ยอห์น 18:36 อาณาบริเวณการปกครองของผู้แทนพระคริสต์จะครอบคลุมเกินกว่าอาณาเขตของเจ้านายผู้ทรงเป็นหัวหน้าของเขารึ” *D'Aubigné* เล่มที่ 6 บทที่ 3 {GC 140.4}

เขาเขียนถึงมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไว้ เช่นนี้ว่า “ข้าพเจ้าหวาดกลัวเป็นอย่างยิ่งว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะกลายเป็นประตูทางเข้าของนรก นอกเสียจากว่าพวกเขาจะพากเพียรเพื่ออธิบายและจารึกพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไว้ในหัวใจของเยาวชน ข้าพเจ้าไม่ขอแนะนำให้ผู้ใดเอาบุตรของตนไปอยู่ในที่ ๆ พระคัมภีร์ไม่ใช่เป็นผู้ปกครองหลัก สถาบันทุกแห่งที่มนุษย์ไม่ใส่ใจในพระวจนะของพระเจ้าตลอดเวลาจะตกต่ำไปสู่ความชั่วช้าเลวทราม” *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 3 {GC 140.5}

คำอุทธรณ์นี้แพร่กระจายไปทั่วประเทศเยอรมนีอย่างรวดเร็วและส่งอิทธิพลอย่างมากต่อประชาชน คนทั้งประเทศถูกปลุกขึ้นมาและฝูงชนจำนวนมากถูกกระตุ้นเพื่อรวมกำลังไปอยู่รอบธงชัยของการปฏิรูป ผู้ต่อต้านลูเธอร์เดือดดาลด้วยความต้องการแก้แค้น พวกเขาเรียกร้องให้พระสันตะปาปาจัดการขั้นเด็ดขาดกับเขา มีคำสั่งประกาศว่าให้ประณาม

คำสอนของเขาทันที ให้เวลาหกสัปดาห์ แก่ นักปฏิรูปและพรรคพวกให้ถอนคำพูด หากพ้นกำหนดนี้แล้วจะถูกบัพพฆาณียกรรม {GC 141.1}

นั่นเป็นวิกฤตอันน่าโหดร้ายสำหรับ นักปฏิรูปศาสนาคอนนี้ เป็นเวลาหลาย ศตวรรษมาแล้วที่คำสั่งบัพพฆาณียกรรม ของโรมสร้างความหวาดผวาก่อเหล่า ราชวงศ์ที่มีอำนาจ เป็นคำสั่งที่นำความ วิบัติและความหายนะมาสู่อณาจักร ยิ่งใหญ่มากมาย คนทั่วไปจะถือเป็นเรื่อง น่ากลัวและหวาดหวั่นหากผู้ใดได้รับ คำสาปเช่นนั้น พวกเขาจะถูกตัดขาดจาก การคบค้าสมาคมกับเพื่อนร่วมชาติและ ถูกปฏิบัติเยี่ยงคนนอกกฎหมายและ ถูกตามล่าล้างผลาญ ลูเธอร์ตระหนักดีถึง พายุที่กำลังโหมกระหน่ำมาใส่เขา แต่เขา ยืนหยัดอย่างมั่นคงวางใจในพระคริสต์เพื่อ สันติสุขและปกป้องเขา ด้วยความเชื่อ และความกล้าหาญของผู้ยอมสังเวยชีพ เขาบันทึกไว้ว่า “สิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น ข้าพเจ้าไม่อาจบอกได้ และข้าพเจ้าก็ไม่ สนใจเช่นกันที่จะกลัว ให้มันเกิด ณ สถานที่ใดก็ได้ เพราะข้าพเจ้าปราศจากความ กลัว ไม่มีใบไม้แม้แต่เพียงหนึ่งใบที่ร่วง โดยที่ไม่ใช่พระประสงค์ของพระบิดา เช่น นั้นแล้วพระองค์จะทรงดูแลพวกเรา มากกว่านี้เพียงไร เป็นเรื่องเล็กน้อยที่จะ ตายเพื่อพระวาทะ ในเมื่อพระวาทะที่ทรง บังเกิดเป็นเนื้อหนังเองทรงสิ้นพระชนม์ แล้ว หากเราตายไปกับพระองค์ เราก็มะ มีชีวิตอยู่กับพระองค์ และดำเนินชีวิตผ่าน

สิ่งที่พระองค์ทรงดำเนินผ่านไปก่อนพวก เรา เราจะไปอยู่ในที่ๆ พระองค์ทรงอยู่ และอยู่ร่วมกับพระองค์ตลอดไป” *Ibid.* 3d London ed., Walther, 1840 เล่มที่ 6 บทที่ 9 {GC 141.2}

เมื่อศาสนัตรที่ตั้งของระบอบเปปาสีมา ถึงลูเธอร์ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าซึ้งและตำหนิ คำสั่งนี้ว่าไร้จริยธรรมและเป็นความเท็จ... คำสั่งนี้เป็นการประณามองค์พระคริสต์... ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีที่ต้องมาแบกรับความ เลวเช่นนี้เพื่อผลดีที่สุดของอุมมการณ์ นี้ บัดนี้ข้าพเจ้ารู้สึกมีเสรีภาพมากขึ้นใน หัวใจเพราะในที่สุดข้าพเจ้าทราบดีว่าพระ สันตะปาปาเป็นพระคริสต์เทียมเท็จและ บัลลังก์ของพระองค์นั้นเป็นของซาตาน เอง” *D’Aubigné* เล่มที่ 6 บทที่ 9 {GC 141.3}

อย่างไรก็ตามคำสั่งของโรมไม่ใช่ไร้ผล ห้องซึ้ง การทรมาณและดาบเป็นอาวุธ อย่างรุนแรงที่จะบังคับให้ปฏิบัติตาม คน อ่อนแอและคนที่เชื่อถ่อมต่างกลัวจน ตัวสั่นอยู่ภายใต้คำสั่งของพระสันตะปาปา และแม้ว่าโดยทั่วไปจะมีความเห็นอกเห็น ใจลูเธอร์ก็ตาม ผู้คนส่วนใหญ่ถือว่าชีวิต ตนเองมีค่ามากกว่าที่จะเข้าเสี้ยงกับ อุมมการณ์ของการปฏิรูป ทุกสิ่งบ่งบอก ว่างานการปฏิรูปศาสนากำลังจะปิดฉาก ลง {GC 142.1}

แต่ลูเธอร์ก็ยังไม่กลัว โรมโยนคำ ประณามใส่ลูเธอร์และโลกก็จ้องมอง เหตุการณ์นี้ ไม่น่าสงสัยเลยว่าเขาจะ ต้องพินาศหรือไม่ก็ถูกบังคับให้ยอมจำนน

แต่ด้วยพลังกำลังอันเหลือเชื่อ เขาโยนคำสั่งตัดสินประหารกลับไปใส่พระสันตะปาปาและเปิดเผยต่อสาธารณชนถึงความตั้งใจที่จะละทิ้งความเคารพต่อองค์พระสันตะปาปาตลอดไป ลูเธอร์นำสาส์นตราตั้งของพระสันตะปาปาพร้อมทั้งกฎระเบียบทางวินัยศาสนา กฎระเบียบของพระสันตะปาปาในเรื่องของศาสนาและเอกสารบางอย่างที่สนับสนุนอำนาจของระบอบเปปาสีมาเผาต่อหน้ากลุ่มนักศึกษา คุซบวร์กบรันทิตทั้งหลายและประชาชนทุกระดับชั้นที่มาชุมนุม เขากล่าวว่า “ศัตรูของข้าพเจ้าเผาหนังสือของข้าพเจ้าเพื่อทำร้ายอุดมการณ์ของสังฆกรรมในสมองของประชาชนและทำลายจิตวิญญาณของพวกเขา ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าก็ขอเผาหนังสือของพวกเขาเป็นการตอบแทนความขัดแย้งที่รุนแรงกำลังเริ่มต้นขึ้นจนถึงบัดนี้ข้าพเจ้าเพียงแต่เล่นกับพระสันตะปาปา ข้าพเจ้าเริ่มงานนี้ในพระนามของพระเจ้า งานนี้จะถูกทำให้สิ้นสุด เสร็จสิ้นโดยไม่มีข้าพเจ้าแต่โดยฤทธานุภาพของพระองค์” *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 10 {GC 142.2}

ลูเธอร์ตอบโต้คำตำหนิของศัตรูทั้งหลายที่เหน็บแนมเขาถึงจุดอ่อนของอุดมการณ์ของเขาว่า “ใครจะรู้ได้ว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกและทรงเรียกข้าพเจ้า และหากพวกเขาไม่กลัวแล้ว โดยการดูแคลนข้าพเจ้า พวกเขาก็กำลังดูแคลนพระเจ้าเองมิใช่หรือ โมเสสอยู่ตัวคนเดียวขณะเดินทางออกจากประเทศ

อียิปต์ เอเลียห์อยู่เพียงลำพังในสมัยกษัตริย์อาหับครองราชสมบัติ อิชยาห์อยู่คนเดียวในกรุงเยรูซาเล็ม เอเสเคียลอยู่ตามลำพังที่กรุงบาบิโลน...พระเจ้าไม่ทรงเคยเลือกผู้เผยพระวจนะไม่ว่าจากมหาปุโรหิตหรือบุคคลยิ่งใหญ่อื่น แต่โดยทั่วไปพระองค์ทรงเลือกคนที่ต่ำต้อยและถูกเหยียดหยามซึ่งครั้งหนึ่งทรงเลือกแม้กระทั่งคนเลี้ยงแกะอย่างอาโมส ในทุกยุค คนของพระเจ้าจะต้องตำหนิผู้ยิ่งใหญ่ เช่นพระราชา ขุนนาง ปุโรหิต และนักปราชญ์ด้วยการเสียภัยต่อชีวิต...ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าตัวเองเป็นผู้เผยพระวจนะ แต่ข้าพเจ้าบอกว่าพวกเขาจะต้องเกรงกลัวอย่างแน่นอนเพราะว่าข้าพเจ้ามีเพียงคนเดียวและพวกเขามีคนมากมาย ข้าพเจ้ามั่นใจในข้อนี้ว่าพระวจนะของพระเจ้าสถิตอยู่กับข้าพเจ้าและไม่ได้อยู่กับพวกเขา” *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 10 {GC 142.3}

แต่ถึงกระนั้น ลูเธอร์ต้องต่อสู้กับตนเองอย่างรุนแรงในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายที่จะแยกตัวออกจากคริสตจักร ในช่วงเวลานี้เขาบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้าตระหนักมากขึ้นในแต่ละวันถึงความลำบากที่จะต้องละทิ้งหลักธรรมที่ฝังในสมองมาตั้งแต่เด็ก โอ มันช่างเจ็บปวดอะไรปานนั้น แม้ข้าพเจ้ามีพระคัมภีร์อยู่เคียงข้างข้าพเจ้า เพื่อรับรองแก่ข้าพเจ้าให้กล้ายืนหยัดตามลำพังต่อหน้าพระสันตะปาปาและจับได้ว่าเขาเป็นพระคริสต์เทียมเท็จ มีความทุกข์ลำบากในใจอะไร

บ้างที่ข้าพเจ้าไม่ได้ประสบ มีสักกี่ครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ได้ถามตนเองด้วยความขมขื่นถึงคำถามที่ติดอยู่บนริมฝีปากของบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาคีว่า ‘มีเจ้าเพียงผู้เดียวที่ฉลาดหรือ คนอื่นเป็นฝ่ายผิดหรือ จะเป็นเช่นไร หากในที่สุดตัวเจ้าเองที่เป็นฝ่ายผิดและทำให้จิตวิญญาณมากมายที่ยุ่งเกี่ยวกับความผิดของเจ้าต้องพินาศไปตลอดกาล’ ข้าพเจ้าต่อสู้เช่นนี้กับตัวเองและกับซาตานจนพระคริสต์เสด็จมาเสริมกำลังหัวใจของข้าพเจ้าเพื่อต่อสู้กับข้อสงสัยเหล่านี้” Martyn หน้า 372, 373 {GC 143.1}

พระสันตะปาปาซมูเอลล์กล่าวว่าหากเขาไม่ถอนคำพูดจะถูกขับพาศาสนากรรม และบัดนี้คำขู่นั้นก็เกิดขึ้นจริง มีคำสั่งของพระสันตะปาปานิโบบีใหม่ปรากฏออกมาประกาศเรื่องการตัดนักปฏิรูปออกจากคริสตจักรโรมันเป็นครั้งสุดท้าย ประณามเขาว่าเป็นผู้ที่ถูกสวรรค์แช่งสาปและยังรวมถึงทุกคนที่รับเชื่อหลักคำสอนของเขาก็ได้รับคำตัดสินเช่นนี้ด้วย พวกเขาก้าวเข้าสู่การต่อสู้ยิ่งใหญ่อย่างเต็มตัวแล้ว {GC 143.2}

การต่อต้านเป็นชะตากรรมซึ่งเกิดขึ้นกับทุกคนที่พระเจ้าทรงใช้ให้เสนอความจริงโดยเฉพาะที่ประยุกต์ใช้กับยุคของพวกเขา ยุคสมัยของลูเธอร์มีความจริงสำหรับในยุคนั้น ซึ่งเป็นความจริงที่สำคัญสำหรับเวลานั้น มีความจริงแห่งยุคสำหรับคริสตจักรในปัจจุบันนี้ด้วย พระองค์ผู้ทรงกระทำการตามคำแนะนำของพระประสงค์ของ

พระองค์จะทรงพอพระทัยที่จะนำมนุษย์ไปอยู่ในสภาวะการณ์ต่างๆ และบัญชาให้พวกเขาเรียนรู้หน้าที่พิเศษสำหรับยุคที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่และภายใต้สภาพที่พวกเขาถูกใช้ให้ไป หากพวกเขาจะซาบซึ้งในคุณค่าของความกระจำงที่ประทานให้แก่พวกเขา สัจธรรมอันยิ่งใหญ่ก็จะถูกเปิดออกแก่พวกเขา แต่คนส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ไม่ปรารถนาสัจธรรมมากไปกว่าพวกนิยมระบอบเปปาคีที่ต่อต้านลูเธอร์ พวกเขามีความปรารถนาแบบเดียวกันที่จะรับทฤษฎีและธรรมเนียมของมนุษย์แทนพระวจนะของพระเจ้าเหมือนเช่นสมัยก่อนผู้ที่นำเสนอความจริงสำหรับยุคนี้ไม่ควรคาดหวังที่จะได้รับความพึงพอใจที่มากกว่านักปฏิรูปในอดีตที่ผ่านมา ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างสัจธรรมกับความเท็จระหว่างพระคริสต์และซาตานจะต้องเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นจนถึงวันพิດนากประวัติศาสตร์ของโลก {GC 143.3}

พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าพวกท่านเป็นของโลก โลกก็ย่อมจะรักคนที่ เป็นของโลกเอง แต่เพราะท่านไม่ได้เป็นของโลก คือเราเลือกท่านออกจากโลก เพราะเหตุนี้โลกจึงเกลียดชังท่าน จงระลึกถึงคำที่เรากล่าวกับพวกท่านแล้วว่า ‘บ่าวไม่ได้เป็นใหญ่กว่านาย’ ถ้าพวกท่านข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงพวกท่านด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา พวกเขาก็จะปฏิบัติตามคำของพวกท่านด้วย” ยอห์น 15:19, 20 และในอีกทางหนึ่งพระเจ้าทรงประกาศอย่างชัดเจนว่า

“วิบัติเมื่อทุกคนบอกว่าท่านดี เพราะ
บรรพบุรุษของเขาก็ทำอย่างนั้นกับพวก
ผู้เผยพระวจนะเท็จเหมือนกัน” ลูคา 6:26
ในวันนี้ วิญญาณของโลกเข้าประสาน
กับพระวิญญาณของพระคริสต์ไม่ได้มาก
ไปกว่าในสมัยอดีต และในเวลานี้ผู้ที่
เทศนาสอนพระวจนะของพระเจ้าอย่าง

บริสุทธิ์ถูกต้องจะไม่ได้รับความชื่นชอบ
มากไปกว่าในสมัยนั้น รูปแบบของการ
ต่อต้านสังฆกรรมอาจเปลี่ยนไป ความ
เป็นศัตรูกันอาจไม่โจ่งแจ้งเพราะปกปิดได้
ดียิ่งขึ้น แต่ความขัดแย้งแบบเดียวกัน
ยังคงมีอยู่และจะปรากฏให้เห็นจนถึงยุค
สุดท้าย {GC 144.1}

8

ลูเธอร์รายงานตัวต่อสภา

ชาร์ลส์ที่ 5 [Charles V] ทรงเป็นจักรพรรดิองค์ใหม่ที่ขึ้นครองราชย์ในประเทศเยอรมนี และผู้แทนของโรมรีบส่งสารแสดงความยินดีมาทันทีและโน้มน้าวให้พระราชใช้อำนาจต่อต้านการปฏิรูปศาสนา ในทางกลับกัน อิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีซึ่งจักรพรรดิชาร์ลส์เป็นหนี้บุญคุณจากการได้ขึ้นครองราชย์กลับทรงขอร้องให้พระองค์อย่าทรงกระทำการใดต่อต้านลูเธอร์จนกว่าพระองค์จะทรงมีโอกาสฟังเขาเสียก่อน จักรพรรดิจึงทรงตกที่นั่งลำบากและเสียหน้าอย่างยิ่ง เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีจะไม่พึงพอใจกับสิ่งใดเลยจนกว่าจะมีพระบัญชากำหนดโทษประหารชีวิตลูเธอร์ อิเล็กเตอร์เคยทรงประกาศอย่างแข็งขันแล้วว่า “พระราชหรือบุคคลอื่นใดก็ยังไม่เคยพิสูจน์ว่าผลงานเขียนของลูเธอร์ผิด” ดังนั้นพระองค์จึงทรงขอให้ “จัดหาการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับ ดร. ลูเธอร์เพื่อเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าการไต่สวนของคณะผู้พิพากษาที่มีความรู้ มีจริยธรรมและไม่ลำเอียง” D'Aubigné เล่มที่ 6 บทที่ 11 {GC 145.1}

บัดนี้ หลังจากที่จักรพรรดิชาร์ลส์ขึ้นครองราชสมบัติไม่นาน ทุกฝ่ายหันความสนใจไปที่การประชุมสภาของรัฐต่างๆ ของประเทศเยอรมนีซึ่งจัดขึ้นที่เมืองวอร์มส์ มีปัญหาการเมืองและเรื่องนำ

สนใจที่ต้องให้ที่ประชุมสภาแห่งชาตินี้พิจารณา เป็นครั้งแรกที่เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายของประเทศเยอรมนีจะเข้าเฝ้าจักรพรรดิหนุ่มในการประชุมที่ปรึกษาหน้าเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของคริสตจักรและของรัฐจากทุกมุมของบ้านเกิดต่างเดินทางมาที่นี่ เจ้านายทางฝ่ายโลก คนที่เกิดในตระกูลชั้นสูง คนมีอำนาจและหวงในศักดิ์ศรีชาติตระกูลของตน คณะสงฆ์ที่โอ้อ้อ ภาคภูมิใจด้วยความรู้สึกที่เหนือกว่าผู้อื่นทั้งฐานะและอำนาจ อัครวิงจากพระราชสำนักกับมหาดเล็กดูแลอาวุธของตนและทูตานุทูตจากดินแดนต่างชาติที่ห่างไกล ต่างมาชุมนุมกันที่เมืองวอร์มส์ กระนั้นเรื่องที่ปลุกความสนใจอย่างลึกซึ้งของผู้ชุมนุมจำนวนมากนั้นเป็นเรื่องของนักปฏิรูปชาวแซกโซนีท่านนั้น {GC 145.2}

ก่อนหน้านั้น จักรพรรดิชาร์ลส์ทรงแนะนำอิเล็กเตอร์ให้นำลูเธอร์มาที่ประชุมรัฐสภาด้วยโดยทรงรับรองเรื่องความปลอดภัยและทรงสัญญาที่จะให้มีการอภิปรายหาวิธีปัญหาที่ได้แย้งกันอยู่อย่างเสรีกับผู้รอบรู้และมีความสามารถ ลูเธอร์มีความกระตือรือร้นที่จะมาปรากฏตัวต่อเบื้องพระพักตร์จักรพรรดิ บัดนี้ สุขภาพของเขาไม่สู้แข็งแรงนัก แต่ถึงกระนั้นเขาเขียนจดหมายถึงอิเล็กเตอร์มีใจความว่า “หากข้าพเจ้าไปเมืองวอร์มส์ในสภาพที่แข็งแรงไม่ได้ ก็ให้ห้ามข้าพเจ้าไป ไม่ว่าข้าพเจ้า

จะเจ็บป่วยมากเพียงไร เพราะว่าเมื่อจักรพรรดิทรงเรียกข้าพเจ้าให้เข้าเฝ้าแล้ว ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่านั่นคือการทรงเรียกของพระเจ้า หากพวกเขาปรารถนาที่จะใช้ความรุนแรงต่อข้าพเจ้าและเป็นเรื่องที่มีโอกาสเป็นไปได้มาก (เพราะนี่ไม่ใช่เป็นคำสั่งของพวกเขาเองที่เรียกข้าพเจ้าให้ปรากฏตัว) ข้าพเจ้าขอมอบเรื่องนี้ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงปกป้องรักษาชายหนุ่มทั้งสามจากเตาหลอมที่ไฟลุกกรุ่นแรงนั้นยังทรงพระชนม์และทรงครองอำนาจอยู่ หากพระองค์จะไม่ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด ชีวิตของข้าพเจ้าก็มีความสำคัญเพียงเล็กน้อย ขอเพียงให้เรปกป้องข่าวประเสริฐไว้ไม่เปิดโอกาสให้คนชั่วดูแคลนและให้เรายอมหลังเสียดเพื่อข่าวประเสริฐด้วยเกรงว่าพวกเขาจะได้ชัยชนะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของข้าพเจ้าที่จะมาตัดสินว่าชีวิตหรือความตายของข้าพเจ้าจะมีส่วนช่วยให้อื่นๆ ทั้งหมดได้รับความรอดหรือไม่...ท่านอาจคาดหวังทุกสิ่งจากข้าพเจ้าได้...นอกจากการวิงหนีและถอนคำพูด ข้าพเจ้าบินไม่ได้และถอนคำพูดก็ยิ่งทำไม่เป็น” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 1 {GC 146.1}

ข่าวเรื่องลูเธอร์จะปรากฏตัวต่อที่ประชุมรัฐสภาซึ่งกระจายไปทั่วเมืองวอร์มส์นั้นสร้างความตื่นเต้นไปทั่ว อาเลเซียนเดอร์ผู้แทนของพระสันตะปาปาที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามคดีนี้เป็นพิเศษรู้สึกตื่นตระหนกและโกรธจัด เขาเห็นว่าผลลัพธ์ของเรื่องนี้จะส่งผลร้ายต่อระบอบเปาปาลี

การอนุญาตให้สอบสวนคดีที่พระสันตะปาปาทรงตัดสินประหารชีวิตแล้วนั้นจะเป็นการดูแคลนอำนาจเด็ดขาดของพระสันตะปาปา นอกจากนี้เขายังกลัวว่าวาทศิลป์และการโต้แย้งอันทรงพลังของชายคนนี้อาจเปลี่ยนใจผู้ครองแคว้นจำนวนมากให้ออกห่างจากวิถีของพระสันตะปาปา ดังนั้นเขาจึงท้าทายด้วยท่าทีเร่งด่วนที่สุดกับจักรพรรดิชาร์ลส์ให้คัดค้านการปรากฏตัวของลูเธอร์ที่เมืองวอร์มส์ ในเวลานั้นคำสั่งของพระสันตะปาปาให้บัพพาชนียกรรมลูเธอร์ได้ประกาศไปแล้วและบวกกับคำเรียกร้องของผู้แทนพระสันตะปาปาโน้มน้าวให้จักรพรรดิยอมจำนน พระองค์ทรงเขียนจดหมายไปถึงอเล็กเตอร์ว่าหากลูเธอร์ไม่ยอมถอนคำพูดเขาก็ต้องอยู่ที่เมืองวิตเทนเบิร์กต่อไป {GC 146.2}

อาเลเซียนเดอร์ไม่พอใจกับชัยชนะครั้งนี้ ด้วยกำลังและเล่ห์เหลี่ยมเขาพยายามด้วยอำนาจทั้งปวงที่เขาจะมีเพื่อกำหนดโทษลูเธอร์ให้ได้ ด้วยความไม่ลดละเพื่ออุดมการณ์ที่ดีกว่า เขาผลักดันให้เจ้าผู้ครองแคว้น พระราชาคณะ และสมาชิกอื่นๆ ของสภาให้หันมาสนใจเรื่องนี้ โดยกล่าวหาหนักปฏิรูปผู้นี้ว่า “ก่อความไม่สงบ กบฏ ไม่เคร่งครัดในศาสนา และหมิ่นประมาทพระเจ้า” แต่ความรุนแรงและอารมณ์ที่ผู้แทนของพระสันตะปาปาแสดงออกนั้นเปิดเผยอย่างชัดเจนถึงวิญญูณที่หนุนเขาอยู่ “เขาดำเนินไปด้วยความเกลียดชังและการแก้แค้น”

“มากกว่าด้วยความกระตือรือร้นและฝึกฝนทางศาสนา” เป็นคำวิจารณ์ของคนทั่วไป *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 1 สมาชิกส่วนใหญ่ของที่ประชุมรัฐสภามีความโน้มเอียงที่จะขึ้นชขอบอดุมการณ์ของลูเธอร์ {GC 147.1}

อาเลเซียนเดอร์เพิ่มความพยายามเป็นสองเท่าเพื่อโน้มน้าวจักรพรรดิถึงหน้าที่ที่จะต้องทำตามประกาศิตต่าง ๆ ของระบอบเปปาสีให้สำเร็จ แต่ภายใต้กฎหมายของประเทศเยอรมนีเรื่องนี้ทำไม่ได้หากปราศจากความเห็นชอบของบรรดาเจ้าผู้ครองแคว้น และในที่สุดจักรพรรดิชาร์ลส์ทรงแพ้ต่อการรบเร็วของผู้แทนพระสันตะปาปาจึงทรงขอให้ผู้แทนเสนอเรื่องของเขาเข้าที่ประชุมรัฐสภา “เป็นวันที่ภาคภูมิใจสำหรับทูตของพระสันตะปาปา การประชุมสภานั้นยิ่งใหญ่ อุดมการณ์นั้นยิ่งใหญ่มากกว่า อาเลเซียนเดอร์จะเป็นผู้เรียกร้องเพื่อโรม... ผู้เป็นมารดาและมีอำนาจสิทธิ์ขาดของคริสตจักรทั้งปวง” เขาจะแก้ต่างให้แก่อาณาจักรของเปโตรต่อหน้าเจ้านายของอาณาจักรคริสเตียนที่ร่วมประชุมกัน “เรามีของประทานของการพูดอย่างคล่องแคล่วและเขาใช้โอกาสได้อย่างยิ่งใหญ่และเหมาะสม พระเจ้าทรงจัดเตรียมและสั่งการให้นักพูดผู้มีความสามารถที่สุดของโรมมาปรากฏตัวและอ่อนวอนต่อหน้าบัลลังก์ศาลที่สง่างามน่าเคารพที่สุดนี้ ก่อนที่โรมจะถูกกำหนดโทษ” Wylie เล่มที่ 6 บทที่ 4 ผู้ที่สนับสนุนนักปฏิรูปคาดคะเนผลคำกล่าวหาของอาเลเซียนเดอร์ด้วย

ความหวาดหวั่นเล็กน้อย อิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีไม่ได้เสด็จมาร่วมประชุม แต่พระองค์ทรงสั่งการให้สมาชิกสภาบางคนเข้าร่วมประชุมอยู่ที่นั่นจดบันทึกคำแถลงของผู้แทนของพระสันตะปาปา {GC 147.2}

อาเลเซียนเดอร์ตั้งใจใช้พลังความรู้และวาทศิลป์ทั้งหมดเพื่อล้มล้างสัจธรรม เขาโจมตีลูเธอร์ด้วยข้อหาซัดแล้วซัดเล่า เรื่องการเป็นศัตรูกับคริสตจักรและรัฐ คนเป็นและคนตาย บรรพชิตและฆราวาสสภาและคริสเตียนทั่วไป เขาประกาศว่า “ความผิดของลูเธอร์นั้นมีมากจนเป็นเหตุผลเท่าเทียมกับที่จะเผาคนนอกกริตทั้งเป็นได้ถึงแสนคน” {GC 148.1}

ในตอนสรุปเขาพยายามโยนความเหยียดหยามใส่ผู้ที่สนับสนุนความเชื่อของการปฏิรูป “พวกลูเธอร์นั่นเหล่านี้เป็นใครกันนะ พวกครูจ้องหองอวดดี พวกพระเลวทราม นักบวชเหลวไหลเสเพล ทนายที่รู้ไม่เท่าทันและขุนนางที่เสื่่อมกับประชาชนทั่วไปที่ถูกชักนำและบิดเบือนให้หลงทาง ศักยภาพและอำนาจของคาทอลิกนั้นเหนือกว่าพวกเขาเพียงไร คำตัดสินเอกฉันท์จากสภาอันทรงเกียรตินี้จะสร้างความกระจำงแก่คนธรรมดาเตือนคนที่ไม่รอบคอบ ช่วยการตัดสินของคนที่ไม่มั่นใจและเสริมกำลังแก่คนอ่อนแอ” D'Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 3 {GC 148.2}

ผู้สนับสนุนสัจธรรมในทุกยุคถูกอาวุธ เช่นนี้โจมตี คำโต้แย้งแบบเดียวกันถูกยึดเหยียดใส่ผู้ที่กล้านำเสนอคำสอนอัน

เรียบง่ายและตรงไปตรงมาของพระวจนะของพระเจ้าเพื่อคัดค้านข้อผิดพลาดของคริสตจักร ผู้ที่ขึ้นขอบศาสนายอดนิยมมักกู่ทวนว่า “นักเทศน์หลักข้อเชื่อแนวใหม่เหล่านี้คือผู้ใดเล่า พวกเขาไม่มีการศึกษา มีไม่กี่คนและแถมยังเป็นคนชนชั้นยากจน กระนั้นพวกเขาก็อ้างว่ามีความจริงและเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้แล้ว พวกเขาขาดความรู้และถูกหลอก คริสตจักรของเรามีจำนวนคนและอิทธิพลเหนือกว่าพวกเขามากเพียงไร บุคคลยิ่งใหญ่และมีความรู้สูงจำนวนมากเพียงไรที่อยู่ท่ามกลางพวกเรา ฝ่ายเรามีพลังกำลังมากกว่าเพียงไร” สิ่งเหล่านี้คือข้อโต้แย้งที่ส่งอิทธิพลต่อโลก แต่ปัจจุบันนี้ก็ไม่ว่าจะสรุปใดๆ ได้มากไปกว่าในสมัยของนักปฏิรูป {GC 148.3}

การปฏิรูปศาสนาไม่ได้จบลงที่ลูเธอร์ตามที่หลายคนคิด แต่จะดำเนินต่อไปจนประวัติศาสตร์โลกปิดฉากลง ลูเธอร์ทำงานยิ่งใหญ่ที่สะท้อนความกระจำงซึ่งพระเจ้าทรงอนุญาตให้ส่องไปอยู่ในตัวเขา อย่างไรก็ตามเขาก็ไม่ได้รับความกระจำงทั้งหมดที่ต้องประทานแก่ชาวโลก จากสมัยนั้นจนมาถึงยุคนี้ ความกระจำงใหม่ๆ ยังส่องมาสู่พระคัมภีร์และสัจธรรมใหม่ก็เปิดเผยออกมาอยู่ตลอดเวลา {GC 148.4}

คำปราศรัยของผู้แทนพระสันตะปาปาฝั่งความประทับใจที่ลึกซึ้งต่อที่ประชุมรัฐสภา ลูเธอร์ไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อเอาสัจธรรมที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือของพระวจนะของพระเจ้ามาตอบโต้ผู้แทนของ

ระบอบเปปาสี ไม่มีความพยายามใดๆ เลยที่จะปกป้องนักปฏิรูปผู้นี้ มีการแสดงออกถึงอารมณ์โดยทั่วไปที่ไม่เพียงเพื่อกำหนดโทษเขาและประณามหลักคำสอนของเขาเท่านั้นแต่หากเป็นไปได้จะถอนรากถอนโคนคำสอนนอกกริตนี้ด้วย โรมใช้ประโยชน์จากโอกาสที่ได้เปรียบที่สุดในการปกป้องอุดมการณ์ของเธอ ทุกสิ่งที่โรมน่าจะพูดเพื่อแก้ข้อที่ถูกกล่าวหาของตนเองนั้น เธอก็พูดหมดไปแล้ว แต่ชัยชนะที่ปรากฏออกมาเป็นสัญญาณบอกถึงความพ่ายแพ้ ต่อแต่นี้ไปความแตกต่างระหว่างความจริงและความผิดนั้นจะปรากฏให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อทั้งสองฝ่ายจะลงสนามสู้รบกันอย่างเปิดเผย ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาโรมจะไม่ได้ยืนอย่างมั่นคงเหมือนที่เคยยืนมาก่อนอีกเลย {GC149.1}

ในขณะที่สมาชิกส่วนใหญ่ของที่ประชุมรัฐสภาไม่ลังเลที่จะมอบลูเธอร์ให้โรมชำระแค้นยังมีสมาชิกอีกจำนวนมากที่เห็นและเศร้าใจกับความชั่วช้าที่เกิดขึ้นในคริสตจักร และปรารถนาที่จะยับยั้งการกระทำทารุณต่างๆ ที่คนเยอรมันต้องทนทุกข์ทรมานซึ่งเป็นผลจากความเหลวแหลกและความโลภของสภาการปกครองของสงฆ์ ผู้แทนของพระสันตะปาปาเสนอกฎของระบอบเปปาสีออกมาอย่างสมเหตุสมผล บัดนี้พระเจ้าทรงดลใจสมาชิกของที่ประชุมรัฐสภาท่านหนึ่งให้กล่าวคำบรรยายอย่างถูกต้องถึงผลของความโหดเหี้ยมของระบอบเปปาสี ดิวค จอร์จแห่งแซกโซนีลุกขึ้นยืนในที่ประชุมอันทรง

เกียรติและอธิบายด้วยความแม่นยำอย่าง ยิ่งถึงการหลอกลวงและเรื่องน่ารังเกียจ ของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบ เปปาสีและผลลัพ์ที่ร้ายกาจของสิ่งเหล่านี้ เขาปิดท้ายด้วยการพูดว่า {GC 149.2}

“สิ่งเหล่านี้เป็นการละเมิดบางประการ ที่ร้องโอดครวญถึงโรม ความละเอียดทั้งสิ้น ถูกปิดทึบและเป้าหมายเดียวของพวกเขา คือ...เงิน เงิน เงิน...จนนักเทศน์ซึ่งควร สอนเรื่องสัจธรรมไม่กล่าวถึงเรื่องใดเลย นอกจากความเท็จและไม่ใช้ผู้ฟังยอมทน ฟังเท่านั้น แต่ยังมีมอบรางวัลตอบแทนอีก ด้วยเพราะยิ่งโกหกเท่าไร พวกเขาาก็จะได้ ประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น น้ำใสโครกเช่น นี้ไหลออกมาจากบ่อน้ำพุเหม็นเน่านี้เอง ความเสเพลยื่นมือออกไปสู่ความโลภ... โอ อนิจจังเรื่องอับอายอื้อฉาวที่คณะสงฆ์ ก่อ ทำให้จิตวิญญาณที่น่าสงสารมากมาย ถูกเหยียดสู่ความหายนะนิรันดร์กาล จะ ต้องมีการปฏิรูปอย่างทั่วถึงเกิดขึ้นให้ได้” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 4 {GC 149.3}

ลูเธอร์เองคงไม่อาจเสนอคำตอบว่า ระบอบเปปาสีที่รุนแรงและได้ผลดีกว่านี้ และความจริงมีอยู่ว่า ผู้พูดเป็นศัตรูที่มีความตั้งใจแน่วแน่ของนักปฏิรูปกลับสร้าง อิทธิพลอันยิ่งใหญ่แก่คำพูดของเขา {GC 150.1}

หากดวงตาของที่ประชุมสภาเปิดกว้าง ออกได้มากกว่านี้ พวกเขาน่าจะมองเห็น ทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเขา ส่องลำแสงแห่งความกระจ่างขวาง ความมืดแห่งความผิดและเปิดสมองและ

จิตใจเพื่อให้รับสัจธรรม อำนาจของพระเจ้า แห่งสัจธรรมและสติปัญญาที่ควบคุมแม้ กระทั่งศัตรูของการปฏิรูปศาสนา ดังนี้ แล้วจึงเตรียมทางให้กับงานยิ่งใหญ่ที่กำลัง จะบรรลุผล มาร์ติน ลูเธอร์ไม่ได้อยู่ในที่ ประชุมสภาแห่งนี้ แต่พระสุรเสียงของ พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าลูเธอร์ดังขึ้นจน ได้ยินทั้งสภา {GC 150.2}

ที่ประชุมรัฐสภาจึงตั้งกรรมการขึ้นทันที เพื่อเตรียมหนังสือแจกแจงการกดขี่ ข่มเหงของระบอบเปปาสีที่สร้างภาวะหนัก หน่วงต่อชาวเยอรมัน คณะกรรมการยื่น หนังสือนี้ที่ประกอบด้วยรายละเอียดละเมียด ถึงหนึ่งร้อยกับอีกหนึ่งข้อต่อจักรพรรดิ พร้อมกับเรียกร้องให้พระองค์ทรงรับจัดการ แก่ไขข้อละเมียดเหล่านี้ ผู้ที่ทูลข้อเสนอ พูดว่า “ช่างเป็นการสูญเสียจิตวิญญาณ ของคริสเตียนอะไรปานนี้ ช่างเป็นการ ปล้นสะดม การขูดเลือดอะไรเช่นนี้กับ เรื่องอื้อฉาวที่ห้อมล้อมอยู่รอบผู้นำฝ่าย จิตวิญญาณของโลกคริสเตียน เป็นหน้าที่ ของเราที่จะป้องกันความหายนะและการ เสียเกียรติยศชื่อเสียงคนของเรา ด้วยเหตุ นี้เราจึงร้องขอด้วยความถ่อมใจและเร่งด่วนที่สุดให้พระองค์ทรงโปรดสั่งการให้มีการปฏิรูปอย่างทั่วถึงและดำเนินจนบรรลุ ผลสำเร็จ” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 4 {GC 150.3}

บัดนี้สภาเรียกร้องให้นักปฏิรูปศาสนา เข้ารายงานตัวต่อพวกเขา ในที่สุดจักร- พรรดิทรงยอมตามคำเรียกร้องแม้ว่า อาเล็ยนเตอร์จะอ้อนวอน คัดค้านและ

ชมชู้ก็ตามที่และลูเชอร์ได้รับหมายเรียกให้ปรากฏตัวต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภา หมายเรียกนี้มาพร้อมใบรับรองความปลอดภัยเพื่อนำเขากลับไปยังที่ที่มั่นคงปลอดภัย พนักงานป่าวประกาศคนหนึ่งเป็นผู้นำสำเนาเหล่านี้มายังเมืองวิตเทนเบิร์กและเขาได้รับการกิจให้นำลูเชอร์ไปยังเมืองวอร์มส์ด้วย {GC 150.3}

มิตรสหายของลูเชอร์หัวนิตกและเป็นทุกข์ พวกเขาตระหนักถึงอคติและความเกลียดชังที่มีต่อเขา พวกเขากลัวว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะไม่เคารพแม้คำรับรองความปลอดภัยและขอร้องให้เขายำนำชีวิตของตนไปหาภัยอันตราย เขาตอบว่า “บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีไม่ได้ปรารถนาที่จะให้ข้าพเจ้ามาเมืองวอร์มส์แต่ต้องการกำหนดโทษและความตายของข้าพเจ้านี้ไม่ใช่เรื่องสำคัญ ไม่ต้องอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้า แต่อธิษฐานเผื่อพระวจนะของพระเจ้า...พระคริสต์จะประทานพระวิญญูณของพระองค์ให้ข้าพเจ้าที่จะเอาชนะอาจารย์แห่งความเท็จเหล่านี้ ในชีวิตนี้ข้าพเจ้าซึ่งพวกเขา ด้วยความตายข้าพเจ้าจะมีชัยเหนือพวกเขา พวกเขาทำงานอยู่ที่เมืองวอร์มส์เพื่อบังคับให้ข้าพเจ้าถอนคำพูดและนี่คือการถอนคำพูดของข้าพเจ้า ก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าบอกว่าคุณพระสันตะปาปาเป็นตัวแทนของพระคริสต์ บัดนี้ข้าพเจ้ายืนยันว่าพระองค์เป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์และเป็นอัศวินของมาร” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 6 {GC 150.5}

การเดินทางอันตรายเช่นนี้ ลูเชอร์ไม่ได้ไปตามลำพังคนเดียว นอกจากผู้ส่งสาส์นของสำนักพระราชวังแล้ว ยังมีมิตรสหายสนิทที่สุดของเขาสามคนตั้งใจจะไปกับเขาด้วย เมลลิงค์ธอนปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเข้าร่วมกับพวกเขา หัวใจของเขาผูกติดอยู่กับหัวใจของลูเชอร์และต้องการที่จะติดตามเขาไป หากจำเป็น แม้จะต้องถูกขังหรือพบกับความตายก็ตามที่ แต่คำร้องขอของเขาถูกปฏิเสธ หากลูเชอร์จะพินาศ ความหวังของการปฏิรูปศาสนาจะต้องตกอยู่กับผู้ร่วมงานหนุ่มของเขา นักปฏิรูปศาสนาพูดกับเมลลิงค์ธอนขณะที่ลาจากกันว่า “หากข้าพเจ้าไม่กลับมาและศัตรูของข้าพเจ้าฆ่าข้าพเจ้าให้ตาย จงเทศนาสอนต่อไปและยืนหยัดอยู่ในสังฆกรรม จงทำงานแทนข้าพเจ้า...หากท่านรอด ความตายของข้าพเจ้าก็เป็นความเสียหายอันน้อยนิด” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 7 นักศึกษาและประชาชนที่ร่วมชุมนุมกันเพื่อเป็นพยานในการออกเดินทางของลูเชอร์นั้นรู้สึกเศร้าใจกับเหตุการณ์นั้นอย่างมาก ชนกลุ่มใหญ่ที่หัวใจได้รับการสัมผัสของข่าวประเสริฐแล้วพากันมารวมร่ำให้ลาเขาด้วยบรรยากาศเช่นนั้น นักปฏิรูปศาสนาและผู้ติดตามจึงออกเดินทางจากเมืองวิตเทนเบิร์ก {GC 151.1}

ระหว่างการเดินทาง พวกเขาพบวาทิตใจของประชาชนถูกรอบงำด้วยความหวาดกลัวที่หดหู่ ในบางเมืองไม่มีเกียรติยศที่จะมอบให้พวกเขา เมื่อหยุด

พักแรมในยามค่ำคืน มีบาทหลวงหวังดีคนหนึ่งแสดงความวิตกของตนโดยการให้ลูเธอร์ดูภาพของนักปฏิรูปชาวอิตาเลียนที่ต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อ วันรุ่งขึ้นพวกเขาได้รับข่าวว่างานเขียนของลูเธอร์ถูกประณามที่เมืองวอร์มส์ ผู้ส่งข่าวของสำนักพระราชวังกำลังประกาศคำสั่งของจักรพรรดิและเรียกร้องให้ประชาชนนำงานเขียนเหล่านั้นไปให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ผู้นำศาสนาที่นำเขามาหวาดหวั่นต่อความปลอดภัยของลูเธอร์ในที่สภาและคิดว่าความตั้งใจของเขาคงหวั่นไหวจึงถามเขาว่ายังคิดที่จะเดินทางต่อไปหรือไม่ เขาตอบว่า “แม้จะถูกสั่งห้ามในทุกเมือง ข้าพเจ้าก็จะมุ่งหน้าต่อไป” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC 151.2}

ที่เมืองเออร์เฟิร์ต ลูเธอร์ได้รับการต้อนรับอย่างมีเกียรติ ผู้ชนที่ชื่นชอบเขาต่างมาห้อมล้อมเขาไว้ เขาเดินไปตามถนนที่เขาเคยย่ำเท้ามาก่อนแล้วพร้อมกับถุงเงินขอทานของเขา เขาไปเยี่ยมห้องคอนแวนต์ของเขาและใคร่ครวญถึงการต่อสู้ผ่านทางความกระจ่างที่เขาได้รับมอบซึ่งบัดนี้กำลังปกคลุมทั่วประเทศเยอรมนี ชาวบ้านขอร้องให้ลูเธอร์เทศนาซึ่งเป็นเรื่องที่เขาถูกสั่งห้ามกระทำ แต่ผู้นำศาสนอนุญาติให้เขาเทศน์และบัดนี้นักบวชภราดรที่ครั้งหนึ่งเคยทำงานจำเริญที่คอนแวนต์แห่งนี้ก็ก้าวขึ้นธรรมาสน์ {GC 152.1}

ต่อหน้าผู้ชนที่แออัดกันหนาแน่น เขาย้ำถึงพระคำของพระคริสต์ว่า “ขอให้

สันติสุขจงเป็นของท่าน” “บรรดานักปรัชญา ดุษฎีบัณฑิตและนักเขียนทั้งหลายพยายามสอนมนุษย์ไปให้ถึงวิถีที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ แต่พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จ บัดนี้ข้าพเจ้าจะมาบอกวิธีแก่ท่าน...พระเจ้าทรงเรียกชายคนหนึ่งให้กลับเป็นขึ้นจากความตาย คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงทำลายความตาย กำจัดบาปและปิดประตูรก นี่เป็นพระราชกิจของการช่วยให้รอด...พระคริสต์ทรงได้ชัยชนะแล้ว นี่เป็นข่าวแห่งความยินดีและเราได้รับความรอดโดยการกระทำของพระองค์และไม่ใช่โดยการกระทำของเราเอง...พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสว่า ‘สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลาย จงดูที่มือของเรา’ พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ โอ มนุษย์ทั้งหลาย ดูเถิด เพราะเรา เราผู้เดียวเท่านั้น ผู้ซึ่งกำจัดบาปของท่าน และไถ่ท่านให้เป็นไท บัดนี้ท่านมีสันติสุขแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้” {GC 152.2}

เขาพูดต่อ ซึ่งให้เห็นว่าความเชื่อที่แท้จริงนั้นจะปรากฏให้เห็นด้วยชีวิตที่บริสุทธิ์ “เนื่องจากพระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดแล้ว ก็ขอให้เราจัดการกับงานของเราให้เข้าที่เข้าทางเพื่อจะให้พระองค์ทรงยอมรับท่านเป็นคนร่ำรวยหรือ ก็ขอให้สมบัติของท่านเลี้ยงดูความต้องการของผู้ขัดสน ท่านเป็นคนยากจนหรือ ขอให้ท่านรับใช้ของท่านเป็นที่ยอมรับของคนร่ำรวย หากงานของท่านมีประโยชน์ต่อตัวท่าน

เองเท่านั้น งานรับใช้ของท่านที่ท่านแสวง
ทำเพื่อถวายพระเจ้านั้นเป็นการมูสา
โดยสิ้นเชิง” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC
152.3}

ประชาชนฟังอย่างตะลึงหลงไหล
อาหารแห่งชีวิตที่แบ่งปันให้แก่จิตวิญญาณ
ที่หิวกระหาย พระคริสต์ได้รับการเทิดทูน
ต่อหน้าผู้ฟังให้อยู่เหนือพระสันตะปาปา
ผู้แทนพระองค์ จักรพรรดิและพระราช
ลูเธอร์ไม่ได้กล่าวถึงภัยอันตรายที่คุกคาม
ตนเองเลย เขาไม่ได้พยายามทำให้ตัวเอง
เป็นเป้าหมายให้คนหวั่นไหวหรือเห็นใจเลย
เขาใคร่ครวญถึงพระคริสต์จนลืมนตนเอง
ไป เขาซ่อนตัวอยู่ด้านหลังพระองค์แห่ง
กางเขนกาลวารีย์ คอยหาทางที่จะนำเสนอ
พระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของคน
บาปเท่านั้น {GC 152.4}

ในขณะที่นักปฏิรูปศาสนาเดินทางต่อ
ไป ทุกที่ที่เขาไปนั้นให้ความสนใจเขา
เป็นอย่างมาก กลุ่มชนขนาดใหญ่ที่
กระตือรือร้นห้อมล้อมเขาไว้และเสียงที่
เป็นมิตรเตือนเขาถึงจุดประสงค์ของผู้นิยม
ลัทธิโรมัน บางคนพูดว่า “พวกเขาจะเอา
ท่านไปเผาและสลายร่างกายของท่านให้
เป็นเถ้าถ่านเหมือนกับที่ทำกับยอห์น ฮัส”
ลูเธอร์ตอบว่า “แม้ว่าพวกเขาจะก่อไฟ
ตลอดทางจากเมืองวอร์มส์ไปถึงเมือง
วิตเทนเบิร์กจนเปลวสูงขึ้นไปถึงสวรรค์
ข้าพเจ้าก็จะเดินผ่านไป ในนามของพระเจ้า
ข้าพเจ้าจะไปปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขา
ข้าพเจ้าจะเดินเข้าไปในปากของสัตว์ใหญ่
ประหลาดตัวนี้และหักฟันของมันเพื่อ

ประกาศนามของพระเยซูคริสต์องค์พระ
ผู้เป็นเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC
153.1}

ข่าวการเดินทางไกลถึงเมืองวอร์มส์
ของลูเธอร์ก่อให้เกิดความซุลมุนวุ่นวาย
ครั้งใหญ่ มิตรสหายวิตกถึงความปลอดภัย
ของเขาจนตัวสั่น ศัตรูของเขาหวาดหวั่น
ต่อความสำเร็จในอุดมการณ์ของพวกเขา
พวกเขาพยายามทุ่มเทอย่างเหนียวแน่น
โน้มน้าวไม่ให้ลูเธอร์เดินทางเข้าเมือง
ด้วยคำปลุกปั่นของเหล่าผู้นิยมระบอบ
เปปาสี เขาได้รับการขอร้องให้ไปพักที่
ปราสาทแห่งหนึ่งของอัศวินที่เป็นมิตร ณ
ที่แห่งนี้พวกเขาประกาศว่าความยุ่งยาก
ทั้งหมดจะปรับให้เข้ากันอย่างมีมิตรไมตรี
เพื่อน ๆ คอยพยายามปลุกเขาให้กลัวด้วย
การสาธยายถึงภัยอันตรายที่คุกคามเขา
อยู่ ความพยายามทั้งปวงของพวกเขาล้ม
เหลว ลูเธอร์ยังคงไม่หวั่นไหวประกาศว่า
“แม้ว่าในกรุงวอร์มส์จะมีจำนวนปีศาจมาก
พอๆ กับจำนวนกระเบื้องบนหลังคาบ้าน
ข้าพเจ้าก็ยังคงมุ่งหน้าเดินเข้าไป” *Ibid.*
เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC 153.2}

เมื่อลูเธอร์เดินทางมาถึงเมืองวอร์มส์
มีกลุ่มคนขนาดใหญ่มารวมตัวกันอยู่ที่
ประตูเมืองเพื่อต้อนรับเขา ไม่เคยมีกลุ่มชน
ขนาดใหญ่เช่นนี้ออกมาต้อนรับจักรพรรดิ
มาก่อน ความตื่นตานั้นรุนแรงมากและ
จากท่ามกลางหมู่คนเหล่านี้ มีเสียงเพลง
สวดศพดังขึ้นอย่างสยองขวัญและละห้อย
ส่งมาเตือนลูเธอร์ถึงจุดจบที่รอเขาอยู่
ในขณะที่ลูเธอร์ก้าวลงจากรถม้า เขาพูด

ว่า “พระเจ้าจะทรงเป็นโล่ป้องกันข้าพเจ้า” {GC 153.3}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีไม่เชื่อว่าลูเธอร์กล้าเสียดมาปรากฏตัวที่เมืองวอร์มส์และการมาถึงของเขาทำให้พวกเขาขวัญหาย จักรพรรดิทรงเรียกที่ปรึกษาให้พิจารณาถึงแนวทางที่จะดำเนินการต่อไป มีปิชอบองค์หนึ่งซึ่งเป็นผู้นิยมระบอบเปปาสีที่เข้มแข็งได้ประกาศว่า “เราหารู้กันถึงเรื่องนี้มานานแล้ว ใช้อำนาจจักรพรรดิของท่านกำจัดชายคนนี้เสียทันที ไม่ใช่ซีจิสมันด์หรือที่บงการให้เผาจอห์น ฮัส เราไม่มีภาระผูกพันที่ต้องออกไปหรือปฏิบัติตามไบคัมครองความปลอดภัยของคนนอกรีตคนหนึ่ง” จักรพรรดิดีตรัสว่า “ไม่ เราต้องรักษาสัญญาของเราที่ให้ไว้” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 ดังนั้นพวกเขาจึงลงความเห็นกันว่าต้องฟังคำแก้ต่างของนักปฏิรูปศาสนาผู้นี้เสียก่อน {GC 153.4}

คนทั้งเมืองกระตือรือร้นอยากเห็นชายหน้าพิศวงคนนี้และในไม่ช้ามีกลุ่มคนขนาดใหญ่เข้ามาเยือนที่พักของเขา ลูเธอร์แทบจะยังไม่ทันฟื้นคืนสู่ความปกติจากอาการเจ็บป่วยเมื่อไม่นานมานี้ เขาอ่อนเปลี้ยจากการเดินทางที่ใช้เวลาถึงสองสัปดาห์เต็ม เขาต้องเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับเหตุการณ์สำคัญในวันรุ่งขึ้นและเขาต้องการความสงบและการพักผ่อน แต่ประชาชนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพบเขาให้ได้จนเขาได้เวลาพักผ่อนเพียงไม่กี่ชั่วโมง เมื่อขุนนาง อัครวิน บาทหลวงและประชาชนมาล้อมเขาไว้อย่างใจจดใจจ่อ

ในท่ามกลางคนเหล่านี้มีขุนนางอยู่หลายคน ที่กล้าเรียกร้องให้จักรพรรดิปฏิรูปการกระทำล่วงละเมิดต่างๆ ของกิจกรรมสงฆ์ จนลูเธอร์กล่าวว่า “คนเหล่านี้เป็นไทแล้วโดยข่าวประเสริฐของเรา” Martyn หน้า 393 ทั้งศัตรูและมิตรเข้ามาเยี่ยมพระนักบวชกล้าหาญท่านนี้ แต่เขาต้อนรับพวกเขาด้วยใจสงบที่ไม่หวั่นไหว ตอบทุกคนด้วยความสง่าผ่าเผยและปัญญาท่าทางของเขามั่นคงและกล้าหาญ โปหน้าซีดผอมที่มีร่องรอยของการตรากตรำและความเจ็บป่วยกลับแสดงออกถึงความเมตตาและความสุข คำพูดเคร่งขรึมและจริงจังลึกซึ้งของเขาทำให้เขามีพลังที่แม้กระทั่งศัตรูของเขาก็กังรับมือไม่อยู่ ทั้งมิตรสหายและศัตรูรู้สึกอัศจรรย์ใจอย่างล้นพ้น บางคนเชื่อว่ามิถุทานุภาพของพระเจ้าสถิตอยู่ในตัวเขา คนอื่นๆ ประกาศเหมือนเช่นพวกฟาริสีพูดถึงพระเยซูว่า “มีผีเข้าสิงอยู่” มัทธิว 11:18 {GC 154.1}

วันต่อมา ลูเธอร์ถูกสั่งให้ไปยังที่ประชุมรัฐสภา เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังคนหนึ่งได้รับแต่งตั้งให้นำเขาไปยังห้องประชุม แต่เขาเข้าไปในสภาด้วยความยากลำบาก มีประชาชนแออัดแน่นอยู่ทุกซอกซอย ทุกคนต้องการมาดูพระนักบวชที่กล้าต่อต้านสิทธิอำนาจของพระสันตะปาปา {GC 154.2}

ในขณะที่เขากำลังจะเดินก้าวเข้าไปยังเบื้องหน้าคณะผู้พิพากษาของเขานั้น นายพลวีรบุรุษสูงอายุก่อนหนึ่งผู้ผ่านสงครามในหลายสนามพุดกับเขาด้วยความปราณี

ว่า “พระผู้นำสงสาร พระผู้นำสงสาร บัดนี้ ท่านกำลังปกป้องศักดิ์ศรีอันสูงเกียรติ ยิ่งกว่าข้าหรือมากกว่าแม่ทัพคนใดในสงครามที่ดุเดือดที่สุดของเรา แต่หาก การต่อสู้ของท่านนั้นชอบธรรมและท่าน มั่นใจในการต่อสู้ครั้งนี้ ก็จงมุ่งหน้าต่อไป ในพระนามของพระเจ้าและอย่ากลัวสิ่งใด ทั้งสิ้น พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งท่าน” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 154.3}

ในที่สุดลูเธอร์ก็มายืนอยู่เบื้องหน้าสภา จักรพรรดิประทับบนพระที่นั่ง พวกขุนนาง และเจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดของอาณาจักร ห้อมล้อมพระองค์ไว้ ไม่เคยมีผู้ใดมา ปรากฏต่อที่ประชุมอันสูงเกียรติกว่านี้ ตั้งมาร์ติน ลูเธอร์ที่ต้องมาแก้ต่างความ เชื่อของตนเอง “การปรากฏตัวครั้งนี้เป็น สัญญาณในตัวของมันเองบ่งบอกถึง ชัยชนะเหนืออำนาจของระบอบเปปาสี พระสันตะปาปาทรงตัดสินกำหนดโทษ ชายคนนี้แล้วและในเวลานี้เขากำลังยืน อยู่ต่อหน้าศาลซึ่งโดยพฤตินัยตั้งตัวขึ้น เหนืออำนาจของพระสันตะปาปาแล้ว พระสันตะปาปาทรงบัญชาให้เขาอยู่ภาย ใต้คำสั่งต้องห้ามและทรงตัดเขาขาดจาก สังคมมนุษย์ทั้งปวง แต่ถึงกระนั้นเขาก็กลับ ได้รับคำสั่งให้มาปรากฏตัวด้วยถ้อยคำที่ นำยาเกรงเคารพและได้รับการต้อนรับ จากที่ประชุมอันทรงเกียรติที่สุดในโลก พระสันตะปาปาทรงกำหนดโทษให้เขา ปิดปากเงียบไปตลอดกาลและบัดนี้เขากำลังจะอำพรางพูดต่อหน้าคนที่สนใจมา ฟังเขานับพันซึ่งมาชุมนุมกันจากดินแดน

ที่ไกลที่สุดของอาณาจักรคริสเตียน จาก เหตุการณ์นี้ ลูเธอร์กลายเป็นตัวจักรสำคัญ ก่อให้เกิดการปฏิวัติครั้งยิ่งใหญ่ขึ้น โรม กำลังถดถอยลงจากบัลลังก์ของเธอและ เป็นเพราะเสียงของพระสงฆ์องค์หนึ่งที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องน่าอัศจรรย์ยอติ เช่นนี้ขึ้น *Ibid.* เล่าที่ 7 บทที่ 8 {GC 155.1}

เมื่อลูเธอร์มาอยู่เบื้องหน้าที่ประชุมอัน ทรงเกียรติและมีอำนาจมากเช่นนี้ เขา รู้สึกประหม่าและทำตัวไม่ถูก มีเจ้าผู้ครอง แคว้นอยู่หลายพระองค์สังเกตเห็นอารมณ์ เช่นนี้ของเขาจึงเดินเข้าไปหาเขาและมีอยู่ พระองค์หนึ่งกระซิบว่า “อย่ากลัวคนที่ จะฆ่ากายแต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณได้” มีอีกพระองค์หนึ่งพูดว่า “เมื่อพวกเขาพา ท่านเข้าไปอยู่ต่อหน้าผู้มีอำนาจและพระ ราชาเพราะเห็นแก่พระเจ้า พระวิญญาณ ของพระบิดาจะประทานสิ่งที่ท่านจะพูด ให้แก่ท่าน” ด้วยวิธีนี้ บุรุษยิ่งใหญ่ของ โลกนำพระดำรัสของพระคริสต์มาหนุนใจ ผู้รับใช้ของพระองค์ในยามวิกฤตของการ พิพากษา {GC 155.2}

ลูเธอร์ถูกนำตัวให้มาอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ ของจักรพรรดิโดยตรง ความเจ็บปวด ปกคลุมอยู่เหนือที่ประชุมแออัดแห่งนี้ แล้วเจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังลุกขึ้นยืน และเอามือชี้ไปที่ผลงานเขียนกองหนึ่งของ ลูเธอร์ เรียกร้องให้นักปฏิรูปศาสนาคณินี้ ตอบคำถามสองข้อคือยอมรับว่าเป็นของ ตนไหมและเขาจะเสนอขอถอนแนวคิด ที่เขาประกาศออกไปหรือไม่ เมื่ออ่าน ชื่อเรื่องของหนังสือแล้ว ลูเธอร์ตอบว่า

สำหรับคำถามแรกนั้นเขายอมรับว่าเป็นหนังสือของเขา เขาพูดต่อไปว่า “สำหรับคำถามที่สองซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อและความรอดของจิตวิญญาณซึ่งพระวอชนะของพระเจ้าอันเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดไม่ว่าจะเป็นบนสวรรค์หรือบนโลกมีส่วนพัวพันด้วย จะเป็นการไม่รอบคอบหากข้าพเจ้าจะตอบโดยไม่ไตร่ตรองเสียก่อน ข้าพเจ้าอาจรับรองน้อยกว่าที่สถานการณ์เรียกร้องหรือพูดมากกว่าความจริงที่ต้องการ และจะกระทำบาปต่อพระดำริสของพระคริสต์ที่ว่า “แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราก็จะไม่ยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ด้วย” มัทธิว 10:33 ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงขอพระบรมราชานุญาตโปรดประทานเวลาให้ข้าพเจ้าเพื่อจะทูลตอบโดยไม่ผิดต่อพระคำของพระเจ้า” D'Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 155.3}

ลูเชอร์ดำเนินด้วยความชาญฉลาดในการนำเสนอคำอุทธรณ์นี้ การกระทำของเขาโน้มน้าวให้ที่ประชุมเชื่อว่าเขาไม่ได้ทำตามอารมณ์หรือด้วยความหุนหันไม่มีใครคาดคิดว่าบุคคลที่มักแสดงความแกร่งกล้าและไม่ยอมประนีประนอมจะมีความสงบนิ่งและควบคุมตนเช่นนี้ได้ ซึ่งยิ่งเสริมกำลังให้เขาและในเวลาต่อมาช่วยให้เขาสามารถตอบอย่างรอบคอบแน่วแน่มิมีปัญหาและสง่างามจนทำให้ศัตรูของเขาแปลกใจและผิดหวังและตำหนิความทะนงโอหังและความอวดดีของพวกเขาเอง {GC 156.1}

วันต่อมาเขาต้องปรากฏตัวเพื่อให้คำตอบสุดท้ายของเขา หัวใจของเขาหดหู่ไประยะเวลาหนึ่งเมื่อเขาไคร่ครวญถึงกองกำลังที่รวมตัวต่อต้านสังฆธรรม ความเชื่อของเขาสะดุด ความหวาดผวาจวนตัวสิ้นศุกคามเขา ความกลัวครอบงำเขา ภัยอันตรายเพิ่มทวีคุณอยู่ต่อหน้าเขา ศัตรูของเขาดูเหมือนจะกำชัยชนะ อำนาจของความมืดดูเหมือนจะเป็นต่อ เมฆหมอกมาก่อตัวอยู่รอบตัวเขาและดูคล้ายกับว่าแยกเขาออกจากพระเจ้า เขาปรารถนาที่จะได้หลักประกันว่าพระเจ้าจอมโยธาจะสถิตอยู่ร่วมกับเขา ด้วยจิตวิญญาณที่ปวดร้าว เขาพับหน้าลงกับพื้นและเปล่งเสียงร้องด้วยหัวใจที่แตกสลายซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพระเจ้าจะเข้าใจได้อย่างครบถ้วน {GC 156.2}

เขาทูลวิงวอนว่า “โอพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ โลกนี้ช่างโหดร้ายจริงหนอ ดูเถิดมันอ้าปากเพื่อกลืนข้าพระองค์และข้าพระองค์ก็มีความวางใจในพระองค์เพียงน้อยนิด...หากข้าพระองค์มีกำลังบนโลกเพียงเท่านี้ในความเชื่อมันต่อพระองค์ทุกอย่างก็จะจบลงเพียงนี้...เวลาช่วงสุดท้ายของข้าพระองค์มาถึงแล้ว เขาประกาศกำหนดโทษของข้าพระองค์แล้ว...โอ ข้าแต่พระเจ้า โปรดช่วยข้าพระองค์ต่อต้านปัญญาทั้งปวงของชาวโลก เรื่องนี้...เพราะพระองค์เพียงผู้เดียว...เพราะนี่ไม่ใช่งานของข้าพระองค์แต่เป็นของพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีอะไรที่ต้องทำที่นี่ ไม่มีสิ่งใดที่จะแข่งขันกับคนยิ่งใหญ่

ของโลกนี้...แต่อุดมการณ์นี้เป็นของพระองค์...เป็นอุดมการณ์ชอบธรรมและชั่วนิรันดร์ โอ พระเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย พระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อและไม่เปลี่ยนแปลง ข้าพระองค์จะไม่มอบความวางใจไว้กับมนุษย์คนใด...เรื่องทั้งหมดของมนุษย์นั้นไม่แน่นอน ทุกสิ่งที่มาจากมนุษย์นั้นล้มเหลว...พระองค์ทรงเลือกข้าพระองค์ให้ทำงานนี้...โปรดยื่นเคียงข้างข้าพระองค์เพื่อเห็นแก่พระเยซูคริสต์ผู้ที่พระองค์ทรงรัก ผู้ทรงปกป้องข้าพระองค์ ทรงเป็นโล่และเป็นป้อมปราการอันแข็งแกร่งของข้าพระองค์” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 156.3}

พระเจ้าองค์สัตย์พญูประทานให้ลูเธอร์ตระหนักถึงภัยอันตรายของเขาเพื่อเขาจะไม่วางใจในกำลังของตนเองและพุ่งเข้าหาภัยอันตรายอย่างหุนหัน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ความกลัวเรื่องความเจ็บปวดส่วนตัว การทรมานหรือความตายที่น่าสยดสยองที่กำลังบีบกระชั้นชิดเข้ามาหาเขาที่ทำให้เขาเกิดความหวาดกลัวสยองขวัญ เขามาถึงวิกฤตแล้วและตระหนักถึงความบกพร่องของตนเองที่จะเผชิญหน้ากับมัน โดยความอ่อนแอของเขา อุดมการณ์ของสังฆกรรมอาจได้รับความเสียหาย เขาปล้ำสู้กับพระเจ้าไม่ใช่เพื่อความปลอดภัยของตัวเอง แต่เพื่อชัยชนะของข่าวประเสริฐ เช่นเดียวกับอิสราเอล การปล้ำสู้ในคืนนั้นที่ข้างลำธารเปลี่ยวเนื่องมาจากความปวดร้าวและความขัดแย้งในจิตวิญญาณของเขา เหมือนเช่น

อิสราเอล เขามีชัยชนะร่วมกับพระเจ้าในความสิ้นหวังต่ำสุดของเขา ความเชื่อของเขายึดมั่นติดอยู่กับพระคริสต์ พระผู้ช่วยผู้ทรงพลัง เขาเข้มแข็งขึ้นด้วยความมั่นใจว่าเขาจะไม่ปรากฏตัวต่อหน้าสภาตามลำพัง สันติสุขกลับคืนสู่จิตวิญญาณของเขา และเขาชื่นชมยินดีที่ได้รับอนุญาตให้เทิดทูนพระวาระของพระเจ้าต่อหน้าผู้ปกครองของประเทศทั้งหลาย {GC 157.1}

ด้วยสติที่ยึดมั่นอยู่ในพระเจ้า ลูเธอร์เตรียมตัวเพื่อการต่อสู้ที่อยู่เบื้องหน้าเขา เขาวางแผนถึงเรื่องคำตอบของเขา ตรวจสอบข้อความผลงานเขียนต่างๆ ของตนเอง และดึงข้อพิสูจน์ที่เหมาะสมจากพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนจุดยืนของตน แล้วเอามือซ้ายวางอยู่บนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดอยู่ ชูมือขวาขึ้นสู่สวรรค์และปฏิญาณว่า “จะผดุงความเชื่อสัตย์ต่อข่าวประเสริฐและสารภาพความเชื่อของเขาอย่างเสรีแม้ว่าเขาจะต้องประทับคำพยานด้วยเลือดของเขาเองก็ตาม” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 157.2}

อีกครั้งหนึ่งเมื่อเขาถูกนำมาปรากฏตัวอยู่หน้าที่ประชุมรัฐสภา สีหน้าของเขาไม่มีร่องรอยของความหวาดกลัวหรือความขุ่นมัวเลย สงบและมีสันติสุข แต่ด้วยความกล้าหาญและทรงเกียรติอย่างภูมิฐานในฐานะพยานของพระเจ้าเขายืนขึ้นท่ามกลางผู้ยิ่งใหญ่ของโลก บัดนี้เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังสั่งให้เขาตัดสินใจว่าจะต้องการถอนคำสอนข้อเชื่อของเขาหรือไม่ ลูเธอร์ก็กล่าวตอบด้วยน้ำเสียงที่นอบน้อม

และถ่อม ปราศจากความรุนแรงหรือ อารมณ์ ทำทางของเขาถึงสุขุมและน่า เคารพยำเกรง แต่เขาแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความเปรมปรีดีซึ่งทำให้ที่ ประชุมแปลกใจ {GC 158.1}

ลูเธอร์พูดว่า “จักรพรรดิผู้สุขุมเยือก เย็นที่สุด เจ้านายอันทรงเกียรติทั้งหลาย ขุนนางที่เคารพ ข้าพเจ้ามาปรากฏตัว ต่อหน้าท่านในวันนี้เพื่อปฏิบัติตามคำ บัญชาที่เมื่อวานนี้ข้าพเจ้ารับและ โดยพระเมตตาคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้า ขออนุญาตวิงวอนท่านและขุนนางยิ่งใหญ่ ทั้งหลายโปรดใส่ใจฟังการปกป้องอุดม- การณ์เรื่องหนึ่งที่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าชอบธรรม และสัตย์จริง หากข้าพเจ้าจะล่วงเกินใน การใช้สภาน์ทรงเกียรติแห่งนี้ไปในทาง ที่ไม่เหมาะสมไม่ควรอันเนื่องจากการขาด ความรู้แล้ว ข้าพเจ้าขออภัยให้ท่านอภัย แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าไม่ได้เติบโตขึ้น ในพระราชวังของพระราชินีแต่อยู่อย่าง สันโดษในคอนแวนต์” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 158.2}

แล้วเขาพูดต่อไปเกี่ยวกับเรื่องของ ปัญหา เขาอธิบายว่างานเขียนทั้งหมด ของเขาที่ตีพิมพ์ออกมานั้นไม่มีลักษณะ แบบเดียวกันหมด ในบางส่วนเขากล่าว ถึงเรื่องความเชื่อและการทำความดีและ แม้ศัตรูของเขาก็ยังประกาศว่าผลงานเหล่านั้นไม่เป็นภัยแต่กลับเป็นคุณประโยชน์ หากจะถอนงานเขียนเหล่านี้จะเป็นการ ประณามความจริงที่ทุกฝ่ายยอมรับ งาน ประเภทที่สองประกอบด้วยข้อเขียนที่

เปิดโปงความเลวและการละเมิดของ ระบอบเปปาสี หากจะลบล้างผลงานเหล่านี้ก็จะไปส่งเสริมความโหดเหี้ยมของโรม และเปิดโอกาสให้กว้างขึ้นแก่ความไร้ จริยธรรมอีกมากมายให้ทวีคูณ ส่วน ผลงานประเภทที่สาม เขามุ่งโจมตี เฉพาะตัวบุคคลที่ปกป้องความชั่วที่เห็น อยู่กลาดเกลื่อน เขาสารภาพอย่างไม่ ลังเลว่าเรื่องนี้เขาใช้ความรุนแรงมากกว่า ความสุภาพ เขาไม่ได้อ้างว่าตนเองไร้ ข้อบกพร่อง แต่แม้กระทั่งหนังสือเหล่านี้ เขาก็ยังไม่อาจถอนได้ เพราะการกระทำ เช่นนั้นจะไปเสริมความอึกเขิมของศัตรู แห่งสัจธรรมและพวกเขาก็จะใช้โอกาสนั้น บดขยี้คนของพระเจ้าด้วยความโหดเหี้ยม ยิ่งขึ้น {GC 158.3}

เขาพูดต่อไปว่า “อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า เป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่งไม่ใช่พระเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจะปกป้องตัวเองเหมือนเช่น ที่พระคริสต์ทรงกระทำว่า ‘ถ้าเราพูดผิดก็ จงเป็นพยานในสิ่งที่ผิดนั้น’... โดยพระ เมตตาคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอน ท่านจักรพรรดิผู้ทรงสุขุมเยือกเย็นที่สุด และท่านขุนนางผู้เรื่อรนามทั้งหลายและ บุรุษทุกระดับชั้นให้ท่านใช้ข้อเขียนของผู้ แฝยพระวจนะและของอัครทูตพิสุจน์ว่า ข้าพเจ้าทำผิด ทันทที่ที่ข้าพเจ้าจำนนต่อ หลักฐานเหล่านี้ ข้าพเจ้าจะเป็นคนแรก ที่คว่ำหน้าหนังสือของข้าพเจ้าและโยนมันลง ไปในกองเพลิง {GC 159.1}

“ข้าพเจ้าหวังว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าพูดไป เมื่อสักครู่นี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า

ข้าพเจ้าตรวจสอบอย่างระมัดระวังและพิจารณาถึงภัยอันตรายที่ข้าพเจ้ากำลังนำตัวเองเข้าไปเสี่ยง แต่แทนที่จะท้อแท้ ข้าพเจ้ากลับชื่นชมยินดีที่เห็นว่าในเวลา นี้เหมือนเช่นในยุคก่อน ชาวประเสริฐ เป็นต้นเหตุของปัญหาและความขัดแย้ง นี้เป็นลักษณะและชะตากรรมของพระวจนะของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ตรัสว่า *'เราไม่ได้นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา'* มัทธิว 10:34 คำสอนของพระเจ้านั้นแสนประเสริฐและแสนน่ากลัว จงระมัดระวังเกลือกกว่าโดยที่กักที่ที่จะระงับความขัดแย้ง ท่านกลับไปกอดซึ่งพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและชักนำกระแสอันตรายอันเชี่ยวชาญที่รุนแรง นำกลัวความหายนะในปัจจุบันและความพินาศนิรันดร์กาลมาสู่ตัวท่านเอง...ข้าพเจ้าอาจยกตัวอย่างมากมายจากพระวจนะของพระเจ้าได้ ข้าพเจ้าอาจพูดถึงเรื่องของฟาโรห์ เรื่องกษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนและกษัตริย์อื่นๆ ของประเทศอิสราเอล ซึ่งพฤติกรรมของพวกเขานั้นล้วนมีส่วนอย่างเห็นผลในการทำลายตนเองเมื่อพวกเขาแสวงหาคำปรึกษาที่ดูเหมือนว่าชาญฉลาดที่สุดเพื่อเพิ่มขยายอาณาจักรของตน *'พระองค์ผู้ทรงเคลื่อนภูเขาและมันก็ไม่รู้'* โยบ 9:5 *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 159.2}

ลูเธอร์กล่าวเป็นภาษาเยอรมันไปแล้ว บัดนี้เขาได้รับการขอให้พูดเรื่องเดียวกันอีกครั้งหนึ่งเป็นภาษาละติน แม้จะหมดแรงจากการพูดที่ผ่านมาก็ตาม เขาก็ยอมทำตามและกล่าวคำพูดของเขาอีกครั้งด้วย

ความชัดเจนและด้วยพลังเหมือนเช่นครั้งแรก การทรงนำของพระเจ้าคอยชี้แนะอยู่ในเรื่องนี้ ความผิดและความมงายปิดบังสมองของเจ้าชายจำนวนมาก จนมองไม่เห็นน้ำหนักรของเหตุผลในการพูดครั้งแรก แต่การพูดครั้งที่สองทำให้พวกเขามองเห็นใจความที่เสนอไว้อย่างชัดเจน {GC 160.1}

พวกที่ตื้อรั้นไม่ยอมรับความกระจ่างและตั้งใจไม่ยอมให้สัจธรรมมาโน้มน้าวจิตใจของตนพากันเตือนตลากับพลังคำพูดของลูเธอร์ ขณะที่เขาหยุดพูด โฆษกของสภาพูดด้วยความโกรธว่า "ท่านยังไม่ได้ตอบคำถามที่ให้ไว้...ท่านจะต้องให้คำตอบที่ชัดเจนและแน่นอน...ท่านจะถอนความเชื่อหรือไม่ถอน" {GC 160.1}

นักปฏิรูปศาสนาตอบว่า "ในเมื่อจักรพรรดิผู้สุขุมเยือกเย็นที่สุดและขุนนางชั้นผู้ใหญ่ทั้งหลายต้องการให้ข้าพเจ้าให้คำตอบที่ชัดเจน ฟังง่ายและตรงไปตรงมา ข้าพเจ้าก็จะตอบท่านและคำตอบก็คือ ข้าพเจ้ามีอาจจำนความเชื่อของข้าพเจ้าให้กับพระสันตะปาปาหรือให้กับสภาต่างๆ ได้ เพราะเรื่องนี้ขัดแย้งยิ่งกว่ายามที่เย็นวันว่าพวกเขาทำผิดและขัดแย้งกันเองอยู่บ่อยๆ ด้วยเหตุนี้นอกเสียจากว่าพวกเขาจะโน้มน้าวข้าพเจ้าได้ด้วยคำพยานของพระคัมภีร์หรือโดยอ้างเหตุผลที่ชัดเจนที่สุด นอกเสียจากว่าพวกเขาจะชักจูงข้าพเจ้าสำเร็จโดยใช้ข้อความที่ข้าพเจ้าอ้างไว้ และนอกเสียจากว่าพวกเขาจะมาเปลี่ยนจิตสำนึกของข้าพเจ้าซึ่งยึดติดกับ

พระวณะของพระเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าไม่สามารถและจะไม่ถอนความเชื่อเพราะเป็นเรื่องไม่ปลอดภัยที่คริสเตียนคนหนึ่งมาพูดค้านกับจิตสำนึกของเขา ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นี้ ข้าพเจ้าจะไม่ทำประการอื่นใดขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยอาเมน” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 160.2} ด้วยประการเช่นนี้ชายชอบธรรมคนนี้อยู่บนรากฐานที่มั่นคงของพระเจ้า แสงสว่างของสวรรค์แจ่มจรัสอยู่ในสีหน้าของเขา ความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของอุปนิสัยของเขา สันติสุขและความชื่นชมยินดีของเขาปรากฏให้ทุกคนเห็น ในขณะที่เขาเป็นพยานคัดค้านอำนาจแห่งความชั่วและเป็นพยานถึงความเชื่อที่เอาชนะโลก {GC 160.3}

คนทั้งห้องประชุมหนึ่งเงียบด้วยความประหลาดใจไปชั่วขณะหนึ่ง ในการตอบครั้งแรก ลูเซอรัพูดด้วยน้ำเสียงต่ำ ด้วยความเคารพยำเกรงแทบจะนอบน้อมต่อมตน เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันแปลความหมายการแสดงออกเช่นนี้ว่าเขากำลังเริ่มเสียขวัญ พวกเขาคิดว่าที่เขาขอเลื่อนเวลาพูดออกไปนั้น เป็นการเปิดทางให้กับการถอนคำพูด จักรพรรดิซาร์ลส์พระองค์เองก็ทรงสังเกตเห็นอย่างกึ่งดูแคลน เห็นท่าที่ที่อิดโรยของนักบวชคนนี้ อาการที่เรียบร้อยและคำแถลงที่ชัดเจนบ่งบอกให้ทราบว่าเป็นคนนอกกริตอย่างแน่นอน” แต่ความกล้าและความแน่วแน่ที่บัดนี้เขาแสดงออกมา รวมทั้งพลังและความชัดเจนในการใช้

เหตุผลของเขาทำให้คนทุกฝ่ายแปลกใจ จักรพรรดิทรงเปลี่ยนไปเป็นความชื่นชม ทรงอุทานขึ้นมาว่า “พระนักบวชของคัมภีร์พูดด้วยใจที่ปราศจากความกลัวและความกล้าหาญที่ไม่หวั่นไหว” เจ้าผู้ครองแคว้นเยอรมนีหลายพระองค์ทรงมองดูผู้แทนประเทศคนหนึ่งของพวกเขาด้วยความภาคภูมิใจและความชื่นชมยินดี {GC 160.4}

พรรคพวกของโรมแตกกระจุยไป อุดมการณ์ของพวกเขาดูเหมือนตกลอยในสภาพที่ไม่เอื้ออำนวยที่สุด พวกเขาจึงหาทางรักษาอำนาจของตนไม่ใช่ด้วยการปฏิบัติตามพระคัมภีร์แต่เลือกที่จะใช้วิธีข่มขู่ ซึ่งเป็นวิธีโต้เถียงที่โรมไม่เคยลดละ โฆษกของสภาพูดว่า “หากท่านไม่ยอมถอนความเชื่อ จักรพรรดิและผู้นำของทั้งประเทศจะปรึกษาว่าจะเลือกใช้วิธีใดเพื่อต่อต้านคนนอกกริตที่ไม่ยอมแก้ไขคนนี้” {GC 161.1}

มิตรสหายของลูเซอรัที่ฟังคำปกป้องอันประเสริฐด้วยความชื่นชมนั้นเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ก็ตกใจกลัว แต่ตัวดุษฎีบัณฑิตเองกลับพูดอย่างสงบนิ่งว่า “ขอพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำพูดใดเลย” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 161.2}

แล้วพวกเขานำลูเซอรัออกไปจากที่ประชุมรัฐสภา ในขณะที่เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายทรงปรึกษาหารือร่วมกัน เกิดความรู้สึกทั่วไปว่าวิกฤตครั้งยิ่งใหญ่มาถึงแล้ว การยื่นกรานปฏิเสขที่ระดมจ่านอนอาจส่งผลต่อประวัติศาสตร์ของคริสตจักร

เป็นเวลาหลายยุค สภาตัดสินใจที่จะให้โอกาสลูเธอร์อีกครั้งหนึ่งที่จะถอนคำสอน พวกเขานำลูเธอร์เข้ามาในสภาเป็นครั้งสุดท้าย ถามเขาอีกครั้งหนึ่งว่าจะปฏิเสธคำสอนของเขาหรือไม่ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่มีคำตอบอื่นใดที่จะให้ นอกจากที่ให้ไว้แล้ว” เป็นที่แน่ชัดว่าไม่มีสิ่งใดจะโน้มน้าวเขาได้เลย ไม่ว่าจะด้วยคำสัญญาหรือด้วยคำขู่ที่จะให้เขายอมจำนนต่อคำตัดสินของโรม {GC 161.3}

ผู้นำระบอบเปปาสีทั้งหลายรู้สึกเดือดดาลที่อำนาจของพวกเขาซึ่งทั้งพระราชกษัตริย์และขุนนางทั้งหลายกลัวจนตัวสั่นต้องถูกพระนักบวชต่ำต้อยคนหนึ่งเหยียดหยามดูแคลน พวกเขาปรารถนาที่จะทำให้นักบวชผู้นี้สัมผัสกับความพิโรธของพวกเขาด้วยการทรมาณชีวิตของเขาให้มลายไป แต่ลูเธอร์เข้าไปถึงภัยอันตรายของเขาพูดกับคนทั้งหลายด้วยเกียรติยศและความสุขุมเยือกเย็นของคริสเตียน ถ้อยคำของเขาปราศจากความหึงงายโส กิเลส ตัณหา และการหลอกลวง เขาไม่ได้คิดถึงตนเองหรือผู้สูงศักดิ์ที่อยู่รอบตัวเขา รู้เพียงว่าเขาอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงสถาปนา เลิศลอยอย่างไรขอบเขตกว่าพระสันตะปาปา พระราชาคณะ พระราชาและจักรพรรดิ พระคริสต์ตรัสผ่านคำพยานของลูเธอร์ด้วยพลังและความยิ่งใหญ่ที่จิตใจทั้งมีตรสหายและศัตรูด้วยความตะลึงและความพิศวงไปชั่วขณะหนึ่ง พระวิญญูญาณของพระเจ้าทรงร่วมสถิตอยู่ในที่ประชุมสภาแห่งนั้นเพื่อสัมผัสใจผู้นำ

สูงสุดของอาณาจักร มีขุนนางจำนวนหนึ่งยอมรับความชอบธรรมในอุดมการณ์ของลูเธอร์ หลายคนถูกโน้มน้าวให้มาเชื่อสัญจรธรรม แต่ความประทับใจที่ได้รับของบางคนอยู่ไม่นาน มีคนอยู่อีกจำพวกหนึ่งที่ไม่แสดงออกถึงความเชื่อของพวกเขาในเวลานั้น แต่แสวงหาสิ่งที่รับทราบจากพระคัมภีร์ด้วยตนเอง จนเวลาต่อมากลายเป็นผู้สนับสนุนงานการปฏิรูปอย่างไม่กลัวผู้ใด {GC 161.4}

อิลีกเตอร์เฟรดเดอริคทรงคอยการปรากฏตัวของลูเธอร์ต่อที่ประชุมรัฐสภาด้วยความกังวลใจและฟังด้วยอารมณ์ที่ซาบซึ้งขณะที่ลูเธอร์พูด พระองค์ทรงเป็นพยานด้วยความสุขและความภาคภูมิใจถึงความกล้าหาญ ความแน่วแน่และการรู้จักตนเองและความตั้งใจที่จะยืนหยัดอย่างมั่นคงยิ่งขึ้นในการปกป้องอุดมการณ์ของดุษฎีบัณฑิตท่านนี้ พระองค์ทรงเปรียบเทียบความแตกต่างของคูกรณีที่ได้แย้งกันและมองเห็นว่าอำนาจของสัญจรธรรมทำให้ปัญญาของพระสันตะปาปา พระราชาและพระราชาคณะหมดความหมาย ระบอบเปปาสีต้องรับภาระของความพ่ายแพ้ที่สัมผัสได้ท่ามกลางชนทุกชาติและตลอดทุกยุคสมัย {GC 162.1}

ในขณะที่ผู้แทนของพระสันตะปาปารู้สึกถึงผลที่ได้จากคำแถลงของลูเธอร์ เขาหวาดกลัวอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนถึงความมั่นคงของอำนาจของโรมและตั้งใจที่จะใช้ทุกวิถีภายใต้อำนาจของตนเพื่อล้มล้างนักปฏิรูปศาสนาคนนี้ ด้วยวาทศิลป์

และวิธีทางการทูตที่เป็นคุณสมบัติโดดเด่นของเขา เขานำเสนอจักรพรรดิผู้ทรงเยาว์วัยให้เห็นถึงความเขลาและอันตรายของการสละมิตรภาพและการสนับสนุนของราชสำนักที่เรื่องอำนาจของโรมเพื่อแลกกับอุดมการณ์ของนักบวชที่ไม่สำคัญคนหนึ่ง {GC 162.2}

คำพูดของเขานั้นไม่ได้ปราศจากผลเสียเลยที่เดียว ในวันต่อมาหลังจากคำตอบของลูเธอร์ จักรพรรดิชาร์ลส์ทรงส่งสาส์นมาเพื่อให้คำแนะนำต่อที่ประชุมรัฐสภาประกาศเจตนารมณ์ของพระองค์ที่จะดำเนินตามนโยบายของผู้นำคนก่อนหน้านี้ในการรักษาและปกป้องศาสนาคาทอลิกเนื่องจากลูเธอร์ปฏิเสธที่จะละทิ้งความผิดของตน จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดกับเขาและคำสอนนอกรีตที่เขาสอน “พระนักบวชเพียงองค์เดียวที่หลงผิดไปด้วยความโง่เขลาของตนเองได้ลุกขึ้นต่อต้านความเชื่อของอาณาจักรคริสเตียนเพื่อหยุดยั้งความไม่เคารพยำเกรง เราจะสละซึ่งราชอาณาจักรของเรา ทรัพย์สินสมบัติของเรา มิตรสหายของเรา กายของเรา เลือดของเรา จิตวิญญาณของเราและชีวิตของเรา เรากำลังจะขับไล่อกัสติน ลูเธอร์ออกไปให้พ้น ห้ามเขามาก่อนแม่เพียงเล็กน้อยที่สุดท่ามกลางประชาชน แล้วเราจะดำเนินต่อไปเพื่อบัพพชาสนีกรรมเขาและพวกผู้ติดตามของเขาในฐานะคนนอกรีตดีอริ้น ด้วยการสั่งให้เป็นบุคคลต้องห้ามและด้วยการใช้ทุกวิธีการที่จะทำลายพวกเขา เราเรียกร้องให้สมาชิก

ของทุกรัฐทำตัวให้เป็นคริสเตียนที่ซื่อสัตย์” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 9 อย่างไรก็ตาม จักรพรรดิทรงประกาศว่าต้องเคารพต่อหนังสือคุ้มครองที่ออกให้กับลูเธอร์และก่อนที่จะสานต่อเรื่องใดเพื่อกำจัดเขา ต้องปล่อยให้เขากลับไปยังบ้านด้วยความปลอดภัยเสียก่อน {GC 162.3}

บัดนี้ ท่ามกลางสมาชิกสภามีความเห็นที่ขัดแย้งกันอยู่สองฝ่าย ทูตและตัวแทนของพระสันตะปาปาเรียกร้องให้ไม่ต้องไปคำนึงถึงหนังสือรับรองความปลอดภัยของนักปฏิรูปศาสนา พวกเขาพูดว่า “แม่น้ำไรน์จะต้องรับเถ้าถ่านของเขາเหมือนที่รับเถ้าถ่านของยอห์น ฮัสเมื่อศตวรรษที่แล้ว” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 9 แต่เจ้าชายทั้งหลายของประเทศเยอรมนีแม้พวกเขาเองจะเป็นผู้นิยมระบอบเปปาซีและปฏิญาณตนเป็นศัตรูของลูเธอร์ก็ยังคงคัดค้านการฝ่าฝืนความวางใจระดับสาธารณชนว่าเป็นรอยต่างแห่งศักดิ์ศรีของประเทศชาติ พวกเขาชี้ถึงหายนะที่เกิดขึ้นหลังจากที่ฮัสตายและประกาศว่าพวกเขาไม่กล้าที่จะทำให้ความชั่วอันน่าสยดสยองเหล่านั้นเกิดขึ้นซ้ำอีกกับประเทศเยอรมนีและกับจักรพรรดิเยอวิ์วียของประเทศ {GC 163.1}

จักรพรรดิชาร์ลส์พระองค์เองทรงให้คำตอบกับข้อเสนอเลวทรามนี้ว่า “แม้ว่าเกียรติยศและความเชื่อจะถูกลบเลือนออกไปจากโลก สิ่งเหล่านี้ก็ยังคงจะมีอยู่ในจิตใจของเจ้าชายผู้ครองแคว้นทั้งหลาย” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 9 ศัตรูตัวงสมุน

ระบอบเปปาสีของลูเธอร์ยังคงเรียกร้องให้จักรพรรดิปฏิบัติต่อนักปฏิรูปเหมือนที่จักรพรรดิซีสมันด์กระทำกับฮัสคือปล่อยให้เขาไปอยู่ในความเมตตาของคริสตจักร แต่เมื่อพระองค์ทรงหวาดคิดถึงภาพเหตุการณ์เมื่อฮัสอยู่ในที่ชุมชนสาธารณะชี้ให้ดูข้อถรวนของเขาและเตือนให้จักรพรรดิรำลึกถึงความเชื่อถือนำมันสัญญาของพระองค์ จักรพรรดิซาร์ลส์ที่ 5 จึงทรงประกาศว่า “เราไม่ต้องการเสียหน้าเหมือนซีสมันด์” Lenfant เล่มที่ 1 หน้า 422 {GC 163.2}

อย่างไรก็ตาม จักรพรรดิซาร์ลส์ทรงจงใจไม่ยอมรับสัจธรรมที่ลูเธอร์เสนอพระองค์ทรงบันทึกไว้ว่า “เราตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะทำตามแบบอย่างของบรรพบุรุษ” D'Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 9 พระองค์ทรงตัดสินใจแล้วที่จะไม่ก้าวออกจากเส้นทางของธรรมเนียม แม้เพื่อเดินไปบนทางแห่งสัจธรรมและความชอบธรรมก็ตาม ด้วยเหตุที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็จะทรงเชิดชูระบอบเปปาสีพร้อมกับความโหดร้ายและความเสื่อมทรามทั้งหมดของมันด้วย ด้วยประการฉะนี้ พระองค์จึงทรงยึดจุดยืนของพระองค์ คือ ทรงปฏิเสธที่จะรับความกระจำงใด ๆ ที่เพิ่มขึ้นมากกว่าบรรพบุรุษของพระองค์ทรงเคยรับไว้ หรือทรงปฏิเสธที่จะปฏิบัติหน้าที่ใดๆ ที่บรรพบุรุษไม่เคยปฏิบัติ {GC 163.3}

ในปัจจุบัน มีผู้คนมากมายที่ยังคงยึดติดอยู่กับธรรมเนียมและประเพณีของ

บรรพบุรุษเช่นนั้น เมื่อพระเจ้าประทานความกระจำงที่เพิ่มขึ้น พวกเขากลับปฏิเสธที่จะรับ เพราะไม่ได้ประทานแก่บรรพบุรุษของพวกเขา พวกเขาจึงไม่ยอมรับด้วย เราไม่ได้อยู่ในสถานะที่บรรพบุรุษของเราอยู่ ผลที่ตามมาคือหน้าที่และความรับผิดชอบของเราก็จะไม่เหมือนของพวกเขา เราจะไม่เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าเมื่อเราดูแบบอย่างของบรรพบุรุษเพื่อใช้เป็นเครื่องกำหนดหน้าที่ของเราแทนที่จะค้นหาพระวจนะของพระเจ้าเพื่อตัวของเราเอง ความรับผิดชอบของเรานั้นสำคัญกว่าความรับผิดชอบของบรรพบุรุษของเรา เราต้องรับผิดชอบต่อความกระจำงที่พวกเขาได้รับและตกทอดมาสู่เรา และเรายังต้องรับผิดชอบต่อความกระจำงเพิ่มเติมซึ่งบัดนี้กำลังส่งมายังพวกเราจากพระวจนะของพระเจ้า {GC 164.1}

พระคริสต์ตรัสถึงชาวยิวที่ไม่เชื่อว่า “ถ้าเราไม่ได้มาสั่งสอนพวกเขา เขาก็คงจะไม่มีบาป แต่เดี๋ยวนี้พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา” ยอห์น 15:22 อำนาจของพระเจ้าแบบเดียวกันตรัสผ่านลูเธอร์ไปถึงจักรพรรดิและเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายของประเทศเยอรมนี ขณะที่ความกระจำงส่งออกจากพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณของพระองค์ทรงขอร้องเป็นครั้งสุดท้ายกับผู้ร่วมประชุมหลายท่าน ดังเช่นปีลาตเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านี้ยอมให้ความหยิ่งจองหองและความต้องการเป็นที่นิยมของประชาชน

ปิดหัวใจของเขาจากพระผู้ไถ่ของโลก ดังเช่นเฟลิกซ์ที่กลัวจนตัวสั่นบัญชาผู้นำศาสนแห่งสัจธรรมว่า “วันนี้เจ้าไปได้แล้ว ถ้ามีโอกาสข้าจะเรียกเจ้ามาอีก” ดังเช่น กษัตริย์อากริปปาผู้หึงยโสสารภาพว่า “เจ้าจะชวนเราเป็นคริสเตียนในช่วงเวลาเพียงสั้นๆ หรือ” กิจการ 24:25; 26:28 ถึงอย่างนั้น จักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงหันหนีจากข่าวสารที่สวรรคประทานมาให้ ยอมแพ้ต่อคำบัญชาของความทะนงและนโยบายทางโลก ทรงตัดสินใจไม่ยอมรับความกระจ่างแห่งสัจธรรม {GC 164.2}

ข่าวลือเรื่องแผนจัดการลูเธอร์แพร่กระจายไปอย่างกว้างขวางทำให้เกิดความตื่นเต้นครั้งใหญ่ทั่วทั้งเมือง นักปฏิรูปศาสนามีมิตรสหายมากมาย ซึ่งรู้ดีถึงความโหดเหี้ยมน่ากลัวของโรมที่มีต่อผู้คนทั้งหลายที่เปิดโปงความชั่วของเธอ พวกเขาลงความเห็นว่าจะไม่ยอมให้เขาถูกนำไปพลีชีพ ขุนนางนับร้อยร่วมกันปฏิญาณตนที่จะปกป้องเขา มีคนไม่น้อยประณามอย่างเปิดเผยว่าข่าวของสำนักราชวังแสดงถึงการยอมจำนนอย่างอ่อนๆ ต่ออำนาจของโรม ที่ประตูรั้วบ้านต่างๆ และในสถานที่สาธารณะหลายแห่งติดแผ่นป้ายบ้างก็ประณามและบ้างก็สนับสนุนลูเธอร์ มีอยู่ป้ายหนึ่งที่คัดแต่ข้อพระคัมภีร์สำคัญในพระธรรมบัญญัติจารย์ว่า “โอ แผ่นดินเอ๋ย วิบัติแก่เจ้าเมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นเพียงคนรับใช้” บัญญาจารย์ 10:16 ศรัทธาที่ชื่นชมลูเธอร์ทั่วทั้งเยอรมนีทำให้ทั้งจักรพรรดิและที่ประชุมรัฐสภาเชื่อว่า

ความอยุติธรรมใดที่กระทำต่อเขาจะทำลายสันติสุขของจักรวรรดิและแม้กระทั่งต่อความมั่นคงของราชบัลลังก์ {GC 164.3}

อิลีกเตอร์เฟรเดอริคแห่งแคว้นแซกโซนี่ทรงสงวนท่าทีด้วยความรอบคอบพระองค์ทรงปกปิดความรู้สึกแท้จริงที่มีต่อนักปฏิรูปศาสนา ในขณะที่เดียวกันทรงคอยปกป้องเขาอย่างระมัดระวัง ทรงดูการเคลื่อนไหวทั้งหมดของเขาและของศัตรูทั้งหมดของเขาด้วย แต่มีคนมากมายที่ไม่พยายามปกปิดความสนใจต่อลูเธอร์ มีเจ้าผู้ครองแคว้น ขุนนาง บารอนและบุคคลที่โดดเด่นอื่นๆ ทั้งฆราวาสและนักบวชทยอยมาเยี่ยมเขา สปาလာทินเขียนบันทึกไว้ว่า “ห้องเล็กๆ ของดุษฎีบัณฑิตไม่พอรับแขกที่เข้ามาหาเขา” Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 404 ประชาชนมองเขาราวกับเป็นคนที่ไม่เห็นมนุษย์ แม้คนที่ไม่มีความเชื่อในคำสอนของเขายังอดที่จะชื่นชมไม่ได้กับจริยธรรมอันสูงส่งที่นำเขาให้กล้าเผชิญกับความตายแทนการละเมิดจิตสำนึกของตนเอง {GC 165.1}

มีความพยายามอย่างเอาจริงเอาจังที่จะให้ลูเธอร์เห็นชอบกับการประนีประนอมกับโรม ขุนนางและเจ้าผู้ครองแคว้นมากมายแนะนำว่า หากเขายังคงยืนกรานยึดมั่นอยู่กับการตัดสินใจของตนเองต่อต้านคำบัญชาของคริสตจักรและของสภาต่างๆ ในไม่ช้าเขาคงจะถูกเนรเทศออกไปจากราชอาณาจักร แล้วก็จะไม่ได้รับการปกป้อง ลูเธอร์ตอบข้อเรียกร้องนี้ว่า “ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ไม่อาจ

ประกาศออกไปโดยปราศจากการต่อต้าน...แล้วทำไมจึงต้องให้ความหวาดกลัวหรือความหวาดหวั่นเรื่องภัยอันตรายแยกเราออกจากพระเจ้าและจากพระวาทะของพระองค์ซึ่งเป็นสัจธรรมเพียงอย่างเดียว ไม่ ข้าพเจ้าเลือกสละร่างกาย เสียเลือด และพลีชีพดีกว่า” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 10 {GC 165.2}

อีกครั้งหนึ่งเขาถูกรบเร้าให้ยอมจำนนต่อคำตัดสินของจักรพรรดิ แล้วเขาจะไม่ต้องกลัวสิ่งอื่นใดเลย เขาตอบว่า “ด้วยสุดหัวใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายอมให้จักรพรรดิ เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายและแม้คริสเตียนที่ทรยศที่สุดตรวจสอบและพิพากษาผลงานของข้าพเจ้าแต่ด้วยเงื่อนไขเพียงข้อเดียวคือ พวกเขาต้องยึดพระวาทะของพระเจ้าเป็นมาตรฐาน มนุษย์ไม่มีสิ่งอื่นใดต้องทำนอกจากเชื่อปฏิบัติตามพระวาทะ จงอย่าเสนอความรุนแรงมาสู่จิตสำนึกของข้าพเจ้าซึ่งผูกติดและล่ามโซ่ไว้กับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 10 {GC 166.1}

เขากล่าวกับข้อเรียกร้องอีกข้อหนึ่งว่า “ข้าพเจ้ายินดีที่จะสละการคุ้มครองความปลอดภัย ข้าพเจ้ามอบกายของข้าพเจ้าเองและชีวิตไว้ในพระหัตถ์ขององค์จักรพรรดิ แต่พระวาทะของพระเจ้านั้น--ไม่มีทาง” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 10 เขากล่าวว่าเขาเต็มใจที่จะยอมตามคำตัดสินของที่ประชุมใหญ่แต่ด้วยเงื่อนไขเพียงข้อเดียวคือที่ประชุมต้องตัดสินตามพระคัมภีร์ เขาเสริมว่า “ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระวาทะ

ของพระเจ้าและความเชื่อ คริสเตียนทุกคนเป็นผู้ตัดสินได้ดีเท่ากับพระสันตะปาปา แม้ว่าจะมีที่ประชุมนับล้านอาจเห็นพ้องสนับสนุนก็ตาม” Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 410 ในที่สุดทั้งมิตรสหายและศัตรูก็เชื่อว่าความพยายามที่จะให้ปรองดองกันคงไม่เกิดผล {GC 166.2}

หากนักปฏิรูปศาสนายอมอ่อนข้อเพียงจุดเดียว ซาตานและสมุนของมันก็จะได้รับชัยชนะ แต่ความแน่วแน่มิเช่นนั้นคลอนเป็นวิถีทางของการปลดปล่อยคริสตจักรและเริ่มยุคที่ใหม่และดีกว่าขึ้นมา อิทธิพลของชายหนุ่มหนึ่งคนนี้ ผู้กล้าคิดและทำตามความคิดของตนเองในเรื่องของศาสนาส่งผลต่อคริสตจักรและโลก ไม่ใช่เพียงแต่ในยุคของเขาเท่านั้นแต่ในทุกยุคของภายภาคหน้า ความแน่วแน่มิและความสัตย์ซื่อจะเสริมกำลังให้คนทั้งปวงจนถึงวันสิ้นยุคซึ่งต้องผ่านประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน อำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้ายืนตระหง่านเหนือเหล่าเหยลี่ยมของมนุษย์และเหนืออำนาจยิ่งใหญ่ของซาตาน {GC 166.3}

ไม่นานต่อมาเจ้าหน้าที่ของจักรพรรดิมาสั่งให้ลูเธอร์กลับบ้านและเขารู้ดีว่าคำตัดสินลงโทษเขาจะตามติดคำสั่งนี้อย่างรวดเร็ว เส้นทางของเขาปกคลุมด้วยเมฆหมอกดำทะมึน แต่ในขณะที่เขาเดินทางออกจากเมืองวอร์มส์ ใจของเขากลับเต็มล้นด้วยความสุขและการสรรเสริญ เขาพูดว่า “มารเองก็ยังยืนปกป้องอยู่ที่ป้อมปราการของพระสันตะปาปาแต่พระ

คริสต์ทรงกระทำให้เกิดช่องว่างกว้างขวาง ขึ้นในที่แห่งนั้นและซาตานถูกบังคับให้ สารภาพว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามัน” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 11 {GC 166.4}

หลังจากออกเดินทางไปแล้ว ด้วย ความปรารถนาให้คนทั้งหลายไม่เข้าใจผิด ว่าความแน่วแน่มั่นของเขานั้นเป็นการกบฏ ลูเซอรัยจึงเขียนจดหมายไปถึงจักรพรรดิว่า “พระเจ้าผู้ทรงหยั่งรู้หัวใจทรงเป็นพยาน ของข้าพเจ้า ว่าข้าพเจ้าเตรียมพร้อมอย่าง จริงใจที่สุดที่จะเชื่อฟังพระเจ้าจักรพรรดิ ทั้ง ด้วยเกียรติยศและปราศจากเกียรติยศ ด้วยชีวิตและด้วยความตาย และไม่มีข้อ ยกเว้นนอกจากพระวาระของพระเจ้าที่ มนุษย์ใช้ดำรงชีวิต ในทุกกิจกรรมของ ชีวิตในปัจจุบันนี้ ความภักดีของข้าพเจ้า จะไม่หวั่นไหว เพราะในเรื่องนี้การที่จะ สูญเสียหรือได้กำไรนั้นไม่มีผลต่อความ รอด แต่เมื่อเกี่ยวกับผลประโยชน์นิรันดร์ กาลแล้ว พระเจ้าทรงประสงค์ให้มนุษย์ ไม่ควรยอมจำนนต่อมนุษย์ด้วยกัน เพราะ การยอมจำนนในเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ เช่นนี้คือการนมัสการที่แท้จริง และควร จะต้องถวายแด่พระเจ้าผู้สร้างเท่านั้น” *Ibid.* เล่มที่ 7 บทที่ 11 {GC 167.1}

ในการเดินทางออกจากเมืองวอร์มส์ ลูเซอรัยได้รับการต้อนรับอย่างภาคภูมิใจ มากกว่าขณะที่เดินทางมุ่งหน้าสู่เมือง วอร์มส์ก่อนหน้านั้น คณะสงฆ์อันทรง เกียรติต้อนรับนักบวชที่ถูกขับพาศนีย- กรรมแล้วผู้นี้ ผู้ปกครองฝ่ายพลเรือนให้ เกียรติกับชายที่จักรพรรดิทรงประณาม

เขาได้รับการร้องขอให้เทศนาทั้งๆ ที่มี คำสั่งห้ามจากสำนักพระราชวัง อีกครั้ง หนึ่งเขาก้าวขึ้นสู่ธรรมาสน์ และพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยปฏิบัติหน้าที่จะเอาโซ่มาล่าม พระวาระของพระเจ้าไว้และจะไม่มีทาง ทำเช่นนั้นด้วย” Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 420 {GC 167.2}

เมื่อเขาไปจากเมืองวอร์มส์ได้ไม่นาน เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาลีเกลี้ยกล่อม จักรพรรดิให้ทรงประกาศกฤษฎีกาต่อต้าน เขา ในคำสั่งนี้ลูเซอรัยถูกประณามว่า “เป็นซาตานที่มาในร่างของมนุษย์และ แต่งตัวด้วยชุดของนักบวช” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 11 มีคำสั่งประกาศว่าใน ทันทีที่หนังสือคุ้มครองความปลอดภัย หมดอายุ จะต้องจัดการทุกทางที่จะยับยั้ง งานของเขา ห้ามทุกคนให้ที่พำนักแก่เขา ให้อาหารหรือน้ำดื่มแก่เขาหรือโดยทาง คำพูดหรือการกระทำในที่สาธารณะหรือ ในที่ส่วนตัวที่จะช่วยหรือยุยงส่งเสริมเขา จะต้องจับกุมเขาไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใดและ ส่งมอบให้กับผู้มีอำนาจ ผู้ติดตามของเขา จะต้องถูกจับเข้าคุกและทรัพย์สินสมบัติของ พวกเขาจะต้องถูกยึด งานเขียนของเขา ต้องถูกทำลายและในที่สุดทุกคนที่กล้า ขัดขืนคำสั่งนี้จะถูกรวมอยู่ในการลงโทษ นี้ด้วย อิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีและเจ้าผู้ ครองแคว้นทั้งหลายที่เป็นมิตรกับลูเซอรัย เดินทางออกไปจากเมืองวอร์มส์หลังจาก ที่เขาเดินทางออกไปไม่นาน และคำสั่ง ของจักรพรรดิได้ผ่านมติของที่ประชุม รัฐสภา บัดนี้เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันพากัน

ชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น พวกเขาถือว่า จุดจบของนักปฏิรูปศาสนาถูกประทับตราไว้แล้ว {GC 167.3}

พระเจ้าทรงจัดเตรียมหนทางหนี้ยกให้ผู้รับใช้ของพระองค์ในช่วงเวลาอันทรายนี่ มีสายตาหนึ่งคอยเฝ้าติดตามการเคลื่อนไหวของลูเชอร์ และหัวใจที่ซื่อสัตย์และประเสริฐดวงหนึ่งตัดสินใจเข้ามาช่วยเหลือ เป็นที่ประจักษ์อย่างแน่ชัดว่าไม่มีสิ่งใดจะทำให้โรมพอลใจ นอกจากความตายของเขา ด้วยการช้อนตัวเท่านั้นที่จะถนอมเขาไว้ให้พ้นจากเขี้ยวสิงห์ พระเจ้าประทานสติปัญญาให้กับอิลีกเตอร์เฟรเดอริกแห่งแคว้นแซกโซนีเพื่อวางแผนที่จะรักษานักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ไว้ ด้วยความร่วมมือของพระสหายที่ซื่อสัตย์คนหนึ่ง ทำให้จุดประสงค์ของอิลีกเตอร์ทำได้สำเร็จและลูเชอร์ถูกช้อนตัวจากมิตรสหายและศัตรูอย่างได้ผล ในขณะที่เดินทางกลับบ้านอยู่นั้น เขาถูกลักพาตัวจากผู้ที่ควบคุมเขาและรีบส่งตัวผ่านป่าไปยังปราสาทวาร์ตบูร์กซึ่งเป็นป้อมปราการอ้างว้างโดดเดี่ยวบนภูเขา ทั้งการลักพาตัวและการช้อนตัวนั้นทำกันอย่างลึกลับ แม้แต่อิลีกเตอร์เฟรเดอริกเองก็ไม่รู้ที่อยู่เป็นเวลานานว่าเขาไปที่ใด การไม่รู้ระแคะระคายถึงเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ปราศจากการวางแผน トラาปใดที่อิลีกเตอร์ไม่ทรงทราบเรื่องของลูเชอร์ พระองค์ก็จะทรงเปิดเผยสิ่งใดไม่ได้ พระองค์เองพอพระทัยกับความปลอดภัยของนักปฏิรูปศาสนาและรู้แค่นี้ก็พอพระทัยแล้ว {GC

168.1}

ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงผ่านไปและฤดูหนาวมาถึงแล้วและลูเชอร์ยังคงเป็นนักโทษอยู่ อาเลียมเดอร์และพวกของเขายินดีหยรษาอย่างยิ่งที่ดูประหนึ่งว่าแสงสว่างของข่าวประเสริฐกำลังจะดับลง แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น นักปฏิรูปศาสนากำลังเติมน้ำมันใส่ตะเกียงของเขาจากคลังแห่งความจริงและแสงสว่างจะส่องออกมาด้วยลำแสงที่แจ่มจรัสมากขึ้น {GC 168.2}

ในความคุ้มครองอย่างเป็นมิตรของปราสาทวาร์ตบูร์ก ลูเชอร์อยู่อย่างมีความสุขชั่วขณะหนึ่งที่ได้หลุดพ้นจากความร้อนและความโกลาหลของการต่อสู้ แต่เขาไม่อาจพบความพึงพอใจในความสงบและการพักผ่อนได้นานนัก ชีวิตของเขานั้นคุ้นเคยกับการทำงานและความขัดแย้งที่เกี้ยวกราด เขาทนอยู่กับการไม่ทำงานไม่ได้ ในวันเวลาที่โดดเดี่ยวนั้น สภาพของคริสตจักรปรากฏขึ้นต่อหน้าเขา และเขาร้องขึ้นด้วยความสิ้นหวัง “อนิจจา ไม่มีผู้ใดในยุคสุดท้ายของพระพิโรธของพระเจ้าที่จะยืนขึ้นตั้งกำแพงอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าและช่วยอิสราเอลให้รอด” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 2 อีกครั้งหนึ่ง ความคิดของเขาวกกลับมาหาเขาเองและเขาวิตกว่าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนขี้ลาดที่ถอยหนีออกจากการต่อสู้ แล้วเขาก็ตำหนิตัวเองที่เกียจคร้านและเอาแต่ใจตนเอง แต่กระนั้นในเวลาเดียวกันในทุกวันเขากลับบรรลุผลงานได้มากกว่าที่ชาย

คนหนึ่งจะทำได้ ปากกาของเขาไม่เคยอยู่นิ่ง ในขณะที่ศัตรูของเขาทยอยตนเองว่าเขาหายเจ็บไปแล้ว พวกเขาแปลกใจและมีนงกับหลักฐานที่มีตัวตนซึ่งแสดงว่าเขายังทำงานอย่างขยันแข็งอยู่ ไบปลิวเป็นตั้งๆ ที่ออกมาจากปากกาของเขากระจายไปทั่วประเทศเยอรมนี เขายังได้รับใช้งานสำคัญที่สุดเพื่อเพื่อนร่วมชาติของเขาด้วยการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาเยอรมันจากเกาะหินปีทอมอสของเขา เป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็มที่เขาได้ประกาศข่าวประเสริฐและตำหนิบาปและความผิดในยุคของเขา {GC 168.3}

แต่พระเจ้าทรงถนอมผู้รับใช้ของพระองค์ให้ออกจากเวทีของชีวิตสาธารณะไม่ใช่เพียงเพื่อถนอมรักษาชีวิตของลูเซอรัจากความอาฆาตของศัตรูหรือเพื่อเอื้อให้เขามีเวลาเจ็บสำหรับทำงานสำคัญเท่านั้น เขาได้ผลลัพธ์ที่ล้ำค่ามากกว่านี้ในที่พักบงกุเขาที่โดดเดี่ยวและห่างไกลลิบลิบของเขานั้น ลูเซอรัถูกกันออกจากการสนับสนุนทางโลกและปิดตนเองจากคำสรรเสริญเยินยอของมนุษย์ เขาจึงหลุดพ้นจากความหึงหะงและความมั่นใจในตนเองซึ่งบ่อยครั้งมีต้นเหตุมาจากความสำเร็จ โดยการทนทุกข์และการได้รับความอดสู เขากำลังถูกเตรียมตัวให้พร้อมอีกครั้งเพื่อจะเดินอย่างปลอดภัยบนเส้นทางสูงอันนำเวียนหัวซึ่งเขาถูกยกย่องและ

เชิดชูขึ้นไปอย่างกะทันหัน {GC 169.1}

ในขณะที่มนุษย์ชื่นชมยินดีกับเสรีภาพที่สัจธรรมนำมานั้น พวกเขามีความโน้มเอียงที่จะเชิดชูผู้ที่พระเจ้าทรงใช้มาเพื่อตัดไซ้แห่งความผิดและความมมงายซาตานคอยหาทางที่จะหันแนวคิดและความรักของมนุษย์ให้ออกห่างไปจากพระเจ้าและให้ยึดติดกับสื่อตัวแทนที่เป็นมนุษย์ มันนำพวกเขาให้ไปยกย่องเครื่องมือธรรมดาและให้ละเลยพระหัตถ์ที่ทรงนำพาเหตุการณ์ทั้งหมดของการทรงนำบ่อยครั้งผู้นำศาสนาที่ได้รับการสรรเสริญเยินยอและเคารพเช่นนี้จะสูญเสียความรู้สึกที่ต้องพึ่งพระเจ้าและถูกชักนำให้เชื่อในตัวเขาเอง ผลที่ตามมาคือเขาจะพยายามควบคุมความคิดและจิตสำนึกของประชาชน ผู้ซึ่งมีใจโอนเอียงที่จะหวั่นคอยให้เขานำแทนที่จะพึ่งพระวจนะของพระเจ้า บ่อยครั้งที่งานของการปฏิรูปล่าช้าเพราะบรรดาผู้สนับสนุนหมกมุ่นอยู่กับความรู้สึกเช่นนี้ พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะปกป้องอุดมการณ์ของการปฏิรูปให้ออกไปจากภัยอันตรายนี้ พระองค์ทรงประสงค์ให้พระราชกิจของพระเจ้ารับรอยประทับที่ไม่ใช่เป็นของมนุษย์แต่เป็นของพระเจ้า สายตาของมนุษย์หันไปหาลูเซอรัเพราะว่าเป็นผู้อธิบายสัจธรรม เขาถูกนำออกไปเพื่อว่าสายตาทั้งปวงของมนุษย์จะหันไปมองผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งสัจธรรม {GC 169.2}

9

นักปฏิรูปศาสนาชาวสวิส

เป็นที่ประจักษ์ว่าในการคัดสรรบุคคลที่จะมาปฏิรูปคริสตจักร พระเจ้าทรงใช้แบบแผนเดียวกันกับการก่อตั้งคริสตจักร พระอาจารย์แห่งสวรรค์ทรงมองข้ามบุคคลยิ่งใหญ่ของโลก คนมียศศักดิ์และคนร่ำรวยที่คุ้นเคยกับคำเยินยอและเทิดทูนให้เป็นผู้นำของประชาชน พวกเขาเย่อหยิ่งและมั่นใจในตนเองกับสถานะที่เหนือชั้นกว่าของตนเกินกว่าที่จะยอมถูกหล่อหลอมจิตใจให้เห็นอกเห็นใจเพื่อนร่วมโลกและยอมที่จะเป็นผู้ร่วมงานของบุรุษแห่งเมืองนาซาเรธ พระดำรัสที่กล่าวกับชาวประมงกาลิลีที่ไม่มีการศึกษาและตรากตรำทำงานหนักว่า *“จงตามเรามา และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา”* มัทธิว 4:19 สวากเหล่านี้เป็น คนถ่อมและเป็นคนที่สอนได้ ยิ่งพวกเขารับผิดชอบต่อคำสอนจอมปลอมของยุคนั้นน้อยเท่าไร พระคริสต์ก็จะทรงสอนและฝึกพวกเขาเพื่องานรับใช้ของพระองค์ได้มากขึ้นเท่านั้น ในสมัยของงานปฏิรูปยิ่งใหญ่จึงมีสภาพเป็นเช่นนี้ นักปฏิรูปศาสนาแนวหน้าทั้งหลายเป็นคนที่มาจากพื้นฐานชีวิตที่ยากจนถ่อมตัวคือเป็นผู้ที่หลุดพ้นอย่างมากที่สุดจากความหยิ่งผยองของฐานะและจากอิทธิพลของความทูลีมานะ และเล่ห์กลของนักบวช แผนการของพระเจ้าเลือกที่จะใช้เครื่องมือที่ต่ำต้อยเพื่อผลที่

ยิ่งใหญ่ แล้วเกียรติยศจะไม่เป็นของมนุษย์แต่จะถวายพระสิริแด่พระเจ้าผู้ทรงประกอบกิจผ่านพวกเขาให้เป็นไปตามน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์ {GC 171.1}

สองสามสัปดาห์หลังจากลูเซิร์นเกิดในกระท่อมชาวเหมืองที่แคว้นแซกโซนี อุลริค สวิงก์ลี [Ulric Zwingli] เกิดในกระท่อมของคนเลี้ยงสัตว์ท่ามกลางเทือกเขาแอลป์ สภาพแวดล้อมของสวิงก์ลีในวัยเด็กและการฝึกอบรมในวัยเยาว์นั้นได้เตรียมเขาเพื่อทำงานรับใช้ในอนาคต เขาได้รับการเลี้ยงดูท่ามกลางความยิ่งใหญ่ สงามและล้ำเลิศของธรรมชาติ สติปัญญาของเขาถูกประทับด้วยความรู้สึกของความยิ่งใหญ่ มีพลังอำนาจและความเกรียงไกรของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ผลงานอันกล้าหาญที่เกิดขึ้นในเทือกเขาบ้านเกิดของเขานั้นจุดประกายแรงบันดาลใจอันเยาว์วัยของเขา และเขานั่งอยู่เคียงข้างกายคุณยา ผู้เคร่งครัดศาสนา ตั้งใจฟังนิทานจากพระคัมภีร์อันล้ำค่าที่เขอรวบรวมจากตำนานและประเพณีสืบทอดมาของคริสตจักรด้วยความสนใจอย่างกระตือรือร้นเขาฟังเรื่องราววีรกรรมอันน่ายกย่องของบรรพชนและผู้เผยพระวจนะ เรื่องของคนเลี้ยงแกะที่เฝ้าฝูงแกะบนเนินเขาของแผ่นดินปาเลสไตน์ที่ทูตสวรรค์มาแจ้งกับพวกเขา

เรื่องของการทราบน้อยแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮม และบุรุษแห่งทางเขนคาลารี {GC 171.2}

บิดาของสวิงก็ลีมีความปรารถนาเช่นเดียวกับยอห์น ลูเธอร์ที่ต้องการให้ลูกชายมีการศึกษาและได้ส่งเด็กชายออกไปจากหุบเขาบ้านเกิดตั้งแต่ยังเยาว์วัย สติปัญญาของเขาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว จนไม่นานต่อมาเกิดเป็นปัญหาในการหาครูที่มีความสามารถมาสอนเขา เมื่ออายุ 13 ปีเขาไปที่เมืองเบิร์นซึ่งในเวลานั้นเป็นโรงเรียนที่โดดเด่นที่สุดของประเทศสวิสเซอร์แลนด์ แต่ ณ ที่นี้ มีภัยอันตรายเรื่องหนึ่งปรากฏขึ้นที่คุกคามชะตาชีวิตของเขา นักบวชภราดรหลายองค์ทุ่มเทแย่งกันที่จะชักนำให้เขาก้าวเข้าสู่ชีวิตของนักบวช ในเวลานั้นพระนักบวชของนิกายโดมินิกันและฟรานซิสกันมีการแข่งขันกันที่จะแย่งความนิยมจากชาวบ้าน พวกเขาหลงแรงตกแต่งโบสถ์ต่างๆ ของพวกเขาอย่างตระการตา มีพิธีกรรมอย่างโอ้อ่าและใช้เครื่องรางเรื่องนามและของขลังเพื่อดึงดูดความสนใจ {GC 172.1}

นักบวชนิกายโดมินิกันแห่งเมืองเบิร์นเห็นว่าหากเขาสามารถเอาชนะนักศึกษาหนุ่มที่มีความสามารถสูงนี้มาเข้าเป็นพวกได้แล้ว พวกเขาจะได้ทั้งประโยชน์และเกียรติยศ ความหนุ่มแน่นของเขา ความสามารถตามธรรมชาติในการพูดและการเขียนของเขาและอัจฉริยะทางดนตรีและกายภาพกลอนจะดึงดูดประชาชนเข้ามาซึ่งที่ประชุมของพวกเขาและเพิ่มรายได้ให้กับนิกายของตนได้ดีกว่าพิธีกรรม

และการแสดงออกอย่างหรูหรา พวกเขาเพียรด้วยเล่ห์กลและคำป้อยจนสามารถชักนำสวิงก็ลีเข้ามายังคอนแวนต์ของพวกเขา เมื่อลูเธอร์ยังเป็นนักเรียนอยู่นั้น เขาต้องเก็บตัวเองอยู่ในห้องเล็กๆ ของคอนแวนต์และหากพระเจ้าไม่ทรงจัดเตรียมที่จะปลดปล่อยเขาแล้วเขาคงจะจมหายไปกับโลก ส่วนสวิงก็ลีนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้เผชิญกับภัยอันตรายแบบเดียวกันนี้ ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า คุณพ่อของเขาไว้ระแคะระคายกับข่าวสารเรื่องแผนการของพวกเขา นักบวช เขาไม่เคยตั้งใจที่จะปล่อยให้ลูกชายมีชีวิตที่เกียจคร้านและไร้ประโยชน์ของนักบวชทั้งหลาย เขาเห็นว่าชีวิตที่มีประโยชน์ในอนาคตของลูกกำลังตกอยู่ในความเสี่ยงจึงรีบเรียกตัวเขากลับบ้านโดยไม่รอช้า {GC 172.2}

ชายหนุ่มเชื้อฟิงคำสิ่งนี้ แต่อยู่อย่างพึงพอใจในหุบเขาบ้านเกิดได้ไม่นานและไม่ช้าต่อมาเขาจึงกลับไปเรียนหนังสืออีก และเวลาผ่านไประยะหนึ่งเขาเดินทางไปกรุงบาเซิล ที่นี้เองสวิงก็ลีได้ยินถึงเรื่องข่าวประเสริฐของพระคุณของพระเจ้าที่ประทานให้เปล่าๆ เป็นครั้งแรก วิทเทมบาคครูสอนภาษาโบราณคนหนึ่งพบพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งเล่มในขณะที่ศึกษาภาษากรีกและฮีบรู และด้วยเหตุนี้ล้าแสงแห่งความกระจางของพระเจ้าจึงส่องมายังสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนอยู่กับเขา เขาประกาศว่ามีสัจธรรมที่เก่าแก่และมีคุณค่าอันไร้ขอบเขตมากกว่าทฤษฎีใดๆ ที่ครูในโรงเรียนและนักปราชญ์สอน

สัจธรรมโบราณนี้คือความตายของพระคริสต์เป็นค่าไถ่เดียวของคนบาป สำหรับสวิงก็ลีแล้ว คำพูดเหล่านี้เป็นดั่งลำแสงแรกที่ส่องออกมาในยามรุ่งอรุณ {GC 173.1}

ไม่นานต่อมา พระเจ้าทรงเรียกสวิงก็ลีให้ออกจากกรุงบาเซลเพื่อทำงานที่สำคัญที่สุดในชีวิต ขอบข่ายงานชิ้นแรกของเขาอยู่ที่โบสถ์แห่งหนึ่งในเทือกเขาแอลป์ซึ่งห่างจากหุบเขาย่านเกิดของเขาไม่กี่ไกลมากนัก เมื่อเขาได้รับการเจิมตั้งให้เป็นบาทหลวงแล้ว ผู้ร่วมงานปฏิรูปคนหนึ่งกล่าวว่า เขา “อุทิศจิตวิญญาณทั้งหมดของเขาให้กับการค้นหาสัจธรรมของพระเจ้าเพราะเขาตระหนักดีว่าเขาจะต้องเรียนรู้มากสักเพียงไรเพื่อดูแลฝูงแกะที่พระคริสต์ทรงโปรดมอบความวางใจไว้กับเขา” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 5 ยิ่งเขาค้นหาพระคัมภีร์มากขึ้นเท่าไร เขาก็พบความแตกต่างระหว่างความจริงของพระคัมภีร์และคำสอนนอกรีตของโรม เขามอบความไว้วางใจให้กับพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้า เป็นกฎเกณฑ์เดียวที่เพียบพร้อมและไม่ผิดเพี้ยน เขามองเห็นว่าพระคัมภีร์ต้องแปลความหมายของพระคัมภีร์เอง เขาไม่กล้าพยายามอธิบายพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนทฤษฎีหรือหลักคำสอนซึ่งตั้งสมมติฐานไว้แล้ว แต่ยึดมั่นว่าเป็นหน้าที่ของเขาที่จะเรียนรู้คำสอนซึ่งเป็นคำสอนที่ตรงไปตรงมาและชัดเจน เขามุ่งมั่นทำตัวให้พร้อมเพื่อสนับสนุนทุกความพยายามเพื่อเข้าใจความหมายให้

ครบถ้วนและถูกต้องและเขายังทูลขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเขาประกาศว่าจะเป็นผู้เปิดเผยความหมายนั้นแก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยความจริงใจและด้วยการอธิษฐาน {GC 173.2}

สวิงก็ลีกล่าวว่า “พระคัมภีร์มาจากพระเจ้า ไม่ได้มาจากมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้นพระเจ้าผู้ประทานความกระจ่างนี้จะประทานให้ท่านเข้าใจว่าคำพูดเหล่านี้มาจากพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าไม่ผิดพลาด เป็นพระวจนะที่แจ่มจรัส มีคำสอนอยู่ในตัว เปิดเผยตนเอง ส่องสว่างให้จิตวิญญาณด้วยความรอดและพระคุณทั้งหมด ประโลมใจในพระเจ้า ถ่อมใจลงเพื่อยอมจำนนและแม้กระทั่งสละสิทธิ์ตนเองไปและกอดพระเจ้าไว้” สวิงก็ลีเองพิสูจน์ความจริงของคำพูดเหล่านี้แล้ว เขาเล่าถึงประสบการณ์ในช่วงเวลานี้ของชีวิตและเขียนไว้ในเวลาต่อมาว่า “เมื่อ... ข้าพเจ้าเริ่มที่จะมอบถวายตนเองทั้งหมดให้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว ปรัชญาและหลักคำสอนจะเสนอแนะคำขัดแย้งให้แก่ข้าพเจ้าเสมอ ในที่สุดข้าพเจ้าก็มาถึงจุดหนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่า ‘ท่านต้องปล่อยวางทั้งหมดไว้และเรียนรู้ความหมายของพระเจ้าจากพระวจนะอันเรียบง่ายของพระองค์เอง’ แล้วข้าพเจ้าเริ่มทูลขอความกระจ่างของพระองค์ และพระคัมภีร์ก็กลายเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์มากสำหรับข้าพเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 174.1}

หลักคำสอนที่สวิงก็ลีเทศน์นั้น เขาไม่ได้รับจากลูเธอร์ แต่เป็นหลักคำสอน

ของพระคริสต์ นักปฏิรูปชาวสวิสกล่าว ว่า “หากลูเธอร์เทศนาเรื่องของพระคัมภีร์ เขาจะทำสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่ คนที่เขานำมาหาพระคริสต์มีจำนวนมากกว่าที่ข้าพเจ้านำมาเอง แต่เรื่องนี้ไม่สำคัญ ข้าพเจ้าจะไม่เป็นพยานถึงนามอื่นนอกจากพระนามของพระคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นทหารของพระองค์และพระองค์ทรงเป็นหัวหน้าเพียงพระองค์เดียวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เคยเขียนอักษรสักคำไปหา ลูเธอร์และเขาก็ไม่เคยเขียนถึงข้าพเจ้า ทำไม...ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระวิญญูณของพระเจ้าทรงทำงานอย่างเป็นทางการเดียวกันเนื่องจากเราทั้งสองไม่ได้สมรู้ร่วมคิดกันแต่สอนหลักคำสอนของพระคริสต์ที่เหมือนกันเช่นนี้” D’Aubigné เล่มที่ 8 บทที่ 9 {GC 174.2}

ในปี ค.ศ. 1516 สวิงก์ลีได้รับเชิญให้เป็นนักเทศน์ในคอนแวนต์ที่เมืองไอน์-ซีเดน ที่นี่เองเขาจะได้เห็นความชั่วช้าของโรมได้อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นและจะได้ส่งอิทธิพลการเป็นนักปฏิรูปศาสนาให้แผ่ขยายไกลออกไปจากบ้านเกิดของเขาบนเทือกเขาแอลป์ ในบรรดาสิ่งที่ดึงดูดใจของเมืองไอน์ซีเดนนั้นมีรูปปั้นพระแม่พรหมจารีที่เชื่อกันว่ามีอำนาจกระทำการอัศจรรย์ได้ เห็นอประตู่ทางเข้าคอนแวนต์มีข้อความจารึกไว้ว่า “สถานที่แห่งนี้ท่านจะได้รับการอภัยบาปอย่างสมบูรณ์” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 5 ผู้แสวงบุญจะเดินทางมายังศาลของพระแม่พรหมจารีแห่งนี้ตลอดทุกฤดูกาล แต่งานเฉลิมฉลองยิ่ง

ใหญ่ประจำปีของการเทิดทูนเกียรติจะมีฝูงชนมากกันอย่างล้นหลามจากทุกสารทิศของประเทศสวิสเซอร์แลนด์แม้กระทั่งไกลไปถึงประเทศฝรั่งเศสและประเทศเยอรมนี สวิงก์ลีรู้สึกทุกข์ใจจากภาพเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง เขาจึงฉวยโอกาสประกาศอิสรภาพผ่านการเทศนาข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ตกเป็นทาสของความเชื่อมมาย {GC 174.3}

เขาพูดว่า “โปรดอย่าเฝ้าภาพว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับวิหารหลังนี้มากกว่าสถานที่อื่นๆ ซึ่งพระองค์ทรงสร้าง ไม่ว่าท่านจะพำนักอยู่ในประเทศใด พระเจ้าสถิตอยู่รอบตัวท่านและสดับฟังท่าน...การกระทำที่ไม่เกิดประโยชน์ การเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญ ของถวาย รูปปั้น การร้องอุทธรณ์ขอพระแม่พรหมจารีหรือนักบุญทั้งหลายจะทำให้ท่านได้รับพระคุณของพระเจ้ากระนั้นหรือ...เราจะได้อะไรกับการพูดมากมายในคำอธิษฐานของเรา เราจะได้อะไรจากผ้าคลุมศีรษะเงางาม ศีรษะที่ถูกกลั่นอย่างราบเรียบ เสื้อคลุมยวระย้อยหรือรองเท้าแตะทองคำ... พระเจ้าทรงทอดพระเนตรที่จิตใจ และหัวใจของเราก็กางไกลจากพระองค์” เขาพูดต่ออีกว่า “พระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนครั้งเดียวนั้นทรงเป็นเครื่องถวายบูชาและทรงเป็นเหยื่อที่เพียงพอแล้วสำหรับบาปของผู้เชื่อตลอดนิรันดร์กาล” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 5 {GC 175.1}

คำสอนเช่นนี้ไม่เป็นที่ต้อนรับสำหรับผู้ฟังจำนวนมาก เป็นเรื่องน่าผิดหวังอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่ได้รับการบอกเล่า

ว่าการเดินทางแสนเหนื่อยยากของพวกเขา นั้นได้รับประโยชน์ พวกเขาไม่เข้าใจเรื่อง การอภัยที่ให้เปล่าๆ ผ่านทางพระคริสต์ พวกเขาพอใจกับวิถีเดิมที่นำไปสู่สวรรค์ ตามที่โรมจัดวางไว้ให้พวกเขา พวกเขา หดถอยจากความยุ่งยากในการค้นหาสิ่ง ที่ดีกว่า เป็นเรื่องง่ายที่จะวางใจมอบความ รอดไว้กับบาทหลวงและพระสันตะปาปามากกว่าการแสวงหาความบริสุทธิ์แห่ง จิตใจ {GC 175.2}

แต่มีคนอื่นกลุ่มหนึ่งที่รับข่าวสารแห่ง การช่วยให้รอดผ่านทางพระคริสต์ด้วยความ ชื่นชมยินดี การถือระเบียบต่างๆ ตามที่โรมกำหนดไม่อาจให้สันติสุขแก่จิต วิญญาณ และด้วยความเชื่อพวกเขา ยอมรับพระโลหิตของพระเจ้าช่วยให้รอด เพื่อไถ่บาปของพวกเขา คนเหล่านี้กลับไป ยังบ้านและเปิดเผยความกระจำงอัน ล้ำค่าที่พวกเขาได้รับให้แก่คนอื่นๆ ความ จริงจึงกระจายจากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีก หมู่บ้านหนึ่ง จากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมือง หนึ่งและจำนวนของผู้แสวงบุญที่ไปยังศาล เจ้าพระแม่พรหมจารีลดลงอย่างมาก เงิน ถวายก็ลดลงและส่งผลต่อเงินเดือนของ สวิงก์ลีที่มาจากเงินถวายเหล่านั้น แต่ เรื่องเช่นนี้ทำให้เขามีความสุขเมื่อเขาเห็น อำนาจของความคลั่งไคล้และความมั่งงาย เริ่มแตกสลายไป {GC 175.3}

ผู้มีอำนาจในคริสตจักรไม่ได้ตาบอด กับงานที่สวิงก์ลีบรรลุผล แต่สำหรับเวลา นี้ พวกเขาอดทนที่จะไม่เข้าไปขัดขวาง หวังว่ายังจะใช้เขาทำงานตามอุดมการณ์

ของพวกเขา พวกเขาลงแรงเพื่อเอาชนะ เขาด้วยคำเยินยอและในขณะเดียวกัน สัจธรรมกำลังเข้ายึดครองหัวใจของ ประชาชน {GC 176.1}

การทำงานของสวิงก์ลีที่เมืองไอน์- ชีเดินฝึกเขาให้ทำงานในขอบเขตที่กว้าง ขึ้นซึ่งเขาจะต้องก้าวเข้าไปในไม่ช้า หลังจากอยู่ที่นั่นสามปี เขาได้รับเชิญให้ไปอยู่ ที่สำนักนักเทศน์ในโบสถ์ของเมืองซูริก ในเวลานั้นที่นี้เป็นเมืองสำคัญที่สุดของ สมาพันธ์สวิส และอิทธิพลใดที่เคลื่อนไหว ออกจากที่นี่จะมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง แต่คณะนักบวชที่เชิญเขามายังเมืองซูริก ตั้งใจขัดขวางแนวคิดใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น พวกเขาจึงดำเนินการต่อต้านการแนะนำ ถึงหน้าที่ต่างๆ ของเขา {GC 176.2}

พวกเขาแจกแจงว่า “ท่านต้องบากบั่น ทุกทางที่จะจัดเก็บรายได้ของหน่วยโดย ไม่มองข้ามเรื่องเล็กน้อยที่สุด ท่านต้อง เคียวเชิญคนที่ซื่อสัตย์ ทั้งจากบทรธรรมาส์ และในห้องสารภาพผิดให้ชำระสิบลดและ เงินถวายอื่นที่ต้องจ่ายและให้ใช้เงินถวาย เป็นตัววัดความรักที่มีต่อคริสตจักร ท่าน ต้องขยันในการเพิ่มรายได้จากคนเจ็บป่วย จากมวลงชนทั้งหลายและโดยทั่วไปจาก ทุกคำสั่งของคณะนักบวช” พวกเขาส้าทับ ต่อไปอีกว่า “การประกอบพิธีศาสนาต่างๆ การเทศนาและการอภิบาลฝูงแกะก็เป็น หน้าที่ของอนุศาสนิกเช่นกัน แต่สำหรับ เรื่องเหล่านี้ ท่านอาจหาคนมาทำแทนได้ และโดยเฉพาะในเรื่องของการเทศนา ท่านไม่ควรประกอบพิธีศาสนาแก่ผู้ใด

นอกจากผู้ที่มีชื่อเสียงและจะประกอบก็ต่อเมื่อได้รับเชิญ ท่านห้ามประกอบพิธีโดยปราศจากการแบ่งแยกคนทั้งหลาย” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 176.3}

สวิงก็ลีฟังคำสั่งนี้อย่างเงิบๆ และหลังจากแสดงความขอบคุณที่ได้รับเกียรติมารับตำแหน่งสำคัญนี้ เขาอธิบายต่อไปเสนอแนวทางที่เขาจะทำ เขาพูดว่า “ชีวิตของพระคริสต์ถูกปกปิดไว้จากประชาชนนานเกินไปแล้ว ข้าพเจ้าจะเทศนาพระธรรมพระกิตติคุณทั้งหมดเริ่มจากมัทธิว... ซึ่งจะคัดมาจากพระคัมภีร์เพียงแหล่งเดียว หยั่งลึกถึงกันบึ้ง เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์กับอีกข้อพระคัมภีร์และค้นหาความเข้าใจด้วยการอธิษฐานอยู่เสมอและอย่างกระตือรือร้น ข้าพเจ้าจะมอบถวายการรับใช้เพื่อถวายพระเกียรติพระเจ้า เพื่อสรรเสริญพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อความรอดของจิตวิญญาณและเพื่ออบรมในทางธรรมของความเชื่อที่แท้จริง” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 ถึงแม้คณะสงฆ์ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับแผนการของเขา และพยายามห้ามปรามเขาก็ตาม สวิงก็ลีคงยืนหยัดอย่างหนักแน่น เขาประกาศว่าเขาไม่ได้เสนอแนะวิธีการใหม่ๆ เลย แต่เป็นวิธีการเก่าแก่ที่คริสตจักรใช้ในสมัยแรกเริ่มและในยุคที่ยังบริสุทธิ์อยู่ {GC 176.4}

สังฆกรรมที่เขาสอนกระตุ้นความสนใจให้ตื่นขึ้นแล้ว และประชาชนจำนวนมากพากันเข้ามาฟังคำเทศนาของเขา รวมถึงหลายคนทีเล็กเข้าร่วมนมัสการมานาน

แล้ว เขาเริ่มงานรับใช้ของเขาด้วยการเปิดพระธรรมพระกิตติคุณ อ่านและอธิบายถึงเรื่องชีวิต คำสอนและความตายอันดลใจของพระคริสต์แก่ผู้ฟังของเขา เช่นเดียวกับที่เมืองไอน์ซีเดน เขาเสนอพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นสิทธิอำนาจอันไม่แปรเปลี่ยน และความตายของพระคริสต์เป็นการถวายบูชาเดียวที่สมบูรณ์แบบ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะนำท่านไปหาพระคริสต์ ไปยังพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความรอดที่แท้จริง” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 ประชาชนทุกคนชั้นรายล้อมนักเทศน์ท่านนี้ไว้ ตั้งแต่รัฐบุรุษและผู้คงแก่เรียนไปจนถึงช่างฝีมือและชาวนา พวกเขาฟังถ้อยคำของเขาด้วยความสนใจอย่างลึกลับ เขาไม่เพียงแต่ประกาศเสนอความรอดที่ให้เปล่าๆ แต่ยังตำหนิความชั่วและความทุจริตในยุคหนึ่งอย่างไม่เกรงกลัวผู้ใด หลายคนออกจากโบสถ์พร้อมกับสรรเสริญพระเจ้า พวกเขาพูดกันว่า “ชายคนนี้เป็นนักเทศน์แห่งความจริง เขาจะเป็นโมเสสของเรา เพื่อนำเราออกจากความมืดของชาวอียิปต์” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 177.1}

แต่แม้ว่างานของเขาได้รับการต้อนรับในช่วงแรกอย่างกระตือรือร้นก็ตาม ผ่านไประยะหนึ่งการต่อต้านก็ปรากฏขึ้น พระนักบวชจำนวนหนึ่งตั้งตนขึ้นเพื่อขัดขวางงานของเขาและประณามคำสอนของเขา หลายคนโจมตีเขาด้วยคำด่าทอถากถางและการเยาะเย้ย คนอื่นๆ หันไปใช้วิธีหยาบคายและการข่มขู่ แต่สวิงก็ลีรับมือ

กับเรื่องทั้งหมดด้วยความอดทน เขาพูดว่า “หากเราปรารถนาที่จะนำคนชั่วมาอยู่ฝ่ายของพระเยซูคริสต์แล้ว เราต้องปิดตาให้กับหลายสิ่ง” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 177.2}

ประมาณช่วงเวลานี้มีตัวแทนคนใหม่เข้ามาช่วยงานการปฏิรูปให้คืบหน้าต่อไป มีสหายคนหนึ่งที่ศรัทธาในการปฏิรูปจากเมืองบาเซลได้ส่งลูเซียนคนหนึ่งมายังเมืองซูริก พร้อมนำผลงานเขียนของลูเธอร์ติดตัวมาด้วย เขาแนะนำว่าการขายหนังสือเหล่านี้อาจเป็นวิธีอันทรงพลังในการกระจายความกระจ่างให้กว้างขวางออกไป เขาเขียนจดหมายถึงสวิงก์ลีความว่า “ให้ทดสอบชายคนนี้ว่ามีมารอบคอบและความสามารถเพียงพอหรือไม่ หากมีก็ให้เขานำผลงานของลูเธอร์ไปยังทุกเมือง ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านและแม้กระทั่งทุก ๆ บ้านในประเทศสวิสเซอร์แลนด์และโดยเฉพาะการอธิบายคำอธิบายขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างละเอียดที่เขียนไว้ให้คนทั่วไปอ่าน ยังมีคนรู้มาก ก็จะมีคนต้องการซื้อมากขึ้น” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 6 ด้วยวิธีเช่นนี้ความกระจ่างจึงได้พบประตูทางเข้า {GC 178.1}

ในช่วงเวลาที่พระเจ้าจะทรงตัดโซ่ตรวนของความโง่เขลาและความมั่งงาย ก็เป็นเวลาที่เขาทำงานอย่างสุดกำลังยิ่งขึ้นเพื่อปกปิดมนุษย์ให้อยู่ในความมืดและล้ามโซ่พวกเขาให้แน่นหนายิ่งขึ้น ขณะที่มนุษย์กำลังลุกขึ้นในดินแดนต่างๆ เพื่อ

นำเสนอเรื่องการอภัยและการชำระให้บริสุทธิ์โดยผ่านทางพระโลหิตของพระคริสต์ให้แก่ประชาชนทั่วไปนั้น โรมก็ดำเนินการต่อไปด้วยพลังที่เสริมขึ้นใหม่เพื่อเปิดตลาดของเธอให้ครอบคลุมทั่วอาณาจักรของคริสเตียน โดยเสนอการอภัยด้วยการแลกกับเงิน {GC 178.2}

ทุกบาทมีราคาติดไว้และคนทั้งหลายได้รับใบอนุญาตทำบาปอย่างเสรีหากคลังสมบัติของคริสตจักรจะเต็มอยู่เสมอ ดังนั้นขบวนการทั้งสองดำเนินหน้าต่อไปคือขบวนการหนึ่งเสนอการอภัยบาปด้วยการแลกกับเงินและอีกขบวนการหนึ่งเสนอการอภัยบาปโดยผ่านพระคริสต์ โรมอนุญาตให้ทำบาปได้และใช้เป็นแหล่งที่มาของรายได้ ส่วนนักปฏิรูปประณามบาปและชี้ไปยังพระคริสต์ผู้ทรงชำระและทรงไถ่บาป {GC 178.3}

ในประเทศเยอรมนี งานของการขายไบบลมมลินบาปได้ถูกมอบหมายให้นักบวชภราดรคณะโตมินิกันและให้เทศเชลผู้โหดเหี้ยมเป็นผู้ดำเนินการ ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์การค้าไบบลมมลินบาปนั้นตกอยู่ในมือของนักบวชภราดรคณะฟรานซิสกันภายใต้การควบคุมของแซมสันผู้เป็นนักบวชชาวอิตาลีเยียนแซมสันเคยทำงานรับใช้คริสตจักรอย่างดีมาแล้วด้วยการนำเงินมหาศาลจากประเทศเยอรมนีและประเทศสวิสเซอร์แลนด์เข้าคลังของระบอบเปปาสี บัดนี้เขาเดินทางไปทั่วประเทศสวิสเซอร์แลนด์เพื่อดึงดูดฝูงชนจำนวนมาก ปล้นเงินทองเล็กน้อย

ที่ชาวนาผู้ยากไร้หามาและรีดไถสมบัติมีค่ามากมายจากชนชั้นร่ำรวย แต่ผลกระทบของการปฏิรูปทำให้รายได้ลดน้อยลงแม้จะยังไม่หยุดชะงักไปในขณะที่สวิงก็ลียังอยู่ที่ไอน์ซีเตนนั้นแซมสันเดินทางเข้ามายังประเทศสวิสเซอร์แลนด์และในเวลาต่อมาไม่นานเดินทางมาถึงหมู่บ้านใกล้เคียงพร้อมสินค้านำของเขา เมื่อนักปฏิรูปศาสนาได้รับรายงานถึงพันธกิจของเขา เขาก็ออกเดินทางเพื่อไปต่อต้านทันที ทั้งสองไม่ได้เผชิญหน้ากัน แต่ความสำเร็จตกเป็นของสวิงก็ลีเมื่อสามารถเปิดโปงการหลอกลวงของนักบวชภราดรผู้นั้นจนเขาต้องหลบไปหาสถานที่แห่งใหม่ {GC 178.4}

ที่เมืองซูริค สวิงก็ลีเทศนาอย่างเร้าร้อนต่อต้านคนเร่ขายไบบลมลินบาปและเมื่อแซมสันเดินทางมาถึงที่นั่น มีผู้ส่งข่าวจากสภามาแจ้งเขาว่าให้เดินทางต่อไป แต่ในที่สุดเขาใช้เล่ห์อุบายจนสามารถเข้าเมืองได้ แต่ถูกขับออกไปโดยไม่ได้ขายไบบลมลินบาปแม้เพียงสักไบและไม่นานต่อมาเขาก็ออกจากประเทศสวิสเซอร์แลนด์ {GC 179.1}

การปฏิรูปศาสนาได้รับการสนับสนุนอย่างท่วมท้นจากโรคระบาดที่เกิดขึ้นซึ่งเรียกกันว่าความตายครั้งยิ่งใหญ่ที่กวาดไปทั่วประเทศสวิสเซอร์แลนด์ในปี ค.ศ. 1519 เมื่อมนุษย์เผชิญหน้ากับผู้ทำลายหลายคนมาถึงจุดที่รู้สึกว่าการอภัยโทษบาปที่เขาซื้อไว้เมื่อไม่นานมานั้นช่างอนิจจังและไร้ค่าเพียงไรและพวกเขาตั้ง

ตารอคอยรากฐานของความเชื่อที่มั่นคงกว่านี้ สวิงก็ลีล้มป่วยลงที่เมืองซูริค และสภาพของเขาหมดหวังอย่างสิ้นเชิงที่จะหายป่วยและมีชาวแพร่กระจายทั่วไปว่าเขาตายไปแล้ว ในห้วงเวลาวิกฤตแห่งการทดลองนั้น ความหวังและกำลังใจของเขาไม่สิ้นคลอน เขามองไปยังกางเขนแห่งกาลวารีด้วยความเชื่อ วางใจในการอภัยจากบาปที่มีอย่างเพียงพอ เมื่อเขากลับออกมาจากประตูมรณะ เขาเทศนาข่าวประเสริฐด้วยความกระตือรือร้นยิ่งขึ้นกว่าก่อนและคำพูดของเขาส่งผลที่มีอำนาจมากกว่าเก่า ประชาชนต้อนรับอาจารย์ที่รักยิ่งของพวกเขาที่กลับจากปากแดนของหลุมศพด้วยความยินดี พวกเขาเองก็มาจากการดูแคลนเจ็บและคนที่จวนจะตายและพวกเขาสัมผัสได้ถึงคุณค่าของข่าวประเสริฐอย่างที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน {GC 179.2}

สวิงก็ลีค้นพบความเข้าใจแห่งสัจธรรมด้วยความชัดเจนยิ่งขึ้น และได้ประสบด้วยตนเองอย่างเต็มที่ถึงอำนาจของการฟื้นฟูขึ้นใหม่ เขาใส่ใจในเรื่องการล้มลงในบาปของมนุษย์และแผนการไถ่ให้รอด เขาพูดว่า “โดยทางอาดัม เราทุกคนตายหมด จมปลักอยู่ในความเสื่อมโทรมและถูกกำหนดลงโทษ” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 9 “พระคริสต์...ทรงไถ่เราให้ได้รับความรอดที่ไม่มีวันสิ้นสุด...การทนทุกขัระทมของพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชาชัวินันด์ร์และมีฤทธิ์แห่งการรักษาอย่างยั่งยืน สร้างความพอพระทัยแก่ความยุติธรรมของ

พระเจ้าไปตลอดกาลเพื่อเห็นแก่ทุกคนที่วางใจด้วยความเชื่อที่มั่นคงและไม่หวั่นไหว” อย่างไรก็ตามเขายังสอนอย่างชัดเจนว่าเนื่องด้วยพระคุณของพระคริสต์ มนุษย์ไม่มีเสรีภาพที่จะทำบาปอีกต่อไป “ที่ใดที่มีความเชื่อในพระเจ้า พระเจ้าสถิตอยู่ที่นี่และที่ใดที่พระเจ้าทรงร่วมสถิตอยู่ด้วยแล้วที่นั่นจะมีความกระตือรือร้นที่จะเร่งเร้าและบังคับให้มนุษย์ทำการดี” D’Aubigné หน้า 8 บทที่ 9 {GC 180.1}

คำเทศนาเช่นนี้ปลุกความสนใจจนมีคนเข้ามาฟังเขาเทศน์จนล้นโบสถ์ เขาเปิดเผยสัจธรรมที่ละเอียดที่ละน้อยให้แก่ผู้ฟังเท่าที่พวกเขาจะรับได้ ในตอนแรกเขาจะมัดระวางที่จะไม่นำเสนอเรื่องที่จะทำให้พวกเขาตื่นตกใจและก่อให้เกิดอคติงานของเขาคือการเอาชนะจิตใจของพวกเขาให้เข้ามาหาคำสอนของพระคริสต์ เพื่อให้ความรักของพระองค์ทำให้จิตใจของพวกเขาอ่อนโยนลงและยกชูแบบอย่างของพระองค์ไว้ต่อหน้า และเมื่อพวกเขาพร้อมที่จะรับหลักการของข่าวประเสริฐ ความเชื่อและการกระทำที่มงายของพวกเขาจะพ่ายแพ้ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ {GC 180.2}

การปฏิรูปศาสนาในเมืองซูริคคืบหน้าไปที่ละก้าว ด้วยความหวาดผวา ศัตรูของการปฏิรูปถูกปลุกเร้าให้ต่อต้านอย่างแข็งขัน หนึ่งปีก่อนหน้านั้น พระนักบวชแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กก็เอยปากปฏิเสหพระสันตะปาปาและจักรพรรดิที่ให้ไปปรากฏตัวที่เมืองวอร์มส์และบัดนี้ดูเหมือน

ว่าทุกสิ่งบ่งบอกถึงการคัดค้านข้อกล่าวหาของระบอบเปปาสีที่เมืองซูริคเช่นกัน มีการโจมตีใส่สวิงก์ลีครั้งแล้วครั้งเล่าในแคนเทินของระบอบเปปาสี [Canton เขตการปกครองขนาดเล็กของระบอบเปปาสี] มีการจับสาวกของข่าวประเสริฐไปยังตะแลงแกงเผาทั้งเป็นอยู่เป็นระยะๆ แต่นี้ยังไม่พอ จะต้องปิดปากครูสอนนอกรีตให้เงียบไปด้วย เพื่อให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้ บิชอปแห่งเมืองคอนสแตนซ์จัดส่งผู้ช่วยสามคนไปยังสภาของเมืองซูริคเพื่อกล่าวหาสวิงก์ลีเรื่องการสอนประชาชนให้ละเมิดกฎระเบียบของคริสตจักร การทำเช่นนี้จะคุกคามต่อสันติภาพและระเบียบวินัยอันดีของสังคม เขาย้ำว่าหากยกเว้นผู้มีอำนาจของคริสตจักรคนหนึ่งจะทำให้เกิดความสับสนอลหม่านไปทั่ว สวิงก์ลีตอบพวกเขาว่า ตลอดสี่ปีมานี้ เขาสอนข่าวประเสริฐที่เมืองซูริค “ซึ่งมีความสงบและมีสันติสุขมากกว่าเมืองอื่นๆในสหพันธ์นี้” เขาพูดว่า “คริสต์ศาสนาไม่ใช่โล่คุ้มภัยทั่วไปที่ดีที่สุดหรือ” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 11 {GC 180.3}

พวกเขาช่วยให้คำแนะนำเตือนสมาชิกสภาให้คงอยู่ในคริสตจักรต่อไป พวกเขาประกาศว่าหากออกไปจากที่นี่ก็จะเป็นความมรอต สวิงก์ลีตอบสนองโดยให้กำลังใจแก่เหล่าสมาชิกสภาว่า “ขออย่าให้คำกล่าวหานี้ทำให้พวกท่านหวั่นไหวเลยรากฐานของคริสตจักรคือพระศิลา คือพระคริสต์องค์เดียวกับที่ประทานนามนี้ให้เปโตรเพราะเขายอมรับพระองค์อย่าง

สัตย์ชื่อ ในทุกประเทศ ผู้ใดก็ตามที่เชื่ออย่างสุดจิตสุดใจในพระเยซูคริสต์เจ้าจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า แท้จริงแล้วสถานที่แห่งนี้เป็นคริสตจักร ออกจากที่นี่แล้วจะไม่มีใครใดได้รับความรอด” D'Aubigné London ed. เล่มที่ 8 บทที่ 11 จากผลของการประชุมครั้งนี้ ผู้ช่วยคนหนึ่งของบิชอปได้รับความเชื่อของการปฏิรูป {GC 181.1}

สภาพอกปัดที่จะตัดสินลงโทษสวิงก็ลีและโรมเตรียมตัวที่จะเข้าจำคุกใหม่อีกครั้ง นักปฏิรูปศาสนาเมื่อได้รับแจ้งถึงการวางแผนของศัตรูก็อุทานขึ้นมาว่า “ให้พวกเขาเข้ามาเลย ข้าพเจ้ากลัวเขาเหมือนหน้าผาหินกลัคลื่นที่ซัดกระหน่ำใส่หินหน้าผา” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 11 ความพยายามของคณะนักบวชมีแต่ทำให้ขบวนการที่พวกเขาพยายามล้มล้างเติบโตขึ้น สัจธรรมยังคงแพร่กระจายออกไปในประเทศเยอรมนีผู้ที่ยึดถือความเชื่อนี้ที่โคกเครั้าจากการหายตัวไปของลูเธอร์กลับมีกำลังใจอีกครั้งหนึ่งเมื่อมองเห็นความก้าวหน้าของข่าวประเสริฐในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ {GC 181.2}

ในขณะที่การปฏิรูปทางศาสนาหยั่งรากลงในเมืองซูริกได้อย่างมั่นคงแล้วผลลัพธ์ที่เห็นอย่างเด่นชัดคือการกำจัดความชั่วและการส่งเสริมความเป็นระเบียบและความสามัคคีกัน สวิงก็ลีเขียนบันทึกไว้ว่า “สันติสุขได้เข้ามาอยู่ในเมืองของเราแล้ว ไม่มีการทะเลาะกัน ไม่มีเรื่องหน้าไหว้หลังหลอก ไม่มีความอิจฉาริษยา

ไม่มีการต่อสู้ขัดแย้งกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกันเช่นนี้จะมาจากที่ได้ได้นอกจากจะมาจากพระเจ้าและคำสอนของเราซึ่งเติมเต็มพวกเราด้วยผลของสันติสุขและความเคร่งครัดในศาสนา” *Ibid.* เล่มที่ 8 บทที่ 15 {GC 181.3}

ชัยชนะที่การปฏิรูปศาสนาได้รับนั้นช่วยเหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันให้ยิ่งมุ่งมั่นมากขึ้นที่จะโค่นล้มอุดมการณ์นี้ลงให้ได้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าการใช้ชีวิตที่ซมเขงมีผลเพียงเล็กน้อยต่อการดำเนินงานของลูเธอร์ในประเทศเยอรมนี พวกเขาตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตนอกรอบนอกเขตกำแพงการปฏิรูปด้วยอาวุธของตนเอง พวกเขาจะจัดเวทีโต้ว่าที่กับสวิงก็ลีขึ้นและวางแผนการดำเนินงานที่มั่นใจว่าจะได้ชัยชนะโดยเลือกคนของตนเองไม่เพียงแต่สถานที่ต่อสู้เท่านั้น แต่รวมถึงคณะผู้ตัดสินการโต้ว่าที่ครั้งนี้ด้วย และหากพวกเขาสามารถควบคุมสวิงก็ลีให้อยู่ภายใต้อำนาจของพวกเขาแล้วพวกเขาจะต้องดูแลไม่ให้ความหนีรอด เมื่อใดที่ปิดปากผู้นำได้ ขบวนการนี้จะถูกบดขยี้ไปได้อย่างรวดเร็ว จุดมุ่งหมายนี้ถูกปกปิดไว้อย่างระมัดระวัง {GC 181.4}

เวทีโต้ว่าที่นี้กำหนดให้จัดขึ้นที่เมืองเบเดน แต่สวิงก็ลีไม่ได้ไปปรากฏตัวที่นั่น สภาพของเมืองซูริกสงบสุขแผนของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีและได้รับการเตือนจากกองเพลิงที่ถูกจุดขึ้นในแคนเทินสำหรับผู้ที่ยึดข่าวประเสริฐ พวกเขาจึงสั่งห้ามศาสนาจารย์ของตนไปเปิดเผยตัวเองให้

เป็นเป้าของภัยนี้ ที่เมืองซูริคเขาพร้อมที่จะพบหน้ากับพรรคพวกที่โรมจะส่งมา แต่การที่จะเดินทางไปยังเมืองเบเดนที่ซึ่งเลือดของผู้พลีชีพเพื่อความจริงเพิ่งจะหลั่งไปนั้นจะเป็นการเข้าหาความตายอย่างแน่นอน อีโคลัมพาเตียสและแฮลเลอร์ [Oecolampadius and Haller] ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของนักปฏิรูปศาสนาในขณะที่ ดร. เอกผู้โด่งดังซึ่งบรรดาอุษฏักนับพันทิตและพระราชอาคณเฑาะให้การสนับสนุนเป็นตัวแทนฝ่ายโรม {GC 182.1}

แม้สวิงกัสไม่ได้ปรากฏตัวที่ห้องประชุมผู้คนในที่แห่งนั้นสัมผัสได้ถึงอิทธิพลของเขา เลขาทั้งหมดได้รับการคัดเลือกโดยกลุ่มผู้นิยมระบอบเปปาซีและคนอื่นๆ ถูกสั่งห้ามบันทึกข้อความใดๆ เป็นอันขาดโดยมีโทษถึงตาย อย่างไรก็ตามทุกวันสวิงกัสได้รับรายงานบันทึกอย่างเที่ยงตรงถึงเรื่องทั้งหมดที่พูดในเมืองเบเดน ทุกคืนนักเรียนคนหนึ่งเข้าฟังการโต้วาทีได้จดบันทึกสิ่งที่โต้เถียงกันในวันนั้น นักเรียนอีกสองคนอาสาเนาเอกสารนี้ส่งพร้อมจดหมายของอีโคลัมพาเตียสไปให้สวิงกัสที่เมืองซูริค นักปฏิรูปศาสนาจะตอบจดหมายพร้อมให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เขาเขียนจดหมายในเวลากลางคืนและนักเรียนนำกลับไปยังเมืองเบเดนในเช้าวันรุ่งขึ้น เพื่อหลบหลีกความเข้มงวดในการตรวจตราของยามที่เฝ้าอยู่ตรงประตูกำแพงเมือง ผู้สื่อข่าวเหล่านี้เอาตะกร้าเปิดไก่ทูนวางบนศีรษะจึงเดินผ่านได้โดยไม่มีอุปสรรคใดเลย {GC 182.2}

ด้วยวิธีเช่นนี้สวิงกัสก็ยื่นหยัดต่อสู้กับศัตรูเจ้าเล่ห์ของเขา ไม่โคเนียสพูดว่า “ด้วยการใคร่ครวญไตร่ตรอง อดหลับอดนอนของเขา และด้วยคำแนะนำที่ส่งไปยังเมืองเบเดน เขากลับทำงานได้มากกว่าการไปอภิปรายด้วยตนเองท่ามกลางศัตรูของเขา” D'Aubigné เล่มที่ 11 บทที่ 13 {GC 183.1}

บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันเต็มล้นด้วยชัยชนะที่คาดว่าจะได้ พวกเขาพากันเดินทางมายังเมืองเบเดนสวมใส่ชุดอาภรณ์หรูหราที่สุดและตกแต่งด้วยเครื่องประดับแวววาว พวกเขาอยู่อย่างสุขกายสบายใจโต๊ะอาหารเต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศและเหล้าไวน์ที่ผ่านการคัดสรรมาอย่างดีที่สุดแล้ว พวกเขาชดเชยภาระหนักในหน้าที่ของศาสนิกกิจด้วยความรื่นเริงและการสนุกสนานอย่างสำมะเลเทเมา แตกต่างอย่างชัดเจนจากพวกนักปฏิรูปศาสนาซึ่งประชาชนมองดูพวกเขาว่าดีกว่าพวกเขาขอทานเพียงเล็กน้อยและความมัวหมองในการใช้เงินของพวกเขาทำให้พวกเขาอยู่ที่โต๊ะอาหารเพียงชั่วคราว บางครั้งเจ้าของบ้านที่อีโคลัมพาเตียสพักอาศัยด้วย ถือโอกาสสังเกตเขาในห้องของเขา พบว่าเขาศึกษาและอธิษฐานอยู่ตลอดเวลาและรู้สึกสงบอย่างยิ่งจนต้องรายงานว่าอย่างน้อยที่สุดคนนอกก็รักก็เป็นคนที่ “เคร่งครัดศาสนาอย่างมากยิ่ง” {GC 183.2}

ที่ประชุม “เอกเดินอย่างจงทรงขืนธรรมาสน์ที่ตกแต่งอย่างหรูหรา ในขณะที่อีโคลัมพาเตียสแต่งตัวอย่างถ่อมตน ถูก

บังคับให้นั่งบนเก้าอี้ไม่ได้อย่างที่แกะสลักอย่างหยาบๆ อยู่ข้างหน้าคู่ต่อสู้” *Ibid.* เล่มที่ 11 บทที่ 13 เสียงดังฟังชัดและความมั่นใจของเอคไม่เคยทำให้เขาผิดหวัง ความกระตือรือร้นของเขาถูกกระตุ้นด้วยความหวังในทองคำและชื่อเสียงเพราะผู้ที่ปกป้องความเชื่อจะได้รับเงินตอบแทนอย่างงดงาม เมื่อคำถกเถียงที่ดีล้มเหลว เขาก็หันไปใช้คำหมีประมาทและแม้แต่คำสาบานแทน {GC 183.3}

อีโคลัมพาเตียสเส่งเยี่ยมเจียมตัวและไม่วางใจในตัวเอง เขาเคยถอยออกจากการต่อสู้มาก่อนแล้ว แต่ครั้งนี้เขาก้าวเข้ามาด้วยคำปฏิญาณอันเคร่งขรึมว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมรับมาตรฐานการพิพากษาอื่นใดนอกจากพระวาระของพระเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 11 บทที่ 13 แม้จะอ่อนสุภาพและทำทางที่มีมารยาท เขาผ่านการพิสูจน์ว่ามีความสามารถและไม่สะทกสะท้าน ในขณะที่ผู้นิยมลัทธิโรมัน ร้องขอการใช้สิทธิอำนาจในการดำเนินตามธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักรซึ่งพวกเขาปฏิบัติกันมาจนเป็นนิสัย นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ยึดมั่นอย่างมั่นคงในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ แย้งว่า “ธรรมเนียมปฏิบัติไม่มีผลบังคับใช้ในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ของเรา

นอกเสียจากว่าจะจะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และในขณะนี้ ในเรื่องของความเชื่อนั้น พระคัมภีร์เป็นรัฐธรรมนูญของเรา” *Ibid.* เล่มที่ 11 บทที่ 13 {GC 183.4}

ความแตกต่างระหว่างผู้โต้เถียงทั้งสองนี้ใช้ว่าไม่มีผล การใช้เหตุผลอย่างสงบนิ่งและโปร่งใสของนักปฏิรูปที่เสนอไปอย่างสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตนเป็นที่ถูกใจของสติปัญญาของผู้ที่หันหนีด้วยความสะอิดสะเอียนจากเรื่องที่ถูกยกเอาอย่างโอ้อวดและอีกทีของเอค {GC 184.1}

การอภิปรายดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสิบแปดวัน เมื่อสิ้นสุดการประชุม เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีอ้างว่าตนเป็นฝ่ายชนะอย่างมั่นใจ ผู้ช่วยส่วนใหญ่เข้าข้างโรมและที่ประชุมรัฐสภาแถลงว่านักปฏิรูปศาสนาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้และประกาศว่าพวกเขาทั้งหมดรวมทั้งสวิสก็ลีผู้นำของพวกเขาต้องถูกตัดขาดออกไปจากคริสตจักร แต่ผลของการประชุมเผยให้เห็นว่าความได้เปรียบนั้นอยู่ฝ่ายใด การประลองกันครั้งนี้มีผลอย่างยิ่งต่อแรงผลักดันในอุดมการณ์ของโปรเตสแตนต์และไม่นานต่อมาเมืองที่สำคัญคือเมืองเบิร์นและเมืองบาเซลก็ได้ประกาศเข้าข้างฝ่ายการปฏิรูปศาสนา {GC 184.2}

10

ความก้าวหน้าของการปฏิรูป ในประเทศเยอรมนี

การหายตัวไปอย่างลึกลับของลูเซอรัลสร้างความตื่นตระหนกไปทั่วประเทศเยอรมนี เสียงถามหาความเป็นอยู่ของเขาดังขึ้นทุกแห่งหน ข่าวลือที่โหดร้ายที่สุดแพร่สะพัดไปทั่วและหลายคนเชื่อว่าเขาถูกลอบสังหารไปแล้ว มีการร่ำไห้คร่ำครวญอย่างทุกข์ระทมไม่เพียงในหมู่มิตรร่วมสาบานทั้งหลายแต่รวมถึงผู้ที่ไม่เปิดเผยตัวเองว่ายินเข้าข้างการปฏิรูปศาสนาหลายคนเอ่ยปากปฏิญาณกับตนเองว่าจะแก้แค้นให้กับการตายของลูเซอรัล {GC 185.1}

ผู้นำชาวโรมันมองดูด้วยความหวาดผวถึงความรู้สึกต่อต้านพวกตนที่เพิ่มมากขึ้น แม้ว่าในช่วงแรกพวกเขาจะยินดีปรีดากับการตายของลูเซอรัลตามที่สันนิษฐานไว้ก็ตาม แต่ไม่นานต่อมาพวกเขาปรารถนาที่จะหลบออกไปจากความโกรธแค้นของประชาชน ศัตรูของเขาไม่ได้เป็นทุกข์มากนักจากการกระทำอันกล้าหาญที่สุดของเขาที่ผ่านมาในขณะที่เขาอยู่ท่ามกลางพวกเขาเมื่อเปรียบเทียบกับตอนที่เขาถูกกำจัดออกไปแล้ว ความกลัวเข้ามาครอบงำพวกที่โกรธแค้นและพวกเพียรที่จะทำลายนักปฏิรูปผู้กล้าคนนี้ซึ่งในเวลาหนึ่งกลายเป็นผู้ต้องขังที่ช่วยตัวเองไม่ได้ มีคนหนึ่งพูดว่า “มีอยู่ทางเดียวที่จะช่วยพวกเราให้รอดได้คือให้

จุดคบเพลิงและค้นหาลูเซอรัลทั่วทั้งโลก เพื่อนำเขากลับคืนมาให้แก่ประชาชาติที่ตามหาเขาอยู่” D’Aubigné เล่มที่ 9 บทที่ 1 คำสั่งของจักรพรรดิดูประหนึ่งว่าไม่มีอำนาจ บรรดาผู้แทนของพระสันตะปาปาโกรธแค้นจัดเมื่อพวกเขาเห็นว่ามีคนสนใจพวกเขาน้อยกว่าจุดจบของลูเซอรัลเสียอีก {GC 185.2}

ข่าวเรื่องที่ว่าเขาปลอดภัย แม้จะกลายเป็นนักโทษทำให้ความกลัวของประชาชนสงบลง แต่ยิ่งปลุกเร้าความสนใจที่จะชื่นชมเขาต่อไป มีการอ่านผลงานเขียนของเขาด้วยความกระตือรือร้นมากกว่าเดิม มีคนจำนวนเพิ่มขึ้นมาเข้าร่วมอุดมการณ์ของชายผู้กล้าหาญที่กล้ายืนขึ้นปกป้องพระวาระของพระเจ้าในสภาพที่เสี่ยงภัยเช่นนี้ ความเข้มแข็งของการปฏิรูปศาสนาเพิ่มขึ้นอย่างไม่ลดละ เมล็ดที่ลูเซอรัลหว่านไปแล้วนั้นงอกขึ้นในทุกแห่งหน การหายตัวของเขาทำให้งานหนึ่งสำเร็จซึ่งหากเขายังปรากฏตัวอยู่อาจทำไม่สำเร็จก็ได้ คนทำงานอื่นๆ ตระหนักถึงความรับผิดชอบใหม่ที่เกิดขึ้นซึ่งบัดนี้ผู้นำยิ่งใหญ่ของพวกเขาถูกกำจัดออกไปจากพวกเขา ด้วยความเชื่อและความกระตือรือร้นที่ใหม่ พวกเขารุกคืบไปข้างหน้าด้วยกำลังของเขาเท่าที่จะทำได้ เพื่องานซึ่งเริ่มขึ้นอย่างงามสง่าจะได้ไม่

ถูกขัดขวาง {GC 185.3}

แต่ซาตานไม่ได้อยู่นิ่งเฉย บัดนี้มันหันมาใช้ความพยายามที่เคยทำมาแล้วในทุกขบวนการของการปฏิรูปอื่นๆ นั่นคือการหลอกลวงและการทำลายประชาชนด้วยวิธีตบตาเอาของเทียมมาแทนของแท้ ตั้งในคริสตจักรของศตวรรษที่หนึ่งที่มีพระคริสต์เทียมเท็จ ในศตวรรษที่สิบหกก็มีผู้เผยพระวจนะจอมปลอมด้วยเช่นกัน {GC 186.1}

มีชายอยู่จำนวนหนึ่งที่ได้ผลกระทบจากความตื่นเตนในโลกของศาสนา พวกเขาจินตนาการนี้กว่าตนได้รับการเปิดเผยพิเศษจากสวรรค์และอ้างว่าได้รับการบัญชาจากพระเจ้าให้สานต่อการปฏิรูปศาสนาที่ลูเธอร์เริ่มต้นอย่างบอบบางให้สำเร็จ ความจริงพวกเขากำลังจะรื้อถอนงานที่ลูเธอร์ทำเสร็จสิ้นไปแล้ว พวกเขาปฏิเสธหลักการยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นรากฐานของงานการปฏิรูปศาสนา ที่ว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นกฎแห่งความเชื่อและการปฏิบัติที่ครบถ้วนบริบูรณ์ รวมทั้งยังเอามาตรฐานของความคิดและความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้และไม่แน่นอนของพวกตนไปแทนที่พระวจนะซึ่งไม่ผิดพลาดด้วยวิธีนี้ พวกเขาเคลื่อนย้ายเครื่องจับเท็จของพระเจ้าและเปิดทางสะดวกให้ซาตานนำความเท็จมาควบคุมสติปัญญาของมนุษย์ตามที่มันพึงพอใจ {GC 186.2}

หนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะเหล่านี้อ้างว่าตนได้รับการชี้แนะจากทูตสวรรค์กาเบรียล นักเขียนคนหนึ่งซึ่งเข้าร่วมกับ

เขาและได้ละทิ้งการเรียนไป เปิดเผยว่าพระเจ้าเองประทานพระบัญญัติของพระองค์แก่เขาเพื่ออธิบายพระวจนะของพระองค์ ส่วนคนอื่นๆ ที่มีแนวโน้มไปในทางความคลั่งไคล้ก็เข้าร่วมกับพวกเขา การดำเนินการของผู้สนับสนุนเหล่านี้ก่อให้เกิดความตื่นเตนไม่น้อย การเทศนาของลูเธอร์ที่ผ่านมาได้ปลุกประชาชนทุกแห่งหนให้ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปฏิรูป แต่ในเวลานี้คนที่จริงจังอย่างแท้จริงบางคนกลับถูกเล่ห์เหลี่ยมของผู้เผยพระวจนะใหม่้นำไปในทางผิด {GC 186.3}

ผู้นำของขบวนการนี้มุ่งหน้าไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กและเร่งเร้าคำอ้างของพวกเขาให้กับเมลลังค์ธอนและผู้ร่วมงานของเขา พวกเขาพูดว่า “พระเจ้าทรงจัดส่งเรามาให้สอนประชาชน เราได้สนทนากับความสนิทสนมกับพระเจ้า เรายุติว่าอะไรจะเกิดขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราเป็นอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ และจะมาอ้อนวอน ดร. ลูเธอร์” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 187.1}

นักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายรู้สึกแปลกใจและงุนงง เป็นเรื่องที่พวกเขาไม่เคยเผชิญหน้ามาก่อนและพวกเขาไม่รู้ว่าจะปฏิบัติตามแนวทางใดดี เมลลังค์ธอนพูดขึ้นมาว่า “แน่นอนทีเดียว ชายเหล่านี้มีวิญญาณพิเศษอยู่ด้วยแต่เป็นวิญญาณประเภทใด... ในทางหนึ่งให้เราระวังอย่าไปดับพระวิญญาณของพระเจ้าและอีกทางหนึ่งก็อย่าให้วิญญาณของซาตานนำเรา

ให้หลงทาง” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 187.2}

ผลของคำสอนใหม่ปรากฏให้เห็นในเร็ววัน คำสอนนี้นำประชาชนให้ละเลยหรือแม้กระทั่งทิ้งพระคัมภีร์ไปโดยสิ้นเชิง โรงเรียนตักสึสภาพโกลาหล นักเรียนปิดทิ้งการควบคุมทั้งหมด ละทิ้งการเรียนและถอนตัวออกจากมหาวิทยาลัย กลุ่มคนที่คิดว่าตนมีความสามารถฟื้นฟูและควบคุมงานของการปฏิรูปศาสนาเกือบนำอุดมการณ์นี้ไปสู่ความหายนะอย่างสมบูรณ์ บัดนี้เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันได้ความมั่นใจกลับคืนมาและร้องอุทานด้วยความปรีดาว่า “การต่อสู้อยู่ขั้นสุดท้ายแล้วและทั้งหมดก็จะตกเป็นของเรา” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 187.3}

ที่เมืองวาร์ตบูร์ก เมื่อลูเธอร์ได้ยินสิ่งที่เกิดขึ้น ก็พูดด้วยความหวังโยอย่างสุดซึ้งว่า “ข้าพเจ้าคาดคะเนอยู่เสมอว่าซาตานจะส่งภัยพิบัตินี้มาให้เรา” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 เขามองเห็นธาตุแท้ของผู้เผยแพร่พระวจนะเสแสร้งเหล่านั้นและมองเห็นภัยอันตรายที่คุกคามอุดมการณ์ของสังฆกรรม การต่อต้านของพระสันตะปาปาและของจักรพรรดิไม่ได้ทำให้เขางุนงงและเป็นทุกข์เหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ศัตรูเลวร้ายที่สุดออกมาจากกลุ่มคนที่อ้างว่าตนเป็นมิตรของการปฏิรูปศาสนา สังฆกรรมอันเดียวกันนี้ที่เคยนำความชื่นชมยินดีและกำลังใจมาให้เขากำลังถูกนำมาก่อความอลหม่านและสร้างความสับสนให้เกิดขึ้นในคริสตจักร {GC 187.4}

ในงานของการปฏิรูป พระวิญญาณของพระเจ้าเคยนำลูเธอร์ให้รู้สึกบั่นทอนแล้วและก้าวรุดล้าเกินหน้าตัวเองไป เขาไม่ได้เสนอตัวที่จะมาทำหน้าที่ที่เขาทำแล้วนี้หรือทำการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงเช่นนี้ เขาเป็นเพียงภษาชนะในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพอันไร้ขอบเขต แต่กระนั้นเขาจะหว่นวิตกกับผลของงานอยู่เสมอ เขาเคยพูดครั้งหนึ่งว่า “หากข้าพเจ้ารู้ว่าคำสอนของข้าพเจ้าจะไปทำให้คนหนึ่งเจ็บเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะเป็คนที่ต่ำต้อยหรือไม่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เพราะเป็นข่าวประเสริฐเอง—ข้าพเจ้าจะยอมตายสิบครั้งดีกว่าที่จะไม่ถอนคำพูด” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 188.1}

ในเวลานี้ที่เมืองวิตเทนเบิร์กเอง จุดศูนย์กลางของงานการปฏิรูปศาสนา กำลังตักสึอำนาจของความบ้าคลั่งและไร้กฎระเบียบ สภากันนากลับเช่นนี้ไม่ได้เกิดจากคำสอนของลูเธอร์ แต่ทั่วทั้งประเทศเยอรมนี ศัตรูของเขา กำลังระดมกล่าวหาเขาว่าเป็นต้นเหตุ ด้วยความขมขื่นในจิตวิญญาณเขาถามขึ้นในบางครั้งว่า “งานปฏิรูปศาสนาอันยิ่งใหญ่นี้จะจบลงในลักษณะเช่นนี้หรือ” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 อีกครั้งที่เมื่อเขาปล้ำสู้กับพระเจ้าในคำอธิษฐาน สันติสุขหลังไหลเข้าไปในจิตใจของเขา เขาพูดว่า “งานนี้ไม่ใช่เป็นงานของข้าพเจ้าแต่เป็นของพระองค์เอง พระองค์คงไม่ปล่อยให้ความงมงายหรือความคลั่งไคล้มากัดกร่อน

พระราชกิจนี้” เขาไม่อาจทนรับกับความคิดที่ยอมนิ่งเฉยไม่ทำอะไรกับความขัดแย้งในวิกฤตเช่นนี้อีกต่อไป จึงตัดสินใจกลับไปเมืองวิตเทนเบิร์ก {GC 188.2}

เขาเริ่มออกเดินทางเสี่ยงภัยครั้งนี้โดยไม่มีเรือ เขาอยู่ภายใต้คำสั่งต้องห้ามของอาณาจักร ศัตรูมีสิทธิเสรีที่จะปลิดชีวิตของเขาได้ มิตรสหายได้รับคำสั่งห้ามก่อกวนหรือให้ที่เข่าพิง รัฐบาลของจักรพรรดิกำลังใช้วิธีกวาดล้างเข้มงวดที่สุดกับผู้ติดตามของเขา แต่เขาเห็นว่างานของการประกาศข่าวประเสริฐกำลังตกอยู่ในอันตรายและในพระนามของพระเจ้าเขาจึงออกไปต่อสู้ในสงครามเพื่อสัจธรรมอย่างไม่เกรงกลัว {GC 188.3}

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงอิลีกเตอร์ ลูเธอร์พูดถึงจุดประสงค์ของเขาที่จะออกจากเมืองวาร์ตบูร์กว่า “ขอกราบทูลให้ฝ่าพระบาททราบว่าข้าพเจ้ากำลังจะเดินทางไปเมืองวิตเทนเบิร์กภายใต้การคุ้มครองที่เหนือกว่าทั้งของขุนนางและอิลีกเตอร์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ได้คิดที่จะทูลขอการสนับสนุนของฝ่าพระบาทและยังไม่ปรารถนาที่จะขอการคุ้มครองของท่าน ข้าพเจ้าประสงค์ที่จะปกป้องตัวเอง หากข้าพเจ้าทราบว่าฝ่าพระบาทจะสามารถปกป้องและจะปกป้องข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าคงจะไม่มุ่งหน้าไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กเลย ไม่มีตาบอันใดที่จะสานต่ออุดมการณ์นี้ได้ พระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงกระทำทุกสิ่งโดยไม่ต้องการช่วยเหลือหรือความเห็นชอบของมนุษย์ ผู้ที่

มีความเชื่อยิ่งใหญ่ที่สุดจะเป็นผู้ที่ปกป้องได้ดีที่สุด” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 8 {GC 188.4}

ในจดหมายฉบับที่สองที่เขียนในระหว่างการเดินทางไปเมืองวิตเทนเบิร์ก ลูเธอร์เขียนเพิ่มเติมว่า “ข้าพเจ้าพร้อมที่จะรับความไม่พอพระทัยของฝ่าพระบาทและความโกรธของคนทั้งโลก คนเมืองวิตเทนเบิร์กไม่ใช่ลูกแกะของข้าพเจ้าหรือพระเจ้าไม่ได้ทรงมอบพวกเขามาอยู่ภายใต้การดูแลของเราหรือและหากจำเป็นไม่ควรหรือที่ข้าพเจ้าจะต้องเสี่ยงตายเพื่อเขาทั้งหลาย นอกจากนี้แล้วข้าพเจ้ากลัวที่จะเห็นการจลาจลที่น่ากลัวเกิดขึ้นในประเทศเยอรมนีซึ่งเป็นวิธีที่พระเจ้าจะทรงใช้ในการลงโทษบ้านเมืองของเรา” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 189.1}

ด้วยความระมัดระวังและความถ่อมตนแต่กระนั้นด้วยการตัดสินใจอย่างแน่วแน่และเข้มแข็ง เขาก้าวเข้าสู่งานของเขาพูดว่า “เราจะต้องใช้คำพูดปราบและทำลายสิ่งที่เกิดขึ้นจากความรุนแรง ข้าพเจ้าจะไม่ใช้กำลังต่อต้านความมั่งงายและความไม่เชื่อ...ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกบังคับฝืนใจ เสรีภาพเป็นแก่นแท้ของความเชื่อ” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 8 {GC 189.2}

ในไม่ช้ามีข่าวกระจายไปทั่วเมืองวิตเทนเบิร์กว่าลูเธอร์กลับมาแล้วและจะมาเทศนา ประชาชนเดินทางมาจากทั่วสารทิศและเข้ามาในโบสถ์จนล้นโบสถ์ ลูเธอร์ก้าวขึ้นสู่ธรรมาสัน เขาเทศนาสอนสั่งและเตือนด้วยพระปัญญายิ่งใหญ่

และความอ่อนโยน เขาพูดถึงวิธีของบางคนที่เข้าหาวิธีการรุนแรงเพื่อลบล้างพีธีมิสซา เขาพูดว่า {GC 189.3}

“พีธีมิสซานั้นเป็นสิ่งไม่ดี เป็นพีธีที่พระเจ้าทรงต่อต้าน ควรที่จะกำจัดทิ้งไป และข้าพเจ้าปรารถนาว่าทั่วทั้งโลกควรเอางานเลี้ยงแห่งข่าวประเสริฐเข้ามาแทนแต่อย่าเอากำลึงแยกผู้ใดออกมา เราจะต้องปล่อยเรื่องนี้ให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระวณะของพระเจ้าจะเป็นผู้กระทำ ไม่ใช่ด้วยคำพูดของเราและทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ท่านจะถาม เพราะข้าพเจ้าไม่ได้กำหวัใจของมนุษย์ไว้ในมือของข้าพเจ้าเหมือนดินในมือของช่างปั้นหม้อ เรามีสิทธิที่จะพูด เราไม่มีสิทธิที่จะลงมือทำให้เราเทศนา ส่วนงานที่เหลือเป็นของพระเจ้า หากข้าพเจ้าจะใช้กำลึง ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไร หน้าตาบูดบึ้ง พีธีรีตรอง ถูกล้อเลียน กฎระเบียบของมนุษย์ และความหน้าซื่อใจคด...แต่จะไม่มีความจริงใจหรือความเชื่อหรือความรัก เมื่อขาดสามสิ่งนี้แล้ว ทุกสิ่งก็จะพร่องไปด้วยและข้าพเจ้าจะไม่ยอมแลกกิ่งหนึ่งของตนแพร์กับผลเช่นนี้...พระเจ้าทรงกระทำการด้วยพระวณะของพระองค์เพียงอย่างเดียวได้มากกว่าที่ท่านและข้าพเจ้าและคนทั้งโลกร่วมแรงลงมือทำพระเจ้าทรงสัมผัสที่หัวใจและเมื่อทรงกำหวัใจได้แล้ว ทุกสิ่งก็จะมีชัย...{GC 189.4}

“ข้าพเจ้าจะเทศนา ปรีกษาหรือกันและเขียน แต่ข้าพเจ้าจะไม่บังคับผู้ใด

เพราะความเชื่อเป็นการกระทำที่ทำด้วยความสมัครใจ ให้คิดตามดูว่าข้าพเจ้าทำอะไรไปบ้าง ข้าพเจ้าลุกขึ้นต่อต้านพระสันตะปาปา โยบมมลินบาป และบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสี แต่ปราศจากความรู้แรงหรือเอะอะโวยวาย ข้าพเจ้านำเสนอพระวณะของพระเจ้า ข้าพเจ้าเทศนาและเขียน นี่คือนี่สิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำ และกระนั้นในขณะที่ข้าพเจ้านอนหลับอยู่...พระวณะที่ข้าพเจ้าเทศนาไปนั้นได้ล้มล้างหลักคำสอนและพีธีกรรมของระบอบเปปาสี จนแม้เจ้าชายหรือจักรพรรดิก็ไม่เคยอาจทำลายล้างได้มากเท่านี้และกระนั้นข้าพเจ้าไม่ได้ทำอะไรเลย พระวณะทำงานนี้โดยลำพัง หากข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเข้าฟังการใช้กำลึงแล้ว ทั้งประเทศเยอรมนีคงนองเลือดไปแล้ว แต่ผลจะเป็นเช่นไร ความเสียหายและความพินาศทั้งต่อร่างกายและจิตวิญญาณ ข้าพเจ้าจึงนั่งเงียบไว้และปล่อยให้พระวณะแพร่กระจายไปทั่วโลกตามลำพัง” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 8 {GC 190.1}

วันแล้ววันเล่า ตลอดทั้งสัปดาห์ ลูเธอร์เทศนาให้กับฝูงชนที่สนใจต่อไป พระวณะของพระเจ้าสลายมนตร์ขลังของคัลลิ่งไคลส์ในศาสนา อำนาจของข่าวประเสริฐนำประชาชนที่หลงผิดให้กลับมาสู่เส้นทางแห่งสัจธรรม {GC 190.2}

ลูเธอร์ไม่ปรารถนาที่จะเผชิญหน้ากับผู้คลั่งศาสนาซึ่งวิธีของพวกเขาคือการสร้างความเลวทรามต่ำช้า เขารู้ว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่มิมีแนวทางการตัดสินใจที่

ไม่มั่นคงและมีอารมณ์ที่ควบคุมไม่ได้ เป็นคนที่อ้างตนว่าได้รับความกระจ่างจาก สวรรค์ส่องลงมาเป็นพิเศษแต่จะไม่ยอม ทนกับความขัดแย้งแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด หรือแม้แต่การเตือนสอนและคำแนะนำ อย่างเมตตาที่สุด พวกเขาอ้างตนอย่าง อวดดีว่ามีอำนาจสูงสุด และกำหนดให้ ทุกคน ต้องยอมรับคำกล่าวอ้างของพวกเขา โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ แต่เมื่อ พวกเขายื่นคำขาดที่จะขอสัมภาษณ์เขา (ลูเธอร์) เขาก็ตอบตกลงที่จะพบพวกเขา และถือโอกาสเปิดโปงเล่ห์เหลี่ยมการ หลอกลวงของพวกเขาได้สำเร็จ จนคน หลอกลวงเหล่านั้นต้องออกจากเมือง วิตเทนเบิร์กทันที {GC 190.3}

พวกคัลลิ่งศาสนาถูกหยุดยั้งไปชั่วขณะ หนึ่ง แต่หลายปีต่อมาเหตุการณ์เกิดปะทุ ขึ้นมาอย่างรุนแรงมากกว่าและให้ผลลัพธ์ ที่น่ากลัวกว่านี้ ลูเธอร์กล่าวถึงเรื่องผู้นำ ในการเคลื่อนไหวนี้ว่า “สำหรับพวกเขา แล้ว พระคัมภีร์เป็นเพียงจดหมายที่ตาย ไปแล้วฉบับหนึ่ง และพวกเขาทั้งหมดเริ่ม ร้องว่า ‘พระวิญญาณ พระวิญญาณ’ แนนอนที่สุด ข้าพเจ้าจะไม่ตามไปสถานที่ ซึ่งพระวิญญาณของพวกเขาเข้าไป ขอ พระเจ้าแห่งความเมตตาโปรดทรงคุ้มครอง ข้าพเจ้าให้พ้นจากคริสตจักรที่ไม่มีผู้ใด นอกจากนักบุญ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะ อยู่กับคนถ่อมตนอ่อนแอ คนเจ็บป่วยที่ รู้และสำนึกบาปของตนเอง และเป็นผู้ที่ โอดครวญและร้องต่อพระเจ้าจากกันบึง ของหัวใจอยู่เสมอเพื่อจะได้รับการปล่อย

ประโลมใจและการสนับสนุนของพระองค์” *Ibid.* เล่มที่ 10 บทที่ 10 {GC 190.4}

โรมัส มุนเซอร์ เป็นคนคลั่งศาสนา รุนแรงที่สุดคนหนึ่ง เขาเป็นคนที่มีความ สามารถมากมายซึ่งหากนำพาในแนวทาง ที่ถูกต้องจะช่วยเขาให้กระทำการดีได้ แต่เขาไม่ได้เรียนรู้หลักการแท้จริงอันดับ แรกของศาสนา “เขาถูกรอบงำด้วยความปรารถนาที่จะปฏิรูปโลกและเหมือน เช่นผู้ศรัทธาอย่างแรงกล้าทั้งหลายที่ลี้ม ไปว่าการปฏิรูปจะต้องเริ่มต้นที่ตัวเขาเอง” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 8 เขามีความ ทะเยอทะยานอยากได้ตำแหน่งและบารมี และไม่ยอมที่จะเป็นรองแม้แต่ลูเธอร์ เขา ประกาศว่านักปฏิรูปศาสนาที่นำพระคัมภีร์ เข้ามาแทนอำนาจของพระสันตะปาปานั้น เพียงแต่กำลังจัดตั้งหลักคำสอนและ พิธีกรรมของระบอบเปปาสีรูปแบบใหม่ เท่านั้น เขาอ้างว่าตัวเขาเองได้รับการ บัญชาจากพระเจ้าให้นำเสนอการปฏิรูป ที่แท้จริง มุนเซอร์กล่าวว่า “ผู้ที่มีวิญญาณ นี้จะประกอบด้วยความเชื่อที่แท้จริงแม้ ในชีวิตของเขาจะไม่เคยเห็นพระคัมภีร์ ก็ตาม” *Ibid.* เล่มที่ 10 บทที่ 10 {GC 191.1}

ครูของพวกคัลลิ่งศาสนายอมปล่อย ตนเองให้อยู่ในการควบคุมของความ ประทับใจโดยถือว่าทุกความคิดและแรง กระตุ้นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า ผลที่ ตามมาคือคนเหล่านี้กลายเป็นพวกสุดขั้ว บางคนถึงกับเผาพระคัมภีร์ของตนทิ้ง พร้อมกับร้องอุทานว่า “ตัวอักษรฆ่าชีวิต

แต่พระวิญญูณประทานชีวิต” คำสอนของมุนเซอร์ถูกอกถูกใจความปรารถนาของมนุษย์ที่ต้องการสิ่งที่น่าพิศวงในขณะเดียวกันก็สนองต่อความหึงหวงโดยนำความคิดและความเห็นของมนุษย์มาอยู่เหนือพระวามะของพระเจ้า คนนับพันต้อนรับคำสอนของเขา ในไม่ช้าเขาประณามระเบียบทั้งหมดของการนมัสการในที่สาธารณะและประกาศว่าการเชื่อฟังขุนนางทั้งหลายจะเป็นความพยายามในการรับใช้ทั้งพระเจ้าและพระเบลีอัล {GC 191.2}

สติปัญญาของประชาชนที่ได้เริ่มที่จะแยกจากการปกครองของระบอบเปปาสีนั้นก็เริ่มไม่อดทนต่อการอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจรัฐเช่นกัน คำสอนแบบปฏิวัติของมุนเซอร์ที่อ้างว่ามาจากพระเจ้านำพวกเขาตีตัวออกห่างจากกฎระเบียบทั้งปวงและปล่อยการตัดสินใจไว้กับอคติและค้นหา ภาพน่ากลัวและโหดร้ายที่สุดของความไม่สงบและความขัดแย้งก็เกิดขึ้นตามมาและทุ่งนาของประเทศเยอรมนีก็จมอยู่ในกองเลือด {GC 191.3}

ความระทมทุกข์ของจิตวิญญูณที่ลูเธอร์เคยประสบก่อนหน้านั้นเนิ่นนานมาแล้วที่เมืองเออร์เฟิร์ต บัดนี้มาทับถมทวีคูณลงบนตัวเขาเมื่อเขาเห็นผลลัพธ์ของความคลั่งศาสนากระทำต่อขบวนการปฏิรูปศาสนา ขุนนางที่นิยมระบอบเปปาสีประกาศว่าการจลาจลเป็นผลอันถูกต้องตามหลักคำสอนของลูเธอร์ และ

มีขุนนางอีกมากมายพร้อมที่จะสนับสนุน แม้ว่าข้อกล่าวหานี้จะปราศจากรากฐาน แม้แต่น้อย แต่ก็เป็นเรื่องที่สร้างแต่ความทุกข์ระทมให้แก่ลูเธอร์ การที่อุดมการณ์ของสังคมนิยมต้องมารับความอับอายขายหน้าด้วยการถูกจัดให้เทียบเท่ากับความคลั่งศาสนาอันต่ำช้าที่สุดเช่นนี้ดูเหมือนจะเกินกว่าที่เขาจะทนได้ ในอีกทางหนึ่งผู้นำของการจลาจลเกลียดชังลูเธอร์ เพราะเขาไม่เพียงต่อต้านคำสอนของพวกเขาตนและปฏิเสธคำอ้างของพวกเขาที่บอกว่าได้รับการดลใจจากเบื้องบนเท่านั้นแต่ยังประกาศว่าพวกเขาตนเป็นกบฏต่ออำนาจรัฐอีกด้วย คนเหล่านี้ได้ด้วยการประณามเขาว่าเป็นผู้หลอกลวงที่ต่ำช้า ดูเหมือนว่าเขาจะได้สร้างศัตรูให้แก่ตัวเองทั้งจากทางฝ่ายขุนนางและฝ่ายประชาชน {GC 192.1}

บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันพากันยินดีปรีดา คาดว่าคงจะได้เห็นการล่มสลายอย่างรวดเร็วของขบวนการปฏิรูปศาสนา และพวกเขาโยนความผิดให้แก่ลูเธอร์ แม้กระทั่งความผิดที่เขาเคยปากเพียรอย่างจริงใจในการแก้ไข พวกคลั่งศาสนาประสบความสำเร็จได้รับความเห็นใจจากคนกลุ่มใหญ่ด้วยการอ้างความเท็จว่าถูกกระทำอย่างไร้ความยุติธรรม และก็มักจะเป็นเช่นนั้นกับผู้เข้าข้างฝ่ายที่ผิดคือพวกเขากลับถูกยกย่องว่าเป็นผู้ที่ยอมพลีชีพด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ลงแรงต่อต้านการปฏิรูปศาสนากลับได้รับความสงสารและยกย่องว่าเป็นเหยื่อของความโหดร้ายและการ

กตขี่ข่มเหง นี่เป็นงานของซาตานที่กระตุ้นด้วยวิญญาณของการกบฏซึ่งเป็นอันเดียวกันกับที่เกิดขึ้นครั้งแรกในสวรรค์ {GC 192.2}

ซาตานเพียรพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะหลอกลวงมนุษย์และนำพวกเขาให้เรียกบาปเป็นความชอบธรรม มารทำงานนี้ได้ผลสำเร็จอย่างดียิ่ง บ่อยครั้งการจับผิดและการต่อว่าถูกโยนใส่ผู้รับใช้ซื่อสัตย์ของพระเจ้าเพราะพวกเขายืนหยัดปกป้องสัจธรรม มนุษย์ที่เป็นเพียงสมุนของซาตานกลับได้รับคำสรรเสริญและคำเยินยอและแม้กระทั่งถูกมองว่าเป็นผู้ยอมพลีชีพ ในขณะที่พวกที่ควรได้รับความเคารพและยกย่องเนื่องจากความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้ากลับถูกทะเลาะเหยียดหยามอย่างเดียวตายภายใต้ความสงสัยและความแคลงใจ {GC 192.3}

ความบริสุทธิ์ที่จอมปลอม การชำระบริสุทธิ์ที่หลอกลวง ยังคงทำงานของมันในการล่อลวง ภายใต้รูปแบบต่างๆ นานา เล่ห์เหลี่ยมเหล่านี้ยังคงเปิดเผยถึงวิญญาณเดิมเช่นเดียวกับในสมัยของลูเชอร์ เพื่อหันเหจิตใจออกห่างจากพระคัมภีร์และนำมนุษย์ให้ติดตามความคิดและความรู้สึกของตนเองมากกว่าที่จะยอมเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า นี่เป็นเครื่องมือหนึ่งของซาตานที่ทำงานได้อย่างเกิดผลที่สุดด้วยการโยนคำตำหนิใส่ความบริสุทธิ์และสัจธรรม {GC 193.1}

ลูเชอร์ปกป้องข่าวประเสริฐจากการถูกโจมตีจากทุกคนชั้นอย่างไม่เกรงกลัว

พระวณะของพระเจ้าผ่านการพิสูจน์จากทุกความขัดแย้งแล้วว่าเป็นอาวุธอันทรงอำนาจภาพ ด้วยพระวณะนั้นเขาต่อสู้กับอำนาจที่ปล้นมาของพระสันตะปาปาและปรัชญาแห่งเหตุผลของนักวิชาการ ในขณะที่เขาปักหลักอย่างมั่นคงตั้งศิลาต่อต้านพวกคลั่งศาสนาที่หาทางเป็นพันธมิตรกับการปฏิรูปศาสนา {GC 193.2}

แต่ละองค์ประกอบที่ต่อต้านนี้ในตัวมันเองก็เป็นการตัดพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ออกไปและเชิดชูปัญญาของมนุษย์ให้เป็นแหล่งของความจริงและความรู้ทางศาสนาแทนลัทธินิยมเหตุผลนั้นบูชาเหตุผลอยู่แล้วและนำเรื่องนี้มาเป็นบรรทัดฐานของศาสนา ลัทธิโรมันอ้างว่าอำนาจสูงสุดของพระสันตะปาปานั้นเป็นแรงบันดาลใจที่สืบทอดต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสายจากอัครทูตและเปลี่ยนแปลงไม่ได้มาตลอดทุกยุค การอ้างนี้เปิดโอกาสมากมายให้แก่ความฟุ้งเฟ้อทุกรูปแบบและความฉ้อฉลที่ถูกปกปิดภายใต้สิทธิของการปกป้องคำสั่งของอัครทูต การทรง دلใจที่มูเนเซอร์และมิตรสหายอ้างนั้นได้มาจากแหล่งความคิดที่ไม่สูงไปกว่าการจินตนาการขึ้นเองแต่กลับมีอิทธิพลปลั่งอำนาจทั้งปวงไม่ว่าเป็นของมนุษย์หรือของพระเจ้า คริสเตียนที่แท้จริงจะรับพระวณะของพระเจ้าเหมือนคนล้างมลทินอันยิ่งใหญ่แห่งสัจธรรมที่ได้รับการ دلใจและเป็นเครื่องทดสอบแรง دلใจทั้งปวง {GC 193.3}

เมื่อลูเชอร์กลับจากเมืองวาร์ทเบิร์ก

เขาแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่จนเสร็จสมบูรณ์และไม่นานต่อมาได้แจกจ่ายข่าวประเสริฐให้กับประชาชนในประเทศเยอรมนีในภาษาของพวกเขาเอง ผู้ที่รักความจริงรับผลงานแปลนี้ด้วยความปลื้มปิติอย่างยิ่ง ส่วนผู้ที่ฝักใฝ่ในขนบธรรมเนียมและบัญญัติของมนุษย์ก็จะปฏิเสธอย่างเหยียดหยาม {GC 193.4}

บาทหลวงทั้งหลายต่างหวาดผวารู้ว่าประชาชนทั่วไปสามารถโต้ตอบกับพวกเขาในเรื่องคำสอนของพระวาระของพระเจ้าและความไม่รู้ของพวกเขาจะถูกเปิดโปง อารุชในการใช้เหตุผลฝ่ายเหนือหน้าของพวกเขาที่ไม่มีประสิทธิภาพที่จะไปต่อกรกับดาบของพระวิญญาณโรมจึงสั่งระดมผู้ที่มีอำนาจทั้งหมดให้ขัดขวางการแจกจ่ายพระคัมภีร์ แต่คำสั่ง คำประณามและการทรมานล้วนมีค่าเท่ากันคือไม่เกิดผล โรมยิ่งประณามและยิ่งสั่งห้ามพระคัมภีร์มากเพียงไร ความกระตือรือร้นของประชาชนที่อยากทราบว่าสอนเรื่องอะไรกันแน่ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ทุกคนที่อ่านหนังสือได้ ร้อนรนอยากศึกษาพระวาระของพระเจ้าด้วยตนเอง พวกเขาพกพาพระคัมภีร์ไปทุกแห่งและอ่านแล้วอ่านอีกและจะไม่พอใจจนกว่าจะท่องพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ได้ เมื่อเห็นถึงความชื่นชอบที่ประชาชนต้อนรับพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ลูเธอร์ก็เริ่มแปลภาคพันธสัญญาเดิมทันทีและตีพิมพ์เป็นตอนๆ ในทันทีที่แปลเสร็จ {GC 194.1}

ผลงานเขียนของลูเธอร์ได้รับการต้อนรับแบบเดียวกันทั้งในเมืองและในหมู่บ้านเล็กๆ “อะไรที่ลูเธอร์และมิตรสหายเขียน คนอื่นๆ ก็จะเผยแพร่ออกไป พระนักบวชจำนวนมากเมื่อเข้าใจถึงข้อกำหนดของชีวิตนักบวชที่ผิดบัญญัติก็มีความปรารถนาที่จะแลกเปลี่ยนชีวิตเฉื่อยชา ยืดเยื้อกับชีวิตที่กระฉับกระเฉงตื่นตัว แต่พวกเขาขาดความรู้ที่จะประกาศพระวาระของพระเจ้าจึงทำได้เพียงเดินทางไปยังหมู่บ้าน เดินเยี่ยมไปตามหมู่บ้านเล็กๆ และกระตือรือร้นต่างๆ ชายหนังสือของลูเธอร์และเพื่อน ต่อมาไม่นาน จึงมีบรรณาการผู้กล้าหาญเหล่านี้กระจายไปทั่วประเทศเยอรมนี” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 11 {GC 194.2}

คนมั่งมีและคนยากจน คนมีการศึกษาและคนขาดความรู้ต่างศึกษาผลงานเขียนเหล่านี้ด้วยความสนใจอย่างยิ่ง ยามค่ำคืนครูของโรงเรียนในหมู่บ้านอ่านออกเสียงให้คนกลุ่มเล็กๆ ที่ล้อมอยู่รอบเตาผิงฟังในแต่ละความพยายามจะมีจิตวิญญาณ บางดวงสำนึกได้ในสัจธรรมเหล่านี้และรับพระวาระด้วยความยินดี พวกเขาจะกระจายข่าวดีต่อไปให้แก่ผู้อื่น {GC 194.3}

พระวาระที่ได้รับการตกลงใจเหล่านี้ผ่านการรับรองแล้วว่า “*การอธิบายพระวาระของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรุ่นน้อย*” สดุดี 119:130 การศึกษาพระคัมภีร์กำลังสร้างการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในสติปัญญาและจิตใจของประชาชน กฎของระบอบเปปาคีฝึก

แอกเหล็กไว้บนประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครองของตน ซึ่งบังคับพวกเขาให้อยู่ในความโง่เขลาและความตกต่ำ มีการถือรักษาพิธีมงายต่างๆ อย่างเหนียวแน่น แต่สติปัญญาและหัวใจของพวกเขามีส่วนร่วมเพียงน้อยนิดในพิธีกรรมเหล่านั้น คำเทศนาของลูเธอร์ที่เปิดเผยสัจธรรมอันชัดเจนเรียบง่ายของพระวาระของพระเจ้า ได้ถูกวางไว้ในมือของประชาชนธรรมดา และจากนั้นพระวาระนี้เองก็จะปลุกอำนาจที่หลับใหลของพวกเขาให้ตื่นขึ้น พระวาระเหล่านี้ไม่เพียงชำระและยกระดับธรรมชาติฝ่ายวิญญาณให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่ยังประทานกำลังและความกระปรี้กระเปร่าใหม่แก่สติปัญญาอีกด้วย {GC 195.1}

เป็นที่แน่ชัดว่าประชาชนทุกระดับชั้นถือพระคัมภีร์ไว้ในมือ พวกเขาปกป้องหลักคำสอนของการปฏิรูปศาสนา บรรดาผู้นิยมระบบเปปาสีซึ่งพึงการศึกษาพระคัมภีร์ไว้กับบาทหลวงและนักบวชทั้งหลายนั้นบัดนี้พยายามเกลี้ยกล่อมผู้สอนให้ก้าวออกมาและลบล้างคำสอนใหม่ แต่เนื่องจากขาดความรู้ทั้งในเรื่องของพระคัมภีร์และอำนาจของพระเจ้า บาทหลวงและนักบวชภราดรทั้งหลายจึงพ่ายแพ้อย่างยับเยินให้กับผู้ที่พวกเขาประณามว่าไร้การศึกษาและนอกรีต นักเขียนคาทอลิกคนหนึ่งเขียนบันทึกไว้ว่า “ด้วยความไม่เป็นสุข ลูเธอร์ได้ชักชวนผู้ติดตามของเขาให้อย่างวางใจคำสอนอื่นนอกจากพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์” D’Aubigné เล่มที่ 9 บทที่ 11 ประชาชนจะชุมนุมกันเพื่อฟัง

สัจธรรมซึ่งพูดสนับสนุนโดยผู้ที่มีการศึกษาน้อย และแม้แต่ฟังการอภิปรายของพวกเขากับนักศาสนศาสตร์ที่มีการศึกษาและมีวาทศิลป์ ความรู้ไม่เท่าทันอันน่าอับอายของบุคคลผู้มีหน้าที่สำคัญเหล่านี้ปรากฏให้เห็นอย่างแจ่มแจ้งเมื่อคำโต้เถียงของพวกเขาดำเนินไปอย่างค้ำคอด้วยคำสอนเรียบง่ายของพระวาระของพระเจ้ายกกรรมกร ทหาร สตรีและแม่กระทั่งเด็กๆ คู่กันเคยกับคำสอนของพระคัมภีร์มากกว่าบรรดาบาทหลวงและดุษฎีบัณฑิตทั้งหลายที่มีการศึกษาสูง {GC 195.2}

ความแตกต่างระหว่างสาวกของข่าวประเสริฐกับผู้สนับสนุนความเชื่อมงายของระบบสันตะปาปาปรากฏให้เห็นในหมู่มนุษย์ผู้มีการศึกษาไม่น้อยไปกว่าในหมู่มนุษย์ธรรมดา “ตรงกันข้ามกับผู้ปกป้องหลักการคำสอนฝ่ายสภากาปรกครองของสงฆ์ฝ่ายเดิม ผู้ซึ่งได้ละเลยการศึกษาภาษาและพัฒนาความรู้ด้านวรรณกรรม... [ฝ่ายปฏิรูป] คือ เยาวชนผู้มีใจเปิดกว้าง ผู้ซึ่งอุทิศตัวในการศึกษา การค้นคว้าพระคัมภีร์และฝึกฝนตัวพวกเขาเองให้คู่กันเคยกับผลงานชิ้นเอกในอดีต พวกเขามีสมองที่ว่องไว มีจิตวิญญาณที่สูงส่งและหัวใจที่กล้าหาญ ไนไม่ช้าชายหนุ่มเหล่านี้ก็มอบไทยความรู้มากมายจนช่วงเวลาหนึ่งที่ยาวนานไม่มีผู้ใดสามารถแข่งกับพวกเขาได้... ฉะนั้นเมื่อผู้ปกป้องขบวนการปฏิรูปเยาว์วัยเหล่านี้มาเผชิญหน้าอภิปรายกับดุษฎีบัณฑิตผู้นิยมโรมทั้งหลายในที่ประชุมใดก็ตาม พวกเขาโจมตีคู่ต่อสู้ได้

อย่างง่ายดายและด้วยความมั่นใจจนคู่ต่อสู้ล้มใจ เสียหน้า และตกสู่สภาพอันน่าอับอายในสายตาของทุกคน” *Ibid.* เล่มที่ 9 บทที่ 11 {GC 195.3}

เมื่อคณะสงฆ์ของโรมเห็นจำนวนคนที่มาเข้าร่วมประชุมในโบสถ์ลดน้อยลง พวกเขาเรียกร้องขอความช่วยเหลือของเจ้าพนักงานการปกครองและใช้ทุกวิถีที่อำนาจของพวกตนจะทำได้เพื่อพยายามนำผู้ฟังกลับคืนมา แต่ประชาชนพบคำสอนใหม่ซึ่งสนองความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณของเขาทั้งหลายแล้ว พวกเขาจึงหันหนีจากผู้ที่บ่อนพวกเขาด้วยเกลบของวามมั่งงายและประเพณีของมนุษย์อันไร้ค่าที่ปฏิบัติมาอย่างยาวนาน {GC 196.1}

เมื่อการกดขี่ข่มเหงเริ่มต้นกระทำต่อบรรดาครูสอนสัจธรรม พวกเขาทำตามพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “เมื่อเขาข่มเหงท่านในเมืองหนึ่งจงหนีไปยังอีกเมืองหนึ่ง” มัทธิว 10:23 ความกระจำงสองทะเลลุไปทุกแห่งหน ในบางแห่ง ผู้ลี้ภัยมักจะมีพบประตูที่เป็นมิตรเปิดให้พวก

เขาเพื่อพักอยู่ที่นั่น พวกเขา ก็จะเทศนาเรื่องพระคริสต์ ในบางครั้งก็เทศนากันในโบสถ์หรือหากสิทธิพิเศษนั้นถูกปฏิเสธก็จะเทศนากันในบ้านหรือในที่กลางแจ้งที่ได้ก็ตามที่มีผู้ฟัง ที่นั่นก็คือวิหารศักดิ์สิทธิ์ สัจธรรมที่ถูกประกาศออกไปด้วยพลังและความมั่นใจเช่นนี้แผ่ขยายออกไปด้วยยุทธนาภาพที่ไม่อาจต้านทานได้ {GC 196.2}

อำนาจทั้งฝ่ายสงฆ์และฝ่ายปกครองระดมกำลังกันเข้าบดขยี้พวกนอกรีตอย่างไร้ผล พวกเขาเปลี่ยนไปใช้การคุมขัง การทรมาน เผาทั้งเป็นและคมดาบซึ่งก็ไร้ผลเช่นกัน ผู้เขื่อนับพันประทับตราความเชื่อด้วยเลือดของตนเอง แต่งานก็ยังคงดำเนินต่อไป การกดขี่ได้แต่ทำหน้าที่กระจายสัจธรรมให้ยิ่งกว้างไกลออกไปและพวกคลั่งศาสนาที่ซาตานพยายามนำเข้ามาผูกติดกับพวกปฏิรูปทำให้ความแตกต่างระหว่างงานของซาตานและพระราชกิจของพระเจ้าเห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น {GC 196.3}

11

การประท้วงของเจ้าครองแคว้นต่าง ๆ

คำพยานอันสง่างามสูงสุดเรื่องหนึ่งเท่าที่เคยกล่าวมาซึ่งแสดงความเห็นชอบต่อการปฏิรูปศาสนาคือคำประท้วงของเจ้าผู้ครองแคว้นต่าง ๆ ที่เป็นคริสเตียนของประเทศเยอรมนีซึ่งเสนอในที่ประชุมรัฐสภาแห่งเมืองสพายส์ในปี ค.ศ. 1529 ความกล้าหาญ ความเชื่อและความแน่วแน่ของคนของพระเจ้านัอัสราภาพทางความคิดและจิตสำนึกมาให้กับคนในยุคต่อๆ มา คำประท้วงของพวกเขาทำให้คริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วได้ชื่อว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์ หลักการของชื่อนี้คือ “สาระที่แท้จริงของผู้คัดค้าน” D’Aubigné เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 197.1} [โปรเตส มาจากคำภาษาอังกฤษ protest แปลว่าคัดค้าน ประท้วง คำว่าโปรเตสแตนต์หมายถึงผู้คัดค้านหรือผู้ประท้วง]

วันมีดมนและมีภัยคุกคามตีบคาลานมาถึงการปฏิรูปศาสนาแล้ว แม้ว่าคำสั่งจากเมืองวอร์มส์ที่ประกาศว่าลูเธอร์เป็นคนผิดกฎหมายและห้ามเขาสอนหรือให้ผู้ใดเชื่อคำสอนของเขา แต่จนถึงตอนนี้ การให้สิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนาก็ยังมีอยู่ทั่วไปในอาณาจักรพระพรของพระเจ้ายังคงยับยั้งอำนาจของฝ่ายต่อต้านสังขธรรม จักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงมุ่งมั่นที่จะบดขยี้การ

ปฏิรูปศาสนาแต่บ่อยครั้งเมื่อพระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นเพื่อฟาดฟัน จะต้องมีการเหตุการณ์มาบังคับพระองค์ให้ทรงหันการโจมตีไปทางอื่น ครั้งแล้วครั้งเล่าดูเหมือนว่า ผู้ที่กล้าเอาตนเองไปคัดค้านโรมคงต้องพบจุดจบในทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ในเสี้ยวเวลาที่วิกฤตเหล่านั้น กองทหารชาวเติร์กปรากฏตัวขึ้นที่ชายแดนฝั่งตะวันออก หรือกษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศส หรือแม้กระทั่งองค์พระสันตะปาปาเองที่ทรงอิจจาจักรพรรดิซึ่งได้รับความนิยมชมชอบมากขึ้นก็เปิดศึกทำสงครามกับพระองค์ และด้วยเหตุการณ์เหล่านี้ท่ามกลางความขัดแย้งและความวุ่นวายของประเทศ การปฏิรูปศาสนาจึงถูกปล่อยให้แข็งแกร่งและขยายกว้างไกลยิ่งขึ้น {GC 197.2}

อย่างไรก็ตาม ในที่สุดชนชั้นปกครองของระบอบเปปาสีได้ระงับความอาฆาตต่าง ๆ ของพวกเขา แล้วหาเหตุผลมาร่วมมือกันกำจัดพวกนักปฏิรูปศาสนาที่ประชุมรัฐสภาแห่งเมืองสพายส์ในปี ค.ศ. 1526 อนุญาตให้แต่ละรัฐมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในเรื่องของศาสนาจนกว่าจะถึงการประชุมสามัญทั่วไปของสภา แต่ภัยอันตรายที่ได้รับการยกเว้นนี้ยังไม่ทันผ่านพ้นไป จักรพรรดิก็ทรงเรียกประชุมสภาเป็นครั้งที่สองที่เมืองสพายส์ในปี

ค.ศ. 1529 โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อ บดขยี้คนนอกกริต หากเป็นไปได้จะทำการหว่านล้อมเจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆ ด้วยสันติวิธีให้มาอยู่ฝ่ายต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนา แต่หากแผนเหล่านี้ล้มเหลว จักรพรรดิชาร์ลส์ทรงเตรียมพร้อมที่จะฟังดาบ {GC 197.3}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีต่างชื่นชมสรรหา พวกเขาจำนวนมากมายปรากฏตัวที่เมืองสพายส์และแสดงตัวอย่างเปิดเผยว่าเป็นศัตรูกับนักปฏิรูปศาสนาและทุกคนที่ฝักใฝ่พวกเขา เมลลิงค์ซอน กล่าวว่า “เราเป็นคนเลวทรามและเป็นขยะของโลกแต่พระคริสต์จะทอดพระเนตรลงมายังคนนางสงสารเหล่านี้ของพระองค์และจะทรงเก็บรักษาพวกเขาไว้” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายที่เป็นอีแวนเจลิคัล [Evangelical กลุ่มคริสเตียนผู้ฝักใฝ่การประกาศข่าวประเสริฐ] ถูกสั่งห้ามเทศนาแม้กระทั่งในที่พักอาศัยของพวกเขา แต่ชาวเมืองสพายส์ต่างกระหายพระวณะของพระเจ้า แม้จะมีคำสั่งห้ามคนจำนวนนับพันยังแหกกันเข้าไปประชุมที่โบสถ์ของอิลีกเตอร์แห่งแซกโซนี {GC 198.1}

สภาพเช่นนี้เพียงพอแต่เร่งวิกฤตให้เกิดเร็วขึ้นข่าวจากสำนักพระราชวังประกาศต่อที่ประชุมรัฐสภาว่าเนื่องจากมติดีออนุมัติให้มีเสรีภาพทางความคิดทำให้เกิดความวุ่นวายยิ่งใหญ่ จักรพรรดิจึงทรงกำหนดให้ยกเลิกเสีย การตัดสิน

ด้วยความอำมหิตใจนี้ก่อให้เกิดความโกรธเคืองและความวิตกในหมู่คริสเตียนอีแวนเจลิคัล มีคนหนึ่งพูดว่า “พระคริสต์ทรงตกเข้าไปอยู่ในมือของคยาฟาและปีลาตอีกแล้ว” เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันทวีความรุนแรงมากขึ้น ผู้นิยมระบอบเปปาสีผู้ตื่นตระหนกคนหนึ่งประกาศว่า “ชาวเดิร์กก็ยิ่งดีกว่าชาวลูเธอร์เรน [Lutheran สมาชิกของคริสเตียนโปรเตสแตนต์นิกายลูเธอร์เรน ซึ่งมีความเชื่อตามคำสอนของมาร์ติน ลูเธอร์] เพราะชาวเดิร์กยังถือศีลวันอดแต่ชาวลูเธอร์เรนล่วงละเมิดวันเหล่านั้น หากเราจะต้องเลือกระหว่างพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและความผิดเก่าๆ ของคริสตจักร เราจะปฏิเสธเรื่องแรก” เมลลิงค์ซอนพูดว่า “ทุกๆ วันในที่ประชุมรวม เฟเบอร์จะขว้างก้อนหินใหม่ๆ ใส่พวกเราผู้เชื่อพระกิตติคุณ” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 198.2}

การยอมผ่อนปรนในเรื่องของศาสนา ก่อตั้งขึ้นมาก่อนอย่างถูกต้องตามกฎหมายและรัฐที่เป็นอีแวนเจลิคัลต่างลงความเห็นว่าจะต้องต่อต้านการล่วงละเมิดสิทธิ์นี้ของพวกเขาให้ถึงที่สุด ลูเธอร์ยังคงตกอยู่ภายใต้คำสั่งห้ามของเมืองวอร์มส์ไม่ได้รับอนุญาตให้มาปรากฏตัวที่เมืองสพายส์ แต่ผู้ร่วมอุดมการณ์คนหนึ่งของเขาซึ่งเป็นเจ้าผู้ครองแคว้นที่พระเจ้าทรงเรียกให้ขึ้นมาปกป้องอุดมการณ์ของพระองค์เ็นยามฉุกเฉินครั้งนี้ได้ก้าวเข้ามาแทนที่ของเขา อิลีกเตอร์-

เฟรเดอริกแห่งแคว้นแซกโซนีซึ่งเป็นขุนนางชั้นสูงที่เคยปกป้องลูเธอร์ในอดีตเสียชีวิตไปแล้ว แต่ดยุคยอห์นพระอนุชาที่สืบทอดราชสมบัติต้อนรับการปฏิรูปศาสนาด้วยความชื่นชมปรีดา และถึงแม้จะเป็นผู้รักสันติ แต่พระองค์ก็ทรงแสดงพลังและความกล้าหาญอย่างใหญ่หลวงในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของความเชื่อนี้ {GC 198.3}

บรรดาบาทหลวงเรียกรອງรัฐทั้งหลายที่ปฏิรูปศาสนาแล้วให้ยอมอยู่ภายใต้อำนาจศาลของโรมโดยปริยาย ในทางกลับกันนักปฏิรูปศาสนาต่างอ้างถึงเสรีภาพที่ได้รับอนุญาตมาก่อนหน้านี้ พวกเขาไม่อาจเห็นพ้องกับโรมที่ต้องการควบคุมรัฐเหล่านั้นซึ่งได้รับพระวอนะของพระเจ้าด้วยความยินดีเป็นอันมาก {GC 199.1}

เพื่อเป็นการประนีประนอม ในที่สุดมีการเสนอแนะว่าที่ใดที่การปฏิรูปศาสนายังไม่ได้ก่อตั้งขึ้น จะต้องกวัดขั้นบังคับให้ใช้กฤษฎีกาแห่งเมืองวอร์มส์ และสำหรับ “ในที่ซึ่งประชาชนหันออกจากความเชื่อและในที่ซึ่งประชาชนไม่ยอมคล้อยตามโดยปราศจากภัยอันตรายของการจลาจลนั้น อย่างน้อยที่สุดห้ามพวกเขาก่อให้เกิดการปฏิรูปใหม่ขึ้นมา ห้ามพวกเขากล่าวพาดพิงถึงเรื่องที่น่าจะเกิดความขัดแย้งกันขึ้น ห้ามพวกเขาต่อต้านพิธีมิสซา ห้ามพวกเขาหว่านล้อมให้ชาวโรมันคาทอลิกรับนิกายลูเธอร์เรน [Lutheranism คริสต์ศาสนา

นิกายหนึ่งที่มีความเชื่อตามคำสอนของมาร์ติน ลูเธอร์]” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 ระเบียบนี้ผ่านความเห็นชอบของที่ประชุมรัฐสภา เป็นที่ขึ้นชอบอย่างยิ่งต่อบาทหลวงและพระราชาคณะทั้งหลายของระบบสันตะปาปา {GC 199.2}

หากมีการเอาพระราชกฤษฎีกานี้มาบังคับใช้แล้ว “การปฏิรูปศาสนาจะแผ่ขยายต่อไปอีกไม่ได้...ในที่ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักหรือฝังรากลึกอย่างมั่นคง...ในที่ซึ่งก่อร่างแล้ว” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 เสรีภาพในการพูดจะถูกห้าม จะไม่อนุญาตให้มีการกลับใจ และผู้สนับสนุนทั้งหลายของการปฏิรูปศาสนาต้องยอมอยู่ใต้กฎข้อบังคับและข้อห้ามเหล่านี้ทันที ดูประหนึ่งว่าความหวังของโลกกำลังจะดับไป “อำนาจของโรมที่กำลังจะกลับมาก่อตั้งขึ้นใหม่นี้...จะนำการทารุณกรรมของสมัยอดีตกลับมาอย่างแน่นอน” และจะเปิดโอกาสให้พวกคลั่งศาสนาและความไม่ลงรอยกัน “บรรลุความสำเร็จในการทำลาายงานนี้ที่ถูกสันคลอนอย่างรุนแรงแล้ว” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 199.3}

ในขณะที่ฝ่ายอิวานเจลิคัลประชุมกันเพื่อปรึกษาหารือกัน พวกเขาต่างมองเห็นกันด้วยความตกใจที่หาทางออกให้กับปัญหานี้ไม่ได้ ต่างถามซึ่งกันและกันว่า “จะต้องทำประการใดต่อไป” ประเด็นสำคัญยิ่งสำหรับโลกกำลังตกเป็นเดิมพัน “หัวหน้าการปฏิรูปศาสนาจะต้องยอมมอบตัวและทำตามคำสั่งใหม่ เป็นการ

ง่ายเพียงไรซึ่งในยามวิกฤตรุนแรงเช่นนี้ที่นักปฏิรูปศาสนาจะถูกเชิญจนเข้าไปอยู่ฝ่ายผิด มีข้ออ้างที่พอฟังได้สักก็ข้อและเหตุผลอย่างดีสักก็ประการที่จะหา มาอ้างเพื่อยอมจำนน เจ้าผู้ครองแคว้นที่ฝึกฝนเชอร์ได้รับการค้ำประกันให้ถือศาสนาของตนได้อย่างเสรี ประโยชน์เดียวกันนี้ก็ยื่นให้กับผู้ที่อยู่ใต้การปกครองของเขาที่รับแนวคิดการปฏิรูปไว้แล้วก่อนหน้าที่กฤษฎีกานี้ประกาศบังคับใช้ สิ่งเหล่านี้ควรทำให้พวกเขาพอใจแล้วมิใช่หรือ หากยอมจำนนแล้วจะหลีกเลี่ยงภัยอันตรายได้มากเพียงไร มีภัยอันตรายและข้ออ้างแปลกใหม่อะไรบ้างที่พวกต่อต้านจะนำมารุกต้อนพวกเขาอีก มีใครรู้ใหม่ว่าอนาคตนั้นจะนำโอกาสอะไรมาให้ ให้เรายึดสันติภาพไว้ให้เรารู้ว่ากิ่งมะกอกเทศที่โรมยื่นมาให้และปิดแผลของประเทศเยอรมนี ด้วยคำโต้แย้งทั้งหลายเช่นนี้ ด้วยเหตุผลลักษณะเหล่านี้ นักปฏิรูปศาสนาอาจนำมาอ้างความชอบธรรมในการรับแนวทางนี้ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า แนวทางนี้จะต้องนำการล่มสลายมาสู่อุดมการณ์ของพวกเขาในไม่ช้า {GC 199.4}

“ด้วยความชื่นชมยินดีพวกเขาศึกษาหลักการที่ใช้เพื่อวางแผนในเรื่องนี้และดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อ หลักการนี้คืออะไร มันคือสิทธิของโรมที่จะบังคับควบคุมจิตสำนึกและห้ามการไต่ถามอย่างเสรี แต่พวกเขาเองและผู้ฝึกฝนโปรเตสแตนต์มีเสรีภาพทางศาสนาด้วย

ไม่ใช่หรือ ใช่แล้ว ที่ระบุเป็นพิเศษในข้อเสนอนี้เป็นความกรุณาแต่ไม่ได้เป็นเรื่องของสิทธิ สำหรับคนทั้งหมดที่อยู่นอกเหนือที่ระบุไว้ จะต้องปกครองด้วยหลักการยิ่งใหญ่ของอำนาจ จิตสำนึกนั้นอยู่นอกห้องว่าความ โรมเป็นผู้พิพากษาที่ไม่รู้พลังและจะต้องเชื่อฟังเธอ การยอมรับข้อเสนอนี้จะเป็นการยอมรับโดยปริยายว่าเสรีภาพทางศาสนาจะจำกัดอยู่กับชาวแซกซอนที่ปฏิรูปแล้ว แต่สำหรับโลกคริสเตียนที่เหลือ การไต่ถามอย่างเสรีและมีความเชื่อที่ปฏิรูปแล้วถือเป็นอาชญากรรมและจะต้องนำไปเข้าคุกมิดและตะแลงแกงเผาทั้งเป็น พวกเขาจะยอมต่อเสรีภาพทางศาสนาเฉพาะที่หรือ ยอมที่จะประกาศว่าการปฏิรูปศาสนาได้คนกลับใจคนสุดท้ายแล้วหรือ ได้ปราบปรามที่ดาราสูงสุดท้ายแล้วหรือ และสถานที่ใดที่โรมเข้าครองอำนาจในเวลานี้ที่นั่นเธอจะครองความเป็นใหญ่ตลอดไปเชี่ยวชาญหรือ นักปฏิรูปศาสนาจะยืนกรานแตกต่างกันว่าพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเลือดของคนนับร้อยนับพันซึ่งต้องพลีชีพของตนในดินแดนของระบบสันตะปาปาอันเป็นผลจากการดำเนินตามข้อเสนอนี้ได้ไหม เรื่องนี้จะเป็นการทรยศอุดมการณ์ของชาวประเสริฐและเสรีภาพของโลกคริสเตียนในช่วงเวลาที่สำคัญยิ่งนี้” Wylie เล่มที่ 9 บทที่ 15 แต่พวกเขาต้องการที่จะ “สละทิ้งทุกสิ่งแม้บ้านเมืองของเขา มงกุฏของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา

ด้วย” มากกว่า D’Aubigné เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 200.1}

เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายพูดกันว่า “ให้เราปฏิเสธรบราชกฤษฎีกานี้ เพราะในเรื่องของจิตสำนึกแล้ว เสี่ยงข้างมากไม่มีอำนาจ” ผู้ช่วยทั้งหลายประกาศว่า “เราเป็นหนี้บุญคุณพระราชกฤษฎีกาของปี ค.ศ. 1526 สำหรับสันติสุขที่อาณาจักรของเราอยู่กันอย่างมีความสุข หากกลับล้างไปจะทำให้ประเทศเยอรมนีเต็มไปด้วยความทุกข์และการแตกแยก ที่ประชุมรัฐสภาขาดความสามารถที่จะทำได้มากไปกว่าการรักษาเสรีภาพทางศาสนาจนกว่าจะมีการประชุมครั้งต่อไป” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะปกป้องเสรีภาพของจิตสำนึกและนี้เป็นขอบเขตอำนาจของรัฐในเรื่องศาสนา ทุกรัฐบาลทางโลกที่พยายามใช้สิทธิอำนาจของพลเรือนมาควบคุมและบังคับการถือปฏิบัติศาสนากำลังสังเวทหลักการพื้นฐานที่แท้จริงซึ่งคริสเตียนอีแวนเจลิคัลได้ตั้งมั่นต่อสู้มาอย่างสง่าผ่าเผย {GC 201.1}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสียึดมั่นที่จะล้มล้างสิ่งที่พวกเขาเรียกกันว่า “ความดีอันที่กล้าหาญ” พวกเขาเริ่มด้วยการลงแรงทำให้เกิดการแตกแยกในหมู่คนที่สนับสนุนงานปฏิรูปศาสนาและชูทุกคนที่ไม่ประกาศอย่างเปิดเผยว่าอยู่ฝ่ายตน ในที่สุดมีคำสั่งเรียกผู้แทนของเมืองที่เสรีให้มารายงานตัวต่อที่ประชุมรัฐสภา

และกำหนดให้ประกาศว่าจะยอมตามข้อเสนอหรือไม่ พวกเขาอ่อนนวยขยี้ดเวลาออกไปแต่ไม่ได้ผล เมื่อถูกนำมาซึ่งที่ทดสอบ มีคนจำนวนเกือบครึ่งเข้าข้างนักปฏิรูปศาสนา ผู้ที่ปฏิเสธที่จะสละทิ้งเสรีภาพของจิตสำนึกและสิทธิของการตัดสินใจส่วนบุคคลทราบดีว่าจุดยืนของเขาทำให้อนาคตของพวกเขาจะต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์ ประณามและกดขี่ข่มเหง มีผู้แทนคนหนึ่งพูดว่า “เราจะปฏิเสธพระวาระของพระเจ้าหรือถูกเผาทั้งเป็น” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 201.2}

กษัตริย์เฟอร์ดินันด์ [King Ferdinand] ผู้แทนของจักรพรรดิในที่ประชุมรัฐสภาทรงเห็นว่าพระราชกฤษฎีกาเช่นนี้จะก่อให้เกิดความแตกแยกขั้นรุนแรง นอกเสียจากว่าจะต้องโน้มน้าวเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายให้ยอมรับและสนับสนุน ดังนั้นพระองค์จึงพยายามใช้ศิลปะในการชักจูง โดยทราบดีว่าการใช้กำลังกับบุคคลเหล่านี้มีแต่จะทำให้พวกเขาตั้งใจแน่วแน่มากขึ้น พระองค์ทรง “ขอร้องให้เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายยอมรับพระราชกฤษฎีกาโดยให้ความมั่นใจแก่พวกเขาว่าจักรพรรดิจะทรงยินดีปรึกษากับพวกเขาเป็นอย่างดี” แต่บุคคลเหล่านี้ยอมรับเพียงอำนาจที่เหนือกว่าอำนาจปกครองใดๆ ของโลกและตอบด้วยความสงบว่า “เราจะเชื่อปฏิบัติตามจักรพรรดิในทุกสิ่งที่จะสนับสนุนให้รักษาความสงบสุขและถวายเกียรติแด่พระเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC

201.3}

ในที่สุด กษัตริย์ทรงประกาศต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภาให้อิเล็กเตอร์และสหายทั้งหลายทราบว่าพระราชกฤษฎีกานี้ “จะตราขึ้นในรูปแบบของพระบรมราชโองการ” และ “ทางออกที่เหลืออยู่เพียงหนึ่งเดียวคือการยอมจำนนต่อเสียงข้างมาก” เมื่อตรัสเสร็จสิ้น พระองค์ก็เสด็จออกจากที่ประชุม ไม่เปิดโอกาสให้นักปฎิรูปศาสนาปรึกษาหารือหรือโต้ตอบ “พวกเขาส่งคณะผู้แทนไปทูลวิงวอน กษัตริย์ให้เสด็จกลับมาแต่ไม่เกิดผล” พระองค์ทรงตอบคำทัดทานว่า “เรื่องนี้ตัดสินใจไปแล้ว สิ่งที่เหลืออยู่คือการยอมจำนนเท่านั้น” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 202.1}

คณะราชสำนักเชื่อมั่นว่าเจ้าผู้ครองแคว้นคริสเตียนทั้งหลายจะยึดพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไว้เหนือกว่าหลักคำสอนและข้อกำหนดของมนุษย์และพวกเขารู้ว่าที่ใดที่มีการยอมรับหลักการนี้ผลสุดท้ายจะล้มล้างระบอบเปปาสีลงได้ แต่ตั้งเช่นคนนับพันตั้งแต่สมัยของพวกเขาที่มองหาแต่ “สิ่งที่ตามองเห็นได้” เท่านั้น พวกเขาทยอยปลอบใจตนเองว่าอุดมการณ์ของจักรพรรดิและของพระสันตะปาปานั้นแข็งแกร่งและของพวกนักปฎิรูปศาสนานั้นอ่อนแอ หากนักปฎิรูปฟังความช่วยเหลือของมนุษย์แต่ลำพังแล้วพวกเขาก็คงจะไร้พลังจริงตามที่เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีคาดคะเนไว้ แต่แม้พวกเขาจะด้อยกว่าในเรื่องของจำนวน

และในความไม่ลงรอยกับโรมนั้น พวกเขาก็มีพลังกำลังของตนเอง พวกเขาได้ร้องขอ “จากรายงานของที่ประชุมรัฐสภาไปจนถึงพระวาระของพระเจ้าและจากจักรพรรดิชาร์ลส์” ไปจนถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นจอมราชันและจอมเจ้านาย” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 202.2}

เมื่อจักรพรรดิเฟอर्डินันด์ปฏิเสศที่จะเคารพความเชื่อมั่นจากจิตสำนึกของพวกเขา เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายตกลงร่วมกันที่จะไม่สนใจกับการที่พระองค์ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม แต่จะนำคำประท้วงเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติโดยไม่รอช้า ดังนั้นจึงมีการร่างคำประกาศอันน่าเกรงขามขึ้นและนำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา {GC 202.3}

“พวกเราที่อยู่กัน ณ ที่นี้ขอประท้วงต่อหน้าพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้ทรงสร้าง พระผู้ทรงถนอมรักษา พระผู้ทรงไถ่และพระผู้ช่วยพระองค์เดียวของเรา และในวันหนึ่งข้างหน้าพระองค์จะทรงเป็นพระผู้พิพากษาของเรา และต่อหน้าคนทั้งปวงและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายว่าพวกเรา เพื่อนของพวกเรา ประชาชนของเรา ไม่ยินยอมและไม่ยึดถือในลักษณะใดๆ ที่เกี่ยวกับข้อเสนอของพระราชกฤษฎีกานี้ซึ่งตรงกันข้ามกับพระเจ้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระวาระของพระองค์ กับจิตสำนึกที่ถูกต้องของเราและกับความรอดของจิตวิญญาณ” {GC 202.4}

“อะไรกันนะ จะให้พวกเรารับรอง

พระบรมราชโองการนี้เชี่ยวชาญหรือ พวกเราขอยืนยันว่า เมื่อพระเป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ทรงเรียกคนหนึ่งให้มามีความรอบรู้ในเรื่องของพระเจ้า แต่กระนั้นคนนี้รับความรู้เรื่องของพระเจ้าไม่ได้” “ไม่มีหลักคำสอนใดที่แน่นอนนอกไปเสียจากที่สอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้า... พระเจ้าไม่อนุญาตให้มีหลักคำสอนอื่นใด... เราต้องอธิบายพระคัมภีร์ ศักดิ์สิทธิ์ด้วยข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ ที่ชัดเจนกว่า... ในบรรดาสิ่งจำเป็นทั้งหมดสำหรับคริสเตียน หนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ง่ายต่อความเข้าใจและถูกกำหนดไว้ให้ขับไล่ความมืด พวกเราตกลงใจกันแล้วด้วยพระคุณของพระเจ้าที่จะถนอมรักษาการเทศนาให้คงความบริสุทธิ์และเน้นเทศนาเฉพาะแต่พระวาระของพระองค์เท่านั้น ตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมของพระคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ โดยไม่เพิ่มเติมสิ่งใดที่จะขัดแย้งเข้าไปเลย พระวาระนี้เป็นสัจธรรมเดียวเท่านั้น เป็นกฎที่ยั่งยืนของหลักคำสอนทั้งปวงและของชีวิตทั้งมวลและจะไม่ทรยศหรือหลอกลวงเรา ผู้ใดที่สร้างขึ้นบนรากฐานนี้จะยืนหยัดอดทนต่อต้านอำนาจทั้งปวงของขุมทรก ในขณะที่ความไร้สาระของมนุษย์ที่ปกคลุมต่อต้านเรื่องนี้จะล้มลงต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า” {GC 203.1}

“ด้วยเหตุนี้พวกเราปฏิเสธแยกที่บังคับให้พวกเราแบกรับ” “ในเวลาเดียวกัน พวกเราคาดหวังว่าพระราช

ผู้ทรงอำนาจสูงสุดจะทรงปฏิบัติต่อเราทั้งหลายตั้งเจ้าชายคริสเตียนคนหนึ่ง ที่รักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดและพวกเราเองประกาศว่าเราพร้อมที่จะถวายทั้งความรักและการเชื่อฟังซึ่งเป็นหน้าที่โดยชอบธรรมและถูกต้องตามกฎหมายของเราแต่พระองค์ รวมทั้งตัวท่านด้วย เจ้านายอันสง่างามของเรา” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 203.2}

เป็นเรื่องที่สร้างความประทับใจอย่างสุดซึ้งให้กับที่ประชุมรัฐสภา คนส่วนใหญ่ประหลาดใจและตื่นตระหนกกับความกล้าของผู้คัดค้าน สำหรับพวกเขาแล้ว อนาคตมีแต่ความปั่นป่วนและความไม่แน่นอน ความไม่พอใจ การต่อสู้ และการนองเลือดเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ แต่นักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายกลับมั่นใจในความยุติธรรมของอุดมการณ์ของพวกเขา พวกเขาฟังพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงสัตย์พยาน จนเปี่ยมล้นด้วยความกล้าหาญและความแน่วแน่ {GC 203.3}

“หลักการต่างๆ ที่ระบุในคำประท้วงอันน่ายกย่องนี้... เป็นแก่นแท้ของคำสอนของนิกายโปรเตสแตนต์ บัดนี้การคัดค้านนี้ต่อต้านการข่มเหงมนุษย์ในเรื่องของความเชื่อสองประการ ประการแรกคือการแทรกแซงขององค์กรฝ่ายปกครองพลเรือนและประการที่สองคืออำนาจเผด็จการของคริสตจักร แทนการข่มเหงเหล่านี้ นิกายโปรเตสแตนต์กำหนดให้อำนาจของจิตสำนึกอยู่เหนือ

องค์กรฝ่ายพลเรือนและให้สิทธิอำนาจแห่งพระวาระของพระเจ้าอยู่เหนือคริสตจักรที่มีตัวตน แรกสุด นิกายนี้ปฏิเสธอำนาจฝ่ายพลเรือนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและพูดในลักษณะเดียวกันกับผู้เผยพระวาระและอัครทูตว่า ‘เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์’ นิกายนี้เทิดทูนมงกุฏของพระเยซูคริสต์ในขณะอยู่เบื้องหน้ามงกุฏของจักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 แต่ที่ก้าวไปไกลกว่านั้นคือนิกายนี้ได้วางหลักการที่ว่า คำสอนทั้งหมดของมนุษย์ควรต้องอยู่ภายใต้พระดำรัสของพระเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 6 นอกเหนือจากนี้ผู้คัดค้านยังยืนยันสิทธิของตนที่จะพูดอย่างเสรีในเรื่องสัจธรรมที่ตนเชื่อ พวกเขาจะไม่เพียงเชื่อและปฏิบัติตามเท่านั้น แต่จะสอนสิ่งที่พระวาระของพระเจ้าได้นำเสนอ และพวกเขาปฏิเสธสิทธิของบาทหลวงและองค์กรฝ่ายพลเรือนในการเข้ามาแทรกแซง การประท้วงที่เมืองสพายส์เป็นพยานอันน่าเกรงขามที่คัดค้านการไม่ให้เสรีภาพทางศาสนาและยืนยันถึงสิทธิอันชอบของคนทั้งปวงที่จะนมัสการพระเจ้าตามที่จิตสำนึกของตนกำหนด {GC 203.4}

ถ้อยแถลงนี้ทำขึ้นมาแล้ว เขียนไว้ในความทรงจำของคนนับพันนับหมื่น และจดบันทึกไว้ในสมุดของสวรรค์ ที่ซึ่งความพยายามใดๆ ของมนุษย์ไม่อาจลบทิ้งได้ อีเวนเจลิคัลชาวเยอรมันต่างยอมรับคำประท้วงนี้ว่าเป็นการแสดงออก

ถึงความเชื่อ ทุกหนทุกแห่ง ผู้คนทั้งหลายยึดถือคำประกาศนี้เป็นสัญญาของยุคใหม่และยุคที่ดีกว่า เจ้าผู้ครองแคว้นพระองค์หนึ่งตรัสกับชาวโปรเตสแตนต์ที่เมืองสพายส์ว่า “ขอพระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ประทานพระคุณแก่ท่านทั้งหลายให้ท่านประกาศอย่างมีพลัง อย่างเสรีและอย่างปราศจากความกลัว ทรงปกป้องท่านให้อยู่ในความมั่นคงของคริสเตียนจนถึงชั่ววันริบดร” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 204.1}

หากหลังจากที่ขบวนการปฏิรูปศาสนาทำงานสำเร็จไประดับหนึ่งแล้ว พวกเขาตกลงใจที่จะชะลอชั่วคราวเพื่อรับความชื่นชมของโลก พวกเขาจะทำตัวเป็นคนไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า และต่อตัวพวกเขาเองและจะเป็นการนำความพินาศมาสู่ตนเองอย่างแน่นอน ประสบการณ์ของนักปฏิรูปที่สง่างามเหล่านี้เป็นบทเรียนสำหรับคนทั้งหลายในยุคต่อๆ มา เล่ห์เหลี่ยมของซาตานที่ใช้ในการต่อต้านพระเจ้าและพระวาระของพระองค์นั้นยังไม่เปลี่ยนแปลง มันยังคงต่อต้านการใช้พระคัมภีร์เป็นหนังสือนำทางชีวิตเหมือนเช่นที่มันเคยต่อต้านในศตวรรษที่สิบหก ในสมัยนี้ของเรา มีการเดินห่างออกไปจากหลักคำสอนและข้อเชื่ออย่างมาก และเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องกลับไปยังหลักการยิ่งใหญ่ของขบวนการคัดค้าน-- นั่นคือพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นเป็นหลักเกณฑ์แห่งความเชื่อและหน้าที่ ซาตาน

ยังคงทำงานผ่านทุกวิถีทางที่มันควบคุมได้เพื่อทำลายเสรีภาพทางศาสนา อำนาจที่ต่อต้านคริสเตียนซึ่งผู้คัดค้านในเมืองสพายส์ปฏิเสธนั้น ปัจจุบันนี้หลังจากได้เสริมพลังขึ้นใหม่ มันกำลังทวงหาอำนาจที่สูญเสียไปกลับคืนมา การยึดมั่นในพระวาทะของพระเจ้าอย่างไม่หวั่นไหว เช่นเดียวกับที่แสดงออกในวิกฤตการณ์ของการปฏิรูปศาสนาครั้งนั้นเป็นความหวังเดียวของการปฏิรูปในวันนี้ {GC 204.2}

มีสัญญาณบอกเหตุปรากฏออกมาให้เห็นถึงอันตรายที่มีต่อชาวโปรเตสแตนต์ แต่มีสัญญาณบอกเหตุเช่นกันว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงยื่นออกมาปกป้องผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์ ช่วงเวลานั้นเองที่ “เมล็ทธ์ธอนนำทางพาซีโมน ไกรเนอูส สหายของเขาให้รีบเร่งเดินทางผ่านถนนของเมืองสพายส์อย่างรวดเร็วมุ่งหน้าไปยังแม่น้ำโรน เร่งเร้าให้เขาข้ามแม่น้ำไปให้ได้ ซีโมนแปลกใจกับการผลัดดันอย่างเร่งรีบเช่นนี้ เมล็ทธ์ธอนเล่าให้ฟังในภายหลังว่า ‘มีชายชราคนหนึ่งท่าทางเคร่งขรึมจริงจังและเป็นคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักมาปรากฏต่อหน้าข้าพเจ้าและพูดว่า ในอีกหนึ่งนาทีกษัตริย์เฟอร์ดินันด์จะส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการมาจับตัวไกรเนอูส’ {GC 205.1}

ในช่วงเวลากลางวันนั้น เฟเบอร์ ดุษฎีบัณฑิตท่านหนึ่งของพระสันตะปาปาได้เทศนากล่าวเรื่องน่าอัศจรรย์อันฉาวใส่ไกรเนอูสและปิดท้ายด้วยการ

โต้เถียงกันถึงเรื่องที่เขาปกป้อง “ความผิดบางอย่างที่น่ารังเกียจ” “เฟเบอร์ปิดบังความโกรธของตนไว้ แต่ได้เข้าเฝ้าพระราชอาและทันทีหลังจากนั้นได้รับคำสั่งให้นำตัวศาสตราจารย์ผู้โง่เงาแห่งเมืองไฮเดลสเบิร์กมา เมล็ทธ์ธอนไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงช่วยมิตรคนหนึ่งของเขาด้วยการทรงบัญชาให้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเตือนเขาล่วงหน้าในเรื่องนี้ {GC 205.2}

“เขายืนอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำโรนอย่างหนึ่ง คอยจนกระทั่งกระแสน้ำของแม่น้ำได้ช่วยไกรเนอูสให้พ้นจากผู้ที่ข่มเหงเขา เมล็ทธ์ธอนร้องขึ้นขณะที่มองเห็นเพื่อนอยู่บนฝั่งตรงข้ามว่า ‘ในที่สุดเขาก็หลุดพ้นจากเขี้ยวเล็บของผู้กระหายเลือดของคนบริสุทธิ์’ เมื่อเขาเดินทางกลับถึงบ้าน เมล็ทธ์ธอนได้รับข่าวว่าเจ้าหน้าที่ได้มาตามหาไกรเนอูสและบุกค้นหาเขาที่บ้าน” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 205.3}

การปฏิรูปศาสนาจะต้องถูกยกชูขึ้นให้โดดเด่นยิ่งกว่าคนยิ่งใหญ่เด่นดังทั้งหลายของโลก เจ้าผู้ครองแคว้นอิวาน-เจลลิคัลถูกปฏิเสธการรับฟังจากกษัตริย์เฟอร์ดินันด์ แต่พวกเขากลับได้รับโอกาสให้เสนออุดมการณ์ต่อหน้าจักรพรรดิและองค์ประชุมของเจ้าหน้าที่ชั้นสูงทั้งหลายของคริสตจักรและของรัฐ เพื่อเป็นการสงบความขัดแย้งที่รบกวนอาณาจักรจักรพรรดิซาร์ลส์ที่ 5 จึงทรงบัญชาให้เปิดประชุมรัฐสภาขึ้นที่เมืองออกซ์บูร์ก

ในปีถัดจากการประท้วงที่เมืองสพายส์ จักรพรรดิทรงประกาศว่าจะทำหน้าที่เป็นองค์ประธานเอง จึงส่งหมายเรียกผู้นำโปรเตสแตนต์ทั้งหลายให้มายังสถานที่แห่งนี้ {GC 205.4}

ภัยอันตรายใหญ่หลวงคุกคามงานการปฏิรูปศาสนาอยู่ แต่ผู้สนับสนุนยังคงมอบความหวังใจของอุดมการณ์ของตนไว้กับพระเจ้าและปฏิญาณตนที่จะยึดมั่นอยู่ในพระกิตติคุณ ที่ปรึกษาของอิลีกเตอร์แห่งแคว้นแซกโซนีขอรับรองไม่ให้พระองค์ไปปรากฏตัวที่ประชุมรัฐสภา พวกเขาบอกว่าจักรพรรดิต้องการให้เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายมาชุมนุมกันเพื่อล่อพวกเขามาติดกับดัก “การเดินทางไปที่นั่นและปิดตัวเองอยู่ภายในกำแพงเมืองพร้อมกับศัตรูที่มีขุมกำลังมากมายไม่เป็นการเสี่ยงไปหน่อยหรือ” แต่คนอื่น ๆ ประกาศอย่างสง่าผ่าเผยว่า “ขอให้เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายวางตัวอย่างกล้าหาญและงานของพระเจ้าจะรอด” ลูเธอร์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงสัตย์ชื่อ พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเรา” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 2 อิลีกเตอร์เสด็จพร้อมด้วยผู้ติดตามมุ่งหน้าไปยังเมืองออกซ์บูร์ก ทุกคนคุ้นเคยกับภัยอันตรายที่กำลังคุกคามพระองค์และหลายคนเดินทางมุ่งหน้าไปด้วยสีหน้าที่ขุ่นมัวและหัวใจที่เป็นทุกข์ แต่ลูเธอร์เดินทางพร้อมกับพวกเขาจนถึงเมืองโคบูร์ก และได้หนุนความเชื่อที่ตกต่ำของพวกเขาด้วยการร้องเพลงสรรเสริญที่แต่งขึ้นมาใน

ขณะที่เดินทาง “พระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการที่แข็งแรง” เสียงเพลงหนุนใจขจัดทั้งความกังวลใจ ผ่อนคลายความทุกข์แก่หัวใจหลายดวง {GC 206.1}

เจ้าผู้ครองแคว้นที่ปฏิรูปแล้วทั้งหลายตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะจัดทำถ้อยแถลงทางทัศนคติออกมาอย่างเป็นระบบพร้อมหลักฐานจากพระคัมภีร์เพื่อเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา และมอบภาระการเตรียมงานให้กับลูเธอร์ เมลลิงค์ธอนและเพื่อนๆ ถ้อยแถลงฉบับนี้เป็นที่ยอมรับร่วมกันของชาวโปรเตสแตนต์ถือว่าเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อของพวกเขาและได้รวมตัวกันเพื่อลงชื่อในเอกสารสำคัญนี้ มันเป็นช่วงเวลาที่สำคัญและทดสอบความเชื่อของพวกเขา นักปฏิรูปศาสนารอใจไม่ต้องการให้อุดมการณ์ของพวกเขาไปพัวพันกับปัญหาทางการเมือง พวกเขาารู้สึกว่าการปฏิรูปศาสนาไม่ควรใช้อิทธิพลใดนอกจากที่ออกมาจากพระวาจนะของพระเจ้า ในขณะที่เจ้าผู้ครองแคว้นต่าง ๆ ที่เป็นคริสเตียนกำลังเดินทางเข้ามาในแถลงการณ์ฉบับนี้น้อยยี่สิบ เมลลิงค์ธอนร้องขจัดขึ้นมาว่า “นี่เป็นเรื่องของนักศาสนศาสตร์และของอาจารย์ที่จะนำเสนอเรื่องเหล่านี้ ให้เราสงวนผู้มีอำนาจปกครองทั้งหลายของบ้านเมืองเพื่องานอื่นดีกว่า” ดยุคยอห์นแห่งแคว้นแซกโซนีตรัสตอบว่า “ขอให้พระเจ้าทรงห้ามท่านเถิด ที่ท่านจะมาขวางเราไม่ให้มีส่วนร่วม เราตัดสินใจแล้วที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยไม่หวัง

ตัวเราเองในเรื่องของมงกุฏ เรามีความปรารถนาที่จะยอมรับพระเจ้า สำหรับเราแล้ว หมวกตำแหน่งและเสื้อประจำตำแหน่งของเรามีค่าไม่เท่ากับกางเขนของพระเยซูคริสต์” เมื่อพูดจบแล้ว พระองค์ก็ลงนามในเอกสาร เจ้าผู้ครองแคว้นอีกพระองค์หนึ่งพูดขณะที่จับปากกาขึ้นมาว่า “หากเกียรติของพระเยซูคริสต์จอมเจ้านายของเราต้องการให้เราทำเช่นนี้ เราก็อพร้อมแล้ว...ที่จะทิ้งสมบัติและชีวิตไว้เบื้องหลัง” พระองค์ตรัสต่อว่า “เรายอมประกาศสละพลเมืองและรัฐการปกครองของเรา ยอมสละดินแดนที่มีธงของบรรพบุรุษของเราอยู่ในมือมากกว่าที่จะยอมรับหลักคำสอนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากคำสอนที่บรรจุในเอกสารแถลงการณ์ฉบับนี้” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 2 คนของพระเจ้ามีความเชื่อและความกล้าหาญเช่นนี้แหละ {GC 206.2}

เวลาที่กำหนดไว้เพื่อเข้าเฝ้าจักรพรรดิมาถึงแล้ว จักรพรรดิซาร์ลส์ที่ 5 ทรงขึ้นประทับบนบัลลังก์ มีอีเล็กเตอร์และเจ้าผู้ครองแคว้นมากมายล้อมโดยรอบและทรงให้เรียกนักปฏิรูปศาสนาชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายเข้าเฝ้า มีการอ่านถ้อยแถลงความเชื่อ ในที่ชุมนุมอันงามสง่านั้น ความจริงของพระกิตติคุณเปล่งออกมาอย่างชัดเจนและเปิดโปงความผิดของคริสตจักรเปป้าออกมาอย่างชัดเจน จะกล่าวได้ว่า “เป็นวันยิ่งใหญ่ที่สุดของงานปฏิรูปศาสนาและเป็นวันที่มีเกียรติที่สุดวันหนึ่งของ

ประวัติศาสตร์ของคริสเตียนและของมนุษยชาติ” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 7 {GC 207.1}

เวลาผ่านไปเพียงไม่กี่ปีนับตั้งแต่บาทหลวงแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กยืนขึ้นอย่างโดดเด่นยวที่เมืองวอร์มส์ต่อหน้าที่ประชุมสภาแห่งชาติ บัดนี้เจ้าผู้ครองแคว้นผู้ทรงเกียรติที่สุดและมีอำนาจมากที่สุดของอาณาจักรหลายพระองค์ได้เข้ามาแทนที่ของเขา ลูเธอร์ได้รับคำสั่งห้ามปรากฏตัวที่เมืองออกซ์บูร์ก แต่เขาอยู่ที่นั่นโดยทางคำพูดและคำอธิบาย เขาเขียนบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้าดีใจอย่างล้นพ้นที่มีชีวิตอยู่จนถึงชั่วโมงนี้เมื่อพระนามของพระคริสต์ได้รับการเชิดชูในสถานที่สาธารณะและในที่ชุมนุมอันทรงเกียรติโดยคณะผู้เชื่ออันสง่างามนี้” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 7 ข้อพระคัมภีร์ที่ว่า “ข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระโอวาทของพระองค์เฉพาะพระพักตร์บรรดาพระราชา” สดุดี 119:46 จึงสำเร็จด้วยประการฉะนี้” {GC 207.2}

ในสมัยของเปาโล พระกิตติคุณที่เป็นเหตุให้ท่านถูกคุมขังนั้นก็ถูกนำขึ้นสู่สายตาของเจ้าชายและขุนนางทั้งหลายของเมืองจักรพรรดิในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ในโอกาสนี้ สิ่งที่จักรพรรดิทรงประกาศห้ามเทศนาบนธรรมาสันกลับถูกนำมาประกาศในพระราชวัง ถ้อยคำที่หลายคนถือว่าแม้แต่คนรับใช้ก็ไม่สมควรฟังนั้นได้ตั้งขึ้นเพื่อให้ขุนนางและเจ้านายของอาณาจักรได้ยินด้วย

ความประหลาดใจ พระราชาและบุคคล ยิ่งใหญ่กลายเป็นเป็นผู้ฟังเสียงเอง เจ้าฟ้าชายมกุฎราชกุมารหลายพระองค์ กลายเป็นนักเทศน์และเรื่องทีเทศน์คือ สัจธรรมของพระเจ้า มีนักเขียนคนหนึ่ง บันทึกลงไว้ว่า “ตั้งแต่สมัยของอัครทูต ยังไม่เคยมีงานที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือการเป็น พยานความเชื่อที่ดีเลิศกว่าครั้งนี้” D'Aubigné เล่มที่ 14 บทที่ 7 {GC 208.1}

บิชอปองค์หนึ่งของพระสันตะปาปา เปิดเผยว่า “ทุกสิ่งที่ชาวลูเธอรัน กล่าวมานั้นเป็นความจริง เราปฏิเสธ ไม่ได้” บิชอปอีกองค์ตามตร. เอก ว่า “ท่านจะใช้เหตุผลที่ดีกว่ามาลบล้าง คำพยานความเชื่อของอิลีกเตอร์และ คณะของเขาทำไว้หรือไม่” คำตอบคือ “หากจะใช้งานเขียนของอัครทูตและของ ผู้เผยพระวจนะมาลบล้างแล้ว ไม่ได้เลย แต่เมื่อใช้ของพวกบาทหลวงและของ สภาก็จะทำได้” ผู้ถามได้ตอบว่า “เรา เข้าใจแล้วตามที่ท่านบอกมา นั่นคือว่า ชาวลูเธอรันอยู่ในพระคัมภีร์และพวก เราอยู่นอกพระคัมภีร์” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 8 {GC 208.2}

เจ้าผู้ครองแคว้นของประเทศเยอรมนี บางพระองค์ทรงหันกลับมาอยู่ฝ่ายการ ปฏิรูปความเชื่อ จักรพรรดิเองทรงเปิด เผยว่าเอกสารของชาวโปรเตสแตนต์ ไม่เป็น น้อย่างอื่นนอกจากความจริง ถ้อยแถลงสารภาพความเชื่อนี้ถูกแปล เป็นหลายภาษาและกระจายไปทั่วยุโรป และเป็นที่ยอมรับของคนจำนวนนับล้าน

ในยุคต่อๆ มาว่าเป็นการแสดงออกถึง ความเชื่อของพวกเขา {GC 208.3}

ผู้รับใช้ที่ชื่อสัตย์ของพระเจ้าไม่ได้ ทำงานอย่างโดดเดี่ยว ในขณะที่เทพผู้ ครอง ศักดิ์เทพ และวิญญาณชั่วใน สถานฟ้าอากาศรวมกันต่อต้านพวกเขา พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของ พระองค์ หากตาของพวกเขาจะเปิด ออก พวกเขาจะเห็นหลักฐานการทรง ร่วมสถิตของพระเจ้าและการทรงช่วย อย่างเด่นชัดเช่นเดียวกับที่ประทานให้ผู้ เผยพระวจนะในโบราณกาล เมื่อคนรับ ใช้ของเอลีซาซีให้เขาดูกองทัพของศัตรู ที่ล้อมพวกเขาและตัดโอกาสหนีทุกเส้น ทาง ผู้เผยพระวจนะอธิษฐานว่า “ข้าแต่ พระยาห์เวห์ ขอทรงเปิดตาของเขาเพื่อ เขาจะได้เห็น” 2 พงศกษัตริย์ 6:17 และ ดูเถิด มีรถและม้าเพลิงอยู่เต็มทั่วภูเขา กองทัพของชาวสวรรค์ตั้งป้อมอยู่เพื่อ ปกป้องคนของพระเจ้า ในลักษณะ เดียวกัน ทูตสวรรค์ยื่นปกป้องล้อมรอบ ผู้รับใช้ทั้งหลายในขบวนการของการ ปฏิรูปศาสนา {GC 208.4}

มีหลักการหนึ่งที่ลูเธอร์ถือรักษาอย่าง เหนียวแน่นที่สุดคือการไม่เข้าไปพึ่ง อำนาจฝ่ายโลกให้มาสนับสนุนงานการ ปฏิรูปและไม่ขออาวุธเพื่อการปกป้อง เขาชื่นชมปรีดาที่เจ้าผู้ครองแคว้นของ อาณาจักรหลายพระองค์ได้ทรงสารภาพ ตอบยอมรับพระกิตติคุณ แต่เมื่อพวกเขาเสนอที่จะเข้าร่วมเป็นพันธมิตร ในการปกป้อง ลูเธอร์จะประกาศว่า

“พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ควรเป็นผู้ปกป้องหลักคำสอนของพระกิตติคุณ... หากมนุษย์ยุ่งกับเรื่องนี้อย่างน้อยเท่าไร การเข้าแทรกแซงเรื่องนี้ของพระเจ้าก็จะโดดเด่นมากขึ้นเท่านั้น ในทัศนะของเขาแล้ว คำเตือนภัยของฝ่ายการเมืองเกิดจากความกลัวที่ไร้คุณค่าและความไม่วางใจที่เต็มไปด้วยบาป” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14 {GC 209.1}

เมื่อศัตรูทรงพลังทั้งหลายรวมตัวกันเพื่อล้มล้างความเชื่อของการปฏิรูปและดูประหนึ่งว่าดาบหลายพันเล่มกำลังจะชักออกจากฝักมาห้ำหั่นกันนั้น ลูเธอร์เขียนไว้ว่า “ซาตานกำลังพ่นความโกรธของมันออกมา พระสันตะปาปาผู้ไร้คุณธรรมทรงกำลังวางอุบายและพวกเรากำลังถูกคุกคามด้วยสงคราม จงชักชวนประชาชนมาต่อสู้อย่างกล้าหาญอยู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าด้วยความเชื่อและคำอธิษฐาน เพื่อว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงมีชัยต่อศัตรูของเราและทรงระงับพวกเขาด้วยวิธีสันติ สิ่งที่เราต้องการมากที่สุด งานที่เราต้องทำมากที่สุดคือการอธิษฐาน จงบอกกับประชาชนว่าบัดนี้พวกเขากำลังเป็นเป้าของคมดาบและความโกรธแค้นของซาตานและจงบอกให้พวกเขาอธิษฐาน” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14 {GC 209.2}

อีกครั้งหนึ่งในเวลาต่อมาเมื่อพูดถึงเรื่องการรวมตัวเป็นพันธมิตรที่ผู้ครอง

แคว้นผู้ฝึกฝนการปฏิรูปศาสนาวางแผนที่จะตั้งขึ้น ลูเธอร์เปิดเผยว่าอาวุธเดียวที่จะใช้ในการต่อสู้ก็คือ “ดาบของพระวิญญาณ” เขาเขียนจดหมายถึงอเล็กเตอร์แห่งแคว้นแซกโซนีว่า “ด้วยจิตสำนึกของเรา เราไม่อาจเห็นชอบกับการตั้งกลุ่มพันธมิตรที่เสนอขึ้นมา เรายอมตายสิบครั้งแทนที่จะเห็นพระกิตติคุณเป็นเหตุทำให้ต้องหลังเลือดเพียงหยดเดียว หน้าที่ส่วนของพวกเราต้องเป็นเหมือนลูกแกะที่กำลังถูกนำไปฆ่า เราต้องแบกกางเขนของพระคริสต์ ขอให้ท่านผู้สูงศักดิ์อย่าตกใจกลัว คำอธิษฐานของเราทำงานได้ผลมากกว่าคำคุยโอ้อวดของศัตรูของเรา เพียงแต่อย่าให้พระหัตถ์ของพระองค์เปื้อนเลือดของพี่น้องของพระองค์ หากจักรพรรดิทรงกำหนดมอบเราให้กับศาลตัดสินความ เราก็พร้อมที่จะไปปรากฏตัว พระองค์ไม่อาจทรงปกป้องความเชื่อของเราได้ แต่ละคนควรเชื่อด้วยความเสี่ยงภัยของเขาเอง” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 1 {GC 209.3}

จากสถานที่ลี้ลับของการอธิษฐานพลังที่เขย่าโลกของขบวนการปฏิรูปศาสนาอันยิ่งใหญ่ก็ปรากฏขึ้น ณ ที่นั้นผู้รับใช้ของพระเจ้าวางเท้าของพวกเขาลงบนศิลาแห่งคำมั่นสัญญาด้วยความสงบศักดิ์สิทธิ์ ในระหว่างการต่อสู้ที่ออกซ์บูร์ก ลูเธอร์ “ไม่ยอมให้สักวันหนึ่งผ่านไปโดยไม่อุทิศเวลาอย่างน้อยสามชั่วโมงให้การอธิษฐานและนั่นก็เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดเพื่อการศึกษา”

ในห้องส่วนตัวของเขา จะได้ยินเสียงของเขาที่พรังพรูทูลขอต่อพระเจ้าด้วยถ้อยคำ “ที่เปี่ยมด้วยการเทิดทูน ความยำเกรง และความหวัง เหมือนคนหนึ่งที่พักกับมิตรสหาย” “ข้าพเจ้าทราบดีว่า พระองค์ทรงเป็นพระบิดาและพระเจ้าของเรา” เขาพูด “และพระองค์จะทรงขับไล่ผู้ที่กดขี่ข่มเหงเหล่าบุตรของพระองค์ไป เพราะพระองค์เองทรงได้รับภัยอันตรายร่วมกับพวกเรา เรื่องทั้งหมดนี้เป็นของพระองค์และเพราะการทรงควบคุมของพระองค์เท่านั้นที่เราทั้งหลายยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้อง ขอพระองค์ทรงปกป้องพวกเราด้วยเถิด โอ พระบิดาเจ้าข้า” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 6 {GC 210.1}

เขาเขียนจดหมายถึงเมลลิงค์ธอนผู้กำลังถูกความเครียดและความกลัวทับถมว่า “พระคุณและสันติสุขในพระคริสต์ ข้าพเจ้าพูดว่าในพระคริสต์ไม่ใช่ในโลก อาเมน ข้าพเจ้าเกลียดและเกลียดอย่างถึงที่สุดเกลียดความกังวลสุดโต่งที่กำลังกัดกินท่านอยู่ หากอุดมการณ์นั้นไม่ยุติธรรม สลัดทิ้งไปเลย

หากเป็นงานที่ชอบธรรม แล้วทำไมเราจึงต้องไม่เชื่อตรงกับคำสัญญาของพระองค์ที่ทรงบัญชาให้เรานอนหลับโดยปราศจากความกลัวแล้ว...เราจะไม่ขาดพระคริสต์ในงานที่เกี่ยวกับความยุติธรรมและสัจธรรมเลย พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ทรงครองราชย์อยู่ แล้วเรายังจะกลัวอะไรกันอีกเล่า” *Ibid.* เล่มที่ 14 บทที่ 6 {GC 210.2}

พระเจ้าทรงสดับคำทูลขอของผู้รับใช้ของพระองค์อย่างแน่นอน พระองค์ประทานพระคุณและความกล้าหาญให้แก่เจ้าผู้ครองแคว้นและผู้รับใช้ทั้งหลาย เพื่อเก็บรักษาสัจธรรมไว้ต่อสู้กับผู้กุมอำนาจแห่งความมืดของโลกนี้ พระเจ้าตรัสว่า “นี่แหละ เราวางศิลาก้อนหนึ่งลงในศิโยน เป็นศิลาหัวมุมที่เลือกสรรอันล้ำค่าและใครที่เชื่อในพระองค์ก็จะไม่ผิดหวัง” 1 เปโตร 2:6 นักปฏิรูปชาวโปรเตสแตนต์ได้ก่อตั้งบนรากฐานของพระคริสต์และประตูแห่งนรกจะไม่มีทางเอาชนะพวกเขา {GC 210.3}

12

การปฏิรูปศาสนาในประเทศฝรั่งเศส

การประท้วงที่เมืองสปายส์และการสลายภาพความเชื่อที่เมืองออกซ์บูร์กซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะของการปฏิรูปศาสนาในประเทศเยอรมนีนั้นก่อให้เกิดความขัดแย้งและความอึมครึมตามมาเป็นเวลาหลายปี ความแตกแยกของผู้สนับสนุนและการคุกคามของศัตรูที่เข้มแข็งกว่านั้นทอนกำลังจนดูเหมือนว่าขบวนการนิกายโปรเตสแตนต์คงต้องพบการล่มสลายเป็นแน่ คนนับพันประทับตราคำพยานของพวกเขาด้วยเลือดของตนเอง สงครามกลางเมืองระเบิดขึ้น อุดมการณ์ของชาวโปรเตสแตนต์ถูกผู้เชื่อแนวหน้าคนหนึ่งหักหลัง ส่งผลให้เจ้าผู้ครองแคว้นที่ฝักใฝ่ปฏิรูปผู้สูงศักดิ์ที่สุดพระองค์หนึ่งตกไปอยู่ในมือของจักรพรรดิและเป็นเชลยถูกลากจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง แต่ในเสี้ยววินาทีของชัยชนะที่อยู่แต่เอื้อมนี้เอง ความฟ่ายแพ้เข้าจู่โจมจักรพรรดิ พระองค์ทอดพระเนตรเหยื่อถูกฉกชิงออกไปจากอู่พระหัตถ์ต่อหน้าต่อตา ในที่สุดพระองค์ทรงจำยอมต้องอนุญาตให้เสรีภาพแก่หลักคำสอนที่พระองค์ทรงมุ่งมั่นทำลายมาทั้งชีวิตของพระองค์ พระองค์ทรงเอกราชอาณาจักรสมบัติและชีวิตทั้งหมดเป็นเดิมพันในการบดขยี้พวกนอกรีตให้สิ้นซาก บัดนี้ทรงเห็นสงครามทำลายกองทัพของ

พระองค์เอง ดุดกินทรัพย์สินของพระองค์อาณาจักรต่างๆ ของพระองค์ถูกคุกคามจากการกบฏ ในขณะที่ทุกแห่งหนความเชื่อที่พระองค์ทรงพยายามกำจัดกำลังแผ่ขยายวงกว้างยิ่งขึ้น จักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงกำลังต่อสู้กับอุทยานาภาพอันลึฬัพัญญู พระเจ้าตรีสว่า “จงเกิดความสว่าง” ปฐมกาล 1:3 แต่จักรพรรดิทรงใช้ความพยายามที่จะรักษาความมืดให้ปกคลุมอย่างไม่สิ้นสุด เป้าหมายของพระองค์ล้มเหลวและในสภาพที่แก่ก่อนวัย และความเสื่อมโทรมจากการต่อสู้มานาน พระองค์จึงทรงสละราชสมบัติและทรงหลบไปเก็บตัวอยู่ในวัด {GC 211.1}

ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ก็เหมือนกับที่ประเทศเยอรมนี ต้องพบกับวันมืดมนของการปฏิรูปศาสนา ในขณะที่มีหลายเขตปกครองรับความเชื่อการปฏิรูปแล้วก็ตาม เขตอื่นๆ ก็ยังยึดติดอยู่กับศาสนาของโรม การกดขี่เข้มแข็งของพวกเขาที่กระทำต่อผู้ที่ต้องการรับศีลธรรมก่อให้เกิดสงครามกลางเมือง สวิงก็ลีและหลายคนที่เข้าร่วมกับเขาในการปฏิรูปล้มเสียชีวิตในสนามการต่อสู้นองเลือดที่เมืองเคพเพลอ์โคล์มพาเตียสถูกเรื่องหายนะน่ากลัวเหล่านี้รุมเร้า ไม่นานต่อมา ก็เสียชีวิต โรมประสบชัยและดูเหมือนว่าในสถานที่หลายแห่งโรมกำลังได้สิ่งทั้งหลายที่เธอสูญเสีย

ไปกลับคืนมา แต่พระองค์ผู้ประทานคำแนะนำตั้งแต่นิรันดร์กาลไม่ทรงเคยทอดทิ้งพระราชกิจของพระองค์หรือประชากรของพระองค์ พระหัตถ์ของพระองค์จะทรงช่วยกู้พวกเขาออกมา ในดินแดนอื่นๆ พระองค์ทรงเรียกรวมกรชนขึ้นมาเพื่อสานต่องานการปฏิรูป {GC 211.2}

ในประเทศฝรั่งเศส วันใหม่เริ่มต้นก่อนที่ชื่อของลูเธอร์จะเป็นที่รู้จักในนามของนักปฏิรูป หนึ่งในผู้ที่พบความกระจ่างคือชายสูงอายุชื่อลาเฟบเร [Lefevre] เขาเป็นผู้มีการศึกษาอย่างกว้างขวาง เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยปารีสและเป็นผู้นิยมระบอบเปปาซอย่างจริงจังและกระตือรือร้น ในขณะที่เขาวิจัยค้นคว้าเรื่องวรรณคดีโบราณ เขาพุ่งความสนใจไปที่พระคัมภีร์และแนะนำการศึกษาเรื่องนี้ให้แก่นักศึกษาของเขา {GC 212.1}

ลาเฟบเรเป็นผู้เกิดทุนนักบุญอย่างแรงกล้า และเขากำลังดำเนิการที่จะเขียนประวัติศาสตร์เรื่องนักบุญและผู้พลีชีพทั้งหลายตามตำนานของคริสตจักร นี่เป็นงานหนักมาก แต่เขาก็เดินหน้าดำเนิการงานชิ้นนี้มาได้พอสมควรแล้ว เมื่อนึกขึ้นได้ว่าเขาอาจหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้จากในพระคัมภีร์ ด้วยเป้าหมายนี้เขาจึงเริ่มศึกษาพระคัมภีร์ แน่นนอนทีเดียว เขาพบนักบุญในพระคัมภีร์ แต่ไม่ใช่เป็นไปตามรูปแบบที่บันทึกของพวกโรมัน ความกระจ่างเจิดจ้าจากพระเจ้าปรากฏขึ้นในสติปัญญาของเขา ด้วยความประหลาดใจและความรังเกียจ เขาหัน

หลังให้กับงานที่เขากำหนดให้ตนเองและอุทิศตนให้กับการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ในไม่ช้าเขาเริ่มสอนสัจธรรมอันล้ำค่าที่เขาค้นพบ {GC 212.2}

ในปี ค.ศ. 1512 ก่อนที่ทั้งลูเธอร์และสวิงก็ลีเริ่มงานการปฏิรูป ลาเฟบเรเขียนบันทึกไว้ว่า “ด้วยความเชื่อ พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานความชอบธรรมนั้นแก่เรา ซึ่งโดยพระคุณเท่านั้นที่จะชำระเราให้บริสุทธิ์สำหรับชีวิตนิรันดร์” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 1 เมื่อเขาใคร่ครวญถึงความลึกกลับของการไถ่ให้รอดแล้ว เขาร้องอุทานขึ้นมาว่า “โอ การแลกเปลี่ยนอันยิ่งใหญ่ที่เหนือคำพูดใดๆ พระองค์ผู้ทรงปราศจากบาปถูกตัดสินให้ตายและคนผิดกลับเป็นอิสระ พระผู้อำนวยพรทรงแบกรับคำสาปและคนที่สมควรถูกสาปกลับได้รับพระพร พระผู้ให้กำเนิดชีวิตสิ้นพระชนม์และคนตายกลับมีชีวิตอยู่ต่อไป ความมีดปกคลุมพระสิริอันเจิดจ้า แต่ผู้ที่ไม่รู้อะไรเลยนอกจากความสับสนกลับได้สวมอาภรณ์แห่งพระสิริ” D'Aubigné, London ed. เล่มที่ 12 บทที่ 2 {GC 212.3}

ในขณะที่เขาสอนว่าพระสิริแห่งการช่วยให้รอดเป็นของพระเจ้าเพียงผู้เดียว นั้น เขาก็ประกาศเช่นกันว่าหน้าที่ของการเชื่อฟังเป็นของมนุษย์ เขาพูดว่า “หากท่านเป็นสมาชิกในคริสตจักรของพระคริสต์ ท่านเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระองค์ หากท่านเป็นของพระกายของพระองค์ ท่านก็จะเปี่ยมด้วยพระ

ลักษณะของพระเจ้า...โอ หากมนุษย์จะเข้าถึงความเข้าใจของอภิสิทธิ์นี้ เขาจะดำเนินชีวิตที่สะอาด บริสุทธิ์มีศีลธรรม และนำเคารพมากเพียงไร และจะนำซึ่งเพียงไรเมื่อเปรียบเทียบกับความสง่างามภายในตัวเขาซึ่งเป็นความสง่างามที่ตาฝ่ายเนื้อหนังมองไม่เห็น และแล้วเขายังจะนึกถึงความสง่างามทั้งหมดของโลกนี้อีกหรือ” *Ibid.* เล่มที่ 12 บทที่ 2 {GC 213.1}

ในหมู่นักเรียนของลาเพบเรมีบางคน ที่ฟังถ้อยคำของเขาอย่างใจจดใจจ่อและเป็นผู้ที่จะประกาศสัจธรรมต่อไปหลังจากเสียงของผู้เป็นครูจะยุติไปนานแล้ว ตัวอย่างเช่น วิลเลียม ฟาเรล [William Farel] เขาเป็นบุตรชายของพ่อแม่ที่เคร่งครัดศาสนาและถูกอบรมให้รับความเชื่อในคำสอนของคริสตจักรโดยไม่สงสัย เขาอาจพูดถึงตนเองเหมือนที่อัครทูตเปาโลพูด “ข้าพเจ้าบาทดำเนินชีวิตตามลัทธิที่เคร่งที่สุดในศาสนาของพวกข้าพเจ้าบาทคือเป็นพวกฟาริสี” กิจการ 26:5 เขาเป็นผู้นิยมลัทธิโรมันที่เคร่งครัด เขาร่วมรื้อนด้วยความกระตือรือร้นที่จะทำลายทุกคนที่กล้าต่อต้านคริสตจักร ในเวลาต่อมาเขาพูดถึงชีวิตของเขาในเวลานั้นว่า “ข้าพเจ้าจะขบฟันของข้าพเจ้าเหมือนสุนัขป่าที่ดุร้ายเมื่อข้าพเจ้าได้ยินใครก็ตามที่พูดต่อต้านพระสันตะปาปา” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 2 เขาไม่เคยลดละการเชิดชูบรรดานักบุญ เขาผลัดเปลี่ยนไปเข้าพิธีตามโบสถ์ต่างๆ ของกรุง

ปารีสโดยมีลาเพบเรเป็นเพื่อน กราบไหว้ นมัสการที่แท่นบูชาและตกแต่งศาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ด้วยของถวาย แต่การถือปฏิบัติสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้นำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณของเขาเลย ความสับสนผิดในบาปตราตรึงอยู่กับเขาซึ่งการปลงอาบัติทั้งหมดไม่อาจที่จะขจัดทิ้งไปได้ดังเสียงที่มาจากสวรรค์ เขาได้ยินคำของนักปฏิรูปศาสนาที่ว่า “ความรอดได้มาโดยพระคุณ” “พระองค์ผู้ไม่ทรงมีบาปได้ถูกกำหนดให้ตายและอาชญากรได้รับการปลดปล่อย” “กางเขนของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเปิดประตูของสวรรค์และปิดประตูของนรก” {GC 213.2}

ฟาเรลตอบรับสัจธรรมอย่างชื่นชมยินดีเหมือนเช่นการกลับใจของเปาโล เขาหันหลังให้กับพันธนาการผูกมัดของประเพณีไปสู่เสรีภาพของพระบุตรของพระเจ้า เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าเดินกลับมาตั้งลูกแกะที่ล้อมตนและไม่มีภัย แทนที่จะเป็นสุนัขจิ้งจอกที่มีหัวใจฆาตกร เขาถอนหัวใจทั้งสิ้นของเขาออกไปให้พ้นจากพระสันตะปาปาและมอบถวายแด่พระเยซูคริสต์” D'Aubigné เล่มที่ 12 บทที่ 3 {GC 214.1}

ในขณะที่ลาเพบเรเผยแพร่ความกระจ่างแก่หมู่นักศึกษาต่อไปนั้น ฟาเรลรับใช้พระคริสต์อย่างกระตือรือร้นเหมือนเช่นที่เคยทำให้กับงานของพระสันตะปาปา เขาออกประกาศสัจธรรมในที่สาธารณะ ไม่นานต่อมา บิชอปแห่งเมืองมีอูสที่เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งของคริสตจักรได้เข้ามาพร้อมกับพวกเขา มีครูชั้นนำมาก

ด้วยความสามารถและความรู้ได้เข้าร่วมงานประกาศข่าวประเสริฐและสามารถนำคนทุกคนขึ้นเข้ามาเชื่อ จากบ้านของช่างฝีมือและชาวนาไปจนถึงราชวังของพระราชินี พระชนินุชราชของกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ซึ่งขณะนั้นเป็นพระราชวงศ์ที่ปกครองอยู่ได้มารับเชื่อเรื่องการปฏิรูป ดูเหมือนว่าช่วงเวลาหนึ่งกษัตริย์เองและพระราชชนนีให้ความเห็นชอบกับเรื่องนี้ นักปฏิรูปรอคอยเวลาเมื่อทั้งประเทศฝรั่งเศสจะเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มของข่าวประเสริฐอย่างเปี่ยมด้วยความหวัง {GC 214.2}

แต่พวกเขาไม่สมหวัง การทดลองและการกดขี่ข่มเหงรอคอยสาวกของพระคริสต์อยู่ แต่ด้วยความเมตตาปรานี เรื่องนี้จึงถูกปกปิดไม่ให้พวกเขามองเห็น มีช่วงเวลาแห่งสันติเข้ามาแทรกเพื่อเสริมพลังสำหรับรับมือกับพายุลูกใหญ่ และการปฏิรูปศาสนาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว บิชอปแห่งเมืองมีอุสทำงานด้วยความกระตือรือร้นในแคว้นการปกครองของท่านเพื่อสอนทั้งนักบวชและประชาชนบาทหลวงที่ขาดความรู้และไร้ศีลธรรมถูกปลดทิ้งไปหมดและเท่าที่พอจะทำได้นำผู้ที่มีความรู้และเคร่งครัดฝ่ายศาสนาเข้ามาทำงานแทน บิชอปองค์นี้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้ประชาชนของท่านเข้าถึงพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวของเขาเองและในไม่ช้าก็ทำเรื่องนี้จนสำเร็จ ลาเพบเรลงแรงแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่และในช่วงเวลาเดียวกับที่พระคัมภีร์ภาษาเยอรมันของลูเธอร์ออกมาจากโรง

พิมพ์ที่เมืองวิตเทนเบิร์ก พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ภาษาฝรั่งเศสก็ถูกจัดพิมพ์เผยแพร่ในเมืองมีอุส บิชอปทุ่มเททั้งแรงงานและค่าใช้จ่ายเพื่อแจกจ่ายพระคัมภีร์ไปยังวัดต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การดูแลของท่านและในไม่ช้าชาวนาแห่งเมืองมีอุสเป็นเจ้าของพระคริสตธรรมคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ {GC 214.3}

จิตวิญญาณเหล่านี้ต้อนรับข่าวสารจากสวรรค์ตั้งคนเดินทางไกลที่กระหายน้ำ เจียนตายต้อนรับน้ำพุแห่งชีวิตด้วยความชื่นชมยินดี คนงานในทุ่งนา ช่างฝีมือในโรงงาน ผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยจากงานประจำวันที่ตรากตรำโดยการสนทนาถึงสัจธรรมอันล้ำค่าของพระคัมภีร์ พอตกเย็นพวกเขาชุมนุมกันตามบ้านเพื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าและร่วมกันอธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้าแทนที่จะเดินเข้าโรงเหล้า ในไม่ช้าการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นในชุมชนเหล่านี้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นชนชั้นต่ำที่สุดและไม่มีการศึกษาและต้องทำงานหนักก็ตาม ฤทธานุภาพแห่งพระคุณของพระเจ้าที่ปฏิรูปและยกฐานะดับให้สูงขึ้นในชีวิตของพวกเขาก็ได้สำแดงออกมา ด้วยความถ่อมตน เปี่ยมด้วยความรักและความบริสุทธิ์ พวกเขาขึ้นขึ้นเป็นพยานให้เป็นที่ประจักษ์ว่าข่าวประเสริฐสามารถบรรลุอะไรได้บ้างแก่ผู้ที่รับไว้ด้วยความจริงใจ {GC 215.1}

แสงสว่างที่จุดขึ้นในเมืองมีอุสส่องไปไกล จำนวนคนที่กลับใจเพิ่มขึ้นทุกวัน

ความโกรธเคืองของผู้ที่อยู่ในอำนาจถูกสกัดกั้นไประยะเวลาหนึ่งโดยกษัตริย์ผู้ทรงรังเกียจความดันทุรังใจแคบของสภาการปกครองของสงฆ์ แต่ในที่สุดผู้นำของระบอบเปปาสีสามารถก้าวข้ามชนะ บัดนี้มี การปักเสาประหารไว้พร้อมแล้ว บิชอปแห่งเมืองมีอุสตูบงบังคับให้เลือกระหว่างเปลวเพลิงและการกลับคำ เขาเลือกทางเดินที่ง่ายกว่า แต่ฝูงแกะของเขายังคงยืนหยัดอย่างมั่นคงอยู่โดยไม่ใส่ใจกับผู้นำที่ล้มไปแล้ว หลายคนเป็นพยานให้กับสังฆกรรมในเปลวเพลิง ด้วยความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ที่หลักประหารของพวกเขาเช่นนี้ คริสตชนก่อนมตन्हเหล่านี้ได้บอกกับคนนับพันซึ่งในวันเวลาแห่งความสงบไม่เคยได้ยินคำพยานของพวกเขาเลย {GC 215.2}

ไม่เพียงแต่คนต่ำต้อยและยากจนที่จมอยู่ในความทุกข์ลำบากและความเหยียดหยามเท่านั้นที่กล้าลุกขึ้นเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ในห้องพระโรงอันโอโถงของปราสาทและในพระราชวังยังมีจิตวิญญาณเชื้อพระวงศ์ที่ถือว่าสังฆกรรมมีค่ามากกว่าทรัพย์สินสมบัติหรือยศตำแหน่งหรือแม้ชีวิต ชุดเสื้อเกราะของกษัตริย์หุ้มห่อจิตวิญญาณอันสูงส่งและมั่นคงแน่วแน่ได้ดีกว่าเสื้อคลุมและหมวกยศของบิชอป หลุยส์ เด เบอร์กวิน [Louis de Berquin] เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ เขาเป็นขุนนางชั้นอัศวิน มีความกล้าหาญและมียศศักดิ์สูงส่ง เขาเอาใจใส่กับการศึกษา มีมารยาทที่ดีและศีลธรรมไว้ที่ดี มีนักเขียนคนหนึ่ง

บันทึกไว้ว่า “เขาเป็นผู้ติดตามธรรมเนียมของชาวระบอบเปปาสีที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง และเป็นผู้ฟังคนสำคัญของพิธีมิสซาและการเทศนา...และเขายกชูคุณความดีอื่นๆของเขาทั้งหมดด้วยการแสดงความเกลียดชังเป็นพิเศษต่อนิกายลูเธอร์เรน” แต่เช่นเดียวกับคนอื่นๆ อีกมากมายที่ได้รับการทรงนำให้เข้าถึงพระคัมภีร์ เขาประหลาดใจที่ได้ค้นพบว่าคำสอนในพระคัมภีร์นั้น “ไม่ใช่หลักคำสอนของโรมแต่เป็นหลักคำสอนของลูเธอร์” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9 ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา เขาอุทิศตนเองทั้งหมดเพื่ออุดมการณ์ของข่าวประเสริฐ {GC 215.3}

“เขาเป็นขุนนางชั้นสูงที่มีการศึกษาดีเลิศที่สุดของประเทศฝรั่งเศส” ความฉลาดและวาทศิลป์ของเขา ความกล้าหาญที่เด็ดเดี่ยวและความกระตือรือร้นอย่างวีรบุรุษของเขาและบารมีที่เขามีในพระราชสำนักเพราะเขาเป็นที่พอพระทัยของพระราชินี เป็นสาเหตุให้คนทั่วไปคาดหวังว่าเขาเป็นผู้ที่ชะตากรรมกำหนดมาเป็นนักปฏิรูปศาสนาของประเทศ เบซา [Beza] กล่าวว่า “เบอร์ควินน่าจะเป็นลูเธอร์คนที่สอง หากกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ทรงเป็นอเล็กเตอร์คนที่สอง” บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีร้องตะโกนว่า “เขาเลวยิ่งกว่าลูเธอร์เสียอีก” *Ibid*, เล่มที่ 13 บทที่ 9 แนนอนที่เดียวที่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันของประเทศฝรั่งเศสรังเกียจเขามากยิ่งกว่านี้ พวกเขาจับเขาโยนใส่ห้องขังด้วยข้อกล่าวหาเป็นคนนอกศาสนา แต่

พระราชาทรงปล่อยให้เขาได้รับอิสรภาพ การต่อสู้นี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาหลายปี กษัตริย์ฟรานซิสทรงโอนเอนอยู่ระหว่าง โรมและการปฏิรูปศาสนา พระองค์ทรง ใช้วิธีผ่อนปรนกับการยับยั้งความโหดร้าย ของพวกพระนักบวชสลับกักันไป เจ้าหน้าที่ที่ ฝ่ายปกครองของพระสันตะปาปาจับ เบอร์ควินขังในเรือนจำสามครั้ง แต่พระ ราชาก็ทรงปล่อยให้เขาออกมา พระองค์ทรง ชื่นชอบความฉลาดและความงามของ อุนิสิสของเขา ไม่ทรงยอมที่จะปล่อยให้ เขาตกไปอยู่ในมือของความอาฆาตมาด ร้ายของบรรดาพระราชคณะ {GC 216.1}

ครั้งแล้วครั้งเล่ามีคำเตือนมาถึงเบอร์-ควินแจ้งถึงภัยอันตรายที่คุกคามเขาใน ประเทศฝรั่งเศสพร้อมกับรับเขาให้เดิน ตามรอยเท้าของผู้ที่พบความปลอดภัย โดยการเนรเทศตัวเองด้วยความสมัครใจ เอิร์สมัส [Erasmus] ที่ซึ่ฉลาดและเป็น นักถวญโอกาส เป็นผู้มีความรอบรู้มากมาย แต่บทพร่องในเรื่องจริยธรรมซึ่งเรียกร้อง ให้ยึดถือชีวิตและเกียรติยศที่ต้องยอม จำนวนอยู่ภายใต้สังฆกรรม ได้เขียนจดหมาย ถึงเบอร์ควินใจความว่า “ขอตัวไปเป็น ทูตของต่างประเทศซิ เดินทางท่องเที่ยว ในประเทศเยอรมนี ท่านรู้จักเบดาเป็น อย่างดี และเขาเป็นคนเช่นนี้คือเป็นสัตว์ ประหลาดพันหัว พันพิษรอบทิศ ศัตรู ของท่านช็อกอง อุดมการณ์ของท่านดีกว่า อุดมการณ์ของพระเยซูคริสต์หรือ พวก เขาจะไม่ปล่อยให้ท่านไปจนกว่าจะได้ทำลาย ท่านอย่างทุกซ์ทรมาน อย่างวางใจในการ

คุ้มครองของพระราชามากนัก ไม่ว่าใน กรณีใดๆ อย่าเอาตัวข้าพเจ้าไปประนี- ประนอมกับคณะศาสนศาสตร์” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 216.2}

แต่ขณะที่ภัยอันตรายเข้มข้นขึ้น ความกระตือรือร้นของเบอร์กวินมีแต่จะ แข็งแกร่งยิ่งขึ้น แทนที่จะทำตามคำ แนะนำให้ใช้วิธีการเมืองและเอาตัวรอด ของเอิร์สมัส เขากลับตัดสินใจเด็ดขาดที่ จะใช้วิธีที่ทำหายมากยิ่งขึ้น เขาไม่เพียง แต่จะยืนหยัดเพื่อปกป้องสังฆกรรม แต่จะ โจมตีความผิดพลาดด้วย ข้อกล่าวหาว่า เป็นพวกนอกศาสนาที่บรรดาผู้นิยมลัทธิ โรมันพยายามใช้เพื่อจ้องจำเขา เขาจะ ย้อนข้อกล่าวหาที่มัดใส่พวกเขา ผู้ต่อต้าน ที่เข้มข้นและอาฆาตมาดร้ายที่สุดของเขา คือบรรดาฤษฎีบัณฑิตผู้คงแก่เรียนและ นักบวชต่างๆ ของแผนกศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยปารีสซึ่งเป็นสถาบัน ชันนำทางด้านศาสนศาสตร์ของระดับ เมืองและระดับชาติ จากผลงานเขียนของ ฤษฎีบัณฑิตเหล่านี้เบอร์กวินร่างข้อเสนอ สิบสองรายการที่เขาประกาศอย่างเปิดเผย ว่า “ขัดกับพระคัมภีร์และเป็นคำสอน นอกกรีต” และเขายื่นทูลขอให้พระราชาทรง เป็นผู้พิพากษาในความขัดแย้งครั้งนี้ {GC 216.3}

พระราชาก็ไม่ทรงปรารถนาที่จะนำกำลัง และความเห็นต่างของคู่ต่อสู้ที่ขัดแย้งกัน มาปะทะกันและทรงยินดีที่จะมีโอกาสสยบ ความมโหฬารของพระนักบวชเหล่านี้ พระองค์ ทรงขอให้เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันใช้พระ

คัมภีร์ป้องกันอุดมการณ์ของตน พวกเขา
รู้ดีแก่ใจว่าอาวุธนี้จะเอื้อประโยชน์แก่พวกเขา
เพียงน้อยนิด การกักขัง การทรมาน
และเสาะประหารต่างหากเป็นอาวุธที่พวกเขา
ใช้ด้วยความเชี่ยวชาญ บัดนี้เหตุการณ์
กลับตาลปัตรและพวกเขา รู้ดีว่าตนเอง
กำลังจะตกลงไปในเหวที่พวกเขาตั้งใจจะ
โยนเบอร์ควินลงไป ด้วยความตกตะลึง
พวกเขาเหลือยมองรอบกายเพื่อหาทาง
หนี {GC 217.1}

“ในช่วงเวลานั้นเอง รูปปั้นของพระแม่
มารีย์หฤทัยพรหมจรรย์ที่ตั้งอยู่มุกถน
แห่งหนึ่งถูกทุบทำลาย” เกิดความวุ่นวาย
ขึ้นในเมือง ประชาชนกลุ่มใหญ่พากันวิ่ง
ไปยังสถานที่แห่งนั้นด้วยสีหน้าที่อาลัย
และโกรธจัด กษัตริย์ก็ทรงสะเทือนพระทัย
มาก นี่เป็นโอกาสที่เอื้ออำนวยประโยชน์
แก่บรรดาพระนักบวชที่จะใช้แก้ไขสถาน
การณ์ของฝ่ายตนได้เป็นอย่างดี และพวกเขา
เขาก็ไวพอกที่จะฉวยไว้ และต่างร้องขึ้นมา
ว่า “นี่คือผลงานคำสอนของเบอร์ควิน ทุก
อย่างจะถูกโค่นทิ้งไม่ว่า ศาสนา กฎหมาย
แม้แต่ราชบัลลังก์ก็ตาม โดยการวางแผน
ของพวกลูเธอรเรน” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่
9 {GC 217.2}

อีกครั้งหนึ่งเบอร์ควินถูกจับ กษัตริย์
ทรงปลื้มพระองค์ออกไปจากกรุงปารีส
เปิดโอกาสให้พระนักบวชทั้งหลายทำ
ตามใจปรารถนา นักปฏิรูปศาสนาถูก
สอบสวนและถูกตัดสินประหารและเพื่อ
ไม่ให้กษัตริย์ฟรานซิสทรงเข้าแทรกแซง
ช่วยเหลือเขา จึงสั่งให้สำเร็จโทษในวัน

เดียวกับที่ประกาศคำตัดสิน ในเวลาเที่ยง
วันเบอร์ควินถูกนำไปยังสถานที่มรณะ
ฝูงชนขนาดใหญ่มาชุมนุมกันเพื่อเป็น
พยานในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและมีหลาย
คนที่มองดูด้วยความแปลกใจและสงสัย
ว่าเหยื่อนี้ถูกเลือกมาจากครอบครัวขุนนาง
ที่ดีและกล้าหาญที่สุดของประเทศฝรั่งเศส
ความตกตะลึง การไม่เห็นด้วยอย่าง
เหยียดหยาม ความรังเกียจอย่างขมขื่น
สร้างความมัวหมองให้ปรากฏบนใบหน้า
ของฝูงชนที่เอื้อกันเข้ามา แต่มีอยู่ใบหน้า
หนึ่งซึ่งไม่ปรากฏแม้จะมีตเลย ความคิด
ของผู้ยอมพลีชีพอยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์
วุ่นวายนี้ เขามีแต่ความรู้สึกถึงการทรง
ร่วมสถิตของพระเจ้าของเขาเท่านั้น {GC
217.1}

รถเข็นสองล้อนำอนาถที่เขานั่ง ใบหน้า
ขมวดคิ้วของบรรดาผู้กล่าวหาเขา ความ
ตายอันน่าสยดสยองที่เขากำลังมุ่งหน้า
ไปหา นั้น สิ่งเหล่านี้เขาไม่ได้ใส่ใจเลย
พระองค์ผู้ทรงพระชนม์และทรงสิ้นพระ
ชนม์และทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและ
ทรงดำรงพระชนม์ตราบเท่านี้รันดรกาล
และผู้ทรงถือฤกษ์แจแห่งความตายและนรก
ทรงอยู่เคียงข้างเขา สีหน้าของเบอร์ควิน
เปล่งประกายด้วยแสงและสันติสุขของ
สวรรค์ เขาแต่งตัวด้วยอาภรณ์อย่างดี
สวม “เสื้อคลุมสีม่วง มีเสื้อคลุมผ้าต่วน
และผ้าแพรดินยอกดอกและผ้าคล้องคอ
สีทอง” D'Aubigné, *History of the
Reformation in Europe in the Time of
Calvin* เล่มที่ 2 บทที่ 16 เขากำลังจะเป็น

พยานให้กับความเชื่อของเขาต่อเบื้องพระพักตร์ของจอมกษัตริย์และผู้เฝ้ามองดูทั้งจักรวาลและไม่มีสัญลักษณ์ของความอาลัยเศร้ามาแสดงให้เห็นว่าความชื่นชมยินดีของเขาเป็นเรื่องเท็จ {GC 218.1}

ในขณะที่ขบวนเคลื่อนไปอย่างช้าๆ ผ่านถนนที่แออัด ประชาชนต่างประหลาดใจถึงสันติสุขที่ไม่มัวหมอง ชัยชนะที่มีความสุขของสีหน้าและท่าทางของพวกเขา พวกเขาพูดว่า “เขาดูเหมือนผู้หนึ่งที่นั่งอยู่ในวิหารและตั้งจิตภาวนาถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 218.2}

ที่หลักประหาร เบอร์ควินพยายามแกล้งเล็กน้อยกับประชาชน แต่พระนักบวชทั้งหลายหวั่นวิตกถึงผลเสียที่จะตามมา เริ่มส่งเสียงตะโกนและทหารตบอาวุธของเขาและการโห่ร้องของพวกเขา ก็กลบเสียงของผู้พลีชีพท่านนี้ ด้วยประการฉะนี้ในปี ค.ศ. 1529 ผู้ที่อยู่ในอำนาจสูงสุดทางอักษรศาสตร์และศาสนาของกรุงปารีสที่มีวัฒนธรรมระดับสูงได้ “วางแบบอย่างต่ำช้าให้กับอาณาประชาราษฎร์ของปี ค.ศ. 1793 ในการช่วงชิงความได้เปรียบบนทะเลแห่งกับคำพูดอันศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่กำลังจะตาย” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 218.3}

เบอร์ควินถูกรัดคอตายและเอาร่างไปเผาในเปลวเพลิง ขบวนการเสียชีวิตของเขาทำให้มิตรสหายของการปฏิรูปศาสนาทั่วประเทศฝรั่งเศสโศกเศร้า แต่แบบอย่างของเขาไม่สูญเปล่า พยานทั้งหลายของ

สังฆกรรมต่างพูดว่า “พวกเราพร้อมที่จะเผชิญกับความตายด้วยความยินดี โดยการเฟื่องฟูของเราไปยังชีวิตที่กำลังจะมาถึง” D’Aubigné, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin* เล่มที่ 2 บทที่ 16 {GC 218.4}

ในช่วงเวลาของการกบฏที่เข้มแข็งที่เมืองมีอูส ครูทั้งหลายของการปฏิรูปศาสนา ถูกถอนใบอนุญาตเทศนาและพวกเขาจึงไปหางานอื่นทำ เวลาผ่านไปช่วงหนึ่ง ลาเพบเรเดินทางไปยังประเทศเยอรมนี ฟาเรลกลับไปยังบ้านเกิดที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของประเทศฝรั่งเศส เพื่อประกาศความกระจ่างในบ้านสมัยวัยเด็กของเขา เขาได้รับข่าวเรื่องที่เกิดขึ้นในเมืองมีอูสแล้ว และสังฆกรรมที่เขาสอนด้วยความแข็งขันอย่างปราศจากความกลัวสามารถเข้าถึงผู้ฟัง ในไม่ช้าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองถูกกระตุ้นให้ตื่นตัวขึ้นมาเพื่อปิดปากของเขา และเขาก็ถูกขับออกไปจากเมือง ถึงแม้เขาทำงานอย่างเปิดเผยไม่ได้อีกต่อไป เขาก็ยังเดินทางไปทั่วทุ่งราบและตามหมู่บ้านต่างๆ สอนในบ้านส่วนตัวและในทุ่งหญ้าห่างไกลผู้คน และหาที่พักแรมในป่าและตามถ้ำหินซึ่งเป็นสถานที่ที่เขาไปเป็นประจำในวัยเด็ก พระเจ้าทรงจัดเตรียมเขาเพื่อการทดลองที่ยิ่งใหญ่ขึ้น เขาพูดว่า “กางเขน การกบฏและเล่ห์กลของซาตานที่ข้าพเจ้าถูกเตือนไว้ก่อนหน้านั้นไม่ได้ขาดตกบกพร่องแม้แต่น้อย แต่รุนแรงกว่าที่ตัวข้าพเจ้าเองจะแบกรับได้เสียอีก แต่พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของ

ข้าพเจ้า พระองค์ทรงจัดเตรียมกำลังให้ข้าพเจ้าและจะทรงจัดเตรียมไว้อยู่เสมอตามที่ข้าพเจ้าต้องการ” D’Aubigné, *History of the Reformation of the Sixteenth Century* เล่มที่ 12 บทที่ 9 {GC 219.1}

ตั้งสมัยของอัครสาวก การกดขี่ “กลับเป็นเหตุให้ข้าวประเสริฐแผ่ขยายออกไป” ฟิลิปปี 1:12 พวกเขาถูกขับออกไปจากกรุงปารีสและเมืองมีอูส พวกเขา “กระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น” กิจการ 8:4 ด้วยประการฉะนี้ ความกระจ่างจึงไปถึงหมู่บ้านห่างไกลของประเทศฝรั่งเศส {GC 219.2}

พระเจ้ายังทรงจัดเตรียมคนทำงานเพื่อขยายงานของพระองค์ ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของกรุงปารีส มีเยาวชนที่มีจิตใจสงบเยือกเย็นและมีความคิดรอบคอบคนหนึ่ง บ่งบอกถึงสมองที่มีพลังและมีความคิดที่ลึกซึ้ง และมีชีวิตที่ไร้ตำหนิไม่น้อยกว่าความกระตือรือร้นทางฝ่ายปัญญาและความซื่อสัตย์ภักดีต่อศาสนา ความเฉลียวฉลาดและความสามารถในการประยุกต์ใช้งานทำให้เขาเป็นที่ภาคภูมิใจของวิทยาลัยอย่างรวดเร็วและคาดหวังด้วยความมั่นใจว่ายอห์น คาลวิน [John Calvin] จะเป็นผู้ปกป้องคริสตจักรที่มีความสามารถสูงสุดและมีเกียรติยศมากที่สุดคนหนึ่ง แต่ความกระจ่างของพระเจ้าผ่านทะเลแม้กระทั่งกำแพงของลัทธิที่เน้นการสอนโดยไม่สนใจการทดลองและของเรื่องเวทมนตร์คาถาที่ล้อมรอบเขาอยู่

เขาได้ยื่นคำสอนใหม่ด้วยความสะดุ้งตกใจและไม่สงสัยเลยว่าคนนอกศาสนาเหล่านั้นสมควรที่จะให้ไฟเผาไป อย่างไรก็ตามโดยแทบจะไม่รู้ตัว เขาถูกพามาเผชิญหน้ากับคนนอกศาสนาและถูกบังคับให้ทดสอบอำนาจทางศาสนศาสตร์ของโรมปะทะกับคำสอนของโปรเตสแตนต์ {GC 219.3}

ลูกพี่ลูกน้องหนึ่งของคาลวินเข้าร่วมขบวนการปฏิรูปศาสนาและมาอยู่ที่กรุงปารีส ญาติสนิททั้งสองมาพบกันบ่อยๆ และพูดคุยกันถึงเรื่องที่กำลังรบกวนโลกของคริสต์ศาสนายู โอลิเวตัน [Olivetian] ผู้ฝึกไฟโปรเตสแตนต์พูดว่า “ในโลกนี้มีอยู่เพียงสองศาสนา ศาสนาหนึ่งเป็นประเภทที่มนุษย์คิดค้นขึ้นซึ่งมนุษย์ช่วยตัวเองให้รอดด้วยการประกอบพิธีกรรมและการทำความดี ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นศาสนาตามที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้และสอนให้มนุษย์มองหาความรอดวิธีเดียวซึ่งมาจากพระคุณของพระเจ้าที่ให้โดยเปล่าๆ” {GC 220.1}

คาลวินร้องอุทานขึ้นมาว่า “ผมจะไม่นยอมรับคำสอนใหม่ใดๆ ของคุณ คุณคิดว่าทุกวันนี้ผมดำเนินชีวิตมาผิดๆ อย่างนั้นหรือ” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 7 {GC 220.2}

แต่ความคิดต่างๆ เกิดขึ้นแล้วในสมองของเขาที่เขาไม่อาจลบทิ้งไปตามต้องการ ขณะที่อยู่ในห้องพักเพียงลำพัง เขาเฝ้าใคร่ครวญคำพูดของลูกพี่ลูกน้องคนนั้น ความสำนึกในบาปฝังลึกอยู่ในใจเขา เขาเห็นตนเองยืนอยู่เบื้องหน้าผู้พิพากษา

ผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์และทรงธรรมโดยปราศจาก ผู้ไกลเกลี่ย การอธิษฐานต่อนักบุญ การ ทำความดี และพิธีกรรมของคริสตจักร ทั้งหมดนี้ล้วนไม่มีฤทธิ์านุภาพมาลบล้าง บาปได้ เขามองไม่เห็นอะไรอยู่เบื้องหน้า เขานอกจากความมืดที่สิ้นหวังตลอดกาล คุชฎิบัณฑิตหลายคนของคริสตจักร พยายามช่วยเขาให้หลุดจากความทุกข์ ของเขา เขาหันไปพึ่งการสารภาพบาป ถือศีลแก้บาป แต่กลับไร้ผล สิ่งเหล่านี้ นำจิตวิญญาณของเขากลับไปคืนดีกับ พระเจ้าไม่ได้ {GC 220.3}

ในขณะที่กาลวินยังคงอยู่ในสภาพ การดิ้นรนอย่างไร้ผลนี้ มีอยู่วันหนึ่งเขา บังเอิญไปเดินอยู่ที่จัตุรัสสาธารณะแห่ง หนึ่งและได้เห็นการลงโทษเผาทั้งเป็น คนนอกศาสนาคนหนึ่งที่นั้น เขารู้สึก ประหลาดใจอย่างยิ่งต่อความสงบเยือก เย็นที่ปรากฏบนใบหน้าของผู้ยอมพลีชีพ เพื่อความเชื่อคนนั้น ท่ามกลางความ ทารุณโหดร้ายของการตายอย่างน่า สยดสยองเช่นนั้นและภายใต้การพิพากษา ลงโทษของคริสตจักรซึ่งโหดร้ายยิ่งกว่า ผู้ยอมพลีชีพกลับแสดงออกถึงความเชื่อ และความกล้าหาญซึ่งนักศึกษาหนุ่มคนนี้ นำมาเปรียบเทียบกับความหดหู่และความ มีตม่นของตนเองทั้ง ๆ ที่เขาดำรงชีวิต โดยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดต่อคริสต- จักร เขาทราบดีว่าความเชื่อของคนนอก ศาสนาทั้งหลายตั้งอยู่บนพระคัมภีร์ เขาจึงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะศึกษา พระคัมภีร์และค้นหาเคล็ดลับความสุขของ

พวกเขาเท่าที่เขาจะทำได้ {GC 220.4}

เขาพบพระคริสต์ในพระคัมภีร์ เขา ร้องขึ้นมาว่า “โอ พระบิดาเจ้า การถวายนู ของพระองค์ระงับพระพิโรธของ พระองค์ไปแล้ว พระโลหิตของพระองค์ ทรงชำระมลทินของข้าพระองค์แล้ว กางเขนของพระองค์แบกคำสาปของข้า พระองค์ไว้แล้ว ความมรณาของพระองค์ ไล่ข้าพระองค์แล้ว พวกเราคิดค้นเรื่อง โง่ๆ ที่เหลวไหลมากมายขึ้นมาแต่พระองค์ ทรงจัดวางพระวณะของพระองค์ไว้ต่อ หน้าข้าพระองค์เหมือนคอบเพลิงส่องสว่าง และพระองค์ทรงสัมผัสหัวใจของข้า พระองค์เพื่อข้าพระองค์จะคำนึงถึงคุณ ความดีอื่นๆ ที่นอกเหนือจากพระคุณ ความดีของพระเยซูว่าเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจ” Martyn เล่มที่ 3 บทที่ 13 {GC 221.1}

กาลวินเรียนมาเพื่อเป็นบาทหลวง เมื่ออายุเพียง 12 ปี เขาถูกแต่งตั้งให้เป็น ศิษยาภิบาลของโบสถ์เล็กๆ แห่งหนึ่ง และบิชอปโกนหัวของเขาตามกฎของ คริสตจักร เขาไม่ได้ผ่านพิธีอุทิศถวายตัว แต่พระเจ้าหรือบรรลucarทำหน้าที่ของ บาทหลวง แต่เขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคณะสงฆ์ รับผิดชอบและรับเงิน ตอบแทนตามหน้าที่ {GC 221.2}

บัดนี้ เมื่อรู้ว่าเขาไม่มีทางจะเป็นบาท- หลวงแล้ว เขาจึงหันไปศึกษากฎหมาย อยู่ระยะหนึ่ง แต่ในที่สุดก็ทิ้งสิ่งที่เขามุ่ง มั่นไปและตั้งใจอุทิศชีวิตของเขาให้กับ ข้าวประเสริฐ แต่ลึกลับใจที่จะเป็นครูของ สาธารณชน โดยธรรมชาติแล้ว เขาเป็น

คนช้ำอายุและรู้สึกว้าว้าตำแหน่งหน้าที่นี้เป็นภาระสำหรับเขาและเขายังคงปรารถนาที่จะอุทิศตนในการศึกษา แต่ในที่สุดการขอร้องด้วยความจริงใจของมิตรสหายเอาชนะการยินยอมของเขา เขาพูดว่า “เป็นเรื่องวิเศษยิ่งนักที่คนหนึ่งเกิดมาอย่างต่ำจะได้รับการเชิดชูให้สูงเกียรดิเช่นนี้” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 221.3}

กาลวินก้าวสู่วิถีการทำงานอย่างเรียบง่าย และถ้อยคำของเขาเป็นเหมือนน้ำค้างที่ตกลงมาทำให้พื้นโลกชุ่มชื้นขึ้นใหม่ เขาย้ายออกจากกรุงปารีสแล้วและบัดนี้อยู่ที่เมืองใหญ่ในต่างจังหวัดภายใต้การคุ้มครองความปลอดภัยของเจ้าหญิงมาการีต [Princess Margaret] พระองค์ทรงรักข่าวประเสริฐและทรงยื่นการคุ้มครองความปลอดภัยให้สาวกของข่าวประเสริฐ กาลวินเป็นชายหนุ่มยังเยาว์วัย มีท่าทีอ่อนโยนและไม่เสแสร้ง เขาเริ่มทำงานกับประชาชนตามบ้านของพวกเขา สมาชิกคนอื่นๆ ของครอบครัวพากันมาร่วมวง เขาอ่านพระคัมภีร์และเปิดเผยสัจธรรมของการช่วยให้รอด ผู้ที่ได้ฟังสัจธรรมนี้ก็ถ่ายทอดต่อไปให้แก่คนอื่นๆ และในไม่ช้าครุคนนั้นก็เดินทางเลยไปยังเมืองใหญ่และตำบลอื่นที่อยู่รอบๆ เขาเดินทางเข้าไปถึงทั้งปราสาทและกระท่อมหากได้รับอนุญาต เขารุกไปข้างหน้า วางรากฐานของคริสตจักรที่จะผลิตพยานกล้าหาญให้แก่สัจธรรม {GC 221.4}

เวลาผ่านไปไม่กี่เดือน เขาก็มาปรากฏตัวที่กรุงปารีสอีก เกิดความปั่นป่วนขึ้นในแวดวงของผู้มีความรู้และนักวิชาการ การศึกษาภาษาโบราณนำผู้คนมารู้จักพระคัมภีร์และมีหลายคนที่หัวใจยังไม่เคยสัมผัสกับสัจธรรมของพระคัมภีร์ก็มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมอภิปรายถึงเรื่องนี้และแม้กระทั่งต่อสู้กับผู้สนับสนุนลัทธิโรมัน คาลวินแม้จะเป็นคู่ต่อสู้ที่มีความสามารถในด้านของการโต้แย้งทางศาสนา แต่เขามีพระราชกิจที่ต้องบรรลุให้สำเร็จ ซึ่งสูงส่งกว่านักวิชาการที่ส่งเสียงหวงกหวงเหล่านี้ สติปัญญาของผู้คนถูกปลุกให้ตื่นและบัดนี้เป็นเวลาที่จะเปิดเผยสัจธรรมแก่พวกเขาแล้ว ในขณะที่ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยต่างๆ เต็มไปด้วยเสียงกึกก้องของการโต้เถียงทางด้านศาสนศาสตร์อยู่นั้น คาลวินเดินไปตามบ้านเปิดพระคัมภีร์ให้ประชาชนและบอกพวกเขาเรื่องของพระคริสต์และพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขน {GC 222.1}

ภายใต้การจัดเตรียมของพระเจ้ากรุงปารีสจะต้องได้รับคำเชิญอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับข่าวประเสริฐ การเชิญเรียกของลาเพนเรและฟาเรลถูกปฏิเสธ แต่อีกครั้งหนึ่ง ชาวปารีสทุกชนชั้นในเมืองหลวงอันยิ่งใหญ่แห่งนี้จะต้องได้ยินข่าวนี้ กษัตริย์ทรงรับอิทธิพลจากผลประโยชน์ทางการเมือง ยังไม่ยอมเข้าข้างโรมอย่างเต็มตัวในการต่อต้านการปฏิรูปศาสนา เจ้าหญิงมาการีตยังคงยึดมั่นในความหวังที่ว่าชาวโปรเตสแตนต์จะต้องประสบชัยชนะ

ในฝรั่งเศส ระหว่างที่กษัตริย์ไม่อยู่ เจ้าหญิงตัดสินใจว่าจะต้องประกาศความเชื่อของขบวนการปฏิรูปในกรุงปารีส พระนางจึงทรงรับสั่งให้อาจารย์ชาวโปรเตสแตนต์คนหนึ่งมาเทศนาตามโบสถ์ต่างๆ ของกรุง สิ่งนี้เป็นเรื่องต้องห้ามของระบอบเปปาสี เจ้าหญิงจึงทรงเปิดพระราชวังพระองค์ทรงจัดห้องหนึ่งขึ้นเป็นโบสถ์เล็กๆ และประกาศว่าทุกวันในเวลาที่กำหนดไว้จะมีการเทศนาและเชิญประชาชนทุกคนชั้นและทุกฐานะให้เข้าร่วม ผู้ชนขอกันเข้ามาประกอบพิธีไม่เพียงโบสถ์เล็กๆ ห้องนั้น แต่ห้องโถงและทางเดินเต็มไปด้วยประชาชน มีคนนับพันมาชุมนุมกันทุกวัน—ขุนนาง นักการเมือง ทนาย พ่อค้า และคนงานช่างฝีมือ พระมหากษัตริย์แทนที่จะทรงห้ามการชุมนุมกลับรับสั่งให้เปิดโบสถ์แห่งกรุงปารีสสองแห่ง พระวาทะของพระเจ้าไม่เคยลดใจชาวเมืองเช่นนี้มาก่อน ดูเหมือนว่าพระวิญญูณแห่งชีวิตจากสวรรค์ทรงโปรดระบายนมายังประชาชน การประมาณตน ความบริสุทธิ์ ความมีระเบียบและความขยันมาแทนที่การเมาสุรา ความไร้ศีลธรรม การชิงดีชิงเด่นกันและความเกียจคร้าน {GC 222.2}

แต่สภาพการปกครองของสงฆ์ไม่ได้อยู่เฉย เมื่อพระมหากษัตริย์ยังทรงปฏิเสธที่จะเข้าไปแทรกเพื่อห้ามการเทศนา พวกเขาจึงหันไปหาประชาชน โดยใช้ทุกวิถีในการปลุกกระดมความหวาดกลัว อคติและความบ้าดลั่งของฝูงชนที่รู้ไม่เท่าทัน

และเชื่อเรื่องเวทมนตร์คาถา กรุงปารีสยอมตกอยู่ในคำสอนของครูเทียมเท็จเหล่านี้ อย่างปิดหูปิดตาเหมือนกรุงเยรูซาเล็มในอดีตซึ่งไม่ทราบเวลาแห่งการลงโทษหรือสิ่งที่เป็นของเธอในเวลาแห่งสันติสุขเป็นเวลาสองปีที่มีการเทศนาพระวาทะของพระเจ้าในเมืองหลวง ถึงแม้จะมีคนมากมายยอมรับข่าวประเสริฐ แต่คนส่วนใหญ่ปฏิเสธข่าวประเสริฐนี้ กษัตริย์ฟรานซิสทรงปฏิบัติพระองค์ราวกับว่ามีพระทัยกว้างต่อเรื่องนี้ แต่ก็เพียงเพื่อสนองจุดมุ่งหมายของพระองค์เอง และบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีจึงประสบความสำเร็จในการทวงคืนบารมีและอิทธิพล อีกครั้งหนึ่งที่โบสถ์ต่างๆ ถูกปิดลงและหลักประหารก็ถูกตั้งขึ้น {GC 223.1}

กาลวินยังคงอยู่ในกรุงปารีส เตรียมตัวเองด้วยการศึกษาไคร้ครวมและอธิษฐานเผื่องานในอนาคต และเผยแพร่ความกระจ่างต่อไป แต่ในที่สุด ความระแวงสงสัยก็พุ่งมาใส่เขา เจ้าหน้าที่ทั้งหลายมุ่งมันที่จะนำเขาไปสู่กองเพลิง เขาคิดว่าตัวเองปลอดภัยในที่หลบซ่อนของตนเองไม่เคยคิดว่าจะเกิดภัยอันตราย เมื่อเพื่อนๆ วิ่งกรูเข้าไปในห้องของเขา แจ้งข่าวว่าเจ้าหน้าที่กำลังเดินทางมาจับกุมเขา ในทันใดนั้นมีเสียงเคาะดังขึ้นที่ประตูใหญ่ด้านนอก ไม่มีเวลาที่จะรีรอแล้ว เพื่อนบางคนหน่วงเหนี่ยวเจ้าหน้าที่ไว้ที่หน้าประตู คนอื่นๆ ช่วยกันพานักปฏิรูปออกทางหน้าต่างบานหนึ่งแล้วเขารีบหนีออกนอกเมือง ไปหลบอยู่ในกระต๊อบของกรรมกรคนหนึ่งที่พักผ่อน

การปฏิรูป เขาอำพรางตนเองด้วยเสื้อผ้าของเจ้าบ้านและแบกจอบไว้บนบ่าและเริ่มออกเดินทางไป มุ่งหน้าไปทางทิศใต้และอีกครั้งหนึ่งไปหลบภัยในอาณาเขตการปกครองของเจ้าหญิงมากาเร็ต โปรดดู D'Aubigné, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin* เล่มที่ 2 บทที่ 30 {GC 223.2}

เขาพักอยู่ที่นั่นหลายเดือน ปลอดภัยที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของมิตรสหายที่มีอำนาจ และมอยู่กับการศึกษาเหมือนที่เคยทำมาก่อน แต่หัวใจของเขายังยึดมั่นที่จะประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูไปทั่วประเทศฝรั่งเศสและเขาจึงทนอยู่เฉยต่อไปอีกไม่ได้ ในทันทีที่ดูเหมือนว่าพายุเริ่มสงบลงเขาพบทำเลใหม่ในการทำงานที่เมืองโพยเทียร์ส ที่นั่นมีมหาวิทยาลัยอยู่แห่งหนึ่งและมีผลการต้อนรับแนวคิดใหม่อย่างดี คนทุกคนชื่นดีใจที่ได้ฟังข่าวประเสริฐ ไม่มีการเทศนาในที่สาธารณะ แต่เทศนากันในบ้านพักอาศัยของผู้ปกครองของเมือง ในบ้านของเขาเองและบางครั้งที่สวนสาธารณะ คาลวินเปิดเผยพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผู้บวราภณาที่จะฟัง เวลาผ่านไประยะหนึ่งเมื่อจำนวนคนผู้ฟังเพิ่มมากขึ้น จึงคิดว่าการชุมนุมกันนอกเมืองน่าจะปลอดภัยกว่า มีถ้ำแห่งหนึ่งที่อยู่ในช่องลึกและแคบระหว่างภูเขาสองลูก มีต้นไม้และหินย้อยยิ่งทำให้สถานที่แห่งนั้นถูกปกปิดได้อย่างมิดชิดยิ่งขึ้น พวกเขาเลือกสถานที่แห่งนี้มาเป็นที่ประชุม ผู้เข้าร่วมเดินทางเป็นกลุ่มเล็กๆ

ออกจากเมืองด้วยเส้นทางต่างกันเพื่อมาถึงที่แห่งนี้ ในสถานที่ปกปิดแห่งนี้ พวกเขาอ่านออกเสียงและอธิบายพระคัมภีร์เป็นครั้งแรกที่ชาวโปรเตสแตนต์ของประเทศฝรั่งเศสประกอบพิธีศีลมหาสนิทขององค์พระผู้เป็นเจ้ากันที่นี่ โบสถ์เล็กๆ แห่งนี้ส่งนักประกาศพระกิตติคุณที่ซื่อสัตย์หลายคนไปสู่โลกภายนอก {GC 224.1}

คาลวินกลับไปกรุงปารีสอีกครั้ง เขายังไม่ทิ้งความหวังที่จะทำให้ทั่วประเทศฝรั่งเศสยอมรับการปฏิรูปศาสนา แต่เขาพบว่าประตูแทบทุกบานปิดให้กับงานนี้ หากสอนข่าวประเสริฐหมายถึงการเดินทางไปหาหลักประหาร และในที่สุดเขาตัดสินใจที่จะมุ่งหน้าไปยังประเทศเยอรมนี เขายังไม่ทันก้าวออกไปจากประเทศฝรั่งเศส พายุลูกหนึ่งก็ระเบิดใส่ชาวโปรเตสแตนต์ ซึ่งหากเขายังคงอยู่ที่นั่นจะต้องนำเขาเข้าไปมีส่วนร่วมในความหายนะครั้งยิ่งใหญ่ที่กำลังจะตามมาอย่างแน่นอน {GC 224.2}

นักปฏิรูปศาสนาชาวฝรั่งเศสทั้งหลายที่กระตือรือร้นต้องการเห็นประเทศของตนก้าวทันประเทศเยอรมนีและสวิสเซอร์แลนด์ พวกเขามุ่งมั่นโจมตีความมั่งงายของโรมเพื่อปลุกคนทั้งประเทศให้ตื่น ฉะนั้นเพียงชั่วคืนเดียว ป้ายประท้วงโจมตีพิธีมิสซาชุดขึ้นทั่วประเทศฝรั่งเศส การเคลื่อนไหวที่กระตือรือร้นแต่ตัดสินใจที่ผิดพลาดนี้แทนที่จะสนับสนุนกลับนำความหายนะมาให้ไม่เพียงแต่กับผู้รณรงค์เท่านั้น แต่ยังสร้างความเดือดร้อนมาสู่ผู้สนับสนุนการปฏิรูปทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศส

ด้วย เหตุการณ์นี้เปิดโอกาสให้พวกนิยม ลัทธิโรมันรับสิ่งที่พวกเขาใฝ่ฝันมานาน นั่นคือข้ออ้างในการโค่นทำลายพวกนอก ศาสนาอย่างเด็ดขาดว่าเป็นพวกยุยง ก่อวุ่นซึ่งเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของ ราชบัลลังก์และต่อความสงบสุขของ ประเทศชาติ {GC 224.3}

มือลึกลับ อาจเป็นมือของมิตรสหาย ที่ลึนคิดหรือของศัตรูที่เต็มไปด้วยเล่ห์กล นั้น ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้ เอาแผ่นป้ายอันหนึ่ง ไปติดที่ประตูของห้องส่วนพระองค์ของ พระราชา พระองค์ทรงกริ้วนัก ในแผ่น ป้ายนี้กล่าวโจมตีความเชื่อของประชาชนยังเกิดทุนมาตลอดหลายยุค หลายสมัยด้วย การอาจหาญแบบไม่เคย ปรากฏมาก่อนที่กล้านำถ้อยคำชัดเจนและ อุกอาจเช่นนี้รุกร้าเข้าไปติดไว้ในพระ ราชฐานยิ่งทำให้พระองค์พิโรธสุดขีด พระองค์ทรงยื่นสงบนั่งไปชั่วครู่ ตัวสั่น และพูดไม่ออก และแล้วท่ามกลางพระ พิโรธ พระองค์ทรงลั่นถ้อยคำที่น่ากลัวนี้ ออกมาว่า “ให้จับทุกคนที่สงสัยว่าเป็น พวกลูเธอรันนอกศาสนาโดยไม่ต้องแยกแยะ เราจะทำจัดพวกมันให้หมดไป” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 10 ลูกเต่าถูกโยนลงไปแล้ว พระราชาทรงตัดสินพระทัยไปอยู่ฝ่ายโรม อย่างเต็มตัว {GC 225.1}

มีการใช้มาตรการจับกุมชาวลูเธอรัน ทุกคนในกรุงปารีสทันที มีช่างฝีมือ ยากจนคนหนึ่งที่ศรัทธาในความเชื่อการ ปฏิรูป และเป็นผู้คอยแจ้งผู้เชื่อทั้งหลาย ให้ไปยังสถานที่ประชุมลับอยู่เสมอ ถูกจับ

และถูกสั่งให้นำผู้แทนของพระสันตะปาปา ไปยังทุกบ้านของชาวโปรเตสแตนต์ในเมือง ภายใต้คำขู่ที่จะถูกประหารทันทีที่ หลีกเผาทั้งเป็น ข้อเสนอนี้ชั่วช้านี้ทำให้ เขากลับจนหัวหด ในที่สุดความกลัวต่อ เปลวเพลิงครอบงำเขา เขายินยอมที่จะ กลายเป็นผู้ทรยศพี่น้องของเขา เจ้าภาพ ที่ห้อมล้อมด้วยขบวนของบาทหลวง ผู้ ถือรูป พระนักบวช ทหาร เดินนำหน้า มี โมริน [Morin] นักสืบของพระราชวังกับผู้ ทรยศเดินไปอย่างช้าๆ และเงียบๆ ผ่าน ไปตามถนนของเมือง การกระทำเช่นนี้ เป็นการจัดฉากให้เห็นว่าเป็นการเกิด พระเกียรติพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา เป็นพิธีการลบล้างบาปของการหมิ่น ประมาทของผู้ต่อต้านพิธีมิสซา แต่เบื้อง หลังการเห็นนี้มีเป้าหมายแห่งความตาย ปกปิดไว้อยู่ เมื่อขบวนเคลื่อนมาถึงฝั่ง ตรงข้ามของบ้านชาวลูเธอรันคนหนึ่ง ผู้ทรยศจะส่งสัญญาณ แต่ไม่พูดอะไร ขบวนจะหยุด บุกลงไปในบ้านและ กระจกคนในครอบครัวออกมาล่ามโซ่ไว้ และกลุ่มคนที่น่ากลัวนี้มุ่งหน้าต่อไปเพื่อ ค้นหาเหยื่อรายต่อไป พวกเขา “ไม่ละเว้น สักบ้านไม่ว่าจะเป็นบ้านใหญ่หรือบ้านเล็ก แม้คณะใดคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัย แห่งปารีส...โมรินสร้างแรงสันสะเทือนไป ทั้งเมือง...เป็นยุคสมัยแห่งความน่าสะพรึง กลัว” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 10 {GC 225.2}

เหยื่อทั้งหลายถูกฆ่าอย่างโหดร้าย ทารุณ มีคำสั่งพิเศษให้ลดระดับความแรง ของเปลวเพลิงให้ต่ำลงเพื่อยืดความ

ทรมานเจ็บปวดของพวกเขา แต่เขาเหล่านั้นตายอย่างผู้พิชิต ความแน่วแน่ของพวกเขาไม่สั่นคลอน สันติสุขของพวกเขาไม่มีหมอง เมื่อผู้กดขี่ชาดกำลังอำนาจที่จะเปลี่ยนความมั่นคงที่ไม่ยอมโอนอ่อนของพวกเขาได้ ผู้กดขี่ของพวกเขา ก็รู้ว่าตนเองพ่ายแพ้ “มีการแจกจ่ายตะแลงแกงไปทั่วทุกมุมของกรุงปารีสและเผาเหยื่อในวันต่อมา เป็นการออกแบบเพื่อเผยแพร่ความโหดร้ายของความเชื่อนอกศาสนาโดยการกระจายการประหารให้กว้างออกไป แต่ในที่สุดความได้เปรียบตกอยู่กับชาวประเสริฐ ทำให้ทั่วกรุงปารีสประจักษ์ว่าแนวคิดใหม่จะผลิตคนชนิดใดออกมา ไม่มีธรรมชาติที่จะเปรียบได้กับกองเพลิงของผู้ยอมพลีชีพเพื่อศาสนา ความสงบสุขอย่างสุขุมเยือกเย็นซึ่งปรากฏบนใบหน้าของชายเหล่านี้ในขณะที่เคลื่อนไป...ยังจุดประหาร ความกล้าหาญเยี่ยงวีรบุรุษของพวกเขาเมื่อยืนอยู่กลางเปลวเพลิงที่รุนแรง การให้อภัยต่อความเจ็บปวดของพวกเขาด้วยใจดีอม ได้เปลี่ยนแปลงความโกรธให้เป็นความสงสาร ความเกลียดชังให้เป็นความรัก ด้วยกรณีตัวอย่างเหล่านี้ที่มีจำนวนไม่น้อย และได้วิงวอนด้วยวาทศิลป์ที่มีอาจด้านทานได้เพื่อสนับสนุนชาวประเสริฐ” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 20 {GC 226.1}

เหล่าบาทหลวงพยายามเก็บรักษาอารมณ์โกรธแค้นที่กำลังเป็นที่สนใจนี้ให้ร้อนแรงต่อไปด้วยการที่ยวกระจายข้อกล่าวหาที่ร้ายแรงน่ากลัวที่สุดใส่ชาว

โปรเตสแตนต์ พวกเขาถูกกล่าวหาว่าอยู่เบื้องหลังการวางแผนสังหารหมู่พวกคาทอลิก การโค่นรัฐบาลและการลอบสังหารพระมหากษัตริย์ แต่ไม่เคยแสดงหลักฐานใดๆ มาสนับสนุนข้อกล่าวหาเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม คำพยากรณ์ชั่วเหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริงภายใต้สภาวะการณ์ที่แตกต่างจากนี้มากและเกิดจากต้นเหตุที่มีลักษณะตรงกันข้าม ความโหดเหี้ยมที่ชาวคาทอลิกก่อขึ้นต่อชาวโปรเตสแตนต์ที่ไร้ความผิดเหล่านี้ได้มาสะสมรวบรวมกันเป็นตุ้มน้ำหนักของการแก้แค้น และหลายศตวรรษต่อมาก่อให้เกิดวาระสุดท้ายดังเช่นที่พวกเขาทำนายว่าจะเกิดขึ้นกับพระมหากษัตริย์ การปกครองของพระองค์และประชากรของพระองค์ แต่ครั้งนี้เป็นการกระทำของพวกเขานอกศาสนาและของพวกนิยมระบอบเปปาสีเอง ไม่ใช่การสถาปนาแต่เป็นการกำจัดนิกายโปรเตสแตนต์ต่างหากซึ่งสามร้อยปีต่อมาจะนำความพินาศอย่างเลวร้ายที่สุดมาสู่ประเทศฝรั่งเศสจริงตามที่พวกเขาทำนายไว้ {GC 226.2}

บัดนี้ความระแวงสงสัย ความไม่ไว้วางใจและความโหดเหี้ยมแทรกซึมเข้าไปยังคนทุกชนชั้นของสังคม ท่ามกลางสัญญาณเตือนภัยทั่วไปจะมองเห็นได้ว่าคำสอนของชาวลูเธอรันฝังลึกเพียงไร ในความคิดของบุคคลที่หนึ่งอยู่ในตำแหน่งสูงสุดของการศึกษา อิทธิพลและคุณลักษณะที่ดั่งาม ตำแหน่งที่ต้องการความน่าเชื่อถือและมีเกียรติไม่อาจหาผู้ใดมา

รับหน้าที่ได้อย่างกะทันหัน ช่างฝีมือช่างพิมพ์ นักการศึกษา ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย นักเขียนและแม้กระทั่งมหาดเล็กก็ย้ายหายไป คนนับร้อยหลบหนีออกจากกรุงปารีส เนรเทศตัวเองให้ออกไปจากบ้านเกิดของตนและในหลายรายแสดงตนเป็นครั้งแรกว่าพวกเขาเห็นด้วยกับความเชื่อเรื่องการปฏิรูปศาสนา เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีมองดูรอบตัวด้วยความตกตะลึงว่ามีคนนอกศาสนาที่พวกเขาไม่เคยสงสัยในหมู่พวกเขาเอง พวกเขาระบายความโกรธนี้ใส่กลุ่มเหยื่อทั้งหลายที่ต่ำต้อยกว่า ซึ่งตกอยู่ในอำนาจของพวกเขา เรือนจำแออัดยัดเยียดและบรรยากาศก็ดูประหนึ่งว่าปกคลุมด้วยความมืดจากควันของเพลิงที่ลุกไหม้สำหรับผู้เชื่อชาวประเสริฐ {GC 227.1}

กษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 [Francis I] เคยได้รับการเชิญให้เป็นผู้นำในขบวนการยิ่งใหญ่ของการฟื้นฟูการเรียนรู้ซึ่งบ่งบอกถึงการเปิดฉากของศตวรรษที่สิบหก พระองค์ทรงมีความสุขในการรวบรวมคนที่มีความรู้จากทุกประเทศมายังพระราชวังของพระองค์ การที่พระองค์ทรงรักการเรียนรู้และทรงเกลียดชังความโง่เขลาและความเชื่อมงายของพระนักบวช ส่วนหนึ่งอย่างน้อยที่สุดมาจากการยอมผ่อนปรนต่อการปฏิรูปศาสนา แต่ผู้สนับสนุนการเรียนรู้พระองค์นี้กลับทรงได้รับแรงบันดาลใจอย่างแรงกล้าที่จะกำจัดพวกนอกศาสนาออกไปให้หมด ทรงตราคำสั่งประกาศเลิกจ้างงานพิมพ์ทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศส

กษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ทรงแสดงตัวอย่างหนึ่งในจำนวนมากมายที่มีบันทึกไว้ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมด้านปัญญาไม่ใช่เครื่องป้องกันการไม่ยอมผ่อนปรนในเรื่องของศาสนาและการกดขี่ข่มเหง {GC 227.2}

ด้วยพิธีแห่อันน่าเกรงขามและเปิดเผยประเทศฝรั่งเศสให้คำมั่นกับตัวเองอย่างเต็มที่เพื่อการทำลายนิยายโปรเตสแตนต์บาทหลวงทั้งหลายยื่นคำขาดเรียกร้องว่าการหมิ่นประมาทที่ทำต่อสวรรค์เบื้องบนด้วยการประณามพิธีมิสซาจะต้องชดใช้ด้วยเลือดและพระราชธาตุดอกในที่สาธารณะในนามของประชาชนนิยมยอมเข้าร่วมงานนากลัวนี้ {GC 227.3}

วันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1535 ถูกกำหนดให้เป็นวันประกอบพิธีสวดสยองนี้ ความกลัวอย่างมงายและความเกลียดชังอย่างตันทุรังของคนทั้งประเทศถูกกระตุ้น คนมากมายจากประเทศข้างเคียงก็พากันเข้ามายังถนนของกรุงปารีส วันนั้นเปิดฉากด้วยขบวนแห่ใหญ่โตและน่าประทับใจ “บ้านที่เรียงรายอยู่ตามเส้นทางที่ขบวนแห่เคลื่อนผ่านต่างแขวนผ้าไว้ทุกซอกและมีแท่นบูชาตั้งขึ้นตามจุดต่างๆ” หน้าประตูทุกบ้านมีคบเพลิงที่ลุกอยู่เพื่อถวายเกียรติ “พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์” ก่อนฟ้าสว่างขบวนตั้งแถวเตรียมตัวที่พระราชวังของพระมหากษัตริย์ “ริ้วธงและกางเขนของโบสถ์ประจำตำบลต่างๆ นำอยู่หน้าขบวนต่อไปเป็นขบวนของพลเมืองเดินคู่กันมือถือโคมไฟ ตามด้วยนักบวชภราดรลี

นิกาย แต่ละนิกายแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าพิเศษ” แล้วตามด้วยขบวนยิ่งใหญ่ของกองโบราณวัตถุของคลังที่มีชื่อ ตามด้วยคณะนักบวชผู้ยิ่งใหญ่ในเสื้อคลุมผ้าสักหลาดสีม่วงและสีแดงเข้มและมีเครื่องประดับตกแต่งไว้อย่างมากมาย เป็นริ้วขบวนที่โอ้อ่าหรรษาและระยิบระยับ {GC 228.1}

“บิชอปแห่งกรุงปารีสทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพของพิธีนี้ พาดผ้าคลุมอันตระการตา... พยุงโดยเจ้าชายสี่องค์ที่มีสายเลือดเดียวกัน... พระราชาเสด็จตามเจ้าภาพ... ในวันนั้นกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ไม่ได้สวมมงกุฎ ไม่ได้สวมเสื้อคลุมประจำตำแหน่ง” ด้วย “พระเศียรที่ไม่มีสิ่งใดปกปิด พระเนตรมองต่ำอยู่กับพื้น และในพระหัตถ์ถือเทียนขนาดเล็กที่ติดไฟอยู่” พระราชาแห่งประเทศฝรั่งเศสทรงปรากฏตัว “ในฐานะของผู้สำนึกผิด” *Ibid.* เล่มที่ 13 บทที่ 21 พระองค์ทรงกราบลงด้วยความอดสูที่ทุกแทนบูชา ไม่ใช่เพื่อความชั่วที่ทำให้จิตวิญญาณของพระองค์เป็นมลทินหรือเลือดไร้ความผิดที่ทำให้พระหัตถ์ของพระองค์เปื้อนแต่เพื่อบาปโทษถึงตายของข้าแผ่นดินทั้งหลายที่กล้าประณามพิธีมิสซา เบื้องพระปฤษฎางค์ของพระองค์คือพระราชินีและข้าราชการชั้นสูงของรัฐ พวกเขาเดินมากันเป็นคู่ๆ แต่ละคนถือโคมที่มีไฟติดอยู่ {GC 228.2}

ส่วนหนึ่งของพิธีในวันนั้นพระมหากษัตริย์ต้องขึ้นปราศรัยต่อเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของอาณาจักรในหอประชุมใหญ่ของสำนักพระราชวังของบิชอป พระองค์ทรง

ปรากฏด้วยพระพักตร์เศร้าหมองต่อหน้าคนทั้งหลายและตรัสด้วยคำพูดที่น่าประทับใจและคล่องแคล่วคร่ำครวญถึง “ความผิดนี้ คำหิมนประมาท วันแห่งความเศร้าหมองและอัปยศ” ที่เกิดขึ้นกับประเทศและพระองค์ทรงเรียกร้องให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์ช่วยกันกำจัดพวกนอกศาสนาที่เหมือนกับการแพร่โรคติดต่อร้ายแรงที่กำลังคุกคามทำลายประเทศฝรั่งเศส พระองค์ตรัสว่า “ท่านสุภาพบุรุษทั้งหลาย เป็นความจริงเหมือนเช่นที่ข้าพเจ้าเป็นพระราชอาชญากร ท่าน หากข้าพเจ้าทราบว่าจะเห็นหรือเท่าข้างหนึ่งของข้าพเจ้าเองมีจุดต่างหรือติดเชื้ของโรคร้ายแรงนี้ ข้าพเจ้าจะมอบอวัยวะนั้นให้ท่านทั้งหลายตัดมันทิ้งไป... และนอกจากนี้ หากข้าพเจ้าทราบว่าจะบุตรคนหนึ่งของข้าพเจ้ามีมลทินเพราะโรคนี้ ข้าพเจ้าก็จะไม่ปล่อยให้เขาหลุดไปได้... ข้าพเจ้าจะนำเขามาเป็นเครื่องเผาถวายบูชาแด่พระเจ้า” นำพระเนตรของพระองค์ทำให้พระองค์ทรงสาลึกคำพูดและผู้ฟังทั้งห้องประชุมรำให้ พุดด้วยเสียงเดียวกันว่า “พระองค์จะมีชีวิตอยู่และตายเพื่อศาสนาคาทอลิก” D'Aubigné, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin* เล่มที่ 4 บทที่ 12 {GC 228.3}

ความมืดกลายเป็นความสยดสยองต่อประเทศที่ปฏิเสธความกระจ่างแห่งสัจธรรม พระคุณที่ “นำความรอด” ได้มาปรากฏให้เห็นแล้ว แต่หลังจากสัมผัสกับ

ฤทธานุภาพและความศักดิ์สิทธิ์ของความกระจ่างนี้ หลังจากคนจำนวนหลายพัน ชื่นชอบถึงความงามจากสวรรค์เบื้องบน หลังจากที่ความกระจ่างส่องสว่างไปยังเมืองและตำบลใหญ่ เล็กต่าง ๆ แล้ว ประเทศฝรั่งเศสกลับหันหลังไปเลือกความมืดมากกว่าความสว่าง พวกเขาสลัดทิ้งของประทานจากสวรรค์ที่ยื่นมาให้พวกเขา เรียกความชั่วเป็นความดีและความดีเป็นความชั่ว จนพวกเขาตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงตนเองอย่างสมัครใจ บัดนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อจริงๆ ว่ากำลังรับใช้อยู่ในราชกิจของพระเจ้าโดยการกตัญญูประชาชนของพระองค์ก็ตามที ความจริงใจของพวกเขาก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาไร้ความผิด ความกระจ่างที่น่าจะช่วยพวกเขา ออกจากการหลอกลวงได้ น่าจะช่วยจิตวิญญาณของพวกเขาพ้นจากความรู้สึกผิดที่ต้องเสียเลือดเนื้อ แต่พวกเขากลับปฏิเสธความกระจ่างนี้ด้วยความตั้งใจ {GC 229.1}

ในวิหารโบสถ์อันยิ่งใหญ่นี้ มีการปฏิญาณอย่างน่าเกรงขามที่จะกวาดล้างคนนอกศาสนา เกือบสามศตวรรษต่อมา ในสถานที่แห่งเดียวกันนี้ ประเทศที่ลืมนพระเจ้ายูทรวงพระชนม์ได้สถาปนาเทพธิดาแห่งเหตุผลขึ้นประทับบนพระราชบัลลังก์ ขบวนการที่ถูกจัดขึ้นอีกครั้ง ผู้แทนทั้งปวงของประเทศฝรั่งเศสเริ่มงานที่พวกเขาสาบานที่จะทำ “ตะแลงแกงถูกตั้งขึ้นเป็นระยะเพื่อเผาคริสต์เยนโปรเตสแตนต์ทั้งเป็นและวางแผนให้จุดไฟในนาที่ที่กษัตริย์

เสด็จมาถึงและขบวนจะหยุดเพื่อเป็นพยานต่อการประหาร Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 21 รายละเอียดของความทรمانที่พยานเหล่านี้ต้องทนดูเพื่อพระคริสต์นั้น นำมาแสดงใจเกินกว่าที่จะนำมาเล่า แต่ในส่วนของเหยื่อแล้วไม่มีความหวั่นไหวใดเกิดขึ้นเลยเมื่อพวกเขาถูกร้องขอให้ถอนความเชื่อ ก็จะตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อแต่ในสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะและอัครทูตเทศนามาแล้วในอดีตและในสิ่งที่ธรรมิกชนทั้งหลายเชื่อ ความเชื่อของข้าพเจ้าตั้งมั่นอยู่ในพระเจ้า พระองค์จะทรงต่อต้านอำนาจทั้งหมดของนรก” D’Aubigné, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin* เล่มที่ 4 บทที่ 12 {GC 229.2}

ครั้งแล้วครั้งเล่า ขบวนแห่มาหยุดอยู่ตรงสถานที่ทรمان เมื่อพวกเขากลับมาถึงจุดเริ่มต้นที่พระราชวังแล้ว ผู้ชนก็แยกย้ายกันไปและกษัตริย์และพระราชอาคันตุกะทั้งหลายก็กลับกันไป ด้วยความพึงพอใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นและต่างแสดงความชื่นชมยินดีกันเองถึงผลงานที่เริ่มต้นเพื่อทำลายพวกนอกศาสนาต่อไป จนบรรลุความสำเร็จ {GC 230.1}

ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขที่ประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธจะถูกถอนรากออกไปอย่างแน่นอนและผลที่ตามมาจะน่ากลัวเพียงไร ในวันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1793 สองร้อยห้าสิบแปดปีนับจากวันที่ประเทศฝรั่งเศสผูกมัดตนเองอย่างเต็มตัวที่จะกดขี่ข่มเหงนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย ขบวนแห่อีก

ขบวนหนึ่งที่มีเป้าหมายที่แตกต่างกันอย่าง มากเคลื่อนผ่านไปตามถนนของกรุงปารีส “อีกครั้งหนึ่งกษัตริย์เป็นบุคคลเอกของ ขบวน อีกครั้งหนึ่งมีความโกลาหลและ เสียงตะโกนเกิดขึ้นและอีกครั้งหนึ่งเสียง ร้องหาเหยื่อให้มีมากขึ้นก็ดังมา อีกครั้ง หนึ่งที่เห็นตะแลงแกงที่ใหม่จนดำเป็น ตอตะโกและอีกครั้งหนึ่งทำงานของวันนั้น ปิดฉากลงอีกครั้งด้วยภาพการประหาร อันน่าสยดสยอง กษัตริย์หลุยส์ที่ 16 ทรงดีนรอนอยู่ระหว่างมือของผู้คุมและของ ผู้ประหาร ทรงถูกลากกระซากไปยังเขียง สำเร็จโทษ ถูกกำลังจับกดลงไปรอจน ขวานฟันลงมาและพระเศียรของพระองค์ ก็หลุดขาดกลิ้งไปตามตะแลงแกง” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 21 กษัตริย์ของประเทศ ฝรั่งเศสไม่ได้เป็นเหยื่อเพียงรายเดียว ไกล่จุดเดียวกัน มีเหยื่ออีก 2800 คนตาย ด้วยกิโยติน [guillotine เป็นอุปกรณ์การ ประหารชีวิตของประเทศฝรั่งเศส] ใน ระหว่างวันนองเลือดของยุคสมัยแห่ง ความน่าสะพรึงกลัว [Reign of Terror ช่วงเวลาของความรุนแรงและการฆ่า โดยผู้มีอำนาจ เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 1793 ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม ค.ศ. 1794 เป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นหลัง การปฏิวัติฝรั่งเศส] {GC 230.2}

การปฏิรูปศาสนามอบพระคัมภีร์ที่ เปิดออกให้แก่โลก เปิดเผยคำสอนของ พระบัญญัติของพระเจ้าและกระตุ้น จิตสำนึกของประชาชนให้เข้าใจถึงสาระ เหล่านั้น ความรักอันดีของพระเจ้าเปิด

เผยให้มนุษย์เห็นข้อกำหนดและหลักการ ของสวรรค์ พระเจ้าตรัสไว้แล้วว่า “จง รักษาและทำตามกฎเหล่านั้น เพราะการ กระทำอย่างนั้นจะแสดงถึงสติปัญญาและ ความเข้าใจของพวกท่านต่อหน้าชนชาติ ทั้งหลาย เมื่อคนเหล่านั้นได้ยินถึงกฎ เกณฑ์เหล่านี้แล้ว เขาจะกล่าวว่า ‘แท้ จริงชนชาติใหญ่นี้เป็นประชาชนที่มีปัญญา และมีความเข้าใจ’” เฉลยธรรมบัญญัติ 4:6 เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสขของ ประทานแห่งสวรรค์ เธอหว่านเมล็ด อนาธิปไตยและความหายนะ ผลจากการ กระทำซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ของเหตุและผล ที่ตามมาก่อให้เกิดการปฏิวัติและยุคสมัย แห่งความน่าสะพรึงกลัว {GC 230.3}

เนิ่นนานก่อนหน้าการกดขี่ข่มเหงที่ เกิดจากป้ายประท้วงพิริมิสนั้น ฟาเรล ผู้กล้าหาญและมีใจร่าร้อนถูกกดดันให้ ต้องหลบหนีออกจากแผ่นดินบ้านเกิด เขาหลบไปอยู่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์และ เขาลงแรงเพื่อสนับสนุนงานของสวิงก็ลี เขาช่วยเปลี่ยนเข็มชีวิตของตราซังไป สนับสนุนงานของการปฏิรูปศาสนา เขา ใช้บั้นปลายชีวิตที่นี่ อย่างไรก็ตาม เขายังคงทุ่มเทอิทธิพลที่ตั้งใจไว้แล้วส่วนหนึ่ง สำหรับการปฏิรูปในประเทศฝรั่งเศส ในช่วงปีแรกๆ ของการลี้ภัย เขาพากเพียร ลงแรงเป็นพิเศษให้กับการประกาศข่าว ประเสริฐในประเทศบ้านเกิดของเขา เขา ใช้เวลาค่อนข้างมากเทศนาในหมู่เพื่อน ร่วมชาติที่อยู่ใกล้ชายแดน และด้วยการ ฝาดูอย่างใจจดใจจ่อติดตามความขัดแย้ง

และสนับสนุนด้วยคำพูดหนุนใจและคำปรึกษา ด้วยการช่วยเหลือของผู้ในเรศคนอื่นๆ ผลงานเขียนของนักปฏิรูปชาวเยอรมันถูกแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสและพิมพ์ร่วมกับพระคัมภีร์ภาษาฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากมาย บรรณกรนำหนังสือเหล่านี้ไปออกจำหน่ายอย่างกว้างขวางในประเทศฝรั่งเศส จัดส่งให้บรรณกรในราคาต่ำและผลกำไรของงานนี้ทำให้งานดำเนินต่อไป {GC 231.1}

ฟาเรลก้าวเข้าสู่ชีวิตการทำงานในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ด้วยการจำแลงตัวเป็นครูที่เจียมตัว เขาหลบไปอยู่ในโบสถ์ประจำหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกล อุกฤษฏีอยู่กับการสอนเด็ก นอกเหนือจากการสอนในสาขาวิชาการศึกษาตามปกติแล้วเขายังแนะนำสัจธรรมของพระคัมภีร์ด้วยความระมัดระวัง หวังว่าจะเข้าถึงผู้ปกครองโดยการทำงานผ่านเด็กเหล่านี้ มีบางคนเชื่อแต่บาทหลวงก้าวออกมาขวางให้หยุดงานนี้และประชาชนบ้านนอกที่มั่งคั่งต่อเรื่องเวทมนตร์คาถาถูกปลุกกระตุ้นให้ขึ้นมาต่อต้านงานนี้ พวกเขาทลวงพูดว่า “เรื่องนั้นไม่ใช่เป็นชาวประเสริฐของพระคริสต์ เห็นอยู่แล้วว่าการเทศนาเช่นนี้ไม่ได้สร้างสันติภาพแต่ก่อให้เกิดสงคราม” Wylie เล่มที่ 14 บทที่ 3 เขาทำตัวเหมือนเช่นสาวกรุ่นแรก คือเมื่อการกดขี่เข้มเขามาถึง เขาก็หนีจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งสู่อีกหมู่บ้านหนึ่ง จากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง เขาเดินทางโดยการเดิน ทนต่อความอดอยาก ความ

หนาวเหน็บและความเหน็ดเหนื่อยและเสี่ยงกับภัยอันตรายต่อชีวิตทุกแห่งหน เขาเทศนาตามตลาด ในโบสถ์ต่างๆ บางครั้งบนธรรมาสน์ของวิหารโบสถ์ บางครั้งโบสถ์ที่เขาเทศานั้นไม่มีคนฟัง บางครั้งเสียงร้องตะโกนและเสียงเยาะเย้ยขัดขวางคำเทศนาของเขาลงกลางคัน อีกครั้งเขาถูกกระชากอย่างรุนแรงออกไปจากธรรมาสน์ เขาถูกฝูงชนรวมทุบตีเจียนตายมากกว่าหนึ่งครั้ง กระนั้นเขาก็ยังคงลุกคืบหน้าต่อไป แม้ว่าจะถูกขบไล่ไสส่งอยู่บ่อยๆ แต่ด้วยความแน่วแน่มั่นคงอย่างไม่สั่นคลอน เขาหวนกลับไปทีที่ซึ่งถูกโจมตี แล้วเขาก็เห็นแต่ละหมู่บ้านและแต่ละเมืองที่เคยเป็นปราการแข็งแกร่งของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีเปิดประตูต้อนรับชาวประเสริฐโบสถ์เล็กประจำหมู่บ้านที่เขาทำงานครั้งแรกนั้นตอบรับความเชื่อของการปฏิรูปเมืองโมเรทและเมืองนิวซาเทลถึงกับประกาศเลิกพิธีกรรมต่างๆ ของชาวโรมและขนย้ายรูปบูชาออกไปจากโบสถ์ต่างๆ ของเมือง {GC 231.2}

ฟาเรลปรารถนามาช้านานแล้วที่จะปักมาตรฐานของโปรเตสแตนต์ลงในกรุงเจนีวา หากยึดเมืองนี้ได้ก็จะเป็นศูนย์กลางของขบวนการปฏิรูปศาสนาของประเทศฝรั่งเศส สวิสเซอร์แลนด์และอิตาลี ด้วยเป้าหมายนี้อยู่ต่อหน้า เขาทำงานต่อไปจนกระทั่งได้เมืองและหมู่บ้านรอบๆ มาแล้วเขาเดินทางเข้ากรุงเจนีวากับเพื่อนเพียงคนเดียวแต่ได้รับอนุญาตให้เทศนา

เพียงสองครั้งเท่านั้น พวกเขาหลงไม่ประสบความสำเร็จในการให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองตั้งข้อหาใส่เขา พวกเขาจึงเรียกให้ขามมาปรากฏตัวต่อหน้าสภาคณะนักบวช พวกเขามาพร้อมอาวุธที่เก็บซ่อนไว้ใต้เสื้อคลุม หมายถึงต้องเอาชีวิตของเขาให้ได้ ภายนอกหอประชุมพวกเขาจัดเตรียมฝูงชนนำค้อนพร้อมกระบอกและดาบไว้เพื่อประกันว่าเขาต้องเสียชีวิตอย่างแน่นอนหากเขาหนีหลุดจากที่ประชุมสภา แต่การปรากฏตัวของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในวันนั้นและกองกำลังติดอาวุธจำนวนหนึ่งช่วยชีวิตของเขาไว้ เขาถูกรื้อในวันต่อมาเขาถูกนำพาตัวข้ามทะเลสาบพร้อมกับเพื่อนของเขาไปยังสถานที่ปลอดภัย ความพยายามของเขาครั้งแรกที่จะประกาศตัวกรุงเจนีวาจึงสิ้นสุดลง {GC 232.1}

สำหรับการทดลองในครั้ง ต่อมา พระองค์ทรงเลือกใช้เครื่องมือที่ต่ำต้อยกว่านี้ เป็นชายหนุ่มคนหนึ่ง มีรูปลักษณ์ที่ต่ำต้อยมากจนผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้ฝึกฝนงานการปฏิรูปศาสนาก็ยังปฏิบัติต่อเขาอย่างเย็นชา แต่คนเช่นนี้จะทำอะไรได้ในตำแหน่งที่แม้แต่ฟารลก็ไม่มีที่ยอมรับ คนที่มีความกล้าหาญและประสบการณ์น้อยนิดจะต้านทานพายุที่โหมกระหน่ำจนคนแข็งแกร่งและกล้าหาญที่สุดยังต้องหนีไปแล้วได้อย่างไร พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ใช่ด้วยกำลัง ไม่ใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญานของเรา พระยาห์เวห์จอมทัพรัสตั้งนี้แหละ” เศคาริยาห์ 4:6 “แต่พระเจ้า

ได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าโง่เพื่อทำให้พวกมีปัญญาอับอาย” “เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยังมีกำลังมากยิ่งขึ้นกว่ากำลังของมนุษย์” 1 โครินธ์ 1:27, 25 {GC 232.2}

โฟรเมนต์ [Froment] เริ่มทำงานด้วยการเป็นครู สัจธรรมที่เขาสอนให้นักเรียนในโรงเรียนถูกนำไปเล่าต่ออีกครั้งที่บ้าน ไม่นานต่อมาพ่อแม่ก็มาฟังเขาอธิบาย พระคัมภีร์จนกระทั่งผู้ที่สนใจนั่งฟังกันเต็มห้องเรียน มีการแจกพระคัมภีร์ใหม่และไปปลิวอย่างเสรีและแจกไปถึงคนอื่นมากมายที่ไม่กล้าเข้ามาฟังหลักคำสอนใหม่อย่างเปิดเผย ผ่านไประยะหนึ่ง คนงานเหล่านี้ก็ถูกกดดันให้ต้องหนีเอาตัวรอดเหมือนกัน แต่สัจธรรมที่เขาสอนฝังลึกเข้าไปอยู่ในสมองของประชาชนเสียแล้ว การปฏิรูปศาสนาถูกปลุกลงไปแล้ว และพัฒนาแข็งแกร่งและขยายออกไปอย่างต่อเนื่อง นักเทศน์ทั้งหลายเดินทางกลับมาและด้วยความพากเพียรอุตสาหะของพวกเขา ในที่สุดการนมัสการแบบโปรเตสแตนต์ได้ถูกก่อตั้งขึ้นในกรุงเจนีวา {GC 232.3}

เมื่อนี้ประกาศตัวที่จะปฏิรูปศาสนาแล้วเมื่อคาลวินก้าวเข้าประตูเมืองมาหลังจากพเนจรไปตามที่ต่างๆ และมีชีวิตที่ขึ้นๆ ลงๆ เมื่อเขาเดินทางกลับจากบ้านเกิดในครั้งหลังสุด ในขณะที่กำลังเดินทางไปกรุงบาเซล เมื่อเขาทราบว่าเป็นทางตรงถูกกองกำลังของจักรพรรดิชาร์ลส์ที่

5 ครอบครองอยู่ เขาจึงต้องใช้เส้นทาง
อ้อมโดยทางกรุงเจนีวา {GC 233.1}

ในการมาเยือนครั้งนี้ ฟาเรลรู้ว่าเขา
พบพระหัตถ์ของพระเจ้าแล้ว แม้กรุง
เจนีวาได้รับความเชื่อของการปฏิรูปแล้ว
ก็ตาม แต่ที่นี่ยังมีงานมากมายที่ต้องทำ
มนุษย์ไม่ได้กลับใจกันเป็นหมู่คณะแต่
รอดกันเป็นรายบุคคล งานของการบังเกิด
ใหม่จะต้องทำกันໃใจและจิตใจสำนึก
โดยฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ไม่ใช่โดยคำสั่งของสภาต่างๆ ในขณะที่
ประชาชนของกรุงเจนีวาบดทิ้งอำนาจ
ของโรมไปแล้ว พวกเขายังไม่พร้อมที่จะ
ละทิ้งความชั่วที่เฟื่องฟูสมัยอยู่ใต้การ
ปกครองของเธอ การจะสถาปนาหลักการ
บริสุทธิ์ของชาวประเสริฐที่นี่และการ
เตรียมประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่ต่างๆ
อย่างคู่ควรตามที่เห็นว่าพระเจ้าทรงกำลัง
เรียกพวกเขา นั้นไม่ใช่ภารกิจที่ง่ายเลย
{GC 233.2}

ฟาเรลมั่นใจว่าคาลวินเป็นผู้ที่เขาเอง
จะทำงานนี้ร่วมกันได้ ในพระนามของ
พระเจ้าเขาอ่อนน้อมอย่างเอาจริงเอาจัง
ให้นักเทศน์หนุ่มพำนักและทำงานที่นี้
คาลวินถึงกับผงะหายไปเล็กน้อยด้วย
ความตื่นตกใจ เขาเป็นคนขี้อายและรัก
สงบ เขาเก็บตัวออกห่างจากท่าที่อัน
อาจหาญไม่ต้องการฟุ้งเฟ้อและแม้กระทั่ง
ความรุนแรงของชาวเจนีวาคนนี้ สุขภาพ
ที่อ่อนแอรวมทั้งนิสัยที่ขี้ขลาดของเขาเรียกร
้องให้เขาเกษียณตนเอง เขาเชื่อว่าด้วย
การใช้ปากกาเขาจะทำงานรับใช้อุดม-

การณ์ของการปฏิรูปได้ดีกว่า เขาต้องการ
หาที่พักสงบเงียบเพื่อศึกษาและสอนและ
สร้างคริสตจักรโดยทางสื่อสิ่งพิมพ์ แต่
คำให้สติอย่างเอาจริงเอาจังของฟาเรลที่
มาถึงเขานั้นเป็นเช่นดังเสียงเรียกจาก
สวรรค์และเขาไม่กล้าปฏิเสธ เขาพูดว่า
ดูประหนึ่ง “พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงยื่น
ลงมาจากสวรรค์และมาวางอยู่บนตัวเขา
และตรึงเขาอย่างเพิกถอนไม่ได้ให้ติดแน่น
อยู่กับสถานที่ซึ่งเขาร้อนใจต้องการหนี
ไปให้พ้น” D’Aubigné, History of the
Reformation in Europe in the Time of
Calvin เล่มที่ 9 บทที่ 17 {GC 233.3}

ในเวลานี้ ภัยอันตรายรุนแรงมาล้อม
กรอบแนวอุดมการณ์ของโปรเตสแตนต์
คำประณามของพระสันตะปาปาตั้งกระหึ่ม
ลงมายังกรุงเจนีวาและประเทศมหาอำนาจ
ขู่ที่จะทำลาย เมืองเล็กๆ นี้จะต้านอำนาจ
สภาการปกครองของสงฆ์ที่บ่อยครั้งบังคับ
พระราชอาและจักรพรรดิให้อ้อมจันนมา
แล้วได้อย่างไร เมืองนี้จะต้านกองกำลัง
ทหารของผู้พิชิตยิ่งใหญ่ของโลกได้อย่างไร
{GC 234.1}

ตลอดทุกยุคสมัยของโลกคริสต์ศาสนา
ศัตรูนำกล้วต่างข่มขู่ในกายโปรเตสแตนต์
ชัยชนะครั้งแรกของการปฏิรูปศาสนา
ผ่านไป โรมรวมพลังขึ้นมาใหม่ หวังที่จะ
ทำลายล้างผลาญให้สำเร็จ ในช่วงเวลานี้
คณะสงฆ์เยสุอิต [Order of the Jesuits]
ได้ถูกก่อตั้งขึ้น เป็นคณะสงฆ์ที่โหดเหี้ยม
ที่สุด ไร้อธรรมและมีอำนาจมากที่สุดใ
บรรดาเหล่าคณะสงฆ์ที่สนับสนุนหลัก

คำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสี พวกเขาตัดตัวเองขาดจากความสัมพันธ์ทางโลกและผลประโยชน์ของมนุษย์ ตายต่อการเรียกหาของความรักตามธรรมชาติ เหตุผลและจิตสำนึกไม่มีสิทธิ์ออกความเห็นใดๆ ทั้งสิ้น พวกเขาไม่สนใจกฎระเบียบ ไม่มีสัมพันธภาพ ยกเว้นกับคณะสงฆ์ของพวกเขาเองและไม่มีหน้าที่อื่นใดนอกจากการแผ่ขยายอำนาจของตน (โปรตุเกสคาทอลิก) ข้าวประเสริฐของพระคริสต์ทำให้ผู้เชื่อเผชิญกับภัยอันตรายและทนกับความทุกข์ยากได้ ไม่ย่อท้อต่อความหนาวเหน็บ ความอดอยาก ความตรากตรำลำบากและความยากจนเพื่อเซ็ดชูชนแห่งสังคมต่อหน้าเครื่องทรมานดั่งแขนขา คุณมีดและการถูกเผาทั้งเป็น เพื่อที่จะสู้กับกลุ่มพลังเหล่านี้ได้นั้น ลัทธิเยซูอิต [Jesuitism] จึงสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ติดตามของเขา ด้วยความคลั่งไคล้ศาสนาเพื่อทำให้พวกเขาสามารถทนต่อภัยอันตรายต่างๆ แบบเดียวกันได้และเพื่อให้ใช้อาวุธทุกชนิดของการหลอกลวงในการต่อต้านกับทุกฐานะภาพแห่งสังคม ไม่มีอาชญากรรมใดที่รุนแรงเกินที่พวกเขาจะทำ ไม่มีการล่อลวงใดที่เลวทรามเกินกว่าที่พวกเขาจะปฏิบัติ พวกเขาปฏิบัติหน้าที่จะอดอยากและถ่อมตนตลอดไป เป้าหมายที่ตั้งไว้คือเพื่อแสวงหาสมบัติและอำนาจ อุทิศตนในการโค่นล้มลัทธิโปรเตสแตนต์และรื้อฟื้นน้ำหนักซึ่งความเกรียงไกรของการปกครองในระบอบเปปาสี {GC 234.2}

เมื่อพวกเขาปรากฏตัวในฐานะสมาชิกของสมณศักดิ์ พวกเขาจะสวมเสื้อคลุมของความน่าเคารพสักการะ ไปเยี่ยมเรือนจำและโรงพยาบาล ดูแลรับใช้คนป่วยและคนยากจน แสดงออกให้เห็นว่าละทิ้งโลกและยึดถือพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูออกไปทุกแห่งหนเพื่อประพาดแต่ความเมตตา แต่เบื้องหลังกริยาทำทางภายนอกที่ไร้ตำหนินี้ มักปกปิดจุดมุ่งหมายของการก่ออาชญากรรมและอันตรายถึงตายไว้ หลักการขั้นพื้นฐานของคณะสงฆ์นี้คือบทสรุปสุดท้ายเป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่าวิธีปฏิบัติเพื่อไปถึงเป้าหมายนั้นถูกต้อง โดยอาศัยหลักเกณฑ์นี้ การโกหก การลักขโมย การให้คำพยานเท็จ การลอบสังหาร ไม่เพียงเป็นบาปที่อภัยได้แต่ยังเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญยกย่องเมื่อเป็นการรับใช้ผลประโยชน์ของคริสตจักร ภายใต้การอำพราง ปลอมแปลงต่างๆ นานา บรรดาเยซูอิตหาวิธีเจาะเข้าไปจนถึงสำนักงานของรัฐ ใต้เต้าขึ้นไปจนถึงตำแหน่งที่ปรึกษาของพระราชามีส่วนในการปรับแต่งนโยบายของประเทศชาติ พวกเขาทำตัวเป็นคนรับใช้เพื่อสอดแนมความลับของเจ้านาย พวกเขาจัดตั้งวิทยาลัยต่างๆ ให้กับบรรดาเจ้าชายและผู้ครองแคว้นทั้งหลายและตั้งโรงเรียนให้กับคนทั่วไป และลูกๆ ของพ่อแม่ที่เป็นชาวโปรเตสแตนต์ถูกชักนำให้เข้ามาสัมผัสกับพิธีกรรมของระบบสันตะปาปา การแสดงออกอย่างมโหฬารตระการตาของพิธีนมัสการของชาวโรมสร้างความสับสน

แก่สมองและทำให้จินตนาการพร่ามัว หลงไหลไป และด้วยเหตุนี้ เสรีภาพที่ บรรพบุรุษต่อสู้เสียเลือดเนื้อถูกบรรดา ลูกๆ หักหลัง นักบวชเยซูอิตขยายตัวไป ทั่วยุโรปอย่างรวดเร็วและไม่ว่าจะไปทีใด จะมีการฟื้นฟูหลักคำสอนและพิธีกรรม ของระบอบเปปาสีตามมา {GC 235.1}

เพื่อเพิ่มอำนาจแก่นักบวชเยซูอิต มากขึ้น มีการตราคำสั่งให้หรือฟื้นฟูศาสนา ศาสตร์ขึ้นมาใหม่อีกครั้ง [Inquisition ศาล พิเศษตั้งขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 13 เป็น ศาลที่มีอำนาจสูงสุดในการสอบสวนและ พิจารณาโทษคนนอกศาสนาหรือพวก มิชชันนารี] (โปรตุเกส) (โปรตุเกส) ถึงแม้คน ทั่วไปและแม้แต่ในประเทศคาทอลิกจะ รังเกียจศาสนศาสตร์นี้ก็ตาม ผู้ปกครองใน ระบบสันตะปาปาก็ยังจัดตั้งศาลที่หนักลัว นี้ขึ้นอีกครั้งและความทารุณโหดร้ายอัน น่าสยดสยองเกินกว่าที่จะนำมาเปิดเผยก็ เกิดขึ้นอีกครั้งในที่ลับของคุกมืดใต้ดิน ผู้ที่มีแววจะเป็นความหวังของชาติใน หลายประเทศจำนวนหลายพันคน ซึ่ง ใสสะอาดและสูงส่งที่สุด มีสติปัญญา ปรารถนาเรียนและมีการศึกษามากที่สุด ศาสนาจารย์ผู้เคร่งในศาสนาและนำศรัทธา เลื่อมใส พลเมืองที่รักชาติและขยัน นักวิชาการที่ปรารถนาเรียน ศิลปินที่มี พรสวรรค์ ช่างฝีมือที่ชำนาญ ถูกสังหาร หรือบังคับกดดันให้หลบหนีไปอยู่ต่าง ประเทศ {GC 235.2}

โรมใช้วิธีเหล่านี้เพื่อดับความกระจำ ของการปฏิรูปศาสนาเพื่อตั้งคนให้หันออก

ไปจากพระคัมภีร์และนำความโง่เขลาและ ความมมงายของยุคมืดกลับคืนมา แต่ ภายใต้การอำนาจของพระเจ้าและการ ทำงานของผู้มีศีลธรรมสูงส่งที่พระเจ้า ทรงเรียกให้มาสานต่องานของลูเธอร์ นิกายโปรเตสแตนต์ไม่ได้ถูกโค่นทิ้งไป พลังของงานนี้ไม่ได้มาจากความ โปรตปรานหรืออาวุธของเจ้าผู้ครองแคว้น ทั้งหลาย ประเทศทั้งหลายที่เล็กที่สุด ถ่อมตัวที่สุดและมีพลังน้อยที่สุด กลาย มาเป็นป้อมค่ายอันแข็งแกร่ง เงินวนคร น้อยๆ แห่งนี้ตั้งอยู่ท่ามกลางศัตรูมหา อำนาจที่วางแผนทำลายเธอ ประเทศ ฮอลันดาที่ตั้งอยู่บนหาดทรายริมฝั่งทะเล ทางภาคเหนือติดจรดกับแผ่นดินของ ประเทศสเปนซึ่งในขณะนั้นเป็นอาณาจักร ยิ่งใหญ่และมั่งคั่งที่สุด แต่ประเทศสวีเดน ที่สิ้นหวังไร้ผลกลับเป็นผู้นำชัยชนะมาสู่ การปฏิรูปศาสนา {GC 235.3}

เป็นเวลาเกือบสามสิบปีที่กาลวิน ทำงานในกรุงเจนีวา ช่วงแรกเพื่อก่อตั้ง โบสถ์ที่ยึดถือคุณค่าฝ่ายศีลธรรมของ พระคัมภีร์และต่อมาเพื่อความก้าวหน้า ของการปฏิรูปศาสนาตลอดทั่วทวีปยุโรป วิธีของเขาในฐานะผู้นำศาสนานั้นไม่ใช่ ไร้ตำหนิ หรือคำสอนของเขาไม่ใช่ไร้ข้อ ผิดพลาด แต่เขาเป็นเครื่องมือเพื่อขยาย ความจริงที่สำคัญในสมัยของเขาให้กว้าง โกลออกไป เพื่อถนอมรักษาหลักการของ โปรเตสแตนต์ในการดำเนินคัมภีร์ของหลัก คำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีที่ กำลังพัดกลับมาอย่างแรง และเพื่อส่งเสริม

ในคริสตจักรที่รับการปฏิรูปแล้วให้ดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายและบริสุทธิ์ แทนความหยิ่งจองหองและความเสื่อมโทรมที่คำสอนของชาวโรมฟุ่มฟักไว้ {GC 236.1}

จากกรุงเจนีวา สื่อสิ่งพิมพ์และครูสอนออกไปประกาศหลักคำสอนของการปฏิรูป ผู้ถูกกดขี่ในทุกดินแดนต่างมองไปยังจุดนี้เพื่อขอคำแนะนำ คำปรึกษาและกำลังใจ เมืองของคาลวินกลายเป็นสถานที่ลี้ภัยแก่นักปฏิรูปศาสนาของยุโรปตะวันตกทั้งหมดที่ถูกตามล่า ผู้ลี้ภัยหนีออกจากพายุながลัวที่พัดเป็นเวลาหลายศตวรรษมายังประตูของกรุงเจนีวา ในสภาพที่อดอยาก บาดเจ็บ สูญเสียบ้านและญาติสนิท พวกเขาได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและดูแลด้วยความเอาใจใส่ และเมื่อได้พบบ้านใหม่ที่นี่แล้ว พวกเขาเป็นพระพรแก่กรุงนี้โดยการไว้ทุกข์

ความรู้และความเคร่งครัดในศาสนาของพวกเขาเป็นการตอบแทน หลายคนที่มาหลบภัยที่นี่แล้วเดินทางกลับไปยังประเทศของตนเพื่อต่อต้านเผด็จการของโรมจอห์น น็อกซ์ [John Knox] นักปฏิรูปผู้กล้าหาญชาวสก็อตแลนด์ พวกพิวริตัน [Puritans สมาชิกโปรเตสแตนต์นิกายหนึ่งที่ยึดถือหลักความเคร่งครัดในศาสนา] จำนวนไม่น้อยจากประเทศอังกฤษ ชาวโปรเตสแตนต์ของประเทศฮอลันดาและของประเทศสเปนและพวกฮิวโกน็อล์ฟ [Huguenots สมาชิกโปรเตสแตนต์ชาวฝรั่งเศสในยุคสมัยก่อน] จากประเทศฝรั่งเศส ได้นำคบเพลิงแห่งสัจธรรมจากกรุงเจนีวาไปส่องสว่างในดินแดนบ้านเกิดของพวกเขาที่ยังตกอยู่ในความมืด {GC 236.2}

13

ประเทศเนเธอร์แลนด์
และแถบสแกนดิเนเวีย

การปกครองแบบเผด็จการของระบอบเปปาสีในประเทศเนเธอร์แลนด์ก่อให้เกิดการประท้วงอย่างรุนแรงมาแล้วตั้งแต่แรกเริ่ม เจ็ดร้อยปีก่อนสมัยของลูเธอร์ บิชอปเนเธอร์แลนด์สององค์ที่มาในฐานะทูตของกรุงโรมกล่าวโทษสันตปาปาของโรมอย่างไม่กลัวเกรง ทั้งสององค์รับรู้ว่าสาเหตุของราชสำนักของสันตปาปา พระเจ้า “ทรงสร้างพระราชินีและคู่ชีวิตของพระองค์ไว้แล้วนั่นก็คือคริสตจักร เป็นการทรงจัดเตรียมอันประเสริฐและยั่งยืนนิรันดร์สำหรับครอบครัวของเธอ มีสินสอดที่ไม่มีวันด้อยค่าหรือเสื่อมทรมานและประทานมงกุฏและคานานิรันดร์แก่นาง...ทั้งหมดนี้ท่านกอบโกยผลประโยชน์เหมือนเช่นโจรเข้าฉกชิง ท่านแต่งตั้งตนเองไปอยู่ในวิหารของพระเจ้า แทนที่จะเป็นคนเลี้ยงแกะ ท่านกลับทำตัวเป็นสุนัขจิ้งจอกต่อแกะ ท่านแสดงให้พวกเราเชื่อว่าท่านเป็นบิชอปสูงศักดิ์แต่ท่านเหมือนทรราชมากกว่า... ท่านควรจะเป็นคนรับใช้ของบรรดาคนรับใช้ทั้งปวงตามที่ท่านเรียกตนเอง แต่ท่านกลับพยายามเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง...ท่านทำให้พระบัญชาของพระเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม...พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้สร้างคริสตจักรทั้งปวงไปไกลจนสุดขอบฟ้า...เมืองของพระเจ้าของเราที่ซึ่งเราเป็นพลเมืองอยู่นั้น ผ่อกว้าง

ไปจนถึงดินแดนทั้งหมดของสวรรค์ และกว้างขวางกว่าเมืองที่ผู้เผยพระวจนะเรียกว่ากรุงบาบิโลนซึ่งสร้างขึ้นทำตัวว่าเป็นพระเจ้า เอาตัวเองให้ไปถึงสวรรค์และอวดว่าปัญญาของตนอมตะ และสุดท้ายแม้จะไร้เหตุผล อ้างว่าตนเองไม่เคยรู้พลังและจะไม่มีวันทำผิด” Gerard Brandt, *History of the Reformation in and About the Low Countries* เล่มที่ 1 หน้าที่ 6 {GC 237.1}

ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า มีคนอื่นๆ ลุกขึ้นมาสะท้อนคำประท้วงนี้ และครูสอนรุ่นแรกที่เดินทางผ่านดินแดนต่างๆ และรู้จักกันในนามต่างๆ รับผิดชอบต่อมิชชันนารีชาวเวสต์วอร์ด ประกาศความรู้เรื่องข่าวประเสริฐไปยังทุกที่จนแทรกเข้าไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ คำสอนของพวกเขากระจายไปอย่างรวดเร็ว พวกเขาแปลพระคัมภีร์ของชาวออลเดนชิสออกมาเป็นข้อๆ เป็นภาษาดัตช์ พวกเขาประกาศว่า “ในนั้นมีประโยชน์มากมาย ไม่มีเรื่องตลก ไม่มีนินยาย ไม่มีการพูดเล่น ไม่มีการหลอกลวง มีแต่ถ้อยคำแห่งสัจธรรมจริงๆ แล้วมีเปลือกแข็งอยู่บ้าง ที่นั่นนิตที่นี้หน้อย แต่ที่ว่าส่วนที่เป็นไขกระดูกและความหวานของสิ่งที่ดีและศักดิ์สิทธิ์จะพบได้ในนั้นอย่างง่ายดาย” *Ibid.* เล่มที่ 1 หน้าที่ 14 มิตรสหายในความเชื่อสมัย

โบราณเขียนไว้เช่นนี้ในศตวรรษที่สิบสอง {GC 238.1}

บัดนี้การกดขี่ของโรมเริ่มขึ้นแล้ว แต่ท่ามกลางกองฟินและการทรมาน ผู้เชื่อยังคงเพิ่มจำนวนมากขึ้น ประกาศด้วยความแน่วแน่นว่าพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจเดียวที่ไม่ผิดพลาดของศาสนาและ “ไม่ควรบังคับมนุษย์ผู้ใดให้เชื่อ แต่ต้องเอาชนะเขาด้วยการเทศนาสั่งสอน” Martyn เล่มที่ 2 หน้าที่ 87 {GC 238.2}

คำสอนของลูเธอร์พบดินที่เอื้ออำนวยในประเทศเนเธอร์แลนด์และคนจริงใจและซื่อสัตย์ต่างลุกขึ้นมาเทศนาข่าวประเสริฐ เม็นโน ไชมอนซ์ [Menno Simons] มาจากหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งของประเทศฮอลันดา เขาได้รับการศึกษาตามแบบฉบับของโรมันคาทอลิกและรับการเจิมให้เป็นบาทหลวง เขาไม่มีความรู้เรื่องพระคัมภีร์เลยและเขาไม่ต้องการอ่านเพราะกลัวจะถูกหลอกให้เชื่อในเรื่องนอกรีต เมื่อความสงสัยเรื่องหลักคำสอนการแปรสาร [Transubstantiation หลักคำสอนเรื่องพิธีศีลมหาสนิทที่ว่า เมื่อบาทหลวงเสกขนมปังและเหล้าองุ่นแล้วสารของขนมปังและเหล้าองุ่นก็เปลี่ยนเป็นสารแท้ของพระกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ส่วนรูปปรากฏยังคงเป็นขนมปังและเหล้าองุ่นอยู่] รุกเร้าใส่เขา เขาถือว่าเป็นการทดลองที่มาจากซาตานและหาทางที่จะปลดตัวเองออกด้วยการอธิษฐานและการสารภาพบาป แต่ไม่เกิดผล เขาพยายามสงบเสียงของจิตสำนึก

ด้วยการคลุกคลีกับเรื่องที่ไม่ชวนให้คิดถึง ความสงสัยนี้ แต่ไม่ประสบผล หลังจากนั้นระยะหนึ่งเขามีโอกาสศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่รวมทั้งงานเขียนของลูเธอร์ทำให้เขายอมรับความเชื่อที่ปฏิรูปแล้ว ไม่นานหลังจากนั้นเขาไปเห็นการประหารชายคนหนึ่งด้วยการตัดศีรษะเพราะไปปรับบิดิตมาใหม่ เรื่องนี้พาเขาไปศึกษาพระคัมภีร์ในเรื่องการให้บิดิตมากับทารก เขาไม่พบหลักฐานของเรื่องนี้ในพระคัมภีร์ แต่เห็นว่าพระคัมภีร์ทุกตอนของเรื่องนี้ระบุว่าการกลับใจและความเชื่อเป็นเงื่อนไขของการรับบิดิตมา {GC 238.3}

เม็นโนถอนตัวออกจากคริสตจักรโรมันและอุทิศชีวิตเพื่อสอนสังฆธรรมที่เขารับมา ทั้งในประเทศเยอรมนีและประเทศเนเธอร์แลนด์ที่มีคนคลั่งศาสนากลุ่มหนึ่งปรากฏขึ้น สอนความเชื่อเหลวไหลและปลุกระดมมวลชน ทำลายความมีระเบียบและความดีงาม และมุ่งไปสู่ความรุนแรงและการกบฏ เม็นโนมองเห็นผลอันน่าหวาดกลัวที่ขบวนการนี้กำลังก่อให้เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และเขาบากบั่นอย่างเหนียวแน่นในการต่อต้านคำสอนผิดๆ และแผนการป่าเถื่อนของพวกคลั่งศาสนา กลุ่มนี้ อย่างไรก็ตามมีคนมากมายที่เคยถูกขบวนการนี้พาไปในทางผิด แต่ได้ละทิ้งคำสอนเลวร้ายไปแล้วและยังมีลูกหลานของคริสเตียนดั้งเดิมซึ่งเป็นผลมาจากคำสอนของชาวवलเดนซิส เม็นโนทำงานอยู่กับคนกลุ่มนี้ด้วยความกระตือ-

รือรันและประสบผลอย่างสูง {GC 239.1}

เขาเดินทางพร้อมกับภรรยาและลูกๆ เป็นเวลาสี่สิบห้าปี ทนกับความยากลำบากและความขัดสนอย่างรุนแรง และบ่อยครั้งเสี่ยงภัยถึงชีวิต เขาท่องเที่ยวทั่วประเทศเนเธอร์แลนด์และภาคเหนือของประเทศเยอรมนี ส่วนใหญ่ทำงานกับชนชั้นยากจน แต่ส่งผลกระทบกว้างไกลโดยธรรมชาติเขาเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาด แม้จะมีการศึกษาจำกัด เขาเป็นคนที่มีความจริงจังและไม่หวั่นไหว มีใจถ่อมและมารยาทดีงามและมีความเคร่งครัดฝ่ายศาสนาที่จริงจังและจริงใจ เป็นแบบอย่างชีวิตตามคำสอนที่เขาสอน และได้รับความไว้วางใจของประชาชน ผู้ติดตามของเขาถูกกดขี่ข่มเหงจนกระจาย พวกเขาทุกข์ทรมานอย่างหนักจากการไปยุ่งกับพวกคลั่งศาสนาฆนสเดอไรด์ [Munsterites หมายถึงกลุ่มศาสนาที่ตั้งขึ้นในเมืองฆนสเดอของประเทศเยอรมนี] อย่างไรก็ตามคนจำนวนมากมารับเชื่ออันเนื่องจากผลงานของเขา {GC 239.2}

ไม่มีที่ใดรับหลักคำสอนการปฏิรูปอย่างกว้างขวางเท่ากับที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีไม่กี่ประเทศที่ผู้เชื่อต้องทนต่อการกดขี่ข่มเหงรุนแรงกว่าที่นี่ ในประเทศเยอรมนี จักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงประกาศห้ามการปฏิรูปศาสนาและพร้อมจะนำผู้เชื่อทั้งหมดไปยังหลักประหาร แต่เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายทรงลุกขึ้นขัดขวางความเผด็จการของพระองค์ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ กษัตริย์ฟิลิปที่ 2

ทรงใช้อำนาจยิ่งกว่านั้นและออกประกาศคำสั่งกดขี่ติดต่อกันเป็นชุดอย่างต่อเนื่อง การอ่านพระคัมภีร์ การฟังเทศนาเรื่องของพระคัมภีร์หรือแม้จะพูดเรื่องพระคัมภีร์ต้องได้รับโทษถึงตายที่หลักประหาร การอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าในที่ลับ การละเว้นจากการกราบไหว้รูปเคารพ หรือการร้องเพลงสดุดีต้องรับโทษถึงตายเช่นกัน แม้ผู้ที่สาบานว่าจะตัดขาดจากความผิดก็ยังต้องรับโทษประหาร หากเป็นชายให้ตายด้วยดาบ หากเป็นหญิงให้ฝังทั้งเป็น คนนับพันพันคนไปภายใต้การปกครองของจักรพรรดิชาร์ลส์และกษัตริย์ฟิลิปที่ 2 {GC 239.3}

มีอยู่ครั้งหนึ่ง คนทั้งครอบครัวถูกนำมาอยู่ต่อหน้าผู้สอบสวนด้วยข้อกล่าวหาว่าไม่เข้าร่วมพิธีมิสซาและนมัสการกันเองที่บ้าน เมื่อผู้สอบสวนถามถึงเรื่องการปฏิบัติที่ทำกันอย่างลับๆ ลูกคนเล็กที่สุดตอบว่า “เราคุกเข่าลงและอธิษฐานขอให้พระเจ้าส่องสว่างความคิดของเราและอภัยบาปของเรา เราอธิษฐานเพื่อพระมหากษัตริย์ของเรา เพื่อให้การปกครองของพระองค์รุ่งเรืองและชีวิตของพระองค์มีความสุข เราอธิษฐานเพื่อพนักงานปกครองขอให้พระเจ้าพิทักษ์รักษาพวกเขา” Wylie เล่มที่ 18 บทที่ 6 ผู้พิพากษาบางคนได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง แต่กระนั้นผู้เป็นพ่อและลูกคนหนึ่งถูกตัดสินให้ตายที่หลักประหาร {GC 240.1}

ความเดือดดาลของผู้กดขี่มีมากพอๆ กับการเชื่อของผู้ยอมพลีชีพ ไม่เพียง

ผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงที่บอบบางและเด็กสาวที่อ่อนวัยแสดงความกล้าหาญที่ไม่สะทกสะท้าน “ผู้เป็นภรรยาจะลุกขึ้นยืนเคียงข้างเสาประหารของสามีและในขณะที่เขาทุกข์ทรมานอยู่กับไฟ ภรรยาจะกระซิบคำปลอบใจหรือร้องเพลงสดุดีให้กำลังใจสามี” “หญิงสาวเยาว์วัยลงนอนในหลุมศพในขณะที่ยังมีชีวิตประหนึ่งกำลังเดินเข้าห้องนอนของเธอในยามค่ำคืนหรือไปยังตะแลงแกงและกองไฟแต่งตัวด้วยอาภรณ์ที่ดีที่สุด รวากับว่ากำลังเดินเข้าสู่พิธีสมรสของตนเอง” *Ibid.* เล่มที่ 18 บทที่ 6 {GC 240.2}

เช่นเดียวกับสมัยที่พวกนอกศาสนาเพียรพยายามทำลายชาวประเสริฐเลือดของคริสเตียนเป็นเหมือนเมล็ดพืช (โปรดดู Tertullian, *Apology* ย่อหน้าที่ 50) การกดขี่ข่มเหงมีแต่จะเป็นเหตุให้พยานเพื่อสัจธรรมเพิ่มจำนวนมากขึ้นปีแล้วปีเล่า ราชวงศ์ทั้งหลายรุ่มร่าอยู่ในความบ้าคลั่งอันเนื่องมาจากความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของประชาชนที่พวกเขาปราบไม่ได้ พวกเขายังคงดิ้นรนต่อไปกับงานโหดเหี้ยมของตน แต่ก็ไร้ผล ภายใต้การนำของวิลเลียมแห่งเมืองโอเรนจ์ [William of Orange] ผู้ส่งส่ง ในที่สุดการปฏิวัติก็ได้นำเสรีภาพในการนมัสการพระเจ้ามาสู่ประเทศฮอลแลนด์ {GC 240.3}

ในเทือกเขาพิดมอนด์ บนพื้นราบของประเทศฝรั่งเศสและบนชายหาดของประเทศฮอลแลนด์ การเติบโตของชาวประเสริฐสร้างด้วยเลือดของเหล่าสาวก

แต่ในประเทศทางเหนือ ชาวประเสริฐแผ่เข้าไปได้อย่างสันติ เมื่อนักศึกษาแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กเดินทางกลับบ้าน พวกเขา นำความเชื่อของการปฏิรูปไปสู่ประเทศสแกนดิเนเวีย งานเขียนของลูเธอร์ที่ดีพิมพ์แล้วก็ช่วยกระจายความกระจ่างประชาชนธรรมดาและยากไร้ของทางเหนือหันหลังให้กับความเสื่อมจริยธรรม ความหุรหุราและความมมงายของโรม เพื่อต้อนรับสัจธรรมอันบริสุทธิ์ เรียบง่าย และดลบันดาลชีวิตของพระคัมภีร์ {GC 240.4}

ทาวเซิน [Tausen] “นักปฏิรูปศาสนาของประเทศเดนมาร์ก” เป็นบุตรของฆวานาคคนหนึ่ง เด็กชายคนนี้แสดงออกตั้งแต่เยาว์วัยถึงความฉลาดทางปัญญาที่ตื่นตัว เขากระหายการศึกษา แต่ถูกปฏิเสธอันเนื่องจากฐานะของพ่อแม่ เขาจึงเข้าไปอยู่ในวัด ความบริสุทธิ์ของชีวิตและความขยันและความซื่อตรงของเขาทำให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ดูแลเขา การสอบบ่งบอกว่าเขามีความสามารถที่จะทำประโยชน์ให้กับคริสตจักรในอนาคตได้เป็นอย่างดี จึงตัดสินใจที่จะให้เขารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่งของประเทศเยอรมนีหรือประเทศเนเธอร์แลนด์ นักเรียนผู้เยาว์คนนี้ได้รับอนุญาตให้เลือกโรงเรียนเองโดยมีเงื่อนไขว่าห้ามไปที่เมืองวิตเทนเบิร์ก นักศึกษาของคริสตจักรไม่ควรเสี่ยงต่อการรับพิษของคำสอนนอกศาสนา นักบวชภราดรกล่าวไว้เช่นนี้ {GC 241.1}

ทาวเซ็นเดินทางไปเมืองโคโลญจ์ ในเวลานั้นก็เหมือนกับในปัจจุบัน เมืองนี้เป็นป้อมอันแข็งแกร่งของลัทธิโรมัน ต่อมาไม่นานชาวรัฐอิสระยึดสะเอียนต่อความเชื่อเรื่องเวทมนตร์คาถาของคนที่ไม่เล่าเรียน ในช่วงเวลาเดียวกันเขาได้รับหนังสือของลูเธอร์ เขาอ่านหนังสือเหล่านี้ด้วยความประหลาดใจและความดีใจและปรารถนาที่จะได้รับการชี้แนะเป็นการส่วนตัวจากนักปฏิรูปศาสนา แต่การที่จะทำเช่นนั้นเขาต้องเสี่ยงต่อการขัดแย้งกับผู้ดูแลเขาในวัดและสูญเสียการสนับสนุนของพวกเขา เขาจึงตัดสินใจและไม่นานต่อมาสมัครเข้าเป็นนักเรียนที่เมืองวิตเทนเบิร์ก {GC 241.2}

เมื่อเขาเดินทางกลับมาประเทศเดนมาร์ก เขากลับไปประจำอยู่ที่วัดอีกครั้ง ยังไม่มีผู้ใดสงสัยว่าเขาเป็นผู้ฝึกฝนในนิกายลูเธอร์เรน เขาไม่ได้เปิดเผยความลับนี้แต่เพียงพยายามที่จะนำคนอื่น ๆ ไปสู่ความเชื่อที่บริสุทธิ์กว่าและมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์กว่าโดยไม่ปลุกอคติของเพื่อน ๆ เขาเปิดพระคัมภีร์และอธิบายความหมายที่แท้จริงและในที่สุดเทศนาเรื่องของพระคริสต์ให้พวกเขาฟังว่าพระองค์ทรงเป็นความชอบธรรมและทรงเป็นความหวังเดียวของความรอดของคนบาป เรื่องนี้ทำให้นักบวชอาวุโสกว่าโกรธ พวกเขาตั้งความหวังสูงในตัวเขาว่าจะเป็นผู้ปกป้องโรมอย่างอาจหาญ เขาถูกย้ายออกจากวัดไปกักขังอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเหนียวแน่น {GC 241.3}

ผู้ควบคุมคนใหม่ของเขารู้สึกหวาดผวามากยิ่งเมื่อนักบวชหลายคนประกาศยอมรับความเชื่อของนิกายโปรเตสแตนต์ โดยผ่านซีกรงห้องขังของเขา ทาวเซ็นได้พูดคุยกับผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเขาถึงความรู้เรื่องสัจธรรม หากบาทหลวงเดนมาร์กเหล่านั้นมีความชำนาญในการปฏิบัติตามแผนการจัดการคำสอนนอกคริสตของคริสตจักรแล้ว คงจะไม่ได้ยินเสียงของทาวเซ็นอีกต่อไป แต่แทนที่จะส่งเขาไปอยู่ในหลุมศพสักแห่งในคุกมืดใต้ดิน พวกเขากลับขับไล่เขาออกไปจากวัดบัดนี้ พวกเขาหมดสิทธิ์ที่จะจัดการกับเขาอีกแล้ว มีราชโองการฉบับหนึ่งที่เพิ่งจะออกมาจากสำนักพระราชวังเสนอการคุ้มครองให้ครูสอนหลักคำสอนใหม่ ทาวเซ็นจึงเริ่มเทศนา โบสถ์ต่าง ๆ เปิดประตูต้อนรับเขา ประชาชนพากันเข้ามาฟัง นักเทศน์อื่น ๆ ก็เทศนาพระวจนะของพระเจ้าเช่นเดียวกัน มีการแจกจ่ายพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ที่แปลเป็นภาษาแดนิชออกไปอย่างกว้างขวาง ความพยายามของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีที่ต้องการทำลายงานนี้ยิ่งเป็นการขยายงานนี้ให้กว้างไกลออกไปอีก และต่อมาไม่นานประเทศเดนมาร์กประกาศรับความเชื่อของการปฏิรูปศาสนา {GC 242.1}

ในประเทศสวีเดนก็เหมือนกัน คนหนุ่มที่ตีมาจากบ่อน้ำของเมืองวิตเทนเบิร์ก นำน้ำชำระชีวิตไปสู่เพื่อนร่วมชาติ ในบรรดาผู้ที่ทำงานปฏิรูปทางศาสนาของประเทศสวีเดนมีอยู่สองคนคือโอโลฟ

และลูเรนติอุส เพตริ [Olaf and Laurentius Petri] ซึ่งเป็นบุตรของช่างตีเหล็กเมืองโอริโบร และไปเรียนภายใต้การสอนของลูเชอร์และเมลลังค์รอน ได้กลับมาสอนสัจธรรมที่ทั้งสองร่ำเรียนมาอย่างขะมักเขม้น เช่นเดียวกับนักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่คนนั้น ด้วยความกระตือรือร้นและวาทศิลป์ที่ดีเยี่ยม โอลาฟจะกระตุ้นประชาชนให้ตื่น ส่วนลูเรนติอุสนั้น ก็เหมือนกับเมลลังค์รอน เป็นผู้คงแก่เรียนช่างคิดและสุขุมเยือกเย็น ทั้งสองเป็นคนเคร่งศาสนาอย่างจริงจัง มีมาตรฐานทางศาสนศาสตร์ที่สูงส่งและมีความกล้าหาญที่ไม่หวั่นไหวในการประกาศสัจธรรม การต่อต้านของพวกนิยมระบอบเปปาส์ก็ไม่ได้ลดละ บาทหลวงคาทอลิกปลุกระดมประชาชนที่รู้ไม่เท่าทันและเชื่องมง่ายขึ้นมา โอลาฟ เพตริถูกฝูงชนลอบทำร้ายอยู่เสมอและหลายครั้งแทบจะเอาชีวิตไม่รอด แต่นักปฏิรูปศาสนาเหล่านี้เป็นที่ชื่นชอบของพระมหากษัตริย์และได้รับการปกป้องจากพระองค์ {GC 242.2}

ภายใต้การปกครองของคริสตจักรโรมันคาทอลิก ประชาชนจมดิ่งสู่ความยากจนและถูกรากดขี่ข่มเหงรังควาน พวกเขาขาดความรู้เรื่องพระคัมภีร์และมีศาสนาที่เป็นเพียงสัญลักษณ์และพิธีกรรมซึ่งไม่ถ่ายทอดความกระจ่างอันใดมาสู่สติปัญญา พวกเขากำลังกลับไปหาความเชื่อมง่ายและการปฏิบัติอย่างป่าเถื่อนของบรรพบุรุษของคนนอกศาสนาประเทศถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ ที่ต่อสู้

แข่งขันกัน ความขัดแย้งอย่างไม่สิ้นสุดของกลุ่มเหล่านี้ยิ่งเพิ่มความทุกข์ให้แก่ทุกคน กษัตริย์ทรงตัดสินพระทัยให้มีการปฏิรูปประเทศและคริสตจักร และพระองค์ทรงต้อนรับผู้ช่วยที่มีความสามารถเหล่านี้ให้มาช่วยต่อสู้กับโรม {GC 243.1}

ต่อหน้าพระราชอาและผู้นำของประเทศสวีเดน โอลาฟ เพตริปกป้องหลักคำสอนความเชื่อของการปฏิรูปกับพวกนักต่อสู้ของฝ่ายโรมด้วยความสามารถที่เยี่ยมยอด เขาเปิดเผยว่าการจะรับคำสอนของเหล่าบรรพบุรุษได้นั้นก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับพระคัมภีร์เท่านั้น และยังบอกว่าสาระสำคัญของความเชื่อมีบันทึกไว้อย่างชัดเจนและเรียบง่ายในพระคัมภีร์เพื่อให้คนทั้งปวงเข้าใจ พระคริสต์ตรัสว่า “คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง แต่เป็นของผู้ทรงใช้เรา” ยอห์น 7:16 และอัครทูตเปาโลเปิดเผยว่าหากท่านจะประกาศข่าวประเสริฐอื่น ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐแล้ว ท่านเองก็ต้องถูกแขวนสาป (กาลาเทีย 1: 8) นักปฏิรูปกล่าวว่า “แล้วคนอื่นๆ จะตราหลักเกณฑ์ที่ไม่มีข้อพิสูจน์ขึ้นมาตามอำเภอใจและกำหนดว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความรอดได้อย่างไร” Wylie เล่มที่ 10 บทที่ 4 เขาแสดงให้เห็นประจักษ์ว่าคำสั่งของคริสตจักรไม่มีสิทธิอำนาจในการบังคับเมื่อขัดกับพระบัญญัติของพระเจ้า พร้อมทั้งปกป้องรักษาหลักการยิ่งใหญ่ของความเชื่อโปรเตสแตนต์ที่ว่า “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้น” เป็น

หลักเกณฑ์ของความเชื่อและการถือปฏิบัติ {GC 243.2}

การต่อสู้นี้แม้จะดำเนินอยู่บนเวทีที่ค่อนข้างไม่เป็นที่ทราบกันก็ตาม แต่มีผลแสดงให้เห็นเราทราบว่า “ผู้คนประเภทใดที่เข้ามาประจำตำแหน่งต่างๆ ในกองทัพของนักปฏิรูปศาสนา พวกเขาไม่ใช่ผู้ได้รับการศึกษา พวกเขาชอบแบ่งแยก พวกเขาชอบขัดแย้งโวยวาย—ตรงกันข้ามอย่างลิบลับ พวกเขาเป็นคนที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้ามาแล้ว รู้วิธีการใช้อาวุธที่พระคัมภีร์จัดหามาให้พวกเขา ในแง่ของความรู้ พวกเขาก้าวล้ำยุคไปแล้ว เมื่อเราจำกัดความสนใจของเราไปยังศูนย์กลางอันโดดเด่นเช่นเมืองวิตเทนเบิร์กและเมืองซูริกและบุคคลเลื่องลือชื่อเช่นลูเธอร์และเมลังค์ธอน สวิงก็ลีและอีโคลัมพาดิเยสแล้ว ก็มักจะมีการแย้งว่าคนเหล่านี้เป็นผู้นำของขบวนการและเป็นธรรมดาที่เราจะคาดหวังว่าคนเหล่านี้มีพลังยิ่งใหญ่และความรู้กว้างขวาง แต่ผู้ที่เป็นลูกน้องของพวกเขาไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เอละให้เรากลับไปมองดูโรงละครที่ไม่ค่อยมีใครทราบเรื่องและไร้ชื่อเสียงของประเทศสวีเดน รวมถึงนามอันต่ำต้อยอย่างเช่นโอลาฟ และลูเรนติอุส เพตริ จากบรรดาอาจารย์ลงไปถึงสาวกทั้งหลาย เราจะพบอะไร... นักวิชาการและนักศาสนศาสตร์ บุคคลที่เข้าใจข่าวประเสริฐแห่งสัจธรรมทั้งระบบอย่างถ่องแท้ และเป็นผู้มีชัยชนะเหนือผู้เชี่ยวชาญการศึกษาและบุคคลยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโรม” *Ibid.* เล่มที่ 10 บทที่ 4

{GC 243.3}

จากผลของความขัดแย้งนี้ กษัตริย์ของประเทศสวีเดนทรงรับความเชื่อของโปรเตสแตนต์และไม่นานต่อมาวุฒิสภาประกาศสนับสนุนเข้าข้างความเชื่อนี้ โอลาฟ เพตริแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาสวีเดน และตามพระประสงค์ของพระราชินีทั้งสองได้ลงมือแปลพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วยประการฉะนี้ ประชาชนในประเทศสวีเดนจึงได้รับพระวจนะของพระเจ้าเป็นครั้งแรกในภาษาแม่ ที่ประชุมวุฒิสภาประกาศสั่งทั่วทั้งอาณาจักรให้อาจารย์อธิบายพระคัมภีร์และต้องสอนเด็กๆ ในโรงเรียนให้อ่านพระคัมภีร์ด้วย {GC 244.1}

ความกระจ่างอันเป็นพระพรของข่าวประเสริฐขับไล่ความมืดมนอันเนื่องจากความไม่รู้และความมกมายให้ออกไปอย่างมั่นคงและแน่นอน พวกเขาหลุดพ้นจากการกดขี่ของโรม บ้านเมืองบรรลุถึงความแข็งแกร่งและยิ่งใหญ่ซึ่งไม่เคยเป็นเช่นนั้นมาก่อน ประเทศสวีเดนเป็นป้อมปราการปกป้องความเชื่อของโปรเตสแตนต์หนึ่งศตวรรษต่อมา ในช่วงเวลาบอบช้ำอันตรายที่สุด ประเทศเล็กๆ และอ่อนแอนี้เป็นประเทศเดียวในทวีปยุโรปที่กล้ายื่นมือแห่งความช่วยเหลือออกไป—เพื่อช่วยประเทศเยอรมนีให้รอดจากการต่อสู้อย่างเหี้ยมโหดของสงครามสามสิบปี ดูประหนึ่งว่าทวีปยุโรปตอนเหนือทั้งหมดต้องตกอยู่ภายใต้เผด็จการของโรมอีกครั้งหนึ่ง กองทัพของสวีเดนเป็นผู้ที่ทำให้ประเทศ

เยอรมนีพลิกชัยชนะที่อยู่แค่อ้อมของ
พระสันตะปาปาไปสู่ความพ่ายแพ้ และ
นำชัยชนะของเสรีภาพทางความเชื่อมาสู่
ชาวโปรเตสแตนต์รวมทั้งชาวคาลวิน

นิยม [Calvinist ผู้ที่เชื่อตามคำสอน
ของคาลวิน] และชาวลูเธอร์เรน และนำ
เสรีภาพทางจิตสำนึกคืนสู่ประเทศที่
ยอมรับการปฏิรูปทางศาสนา {GC 244.2}

14

นักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษรุ่นหลัง

ในขณะที่ลูเธอร์กำลังวางพระคัมภีร์ที่ ถูกปิดให้กับประชาชนของประเทศเยอรมนี พระวิญญูณของพระเจ้าทรงผลักดันให้ ทินเดล [Tyndale] กระทำสิ่งเดียวกันเพื่อ ประเทศอังกฤษ พระคัมภีร์ของไวคลิฟ แปลมาจากภาษาละตินและผิดพลาด มากมาย พระคัมภีร์นี้ไม่เคยถูกพิมพ์ ออกมาและต้นทุนของเอกสารต้นฉบับที่ คัดลอกด้วยมือมีราคาสูงมากจนมีแต่คน ร่ำรวยหรือขุนนางเพียงไม่กี่คนที่จะซื้อได้ และนอกเหนือจากนี้ยังเป็นหนังสือที่ คริสตจักรสั่งห้ามอย่างเข้มงวดกวัดขัน ปริมาณจำหน่ายจึงถูกจำกัดอยู่ในวงแคบ ในปี ค.ศ. 1516 หนึ่งปีก่อนบทความของ ลูเธอร์จะปรากฏออกมาสู่สาธารณชน เวิร์สมัสตีพิมพ์พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญา ใหม่ของเขาออกมาเป็นภาษากรีกและ ภาษาละติน บัดนี้เป็นครั้งแรกที่พระวจนะ ของพระเจ้าถูกพิมพ์ออกมาในภาษา ดั้งเดิม ในผลงานนี้ ข้อผิดพลาดมากมาย ของฉบับก่อนถูกแก้ไขและแปลความ หมายได้ชัดเจนมากขึ้น ทำให้ชนชั้นที่มี การศึกษาจำนวนมากเข้าถึงความรอบรู้ ในสัจธรรมเพิ่มขึ้นและเสริมแรงจิตใจขึ้น ใหม่ให้กับงานของการปฏิรูป แต่คนสามัญ ทั่วไปส่วนใหญ่ยังถูกกีดกันจากพระวจนะ ของพระเจ้า ทินเดลกำลังจะสานต่องาน ของไวคลิฟให้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยการมอบ

พระคัมภีร์ให้แก่เพื่อนร่วมชาติ {GC 245.1}

ตินเดลเป็นนักเรียนที่ขยันและเป็น ผู้แสวงหาสัจธรรมอย่างจริงจัง เขาได้รับ ข่าวประเสริฐจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญา ใหม่ภาษากรีกของเอิร์สมัส เขาเทศนา ในสิ่งที่เขาเชื่ออย่างไม่เกรงกลัว เรียกร้อง ว่าคำสอนทั้งหมดต้องผ่านการทดสอบ ของพระคัมภีร์ ต่อคำกล่าวของผู้นิยมระ บอบเปปาสซีที่อ้างว่าคริสตจักรเป็นผู้ให้ พระคัมภีร์และคริสตจักรเท่านั้นที่อธิบาย พระคัมภีร์ได้ ทิลเดลโต้กลับว่า “ท่าน ทราบไหมว่าผู้ใดสอนนิกอินทรีย์ให้หา เหยื่อ นี่แน่ะ พระเจ้าองค์เดียวกัน นี้แหละที่ทรงสอนบรรดาบุตรทิวยให้ แสวงหาพระบิดาของพวกเขาจาก พระวจนะของพระองค์ ช่างไกลจากความ จริงเหลือเกินที่ท่านว่าท่านให้พระคัมภีร์ แก่พวกเรา ท่านเองต่างหากเป็นผู้ เก็บซ่อนพระคัมภีร์จากพวกเรา ท่านเป็นผู้ เฝ้าคนทั้งหลายที่สอนพระคัมภีร์และ หากท่านทำได้ท่านคงจะเผาพระคัมภีร์ ทิ้งเสีย” D’Aubigne, History of the Reformation of the Sixteenth Century เล่มที่ 18 บทที่ 4 {GC 245.2}

คำเทศนาของตินเดลกระตุ้นความ สนใจอย่างใหญ่หลวง คนมากมายยอมรับ สัจธรรม แต่พวกเขาทลวงตื่นตระหนก และตินเดลยังไม่ทันออกไปจากพื้นที่

พวกเขาที่ใช้วิธีข่มขู่และตีความคำสอนของเขาอย่างคลาดเคลื่อนเพื่อทำลายผลงานของเขา บ่อยครั้งเหลือเกินที่พวกเขาประสบความสำเร็จ ทินเดลโอดครวญว่า “จะให้ทำอย่างไร เวลาที่ข้าพเจ้าหว่านอยู่แห่งหนึ่ง ศัตรูก็บุกเข้าไปทำลายไร่เนาที่ข้าพเจ้าเพิ่งหว่านมา ข้าพเจ้าไม่อาจไปปรากฏตัวในทุกแห่งได้ โอ หากคริสเตียนทั้งหลายมีพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในภาษาของเขาเอง พวกเขาจะต้านทานกับคนหลอกลวงเหล่านี้ด้วยตนเองได้ปราศจากพระคัมภีร์แล้ว เป็นไปไม่ได้ที่จะให้ฆราวาสยึดมั่นอยู่ในสัจธรรม” {GC 246.1}

บัดนี้จุดมุ่งหมายใหม่ผุดขึ้นในความคิดของเขา เขาพูดว่า “บทเพลงสดุดีที่ร้องกันในวิหารของพระยาห์เวห์ใช้ภาษาของชนชาติอิสราเอลและจะไม่ให้ชาวประเสริฐออกเสียงในท่ามกลางหมู่พวกเราเป็นภาษาอังกฤษกระนั้นหรือ... ควรให้คริสตจักรมีแสงสว่างในยามเที่ยงวันน้อยกว่าในยามรุ่งอรุณหรือ... คริสเตียนจะต้องอ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ด้วยภาษาแม่ของเขา” บรรดาอัครทูตและครุฑทั้งหลายของคริสตจักรขัดแย้งกันเอง ด้วยพระคัมภีร์เท่านั้นมนุษย์จึงจะเข้าถึงสัจธรรมได้ “คนหนึ่งเห็นชอบกับอัครทูตคนหนึ่ง อีกคนกับคนหนึ่ง บัดนี้เจ้าของความคิดแต่ละค่ายขัดแย้งกันแล้วเราจะแยกคนที่พูดถูกออกจากคนที่พูดผิดได้อย่างไร... ด้วยวิธีใด เราบอกความจริงให้รู้ คือโดยพระวจนะของ

พระเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 18 บทที่ 4 {GC 246.2}

ต่อมาไม่นานอัครทูตทิทาคาทอลิกที่มีความรู้สูงที่กำลังโต้เถียงกับเขาร้องขึ้นมาว่า “เราน่าจะอยู่โดยไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าดีกว่าอยู่โดยไม่มีกฎของพระสันตะปาปา” ทินเดลตอบว่า “ข้าพเจ้าขอท้าทายต่อพระสันตะปาปาและกฎทั้งหลายของพระองค์และหากพระเจ้าจะรักษาชีวิตของข้าพเจ้าไว้ ในอีกไม่กี่ปีข้าพเจ้าจะทำให้เด็กโถนาคนหนึ่งเข้าใจพระคัมภีร์มากกว่าท่าน” Anderson, *Annals of the English Bible* หน้า 19 {GC 246.3}

จุดมุ่งหมายเพื่อมอบพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่แก่ประชาชนด้วยภาษาของเขาเองเริ่มเจริญเติบโต บัดนี้เป็นที่แน่นอนแล้วและเขาทุ่มเทตนเองให้กับงานนี้ทันที การกดขี่ข่มเหงกดดันเขาจนต้องหนีออกจากบ้านของเขา เขาเดินทางไปกรุงลอนดอนและชั่วระยะเวลาหนึ่งที่นั่นเขาทำงานโดยไม่ถูกรบกวน แต่ความรุนแรงของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาสีทำให้เขาต้องหลบหนีอีกครั้งหนึ่ง ดูล้ายกับว่าทั้งประเทศอังกฤษปิดประตูต่อต้านเขาและเขาตัดสินใจที่จะไปหาที่หลบภัยในประเทศเยอรมนี ณ ที่นั่น เขาเริ่มพิมพ์พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาอังกฤษ งานนี้ถูกสั่งให้หยุดการพิมพ์ถึงสองครั้ง แต่เมื่อถูกห้ามพิมพ์ในเมืองหนึ่ง เขาก็ไปพิมพ์อีกเมืองหนึ่ง ในที่สุดเขาเดินทางไปถึงเมืองวอร์มส์ซึ่งเมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ลูเธอร์ได้ปกป้องชาวประเสริฐ

ต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภา ในเมืองโบราณแห่งนั้น มีมิตรสหายของการปฏิรูปอยู่มากมายและทินเดลดำเนินงานของเขาต่อไปโดยไม่มีสิ่งใดขัดขวาง พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่สามพันเล่มพิมพ์เสร็จในเวลาไม่ช้าต่อมา และการพิมพ์อีกงวดหนึ่งตามมาในปีเดียวกัน {GC 246.4}

เขาทำงานไปด้วยความตั้งใจและพากเพียรเต็มที่ ถึงแม้เจ้าหน้าที่ของทางประเทศอังกฤษจะคอยเฝ้าทำเรื่องต่างๆ ใ่ว้อย่างเข้มงวดก็ตามที่ พระวจนะของพระเจ้าก็ถูกลักลอบล่ำเลียงในหลายลักษณะไปยังกรุงลอนดอนและจากที่นั่นกระจ่ายไปทั่วประเทศ บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีเพียรพยายามที่จะกำจัดสังฆกรรม แต่กลับไร้ผล มีอยู่ครั้งหนึ่งบิชอปแห่งเมืองเดอร์แฮมซื้อหนังสือพระคัมภีร์ในคลังทั้งหมดที่มีอยู่จากคนขายหนังสือคนหนึ่งที่เป็นสหายของทินเดลเพื่อนำไปทำลายโดยคิดว่าการทำเช่นนี้จะขัดขวางงานได้อย่างยิ่งใหญ๋ แต่ในทางตรงข้าม เงินที่จ่ายไปนั้นกลับถูกนำไปซื้อวัตถุสิบสำหรับพิมพ์พระคัมภีร์งวดใหม่กว่าและดีกว่าซึ่งหากไม่ได้ทำเช่นนั้นก็จะพิมพ์งวดใหม่ไม่ได้เลย ต่อมาภายหลังเมื่อทินเดลเป็นนักโทษ มีการยื่นเสรีภาพให้เขาด้วยเงื่อนไขว่าจะต้องเปิดเผยชื่อของนายทุนของเขา เขาตอบว่าบิชอปแห่งเมืองเดอร์แฮมช่วยเขามากกว่าคนอื่น เพราะด้วยการจ่ายเงินอย่างงามให้กับหนังสือที่เหลืออยู่ในมือทำให้เขาดำเนิน

การก้าวต่อไปด้วยความกล้าหาญ {GC 247.1}

ทินเดลถูกทรยศตกไปอยู่ในมือของศัตรูและมีอยู่ครั้งหนึ่งต้องทุกข์ทรมานอยู่ในห้องขังเป็นเวลาหลายเดือน ในที่สุดเขาเป็นพยานให้กับตัวเองถึงความเชื่อของเขาด้วยการยอมพลีชีพ แต่ยุทธโศกปรณที่เขาเตรียมไว้ทำให้ันกรบอื่นๆ พร้อมเข้าทำสงครามตลอดมาทุกศตวรรษจนกระทั่งถึงยุคสมัยของเรา {GC 247.2}

ลาทิเมอร์ [Latimer] ยืนยันจากบทธรรมาสน์ว่าประชาชนควรอ่านพระคัมภีร์ในภาษาของตน เขาพูดว่า “พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์” และพระคัมภีร์ประกอบด้วยพลังและความยั่งยืนยงเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของ “ไม่มีพระราชอา จักรพรรดิ ผู้ครองนครหรือผู้ปกครองเมืองคนใด...แต่ทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติตาม...พระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” “ให้เราย่ำใช้ทางเบี่ยงใด แต่จงใช้พระวจนะของพระเจ้า ชื่อนำเรา อย่าให้เราเดินตาม...บรรพบุรุษของเราหรืออย่าแสวงหาสิ่งที่พวกเขาทำ แต่ทำให้ในสิ่งที่พวกเขาंनाจะทำ” {GC 248.1}

บาร์เนสและฟริท [Barnes and Frith] มิตรสหายซื่อสัตย์ของทินเดลลุกขึ้นปกป้องสังฆกรรม ตามมาด้วยคนในตระกูลริดเลห์และแครนเมอร์ [Ridley and Cranmer] ผู้นำการปฏิรูปศาสนาในอังกฤษ เหล่านี้เป็นคนที่มีการศึกษาและส่วนใหญ่เคยได้รับเกียรติอย่างสูงสืบเนื่องจากความ

จริงใจหรือจริยธรรมอันเคร่งครัดในความสัมพันธ์กับโรม การคัดค้านระบอบเปปาสีของพวกเขาเกิดจากการไปรู้ข้อผิดพลาดของ “ราชสำนักของสันตะปาปา” ความคุ้นเคยกับเรื่องความลึกลับของบาบิโลนยิ่งเพิ่มน้ำหนักอย่างใหญ่หลวงต่อคำพยานของพวกเขาที่ต่อต้านเธอ {GC 248.2}

ลาทิเมอร์ พูดว่า “ตอนนั้นข้าพเจ้าขอตั้งคำถามที่แปลกประหลาดข้อหนึ่ง ใครคือบิชอปและพระราชกณะที่ยั่งยืนที่สุด... ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านกำลังฟังอยู่และกำลังรอฟังอย่างตั้งใจว่าข้าพเจ้าจะเอ่ยชื่อผู้ใด... ข้าพเจ้าจะบอกท่าน คนนั้นคือพญามาร... มันไม่เคยออกไปจากแขวงการปกครองไปไหนมันได้ เมื่อท่านต้องการ มันอยู่บ้านเสมอ... มันจะอยู่กับคนใดของมันตลอดเวลา... ท่านจะไม่เคยเห็นมันเกียจคร้าน ข้าพเจ้ารับรอง... ที่ใดที่มารตั้งรกราก... ที่นั่นหนังสือก็จะหายไปและจะชุกเทียนไซขึ้นมา พระคัมภีร์จะหายไปและลูกประกาศจะโผล่ออกมา ความกระจำของพระกิตติคุณจะหายไป แสงสว่างจากเทียนไซจะโผล่ขึ้นมา ไซ ในเวลาเที่ยงวัน... รื่องกางเขนของพระคริสต์ลง แต่เชิดชูแดนชำระให้สูงขึ้น... กำจัดการใส่เครื่องนุ่งห่มให้กับคนเปลือยกาย คนยากจนและคนไร้ความสามารถ แต่ไปส่งเสริมการตบแต่งรูปปั้นบูชาและประดิษฐ์ประดอยต่อไม้และก้อนหินอย่างหรูหรา สนับสนุนประเพณีและกฎระเบียบของมนุษย์ กำจัดประเพณีและพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าออกไป... โอ อยากให้พระราชกณะทั้ง

หลายเป็นคนขยันหว่านเมล็ดคำสอนที่ดี เหมือนที่ชาตานหว่านเปลือกหอยและหญ้าละมาน” *Ibid.* “Sermon of the Plough” {GC 248.3}

หลักการยิ่งใหญ่ที่หนักปฏิรูปศาสนาเหล่านี้เก็บสงวนไว้เป็นหลักการเดียวกับที่ปกป้องโดยชาวออลเดนซิส โดยไวคليف โดยจอห์น ฮัส โดยลูเธอร์ โดยสวิงกิล และคนทั้งหลายที่เข้าร่วมกับพวกเขา หลักการนี้เป็นต้นฉบับระเบียบความเชื่อและการถือปฏิบัติที่ไม่ผิดพลาด พวกเขาไม่ยอมรับสิทธิอำนาจของพระสันตะปาปา สภาต่างๆ บรรพบุรุษและพระราชกัทั้งหลายที่จะมาควบคุมจิตสำนึกในเรื่องของศาสนา พระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจของพวกเขา และพวกเขาใช้คำสอนของพระคัมภีร์เพื่อทดสอบหลักคำสอนต่างๆ และคำอ้างทั้งหลาย ความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์คำจูนคนบริสุทธิ์เหล่านี้ในขณะที่พลีชีพของตนที่หลักประหาร ลาทิเมอร์ร้องอุทานแก่ผู้ร่วมพลีชีพขณะเปลวเพลิงกำลังปิดปากพวกเขาให้เงียบว่า “จงมีใจสุขสบายกันเถิด วันนี้เราจุดเทียนไซเช่นนี้ในประเทศอังกฤษ โดยพระคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้ามั่นใจว่าไฟนี้จะไม่มีทางดับไป” *Works of Hugh Latimer เล่มที่ 1 หน้า 13* {GC 249.1}

ที่ประเทศสกอตแลนด์เมล็ดพันธุ์แห่งสังฆธรรมที่โคลัมบา [Columba] และผู้ร่วมงานหว่านไปนั้นไม่ได้ถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง เป็นเวลาหลายร้อยปีหลังจากที่คริสตจักรแห่งอังกฤษยอมจำนนต่อโรม

แล้ว ผู้ที่อยู่ประเทศสกอตแลนด์ยังคงรักษาเสรีภาพไว้ แต่ว่าในศตวรรษที่สิบสองหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบบเปปาสีได้มาจัดตั้งขึ้นที่นี่ และไม่มีประเทศใดที่อำนาจนี้ปกครองอย่างเด็ดขาดเท่าที่นี่ ไม่มีความมิดเกิดขึ้นที่ใดที่จะมิดมิดกว่าของที่นี่ แต่ยังมีลำแสงที่แทรกทะลุผ่านความมิดและให้คำมั่นสัญญาของวันที่จะมาถึง คนในตระกูลโลลาร์ด [The Lollards] เดินทางจากประเทศอังกฤษพร้อมกับพระคัมภีร์และคำสอนของไวคิลิฟ พวกเขาทำงานหนักเพื่อเก็บรักษาความรู้ในเรื่องของข่าวประเสริฐ และในทุกศตวรรษจะมีพยานและผู้พลีชีพของข่าวประเสริฐ {GC 249.2}

การเริ่มต้นของการปฏิรูปศาสนาที่ยิ่งใหญ่มาพร้อมกับผลงานเขียนของลูเธอร์และพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ของทินเดล รอดฟันสายตาของคณะสงฆ์ ผู้นำศาสน์เหล่านี้เดินทางอย่างเงียบๆ ไปตามภูเขาและหุบเขา คอยเติมชีวิตใหม่แก่คัมภีร์แห่งสัจธรรมที่เกือบจะมอดดับไปในประเทศสกอตแลนด์ และรื้อทิ้งผลงานการกดขี่ที่โรมได้ทำมานานถึงสี่ศตวรรษ {GC 249.3}

อีกครั้งหนึ่งเลือดของผู้ยอมพลีชีพสร้างแรงกระตุ้นสดใหม่แก่ขบวนการ ผู้นำของผู้เฝ้ายามระบบเปปาสีตื่นตัวขึ้นมาทันที ต่อภัยอันตรายที่คุกคามกับอุดมการณ์ของพวกเขา ด้วยการจับลูกหลานของชาวสกอตแลนด์ที่มีฐานะสูงและมีเกียรติที่สุดไปสู่หลักเสาประหาร สิ่งที่พวกเขาทำมี

แต่เป็นการก่อสร้างธรรมาสันขึ้นมาซึ่งถ้อยคำของพยานที่กำลังพบกับความตายเหล่านี้ดังกระหึ่มไปทั่วแดนดิน ปลุกจิตวิญญาณของประชาชนให้ตื่นขึ้นด้วยจุดประสงค์ที่ไม่มีวันตายเพื่อสลัดทิ้งโซ่ตรวนของโรม {GC 249.4}

ฮามิลตันและวิสฮาร์ท [Hamilton and Wishart] มีลักษณะนิสัยอันสง่างามดูเจ้าชายสมตามเลือดเนื้อเชื้อไขของพวกเขา ทั้งสองสืบตระกูลความเป็นสาวกที่ถ่อมตนมาช้านาน พวกเขายอมพลีชีพที่หลักประหาร แต่จากกองเพลิงที่เผาวิสฮาร์ท เรายังเห็นนักปฏิรูปอีกคนหนึ่ง ที่เปลวไฟไม่อาจปิดปากเขาให้เงียบได้ ผู้ที่โดยการทรงนำของพระเจ้าจะมาตีระฆังมรณะครั้งสุดท้ายให้แก่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบบเปปาสีในประเทศสกอตแลนด์ {GC 250.1}

จอห์น นีคอร์ค หันหลังให้กับประเพณีและความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจของคริสตจักรแล้ว เพื่อรับสัจธรรมแห่งพระเจ้าของพระเจ้า คำสอนของวิสฮาร์ทที่ยืนยันความถูกต้องในการตัดสินใจที่จะสลัดความสัมพันธ์กับโรมและเอาตัวเองมาเข้าร่วมกับนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายที่ถูกกดขี่ข่มเหง {GC 250.2}

มิตรสหายขอรับรองให้เขารับตำแหน่งของนักเทศน์ เขาผงะถอยกลับหวาดกลัวถึงความรับผิดชอบของงานนี้ด้วยอาการสิ้นไปทั้งตัว แต่หลังจากเก็บตัวดินรนต่อสู้อย่างเจ็บปวดกับตัวเองเป็นเวลาหลายวัน เขาจึงตอบตกลง แต่เมื่อเขา

ยอมรับหน้าทีนี้แล้ว เขารุกต่อไปด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ไม่ยอมโอนอ่อนและกล้าหาญอย่างไม่ย่อท้อตราบเท่าที่เขามีชีวิตอยู่ นักปฏิรูปศาสนาผู้จริงจังคนนี้ไม่กลัวมนุษย์หน้าไหน ไฟของการพลีชีพที่ลุกอยู่รอบตัวเขาเพียงแต่ยิ่งปลุกความตั้งใจมุ่งมั่นของเขาให้แรงกล้ายิ่งขึ้น ดำรงความของการกตขี้้งอยู่เหนือศีลระของเขาย่างน่าหวาดเสียว แต่จุดยืนของเขายังคงที่ ไม่สั่นคลอน ฟาดฟันอย่างเด็ดเดี่ยวไปทั้งชายและขวาเพื่อถอนรากการกราบไหว้รูปเคารพ {GC 250.3}

เมื่อเขาถูกนำตัวมาได้สวนต่อเบื้องพระพักตร์พระราชินีแห่งประเทศสกอตแลนด์ ซึ่งแม้แต่ความกระตือรือร้นของผู้นำโปรเตสแตนต์หลายคนยังต้องลดน้อยลงเมื่ออยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์ แต่จอห์น น็อคซ์ไม่หวั่นไหวในการเป็นพยานให้แก่สัจธรรม การยกยอเอาชนะใจเขาไม่ได้ เขาจะไม่เสียขวัญด้วยคำขู่ พระราชินีทรงกล่าวหาว่าเขาเป็นคนนอกศาสนา พระนางทรงประกาศว่าเขาสอนประชาชนให้ยอมรับศาสนาที่รัฐสั่งห้าม และล่วงละเมิดพระบัญชาของพระเจ้าที่สั่งคนได้บังคับให้ปฏิบัติตามผู้ครองแคว้นของพวกเขา น็อคซ์ตอบด้วยความมั่นใจว่า {GC 250.4}

“ในขณะที่ศาสนาอันเป็นธรรมจะไม่ฟังกำลังหรือสิทธิอำนาจที่มีต้นกำเนิดจากเจ้าผู้ครองแคว้นทางฝ่ายโลกแต่จากพระเจ้า ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์เพียงผู้เดียว ผู้ได้บังคับบัญชาที่ไม่มีพันธะใดที่ต้องวางกรอบ

ศาสนาของพวกเขาตามความต้องการของเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายด้วย เพราะบ่อยครั้ง ในบรรดาคนทั้งหลายแล้ว เจ้าผู้ครองแคว้นเหล่านี้กลับเป็นผู้ที่ไม่รู้เรื่องศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้ามากที่สุด... หากบุตรทั้งหลายของอับราฮัมที่อยู่ใต้การปกครองของฟาโรห์ต่างต้องนับถือศาสนาของฟาโรห์แล้ว โลกนี้จะมีศาสนาอะไรหรือหากมนุษย์ทั้งหมดในสมัยของอัครทูตต้องนับถือศาสนาของจักรพรรดิโรมันแล้วทั่วทั้งโลกจะมีศาสนาอะไร...และด้วยเหตุนี้ข้าแต่พระนาง พระองค์ทรงรับรู้ว่า ผู้ที่อยู่ใต้การปกครองจะไม่ผูกมัดติดกับศาสนาของเจ้าผู้ปกครอง ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับคำบัญชาให้เชื่อฟังเจ้าผู้ปกครองก็ตาม” {GC 250.5}

พระนางมารีย์ตรัสว่า “เจ้าแปลพระคัมภีร์ในทางหนึ่งและพวกเขา (ครูสอนชาวโรมันคาทอลิก) แปลเป็นอีกแบบหนึ่ง เราจะเชื่อผู้ใดและใครจะเป็นผู้ตัดสิน” {GC 251.1}

นักปฏิรูปศาสนาตอบว่า “พระองค์จะต้องทรงเชื่อพระเจ้า พระเจ้าตรัสในพระวจนะอย่างชัดเจนและเมื่อต่างไปจากสิ่งที่พระวจนะสอนแล้ว พระองค์ก็ไม่ควรเชื่อทั้งสองฝ่าย พระวจนะของพระเจ้านั้นมีความชัดเจนอยู่ในตัวและหากดูเหมือนว่ามีตอนใดที่ไม่ชัดเจน พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ไม่ทรงเคยขัดแย้งกับพระองค์เองจะทรงอธิบายเรื่องเดียวกันนี้ให้เข้าใจได้จากข้อความในตอนอื่นๆ จนไม่มีข้อสงสัยหลงเหลืออยู่นอกจากพวกที่ตื้อรั้น

ที่ต้องการคงอยู่อย่างไม่ยอมรู้เท่านั้น” David Laing, *The Collected Works of John Knox* เล่มที่ 2 หน้าที่ 281, 284 {GC 251.2}

นี่คือความจริงที่นักปฏิรูปศาสนา [คนนี้] ซึ่งไม่เกรงกลัวผู้ใดพูดใส่หูของคนในพระราชสำนัก โดยเอาชีวิตของตนเข้าเสี่ยง ด้วยความกล้าหาญเดียวกันที่ไม่เกรงกลัวผู้ใด เขายึดถือรักษาเป้าหมายของเขาไว้ เพียรอธิษฐานและต่อสู้ในสงครามของพระเจ้าจนประเทศสก๊อตแลนด์ปลอดจากหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซี {GC 251.3}

ในประเทศอังกฤษ การสถาปนาิกายโปรเตสแตนต์ขึ้นเป็นศาสนาประจำชาติ ทำให้การกดขี่ข่มเหงลดลงแต่ไม่ได้หยุดไปเลยซะทีเดียว ถึงแม้ว่าจะมีการประกาศเลิกหลักคำสอนมากมายของโรมแล้วก็ตาม แต่รูปแบบพิธีต่างๆ ของเธอก็ยังคงถูกเก็บอยู่ไว้ไม่น้อย พวกเขาปฏิเสธความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาแต่สถาปนาพระราชอำนาจบนพระที่นั่งครองตำแหน่งหัวหน้าของคริสตจักร พิธีของคริสตจักรยังห่างไกลจากความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายของชาวประเสริฐ หลักการยิ่งใหญ่ของเสรีภาพทางศาสนายังเป็นเรื่องที่ไม่เข้าใจกัน แม้ผู้ปกครองโปรเตสแตนต์จะไม่ค่อยเข้าฟังความโหดเหี้ยมน่ากลัวที่โรมใช้ต่อต้านพวกนอกศาสนาก็ตามที แต่กระนั้นสิทธิของมนุษย์ทุกคนที่จะนมัสการพระเจ้าตามคำสั่งของจิตสำนึกของเขาเองก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับ ทุกคนจะถูกกำหนด

ให้รับคำสอนและถือรักษารูปแบบของการนมัสการตามที่คริสตจักรซึ่งได้รับการสถาปนาที่กำหนดไว้แล้ว ผู้คัดค้านจะถูกกดขี่ข่มเหงตามแต่จะมากหรือน้อย เป็นเช่นนี้อยู่หลายร้อยปี {GC 251.4}

ในศตวรรษที่สิบเจ็ด ศาสนาจารย์หลายพันคนถูกปลดออกจากตำแหน่งประชาชนถูกสั่งห้ามเข้าร่วมประชุมทางศาสนาด้วยโทษของการปรับอย่างหนัก การกักขัง และการเนรเทศวันแต่จะเป็นการประชุมที่คริสตจักรอนุวัติ เหล่าผู้ถือสัตย์ที่ไม่อาจจะเว้นการร่วมนมัสการพระเจ้าถูกกดดันให้ไปประชุมนมัสการกันตามซอกซอยที่มีด ได้เพดานหลังคาอันมืดมิดและบางโอกาสในกลางป่าตอนเที่ยงคืน ได้ร่วมเงาเล็กเข้าไปในป่าที่ปกกลายเป็นอาคารวิหารของพระเจ้า เหล่าบุตรที่กระจัดกระจายและถูกกดขี่ของพระเจ้ามาชุมนุมกันเพื่อทูลความในใจทั้งหมดออกมาเป็นคำอธิษฐานและคำสรรเสริญ แต่แม้พวกเขาจะระวังมากเพียงไร หลายคนต้องรับความทุกข์ทรมานอันเนื่องมาจากความเชื่อ เรือนจำแออัด ครอบครัแตกกระจาย หลายคนถูกขับไล่ไปอยู่ต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงร่วมสถิตกับประชากรของพระองค์และการกดขี่ข่มเหงไม่อาจมีชัยต่อคำพยานของพวกเขาได้ หลายคนถูกกดดันให้ข้ามมหาสมุทรไปยังประเทศอเมริกา และ ณ ที่นี้ พวกเขาวางรากฐานการปกครองฝ่ายบ้านเมืองและเสรีภาพทางศาสนาซึ่งกลายมาเป็นป้อมปราการและเป็นเกียรติของ

ประเทศนี้ {GC 252.1}

อีกครั้งหนึ่ง เช่นเดียวกับในสมัยของอัครทูต การกตขี้ข่มเหงกลับกลายมาเป็นการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ ในคุกมืดที่แออัดด้วยคนขี้เมาและอาชญากรร้ายกาจ จอห์น บันยัน [John Bunyan] หายใจเอาบรรยากาศที่แท้จริงของสวรรค์และในที่แห่งนี้เขาเขียนนิทานแฝงคติของการเดินทางของผู้แสวงบุญจากดินแดนแห่งความพินาศไปสู่เมืองสวรรค์ของพระเจ้า เป็นเวลากว่าสองร้อยปีเสียงที่มาจากเรือรบแจเบตฟอร์ดพูดกับหัวใจของคนมากมายด้วยอำนาจอันไร้ใจ หนังสือของบันยันเรื่อง*เดอะพิลกริมโพรเกรส* [Bunyan's *Pilgrim's Progress* การเดินทางของผู้แสวงบุญ] และ*เกรซ อะเบาดีง์ ทู เดอะ ชีฟ ออฟ ซินเนอร์ส* [Grace Abounding to the Chief of Sinners พระคุณอย่างเหลือล้นที่มีต่อคนบาป] นำเส้นทางอย่างก้าวของคนมากมายไปสู่ทางแห่งชีวิต {GC 252.2}

บาสเตอร์ ฟลาเวล อัลไลน์ [Baxter, Flavel, Alleine] และบุคคลอื่นๆ ที่มีความสามารถ มีการศึกษาและประสบการณ์ลึกซึ้งในคริสเตียนลุ่มลึกขึ้นปกป้องความเชื่ออย่างกล้าหาญซึ่งครั้งหนึ่งเคยมอบให้แก่ชนมิกชน ความสำเร็จของผลงานของบุคคลเหล่านี้ซึ่งผู้ปกครองประเทศสังเวยและตราหน้าเป็นคนนอกกฎหมายนั้นจะไม่มีวันพินาศไป หนังสือของฟลาเวลเรื่อง*เฟาเทน ออฟ ไลฟ์ แอนด์ เมทอด ออฟ เกรซ* [Fountain of Life

and Method of Grace น้ำพุแห่งชีวิตและวิธีการของพระคุณ] สอนคนนับพันถึงวิธีที่จะอุทิศตนเพื่อนำจิตวิญญาณของตนเองให้อยู่กับพระคริสต์ หนังสือของบาสเตอร์เรื่อง*รีฟอร์มด์ พาสเตอร์* [Reformed Pastor ศาสนาจารย์ที่ปฏิรูปแล้ว] ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าเป็นพระพรแก่คนมากมายที่ปรารถนาการฟื้นฟูในงานของพระเจ้าและเรื่อง*เซนต์ส แอเวอร์ลาสติง เรส* [Saints' Everlasting Rest การพักผ่อนนิรันดร์ของชนมิกชน] ของเขาทำหน้าที่ของการนำจิตวิญญาณไปสู่การ “พักผ่อน” ที่ยังคงมีอยู่สำหรับประชากรของพระเจ้า {GC 252.3}

หนึ่งร้อยปีต่อมา ในวันมืดยิ่งใหญ่ทางฝ่ายจิตวิญญาณ ไวท์ฟิลด์ [Whitefield] และพี่น้องตระกูลเวสเลย์ [The Wesleys] ปรากฏตัวเพื่อมาถือประทับแห่งความกระจำงของพระเจ้าภายใต้กฎระเบียบของคริสตจักรที่ประเทศอังกฤษสถาปนาขึ้น ประชาชนของประเทศอังกฤษตกสู่สภาพการถดถอยทางศาสนาที่แทบจะแยกความแตกต่างจากคนนอกศาสนาไม่ออก ศาสนาเรื่องของธรรมชาติเป็นวิชาการศึกษาขอดนิยมของคณะสงฆ์และมักถูกรวมไว้ในคำสอนศาสนศาสตร์ส่วนใหญ่ของพวกเขาเอง คนชนชั้นสูงเยาะยัยพวกที่เคร่งครัดศาสนาและพวกเขาทะนงตนว่าอยู่เหนือพวกที่ตนจัดว่าเป็นคนคลังศาสนา คนชนชั้นต่ำรู้ไม่เท่าทันอย่างยิ่งและถูกทอดทิ้งให้อยู่กับการกระทำชั่ว ในขณะที่คริสตจักรไม่มีความอาจหาญหรือความ

เชื่อพอที่จะสนับสนุนอุดมการณ์ของ
สังฆกรรมที่กำลังดิ่งลงต่ำอีกต่อไป {GC
253.1}

หลักคำสอนเรื่องความชอบธรรมโดย
ความเชื่อที่ลูเธอร์สอนไว้อย่างชัดเจนนั้น
แทบจะเลือนหายไปจากสายตา และหลัก
การของระบบสันตะปาปาเรื่องการไว้
วางใจในการกระทำความดีเพื่อความรอด
ได้เข้ามาแทนที่ ไวท์ฟิลด์และพี่น้องตระ
กูลเวสเลย์ซึ่งเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่
อังกฤษสถาปนาขึ้นนั้นนั้นเป็นคนที่แสวงหา
ความพอพระทัยของพระเจ้าด้วยความ
จริงใจ และในเรื่องนี้พวกเขาได้รับการสอน
ว่าสามารถได้มาโดยการดำเนินชีวิตที่
ดีงามและถือรักษากฎระเบียบของศาสนา
{GC 253.2}

ครั้งหนึ่งเมื่อชาร์ลส์ เวสเลย์ ล้มป่วย
และคิดว่าอีกไม่นานคงต้องตาย มีคน
ถามเขาว่า ความหวังชีวิตนิรันดร์ของเขา
นั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานอะไร คำตอบของเขา
คือ “ข้าพเจ้าได้ใช้ความพยายามที่ดีที่สุด
ที่จะรับใช้พระเจ้า” ในขณะที่เพื่อนคน
นี้ที่ตั้งคำถามดูเหมือนว่าไม่พอใจกับคำตอบ
นัก เวสเลย์ก็คิด “อะไรกันนะ ความ
พยายามของเราไม่เพียงพอที่จะเป็น
พื้นฐานความหวังของเราหรือ เขาจะ
ปล้นความพยายามของเราไปหรือ เราไม่มี
อะไรที่จะไว้วางใจได้อีกแล้ว” John
Whitehead, *Life of the Rev. Charles
Wesley* หน้าที่ 102 ความมิดหนาที่
เช่นนี้แหละที่ปกคลุมอยู่เหนือคริสตจักร
ปิดซ่อนการไถ่บาป ปล้นสง่าราศีของพระ

คริสต์ไปและหันความคิดของมนุษย์ออก
ไปจากความหวังเดียวที่จะได้ความรอด
—นั่นคือพระโลหิตของพระผู้ไถ่ที่ถูกตรึง
บนกางเขน {GC 253.3}

เวสเลย์และผู้ร่วมงานของเขาถูกชักจูง
ให้มองเห็นว่าศาสนาที่ยิ่งแท้ตั้งอยู่ใน
หัวใจ และพระบัญญัติของพระเจ้านั้น
ครอบคลุมไปถึงความคิด คำพูดและการ
กระทำด้วย เมื่อพวกเขามั่นใจถึงความ
จำเป็นของเรื่องความบริสุทธิ์ของจิตใจ
รวมทั้งความถูกต้องของท่าทางภายนอก
แล้ว พวกเขามุ่งหน้าด้วยความจริงจังที่
จะมีชีวิตใหม่ ด้วยความพยายามอย่าง
ขะมักเขม้นและหมั่นอธิษฐาน พวกเขา
ทุ่มเทเพื่อสยบความชั่วของหัวใจฝ่าย
ธรรมชาติ พวกเขาดำเนินชีวิตที่ปฏิเสธ
ความต้องการของตนเอง มีใจกุศล และ
ทนความอดสู รักษาทุกมาตรฐานด้วยความ
ความเคร่งครัดและเที่ยงตรงที่คิดว่าจะ
ช่วยพวกเขาให้ได้ความพึงพอพระทัยของ
พระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้สิ่งที่พวกเขา
แสวงหา ความพยายามของพวกเขาที่จะ
ปลดปล่อยตัวเองออกจากการลงโทษของ
บาปหรือเอาตัวออกจากอิทธิพลของมัน
นั้นไร้ผล เป็นการดิ้นรนแบบเดียวกับที่
ลูเธอร์เคยประสบมาในห้องเล็กๆ ที่
เออร์เฟิร์ต เป็นปัญหาเดียวกับที่ทรมาน
จิตวิญญาณของเขา *“มนุษย์จะชอบธรรม
เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร”*
โยบ 9:2 {GC 254.1}

ไฟแห่งสังฆกรรมของพระเจ้าซึ่งใกล้
ดับมอดไปแล้วจากแท่นบูชาของชาว

โปรเตสแตนต์จะต้องถูกจุดให้สว่างขึ้นอีก จากคบเพลิงโบราณที่ส่งต่อกันมาตั้งแต่สมัยของคริสเตียนในประเทศโบฮีเมีย หลังการปฏิรูปศาสนา กองกำลังของโรมบุกเข้าเหยียบย่ำขับไล่พวกโปรเตสแตนต์ในประเทศโบฮีเมีย ทุกคนที่ไม่ยอมละทิ้งสัจธรรมถูกกดขี่ต้องหนีเอาตัวรอด บางคนไปหลบภัยในแคว้นแซกโซนี ณ ที่นี้พวกเขารักษาความเชื่อโบราณไว้ จากลูกหลานของคริสเตียนเหล่านี้ความกระจำจึงตกมาถึงเวสเลย์และเพื่อนๆ {GC 254.2}

หลังจากที่จอห์นและชาร์ลส์ เวสเลย์ [John and Charles Wesley] ได้รับการเจิมตั้งให้รับใช้แล้ว ทั้งสองถูกส่งไปทำพันธกิจที่ประเทศอเมริกา บนเรือลำนั้นมีพวกโมราเวียน [Moravians กลุ่มปฏิรูปที่เชื่อตามคำสอนของฮัส จุดเริ่มต้นของคริสตจักรอยู่ในประเทศโบฮีเมียและโมราเวีย] โดยสารไปด้วย การเดินทางครั้งนี้ พวกเขาเผชิญกับพายุร้ายแรงและจอห์น เวสเลย์ต้องมาเผชิญหน้ากับความตาย รู้สึกว่าตนไม่มั่นใจในสันติสุขของพระเจ้า ในทางตรงกันข้าม ชาวเยอรมันเหล่านั้นแสดงออกถึงความสงบนิ่งและความวางใจซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับเขา {GC 254.3}

เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าคอยสังเกตอุปนิสัยที่เอาจริงเอาจังของพวกเขามาจนแล้ว ในเรื่องของความถ่อมตนแล้ว พิสูจน์ให้เห็นตลอดเวลาว่าพวกเขาทำงานที่ต่ำต้อยเพื่อผู้โดยสารคนอื่นๆ ซึ่งเป็นงานที่ชาว

อังกฤษไม่ยอมทำ เป็นงานที่พวกเขาปรารถนาที่จะทำโดยไม่หวังผลตอบแทน พวกเขาพูดว่าเป็นการดีที่จะทำเพื่อความภูมิใจและพระเจ้าช่วยให้รอดผู้เป็นที่รักของพวกเขาทรงกระทำแก่ผู้อื่นมากกว่านี้ และทุกวัน พวกเขามีโอกาสแสดงออกถึงความสุภาพถ่อมตนที่ไม่มีความลำบาใจ จะไปเปลี่ยนแปลง หากพวกเขาถูกผลักถูกทุบตี หรือโยนไปมา พวกเขาจะลุกขึ้นและเดินจากไป แต่ไม่มีคำบ่นออกมาจากปากของพวกเขา บัดนี้เป็นโอกาสทดสอบว่าพวกเขาหลุดพ้นจากวิญญาณแห่งความกลัวรวมทั้งความเย่อหยิ่ง ความโกรธและความอาฆาตจริงหรือไม่ ในขณะที่พวกเขาเริ่มพิธีศาสนาของพวกเขาด้วยบทเพลงสดุดี และร้องไปได้ครึ่งเพลงนั้น คลื่นยักษ์ได้โหมกระหน่ำใส่อย่างรุนแรงจนใบเอนฉีกเป็นชิ้นๆ คลื่นทะเลปกคลุมทั่วลำเรือ น้ำทะเลสาดเตใส่ระหว่างตาดฟ้าเรือ ราวกับว่าทะเลกลืนพวกเราไปแล้ว กลุ่มชาวอังกฤษเริ่มกรีดเสียงร้องลั่น แต่กลุ่มชาวเยอรมันยังคงร้องเพลงอย่างสงบต่อไป ต่อมาภายหลังข้าพเจ้าถามคนหนึ่งว่า ‘พวกคุณไม่กลัวกันหรือไง’ เขาตอบว่า ‘ขอบคุณพระเจ้า พวกเราไม่มีความกลัวกัน’ ข้าพเจ้าถามเขาต่อว่า ‘พวกผู้หญิงและเด็กกลัวกันหรือเปล่า’ เขาตอบอย่างอ่อนโยนว่า ‘ไม่ครับ พวกผู้หญิงและเด็กๆ ของเราไม่กลัวที่จะตายครับ’ Whitehead, Life of the Rev. John Wesley หน้า 10 {GC 255.1}

เมื่อเดินทางมาถึงเมืองสวานนา

เวสเลย์พักอยู่กับพวกโมราเวียนระยะหนึ่ง และประทับใจอย่างสุดซึ้งกับกิริยาท่าทาง ความเป็นคริสเตียนของพวกเขา เขาเขียนถึงพิธีทางศาสนาแบบหนึ่งของพวก เขาที่ช่างแตกต่างจากพิธีที่ไว้ชีวิตของ คริสตจักรแห่งอังกฤษ [Church of England คริสตจักรประจำชาติของประเทศอังกฤษ] ว่า “ความเรียบง่าย ประกอบกับความน่าเกรงขามที่เด่นชัด ของทั้งพิธีเกือบทำให้ข้าพเจ้าลืมห้วง เวลาหนึ่งพันเจ็ดร้อยปีที่คั่นกลาง และจินตนาการว่าตนเองกำลังนั่งอยู่ในที่ ประชุมที่ไม่มีระเบียบพิธีกรรม แต่มี เปาโล คนเย็บเต็นท์หรือเปโตร ชาว ประมงเป็นประธานในที่ประชุม ถึงอย่าง นั้นกลับสัมผัสได้ถึงพระวิญาณและ ฤทธานุภาพ” *Ibid.* หน้า 11, 12 {GC 255.2}

เมื่อเวสเลย์กลับถึงประเทศอังกฤษ นักเทศน์ชาวโมราเวียนคนหนึ่งแนะนำเขา ให้เข้าใจกระจ่างขึ้นในเรื่องความเชื่อของ พระคัมภีร์ เขามาถึงจุดที่เชื่อมั่นว่าเขา ต้องละทิ้งการพึ่งพาตัวเองเพื่อรับความ รอดและต้องมอบความวางใจทั้งหมดให้ “พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความ ผิดบาปของโลกไปเสีย” ในที่ประชุมครั้ง หนึ่งของชาวโมราเวียนที่กรุงลอนดอน มีการนำข้อเขียนของลูเธอร์ขึ้นมาอ่าน เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่พระวิญาณ ของพระเจ้าทรงกระทำต่อหัวใจของผู้เชื่อ ขณะที่เวสเลย์ฟังอยู่นั้น ความเชื่อจุด ประกายขึ้นในจิตวิญาณของเขา เขาพูด

ว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกหัวใจของข้าพเจ้า อบอุ่นขึ้นมาอย่างน่าประหลาด ข้าพเจ้า รู้สึกว่าข้าพเจ้าวางใจในพระคริสต์และใน พระองค์แต่เพียงผู้เดียวเพื่อความรอดและ พระองค์ประทานความมั่นใจแก่ข้าพเจ้า ว่าพระองค์ทรงนำบาปของข้าพเจ้าออกไปแล้วและทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจาก กฎของบาปและความตาย” *Ibid.* หน้า 52 {GC 255.3}

ตลอดเวลาอันยาวนานมาหลายปีของ การดิ้นรนต่อสู้ที่เหนื่อยยากและลำบาก —หลายปีแห่งการละทิ้งความสุขของ ตนเองอย่างเข้มงวดกวัดขั้นหรือมีแต่ความ น่าอับอายและน่าอดสู—เวสเลย์ยึดมั่น ต่อจุดมุ่งหมายของเขาอย่างแน่วแน่ในการ แสวงหาพระเจ้า บัดนี้เขาพบพระองค์ แล้วและค้นพบว่าพระคุณที่เขาเคยบาก บั่นที่จะได้มาโดยการอธิษฐานและการ อดอาหาร โดยการให้ทานและการลงโทษ ตัวเองนั้นที่แท้แล้วเป็นของประทาน “ที่ ไม่ต้องเสียเงินและไม่มีความคิดไว้” {GC 256.1}

ในทันทีที่เขาตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อของ พระคริสต์แล้ว จิตวิญาณทั้งหมดของ เขาเร้าร้อนด้วยความปรารถนาที่จะประกาศ ความรู้เรื่องพระกิตติคุณอันแจ่มจรัสของ พระคุณของพระเจ้าที่ประทานโดยเปล่าๆ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าถือว่าทั่วทั้งโลกเป็น โปสถ์ที่อยู่ภายใต้การปกครองของข้าพเจ้า ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ส่วนไหน ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเหมาะสมและถูกต้องและเป็น หน้าที่ผูกพันของข้าพเจ้าที่ต้องประกาศ

ให้ทุกคนที่ยินดีจะฟังข่าวประเสริฐเรื่องของการช่วยให้รอด" *Ibid.* หน้า 74 {GC 256.2}

เขายังคงดำรงชีวิตที่เคร่งครัดและปฏิเสธความสุขของตนเองต่อไป ในเวลานี้ไม่ใช่เนื่องจากเป็นพื้นฐานแต่เป็นผลของความเชื่อ ไม่ใช่เป็นราก แต่ว่าเป็นผลของความบริสุทธิ์ พระคุณของพระเจ้าในพระคริสต์เป็นรากฐานของความหวังของคริสเตียนและพระคุณนั้นจะแสดงออกด้วยการเชื่อฟัง ชีวิตของเวสเลย์อุทิศให้กับการเทศนาความจริงยิ่งใหญ่ที่เขาได้รับไว้ นั่นคือการทำให้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระโลหิตของการลบล้างบาปของพระคริสต์และฤทธานภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้หัวใจเกิดผลด้วยชีวิตซึ่งสอดคล้องกับแบบอย่างของพระคริสต์ {GC 256.3}

ไวท์ฟีลด์และพี่น้องเวสเลย์รับการเตรียมตัวเพื่อพันธกิจของพวกเขาด้วยการใช้เวลาอันยาวนานและเหน็ดเหนื่อยในการสำนึกโดยส่วนตัวถึงสภาพของตนเองที่เดินผิดทางและเพื่อฝึกพวกเขาให้อดทนต่อความทุกข์ยากในสถานะทหารที่ติของพระคริสต์ พวกเขาต้องรับการทดสอบยากลำบากอย่างแสนสาหัสของการถูกดูหมิ่น การเย้ยหยันและการข่มเหง ทั้งในมหาวิทยาลัยและในขณะที่ก้าวเข้าสู่งานของการรับใช้ เพื่อนนักเรียนที่ไร้ศีลธรรมเรียกพวกเขา รวมทั้งผู้ที่เห็นใจพวกเขาอีกหลายคนอย่างดูถูกว่า พวกเขาเมทอดิสต์ [Methodist] แต่ในปัจจุบันนี้

กลายเป็นชื่อที่มีเกียรติของนิกายยิ่งใหญ่ที่สุดนิกายหนึ่งของประเทศอเมริกาและประเทศอังกฤษ {GC 256.4}

ในฐานะที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งอังกฤษ พวกเขาเลื่อมใสอย่างแรงกล้าในรูปแบบของการนมัสการ แต่พระเจ้าทรงนำเสนอกว่าพวกเขาให้เรียนรู้ถึงมาตรฐานที่สูงกว่าจากพระวจนะของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เร่งเร้าให้พวกเขาเทศนาเรื่องพระคริสต์และพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขน ฤทธานภาพของพระเจ้าองค์ผู้สูงสุดเสด็จมาสถิตร่วมด้วยในการทำงานของพวกเขา คนจำนวนมากหลายพันสำนึกในความผิดและกลับใจ จึงมีความจำเป็นที่ต้องคอยปกป้องฝูงแกะเหล่านี้จากสุนัขป่าที่คอยล่าเหยื่อ เวสเลย์ไม่มีความคิดที่จะจัดตั้งนิกายใหม่ แต่เขาบริหารดูแลพวกเขาภายใต้ชื่อที่เรียกว่าความผูกพันของชาวเมทอดิสต์ [Methodist Connection] {GC 257.1}

นักเทศน์เหล่านี้เผชิญกับการต่อต้านที่ลึกลับและสุดจะทนจากคริสตจักรแห่งอังกฤษ ถึงกระนั้นโดยพระบัญชาของพระองค์ พระเจ้าทรงใช้อำนาจเหนือเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปขึ้นจากภายในตัวคริสตจักรเอง หากการปฏิรูปมาจากภายนอกเพียงอย่างเดียว คงจะไม่สามารถแทรกซึมเข้าไปในจุดที่มีความต้องการอย่างยิ่ง แต่เพราะนักเทศน์ซึ่งได้รับการฟื้นฟูเหล่านี้เป็นคนในคริสตจักรและทำงานจากภายในรั้วของคริสตจักร ทุกแห่งหนที่พวกเขาประสบโอกาส ความ

กระจ่างก็จะพบทางเข้าไปได้ มิฉะนั้นก็เป็นไปไม่ได้หากประตูยังคงปิดอยู่ นักบวชบางคนถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากความเชื่อซึ่งมีฝ่ายศีลธรรมและกลายเป็นนักเทศน์ที่กระตือรือร้นในคริสตจักรของตนเอง คริสตจักรที่ตกอยู่ในความมึนงงเชื่อซึ่งมีของพิธีกรรมกลับมีชีวิตขึ้นมาอีก {GC 257.2}

ในสมัยของเวสเลย์เหมือนเช่นในทุกยุคของประวัติศาสตร์คริสตจักร ผู้ที่มีของประทานต่าง ๆ จะทำงานที่ต่างได้รับมอบหมาย พวกเขาไม่ได้เห็นพ้องต้องกันในทุกเรื่องของหลักคำสอนแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงขับเคลือนทุกคนและให้ร่วมกันด้วยเป้าหมายเดียวกันเพื่อนำจิตวิญญาณมายังพระคริสต์ มีอยู่ครั้งหนึ่งความขัดแย้งระหว่างไวท์ฟิลด์และเวสเลย์สองพี่น้องคุกคามที่จะสร้างความแตกแยกขึ้น แต่ในขณะที่พวกเขาเรียนรู้ถึงความสุภาพอ่อนน้อมในโรงเรียนของพระคริสต์ ความอดกลั้นและความรักที่มีต่อกันทำให้คืนดีกันได้ พวกเขาไม่มีเวลาที่จะมาทะเลาะกัน ในขณะที่ความผิดและความชั่ววาทะต์อยู่ทุกที่และคนบาปกำลังดิ่งลงสู่ความพินาศ {GC 257.3}

ผู้รับใช้ของพระเจ้าเดินอยู่บนเส้นทางที่ขรุขระ ผู้ที่มีอิทธิพลและมีการศึกษาสูงใช้เวลานานต่อสู้ออกเขา ผ่านไประยะหนึ่งพระนักบวชจากคณะสงฆ์จำนวนมากแสดงความเป็นศัตรูอย่างออกหน้าและประจบประสีปิดใส่พวกที่มีความเชื่อบริสุทธิ์และคนทั้งหลายที่ประกาศความเชื่อนี้

แนวทางของคณะสงฆ์ที่ประณามพวกเขาจากธรรมาสันปฤกระดมชาติแห่งความมืด ความรู้ไม่เท่าทันและความชั่วขึ้นมา ครั้งแล้วครั้งเล่า จอห์น เวสเลย์หนีพ้นความตายโดยพระเมตตาคุณอันอัศจรรย์ของพระเจ้า เมื่อความโกรธแค้นของฝูงชนก่อตัวขึ้นเพื่อต่อสู้ออกเขา และดูประหนึ่งว่าไม่มีทางหนีพ้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในร่างของมนุษย์มาอยู่เคียงข้างตัวเขา ฝูงชนผละถอยกรูดและผู้รับใช้ของพระคริสต์เดินออกไปจากสถานที่อันตรายแห่งนั้นด้วยความปลอดภัย {GC 258.1}

เวสเลย์กล่าวถึงการช่วยกู้อกจากฝูงชนบ้าคลั่งในครั้งหนึ่งของเหตุการณ์เหล่านี้ว่า “หลายคนพยายามที่จะผลักข้าพเจ้าให้ล้มลงในขณะที่พวกเรากำลังเดินลงเขา บนเส้นทางที่ลื่นมุงหน้าไปยังตัวเมือง พวกเขาคาดคะเนว่าหากข้าพเจ้าล้มกองอยู่กับพื้น ข้าพเจ้าก็คงแทบจะลุกไม่ขึ้นอีกแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่ได้สะดุดเลย แม้แต่ลิ้นไถลก็ยังไม่มี จนกระทั่งข้าพเจ้าหลุดพ้นจากเงื้อมมือของพวกเขา...แม้จะมีหลายคนพยายามที่จะกระชากคอเสื้อและตัวเสื้อของข้าพเจ้าเพื่อดึงข้าพเจ้าลงไป พวกเขาไม่สามารถคว้าจับได้เลย มีเพียงคนเดียวคิดว่าฝ่าปิดกระเป่าเสื้อคลุมของข้าพเจ้าได้ ซึ่งต่อมาก็หลุดไปติดอยู่ในมือของเขา ส่วนฝ่าอีกข้างหนึ่งซึ่งมีขนบัตริอยู่ใบหนึ่งถูกฉีกขาดครึ่งหนึ่ง...มีชายล่ำสันบึกบึนคนหนึ่งที่ประชิดอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าใช้ไม้เท้าโอ๊กขนาดใหญ่ฟาดข้าพเจ้าหลายครั้งซึ่งหากเขาตีถูก

ศึกระดานหลังของข้าพเจ้าสักหนึ่งครั้ง เขาก็หน้าจะไม่ต้องยุ่งยากอีกต่อไป แต่ทุกครั้งที่เขาตี การฟาดของเขาถูกเบี่ยงออกไป ข้าพเจ้าไม่รู้ทำไมถึงเป็นเช่นนี้ เพราะข้าพเจ้าเคลื่อนตัวไปทางขวาหรือซ้ายไม่ได้...มีอีกคนหนึ่งวิ่งฝ่าคนที่หนาแน่นเข้ามาและชูมือขึ้นพร้อมจะฟาดลงมา แต่ทันใดนั้นกลับปล่อยมือลงและเพียงแค่อุบัติศึกระดานข้าพเจ้าพร้อมกับพูดว่า ‘เส้นผมของเขานิ่มดีจัง’...คนกลุ่มแรกที่หัวใจได้รับการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นคนกล้าหาญของตำบล เป็นหัวหน้าของคนเลวในทุกโอกาส มีคนหนึ่งในกลุ่มนี้เป็นนักชกมวยเพื่อรางวัลที่สนามมวยสวนหมี่...{GC 258.2}

“พระเจ้าทรงเตรียมพวกเราเพื่อพระประสงค์ของพระองค์ด้วยวิธีการนุ่มนวลเพียงไร สองปีที่แล้ว อิฐก้อนหนึ่งเฉียดไหล่ของข้าพเจ้าไป หนึ่งปีหลังจากนั้น หินก้อนหนึ่งตกใส่ข้าพเจ้าตรงบริเวณระหว่างตา เดือนที่แล้วถูกฟาดหนึ่งครั้งและเย็นนี้สองครั้ง ครั้งหนึ่งก่อนเดินทางเข้ามาเมืองนี้และอีกครั้งหลังจากที่เดินทางออกไปจากที่นี่ แต่ทั้งสองครั้งไม่เป็นอะไรเลย แม้ว่าชายคนหนึ่งจะทุบหน้าอกของข้าพเจ้าอย่างสุดแรงก็ตามและอีกคนตีปากข้าพเจ้าอย่างแรงจนเลือดพุ่งออกมาทันที ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเจ็บปวดจากการทุบตีทั้งสองมากไปกว่าฟางแห้งมาถูกตัวข้าพเจ้า” John Wesley, Works เล่มที่ 3 หน้า 297, 298 {GC 259.1}

ชาวเมทอดิสต์ในยุคแรก—ทั้ง

ประชาชนและนักเทศน์ต้องทนกับการเย้ยหยันและการกดขี่ข่มเหงจากสมาชิกคริสตจักรและจากผู้ไม่เคร่งครัดศาสนาอย่างเปิดเผยที่ได้รับการยุ้งมาอย่างผิดๆ พวกเขาถูกนำตัวขึ้นฟ้องศาลยุติธรรมเป็นความยุติธรรมแต่ในนามเพราะความยุติธรรมเป็นสิ่งที่หายากในศาลสมัยนั้นบ่อยครั้ง พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมานกับความรุนแรงจากผู้ที่ยกขี่ข่มเหงพวกเขา ผูกพันไปจากบ้านหนึ่งสู่อีกบ้านหนึ่งเพื่อทำลายเครื่องเรือนและสินค้า ปล้นทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาต้องการและข่มเหงชายหญิงและเด็กอย่างทารุณ ในบางครั้งจะปิดป้ายประกาศในที่ชุมนุมชนเรียกร้องให้ผู้ที่ต้องการเข้ามาช่วยทุบหน้าตาต่างและปล้นบ้านของชาวเมทอดิสต์ให้มารวมตัวกันในเวลาและสถานที่ที่กำหนด การละเมิดทั้งกฎของมนุษย์และของพระเจ้าอย่างเปิดเผยเหล่านี้ถูกปล่อยให้เกิดขึ้นโดยไม่มีการห้าม ปล่อยให้มีการกดขี่ข่มเหงอย่างเป็นระบบที่กระทำต่อคนที่มีความผิดอยู่เพียงอย่างเดียวคือการพยายามนำเท้าของคนบาปออกจากทางเดินของความพินาศไปสู่ทางเดินที่บริสุทธิ์ {GC 259.2}

จอห์น เวสเลย์พูดถึงข้อกล่าวหาตัวเขาเองและผู้ร่วมงานว่า “บางคนกล่าวหาว่าหลักคำสอนของคนเหล่านี้เป็นเรื่องเท็จ บกพร่องและคลั่งความศรัทธา เป็นสิ่งใหม่และไม่เคยได้ยินมาก่อนจนถึงเมื่อไม่นานมานี้ บางคนว่าพวกเขาเป็นลัทธิควอเคอเนียม [Quakerism พวกเคร่งศาสนา] พวกคลั่งศาสนาและเป็นหลัก

คำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสี การเสแสร้งทั้งหมดนี้ถูกถอนออกมาจากรากแล้ว เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าหลักคำสอนทุกแขนงเป็นหลักคำสอนชัดเจนของพระคัมภีร์ที่คริสตจักรของเราเองตีความไว้ ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่เป็นคำสอนเท็จหรือคำสอนที่ผิด บนเงื่อนไขที่ว่าพระคัมภีร์เป็นจริง” “คนอื่น ๆ กล่าวหาว่า ‘คำสอนของพวกเขาเข้มงวดเกินไป พวกเขาทำให้ทางไปสู่สวรรค์แคบเกินไป’ แต่ในความเป็นจริงแล้วนี่เป็นคำค้ำนแต่เดิม (แทบจะเป็นคำค้ำนเดียวมาเป็นเวลานาน) และในทางลับๆ แล้วเป็นพื้นฐานของคำค้ำนอื่นอีกนับพันซึ่งปรากฏออกมาในหลายรูปแบบ แต่สิ่งเหล่านี้จะทำให้ทางไปสู่สวรรค์แคบแคบกว่าทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและอัครสาวกของพระองค์ทำให้หรือหลักคำสอนของพวกเขาเคร่งครัดกว่าของพระคัมภีร์หรือ ให้ลองพิจารณาข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงไม่กี่ข้อ ‘พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน’ ‘คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา’ ‘ท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า’ ลูกา 10:27 มัทธีว 12:36 1 โครินธ์ 10:31 {GC 259.3}

“หากหลักคำสอนของพวกเขามีเข้มงวดกว่านี้แล้วก็จะต้องโทษพวกเขา แต่จิต

สำนึกของท่านก็ทราบดีว่าไม่ใช่ และผู้ใดเล่าจะลดความเข้มงวดลงไปให้น้อยกว่าหนึ่งจุดโดยไม่ทำให้พระวณะของพระเจ้าเสื่อมไป จะถือว่าผู้พิทักษ์ความล้าลึกของพระเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อได้ไหมหากเขาเปลี่ยนส่วนใดของทรัพย์สินอันศักดิ์สิทธิ์ที่มอบไว้ในความรับผิดชอบของเขา ไม่ได้ เขาลดความสำคัญส่วนหนึ่งส่วนใดลงไปได้ เขาทำสิ่งใดให้เบาบางลงไม่ได้ เขาถูกบังคับต้องประกาศให้มนุษย์ทุกคนทราบว่า ‘ข้าพเจ้ามีอาจลดพระคัมภีร์ลง มาสู่ธรรมเนียมของท่านได้ ท่านต้องก้าวไปให้ถึงหรือต้องพินาศไปตลอดกาล’ นี่เป็นพื้นฐานแท้จริงของการเรียกร้องที่นิยมขึ้นชอบกันในเรื่องความไม่ใจกว้างของคนเหล่านี้ พวกเขาเป็นคนไม่ใจกว้างอย่างไรในแง่ไหนละ พวกเขาไม่ได้ให้อาหารแก่คนหิวกระหายและสวมเสื้อผ้าให้คนเปลือยกายหรือ ‘ไม่เลย ไม่ใช่เรื่องนี้ พวกเขาไม่ได้ขาดแคลนในเรื่องนี้ แต่พวกเขาไม่ใจกว้างในเรื่องของการตัดสินลงความเห็น พวกเขาคิดว่าจะไม่มีผู้ใดรอดได้ นอกจากผู้ที่ทำตามวิธีของพวกเขาเอง” *Ibid.* เล่มที่ 3 หน้า 152, 153 {GC 260.1}

การถดถอยฝ่ายวิญญาณซึ่งมีให้เห็นในประเทศอังกฤษในช่วงก่อนสมัยของเวสเลย์เพียงเล็กน้อยนั้น ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากคำสอนแบบต่อต้านพระบัญญัติคนมากมายยืนยันว่าพระคริสต์รับบัญญัติฝ่ายศีลธรรมไปแล้วและคริสเตียนต่างๆ จึงไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับให้ถือปฏิบัติฝ่ายศีลธรรม และผู้เชื่อจะหลุดพ้นจาก

“การผูกมัดของการกระทำความดี” ส่วนคนอื่น ๆ แม้จะยอมรับว่าพระบัญญัติยังคงยั่งยืนต่อไปนั้น ประกาศว่าเป็นเรื่องไม่จำเป็นที่อาจารย์ทั้งหลายจะเรียกร้องให้ประชาชนเชื่อปฏิบัติตามคำสอนของพระบัญญัติเนื่องจากว่าผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้รอดนั้น “ด้วยแรงผลักดันที่ไม่มีสิ่งใดต้านทานได้ของพระเจ้าจะนำคนเหล่านี้ให้เคร่งครัดในศาสนาและกระทำความดีความดีเอง” ในส่วนผู้ที่ถูกกำหนดให้เลวทรามไปตลอดกาลจะ “ไม่มีพลังพอที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า” {GC 260.2}

ยังมีคนอื่นที่เชื่อเช่นกันว่า “ผู้ที่พระเจ้าเลือกสรรแล้วจะล้มหายจากพระคุณหรือสูญเสียความพึงพอใจของพระเจ้าไม่ได้” โดยให้ข้อสรุปที่ยังคับแคบกว่านี้ว่า “การกระทำความชั่วของคนเหล่านี้แท้จริงแล้วไม่บาป หรือจะถือว่าเป็นกรณีการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าของพวกเขา ก็หาไม่ได้ ดังนั้น ด้วยประการนี้ พวกเขาจึงไม่มีสาเหตุที่จะต้องสารภาพบาปของพวกเขา หรือหยุดความบาปเหล่านั้นด้วยการกลับใจ” McClintock and Strong, *Cyclopedia*, art. “Antinomians.” ดังนั้น พวกเขาจึงประกาศว่าแม้จะเป็นบาปที่เลวร้ายที่สุด “ที่คนทั่วไปถือว่าเป็นการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าที่ร้ายแรงที่สุด จะไม่เป็นบาปในสายพระเนตรของพระเจ้า” หากคนที่ทำบาปนั้นเป็นคนที่ได้รับการเลือกสรรแล้ว “เพราะเป็นคุณสมบัติที่สำคัญและโดดเด่น

ของผู้ที่เลือกสรรแล้ว ที่พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งใดที่ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า หรือที่พระบัญญัติห้ามไว้” {GC 261.1}

หลักคำสอนชั่วร้ายนี้โดยพื้นฐานแล้วมีความเหมือนกันกับคำสอนของนักการศึกษาและนักศาสนศาสตร์ชื่อดังในเวลาต่อมาที่ว่า ไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าที่ปรับเปลี่ยนไม่ได้ที่จะนำมาใช้เป็นมาตรฐานของความถูกต้อง แต่มาตรฐานฝ่ายศีลธรรมถูกกำหนดโดยตัวสังคมเอง และอยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แนวความคิดทั้งหมดนี้ได้รับการตลใจจากวิญญานบงการเดียวกัน—คือผู้ที่ได้เริ่มงานของมัน ท่ามกลางวิญญานที่ปราศจากบาปทั้งปวงบนสวรรค์ ในการหาทางที่จะกำจัดความยับยั้งชั่งใจอันชอบธรรมของพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 261.2}

หลักคำสอนเรื่องพระบัญชาของพระเจ้าซึ่งแก้ไขอุปนิสัยของมนุษย์โดยที่ไม่แปรเปลี่ยนนั้นได้นำคนมากมายไปสู่การไม่ยอมรับพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างแท้จริง เวสเลย์ยืนหยัดต่อต้านความเชื่อที่ผิดของบรรดาครูนิรับบัญญัติก [(นิ-ระ-บัน-หัด-ติ-กะ) Antinomian หมายถึงผู้ที่ถือว่าความรอดเกิดจากความเชื่อเท่านั้น เป็นกลุ่มที่มีคำสอนแบบต่อต้านพระบัญญัติ] และแสดงให้เห็นว่าหลักคำสอนที่นำไปสู่คำสอนของพวกนิรับบัญญัติกนิยม [Antinomianism] นี้ขัดแย้งกับพระคัมภีร์ “เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าปรากฏแล้ว เพื่อช่วยทุกคนให้รอด” “การกระทำเช่นนี้เป็นการดี และเป็นที่ยอมรับของ

พระเจ้าองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคนรับความรอดและรู้ความจริง เพราะว่าพระเจ้ามีองค์เดียว และคนกลางก็มีผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพมนุษย์ ผู้ประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับทุกคน เหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาที่เหมาะสมของมันเอง” ทิตัส 2:11 1 ทิโมธี 2:3-6 พระเจ้าประทานพระวิญญาณของพระองค์อย่างไม่จำกัด เพื่อให้มนุษย์ทุกคนเข้าถึงทางแห่งความรอดได้ ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์ผู้ทรงเป็น “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” ยอห์น 1:9 มนุษย์ล้มเหลวในเรื่องความรอดโดยการปฏิเสธของประทานแห่งชีวิตโดยเจตนาของเขาเอง {GC 261.3}

ในการตอบข้ออ้างที่ว่าเมื่อพระคริสตัสสิ้นพระชนม์ ข้อกำหนดของพระบัญญัติสิบประการถูกยกเลิกไปพร้อมกับกฎระเบียบของพิธีกรรมนั้น เวสเลย์กล่าวว่า “บัญญัติศีลธรรมที่บรรจุอยู่ในพระบัญญัติสิบประการและบังคับโดยผู้เผยพระวจนะนั้น พระองค์ไม่ได้ลบล้างทิ้งไป การเสด็จมาของพระองค์ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อถอนคืนส่วนใดของเรื่องนี้ นี่คือนิยามของพระบัญญัติที่ไม่มีอะไรจะทำลายได้ ซึ่ง ‘ยื่นหยัดเป็นพยานอันสัตย์ซื่อในสวรรค์’...เป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่ปฐมกาลของโลกที่ ‘ไม่ได้เขียนไว้บนแผ่นศิลา’ แต่จารึกไว้ในหัวใจของเหล่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์เมื่อพวกเขาออกมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็น

พระผู้สร้าง แต่ว่าตัวอักษรที่นิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าเคยจารึกไว้ นั้น บัดนี้บาปทำลายไปแล้วเสียส่วนใหญ่ แต่ถึงกระนั้น จะไม่สามารถลบทิ้งไปทั้งหมด ในขณะที่เรายังมีจิตสำนึกของความดีและความชั่วอยู่ ทุกส่วนของพระบัญญัตินี้จะต้องยังคงมีผลบังคับใช้ต่อมวลมนุษย์และในทุกยุคโดยไม่ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์อื่นใดที่ง่ายต่อการเปลี่ยนแปลง แต่ขึ้นอยู่กับพระลักษณะของพระเจ้าและลักษณะธรรมชาติของมนุษย์และความสัมพันธ์ที่ไม่เปลี่ยนแปลงที่มีต่อกัน {GC 262.1}

“เราไม่ได้มาล้มเลิก แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ”...โดยไม่มีข้อสงสัย ความหมายของพระองค์ในที่นี่คือ (สอดคล้องกับเรื่องทั้งหมดก่อนหน้านี้และที่ตามลงมา)—เรามาเพื่อสถาปนาพระบัญญัติให้ครบบริบูรณ์ของมัน ถึงแม้ว่าจะมีการเคลือบปกปิดของมนุษย์อยู่ก็ตาม เรามาเพื่อชี้มุมมองที่ครบถ้วนและชัดเจนของอะไรก็ตามในเรื่องนี้ที่มีดีและคลุมเครือ เรามาเพื่อประกาศความสำคัญแท้จริงและเต็มบริบูรณ์ของทุกส่วนของพระบัญญัติ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันยาวและกว้างที่ครอบคลุมขอบข่ายทั้งหมดของพระบัญญัติทุกข้อที่อยู่ในนั้น และถึงความลึกซึ่งอันสูงและลึก ความบริสุทธิ์และความเป็นศาสนาของพระบัญญัติในทุกแขนงซึ่งยากเกินกว่าจะเข้าใจได้” Wesley, sermon 25 {GC 262.2}

เวสเลย์ประกาศถึงความสอดคล้องกัน อย่างสมบูรณ์ของพระบัญญัติและของ พระกิตติคุณ “ดังนั้น จะมองเห็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดที่สุดระหว่างพระ บัญญัติและพระกิตติคุณ ในทางหนึ่งพระ บัญญัติยังจัดหาทางอยู่ตลอดเวลาและ ชี้ให้เราไปหาพระกิตติคุณ ในอีกทางหนึ่ง พระกิตติคุณนำเราอยู่ตลอดเวลาให้ไปยัง การบรรลุถึงพระบัญญัติอย่างบริบูรณ์ยิ่ง ขึ้น ตัวอย่างเช่นพระบัญญัติกำหนดให้เรา รักพระเจ้า ให้รักเพื่อนบ้าน ให้เป็นคน สุขภาพ ถ่อมใจหรือบริสุทธิ์ เรารู้สึกว่าเรา ไม่สมบูรณ์ในสิ่งเหล่านี้ ใช่ สำหรับเรา แล้ว ‘มนุษย์ทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้’ แต่เราเอง เห็นพระสัญญาของพระเจ้าที่จะประทาน ความรักนั้นแก่เราและทำให้เราถ่อมใจ สุขภาพและบริสุทธิ์ เรายึดพระกิตติคุณนี้ และข่าวประเสริฐนี้ไว้ เป็นสิ่งที่กระทำแก่ เราตามความเชื่อของเราแล้วเราจะบรรลุ ถึงความชอบธรรมของพระบัญญัติโดย ความเชื่อซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์... {GC 263.1}

เวสเลย์กล่าวว่า “ศัตวรรษระดับสูงสุดของ พระกิตติคุณของพระคริสต์คือผู้ที่ตีความ หมายของพระบัญญัติเข้าข้างตนเองอย่าง โจงแจ่มและแน่ชัดและกล่าวร้ายพระ บัญญัติ คือผู้ที่สอนมนุษย์ให้ละเมิด (ลบล้าง ปล่อยวาง ยกเลิกพันธะ) ไม่ใช่ เพียงข้อเดียวเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างที่ เล็กที่สุดหรือใหญ่ที่สุดแต่รวมถึงพระ บัญญัติทั้งหมดเลยทีเดียว...เรื่องแปลก ประหลาดที่สุดของเหตุการณ์หลอกหลวง

อย่างรุนแรงทั้งหมดนี้คือผู้ที่ยอมปล่อยตัว ให้กับเรื่องนี้ เชื่ออย่างจริงจังว่าพวกเขา ถวายเกียรติพระคริสต์ด้วยการโยนพระ บัญญัติของพระองค์ทิ้งไป และเชื่อว่าพวกเขา กำลังขยายงานของพระองค์ให้กว้าง ขึ้นทั้งๆ ที่พวกเขา กำลังทำลายหลักคำ สอนของพระองค์ ใช่แล้ว พวกเขาถวาย เกียรติพระองค์เหมือนเช่นยูดาสาทำเมื่อ พุดว่า ‘สวัสดีพระอาจารย์ แล้วจับคานับ พระองค์’ พระองค์น่าจะตรัสกับพวกเขา ทุกคนได้อย่างยุติธรรมว่า ‘ท่านจะทรยศ บุตรมนุษย์ด้วยการจับหรือ’ การกระทำ ต่อไปนี้ไม่ใช่อื่นใดนอกจากเป็นการทรยศ พระองค์ด้วยการจับ คือการพุดถึงพระ โโลหิตของพระองค์แล้วก็ถอดมงกุฏของ พระองค์ออกไป คือการทำส่วนใดส่วน หนึ่งของพระบัญญัติของพระองค์ให้ด้อย ความสำคัญลงภายใต้ข้ออ้างว่าจะทำให้ พระกิตติคุณของพระองค์ก้าวหน้าไป อีกทั้งไม่มีใครที่สามารถหนีข้อกล่าวหา นี้ได้อย่างแน่นอน คือผู้ซึ่งเทศนาสั่งสอน ความเชื่อไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือโดยอ้อม ในลักษณะที่มีแนวโน้มจะทำให้ทุกแขนง ของการเชื่อฟังถูกขจัดออกไป รวมถึงผู้ ซึ่งเทศนาสั่งสอนเรื่องของพระคริสต์เพื่อ จะล้มเลิกหรือลดความสำคัญในทางใด ก็ตามแม้เพียงที่เล็กน้อยที่สุดของพระ บัญญัติของพระเจ้า” *Ibid.* {GC 263.2}

ต่อผู้ที่ชอบย่ำว่า “การเทศนาเรื่องของ พระกิตติคุณจะตอบคำถามของพระบัญญัติ ได้ทั้งหมด” เวสเลย์ตอบว่า “เรื่องนี้เรา ปฏิเสธอย่างที่สุด การสอนนี้ไม่บรรลุจุด

ประสงค์แรกที่สุดของพระบัญญัติ กล่าวคือ การโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่อในความบาป และการปลุกผู้คนที่หลับใหลไม่รู้ตัวที่ขอบปลายนรกให้ตื่นตัวขึ้นมา” อัครทูตเปาโลประกาศว่า “*ธรรมเนียมปฏิบัตินั้นทำให้เรารู้จักบาป*” “และมนุษย์จะรู้สึกได้ว่าต้องการพระโลหิตของพระคริสต์เพื่อชำระล้างบาปของเขาได้ก็ต่อเมื่อเขาจะสำนึกว่าตนเป็นคนบาปเท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าของเราเองยังตรัสว่า ‘*คนแข็งแรงไม่ต้องการหมอย แต่คนเจ็บป่วยต้องการ*’ ดังนั้นเป็นเรื่องเหลวไหลที่จะเสนอแพทย์ให้ผู้ที่ยังแข็งแรงอยู่หรืออย่างน้อยวาดมโนภาพว่าตนเป็นคนเช่นนั้น ก่อนอื่นท่านต้องทำให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนป่วย มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณท่านที่ทำงานให้พวกเขา เป็นเรื่องเหลวไหลพอๆ กันที่จะเสนอพระคริสต์ให้กับผู้ที่หัวใจยังเต็มดวงอยู่ ที่ยังไม่เคยแตกหักสลายไป” โรม 3:20 มัทธิว 9:12 *Ibid.* sermon 35 {GC 264.1}

ด้วยเหตุนี้ ในขณะที่เวสเลย์ประกาศข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า เขาทำตัวเหมือนกับพระอาจารย์ของเขา

ที่เพียรพยายาม “*ทำให้ธรรมเนียมปฏิบัตินั้นยิ่งใหญ่และมีเกียรติ*” อิสยาห์ 42:21 เขาบรรลุลงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เขา ทำอย่างซื่อสัตย์และพระองค์ทรงอนุญาตให้เขามีโอกาสเห็นผลงานเหล่านั้น ในช่วงบั้นปลายชีวิตอันยาวนานกว่าแปดสิบปีของเขา—มากกว่ากึ่งศตวรรษที่เขาใช้ชีวิตด้วยการเดินทางประกาศ—มีจิตวิญญาณที่ฝึกฝนติดตามเขากว่าครึ่งล้าน แต่มีคนจำนวนอีกมากมายผ่านการงานของเขาได้รับการช่วยกู้ออกมาจากความหายนะและความตกต่ำของบาปไปสู่ชีวิตที่สูงส่งและบริสุทธิ์ขึ้น และเราจะไม่มีทางรู้ถึงจำนวนคนที่บรรลุถึงประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและอิมเม็บกว่านั้น จนกว่าครอบครัวของผู้ที่ได้รับความรอดทั้งหมดจะมารวมตัวกันในแผ่นดินของพระเจ้า ชีวิตของเขาสาธิตให้เห็นถึงบทเรียนอันล้ำค่าคู่ควรต่อคริสเตียนทุกคน ขอให้ความเชื่อ ความถ่อมตน ความกระตือรือร้นที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย การเสียสละตนและการอุทิศตนของผู้รับใช้ของพระคริสต์ท่านนี้สะท้อนออกมาจากคริสตจักรในทุกวันนี้เทอญ {GC 264.2}

15

พระคัมภีร์กับการปฏิวัติ
ในประเทศฝรั่งเศส

ในศตวรรษที่สิบหก การปฏิรูปศาสนาทางเข้าไปยังประเทศต่างๆ ในยุโรป ด้วยการมอบพระคัมภีร์ที่เปิดออกให้แก่ประชาชน บางประเทศต้อนรับไว้ด้วยความยินดีราวกับเป็นผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ ส่วนประเทศอื่นๆ นั้น ระบอบของเปปาซีประสบความสำเร็จอย่างมากยิ่งในการขัดขวางการเข้ามาของพระคัมภีร์ ความกระจ่างแห่งความเข้าใจพระคัมภีร์ซึ่งมีอิทธิพลในการยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นจึงแทบจะถูกตัดออกไปหมด มีอยู่ประเทศหนึ่งที่ความกระจ่างเข้าไปได้แล้ว แต่ความมืดก็ยังไม่เข้าใจความกระจ่างนั้น เป็นเวลาหลายศตวรรษที่สัจธรรมและความผิดต่อสู้แย่งชิงความเป็นใหญ่ ในที่สุดความชั่วชนะและสัจธรรมของสวรรค์ถูกผลักทิ้งออกไป “*หลักการศึกษาที่มีอย่างนี้ คือความสว่างเข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์รักความมืดมากกว่าความสว่าง*” ยอห์น 3:19 ประเทศนั้นถูกทิ้งไว้ให้เก็บเกี่ยวผลของวิถีที่เธอเลือกเอง พระเจ้าทรงถอนการควบคุมและการยับยั้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกไปจากคนที่ดูแลนของประทานแห่งพระคุณของพระองค์ ปล่อยให้ความชั่วเติบโตใหญ่ขึ้นและทั่วทั้งโลกเห็นผลของการปฏิเสธสัจธรรมอย่างจงใจ {GC 265.1}

สงครามต่อต้านพระคัมภีร์ดำเนินมา

เป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วในประเทศฝรั่งเศส จนถึงจุดสุดยอดด้วยเหตุการณ์ของการปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศส [the Revolution] การลุกกลามอันน่ากลัวนั้นเป็นผลลัพธ์ที่คู่ควรจากการกดขี่ของโรมที่มีต่อพระคัมภีร์ (โปรดดูภาคผนวก) เป็นการนำเสนอตัวอย่างที่โดดเด่นที่สุดให้โลกเห็นถึงการทำงานตามนโยบายของระบอบเปปาซี เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของคำสอนของคริสตจักรโรมันที่มีการทะนุบำรุงส่งเสริมมากกว่าหนึ่งพันปี {GC 265.2}

ผู้เผยพระวจนะทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วถึงการปราบปรามพระคัมภีร์ในช่วงการเรืองอำนาจของระบอบเปปาซี และอัศวินผู้บั่นทีกพระธรรมวิวรรณ์ยังชี้ให้เห็นถึงผลอันน่าสยดสยองที่จะเกิดกับประเทศฝรั่งเศสโดยเฉพาะจากการครองความเป็นใหญ่ของ “*คนนอกกฎหมาย*” {GC 266.1}

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากล่าวไว้ว่า “*เขาจะเหยียบย่ำวิสุทธินครตลอดสี่สิบสองเดือน เราจะให้ฤทธานุภาพแก่พยานทั้งสองของเรา และทั้งสองจะเผยพระวจนะตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ...เมื่อเขาทั้งสองเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึกก็จะต่อสู้กับเขามันจะชนะและจะฆ่าเขาทั้งสองและศพของ*

เขาทั้งสองจะอยู่บนถนนในมหานครนั้น ที่เรียกตามภาษาอูเปอร์ไมยว่าไฮโดมและอียิปต์ ซึ่งเป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึง... คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะยินดีด้วยเรื่องเขาทั้งสอง พวกเขาจะรื่นเริงและให้ของขวัญแก่กันและกัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทราบคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก หลังจากนั้นสามวันครึ่ง ลมปราณจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขา และเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนด้วยเขาตัวเอง คนทั้งหลายที่เห็นก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างยิ่ง” วิวรณ์ 11:2-11 {GC 266.2}

ช่วงเวลา “สี่สิบสองเดือน” และ “หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน” ที่กล่าวถึงนี้เป็นช่วงเวลาเดียวกันที่ต่างหมายถึงเวลาที่คริสตจักรของพระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานจากการกดขี่ของโรม ช่วงเวลา 1260 ปีของการเรืองอำนาจของระบอบเปปาสีเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 528 และสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 (โปรดดูภาคผนวก) ในเวลานั้นกองกำลังของประเทศฝรั่งเศสบุกเข้าไปกรุงโรมและจับพระสันตะปาปาเป็นเชลยและพระองค์สิ้นพระชนม์ขณะที่ถูกเนรเทศ แม้จะมีการแต่งตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ในเวลาไม่นานต่อมาก็ตาม สภาการปกครองของระบอบเปปาสีก็ไม่สามารถปกครองด้วยอำนาจที่มีเหมือนในอดีต {GC 266.3}

การกดขี่ข่มเหงคริสตจักรไม่ได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงเวลา 1260 ปีนี้ด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อ

ประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้เวลาแห่งความทุกข์ของการกดขี่ที่สั้นลง เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำนายถึง “ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง” ที่จะกระหน่ำลงมายังคริสตจักร พระองค์ตรัสว่า “ถ้าไม่ได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีมนุษย์รอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่พวกที่ทรงเลือก จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า” มัทธิว 24:21, 22 โดยทางอิทธิพลของการปฏิรูปศาสนา การกดขี่ข่มเหงยุติไปก่อนปี ค.ศ. 1798 {GC 266.4}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวถึงพยานสองท่านต่อไปว่า “พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และคันประทีปสองอันที่ตั้งอยู่เฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก” ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์” วิวรณ์ 11:4 สดุดี 119:105 พยานสองท่านนั้นหมายถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์ทั้งสองภาคเป็นพยานสำคัญต่อต้นกำเนิดและความยั่งยืนของพระบัญญัติของพระเจ้า ทั้งสองเป็นพยานถึงแผนการแห่งความรอดด้วยเช่นกัน แบบจำลองต่างๆ เครื่องถวายบูชาทั้งหลาย และคำพยากรณ์ของภาคพันธสัญญาเดิม เล็งถึงการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดในภายภาคหน้า พระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตในภาคพันธสัญญาใหม่เปิดเผยถึงพระผู้ช่วยให้รอดผู้เสด็จมาในลักษณะที่ตรงตามแบบจำลองและคำ

พยากรณ์ที่ทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วอย่างถูกต้องแม่นยำ {GC 267.1}

“พยานทั้งสองของเรา... จะเผยพระวจนะตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ” ในเวลาส่วนใหญ่ของช่วงเวลานี้ พยานทั้งสองของพระเจ้าถูกเก็บไว้อยู่ในที่มืด อำนาจของระบอบเปปาสีท่วมเทที่จะซ่อนและปกปิดพระวจนะแห่งสัจธรรมไปจากประชาชนและซุบซิบเท็จไว้ต่อหน้าพวกเขาเพื่อหักล้างคำพยานของพระวจนะ (โปรดดูภาคผนวก) เมื่ออำนาจฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลกสั่งห้ามพระคัมภีร์ เมื่อคำพยานของพระคัมภีร์ถูกทำให้คลาดเคลื่อนไปและมนุษย์และมารพยายามทำทุกวิถีทางที่ประดิษฐ์ขึ้นได้เพื่อหันความคิดของพวกเขาให้ออกไปจากพระวจนะ เมื่อผู้ที่กล้าประกาศสัจธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ ถูกตามล่า ทรมาน ชังอยู่ในคุกมืด สิ่งเวทย์พิเพื่อความสำเร็จหรือถูกบังคับให้หนีเข้าหาความมั่นคงปลอดภัยของภูเขา และไปยังโพรงหินและถ้ำของโลก พยานผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้จึงเผยพระวจนะในชุดผ้ากระสอบ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ยังคงเป็นพยานตลอดช่วงเวลา 1260 ปีนี้ ในเวลามืดที่สุด ยังมีผู้ซื่อสัตย์ที่รักพระวจนะของพระเจ้าและยังหวงแหนเกียรติของพระองค์ ผู้รับใช้ที่ภักดีเหล่านี้รับสติปัญญา กำลังและสิทธิอำนาจในการประกาศความจริงตลอดช่วงเวลาทั้งหมดนี้ {GC 267.2}

“ถ้าใครคิดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ไฟ

ก็จะพุ่งออกจากปากของทั้งสองและเผาผลาญศัตรูเหล่านั้น ใครที่คิดทำร้ายพยานทั้งสอง ก็จะต้องตายอย่างนั้น” วิวรรณ์ 11:5 มนุษย์ไม่อาจรอดพ้นการถูกลงโทษเมื่อเหยียบย่ำพระวจนะของพระเจ้า ความหมายของคำประณามที่น่ากลัวนี้ระบุอยู่ในบทปิดท้ายของพระธรรมวิวรรณ์ที่ว่า “ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าใครเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มเติมภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่คนนั้น และถ้าใครตัดถ้อยคำอะไรออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงตัดส่วนแบ่งของเขาที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตและในนครบริสุทธิ์ตามที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย” วิวรรณ์ 22:18, 19 {GC 268.1}

พระเจ้าประทานคำเตือนเช่นนี้ไว้เพื่อป้องกันไม่ให้มนุษย์ปรับเปลี่ยนสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระองค์ทรงเปิดเผยหรือทรงบัญชา คำประณามที่เคร่งขรึมนี้มีผลใช้กับทุกคนที่ใช้อิทธิพลของเขานำมนุษย์ให้นับถือพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างไม่เอาจริง เอาจ้ง คำเตือนเหล่านี้ควรทำให้พวกเขาที่ประกาศอย่างทำเป็นเล่นว่าการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าหรือไม่นั้นเป็นเรื่องไม่สำคัญเกิดความรู้สึกกลัวจนตัวสั่นทุกคนที่ยกความคิดเห็นของตนขึ้นเหนือการเปิดเผยของพระเจ้า และทุกคนที่เปลี่ยนความหมายขัดแย้งของพระคัมภีร์เพื่อให้เข้ากับความสะดวกของตนเองหรือเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของการเข้ากับชาว

โลกกำลังนำความรับผิดชอบอันน่ากลัว มาใส่ตัว พระวณะที่บันทึกไว้เป็นตัวอักษร ซึ่งคือพระบัญญัติของพระเจ้าจะประมาณ ค่าอุปนิสัยของมนุษย์ทุกคนและกล่าวโทษ ทุกคนที่บ่ททดสอบซึ่งผิดพลาดไม่ได้ นี้ จะประกาศว่าไม่เป็นที่พึงประสงค์ {GC 268.2}

“เมื่อเขาทั้งสองเสร็จสิ้น [กำลังเสร็จสิ้น] การเป็นพยานแล้ว” ช่วงเวลาที่พยาน ทั้งสองเผยพระวณะในขณะที่แต่งกาย ด้วยชุดผ้ากระสอบได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 ในขณะที่พวกเขาใกล้ถึงเวลาสิ้นสุด การทำงานในความมืดมนนั้น อำนาจที่มี สัญลักษณ์เป็น “สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจาก บาดาลลึก” วิวรณ์ 11:7 จะทำสงคราม โจมตีพวกเขา อำนาจที่ปกครองอยู่ใน คริสตจักรและรัฐของหลายประเทศใน ยุโรปถูกควบคุมโดยชาตาดานผ่านตัวกลาง คือระบอบของเปปาสีมาเป็นเวลาหลาย ศตวรรษ แต่ในที่แห่งนี้มีการแสดงออก อย่างใหม่ให้เห็นถึงอำนาจของชาตาดาน {GC 268.3}

โรมมีนโยบายปกปิดพระคัมภีร์ไว้ใน ภาษาที่คนไม่รู้จักและซ่อนไว้จากประชาชน ทั่วไปภายใต้การอ้างตนว่าเคารพนับถือ พระคัมภีร์ ภายใต้การปกครองของเธอนั้น พยานทั้งสองต้องเผยพระวณะใน ขณะที่ “แต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ” วิวรณ์ 11:3 แต่มีอีกอำนาจหนึ่ง คืออำนาจของ สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาล ประกาศทำ สงครามอย่างเปิดเผยต่อสู้อำนาจของ พระเจ้า {GC 269.1}

ถนนใน “มหานคร” ที่พยานทั้งสอง ถูกฆ่าและที่ศพของพวกเขาอยู่นั้นคือ ประเทศอียิปต์ฝ่าย “จิตวิญญาณ” วิวรณ์ 11:8 ในบรรดาประเทศต่างๆ ในประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์ อียิปต์เป็นประเทศ ที่ปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ ทรงพระชนม์และต่อต้านพระบัญญัติของ พระองค์อย่างหัวหาญที่สุด ไม่มีพระราชอา ราชกิจใดกลับกฎต่ออำนาจของสวรรค์อย่าง เปิดเผยและอย่างหึงผยองมากไปกว่า กษัตริย์ของประเทศอียิปต์ เมื่อโมเสส นำชาวมารวมให้ฟาโรห์ในนามของพระเจ้า ฟาโรห์ตอบอย่างยโสว่า “พระยาห์เวห์นั้น เป็นใครเล่า เราจึงจะต้องฟังเสียงของ พระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เรา ไม่รู้จักพระยาห์เวห์และยิ่งกว่านั้นเราจะ ไม่ปล่อยคนอิสราเอลไปเป็นอันขาด” อพยพ 5:2 นี้คือลัทธิความเชื่อที่ว่าไม่มี พระเจ้า และประเทศที่มีสัญลักษณ์ของ อียิปต์เป็นตัวแทนนี้จะส่งเสียงปฏิเสธว่า มีพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และจะแสดงออก ถึงวิญญาณของความไม่เชื่อและความ ทำหายที่คล้ายคลึงกัน “มหานคร” นี้ยัง เปรียบเป็นเมืองโสโดมฝ่าย “วิญญาณ” อีกด้วย ความชั่วช้าของเมืองโสโดมใน การฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าแสดง ออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการมกมาก ในโลกีย์ และบาปนี้ยังจะเป็นคุณสมบัติ โดดเด่นของประเทศที่มีลักษณะตรงตาม คุณสมบัติจำเพาะของพระคัมภีร์ข้อนี้ อย่าง สมบูรณ์ {GC 269.2}

ตามคำพูดของผู้เผยพระวณะท่านนี้

ดังนั้น ก่อนถึงปี ค.ศ. 1798 เพียงเล็กน้อย จะมีบางอำนาจที่มีต้นกำเนิดมาจาก ชาตานและมีลักษณะของชาตานปรากฏ ขึ้นมาทำสงครามกับพระคัมภีร์ ในดินแดน ที่คำพยานทั้งสองของพระเจ้าถูกปิดปาก ให้เงียบเสียง จะมีการสำแดงออกให้เห็น ถึงความไม่เชื่อพระเจ้าของฟาโรห์และ ความมั่งมากในโลกีย์ของเมืองโสโดม {GC 269.3}

คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นอย่างแม่นยำและ น่าตะลึงตาตะลึงใจที่สุดในประวัติศาสตร์ ของประเทศฝรั่งเศส ระหว่างการปฏิวัติ ในปี ค.ศ. 1793 “เป็นครั้งแรกที่โลก ได้ยินจากการประชุมของคนกลุ่มหนึ่งที่มี ชาติกำเนิดและได้รับการศึกษาอย่างมี อารยธรรมและได้รับสิทธิอย่างชอบธรรม ในการปกครองประเทศที่ดีเลิศที่สุด ประเทศหนึ่งของทวีปยุโรป ยกเสียงของ พวกเขาอย่างพร้อมเพรียงกันในการปฏิเสธ สัจธรรมอันน่าเคร่งขรึมที่สุดเท่าที่จิต วิญญาณของมนุษย์ได้รับ และประกาศ ด้วยเสียงอย่างเป็นทางการที่จะละทิ้ง ความเชื่อและการนมัสการเทพเจ้าองค์ หนึ่ง” Sir Walter Scott, *Life of Napoleon* เล่มที่ 1 บทที่ 17 “ฝรั่งเศสเป็นประเทศ เดียวในโลกที่ยังคงมีการบันทึกอย่างถูก ต้องหลงเหลืออยู่ ในฐานะระดับประเทศ เธอขมูมือของเธอขึ้นกบฏต่อพระเจ้าผู้ทรง เป็นเจ้าของจักรวาลอย่างเปิดเผย คน หมิ่นประมาทพระเจ้ามากมายและคนไม่ เชื่อพระเจ้ามากมายยังคงมีอยู่และจะมีต่อ ไปในประเทศอังกฤษ เยอรมนี สเปน

และประเทศอื่นๆ แต่ประเทศฝรั่งเศสยื่น แยกตัวโดดเดี่ยวอยู่ต่างหากในประวัติ ศาสตร์โลกในฐานะรัฐเดี่ยวที่ประกาศว่า ไม่มีพระเจ้าด้วยพระราชกฤษฎีกาที่ออก มาจากที่ประชุมของรัฐสภา และพลเมือง ทั้งหมดของเมืองหลวงและประชาชนอีก จำนวนมากทั่วทั้งประเทศทั้งหญิงและชาย ต่างเดินร่ำทำเพลงด้วยความยินดีปรีดา ยอมรับคำประกาศของรัฐบาล” *Blackwood's Magazine*, November, 1870 {GC 269.4}

ประเทศฝรั่งเศสยังเผยให้เห็นถึง คุณสมบัติที่โดดเด่นของเมืองโสโดมด้วย ในช่วงของการปฏิวัติ มีการแสดงออกถึง สภาพความตกต่ำทางฝ่ายศีลธรรมและ ความเสื่อมโทรมคล้ายคลึงกับที่นำความ พิษมามายังเมืองต่างๆ ของที่ราบมาแล้ว และนักประวัติศาสตร์ได้เปิดเผยถึงความ ไม่เชื่อพระเจ้าและความเสเพลไร้ศีลธรรม ของประเทศฝรั่งเศสตามที่ให้ไว้ในคำ พยากรณ์ “ส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด กับกฎหมายเหล่านี้ซึ่งมีผลต่อศาสนา คือ การลดความสำคัญของการรวมเป็นหนึ่ง ในการสมรสให้เหลือเป็นเพียงการทำ สัญญาทางกฎหมายที่มีลักษณะผูกพัน ชั่วคราวซึ่งคนสองคนใดจะเข้าร่วมหรือ สละทิ้งไปตามความพึงพอใจได้ ทั้งๆ ที่ การสมรสเป็นความผูกพันอันศักดิ์สิทธิ์ ที่สุดซึ่งมนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ และ ความยั่งยืนอันยาวนานของความสัมพันธ์ นี้จะนำไปสู่เอกภาพของสังคม...หากพวก ปีศาจทั้งหลายตั้งเป้าหมายให้ตนเอง

คิดค้นหาวิธีที่ได้ผลที่สุดเพื่อทำลายสิ่งใดก็ได้ที่น่าเคารพ ที่ตั้งงามหรือที่ยั่งยืนนานในชีวิตครอบครัวและในเวลาเดียวกันได้รับการประกันความมั่นใจว่าผลร้ายของเป้าหมายนี้จะกระทบต่อเนื่องไปจากคนยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่ง พวกเขาไม่น่าจะคิดค้นแผนการอื่นใดที่ได้ผลมากไปกว่าการทำให้การสมรสเสื่อมทรามลง โซฟีอาร์เนาต์ [Sophie Arnault] ดาราชื่อดังจากความสามารถในการพูดคำคมคนหนึ่งได้บรรยายถึงพิธีแต่งงานของประชากรชาวจิวไว้ว่าเป็น ‘การประกอบพิธีศาสนาให้การล่วงประเวณี’ Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17 {GC 270.1}

“เป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงกางเขน” วิวรรณ์ 11:8 ประเทศฝรั่งเศสทำให้ข้อกำหนดของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นตามที่ท่านายไว้ ไม่มีดินแดนใดที่ความเป็นศัตรูต่อต้านพระคริสต์จะถูกแสดงออกอย่างโดดเด่นไปมากกว่านี้ ไม่มีประเทศใดที่สังฆกรรมต้องผจญกับการต่อต้านที่เข้มข้นและโหดเหี้ยมไปมากกว่านี้ ด้วยการกดขี่ข่มเหงที่ประเทศฝรั่งเศสทำกับผู้ที่ยอมรับพระกิตติคุณ เธอได้ตรึงพระคริสต์ในตัวสาวกทั้งหลายของพระองค์ไว้บนกางเขน {GC 271.1}

ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า ชรรรมิกชนทั้งหลายต้องเสียเลือดเนื้อ ในขณะที่ชาววอลเดนซิสสละชีวิตของตนไว้บนเทือกเขาพิดมอนด์ “เพื่อพระวอนนะของพระเจ้า และเพื่อการเป็นพยานของพระเยซู” พี่น้องของพวกเขาคือพวกเอลบีเจนส์แห่ง

ประเทศฝรั่งเศสก็แบกการเป็นพยานเพื่อสังฆกรรมในลักษณะเดียวกัน ในยุคของการปฏิรูปศาสนา สาวกของพวกเขาถูกประหารด้วยการทารุณกรรมที่โหดเหี้ยม พระราชาและขุนนาง สตรีชาติกำเนิดตระกูลสูงและหญิงสาวอบบาง ความระทมทุกข์ของผู้ที่ยอมพลีชีพแด่พระเยซูกลายเป็นอาหารตาของผู้ที่ยังยโสและเหล้าอศวินของประเทศ พวกอิวกอนโธลส์ที่กล้าหาญต่อสู้เพื่อสิทธิซึ่งหัวใจมนุษย์ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พวกเขาต้องหลังเลือดในสนามรบอันดุเดือดหลายต่อหลายครั้ง พวกโปรเตสแตนต์ถูกจัดว่าเป็นพวกนอกกฎหมาย มีการตั้งค่าหัวของพวกเขาและแต่ละคนถูกตามล่าตั้งสัตว์ป่า {GC 271.2}

“คริสตจักรในถิ่นทุรกันดาร” ซึ่งหมายถึงลูกหลานจำนวนน้อยนิดของคริสเตียนสมัยก่อนที่หลงเหลือและยังคงหลบซ่อนอยู่ตามภูเขาทางตอนใต้ในศตวรรษที่ 18 นั้น พวกเขายังคงถนอมความเชื่อของบรรพบุรุษไว้ ในขณะที่พวกเขาเสี่ยงภัยในการเดินทางไปประชุมกันตามที่ราบของภูเขาและหนองน้ำเปลี่ยนในยามค่ำคืน พวกเขาถูกพวกทหารม้าไล่ล่าและกระชากไปเป็นทาสฝิพายในเรือของโรมันตลอดชีวิต คนที่ใสสะอาดที่สุด ที่บริสุทธิ์ที่สุด มีการศึกษามากที่สุดของประเทศฝรั่งเศส ถูกล่ำมโซ่ ถูกทรมานอย่างทารุณโหดเหี้ยมท่ามกลางโจรและฆาตกรกรับจ้าง (โปรดดู Wylie เล่มที่ 22 บทที่ 6) ส่วนคนอื่นๆ ที่ได้รับการปฏิบัติที่เมตตากว่าจะถูกยิงทิ้ง

อย่างเลือดเย็น เพราะพวกเขาไม่มีอาวุธ และขาดความช่วยเหลือ พวกเขาถูกรับคูกเข้าล่องอริษฐาน คนชรา สตรีที่ป้องกันตัวเองไม่ได้และเด็กไร้เดียงสาจำนวนหลายร้อยคนล้มตายอยู่กับพื้นในสถานที่ประชุม ในการเดินทางข้ามภูเขาหรือป่าทึบซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาใช้ชุมนุมกันอยู่เป็นประจำนั้น ไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่จะพบ “ร่างของคนตายนอนเรียงรายตามทุ่งหญ้าและข้างแวนห้อยบนต้นไม้ในทิวๆ สีก้าวที่เดินไป” ประเทศของพวกเขาซึ่งถูกทิ้งร้างด้วยคมดาบ ขวาน และตะแลงแกง ได้ถูกเปลี่ยนเป็นป่ากันดารอันอ้างว้างน่ากลัว “ความโหดเหี้ยมเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้น...ในยุคมืด แต่ในยุคแห่งความรุ่งเรืองของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ในเวลานั้นวิทยาศาสตร์เจริญรุ่งเรือง วรรณกรรมกำลังเฟื่องฟู ชุนนางชั้นสูงของราชสำนักและของเมืองหลวงเป็นผู้มีการศึกษาและมีวาทศิลป์ และส่งผลกระทบอย่างมากต่อคุณงามความดีของความถ่อมตนและความรัก” *Ibid.* เล่มที่ 22 บทที่ 7 {GC 271.3}

แต่ที่ดำมืดที่สุดในบรรดาบัญชีดำของอาชญากรรม เป็นการกระทำที่เลวร้ายน่ากลัวและโหดเหี้ยมที่สุด นั่นคือการสังหารหมู่วันเซนต์บาร์โทโลมิว [St. Bartholomew Massacre วันที่ฝูงชนชาวฝรั่งเศสผู้นับถือนิกายโรมันคาทอลิกไล่สังหารพวกฮิวโกนือทส์หรือโปรเตสแตนต์ชาวฝรั่งเศสภายใต้คำสั่งของพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 9 แห่งประเทศฝรั่งเศส การ

สังหารเริ่มขึ้นก่อนรุ่งสางของเช้าวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1572 ซึ่งตรงกับวันสมโภชของนักบุญบาร์โทโลมิว] โลกยังจำภาพความน่ากลัวที่สยองขวัญของการฆ่าอย่างซี้ซลาดและโหดเหี้ยมที่สุดได้ นักบวชและพระราชอาคณະของโรมเร่งเข้าให้กษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสยื่นพระหัตถ์ออกสนับสนุนงานเหี้ยมโหดนี้ ระฆังที่ดังก้องในกลางดึกของยามค่ำคืนเป็นสัญญาณของการลงมือสังหาร ชาวโปรเตสแตนต์หลายพันคนนอนอย่างสงบในบ้านของตนโดยวางใจในเกียรติยศที่ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ของพระราชา พวกเขาถูกลากไปนอกบ้านโดยไม่มี การเตือนและถูกฆ่าทิ้งอย่างเลือดเย็น {GC 272.1}

พระคริสต์ทรงเป็นผู้นำที่ตามองไม่เห็นในการช่วยกู้ประชากรของพระองค์ออกจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ชาตานก็เช่นกันเป็นผู้นำของสมุนของมันที่ตามองไม่เห็นในการกระทำที่โหดเหี้ยมต่อการยอมพลีชีพของคนมากมายเหล่านี้ การสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นในกรุงปารีสอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาเจ็ดวัน สามวันแรกด้วยความโหดเหี้ยมอย่างที่ประเมินไม่ได้และงานนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในตัวเมืองเท่านั้น แต่โดยคำสั่งพิเศษของพระราชาได้ขยายไปยังทุกจังหวัดและทุกอำเภอที่พบพวกโปรเตสแตนต์ พวกเขาไม่ได้เห็นแก่อายุหรือเพศ ทารกไร้เดียงสาหรือคนแก่ผมหงอกก็ยังไม่เว้น ชุนนางและชาวชนบท คนแก่และคนหนุ่ม แม่และเด็กถูกสังหารพร้อมกัน การฆาตกรรมทั่วทั้ง

ประเทศฝรั่งเศสดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานสองเดือน คนชั้นหัวกระโทงของประเทศฟินาศไปถึงเจ็ดหมื่นคน {GC 272.2}

“เมื่อข่าวการสังหารหมู่ไปถึงกรุงโรม ความปิติยินดีท่ามกลางเหล่านักบวชนั้น ล้นเหลือจนไม่มีขอบเขต พระคาร์ดินัลแห่งเมืองลอเรนมอบมงกุฎหลายพันอันเป็นรางวัลให้แก่ผู้สังฆา ปืนใหญ่ของเมืองเซนต์เอเนจโลยิงสลุดตั้งสนั้นให้การเคารพและชื่นชม เสียงระฆังดังกังวานจากทุกยอดหอคอยของโบสถ์ กองไฟเปลี่ยกลางคืนเป็นกลางวันและพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 13 เสด็จจรมชบวนยาวพร้อมด้วยพระคาร์ดินัลและคนสำคัญอื่นๆ ในศาสนามุ่งหน้าไปยังโบสถ์เซนต์หลุยส์ ณ ที่นั้น พระคาร์ดินัลแห่งโลเรนสวดบทเตเดียม...มีการหล่อเหรียญเพื่อรำลึกถึงการสังหารหมู่ และที่กรุงวาติกันยังมีจิตรกรรมฝาผนังซึ่งวาดโดยวาซารี [Frescoes of Vasari] อยู่สามภาพที่บรรยายถึงภาพการโจมตีของกองทัพเรือ ภาพพระราชานั่งในที่ประชุมสภากำลังวางแผนการสังหารหมู่และภาพการสังหารหมู่ที่เกิดขึ้น พระสันตะปาปาเกรกอรีประทานรางวัลให้พระเจ้าชาร์ลส์เป็นกุหลาบทองคำ และสี่เดือนหลังจากการสังหารหมู่ พระองค์ทรงฟังคำเทศนาของบาทหลวงชาวฝรั่งเศสด้วยความพอพระทัย...ที่พูดถึง “วันนั้นที่เต็มล้นด้วยความสุขและความปรีดาเมื่อพระสันตะปาปา บิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดทรงได้รับข่าวและทรงพระ

ดำเนินด้วยความเคร่งขมึเพื่อไปขอขอบคุณพระเจ้าและเซนต์หลุยส์” Henry White, The Massacre of St. Bartholomew บทที่ 14 ย่อหน้าที่ 34 {GC 272.3}

วิญญานผู้บงการที่ชักนำอยู่เบื้องหลังการสังหารหมู่วันเซนต์บาร์โทโลมิวเป็นวิญญานเดียวกับที่ชักนำในการปฏิวัติ พวกเขาประกาศว่าพระเยซูคริสต์เป็นคนหลอกลวง และเสียงร้องเรียกของผู้ไม่เชื่อชาวฝรั่งเศสที่มาชุมนุมคือ “บัดขยี้เจ้าตัวร้าย” นั้นหมายถึงพระคริสต์ คำหมีนประมาทพระเจ้าที่ทำทายเป็นต่อสวรรค์และความชั่วที่น่ารังเกียจเกิดขึ้นคู่กันไป มีการเชิดชูคนต่ำช้าที่สุด คนทารุณโหดร้าย เยี่ยงสัตว์และความชั่วช้าที่สุดให้สูงส่งทั้งหมดนี้ทำเพื่อให้เกิดเกียรติอย่างสูงแก่ซาตาน ในขณะที่เดียวกันก็ตรึงพระคริสต์พร้อมกับพระลักษณะของพระองค์ผู้ทรงเป็นสัจธรรม ความบริสุทธิ์และความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวไว้บนกางเขนด้วย {GC 273.1}

“สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึกก็จะต่อสู้กับเขา มันจะชนะและฆ่าเขาทั้งสองเสีย” อำนาจไม่เชื่อพระเจ้าที่ปกครองประเทศฝรั่งเศสในช่วงของการปฏิวัติและในยุคสมัยแห่งความน่าสะพรึงกลัวนั้นได้ทำสงครามต่อต้านพระเจ้าและพระเจ้าจะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ที่ประชุมสภาแห่งชาติล้มล้างการนมัสการพระเจ้า พระคัมภีร์ถูกรวบรวมและถูกนำไปเผาทั้งในที่สาธารณะด้วยการแสดงออกถึงการดูถูกเหยียด

พยายามทุกวิถีที่จะทำได้ พระบัญญัติของพระเจ้าถูกเหยียบย่ำอยู่ได้เท่า สถาบันพระคัมภีร์ต่างๆ ถูกกำจัด วันพักผ่อนประจำสัปดาห์ถูกปิดทิ้งและตั้งทุกวันที่สิบขึ้นมาแทนเพื่ออุทิศให้กับการสำมะเลเทเมาและการหมิ่นประมาทพระเจ้า พิธีบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิทถูกสั่งห้าม คำประกาศต่างๆ ถูกติดอย่างสะกดตายอยู่เหนือสถานที่ฝังศพประกาศให้รู้ว่าความตายเป็นการนอนหลับสนิทชั่วนิรันดร์ {GC 273.2}

มีการกล่าวกันว่า ความยำเกรงพระเจ้านั้นห่างไกลเหลือเกินจากการเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญาจนกลายเป็นจุดเริ่มต้นของความโง่เขลา มีการสั่งห้ามการนมัสการทางศาสนาทั้งหมดนอกจากที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพและการประชุมของประเทศ “บิชอปของรัฐธรรมณูแห่งกรุงปารีสถูกชักชวนให้เข้ามามีบทบาทสำคัญของการแสดงละครอันน่าขบขันของเรื่องโง่เขลาและอื้อฉาวที่สุดที่ไม่เคยแสดงมาก่อนในระดับชาติ...ท่านถูกเชิญมาในขบวนเต็มยศเพื่อประกาศต่อหน้าที่ประชุมสภาว่าทุกแง่มุมของศาสนาที่ท่านสอนมาหลายปีนั้นเป็นวิชาหนึ่งของการบวชเป็นบาทหลวงซึ่งไม่มีพื้นฐานทั้งในประวัติศาสตร์หรือศีลธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ ท่านบอกปิดด้วยคำพูดที่ซึ่งขึงและแน่นถึงเรื่องการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าที่ท่านเคยเกิดทุนนมัสการนั้น และในภายภาคหน้าท่านจะอุทิศตนเพื่อการสักการะต่อเสรีภาพ ความเท่าเทียมกัน คุณความดี

และศีลธรรม หลังจากนั้นท่านก็นำเครื่องประดับยศฝ่ายศาสนาของท่านออกมาวางบนโต๊ะและประธานของที่ประชุมสภาก็สวมกอดท่านฉันทันที บาทหลวงละทิ้งศาสนาหลายองค์ได้ทำตามแบบอย่างของพระราชอาชญากรรมท่านนั้น” Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17 {GC 274.1}

“คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะยินดีด้วยเรื่องเขาทั้งสองและพวกเขาจะรื่นเริงและจะให้ของขวัญแก่กันและกัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมาณคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก” วิวรณ์ 11:10 ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่เชื่อพระเจ้าได้ทำให้เสียงเตือนสติจากพยานสองท่านของพระเจ้าเงียบไป พระคำแห่งสัจธรรมนอนแน่นิ่งอยู่บนถนนของเชอและผู้ที่เกลียดชังข้อห้ามและข้อกำหนดของพระบัญญัติของพระเจ้าพากันโห่ร้องด้วยความมีชัย มนุษย์ขัดขึ้นพระราชแห่งสรวงสวรรค์อย่างเปิดเผย พวกเขาร้องเช่นเดียวกับคนบาปในอดีตว่า “พระเจ้าทรงทราบได้อย่างไร พระเจ้าผู้สูงสุดมีความรู้หรือ” สดุดี 73:11 {GC 274.2}

ด้วยการหมิ่นประมาทพระเจ้าอย่างอาจหาญเหลือเชื่อ บาทหลวงองค์หนึ่งขององค์กรใหม่พูดว่า “พระเจ้า หากพระองค์ทรงดำรงอยู่ของจงล้างแค้นให้กับพระนามที่เสื่อมเสียไปของพระองค์ เราขอท้าทายพระองค์ พระองค์ยังทรงนิ่งเฉยพระองค์ไม่กล้าที่จะดรัสสั่งให้ฟ้าร้องฟาดลงมา แล้วภายหลังจากนี้ใครเล่าจะเชื่อว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่” Lacretelle,

History เล่มที่ 11 หน้าที่ 309 ใน Sir Archibald Alison, History of Europe เล่มที่ 1 บทที่ 10 นี้เป็นเสียงสะท้อนของคำพูดฟาร์โหรืออย่างแน่แท้ที่เดียวที่ว่า “พระยาห์เวห์นั้นเป็นใครเล่า เราจึงจะต้องฟังเสียงของพระองค์” “เราไม่รู้จักพระยาห์เวห์” {GC 274.3}

“คนโง่รำพึงในใจตนว่าไม่มีพระเจ้า” สดุดี 14:1 และพระเจ้าทรงเปิดเผยถึงผู้บิดเบือนความจริงว่า “ความโง่ของพวกเขาก็ปรากฏต่อทุกคน” 2 ทิโมธี 3:9 หลังจากที่ประเทศฝรั่งเศสประกาศเลิกนมัสการพระเจ้าผู้ทรงชนม์ ผู้ทรงเป็น “องค์ผู้สูงเด่นและสูงส่ง ผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์” อิสยาห์ 57:15 เวลาผ่านไปเพียงเล็กน้อยจนกระทั่งเธอตั้งต่ำลงสู่การกราบบูชารูปเคารพด้วยการบูชาเทพธิดาแห่งเหตุผลในร่างของหญิงเสเพลไร้ศีลธรรมจรรยาคนหนึ่งและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนของประเทศและโดยอำนาจสูงสุดของฝ่ายปกครองและฝ่ายนิติบัญญัติ นักประวัติศาสตร์กล่าวไว้ว่า “มีอยู่พิธีหนึ่งของยุควิกลจริตนี้ที่ครองความบาปัญญาวกกับความไม่เคร่งครัดทางศาสนาอย่างไร้คู่แข่ง ประตูของห้องประชุมสภาเปิดกว้างให้กับขบวนการนักดนตรีซึ่งนำหน้าด้วยบรรดาสมาชิกของสภาการปกครองเทศบาลซึ่งเดินตามกันมาเป็นขบวนด้วยอาการเคร่งขรึมพร้อมกับร้องเพลงสรรเสริญให้เกิดดิเก้เสรีภาพ และมาพร้อมกับสตรีเพศที่มีผ้าคลุมหน้าในฐานะเป้าหมายของการสักการบูชาใน

อนาคตของพวกเขา ซึ่งพวกเขาตั้งสมญานามให้เธอว่าเทพธิดาแห่งเหตุผล [Goddess of Reason] เมื่อขบวนเข้ามายังบริเวณหน้าห้องแล้ว ก็ทำพิธียิ่งใหญ่เปิดผ้าคลุมหน้าของเธอออกและนำไปตั้งอยู่ข้างขวาของประธาน คนทั่วไปจำหน้าตาเธอได้ว่าเป็นนักเต้นระบำของโรงโอเปร่า... ที่ประชุมสภาแห่งชาติของประเทศฝรั่งเศส เกิดเกียรติอย่างเปิดเผยแก่บุคคลผู้นี้ว่าเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุดของเหตุผลที่สาธารณชนสมควรต้องกราบไหว้บูชา {GC 275.1}

“พิธีกรรมนำขบวนที่ไม่น่าเคารพและเหลวไหลนี้เป็นที่ยอมรับกันอยู่บ้างและตลอดทั่วทั้งประเทศมีการเลียนแบบการประกอบพิธีเทพธิดาแห่งเหตุผล ประชาชนของท้องถิ่นเหล่านี้มีความปรารถนาที่จะแสดงว่าตนเองเท่าเทียมกับจุดสูงสุดของการปฏิบัติ” Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17 {GC 275.2}

พิธีกรคนหนึ่งซึ่งทำหน้าที่แนะนำพิธีบูชาเทพธิดาแห่งเหตุผลกล่าวว่า “สมาชิกกฤษฎีกาแห่งชาติทั้งหลาย ความคลั่งไคล้ศาสนาหลักทางให้กับเหตุผลแล้ว ตาที่พร่ามัวทนมองความเจิดจ้าของแสงไม่ได้ วันนี้มีฝูงชนขนาดใหญ่มาชุมนุมกันภายใต้หลังคาทรงโกธิค [ดีกรีทรงเยอรมัน] เหล่านั้น ซึ่งเป็นครั้งแรกที่สะท้อนเสียงแห่งความจริง ที่นั่นชาวฝรั่งเศสฉลองการนมัสการที่แท้จริงซึ่งคือเทพธิดาแห่งเสรีภาพ ซึ่งคือเทพธิดาของเหตุผล ที่นั่นพวกเราได้สรุปความตั้งใจเพื่อความเจริญ

รุ่งเรืองในส่วนต่างๆ ของประเทศ ที่นั่น พวกเราได้ละทิ้งรูปเคารพที่ไม่มีชีวิตเพื่อ แลกกับเทพธิดาแห่งเหตุผล รูปเคารพที่มีชีวิตซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของธรรมชาติ” M. A. Thiers, *History of the French Revolution* เล่มที่ 2 หน้า 370, 371 {GC 275.3}

เมื่อพวกเขา นำเทพธิดามาถึงที่ห้องประชุมสภาแล้ว นักพูดคนนั้นจึงมือเธอ และหันไปยังที่ประชุมและพูดว่า “เพื่อนมนุษย์มตะทั้งหลาย ต่อแต่นี้ให้พวกท่านหยุดสั่นกลัวต่อหน้าเสียงฟ้าร้องที่ไร้อำนาจของพระเจ้าผู้ซึ่งความกลัวของตัวท่านได้จินตนาขึ้นมาเอง จงอย่ายอมรับพระเจ้าให้ยอมรับแต่เหตุผล ข้าพเจ้าขอเสนอรูปบูชาประเสริฐและบริสุทธิ์แก่ท่าน หากท่านต้องการรูปเคารพบูชา ให้กราบบูชารูปนี้เท่านั้น...ก็มกราบลงต่อหน้าสภาสูงสุดแห่งเสรีภาพที่นำเคาเรพียง โอ ม่านแห่งเหตุและผล” {GC 276.1}

“หลังจากประธานถอดเทพธิดาแล้ว พวกเขาก็ยกเธอขึ้นประดับในรถที่หรูหรา และนำขบวนเคลื่อนไปท่ามกลางฝูงชนมากมาย มุ่งหน้าไปยังโบสถ์ปราสาทโนธาเดมเพื่อเข้าแทนที่เทพเจ้า ยกชูเธอขึ้นสูงไว้บนแท่นบูชาที่นั่นและรับการยกย่องจากผู้ที่อยู่ที่นี่” Alison เล่มที่ 1 บทที่ 10 {GC 276.2}

ไม่นานต่อมา เหตุการณ์ที่ตามมาคือ การเผาพระคัมภีร์ในที่สาธารณะ มีอยู่ครั้งหนึ่ง “สมาคมป็อบปูล่าแห่งพิพิธภัณฑ์” ได้ก้าวเข้ามายังเทศบาลนครร้องด้วยเสียง

อันดังว่า “ขอให้เหตุผลจงเจริญ” [Vive la Raison] และถือเสาไม้ที่บนยอดปักด้วย ซากหนังสือหลายเล่มที่เผาไหม้ไปเป็นบางส่วน ในบรรดาหนังสือเหล่านี้มีหนังสือสังฆวัตร [เป็นหนังสือคู่มืออริชฐานประจำวันซึ่งประกอบด้วยคำอริชฐาน เพลงนมัสการ เพลงสวดดีและหัวข้อสำหรับอ่านซึ่งใช้กันเป็นประจำในคณะนักบวชสำคัญๆ] ตำราสวดมนต์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ซึ่ง “ซดใช้บาปไปแล้วในกองไฟสำหรับเรื่องตลกทั้งหลายที่บังคับให้มนุษย์ชาติหลงมกมาย” *Journal of Paris*, 1793, No. 318 อ้างใน Buchez-Roux, *Collection of Parliamentary History* เล่มที่ 30 หน้า 200, 201 {GC 276.3}

หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีเป็นผู้เริ่มงานที่คนไม่เชื่อพระเจ้าได้ดำเนินสานต่อจนสำเร็จ นโยบายของโรมเป็นผู้วางข้อกำหนดทั้งในด้านสังคม ด้านการเมืองและด้านศาสนา เพื่อเร่งให้ประเทศฝรั่งเศสดิ่งลงสู่หายนะ นักเขียนเมื่ออ้างอิงถึงความโหดร้ายของการปฏิวัติครั้งนี้ได้กล่าวไว้ว่า เรื่องเลยเถิดเหล่านี้จะต้องกล่าวโทษไปที่ราชวงศ์และคริสตจักร (โปรเตสแตนต์) หากต้องการความยุติธรรมที่แท้จริงแล้วจะต้องกล่าวโทษคริสตจักร หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีวางยาพิษใส่ลงในความคิดของกษัตริย์ทั้งหลายเพื่อให้ต่อต้านการปฏิรูปศาสนา ว่าพวกคนเหล่านี้เป็นศัตรู

ต่อราชวงศ์ เป็นองค์ประกอบของความขัดแย้งที่จะส่งผลแห่งความตายต่อสันติสุขและความปรองดองกันของประชาชาติ มันเป็นเล่ห์เหลี่ยมของโรมที่ใช้วิธีนี้เพื่อบันดาลให้เกิดความโหดเหี้ยมโดยตรงและการกดขี่ที่น่ากลัวที่สุดออกมาจากราชบัลลังก์ {GC 276.4}

วิญญูณแห่งเสรีภาพเคลื่อนไปด้วยกันกับพระคัมภีร์ ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ยอมรับพระกิตติคุณ สมองของประชาชนก็จะตื่นพวกเขาเริ่มสลัดทิ้งโซ่ตรวนที่ผูกมัดพวกเขาเยี่ยงทาสของความรู้ไม่เท่าทัน ความชั่วและความเชื่อทางไสยศาสตร์ พวกเขาเริ่มคิดและดำเนินชีวิตอย่างมนุษย์ บรรดาพระราชาทรงเห็นและออกสั่งขวัญภัยกับการกดขี่ของพวกเขา {GC 277.1}

โรมไม่รีรอที่จะสุ่มไฟแห่งความกลัวอันน่าอิจจาของพวกเขามาให้ไหมแรงขึ้น พระสันตะปาปาตรัสกับผู้สำเร็จราชการของประเทศฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1525 ว่า “พวกคนบ้าคลั่งเหล่านี้ [หมายถึงพวกที่สนับสนุนโปรเตสแตนต์] จะไม่เพียงทำให้เกิดความสับสนและทำลายศาสนาเท่านั้น แต่จะทำให้ทำลายทั้งอาณาจักร ความดีประเสริฐ กฎหมาย ความเป็นระเบียบและฐานันดรศักดิ์ด้วย” G. de Felice, History of the Protestants of France เล่มที่ 1 บทที่ 2 ย่อหน้าที่ 8 สองสามปีต่อมา มีคำสั่งจากระบบเปป้าชื่อออกมาเตือนพระราชาวา “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท จงอย่าถูกลอกพวกโปรเตสแตนต์จะก่อความวุ่นวายและเป็นระเบียบทั้งหมดของฝ่ายปกครองทางการ

เมืองและของศาสนาด้วย...ราชบัลลังก์ก็ตกอยู่ภายใต้อันตรายที่พองๆ กับแทนบูซา ...การนำศาสนาใหม่เข้ามาจำเป็นต้องนำการปกครองใหม่เข้ามาด้วย” D'Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 36 และนักศาสนศาสตร์ร้องขอความฝึกฝนของประชาชนด้วยการประกาศว่าหลักคำสอนของพวกเขาโปรเตสแตนต์ “ชักนำคนไปในทางผิดมุ่งสู่ของใหม่และความเขลา มันปล้นความรักของพระราชารัฐที่อุทิศถวายแด่พระราชอาและทำลายทั้งคริสตจักรและรัฐ” ด้วยวิธีนี้โรมประสบความสำเร็จในการชักนำประเทศฝรั่งเศสเข้าต่อต้านการปฏิรูปศาสนา “ดาบของการกดขี่เข้มแข็งชักออกจากฝักเป็นครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศสเพื่อยกชูราชบัลลังก์ปกปักษ์รักษาไว้ซึ่งคุณงามความดีและรักษากฎหมายให้ยั่งยืน” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 4 {GC 277.2}

ผู้ปกครองแผ่นดินคาดไม่ถึงแม้เพียงแต่น้อยว่าผลลัพธ์ของนโยบายที่ตัดสินใจจุดจบของประเทศจะออกมาเป็นเช่นนั้น คำสอนของพระคัมภีร์ควรจะได้ฝังหลักการแห่งความยุติธรรม การประมาทตน ลัทธิธรรม ความเสมอภาคและความโอบอ้อมอารีลงในสมองและหัวใจของประชาชนซึ่งล้วนเป็นศิลาบ่มเอือกที่จะนำให้ประเทศรุ่งเรือง “*ความชอบธรรมย่อมเชิดชูประชาชาติ*” ดังนั้น “*พระที่นั่งนั้นถูกสถาปนาไว้*” สุภาษิต 14:34; 16:12 “*ผลงานของความชอบธรรมจะเป็นสันติสุข*

และผลลัพธ์ของความชอบธรรมคือความ
เจียบสงบและความวางใจเป็นนิตย”
อิสยาห์ 32:17 ผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติ
ของพระเจ้าจะเคารพและปฏิบัติตาม
กฎหมายของประเทศของเขาอย่างแน่แท้
ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะเกิดเกียรติพระราช
ในอำนาจการปกครองที่อยู่ธรรมและชอบ
ด้วยกฎหมาย แต่ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่มี
ความสุขได้สั่งห้ามพระคัมภีร์และประกาศ
ห้ามการมีสาวกของพระคัมภีร์ ศตวรรษ
แล้วศตวรรษเล่า บุคคลที่มีหลักการและ
จริยธรรม บุคคลที่มีปัญญาเฉียบแหลม
และพลังศีลธรรมที่เข้มแข็ง ผู้ที่กล้า
ปฏิญาณต่อการตัดสินใจและความเชื่อ
ของตนที่จะทนทุกข์เพื่อสังคม เป็น
เวลาหลายศตวรรษที่คนเหล่านี้ต้องใช้ชีวิต
อย่างทุกข์ทรมานตกเป็นทาสในเรือของ
ชาวโรมัน สบาสุญที่หลักประหารหรือ
เปื่อยเน่าในคุกมืดใต้ดิน คนหลายพัน
พบความปลอดภัยด้วยการอพยพหนี และ
เหตุการณ์เหล่านี้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
เป็นเวลาสองร้อยห้าสิบปีนับจากการปฏิรูป
ศาสนาได้เปิดฉากขึ้น {GC 277.3}

ในช่วงเวลาอันยาวนานนี้ แทบจะไม่มี
ชาวฝรั่งเศสสักคนหนึ่งที่ไม่เคยเห็นสาวก
ของพระกิตติคุณหนีตายเพื่อเอาตัวรอด
ต่อหน้าความโกรธอย่างบ้าคลั่งของผู้กดขี่
และพวกเขาंनाสติปัญญา ศิลปะ ความ
ขยันและความเป็นระเบียบติดตัวไปด้วย
—ซึ่งตามหลักเกณฑ์แล้วพวกเขาดีเลิศ
อย่างเด่นชัดอยู่แต่ก่อน—เพื่อไปสร้าง
ความมั่งคั่งให้กับประเทศที่พวกเขาไปลี้

ภัยได้ และในสัดส่วนที่พวกเขาเดิมของ
ประธานคุณภาพดีเลิศเหล่านี้ให้แก่
ประเทศที่ไปลี้ภัย พวกเขาทำให้ประเทศ
ของตนขาดของประธานเหล่านี้ไปใน
สัดส่วนเดียวกัน หากคนทั้งหมดที่บัดนี้
ถูกขับออกไปยังคงอยู่ในประเทศฝรั่งเศส
แล้ว หากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้ ทักษะ
ในด้านอุตสาหกรรมของผู้ถูกเนรเทศ
ถูกนำมาทำไร่เพาะปลูกในดินแดนของเธอ
หากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้ ความ
สามารถทางศิลปะถูกนำมาพัฒนาผลผลิต
ของเธอ หากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้
อัจฉริยะด้านการสร้างสรรค์และพลังการ
วิเคราะห์ถูกนำมาทำให้วรรณคดีของเธอ
รุ่งเรืองและปรับปรุงวิทยาศาสตร์แล้ว
หากสติปัญญาของพวกเขาถูกนำมาใช้ใ
นการให้คำปรึกษาแก่สภาแล้ว ความกล้า
หาญในการต่อสู้สงครามของเธอ ความ
เท่าเทียมในการร่างกฎหมายของเธอและ
ให้ศาสนาของพระคัมภีร์เสริมสร้างความ
แข็งแกร่งให้กับปัญญาและควบคุมจิต
สำนึกของประชากรของเธอแล้ว ในวันนี้
ประเทศฝรั่งเศสจะล้อมรอบด้วยความ
เจริญรุ่งเรืองแจ่มจรัสเพียงไร เธอน่าจะ
ได้เป็นประเทศยิ่งใหญ่ ร่ำรวยและมีสุข
มากเพียงไร เธอน่าจะเป็นแบบอย่างแก่
ประเทศอื่นมากเพียงไร {GC 278.1}

“แต่ความดีอันต้นตอรั้งอย่างหลับทู
หลับทาและไม่ยอมผ่อนปรนได้ขับไล่ครุผู้
มีคุณธรรมดีทุกคน ผู้มีระเบียบวินัยสูง
ทุกคน ผู้ปกป้องราชบัลลังก์อย่างซื่อสัตย์
ทุกคนออกไปจากแดนดินของเธอ พวกเขา

เขาพูดกับคนเหล่านั้นซึ่งน่าจะทำให้ประเทศของตนเป็นประเทศที่ ‘มีชื่อเสียงและโชติช่วงชัชวาล’ ในโลกนี้ว่า จงเลือกสิ่งที่ท่านต้องการ เสาประหารเผาทั้งเป็นหรือถูกเนรเทศออกนอกประเทศ ในที่สุดความหายนะของประเทศได้สำเร็จบริบูรณ์ ไม่หลงเหลือจิตสำนึกให้พวกเขาประณาม ไม่มีศาสนาที่จะให้ลากไปยังเสาประหารเผาทั้งเป็นอีกแล้ว ไม่มีผู้รักชาติที่จะให้ขับไล่เนรเทศอีกต่อไป” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 20 และทั้งหมดนี้คือผลลัพธ์อันร้ายกาจของการปฏิบัติที่มาพร้อมกับความโหดเหี้ยม {GC 279.1}

“การอพยพหนีภัยของพวกอิิวโกน็อทส์ มาพร้อมกับความตกต่ำที่แผ่ไปทั่วประเทศฝรั่งเศส เมืองผลิตที่เคยรุ่งเรืองเสื่อมลงมณฑลที่เคยอุดมสมบูรณ์กลับไปสู่ความรกร้างแบบท้องถื่นดั้งเดิม ความเฉื่อยทางปัญญาและความเสื่อมถอยลงทางศีลธรรมตามต่อมาจากช่วงเวลาของความเจริญที่ผิดธรรมดา กรุงปารีสกลายเป็นโรงงานขนาดใหญ่ที่เลี้ยงคนยากจนและมีการคาดว่าในช่วงเวลาที่มีการปฏิวัติเปิดฉากมีขอทานสองแสนคนไปยื่นขอการสงเคราะห์จากพระหัตถ์ของพระราชามีเพียงนักบวชเยสุอิตเท่านั้นที่รุ่งเรืองอยู่ในประเทศที่ผู้พิงและปกครองโบสถ์และโรงเรียน เรือนจำและเรือโรมันอย่างเผด็จการอำมหิต” {GC 279.2}

ข่าวประเสริฐน่าจะนำคำตอบมาให้แก่ปัญหาทางการเมืองและทางสังคมเหล่านั้นที่สร้างความสับสนแก่ความสามารถของ

คณะสงฆ์ พระราชาและผู้ร่างกฎหมายของเธอและในที่สุดได้นำประเทศดิ่งลงสู่อนาธิปไตยและความพินาศ แต่ภายใต้การครอบงำของโรม ประชาชนสูญเสียบทเรียนประเสริฐแห่งการเสียสละตนเองและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา พวกเขาถูกนำพาออกไปจากการเสียสละความต้องการของตนเองเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ไม่มีการตำหนิคนร่ำรวยที่กดขี่คนยากจนและคนยากจนไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือความเห็นใจจากการเป็นทาสและความต่ำต้อย ความเห็นแก่ตัวของคนร่ำรวยและคนมีอำนาจเพิ่มมากขึ้นและกดขี่ข่มเหงมากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เป็นเวลานับศตวรรษความโลภและความสามะเลเทเมาของพวกเขาขุนนางส่งผลให้เกิดการข่มขู่อย่างทารุณต่อชาวชนบท คนร่ำรวยกระทำผิดต่อคนยากจนและคนยากจนเกลียดชังคนร่ำรวย {GC 279.3}

ในหลายจังหวัด พวกขุนนางต่างๆ จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ครองที่ดินและคนชนชั้นแรงงานจะเป็นผู้เช่า พวกเขาอยู่ภายใต้ความเมตตาของเจ้าของที่และถูกบังคับให้จำนนอยู่ใต้ข้อเรียกร้องที่รุนแรงในการสนับสนุนทั้งคริสตจักรและรัฐตกอยู่กับชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำลงมา พวกเขาถูกเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและคณะสงฆ์เรียกเก็บภาษีอย่างหนัก “ความผาสุกของพวกผู้ดีจะต้องถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุด ชาวนาและคนชนบทอาจต้องอดอยาก โดยที่ผู้กดขี่ไม่สนใจไยดีใน

สิ่งใดเลย...ทุกอย่างก้าวของประชาชนถูกบังคับให้เข้าไปปรึกษาเพื่อให้ประโยชน์แก่นายทุนเจ้าของที่ ทุกอย่างก้าวของชีวิตคนงานเกษตรกรรมเป็นชีวิตที่มีแต่การทำงานตรากตรำและความทุกข์ระทมที่ไม่มีการบรรเทา หากกล้าที่จะบ่นร้องทุกข์ คำร้องทุกข์เหล่านั้นจะได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องเหยียดหยาม ศาลยุติธรรมจะฟังคำให้การของผู้ดีมากกว่าของชาวชนบท ผู้พิพากษาธิบดีสนับอย่างเปิดเผยความต้องการตามอำเภอใจของพวกขุนนางถือว่ามีอำนาจตามกฎหมายโดยอาศัยประโยชน์ของระบบทฤษฎีที่แพร่หลายเช่นนี้ ในจำนวนภานีที่ขูตรีตได้จากคนธรรมดาซึ่งส่วนหนึ่งขูตรีตโดยผู้มีอิทธิพลทางโลกและอีกส่วนโดยพวกคณะสงฆ์นั้น ไม่มีแม้แต่เพียงครึ่งหนึ่งตกไปสู่กองคลังของราชวังหรือของฝ่ายศาสนาเลยที่เหลือถูกยกออกไปใช้อย่างสุรุ่ยสุร่ายเพื่อสนองตัณหาของตน และพวกที่ขูตรีตพลเมืองเพื่อนร่วมชาติเหล่านี้ยังได้รับการยกเว้นการชำระภาษีและได้รับสิทธิลดหย่อนทั้งหมดที่ขอบด้วยระเบียบของกฎหมายและประเพณีตามที่รัฐกำหนดด้วย คนที่อยู่ในชนชั้นพิเศษมีอยู่หนึ่งแสนห้าหมื่นคนและสนองความต้องการของการตามใจตนเองของพวกเขา คนเป็นล้านถูกตัดสินด้วยชีวิตที่สิ้นหวังและตกต่ำ” (โปรตุเกตุภาคผนวก) {GC 279.4}

ฝ่ายการปกครองปล่อยตัวให้กับความสุขสำราญและความเสเพล ความเชื่อมั่นระหว่างประชาชนกับพวกผู้ปกครองมีอยู่

เพียงเล็กน้อย ความระแวงสงสัยฝังแน่นอยู่ในทุกมาตรการของฝ่ายการปกครอง ซึ่งสื่อให้เห็นถึงความมั่งร้ายและเห็นแก่ตัว เป็นเวลากว่ากึ่งศตวรรษก่อนการปฏิวัติที่พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ทรงครองราชย์อยู่ แม้ในเวลาที่ชั่วช้าเหล่านั้น พระราชองค์นี้ยังทรงโดดเด่นในเรื่องของความเกียจคร้าน เหลาะแหละและมักมากในกาม ด้วยคนชั้นสูงที่ชั่วช้าและโหดร้าย และคนชนชั้นต่ำที่ยากจนและรู้ไม่เท่าทัน เช่นนี้ รัฐบาลทำผิดพลาดในเรื่องการเงินและประชาชนฉุนเฉียวโกรธแค้น เป็นสภาพที่ไม่จำเป็นต้องใช้ตาของผู้พยากรณ์ก็สามารถทำนายล่วงหน้าได้ว่าจะมีการปะทุที่นำกล้วเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ เมื่อที่ปรึกษาให้คำเตือน พระราชามักตรัสตอบอย่างคุ้นเคยว่า “พยายามทำเรื่องให้ดำเนินไปได้ตราบเท่าที่ฉันมีชีวิตอยู่ หลังจากฉันตายแล้วก็ให้เป็นไปตามทางของมัน” เป็นเรื่องไม่เกิดผลที่จะเร่งเข้าให้มีการปฏิรูป พระองค์ทรงมองเห็นความชั่วแต่ไม่มีทั้งความกล้าหรือกำลังที่จะเผชิญกับมัน วาระสุดท้ายที่กำลังรอคอยฝรั่งเศสนั้น คำตอบอย่างคนเกียจคร้านและเห็นแก่ตัวของพระองค์สะท้อนให้เห็นภาพได้อย่างจริงแท้ “หลังจากฉัน น้ำค้อยท่วมก็แล้วกัน” {GC 280.1}

โดยการบีบจุดอ่อนที่ความอิจฉาของพระราชและของชนชั้นปกครอง โรมใช้อิทธิพลเพื่อทำให้พวกเขาจับประชาชนไว้ได้พันระผูกมัดโดยรู้ดีว่าด้วยการทำเช่นนี้บ้านเมืองจะอ่อนแอลงและโดยวิธีนี้จะ

จับทั้งฝ่ายปกครองและประชาชนไว้ใต้ อาณัติของเธอได้ ด้วยนโยบายของสายตา ที่มองการณ์ไกล เธอประกาศชัดว่า เพื่อ ผู้ก้มตมมนุษย์ให้เป็นทาสอย่างได้ผลนั้นจะต้องผูกโซ่ตรวนไว้ที่จิตวิญญาณของพวกเขา และวิธีแน่นอนที่สุดที่จะป้องกันไม่ให้พวกเขาหนีพ้นระบอบผู้กดขี่ของพวกเขาคือ การทำให้พวกเขาไม่มีเสรีภาพ ความโหดร้ายที่รุนแรงกว่าความทุกข์ทรมานทางกายถึงพันเท่าที่เป็นผลมาจากนโยบายของเธอก็คือ ความเสื่อมทางศีลธรรม ประชาชนถูกกีดกันไม่ให้มีพระคัมภีร์และถูกทิ้งให้อยู่กับคำสอนของความดันทุรังและความเห็นแก่ตัว พวกเขาจึงถูกห่อหุ้มอยู่ในความไม่รู้ไม่เท่าทันและความเชื่อทางไสยศาสตร์และจมอยู่ในความชั่วซึ่งทำให้พวกเขาไม่เหมาะที่จะปกครองตนเองอย่างสิ้นเชิง {GC 281.1}

แต่ผลที่ออกมาทั้งหมดนั้นช่างแตกต่างอย่างมากรวมทั้งสิ่งที่โรมมุ่งหมายไว้ แทนที่จะกำฝูงชนไว้อย่างมงายภายใต้คำสอนของเธอ ผลงานของเธอกลับทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ไม่เชื่อศาสนาและเป็นนักปฏิวัติ พวกเขาดูหมิ่นลัทธิโรมันว่าเป็นวิชาคาถานักบวช พวกเขามองว่าคณะสงฆ์เป็นพรรคที่กดขี่พวกเขา พระเจ้าองค์เดียวที่พวกเขารู้จักก็คือพระเจ้าของโรม คำสอนของพระเจ้านี้เป็นศาสนาเดียวของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาถือว่าความโลภและความโหดเหี้ยมของโรมเป็นผลอันชอบด้วยเหตุของพระคัมภีร์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ต้องการมีส่วนในสิ่งเหล่านี้

เลย {GC 281.2}

โรมนำเสนอพระลักษณะของพระเจ้าอย่างผิดๆ และบิดเบือนข้อกำหนดของพระองค์และมัดนี้มนุษย์ไม่ยอมรับทั้งพระคัมภีร์และพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพระคัมภีร์ โรมกำหนดว่าคำสอนของเธอต้องใช้ความมงายภายใต้ความเห็นชอบอย่างเสแสร้งของพระคัมภีร์ ในการตอบสนองเรื่องนี้ วอลแตร์ [Voltaire] และพรรคพวกโยนทิ้งพระวจนะของพระเจ้าไปและกระจายพิษแห่งความไม่เชื่อไปทุกแห่งหนแทน โรมบดขยี้ประชาชนให้อยู่ใต้สันเท้าเหล็กของเธอจนติดดินไปแล้วและมัดนี้ฝูงชนนั้นเสื่อมทรามและถูกทารุณกรรมเยี่ยงสัตว์ และในการตอบโต้ความโหดเหี้ยมนี้พวกเขาได้โยนการยับยั้งซึ่งใจทั้งหมดทิ้งไป พวกเขาโกรธเป็นฟืนเป็นไฟกับการหลอกลวงอันระยิบระยับที่หลงเกิดทุนมาเป็นเวลาช้านาน พวกเขาไม่ยอมรับทั้งสัจธรรมและความเท็จ และการสำคัญผิดถึงอิสระในเสรีภาพ ทาสของความชั่วร้ายจึงปีติยินดีในอิสรภาพที่คาดคิดเอาเองของพวกเขา {GC 281.3}

ในตอนต้นของการปฏิวัติ ประชาชนได้รับพระบรมราชานุญาตให้มีตัวแทนในจำนวนที่มากกว่าขุนนางและผู้นำศาสนารวมกัน ดังนั้นดุลอำนาจจึงตกอยู่ในมือของพวกเขา แต่พวกเขาไม่พร้อมที่จะใช้สิ่งนี้ด้วยปัญญาและความพอดี พวกเขากระตือรือร้นที่จะแก้ไขความผิดพลาดที่พวกเขาเคยทนทุกข์ทรมานมา พวกเขาตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะสร้างสังคมใหม่

ประชาชนที่เคียดแค้น ในความคิดของพวกเขาฝังอยู่กับความขมขื่นและความทรงจำของการถูกรังแกที่ถนอมเก็บมานาน ตัดสินใจที่จะปฏิวัติสภาพของความเศร้าที่ลึกลามใหญ่โตจนสุดทนได้และแก้แค้นผู้ที่พวกเขาถือว่าเป็นต้นกำเนิดของความทุกข์ให้กับตนเอง คนที่ถูกกดขี่นำบทเรียนที่ได้รับขณะที่ถูกกดขี่มาใช้และกลายเป็นผู้กดขี่คนที่เคยกดขี่พวกเขา {GC 282.1}

ประเทศฝรั่งเศสที่ไร้ความสุขจึงเกี่ยวเนื่องจากผลที่เธอหว่าน เป็นผลลัพธ์จากการที่เธอยอมไปอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจของโรมอันน่ากลัว ประเทศฝรั่งเศสภายใต้อิทธิพลของโรมได้ปกครองประหารเผาทั้งเป็นต้นแรกขึ้นเมื่อตอนเปิดฉากการปฏิรูปศาสนา และที่แห่งเดียวกันนั้นยังได้ตั้งกิโยติน เครื่องแรกขึ้นมาเมื่อตอนเปิดฉากการปฏิวัติด้วยเช่นกัน ณ จุดเดียวกันกับที่ผู้ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อของโปรเตสแตนต์คนแรกถูกเผาในศตวรรษที่สิบหก เขื่อนคนแรกก็ถูกควมมีดกิโยตินในศตวรรษที่สิบแปดที่นี้ด้วยเช่นกัน ด้วยการขับไล่ชาวประเสริฐที่น่าจะนำการรักษามาให้เธอ ฝรั่งเศสกลับเปิดประตูให้กับความไม่เชื่อพระเจ้าและความพินาศ เมื่อการควบคุมของพระบัญญัติของพระเจ้าถูกสลัดทิ้งไป ผลที่ปรากฏออกมาก็คือกฎหมายของมนุษย์นั้นไม่พอที่จะขวางกั้นคลื่นลมตึณหของมนุษย์ และประเทศถูกดันเข้าไปสู่การปฏิวัติและความโกลาหล สงครามต่อสู้กับพระคัมภีร์เปิด

ฉากให้กับยุคหนึ่งซึ่งจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของโลกว่าเป็นยุคแห่งการปกครองอันทรูโหด สันติภาพและความสุขถูกกำจัดออกไปจากบ้านและหัวใจของมนุษย์ ไม่มีผู้ใดมีความมั่นคง ผู้ที่ได้รับชัยชนะในวันนี้จะถูกระวางสงสัยและถูกกำหนดโทษในวันรุ่งขึ้น ความรุนแรงและความชั่วช้าลามกมีอำนาจซึ่งเป็นชัฏตายอย่างไม่มีการขัดขวาง {GC 282.2}

พระมหากษัตริย์ นักบวช และขุนนางถูกบังคับให้ยอมจำนนต่อความโหดเหี้ยมของประชาชนที่ตื่นเต้นและบ้าคลั่ง ความกระหายการแก้แค้นของพวกเขาเพียงแต่ถูกกระตุ้นขึ้นด้วยการประหารพระมหากษัตริย์ และในไม่ช้าพวกที่ออกคำสั่งแห่งความตายของพระองค์ก็เดินตามพระองค์ไปยังตะแลงแกง มีการสังหารหมู่ทุกคนที่สงสัยว่าเป็นศัตรูต่อการปฏิวัติ เรือนจำแออัด บางครั้งมีผู้ต้องขังถึงสองแสนคน เมืองใหญ่ของราชอาณาจักรเต็มไปด้วยภาพอันน่าสยดสยอง พรรคหนึ่งของนักปฏิวัติต่อสู้กับอีกพรรคหนึ่งและประเทศฝรั่งเศสกลายเป็นสนามใหญ่ของความขัดแย้งของฝูงชนที่ถูกขัดไปเข้ามาด้วยไฟของระคะตึณหของพวกเขากอง “ในกรุงปารีส การจลาจลเกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีกตามกันมา และประชาชนแตกออกเป็นเสี้ยวเล็กเสี้ยวน้อยที่ดูเหมือนว่าไม่มีจุดประสงค์ใดนอกจากการทำลายล้างกันเอง” และเพื่อซ้ำเติมความทุกข์ให้กับตัวเอง ประเทศได้ประกาศเข้าร่วมสงครามอันยึดเยื้อและทำลายล้างกับอำนาจยิ่งใหญ่ของ

ยุโรป “ประเทศแทบจะล้มละลาย กองทัพ
ส่งเสียงเรียกร้องค่าจ้างค้างจ่าย คนใน
กรุงปารีสกำลังอดอยาก ต่างจังหวัดถูก
ทิ้งร้างเพราะการปล้นสะดมและอาชญากรรม
แทบสูญสิ้นไปในความสับสนอลหม่านและ
ปราศจากศีลธรรม” {GC 283.1}

ประชาชนเรียนรู้อย่างดีเกินพอจาก
บทเรียนของความโหดเหี้ยมและการทารุณ
กรรมที่โรมเพียรสอนอย่างข้นแข็ง ในที่สุด
วันแห่งความทุกข์เข็ญก็มาถึง ไม่ใช่เป็น
เวลานี้ที่สาวกของพระเยซูถูกโยนเข้าไป
ในคุกใต้ดินและลากไปหลักประหาร คน
เหล่านี้พินาศหรือถูกขับเนรเทศออกไป
นานแล้ว บัดนี้โรมผู้ไม่ยอมผ่อนปรนรู้สึก
ถึงอำนาจแห่งความตายของผู้ที่เธอได้ฝึก
ให้ชื่นชมพฤติกรรมกระหายเลือด “แบบ
อย่างการกดขี่ที่พวกนักบวชชาวฝรั่งเศส
แสดงออกมาหลายชั่วอายุคนบัดนี้ย้อน
กลับมายังพวกเขาเองด้วยความรุนแรง
เข้มข้น ตะแลงแกงแดงด้วยเลือดของ
บรรดาบาทหลวง เรือโรมันและเรือรบ
ที่ครั้งหนึ่งแออดด้วยพวกฮิวโกนั้น
บัดนี้เต็มไปด้วยผู้ที่กดขี่ข่มเหงพวกเขา
พวกนักบวชชาวโรมันคาทอลิกถูกล่ามโซ่
ติดกับที่นั่งและตรากตรำอยู่กับการกรรเชียง
พวกเขาประสบกับความทุกข์ทั้งหมดที่
คริสตจักรของพวกเขากะทำอย่างไม่ยั้ง
ต่อคนนอกศาสนาที่สุภาพอ่อนน้อม” {GC
283.2}

“แล้ววันเหล่านั้นก็มาถึงเมื่อศาลชำระ
ความที่โหดเหี้ยมที่สุดนำกฎระเบียบที่
ปาเถื่อนที่สุดมาไซ้ เมื่อไม่มีผู้ใดกล้า

ท้าทายเพื่อนบ้านของเขาหรือกล้าอธิษฐาน
...โดยที่ไม่ตกอยู่ในอันตรายของการทำ
ผิดที่มีโทษถึงตาย เมื่อนักสืบแอบซุ่มอยู่
ทุกมุม เมื่อกฎบัตรทำงานนานและหนัก
ทุกเช้า เมื่อเรือนจำซึ่งผู้ต้องโทษเต็มเกือบ
เท่าห้องเรือของเรือชนทาส เมื่อท่อระบาย
น้ำเทน้ำผสมเลือดฟองฟอดไหลลงสู่แม่น้ำ
ไซน์...ในขณะที่ทุกวันเหยื่อเต็มคันรถถูก
นำผ่านถนนในกรุงปารีสไปสู่วาระสุดท้าย
ของพวกเขา ข้าหลวงต่าง ๆ ที่คณะ
กรรมการของผู้มีอำนาจสูงสุดส่งมาประจำ
ในแผนกเปิดเผยให้เห็นถึงความโหดเหี้ยม
อย่างเลวเถิดที่ไม่มีผู้ใดรู้แม้แต่ในเมือง
หลวง ไบมีตของเครื่องแห่งความตายถูก
ยกขึ้นและปล่อยลงมาซ้ำๆ ในการ
สังหาร เซลยเป็นแถวๆ ถูกยิงทิ้งด้วย
ลูกปืน มีการเจาะรูใต้ท้องเรือที่แออด เมือง
ลียงสก็กลายเป็นทะเลทราย แม้กระทั่งที่
เมืองอาร์รัสยังมีการปฏิเสธความเมตตา
อย่างโหดเหี้ยมของการตายเร็วที่จะให้แก่
นักโทษ ตลอดแถบเมืองลอร์จากเมือง
ซูมาร์ไปยังทะเลมีฟุงกาและฟุงเหยียว
ขนาดเล็กมากินซากศพเปลือยที่เรียงราย
พันกันเป็นเกลียว ไม่มีความเมตตาต่อ
เพศหรืออายุ จำนวนเยาวชนชายหญิง
อายุสิบเจ็ดที่ถูกรัฐบาลเลวทรามฆาตกรรม
นับได้หลายร้อยชีวิต ทารกถูกกระชากไป
จากอ้อมอกและโยนลงไปยังหอกเหล็ก
แต่ละอันตลอดแนวยาโคบิน” (โปรดดูภาค
ผนวก) ในช่วงเวลาสั้นๆ ของสิบปีนี้ ฟุง
ชนจำนวนมากพินาศ {GC 284.1}

เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้เป็นสิ่งที่ซาตาน

ต้องการ นี่เป็นสิ่งที่มันพยายามทำให้ได้มาเป็นเวลาหลายยุคแล้ว นโยบายของมันคือการหลอกลวงตั้งแต่ต้นจนจบ และเป้าหมายแนวแน่ของมันคือการนำความทุกข์ยากและความพินาศมาสู่มนุษย์ เพื่อลบล้าง และทำให้ผลของการทรงสร้างของพระเจ้าเป็นมลทิน เพื่อให้เข้าประสงค์แห่งความเมตตาและความรักของพระเจ้า มัวหมองไปและด้วยเหตุนี้ทำให้สวรรค์เศร้าหมอง แล้วด้วยศิลปะของการหลอกลวง มันทำให้ความคิดของมนุษย์มืดไป และนำพวกเขาให้โทษความผิดกลับไปยังพระเจ้าราวกับว่าความทุกข์ลำบากทั้งหมดนี้เป็นผลของแผนการทรงสร้าง ในลักษณะเดียวกัน เมื่อผู้ใดที่ถูกทำให้ตกต่ำเสื่อมสภาพและถูกทารุณกรรม เมื่อพวกเขาใช้ความรุนแรงโหดร้ายของมันทำให้ตนเองเป็นไทแล้ว มันจะรุกเร้าให้พวกเขาเพิ่มความโหดร้ายอย่างโหดเหี้ยมให้จนถึงที่สุด แล้วพวกเขาเผด็จการและผูกตขี่ทั้งหลายจะอ้างภาพการไร้ศีลธรรมที่ควบคุมไม่ได้ นี้ว่าเป็นแบบอย่างของผลแห่งเสรีภาพ {GC 284.2}

เมื่อสืบพบความผิดที่ซ่อนไว้ได้ชุดหนึ่ง ซาตานก็เพียงแต่อำพรางความผิดนั้นไว้ด้วยหน้ากากที่ต่างกันและฝูงชนก็ต้อนรับมันด้วยความกระตือรือร้นเหมือนเช่นครั้งก่อน เมื่อประชาชนค้นพบว่าลัทธิโรมันนั้นหลอกลวงและซาตานใช้ตัวแทนนี้นำพวกเขาให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้อีกต่อไป มันก็จะปลุกระดมให้พวกเขาถือว่าศาสนาทั้งปวงนั้นเป็น

เรื่องหลอกลวงและพระคัมภีร์เป็นหนังสือนิทานสอนเด็กและเมื่อสลัดข้อกำหนดของพระเจ้าทิ้งไปได้แล้ว พวกเขา ก็ปล่อยตัวให้กับความชั่วที่ควบคุมไม่ได้ {GC 285.1}

ความผิดร้ายแรงที่สร้างความวิบัติเช่นนี้ต่อผู้ที่อยู่ในประเทศฝรั่งเศสเกิดจากการไม่รู้จักสังขรณ์อันยิ่งใหญ่เรื่องหนึ่ง นั่นคือเสรีภาพที่แท้จริงอยู่ในกฎข้อห้ามของพระบัญญัติของพระเจ้า “ถ้าเจ้าเชื่อฟังบัญญัติของเรา แล้วความสมบูรณ์สุขของเจ้าจะเป็นเหมือนแม่น้ำ และความชอบธรรมของเจ้าจะเหมือนคลื่นทะเล” “พระยาห์เวห์ตรัสว่า ‘ไม่มีสันติสุขแก่คนอธรรม’” “แต่ผู้ที่ฟังข้า จะอยู่อย่างปลอดภัย และเขาอยู่อย่างสุข ไม่กลัวสิ่งร้ายใดๆ” อิสยาห์ 48:18, 22 สุภาษิต 1:33 {GC 285.2}

พวกเขาไม่เชื่อพระเจ้า พวกนอกศาสนา และพวกเขาละทิ้งพระเจ้าต่างต่อต้านและปรีกปรีาประนามพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ผลลัพธ์ของพฤติกรรมของพวกเขาผ่านการพิสูจน์แล้วว่าความผาสุกของมนุษย์นั้นผูกติดกับการเชื่อฟังข้อบัญญัติของพระเจ้า ผู้ที่ไม่ยอมอ่านบทเรียนจากหนังสือของพระเจ้าจะต้องถูกสั่งให้ศึกษาหนังสือประวัติศาสตร์ของประชาชาติต่างๆ {GC 285.3}

เมื่อซาตานทำงานผ่านคริสตจักรโรมันเพื่อนำมนุษย์ให้เลิกล้มการเชื่อฟัง ตัวแทนของมันถูกปกปิดไว้และผลงานของมันถูกอำพรางจนมองไม่ออกว่าความเสื่อมศีลธรรมและความมระทมทุกข์ที่ตามมานั้นเป็น

ผลลัพธ์ของการล่วงละเมิด และพระ-
 วิญญูญาณของพระเจ้าได้ทรงยับยั้งขัดขวาง
 อำนาจของมันไม่ให้มันบรรลุถึงเป้าหมาย
 ของมันอย่างเต็มที่ ประชาชนไม่ได้สืบ
 ตามรอยไปยังสาเหตุและค้นหาต้นตอ
 ความทุกข์ระทมของพวกเขา แต่สภาพแห่ง
 ชาติได้สลัดทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าไป
 อย่างเปิดเผย และในช่วงการปกครองอัน
 ทุกข์เข็ญที่ตามมานั้น ทุกคนมองเห็นแล้ว
 ว่าผลลัพธ์ของการกระทำของเหตุและผล
 เป็นอย่างไร {GC 285.4}

เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสศพระเจ้า
 อย่างเปิดเผยและสลัดพระคัมภีร์ทิ้งไป
 คนชั่วและวิญญูณแห่งความมืดยดิดี
 ปริตาที่ได้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนามา
 เนิ่นนานแล้ว นั่นคืออาณาจักรที่ปลอด
 จากการควบคุมของพระบัญญัติของ
 พระเจ้า เนื่องจากไม่มีการตัดสินลงโทษ
 ความชั่วอย่างรวดเร็ว ดังนั้นหัวใจของ
 บรรดาบุตรของมนุษย์จึง “เจตนามุ่งทำ
 ความอธรรม” ปัญญาจารย์ 8:11 แต่การ
 ล่วงละเมิดบัญญัติที่เที่ยงธรรมและ
 ชอบธรรมจะต้องได้รับผลของความทุกข์
 ยากลำบากและพินาศอย่างแน่นอน แม้
 การพิพากษาจะไม่มาเยือนพวกเขาใน
 ทันที ความชั่วของมนุษย์ก็ได้กำหนด
 วาระสุดท้ายของตนเองเอาไว้แล้วอย่าง
 แน่นนอน การละทิ้งความเชื่อและอาชญา-
 กรรมที่ดำเนินมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ
 ได้สะสมพระพิโรธของพระเจ้าจนนำไปสู่
 วันแห่งความทุกข์เข็ญ และเมื่อความชั่ว
 ของพวกเขานั้นอิมัตว์ ผู้ที่ดูแคลนพระเจ้า

จะเรียนรู้ก็สายเกินไปเสียแล้วว่าเป็นเรื่อง
 นากลับเพียงไรที่จะทำให้พระเจ้าหมดความ
 อุดทน พระเจ้าทรงถอนพระวิญญูณ
 ของพระองค์ที่คอยยับยั้งอำนาจโหดร้าย
 ของชาตนาออกไปมากแล้วและมารร้าย
 ที่ความสุขใจเดียวของมันคือความหายนะ
 ของมนุษย์ก็ได้ได้รับอนุญาตให้ทำตามความ
 มุ่งหมายของมันอย่างเต็มที่ ผู้ที่เลือกรับ
 ไข่ฝายกบฏจะถูกปล่อยให้เก็บเกี่ยวผล
 ของมันจนกระทั่งทั่วแผ่นดินเต็มล้นด้วย
 อาชญากรรมที่น่าสะพรึงกลัวเกินกว่า
 จะบันทึกได้ เสียงร้องอันน่าสยดสยองดัง
 จากมณฑลและเมืองต่างๆ ที่พึงพินาศไป
 เป็นเสียงของความทุกข์ที่ขมขื่น ประเทศ
 ฝรั่งเศสถูกเขย่าวราวกับแผ่นดินไหว
 ศาสนา กฎหมาย ความเป็นระเบียบของ
 สังคม ครอบครัว บ้านเมืองและคริสต-
 จักรต่างถูกพัดพินทำลายลงไปโดยมี
 อันไร้ศีลธรรมที่ชูขึ้นทำทายพระบัญญัติ
 ของพระเจ้า นักปราชญ์กล่าวไว้แล้วอย่าง
 จริงแท้ว่า “ความชอบธรรมของคนที่ดี
 พร้อมยอมทำให้ทางของเขาตรง แต่คน
 อธรรมจะล้มลงด้วยความอธรรมของตน”
 “แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้งและอายุ
 เขายังยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายัง
 รู้แน่่วว่าสวัสดิมงคลจะมีแก่เขาทั้งหลายที่
 ยำเกรงพระเจ้าคือที่มีความยำเกรงเฉพาะ
 พระพักตร์พระองค์” “แต่ว่าจะไม่เป็น
 สวัสดิมงคลแก่คนอธรรม อายุของเขาที่
 เป็นดังเงาก็จะไม่ยืดยาวออกไปได้ เพราะ
 เขาไม่มีความยำเกรงเฉพาะพระพักตร์
 พระเจ้า” สุภาษิต 11:5 ปัญญาจารย์

8:12, 13 “เพราะว่าพวกเขาเกลียดความรู้ และไม่เลือกเอาความยำเกรงพระยาห์เวห์” “เพราะฉะนั้น พวกเขาจะกินผลแห่งทางของตนเอง และอิมด้วยความคิดเห็นของพวกเขาเอง” สุภาษิต 1:29, 31 {GC 286.1}

พยานข้อสุดท้ายของพระเจ้าที่ถูกอำนาจหมิ่นประมาทพระเจ้าที่ “ขึ้นมาจากบาดาลลึก” ฆ่านั้นจะไม่อยู่นิ่งเฉยอีกต่อไปแล้ว “หลังจากนั้นสามวันครึ่ง ลมปราณจากพระเจ้ก็เข้าสู่ศพของเขา และเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนด้วยชาติตัวเอง คนทั้งหลายที่เห็นก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างยิ่ง” วิวรณ์ 11:11 ในปี ค.ศ. 1793 สภาแห่งประเทศฝรั่งเศสออกกฎหมายปฏิวัติล้างศาสนาคริสต์และยกเลิกพระคัมภีร์ สามปีครั้งต่อมามีมติให้เพิกถอนกฎหมายนี้ ด้วยเหตุนี้สภาแห่งเดียวกันยอมผ่อนปรนต่อพระคัมภีร์ โลกมองดูความผิดมหันต์ที่เป็นผลจากการปฏิเสหพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความตกตะลึงและมนุษย์ประจักษ์ถึงความจำเป็นที่ต้องมีความเชื่อในพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์เป็นรากฐานของคุณความดีและศีลธรรม พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าเยาะเย้ยและกล่าวหยาบช้ำต่อใคร เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด และเบิ่งตาของเจ้าอย่างเย่อหยิ่งต่อองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล” อิสยาห์ 37:23 “เพราะฉะนั้น นี่แน่ะ ครั้งนี้เราจะทำให้เขารู้จัก เราจะทำให้เขารู้จักฤทธิ์เดชและฤทธานุภาพของเรา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือยาห์เวห์” เยเรมีย์

16:21 {GC 287.1}

ผู้เผยพระวจนะเปิดเผยถึงเรื่องของพยานสองท่านต่อไปว่า “เขาทั้งสองได้ยืนเสียงดังจากสวรรค์กล่าวว่า ‘จงขึ้นมาที่นี่เถิด’ พวกศัตรูก็เห็นเขาทั้งสองขึ้นไปสู่สวรรค์ด้วยเมฆ” วิวรณ์ 11:12 เนื่องจากประเทศฝรั่งเศสทำสงครามกับพยานสองท่านของพระเจ้า ท่านทั้งสองจึงได้รับเกียรติอย่างที่ไม่เคยได้รับมาก่อน ในปี ค.ศ. 1804 มีการก่อตั้งสมาคมพระคริสตธรรมคัมภีร์อังกฤษและต่างประเทศขึ้นตามด้วยองค์กรในลักษณะเดียวกันที่มีสาขามากมายทั่วทวีปยุโรป ในปี ค.ศ. 1816 สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกันได้ก่อตั้งขึ้น ในขณะที่สมาคมของประเทศอังกฤษก่อตั้งขึ้นนั้น มีการพิมพ์และแจกจ่ายพระคัมภีร์ถึงห้าสิบภาษา ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา มีการแปลเป็นหลายร้อยภาษาหลักและภาษาท้องถิ่น (โปรดดูภาคผนวก) {GC 287.2}

เป็นเวลากว่าห้าสิบปีก่อน ค.ศ. 1792 งานประกาศต่างแดนเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจแต่เพียงเล็กน้อย ไม่มีการก่อตั้งสมาคมใหม่ขึ้นมาและมีคริสตจักรเพียงไม่กี่แห่งที่ลงแรงพยายามประกาศเรื่องของศาสนาคริสต์ไปยังดินแดนของคนนอกศาสนา แต่มาถึงช่วงปิดท้ายศตวรรษที่สิบแปด มีการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่เกิดขึ้น มนุษย์ไม่พอใจกับผลงานของลัทธิการใช้เหตุผลและตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องรับการเปิดเผยของพระเจ้าและมีประสบการณ์ของศาสนา นับจากนั้น

เป็นต้นมา งานของพันธกิจต่างประเทศ เจริญเติบโตอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน {GC 287.3}

การพัฒนาของงานด้านการพิมพ์ได้ กระตุ้นงานการกระจายพระคัมภีร์ให้ รวดเร็วขึ้นมาก ความสะดวกของการ สื่อสารระหว่างประเทศต่าง ๆ กำแพงขวาง กั้นอคติและแนวรั้วปกป้องระดับชาติที่พัง ทลายไปและการสูญเสียอำนาจการปกครอง ฝ่ายรัฐของพระสันตะปาปาแห่งโรมได้เปิด ประตูให้กับการนำพระวจนะของพระเจ้า เข้ามา เป็นเวลาหลายปีที่มีการขายพระ คัมภีร์ตามถนนในกรุงโรมโดยไม่มี การควบคุมและบัดนี้ได้นำไปเผยแพร่ยังทุก มุมของโลกที่มีมนุษย์อาศัยอยู่ {GC 288.1}

วอลแตร์ผู้ไม่เชื่อพระเจ้าเคยพูดอย่าง โอ้อวดว่า “เราเมื่อที่จะฟังคนพูดแล้วพูด อีกว่าชายสิบสองคนก่อตั้งศาสนาคริสต์ ขึ้นมา เราจะพิสูจน์ให้เห็นว่าชายเพียง คนเดียวก็พอที่จะคว่ำมันทิ้งไป” หลายยุค ผ่านไปนับจากวันที่เขาตายจากไป คน นับล้านเข้าร่วมการต่อสู้กับพระคัมภีร์ แต่ ก็ห่างไกลเหลือเกินจากการที่พระคัมภีร์

ถูกทำลาย ในสมัยวอลแตร์มีหนึ่งร้อยเล่ม บัดนี้มีหนึ่งหมื่นเล่ม ถูกแล้ว มีพระวจนะ ของพระเจ้าหนึ่งแสนเล่ม นักปฏิรูปศาสนา ยุคแรกคนหนึ่งพูดถึงเรื่องโบสถ์ของชาว คริสเตียนว่า “พระคัมภีร์เป็นทั้งที่ทำให้ ค้อนสึกไปมากมายแล้ว” พระยาห์เวห์ ตรัสว่า “อาวุธทุกชนิดที่สร้างขึ้นเพื่อต่อสู้ เจ้าจะไม่ชนะ และเจ้าจะพิสูจน์ว่าลึนทุก ลึนที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษานั้น ชั่วร้าย นี่คือมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของ พระยาห์เวห์และการให้ความยุติธรรมต่อ พวกเขานั้นมาจากเรา” อิสยาห์ 54:17 {GC 288.2}

“พระวจนะพระเจ้าของเรายังยืนเป็น นิตย์” “ผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ นั้นคือความซื่อสัตย์และยุติธรรม ข้อ บังคับทั้งสิ้นของพระองค์ก็ไว้วางใจได้ ข้อ บังคับเหล่านั้นได้ทรงสถาปนาไว้เป็นนิตย์ นิรันดร์ อีกทั้งได้ทรงกระทำโดยความ ซื่อสัตย์และความเที่ยงธรรม” อิสยาห์ 40:8 สดุดี 111:7, 8 สิ่งใดที่สร้างขึ้นตาม อำนาจของมนุษย์จะถูกล้มล้างไป แต่ที่ ก่อขึ้นบนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้า จะอยู่ยั่งยืนนาน {GC 288.3}

16

บรรพบุรุษที่เป็นฟิลิปปิน

แม้ว่านักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษทั้ง ค้ำสอนของลัทธิโรมันไปแล้วก็ตาม แต่ พวกเขาก็กังคังเก็บรักษารูปแบบพิธีต่างๆ ของเธอเอาไว้มากมาย ด้วยเหตุนี้ แม้ พวกเขาปฏิเสธสิทธิอำนาจและหลักความ เชื่อทางศาสนาของโรมันไปแล้ว พวกเขาก็ ยังรับประเพณีและพิธีกรรมของโรมันจำนวน ไม่น้อยเข้ามารวมไว้ในการนมัสการของ คริสตจักรแห่งอังกฤษด้วย พวกเขาอ้าง ว่าการกระทำเช่นนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของ จิตสำนึก แม้จะเป็นเรื่องที่พระคัมภีร์ไม่ได้บัญญัติให้ถือปฏิบัติและเป็นเรื่องที่ไม่ จำเป็น แต่ก็ไม่ได้ห้ามไว้ และไม่ใช่ว่าเป็น เรื่องชั่วร้ายในตัวเอง การถือปฏิบัติมี แนวโน้มที่จะเชื่อมช่องว่างที่แยกแหว่งระหว่าง คริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วกับโรมันให้ใกล้ชิด กันมากขึ้น และพวกเขาถูกโน้มน้าวให้ ส่งเสริมผู้นิยมลัทธิโรมันให้มารับความเชื่อ ของชาวโปรเตสแตนต์ {GC 289.1}

สำหรับพวกอนุรักษนิยมและพวก ประนีประนอมแล้ว ดูเหมือนเหตุผลตามที่อ้างเหล่านี้พอจะรับได้ แต่สำหรับอีกกลุ่ม หนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับวิธีนี้ ความจริงแล้ว ประเพณีเหล่านี้มี “แนวโน้มเชื่อมช่องว่าง ระหว่างโรมันกับการปฏิรูปศาสนา” Martyn เล่มที่ 5 หน้า 22 กลับเป็นเหตุผลอัน หนักแน่นในมุมมองของพวกเขาวินิจฉัยว่าไม่ควร รักษาแบบพิธีเหล่านี้ไว้ พวกเขามอง ว่าประเพณีเหล่านี้เป็นเครื่องหมายประดับ

ความเป็นทาสที่พวกเขาได้รับการช่วยกู้ ออกมาแล้วและไม่ปรารถนาที่จะกลับไป อีก พวกเขาให้เหตุผลว่าพระวจนะของ พระเจ้าทรงจัดวางกฎระเบียบไว้ให้แล้ว เพื่อดูแลการนมัสการของพระองค์และ มนุษย์ไม่มีเสรีภาพที่จะเพิ่มเติมหรือตัด ทิ้งไป ในช่วงเริ่มแรกสุดของการละทิ้ง ศาสนา คริสตจักรพยายามเสริมอำนาจ ของพระเจ้าให้แก่ตนเอง โรมันเริ่มบังคับให้ ทำสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ทรงห้ามไว้ และ สุดท้ายลงเอยด้วยการสั่งห้ามทำสิ่งที่พระเจ้า บัญญาไว้อย่างชัดเจน {GC 289.2}

คนมากมายมีความปรารถนาอย่าง จริงใจที่จะกลับไปหาความบริสุทธิ์และ ความเรียบง่ายที่เป็นคุณลักษณะของ คริสตจักรยุคเริ่มต้น พวกเขาถือว่าประ เเพณีมากมายที่คริสตจักรอังกฤษสถาปนา ไว้ นั้นเป็นอนุสรณ์ของการกราบไหว้ รูปเคารพ และด้วยจิตสำนึกแล้วพวกเขา เข้าร่วมนมัสการในพิธีเหล่านี้ไม่ได้ แต่ คริสตจักรที่มีอำนาจฝ่ายพลเรือนสนับสนุน ไม่อนุญาตให้มีพิธีไม่เห็นด้วยกับกฎ ระเบียบของเธอ กฎหมายกำหนดให้ทุก คนต้องเข้าร่วมพิธีของเธอ และสั่งห้าม การประชุมนมัสการทางศาสนาที่ไม่ได้ รับอนุญาตโดยกำหนดโทษให้ติดคุก เนรเทศและถึงแก่ความตายหากฝ่าฝืน {GC 290.1}

เมื่อเริ่มต้นศตวรรษที่สิบเจ็ด กษัตริย์

แห่งประเทศอังกฤษองค์ใหม่เสด็จขึ้นครองราชย์ได้ไม่นานก็ทรงเปิดเผยถึงพระประสงค์ของพระองค์ที่จะบังคับพวกพิวริตัน [Puritans โปรเตสแตนต์นิกายหนึ่งที่เคร่งครัดหลักศีลธรรมจรรยาของศาสนา] ให้ยอม “ปฏิบัติตามหรือ...ขับคนพวกนี้ออกไปจากแผ่นดินหรือกระทำความรุนแรงที่ร้ายกว่านั้น” George Bancroft, *History of the United States of America* ตอนที่ 1 บทที่ 12 ย่อหน้าที่ 6 คนเหล่านี้ถูกตามล่า ถูกกดขี่ข่มเหงและถูกกักขังในคุก พวกเขาไม่เห็นว่าอนาคตที่จะมีวันเวลาที่ดีกว่านี้ คนจำนวนมากยอมจำนนต่อการตัดสินใจรับใช้พระเจ้าตามที่จิตสำนึกบงการแล้ว เห็นว่า “ประเทศอังกฤษมาถึงจุดสิ้นสุดของการเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ตลอดไป” J. G. Palfrey, *History of New England* บทที่ 3 ย่อหน้าที่ 43 ในที่สุดมีบางคนมุ่งหน้าไปที่ลี้ภัยในประเทศฮอลันดา พวกเขาพบกับความยากลำบาก การสูญเสียและการติดคุก เป้าหมายของพวกเขาถูกขัดขวาง ถูกหักหลังไปอยู่ในมือของศัตรู แต่ด้วยความอดทนอย่างพากเพียร ในที่สุดพวกเขาก็ได้ชัยชนะและลี้ภัยบนชายฝั่งที่เป็นมิตรของสาธารณรัฐเนเธอร์แลนด์ {GC 290.2}

ในการหนีภัยนั้น พวกเขาทิ้งบ้านทรัพย์สินสมบัติและวิธีการทำมาหาเลี้ยงชีพ พวกเขากลายเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนใหม่ อยู่ท่ามกลางคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน พวกเขาถูกบังคับให้รับเอาชีพแปลกใหม่และไม่เคย

ทำมาก่อนเพื่อเลี้ยงชีพ คนวัยกลางคนที่เคยพรวนแต่ดินบัดนี้ต้องเรียนรู้อาชีพทางเครื่องกล แต่พวกเขา ก็ยอมรับกับสถานการณ์ด้วยความยินดีและไม่ยอมเสียเวลากับการอยู่เฉยหรือการโอดครวญถึงแม้บ่อยครั้งความยากจนจะรุมเร้าเข้ามา แต่พวกเขาขอขอบคุณพระเจ้าที่ยังประทานพระพรมาให้และพบความสุขที่ฝังอยู่กับความสัมพันธ์ทางฝ่ายจิตวิญญาณที่ยังไม่ถูกละเมิด “พวกเราคิดว่าตนเป็นผู้เดินทางแสวงบุญและไม่สนใจมองสิ่งเหล่านั้นมากนัก แต่เชิดสายตาไปยังสวรรค์ซึ่งเป็นเมืองอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเขาและทำให้วิญญาณจิตของพวกเขาสงบลง” Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 12 ย่อหน้าที่ 15 {GC 290.3}

ขณะอยู่ในสภาพของคนที่ลี้ภัยและยากลำบาก ความรักและความเชื่อของพวกเขาแข็งแกร่ง พวกเขาวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าและพระองค์ไม่ทรงทำให้พวกเขาผิดหวังในช่วงเวลาของความขัดสน ทูตสวรรค์ของพระองค์อยู่เคียงข้างพวกเขาเพื่อให้กำลังใจและสนับสนุนพวกเขา และเมื่อดูเหมือนว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงชี้ให้พวกเขาข้ามน้ำข้ามทะเลไปยังแผ่นดินที่พวกเขาจะจัดตั้งเป็นประเทศและทิ้งไว้เป็นมรดกเสรีภาพทางศาสนาอันล้ำค่าให้แก่ลูกหลานรุ่นต่อๆ มา พวกเขามุ่งหน้าต่อไปตามที่พระเจ้าทรงนำโดยไม่ยอมถอย {GC 291.1}

พระเจ้าทรงอนุญาตให้การทดลองเกิด

ขึ้นกับประชากรของพระองค์เพื่อเตรียมพวกเขาให้บรรลุผลตามพระประสงค์อันล้ำค่าที่ทรงจัดเตรียมไว้ให้พวกเขา คริสตจักรตกต่ำลงเพื่อจะถูกยกชูให้สูงขึ้น พระเจ้าทรงกำลังจะสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์เพื่อพวกเขาเพื่อประทานอีกหลักฐานหนึ่งให้ชาวโลกเห็นว่าพระองค์จะไม่ทอดทิ้งผู้ที่วางใจในพระองค์ พระองค์ทรงเข้าควบคุมสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเอาความโกรธแค้นของซาตานและอุปายของคนที่เข้ามาเสริมพระสิริของพระองค์และนำประชากรของพระองค์ไปยังที่มั่นคงปลอดภัย การกดขี่ข่มเหงและการเนรเทศกำลังเปิดทางไปสู่เสรีภาพ {GC 291.2}

เมื่อถูกกดขี่ในตอนต้นให้แยกตัวออกจากคริสตจักรอังกฤษ พวกพิวริตันร่วมปฏิญาณอย่างเคร่งครัดในฐานะประชากรเสรีของพระเจ้าที่จะ “ดำเนินร่วมกันในเส้นทางทั้งหมดของพระองค์ที่ทรงสำแดงแก่พวกเขา” J. Brown, *The Pilgrim Fathers* หน้า 74 นี่เป็นวิญญานอันแท้จริงของการปฏิรูป เป็นหลักการสำคัญของความเชื่อโปรเตสแตนต์ ด้วยจุดมุ่งหมายนี้ พวกฟิลิปปินส์ [Pilgrim กลุ่มผู้เดินทางไกลเพื่อไปตั้งถิ่นฐานใหม่] เดินทางออกจากประเทศฮอลันดาไปหาบ้านที่อยู่ในโลกใหม่ ยอห์น โรบินสัน [John Robinson] ศาสนาจารย์ของพวกเขา ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า ถูกขับยั้งห้ามเดินทางไปกับพวกเขา คำปราศรัยอ้อลาของเขาที่ให้กับพวกผู้อพยพมีใจความว่า {GC 291.3}

“พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้พวกเรากำลังจะจากกัน และพระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้าจะยังมีชีวิตอยู่ที่จะเห็นใบหน้าของท่านอีกหรือไม่ แต่ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงจัดวางไว้ให้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอท้าสู้ท่านต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ว่า ตามข้าพเจ้ามาอย่าให้ห่างออกไปจากที่ข้าพเจ้าติดตามพระคริสต์ หากพระเจ้าใช้วิธีอื่นใดสำแดงคำสอนอันใดกับท่านขอให้ท่านพร้อมรับไว้เหมือนที่ท่านรับความจริงในงานรับใช้ของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ามั่นใจอย่างยิ่งว่าพระเจ้าทรงมีสัจธรรมและมีความกระจำงอีกมากมายที่จะเปิดเผยจากพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 70 {GC 291.4}

“ในส่วนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อาจคร่ำครวญได้อย่างเต็มที่ถึงสภาพของคริสตจักรต่างๆ ที่ปฏิรูปแล้ว ซึ่งมาถึงจุดหนึ่งของศาสนาและ ณ บัดนี้ไม่อาจไปไกลกว่าผู้ก่อตั้งการปฏิรูปของพวกเขา ชาวลูเธอรันจะก้าวไปไกลเกินกว่าที่ลูเธอรันมองเห็นไม่ได้...และทุกท่านก็มองเห็นแล้วว่า ชาวคาลวินนิยมเองก็ยึดติดกับสิ่งที่ผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าท่านนี้ทิ้งไว้ ผู้ซึ่งยังมองไม่เห็นสิ่งทั้งปวง นี่เป็นความทุกข์ยากที่จะต้องร้องไห้เศร้าใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะแม้ว่าพวกเขาเป็นความกระจำงที่ลูกใหม่และส่องสว่างเจิดจ้าในยุคนั้น พวกเขา แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่ได้ส่องทะลุผ่านคำสอนทั้งหมดของพระเจ้า แต่หาก

พวกเขายังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้ พวกเขาที่จะเต็มใจรับความกระจำงเพิ่มเติมเช่นที่พวกเขาได้รับไว้ตั้งแต่แรก” D. Neal, *History of the Puritans* เล่มที่ 1 หน้าที่ 269 {GC 292.1}

“ขอให้ท่านจดจำพันธสัญญาของคริสตจักรของท่าน ที่ท่านตกลงจะเดินในมรรคาทั้งหมดของพระเจ้าที่ได้ทรงเปิดเผยไว้หรือที่จะทรงเปิดเผยให้แก่ท่าน จงจดจำพระสัญญาและคำปฏิญาณที่ทำกับพระเจ้าและที่ทำต่อกันเพื่อจะรับความกระจำงและสัจธรรมอื่นใดที่จะสำแดงแก่ท่านจากพระคำที่บันทึกไว้ของพระองค์ แต่ว่า ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ให้เอาใจใส่กับสิ่งที่ท่านจะรับไว้เป็นสัจธรรมและจงเปรียบเทียบซึ่งหน้าหนักกับความกระจำงของพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ ก่อนที่ท่านจะรับ เพราะเป็นไปได้ที่โลกของคริสเตียนผู้ซึ่งเพิ่งจะก้าวออกมาจากความมืดหนาทึบของการต่อต้านคริสเตียนเมื่อไม่นานมานี้ จะรอบรู้ความกระจำงอย่างสมบูรณ์ได้ในทันที” Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 70, 71 {GC 292.2}

ความปรารถนาที่จะมีเสรีภาพของจิตสำนึกได้ดลบันดาลใจฟิลกริมทั้งหลายให้กล้าหาญฝ่าอันตรายของการเดินทางแสนไกลข้ามทะเลเพื่อไปทนความทุกข์ยากลำบากและภัยอันตรายของถิ่นทุรกันดาร และด้วยพระพรของพระเจ้าไปวางฐานรากของประเทศอันยิ่งใหญ่บนชายฝั่งของทวีปอเมริกา ถึงแม้ฟิลกริมเหล่านี้จะสัตย์ซื่อและยำเกรงพระเจ้า

ก็ตามที่ พวกเขา ก็ยังไม่เข้าใจหลักการยิ่งใหญ่ของเสรีภาพทางศาสนา อิสสรภาพที่พวกเขาต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงเพื่อหามาให้แก่ตนเองนั้น พวกเขายังไม่พร้อมที่จะแบ่งปันให้แก่ผู้อื่น “มีน้อยคนนัก แม้แต่ในพวกนักคิดและนักสอนศีลธรรมชั้นนำของศตวรรษที่สิบเจ็ดที่จะมีแนวคิดอันยุติธรรมของหลักการยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นผลของการเติบโตของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ที่ยอมรับพระเจ้าให้ทรงเป็นพระผู้พิพากษาแต่เพียงผู้เดียว” *Ibid.* เล่มที่ 5 หน้าที่ 297 หลักคำสอนที่บอกว่าพระเจ้าทรงมอบหมายสิทธิอำนาจให้คริสตจักรที่จะควบคุมจิตสำนึกและมีอำนาจตีความรวมถึงลงโทษพวกนอกศาสนานั้น เป็นข้อผิดพลาดที่ฝังรากลึกของระบอบเปปาสี ในขณะที่นักปฏิรูปศาสนาไม่ยอมรับหลักคำสอนของโรม แต่พวกเขาก็ไม่ได้หลุดพ้นจากวิญญาณของการไม่ยอมผ่อนปรนของโรมอย่างสิ้นเชิงเสียทีเดียว ความมืดอันหนาทึบที่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีได้ครอบงำโลกคริสเตียนทั้งหมด ผ่านทางการปกครองนานหลายชั่วอายุคนนั้นยังไม่เหือดหายไปเสียเลยทีเดียว อาจารย์ชั้นนำคนหนึ่งในอาณานิคมของอ่าวแมสซาชูเซตส์เซ็ททกกล่าวว่ “การผ่อนปรนในเรื่องศาสนาเป็นเหตุทำให้โลกต่อต้านคริสเตียน และคริสตจักรไม่เคยได้รับบาดเจ็บจากการลงโทษคนนอกศาสนา” *Ibid.* เล่มที่ 5 หน้าที่ 335 ชาวอาณานิคมทั้งหลายจัดวางกฎระเบียบว่า

มีเฉพาะสมาชิกคริสตจักรเท่านั้นที่จะออกเสียงในรัฐบาลพลเรือนได้ คริสตจักรรัฐบาลแบบหนึ่งได้ถูกก่อตั้งขึ้น ซึ่งกำหนดให้ทุกคนต้องบริจาคเพื่อสนับสนุนคณะสงฆ์ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองได้รับอำนาจที่จะกำจัดคนนอกศาสนาได้ ด้วยเหตุนี้อำนาจฝ่ายฆราวาสจึงตกไปอยู่ในมือของคริสตจักร หลังจากนั้นไม่นาน มาตรการเหล่านี้ก็นำไปสู่ผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งก็คือ การกดขี่ข่มเหงนั่นเอง{GC 292.3}

สิบเอ็ดปีหลังจากอาณานิคมแรกได้ก่อตั้งขึ้น โรเจอร์ วิลเลียมส์ [Roger Williams] เดินทางมายังโลกใหม่ เช่นเดียวกับฟิลิปปินส์แรก เขามาเพื่อใช้สิทธิเสรีภาพทางศาสนาอย่างเต็มที่ แต่ที่ไม่เหมือนคนอื่นก็คือเขาเห็นในสิ่งที่น้อยคนในสมัยของเขาจะมองเห็น เขาเห็นว่าเสรีภาพนี้เป็นสิทธิอันชอบของทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะมีความเชื่อในศาสนาใด เขาเป็นคนแสวงหาสัจธรรมที่เอาจริงเอาจัง เขาเห็นด้วยกับโรบินสันที่กล่าวว่า เป็นไปไม่ได้ที่ความกระจ่างทั้งปวงจากพระวาระของพระเจ้าได้ถูกรับเอาไว้ทั้งหมด วิลเลียมส์ “เป็นคนแรกในโลกคริสเตียนยุคใหม่ที่ก่อตั้งรัฐบาลพลเรือนบนหลักการของเสรีภาพของจิตสำนึก ความเสมอภาคในด้านความคิดเห็นทางกฎหมาย” Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้า 16 เขาประกาศว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองที่ต้องควบคุมการก่ออาชญากรรมแต่ไม่ใช่ไปควบคุมจิตสำนึก เขาพูดว่า “สาธารณชนหรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองเป็นผู้ตัดสิน

เรื่องติดค้างกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ แต่เมื่อพวกเขาพยายามกำหนดหน้าที่ของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าแล้ว พวกเขา ก็ดูเหมือนจะอยู่ผิดที่และความปลอดภัยก็อาจจะไม่ได้ เพราะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าหากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองมีอำนาจ เขาก็อาจจะตราบัญญัติความเห็นหรือความเชื่อแบบหนึ่งในวันนี้และอีกแบบในวันรุ่งขึ้น เหมือนที่เคยทำมาแล้วในประเทศอังกฤษโดยพระมหากษัตริย์และพระราชินีหลายๆ พระองค์และโดยพระสันตะปาปาหลายองค์ และคณะที่ปรึกษาหลายคณะของคริสตจักรโรมันจนความเชื่อกลายเป็นความวุ่นวายกองพะเน็น” Martyn เล่มที่ 5 หน้า 340 {GC 293.1}

การเข้าร่วมพิธีกรรมต่างๆ ในคริสตจักรที่ก่อตั้งขึ้นมาแล้วอย่างเป็นทางการแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ต้องถือปฏิบัติโดยมีโทษทัณฑ์ของการปรับหรือจำคุก “วิลเลียมส์ตำหนิกฎหมายฉบับนี้ การบังคับให้เข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่นเป็นบทบัญญัติที่เลวที่สุดในประมวลกฎหมายของประเทศอังกฤษ การบังคับมนุษย์ให้เข้าร่วมพิธีกับผู้มีความเชื่อแตกต่างกันนั้นเขาถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิตามธรรมชาติของพวกเขาอย่างโจ่งแจ้ง การลากคนไม่ฝักใฝ่ศาสนาและไม่เต็มใจเข้าร่วมให้ไปนมัสการพร้อมกับผู้อื่นนั้นดูคล้ายกับต้องการให้เขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด... ‘ไม่ควรจะมีผู้ใดถูกบังคับให้เข้าร่วมนมัสการ’ ผู้ต่อต้านที่ตะลึงกับคำพูดของเขาอุทานขึ้นมาว่า

‘อะไรกันนะ คนทำงานจะรับค่าจ้างสมกับงานที่ทำหรือไม่’ เขาตอบว่า ‘สมแน่นอนสมกับค่าจ้างที่ได้จากคนจ้างเขา’” Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 2 {GC 294.1}

คนเคารพและรักโรเจอร์ วิลเลียมส์ ในฐานะผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ เขาเป็นคนที่มีความสามารถที่หายาก มีความซื่อตรงไม่เอนเอียงและมีความเมตตากรุณาอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามความแค้นแค้นที่ไม่เห็นด้วยกับการมอบสิทธิอำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองให้อยู่เหนือคริสตจักรและการเรียกร้องเสรีภาพทางศาสนาของเขา ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้มีอำนาจ พวกเขาเห็นว่า การนำหลักคำสอนใหม่มาใช้จะเป็นการไป “ลบล้างพื้นฐานการปกครองของรัฐและของประเทศ” *Ibid.* ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 10 เขาถูกตัดสินเนรเทศออกจากอาณานิคมและในที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุม เขาถูกบังคับให้หนีท่ามกลางความหนาวและพายุหิมะของฤดูหนาวเข้าไปในป่าทึบ {GC 294.2}

เขากล่าวว่า “เป็นเวลาสิบสี่สัปดาห์ ข้าพเจ้าถูกโหมกระหน่ำอย่างสาหัส ไม่รู้ว่าอาหารหรือที่นอนมีความหมายเช่นใด” แต่ “นกกาในป่าก้นดาร์เลีย่งข้าพเจ้า” และบ่อยครั้งโพรงต้นไม้เป็นที่พักหลบภัยให้เขา Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 349, 350 ด้วยสภาพเช่นนี้เขาฝ่าพายุหิมต่อไปอย่างทรมาณแสนสาหัสจนพบที่ลี้ภัยในเผ่าอินเดียนแดง ซึ่งเขาเอาชนะความไว้

วางใจและความรักของพวกเขาเมื่อเขาสอนสัจธรรมของข่าวประเสริฐให้แก่พวกเขา {GC 294.3}

หลังจากเวลาหลายเดือนของการเปลี่ยนแปลงและการพเนจร ในที่สุดเขาเดินทางมุ่งไปถึงชายฝั่งของอ่าวแนร์ราแกนเซดต์ ณ ที่นั้นเขาวางรากฐานรัฐแรกของยุคใหม่ซึ่งยอมรับสิทธิของเสรีภาพทางศาสนาตามความหมายอย่างครบถ้วนที่สุด หลักการพื้นฐานอาณานิคมของโรเจอร์ วิลเลียมส์คือ “มนุษย์ทุกคนต้องมีเสรีภาพที่จะนมัสการพระเจ้าตามความกระจำงของจิตสำนึกของตนเอง” *Ibid.* เล่มที่ 5 หน้าที่ 354 โรดไอแลนด์ รัฐเล็กๆ ของเขาเป็นที่ลี้ภัยของผู้ถูกกดขี่ข่มเหงและขยายและเจริญขึ้นจนหลักการพื้นฐานคือ เสรีภาพฝ่ายพลเรือนและฝ่ายศาสนากลายมาเป็นศีลามุมเอกของสาธารณรัฐอเมริกา {GC 295.1}

ในเอกสารเก่าแก่อันยิ่งใหญ่ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้สถาปนาขึ้นเพื่อเป็นกฎหมายแห่งสิทธิและเสรีภาพของพลเมือง ที่เรียกว่าคำประกาศอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น พวกเขาประกาศว่า “เรายึดถือความจริงเหล่านี้เป็นหลักฐานในตัวเองว่ามนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาอย่างเท่าเทียมกัน และพระเจ้าผู้สร้างประทานสิทธิบางประการที่โอนกันไม่ได้ให้แก่เขาทั้งหลายซึ่งประกอบด้วยชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข” และรัฐธรรมนูญใช้ถ้อยคำชัดเจนที่สุดใน

การรับรองการไม่ล่วงละเมิดจิตสำนึก “จะไม่มีการกำหนดบททดสอบทางศาสนา เพื่อใช้เป็นคุณสมบัติในการรับเข้าทำงาน ในตำแหน่งหน้าที่ทางราชการใดๆ ภายใต้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา” “รัฐสภาจะไม่บัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งศาสนาใดๆ หรือห้ามการ ทำเช่นนั้นอย่างเสรี” {GC 295.2}

“ผู้ร่างรัฐธรรมนูญตระหนักถึงหลักการ อันยั่งยืนที่ว่า ความสัมพันธ์ของมนุษย์ กับพระเจ้าของเขาอยู่เหนือกฎหมายของ มนุษย์ และสิทธิของจิตสำนึกของเขานั้น ย้ายโอนกันไม่ได้ ไม่จำเป็นต้องใช้เหตุผล ในการสนับสนุนสัจธรรมนี้ เราสำนึก อยู่อย่างเต็มอก ความสำนึกในเรื่องนี้ที่ ทำทลายกฎหมายมนุษย์เป็นพลังที่อยู่คู่กับ ผู้พลีชีพในการถูกรุกรานและในเปลวไฟ จำนวนมากมายมาแล้ว พวกเขาสัมผัส ได้ว่าหน้าที่ของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้านั้น อยู่เหนือกฎหมายของมนุษย์และมนุษย์ ไม่อาจมีอำนาจเหนือจิตสำนึกของพวกเขา ได้ สิ่งนี้เป็นหลักการที่เกิดมาพร้อมกับ ชีวิตซึ่งไม่มีสิ่งใดจะกำจัดไปได้” Congressional documents (U.S.A.), serial No. 200, document No. 271 {GC 295.3}

เมื่อข่าวเรื่องแผ่นดินที่มนุษย์ทุกคน สามารถอยู่อย่างมีความสุขกับผลจาก แรงงานของตนเองและมีเสรีภาพที่จะ ปฏิบัติตามจิตสำนึกของตนเองแพร่ กระจายไปยังประเทศต่างๆ ทั่วทวีปยุโรป คนนับหมื่นก็พากันแห่ไปยังชายฝั่งของ โลกใหม่ อาณานิคมขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่าง

รวดเร็ว “โดยกฎหมายพิเศษ รัฐแมสซาชูเซตส์เสนอให้การต้อนรับและการ ช่วยเหลือที่ให้เปล่าโดยทุนของรัฐแก่คริสเตียนทุกชนชั้นที่ต้องการข้ามมหาสมุทร แอตแลนติก ‘เพื่อหนีภัยสงครามหรือ ความอดอยากหรือการกีดกันจากผู้กดขี่ ช่มเหิงพวกเขา’ ด้วยเหตุนี้โดยกฎหมาย แล้วผู้ที่หนีภัยและผู้ที่ถูกเหยียดหยามจึงได้ มาในฐานะแขกของอาณานิคม” Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 417 ในเวลาสี่ปีนับ ตั้งแต่การขึ้นบกเป็นครั้งแรกที่พลิมัท มี ฟิลิกริมมาตั้งรกรากที่อาณานิคมนิวอิงแลนด์เป็นจำนวนหลายพันคน {GC 296.1}

เพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายที่แสวงหา “พวกเขาพึงพอใจกับรายได้น้อยนิดเพียง เพื่อให้อยู่รอดด้วยการมีชีวิตอยู่อย่างสมณะ และทำงานอย่างตรากตรำ พวกเขาไม่ขอ สิ่งใดจากพื้นดิน นอกจากผลตอบแทนที่ เหมาะสมจากการตรากตรำของพวกเขาเอง ไม่มีนิมิตทองคำอันมีค่าส่งรศมี หลอกลวงอยู่รอบเส้นทางเดินของพวกเขา ...พวกเขาพึงพอใจกับการพัฒนาที่ช้าแต่ มั่นคงของสังคมการปกครองของพวกเขา พวกเขาทนอยู่อย่างขาดแคลนในป่าทึบ ด้วยความอดทน รดน้ำต้นเสรีภาพด้วย น้ำตาของพวกเขาและหยาดเหงื่อจาก หน้าผากจนมันหยั่งรากลึกลงในแผ่นดิน” {GC 296.2}

เขาทั้งหลายยึดพระคัมภีร์เป็นรากฐาน ของความเชื่อและที่มาของปัญญาและ ธรรมเนียมของเสรีภาพ พวกเขาพากันเพียร

สอนหลักการเหล่านี้ในบ้าน ในโรงเรียน และในโบสถ์และผลที่ปรากฏคือความ มัธยัสถ์ ความฉลาด ความบริสุทธิ์และการประมาณตน ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมของพวกพิวริตันมาหลายปี “อาจไม่เคยเห็นคนเมาสักคนหรือได้ยินคำสบถสาบานหรือพบคนขอทาน” Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 19 ย่อหน้า 25 จนทำให้เห็นว่าหลักการของพระคัมภีร์เป็นเครื่องปกป้องความยิ่งใหญ่ของประเทศอาณานิคมที่อ่อนแอและอยู่อย่างห่างไกลเติบโตรวมกันเป็นสมาพันธ์รัฐที่ยิ่งใหญ่และโลกเฝ้ามองด้วยความประหลาดใจถึงสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองของ “คริสตจักรที่ไม่มีพระสันตะปาปาและรัฐที่ไม่มีพระราช” {GC 296.3}

แต่จำนวนคนที่ไฝ่ฝันต้องการอพยพมายังชายฝั่งอเมริกาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องพวกเขาถูกกระตุ้นด้วยแรงดลใจที่แตกต่างอย่างมากจากของฟิลกริมรุ่นแรก แม้ว่าความเชื่อและความบริสุทธิ์ของชนรุ่นแรกจะมีพลังครอบคลุมและหล่อหลอมจิตใจอย่างกว้างขวาง แต่กระนั้นอิทธิพลของมันก็ลดน้อยลงเป็นลำดับเมื่อผู้อพยพมาใหม่ที่ไขว่คว้าสมบัติทางโลกมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น {GC 296.4}

กฎระเบียบของชาวอาณานิคมรุ่นแรก ที่อนุญาตให้เฉพาะสมาชิกของคริสตจักรสามารถมีสิทธิออกเสียงหรือรับตำแหน่งพนักงานปกครองฝ่ายพลเรือนได้นำไปสู่ผลเสียหายมากที่สุด มาตรการนี้นำมาใช้เพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของรัฐแต่กลับไป

สร้างความเสื่อมศีลธรรมในคริสตจักร การถือศาสนาแต่เปลือกนอกเพื่อเป็นเงื่อนไขของสิทธิออกเสียงและการได้รับตำแหน่งหน้าที่ซึ่งถูกกระตุ้นจากนโยบายทางโลกเพียงอย่างเดียวทำให้มีคนมากมายเข้าร่วมคริสตจักรโดยไม่กลับใจ ด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงประกอบด้วยคนจำนวนมากมายที่ไม่กลับใจ และแม้แต่ในงานรับใช้ก็ยังมีผู้ที่ถือหลักคำสอนที่ผิดและไม่มีความรู้เรื่องฤทธานุภาพการฟื้นฟูใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยประการฉะนี้จึงเป็นอีกครั้งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงผลของความชั่วซึ่งพบได้บ่อยในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรนับตั้งแต่สมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินจนถึงปัจจุบัน ที่พยายามสร้างคริสตจักรด้วยการช่วยเหลือของรัฐ และที่แสวงหาอำนาจฝ่ายโลกเพื่อสนับสนุนชาวประเสริฐของพระองค์ ผู้ทรงประกาศว่า “*ราชอาณาจักรของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้*” ยอห์น 18:36 การนำคริสตจักรมารวมกับรัฐไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงไรก็ตามซึ่งดูประหนึ่งว่าสามารถนำโลกให้เข้ามาใกล้ชิดกับคริสตจักรได้มากขึ้นนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับนำคริสตจักรไปใกล้ชิดกับโลกมากขึ้น {GC 297.1}

หลักการยิ่งใหญ่ที่โรบินสันและโรเจอร์ วิลเลียมส์ สนับสนุนอย่างสง่างาม ซึ่งกล่าวว่าสังคมจะต้องพัฒนาต่อไป และคริสเตียนควรพร้อมรับความกระຈ้างที่อาจส่งมาจากพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า นั่น หลักการนี้ได้สูญหายไปแล้ว

จากสายตาของชนรุ่นต่อมาของพวกเขา คริสตจักรต่างๆ ของโปรเตสแตนต์ใน ประเทศอเมริกา รวมทั้งในทวีปยุโรปที่นิยม ชมชอบอย่างมากในการต้อนรับพระพร ของการปฏิรูปศาสนาได้ล้มเหลวที่จะรุก คืบหน้าต่อไปบนวิถีของการปฏิรูป แม้จะมีคนเชื้อสายยิวไม่กี่คนลุกขึ้นมาในบางครั้ง บางคราวเพื่อประกาศศรัทธาใหม่ๆ และ เปิดโปงความผิดที่ยึดถือมานานก็ตาม คนส่วนใหญ่ก็ยังมีลักษณะคล้ายชาวยิว ในสมัยของพระคริสต์หรือผู้นิยมระบอบ เปปาสีในสมัยของลูเธอร์ที่พอใจจะเชื่อ ตามที่บรรพบุรุษเชื่อและดำเนินชีวิตตาม แบบฉบับที่พวกเขาดำเนิน ด้วยเหตุนี้ ศาสนาจึงถดถอยอีกครั้งหนึ่งไปสู่รูปแบบ พิธีการ และเก็บถนอมความเชื่อที่ผิดรวม ถึงความเชื่อมงายต่างๆ ที่คงจะถูกโยน ทิ้งไปตั้งนานแล้วหากคริสตจักรยังคง ดำเนินตามความกระจางของพระวจนะ ของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้จิต วิญญาณที่ได้รับการดูแลจากการปฏิรูป ศาสนาจึงค่อยๆ ตายจากไปที่ละน้อย จนกระทั่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีการปฏิรูปในคริสตจักรโปรเตสแตนต์ เช่นเดียวกับในคริสตจักรโรมันในสมัยของ ลูเธอร์ มีการฝึกไฟทางโลกและการสลับสไล ทางฝ่ายจิตวิญญาณในแบบเดียวกัน มีความคล้ายคลึงกันในการเคารพนับถือ ความคิดของมนุษย์ และในการนำทฤษฎี ของมนุษย์เข้ามาใช้แทนคำสอนของพระ วจนะของพระเจ้า {GC 297.2}

การแจกจ่ายพระคัมภีร์อย่างกว้างขวาง

เกิดขึ้นในช่วงต้นของศตวรรษที่สิบเก้า และด้วยวิธีนี้เองความกระจางอันยิ่งใหญ่ จึงส่องไปยังโลก แต่ไม่มีการสานต่อเพื่อ ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางความเข้าใจ ที่สอดคล้องกับความกระจางที่ถูกเปิดเผย ขึ้นใหม่หรือความก้าวหน้าในทางศาสนา ที่ปฏิบัติได้ ซาตานก็ดักพระวจนะของ พระเจ้าจากประชากรเหมือนในยุคก่อน ไม่ได้ ทุกคนเข้าถึงพระคัมภีร์ได้ แต่เพื่อ ให้บรรลุถึงเป้าหมายของมัน มันทำให้ คนมากมายให้ความสำคัญกับพระคัมภีร์ แต่เพียงน้อยนิด มนุษย์ละเอียดที่จะค้นหา พระคัมภีร์ และพวกเขาจึงยังคงรับการ แปลความหมายที่ผิดต่อไปและเก็บถนอม หลักคำสอนต่างๆ ที่ไม่มีพื้นฐานจาก พระคัมภีร์ {GC 298.1}

เมื่อซาตานมองเห็นความล้มเหลวของ ความพยายามที่จะบดขยี้ศรัทธาด้วยการ กดขี่ข่มเหง อีกครั้งหนึ่งที่มันหันไปใช้ เล่ห์เหลี่ยมของการประนีประนอมซึ่งนำ ไปสู่การละทิ้งศาสนาครั้งยิ่งใหญ่และการ ก่อตั้งคริสตจักรแห่งโรมขึ้นมา มันชักจูง คริสเตียนทั้งหลายให้ทำพันธมิตรกันเอง แต่บัดนี้ไม่ใช่การทำพันธมิตรกับคนนอก ศาสนาแต่กับคนเหล่านั้นที่อยู่ทิศตนให้กับ วัตถุในโลกนี้ ผู้ซึ่งได้พิสูจน์ตัวพวกเขาเอง ว่าเป็นคนกราบไหว้รูปเคารพอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับคนที่กราบไหว้รูปเคารพ และบัดนี้ผลของการเข้าร่วมเป็นพันธมิตร นั้นไม่ได้ร้ายแรงน้อยไปกว่าในยุคก่อน พวกเขาอุปถัมภ์ความหยิ่งยโสและความ ฟุ้งเฟ้อไว้ด้วยการเอาศาสนามาบังหน้า

และคริสตจักรทั้งหลายจึงเสื่อมลง ซาตาน
ยังคงบิดเบือนหลักคำสอนของพระคัมภีร์
ต่อไปและประเพณีที่จะทำให้ลายคนเป็น
จำนวนหลายล้านกำลังฝังรากลึก คริสต-
จักรคำจุนและปกป้องประเพณีเหล่านี้ไว้
แทนที่จะช่วงชิงเอา “หลักความเชื่อที่ได้

ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียว
สำหรับตลอดไป” ยูดา 3 ด้วยประการฉะนี้
หลักการที่นักปฏิรูปศาสนาทำและยอมทน
ทุกข์ยากมากมายนั้นจึงด้อยค่าลงไป {GC
298.2}

17 ผู้ประกาศข่าวของรุ่งอรุณ

หนึ่งในบรรดาความจริงที่เคร่งขรึมที่สุดและกระนั้นยังประเสริฐที่สุดที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้คือการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เพื่อเปิดฉากพระราชกิจยิ่งใหญ่แห่งการไถ่ให้รอด สำหรับประชากรของพระเจ้าที่สัญญาและพำนักอยู่ใน “แดนและเงาแห่งความตาย” มัทธิว 4:16 มาเนิ่นนานแล้วนั้น พระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ผู้ทรง “เป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย” “นำผู้ถูกเนรเทศกลับมา” ยอห์น 11:25 2 ซามูเอล 14:13 จึงเป็นความหวังอันล้ำค่าที่บันดาลให้จิตใจปีติยินดี คำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ นับตั้งแต่วันที่มนุษย์คู่แรกก้าวอย่างออกจากสวนเอเดนด้วยความโสโครก บรรดาบุตรแห่งความเชื่อทั้งหลายต่างรอคอยการเสด็จมาของพระผู้ทรงโปรดสัญญาไว้ เพื่อให้มาหักโค่นอำนาจของผู้ทำลายและนำพวกเขากลับไปยังสวรรค์ที่สูญหายไป มนุษย์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าในสมัยโบราณเฝ้ารอการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ด้วยสังราศิ์ซึ่งเป็นจุดหมายสูงสุดแห่งความหวังของพวกเขา มีเพียงเอโนคเท่านั้นซึ่งเป็นคนรุ่นที่เจ็ดผู้สืบเชื้อสายจากบรรพบุรุษที่เคยอาศัยอยู่ในสวนเอเดนที่ได้ดำเนินในโลกนี้พร้อมกับพระเจ้าของเขาเป็นเวลาสามศตวรรษ พระเจ้าทรงอนุญาตให้เขามองเห็นกาล

ข้างหน้าเมื่อพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดพ้นเสด็จมา เอโนคประกาศว่า “นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆ เพื่อทรงพิพากษาทุกคน” ยูดา 14, 15 ในคำคืนของความทุกข์ยาก โยบบรรพบุรุษของเรากล่าวถึงความยากลำบากด้วยความวางใจที่ไม่สั่นคลอนว่า “ข้าเองทราบว่าจะได้เห็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก...ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้าผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเองและดวงตาของข้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนอื่น” โยบ 19:25-27 {GC 299.1}

การเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อนำไปสู่การปกครองด้วยความชอบธรรมดลใจให้เป็นคำพูดที่ประเสริฐเลิศและแรงกล้าที่สุดของบรรดาผู้เขียนที่อุทิศตนแด่พระเจ้า กวีและผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ประพันธ์ด้วยถ้อยคำที่เปล่งประกายดังไฟแห่งสวรรค์ ผู้ประพันธ์สดุดีขับร้องถึงฤทธานุภาพและความงามสง่าของกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากศิโยนครแห่งความงามพร้อมสรรพ พระเจ้าของเราเสด็จมาพระองค์มิได้ทรงเจียบอยู่...พระองค์ทรงเรียกฟ้าสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลกเพื่อจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์” สดุดี 50:2-4 “จงให้ฟ้าสวรรค์ยินดีและ

แผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์...เฉพาะพระพักตร์
พระยาห์เวห์ เพราะพระองค์เสด็จมา
เพราะพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก
พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความ
ชอบธรรมและจะทรงพิพากษาชนชาติ
ทั้งหลายด้วยความซื่อสัตย์ของพระองค์”
สดุดี 96:11-13 {GC 300.1}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่า “ผู้
อาศัยในผงคลี จงตื่นขึ้นและโห่ร้องด้วย
ความชื่นบานเพราะน้ำค้างของพระองค์
เป็นน้ำค้างแห่งความสว่างและแผ่นดิน
โลกจะให้คนตายเป็นขึ้น” “คนตายของ
พระองค์จะมีชีวิต ศพของเขาทั้งหลายจะ
ลุกขึ้น” “พระองค์จะทรงกลืนความตายเสีย
เป็นนิรันดร์ แล้วพระยาห์เวห์องค์เจ้านาย
จะทรงเช็ดน้ำตาจากทุกใบหน้าและจะทรง
เอาการลบหลู่แห่งชนชาติของพระองค์ไป
จากทั่วแผ่นดินโลกเพราะพระยาห์เวห์ได้
ตรัสแล้ว และในวันนั้น เขาจะกล่าวกัน
ว่า ‘ดูสิ นี่คือพระเจ้าของเรา เรารอคอย
พระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงช่วยให้
รอด นี่คือพระยาห์เวห์ เรารอคอยพระองค์
ให้เรายินดีและเปรมปรีดิ์ในความรอดจาก
พระองค์’ อิสยาห์ 26:19; 25:8, 9 {GC
300.2}

เมื่อฮาบากุกจกด้อยอยู่ในนิมิตอันบริสุทธิ์
ศักดิ์สิทธิ์ เขาเห็นพระองค์เสด็จมา
“พระเจ้าเสด็จจากเทมาน องค์บริสุทธิ์
เสด็จจากภูเขาปาราน ความสง่างามของ
พระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์และโลกก็เต็ม
ด้วยคำสรรเสริญพระองค์ พระรัศมีของ
พระองค์ดังแสงสว่าง” “พระองค์ทรงยืน

และเขย่าแผ่นดิน แล้วบรรดาภูเขานิรันดร์
ก็แตกเป็นเสี่ยงๆ และเหล่าเนินเขาอันอยู่
เนื่องนิตย์ก็ยุบต่ำลง การเสด็จของพระองค์
ก็เป็นดั่งดั่งเดิม” “พระองค์ทรงม้า คือ
ทรงรถรบแห่งชัยชนะ” “ภูเขาทิ้งหลายเห็น
พระองค์แล้วบิดเบี้ยวไป กระแสน้ำเชี่ยว
กรากก็กวาดผ่านไป...มันชูมือของมันขึ้น
เบื้องสูง ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์หยุดนิ่ง
บนที่สูง เมื่อแสงแห่งลูกธนูทั้งหลายของ
พระองค์พุ่งผ่านไป เมื่อแสงแวบวาบแห่ง
หอกของพระองค์พุ่งไป” “พระองค์เสด็จ
ออกมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้
รอด เพื่อช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ให้
รอด” ฮาบากุก 3:3, 4, 6, 8, 10, 11, 13
{GC 300.3}

เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงจวนจะจาก
สาวกไปนั้น พระองค์ทรงปลอบประโลม
พวกเขาที่ตกอยู่ในความเศร้าใจด้วยความ
มั่นใจว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีก “อย่า
ให้ใจพวกท่านเป็นทุกข์เลย...ในพระนิเวศ
ของพระบิดาเรามีที่อยู่มากมาย...เราไป
จัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่าน เมื่อเรา
ไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะ
กลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา” ยอห์น
14:1-3 “บุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมี
พร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมด...” “พระองค์
จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของ
พระองค์ ประชาชาติทั้งหมดจะประชุมกัน
เฉพาะพระพักตร์พระองค์” มัทธิว 25:31,
32 {GC 301.1}

หลังจากที่พระคริสต์เสด็จขึ้นสวรรค์
แล้ว ทูตสวรรค์ที่ยังรือรืออยู่บนภูเขามะกอก

เทศย้าถึงพระสัญญาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ว่า “พระเยชูองค์นี้ที่ทรงรับไปจากท่านทั้งหลายขึ้นไปยังสวรรค์นั้นจะเสด็จมาอีกในลักษณะเดียวกับที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” กิจการ 1:11 และเมื่ออัครสาวกเปาโลได้รับการ دلใจจากพระวิญญาณ เขา กล่าวเป็นพยานว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า” 1 โธสะโลนิกา 4:16 ผู้เผยพระวจนะแห่งเกาะปีทมอสกล่าวว่า “นี่แน่ะ พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆและนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์” วิวรณ์ 1:7 {GC 301.2}

การเสด็จกลับมาของพระองค์จะรวมถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ประเสริฐ ซึ่งเมื่อสิ่งสารพัดจะ “ฟื้นฟูสรรพสิ่งตามที่พระเจ้าตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา” กิจการ 3:21 และแล้วความชั่วร้ายที่ปกครองโลกมาเป็นเวลาอันยาวนานจะถูกทำลาย “อาณาจักรของโลกนี้” จะมา “เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแล้ว และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์” วิวรณ์ 11:15 “พระสิริของพระยาห์เวห์จะปรากฏ แล้วมนุษย์ทุกคนจะมองเห็นด้วยกัน” “พระยาห์เวห์องค์เจ้านายจะทรงทำให้ความชอบธรรมและการสรรเสริญงอกขึ้นมาจากหน้าประชาชนชาติ” พระเจ้า “จะเป็นมงกุฎดงามและจะเป็น

มงกุฎสง่าแก่คนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์” อิสยาห์ 40:5; 61:11; 28:5 {GC 301.3}

เวลานั้น อาณาจักรแห่งสันติสุขและที่รอคอยมาเนิ่นนานของพระเมสสิยาห์ จะรับการสถาปนาขึ้นตลอดทั่วฟ้าสวรรค์ “พระยาห์เวห์จะทรงชูใจศิโยน พระองค์จะทรงชูใจที่ทิ้งร้างทุกแห่งของเธอและจะทำให้ถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดนและที่ราบแห้งแล้งของเธอเหมือนอุทยานของพระยาห์เวห์” “มันจะได้รับศักดิ์ศรีของเลบานอนทั้งความโอ้อวดระการของคารเมลและซาโรน” “ท่านจะไม่ถูกเรียกว่าผู้ถูกทอดทิ้งอีกต่อไปและแผ่นดินของท่านจะไม่ถูกเรียกว่าที่ทิ้งร้างอีกต่อไป แต่คนเขาจะเรียกท่านว่าความปิติยินดีของเราอยู่ในเธอ และเรียกแผ่นดินของท่านว่าแต่งงานแล้ว” “เจ้าบ่าวเปรมปรีดีในเจ้าสาวอย่างไร พระเจ้าของท่านจะเปรมปรีดีในท่านอย่างนั้น” อิสยาห์ 51:3; 35:2; 62:4, 5 {GC 302.1}

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นความหวังของผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ตลอดทุกยุคทุกสมัย พระสัญญาที่พระเจ้าช่วยให้รอดกล่าวเป็นคำอำลาบนภูเขามะกอกเทศว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก ทำให้อุณหภูมิของบรรดาสาวกเจิดจ้า ทำให้จิตใจของพวกเขาปิติยินดีและมีความหวังใจ ซึ่งความโศกเศร้าไม่อาจจะจับหรือความทุกข์ลำบากไม่อาจจะมาลบเลือน ท่ามกลางความทุกข์ยากและการกดขี่ข่มเหง “การปรากฏอันทรงสง่า

ราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” ทิตัส 2:13 TKJV เป็น “ความหวังอันมีสุข” ในขณะที่คริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกากำลังโศกเศร้าที่ต้องฝังร่างของคนที่พวกเขารักผู้ซึ่งหวังว่าจะเป็นพยานเห็นถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เปาโลผู้เป็นอาจารย์ของพวกเขาชี้ให้พวกเขาออกไปยังการกลับเป็นขึ้นจากความตายที่จะมีขึ้นเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จกลับมา และแล้วคนที่ตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นจากความตายและถูกรับขึ้นไปพร้อมกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ เปาโลกล่าวว่า “อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ เพราะฉะนั้น จงหนุนใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” 1 เธสะโลนิกา 4:16, 18 {GC 302.2}

บนเกาะปีทมอส สวากที่พระองค์ทรงรักได้ยินพระสัญญาว่า “เราจะมาในเร็วๆ นี้แน่นอน” และเสียงตอบที่เฝ้าปรารถนาของเขากลายเป็นคำอธิษฐานของคริสตจักรตลอดการเดินทางอันยาวไกลว่า “พระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” วิวรณ์ 22:20 {GC 302.3}

จากคุกมืดใต้ดิน จากหลักประหาร จากตะแลงแกง ที่บรรดาธรรมิกชนและผู้พลีชีพต่างเป็นพยานให้กับความจริง พวกเขาสืบต่อถ้อยคำแห่งความเชื่อและความหวังใจมาตลอดหลายศตวรรษ มีคริสเตียนคนหนึ่งกล่าวว่า “เมื่อพวกเขามั่นใจถึงการกลับเป็นขึ้นมาจากตายของ

พระคริสต์และผลที่สุดก็คือการกลับเป็นขึ้นมาจากตายของตัวเองเมื่อพระองค์เสด็จมา สิ่งนี้จึงทำให้พวกเขาซึ่งความตายและค้นพบว่าพวกเขาอยู่เหนือความตายนั้น” Daniel T. Taylor, *The Reign of Christ on Earth: or, The Voice of the Church in All Ages*, หน้า 33 พวกเขายินดีที่จะไปยังหลุมฝังศพเพื่อจะได้ “เป็นขึ้นสู่อิสรภาพ” *Ibid.* หน้า 54 พวกเขาเฝ้าคอย “การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจากสวรรค์ ในหมู่เมฆที่เต็มด้วยรัศมีภาพของพระบิดาของพระองค์” “นำกาลเวลาของอาณาจักรมาให้แก่ผู้ชอบธรรม” ชาวออลเดนซิสยึดมั่นอยู่กับความเชื่อเดียวกันนี้ *Ibid.* หน้า 129-132 จอห์น ไวคิลฟเอง [ค.ศ. 1324-1384] ก็เฝ้าคอยการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ผู้ทรงเป็นความหวังของคริสตจักร *Ibid.* หน้า 132-134 {GC 302.4}

ลูเธอร์ [ค.ศ. 1483-1546] ประกาศว่า “ข้าพเจ้าบอกกับตัวเองโดยไม่ต้องสงสัยเลยว่า วันแห่งการพิพากษาจะต้องเกิดขึ้นภายในสามร้อยปีที่จะถึงนี้ พระเจ้าจะไม่ทรงยอม ไม่ทรงปล่อย และไม่ทรงทนต่อโลกที่ชั่วร้ายนานไปกว่านี้” “วันยิ่งใหญ่กำลังใกล้เข้ามา เมื่ออาณาจักรแห่งความน่าสะอิดสะเอียนจะถูกทำลายล้างไป” *Ibid.* หน้า 158, 134 {GC 303.1}

เมลิ่งค์ธอนกล่าวว่า “โลกเก่าแก่ใบนี้ไม่ได้อยู่ห่างจากจุดจบ” จอห์น คาลวิน เชื่อเชิญให้คริสเตียน “อย่ารีรอ แต่ให้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อวันแห่ง

การเสด็จมาของพระคริสต์อันเป็น เหตุการณ์ที่สดใสด้วยความหวังที่สุดเหนือ เหตุการณ์ทั้งหลาย” และยังประกาศว่า “ให้ครอบครัวทั้งหมดของบรรดาผู้ที่ ชื่อสัตย์จงเก็บรักษาภาพของวันนั้นไว้” “เราจะต้องกระหายหาพระคริสต์ เราจะต้องแสวงหา คิดคำนึงถึงจนกว่าจะถึง อรุณรุ่งของวันอันยิ่งใหญ่ นั่น เมื่อองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเราจะสำแดงสง่าราศีของ ราชอาณาจักรของพระองค์โดยบริบูรณ์” *Ibid.* หน้า 158, 134 {GC 303.2}

จอห์น นีลค็อกซ์นักปฏิรูปชาวสก๊อต- แลนด์กล่าวว่า “พระเยซูเจ้าของเราไม่ทรง นำเนื้อหนังของเรากลับไปยังสวรรค์แล้ว หรือ พระองค์จะไม่เสด็จกลับมาหรือ เราทราบดีว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาและจะ เสด็จกลับมาอย่างรวดเร็วไวด้วย” ริดลีย์และ ลาทิเมอร์ [Ridley and Latimer] ผู้สละ ชีวิตเพื่อความจริง พวกเขาบอกคอยการ เสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ ความเชื่อ ริดลีย์บันทึกไว้ว่า “ไม่เป็นที่ น่าสงสัยเลยว่า โลกใบนี้กำลังจะสิ้นสุดลง ข้าพเจ้าเชื่อ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวเช่นนี้ ให้จิตใจของพวกเราร้องขอต่อพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ร้องขอพร้อมกับ ยอห์นผู้รับใช้ของพระเจ้าว่า พระเยซู เจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” *Ibid.* หน้า 151, 145 {GC 303.3}

แบกซ์เตอร์กล่าวว่า “ความคิดที่ว่าองค์ พระผู้เป็นเจ้าของจะเสด็จมานั้นสร้างความ หวานชื่นและความปีติยินดีอย่างที่สุดให้ แก่ข้าพเจ้า” Richard Baxter, *Works*

เล่มที่ 17 หน้า 555 “เป็นผลงานแห่งความ เชื่อและเป็นคุณลักษณะของธรรมิกชน ของพระองค์ที่ชื่นชอบกับการเสด็จมาของ พระองค์และเฝ้าคอยด้วยความหวังอันมี สุข” “หากความตายเป็นศัตรูตัวสุดท้ายที่ จะถูกทำลายไปในการเป็นขึ้นจากความ ตาย เราคงจะเรียนรู้ว่าผู้เชื่อจะต้องเฝ้า คอยและอธิษฐานเพื่อการเสด็จมาครั้งที่ สองของพระคริสต์ด้วยความจริงจัง เพื่อ ชัยชนะที่สมบูรณ์ครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้น” *Ibid.* เล่มที่ 17 หน้า 500 “นี่คือวันที่ผู้เชื่อ ทุกคนจะต้องเฝ้าปรารภและมีความหวัง และรอคอย เพื่อให้ภารกิจทั้งหมดของ การไถ่ให้รอดและความปรารถนาและ ความอดุสหาทั้งหมดในจิตวิญญาณของ พวกเราสำเร็จ” “พระองค์เจ้าข้า โปรด เร่งวันแห่งความหวังใจนี้เถิด” *Ibid.* เล่มที่ 17 หน้า 182, 183 นี่เป็นความหวังของ คริสตจักรในสมัยของอัครทูต ความหวัง ของ “คริสตจักรที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร” และเป็นความหวังของนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย {GC 303.4}

คำพยากรณ์ไม่เพียงบอกล่วงหน้าถึง ลักษณะและเป้าหมายของการเสด็จมา ของพระคริสต์เท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็น ถึงเครื่องหมายเพื่อให้นักบุญทราบว่ วัน นั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูตรัสว่า “จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ที่ดวง จันทร์และที่ดวงดาวทั้งหลาย” ลูกา 21:25 “ดวงอาทิตย์จะมีดไปและดวงจันทร์จะไม่ ส่องแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้า และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะ

สะท้อนสะท้อนที่เห็น เมื่อนั้นพวกเขาจะเห็น บุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ ทรงฤทธิ์- ปรากฏและพระรัศมีอย่างยิ่ง” มาระโก 13:24-26 ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บรรยาย ถึงหมายสำคัญแรกที่จะมาถึงก่อนการ เสด็จมาครั้งที่สองว่า “แผ่นดินไหวยิ่งใหญ่ ดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำเหมือนกับ เสื้อผ้าขนสัตว์ที่ใช้ไว้ทุกข์และดวงจันทร์ วันเพ็ญก็กลายเป็นเหมือนกับสีเลือด” วิวรณ์ 6:12 {GC 304.1}

ก่อนศตวรรษที่สิบเก้าจะเริ่มขึ้น มีหลายคนเป็นพยานเห็นหมายสำคัญเหล่านี้ เหตุการณ์เกิดขึ้นจริงตามคำพยากรณ์ ในปี ค.ศ. 1755 เกิดแผ่นดินไหวรุนแรง ที่สุดเท่าที่เคยบันทึกไว้ เป็นที่รู้จักกัน ทั่วไปว่าเป็นแผ่นดินไหวแห่งเมืองลิสบอน แรงสั่นสะเทือนแผ่ขยายไปถึงพื้นที่ส่วนใหญ่ของทวีปยุโรป แอฟริกาและอเมริกา แรงสั่นสะเทือนนี้รู้สึกได้ถึงประเทศกรีน- แลนด์ ถึงหมู่เกาะอินดีสตะวันตก ถึง เกาะมาเดรา ไปถึงประเทศนอร์เวย์และ ประเทศสวีเดน จนถึงเกาะบริเตนใหญ่ และประเทศไอร์แลนด์ แรงสั่นสะเทือน แผ่กระจายครอบคลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่า สิบล้านตารางกิโลเมตร ความรุนแรงของ แรงสั่นสะเทือนในทวีปแอฟริกาเกือบจะ เท่ากับในทวีปยุโรป เมืองอัลเจียร์ [เมือง หลวงของประเทศอัลจีเรียในทวีปแอฟริกา เหนือ] ถูกทำลายไปเกือบหมด มีหมู่บ้าน แห่งหนึ่งห่างจากประเทศมอริออคโคไม่ ไกลนัก หมู่บ้านนี้มีประชากรอาศัยราว 8,000 ถึง 10,000 คน ถูกกลืนหายไปทั้ง

หมู่บ้าน คลื่นขนาดใหญ่พัดกระหน่ำกวาด ชายฝั่งประเทศสเปนและทวีปแอฟริกา กลืนหลายเมืองไปและสร้างความเสียหาย อย่างใหญ่หลวง {GC 304.2}

แรงสั่นสะเทือนรุนแรงที่สุดเกิดขึ้น ในประเทศสเปนและประเทศโปรตุเกส ที่ เมืองคาดีซ มีรายงานว่าคลื่นที่พัดเข้ามา สูงถึง 18 เมตร ภูเขา “บางลูกที่ใหญ่ที่สุดใน ประเทศโปรตุเกส สั่นสะเทือนอย่าง รุนแรง ดูประหนึ่งว่าเป็นการสะท้อนที่มาจากฐานรากของภูเขา ยอดภูเขาบางลูก เปิดออก ปรีออกและฉีกขาดอย่างน่า พิศวง ก่อนหินขนาดใหญ่ถูกเหวี่ยงลงไป ในหุบเขาที่อยู่ใกล้เคียง เล่ากันว่าเมื่อลว ไฟพวยพุ่งออกมาจากภูเขาเหล่านี้” Sir Charles Lyell, *Principles of Geology* หน้า 495 {GC 304.3}

ที่เมืองลิสบอน “มีเสียงสนั่นดังออกมา จากใต้พื้นดิน และวินาทีต่อมา แรง สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงทำลายเมืองส่วนใหญ่ ไป ในช่วงเวลาประมาณหกนาที กว่า หกหมื่นคนพินาศ ในตอนแรก คลื่นม้วน ตัวกลับลงไปใตทะเลก่อนและปล่อยให้เห็น แนวพื้นดินแห้ง และแล้วคลื่นก็ม้วนซัด กลับเข้ามา เป็นคลื่นที่สูงกว่าระดับปกติ ถึงสิบห้าเมตรหรือกว่านั้น” “ในบรรดา เหตุการณ์ผิดธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่เกิดขึ้นที่เมืองลิสบอนในช่วงหายณะนี้ เป็นการพังทลายลงมาของท่าเรือแห่งใหม่ ที่สร้างด้วยหินอ่อนด้วยค่าใช้จ่ายมหาศาล ผู่ชนมหาศาลเข้าไปรวมตัวกันเพื่อหลบ ภัยอยู่ที่นั่น เป็นจุดหลบภัยเพื่อให้พ้น

จากสิ่งปรักหักพังที่ทับถมลงมา แต่ทันใดนั้นเอง ทำเรื่อนี้ก็จมดิ่งลงพร้อมกับคนทั้งหมดที่อยู่บนนั้น และไม่มีแม้ศพเดียวลอยขึ้นมาบนผิวน้ำอีกเลย” *Ibid.* หน้า 495 {GC 305.1}

“แรงสั่นสะเทือน” ของแผ่นดินไหวทำให้ “โบสถ์และคอนแวนต์ทุกแห่ง อาคารสาธารณะขนาดใหญ่เกือบทั้งหมด และบ้านเรือนมากกว่าหนึ่งในสี่พังทลายลงมาทันที สองชั่วโมงหลังจากแผ่นดินไหวเกิดไฟลุกไหม้ตามที่ตั้งต่างๆ และไหม้ไหม้อย่างรุนแรงเป็นเวลาเกือบสามวัน จนทำให้เมืองแทบจะร้างเปล่าไปอย่างสิ้นเชิง แผ่นดินไหวเกิดขึ้นในวันบริสุทธี ดังนั้นโบสถ์และคอนแวนต์จึงมีคนชุมนุมอยู่เต็ม มีน้อยคนที่หนีรอด”-- *Encyclopedia Americana*, art. “Lisbon,” note (ฉบับปี ค.ศ. 1831). “ความหวาดกลัวของผู้คนนั้นเกินคำบรรยาย ไม่มีใครร้องไห้ เพราะมันมากเกินไปจนน้ำตา พวกเขาวิ่งไปและวิ่งมา เพื่อคลั่งด้วยความหวาดกลัว และตกใจ ต่างตบหน้าและทุบอกของตนเอง พร้อมกับร้องเสียงดังว่า “โปรดเมตตาด้วยเถิด! วาระสุดท้ายของโลกมาถึงแล้ว” แม้ลิ้มลูกของตนและวิ่งแบกรูปปั้นกางเขนเคราะห์ร้ายที่คนมากมายวิ่งหลบเข้าไปในโบสถ์เพื่อการปกป้องคุ้มครอง แต่พิธีศาสนาก็เผยถึงความไร้ประโยชน์ เหล่าคนที่น่าสงสารกอดแท่นบูชาที่ช่วยพวกเขาไม่ได้ รูปปั้นต่างๆ บรรดาบาทหลวงและประชาชนทั้งหลายถูกฝังไว้ใต้กองปรักหักพังเดียวกัน” มีผู้เสียชีวิตประมาณกว่า

90,000 คนในวันวิปโยคนั้น {GC 305.2}

ยี่สิบห้าปีต่อมา หมายถึงสำคัญอันดับต่อมาที่กล่าวถึงในคำพยากรณ์ได้ปรากฏขึ้น ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มืดไป สิ่งที่ทำให้เหตุการณ์นี้เด่นชัดคือความจริงของเวลาที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถูกระบุไว้อย่างแม่นยำ ในขณะที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสนทนากับสาวกของพระองค์บนภูเขาเมกะออกเทศ พระองค์ทรงพรรณนาถึงช่วงเวลาอันยาวนานแห่งความทุกข์ยากลำบากของคริสตจักร ซึ่งหมายถึงระยะเวลา 1,260 ปีภายใต้การกดขี่ของพระสันตะปาปา พระองค์ทรงสัญญาว่า เวลาแห่งความทุกข์เวทนาจะถูกย่นให้สั้นเข้า จากนั้นพระองค์จึงทรงกล่าวถึงเหตุการณ์บางอย่างที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระองค์และทรงกำหนดเวลาที่เราจะเห็นหมายสำคัญอัน “หลังจากความทุกข์ลำบากนั้นผ่านพ้นไปแล้ว ดวงอาทิตย์จะมีมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง” มาระโก 13:24 ช่วงระยะเวลา 1,260 วันหรือ 1,260 ปีได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 การกดขี่ข่มเหงยุติไปจนเกือบหมดสิ้นก่อนหน้านั้นประมาณ 25 ปี ตามพระดำริสของพระคริสต์นั้น ภายหลังจากการกดขี่ข่มเหงแล้วดวงอาทิตย์จะมีมืดไปในวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1780 คำพยากรณ์นี้สำเร็จจริง {GC 306.1}

“ในบรรดาปรากฏการณ์ทั้งหมด อาจเป็นเพียงเหตุการณ์เดียวที่ทำได้ ซึ่งลึกซึ้งที่สุดและไม่อาจอธิบายได้ นั่นคือปรากฏการณ์วันมืดที่เกิดขึ้นในวันที่ 19

พฤษภาคม ค.ศ. 1780 เป็นความมืด
แปลกประหลาดที่สุดของทั่วทั้งท้องฟ้า
และบรรยากาศที่มองเห็นในเขตมลรัฐ
นิวอิงแลนด์” R. M. Devens, *Our First
Century* หน้า 89 {GC 306.2}

มีผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งที่อยู่
ในมลรัฐแมสซาชูเซตส์บรรยายเหตุการณ์
วันนั้นไว้ดังนี้ “ในเวลาเช้า ดวงอาทิตย์
ปรากฏขึ้นในท้องฟ้าที่สว่างสดใส แต่ใน
ไม่ช้าก็ถูกปกคลุมด้วยเมฆมาก เมฆ
เปลี่ยนมามีดมน ออกดำและเป็นกลางร้าย
ทันทีที่ปรากฏ ฟ้าแลบและร้องคำราม
และฝนตกลงมาเล็กน้อย พอใกล้เวลาเก้า
นาฬิกา เมฆเริ่มเบาบางลง และปรากฏ
เป็นสีทองเหลืองและสีทองแดง และพื้น
โลก ก้อนหิน ต้นไม้ สิ่งปลูกสร้าง ผืนน้ำ
และคนต่างถูกเปลี่ยนไปโดยแสงประหลาด
ที่เหนือธรรมชาติ ไม่กี่นาทีต่อมา เมฆ
ดำหนาทึบแผ่ขยายไปทั่วท้องฟ้า เว้นไว้
แต่แนวเล็กๆ ตรงสุดขอบฟ้าและแล้วก็มี
มืดสนิทราวกับความมืดในเวลายุบยี่สิบเอ็ด
นาฬิกาของค่ำคืนในฤดูร้อน...”{GC 306.3}

“ความกลัว ความวิตกกังวล และความ
หวาดหวั่นค่อยๆ อัดแน่นเข้ามาในความ
รู้สึกนึกคิดของประชาชน แม่บ้านยืนอยู่
ที่ประตู มองดูภูมิประเทศที่มีมืดมืด พ่อ-
บ้านต่างกลับจากงานในทุ่งนา ช่างไม้ทิ้ง
เครื่องมือ ช่างตีเหล็กทิ้งเตาเผาเหล็ก
พ่อค้าออกจากร้านของตน โรงเรียนปล่อย
นักเรียนกลับบ้าน และเด็กๆ วิ่งกลับบ้าน
ด้วยเนื้อตัวสั่นเทา ผู้ที่เดินทางหยุดหา
ห้องพักตามโรงนาที่ใกล้ที่สุด ทุกริมฝีปาก

และหัวใจต่างถามว่า “เกิดอะไรขึ้น” ดูราว
กับว่าพายุเฮอริเคนกำลังจะพัดผ่านดินแดน
นี้ หรือว่า นี่เป็นวันที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้อง
มาถึงจุดจบเสียแล้ว {GC 306.4}

“มีการใช้เทียนไข ไฟจากเตาผิงส่อง
แสงเจิดจ้าราวกับในค่ำคืนของฤดูใบไม้ร่วง
ที่ไม่มีแสงจันทร์...ฝูงวิหคบินกลับรังและ
ไปหลับพัก ฝูงวัวกลับมารวมตัวที่หน้า
ท้องทุ่งหญ้าและส่งเสียงร้อง กบหลาย
ตัวส่งเสียงร้องเบาๆ ฝูงนกร้องเพลงยาม
ค่ำคืนและค้างคาวต่างบินไปมา แต่มนุษย์
รู้ว่า เวลานี้ยังไม่ใช่เวลากลางคืน...”{GC
307.1}

“ดร. นาธานาเอล วิเทคเคอร์ [Na-
thanael Whittaker] ศาสตราจารย์ของ
คริสตจักรแทเบอร์นาเคิลแห่งเมืองซาเลม
จัดประชุมศาสนาในบ้าน และเทศนา
พร้อมกับยืนยันว่าความมืดนี้เกิดขึ้นจาก
เหตุการณ์ที่เหนือธรรมชาติ มีคนประชุม
กันในสถานที่อื่นๆ อีกหลายแห่ง คำ
เทศนาที่ไม่ได้ถูกเตรียมมาก่อน จึง
หนีไม่พ้นคำเทศนาที่ดูเสมือนชี้ให้เห็นว่า
ความมืดที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับคำพยากรณ์
ในพระคัมภีร์...ความมืดหนาทึบที่สุดเกิด
ขึ้นหลังสิบเอ็ดนาฬิกาเล็กน้อย” *The
Essex Antiquarian* เมษายน 1899 เล่ม
ที่ 3 ฉบับที่ 4 หน้า 53, 54 “ความมืดที่
เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศใน
ช่วงเวลากลางวันนั้นรุนแรงมากจนไม่อาจ
ดูเวลาที่นาฬิกาข้อมือหรือนาฬิกาข้อมือ
ฝ่าผ่น หากปราศจากแสงเทียนไขแล้ว
แม้แต่จะรับประทานอาหารหรือจัดการ

ดูแลธุรกิจในบ้านก็ไม่อาจกระทำได้...{GC 307.2}

“ความมืดที่แผ่ขยายออกไปนั้นช่างดูแปลกประหลาดยิ่งนัก มีผู้คนสังเกตเห็นว่าความมืดแผ่กว้างไปทางทิศตะวันออกจรดเมืองฟาลเมิร์ช และไปยังทางทิศตะวันตกจนจรดส่วนที่ไกลที่สุดของมลรัฐคอนเนตทิคัตต์และเมืองอัลบานี ไปถึงทางตอนใต้ความมืดนี้ไปไกลถึงชายฝั่งทะเล และทางตอนเหนือของอเมริกาไปจนถึงเขตที่ตั้งรกรากของชาวอเมริกัน” *William Gordon, History of the Rise, Progress, and Establishment of the Independence of the U.S.A.* เล่มที่ 3 หน้าที่ 57 {GC 307.3}

ความมืดอย่างรุนแรงที่สุดของวันนั้นดำเนินต่อไปประมาณสักหนึ่งหรือสองชั่วโมงก่อนพลบค่ำ ท้องฟ้าบางส่วนก็เริ่มปลอดโปร่งขึ้น ดวงอาทิตย์ปรากฏ แม้ว่ายังมีหมอกดำหนาที่บดบังไว้ “หลังจากดวงอาทิตย์ตกดินแล้ว เมฆกลับมากปกคลุมอีก และมืดลงอย่างรวดเร็ว” “เป็นความมืดของยามค่ำคืนที่ผิดธรรมดาและดูน่ากลัวไม่น้อยไปกว่าความมืดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลากลางวัน แม้จะมีดวงจันทร์ที่เกือบเต็มดวง แต่ก็มองวัตถุต่างๆ ไม่เห็น ยกเว้นจะใช้แสงเทียนช่วย ซึ่งเมื่อมองไปยังบ้านที่ใกล้เคียงกันหรือสถานที่อื่นๆ ที่ไกลออกไป จะดูประหนึ่งว่าเป็นความมืดของชาวเมืองฮิปเปอร์ ซึ่งลำแสงแทบจะไม่อาจเจาะทะลุผ่านไปได้” *Isaiah Thomas, Massachusetts Spy; or, American Oracle of Liberty* เล่มที่ 10 ฉบับที่ 472

(25 พฤษภาคม 1780) ผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่อาจที่จะหยุดคิดในขณะนั้นว่า หากมีเงามืดใดที่หนาที่บดบังที่จะปกปิดดวงดาวที่สุกใสได้ ทุกดวงในจักรวาลหรือกำจัดดวงดาวเหล่านั้นให้สาบสูญไป ก็ยังไม่ใช่ความมืดที่สมบูรณ์เอนกเท่ากับเวลานี้” จากจดหมายของ ดร. ซามูเอล เทนนี่ เขียนที่เมืองอิซีเตอร์ มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ ธันวาคม ค.ศ. 1785 ใน *Massachusetts Historical Society Collections*, 1792 ชุดที่ 1 เล่มที่ 1 หน้า 97 แม้ว่าจะเป็นเวลาที่ยี่สิบเอ็ดนาฬิกาของคืนวันนั้นที่ดวงจันทร์เต็มดวง “ก็แทบจะไม่สามารถขยับไล่เงามืดที่ละม้ายคล้ายเงาแห่งความตายออกไปได้” หลังเวลาเที่ยงคืน ความมืดหายไป และเมื่อดวงจันทร์ปรากฏให้เห็นครั้งแรกนั้นก็มึลักษณะเป็นสีเลือด {GC 307.4}

วันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1780 ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็น “วันแห่งความมืด” ตั้งแต่ในสมัยของโมเสสเป็นต้นมายังไม่เคยมีช่วงเวลาใดที่ได้รับการบันทึกไว้ว่าเกิดความมืดอันหนาที่บดบัง ขยายวงกว้างออกไปกว้างไกลและยาวนานเท่าที่เกิดขึ้นในครั้งนี คำบรรยายของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์เป็นเพียงเสียงสะท้อนที่มาจากพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะบันทึกไว้เมื่อ 2500 ปีก่อนที่เหตุการณ์จะสำเร็จตามคำพยากรณ์ว่า “ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด ดวงจันทร์เป็นเลือด ก่อนวันแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึงคือวันอันยิ่งใหญ่และน่าสยดสยอง”

โยเอล 2:31 {GC 308.1}

พระคริสต์ทรงบัญชาประชากรของพระองค์ให้เฝ้าติดตามหมายสำคัญของ การเสด็จกลับมาของพระองค์และให้ชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาเห็นเครื่องหมายที่แสดงถึงกษัตริย์ผู้กำลังจะเสด็จมา พระองค์ตรัสว่า “เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้เริ่มจะเกิดขึ้นนั้น จงลุกขึ้นยืนและประกาศชัยชนะขึ้น เพราะว่าการไถ่ตัวพวกท่านใกล้จะถึงแล้ว” พระองค์ทรงชี้ให้ผู้ติดตามของพระองค์มองดูต้นไม้ที่กำลังแตกยอดในฤดูใบไม้ผลิและตรัสว่า “เมื่อผลิใบ พวกท่านก็เห็นด้วยตัวเองและรู้ว่าฤดูร้อนใกล้จะมาถึงแล้ว เช่นนั้นแหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว” ลูคา 21:28, 30, 31 {GC 308.2}

แต่เมื่อความเยอหยิ่งและระเบียบพิธีกรรมเข้าแทนที่วิญญาณแห่งการถ่อมใจและการอุทิศตนที่มีอยู่ในคริสตจักร ความรักที่มีในพระคริสต์และความเชื่อในการเสด็จกลับมาของพระองค์ก็เยือกเย็นลง ชีวิตทางฝ่ายโลกและการแสวงหาความเพลิดเพลินได้กลืนผู้ที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้า พวกเขามองไม่เห็นคำชี้แนะของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องของหมายสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์ พวกเขาละเลยหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ก็ถูกบิดบังด้วยการแปลความหมายอย่างผิดๆ จนถูกละเลยและลืมไปเสียเกือบหมด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดกับคริสตจักรต่างๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา สังคมทุกชนชั้นต่างเพลิดเพลินอยู่กับเสรีภาพและความสุขสบาย ความใคร่อยากอย่างทะเยอทะยานในทรัพย์สมบัติและความหรูหราฟุ่มเฟือย ทำให้เกิดการหมกมุ่นอยู่แต่กับการแสวงหาเงินทองและกระหายอยากด้วยการยื้อแย่งชื่อเสียงและอำนาจ ซึ่งดูเสมือนว่าจะอยู่ใกล้แค่เอื้อมของทุกคน สิ่งเหล่านี้นำมามนุษย์ให้มุ่งความสนใจและความหวังของพวกเขาไว้กับสิ่งของในชีวิตนี้ และผลกวันอันน่าเศร้าขริมนี้นำให้ไกลออกไปในอนาคตข้างหน้าจนกว่าสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาสนใจในปัจจุบันนี้จะลวงลับไป {GC 309.1}

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงย้ำให้ผู้ติดตามพระองค์มองดูหมายสำคัญของการเสด็จกลับมาของพระองค์นั้น พระองค์ตรัสไว้ล่วงหน้าถึงสภาพเสื่อมถอยในบาปที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง จะมีกิจกรรมและความวุ่นวายของธุรกิจทางฝ่ายโลกและการแสวงหาความสุขสำราญ เช่นเดียวกับในสมัยโนอาห์ ได้แก่การซื้อ การขาย การเพาะปลูก การก่อสร้าง การสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยากัน ควบคู่ไปกับการลืมพระเจ้าและชีวิตในเบื้องหน้า สำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลานี้ พระคริสต์ทรงเตือนว่า “แต่จงระวังตัวให้ดี เกรงว่าใจของท่านจะเต็มล้นไปด้วยการเสเพล การเมาเหล้าและการหว่างก้วงวลถึงชีวิตนี้ แล้วเวลานั้นจะมาถึงท่านโดยไม่คาดฝัน” “แต่จงเฝ้าระวังอยู่ทุกเวลา

จงอธิษฐานเพื่อพวกท่านจะมีกำลังรอดพ้น เหตุการณ์ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นนั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” ลูคา 21:34, 36 {GC 309.2}

พระคำรัสของพระเจ้าช่วยให้รอดที่จารึกไว้ในพระธรรมวินัยนั้นให้เห็นถึงสภาพของคริสตจักรในช่วงเวลาดังกล่าว “เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่เจ้าได้ตายแล้ว” และสำหรับผู้ที่ไม่ยอมตื่นขึ้นจากความมั่นคงอย่างประมาทนั้น มีคำเตือนอันเคร่งขรึมประกาศว่า “ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้น เราจะมาเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน” วินัย 3:1, 3 {GC 309.3}

การปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้นเพื่อรับรู้ถึงภัยอันตรายของเขานั้นเป็นเรื่องจำเป็น เพื่อให้พวกเขาลุกขึ้นเตรียมตัวพร้อมรับเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับเวลาแห่งพระเมตตาคุณที่จะสิ้นสุดลง ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าประกาศว่า “วันแห่งพระยาห์เวห์นั้นยิ่งใหญ่และน่ากลัวอย่างยิ่ง ใครเล่าจะทนอยู่ได้” ผู้ใดจะทนอยู่ได้เมื่อพระองค์จะเสด็จมา “พระเนตรของพระองค์บริสุทธิเกินกว่าจะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูความบาปก็ไม่ได้” โยเอล 2:11 ฮาบากุก 1:13 สำหรับผู้ที่ร้องเรียกว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายรู้จักพระองค์” แต่กระนั้น พวกเขายังคงล่องลอยเมิดพันธสัญญาของพระองค์และติดตามพระอื่น เก็บซ่อนการชั่วไว้ในใจและรักทางแห่งความอธรรม สำหรับคนเช่นนี้ วันแห่ง

พระเจ้า “เป็นความมืด มิใช่ความสว่าง เป็นความมืดครึ้ม มิใช่ความเจิดจ้าเลย” โฮเซยา 8:2, 1 สดุดี 16:4 อาโมส 5:20 พระยาห์เวห์ตรัสว่า “ในเวลานั้นเราจะเอาตะเกียงส่องดูเยรูซาเล็มและเราจะลงโทษพวกไม่รู้ร้อนรู้หนาวมานานเหมือนตะกอนเหล็กที่เกาะจนหนา ผู้ที่คิดในใจของตนว่า ‘พระยาห์เวห์จะไม่ทรงให้สิ่งดี และพระองค์ก็จะไม่ทรงให้สิ่งร้าย’” เศฟันยาห์ 1:12 “เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้ายและลงโทษคนอธรรม เพราะความผิดบาปของพวกเขา เราทำให้ความเย่อหยิ่งของคนจองหองสิ้นสุดและทำให้ความยโสของคนโหดร้ายลดต่ำลง” อิสยาห์ 13:11 “เงินหรือทองคำของเขาก็ดี จะไม่สามารถช่วยกู้เขาได้” “ทรัพย์สมบัติของพวกเขาจะถูกปล้นและบ้านของพวกเขาจะร้างเปล่า” เศฟันยาห์ 1:18, 13 {GC 310.1}

ในขณะที่ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เฝ้ารอคอยเวลาที่น่ากลัวนั้น ได้ร้องออกมาว่า “ข้าบิดตัวด้วยความเจ็บปวด... ข้าจะนั่งอยู่ไม่ได้เพราะข้าได้ยินเสียงเขาสัตว์ เสียงปลุกของสงคราม หายนะซ่อนหายนะถูกเร้าขึ้นมา” เยเรมีย์ 4:19, 20 {GC 310.2}

“วันนั้นจะเป็นวันแห่งพระพิโรธ เป็นวันที่ทุกขใจและระทม เป็นวันที่มีความพินาศและการทำลายล้าง เป็นวันที่มืดและหม่นหมอง เป็นวันที่มีเมฆคลุมและมืดทึบ วันที่มีเสียงแตรและเสียงโห่ร้องของสงคราม” เศฟันยาห์ 1:15, 16 “นี่แน่ะวันแห่งพระยาห์เวห์จะมา...เพื่อจะทำให้

แผ่นดินเป็นที่ร้างเปล่าและเพื่อจะทำลายคนบาปของมันเสียจากแผ่นดินนั้น” อีสยาห์ 13:9 {GC 310.3}

เมื่อพิจารณาถึงวันอันยิ่งใหญ่ นั้น พระวจนะของพระเจ้าใช้ภาษาที่เคร่งขรึมและน่าจับใจที่สุดเพื่อเรียกร้องให้ประชากรของพระองค์ที่ยังคงสลบไสลทางฝ่ายจิต วิญญาณให้ตื่นขึ้น และแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ด้วยการกลับใจและการถ่อมตน “จงเป่าเขาสัตว์ในศิโยน จงเปล่งเสียงเตือนภัยบนภูเขาบริสุทธิ์ของเรา ให้ทุกคนที่อาศัยในแผ่นดินตัวสัน เพราะวันแห่งพระยาห์เวห์กำลังมา ใกล้เข้ามาแล้ว” “จงจัดเตรียมพิธีอดอาหาร จงเรียกประชุมทำพิธี จงรวบรวมประชาชน จงชำระชุมนุมชนให้บริสุทธิ์ จงประชุมพวกผู้ใหญ่ จงรวบรวมเด็ก ๆ..... จงให้เจ้าบ่าวออกจากเรือนหอและเจ้าสาวออกจากห้องของตน ให้บรรดาปุโรหิตคือผู้ปรนนิบัติพระยาห์เวห์ร้องไห้อยู่ระหว่างเฉลียงกับแท่นบูชา” “จงกลับมาหาเรา ด้วยสุดใจ ด้วยการอดอาหาร การร้องไห้ และการโอดครวญ จงฉีกใจของพวกเจ้า ไม่ใช่ฉีกเสื้อของเจ้า จงกลับมาหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน เพราะว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและพระกรุณา พระองค์ก็ริ้วข้ำและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง” โยเอล 2:1, 15-17, 12, 13 {GC 311.1}

การตระเตรียมคนให้พร้อมสำหรับวันของพระเจ้านั้น เป็นงานปฏิรูปยิ่งใหญ่ที่ต้องทำให้สำเร็จ พระเจ้าทรงมองเห็นว่าประชากรจำนวนมากที่อ้างตนว่าเป็น

ประชากรของพระองค์นั้น ไม่ได้เตรียมพร้อมเพื่อชีวิตนิรันดร์ และด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้า พระองค์จึงทรงกำลังจะส่งข่าวสารคำเตือนมาปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นจากการไม่รู้สึกรู้ตัวและนำพวกเขาให้เตรียมตัวพร้อมเพื่อการเสด็จมาของพระเจ้า {GC 311.2}

เราจะมองเห็นคำเตือนนี้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ในบทนี้มีข่าวสารสามประการซึ่งแสดงให้เห็นด้วยการประกาศโดยชาวสวรรค์ และเหตุการณ์ที่ตามติดมาทันทีทันใดนั้นคือ การเสด็จมาของบุตรมนุษย์เพื่อ “เก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก” คำเตือนที่หนึ่งประกาศว่า ถึงเวลาที่จะทรงพิพากษาแล้ว ผู้เผยพระวจนะมองเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งเหาะ “ไปในท้องฟ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐนี้วันตร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ ท่านประกาศเสียงดังว่า ‘จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย’ วิวรณ์ 14:6, 7 {GC 311.3}

ข่าวที่ประกาศไปนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ “ข่าวประเสริฐนี้วันตร์” พันธกิจของการประกาศข่าวประเสริฐไม่ได้ทรงมอบหมายให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งหลาย แต่ทรงโปรดมอบความรับผิดชอบนี้ไว้กับมนุษย์ ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ได้รับบัญชาให้นำทางใน

พระราชกิจนั้นและมีหน้าที่รับผิดชอบใน ขบวนการอันยิ่งใหญ่แห่งการช่วยมนุษย์ ให้รอด แต่การประกาศข่าวประเสริฐที่แท้จริงจะถูกทำโดยผู้รับใช้ทั้งหลายของพระ คริสต์ในโลกนี้ {GC 312.1}

มนุษย์ที่ซื่อสัตย์ ซึ่งเชื่อฟังคำตักเตือน ของพระวิญญาณของพระเจ้าและคำสอน ที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์จะเป็น ผู้ประกาศคำเตือนให้แก่ชาวโลก พวกเขา เป็นผู้ที่ใส่ใจ “คำเผยพระวจนะที่แน่นอน” “เป็นเสมือนตะเกียงที่ส่องสว่างในที่มืด จนกว่าแสงอรุณจะขึ้นและดาวรุ่งจะผุดขึ้น ในใจของพวกท่าน” 2 เปโตร 1:19 พวกเขาแสวงหาความรอบรู้ของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นกว่าที่จะหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ พวกเขา ถือว่า “ผลที่ได้จากปัญญาย่อมดีกว่าผล ที่ได้จากเงินและผลิตผลของปัญญานั้นดี กว่าทองคำ” สุภาษิต 3:14 และองค์พระ ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในราชอาณาจักร “ความลึกลับของ พระยาห์เวห์มีอยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของ พระองค์แก่เขาเหล่านั้น” สดุดี 25:14 TKJV {GC 312.2}

ผู้ที่เข้าใจความจริงนี้ และมีส่วนร่วม ในงานประกาศกลับไม่ใช่นักศาสนศาสตร์ ผู้คงแก่เรียน พวกเขาเป็นคนยามที่ซื่อ- สัตย์ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความหมั่น เพียรและด้วยการอธิษฐาน พวกเขา รู้ เวลาของยามคำคืน คำพยากรณ์จะถูก เปิดเผยให้พวกเขาถึงเหตุการณ์ที่กำลัง จะเกิดขึ้น แต่บรรดาผู้คงแก่เรียนไม่ได้

รับหน้าที่นี้และข่าวนี้ถูกประกาศโดยผู้ที่ ถ่อมตนกว่า พระเยซูตรัสว่า “เมื่อยังมี ความสว่างอยู่ก็จงเดินไปเถิด” ยอห์น 12:35 ผู้ที่ไม่สนใจแสงสว่างที่พระเจ้า ประทานให้หรือละเลยไม่แสวงหาแสงนั้น เมื่ออยู่ใกล้ คนเหล่านี้จะถูกปล่อยให้ อยู่ในความมืด แต่พระเจ้าช่วยให้รอดทรง ประกาศว่า “คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดิน ในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” ยอห์น 8:12 ผู้ใดก็ตามที่ตั้งมั่นอย่างเด็ด เดียวเพื่อแสวงหาที่จะปฏิบัติตามน้ำ พระทัยของพระเจ้า เอาใจใส่อย่างจริงจัง ต่อแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานให้แล้ว จะได้รับแสงสว่างมากยิ่งขึ้น สำหรับผู้ที่มี จิตวิญญาณเช่นนี้ พระเจ้าจะประทาน ดวงดาวแห่งสวรรค์ที่มีประกายเจิดจ้าเพื่อ นำเขาไปสู่ความจริงทั้งหมด {GC 312.3}

ในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรก นั้น บรรดาปุโรหิตและธรรมจารย์ทั้งหลาย ที่อยู่ในนครบิรูซุทซ์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบ ความรับผิดชอบให้ดูแลพระวจนะของ พระเจ้า พวกเขา น่าจะมองเห็นหมาย สำคัญที่บอกเวลาและประกาศการเสด็จ มาของพระองค์ผู้ที่ทรงโปรดสัญญาไว้ คำพยากรณ์ของมีคาห์ระบุสถานที่ประสูติ ของพระเยซู ดาเนียลระบุเวลาของการ เสด็จมา มีคาห์ 5:2 ดาเนียล 9:25 พระเจ้าประทานคำพยากรณ์เหล่านี้ให้ ผู้นำชาวยิว พวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวว่า พวกเขาไม่รู้และไม่ประกาศให้แก่ประชาชน ทราบว่าการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ ใกล้เข้ามาแล้ว ความไม่รู้ของพวกเขา

เป็นผลลัพธ์ของการละเลยไม่เอาใจใส่ที่เป็นบาป ชาวอิวสร้างผลงานด้วยการฆ่าผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ด้วยการปฏิบัติตามผู้ยิ่งใหญ่แห่งโลกนี้ พวกเขาจึงกำลังเคารพบูชาผู้รับใช้ของซาตาน พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการแก่งแย่งชิงดีอย่างทะเยอทะยานเพื่อตำแหน่งและอำนาจ พวกเขาทั้งหลายมองไม่เห็นเกียรติยศของพระเจ้าซึ่งกษัตริย์แห่งสรวงสวรรค์ทรงยื่นมาให้แก่พวกเขา {GC 313.1}

ผู้ปกครองของชนชาติอิสราเอลควรที่จะเอาใจใส่อย่างลึกซึ้งและด้วยความยำเกรง เพื่อศึกษาถึงสถานที่ เวลาและสภาพแวดล้อมของเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลก นั่นคือการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้าเพื่อมาไถ่มนุษย์ ให้ได้รับความรอด ทุกคนควรที่จะเฝ้าระวังเพื่อจะเป็นหนึ่งในคนกลุ่มแรกที่จะต้อนรับพระผู้ไถ่ของโลก แต่ดูเถิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮม มีผู้เดินทางสองคนที่เหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางไกลมาจากเนินเขาแห่งเมืองนาซาเร็ธ เดินตามถนนอันคับแคบที่ทอดยาวไปจนสุดฝั่งตะวันออกของเมือง พวกเขาพยายามหาที่พักและที่กำลังสำหรับยามค่ำคืนอย่างไร้ผล ไม่มีประตูใดเปิดออกต้อนรับพวกเขา ในที่สุดพวกเขาเข้าหลบในคอกสัตว์อันน่าสังเวชที่เตรียมไว้สำหรับวัว และพระผู้ช่วยให้รอดของโลกทรงบังเกิดที่นั่น {GC 313.2}

บรรดาทูตจากสวรรค์เคยเห็นพระสิริ

ซึ่งพระบุตรของพระเจ้าทรงมีร่วมกับพระบิดาก่อนที่โลกนี้จะเกิดขึ้น และทูตสวรรค์เหล่านี้รอคอยด้วยความสนใจอย่างแรงกล้าต่อการเสด็จมาของพระองค์ในโลกนี้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เต็มล้นด้วยความชื่นชมยินดีสำหรับมนุษย์ทุกคน ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้นำข่าวแห่งความยินดีไปให้ผู้เตรียมพร้อมที่จะรับและให้แก่ผู้ที่จะนำเรื่องนี้ไปประกาศให้ชนชาวโลกด้วยความชื่นชมยินดี พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ลงมารับสภาพธรรมชาติของมนุษย์ พระองค์ทรงต้องแบกรับความทุกข์โศกอันหนักเหลือคณาในขณะที่พระองค์ถวายจิตวิญญาณของพระองค์ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป แต่กระนั้นทูตสวรรค์ก็ยังปรารถนาที่จะเห็นแม่ในสภาพที่ถ่อมพระองค์ของพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุดที่จะปรากฏต่อหน้ามนุษย์อย่างสง่างามและเต็มไปด้วยสง่าราศีสมกับพระลักษณะของพระองค์ จะมีบุคคลสำคัญของโลกมาร่วมชุมนุมที่เมืองหลวงของแผ่นดินอิสราเอลเพื่อต้อนรับการเสด็จมาของพระองค์หรือไม่ จะมีทูตสวรรค์จำนวนมากมายาแนะนำพระองค์ให้ผู้ที่กำลังรอคอยได้รู้จักหรือไม่ {GC 313.3}

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเยือนโลกเพื่อดูว่ามีผู้ใดบ้างที่เตรียมพร้อมต้อนรับพระเยซู แต่ทูตองค์นั้นมองไม่เห็นเครื่องหมายแห่งการรอคอย ทูตองค์นั้นไม่ได้ยินเสียงสรรเสริญและเสียงโห่ร้องอย่างมีชัยที่แสดงว่าเวลาที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จถึงแล้ว ทูตสวรรค์บินไปมาชั่วขณะหนึ่งเหนือเมือง

ที่ได้รับบริการเลือกสรร และเหนือพระวิหารที่การร่วมสวดของพระเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นมาเป็นเวลาช้านาน แต่แม้ที่นี่ก็ไม่ได้ดูแตกต่างจากที่อื่นๆ บุโรหิตที่แต่งกายอย่างโอ้อวดและทะนงตัว ยังคงเผาเครื่องถวายบูชาที่เป็นมลทินในพระวิหาร ฟาริสีพูดกับประชาชนด้วยเสียงอันดัง หรือยืนอธิษฐานอย่างโอ้อวดตามมูมถนนวน ในพระราชวังของกษัตริย์ ในที่ชุมนุมของนักปรัชญา ในโรงเรียนของรับบี พวกเขาที่มีสภาพที่ไม่แตกต่างกันคือเมินเฉยความจริงอันอัศจรรย์ที่ทำให้ทั้งสวรรค์ชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระเจ้าที่พระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษย์กำลังจะเสด็จมาในโลก {GC 314.1}

ไม่มีหลักฐานใดที่แสดงว่าชาวโลกรอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ และไม่มี การเตรียมตัวต้อนรับเจ้าชายแห่งชีวิต ในขณะที่ผู้นำชาวชาวสวรรค์กำลังจะกลับไปยังสวรรค์ด้วยความพิศวงพร้อมกับเรื่องราวอันน่าอัศจรรย์นั้น ก็ได้พบคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งที่กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามค่ำคืน และในขณะที่พวกเขาจ้องมองขึ้นไปยังท้องฟ้าที่มีดวงดาวส่องระยิบระยับและกำลังนึกตรึกตรองถึงคำพยากรณ์ที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในโลกนี้ พร้อมทั้งปรารถนาการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ไถ่ของโลกนี้เป็นอย่างมาก นี่คือชนกลุ่มหนึ่งที่พร้อมจะรับข่าวสารจากสวรรค์ และในทันใดนั้น ทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็ปรากฏตัวขึ้น ประกาศถึงข่าวดีแห่งความชื่นชมยินดี รัศมีภาพของสวรรค์ส่องแสงเจิดจ้า

ไปทั่วทุ่งราบ ทูตสวรรค์เหลือคณานับถูกเปิดเผยให้เห็นราวกับว่าความชื่นชมยินดีนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ผู้นำชาวเพียงองค์เดียวจะนำมาจากสวรรค์ได้ เสียงมากหลายเปล่งขึ้นเป็นเสียงสรรเสริญซึ่งบรรดาประชาชาติที่ได้รับความรอดจะร่วมกันร้องในวันหนึ่งว่า “พระสิริจึงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจึงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายที่พระองค์โปรดปรานนั้น” ลูกา 2:14 {GC 314.2}

โอ เรื่องอันน่าอัศจรรย์ใจที่เกิดขึ้น ณ หมู่บ้านเบซเลเฮมจะเป็นบทเรียนที่ดีให้แก่เราเช่นไร เป็นเรื่องที่ดำเนินความไม่เชื่อของเราหรือความหยิ่งยโสและความไม่ต้องการพึ่งพาผู้ใดของเรา เป็นเรื่องที่เตือนให้เราระวัง เกือบกว่าโดยความเฉยเมยอย่างไร้ความสำนึกของเราจะทำให้เรามองไม่เห็นหมายสำคัญแห่งกาลเวลา และดังนั้น เราจึงไม่รู้เวลาที่พระเจ้าจะเสด็จมาหาเรา {GC 315.1}

ทูตสวรรค์ไม่ได้พบผู้เฝ้าคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ในแถบเนินเขาของมณฑลยูเดียเพียงแห่งเดียวหรือในหมู่คนเลี้ยงแกะที่ต่ำต้อยเท่านั้น แต่ในแผ่นดินของคณนอกศาสนายังมีผู้ที่เฝ้าคอยพระองค์ด้วยเช่นกัน พวกเขาเป็นนักปราชญ์ผู้ร่ำรวยและมียศศักดิ์ เป็นนักปรัชญาแห่งทิศตะวันออก เป็นนักศึกษาธรรมชาติ นักปราชญ์เหล่านี้มองดูพระหัตถกิจของพระเจ้าและแลเห็นพระองค์ พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ของชาวฮีบรูและเรียนรู้ว่าดาวดวงหนึ่งจะขึ้นมาจากยาโคบและ

ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า พวกเขาขอการเสด็จมาของพระองค์ ผู้ที่ไม่เพียงแต่ให้ “อิสราเอลจะได้รับการปลอบโยนใจ” เท่านั้น แต่ “เป็นความสว่างที่ส่องแก่คนต่างชาติ” และ “นำความรอดไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” ลูกา 2:25, 32; กิจการ 13:47 พวกเขาเป็นผู้แสวงหาแสงสว่าง และแสงสว่างจากพระที่นั่งของพระเจ้าส่องสว่างบนทางเดินของพวกเขา ในขณะที่ปุโรหิตและรับบีแห่งกรุงเยรูซาเล็มที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์และเป็นผู้อธิบายความจริง พวกเขาถูกความมืดห่อหุ้มไว้ ดวงดาวที่สวรรค์ส่งมาได้นำคนต่างชาติแปลกหน้าเหล่านี้ไปยังสถานที่ประสูติของพระมหากษัตริย์องค์ใหม่ผู้มาบังเกิด {GC 315.2}

“บรรดาผู้ที่รอดคอยพระองค์” พระคริสต์ “จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง ไม่ใช่เพื่อกำจัดบาปแต่เพื่อนำความรอดมาให้” ฮีบรู 9:28 เช่นเดียวกับข่าวการมาบังเกิดของพระผู้ช่วยให้รอด ข่าวเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูนั้น ไม่ทรงโปรดมอบให้ผู้นำทางศาสนา พวกเขาไม่ได้ถนอมรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าและปฏิเสธแสงสว่างจากสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่อัครสาวกเปาโลบรรยายไว้ว่า “แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นไม่น่าจะมาถึงท่านอย่างขโมยมา ท่านทุกคนเป็นลูกของความสว่างและเป็นลูกของเวลากลางวัน เราไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด” 1 เธสะโลนิกา 5:4, 5 {GC

315.3}

คนยามบนกำแพงแห่งเมืองศิโยนคร เป็นคนกลุ่มแรกที่รู้ข่าวการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาควรเป็นคนกลุ่มแรกที่จะข่าวประกาศว่าพระองค์ใกล้จะเสด็จมาแล้ว พวกเขาควรเป็นคนกลุ่มแรกที่เตือนผู้คนให้เตรียมพร้อมเพื่อการเสด็จมาของพระองค์ แต่พวกเขากลับอยู่อย่างสุขสบาย เพื่อฝันแต่เพียงความสงบสุขและความปลอดภัย ในขณะที่ผู้คนต่างหลับไหลอยู่ในความผิดบาป พระเยซูทรงเห็นว่าคริสตจักรของพระองค์นั้นเป็นดังเช่นต้นไม้เนื้อเทศที่ไม่ออกผล ที่มีใบแห่งความจอมปลอมปกคลุมเต็มไปหมด แต่ก็ยังไม่บังเกิดผลที่มีคุณค่า มีการโอ้อวดในการถือรักษาพิธีกรรมทางศาสนา ในขณะที่ชาติวิญญาณแห่งความถ่อมตนขาดความเสียใจที่ทำผิดและขาดความเชื่อที่แท้จริง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่เป็นการรับใช้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัย แทนที่พวกเขาจะมีคุณงามความดีแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขากลับหยิ่งยโส ถือระเบียบ โอ้อวด เห็นแก่ตัว กดขี่ผู้คน คริสตจักรที่ละทิ้งพระเจ้าจะปิดตาให้กับเครื่องหมายบอกเวลา พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขา หรือปล่อยให้คุณความดีของพระเจ้าสูญหายไปจากพวกเขา แต่พวกเขาเห็นห่างไปจากพระองค์ และแยกตัวเองออกไปจากความรักของพระองค์ ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธไม่ทำตามข้อกำหนด พระสัญญาของพระองค์จึงไม่สัมฤทธิ์ผลในตัวของพวกเขา {GC 315.4}

นี่คือผลที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อ
 ละเอียดที่จะซาบซึ้งในคุณค่าและพัฒนา
 แสงสว่างและโอกาสที่พระเจ้าประทานให้
 ศาสนาจะถดถอยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
 จนเหลือแต่เพียงพิธีกรรมและวิญญาณ
 ของคุณความดีที่มีชีวิตจะสูญหายไป นอก
 เสียจากคริสตจักรจะปฏิบัติตามทางออก
 ของพระองค์ที่โปรดประทานไว้ ยอมรับ
 แสงสว่างทั้งหมด และปฏิบัติตามหน้าที่
 ทั้งหมดที่เปิดเผยไว้ให้แล้ว ความจริงนี้มี
 ให้เห็นในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร
 ซึ่งเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก พระเจ้าทรงเรียก
 หาผลงานแห่งความเชื่อและการเชื่อฟัง
 จากประชากรของพระองค์ ตามสัดส่วน

ของพระพรและโอกาสที่ทรงโปรดประทาน
 ให้ การเชื่อฟังจำเป็นต้องมีการเสียสละ
 และเกี่ยวข้องกับกางเขน นี่คือเหตุผลที่
 ว่าทำไมคนมากมายที่อ้างตนว่าเป็นผู้
 ติดตามของพระคริสต์จึงปฏิเสธไม่ยอมรับ
 แสงสว่างจากสวรรค์ และเช่นเดียวกับ
 ขาวยิวในอดีตที่ไม่รู้เวลาที่พระองค์เสด็จ
 มา ลูคา 19:44 เพราะว่าความทะนงตัว
 และความไม่เชื่อ พระเจ้าจึงเสด็จผ่าน
 พวกเขาไป และเปิดเผยความจริงให้แก่
 บุคคลอื่น เช่นคนเลี้ยงแกะแห่งหมู่บ้าน
 เบธเลเฮมและนักปราชญ์แห่งทิศตะวันออก
 ซึ่งใส่ใจกับแสงสว่างทั้งหมดที่พวก
 เขาได้รับ {GC 316.1}

18 นักปฏิรูปชาวอเมริกันท่านหนึ่ง

ชานาชื่อตรงและจริงจังคนหนึ่ง ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้โดยเฉพาะเพื่อให้ประกาศข่าวการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์นั้นเคยถูกชักนำให้สงสัยว่าพระคัมภีร์มีต้นกำเนิดมาจากพระเจ้าจริงหรือ แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ความจริง ช่วงต้นของชีวิตวิลเลียม มิลเลอร์ [William Miller] ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับชีวิตของนักปฏิรูปคนอื่น ๆ ที่ต้องต่อสู้กับความยากจน และจึงได้รับบทเรียนยิ่งใหญ่ของการใช้แรงงานและการละทิ้งตนเอง สมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวของเขาต่างมีคุณลักษณะของการพึ่งตนเองและมีจิตใจที่รักเสรี มีความสามารถในเรื่องของความอดทนและรักชาติอย่างแรงกล้า สิ่งเหล่านี้จึงเป็นคุณสมบัติโดดเด่นที่มีอยู่ในอุปนิสัยของเขาด้วย คุณพ่อของเขาเป็นผู้นำในกองทหารปฏิบัติ และรับใช้ในกองทัพด้วยความเสียสละเพื่อต่อสู้และทนกับความลำบากในช่วงเวลาที่ยุ่งเหยิง ซึ่งทำให้เรามองเห็นสภาพบีบคั้นที่มีต่อชีวิตช่วงเยาว์วัยของมิลเลอร์ {GC 317.1}

มิลเลอร์มีร่างกายที่สมบูรณ์และตั้งแต่ช่วงวัยเด็กก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเขามีสติปัญญาที่ดีกว่าเด็กทั่วไป ขณะที่เขาโตขึ้น คุณสมบัติเหล่านี้ก็ยิ่งเห็นได้ชัดเจนมากขึ้น ความนึกคิดของเขาอ่อนไหวและพัฒนาอย่างสมบูรณ์ และเขามีความ

กระตือรือร้นใฝ่หาความรู้ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้รับประโยชน์จากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็ตาม แต่การเป็นคนรักการศึกษาและนิสัยที่ชอบคิดอย่างรอบคอบ และช่างพินิจพิเคราะห์ของเขาทำให้เขาเป็นคนตัดสินใจดีและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เขามีนิสัยทางศีลธรรมที่ไร้อำนาจและมีชื่อเสียงที่น่าอิจฉายกย่อง เขาได้รับการยอมรับว่าชื่อสัตย์ มัธยัสถ์และโอบอ้อมอารี ตั้งแต่อายุน้อย เขาทุ่มเทกำลังและหมั่นฝึกฝนจนมีความเชี่ยวชาญ แต่เขายังคงรักษานิสัยของการเรียนรู้ไว้ เขารับหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งทางฝ่ายพลเรือนและฝ่ายการทหารจนได้รับความเชื่อถือและดูประหนึ่งว่าหนทางที่นำไปสู่ความร่ำรวยและเกียรติยศเปิดกว้างไว้ให้เขาแล้ว {GC 317.2}

แม่ของเขาเป็นสตรีที่มีความศรัทธาอันแก่กล้าอย่างล้ำเลิศ และเขาได้รับอิทธิพลด้านศาสนาตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก แต่ในช่วงต้นของวัยหนุ่ม เขาหลงเข้าไปยังสังคมของพวกเทวูเบกขานิยม [deists] คือผู้ที่เชื่อว่าไม่มีพระเจ้าซึ่งเป็นผู้ที่สร้างสรรพสิ่งในจักรวาลตั้งแต่เริ่มต้น แต่หลังจากนั้นก็ปล่อยให้จักรวาลดำเนินไปตามวิถีทางของมันเองโดยไม่ได้เข้ามาแทรกแซงใดๆ ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็เชื่อมั่นในเหตุผลด้วย เชื่อว่าเหตุผลเท่านั้นที่จะช่วยให้มนุษย์เกิดความเข้าใจศาสนา

และศีลธรรมอย่างถูกต้อง และคิดว่าจะสามารถให้เหตุผลพิสูจน์ในเรื่องพระเจ้าได้] ซึ่งเป็นอิทธิพลที่แรงกว่าแหล่งอื่น เพราะคนส่วนใหญ่ในสังคมนี้เป็นพลเมืองดีและเป็นคนใจบุญ และมีจิตใจเมตตา กรุณา คนกลุ่มนี้ดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางสถาบันของคริสเตียน ในระดับหนึ่งอุปนิสัยของพวกเขาจึงถูกหล่อหลอมด้วยสภาพที่ล้อมรอบพวกเขาไว้ ส่วนความเป็นเลิศที่ทำให้พวกเขาได้รับความเคารพและความวางใจนั้น พวกเขาเป็นหนี้บุญคุณพระคัมภีร์ แต่กระนั้นของประทานอันดีเลิศเหล่านี้มักถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดจนส่งผลเสียต่อพระวาระคำของพระเจ้าจากการเข้าร่วมสังคมนับถือของพวกเขาไว้ ให้มีผลเลวร้ายรับความนึกคิดของพวกเขาไว้ในช่วงเวลานั้นการแปลความหมายพระคัมภีร์ก่อให้เกิดความยุ่งยากซึ่งดูประหนึ่งว่ามันยากเกินกว่าที่เขาจะจัดการได้ แต่แนวความเชื่อใหม่ของเขาซึ่งถึงแม้จะตัดพระคัมภีร์ทิ้งไป ก็ไม่ได้เสนอให้เอาสิ่งใดที่ดีกว่าเข้ามาทดแทน เขาจึงยังคงอยู่ห่างไกลจากความรู้สึกพึงพอใจ อย่างไรก็ตามเขายังคงยึดติดอยู่กับความเชื่อนี้มานานประมาณ 12 ปี แต่เมื่อเขาอายุ 34 ปี พระวิญาณบรรณบริสุทธิทรงดลใจให้เขารู้สึกถึงสภาพของเขาที่เป็นคนบาป เขาพบว่า ความเชื่อเดิมของเขาไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นว่าเขาจะมีความสุขเมื่อเขาตายไปแล้ว อนาคตนั้นมีดมนและหตุหู่ ต่อมาในภายหลัง เขาได้กล่าวถึงความรู้สึกของเขาในขณะนั้นว่า {GC 318.1}

“การทำลายล้างเป็นความคิดที่โหดร้ายและเย็นชา และเมื่อพิจารณาให้ดีแล้วทุกอย่างคงจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน สวรรค์เป็นเหมือนทองเหลืองที่วางอยู่เหนือศีรษะของข้าพเจ้าและพื้นผิวโลกก็เป็นเหมือนเหล็กอยู่ใต้เท้าข้าพเจ้า อะไรคือขั้วนิรันดร์ และความตายล่ะ ทำไมถึงมี ยิ่งข้าพเจ้าพยายามหาเหตุผลมากขึ้นเท่าไร ข้าพเจ้าก็ยิ่งออกห่างจากคำตอบมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งข้าพเจ้าคิดให้มากขึ้นเท่าไร ข้อสรุปของข้าพเจ้าก็กระจายออกไปมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ข้าพเจ้าพยายามหยุดคิด แต่ข้าพเจ้าควบคุมความคิดของตนเองไม่ได้ ข้าพเจ้าเศร้าหมองอย่างแท้จริง แต่ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าบ่นและคร่ำครวญ แต่ไม่ทราบบ่นถึงใคร ข้าพเจ้าทราบดีว่ามีสิ่งที่ดี แต่ไม่ทราบจะทำอย่างไรหรือจะไปหาสิ่งที่ดีจากที่ไหน ข้าพเจ้าร้องคร่ำครวญแต่ไร้ซึ่งความหวัง” {GC 318.2}

เขาอยู่ในสภาพเช่นนี้นานหลายเดือนแล้วเขาก็เล่าต่อไปว่า “ในทันใดนั้น พระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดที่ชัดเจนมากไหลเข้ามาสู่ความคิดของข้าพเจ้า จะมีใครที่ช่างประเสริฐและกอบปรีย์ด้วยพระเมตตาคุณมากไปกว่าพระองค์ ผู้ทรงมาลบมลทินบาปของการล่วงละเมิดของเราทั้งหลาย และช่วยเราให้รอดพ้นจากการต้องทนทุกข์ซึ่งเป็นการลงโทษของบาป ข้าพเจ้ารู้สึกทันทีว่า บุคคลท่านนั้นจะต้องน่ารักมากเพียงไร และจินตนาการว่า ข้าพเจ้าซบตัวเข้าไปอยู่ในอ้อมพระกรและ

วางใจในพระเมตตาของท่านผู้นั้น แต่ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่า จะพิสูจน์อย่างไรว่าบุคคลเช่นนี้มีจริง ข้าพเจ้าทราบดีว่านอกเหนือจากหลักฐานที่มีอยู่ในพระคัมภีร์แล้ว ข้าพเจ้าไม่อาจหาหลักฐานอื่นใดเพื่อยืนยันว่ามีพระผู้ช่วยให้รอดเช่นนี้จริง หรือแม้จะหาต่อไปในอนาคตกาล...{GC 319.1}

“ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่า พระคัมภีร์ทำให้มองเห็นภาพของพระผู้ช่วยให้รอดในลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการพอดีและข้าพเจ้าก็งุนงงเมื่อพบว่าหนังสือที่พระเจ้าไม่ได้ตั้งใจทำให้ไม่จริงพัฒนาหลักการที่สมบูรณ์แบบที่ปรับให้เข้ากับความต้องการของโลกที่ล้มลงในบาปได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงถูกบังคับให้ยอมรับว่าพระคัมภีร์จะต้องเป็นการเปิดเผยจากพระเจ้าเป็นหนังสือที่ข้าพเจ้าชื่นชอบที่สุด และข้าพเจ้าได้ค้นพบมิตรสหายคือพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นเอกในท่ามกลางคนนับหมื่น และพระคัมภีร์ที่เมื่อก่อนหน้านี้ดูมีตมและขัดแย้งกัน บัดนี้กลายเป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพเจ้าและเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพเจ้า ความนึกคิดของข้าพเจ้าสงบและเต็มอ้อม ข้าพเจ้าพบว่าพระเจ้าทรงเป็นพระศิลาที่อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรแห่งชีวิต บัดนี้ข้าพเจ้าจึงศึกษาพระคัมภีร์เป็นหลักและข้าพเจ้ากล่าวอย่างจริงจังว่า ข้าพเจ้าศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความสุขยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าค้นพบแล้วว่ายังมีเรื่องอีกกว่าครึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยรับรู้ ข้าพเจ้าคิดสงสัยว่าทำไมก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าจึงมองไม่เห็นความมั่งคั่งและ

พระสิริที่อยู่ในนั้นและแปลกใจที่ข้าพเจ้าเคยปฏิเสธพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าพบทุกสิ่งทุกอย่างของข้าพเจ้าปรารถนา และวิธีการรักษาโรคทั้งหลายของวิญญาณจิต ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะอ่านหนังสืออื่นๆ และใส่ใจที่จะได้พระปัญญาจากพระเจ้า” S. Bliss, *Memoirs of Wm. Miller* หน้า 65-67 {GC 319.2}

มิลเลอร์ประกาศความเชื่อในศาสนาที่เขาเคยเหยียดหยามต่อหน้าสาธารณชน แต่เพื่อนทั้งหลายที่ไม่เชื่อพระเจ้าต่างไม่รีรอที่จะยกข้อโต้แย้งทั้งหมดที่เขาเองมักเคยใช้ได้เกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระเจ้าที่มีในพระคัมภีร์ในเวลานั้นเขายังไม่พร้อมที่จะตอบพวกเพื่อน ๆ แต่เขาคิดคำนึงว่าหากพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่พระเจ้าทรงใช้เปิดเผยแล้ว พระคัมภีร์ทุกตอนจะต้องสอดคล้องกันและในเมื่อเป็นหนังสือที่ประทานให้สั่งสอนมนุษย์ พระคัมภีร์จะต้องปรับให้เขาเข้าใจได้ เขาจึงตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเอง และค้นหาให้แน่ใจว่าทุกสิ่งที่ดูว่าขัดแย้งกันจะกลมกลืนกันได้หรือไม่ {GC 319.3}

เขามุ่งมั่นละทิ้งความคิดเห็นที่เขาเคยมีมาทั้งหมด และจงใจใช้หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ เขาเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อด้วยข้อพระคัมภีร์โดยอาศัยความช่วยเหลือจากข้อพระคัมภีร์ที่อ้างอิงในเนื้อหาและจากหนังสือคำศัพท์สัมพันธ์ เขาศึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างมีระบบตั้งแต่พระธรรมปฐมกาล เขาอ่านทีละข้อศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยอัตราเร็วที่ไม่เร็ว

เกินกว่าที่จะเข้าใจความหมายของข้อพระคัมภีร์เป็นตอนๆ และไม่รู้สึกลำบากใจกับข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นๆ อีกต่อไป เมื่อเขาพบเรื่องใดที่ไม่ชัดเจน เขาก็จะนำข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นมาเปรียบเทียบกับข้อพระธรรมอื่นที่ดูว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขากำลังศึกษาอยู่ ทุกคำที่อยู่ในพระคัมภีร์ผ่านการพิจารณาอย่างเหมาะสมตามหัวข้อที่อยู่ในข้อพระคัมภีร์นั้น และถ้าหากมุมมองเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่างๆ มีความเกี่ยวพันกันอยู่แล้ว ข้อความเหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาอีกต่อไป ด้วยประการฉะนี้ เมื่อใดก็ตามที่เขาพบข้อความที่เข้าใจยาก เขาก็จะพบคำอธิบายในส่วนอื่นของพระคัมภีร์ ในขณะที่เขาศึกษาพระคัมภีร์พร้อมกับการอธิษฐานอย่างร้อนรนจริงใจเพื่อขอความเข้าใจจากพระเจ้า ข้อความที่เขาไม่เข้าใจก็จะได้รับความกระจ่าง เขาสัมผัสกับความจริงที่ผู้ประพันธ์สวดดีเขียนไว้ว่า “การอธิบายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” สวดดี 119: 130 {GC 320.1}

เขาศึกษาพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ด้วยความสนใจยิ่ง เขาใช้หลักการการแปลความหมายพระคัมภีร์เช่นเดียวกับที่ใช้ในพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ และพบว่า เขาเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ได้ ซึ่งสร้างความยินดีอย่างยิ่งให้กับเขา เขาเห็นคำพยากรณ์เท่าที่เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นตรงตามที่บันทึกไว้ ส่วนตัวเลขสัญลักษณ์ อุทาหรณ์ การเปรียบเทียบ

และอื่นๆ ล้วนอธิบายส่วนเกี่ยวข้องที่สัมพันธ์กัน หรือข้อความที่ใช้บรรยายเพื่ออธิบายข้อพระคัมภีร์อื่นๆ และเมื่อนำมาใช้อธิบายแล้วก็ทำให้เข้าใจอย่างตรงไปตรงมา มิลเลอร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าพอใจยิ่งที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวิธีนี้ ด้วยว่าพระคัมภีร์มีระบบในการเปิดเผยความจริงที่ชัดเจนและเรียบง่ายจนผู้เดินเท้าธรรมดามักจะโง่เขลาก็ไม่อาจเข้าใจผิด” Bliss หน้า 70 ข้อแล้วข้อเล่าของสายโซ่แห่งความจริงตอบแทนความพยายามของเขา ในขณะที่เขาก้าวเดินไปที่ละก้าวเพื่อค้นหาเส้นทางที่ยิ่งใหญ่ของคำพยากรณ์ ทูตแห่งสวรรค์นำความคิดของเขาและเปิดเผยความหมายของพระคัมภีร์ให้เขาเข้าใจ {GC 320.2}

เขาใช้คำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตเป็นเกณฑ์เพื่อพิจารณาคำพยากรณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นในอนาคต เขาพึงพอใจว่าแนวคิดที่คนทั่วไปเชื่อกันอย่างแพร่หลายว่าการครอบครองฝ่ายจิตวิญญาณของพระคริสต์จะเกิดขึ้นหนึ่งพันปีก่อนสิ้นโลก ไม่ใช่เป็นเรื่องที่พระวจนะของพระเจ้าสอนไว้ หลักคำสอนนี้เน้นว่าหนึ่งพันปีก่อนการเสด็จมาของพระเป็นเจ้า จึงเลื่อนวันอันน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้าออกไปเสียยาวไกล ถึงแม้ว่าความคิดเช่นนี้จะสร้างความสบายใจให้ก็ตามที่ แต่เรื่องนี้ตรงกันข้ามกับคำสอนที่พระคริสต์และสาวกทั้งหลายของพระองค์สอนไว้ว่า ต้นข้าวสาลีและต้นข้าวละมานจะต้อง

โตขึ้นพร้อมๆ กันจนถึงเวลาเก็บเกี่ยวซึ่งหมายถึงวันที่โลกนี้สิ้นสุด เมื่อ “คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะเลวลง” เมื่อ “ในสมัยจะสิ้นยุคนั้น จะเกิดเหตุการณก่ิลึศ” และอาณาจักรแห่งความมืดจะยังคงดำเนินต่อไปจนพระเจ้าเป็นเจ้าเสด็จมา และ “จะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์” มัทธิว 13:30; 38-41 2 ทิโมธี 3:13, 1 (TBS1971) 2 เรสะโลนิกา 2:8 {GC 321.1}

หลักคำสอนเรื่องคนทั้งโลกจะกลับใจและการครอบครองฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่คริสตจักรในสมัยของอัครทูตสอน คริสเตียนทั่วไปไม่ยอมรับคำสอนนี้จนกระทั่งถึงช่วงประมาณต้นศตวรรษที่สิบแปด ผลลัพธ์ที่ได้นั้นชั่วร้ายเช่นเดียวกับคำสอนผิดอื่นๆ หลักคำสอนนี้สอนให้มนุษย์มองหาการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ว่าเป็นเรื่องไกลตัวและขัดขวางพวกเขาจากการเอาใจใส่เครื่องหมายต่างๆ ที่ประกาศถึงเวลาที่พระองค์ใกล้จะเสด็จมา คำสอนนี้ยังก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจและปลอดภัยที่ไม่มีหลักยึดเหนี่ยวและนำคนมากมายให้ละเลยการเตรียมตัวให้พร้อมซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา {GC 321.2}

มิลเลอร์ค้นพบว่าพระคริสต์จะเสด็จมาจริงและพระองค์จะเสด็จมาเองตามที่พระคัมภีร์สอนไว้ เปาโลกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระ

ดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า” 1 เรสะโลนิกา 4:16 และพระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “มนุษย์ทุกชาติทั่วโลก... จะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า ทรงฤทธานุภาพและพระรัศมีอย่างยิ่ง” “เพราะว่าฟ้าแลบจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกอย่างไร การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้น” มัทธิว 24:30, 27 พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับชาวสวรรค์ทั้งปวง “บุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมด” มัทธิว 25:31 “พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์มาด้วยเสียงแตรที่ตั้งมากและให้รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว” มัทธิว 24:31 {GC 321.3}

เมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้ชอบธรรมที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นจากความตายและผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ เปาโลกล่าวว่า “เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่จะถูกเปลี่ยนใหม่ทุกคนในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาโลครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีการเป่าแตรและพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลาย แล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่ เพราะว่าสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้ และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย” 1 โครินธ์ 15:51-53 และในจดหมายที่เขียนถึงชาวเรสะโลนิกา เปาโลกล่าวต่อไปหลังจากที่บรรยายถึง

เรื่องการเสด็จมาขององค์พระเป็นเจ้าว่า “ทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงรับพวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อม กับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์” 1 เธสะโลนิกา 4:16, 17 {GC 322.1}

ประชากรของพระเจ้าจะยังคงไม่ได้รับแผ่นดินของพระเจ้าจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมด แล้วพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ประชาชาติทั้งหมดจะมาประชุมกันเฉพาะพระพักตร์พระองค์และพระองค์จะทรงแยกพวกเขาออกจากกันเหมือนผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ พระองค์จะทรงจัดให้ฝูงแกะอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ และฝูงแพะอยู่เบื้องซ้าย ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสกับพวกผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ‘ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก’” มัทธิว 25:31-34 ข้อพระธรรมที่กล่าวมานี้ ทำให้มองเห็นว่า เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา คนที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาจากความตายปราศจากเน่าเปื่อย และคนที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ ด้วยการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่นี้ พวกเขาจึงพร้อมที่จะรับอาณาจักรของพระองค์

เพราะเปาโลกล่าวไว้ตั้งนั้ว่า “เนื้อและเลือดไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า และสิ่งที่เสื่อมสลายไม่มีส่วนในสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย” 1 โครินธ์ 15:50 มนุษย์ในเวลานี้มีสภาพมตะ เสื่อมสลายได้ แต่แผ่นดินของพระเจ้านั้น ไม่เสื่อมสลาย จะยืนยงตลอดไป ดังนั้น มนุษย์ในสภาพที่เป็นอยู่นี้จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะประทานความเป็นอมตะให้แก่ประชากรของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงเชิญชวนให้พวกเขามารับราชอาณาจักรซึ่งก่อนหน้านั้นพวกเขาเป็นแต่เพียงผู้รับมรดกเท่านั้น {GC 322.2}

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ รวมทั้งข้อพระคัมภีร์อื่นๆ พิสูจน์ให้สมองของมิลเลอร์เข้าใจอย่างชัดเจนว่าเหตุการณ์ที่คนทั่วไปคาดว่าจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ เช่นการครอบครองอย่างสันติทั่วจักรวาลและการจัดตั้งอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นบนโลก แท้ที่จริงแล้วจะเกิดขึ้นหลังการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ นอกจากนี้ หมายสำคัญทั้งหมดของยุคและสภาพของโลกนั้นก็กำลังเป็นไปตามที่คำพยากรณ์เกี่ยวกับวาระสุดท้ายที่บรรยายไว้ จากการศึกษาคัมภีร์เพียงอย่างเดียว เขาจึงสรุปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า ช่วงเวลาที่ยังมีเหลือไว้ให้กับโลกนี้กำลังจะถึงจุดจบ {GC 323.1}

เขากล่าวว่า “ยังมีหลักฐานอื่นที่ส่งผลอย่างจำเป็นในชีวิตต่อความคิดของข้าพเจ้านั้นคือลำดับเหตุการณ์ในพระคัมภีร์...

ข้าพเจ้าค้นพบว่าเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ล่วงหน้า เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และมักเกิดขึ้นตามเวลาที่กำหนดไว้ เวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีของเรื่องนี้จะท่วมโลก (ปฐมกาล 6:3) เจ็ดวันก่อนน้ำเริ่มท่วม พร้อมกับฝนที่ตกลงมาสี่สิบวันตามที่ทำนายไว้ (ปฐมกาล 7:4) พงศ์พันธุ์ของอับราฮัมจะต้องรอนแรมไปเป็นเวลาสี่ร้อยปี (ปฐมกาล 15:13) เวลาสามวันที่พนักงานเชิญถ้วยสวยและพนักงานขนมผืนเห็น (ปฐมกาล 40:12-20) เจ็ดปีของฟาโรห์ (ปฐมกาล 41:28-54) สี่สิบปีในป่ากันดาร (กันดารวิถี 14:34) การกันดารอาหารนานสามปีครึ่ง (1 พงษ์กษัตริย์ 17:1) [โปรดดู ลูกา 4:25]...การเป็นเชลยนานเจ็ดสิบปี (เยเรมีย์ 25:11) เจ็ดวาระของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ (ดาเนียล 4:13-16) และเจ็ดสัปดาห์ หกสิบสองสัปดาห์ และหนึ่งสัปดาห์ ที่รวมกันแล้วเป็นเจ็ดสิบสัปดาห์แห่งที่กำหนดไว้สำหรับชนชาติยิว (ดาเนียล 9:24-27) – เหตุการณ์ที่มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ซึ่งเคยเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งในคำพยากรณ์และได้เกิดขึ้นจริงตามคำทำนาย” Bliss หน้า 74, 75 {GC 323.2}

ดังนั้น เมื่อเขาค้นพบจากการศึกษาพระคัมภีร์ว่าลำดับช่วงเวลาต่างๆ ตามที่เขาเข้าใจนั้นไปสิ้นสุดลงที่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เขาจึงไม่อาจปฏิเสธและถือว่า “ทรงกำหนดเวลา” กิจการ 17:26 ไว้ ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ โมเสสกล่าวว่า “สิ่ง

ลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลายและของลูกหลานของเราเป็นนิตย์” และพระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะอาโมสว่า พระองค์จะ “ไม่ทรงทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ” เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29 อาโมส 3:7 ผู้ที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าจึงมั่นใจเมื่อพบกับเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์มนุษยชาติตามที่แจกแจงไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์แห่งความจริง {GC 324.1}

มิลเลอร์กล่าวต่อไปว่า “เมื่อข้าพเจ้ามั่นใจอย่างเต็มที่ว่า พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ (2 ทิโมธี 3:16) และไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความคิดของมนุษย์ แต่เขียนขึ้นโดยคนบริสุทธิ์ขณะที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 เปโตร 1:21) และเขียนบันทึกไว้เพื่อ ‘สั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังโดยความทรหดอดทน และโดยการหนุนใจจากพระคัมภีร์’ โรม 15:4 ข้าพเจ้าจึงถือว่า ลำดับเวลาที่อยู่ในพระคัมภีร์ก็เป็นส่วนหนึ่งในพระวจนะของพระเจ้า และจะต้องให้ความสนใจอย่างจริงจังเช่นเดียวกับพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระเมตตาเห็นว่าเหมาะสมที่จะเปิดเผยให้เราได้รับรู้ ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะมองข้ามช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์เหล่านี้” Bliss หน้า 75

{GC 324.2}

คำพยากรณ์ที่ดูว่าน่าจะชัดเจนที่สุดที่กล่าวถึงเรื่องเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองอยู่ในพระธรรมดาเนียล 8:14 “*อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ*” ดาเนียล 8:14 TKJV มิลเลอร์ใช้หลักการว่าพระคัมภีร์จะอธิบายพระคัมภีร์เอง เขาค้นพบว่าหนึ่งในคำพยากรณ์เป็นเครื่องหมายแทนเวลาหนึ่งปีของโลก (กัณฑ์วิธี 14:34; เอเสเคียล 4:6) เขายังเข้าใจว่าช่วงเวลา 2300 วันของคำพยากรณ์หรือปีตามที่เป็นจริงนั้นจะครอบคลุมเลยเวลาที่ให้ไว้แก่ชนชาติยิว ด้วยเหตุนี้ สถานบริสุทธิ์ [Sanctuary สถานบริสุทธิ์หรือสถานนมัสการเป็นคำเรียกพระวิหาร หรือสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้าของชาวยิวสมัยพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม] จึงไม่ได้หมายถึงสถานนมัสการของชาวยิว มิลเลอร์เห็นด้วยกับแนวคิดที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายของคริสเตียนในยุคนี้ว่า โลกนี้คือสถานนมัสการและด้วยเหตุนี้เขาจึงเข้าใจว่าการชำระสถานนมัสการที่พยากรณ์ไว้ในพระธรรมดาเนียล 8:14 หมายถึงการชำระโลกด้วยไฟเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง เขาสรุปว่า เมื่อเขาหาเวลาเริ่มต้นของ 2300 วันได้ เขาก็จะรู้อย่างมั่นใจถึงเวลาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองได้ ดังนั้น ก็จรรู้วันสิ้นสุดของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่นั้น ซึ่งเป็นวันที่สภาพทุกสิ่งในทุกวันนั้นรวมทั้ง “ความหยิ่ง อำนาง ความโอ้อวดและความอนิจจัง ความชั่ว

และการกดขี่จะยุติลง” เมื่อคำแห่งสาปจะถูก “กำจัดให้สิ้นไปจากโลก ความตายจะถูกทำลายไป บ่าเหน็จจะถูกมอบให้แก่บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะธรรมิกชนและทุกคนที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ และคนเหล่านั้นที่ทำลายโลกจะถูกทำลายทิ้งไป” Bliss หน้า 76 {GC 324.3}

มิลเลอร์ศึกษาคำพยากรณ์ต่อไปด้วยความตั้งใจใหม่และแน่วแน่ยิ่งขึ้น เขาอุทิศเวลาทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อศึกษาสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง และดึงดูดความสนใจของเขาไปทั้งหมด เขาไม่พบข้อมูลใดที่มีอยู่ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 8 ที่จะใช้เป็นข้อมูลเพื่อชี้ถึงเวลาเริ่มต้นของ 2300 วัน แม้ทูตสวรรค์กาเบรียลที่ได้รับพระบัญชาให้ไปอธิบายดาเนียลเพื่อให้เข้าใจนิมิต ก็อธิบายได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ในขณะที่เรื่องราวการกดขี่ข่มเหงอันน่ากลัวที่จะมายังคริสตจักรได้ถูกเปิดเผยออกให้แก่ นิมิตของผู้เผยพระวจนะนั้น เขาก็หมดแรง ทนไม่ไหวอีกต่อไป ทูตสวรรค์จึงจากเขาไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ดาเนียล “*อ่อนเพลียและนอนป่วยอยู่หลายวัน*” เขากล่าวว่า “*ข้าพเจ้าไม่สบายใจเพราะนิมิตและไม่เข้าใจเรื่องราวเลย*” ดาเนียล 8:27 {GC 325.1}

ถึงกระนั้น พระเจ้าทรงบัญชาผู้สื่อข่าวของพระองค์ว่า “*จงทำให้ชายผู้นั้นเข้าใจนิมิตนั้นเกิด*” พระบัญชานั้นจะต้องสำเร็จ ทูตสวรรค์ก็ทำตามพระบัญชา จึงกลับมาหาดาเนียลในภายหลัง และกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้เพื่อจะให้ความกระจ่างและความเข้าใจแก่ท่าน” “เพราะฉะนั้นจงพิจารณาคำตอบและเข้าใจนิมิตนั้น” ดาเนียล 8:27, 16; 9:22, 23, 25-27 มีเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในนิมิตของบทที่ 8 ที่ยังไม่มีคำอธิบาย นั่นคือ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลา คือช่วงเวลา 2300 วัน ดังนั้นทูตสวรรค์ที่กลับมาอธิบายจึงเน้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกาลเวลา {GC 325.2}

“มี 70 สัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิของท่าน...จงสังเกตและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยประมุขผู้ถูกเจิมไว้ก็เป็นเวลา 7 สัปดาห์และเยรูซาเล็มถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยลานเมืองเป็นเวลา 62 สัปดาห์ แต่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลายากลำบาก หลังจาก 62 สัปดาห์แล้ว ท่านผู้ถูกเจิมจะต้องถูกตัดออกและจะไม่มีอะไรเหลือ... ท่านจะทำพันธสัญญาอย่างมั่นคงกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ ท่านจะทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆ หยุดไปครึ่งสัปดาห์” ดาเนียล 9:24-27 {GC 326.1}

ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้ไปหาดาเนียลด้วยจุดประสงค์ที่เร่งด่วนเพื่ออธิบายนิมิตของบทที่ 8 ที่เขาไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลา คือ “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” ดาเนียล 8:14 TKJV หลังจากทูตสวรรค์พูดกับดาเนียลว่า “จงพิจารณาคำตอบและเข้าใจนิมิตนั้น”

ทูตสวรรค์นั้นเริ่มต้นกล่าวด้วยประโยคที่ว่า “มี 70 สัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิของท่าน” คำว่า “กำหนดไว้” นั้นมีความหมายว่า “ตัดออกมา” ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า 70 สัปดาห์ ซึ่งหมายถึง 490 ปี จะเป็นเวลาที่ถูกต้องออกมาให้กับชนชาวยิวโดยเฉพาะ แต่ช่วงเวลานี้จะถูกตัดออกจากที่ใด ในขณะที่ 2,300 วันเป็นช่วงเวลาเดียวที่กล่าวถึงในบทที่ 8 ดังนั้นช่วงเวลานี้จึงต้องเป็นช่วงเวลาที่ 70 สัปดาห์ถูกตัดออกมา 70 สัปดาห์ จึงต้องเป็นส่วนหนึ่งของ 2,300 วันและช่วงเวลาทั้งสองนี้จะต้องเริ่มต้นพร้อมกัน ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า 70 สัปดาห์นี้จะเริ่มต้นตั้งแต่มีคำสั่งให้ไปบูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ หากหาวันที่ออกคำสั่งนี้ได้ ก็จะหาจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาอันสำคัญยิ่งของ 2,300 วันได้อย่างแน่นอน {GC 326.2}

คำสั่งนี้พบอยู่ในพระธรรมเอสราบทที่ 7 ข้อ 12-26 เป็นกฤษฎีกาที่สมบูรณครบถ้วนที่สุดของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส กษัตริย์แห่งเปอร์เซียซึ่งได้ทรงบัญชาไว้ในปี ก.ค.ศ. 457 แต่พระธรรมเอสรา 6:14 บันทึกไว้ว่าพระนิเวศของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มนั้นก่อสร้างขึ้น “ตามกฤษฎีกาของไซรัสและดารีอัสและอารทาเซอร์ซีส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย” กษัตริย์ทั้งสามพระองค์นี้เป็นผู้ริเริ่ม สนับสนุน และทำให้กฤษฎีกานี้สำเร็จ ซึ่งทำให้คำพยากรณ์เกิดขึ้นอย่างเสร็จสมบูรณ์และเป็นจุดเริ่มต้นของ 2,300 ปี เมื่อเอา ก.ค.ศ.

457 เป็นปีที่ประกาศคำสั่ง ทุกๆ สิ่งที่จะเจาะจงของคำพยากรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 70 สัปดาห์จึงเกิดขึ้นจริง {GC 326.3}

“นับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยประมุขผู้ถูกเจิมไว้ก็เป็นเวลา 7 สัปดาห์ และ...เวลา 62 สัปดาห์” นั่นคือเวลา 69 สัปดาห์หรือ 483 ปี กฎฎีกาของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสมีผลบังคับใช้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ก.ค.ศ. 457 เมื่อนับตั้งแต่นั้นไปอีก 483 ปี เวลานั้นจะไปสิ้นสุดที่ ค.ศ. 27 (โปรดดูภาคผนวก) ในเวลานั้นเหตุการณ์ที่พยากรณ์ไว้ก็เกิดขึ้นจริง คำว่า “พระเมสสิยาห์” หมายถึง “ผู้ถูกเจิม” ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 27 ยอห์นให้บังพิตสมาแก่พระคริสต์และพระวิญญาณทรงเจิมพระองค์ อัครสาวกเปโตรเป็นพยานว่า “พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชาวนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพ” กิจการ 10:38 และพระเจ้าช่วยให้รอดเองทรงเปิดเผยว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้” ลูกา 4:18 หลังจากพระคริสต์ทรงรับบังพิตสมาแล้ว พระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลี “ทรงประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าโดยตรัสว่า ‘เวลากำหนดมาถึงแล้ว’” มาระโก 1:14, 15 {GC 327.1}

“ท่านจะทำพันธสัญญาอย่างมั่นคงกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์” หนึ่งสัปดาห์ในที่นี้เป็นสัปดาห์สุดท้ายของ 70 สัปดาห์ เป็นเจ็ดปีสุดท้ายของช่วงเวลา

ที่ถูกตัดไว้ให้สำหรับชาวยิวโดยเฉพาะ ช่วงเวลานี้ครอบคลุมจาก ค.ศ. 27 จนถึง ค.ศ. 34 ในช่วงแรกพระคริสต์เองทรงเป็นผู้ยื่นคำเชื่อเชิญแก่ชาวประเสริฐให้กับชนชาติยิวและในช่วงหลังสาวกของพระองค์เป็นผู้กระทำการต่อ ในขณะที่อัครสาวกดำเนินการประกาศข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดตรัสบัญชาว่า “อย่าไปยังที่อยู่ของพวกต่างชาติและอย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย แต่ว่าจงไปหาแกะหลงของวงศาวานอิสราเอลนั่นดีกว่า” มัทธิว 10:5, 6 {GC 327.2}

“ท่านจะทำให้การถวายเป็นบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆ หยุตไปครึ่งสัปดาห์” ในปี ค.ศ. 31 หรือสามปีครึ่งหลังจากที่พระองค์ทรงรับบังพิตสมา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงบนกางเขน ด้วยการถวายบูชาอันยิ่งใหญ่บนกางเขน คาลวารี่นี้เอง ทำให้ระบบการถวายบูชาที่ขึ้นไปยังพระเมฆไปดกของพระเจ้าซึ่งทำกันมานานถึงสี่พันปีสิ้นสุดลง ลูกแกะที่แท้จริงมาแทนที่ลูกแกะที่เป็นแบบจำลอง และที่นั่นก็ได้ทำให้การถวายสัตวบูชาต่างๆ และเครื่องบูชาอื่นๆ ของระบบพิธีการถวายสัตวบูชาทั้งหมดมาถึงจุดสิ้นสุด {GC 327.3}

เจ็ดสิบสัปดาห์หรือ 490 ปี ที่จัดไว้ให้กับชาวยิวโดยเฉพาะได้สิ้นสุดลงตามที่กล่าวไว้ข้างต้นในปี ค.ศ. 34 ในช่วงเวลานั้น ชนชาติยิวผ่านทางการกระทำของสภาชนเฮตรินของชาวยิวได้ประทับตรา

ปฏิเสขไม่รับข่าวประเสริฐโดยการพลีชีพ เพื่อความเชื่อของสเทเฟนและการกตขี้ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์ ภายหลังจากนั้นพระกิตติคุณแห่งความรอดนี้จึงไม่ได้จำกัดไว้สำหรับผู้ที่เลือกสรรไว้แล้วเท่านั้น อีกต่อไป แต่ได้ถูกประทานให้กับโลก การกตขี้ข่มเหงบังคับให้สาวกทั้งหลายหนีออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม “กระจ่ายไป ก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น” *“ฟิลิปไปยังเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง”* ด้วยการทรงนำของพระเจ้า เปโตรประกาศพระกิตติคุณให้กับนายร้อยโครเนลิอัส ผู้ยาเกรงพระเจ้าที่เมืองซีซารียาและเปาโลผู้มีจิตใจอันแรงกล้ากลับใจมามีความเชื่อในพระคริสต์รับบัญชาให้นำข่าวดีแห่งพระกิตติคุณ *“ไปไกล ไปหาบรรดาคนต่างชาติ”* กิจการ 8:4, 5; 22:21 {GC 328.1}

เมื่อมาถึงจุดนี้ ก็จะเห็นว่า คำพยากรณ์เหล่านี้เกิดขึ้นจริงอย่างเหลือเชื่อ และปี ค.ศ. 457 จึงเป็นจุดเริ่มต้นของ 70 สัปดาห์อย่างไม่ต้องสงสัย และไปสิ้นสุดที่ปี ค.ศ. 34 จากข้อมูลเหล่านี้จึงไม่ยากที่จะหาวันสิ้นสุด 2,300 วัน 70 สัปดาห์ หรือ 490 ปี ที่ต้องลบออกไปจาก 2,300 วัน ทำให้มีเวลาเหลืออยู่ 1,810 วัน ภายหลังจาก 490 วันสิ้นสุดไปแล้ว ยังมี 1,810 วันที่จะเกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ นับจาก ค.ศ. 34 ไป 1,810 วัน เวลานั้นจะไปสิ้นสุดลงที่ปี ค.ศ. 1844 ผลที่ตามมาคือ 2,300 วันแห่งพระธรรมดาเนียลจะสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ตามที่ทูตสวรรค์ของ

พระเจ้ากล่าวไว้ว่า เมื่อช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่นี้สิ้นสุดลง *“สถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ”* ดังนั้น เวลาสำหรับการชำระสถานนมัสการซึ่งเชื่อกันอย่างกว้างขวางทั่วไปว่าจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาจึงเป็นวันที่ถูกกำหนดออกมาอย่างชัดเจน {GC 328.2}

ในช่วงแรก มิลเลอร์และผู้ร่วมงานเชื่อว่าเวลา 2,300 วันจะสิ้นสุดลงในช่วงฤดูใบไม้ผลิของ ค.ศ. 1844 แต่ทว่าคำพยากรณ์ได้ชี้ไปที่ช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีนั้น (โปรดดูภาคผนวก) ความเข้าใจผิดในจุดนี้ นำความผิดหวังและความมุงงมมาให้กับผู้ที่ยึดติดอยู่กับช่วงเวลาอันแรกว่าเป็นวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา แต่เหตุการณ์นี้ไม่กระทบต่อเหตุผลอันหนักแน่นซึ่งแสดงให้เห็นว่าระยะเวลา 2,300 วันสิ้นสุดลงที่ปี ค.ศ. 1844 และเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่มีความหมายถึงการชำระสถานนมัสการจะต้องเกิดขึ้น {GC 328.3}

มิลเลอร์ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปเหมือนกับที่เขาทำมาแล้วเพื่อพิสูจน์ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เขาทราบ ตั้งแต่ มิลเลอร์เริ่มศึกษาเรื่องนี้ เขาไม่ได้คาดคิดแม้แต่เพียงนิดเดียวว่าจะได้ข้อสรุปดังที่เขาได้มาในเวลานี้ เขาเองก็แทบจะไม่เชื่อผลจากการค้นคว้าของเขา แต่หลักฐานจากพระคัมภีร์นั้นชัดเจนและหนักแน่นมากจนไม่อาจตัดออกไปได้ {GC 329.1}

เขาใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์นานถึงสองปี จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1818 เขาเชื่อมั่น

อย่างแน่แน่วว่ายังมีเวลาอีกเพียง 25 ปี ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด มิลเลอร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องพูดถึงความสุขที่ท่วมท้นอยู่ในใจของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ามองเห็นความหวังในภายภาคหน้าที่น่าปีติยินดีหรือไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงความหวังใจอันเร้าร้อนของจิตวิญญาณของข้าพเจ้าที่จะได้มีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดีของผู้ที่ได้รับความรอด บัดนี้ พระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มใหม่สำหรับข้าพเจ้า แท้จริงแล้วพระคัมภีร์เป็นศูนย์รวมของเหตุผล คำสอนทุกเรื่อง ที่ข้าพเจ้าเคยมองดูมืดมน ลึกลับหรือไม่ชัดเจนหายไปจากความคิดของข้าพเจ้า ด้วยแสงสว่างสดใสที่มาจากหนังสือศักดิ์สิทธิ์และความจริงนั้น ช่างสว่างและเจิดจ้าเพียงไร ความขัดแย้งและความไม่แน่นอนที่ข้าพเจ้าเคยพบในพระวจนะก็หายไปจนหมด ถึงแม้จะมีอยู่อีกหลายตอนที่ข้าพเจ้ายังไม่พอใจกับความเข้าใจที่ยังไม่เต็มที่ แต่ข้าพเจ้าก็ได้รับความกระจ่างอย่างเพียงพอที่มาจากพระคัมภีร์ เพื่อส่องเข้าไปในความคิดที่มีดมของข้าพเจ้า จนทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขในการศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าข้าพเจ้าจะหาข้อสรุปเช่นนี้จากคำสอนในพระคัมภีร์ได้” Bliss หน้า 76, 77 {GC 329.2}

“ด้วยความเชื่อมั่นอันแรงกล้าว่า เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่ถูกทำนายล่วงหน้าไว้ในพระคัมภีร์กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า เกิด

มีคำถามกระทบกลับมายังข้าพเจ้าด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ ถึงหน้าที่ของข้าพเจ้าที่มีต่อโลก ในหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความคิดของข้าพเจ้า” *Ibid.* หน้า 81 เขาทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจะรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องแบ่งปันแสงสว่างที่เขาได้รับให้แก่ผู้อื่น เขาคาดว่าเขาจะต้องเผชิญกับการต่อต้านจากคนที่ไม่เชื่อ แต่เขาก็มั่นใจว่าคริสเตียนทุกคนคงจะชื่นชมยินดีในความหวังใจที่จะพบกับองค์พระผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขาอ้างว่ารัก เขากลับเพียงอย่างเดียวว่า ในท่ามกลางความชื่นชมยินดีอย่างสุดซึ้งของการได้รับความรอดในเวลาอันรวดเร็ว นั้น คนจำนวนมากอาจจะรับหลักคำสอนโดยไม่ได้อาศัยหลักความจริงที่มีอยู่ในพระคัมภีร์เสียก่อน เขาจึงลังเลไม่อยากจะประกาศออกไป โดยเกรงว่าเขาอาจจะผิดพลาด และนำผู้อื่นให้หลง ดังนั้น เขาจึงกลับไปทบทวนหลักฐานต่างๆ ที่สนับสนุนข้อสรุปของเขา และเพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบถึงข้อยุ่งยากทุกข้อที่เข้ามาในความคิดของเขา เขาพบว่าความขัดแย้งต่างๆ ค่อยๆ เลือนหายไปภายใต้แสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้า ดังหมอกหายไปเมื่อได้รับลำแสงจากดวงอาทิตย์ เขาใช้เวลาศึกษาเช่นนี้ถึงห้าปี จนเขามั่นใจจุดยืนของเขาว่าถูกต้องที่สุด {GC 329.3}

บัดนี้ หน้าที่ที่จะต้องเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบถึงสิ่งที่เขาเชื่อซึ่งพระคัมภีร์สอนไว้ อย่างชัดเจนนับค้นเขาด้วยแรงกระตุ้นใหม่ เขาพูดว่า “ในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่นั้น

เรื่องนี้ตั้งก้องอยู่ในหูของข้าพเจ้าตลอดเวลา 'ไป จงไปบอกโลกถึงภัยอันตรายของเขา' ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ปรากฏขึ้นมาในความคิดของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา "ถ้าเรากล่าวแก่คนอธรรมว่า 'โอ คนอธรรม เจ้าจะต้องตายแน่' แต่เจ้าไม่ได้กล่าวเตือนคนอธรรมให้กลับจากทางของเขา คนอธรรมนั้นจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเรื่องโลहितของเขา แต่ถ้าเจ้าได้เตือนคนอธรรมให้หันกลับจากทางของเขา แต่เจ้าไม่หันกลับจากทางของเขา เขาจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปของเขา แต่เจ้าจะช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด" เอเสเคียล 33:8, 9 ข้าพเจ้ารู้สึกว้า หากคนชั่วได้รับคำเตือนมากพอ จะมีคนจำนวนมากมายจากคนเหล่านี้ที่จะกลับใจ และหากพวกเขาไม่ได้รับคำเตือน ข้าพเจ้าอาจต้องรับผิดชอบต่อโลहितของพวกเขา" Bliss หน้า 92 {GC 330.1}

เขาเริ่มเสนอแนวคิดของตนขณะอยู่กับเพื่อนฝูงเป็นการส่วนตัวเท่าที่โอกาสจะเอื้ออำนวย เขาอธิษฐานขอเพื่อมีผู้รับใช้คนใดตระหนักถึงความสำคัญและร่วมทุกข์กับการเผยแพร่เรื่องนี้ แต่เขาไม่อาจกำจัดความคิดว่าการประกาศคำเตือนนี้เป็นหน้าที่ของตัวเอง "จงออกไปบอกเรื่องนี้ให้โลกรู้ เราจะทวงถามเลือดของพวกเขาจากมือของเจ้า" ประโยคนี้ย้อนกลับเข้ามาในความคิดของเขาอยู่เรื่อยๆ เขาริรออยู่นานถึง 9 ปี ภาวะนี้ยังคงบีบคั้นจิตใจของเขา ตราบจนกระทั่งใน

ปี ค.ศ. 1813 เขาจึงเริ่มนำเสนอที่มาของความเชื่อของเขาต่อหน้าสาธารณชนเป็นครั้งแรก {GC 330.2}

ตั้งเช่นเอลีซาถูกเรียกออกมาจากการเดินทางหลังโคในทุ่งนาเพื่อรับเสด็จคลุมของการถวายตัวในหน้าที่ของผู้เผยพระวจนะ มิลเลอร์ก็ได้รับการทรงเรียกให้ตั้งคันไถ และเปิดเผยความลึกลับในอาณาจักรของพระเจ้าให้แก่ประชาชน เขารับหน้าที่ด้วยความหวั่นไหว เขานำผู้ฟังไปที่ละชั้น ทีละตอน จากช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ไปจนถึงการปรากฏตัวครั้งที่สองของพระคริสต์ ทุกครั้งที่เขาประกาศ เขาได้รับกำลังและมีความกล้ามากยิ่งขึ้นเมื่อเขามองเห็นว่าคำพูดของเขากระตุ้นความสนใจอย่างกว้างขวาง {GC 331.1}

มิลเลอร์จะยอมนำเสนอแนวคิดของเขาต่อที่ชุมชนก็ต่อเมื่อได้รับการร้องขอจากบรรดาพี่น้องของเขา ซึ่งเขาถือว่าคำขอร้องเหล่านั้นเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้า ในเวลานี้เขาอายุ 50 ปีแล้ว เขาไม่คุ้นเคยกับการพูดในที่สาธารณะ และรู้สึกทุกข์ใจกับความรู้สึกว่าเขาไม่คู่ควรกับงานที่อยู่เบื้องหน้าเขา แต่เมื่อเขาเริ่มต้นทำงาน งานของเขาได้รับพระพรในลักษณะพิเศษที่ช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด การบรรยายครั้งแรกของเขาก่อให้เกิดการตื่นตัวทางศาสนา สมาชิกทั้งหมดจากสิบสามครอบครัวยกเว้นเพียงสองคนกลับใจ เขาได้รับการขอร้องให้ไปพูดที่อื่นทันที และเกือบทุกแห่งที่เขาไปทำงานเกิดการฟื้นฟูในพระราชกิจของ

พระเจ้า คนบาปกลับใจ คนที่เป็นคริสเตียนได้รับการหนุนใจให้มอบถวายตัวมากยิ่งขึ้น และคนที่นับถือเทวเบกขานิยมและคนไม่เชื่อเรื่องพระเจาก็ได้รับทราบความจริงในพระคัมภีร์และศาสนาของคริสเตียน คำพยานของผู้ที่เขาทำงานด้วยนั้นพูดถึงเขาว่า “เขาเข้าถึงความนึกคิดของคนระดับหนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในแวดวงอิทธิพลของคนอื่น” *Ibid.* หน้า 138 คำเทศนาของเขาถูกจัดวางไว้เพื่อให้ปลุกความนึกคิดของสาธารณชนให้รับรู้เรื่องยิ่งใหญ่ทางศาสนา และเพื่อหยุดยั้งการก้าวหน้าของฝ่ายโลกและฝ่ายเนื้อหนังของคนในยุคนั้น {GC 331.2}

ในแทบทุกเมืองมีคนนับสิบ บางแห่งก็นับร้อยที่กลับใจจากผลของการเทศนาของเขา ในที่หลายแห่ง คริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆ เกือบทุกนิกายเปิดประตูต้อนรับเขา และคำเชิญให้เขาไปทำงานก็มักมาจากผู้รับใช้ของโบสถ์ต่างๆ เขามีกฎที่ยึดไว้อย่างไม่แปรเปลี่ยนก็คือเขาจะไม่ไปทำงานในที่ที่เขาไม่ได้รับเชิญ แต่กระนั้น ในไม่ช้า เขาก็พบว่าเขาตอบสนองคำเชิญที่เข้ามานั้นไม่ได้กว่าครึ่ง มีคนมากมายที่ไม่ยอมรับแนวคิดของเขาเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาครั้งที่สอง แต่ก็ยอมรับเรื่องของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และเวลาที่เสด็จกลับมาขึ้นอยู่กับใจมากและจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมในเมืองใหญ่หลายเมือง ผลการทำงานของเขาคำทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด พ่อค้าสุราเลิกขายเหล้าและ

ปรับเปลี่ยนร้านค้าให้เป็นห้องประชุม บ่อนการพนันต้องปิดตัวลง คนไม่เชื่อพระเจ้า กลุ่มเทวเบกขานิยม กลุ่มคนที่นับถือทุกอย่าง และแม้กระทั่งคนเสเพลที่สุดก็ยังปฏิรูป มีบางคนเหล่านี้ไม่ได้ไปโบสถ์มาหลายปีแล้ว มีการจัดประชุมอธิษฐานในคริสตจักรนิกายต่างๆ ในห้องพักต่างๆ มีนักธุรกิจมาชุมนุมกันในช่วงกลางวันเพื่ออธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้า ตลอดเกือบทุกชั่วโมง ไม่มีเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น แต่โดยทั่วไปแล้ว มีแต่ความเคร่งขรึมในความนึกคิดของทุกคน ผลงานของเขามีลักษณะคล้ายคลึงกับการปฏิรูปศาสนาในยุคก่อน คือมุ่งหมายให้เข้าใจและปลุกความสำนึกให้ตื่นขึ้นมามากกว่าที่จะปลุกความตื่นเต้นทางอารมณ์ {GC 331.3}

ในปี ค.ศ. 1833 มิลเลอร์ได้รับใบอนุญาตให้เทศนาจากคริสตจักรแบ็บติสต์ที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ ศาสนาจารย์มักมายในนิกายนี้ยอมรับการทำงานของเขา และภายใต้ใบอนุญาตที่มิลเลอร์ได้รับอย่างเป็นทางการ จึงทำให้เขาทำงานของเขาต่อไป เขาเดินทางและเทศนาสั่งสอนอย่างไม่มีความหยุด แม้ว่าตัวเขาเองจะทำงานจำกัดอยู่ในแถบบริเวณนิวยอร์กแลนด์และมลรัฐในแถบกลางก็ตามที เป็นเวลาหลายปีที่ค่าใช้จ่ายของเขามาจากกระเป๋าของเขาเองและเขาไม่เคยได้รับเงินเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ที่เขาได้รับเชิญ ด้วยประการฉะนี้ เขาไม่ได้รับประโยชน์ทางการเงินจาก

งานที่เขาทำในชุมชนเลย แต่กลับมีผลอย่างหนักต่อทรัพย์สินของเขาซึ่งค่อยๆ ลดลงไปอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลานี้ เขาเป็นพ่อในครอบครัวใหญ่ แต่พวกเขาเป็นคนประหยัดและขยันขันแข็ง ฟาร์มของเขาจึงสามารถคงอยู่ได้ เช่นเดียวกับตัวเขาเองก็ยังอยู่รอด {GC 332.1}

ในปี ค.ศ. 1833 สองปีหลังจากที่ มิลเลอร์เริ่มเทศนาในที่สาธารณะ หลักฐานสุดท้ายที่เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาในไม่ช้าตามที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสัญญาไว้ก็เกิดขึ้น พระเยซูตรัสว่า “ดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้าสวรรค์” มัทธิว 24:29 และขณะที่ยอห์นเห็นในนิมิต เป็นภาพที่ประกาศวันของพระเจ้า ท่านประกาศไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า “และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงมาบนแผ่นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่อที่ถูกลมแรงพัดจนผลที่ยังไม่สุกหล่นลงมา” วิวรณ์ 6:13 คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นจริงอย่างน่าประหลาดใจและสะดุดตาในเหตุการณ์ฝนดาวตกของวันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 1833 นั่นเป็นภาพฝนดาวตกที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและน่าประหลาดใจอย่างที่ไม่เคยมีการบันทึกมาก่อนว่า “ทั่วท้องฟ้าของประเทศสหรัฐอเมริกาในขณะนั้น ลุกเป็นไฟอย่างน่าตกใจกลัว ไม่เคยมีปรากฏการณ์ใดเกิดขึ้นในท้องฟ้าของประเทศนี้ ตั้งแต่มีการอพยพมาตั้งถิ่นฐานที่นี่ โดยคนในสังคมส่วนหนึ่งมองดูเหตุการณ์นี้ด้วยความชื่นชมยิ่ง แต่คนอีกกลุ่มหนึ่งมองดูด้วยความกลัวและความ

ตื่นตระหนก” “ความมืดงามอันเลอเลิศและน่ากลัวยังคงประทับอยู่ในความทรงจำของคนมากมาย...ไม่เคยมีฝนตกแรงเท่ากับฝนดาวตกที่ตกลงมายังโลก ซึ่งเหมือนกันในทุกทิศ ทั้งทิศตะวันออก ตก เหนือ และใต้ กล่าวได้คำเดียวว่า ดูเหมือนว่ามี การเคลื่อนไหวทั่วทั้งท้องฟ้า...ศาสตราจารย์ซิลลีแมน [Silliman] บรรยายไว้ในวารสารว่าเป็นภาพที่ปรากฏทั่วทั้งท้องฟ้าในทวีปอเมริกาเหนือ...ตั้งแต่ตีสองจนถึงแสงตะวันขึ้นอย่างเต็มที่ ท้องฟ้าแจ่มใส และไม่มีเมฆ ความสว่างสุกใสที่ไม่หยุดหย่อนยังคงส่องแสงประกายตลอดทั่วทั้งท้องฟ้า” R. M. Devens, *American Progress; or, The Great Events of the Greatest Century* บทที่ 28 ย่อหน้าที่ 1-5 {GC 333.1}

“แน่นอน ไม่มีคำพูดใดที่จะบรรยายความยิ่งใหญ่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น...ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์จะจินตนาการความงดงามของสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้ ดูประหนึ่งว่าดวงดาวทั้งหมดของทั่วทั้งท้องฟ้ามาชุมนุมกันที่จุดหนึ่งใกล้กลางฟ้าและยิงออกมาพร้อมๆ กัน ด้วยความเร็วของสายฟ้าแลบ ไปยังขอบฟ้าทุกด้าน แต่ดาวเหล่านั้นก็ไม่หมด ดวงดาวนับพันๆ ดวงพุ่งออกมาตามทางของดวงดาวนับพันๆ ดวง ดูประหนึ่งว่าดาวเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการณ์นี้โดยเฉพาะ” F. Reed, in the *Christian Advocate and Journal*, 13 ธันวาคม 1833 “ผลมะเดื่อที่ร่วงหล่นลงมาจากต้นมะเดื่อเมื่อถูกลมแรง

พดจึงน่าจะเป็นคำบรรยายภาพที่ถูกต้องกว่า เป็นภาพที่ไม่อาจมองดูได้ “The Old Countryman,” ใน *Portland Evening Advertiser*, 26 พฤศจิกายน 1833 {GC 333.2}

ในวารสารพาณิชย์ของรัฐนิวเจอร์ซีย์ฉบับวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1833 ตีพิมพ์บทความที่ยาวบทหนึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์อัศจรรย์ที่เกิดขึ้นว่า “ข้าพเจ้าคิดว่า คงไม่มีนักปรัชญาหรือนักการศึกษาใดเคยเล่าถึงหรือบันทึกเหตุการณ์เช่นที่เกิดขึ้นเมื่อเช้าวันนี้ ผู้เผยแพร่พระวจนะทำนายไว้อย่างแม่นยำเมื่อหนึ่งพันแปดร้อยปีที่แล้ว หากเรามีปัญหาทำความเข้าใจคิดว่าดาวตกหมายถึงดาวที่ตกลงมา...ในแง่หนึ่งที่ว่ามันเป็นไปได้ที่เป็นเช่นนั้นจริง” {GC 334.1}

นั่นคือเหตุการณ์ที่เป็นหมายสำคัญสุดท้ายของการเสด็จกลับมาของพระองค์ ซึ่งพระเยซูทรงเตือนสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้วก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” มัทธิว 24:33 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ยอห์นเห็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นตามมา ท้องฟ้าเปิดออกเหมือนดั่งหนังสือที่ม้วน แผ่นดินไหวภูเขาและเกาะต่างๆ เคลื่อนตัวไปจากที่ของมัน และคนชั่วตกอยู่ในความกลัวพยายามหาที่หลบไปให้พ้นจากพระพักตร์ของบุตรมนุษย์ วิวรณ์ 6:12-17 {GC 334.2}

คนมากมายที่เห็นดวงดาวตกลงมานั้น

มองดูเหตุการณ์นี้ว่าเป็นการประกาศถึงการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง “เป็นเหตุการณ์ที่น่ากลัว เป็นเหตุการณ์ที่น่าหน้า เป็นสัญลักษณ์แห่งความเมตตาของวันยิ่งใหญ่และน่ากลัวนั้น” “The Old Countryman,” in *Portland Evening Advertiser*, 26 พฤศจิกายน 1833 ด้วยเหตุนี้ ประชาชนจึงต่างหันเหความสนใจไปยังคำพยากรณ์ที่จะเกิดขึ้น และทำให้คนมากมายสนใจคำเตือนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง {GC 334.3}

ในปี ค.ศ. 1840 มีเหตุการณ์สำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นตามที่พยากรณ์ไว้ ซึ่งสร้างความสนใจอย่างยิ่งใหญ่ให้กับคนจำนวนมาก สองปีก่อนหน้านั้น โยเซียห์ ลิทซ์ [Josiah Litch] ผู้รับใช้แนวหน้าคนหนึ่งซึ่งประกาศเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู ตีพิมพ์บทความเรื่องของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 9 ซึ่งทำนายถึงการล่มสลายของอาณาจักรออตโตแมน [Ottoman Empire] ตามที่เขาคำนวณไว้นั้น อำนาจของอาณาจักรนี้จะถูกสลายลงใน “ช่วงราวเดือนสิงหาคมของปี ค.ศ. 1840” และเพียงไม่กี่วันก่อนหน้าที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น เขาเขียนว่า “ถ้าจะให้ช่วงเวลาแรกคือ 150 ปีเกิดขึ้นก่อนที่เดียดโคเซส [Deacozes] ขึ้นครองราชย์ตามความยินยอมของชาวเติร์ก และเมื่อช่วงเวลาแรกสิ้นสุดลง ช่วงเวลา 391 ปีกับอีก 15 วันต่อมาก็จะเริ่มขึ้น ซึ่งช่วงเวลาที่สองนี้จะสิ้นสุดลงในวันที่ 16 สิงหาคม ค.ศ. 1840 คือเมื่อคาดการณ์ว่า

อำนาจของโอโตแมนในเมืองคอนสแตนติโนเปิลจะสูญสิ้นลง และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นตามนี้” Josiah Litch, in *Signs of the Times, and Expositor of Prophecy*, 1 สิงหาคม 1840 {GC 334.4}

ตรงตามเวลาที่กำหนด ประเทศตุรกีโดยทางเอกอัครราชทูตได้ขอการคุ้มครองจากอำนาจพันธมิตรของทวีปยุโรปและด้วยการกระทำนี้ได้กำหนดเองให้ไปอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศคริสเตียน เหตุการณ์เกิดขึ้นตรงตามที่พยากรณ์ไว้ (โปรดดูภาคผนวก) เมื่อเรื่องนี้เป็นที่ประจักษ์แล้ว ผู้คนจึงมั่นใจว่าหลักการที่ มิลเลอร์และเพื่อนๆ ใช้แปลความหมายของคำพยากรณ์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้การเคลื่อนไหวของเรื่องการเสด็จกลับมา นั้นมีน้ำหนัก คนมีความรู้และมีตำแหน่งเข้าร่วมงานกับ มิลเลอร์ ในงานการประกาศและในงานตีพิมพ์เผยแพร่แนวคิดของเขา และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1840 จนถึง 1844 งานนี้จึงแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว {GC 335.1}

วิลเลียม มิลเลอร์เป็นคนที่กำลังทางความคิดที่เข้มแข็ง เขามีระเบียบทั้งทางแนวคิดและการศึกษา และเขาเพิ่มพูนสิ่งเหล่านี้ด้วยสติปัญญาแห่งสวรรค์โดยเชื่อมโยงตัวเองกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งของปัญญาทั้งหลาย เขาเป็นชายที่มีคุณค่าไม่ว่าที่ใดที่ผู้คนให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ซื่อสัตย์และศีลธรรมที่เป็นเลิศ เขาก็จะได้รับความเคารพและความนับถือ

มิลเลอร์เป็นคนมีจิตใจที่เต็มไปด้วยความเมตตาอย่างแท้จริง รวมกันกับความถ่อมตนตามแบบฉบับของคริสเตียนและอำนาจในการควบคุมตนเอง เขาเอาใจใส่และสุภาพอ่อนโยนต่อทุกคน พร้อมทั้งจะฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่นและซึ้งซ้อโต้แย้งของพวกเขา เขาใช้พระคำของพระเจ้าทดสอบทฤษฎีและหลักคำสอนทั้งหมดโดยปราศจากอคติและไม่ใช้อารมณ์ และความมีเหตุมีผลของเขาและความรอบรู้ในพระคัมภีร์ ทำให้เขาโต้แย้งความผิดและเปิดโปงความเท็จได้ GC 335.2}

แต่ถึงกระนั้น งานที่เขาทำก็ไม่ได้ทำโดยไม่มี การต่อต้านที่รุนแรง เหมือนเช่นนักปฏิรูปในอดีต ครูสอนศาสนาในคริสตจักรที่โด่งดังไม่ยอมรับมุมมองที่เขาเสนอ เพราะว่า พวกเขาไม่สามารถพิสูจน์จุดยืนของตนด้วยข้อพระคัมภีร์ พวกเขาจึงใช้คำพูดและคำสอนของมนุษย์ รวมทั้งวิธีปฏิบัติที่คนในอดีตส่งต่อกันมา แต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นคำพยานเดียวที่นักเทศน์แห่งความจริงเรื่องการเสด็จกลับมายอมรับ “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้น” เป็นคำขวัญของพวกเขา เมื่อคนที่ต่อต้านไม่สามารถหาข้อโต้แย้งจากพระคัมภีร์ พวกเขาใช้วิธีการหัวเราะเยาะและการเหยียดหยัน พวกเขาใช้เวลาเงินทองและความสามารถทำลายคนที่ความผิดเดียวของเขาคือการรอคอยการเสด็จมาของพระเจ้าด้วยความสุขและพยายามดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์และกระตุ้นผู้อื่นให้เตรียมตัวเพื่อรับการเสด็จมา

ปรากฏของพระองค์ {GC 335.3}

คนเหล่านี้ใช้ความพยายามอย่างตั้งใจเพื่อหันเหความคิดของคนทั้งหลายให้ออกไปจากเรื่องของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู พวกเขาทำให้การศึกษาคำพยากรณ์เรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์และยุคสุดท้ายของโลกเป็นบาปที่น่าอับอาย ด้วยการใช้วิธีนี้ ครูสอนศาสนาที่โด่งดังเหล่านี้บ่อนทำลายความเชื่อที่มีต่อพระวาระของพระเจ้า คำสอนของพวกเขาจึงทำให้คนไม่เชื่อพระเจ้า และคนมากมายถือสิทธิที่จะทำตามหัวใจของตัวเอง แล้วจำวแห่งความชั่วร้ายก็โยนความผิดทั้งหมดไปยังชาวแอดเวนติส [Adventists – คือกลุ่มคนที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์] {GC 336.1}

ในขณะที่มิลเลอร์ดึงดูดฝูงชนที่เฉลียวฉลาดและตั้งใจมาฟังเขาจนแน่นบ้าน แต่ชื่อของเขาไม่ค่อยถูกเอ่ยถึงจากสำนักพิมพ์ทางศาสนา เว้นแต่จะถูกนำมาเหยียดหยันหรือตำหนิ ครูสอนศาสนาที่ไม่ใส่ใจและไม่เกรงกลัวพระเจ้าต่างใช้อำนาจที่ได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ประณามเขาอย่างน่าเกลียด ใช้คำพูดเฉียบคมที่ต่ำช้าและลบหลู่เพื่อทับบมิลเลอร์และงานที่เขาทำ ชายผมหงอกที่ทั้งความสุขสบายในบ้านเพื่อเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ทำงานอย่างไม่หยุดหย่อนเพื่อประกาศให้กับชาวโลก ทราบคำเตือนที่น่าสะพรึงกลัวเรื่องการพิพากษาที่กำลังใกล้เข้ามา แต่ถูกประณามอย่างเหยียดหยันว่าเป็นคนคลั่งศาสนา

เป็นคนหลอกลวงและเป็นคนโกงฉวยโอกาส {GC 336.2}

คำเยาะเย้ย ความเท็จ และคำใส่ร้ายที่ทับบมลงบนตัวเขาทำให้เกิดเสียงทัตทานที่ไม่พอใจ แม้กระทั่งจากสำนักพิมพ์ของชาวโลก คนพวกนี้กล่าวว่า “การมองดูเรื่องที่มีความยิ่งใหญ่อย่างเหลือเชื่อและมีผลที่น่ากลัวเช่นนี้” อย่างไม่ใส่ใจและปราศจากความยำเกรง “มีเพียงแต่ล้อเล่นกับความรู้สึกของคนที่ไม่แยแสและผู้สนับสนุนเรื่องนี้เท่านั้น” แต่ “นำเอาวินพิพากษามาล้อเล่น เยาะเย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้า และสบประมาทความน่ากลัวของการพิพากษาของพระองค์” Bliss หน้า 183 {GC 336.3}

ผู้อยู่เบื้องหลังความชั่วทั้งปวงไม่เพียงแต่จะเสาะหาวิธีต่อต้านผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาเท่านั้น แต่มันต้องการทำลายคนที่ประกาศเรื่องนี้ด้วย มิลเลอร์นำความจริงในพระคัมภีร์ไปประยุกต์เพื่อให้เข้าสู่หัวใจของผู้ฟัง เขาตำหนิบาป และรบกวนความรู้สึกว่าตนเองดีพอของผู้ฟัง คำพูดอันเรียบง่ายและเชือดเฉือนของเขาจึงสร้างศัตรูขึ้นมาสมาชิกในโบสถ์ที่ต่อต้านข่าวสารของเขาให้อำนาจกับกลุ่มคนชั้นต่ำ และศัตรูทั้งหลายก็วางแผนหมายเอาชีวิตของเขาเมื่อเขาเดินออกจากห้องประชุม แต่ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธ์ของพระเจ้าก็อยู่กลางฝูงชนนั้น และทูตองค์หนึ่งในสภาพของมนุษย์จูงแขนของผู้รับใช้ของพระเจ้าและนำเขาฝ่าฝูงชนที่เดือดดาลออกไปยังที่ปลอดภัย

งานที่เขาทำนั้นยังไม่เสร็จสมบูรณ์ และซาตานพร้อมกับตัวแทนของมันก็ต้องพบกับความผิดหวังในแผนการของมัน {GC 336.4}

ถึงแม้ว่า มิลเลอร์จะได้รับการต่อต้านมากมาย แต่กลับมีคนให้ความสนใจกับเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีคนเพิ่มขึ้นจากสิบเจ็ดเป็นร้อย จนมีคนมาชุมนุมเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายพันคน ในโบสถ์ต่างๆ มีคนกลับใจเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเวลาล่วงเลยไประยะหนึ่ง ความรู้สึกต่อต้านก็เริ่มเกิดกับคนที่กลับใจใหม่ด้วย และโบสถ์ต่างๆ จึงเริ่มจัดระเบียบกับคนที่ยอมรับแนวความคิดของมิลเลอร์ มาตรการนี้ส่งผลให้มีคนเขียนตอบเป็นจดหมายที่ส่งไปยังคริสเตียนทุกนิกายเรียกร้องว่าหากหลักคำสอนที่เขาเชื่อไม่ถูกต้องให้ใช้พระคัมภีร์ชี้ความผิดนั้นออกมา {GC 337.1}

เขากล่าวว่า “มีอะไรบางอย่างที่เราเชื่อซึ่งเราไม่ได้รับบัญชาจากพระวาระของพระเจ้า ซึ่งท่านเองยอมให้เป็นกฎและเป็นกฎเดียวของความเชื่อและวิถีทางปฏิบัติของเรา เราทำอะไรลงไป จนท่านต้องประณามพวกเราอย่างรุนแรงทั้งจากธรรมาสันและจากสิ่งตีพิมพ์ และใครให้อำนาจที่ขอบธรรมกับท่านเพื่อกีดกันเรา [ชาวแอดเวนติสต์] ให้ออกจากคริสตจักรของท่านและการร่วมสามัคคีธรรมกับท่าน” “หากเราเป็นฝ่ายผิด ช่วยบอกเราด้วยว่าเราผิดที่ตรงส่วนไหน ให้ใช้พระคัมภีร์แสดงให้เราเห็นว่าเราผิด เราได้รับการ

เยาะเย้ยเพียงพอแล้ว แต่การเยาะเย้ยก็ไม่อาจทำให้เรายอมรับว่าเราผิด พระวาระของพระเจ้าเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคิดของเรา ข้อสรุปของเราได้มาด้วยความรอบคอบและด้วยการอธิษฐาน ซึ่งเป็นหลักฐานต่างๆ ที่เราได้รับจากพระคัมภีร์” *Ibid.* หน้า 250, 252 {GC 337.2}

จากยุคหนึ่งไปอีกยุคหนึ่ง คำเตือนที่พระเจ้าประทานให้โลกผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับการตอบสนองอย่างไม่เลื่อมใสและด้วยความไม่เชื่อในลักษณะที่คล้ายๆ กัน เมื่อบาปของคนยุคก่อนนำท่วมโลกกระตุ้นให้พระองค์ส่งน้ำท่วมโลก แต่พระองค์ยังทรงให้พวกเขาเรียนรู้พระประสงค์ของพระองค์ก่อน เพื่อให้โอกาสพวกเขาหันหลังกลับจากทางบาปชั่วของตน เป็นเวลา 120 ปีที่คำเตือนให้กลับใจตั้งกองอยู่ในหูของคนเหล่านั้น เกือบกว่าพระพิโรธของพระเจ้าจะทำลายพวกเขา แต่ข่าวสารนั้นก็ถูกมองดูว่าเป็นเรื่องนิยายเหลวไหลและพวกเขาไม่เชื่อ ด้วยความชั่วร้ายที่อยู่ภายใน จึงทำให้พวกเขาเยาะเย้ยผู้สื่อข่าวของพระเจ้า ดูแคลนคำอ้อนวอน และแม้กระทั่งกล่าวหาว่าเขาสร้างเรื่องขึ้นมา เพียงคนเดียว กล่าวอย่างไรจึงลุกขึ้นต่อต้านผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลก หากคำเตือนของโนอาห์เป็นเรื่องจริง ทำไมทั้งโลกจึงมองไม่เห็นและไม่เชื่อ คนหนึ่งคนกล้ายืนยันต่อต้านปัญญาของคนนับพันๆ คน พวกเขาไม่ยอมรับคำเตือน และไม่ยอมเข้าไปหลบภัยในเรือ {GC 337.3}

คนเย้ยหยันชี้เน้นไปยังสิ่งต่างๆ ที่อยู่
ในธรรมชาติ พวกเขาชี้ไปยังฤดูกาลที่แปร
เปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง ชี้ไปยังท้องฟ้าสีคราม
ที่ไม่เคยมีฝนตกลงมา ชี้ไปยังทุ่งหญ้าเขียว
ขจีที่ชุ่มน้ำขึ้นจากน้ำค้างที่ตกลงมาในยาม
ค่ำคืน และพวกเขา ก็พูดว่า “เขาไม่ได้เล่า
นิทานอยู่ใช่ไหม” พวกเขาประกาศด้วยความ
เหยียดหยามว่า นักเทศน์แห่งความ
ชอบธรรมเป็นคนคลั่งศาสนาอย่างรุนแรง
แล้วจึงทำในสิ่งที่ตนเองทำต่อไป ตั้งใจ
แสวงหาความสำราญมากยิ่งขึ้นกว่าก่อน มุ่ง
มันยิ่งขึ้นกับทางแห่งความชั่วของตน แต่
ความไม่เชื่อของพวกเขาก็ไม่อาจหยุดยั้ง
เหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ พระเจ้าทรง
อดทนนานกับความชั่วของพวกเขา
พระองค์ประทานโอกาสมากมายให้พวกเขา
กลับใจ แต่เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึง
การพิพากษาของพระองค์จะเกิดขึ้นกับผู้
ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ {GC
338.1}

พระคริสต์ทรงเปิดเผยว่าจะมีการไม่เชื่อ
เรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์
ในลักษณะที่คล้ายๆ กันนี้ พระองค์ตรัส
ไว้ว่า *“ตั้งคนในสมัยของโนอาห์ ‘น้ำท่วม
กวาดเอาพวกเขาไปทุกคนโดยไม่ทันรู้ตัว
อย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็น
อย่างนั้น’”* มัทธิว 24:39 เมื่อคนที่
อ้างตนว่ามีพระเจ้าเข้าร่วมมือกับคนของ
โลก ดำเนินชีวิตเหมือนพวกเขา และ
แสวงหาความสนุกสนานที่ต้องห้ามร่วม
กันกับพวกเขา เมื่อความหุรรหาของโลก
นี้กลายมาเป็นความหุรรหาของคริสตจักร

เมื่อระฆังของพิชิตสมรสดังกังวานและ
ทุกคนมองไปยังอนาคตของชีวิตแห่งความ
ร่ำรวยทางฝ่ายโลก และทันใดนั้นเมื่อ
สายฟ้าแลบสว่างแวบขึ้นมาจากท้องฟ้า
อนาคตที่สดใสและความหวังที่หลอกลวง
ก็จะมาถึงจุดจบ {GC 338.2}

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงบัญชาผู้รับ
ใช้ของพระองค์ให้มาเตือนโลกเรื่องน้ำท่วม
ฉันทิ พระองค์ทรงบัญชาผู้สื่อข่าวที่
พระองค์ทรงเลือกสรรให้มาแจ้งให้ทราบ
เรื่องการพิพากษาสุดท้ายที่ใกล้เข้ามา
ตั้งคนที่อาศัยในยุคเดียวกับโนอาห์ที่
หัวเราะเยาะเย้ยคำทำนายของนักเทศน์
แห่งความชอบธรรม ก็เป็นเช่นเดียวกัน
กับสมัยของมิลเลอร์ที่แม้แต่คนที่ประกาศ
ว่าตนเองเชื่อพระเจ้ายิ่งเยาะเย้ยเสียดสี
คำตักเตือนนั้น {GC 339.1}

ทำไมคริสตจักรต่างๆ จึงไม่ยอมรับ
หลักคำสอนและการประกาศเรื่องการเสด็จ
มาครั้งที่สองของพระคริสต์นี้เล่า ในขณะที่
ที่การเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
นำความหายนะและความเศร้าสลดมาให้
คนชั่ว แต่สำหรับคนชอบธรรมแล้วกลับ
เป็นเรื่องที่เปี่ยมล้นด้วยความสุขชื่นชม
และความหวัง ความจริงอันยิ่งใหญ่
นี้พลอบประโลมบรรดาผู้ซื่อสัตย์ของพระเจ้า
มาตลอดทุกยุคทุกสมัย แล้ว ทำไมเรื่อง
นี้-คล้ายกับพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของ
เรื่อง-จึงกลับกลายมาเป็น *“หินที่ทำให้คน
หกล้ม”* และ *“ศิลาที่ทำให้คนสะดุด”* 1
เปโตร 2:8 ให้กับผู้ที่ประกาศตนว่าเป็น
ประชากรของพระองค์ได้แล้ว องค์พระผู้

เป็นเจ้าของเราได้ทรงสัญญากับสาวกด้วยพระองค์เองว่า “เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา” ยอห์น 14:3 พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา ทรงทราบล่วงหน้าถึงความโดดเดี่ยวและความโศกเศร้าของผู้ติดตามพระองค์ พระองค์จึงทรงบัญชาทูตสวรรค์ให้มาปลอบประโลมเพื่อสร้างความมั่นใจว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาเช่นเดียวกับที่พระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น ในขณะที่สาวกยืนเฝ้ามองขึ้นไปยังเบื้องบนเพื่อดูภาพสุดท้ายของพระองค์ที่พวกเขารัก พวกเขาต้องหยุดชะงักด้วยเสียงหนึ่งซึ่งดังขึ้นมาจาก “ชาวกาลิลีเอ๋ย ทำไมพวกท่านถึงยืนจ้องมองฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ที่ทรงรับไปจากท่านทั้งหลายขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกในลักษณะเดียวกับที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” กิจการ 1:11 คำพูดของทูตสวรรค์จุดประกายความหวังขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง สาวกทั้งหลาย “จึงกลับไปที่กรุงเยรูซาเล็มด้วยความยินดีอย่างยิ่งและอยู่ในพระวิหารทุกวันสรรเสริญพระเจ้า” ลูกา 24:52, 53 พวกเขาไม่ได้ชื่นชมยินดีเพราะพระเยซูทรงจากพวกเขาไปและทรงปล่อยให้พวกเขาดิ้นรนกับการทดลองและการล่อลวงของโลก แต่เพราะคำมั่นสัญญาที่ทูตสวรรค์กล่าวว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีก {GC 339.2}

บัดนี้การประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ควรเป็นเหมือนข่าวแห่งความ

ปรียิ่งที่ทูตสวรรค์ประกาศกับคนเลี้ยงแกะแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮม ผู้ที่รักพระผู้ช่วยให้รอดอย่างจริงใจจะทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจะยินดีต้อนรับคำประกาศที่มีรากฐานอยู่บนพระวจนะของพระเจ้าที่ว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์จะเสด็จกลับมาอีก แต่จะกลับมาไม่ใช่เพื่อมารับการดูถูกและการเหยียดหยามและการถูกปฏิเสธเหมือนเช่นที่พระองค์เสด็จมาครั้งแรก แต่จะเสด็จมาด้วยอำนาจและพระสิริเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด ผู้ที่ไม่รักพระผู้ช่วยให้รอดจะเป็นผู้ที่ต้องการให้พระองค์ยังคงอยู่ห่างไกลออกไป และไม่มีหลักฐานอื่นใดที่จะสรุปว่าคริสตจักรเหินห่างจากพระเจ้าได้ดีไปกว่าความฉุนเฉียวและความเกลียดชังที่ถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นจากข่าวสารที่สวรรค์ส่งมาให้ {GC 339.3}

ผู้ที่ยอมรับคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ถูกกระตุ้นให้มองเห็นความจำเป็นที่ต้องกลับใจและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า มีคนมากมายที่เคยล้มระหว่างพระคริสต์และโลก มาบัดนี้ก็รู้สึกได้ถึงเวลาที่ต้องเลือกทางใดทางหนึ่งแล้ว “สิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิรันดร์กาลกลายเป็นเรื่องจริงอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน สวรรค์มาอยู่ใกล้และพวกเขา รู้สึกว่าตนเองเป็นคนผิดต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า” Bliss หน้า 146 คริสเตียนตื่นตัวขึ้นกับชีวิตใหม่ในฝ่ายจิตวิญญาณ พวกเขา รู้สึกว่าเวลาเหลือน้อย ถ้าจะต้อง

ทำอะไรให้เพื่อนมนุษย์ก็ต้องรีบทำ เวลาของโลกเหลืออยู่เพียงนิดเดียว และดูประหนึ่งว่าช่วงเวลาที่จะเป็นอมตะเริ่มต้นขึ้นตรงหน้าพวกเขาแล้ว และเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับจิตวิญญาณไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสุขหรือความทุกข์ที่เป็นอมตะก็เข้ามาบดบังทุกสิ่งที่เป็นของฝ่ายโลก พระวิญญาณของพระเจ้าประทับอยู่เหนือพวกเขาและประทานอำนาจให้กับคำเชื่อเชิญอย่างจริงใจที่พวกเขามีให้แก่พี่น้องของพวกเขา รวมทั้งให้กับคนบาปทั้งหลายด้วยเพื่อให้เตรียมพร้อมสำหรับวันของพระเจ้า คำพยานเจียบ ๆ ของชีวิตประจำวันของพวกเขาเป็นคำตำหนิอย่างต่อเนื่องต่อสมาชิกคริสตจักรที่นับถือแต่เพียงในนามและไม่ได้อุทิศถวายตัว คนเหล่านี้ไม่ต้องการให้การแสวงหาความเพลิดเพลิน การมุ่งหวังหาเงินและความทะเยอทะยานใฝ่หาเกียรติยศทางโลกของพวกเขาถูกรบกวณ ดังนั้น ความเป็นศัตรูและการต่อต้านจึงหันเป้าเข้าหาคนที่เชื่อเรื่องการเสด็จมาและผู้ประกาศเรื่องนี้ {GC 340.1}

เนื่องจากผู้ต่อต้านไม่สามารถหักล้างคำอธิบายเรื่องช่วงเวลาของคำพยากรณ์ได้ พวกเขาจึงพยายามไม่สนับสนุนการศึกษาเรื่องเหล่านี้โดยสอนว่าคำพยากรณ์นี้ถูกประทับตราปิดไว้แล้ว ดังนั้น คริสตจักรโปรเตสแตนต์จึงเดินตามวิธีการของคริสตจักรโรมัน ในขณะที่คริสตจักรโรมันนำพระคัมภีร์ไปจากประชาชน คริสตจักรโปรเตสแตนต์ก็อ้างว่าในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์มีบางตอนที่สำคัญซึ่ง

นำให้เห็นความจริงที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในยุคของพวกเราได้นั้นไม่สามารถเข้าใจได้ {GC 340.2}

ผู้รับใช้หลายคนและคนทั้งหลายต่างเปิดเผยว่า คำพยากรณ์ที่อยู่ในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นเรื่องลึกลับที่ไม่มีใครเข้าใจ แต่พระคริสต์ทรงนำสาวกของพระองค์ไปยังพระวจนะในพระธรรมดาเนียลซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในยุคของเขาทั้งหลายว่า “ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด” มัทธิว 24:15 และข้ออ้างที่ว่าพระธรรมวิวรณ์นั้นลึกลับและเข้าใจไม่ได้จึงขัดแย้งกับชื่อของพระธรรมวิวรณ์ที่ว่า “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ที่พระเจ้าประทานแก่พระองค์เพื่อสำแดงต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้... [ขอ] ความสุขจงมีแก่ผู้ที่อ่านและแก่บรรดาผู้ที่ฟังคำเผยพระวจนะแล้วประพฤติตามสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” วิวรณ์ 1:1-3 {GC 341.1}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ [ขอ] ความสุขจงมีแก่ผู้อ่าน” มีคนที่ไม่ยอมอ่านพระพรนั้นจึงไม่ได้มีไว้สำหรับคน ๆ นั้น “ผู้ที่ฟังคำเผยพระวจนะ” มีคนที่ไม่ยอมรับฟังเรื่องราวของคำพยากรณ์ พระพรนั้นก็ไม่ได้มีไว้สำหรับคนกลุ่มนี้เช่นกัน “ประพฤติตามสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในนั้น” มีคนมากมายไม่ยอมฟังคำเตือนและคำสั่งสอนที่มีในพระธรรมวิวรณ์ คนเหล่านี้จึงไม่อาจอ้างสิทธิรับพระพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้นี้ คนทุกคนที่เฝ้ายายเรื่องคำ

พยากรณ์และหัวเราะเยาะสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ประทานให้อย่างเคร่งขรึม คนทุกคนที่ไม่ยอมปฏิรูปชีวิตของตนและไม่เตรียมตัวเพื่อรับการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ คนเหล่านี้จะไม่ได้รับพระพร {GC 341.2}

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องคำพยากรณ์ที่ได้รับ การดลใจนี้ มนุษย์ก็กลัวอย่างไรจึงเที่ยวไปสอนว่าพระธรรมวิวรณ์นั้นเป็นหนังสือ ลึกลับที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้ พระธรรม วิวรณ์เป็นหนังสือที่เปิดเผยความลึกลับ เป็นหนังสือที่เปิดอยู่ การศึกษาพระธรรม วิวรณ์จะนำความนึกคิดไปยังคำพยากรณ์ ที่อยู่ในพระธรรมดาเนียล และพระธรรม ทั้งสองเล่มนี้จะนำคำสอนที่สำคัญซึ่งพระเจ้า ประทานให้แก่มนุษย์เพื่อให้เขารับรู้เกี่ยวกับ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อประวัติ- ศาสตร์ของโลกนี้จะสิ้นสุดลง {GC 341.3}

ภาพเหตุการณ์ที่ลึกลับและน่าสนใจที่ เป็นประสบการณ์ของคริสตจักรถูกเปิด เผยให้ยอห์นเห็น เขาเห็นสภาพ ภัย อันตราย ความขัดแย้ง และการช่วย ประชากรของพระเจ้าให้รอดในครั้งสุดท้าย เขาบันทึกข่าวสารสุดท้ายที่จะกระตุ้นให้ ท้องทุ่งของโลกสุก เพื่อเก็บรวบรวมเป็น ฟ่อนข้าวเข้าไปในยุ้งฉางแห่งสวรรค์ หรือ

ต้องถูกมัดเพื่อใช้เป็นพืนสำหรับการทำลาย ด้วยไฟ เรื่องราวที่สำคัญอย่างยิ่งยวด เหล่านี้ถูกเปิดเผยให้แก่เขาโดยเฉพาะ สำหรับคริสตจักรในยุคสุดท้าย เพื่อคน เหล่านั้นที่หันกลับจากความผิดมาสู่ ความจริง จะได้รับคำชี้แนะถึงภัยอันตราย และความขัดแย้งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา ไม่จำเป็นต้องมีใครตกอยู่ในความมืดมิด ในเรื่องเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นบนโลก ไปนี้ {GC 341.4}

ถ้าเช่นนั้น ทำไมการขาดความรู้เรื่อง ส่วนที่สำคัญยิ่งในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ จึงแพร่กระจายไปอย่างกว้างไกลเช่นนี้ ทำไมคนทั่วไปจึงไม่ยอมศึกษาคำสอนของ เรื่องนี้ สิ่งนี้เป็นผลของความพยายามที่ เจ้าชายแห่งความมืดจัดวางไว้เพื่อปิดหู ปิดตามนุษย์เพื่อไม่ให้เห็นการล่อลวงของ มัน ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์พระผู้ทรงเปิด เผยเรื่องราวทั้งหมดนี้ทรงทอดพระเนตร เห็นสงครามที่จะเกิดขึ้นเพื่อจู่โจมผู้ที่ศึกษา พระธรรมวิวรณ์ พระองค์จึงทรงประกาศ ว่าความสุขจะมีไว้ให้แก่ผู้ที่อ่านและผู้ฟัง และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำ พยากรณ์นี้ {GC 342.1}

19

ความสว่างส่องเข้าไปในที่มืด

จากยุคหนึ่งไปยังอีกยุคหนึ่ง พระราชกิจของพระเจ้าในโลกนำเสนอให้เห็นถึงลักษณะความโดดเด่นที่คล้ายคลึงกันในทุกการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ หรือในขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา หลักการของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์นั้นเหมือนเดิมมาตลอด การเคลื่อนไหวสำคัญของปัจจุบันมีแนวขนานเหมือนเช่นของในอดีตและประสบการณ์ของคริสตจักรในยุคก่อนมีบทเรียนที่มีคุณค่าสำหรับยุคของเรา {GC 343.1}

ในขบวนการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่นั้นไม่มีความจริงใดในพระคัมภีร์ที่สอนไว้อย่างชัดเจนมากไปกว่าการทรงนำของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงชี้แนะผู้รับใช้ของพระองค์ในโลกเพื่อให้พระราชกิจของการช่วยให้รอดเจริญยิ่งขึ้นต่อไป มนุษย์เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อใช้ให้บรรลุล่วงวัตถุประสงค์แห่งพระคุณและพระเมตตา แต่ละคนมีส่วนของตนเองที่จะต้องทำ ซึ่งแต่ละคนได้รับมอบแสงสว่างจำนวนหนึ่งที่ถูกปรับให้เข้ากับความต้องการในเวลาของเขา และเพียงพอที่จะช่วยให้เขาทำงานที่พระเจ้าทรงมอบให้เขาทำ แต่ไม่มีมนุษย์คนใดไม่ว่าจะได้รับเกียรติจากสวรรค์อย่างมากเพียงใดก็ตาม เคยบรรลุถึงความเข้าใจอย่างเต็มที่ในเรื่องแผนการยิ่งใหญ่ของการไถ่ หรือแม้แต่ก้าวไปถึงความรู้สึก

ซาบซึ่งอย่างบริบูรณ์ต่อพระประสงค์ของพระเจ้าในพระราชกิจสำหรับยุคของเขาเอง มนุษย์เข้าใจไม่ได้อย่างหมดจดถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำให้สำเร็จผ่านทางงานที่ทรงมอบให้เขาเหล่านั้นทำ พวกเขาไม่เข้าใจในลักษณะทั้งหมดของข่าวสารที่พวกเขากล่าวในนามของพระองค์ {GC 343.2}

“ท่านจะหยั่งรู้ความลึกลับของพระเจ้าได้หรือ ท่านจะหยั่งรู้ความไพบูลย์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดสิ้นหรือ” “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา” พระเจ้าตรัสดังนี้ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น” “จงจำสิ่งล่วงเลยมานานแล้ว เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีผู้อื่นอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีใครเป็นเหมือนเรา ผู้แจ้งตอจนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งสิ่งที่ยังไม่ได้ทำนั้นให้ทราบตั้งแต่อดีตกาล ทั้งกล่าวว่า ‘แผนงานของเราจะยั่งยืนและเราจะทำทุกสิ่งตามความประสงค์ของเรา’” โยบ 11:7 อีสยาห์ 55:8, 9; 46:9, 10 {GC 343.3}

แม้แต่บรรดาผู้เผยพระวจนะที่ได้รับ ความกรุณาจากพระเจ้าด้วยความกระจำง พิเศษของพระวิญญาณก็ไม่ได้เข้าใจอย่าง

เต็มທີ່ถึงความสำคัญของการเปิดเผยต่างๆ ที่ทรงมอบหมายให้แก่พวกเขา ความหมายจะถูกเปิดเผยในแต่ละยุคตามที่ประชากรของพระเจ้าจำเป็นต้องได้รับคำแนะนำที่มีอยู่ในนั้น {GC 344.1}

ขณะที่เปโตรเขียนถึงความรอดซึ่งถูกทำให้เกิดความกระจางผ่านทางข่าวประเสริฐนั้นได้กล่าวว่า ในเรื่องของความรอดนั้น “พวกผู้เผยพระวจนะผู้ได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะเกิดแก่พวกท่าน ก็ได้เสาะและสืบค้นอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับเรื่องความรอดนี้ พวกเขาได้สืบหาบุคคลและเวลา ซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้สถิตอยู่ในพวกเขาได้ทรงแจ้งไว้โดยทรงบอกล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และพระสิริที่จะมาภายหลังความทุกข์เหล่านั้น พระองค์ทรงเผยให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นทราบว่า พวกเขาไม่ได้ปรนนิบัติตัวเองในเรื่องเหล่านี้ แต่ปรนนิบัติพวกท่าน” 1 เปโตร 1:10-12 {GC 344.2}

แต่ถึงกระนั้น ในขณะที่ไม่ทรงโปรดประทานให้ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงสิ่งที่เปิดเผยให้พวกเขาก็ตามที แต่พวกเขาแสวงหาอย่างจริงจังที่จะรับความกระจางทั้งหมดที่พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยจะเปิดเผย พวกเขา “เสาะและสืบค้น” อย่างจริงจัง “สืบหาบุคคลและเวลา ซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้สถิตอยู่ในพวกเขาได้ทรงแจ้งไว้” เป็นบทเรียนอะไรเช่นนี้ที่มีไว้ให้แก่ประชากรของพระเจ้าในยุคของคริสเตียน คำ

พยากรณ์ที่มีประโยชน์สำหรับพวกเขาได้ทรงโปรดประทานให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ “ทรงเผยให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นทราบว่า พวกเขาไม่ได้ปรนนิบัติตัวเองในเรื่องเหล่านี้ แต่ปรนนิบัติพวกท่าน” ให้เรามองดูคนบริสุทธิ์ทั้งหลายของพระเจ้าในขณะที่ “เสาะและสืบค้น” อย่างจริงจังในเรื่องของสิ่งที่เปิดเผยให้แก่เขาเหล่านั้นสำหรับคนในยุคภายหน้าที่ยังไม่เกิดมาในโลก ให้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความกระตือรือร้นอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขากับความไม่ใส่ใจอย่างเหลือคณานับของผู้ที่ทรงโปรดปรานในยุคต่อๆ มาในการปฏิบัติต่อของประทานของสวรรค์ เป็นการดำเนินกระไรเช่นนี้ที่มีต่อผู้ที่ไม่โยยตีที่รักความสบายและรักโลก พวกเขาพึงพอใจที่จะประกาศว่าคำพยากรณ์ทั้งหลายนั้นเป็นเรื่องที่เข้าใจไม่ได้ {GC 344.3}

แม้ว่าสมองของมนุษย์ที่มีขอบเขตอันจำกัดนั้นไม่เพียงพอที่จะเข้าไปถึงที่ปรึกษาของพระเจ้าผู้ไม่มีขอบเขตจำกัดหรือที่จะเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงผลของการกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แต่กระนั้น บ่อยครั้งเป็นความผิดพลาดหรือความสะเพร่าของพวกเราเองที่ทำให้เข้าใจข่าวสารของสวรรค์ได้อย่างเลื่อนราว ไม่ใช่เป็นเรื่องไม่บ่อยนักที่สมองของประชาชนและแม้แต่ผู้รับใช้ของพระเจ้าเองจะบอดไปเนื่องจากความเห็นของมนุษย์ รวมถึงประเพณีต่างๆ และคำสอนเทียมเท็จของมนุษย์ จนทำให้พวกเขาจับใจความ

ได้แต่บางส่วนในสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงเปิดเผยในพระคำของพระองค์ สาวกทั้งหลายของพระคริสต์ก็เป็นเช่นนี้ แม้ในเวลาทีพระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา นั้น สมองของเขาทั้งหลายซึมซับด้วยแนวคิดที่นิยมกันว่าพระเมสสิยาห์ทรงเป็นเจ้าของชายทางฝ่ายโลก ผู้ที่จะยกชาติอิสราเอลขึ้นไปยังบัลลังก์ของอาณาจักรแห่งจักรวาลและพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของพระคำที่บอกไว้ล่วงหน้าถึงเรื่องความทุกข์ทรมานและความตาย {GC 344.4}

พระคริสต์เองทรงเป็นผู้ประทานข่าวสารให้แก่พวกเขาว่า *“เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ”* มาระโก 1:15 ข่าวสารนั้นอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า 69 สัปดาห์นั้นจะเลยไปถึง *“ประมุขผู้ถูกเจิม”* และสาวกทั้งหลายตั้งตารอคอยด้วยความหวังอันยิ่งใหญ่และความชื่นชมยินดีถึงการจัดตั้งอาณาจักรในกรุงเยรูซาเล็มของพระเมสสิยาห์เพื่อขึ้นครอบครองทั่วทั้งโลก {GC 345.1}

พวกเขาเทศนาข่าวที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้พวกเขาทั้งหลาย แม้พวกเขาเองเข้าใจความหมายผิด ในขณะที่คำประกาศของพวกเขามีรากฐานอยู่บนพระธรรมดาเนียล 9:25 พวกเขา กลับมองไม่เห็นในข้อต่อไปของบทเดียวกันที่กล่าวว่าพระเมสสิยาห์จะถูกตัดออก นับ

ตั้งแต่วันที่พวกเขาเกิดขึ้นมา หัวใจของพวกเขา ก็ปักอยู่บนบรรทัดที่คิดว่าจะได้มาจากอาณาจักรของโลก และเรื่องนี้ทำให้ความเข้าใจของพวกเขาออกไปทั้งในข้อกำหนดของคำพยากรณ์และพระคำรัสของพระคริสต์ {GC 345.2}

พวกเขาประกอบหน้าที่ของการนำเสนอคำเชื้อเชิญแห่งพระเมตตาคุณให้แก่ชนชาติยิวและแล้วในเวลาทีพวกเขาคาดหวังที่จะเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเสด็จขึ้นประทับบนบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดนั้น กลับเห็นพระองค์ถูกจับเป็นผู้ร้าย ถูกโบยตี ถูกเหยียดหยามและถูกต้องโทษถึงตายและถูกยกชูขึ้นบนกางเขนกาลวารีย์ ความสิ้นหวังและความปวดร้าวบีบคั้นหัวใจของสาวกเหล่านั้นเพียงไรในช่วงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาบรรทมอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ {GC 345.3}

พระคริสต์เสด็จมาตรงตามเวลาที่กำหนดและในลักษณะที่คำพยากรณ์บอกไว้แล้วล่วงหน้า คำพยาณของพระคัมภีร์สำเร็จตรงตามรายละเอียดพระราชกิจของการรับใช้ พระองค์ประกาศข่าวสารแห่งความรอดแล้ว และ *“พระดำรัสของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ”* ลูกา 4:32 หัวใจของผู้ฟังเป็นพยานว่าพระดำรัสเหล่านั้นมาจากสวรรค์ พระคำและพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้บัญชาส่งพระบุตรให้เสด็จมา {GC 346.1}

สาวกทั้งหลายยังคงยึดเกาะพระอาจารย์ไว้ด้วยรักที่ไม่เสื่อมสลาย ถึงกระนั้น

สมองของพวกเขาก็ยังตอกอยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนและความสงสัย ในความทุกข์ระทมของพวกเขา พวกเขาไม่ได้คิดถึงพระดำรัสของพระคริสต์ที่เน้นบอกเรื่องความทุกข์ทรมานและความตายของพระองค์ หากพระเยซูชาวนาซาเร็ธทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่แท้จริงแล้ว พวกเขาจะตกลงสู่ความทุกข์โศกและความผิดหวังอย่างนี้ด้วยหรือ นี่เป็นปัญหาที่ทรมานจิตวิญญาณของพวกเขาในขณะที่พระเจ้าช่วยให้รอดตรงอยู่ในอูโม่คงคัพในช่วงเวลาที่สิ้นหวังของวันสะบาโตนั้นที่คั่นกลางอยู่ระหว่างความตายของพระองค์และการกลับเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ {GC 346.2}

ถึงแม้คำคืนความมืดแห่งความทุกข์โศกล้อมอยู่รอบผู้ติดตามของพระเยซู แต่กระนั้นพวกเขาไม่ได้ถูกทอดทิ้ง ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “เมื่อข้านั่งอยู่ในความมืด พระยาห์เวห์จะทรงเป็นความสว่างแก่ข้า... พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้าออกไปยังความสว่าง และข้าพเจ้าจะเห็นการช่วยกู้ของพระองค์” “สำหรับพระองค์ แม้ความมืดก็ไม่มืด กลางคืนก็สว่างอย่างกลางวัน ความมืดเป็นอย่างความสว่าง” พระเจ้าตรัสว่า “ความสว่างผุดขึ้นมาในความมืด ให้คนที่ยังธรรม” “เราจะนำคนตาบอดทั้งหลายไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จัก เราจะพาเขาเดินไปในวิถีที่เขาไม่รู้จัก เราจะให้ความมืดข้างหน้าพวกเขากลับเป็นความสว่าง ทำให้ขรุขระให้เป็นที่ราบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควรจะทำ และเรา

จะไม่ละทิ้งสิ่งเหล่านี้” มีคาห์ 7:8, 9 สดุดี 139:12; 112:4 อีสายห์ 42:16 {GC 346.3}

คำที่สาวกประกาศไปในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นถูกต้องตามรายละเอียดทุกประการและแม้แต่เหตุการณ์ที่ชี้บอกรไ้ในวันนั้นก็กำลังเกิดขึ้นตรงตามนั้น ชาวที่พวกเขาประกาศคือ “เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว” มาระโก 1:15 เมื่อ “เวลากำหนด” ที่สิ้นสุดลงคือเวลา 69 สัปดาห์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ซึ่งเป็นเวลาที่เลยไปถึงพระเมสสิยาห์ “ผู้ถูกเจิมไว้”—พระวิญญาณทรงเจิมพระคริสต์เมื่อยอห์นบัพติศมาให้พระองค์ที่แม่น้ำจอร์แดนและ “แผ่นดินของพระเจ้า” ซึ่งพวกเขาประกาศว่าใกล้แล้วนั้นก็ถูกจัดตั้งขึ้นโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ แผ่นดินนี้ไม่ได้เป็นอาณาจักรทางฝ่ายโลกตามที่พวกเขาถูกสอนให้เชื่อกัน และก็ยังไม่ใช่แผ่นดินอมตะในอนาคตที่จะจัดตั้งขึ้นเมื่อ “ราชอาณาจักรกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาราชาอาณาจักรภายใต้สวรรค์ ทั้งสิ้นจะต้องถูกมอบไว้แก่บรรดาผู้บริสุทธิ์คือประชากรขององค์ผู้สูงสุดนั้น” ดาเนียล 7:27 ราชอาณาจักรนริรันดรนั้นซึ่ง “ราชอาณาจักรทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่าน” ดาเนียล 7: 27 TKJV คำว่า “แผ่นดินของพระเจ้า” ตามที่ใช้นั้นพระคัมภีร์นั้นจะหมายถึงทั้งแผ่นดินแห่งพระคุณและแผ่นดินแห่งพระสิริ เปาโลเสนอให้เห็นแผ่นดินแห่งพระคุณในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรู ภายหลังจาก

ที่ชี้ให้มองไปยังพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระผู้อ้อนวอนเพื่อผู้ทรงเมตตา ผู้ทรง “เห็นใจในความอ่อนแอของเรา” แล้วนั้น อัครสาวกกล่าวต่อไปว่า “ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้าเพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะพบพระคุณ” ฮีบรู 4:15, 16 พระที่นั่งแห่งพระคุณหมายถึงแผ่นดินแห่งพระคุณ การมีพระที่นั่งอยู่หมายความว่าต้องมีอาณาจักรด้วย ในอุปมาหลายเรื่อง พระคริสต์ทรงใช้ข้อความ “แผ่นดินสวรรค์” เพื่อหมายถึงการทำงานของพระคุณ พระเจ้าในหัวใจของมนุษย์ {GC 346.4}

ดังนั้น พระที่นั่งอันรุ่งโรจน์จึงหมายถึงแผ่นดินแห่งพระสิริและพระผู้ช่วยให้รอด ตรัสถึงแผ่นดินนี้ว่า “เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมดแล้วพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ประชาชาติทั้งหมดจะประชุมเฉพาะพระพักตร์พระองค์” มัทธิว 25:31, 32 แผ่นดินนี้ยังเป็นเรื่องของอนาคต จะไม่ถูกจัดตั้งขึ้นจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สอง {GC 347.1}

แผ่นดินแห่งพระคุณนั้นถูกสถาปนาขึ้นทันทีหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาป คือเมื่อมีการจัดตั้งแผนการเพื่อไถ่มนุษยชาติที่ผิดบาปให้รอด จึงเป็นแผ่นดินที่มีอยู่ในพระประสงค์และโดยพระสัญญาของพระเจ้า และมนุษย์สามารถเข้ามาเป็นประชากรได้ผ่านทางความเชื่อ แต่กระนั้น ก็ยังไม่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นอย่างแท้จริงจนกระทั่งเมื่อพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์

แต่แม้ภายหลังจากพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมารับพันธกิจในโลกแล้วนั้น หากแม่ทรงเบื่อหน่ายกับหัวใจมนุษย์ที่แข็งกระด้างและไม่ซาบซึ้งในพระคุณ พระองค์ยังอาจจะทรงถอนตัวจากการถวายบูชาบนกางเขนกาลวารีได้ ในสวนเกทเสมีนี่ จอกแห่งความทุกข์สิ้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แม้แต่ในขณะนั้นพระองค์ยังอาจจะเซ็ดพระเสโทที่เป็นดั่งหยดเลือดออกจากหน้าผากและทิ้งผ้าพันธุ่มนุษยชาติไว้ให้พินาศในความชั่วก็ได้ หากพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ จะไม่มีการไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอดได้ แต่เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงพลีชีพของพระองค์และด้วยลมพระโอษฐ์สุดท้ายร้องขึ้นมาว่า “สำเร็จแล้ว” นั้น แผนการแห่งการไถ่ให้รอดที่เกิดขึ้นจึงผ่านการรับรอง แผ่นดินแห่งพระคุณซึ่งก่อนหน้านี้อ้างอิงได้โดยพระสัญญาของเจ้านั้นก็ได้รับการสถาปนาขึ้นหลังจากนั้น {GC 347.2}

ดังนั้น ความตายของพระคริสต์—เหตุการณ์เดียวกันนี้ที่สาวกทั้งหลายมองว่าเป็นการทำลายความหวังของพวกเขา—ไปโดยสิ้นเชิง—เป็นการทำให้ความหวังของพวกเขาคงอยู่ยั่งยืนไปตลอดกาล ในขณะที่เหตุการณ์นี้้นำความผิดหวังอันโหดร้ายมายังพวกเขา กลับเป็นสุดยอดของเหตุการณ์ที่พิสูจน์ว่าความเชื่อของพวกเขาถูกต้อง เหตุการณ์ที่ทำให้พวกเขาทุกข์โศกเศร้าใจและสิ้นหวังนั้น เป็นเหตุการณ์เปิดประตูความหวังให้บุตรทุกคนของอาดัมและเป็นศูนย์กลางของชีวิต

ภายภาคหน้าและความสุขนิรันดร์สำหรับผู้ที่เชื่อสัตย์ทุกคนของพระเจ้าตลอดทุกยุค {GC 348.1}

พระประสงค์ของพระเมตตาคุณอันไร้ขอบเขตกำลังไปถึงจุดของความสำเร็จถึงแม้โดยผ่านความผิดหวังของสาวกก็ตาม ในขณะที่พระคุณและอำนาจคำสอนของพระเจ้าเอาชนะหัวใจของพวกเขา พระองค์ “ตรัสไม่เหมือนที่มนุษย์พูด” แต่กระนั้นทองคำบริสุทธิ์แห่งความรักของพวกเขาก็มีให้กับพระเยซูพระคณาอยู่กับอัลลอยด์ไร้ค่าของความมโหฬารของโลกและความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว แม้นในห้องเลี้ยงฉลองปีศาจ ในห้วงเวลาอันเคร่งขรึมนั้นเมื่อพระอาจารย์กำลังดำเนินเข้าไปอยู่ในเงามืดของสวนเกทเสมีนี ยัง “*มีการโต้เถียงกันในพวกสาวกว่าใครในพวกเขาที่นับว่าเป็นใหญ่*” ลูกา 22:24 ภาพในนิมิตของพวกเขานั้นมีแต่บัลลังก์ มงกุฎและพระสิริ ในขณะที่ความอับอายและความระทมทุกข์ของสวน หอพิพากษา ทางเขนคาลวารืออยู่เบื้องหน้าพวกเขา ความหึงในหัวใจและความกระหายเกียรติยศทางฝ่ายโลกได้ทำให้พวกเขาเกาะติดอย่างแนบแน่นกับคำสอนผิดในยุคของพวกเขา และละเลยพระคำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไปอย่างไม่ใส่ใจ ซึ่งเป็นพระคำที่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติที่แท้จริงของแผ่นดินของพระองค์และชี้ไปยังเบื้องหน้าถึงความทุกข์ระทมของพระองค์และความตาย และความผิดเหล่านี้นำไปสู่ผลของการทดลอง—ซึ่งแหลมคมแต่จำเป็น—ซึ่งอนุญาตให้

เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขพวกเขา ถึงแม้ว่าสาวกทั้งหลายเข้าใจความหมายข่าวสารของพวกเขามิได้ และพลาดที่จะทำให้เกิดความคาดหวังของพวกเขาก็เกิดขึ้นจริง แต่กระนั้นพวกเขาก็เทศนาเรื่องคำเตือนที่พระเจ้าประทานให้พวกเขาและพระเจ้าจะทรงตอบแทนความเชื่อของพวกเขา และให้เกียรติความเชื่อฟังของพวกเขาก็ได้ รับมอบความหวังใจเพื่อทำงานประกาศให้คนทุกชาติเรื่องข่าวประเสริฐอันสง่างามของการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเจ้าของพวกเขา ประสบการณ์ขมขื่นที่อนุญาตให้เกิดนั้นมีจุดประสงค์ที่จะเตรียมพวกเขาเพื่องานนี้ {GC 348.2}

ภายหลังที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากความตายแล้ว พระองค์ทรงปรากฏต่อสาวกของพระองค์บนทางที่มุ่งหน้าไปยังหมู่บ้านเอมมาอูสและ “*พระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เริ่มถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ*” ลูกา 24:27 หัวใจของสาวกทั้งสองเร้าร้อน ความเชื่อจุดประกายขึ้นมา พวกเขาได้รับการ “*ทรงโปรดให้... บังเกิดใหม่เข้าในความหวังที่ยั่งยืน*” 1 เปโตร 1:3 แม้อีกก่อนที่พระเยซูจะทรงเปิดเผยพระองค์เองให้แก่พวกเขา เป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะส่องให้ความเข้าใจของเขาสว่างและตรึงความเชื่อของเขาลงบน “*คำเผยพระวจนะที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก*” 2 เปโตร 1:19 พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้ความจริงฝังรากแน่นลง

ในความนึกคิดของพวกเขา ไม่ใช่เพียงเพราะถูกสนับสนุนด้วยคำพยานส่วนตัวของพระองค์เอง แต่เป็นเพราะหลักฐานที่ปราศจากข้อสงสัยซึ่งถูกนำเสนอให้เห็นด้วยสัญลักษณ์และเงาของกฎระเบียบที่เป็นแบบจำลองและด้วยคำพยากรณ์ของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม บรรดาผู้ติดตามพระคริสต์จำเป็นต้องมีความเชื่อที่ฉลาดซึ่งไม่เพียงมีไว้สำหรับตัวเขาเองเท่านั้นแต่เพื่อพวกเขาจะได้นำความรู้เรื่องของพระคริสต์ไปให้แก่โลกด้วย และในขั้นตอนแรกสุดของการให้ความรู้นี้ พระเยซูทรงชี้แนะสาวกทั้งหลายไปยัง “โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ” ด้วยคำพยานในลักษณะนี้เองที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นขึ้นจากความตายได้ทรงใช้เพื่อกล่าวถึงคุณค่าและความสำคัญของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม {GC 349.1}

เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรเช่นนี้ในหัวใจของสาวกทั้งหลายเมื่อพวกเขาอดดูพระพักตร์ของพระอาจารย์ที่พวกเขารักอีกครั้ง ลูคา 24:32มีเกิด ด้วยสำนึกที่สมบูรณ์และบริบูรณ์กว่าเดิม พวกเขา “พบคนที่โมเสสกล่าวถึงในหนังสือธรรมบัญญัติและคนที่พวกผู้เผยพระวจนะกล่าวถึง” ยอห์น 1:45 ความไม่แน่นอน ความทุกข์ระทม ความสิ้นหวังหลีกเลี่ยงให้ความมั่นใจที่บริบูรณ์และความเชื่อที่ไม่มัวหมอง เป็นเรื่องแปลกอะไรเช่นนี้เมื่อภายหลังที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์แล้ว พวกเขา “อยู่ในพระวิหารทุกวัน

สรรเสริญพระเจ้า” ตลอดเวลา ลูคา 24:53 ประชาชนที่รู้เพียงแต่ความตายอันน่าอัศจรรย์นั้นมองไปยังใบหน้าของพวกเขาเหล่านั้นเพื่อมองดูสีหน้าที่เศร้าสร้อย สับสนและพ่ายแพ้ แต่กลับเห็นความชื่นชมและความมีชัย ช่างเป็นการตระเตรียมอะไรเช่นนี้สำหรับสาวกเหล่านี้เพื่อทำงานที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา พวกเขาได้ดำเนินผ่านความทุกข์ยากที่แสนระทมสาหัสซึ่งเป็นประสบการณ์ที่พวกเขาทนได้ และมองได้เห็นแล้วว่าจะเป็นเช่นไรเมื่อในสายตามนุษย์นั้นทุกสิ่งดูพ่ายแพ้ไป แต่พระคำของพระเจ้ากระทำสำเร็จอย่างมีชัย นับจากนี้ไปจะมีสิ่งอันใดอีกใหม่ที่จะมาคุกคามความเชื่อของพวกเขาหรือทำให้ความรักอันเร่าร้อนของเขาเย็นชาลงไป ในความเศร้าใจอันแสนระทมพวกเขาจะ “ได้รับการชูใจอย่างมากมาย” ความหวังที่เปรียบ “เสมือนสมอที่แน่นอนและมั่นคงของจิตใจ” ฮีบรู 6:18, 19 พวกเขาเป็นพยานให้กับพระปัญญาและอำนาจของพระเจ้าและ “แน่ใจว่า แม้ความตายหรือชีวิตหรือบรรดาทูตสวรรค์หรือเทพเจ้าหรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้าหรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูงหรือซึ่งลึกหรือสิ่งใด ๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้ว” จะแยกเราทั้งหลายให้ออกไปจาก “ความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” พวกเขา กล่าวต่อไปว่า “ในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย” โรม 8:38,

39, 37 “พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์” 1 เปโตร 1:25 และ “ใครจะเป็นผู้ล้างโทษอีก พระเยซูคริสต์ผู้สิ้นพระชนม์แล้วหรือ และยิ่งกว่านั้นอีก พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าและทรงอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย” โรม 8:34 {GC 349.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ประชากรของเราจะไม่ต้องอับอายอีกต่อไป” โยเอล 2:26 “การร้องไห้อาจจะคงอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความยินดีจะมาเวลาเช้า” สดุดี 30:5 ในวันที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย เมื่อสาวกเหล่านั้นพบพระผู้ช่วยให้รอดและหัวใจของพวกเขาเร้าร้อนอยู่ในขณะที่ฟังพระดำรัสของพระองค์ เมื่อพวกเขาออกไปยังพระเศียรและพระหัตถ์และพระบาทที่บาดเจ็บเพื่อเขาทั้งหลายนั้น ก่อนการเสด็จกลับสวรรค์ เมื่อพระเยซูทรงนำพวกเขาไปไกลจนถึงหมู่บ้านเบธานีและชูพระหัตถ์ขึ้นอวยพรพวกเขา และทรงบัญชาว่า “จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” และตรัสต่อไปอีกว่า “เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป” มาระโก 16:15 มัทธิว 28:20 ในวันที่ฟื้นเทออสต์เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงโปรดสัญญาไว้ นั้นเสด็จมาและประทานอำนาจจากเบื้องบนและจิตวิญญาณของผู้เชื่อต่างตื่นตัวด้วยความรู้สึกถึงการทรงสถิตอยู่ด้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาผู้เสด็จกลับไปสวรรค์แล้วนั้น นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ถึงแม้ทางเดินของพวกเขาจะนำไปสู่การถวายบูชาและการพลีชีพเพราะความเชื่อ เช่นเดียวกับพระองค์ พวกเขาจะยอมเอาการรับใช้ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณกับ “มงกุฎแห่งความชอบธรรม” 2 ทิโมธี 4:8 ซึ่งจะได้รับเมื่อพระองค์เสด็จมา เพื่อมาแลกกับสง่าราศีของบัลลังก์ฝ่ายโลกซึ่งเคยเป็นความหวังในช่วงต้นของการเป็นสาวก หรือ “พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้ มากยิ่งกว่าที่ทูลขอหรือคิด” เอเฟซัส 3:20 ทรงโปรดประทานให้พวกเขาเหล่านั้นร่วมทุกข์กับพระองค์ มีส่วนร่วมในความสุขของพระองค์—เป็นความสุขของการ “นำบุตรจำนวนมากไปสู่ศักดิ์ศรี” ฮีบรู 2:10 ความปีติยินดีเป็นล้นพ้น เหลือที่จะกล่าว เป็น “ศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมาย” ซึ่งเปาโลกล่าวว่า “เปรียบ” ไม่ได้กับ “ความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อยของเรา” 2 โครินธ์ 4:17 {GC 350.1}

ประสบการณ์ของเหล่าสาวกที่ประกาศ “ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินพระเจ้า” มัทธิว 24:14 ในช่วงการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งของพระคริสต์นั้นจะมีให้เห็นอีกในประสบการณ์ของผู้ประกาศข่าวการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ดังสาวกที่ออกไปประกาศว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว” มาระโก 1:15 มิลเลอร์และเพื่อนออกประกาศว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ยาวที่สุดและเป็นช่วงสุดท้ายที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์กำลังจะสิ้นสุดแล้ว และเวลา

พิพากษากำลังจะมาถึงและอาณาจักรนิรันดร์กำลังจะเข้ามาแล้ว คำเทศนาของสาวกในเรื่องของเวลานั้นวางอยู่บนพื้นฐานเรื่องเจ็ดสิบสี่ปีของพระธรรมดาเนียล บทที่ 9 ข่าวสารของมิลเลอร์และเพื่อนได้ประกาศการสิ้นสุดของ 2300 วันของพระธรรมดาเนียล 8:14 ซึ่งมีเจ็ดสิบสี่ปีเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลานี้ การเทศนาของแต่ละเรื่องวางอยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ในแต่ละส่วนที่เกิดขึ้นจริงตรงตามคำพยากรณ์ของช่วงเวลาคำพยากรณ์ยิ่งใหญ่อันเดียวกัน {GC 351.1}

เหมือนเช่นสาวกรุ่นแรก วิลเลียม มิลเลอร์และเพื่อนเองไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ถึงความหมายของข่าวสารที่พวกเขาประกาศ ความผิดที่ก่อร่างมานั้นนานในคริสตจักรได้ขัดขวางพวกเขาที่จะไปถึงถึงการแปลความหมายจุดสำคัญของคำพยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ ถึงแม้พวกเขาจะประกาศข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาให้พวกเขาประกาศแก่ชาวโลกก็ตามที่ แต่กระนั้นโดยความเข้าใจความหมายของมันผิดไป พวกเขาจึงตกลงสู่ความผิดหวัง {GC 351.2}

ในการอธิบายพระธรรมดาเนียล 8:14 “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” TKJV นั้น ตามที่กล่าวมาแล้วว่า มิลเลอร์เอาแนวคิดที่รับกันทั่วไปว่าโลกเป็นสถานบริสุทธิ์ และเขาเชื่อว่าการชำระสถานบริสุทธิ์หมายถึงการชำระโลกให้บริสุทธิ์ด้วยไฟเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา

ดังนั้นเมื่อเขาค้นพบว่าเวลาสิ้นสุดของ 2300 วันนั้นบอกไว้ล่วงหน้าอย่างแน่นอนแล้ว เขาจึงสรุปว่านี่คือวันของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู ความผิดของเขาเกิดจากการยอมรับแนวคิดนิยมที่ว่าอะไรคือสถานบริสุทธิ์ {GC 352.1}

ในระบบการประกอบพิธีที่เป็นแบบจำลอง ซึ่งเป็นเงาของการถวายบูชาและการเป็นปุโรหิตของพระคริสตนั้น การชำระวิหารเป็นพิธีสุดท้ายที่มหาปุโรหิตจะปฏิบัติหน้าที่ในการรับใช้ประจำปี พิธีนี้เป็นภารกิจปิดท้ายของการลบมลทินบาป –ซึ่งเป็นการขจัดหรือการนำบาปออกไปจากชนชาติอิสราเอล พิธีนี้ทำให้เห็นภาพในเบื้องหน้าถึงพระราชกิจปิดท้ายของพระมหาปุโรหิตของพวกเราในสวรรค์ในการนำบาปออกไปหรือลบบาปของประชากรของพระองค์ทิ้งไป ซึ่งเป็นบาปที่ถูกบันทึกไว้ในสมุดของสวรรค์ พิธีนี้เกี่ยวข้องกับงานของการพิจารณาตรวจสอบซึ่งเป็นงานของการพิพากษา และจะเกิดขึ้นทันทีก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์บนเมฆในท้องฟ้าด้วยฤทธานุภาพและทรงพระรัศมีอย่างยิ่ง มัทธีว 24:30 เพราะเมื่อพระองค์เสด็จมา ทุกคดีจะต้องตัดสินเสร็จแล้ว พระเยซูตรัสว่า “เราจะนำบาเหน็จของเรามาด้วยเพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน” วิวรณ์ 22:12 ภารกิจของการพิพากษานี้ที่จะมีขึ้นก่อนเวลาพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองเล็กน้อยนั้นเป็นข่าวของทูตสวรรค์องค์หนึ่งในพระธรรมวิวรณ์ 14:7

“จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 352.2}

ผู้ที่ประกาศคำเตือนนี้ให้ข่าวสารที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม แต่เหมือนเช่นสาวกในยุคแรกที่ประกาศว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้ายกมาถึงแล้ว” นั้น ข่าวของพวกเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 แต่กลับพลาดที่จะมองเห็นว่าพระคัมภีร์เล่มเดียวกันบอกถึงความตายของพระเมสสิยาห์ไว้ล่วงหน้า มิลเลอร์และเพื่อนเทศนาข่าวสารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของดาเนียล 8:14 และวิวรณ์ 14:7 แต่กลับพลาดที่จะมองเห็นว่ายังมีข่าวอื่นที่ให้มาในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ซึ่งต้องประกาศก่อนองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมา ดังสาวกที่เข้าใจผิดในเรื่องแผ่นดินที่จะมาจัดตั้งเมื่อสิ้นสุด 70 สัปดาห์ ชาวแอ๊ดเวนตีสก็เข้าใจผิดในเรื่องของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด 2,300 วัน ในทั้งสองกรณีมีการยอมรับหรือค่อนข้างเป็นการยึดติดกับคำสอนผิดที่นิยมกันอย่างแพร่หลายซึ่งทำให้เรามองมีตบอดจากความจริง คนทั้งสองกลุ่มนี้กระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยการประกาศข่าวที่พระองค์ทรงปรารถนาให้พวกเขาทำและทั้งสองเข้าใจข่าวสารของพวกเขาเองผิดไปจึงต้องผิดหวัง {GC 352.3}

ถึงกระนั้น พระเจ้าทรงกระทำการสำเร็จตามพระประสงค์แห่งพระเมตตา

คุณของพระองค์เองในการทรงอนุญาตให้ข่าวคำเตือนเรื่องการพิพากษาถูกประกาศออกไปเช่นนั้น วันยิ่งใหญ่ที่กำลังจะมาถึงแล้ว และภายใต้การทรงนำของพระองค์ คนทั้งปวงตกลูกสู่การทดสอบเรื่องของการกำหนดเวลาที่เฉพาะ เพื่อจะเปิดให้พวกเขาทั้งหลายมองเห็นว่ามีสิ่งใดอยู่ในหัวใจของพวกเขา ข่าวสารนี้ถูกจัดเตรียมไว้เพื่อทดสอบและชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์ เป็นการนำไปเพื่อให้เห็นถึงความรักของพวกเขาที่วางอยู่กับโลกนี้หรืออยู่กับพระคริสต์และสวรรค์ พวกเขาต่างอ้างว่ารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บัดนี้จะต้องพิสูจน์ความรักของพวกเขา พวกเขาพร้อมที่จะละทิ้งความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกและต้อนรับด้วยความชื่นชมยินดีในการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาหรือไม่ ข่าวสารนี้ถูกจัดเตรียมไว้เพื่อให้พวกเขามองเห็นสภาพที่แท้จริงของฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นข่าวสารที่ทรงโปรดประทานให้ด้วยความเมตตาเพื่อปลุกพวกเขาให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการกลับใจและความถ่อมตน {GC 353.1}

ถึงแม้ความผิดหวังนี้จะเป็ผลจากการเข้าใจผิดในข่าวสารที่พวกเขาประกาศก็ตาม ความผิดหวังนี้จะต้องถูกลบล้างออกไปตลอดกาลด้วยเช่นกัน ความผิดหวังจะทดสอบหัวใจของบรรดาผู้ที่อ้างว่ายอมรับคำเตือน ในขณะที่เผชิญกับความผิดหวัง พวกเขาเหล่านั้นที่จะละทิ้งประสบการณ์และความวางใจที่มีในพระ

คำของพระเจ้าหรือไม่ หรือจะแสวงหาด้วยการอธิษฐานและการถ่อมใจเพื่อที่จะรู้ว่าจุดใดของคำพยากรณ์ที่พวกเขาพลาดที่จะเข้าใจ มีสักกี่คนที่ทำไปเนื่องจากความกลัวหรือด้วยความหุนหันและความตื่นเต้น มีสักกี่คนที่ไม่จริงจังและไม่เชื่อคนมากมายอ้างว่าตนรักที่จะเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาปรากฏ แต่เมื่อได้รับการทรงเรียกให้มาร่วมทนทุกข์ การเย้ยหยันและการตำหนิของโลกและบททดสอบของการล่าช้าและความผิดหวังแล้ว พวกเขาจะประกาศยกเลิกความเชื่อหรือไม่ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เข้าใจทันทีถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อพวกเขา พวกเขาจะละทิ้งความจริงที่ถูกสนับสนุนด้วยคำพยาอันโปรงใสที่สุดจากพระคำของพระองค์หรือไม่ {GC 353.2}

การทดสอบนี้จะเปิดเผยความเข้มแข็งของผู้ที่ปฏิบัติตามด้วยความเชื่อที่แท้จริงในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นคำสอนของพระคำและพระวิญญาณของพระเจ้า การทดสอบนี้จะสอนพวกเขาถึงภัยอันตรายของการรับทฤษฎีและการแปลความหมายของมนุษย์แทนที่จะให้พระคัมภีร์อธิบายความหมายตัวเอง มีเพียงประสบการณ์นี้เท่านั้นที่จะสอนเรื่องนี้ได้ สำหรับเหล่า

บุตรแห่งความเชื่อแล้ว ความสับสนและความทุกข์โศกเศร้าใจที่มาจากความผิดของเขาเองจะทำงานซึ่งจำเป็นสำหรับการแก้ไข จะนำพวกเขาให้ใส่ใจศึกษาคำพยากรณ์มากยิ่งขึ้น จะเป็นการสอนพวกเขาให้ตรวจสอบพื้นฐานความเชื่ออย่างระมัดระวังและปฏิเสธทุกเรื่องที่ไม่ได้วางอยู่บนพื้นฐานความจริงของพระเจ้าถึงแม้ว่าโลกคริสเตียนจะยอมรับอย่างกว้างขวางเพียงไรก็ตาม {GC 354.1}

สิ่งที่ดูประหนึ่งว่ามีตนต่อความเข้าใจของผู้เชื่อในห้วงเวลาแห่งการทดลองนั้น จะได้รับความกระจ่างในภายหลังเช่นเดียวกับสาวกรุ่นแรก เมื่อพวกเขาจะเห็นสิ่งที่ “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เขาใน *บั้นปลาย*” พวกเขาจะรู้ว่า แม้จะมีการทดลองอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของพวกเขา พระประสงค์แห่งรักของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาเกิดขึ้นสม่ำเสมอ พวกเขาจะเรียนรู้โดยประสบการณ์อันจะทำให้เกิดความสุขว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมี *ความสงสารและความเมตตากรุณา*” และ “*พระมรรคาทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์เป็นความรักมั่นคงและความสัตย์จริงแก่ผู้ที่รักษาพันธสัญญาและพระโอวาทของพระองค์*” ยากอบ 5:11 สดุดี 25:10 {GC 354.2}

20

การตื่นตัวครั้งยิ่งใหญ่ฝ่ายศาสนา

การตื่นตัวครั้งยิ่งใหญ่ทางศาสนาในช่วงของการประกาศเรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์นั้น ถูกบอกไว้ล่วงหน้าแล้วในคำพยากรณ์ของชาวทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งกำลัง “เหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐในวันตร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษาและทุกชนชาติ ท่านประกาศเสียงดังว่า จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” วิวรณ์ 14:6, 7 {GC 355.1}

ข้อเท็จจริงที่ว่าทูตสวรรค์องค์หนึ่งเป็นผู้ประกาศคำเตือนนี้แสดงว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากยิ่ง ด้วยความบริสุทธิ์ รัศมีและสิทธิอำนาจของผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์นั้น พระปัญญาของพระเจ้าพอพระทัยที่เสนอให้เห็นถึงคุณลักษณะที่สูงส่งของพระราชกิจที่จะต้องกระทำให้สำเร็จโดยทางข่าวสารและสิทธิอำนาจและรัศมีที่จะร่วมอยู่กับพระราชกิจนี้ ทูตสวรรค์ที่เหาะไป “ในท้องฟ้า” คำเตือนที่ “ประกาศ[ด้วย]เสียงดัง” และประกาศให้ “คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า

ทุกภาษาและทุกชนชาติ” ทำให้มองเห็นว่าเป็นขบวนการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วและแผ่กว้างยิ่งใหญ่ไปทั่วทั้งโลก {GC 355.2}

ข่าวสารเองบอกแจ้งให้เราทราบถึงเวลาเมื่อเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น ข่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของ “ข่าวประเสริฐในวันตร์” และประกาศแจ้งเรื่องการเริ่มต้นของการพิพากษา ข่าวสารเรื่องการช่วยให้อรอดได้ถูกเทศนาสั่งสอนมาตลอดในทุกยุคทุกสมัย แต่ข่าวสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของข่าวประเสริฐที่จะถูกประกาศเฉพาะในวาระสุดท้ายเท่านั้น เพราะในเวลานี้เองเท่านั้นที่เวลาของการพิพากษาจะมาถึง คำพยากรณ์ต่างๆ ได้นำเสนอลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องที่นำไปสู่การเริ่มต้นของการพิพากษา สิ่งนี้เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะในพระธรรมดาเนียล แต่คำพยากรณ์ของดาเนียลในส่วนที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ในวาระสุดท้ายนั้น ดาเนียลได้รับบัญชาให้ปิดผนึกและประทับตราไว้ “จนถึงวาระสุดท้าย” ดาเนียล 12:4 ตามคำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นจริงแล้ว เหล่านี้ ข่าวเรื่องการพิพากษานี้จะถูกประกาศออกไปไม่ได้จนกว่าจะถึงเวลาปัจจุบันนี้ บนพื้นฐานของผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า แต่เมื่อถึงวาระสุดท้าย “คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น” ดาเนียล 12:4 {GC 355.3}

อัครทูตเปาโลเตือนคริสตจักรไม่ให้คอย

การเสด็จมาของพระคริสต์ในเวลาของท่าน เปาโลกล่าวไว้ว่า “วันนั้นจะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการกบฏเสียก่อนและคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัว” 2 เธสะโลนิกา 2:3 จวบจนกระทั่งภายหลังการละทิ้งความเชื่อยิ่งใหญ่และช่วงเวลาอันยาวนานของการปกครองภายใต้ “คนนอกกฎหมาย” แล้ว จึงจะเฝ้าคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าใต้ “คนนอกกฎหมาย” ซึ่งมีนามอื่นว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” 2 เธสะโลนิกา 2:7 “ลูกแห่งความพินาศ” ยอห์น 17:2 และ “คนชั่ว” นั้นหมายถึงระบอบเปปาสีซึ่งตามที่คำพยากรณ์กล่าวไว้ล่วงหน้านั้นจะเรื่องอำนาจ 1,260 ปี ช่วงเวลานี้ได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 การเสด็จมาของพระคริสต์จะไม่เกิดขึ้นก่อนเวลานั้น เวลาในข้อเขียนของเปาโลครอบคลุมตั้งแต่ยุคของคริสเตียนจนถึงปี ค.ศ. 1798 เวลาหลังจากนี้จึงเป็นช่วงเวลาที่จะประกาศข่าวเรื่องพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองได้ {GC 356.1}

ในอดีตที่ผ่านมา ไม่มีการประกาศข่าวสารในทำนองนี้ แม้แต่ที่เรารับรู้มา เปาโลก็ไม่ได้เทศนาเรื่องนี้ เขาบอกพี่น้องให้คอยมองหาการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในเวลาอีกยาวนานของอนาคต นักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายก็ไม่ได้ประกาศเรื่องนี้ มาร์ติน ลูเธอร์ตั้งวันพิพากษาไว้ อีกสามร้อยปีในอนาคตนับจากเวลาของเขา แต่นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 เป็นต้นมา ฝนที่ปิดพระธรรมดาเนี่ยลได้ถูกแกะออก

แล้ว ความรู้เรื่องคำพยากรณ์ต่างๆ เพิ่มขึ้นและมีคนมากมายประกาศข่าวสารสำคัญของการพิพากษาว่าใกล้เข้ามาแล้ว {GC 356.2}

เหมือนการปฏิรูปยิ่งใหญ่ของศตวรรษที่ 16 ขบวนการเคลื่อนไหวเรื่องการเสด็จมาเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในส่วนต่างๆ ของโลกคริสเตียน ทั้งในประเทศยุโรปและอเมริกา คนแห่งความเชื่อและคำอธิษฐานได้รับการชักนำให้ศึกษาคำพยากรณ์และแกะตามรอยข้อความบันทึกที่ได้รับการดลใจ พวกเขามองเห็นหลักฐานที่ทำให้เชื่อว่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นใกล้ถึงยุคสุดท้ายแล้ว ในดินแดนต่างๆ มีคริสเตียนหลายกลุ่มที่อยู่กันตามลำพังโดดเดี่ยวได้ข้อสรุปจากการศึกษาพระคัมภีร์เท่านั้น ที่นำมาถึงความเชื่อว่าพระผู้ช่วยให้รอดกำลังใกล้จะเสด็จกลับมา {GC 357.1}

ในปี ค.ศ. 1821 สามปีหลังจากมิลเลอร์มาถึงข้อความอธิบายของคำพยากรณ์ที่บอกเวลาของการพิพากษา ดร. โยเซฟ วูลฟ์ [Joseph Wolff] “มิชชันนารีเพื่อประกาศไปทั่วทั้งโลก” เริ่มประกาศถึงการใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้า วูลฟ์เกิดในประเทศเยอรมนี พ่อแม่เป็นชาวฮีบรู คุณพ่อเป็นรับบีชาวยิว ในขณะที่ยังมีอายุน้อยมากนั้น เขามีความเชื่อมั่นในความจริงของศาสนาคริสต์ เขามีสมอที่ว่องไวและอยากรู้ อยากเห็น เขากระตือรือร้นฟังคำสนทนาที่มีขึ้นทุกวันในบ้านของคุณพ่อในขณะที่ชาวฮีบรูผู้เลื่อมใสเคร่งครัดในศาสนา

ชุมนุมกัน เพื่อทบทวนความหวังใจและการคาดหวังล่วงหน้าของพวกเขาทั้งหลายถึงพระรัศมีของพระเมสสิยาห์ที่กำลังจะเสด็จมาและการนำประเทศอิสราเอลกลับคืนมา อยู่มาวันหนึ่งเขาได้ยินถึงการเอ่ยพระนามของเยซูชวานาซาเรธ เด็กชายคนนี้ได้ถามขึ้นมาว่า ท่านเป็นผู้ใด คำตอบที่เขาได้คือ “ชาวยิวท่านหนึ่งที่มีความสามารถยิ่งใหญ่ แต่ท่านแสวงทำตามตัวเป็นพระเมสสิยาห์ ศาลของยิวพิพากษาตัดสินประหารท่าน” ผู้สงสัยถามต่อ “ทำไมกรุงเยรูซาเล็มจึงถูกทำลายไปและทำไมพวกเราจึงตกเป็นเชลยอยู่” คุณพ่อตอบว่า “โอ้ โอ เพราะชาวยิวฆ่าผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย” ในทันใดนั้น มีความคิดหนึ่งแล่นเข้ามาในสมองของเด็กคนนั้น “พระเยซูคงเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งด้วยเช่นกันและชาวยิวฆ่าพระองค์ไปเสียในขณะที่ท่านไม่มีความผิด” *Travels and Adventures of the Rev. Joseph Wolff* เล่มที่ 1 หน้าที่ 6 เขามีความคิดเช่นนี้อย่างแรงกล้า ถึงแม้จะถูกห้ามเข้าไปในโบสถ์ของชาวคริสเตียนก็ตามที่ แต่บ่อยครั้งเขาก็เถลไถลอยู่ภายนอก คอยฟังคำเทศนา {GC 357.2}

เมื่ออูลฟฟ์อายุ 7 ขวบ เขาค่อยอดอ้างกับเพื่อนบ้านผู้สูงอายุกคนหนึ่งถึงชัยชนะในกายภาพคหน้าของชนชาติอิสราเอลเมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา เมื่อมีคนแก่คนหนึ่งพูดขึ้นอย่างเมตตาวา “เด็กน้อยที่รัก ลองจะบอกหนูว่าพระเมสสิยาห์แท้จริงคือผู้ใด ท่านคือพระเยซูชวานาซาเรธ...

ที่บรรพบุรุษของหนูตริ่งกางเขนเหมือนเช่นที่ทำกับผู้เผยพระวจนะคนอื่นๆ กลับไปอ่านพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 และหนูจะมั่นใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” *Ibid.* เล่มที่ 1 หน้าที่ 7 ในทันที่ทันใดนั้น ความมั่นใจได้ตราตรึงลงสู่เขา เขากลับบ้านและไปอ่านพระคัมภีร์ สงสัยว่าคำพยากรณ์จะสำเร็จได้อย่างไรบริบูรณ์ในเยซูชวานาซาเรธได้อย่างไร คำของชาวคริสต์เป็นเรื่องจริงหรือ เด็กชายขอให้คุณพ่ออธิบายคำพยากรณ์ แต่กลับพบกับความเงิบที่เคร่งขรึมมากจนเขาไม่กล้าที่จะเอ่ยถึงเรื่องนี้อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เพียงแต่เพิ่มความปรารถนาของเขาที่จะเรียนรู้เรื่องศาสนาของคริสเตียนให้มากยิ่งขึ้น {GC 357.3}

ในบ้านเชื้อสายยิวของเขานั้น ความรู้ที่เขาเสาะแสวงหาถูกกีดขวางอย่างขื่นขื่นจากเขา แต่เขาออกจากบ้านของพ่อขณะที่มีอายุเพียง 11 ปี ออกไปยังโลกเพื่อแสวงหาการศึกษาให้กับตนเอง เพื่อเลือกศาสนาและทำมาหาเลี้ยงชีพ เขาไปพักอาศัยกับญาติได้ระยะหนึ่ง แต่ไม่ช้าก็ถูกขับออกไปด้วยข้อหาละทิ้งความเชื่อ และเขาจึงต้องหาหนทางของตนเองอย่างโดดเดี่ยวไม่มีเงินในท่ามกลางหมู่คนแปลกหน้า เขาไปจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ขยันเรียนและอยู่รอดด้วยการสอนภาษาฮีบรู โดยอิทธิพลของครูชาวคาทอลิก เขาถูกชักนำให้รับความเชื่อของโรมและตั้งใจที่จะเป็นมิชชันนารีในหมู่คนของเขาเอง หลายปีต่อมาเขาไปพร้อมเป้าหมาย

นี้เพื่อศึกษาในวิทยาลัยออฟโปรปากันดา ที่กรุงโรม เนื่องจากเขามีความคิดเสรี และการพูดที่ตรงไปตรงมา ในขณะที่เขา อยู่ที่นี่เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นคนนอกรีต เขาโจมตีอย่างเปิดเผยถึงการกระทำ ทารุณของคริสตจักรและเรียกร้องเรื่อง ความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูป แม้ว่าในช่วงต้นเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของระบอบ เปปาสีปฏิบัติต่อเขาด้วยความเห็นชอบ ก็ตามที่ แต่ต่อมาไม่นานเขาก็ถูกขับออกไปจากกรุงโรม เขาเดินทางไปมาภายใต้ การเฝ้ามองของคริสตจักร จนกระทั่ง ประจักษ์แจ้งว่าไม่อาจนำเขาให้มาอยู่ ภายใต้การผูกมัดของลัทธิโรมันได้ เขา จึงถูกตราว่าเป็นคนที่แก้ไขไม่ได้และถูก ปลอยให้ไปตามที่เขาพึงพอใจ บัดนี้เขา จึงมุ่งหน้าไปประเทศอังกฤษและรับ ความเชื่อของโปรเตสแตนต์ เข้าร่วมกับ คริสตจักรอังกฤษ หลังจากเข้าเรียนแล้ว สองปี เขาจึงก้าวออกไปทำงานของเขา เองในปี ค.ศ. 1821 {GC 358.1}

ในขณะที่วุฒพลียอมรับความจริงอัน ยิ่งใหญ่ของการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งของ พระคริสต์ว่าพระองค์ทรง “เป็นคนที่รับ ความเจ็บปวดและค้ำเค้นกับความเจ็บไข้” อีสายห์ 53:3 เขามองเห็นว่า คำพยากรณ์ต่างๆ เปิดเผยด้วยน้ำหนักที่เท่าเทียม กันให้เห็นถึงการเสด็จมาครั้งที่สองด้วย ฤทธานุภาพและพระรัศมี และในขณะที่ เขาหาทางนำคนของเขาไปยังพระเยซู ชาวนาซาเร็ธว่าทรงเป็นพระผู้ที่ทรงโปรด สัตย์ญาไว้ และชี้ให้พวกเขาเห็นการเสด็จ

มาครั้งที่หนึ่งในความถ่อมตนในฐานะ เครื่องถวายบูชาเพื่อบาปทั้งหลายของ มนุษย์นั้น เขาก็สอนพวกเขาด้วยว่า พระองค์จะเสด็จมาครั้งที่สองในฐานะ กษัตริย์และพระผู้ช่วยให้รอด {GC 358.2}

เขากล่าวว่า “เยชูชาวนาซาเร็ธทรง เป็นพระเมสสิยาห์องค์ที่เที่ยงแท้ พระหัตถ์ และพระบาทของพระองค์ถูกแทง พระองค์ ถูกนำดั่งลูกแกะมายังคนฆ่า พระองค์ทรง รับความเจ็บปวดและค้ำเค้นเคยกับความ เจ็บไข้ ซึ่งต่อมาได้นำอาหารพระกรไปจาก ยูดาห์และอำนาจการปกครองออกไปจาก หว่างเท้า พระองค์ผู้เสด็จมาครั้งแรกแล้ว จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองในหมู่เมฆบน ท้องฟ้าและด้วยเสียงแตรของเทพบิด” Joseph Wolff, Researches and Missionary Labors หน้า 62 “และจะ ประทับอยู่บนภูเขามะกอกเทศ และการ ครอบครองนั้นซึ่งเคยถูกมอบให้แก่อาดัม เมื่อแรกสร้างโลกและถูกริบไปโดยเขา (ปฐมกาล 1: 26; 3:17) จะถูกมอบให้แก่ พระเยซู พระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ ปกครองสิ้นทั้งโลก การร้องไห้คร่ำครวญ และความทุกข์ระทมของโลกที่สร้างมานั้น จะยุติ แต่จะได้ยินเสียงบทเพลงสรรเสริญ และขอบพระคุณ...เมื่อพระเยซูเสด็จมา ด้วยพระรัศมีของพระบิดาและทูตสวรรค์ บริสุทธิ...ผู้เชื่อที่ตายแล้วจะกลับเป็น ขึ้นมาจากตายก่อน 1 เธสะโลนิกา 4:16 1 โครินธ์ 15:23 ชาวคริสเตียนเรียกเรื่อง นี้ว่าการเป็นขึ้นมาจากการตายครั้งที่หนึ่ง แล้วสัตว์ทั้งหลายในโลกจะเปลี่ยนแปลง

ธรรมชาติของมัน (อิสยาห์ 11: 6-9) และจะตั้งอยู่เบื้องพระเยซู (สดุดี 8) สันติสุขทั่วจักรวาลจะปรากฏ” *Journal of the Rev. Joseph Wolff* หน้า 378, 379 “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทอดพระเนตรลงมายังโลกอีกครั้งหนึ่งและตรัสว่า ‘ดูสิ ดียิ่งนัก’” *Ibid.* หน้า 294 {GC 359.1}

วูลฟฟ์เชื่อว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมาใกล้แล้ว ในการแปลความหมายช่วงเวลาคำพยากรณ์ของเขานั้น เขาจัดวางการเสด็จมาอย่างยิ่งใหญ่ให้อยู่ในช่วงเวลาห่างจากเวลาที่มิลเลอร์จัดวางไว้ไม่กี่ปี สำหรับคนเหล่านั้นที่ใช้ข้อพระคัมภีร์ “วันนั้น โมงนั้นไม่มีใครรู้” เพื่อมาย้ำเน้นว่า มนุษย์จะไม่รู้เรื่องการใกล้เวลาเสด็จกลับมา นั้น วูลฟฟ์ตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงบอกไว้หรือว่าจะไม่มีทางรู้วันและเวลา พระองค์ไม่ได้ทรงประทานหมายสำคัญแห่งกาลเวลาเพื่อให้เรารู้อย่างน้อยที่สุดถึงการใกล้เข้ามาของการเสด็จมาของพระองค์เช่นเดียวกับการใกล้เข้ามาของฤดูร้อนเมื่อต้นมะเดื่อเทศออกใบหรือ มัทธิว 24:32 เราจะไม่มีความรู้ช่วงเวลานั้นหรือในเมื่อพระองค์เองยังทรงเชิญชวนให้เราไม่เพียงแต่อ่านพระธรรมดาเนียลที่เผยพระวจนะแต่ให้เข้าใจด้วย และในพระธรรมดาเนียลเล่มนี้ยังบอกว่าถ้อยคำเหล่านั้นจะถูกปิดเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้าย (ซึ่งเป็นเช่นนั้นในเวลาของเขา) และ ‘คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา’ (เป็นคำพูดของชาวฮีบรูที่แสดงออกถึงการสังเกตและการคิดคำนึง

ถึงเวลา) ‘และความรู้’ (ที่เกี่ยวข้องกับเวลานั้น) ‘จะทวีขึ้น’ ดาเนียล 12:4 นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้ทรงมุ่งหมายที่จะตรัสโดยข้อความนี้ว่าการใกล้เข้ามานี้จะไม่เป็นที่รับรู้ แต่ทรงหมายความว่าวันที่แน่นอนของ ‘วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้’ เขาพูดต่อไปว่า เรามีหมายสำคัญของเวลาที่ถูกเปิดออกให้รู้ได้อย่างเพียงพอเพื่อเชิญชวนให้เราเตรียมตัวสำหรับการเสด็จมาของพระองค์เหมือนเช่นโนอาห์เป็นผู้เตรียมนาวา” *Wolff, Researches and Missionary Labors* หน้า 404, 405 {GC 359.2}

วูลฟฟ์เขียนถึงเรื่องระบบซึ่งเป็นที่ยอมรับในการแปลความหมายหรืออธิบายความหมายของพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิดว่า “โบสถ์คริสเตียนส่วนใหญ่หันเหไปจากแนวทางอันเรียบง่ายของพระคัมภีร์และหันเข้าหาระบบการปรากฏทางวิญญาณของทางพุทธที่เชื่อว่าความสุขในอนาคตของมนุษยชาติจะประกอบด้วย การเคลื่อนไปมาในอากาศ และตั้งสมมติฐานเอาเองว่าเมื่ออ่านเจอคำว่า *ยิว* จะต้องเข้าใจว่าเป็น *คนนอกศาสนา* และเมื่ออ่านคำว่า *เยรูซาเล็ม* จะต้องเข้าใจว่าเป็น *คริสตจักร* และเมื่อกล่าวถึง *โลก* ก็จะหมายถึง *ท้องฟ้า* และเมื่อกล่าวถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะต้องเข้าใจว่าเป็นการ *เจริญขึ้นของสมาคมของชาวมิชชันนารี* และกำลังขึ้นไปยังภูเขาศาสนาขององค์พระผู้เป็นเจ้า หมายถึงการประชุมยิ่งใหญ่ของ

ชาวเมทอดิสต์” *Journal of the Rev. Joseph Wolff* หน้า 96 {GC 360.1}

ในช่วงเวลาสี่ปีระหว่าง ค.ศ. 1821-1845 วูลฟฟ์เดินทางไปอย่างกว้างไกลทั้งในทวีปแอฟริกา ท่องไปในประเทศอียิปต์และประเทศอียิปต์เหนือ [ชื่อเดิมของประเทศเอธิโอเปีย] ไปในทวีปเอเชีย ไปยังประเทศปาเลสไตน์ ประเทศซีเรีย ประเทศเปอร์เซีย เมืองปอคฮาราและประเทศอินเดีย เขาเดินทางมาเยี่ยมประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย ในการเดินทางมาที่นี้ เขาได้เทศนาที่เกาะเซนต์เฮเลนา เขาเดินทางมาถึงเมืองนิวยอร์กในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 1837 และหลังจากเทศนาในเมืองนี้แล้วเขาก็ไปเทศนาที่รัฐฟิลาเดลเฟียและเบลติมอลและในที่สุดเดินทางต่อไปยังกรุงวอชิงตัน ขณะอยู่ที่นั่น เขากล่าวว่า “โดยการเสนอของอดีตประธานาธิบดีควินซี อาดัมส์ในการประชุมรัฐสภาสภานิติบัญญัติเป็นเอกฉันท์ให้ข้าพเจ้าใช้หอประชุมคอนเกรสเป็นห้องบรรยาย ซึ่งข้าพเจ้าบรรยายในวันเสาร์ ได้รับเกียรติเป็นอย่างยิ่งด้วยการเข้าฟังของสมาชิกรัฐสภา และบิชอปแห่งรัฐเวอร์จิเนียและคณะสงฆ์และประชาชนของรัฐวอชิงตัน สมาชิกการปกครองแห่งรัฐนิวเยอร์คและเพนซิลเวเนียก็ให้เกียรติเดียวกันนี้แก่ข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าบรรยายผลงานวิจัยของข้าพเจ้าในเอเชียและรวมทั้งเรื่องการเสด็จขึ้นครองด้วยพระองค์เองของพระเยซูคริสต์” *Ibid.* หน้า 398, 399 {GC 360.2}

ดร. วูลฟฟ์เดินทางท่องเที่ยวไปยังประเทศปาเลสไตน์ที่สุดโดยไม่ได้รับการปกป้องจากผู้มีอำนาจของประเทศยุโรป เขาทนต่อสภาพที่แร้นแค้นและภัยอันตรายนับไม่ถ้วนที่ล้อมรอบตัวเขา เขาถูกลงโทษด้วยการตีเท้าและตกอยู่ในสภาพอดอยาก ถูกจับขายเป็นทาสและถูกตัดสินประหารถึงสามครั้ง คนร้ายจับปล้นคุกคามรอบตัวเขาและบางครั้งเกือบพินาศอันเนื่องจากการกระหายน้ำ มีอยู่ครั้งหนึ่ง เขาถูกปล้นจนหมดตัวและถูกทิ้งให้เดินเท้าไปหลายร้อยไมล์ข้ามภูเขา หิมะพัดตีใส่หน้าของเขาและทำเปลาชของเขาสัมผัสพื้นดินที่แข็งเป็นน้ำแข็งจนเท้าของเขาขาดไป {GC 361.1}

เมื่อมีคนเตือนเขาเรื่องของการท่องเที่ยวท่ามกลางคนปาเลสไตน์และคนเผ่าที่ดุร้ายนั้น วูลฟฟ์มักจะแถลงให้ตัวเองว่า “มีเครื่องป้องกันจัดเตรียมไว้ให้แล้ว” - “คำอธิษฐาน ใจร้อนรนเพื่อพระคริสต์และความไว้วางใจในการทรงช่วยของพระองค์” เขากล่าวว่า “ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้ายังได้รับการจัดเตรียมด้วยความรักของพระเจ้า และเพื่อนบ้านของข้าพเจ้าอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้าและพระคัมภีร์อยู่ในมือของข้าพเจ้า” - W.H.D. Adams, *In Perils Off* หน้า 192 เขานำพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูและภาษาอังกฤษติดตัวไปทุกแห่งหน เขากล่าวถึงการเดินทางช่วงหลังว่า “ข้าพเจ้า...เอาพระคัมภีร์ที่เปิดออกไว้อยู่ในมือของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าพลังของข้าพเจ้าอยู่ในพระคำเล่มนี้และเป็นหนังสือที่จะคำจุน

ข้าพเจ้า” *Ibid.* หน้า 201 {GC 361.2}

ด้วยการทำเช่นนี้ เขาเก็บรักษางานของเขาเอาไว้ได้จนกระทั่งนำข่าวสารของการพิพากษาไปยังโลกส่วนใหญ่ที่มีคนอาศัยอยู่ ท่ามกลางคนยิว ชาวเดิร์ก คนพาร์ซีส์ ชาวฮินดูและคนอื่นหลายชาติและเผ่าพันธุ์นั้น เขาได้แจกจ่ายพระคำของพระเจ้าในท่ามกลางภาษาต่างๆ เหล่านี้ และในทุกๆ ที่เขาได้ประกาศถึงเหตุการณ์ที่บ่งบอกว่าพระเมสสิยาห์กำลังใกล้จะเสด็จมาครอบครอง {GC 361.3}

ในการเดินทางของเขาไปยังเมืองปอดฮารา เขาได้พบคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ห่างไกลและอยู่อย่างโดดเดี่ยวซึ่งเชื่อคำสอนเรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขากล่าวว่า “ชาวอาหรับและชาวเยเมนมีหนังสือเล่มหนึ่งที่เรียกว่าชีราซึ่งกล่าวถึงเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์และการปกครองของพระองค์ด้วยพระรัศมี และพวกเขาคาดว่าเหตุการณ์ยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1840” *Journal of the Rev. Joseph Wolff* หน้า 377 “ในประเทศเยเมน... ข้าพเจ้าอยู่กับบุตรทั้งหลายของเรา พวกเขาไม่ดื่มสุรา ไม่ปลูกสวนองุ่น ไม่หว่านเมล็ดพืชและอาศัยอยู่ในเต็นท์ และข้าพเจ้าจำโยนาห์ชายแก่แสนดีได้เป็นอย่างดี เขาเป็นบุตรชายของเรา และข้าพเจ้ายังพบพงศ์พันธุ์ของอิสราเอลเชื้อสายของดานในท่ามกลางพวกเขา... คนเหล่านี้รวมทั้งพงศ์พันธุ์ของเราคาดว่าในเร็ววันนี้พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในเมฆบน

ท้องฟ้า” *Ibid.* หน้า 389 {GC 361.4}

มีมิชชันนารีอีกท่านหนึ่งพบความเชื่อลักษณะคล้ายคลึงกันนี้ในคนชาวทาดารี นักบวชชาวทาดาทามมิชชันนารีว่า พระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองเมื่อไร เมื่อมิชชันนารีตอบว่าไม่เคยรู้เรื่องเช่นนี้มาก่อน นักบวชก็แปลกใจอย่างยิ่งที่คนหนึ่งซึ่งทำตัวเป็นครูสอนพระคัมภีร์ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ และเขาบอกกล่าวถึงความเชื่อของเขาเองที่วางอยู่บนพื้นฐานของคำพยากรณ์ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในราวปี ค.ศ. 1844 {GC 362.1}

นับตั้งแต่เวลาก่อนโน้น คือตั้งแต่ปี ค.ศ. 1826 ชาวเมืองของการเสด็จกลับมาได้เริ่มมีการประกาศขึ้นในประเทศอังกฤษ ขบวนการเคลื่อนไหวไม่ได้ก่อตัวขึ้นอย่างเป็นปึกแผ่นเหมือนเช่นที่เกิดขึ้นในประเทศอเมริกา ไม่มีการสอนกันทั่วไปถึงเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมา แต่มีการประกาศไปอย่างกว้างขวางถึงความจริงอันยิ่งใหญ่ของการใกล้เสด็จมาของพระคริสต์ด้วยฤทธานุภาพและพระรัศมี และนี่ไม่ใช่เพียงท่ามกลางผู้ที่ไม่เห็นพ้องหรือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาเท่านั้น นักเขียนชาวอังกฤษคนหนึ่งชื่อมอรั้น บร็อก [Mourant Brock] กล่าวว่า มีผู้รับใช้ของคริสตจักรแห่งอังกฤษประมาณ 700 คนร่วมอยู่ในการประกาศ “ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินสวรรค์” ข่าวสารที่ชี้ไปยังปี ค.ศ. 1844 ว่าเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาที่ถูกระบุไว้ พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาที่ถูกระบุไว้ยังบริเทินใหญ่ด้วย สื่อสิ่งพิมพ์เรื่องการ

เสด็จมาจากประเทศสหรัฐอเมริกานั้นถูกแจกจ่ายไปอย่างกว้างขวาง มีการพิมพ์หนังสือและนิตยสารใหม่ในประเทศอังกฤษและในปี ค.ศ. 1842 โรเบิร์ต วินเตอร์ [Robert Winter] ชาวอังกฤษโดยกำเนิดรับความเชื่อเรื่องการเสด็จมาจากประเทศอเมริกา เขาเดินทางกลับไปยังประเทศบ้านเกิดเพื่อประกาศข่าวการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า คนมากมายเข้าร่วมกับเขาในงานนี้และข่าวสารเรื่องการพิพากษาก็ถูกประกาศไปยังที่ต่างๆ ของประเทศอังกฤษ {GC 362.2}

ในทวีปอเมริกาใต้ ท่ามกลางความป่าเถื่อนและเล่ห์กลของพวกนักบวชลาคุนซา [Lacunza] นักบวชเยสุอิตชาวสเปนองค์หนึ่งศึกษาค้นหาพระคัมภีร์และรับความจริงเรื่องการเสด็จกลับมาอย่างรวดเร็วของพระคริสต์ เขาถูกรบเร้าให้ประกาศคำเตือน แต่ถึงกระนั้นเขาก็ปรารถนาที่จะหนีให้พ้นจากการควบคุมของอำนาจโรม เขาตีพิมพ์แนวคิดของเขาโดยใช้นามแฝง “ราบบี เบน เอสรา” [Rabbi Ben-Ezra] เพื่อแทนตัวเขาเองว่าเป็นชาวยิวที่กลับใจ ลาคุนซามีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่สิบแปด แต่ในราวปี ค.ศ. 1825 หนังสือของเขาซึ่งพบหนทางไปอยู่ที่ประเทศอังกฤษได้ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษ สื่อสิ่งพิมพ์ทำให้คนในประเทศอังกฤษที่ตื่นตัวสนใจเรื่องของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์อยู่แล้วเพิ่มความสนใจมากยิ่งขึ้น {GC 363.1}

ในศตวรรษที่สิบแปดที่ประเทศเยอรมนี

หลักคำสอนเรื่องนี้ได้ถูกสอนโดยเบ็งเกล [Bengel] ซึ่งเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งในคริสตจักรลูเธอรันและเป็นนักการศึกษาพระคัมภีร์และนักวิจารณ์เรื่องนาม หลังจากเบ็งเกลจบการศึกษาแล้ว เขา “อุทิศตัวเองให้กับการศึกษาศาสนาศาสตร์ สมองของเขาสนใจและเคร่งครัดในเรื่องนี้อยู่แล้วตั้งแต่การศึกษาและการอบรมในช่วงเยาว์วัย ทำให้เขามีความโน้มเอียงเข้าหาทางศาสนาศาสตร์ เช่นเดียวกับเขาวชนทั้งหลายที่มีอุปนิสัยชอบคิด ทั้งก่อนหน้าและตั้งแต่นั้นมาเขาต้องดิ้นรนต่อสู้กับความสงสัยและความยุ่งยากในธรรมชาติของศาสนา และด้วยความรู้สึกนึกคิดอย่างมากเขาพูดถึงเรื่องนี้ว่าเป็นเพราะ ‘ลูกศรมากมายที่ปักลงหัวใจอันน่าสงสารของเขาและทำให้ชีวิตในวัยหนุ่มของเขา นั้นแทบจะทนไม่ได้’” เมื่อเขามาเป็นสมาชิกของสภาแห่งเมืองเวอร์เทมเบิร์ก เขาต่อสู้เพื่อเสรีภาพทางศาสนา เขาเป็นผู้ที่คงรักษาไว้ซึ่งสิทธิและโอกาสของคริสตจักร เขาเป็นผู้ที่สนับสนุนอย่างมีเหตุมีผลต่อเสรีภาพสำหรับคนทั้งหลายที่คิดว่าตัวเองถูกผูกมัดบนพื้นฐานของมโนธรรมให้ถอนตัวออกจากการเข้าร่วมกับคริสตจักร Encyclopaedia Britannica, 9th ed., art. “Bengel” ที่จังหวัดบ้านเกิดของเขายังคงสัมผัสถึงผลดีของนโยบายนี้ {GC 363.2}

ในขณะที่เบ็งเกลเตรียมคำเทศนาจากพระธรรมวิวรณ์บทที่ 21 เพื่อใช้ในวันอาทิตย์ของเรื่องการเสด็จกลับมา ความ

กระจ่างเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของ พระคริสต์ได้สว่างเจิดจ้าลงมายังความคิด ของเขา คำพยากรณ์ของพระธรรมวิวรณ์ เปิดออกสู่ความเข้าใจของเขาอย่างที่ไม่ เคยเป็นมาก่อน เขารู้สึกเต็มตื่นถึงความ สำคัญอันยิ่งใหญ่และรัศมีอย่างล้นเหลือ ของภาพที่ผู้เผยพระวจนะเสนอ จนเขา ต้องหยุดคิดใคร่ครวญถึงเรื่องนี้ไปชั่วขณะ หนึ่ง บนธรรมาสน์เรื่องนี้กลับมาหาเขา อย่างชัดเจนและมีพลังอีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ นั้นมาเขาอุทิศตัวเองให้กับการศึกษาเรื่อง คำพยากรณ์โดยเฉพาะคำพยากรณ์ใน พระธรรมวิวรณ์ และในเวลาอันรวดเร็ว เขาก็มาถึงความเชื่อว่าทั้งหมดนี้ชี้บอ กว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามา แล้ว วันที่เขากำหนดไว้ว่าพระคริสต์จะ เสด็จมาครั้งที่สองนั้นใกล้เคียงกับวันที่ มิลเลอร์กำหนดในเวลาต่อมา ผิดกันเพียงไม่กี่ปี {GC 363.3}

ผลงานเขียนของเบ็งเกลแพร่ไปทั่ว อาณาจักรของชาวคริสต์ แนวคิดของเขา ในเรื่องคำพยากรณ์เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ในรัฐเวอร์เทมเบิร์กของเขาเองและรับ กันบ้างในส่วนอื่นของประเทศเยอรมนี ขบวนการเคลื่อนไหวนี้ดำเนินต่อไปหลังจากที่เขาเสียชีวิต และชาวพระคริสต์ เสด็จมานั้นมีให้ฟังในประเทศเยอรมนีใน ช่วงเวลาเดียวกันกับดินแดนอื่นที่เรื่องนี้ กำลังดึงดูดความสนใจอยู่ ในช่วงต้น มีผู้ เชื่อบางคนเดินทางไปยังประเทศรัสเซีย และจัดตั้งเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่นั่น และความ เชื่อเรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของ

พระคริสต์ยังคงเป็นที่ยึดถือโดยคริสตจักร เยอรมนีทั้งหลายในประเทศนั้น {GC 364.1}

ความกระจ่างส่องสว่างที่ประเทศ ฝรั่งเศสและประเทศสวิสเซอร์แลนด์ด้วย เช่นกัน ที่กรุงเจนีวาซึ่งเป็นเมืองที่ฟาเรล และคาลวินประกาศความจริงของเรื่องการ ปฏิรูปนั้น โกลเซิน [Gaussen] เทศนา ข่าวดสารของการเสด็จมาครั้งที่สอง ใน ขณะที่โกลเซินยังเป็นนักเรียนอยู่นั้น เขาเผชิญกับลัทธิของการถือเหตุผลใน ศาสนา ซึ่งเป็นที่แพร่หลายมากทั่วทั้ง ทวีปยุโรปในปลายศตวรรษที่สิบแปดและ ช่วงเริ่มต้นของศตวรรษที่สิบเก้า และเมื่อ เขาเข้าร่วมการรับใช้นั้นเขาไม่เพียงขาด ความรู้เรื่องความเชื่อที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังมีค่านิยมเอียงที่จะเข้าหาความ สงสัย เขาสนใจศึกษาคำพยากรณ์ตั้งแต่ ยังเยาว์วัย หลังจากที่เขารอ่านหนังสือ ประวัติศาสตร์สมัยโบราณของโรลลิน [Rollin] แล้ว เขาเริ่มสนใจพระธรรมดา เนียลบทที่ 2 และเขารู้สึกจับใจที่ได้พบ ว่า ตามที่เห็นในบันทึกของประวัติศาสตร์ นั้น เหตุการณ์ต่างๆ สำเร็จตรงตามคำ พยากรณ์อย่างน่าประหลาดใจ นี่คือคำ พยานที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้รับการ ดลใจ ซึ่งเป็นเหมือนสมอให้เขาใน ท่ามกลางภัยอันตรายของชีวิตในช่วง ปลาย เขาไม่อาจพักลงอย่างพึงพอใจกับ คำสอนของพวกลัทธิถือเหตุผลได้อีกต่อ ไป และในเวลาต่อมาเมื่อเขาศึกษาพระ คัมภีร์และค้นหาแสงสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

นั้น เขาก็พบความเชื่อที่ถูกต้อง {GC 364.2}

ขณะที่เขาดำเนินการค้นหาคำพยากรณ์ต่อไปนั้น เขาได้มาถึงความเชื่อว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมาถึงแล้ว เขาประทับใจกับความเคร่งขรึมและความสำคัญของความจริงอันยิ่งใหญ่นี้ จึงตั้งใจที่จะเสนอให้กับประชาชน แต่ความเชื่อที่แพร่หลายว่าคำพยากรณ์ของดาเนียลเป็นเรื่องที่ลึกลับและไม่สามารถเข้าใจได้นั้นเป็นอุปสรรคร้ายแรงในการทำงานของเขา ในที่สุดเขาตัดสินใจเหมือนเช่นที่ฟาเรลทำมาแล้วในการประกาศข่าวประเสริฐที่กรุงเจนีวา—เขาเริ่มทำงานกับเด็กโดยหวังที่จะกระตุ้นพ่อแม่ให้สนใจ {GC 364.3}

เขาพูดในเวลาต่อมาถึงเป้าหมายของการกระทำนี้ว่า “ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะให้คนทั้งหลายเข้าใจเรื่องนี้ ไม่ใช่เนื่องจากความสำคัญอันน้อยนิดแต่กลับกัน เพราะเป็นเรื่องที่มีคุณค่า และข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเสนอเรื่องนี้ด้วยวิธีที่คุ้นเคยและนั่นคือพูดกับเด็กๆ ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้คนได้ยินและกลัวว่าคนจะไม่ฟังข้าพเจ้า หากไปพูดกับผู้ใหญ่” “ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจที่จะไปหาผู้เยาว์ ข้าพเจ้ารวบรวมเด็กๆ มาหากมีคนมากันมากก็แสดงว่าพวกเขาฟังกัน ยินดี สนใจและแสดงว่าพวกเขาเข้าใจและอธิบายเรื่องเหล่านี้ได้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าในไม่ช้าจะได้คนกลุ่มที่สองและต่อมาผู้ใหญ่จะรู้สึกว่าคุณค่าที่จะนั่งลงและศึกษา เมื่อทำสิ่งนี้แล้ว เราก็คงชนะในเรื่อง

นี้” L. Gaussen, Daniel the Prophet เล่มที่ 2 คำนำ {GC 365.1}

ความพยายามของเขาประสบความสำเร็จ ในขณะที่เขาพูดกับเด็กๆ นั้นผู้ใหญ่ก็เข้ามาฟังด้วย คนที่ตั้งใจฟังพากันมานั่งเต็มระเบียบโบสถ์ของเขา ในท่ามกลางคนเหล่านี้มีทั้งคนที่มีตำแหน่งสูงและมีการศึกษาและมีคนแปลกหน้าและคนต่างชาติที่มาท่องเที่ยวที่กรุงเจนีวา และด้วยการทำเช่นนี้ ข่าวสารจึงแพร่ออกไปยังที่อื่นๆ {GC 365.2}

ความสำเร็จนี้ทำให้โกสเซ็นมีกำลังใจ เขาจัดพิมพ์บทเรียนของเขาออกมาด้วยความหวังที่จะส่งเสริมให้มีการศึกษาหนังสือคำพยากรณ์ในคริสตจักรต่างๆ ที่มีหมูกนพูดภาษาฝรั่งเศส โกสเซ็นกล่าวว่า “หนังสือชี้แนะที่พิมพ์ให้แกเด็กนั้นก็เพื่อบอกกับผู้ใหญ่ผู้ที่บ่อยครั้งละเลยหนังสือเหล่านี้ด้วยการอ้างอย่างผิดๆ ว่ามันคลุมเครือ ‘จะไปว่าหนังสือเหล่านี้คลุมเครือได้อย่างไรในเมื่อเด็กๆ ของคุณยังเข้าใจได้’ เขากล่าวต่อไปว่า “ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอันยิ่งใหญ่หากทำได้คือจะสอนความรู้เรื่องคำพยากรณ์ให้เป็นที่นิยมของคนทั้งโบสถ์” “แน่นอนทีเดียวไม่มีการศึกษาใดที่ข้าพเจ้าเห็นว่าจะให้คำตอบสำหรับความต้องการของคุณได้ดีกว่านี้” “โดยเรื่องนี้จะเตรียมเราให้พร้อมสำหรับความทุกข์ลำบากที่ใกล้เข้ามาแล้ว และให้เราเผื่อระวังและรอคอยพระเยซูคริสต์” {GC 365.3}

ถึงแม้โกสเซ็นจะเป็นนักเทศน์ภาษา

ฝรั่งเศสที่โด่งดังและเป็นที่รักยิ่งคนหนึ่งก็ตาม ต่อมาไม่นานเขาถูกสั่งให้พักงาน ความผิดหลักของเขาคือเขาใช้พระคัมภีร์สอนเยาวชนแทนที่จะใช้วิธีการสอนแบบถามตอบของคริสตจักร ซึ่งเป็นคู่มือที่ไม่มีพิษภัยและมีเหตุมีผล และซึ่งแทบจะขาดความเชื่ออันทำให้เกิดประโยชน์ ต่อมาเขามาเป็นครูในโรงเรียนศาสนา-ศาสตร์ ในวันอาทิตย์เขาทำงานของเขาต่อในหน้าที่ครูสอนพระคัมภีร์แบบถามตอบให้แก่เด็ก ๆ และสอนพวกเขาเรื่องพระคัมภีร์ ผลงานของเขาเรื่องคำพยากรณ์นั้นปลุกความสนใจมากมายจากตำแหน่งของศาสตราจารย์ผ่านทางงานพิมพ์และอาชีพซึ่งชอบของเขาในการเป็นครูสอนเด็ก เขาใช้สิ่งนี้ส่งอิทธิพลอันกว้างไกลต่อไปอีกหลายปีและเป็นเครื่องมือในการเรียกความสนใจของคนมากมายให้ศึกษาคำพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นใกล้เข้ามาแล้ว {GC 366.1}

ที่ประเทศสแกนดิเนเวียมีการประกาศข่าวสารเรื่องการเสด็จมาและได้จุดประกายความสนใจไว้อย่างกว้างขวาง คนมากมายถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากความมั่นคงอย่างประมาทเพื่อสารภาพและละทิ้งบาปของพวกเขาและแสวงหาการอภัยในพระนามของพระคริสต์ แต่คณะสงฆ์ของคริสตจักรของรัฐต่อต้านขบวนการเคลื่อนไหวและโดยทางอิทธิพลของพวกเขาทำให้บางคนในเทศนาข่าวนี้ถูกจับไปอยู่ในเรือนจำในสถานที่หลายแห่งที่นักเทศน์เรื่องการ

ใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกปราบให้เงียบไปนั้น พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะประทานข่าวสารด้วยวิธีอัศจรรย์ผ่านทางเด็กเล็กๆ เนื่องจากพวกเขา มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ กฎหมายบ้านเมืองจึงควบคุมพวกเขาไม่ได้ และจึงปล่อยให้พวกเขาพูดโดยไม่ถูกคุกคาม {GC 366.2}

ขบวนการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่นี้เกิดขึ้นท่ามกลางคนในชนชั้นที่ระดับต่ำกว่าและประชาชนชุมนุมกันเพื่อฟังคำเตือนในบ้านต่ำต้อยของคนที่ใช้แรงงาน นักเทศน์รุ่นเด็กเองส่วนใหญ่แล้วก็เป็นคนยากจนของชนบท บางคนมีอายุไม่เกิน 6 หรือ 8 ปี และในขณะที่ชีวิตของพวกเขาประจักษ์เป็นพยานว่ารักพระผู้ช่วยให้รอดและกำลังพยายามดำเนินชีวิตที่จะเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้า นั้น แต่โดยทั่วไปแล้วพวกเขาก็แสดงออกถึงปัญญาและความสามารถที่เห็นได้ในเด็กทั่วไปที่มีอายุเท่ากับพวกเขา อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาขึ้นต่อหน้าประชาชนแล้ว มีหลักฐานพยานแสดงให้เห็นว่าพวกเขาทำไปด้วยอิทธิพลที่เกินของประทานในธรรมชาติในตัวเขา น้ำเสียงและกิริยาเปลี่ยนไป และด้วยพลังอันเคร่งขรึม พวกเขาให้คำเตือนเรื่องการพิพากษาโดยใช้คำต่างๆ ที่มาจากพระคัมภีร์ “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” พวกเขาตำหนิบาปของประชาชนไม่เพียงตำหนิการผิดศีลธรรมและความ

ชั่วแต่ปราบปรามความฝักใฝ่ในทางโลก และการละทิ้งความเชื่อและเตือนผู้ฟังให้เร่งรีบหนีออกไปจากพระพิโรธที่กำลังจะมา {GC 366.3}

ประชาชนฟังด้วยอาการตัวสั่น พระวิญญาณของพระเจ้าที่ตำหนิบาปตรัสกับหัวใจของพวกเขา หลายคนถูกชักชวนให้ค้นหาพระคัมภีร์ด้วยความสนใจใหม่ และเจาะลึกมากยิ่งขึ้น คนที่มีชีวิตไม่ประมาทตนและไร้ศีลธรรมได้ปฏิรูปตนเอง คนอื่นละทิ้งการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ และผลการกระทำนั้นโดดเด่นมากจนแม้แต่ผู้รับใช้ของคริสตจักรของรัฐยังถูกบีบให้ยอมรับว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าสถิตร่วมอยู่ในขบวนการเคลื่อนไหวนี้ {GC 367.1}

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ข่าวดีของการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประกาศในประเทศสแกนดิเนเวีย และเมื่อเสียงของผู้รับใช้ถูกปิด พระองค์จึงประทานพระวิญญาณลงบนเด็กเพื่อพระราชกิจจะสำเร็จ เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ห้อมล้อมด้วยฝูงชนที่ชื่นชมมีสุข มาพร้อมด้วยเสียงร้องดังก้องแห่งชัยชนะและการโบกกิ่งไอบताल ประกาศเกิดทุนให้เป็นบุตรของดาวิดนั้น ฟาริสีทั้งหลายที่ริษยาได้ร้องเรียกให้พระองค์สั่งพวกเขาให้หยุด แต่พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่านี่เป็นการกระทำที่ไม่สำเร็จตามคำพยากรณ์และหากคนเหล่านี้จะปิดปากนิ่งเสีย ก้อนหินก็จะส่งเสียงร้อง ประชาชนที่ถูกคำขู่ของบรูโรหิตและผู้ปกครองต่างยุติเสียงร้องแห่งความยินดี

ในขณะที่พวกเขาเดินเข้าไปยังประตูกรุงเยรูซาเล็ม แต่หลังจากนั้นไม่นานเด็กในลานวิหารได้ร้องเพลงโต้ตอบและโบกกิ่งไอบताल พวกเขาบอกว่า “โฮชันนาแก่บุตรของดาวิด” มัทธิว 21:8-16 พวกเขาฟาริสีไม่พอใจอย่างเจ็บปวด ทูลพระองค์ว่า “ท่านไม่ได้ยินคำที่คนพวกนี้ร้องหรือ พระเยซูตรัสตอบว่า ได้ยินแล้ว พวกท่านยังไม่เคยอ่านหรือว่า พระองค์ทรงกระทำให้คำสรรเสริญออกมาจากปากเด็กและทารกที่ยังไม่หย่านม” เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงกระทำการในเด็กทั้งหลาย ในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งที่หนึ่ง พระองค์ก็จะทรงกระทำการผ่านเด็กเหล่านั้นในการประกาศข่าวของการเสด็จมาครั้งที่สองด้วย พระคำของพระเจ้าจะต้องสำเร็จ นั่นคือการประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะต้องประกาศให้แก่ทุกคน ทุกภาษาและทุกประชาชาติ {GC 367.2}

ข่าวนี้ได้ทรงโปรดประทานให้วิลเลียม มิลเลอร์และผู้ร่วมงานเพื่อเตือนคนในประเทศอเมริกา ประเทศนี้กลายเป็นศูนย์กลางของขบวนการเคลื่อนไหวยิ่งใหญ่ที่ประกาศเรื่องการเสด็จมาของบุตรสวรรค์ครั้งที่หนึ่งสำเร็จตรงตามคำพยากรณ์ที่นี้ ผลงานเขียนของวิลเลอร์และเพื่อนนั้นแพร่ไปยังดินแดนที่ห่างไกล ไม่ว่าที่ใดในโลกที่มีขงขันนารีไปถึง ชาวชื่นชมยินดีเรื่องการเสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ก็ถูกประกาศออกไปยังที่นั่น ข่าวประเสริฐนี้รันดร์แผ่ออกไปกว้าง

และไกล “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 368.1}

ดูประหนึ่งว่าคำพยานของคำพยากรณ์ที่ชี้ไปยังการเสด็จมาของพระคริสต์ในช่วงฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 1844 มีผลอย่างแรงต่อความคิดของประชาชน ในขณะที่ข่าวนี้ประกาศไปยังรัฐต่าง ๆ นั้น ทุกแห่งมีการตื่นตัวด้วยความสนใจ คนมากมายเชื่อมั่นว่าเหตุผลต่าง ๆ ที่มาจากคำพยากรณ์นั้นถูกต้อง พวกเขาสะละข้อคิดเห็นอันยโสของตนไปและรับความจริงด้วยความชื่นชมยินดี ผู้รับใช้บางคนวางแนวคิดและความรู้สึกแบ่งแยกออกไป ทั้งเงินเดือนและคริสตจักรไปและเข้าร่วมการประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระเยซูอย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบแล้วมีผู้รับใช้ค่อนข้างน้อยที่ยอมรับข่าวสารเรื่องนั้น ดังนั้นจึงทรงโปรดมอบหมายเรื่องนี้ส่วนใหญ่ให้แก่อาสาประกาศที่ถ่อมใจ ชาวนาละทิ้งทุ่งนาไป นายช่างกลทิ้งเครื่องมือไป พ่อค้าทิ้งสินค้าไป ผู้ที่มีวิชาชีพทิ้งตำแหน่งของเขาไป แต่ถึงกระนั้นจำนวนคนที่ทำงานก็ยังน้อยอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่จะต้องทำให้เสร็จ สภาพของคริสตจักรที่ปราศจากคุณงามความดีและโลกที่ตกอยู่ในความชั่ว นำความหนักใจมาให้กับผู้เฝ้ายามที่ซื่อสัตย์และพวกเขายอมอดทนด้วยความเต็มใจอยู่กับการตรากตรำ ความอดอยากและความทุกข์ทรมานเพื่อจะตามคนทั้งหลายให้กลับใจเข้ามาสู่ความรอด ถึงแม้พวกเขาจะถูก

ชาตาดต่อต้าน พันธกิจของพวกเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและคนนับพันยอมรับความจริงเรื่องการเสด็จมา {GC 368.2}

ในทุกที่จะได้ยินเสียงคำพยานที่ให้ตรวจสอบหัวใจร้องเตือนคนบาปทั้งชาวโลกและสมาชิกคริสตจักรให้หนีไปจากพระพิโรธที่จะมาถึง ดั่งยอห์นผู้ให้บัพติศมาผู้บอกข่าวลวงหน้าของพระคริสต์ นักเทศน์ทั้งหลายวางขวานตรงรากของต้นไม้และร้องเรียกทุกคนให้เกิดผลที่สมกับการกลับใจ การเชิญชวนที่เร้าใจของพวกเขาเน้นตรงกันข้ามกับคำมั่นใจในสันติสุขและความปลอดภัยที่ตั้งกองมาจากธรรมเนียมที่นิยมกันทั่วไปและเมื่อใดที่มีการประกาศข่าวนี้ ประชาชนก็ได้รับการเร้าใจ คำพยานเรียบง่ายและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ที่เข้าถึงหัวใจด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นำความสำนึกผิดลงมายังพวกเขาที่น้อยคนจะปฏิเสธได้อย่างเต็มที่ ศาสตราจารย์ทางศาสนาหลายคนถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาจากความปลอดภัยอันจอมปลอมของพวกเขา พวกเขามองเห็นการถดถอยไปจากความจริงของพวกเขา ความฝักใฝ่ในโลกและความไม่เชื่อของพวกเขา ความหยิ่งโสและความเห็นแก่ตัวของพวกเขา คนมากมายแสวงหาพระเจ้าด้วยการกลับใจและการถ่อมตน ความรักที่พวกเขายึดติดกับสิ่งของในโลกนั้นบัดนี้พวกเขานำไปยึดไว้กับสวรรค์ พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่กับพวกเขา และด้วยหัวใจที่อ่อน

ลงและมอบถวาย พวกเขาเข้าร่วมกับเสียงร้องที่ว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 369.1}

คนบาปรำ่าให้ถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องกระทำประการใดที่จะได้รับความรอด” ชีวิตของผู้ที่มีบาดแผลของความไม่เชื่อสัตย์พร้อมที่จะชดใช้ ทุกคนที่พบสันติสุขในพระคริสต์ปรารถนาที่จะเห็นผู้อื่นแบ่งปันพระพร หัวใจของพ่อแม่หันไปหาลูก และหัวใจของลูกหันไปหาพ่อแม่ สิ่งกีดขวางของความหยิ่งยโสและการสงวนตัวนั้นถูกกวาดทิ้งไป พวกเขาสารภาพจากใจจริงสมาชิกในครอบครัวทำงานเพื่อความรอดของผู้ที่ใกล้ชิดและใกล้ชิดสนิทที่สุด บ่อยครั้งจะได้ยินเสียงของการทูลขอเพื่อผู้อื่นด้วยความจริงใจ ในทุกแห่งหน จะมีจิตวิญญาณที่ร้องเรียกพระเจ้าด้วยความทุกข์ระทมใจ หลายคนปล้ำสู้ตลอดคืนด้วยการอธิษฐานเพื่อรับความมั่นใจว่าบาปของเขาได้รับอภัยแล้วหรือเพื่อให้ญาติและเพื่อนบ้านกลับใจ {GC 369.2}

คนทุกชนชั้นแห่กันเข้าร่วมการประชุมของผู้รอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ คนร่ำรวยและคนยากจน คนชนชั้นระดับสูงและชนชั้นระดับต่ำ พวกเขามาจากทุกอาชีพ มีใจจดจ่อที่จะฟังด้วยตนเองเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ พระเจ้าทรงขวางห้ามวิญญาณของการต่อต้านในขณะที่ผู้รับใช้อธิบายเหตุผลของความเชื่อ ในบางครั้งเครื่องมือที่อ่อน

กำลังแต่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเสริมอำนาจให้กับความจริง พวกเขาสัมผัสกับทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ร่วมด้วยในที่ประชุมและทุกวันมีคนมากมายเข้าร่วมกับผู้เชื่อ ในขณะที่กล่าวถึงหลักฐานการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ฝูงชนที่มากฟังคำอ้อนครั่งขมิอย่างแน่นิ่งแทบไม่หายใจ ดูประหนึ่งว่าสวรรค์และโลกเข้าประชิดกัน คนแก่ ผู้เยาว์และคนวัยกลางคนสัมผัสกับอำนาจของพระเจ้า เหล่าคนทั้งหลายกลับบ้านด้วยเพลงสรรเสริญที่ดิจรีมีฝีปากและเสียงชื่นชมยินดีดังกังวานในอากาศที่สงบของยามค่ำคืน ไม่มีผู้ใดเลยที่เข้าร่วมประชุมเหล่านั้นจะลืมภาพทั้งหมดที่น่าสนใจอย่างยิ่งยวด {GC 369.3}

การประกาศเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาของพระคริสต์นั้นทำให้เกิดการต่อต้านอันยิ่งใหญ่จากคนมากมายในทุกชนชั้น ตั้งแต่ผู้รับใช้บนธรรมาส์ลงไปจนถึงคนบาปที่ไม่อยู่ในกรอบระเบียบที่กล้าท้าทายสวรรค์ คำพยากรณ์นั้นเกิดขึ้นจริง “ในวาระสุดท้ายพวกที่ชอบเยาะเย้ยจะมาเยาะเย้ย และทำตามตัณหาของตนเอง และจะถามว่า ‘พระสัญญาว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงลับไปแล้ว ทุกสิ่งก็เป็นอยู่เหมือนเดิมตั้งแต่ทรงสร้างโลก’” 2 เปโตร 3:3, 4 คนมากมายที่อ้างว่าตนรักพระผู้ช่วยให้รอดนั้นประกาศว่าพวกเขาไม่ได้ต่อต้านคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง พวกเขาเพียงแต่คัดค้านการ

กำหนดเวลาที่แน่นอน แต่พระเนตรของพระเจ้าที่เห็นไปอย่างทั่วถึงนั้นทรงอ่านหัวใจของพวกเขา พวกเขาไม่ประสงค์ที่จะฟังเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อพิพากษาโลกในความชอบธรรม พวกเขาเป็นคนรับใช้ที่ไม่เชื่อสัตย์มาตลอด การกระทำของพวกเขาไม่อาจที่จะทนได้กับการตรวจสอบของพระเจ้าผู้ทรงตรวจพิณิจหัวใจ และเขาเหล่านั้นกลัวที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า เหมือนเช่นชาวยิวในสมัยพระเยซูเสด็จมาครั้งที่หนึ่งที่ไม่พร้อมจะต้อนรับพระองค์ พวกเขาไม่เพียงปฏิเสธเท่านั้นแต่ยังเยาะเย้ยผู้ที่เฝ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกด้วย ซาตานและทูตของมัน ยินดีปรีดาและโยนคำตำหนิใส่พระพักตร์ของพระคริสต์รวมถึงทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ว่า คนที่อ้างตนว่าเป็นคนของพระเจ้านั้นมีความรักเพียงน้อยนิดให้กับพระองค์ จนไม่ปรารถนาที่จะให้พระองค์เสด็จมาปรากฏ {GC 370.1}

พวกเขาได้ว่า “แต่ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลา” นี่เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ผู้ปฏิเสธความเชื่อเรื่องการเสด็จมานามาใช้บ่อยที่สุด พระคัมภีร์กล่าวว่า “ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลา แม้แต่บรรดาทูตสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์หรือพระบุตร มีแต่พระบิดาองค์เดียว” มัทธิว 24:36 ผู้ที่รอคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้ได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกัน แต่จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ต่อต้านนำพระคัมภีร์ข้อนี้ไปใช้ในทางที่ผิด พระเยซูคริสต์ตรัสข้อความเหล่านี้ในการ

สนทนาครั้งสำคัญกับสาวกทั้งหลายบนภูเขาเมฆะมอกเทศภายหลังจากที่เสด็จออกจากราชการเป็นครั้งสุดท้าย สาวกทูลถามว่า “อะไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมาและยุคเก่าจะสิ้นสุดลง” พระเยซูประทานหมายสำคัญให้พวกเขาและตรัสว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้ว ก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประดุแล้ว” มัทธิว 24:3, 33 จะต้องไม่ใช่พระดำรัสขอหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอดไปทำลายพระดำรัสอื่น ถึงแม้ไม่มีผู้ใดรู้วันหรือชั่วโมงของการเสด็จมาของพระองค์ก็ตามที่ แต่เราได้รับการชี้แนะและจำเป็นต้องรู้ว่าเวลานั้นใกล้จะถึงแล้ว นอกจากนี้เรายังได้รับการชี้แนะว่าการละเลยคำเตือนของพระองค์และปฏิเสธหรือเพิกเฉยที่จะรับรู้ว่าการเสด็จมานั้นใกล้จะถึงเวลาแล้วจะมีภัยถึงตายต่อตัวเรา เหมือนกับที่เกิดกับคนในสมัยของโนอาห์ที่ไม่รู้ว่าเมื่อใดน้ำท่วมจะมาถึง และอุปมาในบทเดียวกันได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทาสที่สัตย์ซื่อและไม่สัตย์ซื่อ และได้กำหนดวาระสุดท้ายให้แก่ผู้ที่คิดในใจว่า “นายของข้ามาช้า” เรื่องนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระคริสต์จะทรงปฏิบัติและประทานบำเหน็จให้แก่คนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงพบว่าเฝ้าคอยและสอนเรื่องการเสด็จมาและแก่คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธเรื่องนี้ พระองค์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้น พวกท่านจงเฝ้าระวังอยู่...เมื่อนายมาพบเขา ทำอย่างนั้น บ่าวคนนั้นก็มีความสุข” มัทธิว 24:42, 46 “ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้น เราจะมา

เหมือนอย่างขโมยและเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน” วิวรณ์ 3:3 {GC 370.2}

เปาโลกล่าวถึงคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่รู้ตัวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาอย่างขโมยที่มากในเวลากลางคืน เมื่อเขาพูดกันว่า ‘สงบสุขและปลอดภัยแล้ว’ เมื่อนั้นแหละความพินาศก็จะมาถึงทันที... พวกเขาจะหนีก็ไม่พ้น” เขายังกล่าวถึงผู้ที่ใส่ใจฟังคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดว่า “พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นไม่น่าจะมาถึงท่านอย่างขโมยมา ท่านทุกคนเป็นลูกของความสว่างและเป็นลูกของเวลากลางวัน เราไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด” 1 เธสะโลนิกา 5:2-5 {GC 371.1}

ด้วยประการฉะนี้ จึงแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ไม่มีหลักฐานใดที่จะปล่อยให้มนุษย์ยังคงจมอยู่กับความไม่รู้ในเรื่องว่าใกล้เวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมาแล้ว แต่สำหรับผู้ที่ปรารถนาเพียงแต่หาข้อแก้ตัวที่จะปฏิเสธความจริงจะปิดหูตัวเองให้กับคำอธิบายนี้ และคนเขี้ยหยันที่โอ้อวดและแม้คนที่อ้างตัวเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ยังดำเนินเสี่ยงกึ่งก้องไปว่า “วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้” ในขณะที่ประชาชนลุกตื่นขึ้นมาและเริ่มที่จะถามหาทางแห่งความรอด ครุสสอนศาสนากลับก้าวเท้าเข้ามาขวางระหว่างพวกเขากับความจริง คอยหาวิธีที่จะทำให้ความกลัวของพวกเขาสงบด้วยการแปลความหมายพระคำของพระเจ้าอย่างหลอกลวง ผู้เฝ้ายามที่ไม่

ซื่อสัตย์เข้าร่วมอยู่ในงานของผู้หลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่ ร้องว่า สันติสุข สันติสุข ในเมื่อพระเจ้าไม่ได้ตรัสถึงเรื่องสันติสุขเลย คนมากมายจะเป็นเช่นเดียวกับฟาริสีในสมัยของพระคริสต์ คือตนเองปฏิเสธที่จะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์และยังขัดขวางผู้อื่นที่กำลังจะเดินเข้าไปอีกด้วย มือของพวกเขาจะต้องรับผิดชอบกับโลหิตของจิตวิญญาณเหล่านี้ {GC 372.1}

โดยทั่วไปแล้ว คนที่ถ่อมตนและอุทิศตนมากที่สุดในการติดตามพระคริสต์จะเป็นคนกลุ่มแรกที่จะรับข่าวสารนี้ ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเองจะมองไม่เห็นสิ่งใดนอกจากลักษณะที่ไม่วางอยู่บนพระคัมภีร์ของแนวคิดเรื่องคำพยากรณ์ที่ยอมรับกันทั่วไป และประชาชนในที่ได้ก็ตามที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของพวกนักบวช ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตามที่มีการค้นคว้าศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยตนเองแล้วจะต้องเปรียบเทียบหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมากับพระคัมภีร์เพื่อยืนยันได้ว่ามีแหล่งกำเนิดมาจากพระเจ้า {GC 372.2}

คนมากมายถูกพี่น้องไม่เชื่ออกตี่ข่มเหง มีบางคนยอมที่จะปิดปากเงียบในเรื่องความหวังใจของพวกเขาเองเพื่อรักษาตำแหน่งในคริสตจักร แต่มีอีกหลายคนรู้สึกว่าการกระทำเช่นนั้นในการปกปิดความจริงที่ทรงโปรดมอบให้อยู่ภายใต้การดูแลของพวกเขา มีคนจำนวนไม่น้อยถูกตัดออกไปจากการร่วมสามัคคีธรรมกันในคริสตจักร โดยไม่มีสาเหตุอื่นใดนอกจากการ

แสดงออกถึงความเชื่อในเรื่องของการเสด็จมาของพระคริสต์ คำกล่าวต่อไปนี้ของผู้เผยพระวจนะมีค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องทนแบกรับการทดลองความเชื่อของพวกเขา “พี่น้องของพวกเจ้าที่เกลียดชังเจ้าและเหวี่ยงเจ้าออกไปเพราะเหตุนามของเราได้พูดว่า ‘ขอพระยาห์เวห์ทรงได้รับเกียรติเพื่อเราจะได้เห็นความชื่นบานของพวกเจ้า’ แต่เขาเหล่านั้นแหละจะได้รับความปลอดภัย” อิสยาห์ 66:5 {GC 372.3}

ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากำลังเฝ้ามองดูด้วยความสนใจอย่างสุดซึ้งถึงผลลัพธ์ที่ได้จากคำเตือน โดยรวมแล้วเมื่อคริสตจักรปฏิเสชชาวสาร ทูตสวรรค์ก้าวออกไปด้วยความเศร้า แต่มีคนอีกมากมายที่ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบในเรื่องความจริงของการเสด็จมา คนมากมายถูกสามีภรรยา พ่อแม่และลูกนำไปในทางผิดและทำให้เชื่อว่าการฟังแม่เพียงคำสอนนั้นก็บาปแล้ว ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้มาคอยเฝ้ารักษาจิตวิญญาณเหล่านี้ด้วยความซื่อสัตย์ เพราะยังมีอีกแสงหนึ่งที่จะส่องลงมาจากบัลลังก์ของพระเจ้ามายังพวกเขา {GC 372.4}

ด้วยความปรารถนาที่ไม่อาจพูดออกมากทางวาจาได้นั้น ผู้ที่ได้รับชวานั้นเฝ้าคอยการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเวลาที่พวกเขาคิดว่าจะพบพระองค์นั้นใกล้เข้ามาแล้ว พวกเขาก้าวเข้ามาอย่างเวลานี้ด้วยความเคร่งขรึมอย่างสงบ พวกเขาสงบนิ่งอยู่ในการสื่อสารสัมพันธ์อย่างหวานชื่นกับพระเจ้าและในความแน่วแน่แห่ง

สันติสุขที่จะเป็นของเขาทั้งหลายในเวลาสดใสที่จะตามต่อจากนี้มาต่อมา ไม่มีผู้ใดเลยที่มีประสบการณ์ในเรื่องความหวังและความไว้วางใจอันนี้จะลืมนวลอันมีค่าของการรอคอยนี้ เป็นเวลาหลายสัปดาห์ก่อนถึงเวลานี้ที่ธุรกิจทางฝ่ายโลกส่วนใหญ่ถูกปิดวางไว้ ผู้เชื่อที่จริงจังตรวจสอบด้วยความระมัดระวังถึงความคิดและอารมณ์ของหัวใจของตัวเอง รวากับว่ากำลังนอนรอความตายอยู่บนเตียงของตนเองและจะปิดตาให้กับภาพของทางโลกนี้ในเวลาเพียงอีกไม่กี่ชั่วโมง ไม่มี การตัด “ชุดยาวไปสวรรค์” (โปรดดูภาคผนวก) แต่ทุกคนตระหนักว่าต้องการหลักฐานจากภายในเพื่อแสดงว่าพวกเขาเตรียมพร้อมที่จะต้อนรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ชุดยาวยาวของพวกเขาคือความบริสุทธิ์ของจิตใจ—อุปนิสัยที่ถูกล้างบาปให้หมดไปด้วยพระโลหิตไถ่บาปของพระคริสต์ อยากให้จิตวิญญาณเดียวกันของการตรวจสอบหัวใจนี้และความเชื่อเดียวกันที่แน่วแน่จริงใจนี้ยังคงมีอยู่ในคนที่อ้างว่าตนเป็นคนของพระเจ้า หากพวกเขายังคงดำเนินอยู่เบื้องพระพักตร์องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าต่อไปด้วยความถ่อมใจเช่นนี้ และทูลเสนอคำวิงวอนอยู่ที่พระที่นั่งกรุณาแล้ว พวกเขาจะรับประสบการณ์ที่โพบูลย์มากยิ่งขึ้นกว่าที่ได้รับในเวลา นี้ มีการอธิษฐานน้อยเกินไป มีความสำนึกในบาปอย่างจริงจังน้อยมาก และการขาดความเชื่อที่มีชีวิตทำให้คนมากมายขาดพระคุณที่พระเจ้าผู้ไถ่ของเราจะประทานให้

อย่างอุดม {GC 373.1}

พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะพิสูจน์ประชากรของพระองค์ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกปิดข้อผิดพลาดจุดหนึ่งของการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ ชาวแอ็ดเวนตีสทั้งหลายไม่ได้ค้นพบจุดผิดนี้หรือแม้แต่ผู้คัดค้านที่มีการศึกษาส่วนใหญ่ก็ค้นไม่พบเช่นกัน คนจำพวกหลังกล่าวว่า “การคำนวณของท่านในเรื่องเวลาของช่วงคำพยากรณ์นั้นถูกต้อง มีเหตุการณ์ยิ่งใหญ่บางอย่างจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ แต่ไม่ใช่เรื่องที่นายมิลเลอร์ทำนาย แต่เป็นการกลับใจของโลก ไม่ใช่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์” (โปรดดูภาคผนวก) {GC 373.2}

เวลาที่พวกเขารอคอยนั้นผ่านพ้นไป และพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาปรากฏเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ คนที่รอคอยพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความเชื่อจริงใจและด้วยความรักต้องประสบกับความผิดหวังที่ขมขื่น แต่ถึงกระนั้น พระประสงค์ของพระเจ้ากำลังจะสำเร็จ พระองค์กำลัง

ทดสอบหัวใจของผู้ที่อ้างตนว่ารอคอยการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ ท่ามกลางคนเหล่านี้มีหลายคนที่ถูกเร้าด้วยแรงบันดาลใจที่ไม่ได้ส่งส่งไปกว่าความกลัว ความเชื่อที่เขามิเห็นไม่ได้มีผลกระทบต่อหัวใจหรือชีวิตของพวกเขา เมื่อเหตุการณ์ที่พวกเขาคาดหวังไม่ได้เกิดขึ้น คนเหล่านี้ก็ประกาศว่าพวกเขาไม่ได้ผิดหวัง พวกเขาไม่เคยเชื่อเลยว่าพระคริสต์จะเสด็จมา พวกเขาอยู่ท่ามกลางคนกลุ่มแรกที่เยาะเย้ยความเศร้าโศกของผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ {GC 374.1}

แต่พระเยซูและชาวสวรรค์ทั้งปวงมองด้วยความรักและความเห็นใจมายังคนทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและซื่อสัตย์แต่กระนั้นกลับต้องผิดหวัง หากม่านที่คั่นระหว่างโลกที่มองด้วยตาเปล่าได้กับโลกที่มองไม่เห็นนั้นจะเปิดออกได้ เขาทั้งหลายจะมองเห็นทูตสวรรค์เข้ามาใกล้จิตวิญญาณที่ยืนหยัดอยู่และปกป้องพวกเขาเหล่านั้นจากลูกศรของซาตาน {GC 374.2}

21 คำเตือนที่ถูกละเลย

เป้าหมายของวิลเลียม มิลเลอร์ และเพื่อนร่วมงานของเขาในการเทศนาสอนหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์นั้นก็เพียงเพื่อกระตุ้นคนทั้งหลายให้เตรียมพร้อมสำหรับการพิพากษา พวกเขาต้องการปลุกคนที่มีความเชื่อทางศาสนาให้หันไปยังความหวังที่แท้จริงของคริสตจักรและเน้นถึงความจำเป็นที่พวกเขาจะต้องมีประสบการณ์ของชีวิตคริสเตียนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และพวกเขายังทำงานเพื่อปลุกผู้ที่ยังไม่กลับใจให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องกลับใจทันทีและหันกลับไปหาพระเจ้า “พวกเขาไม่ได้นำผู้รับเชื่อใหม่เข้าร่วมนิกายหรือกลุ่มศาสนาใด ดังนั้น พวกเขาจึงทำงานกับคนทุกกลุ่มและทุกนิกายโดยไม่ก้าวก่ายองค์กรหรือระบบการปกครองใดๆ” {GC 375.1}

มิลเลอร์กล่าวว่า “งานทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เคยมีความปรารถนาหรือความคิดที่จะสร้างกลุ่มผลประโยชน์อื่นใดนอกเหนือจากนิกายที่มีอยู่แล้ว หรือทำให้หนึ่งนิกายหนึ่งได้รับประโยชน์บนความสูญเสียของอีกนิกายหนึ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ข้าพเจ้าคาดหวังว่าคริสเตียนทุกคนจะชื่นชมกับความหวังใจในการเสด็จมาของพระคริสต์ และผู้ที่มองไม่เห็นอย่าง

ข้าพเจ้ามองเห็นนั้นจะไม่รักผู้ที่รับหลักคำสอนนี้ น้อยลง ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าจะมีความจำเป็นที่ต้องแยกกันประชุมเป้าหมายทั้งหมดของข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าต้องการนำจิตวิญญาณให้กลับใจมาหาพระเจ้าเพื่อแจ้งให้โลกทราบถึงการพิพากษาที่จะมาถึง และเพื่อนมนุษย์ให้ตระเตรียมจิตใจให้พร้อมเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าของพวกเขาด้วยความสันติ คนส่วนใหญ่ที่กลับใจจากงานประกาศที่ข้าพเจ้าทำไปก็เข้าร่วมกับคริสตจักรต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว” Bliss หน้า 328 {GC 375.2}

เนื่องจากงานที่มิลเลอร์ทำนั้นมักส่งผลให้คริสตจักรเติบโตใหญ่ขึ้น งานนี้จึงถูกยอมรับว่าดีในช่วงเวลาระยะหนึ่ง แต่เมื่อบรรดาผู้รับใช้และผู้นำทางศาสนาตัดสินใจต่อต้านคำสอนเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์และตั้งใจจะยับยั้งการตื่นตัวทุกอย่างที่เกิดจากเรื่องนี้ พวกเขาไม่เพียงขัดขวางจากบนธรรมาสันเท่านั้นแต่ยังสั่งห้ามสมาชิกของพวกเขาเข้าร่วมการประชุมการประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองด้วย ห้ามแม้กระทั่งการพูดคุยถึงความหวังใจของพวกเขาในการชุมนุมสังสรรค์ของโบสถ์ ด้วยเหตุนี้ ผู้เชื่อจึงตกอยู่ในสภาพทุกข์หนักและลำบากใจอย่างยิ่ง พวกเขารักคริสตจักรและไม่เต็มใจที่จะแยกตัวเองออกไป แต่เมื่อพวกเขา

เห็นว่ามี การปิดบังคำพยานที่อยู่ ในพระวณะของพระเจ้าและไม่ยอมให้ พวกเขามีสิทธิในการสำรวจคำพยานกรณ พวกเขารู้สึกว่าความภักดีที่พวกเขามี ต่อพระเจ้านั้นทำให้พวกเขายอมทำตาม คำสั่งเหล่านั้นไม่ได้ พวกเขารู้สึกว่าคน เหล่านั้นที่พยายามปิดประตูต่อคำพยาน ที่อยู่ ในพระวณะของพระเจ้านั้นไม่อาจ ก่อตั้งเป็นคริสตจักรของพระคริสต์ซึ่ง “เป็นหลักและเป็นรากฐานแห่งความจริง” ได้ 1 ทิโมธี 3:15 ด้วยเหตุนี้ พวกเขา จึงถือว่าการแยกตัวเองออกจากคริสตจักร ที่พวกเขามีความสัมพันธ์อยู่เดิมนั้นไม่ผิด ในช่วงฤดูร้อนปี ค.ศ. 1844 มีสมาชิก ประมาณ 15,000 คนถอนตัวออกจาก การเป็นสมาชิกของคริสตจักรต่างๆ {GC 376.1}

ประมาณช่วงเวลานี้ เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดขึ้นในคริสตจักร ส่วนใหญ่ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา เป็น เวลาหลายปีแล้วที่คริสตจักรต่างๆ ค่อยๆ ปรับตัวอย่างต่อเนื่องสู่วิถีทางปฏิบัติและ ธรรมเนียมของชาวโลก เป็นเหตุทำให้ ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณพลอยตกต่ำลงไป ด้วย แต่ในปีนั้นมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าจำนวนสมาชิกลดลงอย่างกะทันหัน และลดลงอย่างเห็นได้ชัดในเกือบทุก คริสตจักรทั่วประเทศ ในขณะที่ไม่มีผู้ใด บอกสาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์นี้ แต่ทุกคนก็รับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น และถูก วิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางจาก สื่อมวลชนและจากบปณธรรมาสน์ {GC

376.2}

จากที่ประชุมของคณะเพรสไบทีเรียน แห่งเมืองฟีลาเดลเฟีย นายบารเนส [Barnes] ผู้เขียนหนังสืออธิบายพระคัมภีร์ ที่คนมากมายใช้อ้างอิงและเป็นศาสนา-จารย์ของโบสถ์ระดับแนวหน้าแห่งหนึ่ง ในเมืองนั้น “เขากล่าวว่า เขาทำงานรับใช้ เป็นศาสนาจารย์มาแล้วนานกว่ายี่สิบปี และทุกครั้งที่เขาประกอบพิธีศีลมหาสนิท จะมีผู้มารับเชื่อใหม่ไม่มากนักน้อย ซึ่งพิธี ที่เขาประกอบครั้งล่าสุดนั้นแตกต่างไป อย่างสิ้นเชิง แต่ในตอนนั้น ไม่มีการตื่นตัว ไม่มีการกลับใจ ในบรรดาผู้เชื่อก็มองไม่ เห็นการเติบโตใหญ่ขึ้นในพระคุณ และไม่มี ผู้ใดเข้ามายังห้องทำงานของเขาเพื่อพูด คุยเรื่องความรอดของจิตวิญญาณของ พวกเขา ด้วยธุรกิจที่ดีขึ้นและอนาคตของ การค้าและการผลิตที่สดใส ความนึกคิด ทางฝ่ายโลกจึงมีเพิ่มมากขึ้น เหตุการณ์ เช่นนี้เกิดขึ้นกับทุกนิกายเช่นกัน” Congregational Journal ฉบับวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1844 {GC 376.3}

ในเดือนกุมภาพันธ์ของปีเดียวกัน ศาตราจารย์ฟินเนย์ [Finney] แห่งวิทยาลัย โอเบอร์ลิน กล่าวว่า “เรามีข้อเท็จจริงที่อยู่ ต่อหน้าเราว่า โดยทั่วไปแล้วคริสตจักร โปรเตสแตนต์ในประเทศของเรามักจะ เฉื่อยชาหรือเมื่อก็คือเป็นศัตรูกับการปฏิรูป ทางศีลธรรมแทบทุกเรื่องตลอดมา มีข้อ ยกเว้นอยู่บ้าง แต่ก็ไม่พอที่จะเปลี่ยน ความจริงเป็นอย่างอื่นนอกจากที่เป็นอยู่ โดยทั่วไป เรายังมีความจริงเพื่อใช้

สนับสนุนยืนยันอีกเรื่องหนึ่งคือ แทบจะหาอิทธิพลของการฟื้นฟูในคริสตจักรไม่พบ ความเฉื่อยชาทางจิตวิญญาณมีอยู่ทั่วไปเกือบทุกหนแห่ง และรุนแรงอย่างน่ากลัว ซึ่งสำนักข่าวศาสนาจากทั่วประเทศก็เป็นพยานได้...ในระดับกว้างนั้น สมาชิกของคริสตจักรฝักใฝ่เรื่องของแพชั่น พวกเขาจับมือกับคนอธรรมในงานเลี้ยงสนุกสนาน การเดินรำ งานรื่นเริง ฯลฯ ...แต่เราไม่จำเป็นต้องขยายเรื่องราวอันปวดร้าวเหล่านี้ มีหลักฐานมากมายที่หนักแน่นและประดังเข้ามาตลอด เพื่อแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรโดยทั่วไปกำลังมีสภาพที่ถดถอยอย่างน่าเศร้าใจ พวกเขาเห็นห่างไปไกลจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงพิพากษามองพระองค์เองออกไปจากพวกเขา” {GC 377.1}

มีผู้เขียนคนหนึ่งในนิตยสารรีลิจัส เทเลสโกป [Religious Telescope] เขียนยืนยันว่า “เราไม่เคยเห็นความตกต่ำในวงการศาสนาอย่างที่เกิดขึ้นอยู่ทุกหนทุกแห่งในขณะนี้ ในความเป็นจริงแล้ว คริสตจักรจะต้องตื่นขึ้นและค้นหาสาเหตุของปัญหา” เพราะเป็นปัญหาสำหรับทุกคนที่รักศิโยนจะต้องพิจารณา เมื่อเรานึกในใจว่ามีคนกลับใจอย่างแท้จริง ‘จำนวนน้อยมาก’ เพียงไรนั้น และคนบาปที่ไม่ยอมกลับใจและมีจิตใจแข็งกระด้างซึ่งมีจำนวนแทบจะเทียบกันไม่ได้แล้วนั้น เราแทบจะร้องอุทานขึ้นมาอย่างไม่ได้ตั้งใจว่า ‘พระเจ้าทรงลืมนพระเมตตา

คุณแล้วหรือ หรือว่าประตูแห่งพระกรุณาปิดไปแล้ว” {GC 377.2}

สภาพเช่นนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากสาเหตุในตัวคริสตจักรเอง ความมืดมิดทางฝ่ายจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นกับทั้งประเทศ กับคริสตจักรทั้งหลาย และกับแต่ละบุคคลนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการถอนคืนความช่วยเหลือของพระคุณของพระเจ้าตามอำเภอใจในส่วนของพระองค์ แต่เกิดจากในส่วนของมนุษย์ที่ละเลยหรือปฏิเสธแสงสว่างที่พระเจ้าประทานมาให้ ประวัติศาสตร์ของชนชาติยิวในสมัยของพระคริสต์ก็เป็นตัวอย่างที่เราเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดของความจริงในเรื่องนี้ พวกเขาชนชาติยิวฝักใฝ่อยู่กับทางโลกและลืมนพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ ความเข้าใจของพวกเขาที่มีตมโนไป จิตใจของพวกเขาที่มีแต่เรื่องทางโลกและของเนื้อหนัง ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาจึงไม่รับรู้เรื่องการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ และด้วยความหยิ่งและความไม่เชื่อนี้เอง พวกเขาจึงปฏิเสธพระผู้ไถ่ แต่ในขณะนั้น พระเจ้าก็ยังไม่ทรงตัดชนชาติยิวออกจากการรับความรู้หรือการมีส่วนร่วมในพระพรของการไถ่ให้รอด แต่คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธความจริงได้สูญเสียความปรารถนาทั้งหมดที่จะรับของประทานจากสวรรค์ “พวกเขาถือว่าความมืดคือความสว่าง และความสว่างคือความมืด” อีสยาห์ 5:20 จนกระทั่งแสงสว่างที่อยู่ในตัวพวกเขากลายเป็นความมืดและความมืดมนนั้นก็ยิ่งใหญ่ทีเดียว {GC 377.3}

เรื่องนี้ช่างเหมาะเจาะกับนโยบายของชาตานที่ต้องการให้มนุษย์มีศาสนาแค่เพียงเปลือกนอก แต่ชาตาวินิจฉัยแห่งคุณงามความดีอันมีชีวิต ภายหลังจากที่ชนชาติยิวปฏิเสธข่าวประเสริฐแล้ว พวกเขายังคงกระตือรือร้นที่จะรักษาพิธีกรรมโบราณของพวกเขาไว้ พวกเขาเก็บรักษาเอกลักษณ์ของชาติไว้อย่างเคร่งครัดในขณะที่พวกเขาเองยอมรับโดยดุษฎีว่าพระเจ้าไม่ได้สถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาอีกแล้ว คำพยากรณ์ของดาเนียลซึ่งถึงเวลาที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาไว้อย่างไม่ผิดพลาด และพยากรณ์ถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ไว้อย่างเปิดเผยชัดเจน จนพวกเรียบีบ้นทอนการศึกษา คำพยากรณ์นี้ และในที่สุด พวกเขาประกาศคำแช่งสาปแก่ทุกคนที่พยายามคำนวณเวลานั้น ในศตวรรษต่อๆ มาชนชาติอิสราเอลที่ตกอยู่ในสภาพตาบอดและไม่กลับใจ ก็ยังยืนยันความไม่ใส่ใจความรอดที่ถูกเสนอให้ด้วยความปรานี ไม่สนใจพระพรที่มาพร้อมกับข่าวประเสริฐ นี่คือการคำเตือนที่น่าเคร่งขรึมและน่าสะพรึงกลัวถึงอันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิเสธแสงสว่างจากสวรรค์ {GC 378.1}

ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่มีสาเหตุเช่นนี้ปรากฏอยู่ผลที่ได้รับซึ่งเหมือนกันก็จะตามมา ผู้ที่ตั้งใจสยบความสำคัญในหน้าที่ของเขา เพราะขัดแย้งกับความโน้มเอียงของตนเองแล้ว ในที่สุด เขาจะสูญเสียอำนาจการแยกแยะระหว่างความจริงและความผิดไป ความเข้าใจของเขาจะมีตม่น ความ

สำนึกจะกระด้างไป จิตใจจะแข็งกระด้าง และจิตวิญญาณจะแยกออกไปจากพระเจ้า ไม่ว่าที่ใดที่ละทิ้งหรือดูแคลนข่าวแห่งความจริงของพระเจ้า ความมืดจะห้อมล้อมคริสตจักรที่นั่นไว้ ความเชื่อและความรักจะเยือกเย็นลง และความเหินห่างและความแตกร้างจะเข้ามา สมาชิกของคริสตจักรใส่ใจและใช้พลังไปกับการแสวงหาสิ่งของทางฝ่ายโลก และคนบาปก็จะยิ่งแข็งกร้าวด้วยการไม่สำนึกในบาปของตน {GC 378.2}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ที่ประกาศเวลาการพิพากษาของพระเจ้าและเรียกร้องให้มนุษย์เกรงกลัวและนมัสการพระองค์นั้นมีไว้เพื่อแยกผู้ที่แสดงตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าให้ออกมาจากอิทธิพลที่เลวร้ายของโลก และเพื่อปลุกให้พวกเขามองเห็นสภาพที่แท้จริงของการทำตัวให้เหมือนชาวโลกและการละทิ้งความเชื่อของพวกเขา ในข่าวสารนี้ พระเจ้าประทานคำเตือนมายังคริสตจักรซึ่งหากพวกเขาจับไว้ก็ คงจะแก้ไขความชั่วที่ขวางกั้นพวกเขาให้ห่างไปจากพระองค์ได้ หากพวกเขายอมรับข่าวสารจากสวรรค์ ยอมถ่อมจิตใจของพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าและแสวงหาด้วยความจริงใจที่จะเตรียมพร้อมเพื่อเข้าเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์แล้ว พระวิญญาณและอำนาจของพระเจ้าจะปรากฏอยู่ท่ามกลางพวกเขา คริสตจักรจะก้าวกลับไปสู่สภาพที่ศักดิ์สิทธิ์ในความเป็นอันหนึ่ง

อันเดียวกันในความเชื่อและในความรักซึ่งมีอยู่ในสมัยของอัครทูต คือเมื่อผู้เชื่อทั้งหลาย “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” และ “กล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” เมื่อ “องค์พระผู้เป็นเจ้าก็โปรดให้คนทั้งหลายที่กำลังจะรอดเพิ่มจำนวนเข้ามามากยิ่งขึ้นทุกๆ วัน” กิจการ 4:32, 31; 2:47 {GC 379.1}

หากคนที่อ้างว่าตนเป็นประชากรของพระเจ้าจะยอมรับแสงสว่างจากพระวาทะของพระองค์ที่ส่องลงมายังพวกเขาแล้ว พวกเขาคงจะไปถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่พระคริสต์ทรงอธิษฐานเผื่อและที่อัครทูตได้บรรยายไว้ว่า “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่มาจากพระวิญญาณนั้น โดยมีสันติภาพเป็นเครื่องผูกพัน มีกายเดียว และมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนอย่างที่ท่านได้รับการทรงเรียกให้มาถึงความหวังเดียวในการทรงเรียกพวกท่านนั้น มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว” เอเฟซัส 4:3-5 {GC 379.2}

ผู้ที่ยอมรับข่าวสารเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์จะได้รับประสบการณ์ที่มีผลอันประเสริฐเช่นนี้ พวกเขามาจากคริสเตียนนิกายต่างๆ และความแตกต่างที่แบ่งแยกให้เกิดนิกายต่างๆ นั้นก็ถูกขว้างทิ้งลงไปยังพื้นดิน และหลักความเชื่อทางศาสนาต่างๆ ที่ขัดแย้งกันก็ถูกทำลายจนย่อยยับ ความหวังที่ไม่วางอยู่บนรากฐานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับระยะเวลาหนึ่งพันปีในโลกก็ถูกปล่อยทิ้งไป ทศณะผิดๆ เรื่อง

การเสด็จมาครั้งที่สองก็ได้รับการแก้ไข ความหึงงายโสและการทำตามอย่างชาวโลกก็ถูกกวาดทิ้งไป สิ่งที่ผิดๆ ก็ถูกทำให้ถูกต้อง จิตใจของคนมากมายถูกประสานด้วยมิตรภาพที่แสนหวานชื่น และความรักและความสุขครองความเป็นใหญ่ หากหลักคำสอนนี้มีผลเช่นนี้ต่อคนเพียงไม่กี่คนที่ได้รับคำสอนนี้ก็จะมีผลเช่นเดียวกันนี้กับทุกคนที่ได้รับด้วย {GC 379.3}

แต่โดยทั่วไปคริสตจักรไม่ยอมรับคำเตือนนี้ ผู้รับใช้ทั้งหลายของคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเป็นคนเฝ้ายามของ “พงศ์พันธุ์อิสราเอล” ควรจะต้องเป็นคนแรกที่เข้าใจเครื่องหมายของการเสด็จมาของพระเยซู พวกเขาไม่ได้เรียนรู้ความจริงทั้งจากคำพยานของผู้เผยพระวาทะหรือจากหมายสำคัญของยุค ในขณะที่ความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกเข้าครองหัวใจของพวกเขา ความรักที่พวกเขามีถวายให้แก่พระเจ้าและความเชื่อในพระวาทะของพระองค์ก็เยือกเย็นลงไปเรื่อยๆ และเมื่อมีการนำเสนอหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับของพระคริสต์ สิ่งเหล่านี้ก็ได้แต่เพียงไปปลุกอคติและความไม่เชื่อของพวกเขาขึ้น ความจริงคือส่วนใหญ่ของข่าวสารนี้ถูกประกาศโดยคนธรรมดาทั่วไป จึงทำให้เกิดการต่อต้านมากขึ้น เช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในอดีต คำพยานที่ชัดเจนของพระวาทะของพระเจ้าถูกโต้ด้วยคำถามที่ว่า “มีใครบ้างในพวกผู้ใหญ่หรือพวกฟาริสีที่ศรัทธาในตัวเขา” ยอห์น

7:48 และเมื่อพวกเขาพบว่าเป็นการยากที่จะโต้แย้งเรื่องเวลาของคำพยากรณ์หลายคนจึงไม่สนับสนุนการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับคำพยากรณ์ โดยสอนว่าหนังสือคำพยากรณ์นั้นถูกปิดผนึกไว้แล้วและไม่ได้อ่านไว้เพื่อให้ใครเข้าใจ คนจำนวนมากที่วางใจในศาสนาจารย์ของพวกเขาอย่างเต็มที่ก็ไม่ยอมรับฟังคำเตือน และถึงแม้จะมีบางคนที่ยอมรับความจริง พวกเขาก็ไม่กล้ายอมรับอย่างเปิดเผย ด้วยเกรงว่าจะ “ถูกขับออกจากธรรมศาลา” ยอห์น 9:22 ชาวสารที่พระเจ้าประทานมาเพื่อการทดสอบและการชำระคริสตจักรได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีคนจำนวนมากเพียงไม่กี่ที่รักโลกนี้มากกว่ารักพระคริสต์ ความสัมพันธ์ที่พวกเขาให้กับโลกนี้แข็งแกร่งยิ่งกว่าแรงจูงใจที่จะนำเขาไปสู่สวรรค์ พวกเขาเลือกที่จะรับฟังเสียงของปัญหาที่เป็นของโลกนี้ และหันหนีไปจากข่าวสารแห่งความจริงที่นำไปสู่การตรวจสอบจิตใจ {GC 380.1}

ด้วยการไม่ยอมรับคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง พวกเขาจึงปฏิเสธวิถีที่สวรรค์จัดเตรียมไว้เพื่อนำพวกเขากลับคืนสู่ความบริบูรณ์ พวกเขารังเกียจผู้ประกาศข่าวแห่งพระคุณที่จะแก้ไขความชั่วซึ่งแยกพวกเขาออกไปจากพระเจ้า และด้วยความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น พวกเขาหันไปหาความเป็นมิตรกับโลกนี้เป็นสาเหตุของสภาพอันน่ากลัวของการหมกมุ่นอยู่กับทางโลก การละทิ้งความเชื่อและการตายของจิตวิญญาณซึ่ง

เกิดขึ้นในคริสตจักรต่างๆ ในปี ค.ศ.1844 {GC 380.2}

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ทูตสวรรค์องค์ที่สองบินตามทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมา และประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว นครที่ให้ทุกประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง” วิวรณ์ 14:8 “บาบิโลน” เป็นคำที่มาจากรากศัพท์ “บาเบล” ซึ่งหมายถึงความสับสน พระคัมภีร์ใช้คำนี้เพื่อหมายถึงรูปแบบต่างๆ ของศาสนาเทียมเท็จ หรือศาสนาที่ละทิ้งความจริง ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 17 ใช้ผู้หญิงแทนบาบิโลน พระคัมภีร์ใช้ผู้หญิงเป็นสัญลักษณ์แทนคริสตจักร หญิงที่มีคุณธรรมหมายถึงคริสตจักรบริสุทธิ์ หญิงชั่วหมายถึงคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อที่แท้จริง {GC 381.1}

พระคัมภีร์ใช้การแต่งงานเป็นสัญลักษณ์แทนความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ และยังยืนยันระหว่างพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าร่วมสัมพันธ์กับประชากรของพระองค์ด้วยพันธสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงสัญญาที่จะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และประชากรของพระองค์ก็ปฏิญาณว่าพวกเขาเองจะเป็นของพระองค์และเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงประกาศว่า “เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราเป็นนิตย์ เออ เราจะหมั้นเจ้าไว้ด้วยความชอบธรรม ความยุติธรรม ความรักมั่นคงและความกรุณา” โฮเซยา 2:19

และตรัสอีกว่า “เราเป็นนายเหนือพวกเจ้า” เยเรมีย์ 3:14 และเปาโลก็ใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่โดยกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าหมั่นท่านไว้กับสามิคนเดียว เพื่อถวายพวกท่านให้เป็นหญิงพรหมจารีบริสุทธิ์แด่พระคริสต์” 2 โครินธ์ 11:2 {GC 381.2}

ความไม่ซื่อสัตย์ของคริสตจักรต่อพระคริสต์ด้วยการหันความวางใจและความรักออกไปจากพระองค์และยอมให้ความรักต่อสิ่งของทางโลกครอบงำจิตวิญญาณเปรียบได้กับการละเมิดคำปฏิญาณของการแต่งงาน เป็นภาพที่นำเสนอให้เห็นบาปของชนชาติอิสราเอลที่ออกไปจากพระเจ้า และความรักประเสริฐของพระเจ้าซึ่งพวกเขาดูแลจนก็ได้รับการพรรณาน่าจับใจไว้ว่า “เราปฏิญาณต่อเจ้าและทำพันธสัญญากับเจ้าและเจ้าก็เป็นของเรา” “เจ้างดงามมากทีเดียวและเจ้าเจริญขึ้นเป็นชนชั้นกษัตริย์ ชื่อเสียงของเจ้าก็เลื่องลือไปท่ามกลางประชาชาติในเรื่องความมั่งคั่งของเจ้า เพราะความมั่งคั่งนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียวเนื่องด้วยสง่าราศีที่เรามอบให้เจ้า... แต่เจ้าวางใจในความมั่งคั่งของเจ้าและเจ้าเล่นซู้เนื่องด้วยชื่อเสียงของเจ้า” “เชื้อสายอิสราเอลเอ๋ย พวกเจ้าได้ทรยศต่อเราเช่นเดียวกับภรรยาทรยศต่อสามี” “เจ้า ภรรยาที่นอกใจ ดูซิ เจ้ารับคนแปลกหน้ามาแทนที่สามี” เอเสเคียล 16:8, 13-15, 32 เยเรมีย์ 3:20 {GC 381.3}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญา

ใหม่ใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันเพื่อกล่าวถึงคริสเตียนที่เป็นมิตรกับทางโลกมากกว่าที่จะแสวงหาหน้าพระทัยของพระเจ้า อัครทูตยากอบกล่าวไว้ว่า “คนไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ท่านทั้งหลายรู้ว่าการเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เพราะฉะนั้น ใครก็ตามที่ต้องการเป็นมิตรกับโลกก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า” ยากอบ 4:4 {GC 382.1}

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 17 บรรยายหญิง (บาบิโลน) ไว้ว่า “นุ่งห่มสวมชุดสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยทองคำ อัญมณีต่างๆ และไข่มุก ในมือของนางมีถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียน และของโสโครกจากการล่วงประเวณีของตนและบนหน้าผากของนางมีชื่อที่เป็นความลึกลับเขียนไว้ว่า ‘บาบิโลนมหานครแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย’ ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปอีกว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกฆรรมิคนและโลหิตของบรรดาพยานของพระเยซู’” บาบิโลนยังถูกบรรยายต่อไปอีกว่า เป็น “นครที่ครอบครองอยู่เหนือกษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก” วิวรณ์ 17:4-16, 18 โรมมีอำนาจเด็ดขาดอยู่เหนือบรรดากษัตริย์ในโลกที่เป็นคริสเตียนมานานหลายศตวรรษ ผ้าสีม่วงและสีแดงเข้มเครื่องประดับทองคำ อัญมณีต่างๆ และไข่มุกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจยิ่งใหญ่ของราชสำนักของโรมที่หยิ่งโส และไม่มีคำบรรยายลักษณะอำนาจใดได้อย่างเหมาะสมจะว่า

“เมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชน” เนื่องจากคริสตจักรนี้ได้กดขี่ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์อย่างทารุณ บาบิโลนยังถูกกล่าวหาด้วยบาปของการมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับ “กษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก” คริสตจักรของยิวกลายเป็นหญิงแพศยาด้วยการเหินห่างไปจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและผู้กมิตรกับคนนอกศาสนา และโรมก็ทำตนให้เป็นมลทินด้วยวิธีเดียวกันนี้ โดยแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจทางฝ่ายโลก โรมจึงต้องได้รับการตำหนิที่คล้ายคลึงกัน {GC 382.2}

بابิโลนถูกตราว่าเป็น “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย” วิวรณ์ 17:5 ดังนั้นบุตรหญิงทั้งหลายของนางจึงต้องเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรต่างๆ ที่ยึดติดกับหลักคำสอนและประเพณีต่างๆ ของนาง และทำตามแบบอย่างของนางด้วยการยอมทั้งความจริงและความเห็นชอบของพระเจ้าเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับโลกนี้ ข่าวสารแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ที่ประกาศถึงการล่มสลายของبابิโลนจะต้องหมายถึงกลุ่มศาสนาที่ครั้งหนึ่งเคยบริสุทธิ์ผุดผ่องและบัดนี้ทำชั่วไปแล้ว เนื่องจากข่าวนี้มาหลังคำเตือนเรื่องการพิพากษา ข่าวนี้จึงต้องประกาศในวาระสุดท้าย ด้วยเหตุนี้ คำเตือนนี้จึงไม่ได้มีไว้สำหรับคริสตจักรโรมันเท่านั้น เพราะคริสตจักรดังกล่าวตกอยู่ในสภาพที่ล่มสลายมาเป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้ว ยิ่งกว่านั้น ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 18 ยังเรียกให้ประชากรของพระเจ้าออก

มาจากبابิโลน ตามพระคัมภีร์ข้อนี้ ยังต้องมีประชากรของพระเจ้าอีกเป็นจำนวนมากที่ยังคงอยู่ในبابิโลน และในเวลานี้จะพบประชากรส่วนใหญ่ที่ติดตามพระคริสต์ได้ในคริสตจักรไหน ไม่ต้องสงสัยเลย คนเหล่านี้ยังอยู่ในคริสตจักรต่างๆ ที่ยึดถือความเชื่อของโปรเตสแตนต์ ในสมัยที่คริสตจักรเหล่านี้เกิดขึ้นมานั้น พวกเขาขึ้นขึ้นอย่างงามสง่าเพื่อพระเจ้าและเพื่อความจริง และพระพรของพระองค์ก็สถิตอยู่ร่วมกับพวกเขา แม้ชาวโลกที่ไม่เชื่อยังต้องยอมรับผลลัพธ์อันดีเลิศที่เกิดจากการยอมรับหลักการต่างๆ ของข่าวประเสริฐ ในคำพูดของผู้เผยพระวจนะที่กล่าวกับชนชาติอิสราเอลว่า “ชื่อเสียงของเจ้าก็เลื่องลือไปท่ามกลางประชาชาติในเรื่องความงามของเจ้า เพราะความงามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียวเนื่องด้วยสง่าราศีที่เรามอบให้เจ้า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ” แต่พวกเขา ก็กลับล้มลงด้วยความปรารถนาเดียวกันที่นำคำแช่งสาปและความหายนะมาให้กับชนชาติอิสราเอล นั่นคือ ความต้องการเลียนแบบประเพณีและพยายามสร้างมิตรภาพกับพวกคนอธรรม “เจ้าวางใจในความมั่งคั่งของเจ้าและเจ้าเล่นชู้เนื่องด้วยชื่อเสียงของเจ้า” เอเสเคียล 16:14, 15 {GC 382.3}

คริสตจักรโปรเตสแตนต์จำนวนมากทำตามแบบอย่างของโรมในการมีความสัมพันธ์อย่างไว้ศีลธรรมกับ “กษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก” นั่นคือเป็นคริสตจักรของรัฐที่มีความสัมพันธ์กับ

การปกครองทางฝ่ายโลกและนิกายอื่นๆ ด้วยการแสวงหาการยอมรับของฝ่ายโลก และคำว่า “บาบิโลน” จึงเป็นคำที่ใช้บรรยายองค์กรเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม พวกเขาทั้งหมดต่างอ้างว่าหลักคำสอนของพวกเขาได้มาจากพระคัมภีร์ แต่กระนั้นยังแยกออกเป็นนิกายต่างๆ จนแทบนับจำนวนนิกายได้ไม่ถ้วน พร้อมด้วยหลักความเชื่อและทฤษฎีที่ขัดแย้งแตกต่างกันมากมาย {GC 383.1}

นอกเหนือจากบาปของการเข้าร่วมกับโลก คริสตจักรที่แยกตัวออกมาจากโรมก็ยังคงมีลักษณะอื่นๆ ของโรมด้วย {GC 383.2}

มีรายงานฉบับหนึ่งของคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่แย้งไว้ว่า “หากคริสตจักรแห่งโรมเคยทำผิดเรื่องรูปเคารพของเหล่านักบุญแล้ว คริสตจักรแห่งอังกฤษซึ่งเป็นลูกสาวของเธอก็ผิดเช่นเดียวกัน ที่ถวายโบสถ์ให้นางมารีย์ถึง 10 แห่งแล้วถวายให้พระคริสต์เพียงแห่งเดียว” Richard Challoner, *The Catholic Christian Instructed* คำนำ หน้า 21, 22 {GC 384.1}

ในหนังสือ “เอ ทริทีส ออน เดอะ มิลเลเนียม” [A Treatise on the Millennium] ดร. ฮอปคินส์ [Hopkins] เขียนไว้ว่า “ไม่มีเหตุผลใดที่จะมาพิจารณาว่าเจตนารมณ์และการกระทำของการต่อต้านคริสเตียนนั้นจำกัดอยู่ในคริสตจักรซึ่งในปัจจุบันนี้เรียกว่าคริสตจักรแห่งโรม ภายในคริสตจักรต่างๆ ของนิกายโปรเตสแตนต์ก็มีสภาพของการต่อต้าน

พระคริสต์อยู่มากที่เดียว และคริสตจักรเหล่านั้นก็ยังห่างไกลจากการได้รับการปฏิรูปทั้งหมดจากเรื่อง...ความสัมพันธ์ทางศีลธรรมและความชั่วช้า” Samuel Hopkins, *Works* เล่มที่ 2 หน้า 328 {GC 384.2}

ดร. กูทรี [Guthrie] เขียนถึงเรื่องการแยกตัวของคริสตจักรเพสไบทีเรียนออกจากโรมว่า “เมื่อกว่าสามร้อยปีที่แล้ว คริสตจักรของเรามีธงชัยเป็นรูปพระคัมภีร์ที่เปิดออกและคำขวัญที่ติดอยู่บนแผ่นป้ายว่า ‘จงค้นหาพระคัมภีร์’ ได้เดินเป็นขบวนออกมาจากประตูของโรม” และแล้วท่านก็ถามคำถามที่สำคัญอย่างมากว่า “พวกเขาก้าวหลุดออกมาจากบาบิโลนหมดแล้วใช้หรือไม่” Thomas Guthrie, *The Gospel in Ezekiel* หน้า 237 {GC 384.3}

สเปอเจิน [Spurgeon] กล่าวว่า “ดูเสมือนหนึ่งว่าคริสตจักรแห่งอังกฤษถูกกัดกร่อนจนหมดด้วยพิธีกรรมทางศาสนา แต่ผู้ที่มีความเห็นไม่สอดคล้องกันก็ไม่ได้เลวน้อยกว่าพวกนักปรัชญาออกศาสนาคนที่เราคิดว่ามีสิ่งที่ดีกว่าก็กำลังหันหลังเดินออกไปที่ละคนจากหลักพื้นฐานแห่งความเชื่อ เมื่อคิดดูให้รอบคอบแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าที่ตรงกลางหัวใจของประเทศอังกฤษนั้นมีลักษณะเหมือนรวงผึ้งที่รวมเอาคนนอกศาสนาที่สมควรให้แข่งด่าไว้อยู่ภายใน แล้วคนเหล่านี้ยังกล้าขึ้นธรรมาสน์และเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน” {GC 384.4}

อะไรคือต้นเหตุที่ทำให้เกิดการละทิ้งความเชื่อครั้งยิ่งใหญ่ คริสตจักรเริ่มตีตัวออกจากความเรียบง่ายของชาวประเสริฐด้วยวิธีการใด ก็ด้วยการยอมทำตามวิถีปฏิบัติของพวกนอกศาสนา เพื่อช่วยให้คนนอกศาสนายอมรับศาสนาคริสต์นิกายไต้งายิ่งขึ้น อัครทูตเปาโลประกาศว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” 2 เธสะโลนิกา 2:7 ซึ่งมี ความหมายรวมถึงสมัยของท่านเองด้วย ในช่วงสมัยของอัครสาวกนั้นคริสตจักรยังคงค่อนข้างบริสุทธิ์ แต่ “ในช่วงท้ายของศตวรรษที่สอง คริสตจักรส่วนใหญ่เริ่มรับรูปแบบใหม่เข้ามา ความเรียบง่ายของยุคแรกเริ่มหายไป โดยไม่ทันรู้ตัวเมื่อสาวกผู้ซื่อสัตย์พากันหนีไปในหลุมฝังศพ ลูกๆ ของพวกเขาพร้อมกับผู้เชื่อใหม่ๆ... ก็ก้าวออกมาและปั้นแต่งแนวทางใหม่ขึ้น” Robert Robinson, *Ecclesiastical Researches* บทที่ 6 ย่อหน้าที่ 17 หน้า 51 เพื่อหาคนมารับเชื่อให้ได้นั้น พวกเขาจึงลดมาตรฐานอันสูงส่งของความเชื่อของคริสเตียนลง และผลที่ตามมาคือ “คนนอกศาสนาไหลบ่าเข้ามาในคริสตจักร พวกเขามาร่วมธรรมเนียมทั้งหลาย การปฏิบัติต่างๆ และบรรดารูปเคารพ” Gavazzi, *Lectures* หน้า 278 ในขณะที่ศาสนาคริสต์ได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนจากผู้ปกครองฝ่ายโลกนั้นมีผู้มารับเชื่อเพียงในนามเป็นจำนวนมากมาย แต่ในขณะที่มีสภาพภายนอกเป็นคริสเตียน คนจำนวนมากก็ยัง “คง

เป็นคนนอกศาสนา โดยยังคงแอบกราบไหว้บูชารูปเคารพอยู่” *Ibid.* หน้า 278 {GC 384.5}

สภาพเดียวกันนี้ยังคงเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่ากับแทบทุกคริสตจักรที่เรียกตนเองว่าโปรเตสแตนต์ไม่ใช่หรือ เมื่อผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เต็มไปด้วยวิญญาณของการปฏิรูปอย่างแท้จริงตายจากไป ลูกหลานของพวกเขาที่ก้าวออกมา และ “ปรับแต่งขบวนการด้วยรูปแบบใหม่” ในขณะที่พวกเขายึดมั่นอย่างไม่ลืมหูลืมตาอยู่กับความเชื่อที่บรรพบุรุษส่งต่อมา และปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงใดๆ ที่ใหม่กว่าที่พวกเขามองเห็น เหล่าบุตรทั้งหลายของนักปฏิรูปจึงก้าวห่างออกไปจากตัวอย่างแห่งความถ่อมตน การเสียสละและการละทิ้งสิ่งของในโลกของนักปฏิรูปทั้งหลาย ด้วยประการฉะนี้ “ความเรียบง่ายแต่แรกจึงหายไป” วิถีแห่งโลกไหลบ่าเข้ามายังคริสตจักรและนำ “ธรรมเนียม วิธีปฏิบัติ และรูปเคารพ” เข้ามาในคริสตจักรด้วย” {GC 385.1}

อนิจจัง การเป็นมิตรกับโลกซึ่งเป็น “ศัตรูกับพระเจ้า” ของคนทั้งหลายที่ประกาศว่าตนเป็นผู้ติดตามพระคริสต์นั้นช่างน่ากลัวเพียงไร คริสตจักรที่เป็นที่นิยมของผู้คนทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนเห็นห่างไปจากมาตรฐานแห่งความถ่อมตน การละทิ้งตน ความเรียบง่ายและคุณความดีที่มีอยู่ในพระคัมภีร์อย่างมากเพียงไร จอห์น เวสเลย์กล่าวถึงวิธีการใช้เงินอย่างถูกต้องว่า “อย่าใช้ตะลันต์อัน

มีค่ายิ่งไปอย่างสิ้นเปลือง เพียงเพื่อสนองความต้องการของดวงตา ด้วยเครื่องนุ่มห่มที่ไม่จำเป็นและมีราคาแพง หรือด้วยเครื่องประดับที่ไม่จำเป็น อย่างสิ้นเปลืองกับการตกแต่งบ้านด้วยของหายาก ของที่เกินความต้องการหรือมีราคาแพง หรือในภาพถ่าย ภาพวาดที่มีราคาแพง หรือในสิ่งของที่เคลื่อนด้วยทอง...จงอย่าหาสิ่งใดเพื่อนำมาสนองตอบกับความหยิ่งยโสของชีวิตเพื่อจะเป็นที่ชื่นชมหรือรับคำเยินยอจากมนุษย์... ‘ตราบใดที่ท่านทำสิ่งที่ดีๆ เพื่อตัวเอง ผู้คนจะกล่าวถึงท่านในทางที่ดี’ ตราบใดที่ท่าน ‘แต่งตัวเองด้วยผ้าลินินสีม่วงและมีเนื้อดี’ และแต่ง ‘อย่างหรูหราทุกวัน’ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คนมากมายจะยกย่องรสนิยมที่สูงส่ง ความโอปอ อ้อมอารี และความมีน้ำใจของท่าน แต่อย่าซื้อคำสั่งสรรเสริญของพวกเขาด้วยราคาแพงเช่นนี้ แต่ให้พึงพอใจกับเกียรติที่มาจากพระเจ้า” Wesley, Works, Sermon 50, “The Use of Money” แต่มีคริสตจักรจำนวนมากในปัจจุบันนี้ที่ละเลยคำสอนเช่นนี้ {GC 385.2}

การแสดงว่าตนเองเป็นคนมีศาสนา กลายเป็นสิ่งที่โลกนี้นิยมชมชอบ ประมุขนักการเมือง ทนายความ แพทย์ นักธุรกิจ ต่างพากันเข้าร่วมเป็นสมาชิกในคริสตจักร ก็เพื่อเป็นช่องทางสร้างความนับถือและความวางใจทางสังคมและความก้าวหน้าในฝ่ายโลกของตนเอง ด้วยวิธีนี้ พวกเขาพยายามปกปิดธุรกรรมที่ไม่ชอบธรรมของตนเองไว้ด้วยการอ้างตนว่าเป็นคริสเตียน

องค์กรศาสนาคริสต์ต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนด้วยทรัพย์และอิทธิพลของบรรดาชาวโลกที่รับบัพติศมาเข้ามาแต่ยังหมกมุ่นอยู่ในทางโลกก็ย่ำแย่เช่นกัน ทำให้จำเป็นที่จะต้องพยายามหาความนิยมและการสนับสนุนมากยิ่งขึ้น โบสถ์อันโอ้อาตระการตาซึ่งตกแต่งอย่างหรูหราที่สุด ถูกสร้างขึ้นตามถนนที่มีชื่อ ผู้เข้าร่วมนมัสการแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายราคาแพงและนำสมัย ใช้เงินเดือนสูงจ้างผู้รับใช้ที่มีความสามารถสร้างความสำราญและดึงดูดผู้คน คำเทศนาของพวกเขาคงต้องไม่แตะเรื่องบาปที่ทำกันอย่างแพร่หลาย แต่คำเทศนาของพวกเขาคงต้องรื่นหูสร้างความพึงพอใจ ด้วยเหตุนี้ คนบาปที่อยู่ในสังคมจึงสมัครเข้าร่วมอยู่ในบัญชีของคริสตจักรและบาปที่นิยมชมชอบจึงซ่อนอยู่ภายใต้การเสแสร้งของความเลื่อมใสในศาสนา {GC 386.1}

นิตยสารชั้นนำฝ่ายโลกฉบับหนึ่งวิจารณ์เรื่องทัศนคติที่เป็นอยู่ของผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนที่มีกับโลกว่า “คริสตจักรยอมรับวิญญานของยุคนี้และปรับวิธีนมัสการตามความต้องการของยุคสมัยใหม่อย่างไม่ทันรู้สึกตัว” “แท้จริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างช่วยให้ศาสนาดูน่าสนใจก็ถูกคริสตจักรนำมาใช้เป็นเครื่องมือ” และนักเขียนคนหนึ่งของหนังสือพิมพ์นิวยอร์กอินดิเพนเดนท [New York Independent] กล่าวถึงคำที่เชื่อและปฏิบัติและนมัสการตามแบบชาวเมทอดิสต์ไว้ว่า “เส้นแบ่งระหว่างผู้ที่เคร่งในศาสนาและผู้ที่ไม่มี

ศาสนาเลื่อนหายไปเป็นเพียงเงาสลัว และผู้ที่รื้อถอนของทั้งสองฝ่ายต่างทำการลบความแตกต่างทั้งหมดที่มีระหว่างวิธีการประพฤติและความสนุกสนานของพวกเขา “ศาสนาที่ได้รับความนิยมชมชอบจะมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้นด้วยคนที่ได้รับประโยชน์โดยไม่ต้องใส่ใจกับหน้าที่ที่มาพร้อมกับศาสนานั้น” {GC 386.2}

เฮอวาร์ด ครอสมบี้ [Howard Crosby] กล่าวว่า “เป็นเรื่องน่าเป็นห่วงอย่างยิ่งเมื่อพวกเราเห็นคริสตจักรของพระคริสต์แทบไม่ได้ทำตามแผนการขององค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับชาวยิวในสมัยโบราณที่ปล่อยให้ความสัมพันธ์กับประเทศที่กราบไหว้รูปเคารพขโมยหัวใจของพวกเขาไปจากพระเจ้า... ก็เป็นเช่นนั้นแหละกับคริสตจักรของพระเจ้าในเวลานี้ ด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจอมปลอมกับโลกที่ไม่เชื่อ ละทิ้งวิธีการของพระเจ้าที่ประทานชีวิตแท้และปล่อยตัวเองไปกับนิสัยชั่วของสังคมที่ไม่มีพระคริสต์ ถึงแม้บางครั้งคำโต้แย้งและข้อสรุปพอจะรับฟังได้ แต่สิ่งเหล่านี้ก็ห่างไกลจากคำเปิดเผยของพระเจ้าและขัดแย้งโดยตรงกับการเติบโตขึ้นในพระคุณทั้งปวง” *The Healthy Christian: An Appeal to the Church* หน้า 141, 142 {GC 387.1}

ท่ามกลางกระแสคลื่นแห่งการหมกมุ่นในทางโลกีย์และการแสวงหาความสำคัญ การเสียสละและการถวายตนเพื่อพระคริสต์จึงหายไปจนเกือบหมด “มีชายและหญิงบางคนในคริสตจักรของเราที่ปัจจุบัน

อยู่ในวัยทำงาน พวกเขาถูกสอนไว้ตั้งแต่เมื่อยังเป็นเด็กให้ถวายตัว เพื่อจะมอบถวายตนหรือทำงานรับใช้พระคริสต์” แต่ “หากในเวลานี้ต้องการเงินทุนขึ้นมา... ไม่มีใครจะต้องถูกร้องขอให้บริจาค โอ ไม่อย่างแน่นอน ให้จัดงานรื่นเริง แสดงละคร จำลองการพิพากษา งานเลี้ยงหรูหรา หรือของกิน อะไรก็ได้ที่ทำให้คนเพลิดเพลิน” {GC 387.2}

ผู้ว่าการรัฐวิสคอนซิน วาสเบิร์น [Washburn] ปราศรัยในการประชุมประจำปีเมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1873 ว่า “อาจจะต้องมีการตรากฎหมายบางฉบับเพื่อนำมาใช้ทำลายโรงเรียนที่ทำให้มีนักเรียนนั้นเกิดขึ้น มีโรงเรียนเช่นนี้อยู่ทุกที่ แม้กระทั่งในคริสตจักร ที่บางครั้งพบว่ากำลังทำงานของมารโดยไม่รู้ตัวและไม่สงสัย การแสดงดนตรีเพื่อรับของขวัญและการจัดกิจกรรมขายชุดของขวัญและการขายตัวจับฉลากรางวัล ฉลากกินแบ่งชุดรางวัลต่างๆ และอื่นๆ ซึ่งในบางครั้งจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางศาสนาหรือการกุศล แต่บ่อยครั้งที่จัดขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ที่ไม่ค่อยมีคุณค่า ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องมือหาเงินที่ไม่ได้ให้คุณค่าสำคัญเลย ไม่มีสิ่งใดที่ทำลายศีลธรรมและเป็นพิษภัยโดยเฉพาะกับเยาวชนได้มากเท่ากับการได้เงินหรือสมบัติโดยไม่ได้พักเพียรทำงาน คนมีเกียรติเข้าร่วมกิจกรรมการเสียสละเหล่านี้ และปลอบจิตได้สำนึกของเขาเองด้วยความคิดว่า เขาได้ใช้เงินไปใน

วัตถุประสงค์ที่ดี มันจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่เยาวชนในรัฐนี้บ่อยครั้งมักจะตกไปสู่นิสัยลักษณะนี้ซึ่งความตื่นตัวจากการละเล่นกิจกรรมเสียงไซค์จะเกิดขึ้นเกือบแน่นอนที่สุด” {GC 387.3}

วิญญานของการประนีประนอมกับวิถีทางของชาวโลกกำลังบุกรุกเข้าไปยังโบสถ์ต่างๆ ที่ว่าอาณาจักรของคริสตศาสนาที่กรุงลอนดอน โรเบิร์ต เอ็ดคินส์ [Robert Atkins] เทศนาว่าสภาพที่มีดমনของความถดถอยทางฝ่ายจิตวิญญานที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วไปในประเทศอังกฤษไว้ว่า “โลกนี้มีจำนวนคนชอบธรรมอย่างแท้จริงลดลงไปเรื่อยๆ และไม่มีผู้ใดใส่ใจ เหล่าผู้ที่ประกาศตนเป็นผู้เชื่อในศาสนาในปัจจุบันนี้และในทุกๆ คริสตจักรเป็นผู้ที่รักโลก เป็นผู้ที่ไม่ประนีประนอมกับโลก เป็นผู้ที่รักสิ่งของเครื่องมืออำนวยความสะดวกสบาย และเป็นผู้ที่ทะเยอทะยานไขว่คว้าเกียรติยศ พวกเขาถูกเรียกให้เข้ามาร่วมทุกซักับพระคริสต์ แต่พวกเขากลับถดถอยไปแม้แต่เพียงด้วยคำดำหนิ...ละทิ้งความเชื่อ ละทิ้งความเชื่อ ละทิ้งความเชื่อ ถูกสลักไว้อยู่ที่ด้านหน้าสุดของทุกๆ โบสถ์ หากพวกเขาเข้าใจมัน หากพวกเขารู้สึกถึงมัน ก็คงจะมีความหวัง แต่อนิจจา พวกเขาร้องว่า ‘ข้าเป็นเศรษฐีและข้าร่ำรวยแล้ว ข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย’ วิวรณ์ 3:17” Second Advent Library, tract No. 39 {GC 388.1}

บาปยิ่งใหญ่ที่เป็นข้อกล่าวหาที่มีต่อบาบิโลนคือ “นครที่ให้ประชาชาติดื่มเหล้า

องุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง” วิวรณ์ 14:8 ถ้วยยาพิษที่เธอเอามาให้กับโลกหมายถึงคำสอนเทียมเท็จที่เธอรับไว้ ซึ่งเป็นผลจากความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมของเธอที่เธอมีกับผู้ยิ่งใหญ่ของโลก มิตรภาพที่มีกับโลกทำให้ความเชื่อของเธอผิดเพี้ยนไป และเมื่อถึงคราวของเธอก็นำสิ่งที่ผิดๆ ชักจูงโลกด้วยการสอนหลักคำสอนที่ค้านกับคำสอนที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 388.2}

โรมไม่อนุญาตให้ประชาชนมีพระคัมภีร์และบังคับให้ทุกคนยอมรับคำสอนของเธอแทน การนำพระวจนะของพระเจ้ากลับคืนมาให้มนุษย์นั้นเป็นผลงานของการปฏิรูป แต่ไม่ได้เป็นเรื่องเกินความจริงใช่หรือไม่ที่คริสตจักรในยุคของเราสอนมนุษย์ให้นำความเชื่อของพวกเขาไปวางไว้ที่หลักความเชื่อและคำสอนของคริสตจักรแทนที่จะวางไว้ในพระคัมภีร์ ชาร์ลส์ บีเคอร์ [Charles Beecher] กล่าวถึงคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆ ว่า “พวกเขาหลบหน้าไม่กล่าวคำพูดรุนแรงเพื่อต่อต้านหลักความเชื่อทางศาสนา ซึ่งมีความอ่อนไหวแบบเดียวกับที่พวกนักบวชผู้บริสุทธิ์เหล่านั้นหลีกเลี่ยงไม่พูดจารุนแรงเพื่อต่อต้านการสถาปนาการกราบไหว้รูปบูชาอันบุญและผู้พลีชีพเพื่อศาสนา ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นมาเอง...นิกายโปรเตสแตนต์อีแวนเจลิคัลผูกมัดมือของพวกเขาไว้ด้วยกันกับพวกตนเอง ตกลงระหว่างกันเองว่าคนที่เป็นนักเทศน์ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็จะเป็นนักเทศน์ไม่ได้หาก

เขาไม่ยอมรับหนังสือบางเล่มนอกเหนือจากพระคัมภีร์...ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จินตนาการขึ้นมาเองที่จะกล่าวว่าอำนาจฝ่ายความเชื่อทางศาสนาเริ่มห้ามปรามพระคัมภีร์เหมือนที่โรมเคยทำมาแล้ว แต่ทำไปด้วยวิธีที่ลึกลับเฉียบแหลมกว่า” Sermon on “The Bible a Sufficient Creed,” delivered at Fort Wayne, Indiana 22 กุมภาพันธ์ 1846 {GC 388.3}

เมื่อครูที่ชื่อสัตย์อธิบายพระวจนะของพระเจ้า ก็จะมีผู้คนแก่เรียน ผู้รับใช้ต่างๆ ที่อ้างว่าเข้าใจพระคัมภีร์ลึกซึ้งและปรักปรำคำสอนที่ตีงามทั้งหลายว่าเป็นคำสอนนอกกรีต และด้วยการกระทำเช่นนี้จึงขับไล่ผู้ที่แสวงหาความจริงไป หากโลกไม่ได้ถูกมอมเมาอย่างสิ้นหวังด้วยเหล่าอ้อนุ่นของบาบีโลนแล้ว ผุ่ชนมากมายคงจะเชื่อและกลับใจด้วยความจริงที่เรียบง่ายและเชือดเฉือนของพระวจนะของพระเจ้า แต่ความเชื่อทางศาสนานั้นสับสนและขัดแย้งกัน จนประชาชนไม่รู้ว่าจะเชื่ออะไรว่าเป็นความจริง บาปของโลกที่ไม่กลับใจนอนหมอบอยู่ที่หน้าประตูโบสถ์ {GC 389.1}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ประกาศออกไปเป็นครั้งแรกในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 และในช่วงเวลานั้น ข่าวนี้ใช้ได้โดยตรงกับคริสตจักรต่างๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ซึ่งคำเตือนเรื่องการพิพากษาถูกประกาศในประเทศอย่างกว้างขวางที่สุด และโดยทั่วไปถูกปฏิเสธมากที่สุด และคริสตจักรถดถอยอย่างรวดเร็วที่สุด แต่ข่าวสารของ

ทูตสวรรค์องค์ที่สองไม่ได้สำเร็จบริบูรณ์ในปี ค.ศ. 1844 ในช่วงเวลาดังกล่าว คริสตจักรต่างๆ ต้องประสบกับการเสื่อมถอยทางฝ่ายศีลธรรม อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิเสธแสงสว่างเรื่องข่าวการเสด็จกลับมา แต่การเสื่อมถอยนี้ก็ยังไม่สมบูรณ์เช่นกัน ขณะที่พวกเขาปฏิเสธความจริงพิเศษสำหรับเวลานั้น ความเสื่อมถอยของพวกเขา ก็ยิ่งตกต่ำลงไปเรื่อยๆ แต่ยังคงต่ำไม่พอที่จะกล่าวว่า “บาบีโลนมหานครนั้นพังทลายแล้ว...เพราะว่าครุนี้ได้ทำให้ทุกประชาชาติดื่มเหล้าอ้อนุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง” วิวรณ์ 14:8 เธอยังไม่ได้ทำให้ทุกประเทศกระทำเช่นนี้ จิตวิญญาณแห่งการทำตามโลกและความไม่สนใจต่อความจริงซึ่งเป็นบททดสอบสำหรับยุคเวลาของเราก็มีอยู่ และกำลังแพร่หลายต่อเนื่องในคริสตจักรของนิกายโปรเตสแตนต์ตลอดทั่วทุกประเทศในโลกคริสเตียน และคริสตจักรเหล่านี้ก็ถูกรวมอยู่ในคำตำหนิที่เคร่งขรึมและน่ากลัวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง แต่ผลงานแห่งการละทิ้งความเชื่อยังก้าวไปไม่ถึงจุดที่สูงที่สุด {GC 389.2}

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ชาตานจะกระทำ “อิทธิฤทธิ์ทุกอย่างทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์จอมปลอมและอุบายชั่วทุกอย่าง” และพวกที่ “ไม่ได้รับความจริงเพื่อจะรอดได้” จะถูกปล่อยให้ “ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ” 2 เธสะโลนิกา 2:9-11 จวบจนกระทั่งสภาพ

เช่นนี้จะเกิดขึ้นและการรวมตัวของคริสตจักรกับโลกจะเกิดขึ้นตลอดทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนแล้ว การล่มจมของมหานครบาบิโลนจึงจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ การเปลี่ยนแปลงอันนี้เติบโตใหญ่ขึ้นอย่างเป็นลำดับ แต่การสำเร็จอย่างบริบูรณ์ของคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์ 14:8 นี้ยังคงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต {GC 389.3}

แม้คริสตจักรต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นบาบิโลนจะมีความมิดมนทางจิตวิญญาณและเห็นห่างไปจากพระเจ้า แต่ก็ยังมีผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์จำนวนมากอยู่ในคริสตจักรเหล่านั้น ในจำนวนนี้ยังมีคนอีกมากมายที่ไม่เคยเห็นความจริงพิเศษสำหรับยุคนี้ มีคนจำนวนไม่น้อยที่ไม่พอใจกับสภาพปัจจุบันของตนและอยากได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น พวกเขาแสวงหาพระฉายาของพระคริสต์จากคริสตจักรที่เขาร่วมอยู่อย่างไรผล ในขณะที่คริสตจักรเหล่านี้เห็นห่างออกไปจากความจริงมากยิ่งขึ้นและทำตัวเป็นพันธมิตรยิ่งใกล้ชิดกับโลกมากขึ้น ความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะมีมากขึ้น และในที่สุดจะลงเอยด้วยการ

แตกแยก เวลาจะมาถึง เมื่อผู้ที่รักพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจจะอยู่ร่วมต่อไปไม่ได้กับพวกที่ “รักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้า ยึดถือทางพระเจ้าแต่เพียงเปลือกนอก แต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น” 2 ทิโมธี 3:4-5 {GC 390.1}

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 18 ซึ่งไปถึงเวลาเมื่อคริสตจักรจะก้าวไปถึงสภาพตามที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองกล่าวไว้อย่างเต็มตัวตามผลลัพธ์ของการปฏิเสธคำเตือนสามประการของวิวรณ์ 14: 6-12 และประชากรของพระเจ้าที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนจะถูกเรียกให้แยกตัวออกจากความสัมพันธ์ที่มีกับเธอ นี่เป็นข่าวสุดท้ายที่มีไว้ให้กับโลกนี้ และพระราชกิจนี้จะต้องทำให้สำเร็จ เมื่อผู้ “ที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรม” 2 เธสะโลนิกา 2:12 จะถูกปล่อยให้ลุ่มหลงและเชื่อในสิ่งที่เท็จแล้ว จากนั้นแสงแห่งความจริงจะส่องสว่างบนทุกคนที่จิตใจเปิดรับความจริง และบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนจะตอบรับเสียงเรียกที่ว่า “จงออกมาจากนครนั้น เกิดชนชาติของเราเอ๋ย” วิวรณ์ 18:4 {GC 390.2}

22

เหตุการณ์เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์

ช่วงฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 1844 ซึ่งคาดไว้แต่แรกว่าเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา และเมื่อเวลานั้นผ่านไปผู้ที่รอคอยด้วยความเชื่อในเรื่องการเสด็จมาปรากฏของพระองค์จึงรู้สึกสงสัยและไม่มั่นใจไปชั่วขณะหนึ่ง ในขณะที่โลกถือว่าพวกเขาพ่ายแพ้อย่างยับเยินและผ่านการพิสูจน์ว่าเป็นพวกที่ยึดมั่นอยู่กับความเชื่อที่ผิดๆ แต่แหล่งปลอบประโลมใจของพวกเขาก็ยังคงเป็นพระวจนะของพระเจ้าหลายคนศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป พวกเขา นำสิ่งที่พวกเขาเชื่อออกมาตรวจสอบอีกครั้งเพื่อหาหลักฐานของความเชื่อและศึกษาคำพยากรณ์อย่างละเอียดเพื่อค้นหาแสงสว่างให้มากขึ้น คำพยาณในพระคัมภีร์ที่สนับสนุนจุดยืนของพวกเขา นั้นชัดเจนและเด็ดขาด หมายสำคัญที่ไม่อาจเข้าใจเป็นอื่นใดชี้ให้เห็นว่าการเสด็จมาของพระคริสต์นั้นใกล้มากแล้ว พระพรพิเศษของพระเจ้าที่ทำให้คนบาปกลับใจและทำให้คริสเตียนฟื้นฟูจิตวิญญาณต่างยืนยันว่า ข่าวสารนี้มาจากสวรรค์ และแม้ผู้เชื่อจะอธิบายความผิดหวังของพวกเขาไม่ได้ พวกเขาต่างรู้สึกมั่นใจว่า เหตุการณ์ที่ผ่านไปแล้วนั้นพระเจ้าทรงนำพวกเขาอยู่ {GC 391.1}

มีคำสอนหนึ่งที่สานอยู่กับคำพยากรณ์ต่างๆ ที่พวกเขาถือว่าใช้ประยุกต์เข้าได้

ดีกับช่วงเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองคือ คำสอนซึ่งปรับเข้าได้อย่างดีเป็นพิเศษกับสภาพของความไม่แน่นอนและความหวาดหวั่นของพวกเขา และหนุนใจพวกเขาให้รอคอยอย่างอดทนในความเชื่อ ว่าสิ่งที่บัดนี้มี دمคนเข้าใจไม่ได้จะถูกทำให้กระจ่างชัดแจ้งในเวลาอันสมควร {GC 391.2}

ในบรรดาคำพยากรณ์ต่างๆ ที่พวกเขาไม่เข้าใจมีพระธรรมฮาบากุค 2:1-4 รวมอยู่ด้วย “ข้าพเจ้าจะยืนเฝ้าดูอยู่ ข้าพเจ้าจะยืนที่หอคอย และเฝ้ารอเพื่อจะดูว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะทูลตอบอย่างไร ในเรื่องการร้องทุกข์ของข้าพเจ้า แล้วพระยาห์เวห์ตรัสตอบข้าพเจ้าว่า ‘จงเขียนนิมิตนั้นลงไป จงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้ชัดเจนเพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง เพราะว่ามีมิตนั้นยังรอเวลาของมันอยู่ มันกำลังรีบไปถึงความสำเร็จ มันจะไม่มูสา ถ้าดูเข้าไปก็จงคอยสักหน่อย มันจะมาถึงแน่นอน คงไม่ล่าช้านัก ดูเถิด คนหยิ่งจองหอง จิตใจภายในเขาไม่ซื่อตรง แต่ว่าคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์” {GC 392.1}

ย้อนกลับไปตั้งแต่แรกในปี ค.ศ. 1842 คำแนะนำในคำพยากรณ์นี้ที่บอกให้ “เขียนนิมิตนั้นลงไป จงเขียนไว้บนแผ่น

ป้ายให้ชัดเจนเพื่อให้คนที่วังอ่านได้คล่อง” ทำให้ ชาร์ลส์ ฟิทช์ [Charles Fitch] วาดผังคำพยากรณ์เพื่อใช้อธิบายนิมิตของ พระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ การตีพิมพ์ ผังผังนี้ถือว่าทำให้คำสั่งของฮาบากุก สำเร็จ ในเวลานั้นไม่มีใครได้สังเกตเห็นว่าคำ พยากรณ์เดียวกันนี้กล่าวถึงการล่าช้าที่จะเกิดขึ้นก่อนที่นิมิตนี้จะสำเร็จ ซึ่งนั่นก็คือเวลาที่พวกเขาต้องรอคอย หลังจากช่วงเวลาแห่งความผิดหวัง ข้อพระคัมภีร์นี้จึงโดดเด่นขึ้นมา “นิมิตนั้นยังรอเวลาของมันอยู่ มันกำลังรีบไปถึงความสำเร็จ มันจะไม่มูสา ถ้าดูเข้าไปก็งงคอยสักหน่อย มันจะมาถึงแน่นอน คงไม่ล่าช้านัก... คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์” {GC 392.2}

ข้อความตอนหนึ่งในคำพยากรณ์ของ เอเสเคียลทำให้ผู้เชื่อมีกำลังใจและได้รับความประเล้าประโลมใจ “พระวาระของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ‘บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุภาพชนบทนี้ของพวกเจ้าซึ่งกล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลที่ว่า ‘วันเหล่านั้นก็ไกลออกไปและนิมิตทุกเรื่องก็เหลว’ นั้น หมายความว่าอะไร เพราะฉะนั้น จึงบอกเขาว่า ... วันเหล่านั้นก็ใกล้และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ... เราจะพูด และคำพูดนั้นจะต้องเป็นไปตามนั้น โดยไม่ล่าช้าอีกต่อไป” “พงศ์พันธุ์อิสราเอลกล่าวว่า ‘นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า และเขาเผยพระวาระถึงช่วงเวลาที่อยู่ห่างไกลโน้น’ เพราะฉะนั้น จึงกล่าวกับพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย

ตรัสตั้งนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไป และวาทะที่เราลั่นออกมา นั้นจะต้องเป็นไปตามนั้น” เอเสเคียล 12:21-25, 27, 28 {GC 392.3}

คนทั้งหลายที่เฝ้ารออยู่ต่างปีติยินดี พวกเขาเชื่อว่าพระองค์ผู้ทรงทราบนั้นปลายตั้งแต่ต้นได้ทอดพระเนตรผ่านยุคต่างๆ ลงมา และทรงมองเห็นความผิดหวังของพวกเขา พระองค์ประทานพระดำรัสที่หนุนใจและให้ความหวังแก่พวกเขา หากไม่ใช่พระวาระส่วนนี้ที่ชี้แนะให้พวกเขารอคอยอย่างอดทนและให้ความเชื่อยึดมั่นในพระวาระของพระเจ้าไว้แล้ว พวกเขาคงสูญเสียความเชื่อในช่วงเวลาแห่งการทดลองนั้นแน่ {GC 393.1}

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนของพระธรรมมัทธิบที่ 25 แสดงให้เห็นประสบการณ์ของบรรดาผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ในพระธรรมมัทธิบที่ 24 พระคริสต์ทรงตอบคำถามของสาวกเรื่องความสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์และความสำคัญของวาระสุดท้ายของโลก พระองค์ทรงเน้นย้ำเหตุการณ์สำคัญที่สุดบางประการของประวัติศาสตร์โลกและของคริสตจักรตั้งแต่นั้นมา การเสด็จมาครั้งแรกจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ กล่าวคือ การทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ความทุกข์ยากยิ่งใหญ่ของคริสตจักรภายใต้การกดขี่ของพวกนอกศาสนาและของเปปาสี ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มืดไปและดวงดาวตกจากท้องฟ้า หลังจากนั้น พระองค์ตรัส

ถึงอาณาจักรของพระองค์ที่กำลังจัดตั้งขึ้น และพระองค์ทรงเล่าอุปมาผู้รับใช้สองประเภทที่รอคอยการเสด็จมาของพระองค์ พระธรรมมัทธิวบทที่ 25 เริ่มต้นด้วยข้อความดังนี้ว่า “แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคน” พระวจนะในบทนี้ทำให้เรามองเห็นคริสตจักรในวาระสุดท้าย ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับที่เห็นให้เห็นในตอนท้ายของบทที่ 24 อุปมานี้อธิบายประสบการณ์ของพวกเขาด้วยพิธีสมรสของคนในโลกตะวันออก {GC 393.2}

“เวลานั้น แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตนออกไปรับเจ้าบ่าว เป็นคนโง่ห้าคน และเป็นคนมีปัญญห้าคน คนโง่เหล่านั้นเอาตะเกียงของตนไปแต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วย คนที่มีปัญญานั้นเอาน้ำมันใส่ขวดไปกับตะเกียงของตนด้วย เมื่อเจ้าบ่าวมาช้า ก็พากันนั่งวงเหงาและหลับไป เมื่อถึงเวลาที่เที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด’” {GC 393.3}

เป็นที่เข้าใจว่า การเสด็จมาของพระคริสต์ตามข่าวที่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศนั้นหมายถึงการมาของเจ้าบ่าว การปฏิรูปที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางภายใต้การประกาศข่าวการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระองค์ได้รับการตอบสนองด้วยหญิงพรหมจารีที่ออกไปต้อนรับ เรื่องนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับอุปมาในพระธรรมมัทธิว 24 ที่ชี้ให้เห็นคนสองจำพวกทุกคนถือตะเกียงของตนเองซึ่งคือพระ

คัมภีร์ และพวกเขาออกไปต้อนรับพระองค์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของบ้านพร้อมกับแสงไฟจากตะเกียง แต่ในขณะที่ “คนโง่เหล่านั้นเอาตะเกียงของตนไปแต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วย คนที่มีปัญญานั้นเอาน้ำมันใส่ขวดไปกับตะเกียงของตนด้วย” คนกลุ่มที่สองได้รับพระคุณของพระเจ้า ได้รับอำนาจแห่งการเกิดใหม่และความเข้าใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้พระวจนะของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าและเป็นความสว่างแก่ทาง พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความยำเกรงพระเจ้าเพื่อเรียนรู้ความจริงและแสวงหาด้วยความจริงใจเพื่อจะให้อุทิศใจและชีวิตของพวกเขาบริสุทธิ์ คนเหล่านี้มีประสบการณ์ของตนเอง มีความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์ที่ความผิดหวังและความล่าช้าไม่อาจทำลายได้ ส่วนคนอื่นๆ นั้น “เอาตะเกียงของตนไปแต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วย” พวกเขาทำตามแรงหนุนหัน ขำสารที่นำเกรงขามกระตุ้นให้พวกเขากลัว แต่ความเชื่อของพวกเขายึดติดอยู่กับพวกพี่น้องของพวกเขา พวกเขาพอใจกับแสงริบหรี่ของความรู้ลึกลับๆ โดยไม่ทำความเข้าใจกับความจริงอย่างถ่องแท้ หรือกับพระคุณที่กระทำการอยู่ในจิตใจอย่างแท้จริง คนเหล่านี้ออกไปต้อนรับพระเจ้าด้วยความหวังอย่างเต็มล้นที่จะได้รับรางวัลตอบแทนในทันที แต่พวกเขาไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับความล่าช้าและความผิดหวัง เมื่อการทดลองเกิดขึ้น ความเชื่อของพวกเขาก็หายไปและแสงสว่างของ

พวกเขาที่มีอดลง {GC 393.4}

“ด้วยเมื่อเจ้าบ่าวมาช้า ก็พากัน
วังเหงาและหลับไป” ความล่าช้าของเจ้า
บ่าวหมายถึงช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้า
จะมาปรากฏนั้นผ่านพ้นไป เวลาของความ
ผิดหวังและดูเหมือนเกิดการล่าช้า ในช่วง
เวลาแห่งความไม่แน่นอนนี้ ผู้ที่สนใจเรื่อง
นี้อย่างผิวเผินและไม่ตั้งใจอย่างเต็มที่ก็
เริ่มสั่นคลอนและความตั้งใจของพวกเขา
ก็เริ่มคลายลง แต่สำหรับผู้ที่ยังวางรากฐาน
ความเชื่อบนความรู้ในพระคัมภีร์ มีศิลา
อยู่ใต้เท้าของพวกเขา ซึ่งคลื่นแห่งความ
ผิดหวังไม่อาจซัดพาออกไป พวกเขา
“พากันวังเหงาและหลับไป” คนกลุ่มหนึ่ง
ไม่สนใจและละทิ้งความเชื่อไป ส่วนคนอื่น
กลุ่มหนึ่งรอคอยด้วยความอดทนจนกระทั่ง
ได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนขึ้น แต่กระนั้น
ในยามคำคืนของการทดลอง ดูประหนึ่ง
ว่าคนกลุ่มหลังสูญเสียความทะเยอทะยาน
และความตั้งใจในระดับหนึ่ง คนที่เชื่อไม่
จริงและเชื่ออย่างผิวเผินจึงพึ่งพาความ
เชื่อของพี่น้องไม่ได้ ทุกคนต้องยืนขึ้นหรือ
ล้มลงด้วยตัวของเขาเอง {GC 394.1}

ประมาณช่วงเวลานี้ ความคลั่งศาสนา
ได้เริ่มเกิดขึ้น บางคนที่เคยอ้างตนว่าเป็น
ผู้เชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาด้วยใจร้อนรน
กลับปฏิเสธพระวาระของพระเจ้าว่าเป็น
เครื่องชี้ทางที่ไม่มีความผิดพลาด และโดย
การอ้างว่าได้รับการทรงนำจากพระ
วิญญาณได้ปล่อยตัวพวกเขาเองไปอยู่
ภายใต้การควบคุมของความรู้สึก ความ
นึกคิดและจินตนาการของตนเอง มีบาง

คนแสดงออกถึงความกระตือรือร้นอย่าง
ไม่มีเหตุผลและดันทุรัง และปรักปรำทุก
คนที่ไม่ยอมรับแนวทางของพวกเขา
ความคิดและการดำเนินกิจกรรมอย่าง
คลั่งไคล้ของพวกเขาไม่ได้รับความเห็นใจ
จากคนส่วนใหญ่ของชาวแอดเวนติส
[Adventists ผู้รอคอยการเสด็จมาครั้งที่
สองของพระคริสต์] ยิ่งกว่านั้นพวกเขา
ดำเนินกิจเพียงเพื่อนำการตำหนิมาสู่เป่า
หมายของความจริง {GC 395.1}

ซาตานใช้วิธีเหล่านี้เพื่อต่อต้านและ
ทำลายพันธกิจของพระเจ้า ขบวนการ
ประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูปลุก
เร้าประชาชนให้ตื่นตัวขึ้นอย่างมากถึง
คนบาปนับพันกลับใจ และคนซื่อสัตย์ต่าง
ถวายนองทำงานประกาศความจริงแม้
กระทั่งในช่วงเวลาที่ล่าช้าออกไป เจ้าชาย
แห่งความชั่วกำลังสูญเสียคนที่เคยอยู่ใต้
อำนาจของมัน และเพื่อจะก่อให้เกิดความ
เสียหายแก่พระราชกิจของพระเจ้าได้นั้น
มันจึงหลอกล่อใช้ผู้ที่อ้างตนว่ามีความเชื่อ
และผลักดันให้พวกเขาไปจนสุดกู่ แล้ว
ตัวแทนทั้งหลายของมันก็เตรียมพร้อม
คอยจับผิดในทุกเรื่อง ความล้มเหลว
ทั้งหลาย การกระทำที่ไม่ถูกต้องทุกอย่าง
และข้อสงสัยนั้นขึ้นต่อหน้าคนเหล่านี้ด้วยความ
สว่างที่เกินความเป็นจริง เพื่อทำให้ชาว
แอดเวนติสและความเชื่อของพวกเขาเป็น
ที่น่ารังเกียจ ดังนั้น ยิ่งมันผลักดันคนที่
มันควบคุมจิตใจได้ให้เข้าไปรวมกลุ่มกับ
ผู้ที่เชื่อในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์
ได้มากยิ่งขึ้นเท่าไร มันก็จะได้เปรียบ

มากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะคนเหล่านี้จะถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของผู้เชื่อทั้งหลาย {GC 395.2}

ซาตานเป็น “ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้อง” และวิญญาณเช่นนี้ของมันก็ตั้งใจมนุษย์ให้คอยจับผิดและหาจุดบกพร่องในประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้าและประกาศสิ่งนั้นให้คนอื่นดู ในขณะที่สิ่งดีๆ ที่พวกเขาทำนั้นจะถูกปล่อยไว้โดยไม่กล่าวถึง เมื่อพระเจ้าทรงประกอบกิจเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอด ซาตานก็จะทำงานของมันด้วยอย่างขยันแข็ง เมื่อเหล่าบุตรของพระเจ้ามาชุมนุมเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ซาตานจะมาอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย ในทุกการประชุมฟื้นฟู มันจะนำผู้ที่จิตใจยังไม่ได้รับการชำระและมีความคิดที่ไม่สมดุลเข้ามา เมื่อมีคนรับความจริงบางประการและได้เข้ามาอยู่ร่วมกับผู้เชื่อ มันทำงานผ่านคนเหล่านี้ นำทฤษฎีมาลวงผู้ที่ไม่ระวังตัว การเข้าร่วมชุมนุมกับเหล่าบุตรของพระเจ้าไม่ได้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าคุณคนนั้นเป็นคริสเตียนที่แท้จริง แม้กระทั่งในวิหารนมัสการหรือที่โต๊ะเสวยขององค์พระผู้เป็นเจ้า บ่อยครั้งซาตานมักจะไปอยู่ในโอกาสที่สำคัญที่สุดโดยทำงานผ่านพฤติกรรมของคุณคนเหล่านั้นที่มันสามารถใช้เป็นตัวแทนของมันได้ {GC 395.3}

เจ้าชายแห่งความชั่วร้ายซึ่งพื้นที่ทุกกระเบียดนิ้วที่ประชากรของพระเจ้าย่างก้าวไปในเส้นทางเดินที่มุ่งสู่เมืองสวรรค์ในประวัติศาสตร์ทั้งหมดของคริสตจักรนั้น

ไม่มีการปฏิรูปใดที่ดำเนินไปโดยปราศจากการเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่รุนแรง เป็นเช่นนั้นในสมัยของเปาโลด้วย ไม่ว่าอัครสาวกเปาโลจะจัดตั้งคริสตจักรขึ้นในสถานที่แห่งใดก็ตาม จะมีบางคนที่อ้างตนว่ารับเชื่อ แต่คนเหล่านี้ก็นำความเชื่อผิดๆ เข้ามาด้วย ซึ่งหากรับความเชื่อผิดๆ เหล่านี้เข้าไปแล้ว ความเชื่อเหล่านี้ก็จะเบียดความรักที่มีให้กับความจริงจนออกไปในที่สุด ลูเธอร์เองก็ต้องทนกับความสับสนและความกังวลใจยิ่งใหญ่จากแนวทางปฏิบัติของพวกคลั่งศาสนาที่อ้างว่าพระเจ้าตรัสโดยตรงกับพวกเขา และพวกเขาจึงวางแนวคิดและทัศนคติของตนเองไว้อยู่เหนือคำพยานของพระคัมภีร์ หลายคนที่ขาดความเชื่อและประสบการณ์ แต่คิดว่าตนเองรู้พอแล้วและเป็นผู้ที่ชอบฟังและพูดถึงสิ่งใหม่ๆ จะถูกการอวดอ้างของครูใหม่ๆ เหล่านี้หลอก และพวกเขาเข้าร่วมกับตัวแทนของซาตานในการทำงานของการทำลายสิ่งที่พระเจ้าทรงดลบันดาลให้ลูเธอร์สร้างขึ้นมา และพี่น้องตระกูลเวสเลย์รวมทั้งคนอื่นๆ ที่เป็นพระพรให้แก่โลกด้วยอิทธิพลและความเชื่อของพวกเขา ในทุกอย่างก้าวก็ต้องเผชิญกับเล่ห์ของซาตานที่คอยผลักดันคนที่กระตือรือร้นเกินขอบเขต ที่ไม่สมดุลและไม่ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ให้กลายเป็นคนคลั่งศาสนาทุกระดับ {GC 396.1}

วิลเลียม มิลเลอร์ไม่เห็นใจกับอิทธิพลต่างๆ ที่นำไปสู่การคลั่งศาสนา เหมือนเช่นลูเธอร์ เขาเปิดเผยว่าจะต้องเอา

พระวณะของพระเจ้ามาทดสอบทุกวิญญาณ มิลเลอร์กล่าวว่า “ในวันนี้ พวกผีร้ายมีอำนาจยิ่งใหญ่เหนือความนึกคิดของบางคน และเราจะรู้ได้อย่างไรว่าวิญญาณของพวกไหน พระคัมภีร์ตอบว่า “พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา” มัทธิว 7:20...มีวิญญาณมากมายออกไปในโลก และเราได้รับบัญชาให้ทดสอบวิญญาณเหล่านี้ ในโลกทุกวันนี้ หากวิญญาณที่ไม่ทำให้เรามีชีวิตอยู่อย่างสงบสุข อยู่อย่างชอบธรรมและอยู่ด้วยการมีพระเจ้า วิญญาณนั้นไม่ได้เป็นพระวิญญาณที่มาจากพระคริสต์ ข้าพเจ้ามั่นใจมากขึ้นทุกทีว่า ชาตานมีส่วนร่วมอย่างมากในขบวนการที่บ้าคลั่งเหล่านี้...มีหลายคนท่ามกลางพวกเราที่ทำตัวประหนึ่งว่าได้รับการชำระตนให้บริสุทธิ์แล้วที่ยังคงดำเนินตามธรรมเนียมของมนุษย์และแสดงออกอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่รู้เรื่องความจริงพอๆ กับกลุ่มคนที่ “ไม่ได้แสวงทำตามตัวเอง” Bliss หน้า 236, 237 “วิญญาณแห่งความผิดจะนำเราออกไปจากความจริง และพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงนำเราให้เข้าไปถึงความจริง แต่ท่านได้ว่ามีบางคนนี้อาจทำผิดและคิดว่าตนเองมีความจริง แล้วจะเป็นเช่นไรต่อไป เราตอบว่า พระวิญญาณและพระวณะจะต้องเห็นพ้องกัน ถ้ามีคนหนึ่งที่ตัดสินใจด้วยพระวณะของพระเจ้า และพบว่าทุกอย่างที่เขาทำสอดคล้องกับพระวณะทั้งหมด แล้วเขาจะต้องเชื่อว่าเขามีความจริงอยู่ แต่หากเขาพบว่า

วิญญาณที่นำเขาอยู่นั้นไม่สอดคล้องกับคำสอนทั้งหมดในธรรมบัญญัติหรือหนังสือของพระเจ้าแล้ว ขอให้เขาเดินด้วยความระมัดระวัง เกลือกว่าเขาจะตกลงสู่กับดักของผีมาร” The Advent Herald and Signs of the Times Reporter เล่มที่ 8 หมายเลขที่ 23 (วันที่ 15 มกราคม ค.ศ. 1845) “บ่อยครั้งข้าพเจ้าพบหลักฐานของความศรัทธาจากดวงตาที่ลึกลงเป็นแฉก แก้มที่เปื่อยโซกและคำพูดที่สะอื้นมากกว่าจากเสียงอีกทีทั้งปวงของโลกคริสเตียน” Bliss หน้า 282 {GC 396.2}

ในสมัยของการปฏิรูปศาสนา ศัตรูของพวกเขา นำความชั่วทั้งหมดที่เกิดจากศาสนาคลั่งศาสนาบาปายใส่คนที่ทำงานต่อต้านความคลั่งไคล้ศาสนาด้วยความจริงใจ พวกคนที่ต่อต้านขบวนการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาที่ใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกันนี้ และพวกเขาไม่เพียงไม่พอใจกับการเป็นตัวแทนที่ผิดๆ และขยายความผิดของพวกหัวรุนแรงและพวกคลั่งไคล้ศาสนาอย่างไร้เหตุผลเท่านั้น พวกเขา ยังกระจายข่าวที่แทบจะไม่มีมูลความจริงหลงเหลืออยู่ คนเหล่านี้ทำไปด้วยอคติและความเกลียดชัง ข่าวที่ประกาศว่าพระคริสต์เสด็จมาถึงหน้าประตูแล้วกววนใจความสงบสุขของพวกเขา พวกเขากลัวว่าเรื่องนี้จะกลายเป็นความจริง แต่กระนั้นก็ยังหวังว่าไม่เป็นเช่นนั้น และนี่คือความลับที่เป็นเหตุให้คนเหล่านี้ต่อสู้กับชาวแอดเวนติสและความเชื่อของพวกเขา {GC 397.1}

ข้อเท็จจริงที่ว่า มีคนคลั่งศาสนาหลายคนได้เข้าขึ้นไปจนอยู่ในระดับผู้นำของชาวแอ็ดเวนตีสนั้น ก็ไม่ใช่เป็นเหตุผลที่นำมาตัดสินว่าขบวนการนี้ไม่ได้มาจากพระเจ้า หรือการมีคนคลั่งศาสนาและคนหลอกลวงเข้ามาสู่คริสตจักรในสมัยของเปาโลหรือสมัยของลูเธอร์ก็ไม้อาจใช้เป็นข้ออ้างในการประณามผลงานของพวกเขา จงให้ประชากรของพระเจ้าตื่นขึ้นจากการหลับไหล และเริ่มต้นลงแรงในงานของกลับใจ และการปฏิรูปด้วยความจริงใจ ให้พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้ความจริงตามที่มิอยู่ในพระเยซู ให้พวกเขาอุทิศตนทั้งหมดให้พระเจ้า และจะไม่ขาดหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าซาตานยังคงว่องไวขยันแข็งและตื่นตัวอยู่ มันจะแสดงอำนาจด้วยการหลอกลวงทั้งหมดที่เป็นไปได้ เรียกสมุนทั้งหมดที่ล้มลงให้เข้ามาช่วยงานของมัน {GC 398.1}

การประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูไม่ใช่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการคลั่งไคล้ทางศาสนาและการแตกแยก เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 เมื่อผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ตกอยู่ในความสงสัยและความสับสนในเรื่องสถานภาพที่แท้จริงของพวกเขา การประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและ “เสียงร้องในยามเที่ยงคืน” มีไว้เพื่อสกัดพวกที่คลั่งไคล้ศาสนาและความไม่ลงรอยกัน ผู้ที่เข้าร่วมในขบวนการอันสำคัญนี้ปรองดองกันอย่างดี จิตใจของพวกเขา

เปี่ยมล้นด้วยความรักที่มีให้ต่อกันและมีให้กับพระเยซูที่พวกเขาหวังว่าจะได้เข้าเฝ้าในไม่ช้า ความเชื่อเดียวและความหวังใจเดียวยกพวกเขาขึ้นไปอยู่เหนือระดับอิทธิพลของมนุษย์และเป็นโล่ต่อต้านการจู่โจมของซาตานได้อย่างดี {GC 398.2}

“เมื่อเจ้าบ่าวมาช้า ก็พากันนั่งวงเหวงและหลับไป เมื่อถึงเวลาที่เที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด หญิงพรหมจารีทั้งหมดนั้นก็ลุกขึ้น ตกแต่งตะเกียงของตน” มัทธิว 25:5-7 ในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นเวลาที่ถึงกลางระหว่างเวลาเดิมที่มีการสอนว่าเป็นเวลาสิ้นสุดของคำพยากรณ์ 2300 วันกับช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีเดียวกันซึ่งภายหลังเป็นกำหนดเวลาใหม่ที่เปิดเผยไป ข่าวสารตามคำของพระคัมภีร์ที่ว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” ได้ถูกประกาศออกไป {GC 398.3}

สิ่งที่นำไปสู่ขบวนการนี้เกิดขึ้นเนื่องจากมีการค้นพบว่า กฤษฎีกาของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสที่ทรงสั่งให้บูรณะกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลา 2300 วันนั้น คำสั่งนี้มีผลบังคับใช้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. [ก่อนคริสตศักราช] 457 คำสั่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงต้นปีตามที่เคยเชื่อกัน ดังนั้นเมื่อคำนวณจากฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 457 แล้ว ช่วง 2300 ปีจะไปสิ้นสุดที่ช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 (โปรดดู Appendix ของหน้า 329) {GC 398.4}

ข้อคิดเห็นที่ได้จากแบบจำลองต่างๆ

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมก็ชี้แนะไปที่ฤดูใบไม้ร่วงว่าเป็นเวลาที่เหตุการณ์ซึ่งแสดงถึง “การชำระสถานนมัสการ” [Cleansing of the sanctuary] จะต้องเกิดขึ้น เรื่องนี้มีความชัดเจนมากขึ้นเมื่อมีการศึกษาอย่างเอาใจใส่ถึงแบบจำลองต่างๆ ที่สัมพันธ์กับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ซึ่งเกิดขึ้นจริงตรงตามคำพยากรณ์ {GC 399.1}

การฆ่าลูกแกะปีศาจเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงความตายของพระคริสต์ เปาโลกล่าวว่า “พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปีศาจของเราถูกถวายบูชาแล้ว” 1 โครินธ์ 5:7 พิธีโบกถวายพืชผลรุ่นแรกที่เก็บเกี่ยวได้ซึ่งเป็นพิธีที่ประกอบในช่วงเทศกาลปีศานั้นเป็นแบบจำลองที่เล็งไปถึงการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ เปาโลกล่าวถึงเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการเป็นขึ้นมาจากความตายของประชากรทั้งหลายของพระองค์ว่า “พระคริสต์ทรงเป็นผลแรกต่อจากนั้นก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ในเวลาที่จะเสด็จมา” 1 โครินธ์ 15:23 ดังการโบกถวายพืชผลซึ่งเป็นต้นข้าวสาลีที่ถูกเก็บรวบรวมก่อนถึงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยว พระคริสต์ทรงเป็นผลแรกของการเก็บเกี่ยวชีวิตอมตะของผู้ที่จะได้รับความรอดในวันที่เป็นขึ้นจากความตายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งพวกเขาจะถูกรวบรวมไว้เพื่อเก็บเข้ายุ้งฉางของพระองค์ {GC 399.2}

แบบจำลองต่างๆ ที่เป็นสัญลักษณ์

เหล่านี้ได้สำเร็จจริง ไม่ใช่เพียงแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่รวมถึงเกิดขึ้นตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ด้วย วันที่ 14 ของเดือนที่หนึ่งของชาวยิว ในวันที่เดียวกันและเดือนเดียวกันตลอดช่วงเวลา 15 ศตวรรษอันยาวนานนี้ ลูกแกะปีศาจถูกฆ่า พระคริสต์ทรงเสวยปีศาจร่วมกับสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาการเลี้ยงนี้เพื่อระลึกถึงความตายของพระองค์เองที่ทรงเป็น “พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป” ยอห์น 1:29 ในคืนเดียวกันนั้น พระองค์ถูกมือของคนชั่วจับไปตรึงกางเขนและฆ่าเสีย และในฐานะพระต้นแบบที่แท้จริงของการโบกถวายพืชผล องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นขึ้นจากความตายในวันที่สาม “ทรงเป็นผลแรกของพวกที่ได้ล่วงลับไป” ทรงเป็นตัวอย่างของคนชอบธรรมทั้งหมดที่จะเป็นขึ้นจากความตาย “ร่างกายอันต่ำต้อย” จะถูกเปลี่ยนแปลง และจะเป็น “เหมือนพระกายของพระองค์ที่เต็มด้วยพระรัศมี” 1 โครินธ์ 15:20 ฟิลิปปี 3:21 {GC 399.3}

ในทำนองเดียวกัน แบบจำลองต่างๆ ที่เป็นสัญลักษณ์เรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองจะต้องเกิดขึ้นตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ในพิธีการที่เป็นสัญลักษณ์ ในระบบของโมเสสนั้น การชำระสถานนมัสการหรือวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปจะถูกจัดให้มีขึ้นในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดของชาวยิว (เลวีนิติ 16:29-34) เมื่อมหาปุโรหิตลบมลทินบาปของอิสราเอลทั้งปวง

และนำบาปของพวกเขาออกไปจากสถานนมัสการแล้ว มหาปุโรหิตจะก้าวออกมาและอวยพรประชาชน พวกเขาจึงเชื่อว่าพระคริสต์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเราจะทรงมาปรากฏตัวเพื่อชำระโลกด้วยการทำลายบาปและคนบาป และอวยพรพระพรผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยการประทานชีวิตอมตะให้ สำหรับวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดซึ่งเป็นวันยิ่งใหญ่สำคัญของการลบมลทินบาปคือเป็นวันชำระสถานนมัสการนั้น วันดังกล่าวของปี ค.ศ. 1844 ตรงกับวันที่ 22 เดือนตุลาคม วันดังกล่าวจึงถูกคาดการณ์ว่าเป็นวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา เรื่องทั้งหมดนี้สอดคล้องกับข้อพิสูจน์ที่ยอมรับกันว่า ช่วงเวลา 2300 วันจะสิ้นสุดในช่วงฤดูใบไม้ร่วง และเป็นบทสรุปที่ดูประหนึ่งว่าไม่มีใครโต้แย้งได้ {GC 399.4}

ในอุปมาของพระธรรมมัทธิวบทที่ 25 หลังจากช่วงเวลาแห่งการรอคอยและการหลับใหลแล้ว เจ้าบ่าวก็มา การมานี้เข้าได้ดีกับเหตุและผลที่น่าเสนอไว้ข้างต้นนี้ทั้งในแง่ของคำพยากรณ์และในแบบจำลองต่างๆ ที่เป็นสัญลักษณ์ คนเหล่านี้มีความเชื่อมั่นคงในความจริงและผู้เชื่อนับพันป่าวประกาศ “เสียงร้องในยามเที่ยงคืน” ด้วยเสียงอันดัง {GC 400.1}

ขบวนการนี้โหมกระหน่ำไปทั่วทุกแดนดินราวกับคลื่นใหญ่สีนํ้ามิล จากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง และเข้าไปถึงที่ห่างไกล ความเจริญ จนประชากรของพระเจ้าที่รอ

คอยการกลับมาของพระองค์ตื่นตัวกันอย่างเต็มที่ การประกาศข่าวนี้ทำให้ความคลั่งศาสนาหายไปเหมือนกับหมอกในยามเช้าตรู่ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น ผู้เชื่อทั้งหลายมองเห็นความสงสัยและความกังวลใจของพวกเขาถูกกำจัดทิ้งไป และจิตใจของพวกเขาก็เต็มล้นด้วยความหวังและกำลังใจ การงานที่พวกเขาทำก็ไม่ได้มีลักษณะบ้าคลั่งซึ่งจะเห็นได้เป็นประจำเมื่อมนุษย์กิดตื่นเต็นขึ้นโดยไม่มีอิทธิพลจากพระวจนะและพระวิญญานของพระเจ้าควบคุม เป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับห้วงเวลาที่ชนชาติอิสราเอลในอดีตต่อมใจและหันกลับไปหาพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้รับข่าวตักเตือนจากผู้รับใช้ของพระองค์ สิ่งที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะชัดเจนที่ชี้ให้เห็นเหมือนกันในทุกๆ ยุคว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้า มีความสุขปลาบปลื้มใจไม่มาก แต่มีการตรวจสอบจิตใจอย่างลึกซึ้งซึ่งมีการสารภาพบาปและละทิ้งสิ่งของทางโลก การเตรียมตัวเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นภาระของจิตวิญญาณที่ปวดร้าว มีการอธิษฐานอย่างร้อนรนและการมอบถวายชีวิตทั้งหมดให้พระเจ้า {GC 400.2}

มิลเลอร์บรรยายถึงลักษณะของเหตุการณ์นั้นว่า “ไม่มีการแสดงออกอย่างยิ่งใหญ่ถึงความสุข กล่าวคือ ความสุขเหล่านั้นถูกระงับไว้สำหรับโอกาสในอนาคต เมื่อทั้งสวรรค์และโลกจะร่วมกันชื่นชมกับความสุขที่ไม่อาจบรรยายด้วยคำพูดใดๆ และเป็นความสุขที่เต็มล้นด้วย

รัศมีภาพ ไม่มีเสียงตะโกนโห่ร้อง เพราะ นั่นก็เก็บถนอมไว้เพื่อร้องให้ดังออกจาก สวรรค์ นักร้องทั้งหลายพากันเงียบ พวกเขา รอคอยที่จะเข้าร่วมร้องเพลงกับหมู่ทูต สวรรค์ กับคณะนักร้องแห่งสรวงสวรรค์... ไม่มีการปะทะความรู้สึกกัน ทุกคนมีใจ เดียวกันและความคิดเดียวกัน” Bliss หน้า 270, 271 {GC 401.1}

มีอีกคนหนึ่งที่อยู่เหตุการณ์นี้ เป็นพยานว่า “ในทุกหนทุกแห่งมีการ สสำรวจจิตใจอย่างจริงจังและมีวิญญาณ แห่งการถ่อมใจต่อพระเจ้าแห่งสวรรค์ สูงสุด สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการละทิ้งสิ่งของ ฝ้ายโลกนี้ การประสานรอยร้าวและความ เป็นปรปักษ์กัน การสารภาพความผิด การยอมมอบถวายตัวต่อเบื้องพระพักตร์ พระเจ้าและสารภาพความผิด การทูลขอ พระเจ้าด้วยหัวใจที่แตกสลายเพื่อการอภัย และให้พระเจ้าทรงยอมรับ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการถ่อมตัวและมอบถวายจิตวิญญาณ อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย ตามที่ พระเจ้าทรงบัญชาผ่านโยเอลว่า เมื่อวัน ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าใกล้จะมาถึง จะเกิด การฉีกใจ ไม่ใช่ฉีกเสื้อผ้า (โยเอล 2:13) และต่างหันเข้ามาหาพระเจ้าด้วยการอด อาหารและการร้องไห้และการคร่ำครวญ ตามที่พระเจ้าตรัสผ่านเศคาริยาห์ว่า วิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนได้เท ลงมายังบุตรทั้งหลายของพระเจ้า พวกเขา มองมายังพระองค์ที่เขาได้แทง มีการ ร่ำไห้คร่ำครวญอย่างยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน... และผู้ที่มองหองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ถ่อม

จิตวิญญาณของพวกเขาต่อเบื้องพระ พักตร์พระองค์” โดย Bliss ในหนังสือ Advent Shield and Review เล่มที่ 1 หน้า 271 (มกราคม ค.ศ. 1845) {GC 401.2}

ในบรรดาความเคลื่อนไหวทางศาสนา ที่สำคัญๆ ตั้งแต่สมัยของอัครทูตยังไม่เคย มีการเคลื่อนไหวครั้งใดที่ไม่พบความไม่ บกพร่องของมนุษย์และเล่ห์เหลี่ยมของชาตาน มากเท่ากับสิ่งที่เกิดขึ้นในฤดูใบไม้ร่วงของ ปี ค.ศ. 1844 ถึงแม้ในเวลานี้ หลังจาก เหตุการณ์ผ่านพ้นไปหลายปีแล้วก็ตาม ทุกคนที่มีส่วนร่วมกับขบวนการในครั้งนั้น และยังคงยืนหยัดอยู่บนความจริง พวกเขา ยังคงรู้สึกได้ถึงอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระราชกิจที่ทำให้เกิดสุข และต่างก็เป็น พยานว่า เหตุการณ์ครั้งนั้นมาจากพระเจ้า {GC 401.3}

เมื่อเสียงร้องดังขึ้นว่า “เจ้าป่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเกิด” ผู้ที่รอคอย “ก็ลุก ขึ้นตกแต่งตะเกียงของตน” พวกเขาศึกษา พระวจนะของพระเจ้าด้วยความสนใจอย่าง แรงกล้าอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ทูต สวรรค์ได้รับบัญชาจากสวรรค์ให้ไปปลุก ผู้ที่ท้อถอยและเตรียมพวกเขาให้ พร้อมที่จะรับข่าวสาร งานนี้ไม่ได้ฟัง ปัญหาหรือความรอบรู้ของมนุษย์ แต่ฟัง ในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า คนกลุ่มแรกที่ รับฟังและปฏิบัติตามการทรงเรียกไม่ใช่ คนที่เก่งที่สุด แต่กลับเป็นคนที่ถ่อมและ ทุ่มเทที่สุด ชาวไร่ที่งัดฟันพืชไว้ในท้องทุ่ง นายช่างที่เครื่องมือ พวกเขาออกไป

ประกาศคำเตือนพร้อมกับน้ำตาและความปีติยินดี ส่วนคนที่เมื่อก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้นำในขบวนการ กลับเป็นคนกลุ่มสุดท้ายที่เข้าร่วมขบวนการเคลื่อนไหวนี้ คริสตจักรโดยทั่วไปไม่ต้อนรับข่าวสารนี้ และคนกลุ่มใหญ่ที่ยอมรับข่าวนี้ต่างต้องถอนตัวออกจากการข้องเกี่ยวกับโบสถ์ ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปพร้อมกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองและทำให้ขบวนการนี้มีพลัง {GC 402.1}

ข่าวสารที่ว่า “เจ้าข่าวมาแล้ว” ไม่ได้เป็นข่าวที่ต้องตกเตียงกันมากนัก แม้กระทั่งข้อพิสูจน์ของพระคัมภีร์ก็ชัดเจนและแน่นอน ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปด้วยพลังผลักดันที่เคลื่อนไหวในจิตวิญญาณ ไม่มีอะไรต้องสงสัย ไม่มีอะไรต้องไต่ถาม เมื่อครั้งที่พระคริสต์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยชนะ ประชาชนที่เดินทางมาชุมนุมจากทั่วทุกหนทุกแห่งเพื่อฉลองเทศกาลพากันแห่ไปยังภูเขามะกอกเทศ และขณะที่พวกเขาเข้าร่วมกับฝูงชนที่ติดตามพระเยซูอยู่นั้น พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจในช่วงเวลานั้น พวกเขาจึงได้ร่วมร้องกันด้วยเสียงอันดังพร้อมกับคนอื่นๆ ว่า “ขอให้ท่านผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ” มัทธิว 21:9 ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ก็มีผู้ไม่เชื่อได้เข้าไปร่วมการประชุมกับพวกแอ็ดเวนติส บางคนมาเข้าร่วมด้วยความอยาก رؤอยากเห็น บ้างก็ด้วยการเยาะเย้ย คนเหล่านี้ต่างรู้สึกได้

ถึงอำนาจที่น่าเชื่อถือซึ่งมาพร้อมกับข่าวสาร “เจ้าข่าวมาแล้ว” {GC 402.2}

ในเวลานั้น มีความเชื่อที่ทำให้การอธิษฐานได้รับคำตอบ เป็นความเชื่อที่ทำให้ได้รับรางวัลตอบแทน ดังฝนที่ตกลงมายังโลกที่แห้งผาก พระวิญญูณแห่งพระคุณเสด็จลงมายังผู้ที่แสวงหาด้วยความจริงใจ คนทั้งหลายที่หวังว่าอีกไม่นานนักพวกเขาจะยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระผู้ไถ่ของเขา คนเหล่านี้เต็มไปด้วยความสุขอันยิ่งใหญ่ที่ไม่อาจกล่าวออกมาเป็นคำพูดได้ อำนาจที่นุ่มนวลและทำให้อ่อนลงของพระวิญญูณบริสุทธิ์ หลอมจิตใจของคนเหล่านี้ ในขณะที่พระเจ้าประทานพระพรของพระองค์อย่างเต็มขนาดให้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และผู้เชื่อ {GC 402.3}

ด้วยความระมัดระวังและความเคร่งขรึม บรรดาผู้ที่รับข่าวสารนี้ได้เดินก้าวเข้ามายังเวลาที่พวกเขาหวังว่าจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทุกเช้าพวกเขารู้สึกว่าหน้าที่อันดับแรกคือการหาหลักฐานเพื่อให้แน่ใจว่าพระเจ้าทรงยอมรับพวกเขา จิตใจของพวกเขาแสวงเข้าหากันอย่างใกล้ชิด และพวกเข่อธิษฐานร่วมกันและเผื่อซึ่งกันและกัน พวกเขามักประชุมร่วมกันในที่สงบเพื่อสนทนากับพระเจ้า และเสียงร้องทูลขอเหล่านี้ดังขึ้นไปจากท้องทุ่งและไร่นาไปสู่สวรรค์ สำหรับพวกเขาแล้ว ความมั่นใจว่าพระผู้ช่วยให้อวดทรงยอมรับพวกเขากลายเป็นสิ่งที่จำเป็นมากยิ่งขึ้นกว่าอาหาร

ประจำวันของพวกเขาเสียอีก และหากมีเมฆหมอกมาบดบังความคิดของเขา พวกเขาจะไม่ยอมหยุดพักจนกระทั่งเมฆหมอกเหล่านั้นถูกปัดกวาดทิ้งไปหมด ในขณะที่พวกเขาตระหนักถึงพระคุณแห่งการอภัย พวกเขาต้องการมองเห็นพระพักตร์ของพระองค์ที่จิตวิญญาณพวกเขารักยิ่ง {GC 403.1}

แต่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พวกเขาถูกกำหนดมาให้ต้องพบกับความผิดหวังเวลาที่ถูกกำหนดไว้ผ่านไปและพระผู้ช่วยให้รอดก็ไม่ได้เสด็จมา พวกเขาได้มองไปข้างหน้าถึงการเสด็จมาของพระองค์ด้วยความเชื่อมั่นที่ไม่หวั่นไหว และบัดนี้ พวกเขาารู้สึกเหมือนนางมารีย์เมื่อเธอมาถึงอุโมงค์ฝังศพของพระผู้ช่วยให้รอดและพบว่าว่างเปล่า เธอร้องไห้พร้อมกับพูดว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาไปไว้ที่ไหน” ยอห์น 20:13 {GC 403.2}

ความรู้สึกลัวเกรง ความกลัวว่าข่าวสารนี้อาจจะเป็นจริงทำหน้าที่ควบคุมอยู่เหนือโลกของผู้ที่ไม่เชื่อไว้ได้ช่วงระยะหนึ่ง เมื่อเวลาที่กำหนดเลยผ่านไป ความรู้สึกดังกล่าวไม่ได้หายไปทันที ในช่วงแรกพวกเขาไม่กล้าทดลองซัยชนะทับถมต่อผู้ที่ผิดหวัง แต่เมื่อไม่มีเครื่องหมายแห่งพระพิโรธของพระเจ้าปรากฏให้เห็น คนเหล่านี้ก็หายกลัว และกลับไปตำหนิและหัวเราะเยาะอีก คนกลุ่มใหญ่ที่เคยอ้างว่าตนเชื่อเรื่องการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ประกาศละทิ้งความเชื่อของพวกเขา

บางคนที่เคยมีความเชื่อมั่นสูง ความภาคภูมิใจของพวกเขาก็ต้องพบกับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสจนพวกเขาอยากจะหลบหนีออกไปจากโลก เหมือนเช่นโยนาห์ พวกเขาบ่นต่อว่าพระเจ้าและอยากตายมากกว่าอยากมีชีวิตอยู่ต่อไป ส่วนผู้ที่ยึดความเชื่อไว้บนความคิดเห็นของผู้อื่นและไม่ได้ยึดมั่นอยู่กับพระวจนะของพระเจ้า คนเหล่านี้ก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแนวคิดของตน พวกคนเย้ยหยันชักนำคนที่อ่อนแอและคนที่ซื่อสัตย์ให้มาเป็นพวกตนและพวกเขาร่วมกันประกาศว่าไม่มีอะไรต้องกลัวหรือต้องมาให้คาดหวังอีกแล้ว เวลาผ่านไปแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ได้เสด็จมาและโลกก็จะเป็นเช่นนี้ต่อไปอีกหลายพันปี {GC 403.3}

ผู้เชื่อที่ร้อนรนและจริงใจยอมสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์ และมีส่วนร่วมในการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาประกาศคำเตือนสุดท้ายให้โลกแล้วและคาดหวังว่าในเวลาอีกไม่ช้าจะเข้าร่วมในแวดวงสังคมกับพระอาจารย์และเหล่าทูตสวรรค์ และพวกเขาถอนตัวออกไปจากสังคมของผู้ที่ไม่ยอมรับข่าวประเสริฐเสียเป็นส่วนใหญ่ ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า พวกเขาอธิษฐานว่า “*พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด*” วิวรรณ์ 22:21 แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมา และบัดนี้พวกเขาต้องกลับมาแบกรับภาระหนักและความสับสนในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง และทนอยู่กับการเหน็ดเหนื่อยและการ

ถากถางของโลกที่คอยเหยียดหยัน สิ่งเหล่านี้เป็นการทดสอบความเชื่อและความอดทนอย่างรุนแรง {GC 404.1}

แต่กระนั้นความผิดหวังครั้งนี้ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าความผิดหวังที่สาวกทั้งหลายได้รับในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรก เมื่อพระเยซูทรงถูกกลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย ผู้ติดตามของพระองค์เชื่อมั่นว่าพระองค์กำลังจะทรงขึ้นครองบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดและปลดปล่อยอิสราเอลจากอำนาจการกดขี่ พวกเขาตั้งความหวังไว้อย่างเต็มที่และเต็มไปด้วยความสุข พวกเขาแข่งกันถวายพระเกียรติกษัตริย์ของพวกเขา มีหลายคนถอดเสื้อนอกของตนเองออกมาปูเป็นพรมตามทางที่พระองค์ทรงดำเนินผ่าน หรือโปรยใบตาล ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ด้วยความสุขอย่างแรงกล้า พวกเขาพร้อมกันเปล่งเสียงด้วยความยินดีว่า “โฮชันนา แก่บุตรของดาวิด” เสียงร้องชื่นชมนี้ดังกวนใจพวกฟาริสีและทำให้พวกเขาโกรธ พวกเขาอยากจะให้พระเยซูตำหนิสาวกของพระองค์ แต่พระองค์ตรัสตอบว่า “แม้คนพวกนี้จะนั่งเจ็บ แต่ศิลาทั้งหลายก็ยังจะส่งเสียงร้อง” ลูคา 19:40 คำพยากรณ์จะต้องสำเร็จ สาวกทั้งหลายจะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ แต่กระนั้นพวกเขาถูกกำหนดให้ต้องพบกับความผิดหวังที่ขมขื่น เพียงไม่กี่วันผ่านไป พวกเขาต่างมองดูพระผู้ช่วยให้รอดสิ้นพระชนม์อย่างแสนทรมาน และฝังพระองค์ไว้ในอุโมงค์ สิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้ไม่ได้เกิด

ขึ้นอย่างที่พวกเขาคิดแม้เพียงนิดเดียว และความหวังของพวกเขาก็ตายไปพร้อมกับพระเยซู จวบจนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเสด็จออกมาจากอุโมงค์ ผิงศพอย่างผู้มีชัย พวกเขาจึงเข้าใจสิ่งที่ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ว่า “จำเป็นที่พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์และเป็นขึ้นจากตาย” กิจการ 17:3 {GC 404.2}

ห้าร้อยปีก่อนหน้านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงประกาศผ่านผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ว่า “ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงว่าเรายังยิ่งเกิด โอ บุตรีแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงให้ร้อง นี่แน่ะ กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความยุติธรรมและความรอด พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงถูกกลา” เศคาริยาห์ 9:9 หากเหล่าสาวกรับรู้ได้ก่อนว่าพระคริสต์จะทรงถูกพิพากษาและต้องสิ้นพระชนม์แล้ว พวกเขาคงทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จไม่ได้ {GC 405.1}

ในทำนองเดียวกัน มิลเลอร์และมิตรสหายของเขาทำให้คำพยากรณ์สำเร็จและประกาศข่าวที่พระคัมภีร์บอกไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องประกาศให้โลกทราบ แต่หากพวกเขาเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงคำพยากรณ์ที่ชี้ถึงความผิดหวังที่พวกเขาจะได้รับแล้ว พวกเขาคงจะประกาศข่าวนี้ให้แก่โลกไม่ได้ พวกเขาคงจะประกาศข่าวอื่นให้แก่ชนทุกชาติก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองถูกประกาศในเวลาที่เหมาะสม และ

ก่อให้เกิดผลตามที่พระเจ้าทรงจัดวางให้ พวกเขาทำให้สำเร็จ {GC 405.2}

ชาวโลกต่างจ้องดูและคาดว่าเมื่อเวลาที่กำหนดผ่านไปและพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาปรากฏ ความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะถูกปล่อยทิ้งไป ในขณะที่มีคนมากมายที่ต้องเผชิญกับการทดลองอย่างหนักและละทิ้งความเชื่อไป แต่ก็ยังมีบางคนที่ยังยืนหยัดอย่างมั่นคง ผลที่เกิดขึ้นจากขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อันประกอบด้วย วิทยุญาณแห่งความถ่อมตนและการตรวจสอบจิตใจ การละทิ้งทางฝ่ายโลกและเกิดการปฏิรูปในชีวิตนั้นต่างเป็นพยานให้เห็นว่าขบวนการนี้มาจากพระเจ้า พวกเขาไม่กล้าปฏิเสธว่าอำนาจของพระวิทยุญาณบริสุทธิ์เป็นพยานให้กับการเทศนาเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองและพวกเขาหาข้อผิดพลาดในการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ไม่ได้ ผู้ต่อต้านที่มีความสามารถสูงสุดยังไม่อาจเอาชนะการแปลความหมายเรื่องระบบในคำพยากรณ์ของพวกเขาได้ หากไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์มายืนยัน พวกเขาจะไม่ยอมปฏิบัติเชื่อจุดยืนของพวกเขาที่ได้มาด้วยการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและการอธิษฐาน จุดยืนที่สติปัญญาของพวกเขาได้มาด้วยความกระจางจากพระวิทยุญาณของพระเจ้าและจิตใจเร้าร้อนด้วยอำนาจที่มีชีวิต จุดยืนที่ทนได้กับการวิจารณ์ที่รุนแรงที่สุดและการต่อต้านอย่างขมขื่นจากครูสอนศาสนาที่มีชื่อเสียงและนักปราชญ์ของโลก และ

ที่ยืนหยัดด้านแรงกดดันจากผู้มีความรู้และคล่องแคล่วที่สุด และการดำเนินและดูค่าของผู้มีเกียรติและของคนต่ำช้า {GC 405.3}

จริงอยู่ สิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้เกิดการผิดพลาดขึ้น แต่เหตุการณ์นี้ก็ไม่อาจสั่นคลอนความเชื่อที่พวกเขามีในพระวาทะของพระเจ้า เมื่อโยนาห์ออกไปประกาศตามถนนของเมืองนินะเวห์ว่าเมืองนินะเวห์จะถูกทำลายภายในสี่สิบวัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมรับการถ่อมใจของชาวเมืองนี้ และทรงขยายเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณออกไป กระนั้นสิ่งที่โยนาห์ประกาศนั้นเป็นข่าวสารมาจากพระเจ้า และเมืองนินะเวห์ก็ถูกทดสอบตามพระประสงค์ของพระองค์ ในทำนองเดียวกัน ชาวแอ๊ดเวนต์ซิสเชื่อว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาให้ประกาศคำเตือนเรื่องการพิพากษา พวกเขาประกาศว่า “ชาวนี้ทดสอบจิตใจของผู้ที่ได้รับฟังทุกคน และกระตุ้นให้เกิดความรักในการเสด็จมาปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรือไม่ว่าข่าวสารนี้ก็สร้างความเกลียดชังไม่น้อยไปกว่ากัน ซึ่งมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงรับรู้ได้ ข่าวสารนี้ขีดเส้นแบ่งแยก... เพื่อให้ตรวจสอบจิตใจของตนเองเพื่อจะรู้ว่า หากองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาแล้วนั้นจะพบพวกเขาอยู่ฝ่ายไหน เพื่อพวกเขาจะอุทานว่า ‘ดูสิ นี่คือพระเจ้าของเรา เรารอคอยพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเหลือให้เรารอด’ อิสยาห์ 25:9 หรือพวกเขาจะร้องขอให้ก้อนหินและภูเขาล้มลง

ทับพวกเขาเพื่อจะหนีให้พ้นไปจาก พระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บน บัลลังก์ และหนีให้พ้นจากพระพิโรธของ พระเมษโปดก ดังนั้น เราเชื่อว่าพระเจ้า ทรงทดลองประชากรของพระองค์ และ ทดสอบความเชื่อของพวกเขาและพิสูจน์ ความสำเร็จเหล่านั้นและทรงเห็นว่าพวกเขาจะห ดถอยไปจากหน้าที่การงานที่พระองค์ทรง เห็นว่าเหมาะสมสำหรับพวกเขาในเวลาแห่ง การทดลองหรือไม่ หรือว่าพวกเขาจะสละ สิ่งของในโลกนี้และพึงพิงในพระวามของ พระเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างแน่วแน่” *The Advent Herald and Signs of the Times Reporter* ฉบับที่ 14 เล่มที่ 8 (13 พฤศจิกายน 1844) {GC 406.1}

ความรู้สึกของผู้ที่ยังเชื่อว่าพระเจ้า ทรงนำพวกเขาในเหตุการณ์ที่ผ่านมา ถูกบรรยายไว้ในคำพูดของวิลเลียม มิลเลอร์ว่า “หากข้าพเจ้าสามารถย้อนเวลา กลับไปในอดีตได้อีกครั้งหนึ่งและข้าพเจ้า มีหลักฐานอันเดียวกันกับที่ข้าพเจ้ามีอยู่ นี้ ข้าพเจ้าจะตอบอย่างจริงจังต่อหน้า พระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์ว่า ข้าพเจ้าก็ จะทำเหมือนที่ทำมาแล้ว” “ข้าพเจ้าหวัง ว่า ข้าพเจ้าได้ชำระเสื้อผ้าให้สะอาดจาก เลือดของวิญญาณจิตพวกนั้น ข้าพเจ้ารู้ ว่าเท่าที่กำลังอำนาจของข้าพเจ้าจะทำได้ ข้าพเจ้าปลดปล่อยตัวเองให้พ้นจากการ ปรับโทษของความผิดของพวกเขาแล้ว” คนของพระเจ้าท่านนี้เขียนต่อไปว่า “แม้ ข้าพเจ้าจะต้องพบกับความผิดหวังถึงสอง ครั้ง แต่ข้าพเจ้าไม่หดหู่หรือถอย...

ความหวังของข้าพเจ้าเรื่องการเสด็จมา ของพระคริสต์ก็ยังมั่นคงเหมือนเดิม ข้าพเจ้ากระทำแต่สิ่งที่ข้าพเจ้าไตร่ตรอง มาแล้วหลายปีและตระหนักว่าเป็นหน้าที่ ที่ข้าพเจ้าจะต้องทำ หากข้าพเจ้าทำผิด ไป ก็คงเป็นมาจากความกรุณาและความ รักที่ข้าพเจ้ามีให้กับเพื่อนมนุษย์และสำนึก ในหน้าที่ที่มีต่อพระเจ้า” “สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้า ทราบดีคือ ข้าพเจ้าไม่เคยเทศนาเรื่องอื่น ใดนอกจากเรื่องที่ข้าพเจ้าเชื่อ และพระเจ้า สถิตอยู่กับข้าพเจ้า อำนาจของพระองค์ สำแดงออกในผลงานเหล่านั้นและก่อให้เกิดผลดีมากมาย” “จากบรรดาคนที่เรา มองเห็นได้ การเทศนาในครั้งนั้นทำให้มี คนนับพัน ๆ คนศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่ง หมายความว่าด้วยความเชื่อและการชำระ ด้วยพระโลหิตของพระคริสต์มีคนมากมาย กลับคืนดีกับพระเจ้า” Bliss หน้า 256, 255, 277, 280, 281 “ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าหา รอยยิ้มของคณยโส หรือสะทกสะท้านเมื่อ โลกไม่พอใจ บัดนี้ ข้าพเจ้าไม่ต้องการ ชื่อความพอใจของพวกเขา หรือทำเกิน หน้าที่เพื่อยั่วโทสะของพวกเขา ข้าพเจ้า หวังว่า ข้าพเจ้าจะไม่ร้องขอชีวิตจากมือ ของพวกเขา หรือกลัวจะต้องสูญเสียชีวิต ถ้าหากนั่นเป็นพระประสงค์ที่ดีของ พระองค์” J. White, *Life of Wm. Miller* หน้า 315 {GC 406.2}

พระเจ้าไม่ได้ทรงทอดทิ้งประชากร ของพระองค์ พระวิญญาณของพระองค์ ยังคงสถิตอยู่กับผู้ที่ไม่ได้รับปฏิเสขแสง สว่างที่ทรงโปรดประทานมาให้และ

ประณามขบวนการต้อนรับการเสด็จมาของพระเยซู ในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรู มีคำหนุนใจและคำเตือนสำหรับผู้ที่ถูกทดลองและกำลังรอคอยขณะที่อยู่ในวิกฤตการณ์นี้ว่า *“เพราะฉะนั้น อย่าละทิ้งความไว้วางใจของท่าน อันจะนำมาซึ่งบำเหน็จยิ่งใหญ่ ท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความทรหดอดทนเพื่อท่านจะสามารถทำตามพระทัยได้ แล้วท่านก็จะได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ในวัน เพราะอีกเพียงไม่นาน พระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า แต่คนชอบธรรมของเรานั้นจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ และถ้าเขาหันกลับ เราจะไม่มีความรักในคนนั้นเลย แต่พวกเราเองไม่ใช่พวกที่หันกลับ และถึงซึ่งความพิณาศ แต่เป็นพวกที่เชื่อมั่นจึงทำให้ชีวิตปลอดภัย”* ฮีบรู 10:35-39 {GC 407.1}

หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคำสอนนี้พูดโดยตรงกับคริสตจักรที่อยู่ในวาระสุดท้ายมาจากพระวจนะข้อที่ชี้ไปยังการใกล้เสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า *“อีกเพียงไม่นาน พระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า”* ฮีบรู 10:37 และข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ดูเสมือนหนึ่งว่าจะเกิดการล่าช้าขึ้นและดูประหนึ่งว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกเลื่อนออกไป ข้อชี้แนะนี้ช่างเหมาะสมกับประสบการณ์ของชาวแอดเวนตีสในเวลานี้ ความเชื่อของเหล่าคนทั้งหลายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงนี้กำลังตกอยู่ในสภาพอันตรายที่จะอับปางลง พวกเขาปฏิบัติ

ตามพระประสงค์ของพระเจ้าภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณของพระองค์ และพระวจนะของพระองค์ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ ในประสบการณ์ที่ผ่านพ้นมาของพวกเขา หรือไม่เข้าใจหนทางที่อยู่ข้างหน้า และพวกเขาถูกทดลองให้สงสัยว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาอยู่จริงหรือไม่ ข้อพระคัมภีร์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับพวกเขาในเวลานี้คือ *“คนชอบธรรมของเรานั้นจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ”* ฮีบรู 10:38 ในขณะที่แสงสว่างอันเจิดจ้าของ *“เสียงร้องยามเที่ยงคืน”* ส่องมายังเส้นทางเดินของพวกเขา และพวกเขาได้เห็นคำพยากรณ์ถูกเปิดเผยออก และหมายสำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามคำพยากรณ์ก็กำลังบอกว่พระคริสต์ใกล้จะเสด็จมาแล้วนั้น พวกเขาก็ได้เดินราวกับว่ามองเห็นจริงๆ แต่บัดนี้เมื่อพวกเขาตกอยู่ภายใต้ความหวังที่ลึนสลวย พวกเขาจะสามารถยืนอยู่ได้ก็ด้วยความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์เท่านั้น เสียงเยาะเย้ยของชาวโลกกำลังบอกกับพวกเขาว่า *“พวกท่านถูกหลอก ทั้งความเชื่อของท่านเสียและยอมรับว่าขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นมาจากซาตาน”* แต่พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผยว่า *“ถ้าเขาหันกลับ เราจะไม่มีความรักในคนนั้นเลย”* ฮีบรู 10:38 หากพวกเขาประกาศละทิ้งความเชื่อในเวลานี้และปฏิเสธไม่ยอมรับอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาพร้อมกับข่าวสารนี้ ก็จะมี

เป็นการถอยหลังกลับไปสู่ความหายนะ เปาโลหนุนใจให้พวกเขาเย็นหยัดต่อไปว่า “เพราะฉะนั้น อย่าละทิ้งความไว้วางใจของท่าน” “ท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความทรหดอดทน” “อีกเพียงไม่นาน พระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรง

ชักช้า” หนทางเดียวที่ปลอดภัยคือถนอมรักษาแสงสว่างที่พวกเขาได้รับจากพระเจ้า ยึดมั่นในพระสัญญา และศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป และเฝ้ารอดด้วยความอดทนจนได้รับแสงสว่างเพิ่มเติมมากขึ้น {GC 408.1}

23

สถานนมัสการคืออะไร

มีข้อพระคัมภีร์อยู่ข้อหนึ่งที่มีความเป็นเลิศเหนือกว่าข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นใดที่เป็นทั้งรากฐานและเสาหลักของความเชื่อ เรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ประกาศไว้ว่า *“อยู่นาน สองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้น จะได้รับการชำระ”* ดาเนียล 8:14 TKJV เป็นพระคำที่คุ้นเคยของผู้เชื่อทุกคนที่เชื่อ ในการไถ่เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นคำพยากรณ์ติดปากของคนนับพันที่กล่าวย่ำถึงคำพยากรณ์นี้ดูจะเป็นคำขวัญของความเชื่อของพวกเขา ทุกคนรู้สึกว้าวุ่น เหตุการณ์ที่บอกไว้ล่วงหน้าเป็นความคาดหวังที่สดใสที่สุด และเป็นความหวังที่พวกเขาเก็บทะนุถนอมไว้มากที่สุด คำพยากรณ์นี้สิ้นสุดลงในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 ชาวแอตเวนต์สี่พันหลายก็เชื่อเหมือนกับคริสเตียนอื่นๆ ทั่วทั้งโลกว่า โลกหรือพื้นที่บางส่วนของโลกนี้คือสถานนมัสการ [Sanctuary ในพระคัมภีร์ภาษาไทยใช้คำว่า สถานนมัสการหรือสถานศักดิ์สิทธิ์หรือสถานบริสุทธิ์ เป็นสถานที่ประทับและนมัสการพระเจ้า ในสมัยพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ในขณะที่ชนชาติอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารนั้น การสร้างสถานนมัสการจะเป็นในลักษณะของพลับพลา [Tabernacle] หรือเต็นท์นัดพบ [Tabernacle of the tent

of the congregation] ซึ่งเคลื่อนย้ายได้ จนเมื่อกษัตริย์ซาโลมอนสร้างเป็นอาคารถาวร จึงเปลี่ยนมาใช้คำว่าพระวิหาร (Temple)] พวกเขาเข้าใจว่าการชำระสถานนมัสการก็คือการทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยไฟซึ่งจะเกิดขึ้นในวันสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง พวกเขาจึงสรุปว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกในปี ค.ศ. 1844 {GC 409.1}

แต่เวลาที่กำหนดไว้ผ่านพ้นไป และองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เสด็จมาปรากฏ ผู้เชื่อรู้ดีแก่ใจว่า พระคำของพระเจ้าไม่เคยผิดพลาด การแปลคำพยากรณ์ของพวกเขาคงจะผิด แต่ข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหน หลายคนรีบตัดบทต่อปัญหาที่ยุงยากนี้ ด้วยการปฏิเสธว่า 2300 วันไม่ได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 พวกเขาหาเหตุผลให้กับเรื่องนี้ไม่ได้ นอกจากเรื่องเดียวคือพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาตามที่พวกเขาตั้งความหวังไว้ พวกเขาได้ว่าหากเวลาของคำพยากรณ์นี้สิ้นสุดลงที่ ค.ศ. 1844 แล้วพระคริสต์ก็ควรจะต้องเสด็จกลับมาชำระสถานนมัสการด้วยไฟเพื่อทำให้โลกบริสุทธิ์ และเมื่อพระองค์ไม่ได้เสด็จมา ช่วงเวลานั้นจึงยังไม่สิ้นสุด {GC 409.2}

การยอมรับข้อสรุปเช่นนี้หมายถึงการประกาศไม่ยอมรับวิธีการคำนวณช่วงเวลา

ของคำพยากรณ์ที่ใช้คำนวณตั้งที่ผ่านมาระยะเวลา 2300 วันเริ่มต้นขึ้นเมื่อกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสประกาศพระบัญชาให้บูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ก.ค.ศ. [ก่อนคริสตศักราช] 457 เมื่อเอาเวลานี้เป็นจุดเริ่มต้น เราจะอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งหมดที่พระธรรมดาเนียล 9:25-27 บอกไว้ล่วงหน้าได้อย่างคล่องจองสมบูรณ์ที่สุด หกสิบเก้าสัปดาห์หรือช่วงเวลา 483 [69 x 7 = 483] ปีแรกของ 2300 ปีจะรวมเวลายาวนานไปจนถึงพระเมสสิยาห์ผู้ถูกเจิม การรับบัพติศมาของพระคริสต์และได้รับการเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในปี ค.ศ. 27 ทำให้คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นจริงตรงตามที่กำหนดไว้ ในช่วงกึ่งกลางสัปดาห์ที่เจ็ดสิบ พระเมสสิยาห์ [ท่านผู้ถูกเจิม] จะถูกตัดออก ในฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 31 พระคริสต์ทรงถูกตรึงบนกางเขนภายหลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมาแล้วเป็นเวลาสามปีครึ่ง สำหรับช่วงเวลาเจ็ดสิบสัปดาห์หรือ 490 ปีนั้น เป็นเวลาที่จัดให้แก่ชนชาวยิวโดยเฉพาะ เมื่อเวลานี้สิ้นสุดลง ชนชาตินี้ได้ประทับตราการปฏิเสษพระคริสต์ของตนเอง โดยการกดขี่ข่มเหงสาวกของพระองค์ อัครสาวกจึงหันไปหาคนต่างชาติในปี ค.ศ. 34 ดังนั้นช่วง 490 ปีแรกจากระยะเวลา 2300 ปีได้ผ่านพ้นไป จึงคงเหลือ 1810 ปี เมื่อเริ่มนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 34 ไปอีก 1810 ปี ระยะเวลานี้จะไปสิ้นสุดที่ ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์กล่าวว่า “แล้วสถาน

บริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” รายละเอียดเฉพาะเจาะจงของคำพยากรณ์ที่ผ่านมามีทั้งหมดเกิดขึ้นสำเร็จจริงตรงตามเวลาที่กำหนดไว้อย่างไม่มีข้อสงสัย {GC 410.1}

ด้วยวิธีการคำนวณเวลาเช่นนี้ ทุกอย่างก็กระจ่างและประสานเข้ากันเป็นอย่างดี ยกเว้นยังมองไม่เห็นว่ามีเหตุการณ์ใดที่จะนำมาตอบคำถามเรื่องการชำระสถานนมัสการซึ่งเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1844 หากจะปฏิเสธว่าวันที่พยากรณ์ไว้ไม่ได้สิ้นสุดในช่วงเวลานั้น จะทำให้ปัญหาทั้งหมดสับสนมากยิ่งขึ้น และเป็นการปฏิเสธไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงตามที่พยากรณ์ไว้อย่างไม่มีผิดพลาด {GC 410.2}

แต่พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการยิ่งใหญ่แห่งการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาของพระเยซู ฤทธานุภาพและพระรัศมีของพระองค์ร่วมสถิตอยู่กับขบวนการนี้ และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เรื่องนี้จบลงด้วยความมืดมนและความผิดหวัง หรือให้คนประณามว่าเป็นการตื่นตูมและความงมงาย พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ความสงสัยและความไม่แน่นอนเกิดขึ้นกับพระคำของพระองค์ ถึงแม้มีคนจำนวนมากละทิ้งวิธีการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ที่แล้มาแล้วและไม่ยอมรับที่มาของขบวนการนี้ว่าถูกต้อง แต่ยังมีคนอื่นมากมายที่ไม่ยอมละทิ้งข้อเชื่อและประสบการณ์ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยพระคัมภีร์และคำพยานของพระวิญญาณ

ของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาใช้หลักการการแปลความหมายที่ถูกต้องการศึกษาคำพยากรณ์ต่างๆ และเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องยึดความจริงที่ได้มาแล้วให้มั่นคง และดำเนินการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ในแนวทางเดียวกันต่อไป พวกเขาอธิษฐานอย่างร้อนรน ทบทวนจุดยืน และศึกษาพระคัมภีร์เพื่อค้นหาข้อผิดพลาดของพวกเขาเอง เนื่องจากพวกเขา มองไม่เห็นข้อผิดพลาดในการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ พวกเขาจึงใส่ใจศึกษาเรื่องราวของสถานนมัสการมากยิ่งขึ้น {GC 410.3}

ในการศึกษาพระคัมภีร์ พวกเขาไม่พบหลักฐานใดที่สนับสนุนแนวคิดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าโลกนี้คือสถานนมัสการ แต่พวกเขาพบคำอธิบายที่สมบูรณ์ที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องราวของสถานนมัสการ รวมถึงสภาพที่ตั้ง และพิธีการต่างๆ ของสถานนมัสการ คำพยานของผู้เขียนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จารึกไว้อย่างชัดเจนและมีอยู่มากมายเกินกว่าที่จะเกิดคำถามใดๆ อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรูว่า “แม้แต่พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังมีกฎเกณฑ์ต่างๆ สำหรับศาสนพิธีและสำหรับสถานนมัสการในโลก เพราะว่าพลับพลาจัดเตรียมเสร็จแล้ว ในห้องชั้นนอกนั้น มีคันประทีป โต๊ะ และขนมปังเฉพะา พระพักตร์ห้องนี้เรียกว่าวิสุทธิสถาน และข้างหลังม่านชั้นที่สองมีห้องซึ่งเรียกว่าอภิสุทธิสถาน ห้องนั้นมีแท่นทองคำ

สำหรับเผาเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ภายในนั้นมีโถทองคำบรรจุมานา มีไม้เท้าของอาโรนที่ออกดอกตูม และมีแผ่นศิลาจารึกพันธสัญญา เหนือหีบนั้นมีตัวเคลือบแห่งพระสิริ กางปีกคลุมพระที่นั่งกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราไม่อาจพรรณนาให้ละเอียดตอนนี้ได้” ฮีบรู 9:1-5 {GC 411.1}

สถานนมัสการที่เปาโลกล่าวถึงนี้หมายถึงพลับพลา [Tabernacle] ที่โมเสสสร้างขึ้นตามพระบัญชาของพระเจ้า เพื่อเป็นที่ประทับในโลกขององค์ผู้สูงสุด “ให้พวกเขาสร้างสถานนมัสการสำหรับเรา เพื่อเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขา” อพยพ 25:8 นี่คือพระบัญชาที่ประทานให้แก่โมเสสขณะที่เขาเฝ้าพระเจ้าอยู่บนภูเขาซีนายที่อิสราเอลเดินทางอยู่ในป่ากันดาร และพลับพลาที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้ แต่ถึงกระนั้น พลับพลานี้ก็ยังมีโครงสร้างที่สง่างามยิ่ง ฝาผนังของพลับพลาเป็นแผ่นไม้เรียบที่หุ้มด้วยทองคำอย่างหนาและวางอยู่ในเบ้าข้อต่อที่ทำด้วยเงิน หลังคาพลับพลาทำด้วยผ้าม่านหรือผ้าคลุมหลายชั้น ชั้นนอกสุดทำด้วยหนังสัตว์ ชั้นในสุดทำจากผ้าป่านเนื้อดี มีภาพปักตัวเคลือบอันสวยงาม บริเวณลานพลับพลา มีแท่นเครื่องบูชาเผาทั้งตัววางอยู่ ภายในตัวพลับพลา มีม่านอย่างดีและสวยงาม กันพลับพลาออกเป็นสองส่วน เรียกว่าวิสุทธิสถานกับอภิสุทธิสถาน และม่านชนิดเดียวกันนี้ก็ใช้ปิดทางที่เข้าไปสู่ห้อง

แรก {GC 411.2}

ภายในวิสุทธิสถานมีคันทันประทีปอยู่ทางทิศใต้ของพลับพลา คันทันประทีปนี้มีตะเกียงเจ็ดดวงที่ส่องสว่างในสถานนมัสการทั้งกลางวันและกลางคืน ทางทิศเหนือมีโต๊ะขนมปังเฉพาะพระพักตร์ และด้านหน้าม่านที่กั้นระหว่างวิสุทธิสถานและอภิสุทธิสถานมีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอมทุกวันควันหอมจากแท่นบูชานี้จะลอยขึ้นไปยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับคำอธิษฐานของชาติอิสราเอล {GC 412.1}

ภายในอภิสุทธิสถานมีหีบซึ่งทำจากไม้มีค่าห่อหุ้มด้วยทองคำ เป็นที่เก็บแผ่นศิลาสองแผ่นที่พระเจ้าได้ทรงจารึกพระบัญญัติสิบประการของพระองค์ไว้เหนือหีบซึ่งเป็นฝาปิดหีบศักดิ์สิทธิ์คือพระที่นั่งกรุณา เป็นผลงานงามสง่ายิ่งเหนือพระที่นั่งกรุณามีเศวตอยู่ 2 รูปปกคลุมไว้ เศวตแต่ละรูปจะอยู่ที่ปลายของพระที่นั่งและทั้งหมดนี้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ สิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าสถิตร่วมอยู่ด้วยในหีบนี้ คือ เมฆแห่งพระสิริที่อยู่ระหว่างเศวตทั้งสอง {GC 412.2}

หลังจากที่ชาวฮีบรูตั้งถิ่นฐานอยู่ในแผ่นดินคานาอันแล้ว พระวิหารที่กษัตริย์ซาโลมอนสร้างได้มาแทนที่พลับพลาหลังนี้ ถึงแม้ว่าพระวิหารนี้จะเป็นโครงสร้างถาวรและมีขนาดใหญ่กว่า แต่ก็ยังคงสัดส่วนเดียวกันไว้ และตกแต่งด้วยเครื่องใช้ที่เหมือนกัน รูปแบบของสถานนมัสการคงอยู่ในรูปแบบนี้จนถึงช่วงของการทำลายโดยชาวโรมันในช่วงปี ค.ศ. 70 ยกเว้น

แต่ในช่วงของดาเนียลที่สถานนมัสการเป็นเพียงซากปรักหักพัง {GC 412.3}

นี่เป็นสถานนมัสการในโลกเพียงหลังเดียวที่พระคัมภีร์ให้รายละเอียดไว้ ซึ่งเปาโลกล่าวไว้ว่า เป็นสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาเดิม แล้วในพันธสัญญาใหม่ไม่มีสถานนมัสการหรือ {GC 412.4}

เมื่อผู้ที่แสวงหาความจริงเปิดพระธรรมฮีบรูอ่านอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาพบสถานนมัสการหลังที่สองหรือสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาใหม่ เปาโลกล่าวว่า “แม้แต่พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังมีกฎเกณฑ์ต่างๆ สำหรับสถานนมัสการในโลก” การใช้คำว่า “ก็ยังมี” หมายความว่าเปาโลเคยอ้างถึงสถานนมัสการหลังนี้มาก่อน เมื่อเราพลิกพระคัมภีร์กลับไปยังข้อแรกของบทก่อน จะพบว่า “เรื่องที่เราพูดอยู่ที่นี่คือ เรามิมหาปุโรหิตอย่างไร ผู้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานศักดิ์สิทธิ์และในพลับพลาแท้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง” ฮีบรู 8:1, 2 {GC 413.1}

ข้อพระคัมภีร์นี้เปิดเผยให้เห็นสถานศักดิ์สิทธิ์ [สถานนมัสการ] แห่งพันธสัญญาใหม่ สถานนมัสการแห่งพันธสัญญาเดิมนั้นถูกตั้งขึ้นโดยมนุษย์ ถูกสร้างขึ้นโดยโมเสส ส่วนสถานนมัสการหลังนี้ถูกตั้งขึ้นโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่มนุษย์ ในสถานนมัสการหลังแรกนั้น ปุโรหิตในโลกเป็นผู้ประกอบพิธี แต่ในสถานนมัสการหลังนี้ พระคริสต์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเราทรงเป็นผู้ปฏิบัติ

กิจที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า สถานนมัสการหลังหนึ่งอยู่บนโลก ส่วนอีกหลังหนึ่งอยู่ในสวรรค์ {GC 413.2}

นอกจากนี้ โมเสสได้สร้างพลับพลาตามแบบอย่าง องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งโมเสสให้ “สร้างพลับพลาและเครื่องใช้ไม้สอยทุกชิ้นของพลับพลา นั้นตามแบบที่เราแจ้งแก่เจ้าทุกประการ” และพระองค์ตรัสกำชับอีกว่า “จงระวังทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา” อพยพ 25:9, 40 และเปาโลกล่าวว่พลับพลาหลังแรก “เป็นเครื่องหมายของยุคปัจจุบัน การนำของถวายและเครื่องบูชามาถวายตามแบบ” นั่นคือบริเวณที่บริสุทธิ์ต่างๆ ภายในสถานนมัสการเป็น “แบบจำลองของสวรรค์” ปุโรหิตผู้ประกอบพิธีถวายตามบัญญัติปฏิบัติกิจเป็น “แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์” และ “พระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ซึ่งถอดแบบจากของจริง แต่พระองค์เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั่นเอง เพื่อทรงปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา” ฮีบรู 9:9; 23; 8:5; 9:24 {GC 413.3}

สถานศักดิ์สิทธิ์ [สถานนมัสการ] ในสวรรค์ที่พระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจเพื่อเราอยู่นั้นเป็นต้นแบบที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งสถานนมัสการที่โมเสสสร้างนั้นได้จำลองแบบมา พระเจ้าประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้แก่ผู้สร้างสถานนมัสการในโลก ความสามารถทางศิลปะที่แสดงออกให้เห็นในการสร้างเป็นการแสดงออก

ถึงพระปรีชาสามารถของพระเจ้า ฝาผนังมีลักษณะเป็นทองคำขนาดใหญ่ สะท้อนแสงรอบทิศจากตะเกียงเจ็ดดวงของคันประทีปทองคำ โต๊ะขนมปังและแท่นเผาเครื่องหอมเปล่งประกายระยิบดังทองคำขัดเงา ม่านขนาดใหญ่ที่รวมตัวเป็นเพดานมีภาพทิวสวรรค์ที่ทอดด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง และสีแดงเข้มเพิ่มความงามให้กับภาพนั้น และเลยผ้าม่านชั้นที่สองเข้าไปมีแสงสว่างเจิดจ้า [holy Shekinah] ปรากฏอยู่เหนือพระที่นั่งกรูณา ซึ่งเป็นการสำแดงถึงพระสิริของพระเจ้าที่สามารถมองเห็นได้ ไม่มีใครนอกจากมหาปุโรหิตเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะเข้าไปยืนอยู่ต่อหน้าแสงสว่างนั้นและยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ {GC 414.1}

ความงดงามยิ่งใหญ่ของพลับพลาในโลกสะท้อนให้สายตาของมนุษย์มองเห็นพระสิริของพระวิหารในสวรรค์ ที่ซึ่งพระคริสต์ผู้ทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนเราเพื่อปฏิบัติพระราชกิจต่อเบื้องบัลลังก์ของพระเจ้าเพื่อเรา เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ที่ซึ่งคนนับแสนๆ ประณินับตีพระองค์ คนนับล้านๆ เข้าเฝ้าพระองค์ (ดาเนียล 7:10) พระวิหารหลังนั้นซึ่งเปี่ยมล้นด้วยพระสิริของบัลลังก์นิรันดร์ เป็นที่ซึ่งมีเสราฟิมทูตผู้ปกป้องที่เต็มด้วยสงสารคือ ปกคลุมใบหน้า ในขณะที่สรรเสริญพระองค์ นี่เป็นผลงานยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่ฝีมือมนุษย์เคยทำ แต่ผลงานนี้เป็นเพียงเงาที่เลือกรางของความยิ่งใหญ่และสง่างามของพระวิหารในสวรรค์ แต่กระนั้นความจริงที่สำคัญเรื่องสถาน

นมัสการในโลกและพิธีการต่าง ๆ สอนเราถึงสถานนมัสการในสวรรค์และพระราชกิจยิ่งใหญ่ที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อความรอดของมนุษย์ {GC 414.2}

สถานนมัสการในโลกมีห้องอยู่สองห้องซึ่งจำลองมาจากบริเวณที่บริสุทธิ์ภายในสถานนมัสการบนสวรรค์ในนิมิต อัครทูตยอห์นได้รับอนุญาตให้เห็นภาพพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ เขาเห็น “คบเพลิงเจ็ดอันจุดอยู่ตรงหน้าพระที่นั่ง” วิวรรณ์ 4:5 เขาเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง “ถือกระถางไฟทองคำออกมาและยืนอยู่ที่แท่นบูชา พระเจ้าประทานเครื่องหอมมากมายแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหมดบนแท่นบูชาทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น” วิวรรณ์ 8:3 ในที่นี้ผู้เผยพระวจนะได้รับอนุญาตให้มองเห็นห้องแรกของสถานนมัสการในสวรรค์ และเขาเห็น “คบเพลิงเจ็ดอัน” และ “แท่นบูชาทองคำ” ซึ่งเทียบได้กับคันประทีปทองคำและแท่นเผาเครื่องหอมในสถานนมัสการบนโลก อีกครั้งหนึ่ง “พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก” วิวรรณ์ 11:19 และเขามองผ่านเข้าไปในม่านไปยังอภิสุทธิสถาน ณ ที่นี้ เขามองเห็น “หีบพันธสัญญาของพระองค์” ซึ่งเทียบได้กับหีบศักดิ์สิทธิ์ที่โมเสสสร้างขึ้นเพื่อใช้บรรจุพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 414.3}

ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่ศึกษาเรื่องเหล่านี้พบข้อพิสูจน์ที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่ามีสถานนมัสการอยู่ในสวรรค์จริง โมเสสสร้าง

สถานนมัสการในโลกตามแบบที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เห็น เปาโลสอนว่าแบบที่ใช้สร้างนั้นมาจากสถานนมัสการหลังแท่นในสวรรค์ และยอห์นยืนยันว่าเขาเห็นสถานนมัสการในสวรรค์ {GC 415.1}

พระวิหารในสวรรค์เป็นที่ประทับของพระเจ้า บัลลังก์ของพระองค์ถูกสถาปนาด้วยความชอบธรรมและการพิพากษา ในอภิสุทธิสถานเป็นพระบัญญัติของพระองค์ เป็นกฎบัญญัติยิ่งใหญ่ชอบธรรมที่ใช้ทดสอบมนุษย์ชาติทั้งปวง เนื้อหีบพันธสัญญาที่ใช้บรรจุแผ่นพระบัญญัติมีพระที่นั่งกรุณาปกคลุมอยู่ พระคริสต์ทรงทูลแก่ต่างคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เองที่หน้าพระที่นั่งนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการประสานความยุติธรรมเข้ากับ ความเมตตาในแผนการช่วยมนุษย์ให้รอด การประมวลสองสิ่งนี้มีเพียงพระปัญญาที่ไร้ขอบเขตเท่านั้นที่สามารถคิดขึ้นมาได้ และพระอำนาจที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถทำให้สำเร็จ การประมวลนี้สร้างความฉงนและความเทิดทูนให้กับทั่วทั้งสวรรค์ เสราฟิมในสถานนมัสการบนโลกมองดูพระที่นั่งกรุณาด้วยความเคารพยำเกรง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวสวรรค์ใส่ใจต่อพระราชกิจของการไถ่ให้รอด นี่เป็นความลึกลับของพระเมตตากรุณาซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาที่จะเห็น คือการที่พระเจ้ายังทรงยุติธรรมในขณะที่ทรงทำให้คนบาปที่กลับใจกลายเป็นผู้ชอบธรรม และทรงเริ่มต้นการติดต่อสัมพันธ์กับมนุษย์ชาติที่ล้มลงในบาปใหม่อีกครั้งหนึ่ง คือการที่

พระคริสต์ทรงถ่อมตัวเพื่อช่วยฝูงชนนับไม่ถ้วนขึ้นมาจากเหวแห่งความหายนะ และเอาเสื้อแห่งความชอบธรรมของพระองค์ที่ไว้ตำหนิสวมใส่ให้แก่พวกเขา นั่นก็เพื่อให้พวกเขาเข้ามาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับทูตสวรรค์ที่ไม่เคยล้มลงในบาป และอาศัยอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์ {GC 415.2}

พระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะผู้ไถ่กู้เกลี้ยของมนุษย์ถูกเสนอไว้ให้เห็นอย่างงดงามในคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ ที่กล่าวถึงพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็น “ชายผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร” ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์และจะรับเกียรติศักดิ์และจะนั่งและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่านและจะมีปุโรหิตผู้หนึ่งอยู่ข้างบัลลังก์ของท่าน และมีการประสานงานกันอย่างดีระหว่างท่านทั้งสอง” เศคาริยาห์ 6:12, 13 {GC 415.3}

“ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์” ด้วยการถวายบูชาและการเป็นผู้ไถ่กู้เกลี้ยของพระคริสต์ พระองค์จึงทรงเป็นทั้งรากฐานและผู้สร้างคริสตจักรของพระเจ้า อัครทูตเปาโลเห็นว่าพระองค์ “เป็นศิลาหัวมุม ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างถูกเชื่อมต่อกันและเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้น พวกท่านก็กำลังถูกก่อสร้างขึ้นด้วยกันให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยพระวิญญาณ” เอเฟซัส 2:20-22 {GC 416.1}

พระองค์ “จะรับเกียรติศักดิ์” เศคาริยาห์ 6:13 พระเกียรติของการไถ่มวลมนุษยชาติล้มในบาปให้รอดนั้นเป็นของพระคริสต์ นี่คือบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่ที่จะถวายไปตลอดชั่วนิรันดร์ “พระองค์ทรงรักเรา ทรงปลดปล่อยเราจากบาปของเรา ด้วยพระโลหิตของพระองค์...ขอพระเกียรติและอำนาจภาพจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์” วิวรณ์ 1:5, 6 {GC 416.2}

พระองค์ “จะนั่งและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่านและจะมีปุโรหิตผู้หนึ่งอยู่ข้างบัลลังก์ของท่าน” ในเวลานี้อาณาจักรแห่งพระสิริยังไม่ได้ถูกนำเข้ามาตั้งอยู่ “บนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์” มัทธิว 25:31 ตรวจจับกระทั่งพระราชกิจของพระองค์ในฐานะผู้ไถ่กู้เกลี้ยจะสิ้นสุดเมื่อ “พระเจ้าจะประทานบัลลังก์ของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน” เป็นอาณาจักรที่ “ไม่มีวันสิ้นสุดเลย” ลูกา 1:32, 33 ในฐานะปุโรหิต บัดนี้พระคริสต์ประทับอยู่บนบัลลังก์ร่วมกับพระบิดา วิวรณ์ 3:21 พระองค์จะประทับบนบัลลังก์ร่วมกับพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ และทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง พระองค์ทรง “แบกความเจ็บไข้ของพวกเราและหอบความเจ็บปวดของเราไป” พระองค์ “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่างถึงกระนั้นพระองค์ก็ยิ่งปราศจากบาป” “พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองได้” “ถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา” อิสยาห์ 53:4 ฮีบรู 4:15; 2:18 1 ยอห์น 2:1 การทูลขอของ

พระองค์ก็คือ ด้วยพระวรกายที่ถูกแทง และแตกหัก และด้วยชีวิตที่ไร้ค่าหนี พระหัตถ์ที่มีบาดแผล สีข้างที่ถูกแทงและพระบาทที่เสีयरูปอ่อนวอนเพื่อมนุษย์ผู้ล้มลงในบาป การไถ่บาปของมนุษย์ถูกซื้อด้วยราคาที่เหมาะสมค่าไม่ได้เช่นนั้น {GC 416.3}

“และมีการประสานงานกันอย่างดีระหว่างท่านทั้งสอง” ความรักของพระบิดาซึ่งมีไม่น้อยไปกว่าของพระบุตรเป็นบ่อน้ำพุแห่งการช่วยให้รอดสำหรับมวลมนุษย์ที่หลงหายไป พระเยซูตรัสกับสาวกก่อนเสด็จไปจากพวกเขาว่า *“เราจะอ่อนวอนพระบิดาเพื่อท่าน เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน”* ยอห์น 16:26, 27 *“พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์โดยพระคริสต์”* 2 โครินธ์ 5:19 และพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการเบื้องบนนั้นจะมี *“การประสานงานกันอย่างดีระหว่างท่านทั้งสอง”* *“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”* ยอห์น 3:16 {GC 416.4}

คำถามที่ว่า สถานนมัสการคืออะไรนั้น พระคัมภีร์ตอบไว้อย่างชัดเจน คำว่า *“สถานนมัสการ”* ตามที่พระคัมภีร์ใช้นั้น ประการแรกหมายถึงพลับพลาที่โมเสสสร้างตามต้นแบบที่มีอยู่ในสวรรค์ และประการที่สองหมายถึง *“พลับพลาแท้”* ในสวรรค์ ฮีบรู 8:2 ซึ่งสถานนมัสการใน

โลกนี้ชี้ไปถึง เมื่อพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ พิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์ก็สิ้นสุดลง *“พลับพลาแท้”* ในสวรรค์คือสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาใหม่ และในขณะที่คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล 8:14 สำเร็จตามนี้ สถานนมัสการที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องเป็นสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาใหม่ เมื่อ 2,300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 นั้น ไม่มีสถานนมัสการอยู่บนโลกมาหลายศตวรรษแล้ว ด้วยเหตุนี้คำพยากรณ์ที่ว่า *“อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ”* จึงชี้ไปยังสถานนมัสการในสวรรค์อย่างไม่ต้องสงสัย {GC 417.1}

แต่คำถามสำคัญที่สุดที่ยังต้องการคำตอบคือ การชำระสถานนมัสการคืออะไร การชำระนี้เป็นพิธีกรรมหนึ่งของสถานนมัสการบนโลกตามที่พระคริสต์ทรงคมภีร์เดิมบันทึกไว้แล้ว แต่มีอะไรที่อยู่ในสวรรค์ที่ต้องการการชำระ พระธรรมฮีบรูบทที่ 9 สอนเรื่องการชำระสถานนมัสการทั้งบนโลกและของสวรรค์ไว้อย่างชัดเจนว่า *“เกือบทุกสิ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยเลือดและถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลย เพราะฉะนั้น แบบจำลองของสวรรค์จึงจำเป็นต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยใช้เครื่องบูชาเช่นกัน”* แต่ว่าของจริงจากสวรรค์นั้น *“ต้องชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่านั้น”* ฮีบรู 9:22, 23 ซึ่งคือพระโลหิตอันล้ำค่าของพระคริสต์ {GC 417.2}

การชำระทั้งในพิธีจำลองบนโลกและพิธีจริงในสวรรค์ต้องใช้เลือด ในพิธีจำลองใช้เลือดของสัตว์และในพิธีจริงใช้พระโลหิตของพระคริสต์ เปาโลกล่าวถึงเหตุผลของการชำระที่ต้องใช้เลือดว่า “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลย การยกโทษบาปหรือการลบบาปทั้งไปเป็นพระราชกิจที่ต้องทำให้สำเร็จ แต่บาปเข้ามาเกี่ยวข้องกับสถานนมัสการทั้งในสวรรค์และในโลกได้อย่างไร เราจะเรียนรู้เรื่องนี้ได้ด้วยการศึกษาพิธีกรรมที่เป็นสัญลักษณ์ เพราะปุโรหิตในโลกประกอบกิจ “ที่เป็นแต่แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์” ฮีบรู 8:5 {GC 417.3}

การประกอบพิธีในสถานนมัสการบนโลกประกอบด้วยสองส่วน ปุโรหิตทำพิธีในวิสุทธิสถานทุกวัน ส่วนมหาปุโรหิตจะประกอบพิธีพิเศษในการลบมลทินบาปในอภิสุทธิสถานปีละหนึ่งครั้งทั้งนี้เพื่อเป็นการชำระสถานนมัสการ วันแล้ววันเล่าคนบาปที่กลับใจจะนำเครื่องบูชาถวายมายังประตูพลับพลา สารภาพบาปของเขาพร้อมก้มวางมือลงบนหัวของเหยื่อ นี่เป็นสัญลักษณ์ของการถ่ายโอนบาปจากตัวเขาไปยังเครื่องถวายบูชาที่รับไป จากนั้นก็จะฆ่าสัตว์ตัวนั้น อัครทูตกล่าวไว้ว่า “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลย” “ชีวิตของสัตว์ทุกตัวอยู่ในเลือด” เลวีนิติ 17:11 พระบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกละเมิดร้องทวงหาชีวิตของผู้ล่วงละเมิด เลือดเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตที่เป็นค่าปรับ โดยที่เหยื่อนั้นแบกรับบาป

ของเขาแทน ปุโรหิตเอาเลือดนี้ไปยังวิสุทธิสถานและพรมใส่หน้าผ้าม่าน ด้านหลังม่านนั้นเป็นที่ตั้งของหีบซึ่งบรรจุพระบัญญัติที่คนบาปได้ล่วงละเมิด พิธีการนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของการโอนย้ายบาปไปสู่สถานนมัสการ แต่ในบางกรณีจะไม่มี การนำเลือดเข้าไปในวิสุทธิสถาน แต่ปุโรหิตจะรับประทานเนื้อสัตว์นั้นแทนตามที่โมเสสได้ชี้แนะบุตรของอาโรนว่า พระเจ้าทรงให้ท่าน “แบกรับความคิดของชุมชนุมชน” เลวีนิติ 10:17 พิธีทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของการโยกย้ายบาปจากผู้ที่กลับใจไปสู่สถานนมัสการ {GC 418.1}

พิธีเช่นนี้เกิดขึ้นวันแล้ววันเล่าตลอดทั้งปี บาปของชนชาติอิสราเอลจึงถูกถ่ายโอนไปสู่สถานนมัสการ และจึงจำเป็นต้องมีพิธีพิเศษเพื่อกำจัดบาปเหล่านี้ออกไป พระเจ้าทรงบัญชาให้ลบมลทินบาปออกไปจากห้องบริสุทธิ์แต่ละห้อง “เขาจะทำการลบมลทินของอภิสุทธิสถาน เพราะเหตุการณล่วงละเมิด เพราะบาปทั้งสิ้นของพวกเขา และอาโรนจะทำต่อเต็นท์นัดพบซึ่งอยู่กับเขาท่ามกลางมลทินของพวกเขา” จะต้องทำการลบมลทินบาปให้ กับแท่นบูชาด้วยเพื่อ “ชำระแท่นให้บริสุทธิ์พื้นมลทินของคนอิสราเอล” เลวีนิติ 16: 16, 19 {GC 418.2}

ปีละครั้ง ในวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาป ปุโรหิตจะเข้าไปยังอภิสุทธิสถานเพื่อชำระสถานนมัสการ การประกอบพิธีนี้เป็นการปิดรอบของการ

ประกอบพิธีที่ทำมาตลอดทั้งปี ในวันลบมลทินบาป มหาปุโรหิตนำแพะสองตัวมายังประตูหน้าพลับพลาและจับฉลากแพะสองตัวนั้น “ฉลากหนึ่งตกเป็นของพระยาห์เวห์ อีกฉลากหนึ่งเพื่ออาซาเซล” เลวีนิติ 16:8 แพะที่ตกเป็นของพระยาห์เวห์จะถูกฆ่าเพื่อเป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาปของประชาชน และมหาปุโรหิตจะนำเลือดแพะเข้าไปในม่านและพรมลงบนพระที่นั่งกรุณาและบนแท่นเผาเครื่องหอมที่อยู่หน้าม่าน {GC 419.1}

“อาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะที่มีชีวิตนั้น สารภาพบาปต่างๆ ของคนอิสราเอล การล่วงละเมิดของพวกเขาทั้งหมดและให้บาปทั้งสิ้นของพวกเขาตกลงบนหัวแพะนั้น จากนั้นจงปล่อยมันเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยมือของคนที่เลือกไว้ แพะนั้นจะบรรทุกความผิดทั้งหมดไปยังที่เปลี่ยว แล้วเขาก็ปล่อยให้มันเข้าไปในถิ่นทุรกันดารไป” เลวีนิติ 16:21, 22 แพะของอาซาเซล [Scapegoat] จะไม่กลับมายังค่ายของอิสราเอลอีกต่อไป และคนที่นำแพะนี้ไปปล่อยจะต้องชำระตนเองและเสื้อผ้าของเขาด้วยน้ำก่อนที่จะกลับมายังค่าย {GC 419.2}

พิธีทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลซาบซึ่งว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และพระองค์ทรงเกลียดชังบาปและยิ่งกว่านั้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่เราจะเข้าสัมพันธ์กับบาปโดยไม่ทำให้นตนเองเปราะเปื้อน ในขณะที่พิธีลบมลทินบาปกำลังดำเนินอยู่ ทุกคนจะต้องถ่อม

จิตใจ ธุรกิจทุกชนิดจะต้องถูกเลื่อนออกไป และชนชาติอิสราเอลทุกคนต้องใช้เวลาในวันนั้นถ่อมใจต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน อดอาหารและตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วน {GC 419.3}

พิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์นี้ได้สอนบทเรียนแห่งความจริงที่สำคัญของการลบมลทินบาป มีตัวแทนหนึ่งเข้ามารับผิดชอบคนบาป แต่บาปไม่ได้ถูกลบทิ้งไปโดยเลือดของเหยื่อนั้น ด้วยวิธีนี้ หนทางหนึ่งได้ถูกจัดเตรียมไว้เพื่อโยกย้ายบาปนั้นไปยังสถานนมัสการ ด้วยการถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาเช่นนี้ คนบาปได้ยอมรับอำนาจของธรรมเนียมปฏิบัติ สารภาพความผิดในการล่วงละเมิดของตนเองและแสดงออกถึงความปรารถนาที่จะได้รับการอภัยผ่านทางความเชื่อในพระผู้ไถ่ที่จะเสด็จมา แต่เขายังไม่ได้หลุดพ้นจากการปรับโทษของพระบัญญัติโดยสิ้นเชิง ในวันลบมลทินบาป มหาปุโรหิตนำของถวายบูชาจากที่ชุมนุมชนเข้าไปยังอภิสุทธิสถานพร้อมกับเลือดสำหรับถวายบูชาและประพรมเลือดนั้นลงบนพระที่นั่งกรุณาซึ่งตั้งอยู่เหนือพระบัญญัติเพื่อเป็นการตอบสนองตามข้อเรียกร้องต่างๆ ของพระบัญญัติ หลังจากนั้นมหาปุโรหิตผู้อยู่ในฐานะของผู้ไถ่เกลี้ยจะเอาบาปมาวางบนตัวเขาเองและนำออกไปจากสถานนมัสการ เขาวางมือลงบนหัวแพะของอาซาเซล และสารภาพบาปทั้งหมดลงไปยังแพะนั้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการโอนถ่ายบาปจากมหาปุโรหิตไปสู่แพะนั้น แล้วแพะจะนำ

บาปนั้นไปเสียและถือว่าบาปนั้นหมดสิ้นไปจากประชาชนตลอดกาล {GC 420.1}

พิธีดำเนินไปในลักษณะเช่นนี้เพื่อเป็น “แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์” และการปฏิบัติใดๆ ในแบบจำลองของการประกอบพิธีในสถานนมัสการบนโลกก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการประกอบพิธีของสถานนมัสการบนสวรรค์ด้วย ภายหลังจากที่พระคริสต์เสด็จกลับไปยังสวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจในฐานะมหาปุโรหิตของเรา เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ซึ่งถอดแบบมาจากของจริง แต่พระองค์เสด็จไปในสวรรค์นั่นเอง เพื่อทรงปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเรา” ฮีบรู 9:24 {GC 420.2}

การประกอบพิธีตลอดทั้งปีของปุโรหิตในห้องแรกของสถานนมัสการ “ข้างหลังม่าน” ซึ่งใช้เป็นประตูและแยกวิสุทธิสถานออกจากลานวิหารส่วนนอกนั้น เป็นการแสดงถึงพระราชกิจการประกอบพิธีที่พระคริสต์จะทรงเข้าไปปฏิบัติภายหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับไปยังสวรรค์แล้ว มันเป็นหน้าที่ของปุโรหิตที่ต้องปรนนิบัติอยู่ทุกวันเพื่อทูลถวายต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยเลือดซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และด้วยเครื่องหอมที่ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของชนชาติอิสราเอล พระคริสต์ก็เช่นเดียวกันได้ทรงวิงวอนต่อพระบิดาเพื่อคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง และทรงถวายต่อพระองค์

ด้วยเครื่องหอมล้ำค่าแห่งความชอบธรรมของพระองค์เองและคำอธิษฐานของผู้เชื่อที่กลับใจ นี่คือ พระราชกิจในห้องแรกภายในสถานนมัสการบนสวรรค์ {GC 420.3}

จนกว่าจะถึงเวลานั้น ความเชื่อของบรรดาสาวกของพระคริสต์ได้ติดตามพระองค์ไปในขณะที่เสด็จขึ้นสวรรค์จนเลือนหายไปจากสายตา ความหวังทั้งหลายของพวกเรารวมอยู่ที่นี้ตั้งที่เปาโลกล่าวว่า “ความหวังที่เรายึดนั้นเป็นเสมือนลมที่แน่นอนและมั่นคงของจิตใจ เป็นความหวังที่นำไปสู่อภิสุทธิสถานข้างหลังม่าน ที่ที่พระเยซูทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนแล้วเพื่อเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นมหาปุโรหิตชั่ววันรันดร์” พระองค์ “เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ครั้งเดียวเป็นพอ และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป จึงได้มาซึ่งการไถ่บาปชั่ววันรันดร์” ฮีบรู 6:19, 20; 9:12 {GC 421.1}

พระราชกิจการประกอบพิธีในห้องแรกของสถานนมัสการได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาสิบแปดศตวรรษแล้ว พระโลหิตของพระคริสต์ที่ถูกนำมาวิงวอนถวายเพื่อผู้เชื่อที่กลับใจได้นำมาซึ่งการให้อภัยพวกเขาและการยอมรับพวกเขาของพระบิดา แต่ถึงกระนั้น บาปทั้งหลายของพวกเขายังคงอยู่ในสมุดบันทึก เช่นเดียวกับในพิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่มีงานของการลบมลทินบาปในช่วงปิดท้าย

ของปี ดังนั้นก่อนที่พระราชกิจของพระคริสต์เพื่อไถ่มนุษยย์ให้รอดจะสำเร็จ จึงต้องมี การลบมลทินบาปเพื่อกำจัดบาปออกไปจากสถานนมัสการด้วย นี่คือพระราชกิจที่จะเริ่มต้นขึ้นเมื่อระยะเวลา 2,300 วันสิ้นสุดลง ตามที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวไว้ล่วงหน้าว่า ในเวลานั้น มหาปุโรหิตของเราจะเสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายที่สำคัญยิ่งคือการชำระสถานนมัสการ {GC 421.2}

ตั้งในสมัยโบราณ บาปทั้งหลายของประชาชนถูกโอนไปยังเครื่องบูชาไถ่บาปด้วยความเชื่อ และผ่านทางเลือดของสัตว์ที่เป็นเครื่องบูชา นั้น บาปได้ถูกโอนถ่ายไปยังสถานนมัสการบนโลก พิธีในพันธสัญญาใหม่ก็เช่นกัน โดยความเชื่อบาปของผู้ที่กลับใจจะถูกนำไปวางไว้กับพระคริสต์และจะโอนถ่ายไปสู่สถานนมัสการในสวรรค์ และเช่นเดียวกับที่พิธีชำระจำลองในโลกจะเสร็จสิ้นได้ด้วยการกำจัดบาปที่ทำให้สถานนมัสการเปราะอะเปื้อนออกไปฉันท การชำระจริงที่มีขึ้นในสถานนมัสการบนสวรรค์ก็จะเสร็จสิ้นได้ด้วยการกำจัดหรือลบบาปออกจากสมุดบันทึกฉันนั้น แต่ก่อนที่จะลบบาปเหล่านี้ทิ้งไปได้สำเร็จนั้น จะต้องมี การตรวจสอบสมุดบันทึกเพื่อดูว่าผู้ใดกลับใจจากบาปและเชื่อในพระคริสต์ พวกเขาจึงจะได้รับประโยชน์จากการลบมลทินบาปของพระองค์ ดังนั้น การชำระสถานนมัสการจึงมีความเกี่ยวพันกับการพิจารณาได้สวนซึ่งเป็นพระราชกิจของการพิพากษา

พระราชกิจนี้จะต้องทำให้เสร็จสิ้นก่อนพระคริสต์เสด็จมาเพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะนำบาปแห่งมาเพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน วิวรรณ์ 22:12 {GC 421.3}

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ติดตามแสงสว่างของผู้เผยพระวจนะจะพบว่า เมื่อ 2,300 วันสิ้นสุดในปี ค.ศ. 1844 พระคริสต์ไม่ได้เสด็จกลับมายังโลก แต่พระองค์เสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานภายในสถานนมัสการบนสวรรค์ เพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายแห่งการลบมลทินบาป เพื่อเตรียมการเสด็จกลับมาของพระองค์ {GC 422.1}

เป็นที่ประจักษ์ด้วยว่า ในขณะที่เครื่องถวายบูชาไถ่บาปซึ่งไปยังพระคริสต์ในฐานะเป็นเครื่องบูชา และมหาปุโรหิตเป็นตัวแทนของพระคริสต์ในฐานะผู้ไกลเกลี่ยแพะของอาซาเซลเป็นสัญลักษณ์ของชาตคนผู้เป็นต้นเหตุแห่งบาป ซึ่งในที่สุดแล้วบาปต่างๆ ของผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงจะถูกนำไปไว้บนมัน โดยอาศัยเครื่องบูชาไถ่บาป มหาปุโรหิตเอาบาปออกไปจากสถานนมัสการและนำไปไว้บนแพะของอาซาเซล เมื่อพระคริสต์ทรงลบบาปของประชากรของพระองค์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระโลหิตของพระองค์ออกจากสถานนมัสการในสวรรค์ในวันเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงนำบาปเหล่านั้นไปไว้บนชาตคน ผู้ซึ่งในการดำเนินการพิพากษาจะเป็นผู้ที่ต้องรับโทษในตอนสุดท้าย แพะของอาซาเซลจะถูกนำไปปล่อยยังถิ่นที่ไม่มีผู้คนอาศัย

มันจะไม่หวนกลับมาสู่ชุมชนอิสราเอล
อีกเลย เช่นเดียวกัน ซาตานจะถูกขับไป
จากเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและจาก
ประชากรของพระองค์ตลอดชั่วนิรันดร์

และจะถูกทำลายทิ้งไปพร้อมกับบาปและ
คนบาปทั้งหลายในการทำลายครั้งสุดท้าย
{GC 422.2}

24

อภิสฤทธิสถาน

เรื่องของสถานนมัสการคือกฎูแจไข ความลับของความผิดหวังที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1844 เรื่องนี้เปิดเผยให้เห็นความจริงทั้งระบบซึ่งเชื่อมต่อกันและสอดคล้องกันที่แสดงให้เห็นถึงพระหัตถ์ของพระเจ้า ในการทรงนำขบวนการยิ่งใหญ่ของการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ และที่เปิดเผยให้เห็นถึงจุดยืนรวมถึงหน้าที่ที่ประชากรของพระเจ้าต้องทำในปัจจุบัน เช่นเดียวกับสาวกทั้งหลายของพระเยซูที่ ภายหลังคำคืนอันน่าสะพรึงกลัวของความทุกข์ระทมและความสิ้นหวังแต่ “เมื่อพวกสาวกเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มีความยินดี” ยอห์น 20:20 บัดนี้ผู้ที่เฝ้าคอยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วยความเชื่อก็จะมี ความชื่นชมยินดีเช่นนั้นเหมือนกัน พวกเขาเคยคาดหวังว่าพระองค์จะทรงปรากฏด้วยพระรัศมีเพื่อประทานบำเหน็จให้แก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ในขณะที่พวกเขาผิดหวังพวกเขาก็มองไม่เห็นพระเยซู พวกเขาจำให้พร้อมกับมารีย์ที่หน้าทางเข้าอุโมงค์ฝังศพว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปและข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาไปไว้ที่ไหน” ยอห์น 20:13 แต่บัดนี้ พวกเขามองเห็นพระองค์อีกครั้งหนึ่งในอภิสฤทธิสถาน พระองค์ผู้ทรงเป็นมหาบุโรหิต ผู้กอบปรด้วยพระเมตตาคุณ จะเสด็จมาปรากฏตัวในเร็ววัน ในฐานะกษัตริย์และพระผู้ช่วยของพวกเขา

เขา แสงสว่างจากสถานนมัสการส่องไป ยังอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พวกเขาทราบดีว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาด้วยการจัดเตรียมที่ไม่พลาดพลั้ง แม้ว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนเช่นสาวกแรกคือตัวพวกเขาเองเป็นผู้ที่พลาดในการเข้าใจข่าวสารที่ประกาศ แต่ถึงกระนั้น ข่าวสารเหล่านั้นก็ยังถูกต้องในทุกแง่มุม ด้วยการประกาศข่าวนี้ พวกเขาทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ และงานที่พวกเขาทำไปในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ได้ไร้ประโยชน์ พวกเขา “บังเกิดใหม่เข้าในความหวังที่ยั่งยืน” 1 เปโตร 1:3 และ “ชื่นชมยินดีด้วยความยินดีเป็นล้นพ้นสุดจะพรรณนา” 1 เปโตร 1:8 {GC 423.1}

คำพยากรณ์ทั้งในพระธรรมดาเนียล 8:14 ที่ว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” TKJV และข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ที่ว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” วิวรรณ์ 14:7 นำไปยังพระราชกิจของพระคริสต์ในอภิสฤทธิสถาน เพื่อการพิพากษา พิพากษา และไม่ใช่เพื่อเสด็จมาไถ่ประชากรของพระองค์และทำลายคนชั่ว ความผิดพลาดไม่ได้อยู่ที่การคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์ แต่อยู่ที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด 2,300 วัน ด้วยความ

ผิดพลาดนี้ ผู้เชื่อทั้งหลายต้องประสบกับความผิดหวัง แต่ถึงกระนั้น ทุกเรื่องที่ว่าพยากรณ์ทำนายไว้ล่วงหน้า และทุกเรื่องที่พระคัมภีร์ยืนยันว่าจะต้องเกิด ก็เกิดขึ้นแล้ว ในช่วงเวลาขณะที่พวกเขา กำลังโอดครวญถึงความล้มเหลวของความหวังของพวกเขา เหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ก็เกิดขึ้นจริง และเหตุการณ์นี้จะต้องสำเร็จก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาปรากฏเพื่อประทานบำเหน็จให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ {GC 424.1}

พระคริสต์เสด็จมาแล้ว ไม่ได้มายังโลกตามที่พวกเขาตั้งความหวังไว้ แต่ตามที่แสดงให้เห็นล่วงหน้าในแบบจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์ พระคริสต์เสด็จเข้าไปยังอภิสุทธิสถานของพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ ผู้เผยพระวจนะดาเนียลบรรยายการเสด็จมาครั้งหนึ่งของพระองค์เพื่อไปหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิว่า “ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตเวลากลางคืน นี้แน่ะ มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์” ไม่ได้มายังโลกแต่ “มาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ นั้น มีคนนำท่านมาฝ่าเฉพะพระพักตร์พระองค์” ดาเนียล 7:13 {GC 424.2}

ผู้เผยพระวจนะมาลาตีบอกไว้ล่วงหน้าถึงการเสด็จมาในครั้งนี้เช่นกันว่า “พระยาห์เวห์จอมทัพรัสว่า ‘นี่แน่ะ เราส่งทูตของเราไปเพื่อเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเรา และองค์เจ้านายผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้นจะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน ทูตแห่งพันธสัญญาผู้ซึ่ง

เจ้าพอใจนั้น ดูซี ท่านกำลังมาแล้ว” มาลาตี 3:1 สำหรับประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น พระองค์เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหันอย่างคาดไม่ถึง พวกเขาไม่ได้คอยรับพระองค์ที่นั่น พวกเขาคาดว่าพระองค์จะเสด็จมายังโลกด้วย “เปลวเพลิง... จะลงโทษสนองคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าและคนที่ไม่ดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐเรื่องของพระเยซูเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” 2 เธสะโลนิกา 1:7, 8 {GC 424.3}

แต่คนทั้งหลายยังไม่พร้อมที่จะต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ยังมีงานเตรียมการที่พวกเขาจะต้องทำให้เสร็จแสงสว่างจะทรงโปรดประทานแก่พวกเขา ซึ่งจะนำความคิดของพวกเขาไปยังพระวิหารของพระองค์ที่อยู่ในสวรรค์ และเมื่อโดยความเชื่อพวกเขาติดตามการประกอบพิธีของมหาปุโรหิตเข้าไปในพระวิหารนั้นแล้ว หน้าที่ใหม่จะถูกเปิดเผยให้แก่พวกเขา ข่าวสารอื่นๆ ซึ่งเป็นคำเตือนและคำสอนจะถูกมอบให้แก่คริสตจักร {GC 424.4}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่านปรากฏตัว เพราะว่าท่านเป็นประดุจไฟถลุงแร่ และประดุจสบู่ของช่างซักฟอก ท่านจะนั่งลงอย่างช่างถลุงเงิน และช่างชะล้างเงิน และท่านจะชำระบุตรหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ และถลุงพวกเขาอย่างถลุงทองคำและถลุงเงิน จนกว่าเขาจะนำเครื่องบูชามาถวายแต่พระยาห์เวห์

ด้วยความชอบธรรม” มาลาตี 3:2, 3 เมื่อการอุทธรณ์ของพระคริสต์ในสถานนมัสการเบื้องบนสิ้นสุดลง ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกจะต้องยืนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยปราศจากคนกลาง เสื้อคลุมของพวกเขาจะต้องไม่มีจุดต่างพร้อย อุปนิสัยของพวกเขาจะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์จากบาปด้วยการประพรมของพระโลหิต พวกเขาจะต้องเป็นผู้มีชัยในสงครามการต่อสู้กับความชั่วด้วยพระคุณของพระเจ้าและด้วยความอดสาหัสของพวกเขาเอง ในขณะที่การพิจารณาพิพากษาในสวรรค์กำลังดำเนินก้าวหน้าไปอยู่นั้น ในขณะที่บาปทั้งหลายของผู้เชื่อที่สำนึกผิดกำลังถูกลบออกไปจากสถานนมัสการนั้น ประชากรของพระองค์ในโลกมีงานพิเศษของการชำระให้บริสุทธิ์และการกำจัดบาปทั้ง หน้าที่เหล่านี้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนมากขึ้นในข่าวของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 {GC 425.1}

เมื่อภารกิจนี้ถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้ว บรรดาผู้ติดตามของพระคริสต์จึงจะพร้อมสำหรับการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ “แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระยาห์เวห์ดังในอดีตและดังในปีก่อนๆ” มาลาตี 3:4 แล้วคริสตจักรที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะมารับกลับคืนเมื่อพระองค์เสด็จมานั้นจะเป็น “คริสตจักรบริสุทธิ์...ไม่มีต่างพร้อย รื้อรอยหรือมลทินใด ๆ” เอเฟซัส 5:26, 27 แล้วคริสตจักรนั้นจะเป็น “รุ่งอรุณแจ่มจรัส ดั่งจันทร์เพ็ญกระจ่างจ้าปานตะวัน หน้า

เกรงขามดั่งกองทัพมิชงประจำ” เพลงซาโลมอน 6:10 {GC 425.2}

นอกจากการกล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์แล้ว ผู้เผยพระวจนะมาลาตียังทำนายถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ เป็นการเสด็จมาเพื่อพิพากษา ดังที่จารึกไว้ว่า “แล้วเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อการพิพากษา เราจะเป็นพยานที่รวดเร็วที่กล่าวโทษนักวิทยาศาสตร์ พวกผิดประเวณี ผู้ที่สยดเท็จ ผู้ที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้าง ผู้บีบบังคับแม่ม่ายและลูกกำพร้า ผู้ปลุกไล่คนต่างด้าวให้ไปเสีย และผู้ที่ไม่ยำเกรงเรา” มาลาตี 3:5 ผู้เผยพระวจนะยูดากล่าวถึงเหตุการณ์เดียวกันว่า “นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆ เพื่อทำการพิพากษาทุกคนและเพื่อทำให้คนอธรรมทุกคนสำนึกตัวถึงการอธรรมทุกอย่างที่พวกเขาทำไปตามวิถีทางอธรรมนั้น” ยูดา 14, 15 การเสด็จมานี้และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้ายังพระวิหารของพระองค์เป็นเหตุการณ์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเป็นคนละเหตุการณ์ {GC 425.3}

การเสด็จมาของพระคริสต์ไปยังอภิสุทธิสถานในฐานะมหาบุโรหิตเพื่อชำระสถานนมัสการตามที่กล่าวไว้ในพระธรรมดาเนียล 8:14 การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิตามบันทึกในพระธรรมดาเนียล 7:13 และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ที่ผู้เผยพระวจนะมาลาตีพยากรณ์

ไว้ ทั้งหมดนี้เป็นการบรรยายถึงเหตุการณ์เดียวกัน และเหตุการณ์นี้ก็บรรยายไว้ในเรื่องเจ้าบ่าวมาถึงงานสมรส ในอุปมาสาวพรหมจารีสิบคนที่พระคริสต์ทรงเล่าไว้ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 25 {GC 426.1}

ในช่วงฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 มีเสียงร่ำไห้ประกาศดังขึ้นมาว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” จึงเกิดคนสองกลุ่มขึ้นตามลักษณะของหญิงพรหมจารีมีปัญญาและโง่ คนกลุ่มหนึ่งรอคอยการปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี พวกเขาบากบั่นเตรียมตัวที่จะต้อนรับพระองค์ ส่วนคนอีกกลุ่มหนึ่งเข้าร่วมขบวนการด้วยความกลัวและทำด้วยความหุนหัน พวกเขาพอใจกับทฤษฎีความจริง แต่ขาดพระคุณของพระเจ้า ในอุปมาเมื่อเจ้าบ่าวมา “พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรส” มัทธิว 25:10 จุดนี้ทำให้เรามองเห็นว่าการมาของเจ้าบ่าวจะเกิดขึ้นก่อนงานสมรส พิธีสมรสหมายถึง พระคริสต์ได้รับอาณาจักรของพระองค์ กรุงเยรูซาเล็มใหม่คือนครบริสุทธีซึ่งเป็นเมืองหลวงและเป็นตัวแทนของอาณาจักรนั้นจะถูกเรียกว่า “เจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก” ทูตสวรรค์บอกยอห์นว่า “มานี่ซิ เราจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก” ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า “ท่านนำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธีคือเยรูซาเล็มซึ่งลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า” วิวรรณ์

21:9, 10 จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเจ้าสาวในที่นี้หมายถึงเมืองบริสุทธี และหญิงพรหมจารีที่ออกไปต้อนรับเจ้าบ่าวเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักร พระธรรมวิวรรณ์เรียกประชากรของพระเจ้าว่าเป็นแขกเรียกเชิญในงานเลี้ยงสมรส วิวรรณ์ 19:9 หากประชากรของพระเจ้าเป็นแขกของงานแล้ว พวกเขาจะมีสัญลักษณ์เป็นเจ้าสาวไม่ได้ ดังที่พระธรรมดาเนียลกล่าวไว้ว่า พระคริสต์จะรับ “ราชอาณาจักร ตักดีศรี กับราชอาณาจักร” จากผู้เจริญด้วยวิญญูติในสวรรค์ พระองค์จะทรงต้อนรับกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรของพระองค์ที่ “เตรียมพร้อมเหมือนอย่างเจ้าสาวที่แต่งตัวไว้สำหรับสามี” ดาเนียล 7:14 วิวรรณ์ 21:2 เมื่อพระองค์ทรงรับอาณาจักรแล้ว พระองค์จะเสด็จมาด้วยพระรัศมีเป็น “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย” วิวรรณ์ 19:16 เพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ผู้ที่จะ “ร่วมงานเลี้ยงกับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ” ที่โต๊ะของพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์ (มัทธิว 8:11 ลูกา 22:30) เพื่อมีส่วนในงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก {GC 426.2}

การร้องประกาศว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 ทำให้คนนับพันคาดหวังว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาในทันที เจ้าบ่าวเสด็จมาจริงตามเวลาที่กำหนดไว้ แต่ไม่ได้เสด็จมายังโลกตามที่พวกเขาคาดหวัง แต่เสด็จไปยัง

ผู้เจริญด้วยวิญญูในสวรรค์ ไปยังงานสมรส เข้าสู่งานเลี้ยงในอาณาจักรของพระองค์ “พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด” มัทธิว 25:10 พวกเขาไม่ได้เข้าร่วมงานสมรสด้วยตนเองเพราะงานนี้เกิดขึ้นในสวรรค์ในขณะที่พวกเขายังคงอยู่ในโลกนี้ ผู้ติดตามพระคริสต์จะ “คอยรับนายของตนเมื่อนายจะกลับมาจากงานสมรส” ลูคา 12:36 แต่พวกเขาจะต้องเข้าใจพระราชกิจของพระองค์และติดตามพระองค์ด้วยความเชื่อในขณะที่พระองค์เสด็จเข้าไปเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ในแง่หนึ่งแหละจึงถูกกล่าวได้ว่าพวกเขาได้เข้าไปร่วมในงานสมรส {GC 427.1}

ในอุปมา เฉพาะผู้ที่มีน้ำมันในภาชนะร่วมกับในตะเกียงเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่เข้าไปในงานสมรสได้ คนเหล่านั้นที่รู้ความจริงจากพระคัมภีร์จะต้องมีพระวิญญาณและพระคุณของพระเจ้า และผู้ที่รอคอยด้วยความอดทนในคำคืนของการทดลองที่ขมขื่นและได้ค้นคว้าศึกษาพระคัมภีร์เพื่อหาแสงสว่างที่ชัดแจ้งยิ่งขึ้น พวกเขาเหล่านี้จะให้เห็นความจริงเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์และการเปลี่ยนแปลงการประกอบพิธีของพระผู้ช่วยให้รอด และโดยความเชื่อพวกเขาจึงติดตามพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์เข้าไปในสถานนมัสการเบื้องบน และทุกคนที่ยอมรับคำพยานของพระคัมภีร์ในความจริงเรื่องเดียวกันนี้ ก็กำลังติดตามพระคริสต์ด้วยความเชื่อในขณะที่พระองค์

เสด็จเข้าไปเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เพื่อประกอบพระราชกิจสุดท้ายของการทรงเป็นคนกลางและรับอาณาจักรของพระองค์เมื่อพระราชกิจนี้สิ้นสุดลง สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ถูกแสดงเป็นเครื่องหมายด้วยการเข้าร่วมงานสมรส {GC 427.2}

อุปมาในพระธรรมมัทธิวมที่ 22 ใช้สัญลักษณ์ของงานสมรสเดียวกันนี้และเสนอให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการพิจารณาพิพากษาจะต้องเกิดขึ้นก่อนงานสมรส ก่อนที่งานสมรสจะเริ่มขึ้นนั้น กษัตริย์เสด็จมาทอดพระเนตรแขกรับเชิญ เพื่อดูว่าทุกคนสวมเสื้อสำหรับงานอภิเษกสมรสหรือไม่ ซึ่งเป็นเสื้อคลุมของอุปนิสัยอันไร้อำนาจที่ได้ผ่านการชำระล้างและทำให้ชาวสะอาดโดยพระโลหิตของพระเมษโปดก มัทธิว 22:11 วิวรณ 7:14 เมื่อพบผู้ที่บกพร่อง ก็จะขับผู้นั้นออกไป แต่ทุกคนที่ผ่านการตรวจสอบแล้วพบว่าสวมใส่เสื้อสำหรับงานอภิเษกสมรสก็จะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าและสมควรมีส่วนร่วมในอาณาจักรของพระองค์และมีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ พระราชกิจของการตรวจสอบอุปนิสัยเพื่อดูว่าผู้ใดเตรียมพร้อมสำหรับอาณาจักรของพระองค์คือการพิจารณาพิพากษาซึ่งเป็นพระราชกิจช่วงปิดท้ายของงานในสถานนมัสการเบื้องบน {GC 428.1}

เมื่อพระราชกิจแห่งการพิจารณาได้สวนสิ้นสุดลง เมื่อทุกคนในทุกยุคที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ผ่านการตรวจสอบและตัดสินแล้ว และเมื่อถึงเวลา

นั้น เวลาแห่งพระกรุณาของคุณจึงจะสิ้นสุดลง แล้วประตูแห่งพระกรุณาจะปิดลง ดังนั้น ด้วยคำพูดสั้นๆ ที่ว่า “พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรสแล้วประตูก็ปิด” จึงเป็นการนำพวกเราไปยังการประกอบพิธีขั้นสุดท้ายของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คือไปยังเวลาเมื่อพระราชกิจยิ่งใหญ่เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจะเสร็จสมบูรณ์ {GC 428.2}

ในพิธีของสถานนมัสการในโลกนี้ตั้งที่เรามองเห็นแล้วว่าเป็นภาพร่างรูปแบบของพิธีในสวรรค์ เมื่อมหาบุรุษโรดเข้าไปยังอภิสุทธิสถานในวันลบมลทินบาปนั้น การประกอบพิธีในห้องแรกได้เสร็จสิ้นลงแล้ว พระเจ้าทรงบัญชาว่า “อย่าให้มีคนอยู่ในเต็นท์นี้ตราบเมื่ออาโรนเข้าไปลบมลทินในอภิสุทธิสถาน จนกว่าเขาจะออกมา” เลวีนิติ 16:17 ดังนั้น เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อประกอบพระราชกิจของการลบมลทินบาปให้เสร็จสิ้นนั้น พระองค์ได้สิ้นสุดการประกอบพิธีของพระองค์ในห้องแรกแล้ว เว้นเสียแต่การประกอบพิธีในห้องแรกยุติลงแล้วเท่านั้น การประกอบพิธีในห้องที่สองจึงเริ่มต้นขึ้น ในพิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์นั้น เมื่อมหาบุรุษโรดออกจากวิสุทธิสถานในวันลบมลทินบาป เขาเข้าไปข้างในยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อถวายเลือดซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อคนอิสราเอลทั้งหลายที่กลับใจจากบาปของตนเองอย่างจริงจัง เพราะเหตุนี้ พระคริสต์ทรงทำพระราชกิจของพระองค์ในฐานะผู้

อุทธรณ์ของเราสำเร็จไปส่วนหนึ่งเท่านั้น จึงทรงเข้าไปเพื่อทำพระราชกิจอีกส่วนหนึ่ง และพระองค์ยังทรงวิงวอนต่อพระบิดาเพื่อคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง {GC 428.3}

ในปี ค.ศ. 1844 ชาวแอดเวนตีส์ไม่เข้าใจเนื้อหาของเรื่องนี้ เมื่อเวลาที่พวกเขาคาดว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็ยังคงเชื่อว่าการเสด็จมาของพระองค์นั้นจะเกิดขึ้นอีกไม่นาน พวกเขาถือว่าพวกเขามาถึงวิกฤตที่สำคัญและเชื่อว่าพระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะผู้อุทธรณ์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ยุติลงแล้ว สำหรับพวกเขาแล้ว พระคัมภีร์ดูเหมือนจะสอนว่าเวลาแห่งพระกรุณาของคุณสำหรับมนุษย์จะปิดลงช่วงสั้นๆ ก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาจริงในหมู่เมฆของท้องฟ้า สิ่งนี้ดูเหมือนจะเป็นหลักฐานจากพระคัมภีร์เหล่านั้นซึ่งชี้ไปยังเวลาเมื่อมนุษย์จะแสวงหา เคาะ และร้องเรียกที่ประตูแห่งพระกรุณา แต่ประตูนั้นจะไม่เปิดให้แก่พวกเขา และมันจึงมีคำถามเกิดขึ้นกับพวกเขาว่า วันเวลาที่พวกเขาได้กำหนดรอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์อาจจะไม่ใช่จุดเริ่มต้นของช่วงเวลานี้ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นทันทีทันใดก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ เมื่อพวกเขาประกาศเตือนเรื่องการพิพากษาที่ใกล้เข้ามาแล้ว พวกเขาคิดว่าหน้าที่ที่ต้องทำให้กับโลกนี้เสร็จสิ้นไปแล้ว และพวกเขาจึงหลุดพ้นจากภาวะที่ต้องช่วยจิตวิญญาณอื่นให้รอดพ้นจากบาป ใน

เวลาเดียวกันความหยิ่งโสมและการดูหมิ่นเยาะเย้ยของคนที่ไม่ใช่พระเจ้าดูจะเป็นอีกหลักฐานหนึ่งที่แสดงว่าพระวิมูถญาณของพระเจ้าถูกเพิกถอนไปจากผู้ที่ปฏิเสธรพระเมตตาคุณของพระองค์ เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ล้วนยืนยันความเชื่อของพวกเขาว่าเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าสิ้นสุดลงแล้ว หรือตามที่พวกเขาพูดกันว่า “ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณได้ปิดไปแล้ว” {GC 429.1}

แต่แสงสว่างที่ชัดเจนเพิ่มขึ้นได้มาพร้อมกับการศึกษาเจาะลึกเรื่องสถานนมัสการ บัดนี้ พวกเขามองเห็นแล้วว่าพวกเขาถูกต้องที่เชื่อว่าจุดสิ้นสุดของ 2,300 วันในปี ค.ศ. 1844 นั้นเป็นจุดที่ซื่อบอกถึงวิกฤตสำคัญ ถึงแม้มันจะเป็นความจริงว่าประตูแห่งความหวังและความเมตตาที่มนุษย์ใช้เข้าหาพระเจ้ามาเป็นเวลาหนึ่งพันแปดร้อยปีนั้นถูกปิดลงแล้ว แต่ประตูอีกบานหนึ่งได้ถูกเปิดออกและการอภัยบาปได้ถูกยื่นให้แก่มนุษย์โดยผ่านการอุทธรณ์ของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน พระราชกิจส่วนหนึ่งของพระคริสต์สิ้นสุดลงเพียงเพื่อเปิดทางให้อีกพระราชกิจหนึ่งยังคงมี “ประตูที่เปิด” อยู่เพื่อเข้าสู่สถานนมัสการในสวรรค์ซึ่งพระคริสต์กำลังปฏิบัติพระราชกิจเพื่อคนบาป {GC 429.2}

บัดนี้ เรามองเห็นพระดำรัสของพระคริสต์ในพระธรรมวิวรณ์ที่ตรัสกับคริสตจักรในเวลาปัจจุบันนี้ว่า “พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้ทรงสัตย์จริง ผู้ทรงมีลูกกัญญาแจของดาววิดิ ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีใครปิดได้ ผู้ทรงปิด

แล้วจะไม่มีใครเปิดได้นั้นตรัสตั้งนี้ว่า ‘เรา รู้จักความประพฤติของเจ้า ที่แน่ะ เราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครสามารถปิดได้’” วิวรณ์ 3:7, 8 {GC 430.1}

เฉพาะคนเหล่านั้นที่ติดตามพระเยซู โดยความเชื่อในพระราชกิจยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปจึงจะได้รับประโยชน์ของพระราชกิจการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ที่ทรงทำเพื่อพวกเขา ในขณะที่ผู้ปฏิเสธแสงสว่างซึ่งนำให้เห็นพระราชกิจแห่งการรับใช้จะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆเลย ชาวียิวที่ปฏิเสธความสว่างที่พระคริสต์ประทานให้เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งแรกและไม่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกนั้น ไม่อาจได้รับการอภัยผ่านทางพระองค์ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์และทรงเข้าไปยังสถานนมัสการในสวรรค์พร้อมด้วยพระโลหิตของพระองค์เพื่อหลังพระพรของการทรงเป็นคนกลางให้แก่สาวกทั้งหลายของพระองค์นั้น ชาวียิวยังคงอยู่ในความมืดสนิทด้วยการถวายนามต่าง ๆ และเครื่องบูชาอื่น ๆ ที่ไร้ประโยชน์ต่อไป การประกอบพิธีในพิธีจำลองต่างๆ และเงาต่างๆ ได้ยุติไปแล้ว ประตูบานนั้นซึ่งเมื่อก่อนมนุษย์เคยใช้เพื่อเข้าหาพระเจ้านั้น ไม่ได้ถูกเปิดไว้อีกต่อไปแล้ว ชาวียิวปฏิเสธที่จะแสวงหาพระองค์ด้วยวิธีเดียวที่จะไปถึงพระองค์ได้ คือผ่านทางพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการบนสวรรค์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้สื่อสารสัมพันธ์กับ

พระเจ้า สำหรับพวกเขาแล้ว ประตูปานนั้นถูกปิดไป พวกเขาไม่มีความรู้เรื่องพระคริสต์ว่าทรงเป็นเครื่องบูชาแท้จริงและทรงเป็นคนกลางเพียงผู้เดียวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ได้รับประโยชน์ของการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ {GC 430.2}

สภาพของชาวยิวที่ไม่เชื่อแสดงให้เห็นสภาพความไม่ใส่ใจและความไม่เชื่อที่ปรากฏอยู่ท่ามกลางผู้ที่อ้างว่าตนเป็นคริสเตียน พวกเขาตั้งใจไม่ยอมรับพระราชกิจของมหาปุโรหิตผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณของเรา ในพิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์ เมื่อมหาปุโรหิตเข้าไปยังอภิสุทธิสถาน ชนชาติอิสราเอลทุกคนจะต้องเข้ามาชุมนุมกันรอบพระวิหารและถ่อมใจลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยความเคร่งขรึมที่สุด เพื่อรับการอภัยจากบาป และไม่ถูกขับเป้ออกจากชุมนุมชน เป็นเรื่องที่สำคัญมากยิ่งขึ้นเพียงไรสำหรับช่วงเวลาแห่งการลบมลทินบาปแท้จริงที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ ที่เราจะต้องเข้าใจพระราชกิจของมหาปุโรหิตของเราและรู้ว่าหน้าที่ใดที่ทรงต้องการให้เราทำ {GC 430.3}

มนุษย์หลุดพ้นจากการลงโทษไม่ได้ หากเขาปฏิบัติเสียแต่ตอนที่พระเจ้าประทานให้ด้วยความเมตตา ข้าราชการเตือนจากสวรรค์ส่งมายังโลกในสมัยของโนอาห์ และความรอดของพวกเขาขึ้นกับวิธีที่พวกเขาตอบสนองต่อข่าวสารนั้น เนื่องจากพวกเขาปฏิบัติเสียแต่ตอน พระวิญญาณของ

พระเจ้าจึงถอนไปจากชาติพันธุ์มนุษย์ที่บาปชั่ว และพวกเขาพินาศไปกับน้ำที่ท่วมโลก ในสมัยของอับราฮัม พระเมตตาคุณหยุดที่จะอ้อนวอนคนผิดของเมืองโสโดม และคนทั้งหมดนอกจากโลทพร้อมภรรยาและบุตรสาวสองคนถูกไฟที่ส่งมาจากสวรรค์เผาจนหมดสิ้น ในสมัยของพระคริสต์ก็เช่นกัน พระบุตรของพระเจ้าทรงประกาศต่อชาวยิวที่ไม่เชื่อของยุคนั้นว่า “นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งให้ร้างเปล่า” มัทธิว 23:38 เมื่อมองต่อไปยังยุคสุดท้าย พระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยอำนาจที่ไม่จำกัดองค์เดียวกันนี้ทรงประกาศถึงความ “พินาศ เพราะเขาไม่ได้รับความจริงเพื่อจะรอดได้ เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความล่มหลงมาถึงพวกเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพื่อทุกคนที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรมจะถูกพิพากษา” 2 เธสะโลนิกา 2:10-12 เมื่อพวกเขาปฏิบัติเสียคำสอนจากพระวจนะของพระเจ้า พระองค์จึงทรงถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปและปล่อยให้พวกเขาตกอยู่กับการหลอกลวงที่พวกเขารัก {GC 431.1}

แต่พระคริสต์ยังคงทรงอุทธรณ์เพื่อมนุษย์ และยังประทานแสงสว่างให้แก่ผู้ที่แสวงหา ถึงแม้ว่าในช่วงแรกผู้ที่รอดอยู่จากการกลับมาของพระคริสต์จะไม่เข้าใจเรื่องนี้ ต่อมาภายหลังก็ได้รับความกระจ่างเมื่อพระคัมภีร์ได้อธิบายจุดยืนที่แท้จริงของพวกเขาออกมาให้พวกเขาเข้าใจ {GC 431.2}

ช่วงเวลา ค.ศ.1844 ผ่านพ้นไปแล้ว

เวลาแห่งความทุกข์ยากยิ่งใหญ่มายังผู้ที่ยังคงยึดความเชื่อในเรื่องของการเสด็จกลับมา มีอยู่เพียงเรื่องเดียวที่ยังคงปลอบใจให้พวกเขายึดความจริงอย่างมั่นคงไว้ คือ แสงสว่างที่ส่องนำความคิดของพวกเขาไปยังสถานนมัสการเบื้องบน บางคนละทิ้งความเชื่อเรื่องการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์และให้เหตุผลว่าอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่กับขบวนการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นมาจากตัวแทนของมนุษย์หรือไม่ก็มาจากซาตาน คนอีกกลุ่มหนึ่งยึดไว้อย่างแน่นอนว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาผ่านพ้นเหตุการณ์ในอดีต และขณะที่พวกเขา รอ

คอยและเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น พวกเขามองเห็นมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ของพวกเขาเสด็จเข้าสู่พระราชกิจของการประกอบพิธีอีกพิธีหนึ่ง และพวกเขาติดตามพระองค์เข้าไปโดยความเชื่อ พวกเขารับการทรงนำให้เห็นพันธกิจในช่วงท้ายของคริสตจักร พวกเขาจึงเข้าใจข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองได้ดียิ่งขึ้น และพร้อมที่จะรับและประกาศให้โลกรู้ถึงคำเตือนอันน่าสะพรึงกลัวของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 {GC 431.3}

25

พระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้

“พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก และหีบพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏในพระวิหารนั้น” วิวรณ์ 11:19 หีบพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ในอภิสุทธิสถานซึ่งเป็นห้องที่สองของสถานนมัสการในการประกอบพิธีของพลับพลานโลก ซึ่ง “เป็นแต่แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์” ฮีบรู 8:5 นั้น ห้องอภิสุทธิสถานนี้จะถูกเปิดออกเฉพาะในวันยิ่งใหญ่แห่งการลบลมทินบาปเท่านั้นเพื่อชำระสถานนมัสการ ด้วยเหตุนี้ การประกาศว่าพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เปิดออกและมองเห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์ จึงชี้บอกให้ทราบว่ อภิสุทธิสถานของสถานนมัสการในสวรรค์ถูกเปิดออกในปี ค.ศ. 1844 ในขณะที่พระคริสต์เสด็จเข้าไปในนั้นเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของการลบลมทินบาปให้เสร็จสิ้น บรรดาผู้ที่ติดตามมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเขาเข้าไปด้วยความเชื่อในขณะที่พระองค์เสด็จเข้าไปปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในอภิสุทธิสถานจะมองเห็นหีบพันธสัญญาในขณะที่พวกเขาศึกษาหัวข้อเรื่องสถานนมัสการ พวกเขาจึงได้มาถึงจุดที่เข้าใจถึงการเปลี่ยนพระราชกิจของพระผู้ช่วยให้รอด และพวกเขาได้มองเห็นว่าบัดนี้พระองค์ทรงปฏิบัติกิจอยู่เบื้องหน้าหีบของพระเจ้า กำลังทรงวิงวอนเพื่อคนบาป

ทั้งหลายด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง {GC 433.1}

หีบที่อยู่ในพลับพลานโลกมีศิลาสองแผ่นจารึกคำสั่งของธรรมบัญญัติของพระเจ้า หีบเป็นแต่เพียงภาชนะรองรับแผ่นพระบัญญัติ และการที่มีธรรมบัญญัติของพระเจ้าปรากฏอยู่ทำให้หีบนี้มีคุณค่าและศักดิ์สิทธิ์ เมื่อพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เปิดออกจึงทำให้มองเห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์ ภายในอภิสุทธิสถานของสถานนมัสการบนสวรรค์ พระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการเชิดชูขึ้นไว้อย่างศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระบัญญัติที่พระเจ้าตรัสไว้เองท่ามกลางเสียงฟ้าร้องที่ภูเขาซีนายและทรงจารึกไว้ลงบนแผ่นศิลาด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์เอง {GC 433.2}

พระบัญญัติของพระเจ้าภายในสถานนมัสการในสวรรค์เป็นต้นฉบับที่ยิ่งใหญ่ซึ่งมีบัญญัติที่จารึกไว้บนแผ่นศิลาและที่โมเสสบันทึกไว้ในหนังสือพระคัมภีร์ 5 เล่มแรกเป็นสำเนาที่ไม่ผิดเพี้ยน ผู้ที่เข้าถึงสาระสำคัญนี้จึงจะมองเห็นลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ของธรรมบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาเข้าใจอย่างถ่องแท้อย่างไม่เคยเข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่ตรัสไว้ว่า “จนกว่าฟ้าและดินจะล่องไป แม้อัศจรรย์ที่เล็กที่สุด หรือขีด ขีด

หนึ่ง ก็จะไม่มีความสุขไปจาก**ธรรมเนียมปฏิบัติ**”
 มัทธิว 5:18 พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่ง
 เปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์และเป็น
 สำเนาพระลักษณะของพระองค์จะต้อง
 ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เพื่อเป็น **“สักขีพยาน**
อันสัตย์ซื่อในท้องฟ้า” สดุดี 89:37 TKJV
 ไม่มีพระบัญญัติข้อใดที่ถูกยกเลิกไป ไม่มี
 อักษรตัวหนึ่งหรือขีด ขีดหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงไป
 ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า **“พระ**
วณะของพระองค์ตั้งมั่นคงในสวรรค์” **“ข้อ**
บังคับทั้งสิ้นของพระองค์ก็ไวใจได้ ข้อ
บังคับเหล่านั้นได้ทรงสถาปนาไว้เป็นนิรันดร์
นิรันดร์” สดุดี 119:89; 111:7, 8 {GC
 434.1}

ตรงใจกลางของพระบัญญัติสิบประการ
 คือพระบัญญัติข้อที่สี่ตามที่ประกาศไว้
 ตั้งแต่แรกว่า **“จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็น**
วันบริสุทธิ์ จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้า
หกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่
พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นห้าม
ทำงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย
บุตรหญิงของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า
หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือคนต่างด้าว
ที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพราะ
ในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและ
แผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่
เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะ
ฉะนั้นพระยาห์เวห์ทรงอวยพรวันสะบาโต
และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์”
 อพยพ 20:8-11 {GC 434.2}

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงดล
 บันดาลนักศึกษาพระคำของพระองค์ให้

เกิดความประทับใจ ทำให้พวกเขาสำนึก
 ว่าได้ล่วงละเมิดบัญญัติข้อนี้อย่างไม่รู้ตัว
 ด้วยการละเลยวันพักผ่อนของพระเจ้าผู้สร้าง
 พวกเขาเริ่มตรวจสอบหาเหตุผลต่างๆ ของ
 การถือรักษาวันที่หนึ่งของสัปดาห์แทน
 วันที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ให้เป็นวันบริสุทธิ์
 พวกเขาไม่พบหลักฐานในพระคัมภีร์ที่
 กล่าวว่าพระบัญญัติข้อที่สี่ถูกลบล้างไปหรือ
 วันสะบาโตเปลี่ยนแปลงไป พระพรที่ทรง
 ตั้งให้วันที่เจ็ดเป็นวันบริสุทธิ์ตั้งแต่แรกนั้น
 ยังไม่เคยถูกยกเลิกไป พวกเขาตั้งใจ
 แสวงหาเพื่อเรียนรู้และทำตามนำพระทัย
 ของพระเจ้าด้วยความจริงใจ บัดนี้เมื่อ
 พวกเขามองเห็นว่าตนเองล่วงละเมิด
 พระบัญญัติของพระองค์ จิตใจของพวกเข
 เขาจึงเต็มล้นด้วยความโศกเศร้า และเพื่อ
 แสดงความภักดีต่อพระองค์ พวกเขาจึง
 ถือรักษาวันสะบาโตของพระเจ้าให้บริสุทธิ์
 ตักดีสิทธิ์ {GC 434.3}

พวกเขาต้องใช้ความพยายามอย่าง
 มากและอย่างจริงจังเพื่อเปลี่ยนแปลงความ
 เชื่อของตน ไม่มีใครจะมองไม่เห็นหาก
 สถานนมัสการบนโลกนี้เป็นภาพเหมือน
 หรือสำเนาของสถานนมัสการบนสวรรค์
 ธรรมเนียมปฏิบัติที่อยู่ในหีบบนโลกก็เป็น
 สำเนาที่ถูกต้องแม่นยำของพระบัญญัติใน
 หีบของสวรรค์ด้วย และการยอมรับความ
 จริงเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์ก็มีความ
 สัมพันธ์กับการยอมรับข้อกำหนดต่างๆ
 ในพระบัญญัติของพระเจ้ารวมถึงหน้าที่ที่
 เขามีต่อวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่
 สี่ นี่คือการกลับของการต่อต้านอย่าง

ขมขื่นและมุงมั่นที่มีต่อการอธิบายอย่าง สอดคล้องกันของพระคัมภีร์ที่เผยถึงพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการบนสวรรค์ มนุษย์หาทางปิดประตูที่พระเจ้าทรงเปิดไว้และเปิดประตูที่พระองค์ทรงปิดไปแล้ว แต่พระองค์ “ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีใครปิดได้ ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีใครเปิดได้” ตรัสว่า “เรารู้จักความประพฤติของเจ้า นี้แน่ เราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้” วิวรณ์ 3:7, 8 พระคริสต์ทรงเปิดประตูหรืออีกนัยหนึ่งทรงประกอบพิธีของอภิสุทธิสถานแล้ว แสงสว่างกำลังส่องออกมาจากประตูบานนั้นที่เปิดอยู่ของสถานนมัสการในสวรรค์และเปิดให้เห็นถึงพระบัญญัติข้อที่สี่ว่ายังเป็นส่วนหนึ่งในธรรมบัญญัติที่บรรจุอยู่ในอภิสุทธิสถานนั้น สิ่งที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้แล้ว ไม่มีมนุษย์คนใดจะทำให้ล้มคว่ำลงไปได้ {GC 435.1}

ผู้ที่ยอมรับแสงสว่างเรื่องของการเป็นผู้ไกลเกลี่ยของพระคริสต์และความยั่งยืนของธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะพบว่า สิ่งเหล่านี้คือความจริงที่พระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 บันทึกไว้ ชาวสารต่าง ๆ ในบทนี้ประกอบด้วยคำเตือนสามประการ (โปรดดูภาคผนวก) เพื่อเตรียมผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า คำประกาศที่ว่า “ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษา” ซึ่งไปยังพระราชกิจช่วงปิดท้ายของพระคริสต์เพื่อความรอดของมนุษย์ เป็นการประกาศข่าวแห่งความจริงที่จะต้อง

เผยแพร่วางจนกระทั่งการอุทธรณ์ของพระผู้ช่วยให้รอดจะยุติลง และพระองค์จะเสด็จกลับมายังโลกเพื่อรับคนทั้งหลายให้ไปอยู่กับพระองค์ การพิพากษาที่เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1844 จะต้องดำเนินต่อไปจนกระทั่งคดีทุกรายของทุกคนที่ยังมีชีวิตและของคนที่ตายไปแล้วจะถูกตัดสิน ดังนั้น การพิจารณาจึงจะดำเนินต่อไปจนถึงเวลาที่ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณของมนุษย์จะปิดลง ในการเตรียมมนุษย์ให้พร้อมเพื่อที่จะยืนขึ้นในวันพิพากษาได้นั้น ชาวสารนี้บัญชาพวกเขาให้ “เกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์” “จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” ผลของการรับข่าวสารเหล่านี้ได้ถูกบรรยายไว้ด้วยถ้อยคำที่ว่า นี่แหละ “คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู” ในการที่จะเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการพิพากษา มนุษย์จำเป็นต้องถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า พระบัญญัติฉบับนั้นจะเป็นมาตรฐานของอุปนิสัยสำหรับการพิพากษา อัครทูตเปาโลประกาศว่า “พวกที่มีธรรมบัญญัติและทำบาป ก็จะต้องถูกพิพากษาตามธรรมบัญญัติ...ในวันที่พระเจ้าทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์” และเขายังบอกต่อไปอีกว่า “คนที่ประพฤติตามธรรมบัญญัติต่างหากที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม” โรม 2:12-16 ในการที่จะถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้นั้นจำเป็นต้องมีความเชื่อ เพราะเมื่อ

“ไม่มีความเชื่อแล้วจะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย” และ “การกระทำใดๆ ที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น” ฮีบรู 11:6 โรม 14:23 {GC 435.2}

ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศเรียกให้มนุษย์ “เกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์” และให้ “นมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลก” การจะปฏิบัติได้ตามนี้ พวกเขาจะต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ นักปราชญ์กล่าวไว้ว่า “จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์” ปัญญาจารย์ 12:13 TKJV เมื่อปราศจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว ไม่มีการนมัสการใดที่พระเจ้าจะทรงพอพระทัย “เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์” “ผู้ใดไม่ฟังธรรมบัญญัติ แม้คำอธิษฐานของเขาก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน” 1 ยอห์น 5:3 สุภาพษิต 28:9 {GC 436.1}

หน้าที่การนมัสการพระเจ้าอยู่บนพื้นฐานความจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและสิ่งมีชีวิตทั้งปวงเกิดขึ้นมาได้ก็เพราะพระองค์ และไม่ว่าที่ใดในพระคัมภีร์เมื่อพระองค์ทรงอ้างสิทธิของพระองค์ให้มนุษย์ถวายความเคารพและนมัสการเหนือพระทั้งปวงของคนต่างชาติแล้ว จะมีหลักฐานอ้างถึงอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ร่วมด้วย “พระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์” สดุดี

96:5 “องค์บริสุทธิ์ตรัสว่า ‘พวกเจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใด และมีใครที่เสมอเหมือนเรา จงเงยตาของพวกท่านขึ้น ใครสร้างสิ่งเหล่านี้?’” “พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ (พระองค์คือพระเจ้า) ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้...ตรัสตั้งนี้ว่า เราคือยาห์เวห์และไม่มีอื่นอีก” อีสยาห์ 40:25, 26; 45:18 ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “จงรู้เถิดว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า คือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลาย และเราก็คือของพระองค์” “มาเถิด ให้เรานมัสการและกราบลง ให้เราคุกเข่าลง เฉพาะพระพักตร์ของพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเรา” สดุดี 100:3; 95:6 และชาวสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ที่นมัสการพระเจ้าบอกเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงถวายนมัสการพระองค์ “องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับพระสิริ พระเกียรติและฤทธานุภาพ เพราะว่าพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง” วิวรณ์ 4:11 {GC 436.2}

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 มนุษย์ถูกร้องเรียกให้กราบนมัสการพระผู้สร้าง และคำเผยพระวจนะนี้ทำให้มองเห็นถึงคนกลุ่มหนึ่งที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า อันเนื่องมาจากผลของการประกาศข่าวสารสามประการนี้ หนึ่งในพระบัญญัติเหล่านี้เน้นอย่างเฉพาะเจาะจงไปยังพระเจ้าว่าทรงเป็นพระผู้สร้าง พระบัญญัติข้อที่สี่ประกาศว่า “วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า...เพราะในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและ

แผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่
เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะ
ฉะนั้นพระยาห์เวห์ทรงอวยพรวันสะบาโต
และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์” อพยพ
20:10, 11 พระยาห์เวห์ยังตรัสต่อไปอีก
ถึงเรื่องของวันสะบาโตไว้ว่า วันนั้น “เป็น
หมายสำคัญ...เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระ
ยาห์เวห์เป็นพระเจ้าของเจ้า” เอเสเคียล
20:20 และพระองค์ทรงให้เหตุผลว่า “ใน
หกวันพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
และแผ่นดินโลก แต่ในวันที่เจ็ดทรงหยุด
พัก และหย่อนพระทัย” อพยพ 31:17
{GC 437.1}

“ความสำคัญของวันสะบาโตในการ
เป็นอนุสรณ์ของการสร้างโลกนั้นก็เพื่อคง
รักษาเหตุผลที่แท้จริงตลอดไปว่าทำไมถึง
ต้องถวายการนมัสการแด่พระเจ้า” นั่นคือ
เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและ
เราเป็นผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง “ด้วยเหตุนี้
วันสะบาโตจึงเป็นรากฐานเดียวที่แท้จริงของ
การนมัสการพระเจ้า เพราะวันสะบาโต
สอนความจริงยิ่งใหญ่ด้วยวิธีการที่ประทับใจ
ที่สุดและไม่มีคำสอนอื่นใดที่ทำได้เช่น
นี้ รากฐานแท้จริงของการนมัสการพระเจ้า
ไม่ใช่จะต้องเป็นวันที่เจ็ดเท่านั้น แต่การ
นมัสการทั้งหมดนั้นวางอยู่บนพื้นฐาน
ความแตกต่างระหว่างพระเจ้าพระผู้สร้าง
และสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ความ
จริงยิ่งใหญ่นี้จะไม่มียวันล้ำสมัยและลึ้ม
ไม่ได้เป็นอันขาด” J.N. Andrews, History
of the Sabbath บทที่ 27 พระเจ้าทรง
สถาปนาวันสะบาโตไว้ในสวนเอเดนเพื่อ

ให้สมองของมนุษย์จดจำความจริงของ
เรื่องนี้ตลอดไป และนานตราบเท่าที่ความ
จริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของ
เราเป็นเหตุผลที่เราต้องนมัสการพระองค์
ต่อไป ตราบนานเท่าที่วันสะบาโตก็จะ
ยังคงเป็นเครื่องหมายและอนุสรณ์ของ
ความจริงนั้น หากทั่วทั้งจักรวาลถือรักษา
วันสะบาโตแล้ว ความคิดและความรู้สึก
ของมนุษย์จะถูกนำไปยังพระผู้สร้างใน
ฐานะที่ทรงเป็นศูนย์กลางรวมของความเคารพ
และการนมัสการ และจะไม่มีคนกราบไหว้
รูปเคารพ คนไม่เชื่อพระเจ้า หรือคนนอก
ศาสนา การถือรักษาวันสะบาโตจะเป็น
เครื่องหมายแห่งความจงรักภักดีที่มีต่อ
พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ “ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
แผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย”
ข่าวสารที่บัญชาให้มนุษย์นมัสการพระเจ้า
และถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์นั้น
จะเรียกเชิญเป็นพิเศษให้ถือรักษาพระ
บัญญัติข้อที่สี่ {GC 437.2}

ผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของ
พระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระ
เยซูจะแตกต่างจากคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำผิด
และถูกขูดสวรรค์องค์ที่สามเดือนด้วย
ถ้อยคำที่เคร่งขรึมและน่ากลัวว่า “ถ้าใคร
บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับ
เครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่
มือของเขา คนนั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่ง
ความกริ้วของพระเจ้า” วิวรรณ์ 14:9, 10
การจะเข้าใจข่าวสารเรื่องนี้ได้นั้นจำเป็น
ต้องแปลความหมายของสัญลักษณ์
เหล่านี้ให้ถูกต้อง สัตว์ร้าย รูปของมันและ

เครื่องหมายของมันหมายถึงอะไร {GC 438.1}

คำพยากรณ์เรื่องนี้และการใช้สัญลักษณ์เหล่านี้มีอยู่ในพระธรรมวิวรณ์ เริ่มจากบทที่ 12 เมื่อพญานาคคอยทำลายพระคริสต์ในสมัยที่พระองค์ประสูติ พญานาคคือซาตาน (วิวรณ์ 12:9) มันเป็นผู้บงการให้กษัตริย์เฮโรดบัญชาสั่งประหารพระผู้ช่วยให้รอด แต่ตัวแทนเอกของซาตานที่ทำสงครามกับพระคริสต์และประชากรของพระองค์ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่หนึ่งนั้นคืออาณาจักรโรมที่มีลัทธินอกศาสนาเป็นศาสนาที่นิยมนับถือกันอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุนี้ ในขณะที่พญานาคหมายถึงซาตานเป็นหลัก ในอีกแง่หนึ่งแล้วพญานาคเป็นสัญลักษณ์ของอาณาจักรโรมนอกศาสนา นั่นเอง {GC 438.2}

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 (ข้อ 1-10) บรรยายถึงสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งที่ “เหมือนเสือดาว” ที่ “พญานาคให้ฤทธิ์เดช บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น” ชาวโปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่เชื่อว่าสัญลักษณ์นี้หมายถึงระบอบเปปาศี [Papacy ระบอบการปกครองที่มีพระสันตะปาปาเป็นองค์ประมุข] ซึ่งสืบทอดอำนาจและบัลลังก์และสิทธิอำนาจซึ่งครั้งหนึ่งอาณาจักรโรมันในอดีตเคยถือครอง คำบรรยายสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวตัวนี้เปิดเผยไว้ว่า “สัตว์ร้ายนั้นใช้ปากพูดจาใหญ่โตและหมิ่นประมาทพระเจ้า...มันเปิดปากของมันพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าพูดหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์

ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อพวกที่อยู่ในสวรรค์ และทรงอนุญาตให้มันทำสงครามกับบรรดามิชนและชนะพวกเขา และประทานให้มันมีอำนาจเหนือทุกเผ่าทุกชนชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ” คำพยากรณ์นี้มีลักษณะเกือบคล้ายคลึงกับคำพยากรณ์ที่บรรยายเรื่องเขาเล็กของพระธรรมดาเนียลบทที่ 7 ดังนั้นคำพยากรณ์นี้จึงเล็งถึงระบอบเปปาศีอย่างไม่มีข้อสงสัย {GC 439.1}

“ทรงอนุญาตให้มันใช้สิทธิอำนาจทำการสี่สิบสองเดือน” และผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า เขาเห็น “หัวหนึ่งของมันเหมือนอย่างถูกฟันปางตาย” และกล่าวต่อไปอีกว่า “คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นเชลย คนนั้นก็จะเป็นเชลย คนใดที่กำหนดไว้ให้ถูกฆ่าด้วยดาบ คนนั้นก็จะต้องถูกฆ่าด้วยดาบ” วิวรณ์ 13:5, 3, 10 เวลาสี่สิบสองเดือนเป็นระยะเวลาเดียวกันกับ “หนึ่งวาระสองวาระกับครึ่งวาระ” สามปีครึ่งหรือ 1,260 วัน แห่งพระธรรมดาเนียลบทที่ 7 ซึ่งเป็นเวลาที่อำนาจการปกครองของระบอบเปปาศีกดขี่ประชากรของพระเจ้า ตามที่กล่าวถึงในบทก่อนๆ ระยะเวลานี้เริ่มต้นด้วยการเรืองอำนาจของระบอบเปปาศีในปี ค.ศ. 538 และสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 ในช่วงเวลานั้น พระสันตะปาปาถูกกองทัพของประเทศฝรั่งเศสจับไปเป็นเชลย อำนาจของระบอบเปปาศีถูกฟันปางตายและเรื่องนี้ก็เกิดขึ้นจริงตามที่ทำนายไว้ “คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นเชลย คนนั้นก็จะเป็นเชลย” {GC 439.2}

เมื่อมาถึงจุดนี้ มีการแนะนำสัญลักษณ์อีกอันหนึ่งขึ้นมา ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองขาเหมือนลูกแกะและพูดเหมือนอย่างพญานาค” วิวรณ์ 13:11 ทั้งลักษณะการปรากฏตัวและกิริยาท่าทางการขึ้นมาของสัตว์ร้ายตัวนี้แสดงให้เห็นว่าประเทศซึ่งสัญลักษณ์นี้เป็นตัวแทนถึงนั้นแตกต่างจากประเทศเหล่านั้นที่ถูกแสดงด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ก่อนหน้านี้ อาณาจักรยิ่งใหญ่ต่างๆ ที่เคยปกครองโลกถูกนำมาปรากฏให้ผู้เผยพระวจนะดาเนียลเห็นในลักษณะของสัตว์ป่าล่าเหยื่อ พวกมันขึ้นมาเมื่อ “ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น” ดาเนียล 7:2 ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 17 ทูตสวรรค์อธิบายว่า นำหมายถึง “ชนชาติต่างๆ ผู้คนต่างๆ ประชาชาติต่างๆ และภาษาต่างๆ” วิวรณ์ 17:15 ลมเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้ ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ที่ปลุกปั่นทะเลใหญ่หมายถึงภาพเหตุการณ์นำกลัวของการปราบปรามและการปฏิวัติที่อาณาจักรเหล่านี้ใช้เพื่อก้าวขึ้นสู่อำนาจ {GC 439.3}

แต่สัตว์ร้ายที่มีสองขาเหมือนลูกแกะนั้น “ขึ้นมาจากแผ่นดิน” แทนที่มันจะล้มล้างประเทศอื่นๆ เพื่อตั้งตนขึ้น ประเทศที่มีเครื่องหมายเป็นสัตว์ร้ายนี้จะต้องมาในอาณาบริเวณที่ไม่มีผู้ใดครอบครองมาก่อนและเติบโตใหญ่ขึ้นอย่างต่อเนื่องและอย่างสันติ ประเทศนี้จึงไม่ได้เกิดขึ้นมาจากประชาชาติที่อึดและแก่งแย่งชิงดี

กันในโลกเก่าที่มีสัญลักษณ์เป็นทะเลปั่นป่วนของ “ชนชาติต่างๆ ผู้คนต่างๆ ประชาชาติต่างๆ และภาษาต่างๆ” จึงต้องค้นหาประเทศนี้ในทวีปทางฝั่งตะวันตก {GC 440.1}

มีชาติใดในโลกใหม่ที่ขึ้นมาเรื่องอำนาจในปี ค.ศ. 1798 และดูมีลักษณะท่าทางแข็งแกร่งและยิ่งใหญ่และดึงดูดความสนใจของคนทั้งโลก การแปลความหมายของสัญลักษณ์นี้เป็นเรื่องที่ไม่ซับซ้อน มีอยู่ประเทศหนึ่งและเป็นเพียงประเทศเดียวที่มีคุณสมบัติตรงตามคำพยากรณ์นี้ ซึ่งมันชี้ตรงไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างไม่ผิดพลาด ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อนักพูดและนักประวัติศาสตร์บรรยายถึงการขึ้นมาและการเติบโตใหญ่ของประเทศนี้ ความคิดที่เป็นคำพูดเดียวกันกับของผู้เขียนพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ถูกนำมาใช้โดยแทบจะไม่รู้ตัว สัตว์ร้ายนี้ “ขึ้นมาจากแผ่นดิน” คำว่า “ขึ้นมา” ตามผู้แปลนี้มีความหมายว่า “การเจริญเติบโตหรือการงอกออกมาเหมือนต้นไม้” และตามที่เราเห็น ประเทศนี้จะต้องเกิดขึ้นมาในอาณาบริเวณที่ไม่มี การครอบครองมาก่อน มีนักเขียนชื่อดังคนหนึ่งบรรยายถึงการขึ้นมาของประเทศสหรัฐอเมริกาไว้ว่า “เธอปรากฏขึ้นมาอย่างลึกลับจากพื้นที่ว่างเปล่า” และกล่าวอีกว่า “ตั้งเมล็ดพืชที่สงบเงียบ เธอโตขึ้นจนเป็นอาณาจักร” G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old* หน้า 462 ในปี ค.ศ. 1850 นิตยสารของประเทศยุโรปฉบับหนึ่งกล่าวถึงประเทศสหรัฐอเมริกา

ว่าเป็นอาณาจักรอัครจริยซึ่ง “ปรากฏขึ้นมา” “ท่ามกลางความสงบเงียบของโลก และมีอำนาจมากขึ้นและโยโสเพิ่มขึ้นทุกวัน” จากเดอะดับบลินเนชั่น [The Dublin Nation] เอ็ดเวิร์ด เอเวอเร็ตต์กล่าวในปาฐกถาเรื่องการก่อตั้งผู้แสวงบุญฟิลิปปินส์ของประเทศนี้ไว้ว่า “พวกเขามองหาสถานที่เช่นนี้ใช้ใหม่ คือที่ซึ่งสันโดษ ไม่เป็นภัย เพราะไม่เป็นที่รู้จักและปลอดภัยเพราะอยู่ห่างไกล ที่ซึ่งคริสตจักรน้อยแห่งหมู่บ้านเลเดนจะชื่นชมยินดีในเสรีภาพของมโนธรรม จงดูเถิด อาณาบริเวณกว้างใหญ่ไพศาลที่...พวกเขาแบกรงกางเขนเข้าครอบครองอย่างสันติ” คำปาฐกที่ฟิลิปป์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1824 หน้า 11 {GC 440.2}

“มีสองเขาเหมือนลูกแกะ” เขาที่มีลักษณะเหมือนของลูกแกะแสดงถึงความเยาว์วัย ไร้เดียงสา และอ่อนโยน ซึ่งบรรยายลักษณะของประเทศสหรัฐอเมริกาได้อย่างเหมาะสม ตามที่ผู้เผยพระวจนะเห็น “ขึ้นมา” ในปี ค.ศ. 1798 คริสเตียนมากมายที่อพยพไปยังประเทศอเมริกาในช่วงแรกและหาที่หลบภัยจากการกดขี่ของกษัตริย์และการไม่ผ่อนปรนของพวกบาทหลวง พวกเขามุ่งมั่นที่จะสถาปนากิจการปกครองที่ตั้งอยู่บนรากฐานอันกว้างใหญ่ของเสรีภาพทางฝ่ายปกครองของรัฐ กับศาสนา แนวคิดของพวกเขารวมให้เห็นในคำประกาศเอกราชของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเปิดเผยให้เห็นความจริงอันยิ่งใหญ่ว่า “มนุษย์ทุกคนถูกสร้างมา

อย่างเท่าเทียมกัน” และไม่มีสิทธิที่จะโอน “ชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข” ให้แก่ผู้อื่น และรัฐธรรมนูญรับรองให้ประชาชนมีสิทธิปกครองตนเอง ให้เลือกตั้งผู้แทนเพื่อร่างและตรากฎหมายได้ เสรีภาพในการนับถือศาสนาที่ได้รับอนุญาตด้วยเช่นกัน มนุษย์ทุกคนได้รับอนุญาตให้นมัสการพระเจ้าได้ตามที่จิตใต้สำนึกของตนกำหนด แนวทางของสาธารณรัฐนิยมและโปรเตสแตนต์นิยมเป็นหลักการพื้นฐานของประเทศ หลักการเหล่านี้คือเคล็ดลับของอำนาจและความรุ่งเรืองมั่งคั่งของเขา ผู้คนจากทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนที่ถูกกดขี่และถูกเหยียดหยามต่างพากันหันเข้าหาดินแดนนี้ด้วยความสนใจและความหวัง คนนับล้านแสวงหาชายฝั่งทะเลของประเทศนี้จนประเทศสหรัฐอเมริกาก้าวขึ้นไปอยู่ท่ามกลางประเทศที่มีอำนาจมากที่สุดของโลก [คำประกาศเอกราชของประเทศสหรัฐอเมริกา The Declaration of Independence ทำขึ้นวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1776] {GC 441.1}

แต่สัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนั้น “พูดเหมือนอย่างพญานาค มันใช้สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลฉกรรจ์ซึ่งได้รับการรักษาแล้ว...สั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลจากดาบ แต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น” วิวรณ์ 13:11-14

{GC 441.2}

คุณลักษณะของเขาคือเหมือนของลูกแกะและเสียงของพญานาคของสัญลักษณ์นั้นชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอันโดดเด่นระหว่างการประกาศแสดงตัวกับการปฏิบัติของประเทศซึ่งเป็นความหมายของสัญลักษณ์นั้น การ “พูด” ของประเทศนี้คือการกระทำของอำนาจในการตรากฎหมายและอำนาจการปกครองของเธอ ด้วยการกระทำนี้เธอจะนำการหลอกลวงมาสู่หลักการเสรีภาพและสันติภาพเหล่านั้น ซึ่งเป็นพื้นฐานของนโยบายของเธอ คำทำนายที่ว่า เธอจะพูดจา “อย่างพญานาค” และ “ใช้สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรก” ได้ทำนายไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนถึงพัฒนาการของจิตใจที่ไม่ยอมประนีประนอมและกดขี่ข่มเหงซึ่งประเทศที่มีสัญลักษณ์เป็นพญานาคและสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวเคยทำมาแล้ว สำหรับประโยคที่ว่าสัตว์ร้ายที่มีสองเขา “ทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น” TBS1971 แสดงให้เห็นว่าอำนาจของประเทศนี้จะถูกใช้เพื่อบังคับให้ถือรักษากฎบางอย่างซึ่งเป็นการแสดงความเคารพต่อระบอบเปปาสี {GC 442.1}

การกระทำเช่นนี้จะขัดแย้งโดยตรงต่อหลักการการปกครอง ต่อคุณสมบัติของธรรมเนียมเสรีภาพ ต่อคำปฏิญาณที่ประกาศเอกราชและต่อรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ก่อตั้งประเทศจัดหาวิธีอย่างชาญฉลาดเพื่อป้องกันการนำอำนาจทางฝ่ายโลกไปอยู่เหนือ

คริสตจักร ซึ่งจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือการไม่ยอมประนีประนอมและการกดขี่ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า “รัฐสภาจะไม่บัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันศาสนาใดๆ และจะไม่ห้ามเสรีภาพในการนับถือศาสนา” และ “จะไม่มีการกำหนดให้สอบวิชาศาสนาเพื่อเป็นคุณสมบัติในการเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ทางราชการภายใต้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา” การนับถือศาสนาจะถูกบังคับจากอำนาจฝ่ายการปกครองได้ก็ต่อเมื่อมีการละเมิดข้อกำหนดที่ปกป้องเสรีภาพของชาตินี้อย่างจริงจังเท่านั้น แต่ความไม่สอดคล้องกันของการกระทำเช่นนั้นก็ได้มากไปกว่าที่สัญลักษณ์ได้แสดงไว้ให้เห็น สัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะซึ่งแสดงลักษณะที่บริสุทธิ์ สุภาพ และไม่พิชภัยนั้นจะพูดจาอย่างพญานาค {GC 442.2}

“สั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้าย” เรื่องนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงรูปแบบการปกครองที่อำนาจตรากฎหมายของรัฐขึ้นอยู่กับประชาชน ซึ่งเป็นหลักฐานชัดเจนที่สุดว่าประเทศที่คำพยากรณ์กล่าวถึงนี้คือประเทศสหรัฐอเมริกา {GC 442.3}

แต่อะไรคือการทำ “รูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้าย” และจะทำรูปนี้ได้อย่างไร สัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขาเป็นผู้ทำรูปจำลองนี้และเป็นรูปจำลองที่ทำให้กับสัตว์ร้าย เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าเป็นรูปจำลองของสัตว์ร้าย การที่จะเรียนรู้ว่ารูปจำลองนี้มีลักษณะ

อย่างไรและจะทำรูปนี้ได้อย่างไรนั้น เราจะต้องศึกษาถึงลักษณะของตัวสัตว์ร้าย ซึ่งก็คือระบอบเปปาสีนั่นเอง {GC 443.1}

เมื่อคริสตจักรยุคแรกเริ่มเสื่อมถอยลงด้วยการละทิ้งความเรียบง่ายของชาวประเสริฐและรับพิธีกรรมและประเพณีของพวกเขาจากศาสนาเข้ามา เธอก็สูญเสียพระวิญญาณและอำนาจของพระเจ้าไป และเพื่อที่จะควบคุมจิตสำนึกผิดชอบของประชาชนให้ได้ นั่น เธอจึงแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจทางฝ่ายโลก ผลที่ได้ก็คือระบอบเปปาสี ซึ่งก็คือคริสตจักรหนึ่ง ที่ควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจนั้นทำตามสิ่งที่เธอต้องการโดยเฉพาะเพื่อลงโทษพวก “นอกรีต” ในการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาจะทำรูปจำลองของสัตว์ร้ายได้นั้น อำนาจทางศาสนาจะต้องควบคุมอำนาจการปกครอง เพื่อคริสตจักรจะใช้อำนาจของรัฐทำสิ่งที่เธอต้องการ {GC 443.2}

เมื่อใดก็ตามที่ศาสนจักรได้รับอำนาจของรัฐ เธอก็ใช้อำนาจนี้ลงโทษผู้ที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนของเธอ คริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ดำเนินตามรอยเท้าของโรมด้วยการเป็นพันธมิตรกับอำนาจฝ่ายโลกได้แสดงออกถึงความปรารถนาเดียวกันที่จะจำกัดเสรีภาพของจิตใต้สำนึก ตัวอย่างในเรื่องนี้เห็นได้จากการกดขี่ข่มเหงอันยาวนานและต่อเนื่องที่มีต่อผู้ที่ขัดแย้งกับคริสตจักรแห่งอังกฤษ [Church of England] ในช่วงศตวรรษที่ 16 และ 17 ผู้รับใช้หลายพันคนที่ไม่ลงรอยกับ

คริสตจักรถูกบังคับให้หลบหนีไปจากคริสตจักรและคนอีกมากมายทั้งที่เป็นศาสนาจารย์และประชาชนธรรมดาถูกปรับกักขัง ทรมานและเข่นฆ่าเพราะความเชื่อของพวกเขา {GC 443.3}

การละทิ้งศาสนาเป็นเหตุให้คริสตจักรในยุคแรกเข้าขอความช่วยเหลือจากอำนาจการปกครองและเป็นการเปิดเส้นทางที่พัฒนาไปสู่ระบอบเปปาสีซึ่งก็คือสัตว์ร้าย เปาโลกล่าวไว้ว่า “จะมีการทรมานเสียก่อน และคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัว” 2 เธสะโลนิกา 2:3 ด้วยเหตุนี้ การละทิ้งศาสนาในคริสตจักรเป็นการเตรียมทางให้กับการทำรูปจำลองแก่สัตว์ร้าย {GC 443.4}

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจะมีการถดถอยทางศาสนาที่คล้ายคลึงกับที่เคยเกิดขึ้นในศตวรรษที่หนึ่ง “วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่น่ากลัว เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว รักเงินทอง โอ้อวด หยิ่งยโส ชอบดูหมิ่น ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ออกตัญญู ชั่วร้าย ไร้มนุษยธรรม ไม่ให้อภัยกัน ใส่ร้ายกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ ดุร้ายเกลียดชังความดี ททรศมูทะลุ โหดร้าย รักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้า ยึดถือทางพระเจ้าแต่เพียงเปลือกนอก แต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น” 2 ทิโมธี 3:1-5 “พระวิญญาณตรัสอย่างชัดแจ้งว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณทั้งหลายที่ล่อลวง และคำสอนของพวกเขา” 1 ทิโมธี 4:1 ชาตาดานจะกระทำการด้วย

“อิทธิฤทธิ์ทุกอย่าง ทั้งหมายสำคัญ และการอัศจรรย์จอมปลอม และอุปายชั่วทุกอย่าง” และทุกคนที่ “ไม่ได้รับความจริงเพื่อจะรอดได้” จะถูกปล่อยไว้ให้รับ “ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ” 2 เรสะโลนิกา 2:9-11 เมื่อสภาพไร้ศีลธรรมเช่นนี้เกิดขึ้น ผลลัพธ์แบบเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในศตวรรษที่หนึ่งก็จะตามมา {GC 444.1}

คนมากมายมองดูว่าความเชื่อหลากหลายในคริสตจักรโปรเตสแตนต์น่าจะเป็นข้อพิสูจน์อย่างแน่แน่ว่าไม่มีทางที่จะบังคับให้เกิดความเป็นหนึ่งได้ แต่เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่คริสตจักรซึ่งมีความเชื่อแบบโปรเตสแตนต์มีแนวคิดเกิดขึ้นและแรงขึ้นที่จะสนับสนุนให้คริสตจักรต่างๆ รวมตัวกันโดยใช้พื้นฐานของหลักข้อเชื่อที่เหมือนกัน การจะทำให้การรวมตัวเช่นนี้กระชับแน่นได้นั้นจำเป็นต้องยอมผ่อนปรนไม่พูดคุยถึงเรื่องที่คุณทุกคนมีความเห็นไม่ตรงกันแม้ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องสำคัญในพระคัมภีร์มากเพียงไรก็ตาม {GC 444.2}

ในปี ค.ศ. 1846 ชาร์ลส์ บีเชอร์ [Charles Beecher] เทศนาเปิดเผยว่าการดำเนินการของ “นิกายโปรเตสแตนต์ต่างๆ [the evangelical Protestant denominations] ไม่เพียงถูกก่อตั้งขึ้นมาภายใต้แรงกดดันมหาศาลบนความหวาดกลัวของมนุษย์เท่านั้น แต่พวกเขายังดำเนินงานและเคลื่อนไหวและคงอยู่ในสภาพที่เลวร้ายอย่างสิ้นเชิง และเข้าหา

ธรรมชาติฝ่ายต่ำทุกชั่วโมงเพื่อหยุดยั้งความจริงและคุกเข่าลงต่ออำนาจของการละทิ้งศาสนา เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นมาแล้วกับโรมไม่ใช่ว่าหรือ เรากำลังเลียนแบบการดำเนินชีวิตของเธออีกใช่ไหม และเรามองเห็นอะไรอยู่เบื้องหน้า การประชุมสภาทั่วไปอีกวาระหนึ่ง การประชุมระดับโลก พันธมิตรของคริสตจักรนิกายโปรเตสแตนต์ต่างๆ และศาสนาสากลของทั้งโลก” คำเทศนาเรื่อง “The Bible a Sufficient Creed” จากเมือง Fort Wayne มลรัฐอินเดียนา 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1846 เมื่อเป้าหมายนี้บรรลุแล้ว หลังจากนั้น ในความพยายามที่จะรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ก็จะมีอีกเพียงก้าวเดียว คือ การหันไปใช้กำลัง {GC 444.3}

เมื่อคริสตจักรแนวหน้าทั้งหลายในประเทศสหรัฐอเมริกาจับมือกันโดยใช้หลักคำสอนที่เหมือนกันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว พวกเขาจะกดดันรัฐบาลให้ออกกฎหมายบังคับให้ทำตามคำบัญชาของพวกเขา และให้อุ้มชูสถาบันของพวกเขา เมื่อนั้นโปรเตสแตนต์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะสร้างรูปจำลองของอำนาจของโรมันขึ้น และผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนคือฝ่ายปกครองจะกำหนดโทษให้แก่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเธอ {GC 445.1}

สัตว์ร้ายที่มีสองขา “บังคับทุกคน ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต คนมั่งมีและคนยากจน เสรีชนและทาสให้รับเครื่องหมายไว้ที่มีอชวาหรือที่หน้าผาก

ของพวกเขา เพื่อไม่ให้ใครสามารถซื้อหรือขายได้ ถ้าหากไม่มีเครื่องหมายที่เป็นชื่อของสัตว์ร้ายหรือเป็นตัวเลขของชื่อมัน” (วิวรณ์ 13:16, 17) ทูตสวรรค์องค์ที่สามเตือนว่า “ถ้าใครบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนนั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้า” “สัตว์ร้าย” ที่กล่าวถึงในที่นี้ซึ่งสัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขาบังคับให้ผู้คนบูชา นั่นคือสัตว์ร้ายตัวแรกหรือสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 ซึ่งหมายถึงระบอบเปปาสีนั่นเอง “รูปจำลองของมัน” เป็นสัญลักษณ์ถึงรูปแบบของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อซึ่งจะถูกพัฒนาขึ้นเมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆ จะแสวงหาอำนาจฝ่ายปกครองมาบังคับคำสอนที่ไม่มีเหตุผลของพวกเขา ส่วนคำว่า “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” นั้นยังจะต้องหาคำอธิบายต่อไป {GC 445.2}

ภายหลังคำเตือนไม่ให้บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันแล้ว คำพยากรณ์ยังเปิดเผยต่อไปว่า นี่แหละคือ “พวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู” เนื่องจากว่าผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าจะแตกต่างไปจากผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและรับเครื่องหมายของมัน สิ่งที่จะตามมาคือ ผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าอยู่มุมหนึ่งและผู้ที่ไม่เชื่อในพระบัญญัติของพระเจ้ายิ่งจะอยู่อีกมุมหนึ่ง จะมีการแยกแยะออกอย่างชัดเจนระหว่างผู้ที่นมัสการพระเจ้า

และผู้บูชาสัตว์ร้าย {GC 445.3}

ลักษณะพิเศษของสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันคือการล่วงละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า ดาเนียลกล่าวถึงเขาเล็กหรือระบอบเปปาสีว่า “จะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ” (ดาเนียล 7:25) และเปาโลเรียกอำนาจเดียวกันนี้ว่า “คนนอกกฎหมาย” ที่จะยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า คำพยากรณ์ทั้งสองเรื่องนี้เสริมซึ่งกันและกัน ด้วยการเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้นที่ระบอบเปปาสีจะยกตนขึ้นให้สูงเหนือพระเจ้า ผู้ที่รู้ตัวและเข้าใจแต่ยังคงถือรักษาบัญญัติที่เปลี่ยนไปแล้วนี้กำลังให้เกิดการต่อต้านอย่างสูงส่งแก่อำนาจที่ลงมือทำการเปลี่ยนแปลงนี้ การแสดงความเชื่อฟังต่อบัญญัติของระบอบเปปาสีในลักษณะเช่นนี้จะเป็นการแสดงความรักต่อพระสันตะปาปาแทนพระเจ้า {GC 446.1}

ระบอบเปปาสีเคยพยายามเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้ามาแล้ว พระบัญญัติข้อที่สองที่ห้ามกราบบูชารูปเคารพถูกตัดทิ้งไปและพระบัญญัติข้อที่สี่ถูกเปลี่ยนไปเพื่อเปิดทางให้ถือรักษาวันทีหนึ่งเป็นวันสะบาโตแทนวันที่เจ็ด แต่บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีเน้นย้ำว่าเหตุผลที่ตัดพระบัญญัติข้อที่สองออกไปก็เพราะเป็นพระบัญญัติที่ไม่จำเป็นเนื่องจากรวมอยู่ในพระบัญญัติข้อที่หนึ่งแล้ว และพวกเขาเสนอพระบัญญัติตรงตามทีพระเจ้าทรงประสงค์ให้ทุกคนเข้าใจได้ การเปลี่ยนแปลงด้วยความตั้งใจและความพยายาม

ถูกแสดงให้เห็นตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า เขา “จะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียมบัญญัติต่างๆ” การเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติข้อที่สี่ทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จอย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้มีอำนาจเพียงคนเดียวที่อ้างเรื่องนี้คือศาสนจักร การกระทำเช่นนี้ทำให้อำนาจของระบอบเปปาสีได้ตั้งตนเองขึ้นเหนือพระเจ้าอย่างเปิดเผย {GC 446.2}

ในขณะที่ผู้ล้มล้างการพระเจ้าจะถูกชี้ให้เห็นว่าแตกต่างอย่างเป็นพิเศษด้วยการให้ความเคารพต่อพระบัญญัติข้อที่สี่เพราะข้อนี้เป็นเครื่องหมายของอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าและเป็นพยานถึงสิทธิในการอ้างของพระเจ้าที่ทรงเรียกร้องให้มนุษย์แสดงความเคารพยำเกรงและแสดงความจงรักภักดี ส่วนผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายจะถูกชี้ให้เห็นว่าแตกต่างด้วยความพยายามของพวกเขาในการล้มล้างทำลายอนุสรณ์ของพระเจ้าผู้สร้างและยกขุสสถาบันของโรมขึ้นมา ในนามของวันอาทิตย์นี้แหละที่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีใช้อ้างสิทธิ์อย่างโอหังเป็นครั้งแรก (โปรดดูภาคผนวก) และการอาศัยอำนาจทางฝ่ายรัฐเป็นครั้งแรกของมันคือการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์เป็น “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” แต่พระคัมภีร์บอกให้ทราบว่าเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือวันที่เจ็ดไม่ใช่วันที่หนึ่ง พระคริสต์ตรัสว่า “บุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโตด้วย” มาระโก 2:28 พระบัญญัติข้อที่สี่เปิดเผยว่า “วันที่เจ็ดนั้นเป็น

สะบาโตแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า” อพยพ 20:10 และโดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์พระเจ้าทรงกำหนดให้เป็น “วันบริสุทธิ์ของเรา” อิสยาห์ 58:13 {GC 446.3}

คำอ้างที่นำมาใช้กันอยู่บ่อยครั้งว่า พระคริสต์ทรงเปลี่ยนวันสะบาโตไปแล้วนั้นถูกพิสูจน์ว่าผิดด้วยพระดำรัสของพระองค์เอง พระองค์ตรัสในคำเทศนาบนภูเขาว่า “อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมเนียมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะ เราไม่ได้มาล้มเลิก แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า จนกว่าฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรที่เล็กที่สุด หรือขีด ขีดหนึ่ง ก็จะไม่สิ้นสูญไปจากธรรมเนียมบัญญัติ จนกว่าทุกสิ่งจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ใครทำข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้ มีความสำคัญน้อยลง และสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย คนนั้นจะไต่ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ใครที่ประพฤติและสอนตามธรรมเนียมปฏิบัติ คนนั้นจะไต่ชื่อว่าใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์” มัทธิว 5:17-19 {GC 447.1}

ความจริงหนึ่งที่ชาวโปรเตสแตนต์ยอมรับกันทั่วไปคือ พระคัมภีร์ไม่ได้ให้อำนาจในการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตเรื่องนี้ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ไว้อย่างชัดเจนในนิตยสารของสมาคมไบบลิวแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา [American Tract Society] และสหพันธ์วิเวการศึกษของประเทศสหรัฐอเมริกา [American Sunday School

Union] หนึ่งในผลงานที่ตีพิมพ์นี้ยอมรับว่า “พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ไม่ได้กล่าวถึงคำบัญชาใดๆ ให้ถือรักษาวันสะบาโต [วันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์] หรือให้กฎเกณฑ์แน่นอนเพื่อถือรักษาวันนั้น” George Elliott, *The Abiding Sabbath* หน้า 184 {GC 447.2}

อีกท่านกล่าวว่า “จบจนถึงเวลาที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์นั้น ไม่ได้มีการเปลี่ยนวันเวลา” และ “เท่าที่มีบันทึกไว้พวกเขา [บรรดาอัครทูต] ก็ไม่มีคำสั่งชัดเจนใดๆ ที่กำหนดให้ละทิ้งวันสะบาโตวันที่เจ็ดและให้มาถือรักษาวันที่หนึ่งของสัปดาห์เป็นวันสะบาโตแทน” A. E. Waffle, *The Lord's Day* หน้า 186-188 {GC 447.3}

ชาวโรมันคาทอลิกยอมรับว่าคริสตจักรของพวกเขาเองเป็นผู้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตและประกาศว่าการที่ชาวโปรเตสแตนต์ยอมรับการถือรักษาวันอาทิตย์ก็เท่ากับเป็นการยอมรับอำนาจของเธอด้วย หนังสือคำสอนศาสนาคริสต์ของคาทอลิก [the Catholic Catechism of Christian] ตอบคำถามเรื่องวันที่จะต้องถือรักษาเพื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อที่สี่ไว้ดังนี้ว่า “ในช่วงเวลาของบัญญัติเดิม วันเสาร์เป็นวันที่ได้ถูกตั้งไว้ให้เป็นวันบริสุทธิ์ แต่คริสตจักรได้รับการทรงชี้แนะจากพระคริสต์และการชี้แนะจากพระวิญญาณของพระเจ้าให้เอาวันอาทิตย์มาแทนที่วันเสาร์ ดังนั้นในปัจจุบันนี้เราจึงตั้งวันที่หนึ่งให้เป็นวันบริสุทธิ์แทนวันที่เจ็ด บัดนี้วัน

อาทิตย์จึงหมายถึงและคือวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” {GC 447.4}

เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงอำนาจของคริสตจักรคาทอลิก นักเขียนผู้นิยมระบอบเปปาสีอ้างงานเขียนที่ว่า “การกระทำในการลงมือเปลี่ยนให้วันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์ซึ่งชาวโปรเตสแตนต์อนุญาตให้ทำนั้น...การถือรักษาวันอาทิตย์เท่ากับพวกเขายอมรับอำนาจของคริสตจักรคาทอลิกที่จะสถาปนาการเฉลิมฉลองและสั่งให้พวกเขาอยู่ภายใต้บาป” Henry Tuberville, *An Abridgment of the Christian Doctrine* หน้า 58 เช่นนี้แล้วอะไรคือการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโต มันเป็นแต่เพียงสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแห่งอำนาจของคริสตจักรโรมัน ซึ่งก็คือ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” {GC 448.1}

คริสตจักรโรมันไม่เคยสละสิทธิในการแอบอ้างความยิ่งใหญ่ของเธอ และเมื่อชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายยอมรับวันสะบาโตที่เธอเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นในขณะที่ปฏิเสธรวันสะบาโตของพระคัมภีร์ เท่ากับพวกเขายอมรับคำกล่าวอ้างนี้โดยปริยาย พวกเขาอ้างที่มาของการเปลี่ยนแปลงนี้ไปที่ธรรมเนียมประเพณีและทำตามบรรพบุรุษทั้งหลาย แต่ด้วยการกระทำนี้พวกเขาละเลยหลักการแท้จริงที่ทำให้พวกเขาต้องแยกตัวออกจากโรม นั่นคือ “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นที่เป็นศาสนาของชาวโปรเตสแตนต์” ผู้นิยมระบอบเปปาสีมองเห็นว่าคนเหล่านี้กำลังหลอกลวงตนเอง และตั้งใจปิดตาของ

ตนเองต่อความจริงในเรื่องนี้ เมื่อการเคลื่อนไหวที่บังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ได้รับการเห็นชอบมากขึ้น ผู้นิยมระบอบเปปาสีจึงปีติยินดีโดยรู้สึกมั่นใจว่าในที่สุดชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหมดจะถูกนำเข้ามาอยู่ภายใต้ปีกของโรมอีกครั้ง {GC 448.2}

เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันเปิดเผยว่า “การถือรักษาวันอาทิตย์ของชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายนั้นเป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดีที่มีต่อคริสตจักร [คาทอลิก] ไม่ใช่กับตัวพวกเขาเอง” Mgr. Segur, Plain Talk About the Protestantism of Today หน้า 213 การใช้กฎหมายบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ในส่วนของคริสตจักรโปรเตสแตนต์เป็นการบังคับให้นัสมการระบอบเปปาสีซึ่งก็คือนัสมการสัตว์ร้ายนั่นเอง คนเหล่านั้นที่เข้าใจคำอ้างสิทธิ์ของพระบัญญัติข้อที่สี่แต่ยังเลือกที่จะถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จแทนวันสะบาโตแท้จริง เช่นนั้นแล้ว จึงกำลังถวายนการนัสมการต่ออำนาจที่สั่งให้ถือปฏิบัติด้วยพฤติกรรมการบังคับให้ปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนาโดยอำนาจฝ่ายโลกเช่นนี้เท่ากับคริสตจักรต่างๆ เป็นผู้สร้างรูปจำลองของสัตว์ร้ายขึ้นมาด้วยตนเอง ดังนั้น การใช้กฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงเป็นการบังคับให้บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน {GC 448.3}

แต่คริสเตียนในรุ่นก่อนๆ ถือรักษาวันอาทิตย์โดยคิดว่าพวกเขากำลังถือรักษาวันสะบาโตของพระคัมภีร์ และในเวลา

มีคริสเตียนซื่อสัตย์อยู่ในทุกคริสตจักรไม่เว้นแม้แต่ในชุมชนชาวคาทอลิกที่เชื่อด้วยความจริงใจว่าวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งไว้ พระเจ้าทรงยอมรับความตั้งใจและความซื่อสัตย์ที่จริงใจของพวกเขา แต่เมื่อกฎหมายจะถูกตราขึ้นเพื่อบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์และโลกจะได้รับความกระจ่างในเรื่องหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อวันสะบาโตที่แท้จริงแล้ว เมื่อนั้นเองผู้ใดก็ตามที่ยังจะคงลวงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งไม่ได้มีอำนาจที่สูงไปกว่าของโรม โดยวิธีนั้นจะเป็นการถวายนเกียรติแก่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีให้สูงกว่าพระเจ้า เขากำลังเกิดเกียรติโรมและอำนาจที่ออกกฎหมายบังคับซึ่งโรมได้สถาปนาขึ้น เขากำลังกราบบูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน ในขณะที่มนุษย์ปฏิเสธข้อกำหนดที่พระเจ้าทรงประกาศว่าเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของพระองค์และให้เกียรติกับข้อกำหนดที่โรมเลือกเป็นเครื่องหมายแทนอำนาจของเขานั้น พวกเขาก็จะรับเครื่องหมายที่แสดงความภักดีต่อโรมซึ่งเป็น “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” และตราบาจนกระทั่งทุกคนเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจนและพวกเขาจะต้องเลือกกระหว่างพระบัญญัติของพระเจ้าและข้อกำหนดของมนุษย์แล้ว ผู้ที่ยังคงเลือกที่จะลวงละเมิดต่อไปจะรับ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” {GC 449.1}

ข่าวขมขื่นหนักล้นที่สุดที่เคยมอบให้แก่มนุษย์ที่ต้องตายถูกบันทึกอยู่ในข่าวของ

ทูตสวรรค์องค์ที่สาม สิ่งนั้นคงเป็นบาปร้ายแรงมากที่สุดที่เรียกร่องพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งไม่เจือปนกับพระเมตตาให้ตกลงมา มนุษย์จะไม่ถูกปล่อยให้ตกอยู่ในความมืดอันเกี่ยวเนื่องด้วยเรื่องสำคัญยี่งนี้ ข่าวสารคำเตือนเรื่องบาปนี้ทรงโปรดประทานให้แก่ชาวโลกก่อนที่การพิพากษาของพระเจ้าจะมาเยือนเพื่อให้ทุกคนรู้ว่าทำไมพวกเขาจะต้องถูกลงโทษและมีโอกาสที่จะหนีให้พ้น คำพยากรณ์เปิดเผยให้ทราบว่าทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งจะประกาศข่าวของเขา “แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษาและทุกชนชาติ” วิวรรณ์ 14:6 คำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารเดียวกันสามประการจะต้องถูกประกาศให้กว้างไกลออกไปไม่น้อยกว่ากัน โดยในคำพยากรณ์ใช้เสียงดังและทูตสวรรค์บินในกลางท้องฟ้าเป็นสัญลักษณ์แสดง และเป็นข่าวที่จะเรียกร่องให้โลกสนใจ {GC 449.2}

ในประเด็นของการต่อสู้ โลกคริสเตียนทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือกลุ่มที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู กับกลุ่มที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน และรับเครื่องหมายของมัน ถึงแม้คริสตจักรและรัฐจะร่วมมือกันใช้อำนาจเพื่อ “บังคับทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต คนมั่งมีและคนยากจน เสรีชนและทาส” วิวรรณ์ 13:16 เพื่อรับ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” วิวรรณ์ 19:20 แต่ถึงกระนั้นประชากรของพระเจ้าจะไม่ต้องรับเครื่องหมายนั้น ผู้เผยพระวจนะบนเกาะปีทมอสเห็น “บรรดาคนที่มิมีชัยชนะต่อสัตว์ร้าย และต่อรูปของมัน และต่อตัวเลขของชื่อมัน เขาทั้งหลายยืนอยู่ริมทะเลแก้วและถือพิณของพระเจ้า” และร้องเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมษโปดก วิวรรณ์ 15:2, 3 {GC 450.1}

26

ภารกิจหนึ่งของการปฏิรูป

ภารกิจของการปฏิรูปวันสะบาโตที่จะต้องทำให้สำเร็จในยุคสุดท้ายถูกพยากรณ์ไว้ในพระธรรมอิสยาห์ว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า ‘จงรักษาความยุติธรรมและทำความชอบธรรม เพราะความรอดของเราใกล้มาถึง และความชอบธรรมของเราจะเผยออก ความสุขย่อมมีแก่คนที่ทำเช่นนั้นและแก่มนุษย์ผู้ยึดมั่นไว้มัน คือผู้รักษาวนสะบาโต ไม่ทำให้วันนั้นเสื่อมเสีย และรักษามือของเขาจากการทำชั่วร้ายใดๆ’” “และคนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระยาห์เวห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์และรักพระนามของพระยาห์เวห์ และเป็นผู้ใช้ของพระองค์ ทุกคนที่รักษาวนสะบาโตไม่ให้เสื่อมเสียและยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา เราจะนำพวกเขาไปยังภูเขาบริสุทธิ์ของเรา และทำให้เขาขึ้นบานอยู่ในนิเวศอิริชฐานของเรา” อิสยาห์ 56:1, 2, 6, 7 {GC 451.1}

พระวจนะคำเหล่านี้ประยุกต์ใช้ได้กับทุกยุคสมัยของคริสเตียน ดังที่กล่าวไว้ว่า “พระยาห์เวห์ องค์เจ้านายผู้ทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย ตรัสว่า ‘เราจะรวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขา นอกจากพวกที่ได้รวบรวมไว้แล้ว’” อิสยาห์ 56:8 นี่เป็นการเกริ่นบอกไว้ล่วงหน้าว่าพระกิตติคุณจะรวบรวมคนต่างชาติเข้ามาและผู้ที่ถวายเป็นวันสะบาโตจะได้รับพระพร

ด้วยประการฉะนี้ ข้อผูกพันของพระบัญญัติข้อที่สี่จึงมีผลครอบคลุมขยายออกไปภายหลังจากการตรึงกางเขน การเป็นขึ้นจากความตาย และการเสด็จกลับสวรรค์ของพระคริสต์ ต่อเนื่องยาวนานจนถึงเมื่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ประกาศข่าวแห่งความชื่นชมยินดีให้แก่ชนทุกชาติ {GC 451.2}

พระยาห์เวห์ทรงบัญชาผ่านผู้เผยพระวจนะคนเดียวกันว่า “จงเก็บคำพยาณไว้ และจงฝึกดรากรรมบัญญัติไว้ในพวกสาวกของข้าพเจ้า” อิสยาห์ 8:16 ตราประทับของพระเจ้าปรากฏอยู่ในพระบัญญัติข้อที่สี่ พระบัญญัติข้อนี้เพียงข้อเดียวในพระบัญญัติสิบประการที่เปิดเผยให้เห็นพระนามและตำแหน่งของพระเจ้าผู้ประทานพระบัญญัติ พระบัญญัติข้อนี้ประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิทธิของพระองค์ที่จะต้องได้รับการเคารพและนมัสการเหนือพระอื่นใด นอกเหนือจากพระบัญญัติข้อนี้แล้ว ไม่มีข้อความใดในพระบัญญัติสิบประการที่แสดงให้เห็นว่าพระบัญญัติได้มาโดยอำนาจของผู้ใด เมื่อวันสะบาโตถูกเปลี่ยนด้วยอำนาจของระบอบเปปาสี ตราประทับนี้จึงถูกนำออกไปจากพระบัญญัติ สาวกทั้งหลายของพระเยซูได้รับบัญชาให้ฟื้นฟูบัญญัติข้อนี้

กลับคืนมาด้วยการยกย่องเทิดทูนวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ให้กลับมายังตำแหน่งที่ถูกต้องในฐานะที่เป็นอนุสรณ์ของพระเจ้าผู้สร้างและเป็นเครื่องหมายแห่งอำนาจของพระองค์ {GC 452.1}

“ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยากรณ์” ในขณะที่มีหลักคำสอนต่างๆ และทฤษฎีหลากหลายซึ่งขัดแย้งกันอยู่มากมาย พระบัญญัติของพระเจ้าจะต้องเป็นกฎเดียวที่แม่นยำเที่ยงตรงเพื่อใช้ทดสอบบรรดาแนวคิด คำสอนและทฤษฎีต่างๆ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ ก็เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย” อิสยาห์ 8:20 TKJV {GC 452.2}

พระองค์ทรงบัญชาอีกครั้งหนึ่งว่า “จงร้องดังๆ อย่างอวมเสียงไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์ จงแจ้งให้ชนชาติของเราในตัวในเรื่องการทรยศของเขา ให้เชื้อสายของยาโคบรู้ตัวในเรื่องบาปของเขา” ผู้ที่ต้องรับคำเตือนเรื่องการทรยศนั้นไม่ใช่คนชั่วของโลก แต่เป็นคนที่พระยาห์เวห์ทรงจัดไว้ให้เป็น “ชนชาติของเรา” เพื่อเตือนให้ตื่นขึ้นจากการลวงละเมิด พระองค์ยังทรงประกาศต่อไปอีกว่า “กระนั้น เขายังแสวงหาเราทุกวัน และยินดีจะรู้จักทางของเราราวกับว่าเขาเป็นประชาชาติที่ทำความชอบธรรม และไม่ได้ละทิ้งกฎหมายของพระเจ้าของเขา” อิสยาห์ 58:1, 2 ข้อความนี้เปิดเผยให้เห็นถึงคนกลุ่มหนึ่งที่คิดว่าตนเองชอบธรรมและทำตัวประหนึ่งว่าสนใจรับใช้ในพระราชกิจ

ของพระเจ้าอย่างมากยิ่ง แต่คำต่าหนี่ที่ซึ่งซิงและเอาจริงเอาจังของพระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบหัวใจนั้นพิสูจนให้เห็นว่าคนเหล่านี้เหยียบย่างกฏบัญญัติของพระองค์ {GC 452.3}

ผู้เผยพระวจนะจึงชี้ให้เห็นถึงข้อบัญญัติที่ถูกทอดทิ้งไป “เจ้าจะซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุขึ้นใหม่ เจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง ผู้ซ่อมแซมถนนให้เหมือนเดิมเพื่ออยู่อาศัย ถ้าเจ้าหันเหจากการเหยียบย่างวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่าวันปิติยินดี และเรียกวันบริสุทธิ์ของพระยาห์เวห์ว่าวันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติวันนั้น ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง ไม่ทำตามความพอใจของเจ้า หรือพูดแต่เรื่องไร้สาระ แล้วเจ้าจะปิติยินดีในพระยาห์เวห์” อิสยาห์ 58:12 – 14 คำพยากรณ์นี้ใช้กับยุคของเราด้วย กำแพงที่พังเกิดขึ้นในพระบัญญัติของพระเจ้าเมื่อวันสะบาโตถูกเปลี่ยนแปลงไปด้วยอำนาจของโรมัน แต่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสถาปนาสถาบันของพระเจ้าให้กลับคืนมา กำแพงที่พังจะต้องได้รับการซ่อมแซมและรากฐานของคนหลายชั่วอายุจะต้องได้รับการซ่อมเสริมขึ้นใหม่ {GC 452.4}

พระเจ้าผู้สร้างทรงแต่งตั้งวันสะบาโตให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ด้วยการพักผ่อนและการอำนวยการพระพร อาตมในสภาพที่บริสุทธิ์ ในขณะที่อยู่ในสวนเอเดนอันศักดิ์สิทธิ์ได้ถือรักษาวันสะบาโต และเมื่อเขาล้มลงใน

บาบแม้เขากลับใจแล้วเขาก็ยังต้องถูกขับออกไปจากบ้านที่มีความสุข ถึงกระนั้น เขาก็ยังถือรักษาวันสะบาโต อัครบิดรทั้งหมดถือรักษาวันสะบาโตนับตั้งแต่อาเบลจนถึงโนอาห์ผู้ชอบธรรมไปจนถึงอับราฮัมและยาโคบ เมื่อประชาชนที่พระยาห์เวห์ทรงเลือกสรรต้องตกเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ท่ามกลางคนที่กราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาลืมเรื่องบัญญัติของพระเจ้าไป แต่เมื่อพระยาห์เวห์ทรงปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลแล้ว พระองค์ทรงประกาศพระบัญญัติของพระองค์อย่างยิ่งใหญ่ตระการตาให้แก่คนเหล่านั้น เพื่อให้พวกเขาทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์ อีกทั้งยำเกรงและเชื่อฟังพระองค์ตลอดไป {GC 453.1}

ตั้งแต่วันนั้นจนจบจนวันนี้ ความรู้เรื่องพระบัญญัติของพระเจ้ายังคงถูกเก็บรักษาไว้ในโลกนี้ และวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ก็ยังคงได้รับการถือรักษาไว้มาโดยตลอด แม้ว่า “คนนอกกฎหมาย” 2 เธสะโลนิกา 2:3 เขยิบย่ำวันศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์ลงไปอยู่ใต้ฝ่าเท้าจนสำเร็จถึงกระนั้นก็ตาม แม้ในช่วงเวลาของการเรื่องอำนาจของคนนอกกฎหมาย ก็ยังมีคนสัตย์ซื่อซึ่งซ่อนตัวอยู่ในที่ลับได้ถวายเกียรติให้กับวันนั้น นับตั้งแต่สมัยการปฏิรูปศาสนาเป็นต้นมา ก็ยังคงมีคนในทุกยุคที่ถือรักษาวันนั้นอยู่ แม้บ่อยครั้งจะตกอยู่ท่ามกลางการกดขี่และการข่มเหง ก็ยังมีคำพยานที่สัตย์ซื่อเกิดขึ้นซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงความยั่งยืนของพระบัญญัติ

ของพระเจ้า และหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่ควรถวายให้กับวันสะบาโตแห่งการทรงสร้าง {GC 453.2}

ความจริงเหล่านี้ที่ถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ซึ่งเกี่ยวโยงกับ “ชาวประเสริฐในวันตรี” นั้นจะทำให้เห็นถึงความแตกต่างของคริสตจักรของพระคริสต์ ในช่วงเวลาที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏ ชาวสารสามประการนี้ ส่งผลให้มีคำประกาศว่า “นี่แหละ...คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและจงรักภักดีต่อพระเยซู” วิวรณ์ 14:12 และเป็นข่าวสารสุดท้ายที่ประทานมาให้ก่อนองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ในทันทีที่ชาวนี้ถูกประกาศออกไปแล้ว ผู้เผยพระวจนะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีเพื่อเก็บเกี่ยวโลก {GC 453.3}

บรรดาผู้ที่ได้รับความกระจ่างในเรื่องของสถานนมัสการและพระบัญญัติที่ปรับเปลี่ยนไม่ได้ของพระเจ้าจะเปี่ยมล้นด้วยความสุขและอัศจรรย์ใจในขณะที่พวกเขา มองดูความมั่งคั่งและความกลมกลืนกันของความจริงทั้งระบบที่เปิดเผยออกมาให้พวกเขาเข้าใจ พวกเขาปรารถนาที่จะแบ่งปันความกระจ่างอันล้ำค่านี้ให้กับคริสเตียนทุกคนและยังเชื่อว่าคริสเตียนเหล่านี้จะได้รับความกระจ่างนี้ด้วยความชื่นชมยินดี แต่ความจริงที่จะทำให้พวกเขาขัดแย้งกับโลกนั้นไม่เป็นที่ต้อนรับของคนจำนวนมากที่อ้างว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ การเชื่อฟังพระบัญญัติข้อที่สี่ต้องการความเสียสละ ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณ

ส่วนใหญ่ถอยหนีไป {GC 454.1}

ในขณะที่ข้อกำหนดของวันสะบาโตถูกประกาศออกมานั้น มีคนมากมายให้เหตุผลด้วยการใช้จุดยืนของทางฝ่ายโลก โดยพูดว่า “เราถือรักษาวันอาทิตย์มาตลอด บรรพบุรุษของเราถือรักษาวันนี้ และคนดีและนักบุญมากมายนอนตายตาหลับในขณะที่ถือรักษาวันนี้ หากสิ่งที่คุณเขาทำนั้นถูกต้อง พวกเราก็ทำถูกต้องด้วยเช่นกัน การถือรักษาวันสะบาโตใหม่นี้จะผลักดันให้พวกเราไม่ใช่อันหนึ่งอันเดียวกับกับโลกและพวกเราก็จะไม่มีอิทธิพลเหนือพวกเขา กลุ่มคนขนาดเล็กที่ถือรักษาวันที่เจ็ดหวังจะทำอะไรให้สำเร็จที่จะต้านคนทั้งโลกซึ่งถือรักษาวันอาทิตย์เล่า” คำโต้แย้งเหล่านี้คล้ายคลึงกับที่ชาวยิวใช้แก้ตัวปฏิเสธพระคริสต์ บรรพบุรุษของพวกเขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้าเมื่อพวกเขาถวายเครื่องบูชาเสมอมา แล้วทำไมเล่า ลูกหลานของพวกเขาจะได้รับความรอดด้วยวิธีเดียวกันนี้ไม่ได้หรือ ในสมัยของลูเธอร์ก็เช่นกัน บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีลุกขึ้นได้ว่า คริสเตียนที่แท้จริงตายในความเชื่อของคาทอลิก และดังนั้น ศาสนาที่พวกเขานับถืออยู่จึงเพียงพอต่อความรอดของพวกเขา การให้เหตุผลเช่นนี้จะกลายเป็นสิ่งกีดขวางความก้าวหน้าทั้งหลายในความเชื่อและการปฏิบัติทางฝ่ายศาสนา {GC 454.2}

คนมากมายยังคงยืนยันว่าการถือรักษาวันอาทิตย์เป็นหลักคำสอนที่ได้รับการยอมรับและเป็นประเพณีที่แพร่หลาย

ของคริสตจักรมาตลอดหลายศตวรรษ คำคัดค้านที่ต้านข้อโต้แย้งนี้คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าวันสะบาโตและการถือรักษาวันสะบาโตมีความเก่าแก่กว่าและแพร่หลายมากกว่า ความเก่าแก่นั้นเทียบเท่าอายุของโลกเลยที่เดียว และยังผ่านการรับรองของทั้งทูตสวรรค์และพระเจ้าด้วย เมื่อคราวที่พระเจ้าทรงวางรากฐานของโลก เมื่อดาวรุ่งแข่งช่องสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบานนั้น รากฐานของวันสะบาโตก็ถูกสถาปนาขึ้นมาแล้ว โยบ 38:6, 7 ปฐมกาล 2:1-3 สถาบันวันสะบาโตกำหนดไว้ให้เราถวายความเคารพ สถาบันนี้ไม่ได้ตั้งขึ้นโดยอำนาจของมนุษย์และไม่ได้ดัดแปลงมาจากประเพณีของมนุษย์ แต่ผู้เจริญด้วยวิญญูติ [ดาเนียล 7:9] ทรงเป็นผู้จัดตั้งขึ้น และพระคำในรันดร์ของพระองค์ได้บัญชาไว้ {GC 454.3}

เมื่อประชาชนเริ่มหันมาสนใจเรื่องของการปฏิรูปวันสะบาโต อาจารย์ผู้มีชื่อเสียงหลายคนก็บิดเบือนพระคำของพระเจ้า โดยการแปลความหมายของคำพยานในพระคัมภีร์ไปในแนวทางที่จะสยบความคิดที่สงสัย และคนเหล่านั้นที่ไม่ได้ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเองก็รู้สึกพอใจที่จะรับข้อสรุปซึ่งสอดคล้องกับความปรารถนาของเขาเอง คนมากมายลงแรงล้มล้างความจริงโดยใช้ข้อถกเถียง เล่ห์เหลี่ยม ประเพณีต่างๆ ที่บรรพบุรุษปฏิบัติกันมา และอำนาจของคริสตจักร ผู้ที่สนับสนุนวันสะบาโตจึงถูกผลักดันให้ไปค้นหาพระ

คัมภีร์เพื่อยืนยันความถูกต้องของพระบัญญัติข้อที่สี่ ผู้ที่มีใจถ่อมพร้อมด้วยพระคำแห่งความจริงซึ่งเป็นเพียงอาวุธเดียวได้ยืนหยัดทนต่อการจู่โจมของผู้ที่มีการศึกษา ซึ่งทั้งรู้สึกแปลกใจและโกรธเมื่อพบว่า เล่ห์เหลี่ยมที่คล่องแคล่วของพวกเขาไม่มีกำลังต่อสู้กับความเรียบง่าย ซึ่งเป็นเหตุผลที่ตรงไปตรงมาของผู้ที่เชี่ยวชาญในพระคัมภีร์แทนที่จะเป็นรายละเอียดปลีกย่อยที่ได้จากการจำเรียน {GC 455.1}

เมื่อไม่มีคำพยานของพระคัมภีร์สนับสนุนพวกเขาแล้ว คนมากมายที่ยังคงยืนกรานอย่างไม่ย่อท้อโดยลืมไปว่าเหตุผลเดียวกันนี้เคยใช้โจมตีพระคริสต์และบรรดาอัครทูตของพระองค์มาแล้ว พวกเขาพูดว่า “ทำไมบุคคลสำคัญของเรายังไม่เข้าใจปัญหาเรื่องวันสะบาโตนี้ แต่มีน้อยคนนักเชื่อเหมือนพวกท่าน มันเป็นไปได้ที่ท่านเป็นฝ่ายถูกและคนมีความรู้ทั้งหลายในโลกเป็นฝ่ายผิด” {GC 455.2}

ในการตอบโต้คำถกเถียงเช่นนี้ จำเป็นต้องกล่าวอ้างคำสอนต่างๆ ในพระคัมภีร์และประวัติวิธีการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิบัติต่อประชากรของพระองค์มาตลอดทุกยุคทุกสมัยเท่านั้น พระเจ้าทรงกระทำกิจผ่านผู้ที่ฟังและปฏิบัติตามพระสุรเสียงของพระองค์ ผู้ที่ยอมพูดเมื่อจำเป็นต้องพูดความจริงถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่พูดลำบาก ผู้ที่ไม่กลัวที่จะตำหนิบาปที่ผู้คนนิยมเหตุผลที่พระองค์ไม่ทรงเลือกผู้มีความรู้และมีตำแหน่งสูงมานำขบวนการปฏิรูป

ก็เพราะพวกเขาเชื่อมั่นในศาสนา ทฤษฎี และระบอบศาสนศาสตร์ของตนและไม่รู้สึกถึงความต้องการที่จะให้พระเจ้าสอน เฉพาะผู้ที่ติดต่องานการส่วนตัวกับแหล่งพระปัญญาเท่านั้นจึงจะเข้าใจหรืออธิบายพระคัมภีร์ได้ บางครั้งคนที่มีการศึกษาน้อยถูกเรียกมาให้ประกาศความจริง ไม่ใช่เพราะพวกเขาไม่มีการศึกษา แต่เพราะพวกเขาไม่เคยคิดว่าตนเองเก่งเกินกว่าที่จะให้พระเจ้าสอน พวกเขาเรียนอยู่ในโรงเรียนของพระคริสต์ ความถ่อมตนและการเชื่อฟังของพวกเขาทำให้พวกเขายิ่งใหญ่ ในการมอบความรู้ที่เป็นความจริงให้แก่พวกเขานั้น พระเจ้าทรงประทานเกียรติให้พวกเขาด้วย ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้ว เกียรติยศทางฝ่ายโลกและความยิ่งใหญ่ของมนุษย์จมหายไปอย่างไม่มี ความหมาย {GC 455.3}

ชาวแอตเวนต์ส่วนใหญ่ปฏิบัติเสาะความจริงเรื่องสถานนมัสการและพระบัญญัติของพระเจ้า และคนจำนวนมากได้ละทิ้งความเชื่อที่พวกเขามีในขบวนการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ และรับแนวคิดต่างๆ ของคำพยากรณ์ที่ประยุกต์ใช้กับงานนี้ซึ่งไม่น่าเชื่อถือและขัดแย้ง บางคนถูกชักนำไปสู่ความผิดซ้ำซากของการกำหนดวันเวลาที่แน่นอนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา แสงสว่างที่บดนี้ส่องความกระจ่างในเรื่องสถานนมัสการควรจะแสดงให้เห็นว่า ไม่มีช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ครอบคลุมไปจนถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง และไม่มีการทำนายไว้

ล่วงหน้าอีกแล้วถึงเวลาที่แน่นอนของเหตุการณ์นี้ แต่พวกเขากลับหันหลังให้กับความกระจำง ครึ่งแล้วครึ่งเล่าพวกเขา กำหนดเวลาการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและต้องรับความผิดหวังเรื่อยมา {GC 456.1}

เมื่อคริสตจักรที่เมืองเซสโกลนิกาปรับแนวคิดที่ผิดในเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ อัครทูตเปาโลแนะนำพวกเขาให้ทดสอบความหวังใจและการรอคอยของพวกเขาอย่างรอบคอบด้วยพระคำของพระเจ้า ท่านอ้างคำพยากรณ์ที่เปิดเผยเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนพระคริสต์จะเสด็จมาและแสดงให้เห็นว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาในยุคของพวกเขา คำเตือนของท่านคือ *“อย่าให้ใครล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย”* 2 เธสะโลนิกา 2:3 หากพวกเขายังคงหมกมุ่นอยู่กับการรอคอยที่พระคัมภีร์ไม่ได้สอนไว้ พวกเขาก็จะถูกชักนำให้ทำสิ่งที่ผิด ความผิดหวังจะเปิดโอกาสให้พวกเขาถูกผู้ที่ไม่เชื่อเย้ยหยัน และพวกเขาจะเสี่ยงต่อความท้อถอยและจะถูกชักนำให้สงสัยความจริงที่จำเป็นสำหรับความรอด คำเตือนของอัครทูตที่ให้กับชาวเซสโกลนิกา จึงมีบทเรียนสำคัญสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย ชาวแอ๊ดเวนตีสมากมายรู้สึก ว่าพวกเขาไม่อาจเตรียมตัวให้กระตือรือร้น และแข็งขันได้นอกเสียจากจะมีเวลากำหนดที่แน่นอนของการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อใช้ยึดความเชื่อให้มั่น แต่เมื่อความหวังของพวกเขาถูกกระตุ้นขึ้นมา

ครึ่งแล้วครึ่งเล่าเพียงเพื่อไปพบกับความผิดหวัง ความเชื่อของพวกเขาถูกกระเทือนอย่างมากจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถรู้สึกประทับใจในความจริงยิ่งใหญ่ของคำพยากรณ์ได้อีกต่อไป {GC 456.2}

การเทศนาเรื่องกำหนดเวลาที่แน่นอนสำหรับการพิพากษา ซึ่งเป็นข่าวสารองค์ที่หนึ่งนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้า การคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์ซึ่งข่าวสารนั้นได้วางรากฐานไว้ ได้จัดวางจุดสิ้นสุดของ 2,300 วันไว้ที่ฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความเป็นไปได้ แม้ความพยายามซ้ำๆ หลายครั้งที่จะหาวันใหม่ของจุดเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของช่วงเวลาพยากรณ์นี้และเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้นเพื่อสนับสนุนจุดยืนเหล่านั้น ไม่เพียงหันเหความคิดให้ออกห่างไกลไปจากความจริงแห่งยุคเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดความเหี้ยมหยามต่อความพยายามทั้งหมดที่ใช้ในการอธิบายคำพยากรณ์ต่างๆ ด้วย ยิ่งมีการกำหนดเวลาแน่นอนของการเสด็จมาครั้งที่สองบ่อยมากขึ้น และถูกสอนออกไปมากยิ่งขึ้นเท่าไร ก็จะยิ่งเข้าไปสู่เป้าประสงค์ของซาตานมากขึ้นเท่านั้น เมื่อเวลาที่กำหนดไว้ผ่านพ้นไป มันจะยุให้เย้ยหยันและหมิ่นประมาทผู้สนับสนุนเรื่องนี้ และด้วยเหตุนี้จึงโหมกระหน่ำคำตำหนิใส่ขบวนการยิ่งใหญ่ของการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในช่วงปี ค.ศ. 1843 และ ค.ศ. 1844 ผู้ที่ยังคงยืนกรานอยู่ในความผิดเช่นนั้น ในที่สุดพวกเขาจะกำหนดวันเวลาการเสด็จกลับ

มาของพระคริสต์ให้ห่างไกลออกไปยังอนาคตที่ยาวนาน ด้วยการกระทำเช่นนี้ พวกเขาจะถูกนำไปยังการนอนพักในความรู้สึกปลอดภัยจอมปลอม และคนมากมายจะไม่มีโอกาสหลุดพ้นจากการหลอกลวงนี้จนกระทั่งสายเกินไป {GC 457.1}

ประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลสมัยโบราณเป็นตัวอย่งอันโดดเด่นซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาจากชุมนุมชนชาวแอ็ดเวนติส พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ ในคราวที่เกิดการผิดหวังครั้งยิ่งใหญ่ ความเชื่อของพวกเขาถูกทดสอบเหมือนเช่นคนชาติฮีบรูถูกทดสอบที่ทะเลแดง หากพวกเขายังคงวางใจในพระหัตถ์ที่ทรงนำในประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว พวกเขาจะเห็นความรอดของพระเจ้า หากทุกคนที่ทำงานร่วมกันในปี ค.ศ. 1844 ได้รับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามและประกาศข่าวนี้ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำกิจยิ่งใหญ่ในสิ่งที่พวกเขาหลงกระทำกันอยู่ แสงเจิดจ้าแห่งความกระจำงจะส่องลงมายังโลก หลายปีที่ผ่านมาผู้อาศัยอยู่ในโลกคงจะได้รับคำเตือนนี้และงานช่วงท้ายก็คงจะเสร็จสมบูรณ์ไปแล้วและพระคริสต์น่าจะเสด็จกลับมาแล้วเพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ให้รอด {GC 457.2}

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ชนชาติอิสราเอลเดินวนเวียนอยู่ในป่ากันดารถึงสี่สิบปี พระองค์ทรงประสงค์นำพวกเขาเข้าไปยังแผ่นดินคานาอันโดยตรงและให้อยู่ที่นั่นเป็นประชาชนที่บริสุทธิ์และมีความสุข แต่ “พวกเขาไม่สามารถเข้าไปได้นั้นก็เพราะพวกเขาขาดความเชื่อ” ฮีบรู 3:19 เป็นเพราะการเสื่อมถอยออกห่างและการละทิ้งความเชื่อ พวกเขาจึงพินาศในถิ่นทุรกันดาร และคนอื่นถูกยกชูขึ้นเพื่อเข้าไปแผ่นดินแห่งคำสัญญาแทน ในทำนองเดียวกัน ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะล่าช้านานถึงเพียงนี้ และประชากรของพระองค์ต้องคงอยู่นานหลายปีในโลกแห่งบาปและเศร้าโศก แต่ความไม่เชื่อแยกพวกเขาออกไปจากพระเจ้า ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธหน้าที่ที่พระองค์ทรงมอบหมายให้พวกเขาทำนั้น คนอื่นจึงถูกยกชูขึ้นเพื่อให้ประกาศข่าวสารนี้แทน ด้วยพระเมตตาคุณที่พระเยซูทรงมีต่อโลกนี้ พระองค์จึงทรงเลื่อนการกลับมาของพระองค์ออกไปเพื่อคนบาปจะมีโอกาสรับคำเตือนและแสวงหาพระองค์ผู้ทรงเป็นร่มกำบังก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะหลั่งลงมา {GC 458.1}

เวลานี้เช่นเดียวกับยุคก่อนในอดีต การประกาศความจริงที่เตือนสอนเรื่องบาปและความผิดของยุคจะกระตุ้นให้เกิดการต่อต้านขึ้น “เพราะทุกคนที่ประพฤดิชั่วก็เกลียดความสว่างและไม่มาหาความสว่าง เนื่องจากกลัวว่าการกระทำของตน

จะปรากฏ” ยอห์น 3:20 ในขณะที่มนุษย์มองเห็นว่าไม่อาจใช้พระคัมภีร์เพื่อรักษาจุดยืนของตนเองได้แล้ว คนมากมายจึงตั้งใจที่จะรักษาจุดยืนของตนด้วยความรุนแรง และพวกเขาโจมตีด้วยวิญญาณที่โหดเหี้ยมไปที่อุปนิสัยและความตั้งใจของผู้ที่ยืนหยัดเพื่อปกป้องความเชื่อที่ไม่ได้รับคามนิยม นโยบายเดียวกันนี้ถูกใช้มาตลอดทุกยุคสมัย เอลียาห์ถูกประณามว่าเป็นคนสร้างความยุ่งยากในแผ่นดินอิสราเอล เยเรมีย์เป็นคนทรยศ เปาโลทำให้วิหารเป็นมลทิน ตั้งแต่สมัยโน้นมาจนถึงวันนี้ ผู้ที่จงรักภักดีต่อความจริงจะถูกปรักปรำว่าเป็นผู้ก่อความไม่สงบ เป็นคนนอกรีตหรือเป็นคนก่อความแตกแยก ผุ่งชนที่ไม่มีความเชื่อมากพอที่จะยอมรับถ้อยคำอันแน่นอนของคำพยากรณ์จะยอมหลงเชื่อโดยไม่สงสัยในคำกล่าวหาที่มีต่อผู้ที่กล่าวตำหนิบาปที่ผู้คนนิยมทำกัน วิญญาณเช่นนี้จะมามีมากขึ้นและยิ่งมากขึ้น และพระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่า เวลากำลังจะมาถึง เมื่อกฎหมายของรัฐจะขัดแย้งกับพระบัญญัติของพระเจ้า จนกระทั่งใครก็ตามที่เชื่อฟังทุกคำสั่งสอนของพระเจ้าจะต้องกล่าวหาผู้ที่รับคำตำหนิและการลงโทษในฐานะคนทำความชั่ว {GC 458.2}

เมื่อมองเห็นภาพเช่นนี้แล้ว อะไรคือหน้าที่ของผู้สื่อข่าวแห่งความจริง เขาควรต้องสรุปให้ใหม่ว่าเขาไม่ควรประกาศความจริงเนื่องจากบ่อยครั้งผลลัพธ์เดียวที่ได้รับจากการประกาศคือการกระตุ้นให้

มนุษย์หลบเลี่ยงหรือขัดขวางสิ่งที่ประกาศ ไม่ใช่ เขาไม่มีเหตุผลอื่นที่จะเก็บคำพยานของพระคำพระเจ้าเอาไว้เพียงเพราะพระคำเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดการต่อต้านซึ่งไม่น้อยไปกว่าที่เคยเกิดกับนักปฏิรูปในยุคก่อนๆ ความเชื่อของฆราวาสและของผู้อยอมพลีชีพถูกจารึกไว้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับคนในยุคต่อๆ มา ผู้ที่ดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างทั้งในความบริสุทธิ์และความซื่อสัตย์อย่างมั่นคงถูกส่งต่อมาเพื่อเป็นกำลังใจแก่ผู้ที่บัดนี้ได้รับการทรงเรียกให้ยืนขึ้นเพื่อเป็นพยานให้พระเจ้า พวกเขาได้รับพระคุณและความจริงไม่ใช่เพื่อตนเอง แต่โดยผ่านพวกเขาโลกจะได้รับความกระจ่างในความชั่วร้ายพระเจ้า พระเจ้าทรงโปรดประทานความกระจ่างให้แก่ผู้รับใช้ทั้งหลายในยุคนี้แล้วหรือยัง ถ้าเช่นนั้นแล้วพวกเขาจึงควรให้แสงนั้นส่องออกไปในโลก {GC 459.1}

ในสมัยโบราณกาล พระยาห์เวห์ทรงเปิดเผยให้กับคนหนึ่งที่กล่าวถึงพระนามของพระองค์ว่า “พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา” ถึงกระนั้นพระองค์ยังตรัสว่า “แต่เจ้าจงกล่าวถ้อยคำของเราให้พวกเขาฟัง แม้พวกเขาจะฟังหรือปฏิบัติเสกก็ตามเถอะ” เอเสเคียล 3:7; 2:7 ในเวลานี้ พระบัญญัติของพระเจ้ามาถึงผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “จงร้องดังๆ อย่าอ้อมเสียวัว จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์ จงแจ้งให้ชนชาติของเรา รู้ตัวในเรื่องการทรยศของเขา ให้เชื้อสายของยาโคบ รู้ตัวในเรื่องบาปของ

เขา” อีสยาห์ 58:1 {GC 459.2}

ตราบเท่าที่ทุกคนยังมีโอกาส ผู้ที่ได้ รับความกระจำงแห่งความจริงจะมีหน้าที่ ที่ศักดิ์สิทธิ์และน่าสะพรึงกลัวเช่นเดียวกับ ผู้เผยพระวจนะแห่งอิสราเอลที่พระดำรัส ของพระยาห์เวห์มาถึงว่า “บุตรมนุษย์เอ๋ย เราได้ตั้งเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับพงศ์ พันธุ์อิสราเอล และเมื่อเจ้าได้ยืนถ้อยคำ จากปากเรา เจ้าจะเตือนพวกเขาแทนเรา ถ้าเรากล่าวกับคนอธรรมว่า ‘โอ คนอธรรม เจ้าจะต้องตายแน่’ และเจ้าไม่ได้กล่าวเตือน คนอธรรมให้กลับจากทางของเขา คน อธรรมนั้นจะต้องตายเนื่องจากความผิด บาบของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเรื่องโลหิต ของเขา แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนอธรรม ให้หันกลับจากทางของเขา แต่เขาไม่หัน กลับจากทางของเขา เขาจะต้องตาย เนื่องจากความผิดบาบของเขา แต่เจ้าจะ ช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด” เอเสเคียล 33:7-9 {GC 459.3}

อุปสรรคยิ่งใหญ่ต่อการรับและการเผย แพร่ความจริงคือ ข้อเท็จจริงที่ว่ามันจะ ต้องมีความไม่สะดวกและการถูกตำหนิ นี้คือข้อโต้แย้งเดียวต่อความจริงซึ่งผู้ที่ สนับสนุนความจริงไม่เคยสามารถที่จะ ปฏิเสธได้ แต่เรื่องเหล่านี้ไม่เคยขัดขวางผู้ ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ พวกเขา ไม่เคยรอให้ความจริงยอมรับอย่างแพร่ หลายก่อน เมื่อพวกเขาเชื่อมั่นในหน้าที่ ของพวกเขาแล้ว พวกเขาที่ตั้งมั่นรับ

กางเขน และกล่าวร่วมกับอัครทูตเปาโล ว่า “ความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อย ของเรา จะทำให้เรามีศักดิ์ศรีนิรันดร์ มากมายอย่างไม่มีที่เปรียบ” และกล่าว ร่วมกับคนในยุคโบราณด้วยที่ “ถือว่าความ อับอายขายหน้าเพื่อพระคริสต์ล้ำค่ากว่า สมบัติทั้งหลายของอียิปต์” 2 โครินธ์ 4:17 ฮีบรู 11:26 {GC 460.1}

ไม่ว่าพวกเขาจะนับถือศาสนาใด มี เพียงผู้ที่รับใช้โลกด้วยใจเท่านั้นที่จะทำ ตามกฎข้อกำหนดมากกว่าที่จะทำตาม หลักการของศาสนา เราจะต้องเลือกความ ถูกต้องเพราะเป็นสิ่งที่ถูกและมอบผลลัพธ์ ที่ได้ไว้กับพระเจ้า สำหรับผู้ที่มีหลักการ ความเชื่อและความกล้าหาญนั้น โลก เป็นหนี้ผลงานการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ของ พวกเขา งานการปฏิรูปสำหรับยุคนี้จะ ต้องดำเนินต่อไปข้างหน้าด้วยคุณลักษณะ เดียวกันนี้ {GC 460.2}

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงฟังเรา พวกเจ้าผู้รู้จักความชอบธรรม ชนชาติที่ มีธรรมเนียมปฏิบัติของเราอยู่ในใจ อย่างกลัว การเยาะเย้ยของมนุษย์ และอย่าวิตกต่อ การถากถางของเขา เพราะว่าตัวแมลง จะกินเขาเหมือนกินเสื้อผ้า และตัวหนอน จะกินเขาเหมือนกินขนแกะ แต่ความชอบ ธรรมของเราจะดำรงเป็นนิรันดร์และความ รอดของเราอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์” อีสยาห์ 51:7, 8 {GC 460.3}

27 การฟื้นฟูยุคใหม่

ไม่ว่าที่ใดก็ตามเมื่อมีการเทศนา พระวจนะของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ ผลที่ตามมาจะประจักษ์เป็นพยานว่าคำเทศนาเหล่านั้นมีแหล่งกำเนิดจากพระเจ้า พระวิญญูญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ร่วมกับบทเทศน์ของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำเทศนานั้นจึงประกอบด้วยอำนาจ ปลุกจิตสำนึกของคนบาปให้ตื่นขึ้น “*ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก*” ยอห์น 1:9 ความสว่างนี้ส่องเข้าไปในที่ลึกลับของจิตวิญญาณและเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในความมืดออกมา ความสำนึกอย่างลึกซึ้งเกิดขึ้นในความคิดและจิตใจของเขาทั้งหลาย พวกเขาารู้สึกสำนึกถึงความผิดบาป ความชอบธรรมและการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง พวกเขาารู้สึกถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์และตระหนักถึงความน่ากลัวที่ต้องปรากฏตัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิตใจ ในขณะที่เขายังคงมีความผิดและความไม่บริสุทธิ์ ด้วยความเจ็บปวดรวดร้าว พวกเขาร้องว่า “*ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้*” โรม 7:24 เมื่อกางเขนแห่งกาลวารีย์พร้อมด้วยเครื่องบูชาอันไม่มีที่สิ้นสุดเพื่อบาปของมนุษย์ได้ถูกเปิดเผยให้เห็น พวกเขา มองไม่เห็นสิ่งอื่นใดนอกจากพระคุณอันประเสริฐของพระ

คริสต์ที่เพียงพอเพื่อลบมลทินบาปแห่งการล่วงละเมิดของพวกเขา นี่เป็นวิธีเดียวที่จะนำมนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระเจ้าได้ ด้วยความเชื่อและความถ่อมตนพวกเขาจะต้องยอมรับพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป พวกเขาได้รับการ “*ทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้ว*” ผ่านทางพระโลหิตของพระเยซู โรม 3:25 {GC 461.1}

จิตวิญญาณเหล่านี้พิสูจน์การกลับใจด้วยการเกิดผล พวกเขาเชื่อและรับบัพติศมาและลุกขึ้นดำเนินไปตามชีวิตใหม่ เป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในพระเยซูคริสต์ ไม่ได้ประพฤติดำเนินตามราคะตัณหาของกาลก่อน แต่ดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรของพระเจ้าโดยเชื่อในพระองค์ เพื่อสะท้อนพระลักษณะของพระองค์และชำระตนให้บริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ สิ่งที่เกิดขึ้นหนึ่งพวกเขาเคยเกลียดชัง บัดนี้พวกเขา รัก และสิ่งที่เคยรัก บัดนี้พวกเขา รังเกียจ ผู้ที่หยิ่งยโสและอวดดี บัดนี้เป็นคนอ่อนสุภาพและมีใจอ่อนน้อม คนไร้สาระและทะนงตนกลายเป็นคนเอาจริง เอาจังและสงบเสงี่ยม คนหมิ่นประมาทกลายเป็นคนที่ยำเกรง คนขี้เมากลายเป็นคนสุขุมเยือกเย็น และคนผิดศีลธรรมกลับกลายเป็นคนบริสุทธิ์ สิ่งไร้สาระที่นิยมกันตามอย่างโลกถูกทิ้งไป คริสเตียนจะ

ไม่แสวงหา “การประดับตัวแต่ภายนอก ด้วยการถักหม การสวมใส่เครื่องทองคำ หรือการนุ่งห่มเสื้อผ้า แต่จงประดับด้วย บุคลิกที่ซ่อนอยู่ในใจ ด้วยเครื่องประดับ ซึ่งไม่รู้เสื่อมสลายคือด้วยจิตใจที่สุภาพ อ่อนโยนและจิตใจที่สงบซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่า ยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า” 1 เปโตร 3:3, 4 {GC 461.2}

การฟื้นฟูนำมาซึ่งการตรวจสอบหัวใจ อย่างลึกซึ้งและการถ่อมตน การฟื้นฟูจะ แสดงคุณลักษณะของการเรียกร้องคนมาป อย่างเคร่งขรึมจริงจัง และมีความเห็นอก เห็นใจอย่างแรงกล้าต่อผู้ที่ได้รับการไถ่ แล้วด้วยพระโลหิตของพระคริสต์ บรรดา ชายและหญิงต่างอธิษฐานและปล้ำสู้กับ พระเจ้าเพื่อความรอดของจิตวิญญาณทั้งหลาย ผลของการฟื้นฟูเช่นนี้จะเห็นได้ ในจิตวิญญาณที่ไม่ถอยหนีจากการปฏิเสธ ตนเองและการอุทิศถวายตัว แต่ชื่นชม ยินดีที่พวกเขาถูกนับว่าเป็นผู้ที่คู่ควร ที่จะได้รับการดำเนินและการทดลองเพื่อ เห็นแก่พระคริสต์ มนุษย์มองเห็นการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ที่รับ พระนามของพระเยซู ชุมชนได้ประโยชน์ จากอิทธิพลของพวกเขา พวกเขาทำงาน ร่วมกับพระคริสต์ และหว่านร่วมกับพระ วิญญาณเพื่อเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์ {GC 462.1}

คนเหล่านี้อาจจะถูกกล่าวถึงได้ว่า เป็น “เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจ” “เพราะว่าความเสียใจตามพระประสงค์ ของพระเจ้าทำให้เกิดการกลับใจซึ่งจะนำ

ไปสู่ความรอดและจะไม่ทำให้เสียใจ แต่ ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำสู่ความ ตาย จงดูสิว่าความเสียใจตามพระประสงค์ ของพระเจ้าเช่นนี้ นำไปสู่การเอาจริงเอา จังเพียงไร และยังทำให้เกิดการขวนขวาย ที่จะพิสูจน์ตัวเอง เกิดความซุ่นเคื่อง ความ ตื่นตัว ความอาลัย ความกระตือรือร้น และเกิดการลงโทษ พวกท่านพิสูจน์ตัวเอง ในทุกด้านแล้วว่าเป็นผู้ปราศจากความผิด ในเรื่องนี้” 2 โครินธ์ 7:9-11 {GC 462.2}

นี่คือผลการประกอบกิจของพระ วิญญาณของพระเจ้า ไม่มีหลักฐานใดที่ แสดงให้เห็นว่ามี การกลับใจอย่างแท้จริง ยกเว้นว่าจะเห็นผลของการปฏิรูป หาก เขาคืนของประกัน คินสิ่งที่ขโมยผู้อื่นมา สารภาพบาปและรักพระเจ้าและเพื่อน มนุษย์ของเขาแล้ว จึงจะมั่นใจว่าคนบาป นั้นพบสันติสุขกับพระเจ้า นี่คือผลที่เกิด ขึ้นในอดีตหลังจากที่มีการตื่นตัวทาง ศาสนา เมื่อดูจากผลของพวกเขาแล้ว จะ เห็นว่าพวกเขาได้รับพระพรของพระเจ้า เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดและยกระดับ มนุษยชาติ {GC 462.3}

แต่การฟื้นฟูมากมายในยุคใหม่แตก ต่างอย่างเด่นชัดจากการฟื้นฟูที่เป็นผล จากพระคุณของพระเจ้า การฟื้นฟูในยุค แรกจะเกิดขึ้นหลังจากผู้รับใช้ของพระเจ้า ลงแรงทำงาน จริงอยู่ การฟื้นฟูจุดประกาย ความสนใจขึ้นอย่างแพร่หลาย มีหลาย คนกลับใจและคนจำนวนมากเข้าร่วมกับ คริสตจักร แต่ถึงกระนั้น ผลที่ได้รับไม่ ได้ยืนยันดังที่เชื่อกันว่าชีวิตที่แท้จริงทาง

ฝ่ายจิตวิญญาณเติบโตควบคู่กันไปด้วยแสงสว่างที่ลุกโชนขึ้นมาช่วยชูช่วยยามไม่ซำก็ดับไป ปลอ่ยให้ความมีตนั้นหนาที่บยั้งกว่าเดิม {GC 463.1}

บ่อยครั้งการฟื้นฟูตามที่นิยมทำกันนั้นมักอาศัยการสร้างจินตนาการ ด้วยการปลุกเร้าอารมณ์ โดยสนองความเพิลิตเพิลินที่มีต่อสิ่งใหม่ๆ และนำตื่นเต้นคนที่กลับใจด้วยวิธีนี้แทบจะไม่มีควมปรารถนาที่ฟังความจริงในพระคัมภีร์ใส่ใจแต่เพียงเล็กน้อยกับเรื่องคำพยานของผู้เผยพระวจนะและของอัครทูตพิธีการทางศาสนาดึงดูดความสนใจของพวกเขาไม่ได้ นอกเสียจากว่าพิธีกรรมนั้นจะมีสิ่งเร้าอารมณ์ ข่าวสารที่อ่อนหวานสดอันไร้อารมณ์ก็ไม่อาจปลุกให้เกิดการตอบสนอง พวกเขาไม่ใส่ใจคำเตือนอย่างตรงไปตรงมาของพระวจนะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลประโยชน์ทางฝ่ายนิรันดร์ของพวกเขา {GC 463.2}

สำหรับจิตวิญญาณของทุกคนที่กลับใจอย่างแท้จริงแล้ว ความสัมพันธ์ของเขามีต่อพระเจ้าและต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิรันดร์กาลจะเป็นเรื่องสำคัญในชีวิต แต่ในคริสตจักรที่นิยมกันในทุกวันนี้ จิตวิญญาณแห่งการถวายนให้พระเจ้าอยู่ที่ไหน บรรดาผู้ที่กลับใจแล้วไม่ได้ละทิ้งความหยิ่งและความรักที่มีให้กับโลก พวกเขาไม่ยินดีที่จะปฏิเสธตนเองเพื่อแบกกางเขน และติดตามพระเยซูผู้ทรงอ่อนสุภาพและถ่อมตนมากไปกว่าก่อนที่เขาจะกลับใจ ศาสนากลายเป็นของเล่นสนุก

สำหรับคนไม่เชื่อพระเจ้าและคนช่างสงสัยเพราะคนมากมายที่รับว่าตนเองเป็นคริสเตียนขาดความรู้เรื่องหลักการทางศาสนา อำนาจฝ่ายศีลธรรมอย่างพระเจ้าแทบจะหายไปจากคริสตจักรจำนวนมาก การเลี้ยงสังสรรค์ การแสดงละครในโบสถ์ งานรื่นเริงเทศกาลในโบสถ์ บ้านช่องหรูหรา การอวดตน สิ่งเหล่านี้ทำลายความคิดเรื่องพระเจ้าไปจนหมดสิ้น ที่ดินและทรัพย์สินและการงานทางฝ่ายโลกครอบงำความคิดและแทบจะไม่เหลียวมองเรื่องของผลประโยชน์ทางฝ่ายนิรันดร์ {GC 463.3}

ถึงแม้ความเชื่อและความเคร่งครัดในศาสนาจะเสื่อมทรามลงอย่างแพร่หลาย แต่ก็ยังมีผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์อยู่ในคริสตจักรเหล่านี้ ก่อนที่การพิพากษาสุดท้ายของพระเจ้าจะมาถึงโลกจะมีการฟื้นฟูจิตวิญญาณแบบดั้งเดิมขึ้นในประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างที่ไม่มีความเห็นนับตั้งแต่สมัยของอัครทูตพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะหลั่งลงมายังเหล่าบุตรของพระองค์ ในเวลานั้น คนมากมายจะแยกตนเองออกจากคริสตจักรต่างๆ ที่ยอมให้ความรักของโลกนี้เข้ามาแทนที่ความรักของพระเจ้า และพระวจนะของพระองค์ คนมากมายทั้งบรรดาอาจารย์และประชาชนจะยินดีรับความจริงยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงใช้ให้ประกาศในเวลานี้เพื่อเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ศัตรูของจิตวิญญาณประสงค์ที่

จะขัดขวางงานนี้ และก่อนที่เวลาของการเคลื่อนไหวเช่นนี้จะมาถึง มันจะพยายามขัดขวางโดยนำสิ่งที่ยืมเท็จเข้ามา ในบรรดาคริสตจักรที่มันนำมาให้อยู่ภายใต้อำนาจการหลอกลวงของมันได้ มันจะทำให้ดูประหนึ่งว่าพระพรพิเศษของพระเจ้าหลังลงมาแล้ว จะมีการสำแดงที่ทำให้คิดว่าเป็นความสนใจยิ่งใหญ่ในศาสนา ประชาชนมากมายจะปีติยินดีว่าพระเจ้าทรงประกอบกิจอัศจรรย์เพื่อเขา ซึ่งความจริงแล้วเป็นผลงานของอีกวิญญาณหนึ่ง ซาตานคอยหาทางที่จะแผ่อิทธิพลของมันเหนือโลกคริสเตียนโดยการอำพรางตัวเองไว้ภายใต้ศาสนา {GC 464.1}

ในการฟื้นฟูมากมายที่เกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่แล้ว อิทธิพลเดียวกันนี้ยังคงกระทำการอยู่ไม่มากก็น้อยซึ่งจะแสดงออกมาให้เห็นในการเคลื่อนไหวที่กว้างขวางมากขึ้นในอนาคต จะมีการกระตุ้นเพื่อเร้าความรู้สึกทางอารมณ์ ผสมผสานความถูกต้องเข้ากับความจริงซึ่งปรับไว้อย่างดีเพื่อนำให้หลงแต่ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกหลอก ภายใต้แสงสว่างของพระวจนะพระเจ้านั้นการจะตัดสินธรรมชาติของการเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องยาก ไม่ว่าที่ใดเมื่อมนุษย์ละเลยคำพยานในพระคัมภีร์ หันหลังให้กับความจริงอันตรงไปตรงมาและตรวจสอบจิตใจความจริงที่เรียกร้องให้ปฏิเสธตนเองและละทิ้งโลก เมื่อนั้นเราจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานพระพรให้พวกเขา และด้วย

กฎเกณฑ์ที่พระคริสต์เองประทานไว้ว่า “พวกท่านจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา” มัทธิว 7:16 เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่ใช่การกระทำของพระวิญญาณของพระเจ้า {GC 464.2}

ในความจริงต่างๆ ของพระวจนะพระเจ้า พระองค์ทรงเปิดเผยเรื่องราวของพระองค์เองให้แก่มนุษย์ และทุกคนที่ยอมรับความจริงเหล่านี้จะได้รับการปกป้องจากการหลอกลวงของซาตาน การละเลยความจริงเหล่านี้เปิดประตูให้กับความชั่วซึ่งบัดนี้แพร่กระจายไปทั่วโลก ศาสนา ลักษณะและความสำคัญของธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าถูกมองข้ามไปค่อนข้างมาก การมีมุมมองที่ผิดในเรื่องคุณลักษณะ ความเป็นนิรันดร์กาลและข้อผูกพันของธรรมเนียมปฏิบัติของเจ้านำไปสู่ความเชื่อผิดๆ ที่เกี่ยวพันกับการกลับใจและการชำระให้บริสุทธิ์และส่งผลให้มาตรฐานความเคร่งครัดในคริสตจักรตกต่ำลง เคล็ดลับของการขาดพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการฟื้นฟูในยุคของเราอยู่ตรงจุดนี้เอง {GC 465.1}

คนมีชื่อเสียงโด่งดังและเคร่งศาสนาในนิกายต่างๆ ยอมรับความจริงเรื่องนี้และรู้สึกเศร้าใจ ศาสตราจารย์เอ็ดเวิร์ด เอ. ปาร์ค [Edwards A. Park] เปิดเผยถึงสภาพอันตรายของศาสนาในปัจจุบัน โดยกล่าวอย่างเชี่ยวชาญว่า “แหล่งหนึ่งของภัยอันตรายคือบนธรรมาสน์ละเลยการนำธรรมเนียมปฏิบัติของเจ้ามาบังคับใช้ ในสมัยก่อนธรรมาสน์เป็นสถานที่ที่สะท้อน

เสียงของสามัญสำนึก...บรรดานักเทศน์ เรื่องนามที่สุดของเราเทศนาตามแบบอย่างของพระอาจารย์ได้อย่างดีเลิศและยกความโดดเด่นให้กับธรรมเนียมปฏิบัติทั้งคำสอนและคำขู่ของธรรมเนียมปฏิบัติ พวกเขาย้ำหลักการยิ่งใหญ่สองข้อ คือธรรมเนียมปฏิบัติเป็นบันทึกสำเนาความบริบูรณ์ดีเลิศของพระเจ้า และผู้ที่ไม่รักธรรมเนียมปฏิบัติก็ไม่ได้รับข่าวประเสริฐ เพราะว่าธรรมเนียมปฏิบัติและข่าวประเสริฐเป็นภาพกระจกเงาสท้อนให้เห็นถึงพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า ภัยอันตรายนี้นำไปสู่ภัยต่อไป คือการประเมินความชั่วร้ายของบาปไปในทางต่ำ ถึงขนาดไปลดคุณค่าของธรรมเนียมปฏิบัติ ขอบข่ายของบาปและการคาดโทษของบาป ความยุติธรรมของพระบัญญัติเป็นสัดส่วนกับความผิดจากการไม่เชื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติ... {GC 465.2}

“ภัยอันตรายอีกเรื่องหนึ่งที่ผูกติดอยู่กับภัยอันตรายที่กล่าวมาแล้วข้างต้นคือการประเมินความยุติธรรมของพระเจ้าต่ำเกินไป ธรรมชาติในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะแยกความยุติธรรมของพระเจ้าให้ออกไปจากพระเมตตาคุณของพระองค์ เพื่อให้พระเมตตาคุณเหลือเพียงแต่ความรู้สึกแทนที่จะยกชูให้เป็นหลักการ ความหลากหลายของศาสนาสตวรรษใหม่แยกสิ่งที่พระเจ้าทรงรวมเข้าไว้ด้วยกัน ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นสิ่งดีหรือชั่ว ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้นความยุติธรรมก็เป็นสิ่งที่เพราะเป็นอำนาจที่นำธรรมเนียมปฏิบัติมาปฏิบัติ ด้วยนิสัยของ

การประเมินกฎหมายและความยุติธรรมของพระเจ้าไปในทางต่ำ รวมทั้งขนาดและการลดคุณค่าของการไม่เชื่อฟัง มนุษย์ทั้งหลายจึงไถลลงไปสู่นิสัยการประเมินคุณค่าพระคุณที่ประทานให้เพื่อลบมลทินบาปไปในทางต่ำ” ด้วยประการฉะนี้ ข่าวประเสริฐจึงสูญเสียดุลค่าและความสำคัญไปจากจิตใจของมนุษย์และในไม่ช้าพวกเขา ก็พร้อมที่จะละทิ้งพระคัมภีร์ {GC 465.3}

ครูสอนศาสนามากมายยืนยันว่าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ พระองค์ทรงยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติไปแล้ว และตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมามนุษย์จึงหลุดพ้นจากข้อบังคับของธรรมเนียมปฏิบัติ มีบางคนนำเสนอให้เห็นว่าธรรมเนียมปฏิบัติเป็นแอกที่เศร้าสลด และพวกเขายังแสดงให้เห็นถึงเสรีภาพที่จะผลิตผลิตินภายใต้ข่าวประเสริฐที่ตรงกันข้ามกับพันธนาการของธรรมเนียมปฏิบัติ {GC 466.1}

แต่ผู้เผยพระวจนะและอัครทูตทั้งหลาย ไม่ได้เห็นว่าธรรมเนียมปฏิบัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเช่นนั้น กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า “ข้าพระองค์จะเดินอย่างอิสระเพราะข้าพระองค์ได้แสวงหาข้อบังคับของพระองค์” สดุดี 119:45 อัครทูตยากอบเขียนถึงพระบัญญัติสิบประการภายหลังจากพระคริสต์ ทรงสิ้นพระชนม์ว่า เป็น “ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า” และ “เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแห่งเสรีภาพ” ยากอบ 2:8; 1:25 และอีกครั้ง ศตวรรษหลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน ผู้เผยพระวจนะแห่งพระธรรม

วิวรณ์กล่าวว่าอานวยพรแก่ “คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์...” “เพื่อว่าพวกเขาจะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิตและเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตูได้” วิวรณ์ 22:14 Thai KJV TSV {GC 466.2}

คำที่ใช้อ้างกันว่าการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ลบล้างธรรมเนียมปฏิบัติของพระบิดาไปแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ไม่มีรากฐาน หากเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติได้ พระคริสต์ไม่จำเป็นต้องเสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยมนุษย์จากโทษแห่งบาป การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ได้มีไว้เพื่อลบล้างธรรมเนียมปฏิบัติ แต่เพื่อพิสูจน์ว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาเพื่อ “ทำให้ธรรมเนียมปฏิบัตินั้นยิ่งใหญ่และมีเกียรติ” อีสยาห์ 42:21 พระองค์ตรัสว่า “อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมเนียมปฏิบัติและคำของบรรดาผู้เผยพระวจนะ” “ฟ้าและดินจะล่องไป แม้อักษรที่เล็กที่สุดหรือขีด ขีดหนึ่งก็จะมีวันสูญไปจากธรรมเนียมปฏิบัติ” มัทธิว 5:17, 18 และพระองค์ตรัสถึงพระองค์เองว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยินดีทำตามพระทัยพระองค์ ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์” สดุดี 40:8 {GC 466.3}

โดยเนื้อแท้แล้ว ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าแปรเปลี่ยนไม่ได้ ธรรมเนียมปฏิบัติเปิดเผยน้ำพระทัยและพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดธรรมเนียมปฏิบัติ พระเจ้าผู้ทรงเป็นความรักและธรรมเนียมปฏิบัติ

ของพระองค์คือความรัก หลักการยิ่งใหญ่สองประการของธรรมเนียมปฏิบัติคือความรักที่ถวายพระเจ้าและความรักที่มีให้มนุษย์ “ความรักจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติสำเร็จอย่างครบถ้วน” โรม 13:10 พระลักษณะของพระเจ้าคือความชอบธรรมและความจริง และนี่เป็นลักษณะของธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์เป็นความจริง” “พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ก็ชอบธรรม” สดุดี 119:142, 172 และอัครทูตเปาโลเปิดเผยว่า “ธรรมเนียมปฏิบัติจึงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรมและดีงาม” โรม 7:12 ธรรมเนียมปฏิบัติเช่นนี้ซึ่งสำแดงถึงน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระเจ้าจะต้องยั่งยืนตั้งพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของธรรมเนียมปฏิบัติ {GC 467.1}

การกลับใจและการชำระให้บริสุทธิ์ [Sanctification] เป็นพระราชกิจของการนำมนุษย์ให้คืนดีกับพระเจ้าด้วยการนำมนุษย์มาประสานเข้ากับหลักการของธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ ให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยบริบูรณ์กับสภาพธรรมชาติและธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า หลักการแห่งความชอบธรรมจารึกไว้ในจิตใจของเขา แต่บาปทำให้เขาเห็นห่างไปจากพระผู้สร้างของเขา เขาไม่สะท้อนพระฉายาของพระเจ้าอีกต่อไป จิตใจของเขาต่อสู้กับหลักการของธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า

“การเอาใจใส่เนื้อหนังคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าและที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้” โรม 8:7 แต่ว่า “พระเจ้าทรงรักโลก ดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” ยอห์น 3:16 เพื่อมนุษย์จะกลับคืนดีกับพระเจ้า โดยพระคุณอันประเสริฐของพระคริสต์ เขากลับคืนไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันร่วมกับพระเจ้าผู้สร้างของเขาอีก จิตใจของเขาจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยพระคุณของพระเจ้า เขาต้องมีชีวิตใหม่ที่ได้รับจากเบื้องบน การเปลี่ยนแปลงนี้คือการบังเกิดใหม่ พระเยซูตรัสว่า หากปราศจากการบังเกิดใหม่ เขา “ไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า” ยอห์น 3:3 {GC 467.2}

ก้าวแรกของการคืนดีกับพระเจ้าคือการสำนึกในบาป “บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมเนียมปฏิบัติ” “ธรรมเนียมปฏิบัตินั้นทำให้เรารู้จักบาป” 1 ยอห์น 3:4 โรม 3:20 ในการที่จะมองเห็นความผิดของตนเองได้นั้น คนบาปจะต้องตรวจสอบอุปนิสัยของเขาเทียบกับมาตรฐานยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมของพระเจ้า มาตรฐานนี้เป็นกระจกเงาที่จะส่องให้เห็นถึงอุปนิสัยชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบและทำให้มองเห็นความบกพร่องของตนเอง {GC 467.3}

ธรรมเนียมปฏิบัติเปิดเผยให้มนุษย์เห็นบาปของเขา แต่ธรรมเนียมปฏิบัติไม่ได้จัดเตรียมทางแก้ไขให้ ในขณะที่ธรรมเนียมปฏิบัติสัญญาที่จะให้ชีวิตแก่ผู้ที่เชื่อฟัง แต่ธรรมเนียมปฏิบัติก็ประกาศว่าความตายเป็นส่วนแบ่งที่มีไว้

สำหรับผู้ล่วงละเมิด ชาวประเสริฐของพระคริสต์เท่านั้นที่จะปลดปล่อยเขาให้พ้นจากการพิพากษาลงโทษหรือรอมลทินของบาป เขาจะต้องกลับใจมาหาพระเจ้า ผู้ที่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ได้ถูกล่วงละเมิด และมีความเชื่อในพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ด้วยวิธีเหล่านี้เขาจะได้รับการ “ยกบาปที่ได้ทำไปแล้ว” โรม 3:20 และรับส่วนในสภาพของพระเจ้า เขาเป็นบุตรของพระเจ้าอันเนื่องมาจากพระวิญญาณทรงให้เขามีฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า โดยพระวิญญาณนั้นเขาจึงร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา (พ่อ)” โรม 8:15 {GC 467.4}

บัดนี้เขามีเสรีที่จะล่วงละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าหรือ เปาโลกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นเราลบล้างธรรมเนียมปฏิบัติด้วยความเชื่อหรือ เปล่าเลย เรายังซุกรวมธรรมเนียมปฏิบัติขึ้นอีก” “เราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาปต่อได้อย่างไร” และยอห์นประกาศว่า “เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระหนักเกินไป” โรม 3:31; 6:2; 1 ยอห์น 5:3 การบังเกิดใหม่นำจิตใจให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าและนำมาให้ประสานกับธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ เมื่อการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่นี้เกิดขึ้นในคนบาป เขาออกจากความตายเพื่อเข้าสู่ชีวิต ออกจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ ออกจากการล่วงละเมิดและการกบฏเข้าสู่การเชื่อฟัง

และความรักที่ชีวิตเดิมที่เห็นห่างจากพระเจ้าสิ้นสุดไป ชีวิตใหม่แห่งการกลับคืนดีกับพระเจ้า แห่งความเชื่อและแห่งความรักได้เริ่มต้นขึ้น และ “*ความชอบธรรมของธรรมบัญญัติ*” “*จะได้สำเร็จในตัวเราที่ไม่ดำเนินตามเนื้อหนังแต่ตามฝ่ายวิญญาณ*” โรม 8:4 และจิตวิญญาณของเขายืนยันว่า “*โอ ข้าพระองค์รักธรรมบัญญัติของพระองค์จริง ๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์เสมอ*” สดุดี 119:97 {GC 468.1}

“*ธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ดีพร้อมและฟื้นฟูชีวิต*” สดุดี 19:7 เมื่อปราศจากธรรมบัญญัติ มนุษย์จะมีแนวความคิดที่ไม่ถูกต้องในเรื่องของความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าหรือในเรื่องความผิดและความไม่บริสุทธิ์ของตนเอง พวกเขาไม่มีความสำนึกที่แท้จริงในบาปและไม่รู้สึกถึงความจำเป็นที่ต้องกลับใจจากบาป พวกเขาไม่เห็นว่าสภาพของตนเองเป็นที่พวกเขาหลงไปนั้นเป็นการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้ตระหนักถึงความต้องการพระโลหิตไถ่บาปของพระคริสต์ พวกเขาไร้ความหวังแห่งความรอดโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลงจิตใจโดยสิ้นเชิงหรือไม่มีการปฏิรูปชีวิตของเขา ดังนั้น การกลับใจอย่างผิวเผินจึงมีอยู่อย่างมากมาย และคนจำนวนมากเข้าร่วมคริสตจักรโดยที่ไม่เคยติดสนิทกับพระคริสต์ {GC 468.2}

ทฤษฎีผิดๆ เรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ก็ผุดขึ้นมาจากการละเลยและละทิ้งธรรม

บัญญัติของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ทฤษฎีนี้โดดเด่นอยู่ในขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนาของทุกวันนี้ ทฤษฎีเหล่านี้เป็นทั้งหลักคำสอนที่ผิดๆ และให้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่เป็นอันตราย ร่วมกับความเป็นจริงที่ว่าคนมากมายขึ้นชอบทฤษฎีเหล่านี้ ทำให้มีความจำเป็นต้องลงแรงเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าเพื่อทุกคนจะเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนในเรื่องนี้ {GC 469.1}

การชำระให้บริสุทธิ์ที่แท้จริงเป็นหลักคำสอนของพระคัมภีร์ อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายที่เขียนถึงคริสตจักรเมืองเธสะโลนิกาว่า “*พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือให้พวกท่านเป็นคนบริสุทธิ์*” และท่านอธิษฐานว่า “*ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด*” 1 เธสะโลนิกา 4:3; 5:23 พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าการชำระให้บริสุทธิ์คืออะไรและจะได้มาด้วยวิธีใด พระผู้ช่วยให้รอดทรงอธิษฐานเมื่อสาวกของพระองค์ว่า “*ขอทรงแยกพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง*” ยอห์น 17:17 และเปาโลสอนผู้เชื่อให้ “*ชำระไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์*” โรม 15:16 อะไรคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสบอกสาวกของพระองค์ว่า “*เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด*” ยอห์น 16:13 และผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “*ธรรมบัญญัติของพระองค์*

เป็นความจริง” สดุดี 119:142 พระดำรัส และพระวิญญาณของพระเจ้าเปิดเผยให้ มนุษย์เห็นถึงหลักการยิ่งใหญ่แห่งความ ชอบธรรมที่ฝังอยู่ในธรรมบัญญัติของ พระองค์ และเนื่องจากธรรมบัญญัติของ พระเจ้านั้น “ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรมและดีงาม” โรม 7:12 และเป็นสาเหตุความบริสุทธิ์ดี เลิศของพระเจ้า ผลลัพธ์ที่ตามมาคือ อุปนิสัยที่สร้างพัฒนาขึ้นจากการเชื่อฟัง ธรรมบัญญัติจะต้องบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่เป็นที่บริสุทธิ์ดี เลิศของอุปนิสัยเช่นนี้ พระองค์ตรัสว่า “เราประพฤติตามบัญญัติของพระบิดา” “เราทำตามชอบพระทัยของพระองค์เสมอ” ยอห์น 15:10; 8:29 บรรดาผู้ติดตามของ พระคริสต์จะต้องเป็นเหมือนพระองค์ นั่น คือโดยพระคุณของพระเจ้าเพื่อสร้าง อุปนิสัยที่กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กับหลักการของธรรมบัญญัติของพระองค์ นี่คือการชำระให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ {GC 469.2}

การชำระให้บริสุทธิ์นี้จะสำเร็จได้โดย ความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้นด้วยอำนาจ ของพระวิญญาณของพระเจ้าที่สถิตอยู่ ร่วมด้วย เปาโลเตือนผู้เชื่อไว้ว่า “ท่านจง อุตสาหะประพฤติอย่างสมกับความรอด ของท่านทั้งหลายด้วยความเกรงกลัวและ ตัวสัน... เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการ อยู่ภายในพวกท่านให้ท่านมีความประสงค์ และมีความสามารถทำตามชอบพระทัย ของพระองค์” ฟิลิปปี 2:12, 13 คริสเตียน จะรู้สึกถึงความเฝ้าระวังใจของบาป แต่

เขาจะยังคงยืนหยัดต่อสู้อาปอยู่เสมอ นี่ เป็นจุดที่เขาจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือของพระคริสต์ เมื่อความอ่อนแอของ มนุษย์เข้าประสานกับความเข้มแข็งของ พระเจ้า แล้วเขาจะร้องขึ้นด้วยความเชื่อ ว่า “สาธุการแด่พระเจ้าผู้ประทานชัยชนะ แก่เราทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์องค์ พระผู้เป็นเจ้าของเรา” 1 โครินธ์ 15:57 {GC 469.3}

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจน ว่าผลของการชำระให้บริสุทธิ์นั้นจะ ก้าวหน้าขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อคนบาป กลับใจ เขาจะพบสันติสุขในพระเจ้าผ่านทางพระโลหิตแห่งการลบมลทินบาป ชีวิต ของคริสเตียนคนนั้นเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้น บัดนี้เขาจะต้อง “ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่” ฮีบรู 6:1 เพื่อที่จะเติบโตใหญ่ขึ้น “เต็มถึง ขนาดความบริสุทธิ์ของพระคริสต์” เอเฟซัส 4:13 อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้า ทำอย่างหนึ่งคือสิ่งที่ผ่านมาแล้ว โนมัตัวไปยังสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า และ ข้าพเจ้าบากบั่นมุ่งหน้าไปสู่หลักชัยเพื่อ จะได้รับรางวัลคือการทรงเรียกแห่งเบื้อง บนซึ่งมีในพระเยซูคริสต์” ฟิลิปปี 3:13, 14 และเปโตรวางขั้นตอนที่เราจะบรรลุ ถึงการชำระตนให้บริสุทธิ์ตามที่กล่าวไว้ ในพระคัมภีร์ว่า “พวกท่านจงพยายาม อย่างที่สุดที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ ของพวกท่าน เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้อเอา ความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตัวเอง และเอาความยำเกรงพระเจ้าเพิ่มความ

ทรหดอดทน เอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มความยำเกรงพระเจ้า และเอาความรักเพิ่มความรักฉันพี่น้อง... ถ้าพวกท่านทำเช่นนั้น ท่านจะไม่มีวันล้มลง” 2 เปโตร 1:5-10 {GC 470.1}

ผู้ที่มีประสบการณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์จะแสดงออกถึงวิญญาณแห่งความถ่อมตน เช่นเดียวกับโมเสส พวกเขามองเห็นความบริสุทธิ์ยิ่งใหญ่ที่น่าเกรงขามและเห็นว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะนำมาเทียบกับความบริสุทธิ์และความบริบูรณ์อันสูงส่งของพระเจ้าผู้ทรงไม่มีขอบเขตจำกัด {GC 470.2}

ชีวิตของผู้เผยพระวจนะดาเนียลเป็นแบบอย่างของผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วอย่างแท้จริง ชีวิตอันยืนยวนนั้นเปี่ยมล้นด้วยการรับใช้อย่างมีเกียรติเพื่อพระอาจารย์ของเขา เขา “ผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง” ดาเนียล 10:11 ของสวรรค์ แต่ถึงกระนั้น แทนที่ดาเนียลจะอ้างว่าตนเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ผู้เผยพระวจนะผู้มีเกียรติท่านนี้แสดงตนเองว่าเป็นชนชาติอิสราเอลที่บาปหนาทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อประชากรของท่าน ท่านกล่าวว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ได้ถวายคำวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเหตุ แต่ได้อ้างพระกรุณายิ่งใหญ่ของพระองค์” “ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทำบาปและทำความอธรรม” ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ากำลังพูดอธิษฐานสารภาพบาปของข้าพเจ้าและบาปของอิสราเอลประชากรของข้าพเจ้า”

และในภายหลัง เมื่อพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาปรากฏแก่ดาเนียลเพื่อประทานคำแนะนำ ดาเนียลบอกว่า “ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรง หน้าของข้าพเจ้าก็ซีดไป ข้าพเจ้าหมดแรง” ดาเนียล 9:18, 15, 20; 10:8 {GC 470.3}

เมื่อโยบได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ออกมาจากลมพายุหมุนนั้น เขาอุทานขึ้นมาว่า “ข้าพระองค์จึงเกลียดตนเองและกลับใจอยู่ในผงคลีและขี้เถ้า” โยบ 42:6 เมื่ออิสยาห์เห็นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าและได้ยินเสียงเสราฟิมร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระยาห์เวห์จอมทัพ” เขาจึงร้องขึ้นว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าพินาศแล้ว” อิสยาห์ 6:3, 5 หลังจากเปาโลถูกจับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สามและได้ยินเรื่องราวต่างๆ ที่มนุษย์ไม่อาจกล่าวออกมาเป็นคำพูด ท่านกล่าวถึงตนเองว่า “เป็นคนเล็กน้อยยิ่งกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกธรรมิกชนทั้งหมด” 2 โครินธ์ 12:2-4 เอเฟซัส 3:8 สำหรับยอห์น ผู้เป็นสาวกที่พระองค์ทรงรัก เป็นผู้เอนกายลงแนบพระอุระของพระเยซู เมื่อมองเห็นพระสิริของพระองค์ เขาเองยัง “ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนอย่างคนตาย” วิวรณ์ 1:17 {GC 471.1}

ผู้ที่ดำเนินอยู่ภายใต้รั่มเงาของกางเขนแห่งกาลวาริ จะไม่ยกตนขึ้น ไม่โอ้อวด กล่าวอ้างว่าตนเองหลุดพ้นจากบาปแล้ว พวกเขาตระหนักว่าเป็นเพราะบาปของเขาที่นำความปวดร้าวมาสู่พระหทัยของ

พระบุตรของพระเจ้า และความคิดนี้จึงทำให้เขาต่อมโง่งม ผู้ที่ดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระเยซูมากที่สุดจะมองเห็นความอ่อนแอและบาปของมนุษยชาติได้อย่างชัดเจนที่สุด และความหวังเดียวของพวกเขาอยู่ที่พระคุณความดีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนและกลับเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว {GC 471.2}

การชำระให้บริสุทธิ์ที่กำลังได้รับความนิยมในโลกแห่งศาสนานั้น จะมีเรื่องของวิญญาณแห่งการยกตนและการละเลยพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งทำให้เรื่องของการชำระนี้กลายเป็นสิ่งที่ผิดไปจากหลักคำสอนของพระคัมภีร์ ผู้ที่ให้การสนับสนุนหลักคำสอนนี้สอนว่าการชำระให้บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยทันที ได้มาด้วยความเชื่อเท่านั้น และจะบรรลุไปจนถึงความบริสุทธิ์อย่างบริบูรณ์ พวกเขาจะพูดว่า “เชื่อเท่านั้น แล้วพระพรจะเป็นของท่าน” ผู้รับไม่ต้องพยายามทำสิ่งใดอีก ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาต่างคิดกันไปเอง ในขณะที่เดียวกันพวกเขาปฏิเสธอำนาจของธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า พวกเขาอ้างว่าได้รับการปลดปล่อยจากข้อผูกพันของการถือรักษาพระบัญญัติแล้ว แต่จะเป็นไปได้หรือที่มนุษย์จะเป็นผู้บริสุทธิ์สอดคล้องตามน้ำพระทัยและพระลักษณะของพระเจ้าโดยไม่ต้องเข้ามาประสานกลมกลืนกับหลักการต่าง ๆ ที่สำคัญให้เห็นถึงธรรมชาติและน้ำพระทัยของพระองค์ และที่แสดงว่าเป็นที่ขอบพระทัยของพระองค์ {GC 471.3}

ความต้องการอยากจะมีศาสนาที่ง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความมานะบากบั่น ไม่ต้องปฏิเสธตนเอง ไม่ต้องแยกตัวออกจากความโง่เขลาของโลกทำให้หลักคำสอนที่ว่าเชื่อและต้องเชื่อเท่านั้นกลายเป็นหลักคำสอนที่ได้รับความนิยม แต่พระวจนะของพระเจ้าบอกไว้อย่างไร อัครทูตยากอบบอกไว้ว่า “ใครจะกล่าวว่าคุณมีความเชื่อแต่ไม่ประพฤติตามจะมีประโยชน์อะไร ความเชื่อนั้นจะช่วยให้เขารอดได้หรือ... คนโง่เขลาเอ๋ย ท่านต้องการให้พิสูจน์ว่าความเชื่อที่ไม่มีมีการประพฤติตามนั้นไร้ผลหรือ อับราฮัม บรรพบุรุษของเรา ถวายอิสอัคบุตรของท่านบนแท่นบูชาจึงถูกชำระให้ชอบธรรมเพราะการประพฤติไม่ใช่หรือ ท่านก็เห็นแล้วว่าความเชื่อที่ท่านทำงานควบคู่กับการประพฤติตามของเขา และความเชื่อที่สมบูรณ์โดยการประพฤตินั้น... พวกท่านก็เห็นแล้วว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็เพราะการประพฤติและไม่ใช่เพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว” ยากอบ 2:14-24 {GC 472.1}

คำพยานจากพระวจนะของพระเจ้าต่อต้านหลักคำสอนอันหลอกลวงเกี่ยวกับความเชื่อที่ปราศจากการกระทำ การอ้างความโปรดปรานของสวรรค์โดยไม่ทำตามข้อกำหนดที่เป็นเงื่อนไขเพื่อรับความเมตตาอันไม่ใช่ความเชื่อ แต่เป็นการที่หักทักคิดเอาเอง เพราะความเชื่อที่แท้จริงต้องมีรากฐานวางอยู่บนพระสัญญาและเงื่อนไขของพระคัมภีร์ {GC 472.2}

อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองด้วยความ

เชื่อว่าเขาจะเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ในขณะที่ตั้งใจละเมิดบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งของพระเจ้า การกระทำความผิดในสิ่งที่รู้ว่าบาปจะทำให้พระสุเสียงของพระวิญญาณที่เป็นพยานนั้นนิ่งเงียบไปและทำให้จิตวิญญาณแยกออกไปจากพระเจ้า *“บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมชาติ”* และ *“ผู้ใดที่ทำบาปอยู่เรื่อย ๆ [กระทำผิดธรรมชาติ] คนนั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์”* 1 ยอห์น 3:1, 4, 6 ถึงแม้ในจดหมายของยอห์นจะเขียนถึงเรื่องความรักไว้อย่างเต็มที่ แต่ยอห์นก็ไม่ลังเลใจที่จะเปิดเผยถึงลักษณะที่แท้จริงของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าตนได้รับการชำระแต่ยังมีชีวิตที่ล่องละเมิดธรรมชาติของพระเจ้า *“ผู้ที่กล่าวว่า ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมสาและสักจะไม่ได้อยู่ในเขาเลย แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจาก็บริบูรณ์อยู่ในคนนั้นอย่างแท้จริง”* 1 ยอห์น 2:4, 5 นี่เป็นวิธีทดสอบความเชื่อของมนุษย์ทุกคน เราไม่อาจยอมรับว่ามนุษย์คนใดเป็นผู้บริสุทธิ์โดยไม่ได้นำผู้นั้นไปวัดเทียบกับความบริสุทธิ์ของพระเจ้าซึ่งเป็นเพียงมาตรฐานเดียวของทั้งในสวรรค์และในโลก หากมนุษย์ไม่มีความรู้สึกถึงความสำคัญของบัญญัติแห่งศีลธรรม หากพวกเขาดูแคลนและทำให้ข้อบังคับของพระเจ้าดูเป็นเรื่องเล็กน้อย หากผู้ใดทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในธรรมชาติบัญญัติเหล่านี้เบาลงทั้งสอนคนอื่น

ให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นก็จะมีค่าในสายตาของสวรรค์และเราจะรู้ว่าคำอ้างของพวกเขา นั้นปราศจากรากฐาน {GC 472.3}

การอ้างว่าตนไม่มีบาปเป็นหลักฐานในตัวเองที่แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อ้างตนเช่นนี้ยังห่างไกลจากความบริสุทธิ์ ทั้งนี้เป็นเพราะเขายังไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงเรื่องความบริสุทธิ์อื่นไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าและความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์หรือในเรื่องที่ว่าเขาควรจะต้องกลายเป็นคนเช่นไรจึงจะมีบุคลิกที่ประสานกลมกลืนกับพระลักษณะของพระองค์ เป็นเพราะเขาไม่มีแนวคิดที่ถูกต้องในเรื่องความรักที่บริสุทธิ์และสูงส่งของพระเยซู รวมถึงความร้ายกาจและความชั่วช้าของบาปที่มนุษย์ถือว่าตนเองบริสุทธิ์ ยิ่งระยะทางระหว่างตัวเขาเองกับพระคริสต์ห่างมากขึ้นร่วมกับแนวคิดของเขากับพระองค์ในเรื่องพระลักษณะและข้อกำหนดของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นเท่าใด เขาก็จะยิ่งมองว่าตนเองมีความชอบธรรมมากยิ่งขึ้นเท่านั้น {GC 473.1}

การชำระให้บริสุทธิ์ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้หมายถึงรวมถึงร่างกายทั้งหมด คือจิตวิญญาณ จิตใจและร่างกาย เปาโลอธิบายพื้นฐานเพื่อชาวเมืองเธสะโลนิกาเพื่อให้พระเจ้าทรงรักษา *“วิญญาณ จิตใจและร่างกาย...ให้ปราศจากการติเตียนจนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา”* 1 เธสะโลนิกา 5:23 อีกครั้งเขาเขียนไปหาผู้เชื่อที่ *“พี่น้องทั้ง*

หลาย โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิตและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า” โรม 12:1 ในสมัยของชนชาติอิสราเอลโบราณ ของบูชาที่นำมาถวายพระเจ้าจะต้องผ่านการตรวจสอบอย่างละเอียด หากพบตำหนิใดในสัตว์ที่นำมาถวายก็จะไม่รับสัตว์ตัวนั้นไว้ เพราะพระเจ้าตรัสสั่งไว้ว่าของที่นำมาถวายต้อง “ปราศจากตำหนิ” ดังนั้นคริสเตียนจึงได้รับบัญชาให้ถวายร่างกายของเขาให้เป็น “เครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิตและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า” ในการที่จะทำสิ่งนี้ได้ นั้น เขาจะต้องถนอมรักษากำลังทั้งหมดของเขาให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุด การกระทำทุกอย่างที่ทำให้กำลังทางฝ่ายกายหรือทางความคิดอ่อนแอลงจะทำให้บุคคลนั้นไม่เหมาะที่จะรับใช้พระเจ้าผู้สร้างของเขา และพระเจ้าจะทรงพอพระทัยกับของถวายซึ่งด้อยกว่าสิ่งที่ดีที่สุดที่เราสามารถนำมาถวายได้หรือ พระคริสตเจ้าตรัสว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน” มัทธิว 22:37 ผู้ที่รักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจจะปรารถนาที่จะถวายการรับใช้ด้วยชีวิตที่ดีที่สุดให้แก่พระองค์ และจะแสวงหาอยู่เสมอที่จะนำกำลังทั้งหมดในชีวิตให้สอดคล้องประสานกลมกลืนกับกฎบัญญัติที่จะส่งเสริมความสามารถของเขาเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พวกเขาจะไม่ทำให้เครื่องบูชาที่จะถวายต่อพระบิดาบนสวรรค์ต้อง

อ่อนแอลงหรือเป็นมลทินด้วยการปล่อยตัวให้หมกมุ่นกับการตามใจปากหรือตัณหา {GC 473.2}

เปโตรกล่าวไว้ว่า “ให้เว้นจากตัณหาของเนื้อหนังซึ่งต่อสู้กับวิญญาณจิต” 1 เปโตร 2:11 ทุกการสนองความพึงพอใจที่เป็นความคิดบาปมีแนวโน้มที่จะทำให้ความสามารถของการรับรู้ฝ่ายปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณเย็นชาและตายด้านไป และพระวณะหรือพระวิญญาณของพระเจ้าจะสร้างความซาบซึ้งต่อจิตใจได้ แต่เพียงเล็กน้อย เปาโลเขียนไปถึงชาวเมืองโครินธ์ว่า “ขอให้เราชำระตัวเองให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณจิต จงมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า” 2 โครินธ์ 7:1 และในบรรดาผลของพระวิญญาณอันประกอบด้วย “ความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน” นั้น เปาโลยังรวม “การรู้จักบังคับตน” เข้าไปด้วย กาลาเทีย 5:22, 23 {GC 474.1}

ทั้งๆ ที่มีการเฉลียวใจเปิดเผยถึงเรื่องเหล่านี้ก็ตาม แต่มีผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนสักกี่คนที่ทำให้พลังกำลังของเขาอ่อนแอลงด้วยการแสวงหาทรัพย์สมบัติหรือด้วยการเทิดทูนบูชาสิ่งที่กำลังเป็นที่นิยมกัน มีสักกี่คนที่กำลังทำให้ความเป็นมนุษย์ที่มีแบบพระฉายาของพระเจ้าตกต่ำลงด้วยความตะกละตะกลาม การดื่มสุรา ความสนุกสนานในสิ่งต้องห้าม และคริสตจักร

แทนที่จะตำหนิการกระทำเหล่านี้ บ่อยครั้งกลับกลายเป็นผู้สนับสนุนความชั่วโดยชักนำผ่านในเรื่องของความอยากอาหารอย่างตะกละตะกลาม ให้ทะเยอทะยานอยากได้ทรัพย์สินหรือการรักในความสนุกสนาน ให้สะสมทรัพย์สมบัติ ซึ่งความรักที่ควรจะมีให้กับพระคริสตนั้นมันน้อยเกินไป หากในวันนี้ พระเยซูจะเสด็จมายังคริสตจักรต่างๆ และทอดพระเนตรงานเลี้ยงและการค้าขายที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหลาย ซึ่งกระทำกันในนามของศาสนา พระองค์จะไม่ทรงขับไล่คนทั้งหลายที่ทำลายความศักดิ์สิทธิ์ให้ออกไปเหมือนดังเช่นที่พระองค์ทรงเคยขับไล่คนแลกเงินออกจากพระวิหารหรือ {GC 474.2}

อัครทูตยากอบเปิดเผยว่าปัญญาที่มาจากเบื้องบนนั้น *“บริสุทธิ์เป็นประการแรก”* ยากอบ 3:17 หากเขามาพบคนเหล่านั้นที่อ้างพระนามอันล้ำค่าของพระเยซูด้วยริมฝีปากที่เป็นมลทินด้วยบุหรี ลมหายใจและลำตัวแปรป้อนด้วยกลืนสกปรกและยังทำให้บรรยากาศของฟ้าสวรรค์แปรปรวนพร้อมทั้งบังคับทุกคนรอบตัวพวกเขาให้สุดควันพิช หากอัครทูตท่านนี้สัมผัสกับการดำเนินชีวิตที่ขัดแย้งกับชาวประเสริฐอันบริสุทธิ์ เขาจะไม่ปรักปรำตำหนิคนเหล่านี้ว่า *“ปัญญาฝ่ายโลก ฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายปีศาจ”* หรือ ยากอบ 3:15 บรรดาทาสของบุหรีที่อ้างว่าตนได้รับพระพรด้วยการชำระให้บริสุทธิ์อย่างหมดจดแล้ว จะพูดถึงความหวังของพวกเขาในแผ่นดินสวรรค์ แต่พระวาทะของ

พระเจ้าประกาศไว้อย่างชัดเจนว่า *“ไม่มีสิ่งใดที่เป็นมลทิน.... จะเข้าไปในนครนั้นได้เลย”* วิวรณ์ 21:27 {GC 474.3}

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่า ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตในท่าน ผู้ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง ฉะนั้น จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของพวกท่านเถิด” 1 โครินธ์ 6:19, 20 ผู้ที่มีร่างกายเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ตกเป็นทาสของนิสัยที่ชั่วช้ากำลังวังชาของเขาเป็นของพระคริสต์ผู้ทรงไถ่เขาไว้แล้วด้วยพระโลหิต ทรัพย์สมบัติของเขาเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจะไม่มีความคิดได้อย่างไร เมื่อเขาผลาญทรัพย์สินที่เขาได้รับฝากไว้ ในแต่ละปีผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนใช้จ่ายเงินจำนวนมหาศาลกับสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์และกับการปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่กับสิ่งชั่วร้าย ในขณะที่จิตวิญญาณกำลังพินาศเพราะขาดพระวาทะแห่งชีวิต พวกเขาเลิกขโมยเงินสิบลดและเงินถวายจากพระเจ้า ในขณะที่พวกเขาใช้เงินไปกับการบูชาตัณหาชั่วที่ทำลายล้างมากกว่าที่จะนำไปช่วยเหลือคนยากจนหรือเพื่อสนับสนุนชาวประเสริฐ หากทุกคนที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริงแล้ว เงินทองของเขาจะเข้าไปสู่พระคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าแทนที่จะใช้ไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็น

และแม้แต่การปล่อยตัวหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ให้โทษแก่ร่างกาย และคริสเตียนจะต้องเป็นแบบอย่างของการบังคับตน การปฏิเสธตนเองและการเสียสละตน แล้วพวกเขาจึงจะเป็นแสงสว่างของโลก {GC 475.1}

โลกปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่ในโลกีย์วิสัย “*คตินหาของเนื้อหนังและคตินหาของตา และความทะนงในลาภยศ*” 1 ยอห์น 2:16 ครอบงำประชาชนทั่วไป แต่การทรงเรียกของผู้ติดตามพระคริสต์นั้นมีความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์กว่านี้ “*จงออกจากท่ามกลางพวกเขาและจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย...อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด*” 2 โครินธ์ 6:17 ภายใต้ความกระจางของพระวาระของพระเจ้า เราประกาศได้อย่างมั่นใจโดยไม่ต้องแก้ตัวว่า การชำระให้บริสุทธิ์ที่แท้จริงจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีการละทิ้งโดยสิ้นเชิงซึ่งการโล้ลาในทางบาปและการสนองความอยากทางฝ่ายโลก {GC 475.2}

สำหรับผู้ที่ยอมประพฤติตามเงื่อนไขที่ว่า “*จงออกจากท่ามกลางพวกเขาและจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย...อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด*” นั้นพระสัญญาของพระเจ้าคือ “*แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าไว้ เราจะเป็นดังบิดาของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น*” 2 โครินธ์ 6:17, 18 เป็นสิทธิพิเศษและเป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคนที่จะรับประสบการณ์อันมีค่าและเต็มเปี่ยมในเรื่อง

ต่าง ๆ ของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “*เราเป็นความสว่างของโลก คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต*” ยอห์น 8:12 “*วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสุกใสยิ่งๆ ขึ้นจนสว่างเต็มที*” สุภาษิต 4:18 ทุกย่างก้าวแห่งความเชื่อและการเชื่อฟังจะนำจิตวิญญาณให้เข้ามาติดสนิทกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นความสว่างของโลกมากยิ่งขึ้น ซึ่ง “*ความมืดในพระองค์ไม่มีเลย*” 1 ยอห์น 1:5 ลำแสงสว่างเจิดจ้าของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะส่องลงมายังผู้รับใช้ของพระเจ้าและพวกเขาจะสะท้อนแสงสว่างของพระองค์ ในขณะที่ดวงดาวบอกเราว่า ในฟ้าสวรรค์มีแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นสง่าราศีที่ทำให้ดวงดาวสุกใสสว่างเจิดจ้า คริสเตียนก็ควรเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน พวกเขาจะต้องสำแดงให้เห็นว่ามีพระเจ้าผู้สถิตอยู่บนบัลลังก์ของจักรวาล พระลักษณะของพระองค์สมควรที่จะรับคำสรรเสริญและรับไว้เป็นแบบอย่าง ผู้ที่เป็นพยานของพระองค์จะแสดงให้ทุกคนเห็นถึงพระคุณแห่งพระวิญญาณของพระองค์ ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระลักษณะของพระองค์ {GC 475.3}

ในจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงชาวเมืองโคโลสีเผยให้เห็นถึงพระพรอันอุดมที่ทรงโปรดประทานให้เหล่าบุตรของพระเจ้า ท่านเขียนไว้ว่า “*เราไม่ได้หยุดอธิษฐานและทูลขอเพื่อท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยความรู้เรื่องพระ*

ประสงค์ของพระองค์โดยสรรพปัญญา และความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อพวกท่านจะดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นที่ขอบพระทัยของพระองค์ทุกประการคือให้เกิดผลในการดีทุกอย่าง และเจริญขึ้นในความรู้ถึงเรื่องพระเจ้า ให้พวกท่านมีกำลังด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้นตามอนุภาพแห่งพระสิริของพระองค์ เพื่อให้ท่านมีความทรหดอดทน และมีความอดทนในทุกสิ่งพร้อมทั้งมีความยินดี” โคลโลสี 1:9-11 {GC 476.1}

อีกครั้งเปาโลเขียนถึงความปรารถนาที่จะให้พี่น้องในเมืองเอเฟซัสเข้าใจถึงสิทธิพิเศษอันสูงส่งของการเป็นคริสเตียน ท่านเปิดเผยให้พวกเขาทราบด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายที่สุดว่า บุตรชายและบุตรหญิงขององค์ผู้สูงสุดจะได้รับอำนาจและความรู้อันมหัศจรรย์ยิ่ง “ขอให้ประทานความเข้มแข็งภายในจิตใจด้วยฤทธานุภาพที่มาจากพระวิญญาณของพระองค์แก่พวกท่านตามพระสิริอันอุดมของพระองค์” เพื่อ “หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก” เพื่อ “ให้ท่านสามารถเข้าใจร่วมกับบรรพชนทั้งหมดถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้” แต่คำอธิษฐานของอัครทูตไปถึงสิทธิพิเศษสูงสุดเมื่ออธิษฐานว่า “เพื่อพวกท่านจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม” เอเฟซัส 3:16-19 {GC 476.2}

พระคัมภีร์เผยให้เราเห็นถึงสิ่งสูงสุดที่

เราจะรับโดยความเชื่อในพระสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อเราปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระองค์ โดยผ่านพระคุณแห่งความดั่งมอันประเสริฐของพระคริสต์ เราเข้าถึงพระที่นั่งของพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุด “พระองค์ผู้ไม่ได้ทรงหวังพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” โรม 8:32 พระบิดาประทานพระวิญญาณของพระองค์โดยไม่จำกัดให้แก่พระบุตรและเราจะมีส่วนในความไม่พินาศนี้ด้วย พระเยซูตรัสว่า “เพราะฉะนั้น ถ้าพวกท่านเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้สิ่งดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกที่ขอต่อพระองค์” ลูกา 11:13 “สิ่งดีที่พวกท่านขอในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น” “จนบัดนี้พวกท่านก็ยังไม่ได้ขอสิ่งดีในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” ยอห์น 14:14; 16:24 {GC 477.1}

ในขณะที่ชีวิตของคริสเตียนจะมีลักษณะของความถ่อมใจ แต่เขาจะต้องไม่เป็นคนที่โศกเศร้าและลดค่าตัวเอง เป็นโอกาสของทุกคนที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าจะทรงเห็นชอบและอวยพระพร ไม่ใช่พระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์ของเราที่จะให้เราถูกปรับโทษและอยู่ในความมืดมนตลอดไป การเดินก้มหน้าและจิตใจที่คิดถึงแต่เพียงตนเอง ไม่ใช่สิ่ง

ที่พิสูจน์ถึงการถ่อมใจที่แท้จริง เราเข้าหาพระเยซูและรับการชำระและยืนขึ้นต่อหน้าพระบัญญัติโดยปราศจากความละอายและความเศร้าโศก “เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” “ที่ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามพระวิญญาณ” โรม 8:1, 4 {GC 477.2}

โดยทางพระเยซู เหล่าบุตรของอาดัมที่ล้มลงในบาปจะได้เป็น “ลูกของพระเจ้า” 1 ยอห์น 3:2 “ทั้งผู้ชำระให้บริสุทธิ์และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มีพระบิดาองค์เดียวกัน ด้วยเหตุนี้ พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง” ฮีบรู 2:11 ชีวิตของคริสเตียนจะต้องเป็นชีวิตแห่งความเชื่อ ชีวิตแห่งชัยชนะและชีวิตที่ปิติยินดีในพระเจ้า “เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยเหนือโลก และความเชื่อของเราทั้งหลายเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก” 1 ยอห์น 5:4 เนหะมีย์ผู้รับใช้ของพระเจ้ากล่าวด้วยความจริงใจว่า “ความซึนบานของตบในพระยาห์เวห์เป็นกำลังของท่าน” เนหะมีย์ 8:10 และเปาโลกล่าวว่า “จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่าจงชื่นชมยินดีเถิด” “จงชื่นบานอยู่เสมอ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกท่านในพระเยซูคริสต์” ฟิลิปปี 4: 4 1 เธสะโลนิกา 5:16-18 {GC 477.3}

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นผลของการกลับใจและการชำระให้บริสุทธิ์ตามพระ

คัมภีร์ และเนื่องจากว่าโลกคริสเตียนไม่ได้ใส่ใจหลักการยิ่งใหญ่ของความชอบธรรมที่พระบัญญัติของพระเจ้าเปิดเผยไว้ เราจึงไม่ค่อยได้เห็นถึงผลเหล่านี้ นี่เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมจึงไม่ค่อยเห็นผลงานยิ่งใหญ่และยั่งยืนของพระวิญญาณของพระเจ้า เหมือนเช่นการฟื้นฟูที่เคยเกิดขึ้นในอดีต {GC 478.1}

ด้วยการเฝ้ามองก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวเรา และในขณะที่ธรรมบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งเผยให้มนุษย์เห็นถึงพระลักษณะที่สมบูรณ์และบริสุทธิ์ของพระองค์ถูกละเลย ความนึกคิดของคนทั้งหลายจึงถูกหันเหไปหาคำสอนและทฤษฎีของมนุษย์ จึงไม่เป็นที่น่าประหลาดใจว่า ทำไมความเคร่งครัดทางศาสนาในคริสตจักรจึงลดน้อยถอยลง เช่นนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เขาได้ทอดทิ้งเราซึ่งเป็นน้ำพุที่มีน้ำแห่งชีวิต แล้วสกัดบ่อน้ำไว้สำหรับตนเอง เป็นบ่อแตกที่ขังน้ำไม่ได้” เยเรมีย์ 2:13 {GC 478.2}

“บุคคลผู้เป็นสุขคือผู้ไม่เดินตามคำแนะนำของคนอธรรม...แต่ความปิติยินดีของผู้ผู้นั้นอยู่ในธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ เขาใคร่ครวญธรรมบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบก็ไม่เหี่ยวแห้ง ทุกอย่างที่เขาก็กิจำเจริญขึ้น” สดุดี 1:1-3 การนำพระบัญญัติของพระเจ้าให้กลับคืนสู่สภาพเดิมในสิ่งๆ ถูกต้องเท่านั้นจึงจะฟื้นฟูให้คนทั้งหลายกลับมีความเชื่อและ

ศีลธรรมตามอย่างพระเจ้าในแบบดั้งเดิม และให้จิตใจของเจ้าได้ความสงบ”
ได้ “พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘จงยืนที่ถนน และมองให้ดี และถามหาทางโบราณนั้น
ว่าทางดีอยู่ที่ไหน แล้วจงเดินในทางนั้น
เยเรมีย์ 6:16 {GC 478.3}

28

เผชิญหน้ากับหนังสือบันทึกแห่งชีวิต

ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวว่า “ขณะที่ข้าพเจ้ายืนดูอยู่ มีหลายบัลลังก์มาตั้งไว้และผู้หนึ่งซึ่งเจริญด้วยวัยวุฒิมาประทับฉลองของพระองค์ชาวอย่างหิมะ พระเกศาบนพระเศียรเหมือนขนแกะขาวสะอาด พระบัลลังก์ของพระองค์เป็นเปลวเพลิง กงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นไฟลุก ชาร์ไฟพุ่งออกและไหลออกมาเฉพาะพระพักตร์พระองค์ คนนับแสนๆ ประณินบัติพระองค์ คนนับล้านๆ เข้าเฝ้าพระองค์ ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดาหนังสือก็เปิดออก” ดาเนียล 7:9,10 {GC 479.1}

นี่คือภาพในนิมิตที่แสดงให้เห็นผู้เผยพระวจนะเห็นถึงวันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวเมื่ออุปนิสัยและชีวิตของมนุษย์ทุกคนจะถูกนำมาตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้ทรงพิพากษาของทั่วสากลโลก และมนุษย์ทุกคนจะได้รับผลตอบแทน “ตามการกระทำของเขา” มัทธีว 16:27 ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิท่านนั้นคือพระเจ้าพระบิดา ผู้ประพันธ์สวดติงกล่าวไว้ว่า “ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมา ก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” สดตี 90:2 พระองค์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตของคนทั้งหลาย และเป็นบ่อเกิดแห่งกฎเกณฑ์ทั้งปวงที่จะใช้ในการพิพากษา และทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์

มากมายนับจำนวนเป็นแสนๆ เป็นล้านๆ ซึ่งเป็นผู้คอยดูแลช่วยเหลือและเป็นพยาน จะเข้าร่วมในการพิพากษาอย่างใหญ่โตนี้ {GC 479.2}

“นี่แน่ะ มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ มาพร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์ และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้น มีคนนำท่านมาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระองค์ ราชอาณาจักร ศักดิ์ศรี กับราชอาณาจักรทรงมอบไว้กับท่าน เพื่อชนทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษาจะประณินบัติท่าน ราชอาณาจักรของท่านเป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ซึ่งจะไม่มีที่สิ้นสุด” ดาเนียล 7:13, 14 การเสด็จมาของพระคริสต์ตามที่บรรยายไว้ในที่นี้ ไม่ใช่เป็นการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ พระองค์เสด็จมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์เพื่อรับราชอาณาจักรและศักดิ์ศรีและราชอาณาจักรซึ่งจะทรงโปรดประทานให้พระองค์เมื่อพระราชกิจในฐานะคนกลางสิ้นสุดลง การเสด็จมาที่กล่าวถึงในที่นี้ ไม่ใช่เป็นการเสด็จกลับมายังโลกครั้งที่สอง แต่เป็นการเสด็จมาซึ่งถูกทำนายไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อช่วงเวลา 2,300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 มหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเราเสด็จมาพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์เพื่อเข้าไปยังอภิสุทิสถานและ ณ ที่นั้น พระองค์ทรงปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อทำ

ภารกิจสุดท้ายของการประกอบพิธีเพื่อมนุษย์ ซึ่งคือพระราชกิจแห่งการพิจารณาพิพากษาและการลงบาปให้แก่คนทั้งปวง ที่ถูกแสดงให้เห็นว่าสมควรจะได้รับประโยชน์จากพระราชกิจของพระองค์ {GC 479.3}

ในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้น เฉพาะคนเหล่านั้นที่เข้ามาอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการสารภาพบาป และการกลับใจและบาปทั้งหลายของเขา ถูกโอนไปยังสถานนมัสการผ่านทางเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปแล้วเท่านั้น จึงจะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในพิธีของวันลงมลทินบาปได้ ในวันที่ใหญ่แห่งการลงมลทินบาปและการพิจารณาพิพากษาสุดท้ายก็เป็นเช่นเดียวกัน เฉพาะผู้ที่แสดงตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าเท่านั้นจึงจะถูกนำเข้ามาสู่การพิจารณา ส่วนการพิพากษาคณชั่วเป็นอีกงานหนึ่งที่แยกออกไปอย่างชัดเจนและจะเกิดขึ้นในช่วงหลัง “การพิพากษาจะเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า และถ้าเริ่มต้นที่พวกเรา ก่อนปลายทางของคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร” 1 เปโตร 4:17 {GC 480.1}

หนังสือบันทึกต่างๆ ในสวรรค์ที่บันทึกชื่อและการกระทำของมนุษย์จะเป็นตัวกำหนดการพิพากษาดัดสิน ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวไว้ว่า “ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดาหนังสือก็เปิดออก” ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บรรยายภาพเดียวกันนี้เพิ่มเติมไว้ว่า “หนังสืออีกเล่ม

หนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วยคือหนังสือแห่งชีวิต คนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น” วิวรณ์ 20:12 {GC 480.2}

หนังสือแห่งชีวิตประกอบด้วยรายชื่อของคนทั้งหมดที่เคยร่วมรับใช้พระเจ้า พระเยซูทรงบอกกับสาวกทั้งหลายให้ “จงชื่นชมยินดีที่ชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์” ลูกา 10:20 เปาโลกล่าวกับผู้ร่วมงานที่ชื่อสัตย์ว่า เขามี “ชื่อ...อยู่ในหนังสือแห่งชีวิตแล้ว” ฟิลิปปี 4:3 ในขณะที่ดาเนียลมองไปยังภายภาคหน้า เมื่อ “เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น” และประกาศว่า “ชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยกู้คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” และผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์กล่าวว่า ผู้ที่จะเข้าไปยังเมืองของพระเจ้า จะต้อง “มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดก” ดาเนียล 12:1 วิวรณ์ 21:27 {GC 480.3}

“หนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำเฉพาะพระพักตร์” เป็นหนังสือบันทึกการกระทำดีของ “ผู้ที่เกรงกลัวพระยาห์เวห์ และยกย่องพระนามของพระองค์” มาลาคีย์ 3:16 คำพูดแห่งความเชื่อและการกระทำแห่งความรักของพวกเขาถูกบันทึกไว้ในสวรรค์ เนหะมีย์กล่าวถึงเรื่องนี้เมื่อพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์...ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์และขออย่าทรงลบล้างการดีทั้งหลายของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ได้ทำเพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์” เนหะมีย์ 13:14

ในหนังสือสำหรับบันทึกความจำเฉพาะ พระพักตร์ของพระเจ้าเล่มนี้ ทุกการกระทำที่ทำความชอบธรรมจะถูกบันทึกไว้ชั่ววันรันดร์ การต่อต้านทุกการทดลอง การเอาชนะทุกความชั่ว การกล่าวทุกคำพูดแห่งความเมตตาจะถูกบันทึกในหนังสือเล่มนี้ไว้อย่างสัตย์ซื่อ ทุกการกระทำที่ทำความเสียหายและทุกการอดทนต่อความเจ็บปวดและความโศกเศร้าเพื่อเห็นแก่พระคริสต์จะถูกบันทึกไว้ ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า “พระองค์ทรงนับการระหกระเหินของข้าพระองค์ ทรงเก็บน้ำตาของข้าพระองค์ใส่ขวดของพระองค์ไว้ น้ำตานั้นไม่อยู่ในบัญชีของพระองค์หรือพระเจ้าข้า” สดุดี 56:8 {GC 481.1}

มีการบันทึกบาปทั้งหลายของมนุษย์ไว้ด้วยเช่นกัน “พระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกอย่างเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว” “คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา” พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “พวกท่านจะพินิจหรือถูกตัดสินลงโทษก็เพราะคำพูดของท่าน” ปัญญาจารย์ 12:14 มัทธิว 12:36, 37 ความตั้งใจต่างๆ อันเร้นลับและเป้าหมายลับต่างๆ จะถูกบันทึกไว้โดยไม่ผิดพลาด เพราะพระเจ้า “จะทรงเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความมืด และจะทรงเผยความมุ่งหมายของจิตใจทั้งหลาย” 1 โครินธ์ 4:5 “ดูสิ มีการบันทึกไว้ต่อหน้าเรา...ความชั่วของพวกเขาและความชั่ว

ของบรรพบุรุษของเขาเหมือนกัน พระพยาห์เวห์ตรัสดังนี้” อิสยาห์ 65:6, 7 {GC 481.2}

ทุกการกระทำของมนุษย์จะถูกนำมาตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและลงบันทึกไว้ว่าเป็นการกระทำที่ซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์ อีกด้านหนึ่งที่ตรงกับชื่อของแต่ละคนในบันทึกของสวรรค์เหล่านี้ จะมีทุกคำพูดที่พูดผิด ทุกการกระทำที่เห็นแก่ตัว ทุกหน้าที่ที่ทำความไม่สัตย์ซื่อและบาปต่างๆ บาปที่ซ่อนเร้นและปิดบังไว้อย่างมีชั้นเชิง สิ่งเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ด้วยความแม่นยำอย่างน่าสะพรึงกลัว คำเตือนต่างๆ จากสวรรค์และบรรดาคำเตือนสอนจากสวรรค์ที่ถูกกละเลย เวลาที่สูญเสียไปอย่างเปล่าประโยชน์ โอกาสที่ไม่ได้พัฒนาให้ดีขึ้น อิทธิพลที่มีผลต่อผู้อื่นทั้งในทางที่ดีหรือชั่ว ทูตสวรรค์จะจดบันทึกเรื่องเหล่านี้ไว้ตามลำดับเวลา {GC 482.1}

ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นมาตรฐานของการพิพากษาเพื่อตรวจสอบอุปนิสัยและชีวิตของมนุษย์ นักปราชญ์ก็กล่าวไว้ว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะสิ่งนี้เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกอย่างเข้าสู่การพิพากษา” ปัญญาจารย์ 12:13, 14 อัครทูตยากอบเตือนสอนพี่น้องของท่านว่า “พวกท่านจงพูดและทำเหมือนอย่างคนที่จะถูกพิพากษาด้วยหลักเกณฑ์แห่งเสรีภาพ” ยากอบ 2:12 {GC 482.2}

คนเหล่านั้นที่ถูกตัดสินในการพิพากษาว่า “สมควร” จะเป็นผู้ที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากความตายของผู้ชอบธรรม พระเยซูตรัสว่า “คนที่นับว่าสมควรกับการอยู่ในยุคหน้า และการเป็นขึ้นจากความตาย...เขาเป็นเหมือนทูตสวรรค์ และเป็นบุตรของพระเจ้า คือบุตรของการเป็นขึ้นจากความตาย” ลูคา 20:35, 36 และอีกครั้งหนึ่ง พระองค์ทรงเปิดเผยว่า “คนที่ประพฤติดีก็เป็นผู้ขึ้นมาสู่ชีวิต” ยอห์น 5:29 ผู้ชอบธรรมที่ตายไปแล้วจะไม่ถูกปลุกให้เป็นขึ้นมาจนกว่าการเสร็จสิ้นของการพิพากษา ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าพวกเขาในที่สุดจะได้รับการ “เป็นขึ้นมาสู่ชีวิต” ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ได้มาปรากฏตัวด้วยตนเองต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาเมื่อบันทึกต่างๆ ของพวกเขาถูกนำมาพิจารณาตรวจสอบและคดีของพวกเขาถูกตัดสิน {GC 482.3}

พระเยซูจะทรงเป็นทนายของพวกเขาเพื่อแก้ต่างแทนพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า “ถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น” 1 ยอห์น 2:1 “เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ซึ่งถอดแบบจากของจริง แต่พระองค์เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเอง เพื่อทรงปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา” “เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกเวลา เพื่อทูล

เมื่อคนเหล่านั้น” ฮีบรู 9:24; 7:25 {GC 482.4}

เมื่อหนังสือบันทึกต่างๆ ถูกเปิดออกในวันพิพากษา ชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่เชื่อพระเยซูจะมาปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า โดยเริ่มจากคนแรกที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ พระองค์ผู้ทรงเป็นทนายของเราจะนำเสนอคนที่มีชีวิตในยุคต่อๆ มา และจบการพิพากษาด้วยคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ชื่อของมนุษย์ทุกคนจะถูกเอ่ยถึง ทุกรายจะถูกพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน มีชื่อที่สอบผ่านและมีชื่อที่ถูกปฏิเสธ ใครก็ตามที่ยังมีบาปปรากฏเหลืออยู่ในหนังสือบันทึกซึ่งเป็นบาปที่ยังไม่ได้กลับใจและยังไม่ได้รับการอภัย ชื่อของพวกเขาเหล่านั้นจะถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิต และบันทึกการดีของพวกเขาจะถูกลบออกไปจากหนังสือสำหรับบันทึกความจำเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสสว่า “ผู้ใดทำบาปต่อเรา เราก็จะลบชื่อผู้นั้นจากหนังสือของเรา” อพยพ 32:33 และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลกล่าวไว้ว่า “แต่เมื่อคนชอบธรรมหันจากความชอบธรรมของเขา และทำบาป...ความชอบธรรมซึ่งเขาได้ทำมาแล้วนั้นจะไม่ถูกจดจำไว้อีก” เอเสเคียล 18:24 {GC 483.1}

ทุกคนที่กลับใจจากบาปด้วยความจริงใจและยอมรับพระโลหิตของพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาลบมลทินบาปด้วยความเชื่อ จะมีคำจารึกไว้ตรงชื่อของพวกเขา

ในหนังสือของสววรรค์ว่าบาปของพวกเขา ได้รับอภัยแล้ว เมื่อพวกเขาคลายมาเป็น ผู้มีส่วนร่วมในความชอบธรรมของพระ คริสต์และอุปนิสัยต่างๆ ของพวกเขา ถูกค้นพบว่ารวมเป็นหนึ่งเดียวกับธรรม บัญญัติของพระเจ้าแล้ว บาปต่างๆ ของ พวกเขาจะถูกปล่อยไปและจะถูกจัดว่า เป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระ วาจนะอิสยาห์ว่า “เรา เราเองคือผู้นั้น ผู้ ลบล้างการทรยศของเจ้าด้วยเห็นแก่ เราเอง และเราจะไม่จดจำบาปของเจ้า” อิสยาห์ 43:25 พระเยซูตรัสว่า “คนที่ ชนาก็จะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบ ชี้ออกของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิต เรา จะรับรองชื่อของเขาเฉพาะพระพักตร์ พระบิดาของเรา และต่อหน้าบรรดาทูต สวรรค์ของพระองค์” “เพราะฉะนั้นทุกคน ที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้น ต่อเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิต ในสวรรค์ แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้า มนุษย์ เราก็จะไม่ยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระ พักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ ด้วย” วิวรณ์ 3:5 มัทธิว 10:32, 33 {GC 483.2}

คำพิพากษาของศาลในโลกนี้เป็นสิ่งที่ มนุษย์ให้ความสนใจด้วยใจจดจ่อที่สุด แต่ความสนใจนี้เทียบไม่ได้กับที่ปรากฏ ออกมาให้เห็นในบัลลังก์พิพากษาของ สวรรค์เมื่อรายชื่อที่บันทึกไว้ในหนังสือ แห่งชีวิตถูกนำขึ้นมาพิจารณาต่อเบื้อง พระพักตร์พระผู้ทรงพิพากษาโลกทั้งหลาย

พระผู้ทรงเป็นทนายเสนอขอให้ทุกคนที่มี ชัยชนะโดยความเชื่อในพระโลหิตของ พระองค์รับการอภัยจากการล่วงละเมิด เพื่อพวกเขาจะกลับเข้าไปอยู่ในบ้านสวน เอเดนของพวกเขาและถูกสถาปนาขึ้นเป็น ผู้ร่วมรับมรดกซึ่งเป็น “อาณาจักรดั้งเดิม” ร่วมกับพระองค์ มีคำที่ 4:8 ชาตานคิด ทำลายแผนการของพระเจ้าในการสร้าง มนุษย์ด้วยความพยายามของมันในการ หลอกและล่อลวงเผ่าพันธุ์มนุษย์ แต่บัดนี้ พระคริสต์ทูลขอให้แผนการของพระเจ้า ดำเนินต่อไปให้ถึงที่สุดราวกับว่ามนุษย์ ไม่เคยล้มลงในบาป พระองค์ทรงทูลขอ ให้ประชากรของพระองค์ไม่เพียงแต่ได้รับ การอภัยและการชำระบาปทั้งปวงอย่าง หหมดสิ้นเท่านั้น แต่ให้มีส่วนร่วมกับพระ สิริของพระองค์และได้นั่งบนบัลลังก์ของ พระองค์ด้วย {GC 483.3}

ในขณะที่พระเยซูทรงแตกต่างกันแก่ ประชากรแห่งพระคุณของพระองค์ต่อเบื้อง พระพักตร์พระเจ้า ชาตานกล่าวหาพวกเขา ว่าเป็นผู้ล่วงละเมิด จอมหลอกลวง ด้วยแรงกล้าพาพวกเขาให้รู้สึกสงสัย เพื่อ ให้พวกเขาสูญเสียความเชื่อมั่นในพระเจ้า หวังที่จะแยกพวกเขาออกไปจากความรัก ของพระองค์และทำผิดต่อธรรมบัญญัติ ของพระองค์ บัดนี้ มันชี้ไปยังหนังสือ บันทึกชีวิตของพวกเขา ซึ่งไปยังจุดบกพร่อง ต่างๆ ในอุปนิสัยที่หลู่พระเกียรติพระผู้ไถ่ ของพวกเขาซึ่งมีความแตกต่างไปจาก อุปนิสัยของพระคริสต์ มันชี้ไปยังบาป ทั้งหมดที่มันล่อลวงให้พวกเขาทำ และ

จากทั้งหมดนี้ มันจึงอ้างว่า คนเหล่านี้อยู่ภายใต้การปกครองของมัน {GC 484.1}

พระเยซูไม่ได้ทรงหาข้อแก้ตัวให้กับบาปทั้งหลายของพวกเขา แต่ทรงชี้ให้เห็นการสำนึกผิดและความเชื่อของพวกเขา และทรงอ้างสิทธิ์ที่พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ที่มีรอยแผลขึ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดาและทูตสวรรค์บริสุทธ์ทั้งหลาย พระองค์ตรัสว่า เรารู้จักชื่อของพวกเขา เราได้สลักพวกเขาไว้บนฝ่ามือของเรา “เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงปรารถนาคือจิตใจที่แตกสลาย ใจที่แตกสลายและสำนึกผิดนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงดูถูก” สดุดี 51:17 และพระองค์ทรงประกาศต่อผู้ที่กล่าวโทษประชากรของพระองค์ว่า “พระยาห์เวห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็ม ทรงว่ากล่าวเจ้า นี่เป็นคุ่นพินที่ฉวยออกมาจากไฟไม่ใช่หรือ” เศคาริยาห์ 3:2 พระคริสต์จะทรงสวมความชอบธรรมของพระองค์เองให้แก่ผู้ที่สัตย์ชื่อของพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเขาเข้ามาหาพระบิดาเป็น “คริสตจักรที่มีศักดิ์ศรี ไม่มีต่างพร้อย รื้อรอยหรือมลทินใดๆ เลย” เอเฟซัส 5:27 ชื่อของคนเหล่านั้นยังคงจารึกอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตและมีบันทึกเกี่ยวกับพวกเขาว่า “พวกเขาจะดำเนินไปกับเราในชุดสีขาว เพราะว่าเขาเป็นคนที่คู่ควร” วิวรณ์ 3:4 {GC 484.2}

ด้วยประการฉะนี้ พระสัญญาแห่งพันธสัญญาใหม่จะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ว่า “เราจะให้อภัยความผิดบาปของเขา

และจะไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อไป” “พระยาห์เวห์ตรัสว่า ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้นจะหาความผิดบาปในอิสราเอลไม่พบเลย จะหาบาปในยูดาห์ก็จะไม่พบเลย” เยเรมีย์ 31:34; 50:20 “ในวันนั้นกิ่งของพระยาห์เวห์จะงดงามและรุ่งโรจน์ และผลิดผลของแผ่นดินจะเป็นความภูมิใจและเป็นเกียรติของผู้รอดตายในอิสราเอล และคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและตกค้างอยู่ในเยรูซาเล็มจะถูกเรียกว่าบริสุทธ์ คือทุกคนที่ถูกบันทึกว่ามีชีวิตในเยรูซาเล็ม” อีสยาห์ 4:2, 3 {GC 485.1}

พระราชกิจแห่งการพิพากษาพิพากษา และการลบบาปออกไปนั้นจะต้องทำให้เสร็จก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากคนที่ตายไปแล้วจะถูกพิพากษาตามสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือ จึงเป็นไปได้ที่บาปทั้งหลายของมนุษย์จะถูกลบออกไปจนกว่าการพิพากษาจะเสร็จสิ้นซึ่งในการพิพากษานี้ กรณีของพวกเขาจะได้รับการตรวจสอบ แต่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า บาปของผู้เชื่อจะถูกลบทิ้งไป “วาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า” และพระเจ้า “จะประทานพระคริสต์ที่ทรงกำหนดไว้ในวันนั้น” กิจการ 3:19, 20 TBS 1971, THSV เมื่อการพิพากษาพิพากษาตรวจสอบเสร็จสิ้น พระคริสต์จะเสด็จมาพร้อมกับบำเหน็จของพระองค์ เพื่อประทานให้กับทุกคนตามการกระทำของเขา {GC 485.2}

ในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้น เมื่อ

มหาปุโรหิตทำพิธีลบบาปให้ชนชาติอิสราเอลแล้ว เขาจะก้าวออกมาและอวยพรแก่คนที่ร่วมชุมนุมกันอยู่ ในทำนองเดียวกัน เมื่อพระราชกิจในฐานะคนกลางของพระเยซูสิ้นสุดลงแล้ว พระองค์จะเสด็จออกมาปรากฏในสภาพที่ปราศจากบาปเพื่อ “นำความรอดมาให้” (ฮีบรู 9:28) เพื่อประทานพระพรแห่งชีวิตนิรันดร์ให้แก่ประชากรที่รอคอยพระองค์ เช่นเดียวกับปุโรหิตที่นำบาปออกมาจากสถานนมัสการแล้วสารภาพลงบนหัวของแพะของอาซาเซล พระคริสต์ก็จะทรงนำบาปเหล่านี้ทั้งหมดวางลงบนซาตาน ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดและส่งเสริมบาปแพะของอาซาเซลที่รับบาปของชนชาติอิสราเอลจะถูกนำไปปล่อย “*ยังที่เปลี่ยว... ถิ่นทุรกันดาร*” (เลวีนิติ 16:22) ในทำนองเดียวกัน ซาตานจะรับมลทินบาปต่างๆ ทั้งหมดที่มันเป็นผู้ก่อเหตุให้ประชากรของพระเจ้าทำความผิด มันจะถูกขังเป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีอยู่ในโลกซึ่งจะกลายเป็นที่ร้างไม่มีผู้คนอาศัย และในที่สุดมันจะรับโทษเต็มขนาดของบาปในไฟที่จะทำลายคนชั่วทั้งหมด ด้วยประการฉะนี้ แผนการไถ่อันยิ่งใหญ่จะสำเร็จเมื่อบาปถูกทำลายให้สูญสิ้นไป และทุกคนที่เต็มใจละทิ้งความชั่วจะได้รับความรอด {GC 485.3}

เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการพิพากษาคือเมื่อเวลา 2,300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 การพิจารณาตรวจสอบและการลบบาปต่างๆ ได้เริ่มต้นขึ้น ทุก

คนที่เคยรับพระนามของพระคริสต์มาไว้กับตัว จะต้องผ่านการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วน ทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ที่ยังตายไปแล้ว จะถูกพิพากษา “*ตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น*” (วิวรณ์ 20:12 {GC 486.1})

บาปทั้งหลายที่ยังไม่ได้กลับใจและละทิ้งไปจะไม่ได้รับการอภัยและจะไม่ถูกลบออกจากหนังสือที่จดบันทึกไว้ แต่จะคงอยู่เพื่อเป็นพยานปรักปรำคนบาปในวันของพระเจ้า เขาอาจทำบาปนั้นในความสว่างของเวลากลางวันหรือในความมืดของยามค่ำคืน แต่สิ่งเหล่านี้จะถูกเปิดเผยและปรากฏให้เห็นต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องเผชิญหน้าด้วยทูตสวรรค์ของพระเจ้ามองเห็นบาปทุกอย่างและบันทึกสิ่งเหล่านั้นไว้ในหนังสือบันทึกซึ่งไม่ผิดพลาด บาปนั้นอาจถูกทำอย่างซ่อนเร้น ถูกปฏิเสธ ถูกปกปิดจากพ่อ แม่ ภรรยา ลูก หรือเพื่อน ๆ ความผิดที่อาจไม่มีผู้ใดสงสัยนอกจากตัวเขาเอง แต่กลับถูกเปิดออกอย่างหมดเปลือกต่อหน้าสายลับชาวสวรรค์ ความมืดของยามค่ำคืนที่มีมืดมืดที่สุด การอำพรางอย่างมีศิลปะแห่งการหลอกลวงทั้งปวง ไม่พอเพียงที่จะปกปิดแม้สักความคิดหนึ่งจากการรับรู้ของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ พระเจ้าทรงมีบันทึกที่แม่นยำของทุกการกระทำที่ไม่เป็นธรรมและทุกการชื้อขายที่ไม่ยุติธรรม การประทุพฏิกิที่แสดงออกว่าเคร่งศาสนาไม่สามารถหลอกพระองค์ได้ พระองค์ไม่เคยประเมิน

อุปนิสัยของใครผิด มนุษย์อาจถูกผู้ที่มีใจ
คดโกงหลอก แต่พระเจ้าทรงเจาะผ่าน
ทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนเร้นไว้ และอ่านความ
ในใจของชีวิตได้ {GC 486.2}

ข้างเป็นแนวคิดที่น่าเคร่งขรึมเกรงขาม
เพียงไร วันแล้ววันเล่าเรื่อยไปจนถึง
นิรันดร์กาลที่หนังสือแห่งสวรรค์ยังคง
ทำการบันทึกตลอดมา คำพูดต่างๆ ที่
ครั้งหนึ่งเคยพูดออกไปและกิจกรรมที่ครั้ง
หนึ่งเคยทำจะถูกเรียกกลับคืนไม่ได้ ทูต
สวรรค์จัดบันทึกทั้งสิ่งที่ดีและชั่ว ผู้พิชิต
ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกไม่อาจเรียกสิ่งที่เกิด
ขึ้นไปแล้วคืนมาได้แม้เพียงสักวันเดียว
การกระทำต่างๆ ของเรา คำพูดทั้งหลาย
ของเรา แม้แต่แรงจูงใจต่างๆ ที่เร้นลับ
ที่สุดของเรา ทั้งหมดนี้มีส่วนในการ
กำหนดชะตากรรมของเราว่าเราจะได้พบ
กับความผาสุกหรือความทุกข์ ถึงแม้เรา
อาจลืมสิ่งที่เราทำไปแล้ว แต่สิ่งเหล่านั้น
จะเป็นพยานเพื่อนำไปสู่ความบริสุทธิ์หรือ
เพื่อนำไปสู่การลงโทษ {GC486.3}

ตั้งจิตตรกรที่วาดสัดส่วนของใบหน้าด้วยความ
ความแม่นยำลงบนผืนผ้าใบที่สะอาด
หนังสือเบื่องบนก็จะบันทึกอุปนิสัยอย่าง
สัตย์ซื่อด้วย แต่กระนั้น ข้างไม่ค่อยมีใคร
รู้สึกกังวลใจที่ชาวสวรรค์จะมองเห็นบันทึก
การกระทำเหล่านั้น ถ้าฝ่าม่านที่แยก
ระหว่างสิ่งที่ตามองเห็นกับที่ตามองไม่
เห็นจะถูกเปิดออก และเหล่าบุตรของมวล
มนุษย์จะมองเห็นทูตสวรรค์ที่กำลังคอย
จดบันทึกคำพูดทุกคำและการกระทำทุก
อย่างที่พวกเขาจะต้องเผชิญหน้าอีกครั้ง

ในวันพิพากษาแล้ว ในแต่ละวันจะมีคำพูด
สักกี่คำที่พวกเขาจะไม่พูด และมีการกระ
ทำสักกี่อย่างที่พวกเขาจะไม่ทำ {GC
487.1}

ในการพิพากษา ทุกตะลันต์ความ
สามารถจะถูกนำมาตรวจสอบอย่างถี่ถ้วน
ว่ามีกรนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร
เราใช้ต้นทุนที่สวรรค์ให้เราี่ยมมานั้น
อย่างไร เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับ
มา พระองค์จะทรงได้รับต้นทุนของ
พระองค์กลับคืนพร้อมดอกเบ็ยหรือไม่
เราพัฒนาความสามารถที่ทรงฝากเราไว้
ในมือและในใจและในสมองของเราเพื่อ
ถวายเกียรติพระเจ้าและเพื่อเป็นพระพร
แก่โลกอย่างไร เราใช้เวลาของเรา ปากกา
ของเรา เสียงของเรา เงินทองของเรา
และอิทธิพลของเราอย่างไร เราทำถวาย
พระคริสต์เพื่อคนยากจน คนทุกข์ยาก
คนกำพร้าหรือแม่ม่ายอย่างไร พระเจ้า
ทรงแต่งตั้งให้เราเป็นผู้ดูแลพระวจนะ
อันบริสุทธิ์ของพระองค์ เราทำอะไรกับ
แสงสว่างและความจริงที่ทรงโปรดประทาน
ให้เราเพื่อนำคนอื่นให้ได้รับรู้ถึงความรอด
การอ้างตนว่าเชื่อพระคริสต์นั้นไม่มีคุณค่า
ใดๆ แต่ความรักที่แสดงออกมาให้เห็น
เป็นการกระทำเท่านั้นที่ถือว่ามีคุณค่าที่แท้
จริง แต่กระนั้น ในสายตาของชาวสวรรค์
มีเพียงความรักที่ทำให้การกระทำเกิด
คุณค่าขึ้นมา ไม่ว่าจะการกระทำใดๆ ที่ทำ
ด้วยความรัก การกระทำนั้นอาจเล็กน้อย
ที่สุดในสายตาของมนุษย์ แต่พระเจ้าทรง
ยอมรับและตอบแทนการกระทำนั้น {GC

487.2}

ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ที่ซ่อนอยู่ จะถูกเปิดเผยไว้ในหนังสือของสวรรค์ มีบันทึกของการละเลยหน้าที่ต่าง ๆ ที่ต้องทำให้กับเพื่อนมนุษย์และการละเลืมการทรงเรียกร่องของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พวกเขาจะได้เห็นจากหนังสือเล่มนี้ว่าพวกเขาใช้เวลา ความคิด และพลังที่ควรเป็นของพระคริสต์ไปกับซาตานบ่อยแค่ไหน เป็นบันทึกที่น่าเศร้าที่ทูตสวรรค์ต้องนำไปยังสวรรค์ มนุษย์ที่มีปัญญาและแสดงตนว่าติดตามพระคริสต์กลับหมกมุ่นอยู่กับการสะสมทรัพย์สมบัติทางฝ่ายโลกหรือสนุกสนานกับความเพลิดเพลินทางโลก พวกเขาสังเวจเงินทอง เวลาและกำลังให้กับการโอ้อวดและสนองตัณหาของตนเอง แต่ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการอธิษฐาน การศึกษาพระคัมภีร์ การถ่อมตนและการสารภาพบาป {GC 487.3}

ซาตานค้นหาทุกวิถีทางอย่างไม่ถ้วนเพื่อครอบครองความคิดของเรา จนทำให้เราไม่ใส่ใจกับงานที่เราควรทำความคุ้นเคยมากที่สุด จอมหลอกลวงเกลียดชังความจริงยิ่งใหญ่ต่างๆ ที่เปิดเผยให้เห็นเครื่องบูชาลบลมทินบาปและคนกลางผู้มีอำนาจอย่างเต็มล้น มันรู้ดีแก่ใจว่า ในการทำงานที่จะได้ผลตามที่มันต้องการนั้น มันจะต้องหันเหความคิดให้ออกไปจากพระเยซูและจากความจริงของพระองค์ {GC 488.1}

ผู้ที่ต้องการรับผลประโยชน์จากการทรงเป็นคนกลางของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดมาขัดขวางความพยายามของเขาที่จะไปให้ถึงความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์แบบด้วยความยำเกรงพระเจ้า เขาจะต้องใช้เวลาอันมีค่าเพื่อการศึกษาความจริงของพระเจ้าด้วยความจริงใจ และด้วยการอธิษฐาน แทนที่จะใช้ไปกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน การโอ้อวดหรือการแสวงหาผลกำไร ประชากรของพระเจ้าจะต้องเข้าใจเรื่องสถานนมัสการและการพิจารณาพิพากษาอย่างถ่องแท้ ทุกคนต้องมีความรู้เรื่องตำแหน่งและพระราชกิจของมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ หากไม่แล้ว มันเป็นไปได้ที่พวกเขาจะนำความเชื่อซึ่งจำเป็นสำหรับช่วงเวลานี้ ออกมาใช้หรือเข้าไปอยู่ในตำแหน่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้เขาไปอยู่ ทุกคนมีจิตวิญญาณที่จะต้องช่วยให้รอดหรือปล่อยให้พินาศ แต่ละคนมีคดีที่จะต้องขึ้นศาลของพระเจ้า แต่ละคนจะต้องเผชิญหน้ากับพระเจ้าผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ เป็นเรื่องสำคัญมากเพียงไรที่สมองของทุกคนจะต้องไตร่ตรองอยู่เสมอถึงภาพเหตุการณ์อันสำคัญเครื่องขริมเมื่อการพิพากษาจะเกิดขึ้นและหนังสือบันทึกต่างๆ จะถูกเปิดออก เมื่อทุกคนพร้อมกันดาเนียลจะยืนขึ้นในส่วนที่กำหนดไว้ เมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้น ดาเนียล 12:13 TKJV {GC 488.2}

ทุกคนที่ได้รับแสงสว่างในหัวข้อเรื่องเหล่านี้จะต้องเป็นพยานให้กับความจริงอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้พวกเขา สถานนมัสการในสวรรค์เป็น

จุดศูนย์กลางการปฏิบัติพระราชกิจของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ มันเกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณทุกดวงที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ สถานนมัสการในสวรรค์เปิดให้เห็นถึงแผนการไถ่ให้รอดซึ่งกำลังนำเราไปสู่ช่วงเวลาสุดท้ายของการสิ้นยุคและกำลังเปิดเผยให้เห็นเรื่องราวแห่งชัยชนะของการต่อสู้ระหว่างความชอบธรรมและบาป เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ทุกคนจะต้องตรวจสอบหัวข้อเรื่องเหล่านี้อย่างละเอียดและสามารถให้คำตอบแก่ทุกคนที่ถามถึงเหตุผลของความหวังที่มีอยู่ในนั้นได้ {GC 488.3}

การอุทธรณ์ของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ ในสถานนมัสการเบื้องบนเป็นสิ่งจำเป็นต่อแผนการแห่งความรอดเท่าเทียมกับการตายของพระองค์บนกางเขน โดยการตายของพระคริสต์ พระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจนั้นซึ่งภายหลังจากการเป็นขึ้นจากความตายแล้วได้เสด็จขึ้นไปทำต่อให้สำเร็จในสวรรค์ เราจะต้องเข้าไปภายในม่านด้วยความเชื่อ *“พระเยซูผู้ทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเรา”* ฮีบรู 6:20 ณ ที่นั้น ความสว่างจากกางเขนแห่งกาลวาริ ถูกสะท้อนออกมา ณ ที่นั้นเราจะเข้าใจความลึกกลับของการไถ่ให้รอดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การช่วยมนุษย์ให้รอดบรรลุความสำเร็จได้ด้วยค่าใช้จ่ายที่ประเมินค่าไม่ได้ของสวรรค์ เครื่องบูชาที่ถวายมีค่าเทียบเท่ากับคำเรียกร้องที่เต็มขนาดของธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าที่ถูกล่วงละเมิด พระเยซูทรงเปิดทางที่จะไปยังบัลลังก์

ของพระบิดา และโดยการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ ทุกคนที่ต้องการอย่างจริงใจที่จะเข้ามาหาพระองค์ด้วยความเชื่ออาจจะเข้ามาถึงเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ {GC 489.1}

“ผู้ซ่อนการละเมิดของตนไว้จะไม่เจริญ แต่ผู้สารภาพและทิ้งมันจะได้ความกรุณา” สุภาพษิต 28:13 หากผู้ที่ปกปิดและหาข้อแก้ตัวให้กับความผิดต่างๆ ของตนมองเห็นว่าซาตานมีความยินดีปรีดาเพียงใด และมันเยาะเย้ยพระคริสต์และทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์เพราะการกระทำของพวกเขาอย่างไร พวกเขา ก็คงจะเร่งรีบสารภาพบาปทั้งหลายของตนเองและขจัดมันทิ้งไป ซาตานกระทำเพื่อการควบคุมความคิดทั้งหมดโดยผ่านทางความบกพร่องต่างๆ ในอุปนิสัยและมันรู้ว่าหากพวกเขาเก็บสงวนความบกพร่องเหล่านี้ไว้ มันก็จะประสบชัยชนะ ด้วยเหตุนี้ มันจึงคอยหาโอกาสที่จะหลอกผู้ติดตามพระคริสต์ด้วยเล่ห์ที่ร้ายกาจของมันอยู่เสมอ เพื่อพวกเขาจะไม่มีทางเอาชนะได้ แต่พระเยซูทรงทูลขอเผื่อเขาทั้งหลายด้วยพระหัตถ์ที่มีบาดแผลและพระวรกายที่ฟกช้ำ และพระองค์ทรงประกาศให้กับทุกคนที่จะติดตามพระองค์ว่า *“พระคุณของเรา ก็เพียงพอกับเจ้า”* 2 โครินธ์ 12:9 *“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก ด้วยว่าแอกของเรา ก็พอเหมาะและภาระของเราก็เบา”* มัทธิว 11:29, 30

อย่าให้ผู้ใดคิดว่าความบกพร่องทั้งหลายของเขารักษาให้หายไม่ได้ พระเจ้าจะประทานความเชื่อและพระคุณที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ {GC 489.2}

เรากำลังมีชีวิตอยู่ในวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาป ในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้น เมื่อมหาปุโรหิตทูลขอการลบบาปให้ชนชาติอิสราเอล ทุกคนจะต้องบังคับใจตัวเองด้วยการสำนึกผิดจากบาปและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นพระเจ้า ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาอาจจะถูกไล่ออกจากท่ามกลางชนชาติอิสราเอล เลวีนิติ 23:27, 29 TBS 1971, THSV ในทำนองเดียวกัน ในช่วงที่เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของเขามีเหลือไม่มากนัก ทุกคนที่ต้องการมีชื่อคงอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะต้องบังคับจิตใจของตนเองต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการเสียใจต่อบาปและการกลับใจอย่างแท้จริง นับตั้งแต่ตอนนี้ จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วนและสัตย์ซื่อ คนจำนวนมากที่อ้างว่าตนเป็นคริสเตียนจะต้องขจัดจิตใจที่เล่นๆ ไม่จริงจังทิ้งไป มีการต่อสู้ที่สำคัญอยู่เบื้องหน้าของทุกคนที่ต้องการเอาชนะความโน้มเอียงชั่วที่พยายามควบคุมพวกเขา การเตรียมพร้อมเป็นงานที่แต่ละคนต้องทำด้วยตนเอง เราไม่ได้อุดหนุนหมู่คณะ ความบริสุทธิ์ และการอุทิศตนของคนหนึ่งไปทดแทนคุณลักษณะที่ขาดไปของอีกคนหนึ่งไม่ได้ แม้ว่าคนทุกชาติจะต้องผ่านการตรวจสอบในการพิพากษาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

แต่กระนั้นพระองค์จะทรงตรวจสอบแต่ละกรณีอย่างละเอียดและระมัดระวังราวกับว่าไม่มีคนอื่นใดในโลกนี้อีกแล้ว ทุกคนจะต้องผ่านการทดสอบและจะต้องปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยหรือความบกพร่องใดๆ {GC 489.3}

เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจปิดท้ายของการลบมลทินบาปนั้น ช่างน่าเคร่งขรึมสำคัญยิ่งนัก ความสนใจต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในขณะที่การพิพากษานี้กำลังดำเนินอยู่ในสถานนมาสการเบื้องบน และดำเนินต่อเนื่องมาแล้วเป็นเวลาหลายปี ในเร็ววันนี้ รวดเร็วเพียงไรไม่มีผู้ใดทราบ การพิจารณานี้จะดำเนินมาถึงผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ชีวิตของเราจะปรากฏอย่างน่าสะพรึงกลัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการตรวจสอบ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จิตวิญญาณทุกคนจะต้องรับฟังคำตักเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในช่วงเวลานี้มากกว่าช่วงเวลาอื่นๆ ว่า “จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพราะพวกท่านไม่รู้ว่าจะมาเมื่อไหร่” มาระโก 13:33 “ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้น เราจะมาเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้า ชั่วโมงไหน” วิวรณ์ 3:3 {GC 490.1}

เมื่องานการพิพากษาพิพากษาปิดฉากลง ชะตากรรมของทุกคนจะถูกตัดสินว่า จะมีชีวิตหรือตาย เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณจะสิ้นสุดลงเพียงช่วงสั้นๆ ก่อนการเสด็จมาปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้าในหมู่เมฆบนท้องฟ้า ในพระธรรมวิวรณ์ พระคริสต์

ทรงมองไปยังเวลานั้นและประกาศว่า “จงให้คนชอบธรรมประพฤติการชอบธรรมต่อไป จงให้คนโสมมประพฤติการโสมมต่อไป จงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไป และจงให้คนบริสุทธ์เป็นคนบริสุทธ์ต่อไป ‘นี่แน่ะ เราจะมาในเร็วๆ นี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน’” วิวรรณ์ 22:11, 12 {GC 490.2}

คนชอบธรรมและคนชั่วจะยังคงดำรงชีวิตอยู่ในโลกในสภาพมตะของเขา คือคนทั้งหลายจะยังคงกำลังเพาะปลูกและก่อสร้าง กำลังกินและดื่ม ทุกคนไม่ได้ตระหนักเลยว่า การตัดสินใจสุดท้ายซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้กำลังถูกประกาศอยู่ในสถานนมัสการเบื้องบน ในสมัยก่อนหน้าท่วมโลก ภายหลังจากที่โนอาห์เข้าไปในนาวาแล้ว พระเจ้าทรงกักเก็บตัวเขาไว้ และทรงปิดประตูไม่ให้คนชั่วร้ายเข้าไป แต่ทว่าเป็นเวลาเจ็ดวันที่คนทั้งหลายไม่รู้ ว่าหายนะของพวกเขาถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขายังคงดำเนินชีวิตที่สะเพร่า รักสนุก และเยาะเย้ยคำเตือนเรื่องการ

พิพากษาที่กำลังจะมาถึง พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น” มัทธิว 24:39 ดั่งขโมยในยามเที่ยงคืนที่มาอย่างเงียบๆ ไม่มีใครรู้เห็น ชั่วโมงแห่งการตัดสินใจก็จะมาถึงเช่นนั้น ชั่วโมงซึ่งเป็นจุดที่กำหนดชะตากรรมของมนุษย์ทุกคน ซึ่งเป็นการเพิกถอนครั้งสุดท้ายของข้อเสนอแห่งความเมตตาที่มีให้กับบรรดาผู้ที่ทำผิด {GC 491.1}

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่... หากเจ้าของบ้านกลับมาอย่างฉับพลัน ท่านอาจพบว่าพวกท่านกำลังนอนหลับอยู่” มาระโก 13:35, 36 สภาพที่อันตรายจะเป็นของผู้ที่เมื่อยล้าในการรอคอยและหันไปหาสิ่งเย้ายวนของโลก ในขณะที่นักธุรกิจกำลังหมกมุ่นอยู่กับการติดตามการค้ากำไร ในขณะที่คนรักความสนุกสรรหากำลังคอยมองแต่การตามใจตนเอง ในขณะที่บุตรสาวของแพชชันกำลังจัดเตรียมเครื่องประดับ อาจเป็นเวลาทีที่พระเจ้าทรงพิพากษาคนทั้งโลกจะประกาศคำตัดสินว่าเจ้า “ถูกขับในตราฐู ทรงเห็นว่ายังขาดอยู่” ดาเนียล 5:27 {GC 491.2}

29

จุดเริ่มต้นของความชั่ว

ในความนึกคิดของคนมากมาย จุดเริ่มต้นของบาปและเหตุผลที่บาปยังคงมีอยู่เป็นเรื่องน่าฉงนอย่างมาก พวกเขามองเห็นการกระทำของความชั่วพร้อมด้วยผลของความโศกเศร้าและหายนะที่น่ากลัว และต่างถามว่าเรื่องทั้งหมดนี้ยังเกิดขึ้นได้อย่างไรภายใต้อำนาจการปกครองของพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญาอำนาจ และความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัด นี่เป็นความลึกลับที่พวกเขาหาคำอธิบายไม่ได้ และในความไม่มั่นใจและความสงสัยของพวกเขา พวกเขาจึงมีดบอดมองไม่เห็นความจริงที่เปิดเผยอย่างชัดแจ้งในพระวจนะของพระเจ้าและจำเป็นต่อความรอด ในขณะที่มีคนสอบถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่บาปยังคงมีอยู่นั้น พวกเขาหลงแรงไปค้นหาในสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงเปิดเผย ดังนั้น พวกเขาจึงไม่พบคำตอบที่จะแก้ ปัญหาของพวกเขา และเช่นนั้นพวกเขา จึงถูกกระตุ้นด้วยแนวโน้มที่จะสงสัย และการหาข้อผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ในเรื่องนี้ก็เข้าครอบงำเป็นข้ออ้างเพื่อปฏิเสธพระคำในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ สำหรับคนอื่นๆ พลาดที่จะเข้าใจอย่างน่าพิงพอใจในเรื่อง ปัญหายิ่งใหญ่ของความชั่ว ทั้งนี้เป็นเพราะข้อเท็จจริงที่ว่าชนบชธรรมนิยมและการแปลความหมายผิดได้บดบังคำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องพระลักษณะนิสัย

ของพระเจ้า ลักษณะการปกครองของพระองค์ และหลักการต่างๆ ของพระองค์ ในการจัดการกับบาป {GC 492.1}

การจะอธิบายจุดเริ่มต้นของบาปเพื่อจะใช้เป็นเหตุผลอธิบายถึงการที่บาปยังคงมีอยู่นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แต่ กระนั้น เราเข้าใจทั้งในเรื่องจุดเริ่มต้นของบาปและการจัดการบาปขั้นสุดท้ายได้อย่างเพียงพอที่จะได้รับการแสดงให้เห็นอย่างเต็มที่ถึงความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าในการจัดการทุกอย่างที่ทรงทำกับความชั่ว ไม่มีเรื่องใดที่พระคัมภีร์สอนไว้ชัดเจนนอกไปกว่าเรื่องที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงต้องรับผิดชอบกับการเข้ามาของบาป ว่าไม่มีการถอนคืนพระคุณของพระเจ้าอย่างไม่มีเหตุผล ไม่มีความบกพร่องในระบบการปกครองของพระเจ้าที่เปิดโอกาสให้เกิดการกบฏขึ้น บาปเป็นผู้บงการ ไม่มีเหตุผลใดที่จะบอกว่าบาปยังคงมีอยู่ได้อย่างไร บาป ลึกลับและอธิบายไม่ได้ หากให้ข้อแก้ตัวแก่บาปก็จะเป็นการปกป้องบาป หากพบว่ามีข้อแก้ตัวประการใดหรือหาสาเหตุเพื่อแสดงให้เห็นว่าบาปคงอยู่ได้อย่างไรแล้ว บาปก็ไม่ใช่บาป คำจำกัดความของบาปได้มาตามทีพระคำของพระเจ้าให้ไว้คือ “บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมชาติ” 1 ยอห์น 3:4 บาปเป็นผลจากการกระทำของหลัก

การที่ต่อสู้กับบรรรมบัญญัติยิ่งใหญ่แห่งความรักซึ่งเป็นพื้นฐานการปกครองของพระเจ้า {GC 492.2}

ก่อนที่ความชั่วจะเข้ามา ทัวทั้งจักรวาลมีสันติสุขและความสุข ทุกสิ่งเข้าประสานอย่างบริบูรณ์กับพระประสงค์ของพระเจ้า พระผู้สร้าง ความรักที่ถวายแด่พระเจ้านั้นสูงส่ง ความรักที่มีให้แก่กันนั้นไม่ลำเอียง พระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระวาทะ ผู้ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับพระบิดาผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ คือทรงเป็นหนึ่งในตรีเอกภาคในพระลักษณะและในเป้าหมาย พระองค์ทรงเป็นเพียงผู้เดียวของทั้งจักรวาลที่ทรงสามารถเข้าร่วมในการประชุมต่างๆ และในการวางแผนทั้งหมดของพระเจ้าได้ พระบิดาทรงประกอบกิจผ่านพระคริสต์ในการทรงสร้างชาวสวรรค์ทั้งปวง “ในพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้า...ไม่ว่าจะเป็นเทวบัลลังก์ หรือเป็นเทพอาณาจักร หรือเป็นเทพผู้ครองหรือศักดิ์เทพ” โคลโลสี 1:16 TBS 1971 และชาวสวรรค์ทั้งปวงถวายความภักดีแด่พระคริสต์เสมอเท่าพระบิดา {GC 493.1}

บรรรมบัญญัติแห่งความรักเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้า ความสุขของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด ขึ้นกับความสอดคล้องอย่างบริบูรณ์ที่พวกเขามีต่อหลักการยิ่งใหญ่ของความชอบธรรม พระเจ้าทรงประสงค์การรับใช้แห่งรักจากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้าง คือความจงรักภักดีที่เกิดขึ้นจากการสำนึก

อย่างมีสติในพระลักษณะของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยความจงรักภักดีที่ได้จากการบังคับและพระองค์ทรงโปรดประทานความนึกคิดที่เป็นอิสระให้แก่ชาวสวรรค์ทั้งปวงเพื่อพวกเขาจะมอบถวายการรับใช้ด้วยใจสมัคร {GC 493.2}

แต่มีบุคคลหนึ่งเลือกใช้เสรีภาพนี้ไปในทางผิด บาปเริ่มต้นขึ้นในตัวเขา เขาเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติมากที่สุดจากพระเจ้ายิ่งยวดมาจากพระคริสต์ และเขาเป็นผู้ที่มีอำนาจและสง่าราศีมากที่สุดเมื่อเทียบ กับบรรดาผู้อาศัยในสวรรค์อื่นๆ ก่อนที่ลูซิเฟอร์จะล้มลงในบาป เขาเป็นหัวหน้าครูบผู้พิทักษ์ บริสุทธ์และไร้มลทิน “พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าเป็นแบบอย่างของความสมบูรณ์ เต็มด้วยสติปัญญาและมีความงามอย่างพร้อม เจ้าอยู่ในสวนเอเดน อุทยานของพระเจ้า อัญมณีทุกอย่างเป็นเครื่องแต่งกายของเจ้า...เราแต่งตั้งเจ้าไว้โดยมีครูบเป็นพิทักษ์ เจ้าอยู่บนภูเขابริสุทธ์ของพระเจ้า และเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง เจ้าปราศจากตำหนิในวิธีทางของเจ้าตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้น จนเมื่อพบบาปชั่วในตัวเจ้า” เอเสเคียล 28:12-15 {GC 493.3}

ลูซิเฟอร์น่าจะยังคงอยู่เป็นที่ขึ้นชอบของพระเจ้า เป็นที่รักและได้รับเกียรติจากหมู่ทูตสวรรค์ทั้งปวง เขาน่าจะใช้อำนาจอันสูงส่งเพื่อเป็นพระพรแก่ผู้อื่น และเพื่อถวายเกียรติแด่พระผู้สร้าง แต่ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ใจของเจ้าผยองขึ้น

เพราะความงามของเจ้า เจ้าทำให้ปัญญาของเจ้าวิปริตไปเนื่องด้วยความสง่างามของเจ้า” เอเสเคียล 28:17 ทีละเล็กทีละน้อย ลูซิเฟอร์เข้าไปหมกมุ่นอยู่กับความต้องการยกตนให้สูงขึ้น “เจ้าถือตัวว่าความคิดเจ้าเป็นเหมือนความคิดพระเจ้า” “เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งการชุมนุม...ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะทำให้ตัวของข้าเหมือนองค์สูงสุด’” เอเสเคียล 28:6 อิสยาห์ 14:13, 14 แทนที่ลูซิเฟอร์จะพยายามชักจูงให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงเกิดทูลพระเจ้าให้สูงสุดและจงรักภักดีต่อพระเจ้าที่สร้างเขามานั้น เขากลับพยายามที่จะให้ทูตสวรรค์รับใช้และเคารพตัวเขาเอง และเขาโลภเกียรรียดยศที่พระบิดาทรงโปรดประทานให้พระบุตรของพระองค์ เจ้าชายแห่งเหล่าทูตสวรรค์องค์นี้หวังอยากได้อำนาจซึ่งเป็นสิทธิพิเศษของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเป็นผู้ถือครอง {GC 494.1}

ชาวสวรรค์ทั้งปวงชื่นชมปรีดาที่จะสะท้อนรัศมีภาพของพระเจ้าผู้สร้างและถวายสรรเสริญพระองค์ และในขณะที่พระเจ้าทรงได้รับเกียรติเช่นนี้ ทุกสิ่งมีแต่สันติสุขและความชื่นชม แต่บัดนี้มีเสียงหนึ่งที่ไม่ประสานเข้ากับเสียงอื่นๆ ทำลายความกลมกลืนของชาวสวรรค์ไป การทำเพื่อตนเองและการยกตนขึ้นเป็นวิถีทางที่ตรงข้ามกับแผนการของพระเจ้าผู้สร้าง การกระทำเช่นนั้นกระตุ้นให้เกิดความชั่วในจิตใจที่

ซึ่งพระสิริของพระเจ้าจะต้องยิ่งใหญ่ที่สุด สภาของชาวสวรรค์อ่อนนวลลูซิเฟอร์ พระบุตรของพระเจ้าอธิบายให้เขาเห็นความยิ่งใหญ่ คุณความดีและความมั่งคั่งธรรมของพระเจ้าผู้สร้างและพระบัญญัติของพระองค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่เปลี่ยนแปลง พระเจ้าทรงเป็นผู้วางระเบียบของสวรรค์ด้วยพระองค์เอง และด้วยการออกไปจากระเบียบ ลูซิเฟอร์จะหลู่เกียรติพระเจ้าผู้สร้างของเขาและนำหายนะมาสู่ตนเอง แต่คำตักเตือนที่ประทานให้ด้วยความรักของพระเจ้าและพระเมตตาคุณที่ไม่มีความผิด ล้นกลับปลุกแต่วิญญูญาณการต่อต้าน ลูซิเฟอร์ปล่อยให้ความอิจฉาที่มีต่อพระคริสต์มีชัยและเขาก็ยิ่งมุ่มมั่นมากขึ้น {GC 494.2}

ความทะนงตนในความมั่งคั่งงามของตัวเองหล่อเลี้ยงความปรารถนาของความยิ่งใหญ่ ลูซิเฟอร์ไม่สำนึกว่าเกียรติยศสูงศักดิ์ที่ทรงโปรดประทานให้เขานั้นเป็นของประทานจากพระเจ้าและไม่ทำให้เขารู้สึกซาบซึ้งในพระคุณต่อพระเจ้าผู้สร้าง เขาเกิดทูลในรัศมีสดใสและความสูงเกียรติ และหวังอยากที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้า ชาวสวรรค์รักและเคารพเขา ทูตสวรรค์ต่างยินดีปฏิบัติตามคำสั่งของเขาและเขาได้รับสติปัญญาและรัศมีภาพเหนือกว่าทูตสวรรค์ทั้งหมด ถึงกระนั้น พระบุตรของพระเจ้าทรงเป็นที่ยอมรับของชาวสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในพระบิดาทั้งในพลังและอำนาจ ในประชุมสภาทั้งหมดของพระเจ้า พระคริสต์ทรงเข้าร่วม

อยู่ด้วย ในขณะที่ลูซิเฟอร์ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในการวางแผนการของพระเจ้า ทูตสวรรค์ยิ่งใหญ่องค์นี้ถามว่า “ทำไมพระคริสต์จึงมีอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนี้ ทำไมพระองค์จึงได้รับเกียรติเหนือกว่าลูซิเฟอร์” {GC 495.1}

ลูซิเฟอร์ออกไปจากตำแหน่งของเขา ซึ่งอยู่ถัดจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เขาไปกระจายความรู้สึกไม่พอใจให้กับทูตสวรรค์ทั้งหลาย เขาทำงานนี้อย่างลับๆ และชั่วขณะหนึ่งเขาปกปิดเป้าหมายแท้จริงด้วยการแสดงว่ายำเกรงพระเจ้า เขาพยายามสร้างความไม่พอใจในเรื่องพระบัญญัติที่ใช้ปกครองชาวสวรรค์และยุยงว่าพวกเขาถูกบังคับด้วยข้อห้ามต่างๆ ที่ไม่จำเป็น เนื่องจากทูตสวรรค์มีธรรมชาติที่บริสุทธิ์ เขาจึงปลุกเร้าว่าพวกเขาควรต้องปฏิบัติตามความปรารถนาของตนเอง เขาพยายามทำตัวเพื่อให้ทูตสวรรค์เห็นใจในตัวเขาด้วยการทำให้เห็นว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเขาอย่างไม่ยุติธรรมด้วยการประทอนเกียรติยศสูงสุดให้แก่พระคริสต์ เขาอ้างว่าความอยากได้อำนาจและเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ขึ้นนั้นไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อยกชูตนเองขึ้นให้สูง แต่กำลังหาเสรีภาพมาให้กับชาวสวรรค์ทั้งปวงเพื่อโดยวิธีนี้พวกเขาจะได้ไปถึงระดับที่สูงยิ่งขึ้น {GC 495.2}

ด้วยพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยนานต่อลูซิเฟอร์ พระองค์ไม่ทรงปลดเขาออกจากตำแหน่งสูงสุดสักทีในทันที เมื่อเขาปลอญ

ตัวให้กับวิญญาณของความไม่พึงพอใจ หรือเมื่อเขาเริ่มเสนอข้ออ้างผิดให้แก่ทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ เขายังคงอยู่ในสวรรค์อีกนาน ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูซิเฟอร์ได้รับข้อเสนอของการอภัยโทษโดยมีข้อแม้ให้กลับใจและยอมมอบถวายตัว ความพยายามเช่นนี้มีเพียงความรักและพระปัญญาของพระเจ้าที่จัดไว้เพื่อให้เขารู้สึกสำนึกในความผิด วิญญาณของความไม่พอใจไม่เคยมีปรากฏในสวรรค์ แรกเริ่มนั้น ลูซิเฟอร์เองมองไม่เห็นที่กำลังหลงไปทางใด เขาไม่เข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของความรู้สึกต่างๆ ของตนเอง แต่เมื่อความไม่พึงพอใจของเขาผ่านการพิสูจน์ว่าไม่มีมูลเหตุแล้ว ลูซิเฟอร์ก็รู้สึกแน่ใจว่าตัวเขาเองผิดและสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงกล่าวไว้ั้นยุติธรรมและเขาควรที่จะยอมรับข้อกำหนดเหล่านี้ต่อหน้าชาวสวรรค์ทั้งปวง หากเขาทำเช่นนั้น เขาคงช่วยตัวเองและทูตสวรรค์มากมายไว้ ในเวลานี้เขายังไม่ได้ละทิ้งความภักดีต่อพระเจ้าไปโดยสิ้นเชิง แม้เขาจะละทิ้งตำแหน่งของเทพผู้พิทักษ์ไปแล้ว แต่กระนั้นหากเขายอมกลับไปหาพระเจ้า ยอมรับพระปัญญายิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้สร้าง และพอใจรับตำแหน่งที่ทรงโปรดแต่งตั้งให้เขาในแผนการยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแล้ว เขาคงจะได้รับแต่งตั้งให้กลับไปอยู่ในตำแหน่งเดิม แต่ความหยิ่งทะนงตนทำให้ตัวเขาไม่ยอมจำนน เขายืนยันปกป้องแนวคิดของเขา ยืนยันว่าไม่จำเป็นต้องกลับใจและมอบตัวเองอย่างเต็มที่เข้าสู่

ความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่เพื่อต่อสู้พระผู้สร้างของเขา {GC 495.3}

บัดนี้ กำลังปัญญาเฉียบแหลมทั้งหมดของเขามุ่งหันเข้าหางานแห่งการหลอกลวงเพื่อเอาชนะความเห็นใจของทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การบัญชาของเขา แม้แต่ความจริงที่พระคริสต์ได้ทรงเตือนและแนะนำแก่เขา ก็ยังถูกบิดเบือนเพื่อใช้ในแผนการทรยศ สำหรับทูตสวรรค์ที่วางใจและผูกพันใกล้ชิดที่สุดกับซาตาน มันทำให้พวกเขา มองว่า มันไม่ได้รับความยุติธรรม ตำแหน่งของมันไม่ได้รับความเคารพและเสรีภาพของมันถูกตัดทอนในการแปลความหมายพระดำรัสของพระคริสต์ไปในทางที่ผิดเช่นนี้ มันก้าวไปสู่การพูดกลับกลอกและพูดเท็จ มันกล่าวหาพระบุตรของพระเจ้าว่า ทรงวางแผนเพื่อทำให้มันอับอายต่อหน้าบรรดาผู้อาศัยในสวรรค์ มันยังนำเสนอประเด็นเท็จระหว่างตัวมันเองกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์อีกด้วย ทูตสวรรค์ที่มันไม่สามารถโน้มน้าวและนำเข้ามาอยู่ฝ่ายเดียวกับมันได้นั้น มันกล่าวหาว่าเป็นผู้ที่ไม่สนใจผลประโยชน์ของชาวสวรรค์ มันขัดขวางงานที่ตัวมันกำลังทำอยู่ในโลกทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ยังคงภักดีต่อพระเจ้า ในสิ่งที่จะทำให้คำกล่าวหาของมันที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมนั้นมีน้ำหนัก มันหันไปโจมตีพระดำรัสและการกระทำของพระผู้สร้าง เป็นแผนของมันที่ทำให้ทูตสวรรค์รู้สึกงุนงงในเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยเล่ห์เหลี่ยมการโต้เถียงของ

มัน ทุกสิ่งที่เรียบง่ายขึ้นมันห่อหุ้มด้วยความลึกลับและการบิดเบือนอย่างมีศิลปะ มันโยนข้อสงสัยใส่ถ้อยคำอันขัดแย้งที่สุดของพระยาห์เวห์ ตำแหน่งสูงของมันที่อยู่ใกล้อำนาจการปกครองของพระเจ้า ทำให้สิ่งที่มันพูดมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้นและโน้มน้าวให้ชาวสวรรค์มากมายเข้าร่วมกับมันในการกบฏต่ออำนาจของพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ {GC 496.1}

ด้วยพระปัญญาของพระเจ้า พระองค์ทรงปล่อยให้ซาตานทำงานของมันต่อไป จนกระทั่งจิตใจแห่งความไม่พอใจสูงกมลกลายเป็นการกบฏเต็มรูปแบบ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องปล่อยให้แผนการต่างๆ ของมันพัฒนาไปอย่างเต็มที่เพื่อทุกคนจะมองเห็นลักษณะและธาตุแท้ของพวกมัน ลูซิเฟออร์ในฐานะเศรษฐีที่ได้รับการเฉลิมแล้วนั้น ได้รับการเชิดชูไว้อย่างสูงส่ง มันเป็นที่รักยิ่งของชาวสวรรค์และมีอิทธิพลเหนือพวกเขาอย่างแรงกล้า อาณาบริเวณการปกครองของพระเจ้าไม่ได้รวมเฉพาะชาวสวรรค์เท่านั้น แต่ยังรวมโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้าง และซาตานคิดว่า หากมันชักนำทูตสวรรค์เข้าร่วมการกบฏกับมันได้แล้ว มันก็จะชักนำโลกอื่นเข้าร่วมกับมันด้วย มันนำเสนอปัญหาในส่วนของมันได้อย่างแนบเนียน มันใช้เล่ห์เหลี่ยมและการหลอกลวงเพื่อบรรลุเป้าหมายของมัน อำนาจของการหลอกลวงของมันนั้นยิ่งใหญ่และมันได้เปรียบด้วยการแฝงตัวโดยสวมเสื้อคลุมแห่งความเท็จ แม้แต่บรรดาทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีก็ไม่อาจ

เข้าใจลักษณะนิสัยของมันหรือมองเห็นว่างานของมันจะนำไปสู่ทิศทางใด {GC 497.1}

ซาตานได้รับเกียรติสูงส่งอย่างมากยิ่ง และการกระทำทั้งหมดของมันถูกปกปิดไว้อย่างลึกลับ ยากที่บรรดาทูตสวรรค์จะเปิดเผยธรรมชาติที่แท้จริงของงานของมัน บาปจะไม่ปรากฏว่าชั่วร้ายอย่างที่มันเป็นจนกว่ามันจะเติบโตใหญ่เต็มที่ นับแต่ก่อนจวบจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีที่สำหรับบาปในจักรวาลของพระเจ้า และสิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่เข้าใจถึงธรรมชาติและความสำเร็จของมัน พวกเขาไม่เห็นผลพวงต่าง ๆ อันน่ากลัวที่จะตามมาภายหลังซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการละทิ้งธรรมบัญญัติของพระเจ้า ในช่วงแรกซาตานปกปิดการกระทำของมันไว้ภายใต้การแสดงออกว่าจงรักภักดีต่อพระเจ้า มันอ้างว่ากำลังหาทางส่งเสริมเกียรติยศของพระเจ้า ความมั่นคงในการปกครองของพระองค์และผลประโยชน์ของผู้อาศัยทั้งหมดในสวรรค์ ในขณะที่มันปลุกฝังความไม่พอใจเข้าไปในความคิดของทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้มันนั้น มันทำอย่างแนบเนียนจนดูราวกับว่ามันกำลังหาทางกำจัดความไม่พอใจ เมื่อมันเรียกร้องให้เปลี่ยนแปลงระเบียบและกฎบัญญัติต่างๆ ของการปกครองของพระเจ้านั้น มันทำภายใต้การหลอกลวงว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์ {GC 497.2}

ในการที่พระเจ้าทรงจัดการกับบาปนั้น

พระองค์ทรงใช้ได้เฉพาะความชอบธรรมและความจริงเท่านั้น ซาตานใช้การประจบประแจงและการหลอกลวงซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้ไม่ได้ นั่นคือ มันหาทางที่จะปลอมแปลงพระคำของพระเจ้าและเสนอให้ทูตสวรรค์ทั้งหลายเข้าใจแผนการปกครองของพระองค์ไปในทางที่ผิด โดยอ้างว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมในการจัดวางกฎและระเบียบต่างๆ ให้กับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ และอ้างว่าในการกำหนดให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงยอมจำนนและเชื่อฟังพระองค์นั้น พระองค์เพียงแต่ต้องการยกพระองค์เองขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องแสดงให้เหล่าชาวสวรรค์ทั้งปวงรวมทั้งโลกทั้งหลายเห็นว่า การปกครองของพระเจ้ายุติธรรมและธรรมบัญญัติของพระองค์บริสุทธิ์ ซาตานทำให้ดูประหนึ่งว่าตัวมันเองคอยพยายามส่งเสริมเพื่อประโยชน์ของจักรวาล ดังนั้นลักษณะที่แท้จริงของผู้คนซึ่งคนนี้และเป้าหมายแท้จริงของมันจะต้องถูกเข้าใจโดยทุกๆ คน ซาตานต้องมีเวลาเพื่อเปิดเผยตนเองให้เป็นที่ประจักษ์ด้วยผลงานชั่วต่างๆ ของมัน {GC 498.1}

ความขัดแย้งที่มันเองเป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้นในสวรรค์ ซาตานกลับกล่าวโทษธรรมบัญญัติและการปกครองของพระเจ้า มันประกาศว่าความชั่วทั้งปวงเป็นผลจากการบริหารจัดการของพระเจ้า มันอ้างว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะทำให้บัญญัติต่างๆ ของพระยาห์เวห์ดีขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องให้มันแสดงสิ่งที่มัน

อ้างให้เห็นประจักษ์และแสดงผลลัพธ์ของข้อเสนอของมັນในการเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า ผลงานของมັນเองจะต้องปรักปรำตัวมັນเอง ซาตานอ้างแต่แรกแล้วว่ามັນไม่ได้กบฏ ทั้งจักรวาลจึงต้องเห็นจอมหลอกหลวงเปิดเผยโฉมหน้าออกมา {GC 498.2}

แม้เมื่อพระเจ้าทรงชี้ขาดไม่ให้ซาตานอยู่ในสวรรค์ต่อไป พระองค์ผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญายังไม่ทรงทำลายซาตานเนื่องจากพระเจ้าทรงยอมรับการใช้ด้วยความรักเท่านั้น ความภักดีของผู้ที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดจะต้องวางอยู่บนความสำนึกในความยุติธรรมและพระเมตตากรุณาของพระองค์ บรรดาผู้ที่อาศัยในสวรรค์และโลกอื่นๆ ที่ยังไม่ได้เตรียมพร้อมในการทำความเข้าใจธรรมชาติของบาปหรือผลพวงต่างๆ ที่ตามมาของบาป จะไม่สามารถมองเห็นความยุติธรรมและพระเมตตาของพระเจ้าในการทำลายซาตานได้ หากทรงกำจัดมันทิ้งไปเสียในทันที พวกเขาจะรับใช้พระเจ้าด้วยความกลัวมากกว่าด้วยความรัก อิทธิพลของผู้หลอกหลวงจะไม่ถูกทำลายไปจนหมดสิ้น หรือแม้กระทั่งวิญญาณแห่งการกบฏก็ยังไม่ถูกถอนรากออกไปจนหมดสิ้น จะต้องยอมปล่อยให้ความชั่วเติบโตจนสุกงอมเพื่อผลที่ติดอั้งจักรวาลไปตลอดกาลอย่างไม่สิ้นสุด ซาตานจะต้องพัฒนาหลักการต่างๆ ของมันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อสิ่งมีชีวิตทั้งปวงซึ่งพระเจ้าทรงสร้างจะมองเห็นข้อกล่าวหาที่มันมีต่อการปกครอง

ของพระเจ้าด้วยแสงสว่างที่แท้จริง เพื่อความยุติธรรมและพระเมตตาของพระเจ้า และพระบัญญัติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์จะหลุดพ้นจากข้อกล่าวหาไปตลอดกาล {GC 498.3}

การกบฏของซาตานจะต้องเป็นบทเรียนของจักรวาลนานตลอดไปทุกยุคที่กำลังจะมาถึง เป็นพยานหลักฐานไปตลอดกาลถึงธรรมชาติและผลลัพธ์อันน่ากลัวต่างๆ ของบาป การกระทำตามแนวทางของซาตานซึ่งมีผลต่อทั้งมนุษย์และทูตสวรรค์ จะเป็นข้อพิสูจน์ว่าการละเลยอำนาจของพระเจ้าจะเกิดผลอย่างไร สิ่งเหล่านี้จะเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการปกครองของพระเจ้าและธรรมบัญญัติของพระองค์มีไว้เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น ด้วยเหตุนี้ ประวัติศาสตร์ของประสบการณ์การกบฏที่น่ากลัวนี้จะเป็นแนวกำบังป้องกันอย่างต่อเนืองให้แก่สิ่งมีชีวิตศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาถูกหลอกในเรื่องธรรมชาติของการล่วงละเมิด เพื่อช่วยพวกเขาไม่ให้ทำบาปและตกลงสู่ความทุกข์ของการต้องโทษ {GC 499.1}

ผู้ฉกชิงยิ่งใหญ่ผู้นี้ยังคงแก้ตัวอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ จนถึงจุดที่ใกล้ปิดฉากความขัดแย้งในสวรรค์ เมื่อคำประกาศว่าซาตานและผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันจะต้องถูกขับออกจากที่พำนักอันสุขสำราญถูกประกาศออกมาแล้ว หลังจากนั้นหัวหน้ากบฏจึงประกาศอย่างหัวหาญหมิ่นประมาทธรรมบัญญัติของพระเจ้าผู้สร้าง

มันย้าข้ออ้างว่าทศสววรรค์ไม่ต้องการการควบคุม แต่ควรปล่อยให้ทำตามความต้องการของพวกเขาเองซึ่งจะชี้นำไปในทางที่ถูกเสมอ มันประณามว่าข้อกำหนดของพระเจ้าจำกัดเสรีภาพของพวกเขาและประกาศว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะหาทางลบล้างกรรมบัญญัติ เพื่อว่าเมื่อหลุดออกจากข้อผูกมัดนี้ ชาวสวรรค์จะมีความเป็นอยู่ที่สูงขึ้นและมีราศีมากยิ่งขึ้น {GC 499.2}

ซาตานและพรรคพวกของมันพร้อมใจกันขัดท้อความผิดทั้งหมดของการกบฏใส่พระคริสต์ โดยประกาศว่า หากพวกมันไม่ถูกดำเนินก็จะไม่มีทางที่จะกบฏ ด้วยความดีใจและการทำทายเป็นไม่เกรงกลัวในการทรยศของมัน มันพยายามว่าการปกครองของพระเจ้าแต่กลับไร้ผล แต่กระนั้นมันยังอ้างอย่างหมิ่นประมาทว่าตนเป็นเหยื่อบริสุทธิ์ของอำนาจที่กดขี่และแล้วในที่สุด จ้าวจอมกบฏและผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันก็ถูกขับออกจากสวรรค์ {GC 499.3}

วิญญาณเดียวกันที่ก่อการกบฏขึ้นในสวรรค์ยังคงตกลงบาดาลให้เกิดการกบฏขึ้นในโลก ซาตานสานตอนนโยบายเดียวกันนี้กับมนุษย์ดังที่มันกระทำกับบรรดาทูตสวรรค์ บัดนี้วิญญาณของมันเข้าครอบครองในตัวละครที่ไม่น่าเชื่อฟัง เช่นเดียวกับซาตาน พวกเขาพยายามหาทางทำลายข้อห้ามในธรรมนูญของพระเจ้าและสัญญาที่จะให้เสรีภาพแก่มนุษย์ผ่านทาง การล่องละเมิดกฎต่างๆ ในนั้น การดำเนิน

บาปยังคงปลุกเร้าวิญญาณของความเกลียดชังและการต่อต้าน เมื่อชาวสวรรค์เตือนของพระเจ้านำสติของพวกเขา กลับคืนมา ซาตานก็นำมนุษย์ให้แก้ตัวว่าตนเองถูกและหาความเห็นใจจากผู้อื่น ในวิถีบาปของตนที่ได้ทำลงไป แทนที่จะแก้ไขความผิดของพวกเขา พวกเขากลับเกรี้ยวกราดใส่ผู้ที่ตักเตือนราวกับว่าคนผู้นั้นเป็นต้นเหตุเดียวที่ก่อให้เกิดความลำบาก ตั้งแต่สมัยของอาเบลผู้ชอบธรรมจนถึงยุคนี้ของเรา วิญญาณเดียวกันนี้ยังคงปฏิบัติต่อผู้ที่กล้าดำเนินบาป {GC 500.1}

ซาตานชักนำมนุษย์ให้ทำบาปด้วยการบิดเบือนพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่มันเคยทำในสวรรค์ มันทำให้มนุษย์มองว่าพระเจ้าทรงเข้มงวดและโหดเหี้ยม และเมื่อมันทำสำเร็จในระดับหนึ่ง มันก็ประกาศว่าข้อจำกัดต่างๆ ที่ไม่ยุติธรรมของพระเจ้าทำให้มนุษย์ล้มลงเินบาป เช่นเดียวกับที่มันให้มันเองกบฏ {GC 500.2}

แต่พระเจ้าพระผู้ทรงดำรงอยู่ในรันดร์กาลทรงประกาศถึงพระลักษณะของพระองค์เองว่า *“พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ พระองค์ก็ริ้วซ้ำ ทรงบริบูรณ์ด้วยความรัก มั่นคงและความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพันๆชั่วอายุคน ผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิด การทรยศ และบาป แต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน”* อพยพ 34: 6, 7 {GC 500.3}

ด้วยการขับซาตานออกจากสวรรค์ พระเจ้าทรงประกาศถึงความยุติธรรมของพระองค์และรักษาเกียรติของพระบัลลังก์ของพระองค์ไว้ แต่เมื่อมนุษย์ทำบาปด้วยการยอมแพ้ต่อการหลอกลวงของวิญญาณนี้ที่ละทิ้งพระเจ้า พระเจ้าประทานหลักฐานแห่งความรักของพระองค์ด้วยการประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ให้เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษย์ชาติที่ล้มลงในบาป ในการลบมลทินบาปได้เปิดเผยให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า การพิสูจนอันทรงพลังของกางเขนแสดงให้ทั่วทั้งจักรวาลได้มองเห็นว่าแนวทางแห่งบาปที่ลูซิเฟอร์เลือกนั้นไม่มีเหตุผลหากการปกครองของพระเจ้าได้ {GC 500.4}

ในการต่อสู้อันดุเดือดระหว่างพระคริสต์กับซาตานในช่วงสมัยที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงปฏิบัติพระราชกิจในโลกนั้น ชาติผู้ของจำวจอมหลอกลวงถูกเปิดกระชากออก ไม่มีสิ่งใดที่มีผลต่อการถอนรากซาตานออกไปจากความรักของเหล่าทูตสวรรค์และจักรวาลทั้งปวงที่ภักดีได้ดีไปกว่าสงครามโหดเหี้ยมที่มันทำกับพระผู้ไถ่ของโลก การหมิ่นประมาทอย่างทำทนายของมันที่เรียกร้องให้พระคริสต์กราบบูชามัน ความอาชญาอย่างอวดดีไม่เกรงกลัวที่ยกพระองค์ขึ้นไปบนยอดเขาและยอดหอคอยพระนิเวศ ความประสงค์ร้ายกาจที่เรียกร้องให้พระองค์กระโจนจากความสูงที่น่ากลัว ความมุ่งร้ายที่ไม่เคยหลับไหลที่ตามล่าพระองค์ไปทุกที่ การดลบันดาลจิตใจของปุโรหิตและประชาชนให้ปฏิเสธ

ความรักของพระองค์และในที่สุดร้องว่า “เอาไปตรึง เอาไปตรึงที่กางเขน” ลูกา 23:21 เรื่องทั้งหมดนี้กระตุ้นให้เกิดความตะลึงและความโกรธของทั่วทั้งจักรวาล {GC 501.1}

ซาตานเป็นผู้ที่ปลุกปั่นให้โลกปฏิเสธพระคริสต์ เจ้าชายแห่งความชั่วร้ายและเล่ห์เหลี่ยมทั้งหมดของมันเพื่อทำลายพระเยซู เพราะมันมองเห็นว่าพระเมตตาและความรักของพระเจ้าช่วย ความเห็นอกเห็นใจและความสงสารอันอ่อนโยนของพระองค์แสดงให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า ซาตานได้สติการเรียกร้องทุกข้อที่พระบุตรของพระเจ้ายกชูขึ้นมาและใช้มนุษย์เป็นตัวแทนของมันเพื่อทำให้ชีวิตของพระเจ้าช่วยให้รอดเต็มล้นด้วยความทุกข์ระทมและความเศร้าโศก การหลอกลวงและความเท็จที่มันพยายามหาเพื่อขัดขวางพระราชกิจของพระเยซู ความเกลียดชังอย่างเปิดเผยผ่านเหล่าบุตรที่ไม่เชื่อฟัง คำใส่ร้ายอันโหดเหี้ยมที่มันกล่าวหาพระองค์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่ดีนั้น สิ่งทั้งหมดเหล่านี้เกิดขึ้นมาจากความอาฆาตที่ฝังลึกอยู่ภายในไฟริษยาและปองร้าย ความเกลียดชังและผูกพยาบาทที่ปะทุขึ้นมา ระเบิดเข้าใส่พระบุตรของพระเจ้าบนกางเขนกาลวาริ ในขณะที่ชาวสวรรค์ทั้งปวงจ้องมองภาพนั้นด้วยความหวาดกลัวอย่างเจียบจับ {GC 501.2}

เมื่อการถวายนูชาอันยิ่งใหญ่สำเร็จบริบูรณ์แล้ว พระคริสต์เสด็จขึ้นไปยัง

ที่สูง พระองค์ทรงปฏิเสศที่จะรับคำเอนอ
 เกียรติจากทูตสวรรค์จวบจนกระทั่งพระองค์
 ทรงนำเสนอคำเรียกร้องว่า “ข้าพระองค์
 ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์
 ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์
 ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่นั้น” ยอห์น 17:24
 และแล้วคำตอบจากบัลลังก์ของพระบิดา
 ดั่งขึ้นมาจากความรักและอำนาจที่ไม่อาจ
 บรรยายได้ว่า “ให้ทูตสวรรค์ทั้งหมดของ
 พระเจ้ากราบมีสการพระบุตร” ฮีบรู 1:6
 ไม่มีรอยต่างพร้อยแม้เพียงรอยเดียวอยู่
 บนพระเยซู ความอภัยสอดสูของพระองค์
 ล้นสุดลง การถวายบูชาของพระองค์
 สำเร็จบริบูรณ์ พระเจ้าทรงโปรดประทาน
 พระนามหนึ่งให้พระองค์ซึ่งเหนือกว่านาม
 อื่นใดทั้งสิ้น {GC 501.3}

บัดนี้ความผิดของชาตानโดดเด่นขึ้น
 มาให้เห็นอย่างไม่มีข้อแก้ตัว มันถูกเปิด
 เผยออกมาให้เห็นนิสัยที่แท้จริงของมัน
 ว่าเป็นผู้พูดปดและเป็นฆาตกร เป็นที่
 ประจักษ์แจ้งแล้วว่าวิญญาณเดียวกันที่
 มันใช้ปกครองเหล่าบุตรมนุษย์ทั้งหลายที่
 อยู่ภายใต้อำนาจของมันนั้นเป็นวิญญาณ
 เดียวกันกับที่มันต้องการสำแดงหากมัน
 เพียงได้รับอนุญาตให้ควบคุมชาวสวรรค์
 เหล่านั้น มันเคยอ้างว่าการล่วงละเมิด
 ธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะนำมาซึ่ง
 เสรีภาพและความสูงส่ง แต่ผลที่ปรากฏ
 ออกมาให้เห็นคือการจองจำและความตกต่ำ
 {GC 502.1}

คำกล่าวหาอันหลอกลวงของชาตान
 ที่มีต่อพระลักษณะและการปกครองของ

พระเจ้าปรากฏให้เห็นด้วยแสงสว่างที่แท้
 จริง มันกล่าวหาว่าพระเจ้าเพียงแต่
 แสวงหาที่จะยกตัวพระองค์เองให้สูงขึ้น
 ด้วยการทรงเรียกร้องการยอมจำนนและ
 การเชื่อฟังจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และ
 มันยังประกาศว่าในขณะที่พระผู้สร้าง
 บังคับให้ผู้อื่นทั้งหมดละทิ้งตนเองนั้น
 พระองค์เองกลับไม่ยอมละทิ้งตนและไม่
 ยอมเสียสละ บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้ว
 ว่าพระผู้ทรงครอบครองจักรวาลทรง
 เสียสละอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่ความรัก
 จะกระทำได้เพื่อความรอดของมนุษยชาติ
 ที่ล้มลงในบาปและมีบาปหนา เพราะ
 “พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์
 โดยพระคริสต์” 2 โครินธ์ 5:19 และยัง
 เป็นที่ประจักษ์ด้วยว่าในขณะที่ลูซิเฟอร์
 เปิดประตูให้บาปเข้ามาด้วยความปรารถนา
 ที่จะได้เกียรติยศและความยิ่งใหญ่ นั้น
 พระคริสต์ทรงทำลายบาปด้วยการถ่อม
 พระองค์และเชื่อฟังจนถึงความมรณา
 {GC 502.2}

พระเจ้าทรงสำแดงให้เห็นถึงความ
 เกลียตซังของพระองค์ที่ทรงมีต่อหลักการ
 ต่างๆ ของการกบฏ ชาวสวรรค์ทั้งปวง
 เห็นความยุติธรรมของพระองค์ที่ถูกเปิด
 เผยให้เห็นทั้งในการลงโทษชาตानและใน
 การช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาป ลูซิเฟอร์
 เคยประกาศว่าหากธรรมบัญญัติของ
 พระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้และงดการ
 ลงโทษไม่ได้ ผู้ล่วงละเมิดทุกคนจะต้อง
 ถูกขวางกั้นให้ออกไปจากพระกรุณาธิคุณ
 ของพระผู้สร้างตลอดไป มันยังอ้างว่า

มนุษยชาติที่บาปหนาน้อยอยู่ไกลเกินที่จะช่วยให้รอด ดังนั้นจึงเป็นเหตุโดยชอบธรรมของมัน แต่ความตายของพระคริสต์เป็นข้อโต้แย้งเพื่อเห็นแก่มนุษยชาติที่ไม่อาจล้มล้างไปได้ การลงโทษตามที่ธรรมบัญญัติกำหนดได้ตกอยู่กับพระองค์ผู้ทรงมีฐานะเท่าเทียมกับพระเจ้า และมนุษยชาติมีอิสระที่จะรับความชอบธรรมของพระคริสต์ และด้วยการมีชีวิตที่สำนึกผิดและถ่อมตนเขาก็จะได้ชัยชนะเหมือนเช่นพระบุตรของพระเจ้าได้มีชัยชนะเหนืออำนาจของซาตานมาแล้ว ด้วยเหตุนี้พระเจ้าทรงยุติธรรมและกระนั้นยังทรงเป็นผู้กระทำให้ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูได้รับการทำให้เป็นผู้ชอบธรรมด้วย {GC 502.3}

แต่พระเยซูคริสต์เสด็จมายังโลกเพื่อรับทุกขกรรมและสิ้นพระชนม์ไม่ใช่เพียงเพื่อปฏิบัติกิจของการช่วยมนุษย์ให้รอดเท่านั้น พระองค์เสด็จมาเพื่อ *“ทำให้ธรรมบัญญัตินั้นยิ่งใหญ่”* และ *“ทำให้พระธรรมนั้นมีเกียรติ”* อิสยาห์ 42:21 ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในโลกนี้ถือรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์ตามที่ควรจะต้องถือรักษาเท่านั้น แต่เพื่อสำแดงให้โลกทั้งปวงในจักรวาลมองเห็นว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ หากปิดข้อกำหนดต่างๆ ของธรรมบัญญัติทิ้งไปได้แล้ว พระบุตรของพระเจ้าไม่จำเป็นต้องเสด็จมาสละชีวิตของพระองค์เพื่อไถ่การล่วงละเมิด การตายของพระคริสต์พิสูจน์ให้เห็นว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และเครื่องถวายบูชาที่ซึ่งความรัก

อันไร้ขอบเขตผลักดันพระบิดาและพระบุตรเพื่อไถ่คนบาปให้รอดนั้นแสดงให้เห็นว่าจักรวาลเห็นว่าความยุติธรรมและพระเมตตาของคุณของพระเจ้าเป็นรากฐานของธรรมบัญญัติและการปกครองของพระองค์ สิ่งใดที่น้อยกว่าแผนการแห่งการลบมลทินบาปนี้จะไม่เพียงพอที่จะทำได้ {GC 503.1}

ในการดำเนินการขั้นสุดท้ายของการพิพากษานั้น จะมองเห็นได้ว่าไม่มีสาเหตุของบาปคงอยู่อีกต่อไป เมื่อพระผู้ทรงพิพากษาทั้งโลกจะยื่นคำขาดกับซาตานว่า *“ทำไมเจ้าจึงกบฏต่อเราและปล้นเอาคนของเราไปจากอาณาจักรของเรา”* ผู้ให้กำเนิดความชั่วไม่อาจให้ข้อแก้ตัวได้ ทุกปากจะไม่มีคำพูดและผู้ร่วมกบฏจำนวนมากทั้งหมดจะพูดไม่ออก {GC 503.2}

ในขณะที่ทางเขนคาลวารีประกาศว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ทางเขนนี้ยังประกาศว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย ในเสียงร้องของพระผู้ช่วยขณะจะสิ้นพระชนม์ว่า *“สำเร็จแล้ว”* นั้น ระฆังประกาศความตายของซาตานได้ดังขึ้น สงครามการต่อสู้ยิ่งใหญ่ซึ่งดำเนินมาเนิ่นนานถูกตัดสินแล้วและการถอนรากแห่งความชั่วถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอนแล้ว พระบุตรของพระเจ้าทรงดำเนินผ่านประตูหลุมฝังศพเพื่อว่า *“โดยทางความตายนั้น พระองค์จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจ”* ฮีบรู 2:14 ความปรารถนาของลูซิเฟอร์ที่จะยกชูตัวเองขึ้นทำให้มันพูดว่า *“ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้ง*

หลายของพระเจ้า...ข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด” พระเจ้าทรงประกาศว่า “เราทำให้เจ้ากลายเป็นถ้ำถ้ำบนพื้นโลก...และจะไม่ดำรงต่อไปเป็นนิตย์” อีสยาห์ 14:13, 14 เอเสเคียล 28:18, 19 “พระยาห์เวห์จอมทัพรัสว่า นี่แน่ะวันนั้นจะมาถึง คือวันที่จะเผาผลาญเหมือนเตาอบ เมื่อคนที่เยอหียัมทั้งสิ้นและคนที่ประกอบกรอธรรมทั้งหมดจะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมดจนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” มาลาคี 4:1 {GC 503.3}

ทั่วทั้งจักรวาลจะเป็นพยานเห็นถึงธรรมชาติและผลลัพธ์ต่างๆ ของบาป และในเรื่องการกำจัดบาปไปจนหมดสิ้นนั้น หากการกำจัดนี้เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรก จะนำความหวาดกลัวมาให้กับทูตสวรรค์ทั้งหลายและนำการลบล้างเกียรติมาสู่พระเจ้า

แต่ ณ บัดนี้ การกำจัดนี้เป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงความรักของพระเจ้าและจัดวางพระเกียรติของพระองค์ไว้ต่อหน้าผู้ที่ยินดีปฏิบัติตามพระทัยของพระองค์และมีธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์อยู่ในใจของเขา ความชั่วจะไม่ปรากฏอีก พระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “ความทุกข์ยากจะไม่โผล่ขึ้นเป็นคำรบสอง” นาฮูม 1:9 พระบัญญัติของพระเจ้าที่ซาตานตำหนิว่าเป็น แยกแยะแห่งการผูกมัดจะถูกเทิดทูนเป็นบัญญัติแห่งเสรีภาพ สรรพสิ่งแห่งการทรงสร้างทั้งปวงที่ผ่านการทดสอบและการพิสูจน์จะไม่หันเหไปจากความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้า พระลักษณะของพระองค์นี้สำแดงไว้ต่อหน้าพวกเขาให้เห็นถึงความรักที่ยังไม่ถึงและพระปัญญาอันไร้ขอบเขตได้อย่างครบบริบูรณ์ {GC 504.1}

30

มนุษย์และซาตานเป็นศัตรูกัน

“เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของนางด้วย เขาจะทำให้หัวของเจ้าแหลกและเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขาฟกช้ำ” ปฐมกาล 3:15 คำตัดสินของพระเจ้าที่ประกาศต่อซาตานภายหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปนั้นเป็นคำพยากรณ์ด้วยเช่นกัน เป็นคำพยากรณ์ซึ่งครอบคลุมตลอดทุกยุคจนกระทั่งถึงสิ้นยุคและเปิดเผยให้เห็นความขัดแย้งยิ่งใหญ่ซึ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ในโลกจะต้องมีส่วนร่วม {GC 505.1}

พระเจ้าทรงประกาศว่า “เราจะให้เจ้า... เป็นศัตรูกัน” ความเป็นศัตรูกันนี้ไม่ได้เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติ เมื่อมนุษย์ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า ธรรมชาติของเขากลายเป็นชั่วร้ายและเขาก็ไปปรองดองกับซาตานโดยไม่ขัดขืน โดยธรรมชาติแล้ว คนบาปกับผู้เป็นต้นกำเนิดของบาปย่อมไม่เป็นศัตรูกัน ทั้งสองกลายเป็นคนที่ชั่วร้ายเนื่องจากการละทิ้งพระเจ้า ผู้ที่ละทิ้งพระเจ้าจะอยู่ไม่เป็นสุขนอกจากว่าเขาจะได้รับความเห็นใจและการสนับสนุนด้วยการชักนำให้ผู้อื่นทำตามแบบอย่างของเขา ด้วยเหตุนี้ บรรดาทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปและคนชั่วจะจับมือกันด้วยความเป็นมิตรอย่างเต็มที่ หากพระเจ้าไม่ได้ทรงเข้าขัดขวางเป็นพิเศษแล้ว

ซาตานและมนุษย์คงเข้าร่วมเป็นพันธมิตรต่อต้านสวรรค์ และแทนที่จะคงความเป็นอริกับซาตาน ครอบครัวของมนุษย์ทั้งหลายคงจะเข้าร่วมกับมันต่อต้านพระเจ้า {GC 505.2}

เช่นเดียวกับที่ซาตานทำให้ทูตสวรรค์ทั้งหลายกบฏมาแล้ว มันล่อลวงมนุษย์ให้ทำบาปเพื่อมนุษย์จะร่วมมือกับมันในสงครามที่มันทำกับสวรรค์ มันไม่มีความขัดแย้งระหว่างตัวมันเองกับทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปในเรื่องความเกลียดชังที่มีต่อพระคริสต์ ส่วนในเรื่องอื่นๆ นั้น พวกมันมีความเห็นไม่ลงรอยกันเลย พวกมันรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นในการต่อต้านอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงปกครองจักรวาล แต่เมื่อซาตานได้ยินคำประกาศว่า ตัวมันเองกับหญิงและพงศ์พันธุ์ของมันกับพงศ์พันธุ์ของนางจะเป็นศัตรูกัน มันรู้ดีว่าความพยายามที่มันจะทำให้มนุษย์เลวลงจะถูกขัดขวางและมนุษย์จะมีชีวิตต่อต้านอำนาจของมัน {GC 505.3}

ความเป็นศัตรูของซาตานต่อมนุษย์ชาติปะทุขึ้นเพราะโดยทางพระคริสต์มนุษย์เป็นคนที่พระเจ้าทรงรักและเมตตา มันต้องการทำลายแผนการของพระเจ้าในการไถ่มนุษย์ให้รอด มันต้องการหลู่เกียรติพระเจ้าด้วยการลบล้างและทำลายผลงานแห่งการทรงสร้างของพระองค์

มันต้องการทำให้สวรรค์โศกเศร้าและทำให้โลกเต็มล้นด้วยความทุกข์และหายนะ แล้วมันชี้ไปยังความชั่วทั้งหมดเหล่านี้ว่าเป็นผลจากพระราชกิจของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ {GC 506.1}

พระคุณที่พระคริสต์ทรงปลุกฝังไว้ในจิตใจทำให้มนุษย์เป็นศัตรูกับซาตานเมื่อปราศจากพระคุณแห่งการกลับใจและอำนาจแห่งการบังเกิดใหม่นี้ มนุษย์ยังคงเป็นนักโทษของซาตานต่อไป เป็นบ่าวที่พร้อมจะทำตามคำบัญชาของมัน แต่หลักการใหม่ในจิตใจก่อให้เกิดความขัดแย้งที่ครั้งหนึ่งเคยมีแต่ความสงบสุขอำนาจที่พระคริสต์ประทานให้นั่นทำให้มนุษย์ต่อต้านจอมเผด็จการและผู้ฉกชิงได้ ใครก็ตามที่แสดงตนว่าเกลียดชังบาปแทนที่จะรักบาป ใครก็ตามที่ต่อต้านและเอาชนะกิเลสตัณหาเหล่านั้นที่คุกรุ่นอยู่ภายใน คนเหล่านี้กำลังแสดงให้เห็นการดำเนินการของหลักปฏิบัติที่มาจากเบื้องบน {GC 506.2}

ความเป็นศัตรูกันระหว่างวิญญาณของพระคริสต์และวิญญาณของซาตานถูกแสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัดที่สุดในการต้อนรับที่โลกกระทำต่อพระเยซู การที่พระองค์เสด็จมาโดยไม่มีควมร่ำรวย ความหรูหราหรือความยิ่งใหญ่ทางฝ่ายโลกไม่ได้เป็นสาเหตุมากนักที่ทำให้ชาวยิวปฏิเสธพระองค์ พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงมีอำนาจมากเกินไปที่จะชดเชยการขาดคุณสมบัติภายนอกเหล่านั้น แต่เป็นเพราะความบริสุทธิ์และความ

ศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ต่างหากที่ทำให้คนอธรรมเกลียดชังพระองค์ ชีวิตที่ละทิ้งตนเองและชีวิตที่ปราศจากบาปของพระองค์ตำหนิคนหยิ่งยโสและมักมากในทางกามอย่างต่อเนื่อง เรื่องเหล่านี้กระตุ้นให้พวกเขาเป็นศัตรูต่อพระบุตรของพระเจ้า ซาตานและบรรดาทูตสวรรค์ ชั่วร่วมมือกับคนชั่ว พลั้งแห่งการละทิ้งความเชื่อทั้งหมดวางแผนร่วมกันเพื่อต่อต้านพระเจ้าผู้ทรงมีชัยในการต่อสู้ของความจริง {GC 506.3}

ความเป็นศัตรูเดียวกันนี้ปรากฏต่อผู้ติดตามของพระคริสต์เหมือนเช่นที่เคยเกิดกับพระอาจารย์ของพวกเขา ผู้ใดก็ตามที่มองเห็นคุณลักษณะที่น่าเกลียดของบาปและต่อต้านการทดลองด้วยกำลังจากเบื้องบนจะปลุกความโกรธแค้นของซาตานและสมุนของมันอย่างแน่นอน ความเกลียดชังหลักการแห่งความจริงที่บริสุทธิ์ การตำหนิและการกดขี่ผู้สนับสนุนความจริงจะยังคงมีต่อไปตราบเท่าที่บาปและคนบาปยังดำรงอยู่ ผู้ติดตามพระคริสต์และผู้รับใช้ซาตานจะรวมตัวประสานเข้ากันไม่ได้ การจู่โจมทางเขนยังไม่ยุติ “ทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกรุมเหง” 2 ทิโมธี 3:12 {GC 507.1}

บรรดาตัวแทนของซาตานทำงานอยู่ภายใต้การชี้นำของมันอยู่ตลอดเวลาเพื่อสร้างอำนาจของมันและเพื่อสร้างอาณาจักรของมันในการต่อต้านการปกครองของพระเจ้า ด้วยเป้าหมายนี้

พวกมันหาทางที่จะหลอกลวงผู้ติดตามของพระคริสต์ และล่อให้พวกเขาหันความภักดีไปจากพระองค์ พวกเขาทำตัวเหมือนเช่นผู้นำของพวกเขาด้วยการแปลความหมายและบิดเบือนพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิดเพื่อให้ได้ผลตามที่พวกพวกเขาต้องการ ในขณะที่ชาติานพวกมันตำหนิพระเจ้าอยู่นั้น ตัวแทนของมันก็คอยใส่ร้ายประชากรของพระองค์ด้วย วิทยุญาณที่ประหารพระคริสต์ผลักดันคนชั่วทั้งหลายให้ทำลายผู้ติดตามของพระองค์ ทั้งหมดนี้ทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วในคำพยากรณ์แรกสุดนั่นคือ *“เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของนางด้วย”* และความเป็นศัตรูกันนี้จะดำเนินไปจนถึงเวลาสิ้นยุค {GC 507.2}

ชาติานระดมกองทัพทั้งหมดของมันและโหมพลังที่มีมันมีอยู่เข้าไปในการต่อสู้ ทำให้มันถึงไม่ถูกต่อต้านที่รุนแรงกว่านี้ ทำให้ทหารของพระคริสต์จึงวังงนอนไร้ชีวิตชีวาและไม่เอาใจใส่เช่นนี้ นั่นก็เป็นเพราะพวกเรามีความสัมพันธ์ที่จริงใจกับพระคริสต์น้อยเกินไป และพวกเขาขาดพระวิทยุญาณของพระองค์ พวกเขาไม่ได้ทำตัวเหมือนพระอาจารย์ที่เห็นว่าป็นที่น่ารังเกียจและน่าขยะแขยง พวกเขาไม่ได้เผชิญกับมันเหมือนอย่างพระคริสต์ที่ทรงต่อต้านอย่างตั้งใจและแน่วแน่ พวกเขาไม่ตระหนักถึงความชั่วช้าและความร้ายกาจของบาปและตาบอดมองไม่เห็นลักษณะและพลังอำนาจของเจ้าชายแห่งความมืด ความเป็นศัตรูต่อชาติานและ

ต่อผลงานของมันมีไม่มากเพราะพวกเขาไม่มีความรู้เรื่องพลังอำนาจ ความชั่วร้าย และความมรณะของสงครามที่มันกำลังต่อสู้กับพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ ผู้ชนจำนวนมากถูกหลอกในเรื่องนี้ พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นศัตรูของพวกเขาเป็นนายพลยิ่งใหญ่ที่ควบคุมความคิดของทูตสวรรค์ชั่วทั้งหลาย และด้วยแผนการที่วางไว้อย่างดีและการเคลื่อนย้ายที่คล่องแคล่ว มันกำลังทำสงครามต่อสู้กับพระคริสต์เพื่อไม่ให้จิตวิทยุญาณได้รับความรอด ในท่ามกลางผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนและแม้กระทั่งบรรดาอาจารย์ผู้ประกาศข่าวประเสริฐนั้น มีน้อยคนนักที่อ้างถึงชาติานนอกจากการกล่าวถึงโดยบังเอิญบนธรรมาสน์ พวกเขามองข้ามหลักฐานการทำงานต่างๆ และความสำเร็จของมันที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง พวกเขาละเลยคำตักเตือนมากมายถึงเล่ห์เหลี่ยมของมัน ดูเสมือนว่าพวกเขาจะเลยว่ชาติานมีตัวตน {GC 507.3}

ในขณะที่มนุษย์ขาดความรู้เรื่องอุปายของมัน ศัตรูร้ายกาจของตนนี้จะอยู่บนเส้นทางเดินของพวกเราทุกเสี้ยวเวลาที่ มันแทรกตัวเข้าไปอยู่ในทุกมุมบ้าน บนถนนทุกสายในเมือง ในโบสถ์ ในที่ประชุมสภาแห่งชาติ ในศาลยุติธรรม มันนำความสับสน ความหลอกลวง การชักชวนให้ทำผิด ในทุกสถานที่มันทำลายจิตวิทยุญาณและร่างกายของชาย หญิงและเด็ก มันทำให้ครอบครัวแตกแยก มันยังหว่านความเกลียดชัง ความทะเลาะเถียง

ใฝ่สูง ความขัดแย้ง การยุยงก่อความไม่สงบ และการฆาตกรรม และดูเหมือนชาวคริสเตียนจะมองดูเรื่องเหล่านี้ราวกับว่าพระเจ้าทรงกำหนดไว้และสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องเกิดขึ้น {GC 508.1}

ซาตานกำลังหาทางที่จะเอาชนะประชากรของพระเจ้าอยู่อย่างต่อเนื่องด้วยการทำลายสิ่งขวางกั้นที่แยกพวกเขาออกจากโลก อิสราเอลในอดีตถูกล่อลวงให้ทำบาปเมื่อพวกเขาเข้าไปผูกมิตรกับคนนอกศาสนาซึ่งพระเจ้าตรัสห้ามไว้ อิสราเอลในยุคใหม่ก็ถูกนำพาให้หลงไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน “พระของยุคนี้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมีดไปเพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐ คือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า” 2 โครินธ์ 4:4 ทุกคนที่ไม่ใช่ผู้ติดตามอย่างแน่วแน่เด็ดเดี่ยวของพระคริสต์ก็จะเป็นบ่าวรับใช้ของซาตาน หัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่จะรักษาและมีใจฝึกใฝ่ที่จะเก็บถนอมมันไว้และแก้ตัวให้กับมัน หัวใจที่บังเกิดใหม่แล้วจะเกลียดบาปและตั้งใจที่จะต่อต้านบาปนั้น เมื่อคริสเตียนเลือกสังคมของคนไร้ศีลธรรมและของคนไม่เชื่อ พวกเขากำลังเปิดตัวเองให้กับการทดลอง ซาตานจะซ่อนเร้นตัวเองไว้ไม่ให้มองเห็นและจะค่อยๆ ดึงการล่อลวงของมันออกมาปิดบังตาของพวกเขา พวกเขาจะไม่เห็นว่าคนเหล่านั้นที่พวกเขาคบอยู่จะนำภัยอันตรายมาให้ และตราบเท่าที่พวกเขา ยังคงซึ่มซับอุปนิสัย คำพูดและการกระทำ

ต่างๆ ของโลกนี้เอาไว้ ตาของพวกเขาจึงยิ่งมองอะไรไม่เห็นมากขึ้นเรื่อยๆ {GC 508.2}

การยอมทำตามขนบธรรมเนียมแบบชาวโลกเปลี่ยนคริสตจักรไปทางของฝ่ายโลก การกระทำนี้ไม่เคยที่จะเปลี่ยนโลก ให้มาหาพระคริสต์ ความคุ้นเคยกับบาปจะทำให้บาปดูน่ารังเกียจน้อยลงไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ที่เลือกคบกับบ่าวรับใช้ของซาตาน ในไม่ช้าก็จะเลิกกลัวเจ้านายของมัน เมื่อหน้าที่การงานของเราทำให้เราต้องพบกับการทดลองเหมือนเช่นดาเนียลในพระราชวังของพระราชา เราจะมีใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องเรา แต่หากเรานำตัวเข้าสู่การทดลอง เราจะล้มลงไม่เร็วก็ช้า {GC 509.1}

บ่อยครั้งผู้ล่อลวงทำงานอย่างได้ผลผ่านกลุ่มคนที่เราสงสัยน้อยที่สุดว่าจะตกอยู่ภายใต้การควบคุมของมัน การมีความสามารถพิเศษและการมีการศึกษาเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่องและได้รับเกียรติ ซึ่งดูประหนึ่งว่าคุณสมบัติเหล่านี้จะสามารถชดเชยความยำเกรงพระเจ้าหรือการเป็นที่พอพระทัยจากพระเจ้าได้ เมื่อพิจารณาในตัวความสามารถและการเรียนรู้แล้วจะพบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของประทานจากพระเจ้า แต่เมื่อนำเอาคุณสมบัติเหล่านี้เข้ามาแทนที่ความเคร่งทางศาสนา แทนที่มันจะนำจิตวิญญาณให้เข้าใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น กลับนำให้เห็นห่างไปจากพระองค์ เช่นนั้นแล้วสิ่งเหล่านี้ก็จะกลายเป็นคำสาปแช่งและเป็นหลุมพราง คนจำนวนมากมี

ความคิดที่แพร่หลายว่าคนทั้งหลายที่ดูมีมารยาทหรือมีกิริยาที่เรียบร้อยนั้นจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ ไม่มีความผิดใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีกแล้ว คุณสมบัติเหล่านี้จะต้องมีระดับอยู่ในบุคลิกของคริสเตียนทุกคน เพราะจะมีอิทธิพลอันแรงกล้าสนับสนุนศาสนาที่แท้จริง แต่จะต้องนำคุณสมบัติเหล่านี้มอบถวายพระเจ้า มิฉะนั้นมันก็จะกลายเป็นพลังให้กับความชั่วได้ มีคนมากมายที่สติปัญญาได้รับการพัฒนา และมีกิริยามารยาทที่งดงามซึ่งไม่ยอมก้มลงให้การกระทำที่คนส่วนมากถือว่าผิดศีลธรรม แต่พวกเขาก็เป็นเครื่องมือที่ได้รับการขัดเกลาในมือของชาติานอิทธิพลและแบบอย่างที่เป็นผลจากอุปนิสัยเจ้าเล่ห์หลอกลวงของพวกเขา ทำให้พวกเขาเป็นศัตรูตัวฉกาจต่องานของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นกว่าผู้ที่โง่เขลาและไม่ผ่านการพัฒนา {GC 509.2}

การอธิษฐานด้วยใจร้อนรนและฟุ้งฟิงในพระเจ้าทำให้กษัตริย์ซาโลมอนได้รับปัญญาที่ทำให้โลกพิศวงและชื่นชม แต่เมื่อเขาหันหลังไปจากแหล่งของกำลังและก้าวต่อไปด้วยการฟุ้งในตัวเอง เขาจึงตกเป็นเหยื่อของการทดลอง แล้วความสามารถอันอัศจรรย์ที่ทรงโปรดประทานให้กับกษัตริย์ผู้ทรงฉลาดที่สุดนั้นก็กลับทำให้เขากลายมาเป็นตัวแทนอันมีประสิทธิภาพของศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณ {GC 509.3}

ในขณะที่ชาติานคอยหาโอกาสอยู่เสมอที่จะทำให้สมองปีดรับข้อเท็จจริง คริสเตียนจะต้องไม่ลืมว่าพวกเขาไม่ได้

“ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครองพิภพในยุคมีดนี้ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน” เอเฟซัส 6:12 คำเตือนที่ได้รับการดูแลนั้นดังก้องมาตลอดทุกศตวรรษจนถึงยุคของเราว่า “จงควบคุมตัวเอง จงระวังระไวให้ดี ศัตรูของพวกท่านคือมาร ดุจดั่งไต่คำรามเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” 1 เปโตร 5:8 “จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะสามารถต่อสู้กับอุปายของมารได้” เอเฟซัส 6:11 {GC 510.1}

นับตั้งแต่สมัยของอาดัมมาจนถึงยุคของพวกเรา ศัตรูยิ่งใหญ่ของเราใช้อำนาจของมันเพื่อกดขี่และทำลาย บัดนี้มันกำลังเตรียมการรณรงค์ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านคริสตจักร ทุกคนที่ต้องการติดตามพระเยซูจะถูกนำเข้าสู่ความขัดแย้งกับศัตรูผู้ไม่ปรานีนี้ คริสเตียนที่ยิ่งประพฤติดนตามแบบอย่างของพระเจ้าจะยิ่งทำให้ตนเองตกเป็นเป้าการจู่โจมของชาติานมากขึ้นอย่างแน่นอน ทุกคนที่เข้าร่วมพระราชกิจของพระเจ้าอย่างกระตือรือร้นเพื่อหาทางเปิดเผยการหลอกลวงของผู้ชั่วและเพื่อนำเสนอพระคริสต์ต่อหน้าคนทั้งปวง จะเป็นพยานร่วมกับอาจารย์เปาโลเมื่อก่อนกล่าวถึงการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจ ด้วยน้ำตา และด้วยการทดลองทั้งหลาย {GC 510.2}

ชาติานเข้าโจมตีพระคริสต์ด้วยการ

ทดลองที่รุนแรงและลึกซึ้งที่สุด แต่ในทุกความขัดแย้ง มันถูกขับไล่ไป พระองค์ทรงต่อสู้สงครามเหล่านั้นเพื่อเรา ชัยชนะเหล่านั้นทำให้เราเป็นผู้พิชิตได้เช่นกัน พระคริสต์จะประทานกำลังให้ทุกคนที่แสวงหา ซาตานเอาชนะมนุษย์คนใดไม่ได้หากตัวเขาเองไม่ยินยอม ผู้ล่องลอยไม่มีอำนาจควบคุมความตั้งใจหรือบังคับจิตใจ

วิญญาณให้ทำบาป มันอาจก่อความทุกข์ลำบาก แต่ไม่อาจทำให้เปราะเปื้อนได้ มันทำให้ปวดร้าวทรมาน แต่ไม่อาจทำให้เสื่อมเสียได้ ความจริงที่พระคริสต์ทรงมีชัยแล้วนั้นจะต้องเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ติดตามทั้งหลายของพระองค์ เพื่อให้มีความกล้าที่จะต่อสู้อย่างองอาจในสงครามต่อต้านบาปและซาตาน {GC 510.3}

31 สื่อวิญญาณชั่ว

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโลกที่มองเห็นกับโลกที่มองไม่เห็น และยังเปิดเผยอย่างชัดเจนถึงเรื่องการพิทักษ์รักษาของทูตสวรรค์ของพระเจ้า รวมทั้งเรื่องสื่อของวิญญาณชั่ว โดยเรื่องเหล่านี้มีการเชื่อมต่อกับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติอย่างแยกไม่ออก มีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อยๆ ที่คนไม่เชื่อว่ามีวิญญาณชั่วต่าง ๆ อยู่ในขณะที่มีคนอีกมากมายคิดว่าทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง “เป็นเพียงวิญญาณที่รับใช้พระเจ้า ที่ทรงส่งไปปรนนิบัติบรรดาคนที่จะได้รับพรออด” ฮีบรู 1:14 นั้นเป็นวิญญาณของคอนตาย แต่พระคัมภีร์ไม่เพียงสอนเราว่ามีทูตสวรรค์ทั้งที่ดีและชั่ว แต่ยังแสดงหลักฐานที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่าทูตสวรรค์ไม่ใช่วิญญาณที่ออกมาจากร่างของคนตาย {GC 511.1}

ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างมนุษย์ มีทูตสวรรค์อยู่แล้ว เพราะครั้งเมื่อวางรากฐานของโลกนั้น “เหล่าดาวรุ่งแสงของสรรพเสริญ และบรรดาบุตรพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบาน” โยบ 38:7 หลังจากมนุษย์ล้มลงในบาป ทูตสวรรค์ก็ได้รับบัญชาให้เฝ้าต้นไม้แห่งชีวิตไว้ และเรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนที่จะมีความตายมาสู่มนุษย์ ทูตสวรรค์มีธรรมชาติเหนือกว่ามนุษย์ เพราะผู้ประพันธ์สวดติ๊กกล่าวไว้ว่ามนุษย์ได้

รับการทรงสร้างมาให้ “ต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่เหนือเดียว” สดุดี 8:5 TKJV {GC 511.2}

พระคัมภีร์บอกให้เราทราบถึงเรื่องจำนวนของชาวสวรรค์ รวมทั้งอำนาจและรัศมีของทูตสวรรค์เหล่านั้น ความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์กับการปกครองของพระเจ้าและความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์กับพระราชกิจแห่งการไถ่ให้รอด “พระยาห์เวห์ทรงสถาปนาลักษณ์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ครอบครองทุกสิ่งอยู่” ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์มากมายรอบพระที่นั่ง” ในห้องโถงของพระราชานั่งจอมกษัตริย์ พวกเขาเฝ้าคอยอยู่ ทูตสวรรค์ที่ “ทรงมหิทฤทธิ” ผู้รับใช้ “ที่เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์” “ผู้ทำตามพระวจนะของพระองค์” สดุดี 103:19-21 วิวรณ์ 5:11 ดาเนียลผู้เผยพระวจนะเห็นผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์นับแสนๆ ล้วนๆ ปรนนิบัติพระองค์ อัครทูตเปาโลประกาศว่าเป็น “การชุมนุมรื่นเริงของทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้” ดาเนียล 7:10 ฮีบรู 12:22 ในฐานะผู้สื่อข่าวของพระเจ้า พวกเขาออกไป “เหมือนลักษณะสายฟ้าแลบ” (เอเสเคียล 1:14) มีรัศมีที่สว่างเจิดจ้าและการบินที่รวดเร็วอย่างยิ่ง ทูตสวรรค์ที่มาปรากฏ

อยู่ที่อุโมงค์ฝังศพขององค์พระผู้ช่วยให้รอดนั้นมีสัญญาณ “เหมือนแสงฟ้าแลบส่องชาวเหมือนหิมะ” ทำให้ทหารยามที่เฝ้าอยู่นั้นตัวสั่นและล้มลง “เหมือนคนตาย” มัทธิว 28:3, 4 เมื่อเซเนนาเคอริบพระราชารู้ภัยโยสแห่งประเทศอัสซีเรียตำหนิและลบหลู่พระเกียรติของพระเจ้าและข่มขู่ที่จะทำลายประเทศอิสราเอล “ในคืนนั้น ทูตของพระยาห์เวห์ได้ออกไปและได้ประหารคนในค่ายอัสซีเรียเสีย 185,000 คน” พวกเขาทูตสวรรค์ “ไปทำลายนักรบกล้าหาญ ผู้บังคับกองและเจ้านายทั้งหมดในค่าย” ของพระราชินีเซเนนาเคอริบ “ฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายขายพระพักตร์” 2 พงศ์กษัตริย์ 19:35 2 พงศาวดาร 32:21 {GC 511.3}

ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้ออกไปเยี่ยมเหล่าบุตรของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติภารกิจแห่งความเมตตา พวกเขาไปหาอับราฮัมด้วยพระสัญญาแห่งพระพร...ไปยังประตูเมืองโสโดมเพื่อช่วยโลกผู้ชอบธรรมให้รอดพ้นจากไฟแห่งความพินาศ...ไปยังเอลีอาห์ในขณะที่เขากำลังจะล้มตายในป่ากันดารด้วยความอ่อนเปลี้ยและหิวกระหาย...ไปยังเอลีซาพร้อมด้วยรถเพลิงและม้าเพลิงเพื่อห้อมล้อมเมืองเล็ก ๆ ที่ถูกศัตรูโอบล้อมไว้...ไปยังดาเนียลในขณะที่เขาแสวงหาพระปัญญาของพระเจ้าในพระราชวังของพระราชานอกกรีดหรือในขณะที่ถูกทิ้งให้เป็นเหยื่อของสิงห์ ทูตสวรรค์ไปยังเปโตรเมื่อเขาถูกตัดสิน

ประหารชีวิตขณะที่อยู่ในคุกมืดของกษัตริย์เฮโรด ไปยังนักโทษในคุกที่เมืองฟิลิปปี ไปยังเปาโลและเพื่อนของเขาในยามคำนัดท่ามกลางพายุร้ายในทะเลปั่นป่วน ไปเปิดสมองของโครเนลิอัสเพื่อให้เขารับพระกิตติคุณ ไปหาเปโตรเพื่อบอกให้นำนางแห่งความรอดไปให้คนแปลกหน้าต่างศาสนา ดังนั้นในทุกยุคทุกสมัย ทูตสวรรค์ออกไปรับใช้ประชากรของพระเจ้า {GC 512.1}

ทูตสวรรค์ผู้คุ้มครองดูแลหนึ่งองค์จะได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ติดตามของพระคริสต์แต่ละคน ชาวสวรรค์เหล่านี้คอยเฝ้าดูแลปกป้องผู้ชอบธรรมจากอำนาจชั่วร้าย เรื่องนี้ ซาตานเองก็ตระหนักดี เมื่อมันพูดว่า “โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่า ๆ หรือพระองค์ไม่ได้ทรงกันรั้วรอบตัวเขาครอบครัวของเขา และทุกสิ่งที่เขาจะมีอยู่เสียทุกด้านหรือ” โยบ 1:9, 10 ผู้ประพันธ์สวดดีแสดงให้เห็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อปกป้องประชากรของพระองค์ตามที่พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “ทูตของพระยาห์เวห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์และช่วยกู้พวกเขา” สวดดี 34:7 พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงคนทั้งหลายที่เชื่อพระองค์ว่า “จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง ด้วยเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า บนสวรรค์พวกเขาทูตสวรรค์ของเราเฝ้าอยู่เสมอต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์” มัทธิว 18:10 TKJV ทูตสวรรค์ที่ได้รับมอบหมายให้รับใช้เหล่าบุตรของพระเจ้านั้นเข้าเฝ้าต่อ

เบื้องพระพักตร์ของพระองค์อยู่ตลอดเวลา {GC 512.2}

ด้วยเหตุนี้ ประชากรของพระเจ้าที่ต้องสัมผัสกับอำนาจแห่งการหลอกลวงและความชั่วร้ายที่ไม่เคยหลับของเจ้าชายแห่งความมืดและต้องขัดแย้งกับอำนาจชั่วทั้งปวงจะรู้สึกมั่นใจได้ถึงการพิทักษ์รักษาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนจากทูตสวรรค์ทั้งหลาย คำสัญญาเช่นนี้ไม่ได้ทรงโปรดประทานให้อย่างไม่จำเป็น หากพระเจ้าทรงโปรดประทานพระสัญญาแห่งพระคุณและการคุ้มครองแก่บุตรทั้งหลายของพระองค์ ก็เพราะว่าบุตรของพระองค์ต้องเผชิญกับสื่อชั่วที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นสื่อที่มีอยู่มากมาย มุ่งมั่น และไม่ย่อท้อและเป็นสื่อที่มีความโหดร้ายและมีพลังที่ไม่มีมนุษย์คนใดจะอยู่ได้อย่างปลอดภัยโดยการปฏิเสธและไม่สนใจสื่อนี้ {GC 513.1}

วิญญาณชั่วถูกสร้างมาแต่เดิมโดยปราศจากบาป พวกมันมีสภาพพลังอำนาจและรัศมีเท่าเทียมกับชาวสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ซึ่งบัดนี้เป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า แต่เมื่อพวกมันล้มลงในบาป พวกมันจึงได้รวมพลังเพื่อลบล้างพระเกียรติพระเจ้าและเพื่อทำลายมนุษย์ พวกมันเข้าร่วมกับซาตานในการกบฏและถูกขับออกจากสวรรค์พร้อมกันกับซาตาน และในยุคต่อมา พวกมันร่วมมือกันในการทำสงครามต่อต้านอำนาจของพระเจ้า พระคัมภีร์บอกให้เราทราบถึงเรื่องการรวมตัวและการปกครองของพวกมัน ถึงระดับชั้น

ต่าง ๆ ของพวกมัน ถึงการแทรกแซงและเล่น์เหลี่ยมของพวกมันและถึงแผนการอันร้ายกาจเพื่อต่อต้านสันติสุขและความสุขของมวลมนุษย {GC 513.2}

ประวัติศาสตร์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมนำเสนอให้เห็นอยู่บ่อยครั้งว่าวิญญาณชั่วมีตัวตนและพวกมันมีสื่อตัวแทน แต่ในสมัยที่พระคริสต์ทรงดำรงอยู่ในโลกนี้ วิญญาณชั่วแสดงอำนาจของมันให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุด พระคริสต์เสด็จมาเพื่อให้แผนการแห่งการไถ่กู้มนุษย์ที่จัดไว้สำเร็จ และซาตานมุ่งมั่นอ้างสิทธิ์ของมันเพื่อควบคุมโลก มันประสบความสำเร็จในการสถาปนาการกราบไหว้รูปเคารพในทุกมุมโลกยกเว้นในแผ่นดินปาเลสไตน์ พระคริสต์เสด็จมายังดินแดนแห่งเดียวที่ยังไม่ตกไปอยู่ภายใต้อำนาจทั้งหมดของมารจอมหลอกลวง พระองค์เสด็จมาเพื่อส่องแสงแห่งสวรรค์แก่บรรดาประชาชน และ ณ ที่นี้เอง อำนาจคู่แข่งทั้งสองต่างอ้างความเป็นใหญ่ พระเยซูทรงกางพระกรแห่งความรักออก ทรงเชิญชวนทุกคนที่ประสงค์จะรับการอภัยและสันติสุขในพระองค์ เหล่าทูตแห่งความมืดตระหนักดีว่าพวกมันไม่มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการควบคุม และพวกมันเข้าใจว่าหากพันธกิจของพระคริสต์ประสบผลสำเร็จแล้ว อำนาจของพวกมันก็จะสิ้นสุดลง ซาตานคำรามตั้งสิ่งทีที่ถูกล่ามไว้และแสดงอำนาจดื้อดึงอย่างไม่ย่อเกรงเหนื่อทั้งร่างกายรวมทั้งจิตวิญญาณของมนุษย์ {GC 513.3}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่ามนุษย์ถูกปีศาจเข้าสิง ผู้ที่ถูกผีสิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่ได้รับความทุกข์ทรมานของโรคที่มีต้นเหตุจากธรรมชาติเท่านั้น พระคริสต์ทรงเข้าพระทัยอย่างถ่องแท้กับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำอยู่และพระองค์ทรงทราบเป็นอย่างดีถึงการมาปรากฏตัวโดยตรงของวิญญาณชั่วและสมุนของมัน {GC 514.1}

ตัวอย่างที่เด่นชัดของจำนวน อำนาจ และความชั่วร้ายของพวกมัน รวมทั้งอำนาจและพระเมตตาคุณของพระคริสต์ มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ในเรื่องการรักษาคนถูกผีสิงที่เมืองเก-ราชา ชายบ้าคลั่งผู้นำสารที่ปฏิเสธการควบคุม บิดตัวไปมาด้วยความเจ็บปวด น้ำลายฟุ้งปากอาละวาด บรรยากาศเต็มไปด้วยเสียงร้องอันโหยหวน เขาทำร้ายตัวเองและนำอันตรายมาให้กับทุกคนที่เข้าใกล้ ร่างกายที่มีเลือดไหล ไทรอมและเสียโฉมและสติที่ผันเฟือนเป็นภาพที่เจ้าชายแห่งความมืดพึงพอใจ ปีศาจตนหนึ่งที่ควบคุมชายผู้ทนทุกข์ทรมานนี้ประกาศว่า “ข้าชื่อ กองพล เพราะว่าพวกเรามีหลายตนด้วยกัน” มาระโก 5:9 “กองพล” ในกองทัพชาวโรมันประกอบด้วยทหารสามพันถึงห้าพันนาย เหล่าทูตของซาตานเคลื่อนย้ายกันเป็นกองทัพด้วยเช่นกัน และกองทัพหนึ่งที่ปีศาจเหล่านี้สิงอยู่ด้วยนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพล {GC 514.2}

เมื่อพระเยซูตรัสบัญชาให้วิญญาณชั่ว

ออกไปจากเหยื่อของมันแล้ว ชายเหล่านี้นั่งอย่างสงบแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอด สงบเสงี่ยม มีสติสัมปชัญญะ และสุขภาพ แต่ปีศาจเหล่านี้ได้รับอนุญาตให้กวาดต้อนฝูงสุกรลงไปในทะเล และสำหรับชาวเมืองเก-ราชาแล้ว ความเสียหายนี้ยิ่งใหญ่กว่าพระพรที่พระเยซูคริสต์ประทาน และพวกเขาวิงวอนพระผู้รักษาที่มาจากพระเจ้าให้ออกไปจากที่นั่น นี่เป็นผลที่ซาตานวางแผนที่จะให้เกิดขึ้นด้วยการกล่าวโทษการสูญเสียที่เกิดขึ้นของพวกเขาให้กับพระเยซูเช่นนี้ มันได้ปลุกระดมความหวาดกลัวอย่างเห็นแก่ตัวของประชาชนขึ้นและขัดขวางพวกเขาไม่ให้ฟังพระวจนะของพระองค์ ซาตานมักจะกล่าวโทษคริสเตียนอยู่เสมอว่าเป็นต้นเหตุของความเสียหาย ความโชคร้ายและความทุกข์ทรมาน แทนที่จะให้การตำหนิตั้งหลายตกไปยังที่ที่ถูกต้อง คือตัวมันเองและสมุนของมัน {GC 514.3}

แต่พระประสงค์ของพระคริสต์ไม่ได้ถูกขัดขวาง พระองค์ทรงปล่อยให้วิญญาณชั่วทำลายฝูงสุกรเพื่อตำหนิชาวยิวที่เลื่องลือว่ามีพลังเพื่อมุ่งหวังผลกำไร หากพระคริสต์ไม่ทรงยับยั้งปีศาจไว้ พวกมันคงไม่เพียงแต่กวาดฝูงสุกรลงทะเลไป แต่จะกวาดทั้งผู้เลี้ยงและเจ้าของไปด้วย การที่คนเลี้ยงและเจ้าของไม่ได้รับอันตรายก็เนื่องจากอำนาจของพระองค์ทั้งสิ้นที่ปกป้องพวกเขาด้วยพระเมตตาคุณ ยิ่งกว่านี้ เหตุการณ์ที่ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อให้สาวกเป็นพยานถึงอำนาจอันโหด

ร้ายของซาตานที่มีต่อมนุษย์และสัตว์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงประสงค์ให้ผู้ติดตามพระองค์รู้จักศัตรูที่พวกเขาต้องเผชิญ เพื่อไม่ให้ถูกหลอกและพ่ายแพ้ต่อเล่ห์เหลี่ยมของมัน เป็นพระประสงค์ของพระองค์ด้วยเช่นกันที่จะให้ประชาชนในแถบนั้นเห็นอำนาจของพระองค์ที่จะหักโง่ตรวนของซาตานและปลดปล่อยผู้ที่ถูกมันพันธนาการไว้ และถึงแม้พระเยซูทรงจากไปแล้ว ชายที่ได้รับการช่วยกู้อย่างเหลือเชื่อก็ยังคงอยู่ประกาศพระเมตตาคุณของพระผู้ทรงมีพระคุณต่อพวกเขา {GC 515.1}

เหตุการณ์อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันก็ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ลูกสาวที่น่าสงสารของหญิงชาวซีเรียฟีนิเซียถูกผีโสโครกเข้าสิง พระเยซูทรงขับไล่มันออกไปด้วยพระดำรัสของพระองค์ (มาระโก 7:26-30) “คนถูกผีสิงคนหนึ่งติดตามอดและเป็นใบ้” (มัทธิว 12:22) ยาวจนคนหนึ่งถูกผีไปเข้าสิงและบ่อยครั้งที่ “ผีมันจะทำให้เขาตกในกองไฟหรือในน้ำ เพื่อจะฆ่าให้ตาย” (มาระโก 9:17-27) ชายผู้นำเวทนา “มีผีโสโครกเข้าสิง” (ลูกา 4:33-36) มันรบกวนความสงบของวันสะบาโตที่ธรรมศาลาในเมืองคาเปอร์นาอุม พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาทรงรักษาผู้ที่ถูกผีสิงเหล่านี้ให้หายทุกราย ในเกือบทุกกรณี พระคริสต์ทรงพักหายเหล่าผีมารนี้เหมือนเช่นกับสิ่งมีชีวิตที่มีปัญญา พระองค์ตรัสสั่งมันให้ออกจากเหยื่อของ

มันและอย่าทรมานเขาอีกต่อไป เมื่อผู้เข้าร่วมนมัสการที่เมืองคาเปอร์นาอุมเห็นอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์ พวกเขา “ก็ประหลาดใจพูดกันว่า ‘ถ้อยคำของคนนี้มีอะไรพิเศษนะ เพราะท่านสั่งผีโสโครกด้วยสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชและพวกมันก็ออกมา’” ลูกา 4:36 {GC 515.2}

โดยทั่วไปแล้ว บรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกผีเข้าสิงมักจะถูกแสดงให้เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ทรมานอย่างสาหัส แต่ถึงกระนั้นก็มีข้อยกเว้นให้กับกฎข้อนี้ มีบางคนอยากมีอำนาจเหนือธรรมชาติจึงต้อนรับอิทธิพลของซาตานด้วยความยินดี แน่หนอนทีเดียว คนเหล่านั้นไม่มีความขัดแย้งกับผีมาร คนประเภทนี้คือคนเหล่านั้นที่มีวิญญาณแห่งการหยั่งรู้ออนาคต ตัวอย่างเช่น ซีโมนมากัส เอลีมาสคนทำวิทยาคม และทาสสาวที่ติดตามเปาโลกับซิลาสในเมืองฟิลิปปี {GC 516.1}

ไม่มีผู้ใดจะตกลงไปสู่ภัยอันตรายจากอิทธิพลของวิญญาณชั่วได้ยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่ไม่ยอมรับว่าภูตผีและทูตของมันรวมทั้งตัวแทนวิญญาณชั่วนั้นมีตัวตน ทั้งๆ ที่เขามีคำพยานโดยตรงและมากมายจากพระคัมภีร์ ตราบใดที่เรายังขาดความรู้เรื่องเพทุบายของมันแล้ว มันจะได้เปรียบเรามากเกินกว่าที่เราจะคิดได้ คนมากมายรับฟังข้อเสนอของมันในขณะที่คิดว่าตนเองกำลังทำตามการบงการของสติปัญญาของตนเอง นี่คือเหตุผลว่าทำไมซาตานจึงทำงานด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อหลอกหลวงและทำลายเมื่อเรากำลังเข้า

ใกล้เวลาสิ้นยุค มันประกาศไปทั่วทุกแห่ง ให้เชื่อว่ามันไม่มีตัวตน เป็นนโยบายของมันที่จะปกปิดตนเองและลักษณะงานที่มันทำ {GC 516.2}

มารผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ไม่กลัวสิ่งใดมากเท่ากับการที่เราจะรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของมัน เพื่อปกปิดลักษณะและเป้าหมายที่แท้จริงของมันได้ดียิ่งขึ้น มันจึงทำให้ตัวของมันปรากฏออกมาให้เห็นในสภาพที่ไม่มีผลต่อความรู้สึกมากไปกว่าการเป็นตัวตลกหรือตัวประหลาด มันพอใจกับการที่มันถูกวาดให้มีรูปร่างที่นาบขันและน่ารังเกียจ วิปลาส ครึ่งสัตว์ครึ่งมนุษย์ มันพอใจที่ได้ยินชื่อของมันถูกใช้ในการกีฬาและถูกนำมาล้อเลียนโดยผู้ที่คิดว่าตนเองฉลาดและมีความรู้ {GC 516.3}

เนื่องจากมันใส่หน้ากากให้แก่ตัวเองด้วยความชำนาญสูงสุด จนมีคำถามกันอย่างกว้างขวางว่า “มันมีตัวตนจริงหรือ” หลักฐานความสำเร็จของมันคือทฤษฎีเท็จต่างๆ ที่โลกแห่งศาสนายอมรับกันอย่างกว้างขวางซึ่งเป็นทฤษฎีที่ทำให้คำพยากรณ์ชัดเจนของพระคัมภีร์กลายเป็นเท็จ และเนื่องจากว่าชาตानควบคุมความคิดของผู้ที่ไม่รู้สึกถึงอิทธิพลของมันได้เป็นอย่างดีที่สุด พระคำของพระเจ้าจึงให้ตัวอย่างผลงานอันร้ายกาจมากมายของมันแก่เรา เปิดโปงกองกำลังลับของมันและจัดวางให้เราตั้งมั่นต่อต้านการจู่โจม

ของมัน {GC 517.1}

หากเราไม่มีที่หลบภัยและถูกช่วยให้หลุดพ้นด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ของพระผู้ไถ่แล้ว กำลังและความร้ายกาจของชาตानและสมุนของมันนั้นอาจจะทำให้เราหันวิตกอย่างแน่นอน เราทำให้บ้านของเราปลอดภัยด้วยกลอนประตูและกุญแจเพื่อปกป้องทรัพย์สินและชีวิตของเราจากคนชั่ว แต่เราไม่ค่อยคิดถึงบรรดาทูตสวรรค์ชั่วที่คอยหาทางเข้ามาหาเราอยู่เสมอและคอยโจมตีเราผู้ซึ่งเราไม่อาจต้านการจู่โจมของมันได้โดยกำลังของเราเอง หากเรายอม มันก็จะก่อความวิตกของเราให้สับสน ทรมานร่างกายของเราและทำลายทรัพย์สินและชีวิตของเรา ความพึงพอใจเดียวของพวกมันคือความทุกข์เวทนาและการทำลาย สภาพของบรรดาผู้ที่ต่อต้านการอ้างสิทธิต่างๆ ของพระเจ้าและยอมตกไปอยู่ในการทดลองของชาตानนั้นน่ากลัวยิ่งนัก จนกระทั่งพระเจ้าทรงยอมปล่อยพวกเขาให้ไปอยู่ภายใต้การปกครองของวิญญาณชั่วทั้งหลาย แต่บรรดาผู้ที่ติดตามพระคริสต์จะปลอดภัยภายใต้การคุ้มครองของพระองค์ ทูตสวรรค์หลายองค์ผู้มีกำลังมหาศาลถูกส่งจากสวรรค์เพื่อมาปกป้องพวกเขา คนชั่วไม่สามารถตีฝ่าแนวป้องกันที่พระเจ้าทรงจัดวางล้อมรอบประชากรของพระองค์ได้ {GC 517.2}

32 กีบดักของซาตาน

สงครามยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตานซึ่งมีมาเกือบหกพันปีใกล้จะปิดฉากลงในอีกไม่ช้า และฝ่ายอธรรมเพิ่มความพยายามเป็นสองเท่าเพื่อทำลายพันธกิจของพระคริสต์ที่มีต่อมนุษย์ และผูกมัดจิตวิญญาณทั้งหลายให้ติดในกับดักของมัน เพื่อเหนี่ยวรั้งคนทั้งหลายให้ตกอยู่ในความมืดและไม่สำนึกผิดในบาป จนกระทั่งการทรงเป็นคนกลางของพระเจ้าช่วยให้รอดสิ้นสุดลงและไม่มีการถวายบูชาเพื่อไถ่บาปอีกต่อไป นี่ก็คือจุดมุ่งหมายที่มันพยายามทำให้สำเร็จ {GC 518.1}

เมื่อใดที่ไม่มีความพยายามเป็นพิเศษเพื่อต่อต้านอำนาจของมัน เมื่อใดที่ความเพิกเฉยยังคงแพร่หลายทั้งในคริสตจักรและในโลก ซาตานจะไม่ใส่ใจ เพราะมันไม่ได้เสียดต่อการสูญเสียเซลล์ที่มันชักจูงตามอำเภอใจ แต่เมื่อจิตวิญญาณเริ่มหันมาสนใจเรื่องของนิรันดรและตั้งคำถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้” มันจะตั้งมันหาทางประชันอำนาจของมันกับอำนาจของพระคริสต์และขัดขวางอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ {GC 518.2}

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นถึงเหตุการณ์หนึ่งเมื่อครั้งที่เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเข้าเฝ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ ซาตานเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย

(โยบ 1:6) มันไม่ได้มาเพื่อกราบนมัสการกษัตริย์แห่งนิรันดรกาล แต่มันมาเพื่อสานต่อแผนการอันชั่วร้ายของมันเพื่อต่อต้านผู้ชอบธรรม ด้วยเป้าหมายเดียวกันนี้ มันเข้าร่วมในการประชุมเมื่อคนทั้งหลายชุมนุมนมัสการพระเจ้า ถึงแม้ว่ามันซ่อนตัวจากการมองเห็น แต่มันทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อควบคุมความคิดของผู้เข้าร่วมนมัสการ เปรียบเช่นนายพลผู้มากด้วยประสบการณ์ มันวางแผนไว้ล่วงหน้า ในขณะที่มันเฝ้ามองดูผู้สื่อข่าวของพระเจ้ากำลังค้นคว้าพระคำในพระคัมภีร์ มันก็จัดบันทึกหัวข้อเรื่องที่จะนำเสนอให้กับคนทั้งหลาย มันใช้เล่ห์เหลี่ยมและความเฉียบแหลมของมันควบคุมสถานการณ์เพื่อไม่ให้ข่าวสารเข้าถึงผู้ที่มันกำลังหลอกลวง ผู้ที่ต้องการคำตักเตือนมากที่สุดก็จะถูกเร่งเร้าให้ติดภารกิจการค้าที่เขาจำเป็นต้องเข้าร่วมหรือด้วยวิธีการใดวิธีหนึ่งที่จะขัดขวางเขาจากการไต่ยนคำสอนที่เป็นดังเช่น “กลืนหอมนำไปสู่ชีวิต” {GC 518.3}

อีกครั้งหนึ่ง ซาตานเห็นผู้รับใช้ทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าแบกภาระหนัก เพราะความมืดมนทางฝ่ายจิตวิญญาณที่ครอบงำประชาชนไว้ มันฟังคำอธิษฐานอันร้อนรนของพวกเขาเพื่อทูลขอพระคุณและพลังอำนาจของพระเจ้าให้ทำลาย

เวทมนตร์ของความไม่สนใจ ความมั่งง่าย และความเกียจคร้าน จากนั้นมันจึงลงมือใช้อุบายต่างๆ ของมันด้วยความกระตือรือร้นที่ปลุกขึ้นใหม่ มันล่อลวงมนุษย์ให้หมกมุ่นอยู่กับเรื่องของความอยากอาหารหรือสนองตัณหาของตนเองในรูปแบบอื่นๆ และโดยการทำเช่นนี้ความรู้สึกของพวกเขาจะขาด้านไปจนกระทั่งไม่ได้ยินสิ่งนั้นๆ ที่พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้มากที่สุด {GC 519.1}

ชาตानรู้ดีว่าทุกคนที่มีนัยชักนำให้ละเลยการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์จะพ่ายแพ้ต่อการจู่โจมของมัน ด้วยเหตุนี้มันจึงคิดค้นเครื่องมือทุกรูปแบบเท่าที่จะทำได้เพื่อครอบงำความคิด มีคนบางกลุ่มที่แสดงตนว่าเคร่งศาสนา แต่แทนที่พวกเขาจะมุ่งแสวงหาความจริง พวกเขา กลับทำศาสนาของพวกเขาให้เป็นการมองหาข้อบกพร่องในอุปนิสัยหรือจับผิดในความเชื่อของผู้ที่พวกเขาไม่เห็นด้วย คนเช่นนี้คือสมุนมือขวาของชาตาน บรรดาผู้กล่าวโทษพี่น้องมีอยู่ไม่น้อยทีเดียว และพวกเขาขยันขันแข็งเสมอเมื่อพระเจ้าทรงประกอบกิจและผู้รับใช้ของพระองค์ถวายความจงรักภักดีอย่างจริงจัง พวกเขาจะป้ายสีกล่าวเท็จใส่คำพาดและการกระทำของผู้ที่รักและปฏิบัติตามความจริง พวกเขากล่าวหาผู้รับใช้ของพระคริสต์ที่จริงจังกระตือรือร้น และถวายตัวว่าเป็นผู้ที่ถูกหลอกหรือเป็นผู้หลอกลวง พวกเขามีหน้าที่ปิดเบือนแรงจูงใจของทุกความจริงและทุกการกระทำที่ชอบธรรม พวกเขามีหน้าที่

ที่แพร่กระจายคำพาดที่เป็นนัยและที่กระตุ้นความสงสัยเข้าไปในความคิดของผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ ในทุกรูปแบบเท่าที่จะเป็นไปได้นั้น พวกเขาจะทำให้ทุกเรื่องที่มีบริสุทธิและชอบธรรมกลับกลายเป็นเรื่องโสโครกและหลอกลวง {GC 519.2}

แต่ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องถูกหลอกในเรื่องเหล่านี้ เราดูออกได้ง่ายว่าพวกเขาเป็นบุตรของผู้ใด แบบอย่างของใครที่พวกเขาปฏิบัติตามอยู่ และพวกเขาทำงานของผู้ใด *“พวกท่านจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา”* มัทธิว 7:16 วิถีทางของพวกเขาคัล้ายคลึงกับวิถีของชาตาน ผู้หมิ่นประมาทพระเจ้าด้วยความเกลียดชัง *“ผู้กล่าวหาพี่น้องของเรา”* วิวรณ์ 12:10 {GC 519.3}

ผู้หลอกลวงยิ่งใหญ่ตอนนี้มีตัวตนมากมายที่พร้อมนำเสนอคำสอนผิดๆ ทุกเรื่องและทุกรูปแบบเพื่อดักจับจิตวิญญาณ คำสอนนอกกรีตเหล่านี้จัดเตรียมไว้พร้อมเพื่อให้เข้ากับบรรณนิยามที่หลากหลายและความสามารถที่จะรับได้ของผู้ที่มันต้องการทำลาย มันมีแผนนำคนที่ไม่สัตย์ซื่อและยังไม่กลับใจเข้ามาสู่คริสตจักรเพื่อก่อให้เกิดความสงสัยและความไม่เชื่อ และขัดขวางทุกคนที่ต้องการเห็นงานของพระเจ้าเจริญก้าวหน้าและพร้อมที่จะก้าวไปกับงานนั้น มีคนจำนวนมากที่ไม่มี ความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้าหรือในพระคำของพระองค์ได้ยอมรับหลักความจริงบางประการและอ้างว่าตนเองเป็นคริสเตียน ด้วยเหตุฉะนี้ พวกเขาจึงนำ

คำสอนที่ผิดๆ เข้ามาว่าเป็นหลักคำสอนของพระคัมภีร์ {GC 520.1}

การทำตัวราวกับว่ามนุษย์จะเชื่ออะไรก็ไม่มีผลต่อสิ่งที่เขาเชื่อเป็นการหลอกลวงที่เกิดผลมากที่สุดของซาตาน มันรู้ว่าการความจริงที่รับไว้ด้วยใจรักจะชำระจิตวิญญาณของผู้รับ ด้วยเหตุนี้ มันจึงลงแรงหาทางอย่างต่อเนื่องเพื่อเอาทฤษฎีเทียมเท็จ เรื่องโกหกมุกสา และข่าวประเสริฐอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ นับตั้งแต่แรกเริ่มบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ต่อสู้กับผู้สอนเทียมเท็จไม่ใช่ในฐานะคนชั่ว แต่ในฐานะผู้สอนความเท็จที่นำความตายมาสู่จิตวิญญาณ เอลิยาห์ เยเรมีย์ และเปาโล ยืนหยัดต่อต้านอย่างมั่นคง และไม่เกรงกลัวผู้ที่นำมนุษย์ให้หันเหไปจากพระคำของพระเจ้า พวกเขาเสรีนิยมซึ่งเห็นว่าผู้ที่มีความเชื่อที่ถูกตอ้งในศาสนานั้นไม่สำคัญ พวกเขาไม่ชื่นชมบรรดาผู้พิทักษ์ความจริงผู้บริสุทธิ์เหล่านี้ {GC 520.2}

การแปลความหมายพระคัมภีร์อย่างคลุมเครือและเพื่อฝืนรวมทั้งทฤษฎีขัดแย้งมากมายเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาที่พบในโลกของคริสเตียนล้วนเป็นผลงานของศัตรูผู้ยิ่งใหญ่ของเราที่ทำให้ความคิดสับสนเพื่อพวกเขาจะมองไม่เห็นความจริง ความขัดแย้งและความแตกแยกที่เกิดขึ้นในโบสถ์ต่างๆ ของโลกคริสเตียนนั้นส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากประเพณีนิยมที่ถือปฏิบัติกันมาในเรื่องการต่อสู้กันเพื่อเอาพระคัมภีร์มาสนับสนุนทฤษฎีที่ตนโปรด แทนที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

อย่างเอาใจใส่ด้วยใจที่ถ่อมเพื่อที่จะรับความรู้ในเรื่องน้ำพระทัยของพระองค์ คนมากมายกลับแสวงหาเพียงเพื่อจะพบเรื่องแปลกประหลาดหรือเรื่องแปลกใหม่ {GC 520.3}

ในการที่จะรักษาหลักคำสอนที่ผิดๆ หรือแนวทางการประพฤติต่างๆ ที่ไม่ใช่แนวทางของคริสเตียนเอาไว้ บางคนจะยึดข้อความตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ที่แยกออกจากเนื้อเรื่อง หรือบางครั้งอาจจะอ้างเพียงครึ่งหนึ่งของข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งเพื่อพิสูจน์จุดยืนของตน ทั้งๆ ที่ข้อความส่วนที่เหลือของข้อพระคัมภีร์อาจจะให้ความหมายซึ่งค่อนข้างจะไปในทางตรงข้าม ด้วยความเจ้าเล่ห์ของงูเผ่า พวกมันแอบซ่อนตัวเองอยู่ด้านหลังคำพูดอธิบายที่ไม่ต่อเนื่องเพื่อสนองความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังของตนเอง ด้วยวิธีเช่นนี้ คนมากมายจึงตั้งใจบิดเบือนพระคำของพระเจ้า ส่วนคนอื่นที่ขางจินตนาการจะยึดภาพลักษณ์และเครื่องหมายในพระคำศักดิ์สิทธิ์เพื่อแปลความหมายให้เข้ากับจินตนาการของเขาเอง โดยแทบจะไม่ใส่ใจกับหลักฐานของพระคัมภีร์ที่จะใช้แปลความหมายของพระคัมภีร์เอง แล้วหลังจากนั้นพวกเขาจึงเสนอแนวคิดทั้งหลายที่ผิดปกติของตนเองว่าเป็นบรรดาคำสอนของพระคัมภีร์ {GC 521.1}

เมื่อใดก็ตามที่มีการศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากวิญญาณจิตแห่งการอธิษฐาน การถ่อมใจ และการยอม

เรียนรู้ ข้อความที่เข้าใจอย่างตรงไปตรงมาที่สุดและเรียบง่ายที่สุด รวมถึงข้อที่ความยากที่สุดก็จะถูกบิดเบือนไปจากความหมายที่แท้จริง ผู้นำของระบอบเปปาสีเลือกข้อพระคัมภีร์บางส่วนเพื่อใช้ตอบสนองจุดประสงค์ของตน โดยการแปลความหมายเพื่อให้เหมาะกับตนเอง แล้วนำมาเสนอให้แก่ประชาชนในขณะที่ไม่ได้ให้โอกาสพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ และทำความเข้าใจข้อความอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริงด้วยตัวเอง พระคัมภีร์ทั้งเล่มควรจะถูกมอบให้แก่พวกเขาตามที่เขียนไว้ไว้อย่างนั้น การไม่มีผู้สอนพระคัมภีร์เลยยังคงดีกว่าการมีคนสอนพระคัมภีร์ที่แปลความหมายอย่างผิดๆ {GC 521.2}

พระคัมภีร์ถูกออกแบบไว้เพื่อนำทางทุกคนที่ประสงค์จะเรียนรู้คำพระทัยของพระเจ้าผู้สร้างของตน พระเจ้าประทานคำพยากรณ์อันเที่ยงตรงแม่นยำให้แก่มนุษย์ทูตสวรรค์ทั้งหลายรวมทั้งพระเยซูคริสต์เองก็เสด็จมาเพื่อเปิดเผยให้กับดาเนียลและยอห์นได้เข้าใจถึงสิ่งต่างๆ ที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ เรื่องสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรอดของเราไม่ได้ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความลึกลับ เรื่องเหล่านี้ไม่ได้ถูกเปิดเผยในลักษณะที่สร้างความงุนงงและนำผู้สัจย์ชื่อที่แสวงหาความจริงให้หลงทาง องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะฮาบากูกว่า *“จงเขียนนิมิตนั้นลงไป... เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง”* ฮาบากูก 2:2 พระคำของพระเจ้านั้นกระจ่างแจ้งสำหรับผู้ศึกษาด้วยจิตใจ

แห่งการอธิษฐาน จิตวิญญาณที่สัจย์ชื่อจริงใจทุกดวงจะมาถึงแสงสว่างแห่งความจริง *“ความสว่างถูกหว่านแก่คนชอบธรรม”* สดุดี 97:11 ไม่มีคริสตจักรใดจะก้าวขึ้นสู่ความบริสุทธิ์ได้นอกจากสมาชิกของคริสตจักรนั้นๆ จะแสวงหาความจริงด้วยความร้อนรนตั้งเช่นค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ {GC 521.3}

ด้วยเสียงประกาศที่บอกให้เปิดใจกว้างไว้ ดาของมนุษย์จึงบอดไปด้วยเล่ห์กลของศัตรูของพวกเขาในขณะที่มันกระทำการตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป้าหมายของมันสัมฤทธิ์ผล ขณะที่มันประสบความสำเร็จด้วยการใช้การคาดเดาต่างๆ ของมนุษย์เข้ามาแทนที่พระคัมภีร์นั้น ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าก็ถูกละเลย และคริสตจักรทั้งหลายจึงตกอยู่ภายใต้การจ้องจ้ำของบาปในขณะที่พวกเขาอ้างว่าตนเองมีอิสระเสรี {GC 522.1}

สำหรับคนมากมายแล้ว การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์กลับกลายเป็นคำสาปพระเจ้าทรงอนุญาตให้โลกรับแสงสว่างของการค้นพบทางวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ แต่กระนั้นแม้แต่ผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดที่สุด ถ้าหากการวิจัยค้นพบของเขาไม่ได้อยู่ภายใต้การทรงนำของพระคำของพระองค์แล้ว ความพยายามที่จะสืบค้นความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์กับการเปิดเผยของพระเจ้าจึงจะนำมาซึ่งความสับสน {GC 522.2}

ความรู้ของมนุษย์ทางด้านวัตถุและฝ่ายจิตวิญญาณมีอยู่เพียงบางส่วนและ

ไม่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ คนมากมายจึงประสานแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์เข้ากับข้อความในพระคัมภีร์ไม่ได้ หลายคนรับเอาเพียงทฤษฎีและการคาดเดามาเป็นข้อเท็จจริงด้านวิทยาศาสตร์ และพวกเขาคิดว่าจะต้องนำพระคำของพระเจ้ามาผ่านการทดสอบด้วยคำสอน “ที่สำคัญผิดว่าเป็นความรู้” 1 ทิโมธี 6:20 พระผู้สร้างและพระราชกิจของพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจของพวกเขา และเนื่องจากพวกเขาอธิบายเรื่องเหล่านี้ด้วยกฎแห่งธรรมชาติไม่ได้ พวกเขาจึงถือว่าประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เป็นเรื่องที่เชื่อถือไม่ได้ ผู้ที่สงสัยในความน่าเชื่อถือของเรื่องราวที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่มักจะก้าวไปข้างหน้าอีกก้าวหนึ่งและสงสัยในเรื่องการดำรงอยู่ของพระเจ้า และให้เหตุผลเรื่องอำนาจที่ไม่สุดสิ้นว่าเป็นผลมาจากธรรมชาติ เมื่อพวกเขาปล่อยสมอที่ยึดมันไปแล้ว พวกเขาก็ถูกทอดทิ้งให้ล่องลอยไปกระทบศิลาแห่งความไม่เชื่อสัตย์ {GC 522.3}

ด้วยเหตุฉะนั้น คนมากมายจึงหลงผิดไปจากความเชื่อและถูกมารล่อลวง มนุษย์มุมานะทำตนให้เป็นคนฉลาดเหนือกว่าพระผู้สร้างของตน ปรัชญาของมนุษย์พยายามค้นหาและอธิบายความลึกลับต่างๆ ซึ่งจะไม่มีวันเปิดเผยให้ทราบตลอดชั่ววันรันดร์กาล หากเพียงแต่มนุษย์จะแสวงหาและเข้าใจถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองและพระประสงค์ของ

พระองค์แล้ว พวกเขาจะมองเห็นภาพสง่าราศี ความศักดิ์สิทธิ์ และอำนาจของพระยาห์เวห์จนทำให้พวกเขาตระหนักถึงความต่ำต้อยของตนเอง และจะพึงพอใจกับสิ่งที่ทรงเปิดเผยให้พวกเขาและบุตรทั้งหลายของพวกเขา {GC 522.4}

ผลงานชิ้นเอกแห่งการล่อลวงของซาตานคือการคอยควบคุมให้ความคิดของมนุษย์ค้นคว้าและคาดเดาอยู่กับเรื่องที่พระเจ้าไม่ทรงเปิดเผยให้ทราบและเรื่องที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้เราเข้าใจ เพราะเรื่องนี้แหละที่ลูซิเฟอร์สูญเสียที่อยู่ของมันในสวรรค์ มันไม่พอใจเพราะพระเจ้าไม่ทรงเปิดเผยความลับต่างๆ ในพระประสงค์ของพระองค์ให้มันทราบ และมันไม่ใส่ใจกับสิ่งที่ทรงเปิดเผยไว้แล้วในเรื่องหน้าที่การงานในตำแหน่งสูงส่งที่ทรงโปรดมอบหมายให้มัน ด้วยการปลุกระดมความไม่พอใจเดียวกันนี้ในท่ามกลางทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การนำของมัน มันทำให้ทูตสวรรค์เหล่านั้นล้มในบาป บัดนี้มันพยายามทำให้ความคิดของมนุษย์แปรอะเปื้อนด้วยเจตนาหมิ่นเหยียดกัน และนำมนุษย์ให้ละเลยพระบัญชาโดยตรงของพระเจ้า {GC 523.1}

บรรดาผู้ที่ไม่เต็มใจรับความจริงอันแหลมคมและเข้าใจง่ายของพระคัมภีร์ก็ยังคงตามหาหนวียนายที่ถูกใจต่อไปเพื่อปราบมโนธรรมให้สงบ ยิ่งหลักคำสอนที่นำเสนอต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกับฝ่ายจิตวิญญาณ การปฏิเสธตนและการถ่อมตนน้อยลงเท่าใด การยินดียินร้ายไว้ด้วย

ความพอใจก็จะมีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น คนเหล่านี้ทำให้พลังทางปัญญาเสื่อมลง เพื่อสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาฉลาดเกินไปด้วยความทะนงในปัญญาของตนเองเกินกว่าที่จะศึกษาพระคัมภีร์ด้วยใจที่สำนึกผิดและด้วยคำอธิษฐานที่ร้อนรนเพื่อขอการทรงนำจากพระเจ้า พวกเขาจึงไม่มีเกราะกำบังการล่อลวง ซาดานเตรียมพร้อมสนองความปรารถนาของหัวใจ และมั่นใจในการหลอกลวงเข้าแทนที่ความจริง ด้วยวิธีเดียวกันนี้ ระบบเปปาสีจึงได้มาซึ่งอำนาจในการครอบงำความคิดของมนุษย์ และด้วยการปฏิเสธความจริงเพราะต้องข้องเกี่ยวกับกางเขน ชาวโปเตสแตนต์ก็กำลังเดินตามแนวทางเดียวกันนี้ ทุกคนที่ละเลยพระคำของพระเจ้าเพื่อตามหาความสะดวกสบายและแนวทางที่ไม่แตกต่างไปจากชาวโลกจะถูกปล่อยให้รับคำสอนเทียมเท็จแทนความจริงในศาสนา ผู้ที่ตั้งใจปฏิเสธความจริงจะยอมรับคำสอนผิดที่น่ารังเกียจทุกรูปแบบ ผู้ที่ยืนมองการหลอกลวงด้วยความหวาดกลัวก็พร้อมที่จะรับการหลอกลวงอันดับต่อไปได้อย่างง่ายดาย อัครทูตเปาโลกล่าวถึงคนกลุ่มหนึ่งที่ “*ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอด*” ประกาศว่า “*เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพื่อทุกคนที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรม จะได้ถูกพิพากษา*”² เรสะโลนิกา 2:10-12 ด้วยคำเตือนที่มีอยู่เบื้องหน้าเรา

เช่นนี้ จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องคอยเฝ้าระวังตนเองว่าจะรับหลักคำสอนแบบใด {GC 523.2}

ในบรรดาคำสอนที่มารผู้ล่อลวงใช้ได้ผลมากที่สุดคือคำสอนจอมปลอมและความอัครจริยเทียมเท็จของลัทธิทรงวิญญาณผันแปลงตัวเป็นทูตแห่งความสว่างและกระจายตาข่ายในที่ๆ คนคาดไม่ถึง หากมนุษย์เพียงแต่ศึกษาพระคำของพระเจ้าพร้อมกับอธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อจะเข้าใจพระคำของพระองค์แล้ว พวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความมืดเพื่อรับหลักคำสอนที่เทียมเท็จ แต่เมื่อพวกเขาปฏิเสธความจริงแล้ว พวกเขาก็จะตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวง {GC 524.1}

คำสอนที่อันตรายอีกเรื่องหนึ่งคือคำสอนที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ที่อ้างว่าพระองค์ไม่ได้ทรงดำรงอยู่ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมายังโลกนี้ ทฤษฎีนี้ได้รับการตอบรับอย่างแพร่หลายจากชนกลุ่มใหญ่ที่อ้างตนว่าเชื่อพระคัมภีร์ แต่เป็นคำสอนที่ขัดแย้งโดยตรงกับข้อพระคัมภีร์ที่บันทึกไว้อย่างชัดเจนที่สุดของพระผู้ช่วยให้รอดของเราในเรื่องความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดา พระลักษณะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ และการทรงดำรงอยู่ก่อนเสด็จมาในโลก คำสอนนี้ไม่สามารถที่จะรับพิจารณาได้โดยปราศจากการโต้แย้งอย่างไม่มีเหตุผลที่สุดกับพระคัมภีร์ คำสอนนี้ไม่เพียงทำให้ความคิดของมนุษย์ในเรื่องพระราชกิจของการไถ่บาปตกต่ำลงเท่านั้น แต่ยัง

เป็นการบ่อนทำลายความเชื่อที่มีต่อพระคัมภีร์ว่าเป็นหนังสือที่ได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้าด้วย เรื่องนี้ไม่เพียงแต่ทำให้คำสอนดังกล่าวเป็นภัย แต่ยังทำให้คำสอนนี้ยอมรับได้ยากยิ่งขึ้นด้วย หากมนุษย์ปฏิเสธคำพยานของพระคัมภีร์ที่ได้รับการจดไว้ในเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์แล้ว ก็เป็นเรื่องไร้ประโยชน์ที่จะถกเถียงเรื่องนี้กับพวกเขา เพราะไม่ว่าคำโต้แย้งจะมีเหตุผลข้อสรุปที่ดีเพียงไรก็ตาม ก็ไม่อาจทำให้พวกเขาเชื่อได้ “แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยพียงพระวิญญาณ” 1 โครินธ์ 2:14 ผู้ที่ยึดคำสอนเทียมเท็จนี้จะไม่มีความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระลักษณะนิสัยหรือพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ หรือแผนการยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับการไถ่มนุษย์ให้รอด {GC 524.2}

ข้อผิดพลาดอีกประการหนึ่งที่ซับซ้อนและเป็นอันตราย คือความเชื่อที่แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วว่าซาตานไม่มีตัวตน ชื่อที่ปรากฏในพระคัมภีร์ก็เป็นเพียงนามสมมติที่ใช้แทนความคิดและความปรารถนาชั่วของมนุษย์ {GC 524.3}

คำสอนที่แพร่หลายดังกล่าวจากธรรมเนียมที่มีชื่อเสียงว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เป็นการเสด็จมาถึงบุคคลแต่ละคนเมื่อเขาเสียชีวิตลงซึ่งคำสอนนี้เป็นกลวิธีเพื่อเบี่ยงเบนความคิด

ของมนุษย์ไปจากการเสด็จกลับมาของพระองค์เองบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ เป็นเวลานานหลายปีที่ซาตานกล่าวไว้เสมอว่า “ดูซิ ท่านผู้นั้นอยู่ที่ห้องชั้นใน” (มัทธิว 24:23-26) และจิตวิญญาณมากมายพินาศไปก็เพราะการหลอกลวงนี้ {GC 525.1}

อีกครั้ง ปัญญาฝ่ายโลกสอนว่าการอธิษฐานเป็นเรื่องไม่จำเป็น นักวิทยาศาสตร์อ้างว่า ไม่มีคำตอบแท้จริงที่ได้จากการอธิษฐาน สิ่งนี้เป็นการละเมิดกฎ ไม่มีเรื่องของการอัศจรรย์ พวกเขากล่าวว่า จักรวาลอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎที่แน่นอนและพระเจ้าเองจะไม่ทรงกระทำสิ่งใดที่ขัดแย้งกับกฎเหล่านี้ ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาอธิบายว่า กฎของพระเจ้าผูกมัดพระองค์เอง ทำราวกับว่ากฎของพระเจ้าทำงานได้โดยแยกออกไปจากเสรีภาพของพระองค์ คำสอนเช่นนี้ขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์ พระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์เป็นผู้ทำการอัศจรรย์ไม่ใช่หรือ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาคุณพระองค์นี้ทรงพระชนม์อยู่ในวันนี้ และพระองค์ทรงเติมพระทัยที่จะสดับฟังคำอธิษฐานแห่งความเชื่อเช่นเดียวกับสมัยที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ธรรมชาติร่วมมือกับสภาพที่เหนือธรรมชาติ มันเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าที่จะทรงตอบคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ ซึ่งพระองค์จะไม่ประทานให้แก่เราหากเราไม่ทูลขอ {GC 525.2}

หลักคำสอนผิดและแนวคิดเพื่อฝืนมี

อยู่มากมายนานับการโน้มน้าวต่าง ๆ ของอาณาจักรคริสเตียน เป็นเรื่องเป็นไปได้ที่จะประเมินผลลัพธ์ต่าง ๆ อันชั่วร้ายที่เกิดจากการย้ายหลักเขตหลักเดียวในบรรดาหลักเขตมากมายตามที่พระคำของพระเจ้ากำหนดให้ออกไป มีคนจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ผจญเข้าไปในการทำเช่นนี้และยุติการกระทำด้วยการปฏิเสธความจริงเพียงเรื่องเดียว คนส่วนใหญ่ดำเนินการต่อไปในการละทิ้งหลักการแห่งความจริงไปที่ละข้อที่ละข้อจนพวกเขากลายเป็นคนนอกกริตไปเลยอย่างแท้จริง {GC 525.3}

ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของศาสนศาสตร์ที่เป็นที่นิยมได้ผลักดันจิตวิญญาณจำนวนมากให้ตกไปอยู่ในความสงสัย ไม่เช่นนั้นแล้วคนเหล่านี้น่าจะกลายเป็นผู้เชื่อในพระคัมภีร์ เป็นไปไม่ได้ที่จะให้พวกเขาอมรับหลักคำสอนที่ทำให้ร้ายความรู้สึกสำนึกของความยุติธรรม ความเมตตาและความกรุณา และเนื่องจากความรู้สึกเหล่านี้เป็นคำสอนของพระคัมภีร์ พวกเขาจึงปฏิเสธที่จะยอมรับว่าเป็นพระคำของพระเจ้า {GC 525.4}

นี่คือเป้าหมายที่ซาตานคอยหาทางที่จะทำให้สำเร็จ ไม่มีสิ่งใดที่มันปรารถนามากไปกว่าการทำลายความไว้วางใจในพระเจ้าและในพระคำของพระองค์ ซาตานนำอยู่ในแนวหน้าของกองทัพที่ยิ่งใหญ่ของผู้สงสัยทั้งหลาย และมันทำงานสุดอำนาจของมันที่จะหลอกล่อจิตวิญญาณให้เข้าร่วมขบวนการของมัน การสงสัยจึง

กลายเป็นสิ่งที่คนนิยมทำ มีชนกลุ่มใหญ่ที่สงสัยพระคำของพระเจ้าด้วยเหตุผลเดียวกันกับที่พวกเขาสงสัยพระเจ้าของพระคัมภีร์ นั่นคือเพราะพระคำดำหนิและประณามบาป ผู้ที่ไม่เต็มใจที่จะเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระคำก็พยายามจะล้มล้างอำนาจของพระคำนั้น พวกเขาอ่านพระคัมภีร์หรือฟังคำสอนจากธรรมาสน์ศักดิ์สิทธิ์เพียงเพื่อจับผิดพระคัมภีร์หรือคำเทศนา คนจำนวนไม่น้อยกลายเป็นคนนอกกริตเพื่อแก้ต่างให้ตนเองหรือเพื่อแก้ตัวให้กับตนเองที่ละทิ้งหน้าที่ ส่วนคนอื่น ๆ รับหลักการแห่งความสงสัยเพราะความหึงและความเกียจคร้าน เนื่องจากพวกเขารักความสะดวกสบายมากเกินไปจนไม่ยอมแยกตนเองออกมาเพื่อจะบรรลุความสำเร็จในสิ่งที่คู่ควรแก่คุณค่าซึ่งต้องใช้ความพยายามและการปฏิเสธตนเอง พวกเขาจึงมุ่งหวังที่จะได้มาซึ่งการยกย่องว่ามีสติปัญญาเป็นเลิศด้วยการวิพากษ์วิจารณ์พระคัมภีร์ มีเรื่องราวมากมายที่สติปัญญาอันมีขอบเขตจำกัดและไม่ได้ได้รับความกระจางจากพระปัญญาของพระเจ้าจะไม่มีทางเข้าใจได้ และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงหาโอกาสวิพากษ์วิจารณ์ มีคนอีกมากมายที่รู้สึกเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะยื่นเคียงข้างผู้ไม่มีความเชื่อ ผู้เยาะเย้ยและผู้ไม่มีศาสนา แต่ภายใต้การแสดงออกที่บริสุทธิ์ จะพบว่าคนเหล่านี้ถูกกระตุ้นด้วยความเชื่อมั่นในตนเองและความทะนงตน หลายคนขึ้นชอบที่จะค้นหาบางเรื่อง

ในพระคัมภีร์เพื่อทำให้ความคิดของผู้อื่น
งุนงงสับสน มีบางคนในช่วงเริ่มแรกจะ
ตำหนิและให้เหตุผลเข้าข้างฝ่ายผิดเพียง
เพื่อสนองความชื่นชอบในเรื่องการโต้แย้ง
พวกเขาไม่ตระหนักว่าการกระทำเช่นนี้
จะนำตัวเองเข้าไปพัวพันอยู่ในบ่วงร้าย
ของผู้ล่าเหยื่อ แต่เมื่อพวกเขาแสดงตน
อย่างเปิดเผยว่าไม่เชื่อ พวกเขา รู้สึกว่า
จำเป็นต้องรักษาจุดยืนของตนต่อไป ดัง
นั้นพวกเขาจึงเข้าร่วมกับคนชั่วและปิด
ประตูสวรรค์ให้กับตัวของพวกเขาเอง
{GC 526.1}

พระเจ้าประทานหลักฐานอย่างเพียง
พอในพระคำของพระองค์เพื่อเป็นพยาน
หลักฐานเรื่องพระลักษณะความเป็น
พระเจ้าของพระองค์ ความจริงต่างๆ อัน
ยิ่งใหญ่ในเรื่องความรอดของเราถูกเปิด
เผยไว้อย่างชัดเจน ด้วยการช่วยเหลือ
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงสัญญาไว้
ว่าจะประทานให้แก่ทุกคนที่แสวงหาด้วย
ความจริงใจ มนุษย์ทุกคนคงจะเข้าใจ
ความจริงต่างๆ เหล่านี้ด้วยตนเองได้
พระเจ้าได้ประทานหลักฐานอันเป็นพื้น
ฐานที่หนักแน่นแก่มนุษย์ซึ่งบนพื้นฐานนี้
พวกเขาจะวางใจในความเชื่อของพวกเขา
{GC 526.2}

แต่กระนั้น ความคิดอันจำกัดของ
มนุษย์ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจถึงแผนการ
ต่างๆ และพระประสงค์ทั้งหลายของ
พระเจ้าทรงไม่มีข้อจำกัด เราไม่มีทางที่จะ
พบพระเจ้าได้ด้วย การตรวจสอบค้นหา
เราต้องไม่ใช่มีอวดดีเปิดบานที่ปิดสง่า

ราศีอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า อัครทูต
ประกาศว่า “ข้อตัดสินของพระองค์นั้น
เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์
ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้” โรม 11:33 เรา
สามารถที่จะเข้าใจวิธีการต่างๆ ที่พระองค์
ทรงติดต่อกับเรา และน้ำพระทัยทั้งหลาย
ที่พระองค์ทรงมีต่อเราได้มากพอเพื่อเรา
จะสามารถมองเห็นความรักและพระ
เมตตาคุณอันไม่มีขอบเขตซึ่งประสาน
เข้ากับฤทธานูภาพอันไม่มีที่สิ้นสุด
พระบิดาแห่งสวรรค์ของเราทรงควบคุม
สรรพสิ่งด้วยพระปัญญาและความชอบ
ธรรม และเราจะต้องไม่เป็นผู้ที่ไม่พอใจ
และไม่ไว้วางใจ แต่เราจะก้มกราบลงด้วย
การยอมจำนนด้วยความยำเกรง พระองค์
จะทรงเปิดเผยพระประสงค์ให้เราทราบ
มากพอเพื่อก่อเกิดประโยชน์แก่เรา นอก
เหนือจากนี้เรายังต้องไว้วางใจในพระหัตถ์
อันทรงฤทธานูภาพและพระหทัยที่ทรง
เปี่ยมด้วยรักของพระองค์ด้วย {GC
527.1}

ในขณะที่พระเจ้าประทานประจักษ์
พยานหลักฐานมากพอสำหรับความเชื่อ
พระองค์ก็จะไม่ทรงขจัดทิ้งข้อแก้ตัว
ทั้งหมดของการไม่เชื่อ ทุกคนที่ค้นหา
ตะขอเพื่อแฆวนความสงสัยของเขาก็จะ
พบตะขอเหล่านั้น และผู้ที่ปฏิเสธที่จะรับ
และเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าจนกว่าข้อ
โต้แย้งทุกข้อจะถูกขจัดทิ้งไป และไม่มีช่อง
ว่างเหลือไว้สำหรับข้อสงสัยอีกต่อไป จะ
ไม่มีทางที่จะไปถึงแสงสว่าง {GC 527.2}

การไม่วางใจในพระเจ้าเป็นผลที่เกิด

ขึ้นตามธรรมชาติของหัวใจที่ไม่ได้บังเกิดใหม่ ซึ่งเป็นปฏิกิริยากับพระเจ้า แต่ความเชื่อได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และเจริญงอกงามขึ้นด้วยการหวังแทนไว้เท่านั้น ไม่มีมนุษย์คนใดจะเข้มแข็งในความเชื่อได้โดยปราศจากความอุตสาหะพยายามอย่างแน่วแน่ ความไม่เชื่อจะแข็งแกร่งขึ้นเมื่อมันได้รับการสนับสนุน และหากมนุษย์ปล่อยตัวไปกับคำถามและการจับผิดแทนที่จะฟังฟังบนประจักษ์พยานหลักฐานที่พระเจ้าประทานให้เพื่อคำชูความเชื่อของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะพบว่าข้อสงสัยต่างๆ ได้รับการยืนยันอย่างมั่นคงยิ่งขึ้น {GC 527.3}

แต่ผู้ที่สงสัยพระสัญญาของพระเจ้าและไม่วางใจในความเชื่อมั่นของพระองค์ของพระองค์ หลงพระเกียรติของพระองค์ อิทธิพลของพวกเขาแทนที่จะดึงผู้อื่นเข้ามาหาองค์พระเยซูคริสต์ กลับผลักไสให้ออกไปจากพระองค์ เขาเหล่านั้นเป็นเหมือนต้นไม้ที่ไม่เกิดผล ซึ่งแผ่กิ่งก้านสาขาแห่งความมืดมนกว้างและไกล บดบังต้นพืชอื่นไม่ให้ได้รับแสงแดด และทำให้พืชไม้เหล่านั้นเหี่ยวเฉาและตายภายใต้เงาอันเยือกเย็นของมัน ผลงานแห่งชีวิตของคนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำพวกเขาอย่างไม่สิ้นสุด พวกเขากำลังหว่านเมล็ดแห่งความไม่เชื่อและความสงสัยซึ่งจะเกิดผลเพื่อการเก็บเกี่ยวอย่างไม่เคยพลาด {GC 527.4}

มีอยู่เพียงวิถีทางเดียวให้ปฏิบัติตามสำหรับผู้ที่ยังไม่เชื่อและสงสัยซึ่งจะเกิด

ปล่อยให้หลุดพ้นจากความสงสัย คือ แทนที่จะสงสัยและจับผิดสิ่งที่พวกเขายังไม่เข้าใจ ให้พวกเขาสนใจแสงสว่างที่ส่องมายังพวกเขาก่อนหน้านี้แล้วแทน แล้วพวกเขาจะได้รับแสงที่สว่างยิ่งขึ้น ให้พวกเขาปฏิบัติทุกหน้าที่ซึ่งได้ถูกเปิดเผยให้พวกเขาเข้าใจอย่างชัดเจน และพวกเขาก็จะเข้าใจและปฏิบัติในสิ่งเหล่านั้นที่บัดนี้พวกเขากำลังสงสัยอยู่ {GC 528.1}

ซาตานนำเสนอสิ่งปลอมแปลงที่คล้ายของจริงอย่างมากเพื่อล่อลวงผู้ที่ประสงค์จะให้มันหลอก คนเหล่านี้เป็นผู้ที่ไม่ต้องการปฏิเสธความปรารถนาของตนและไม่ยอมเสียสละตามที่ความจริงกำหนดไว้ แต่มันไม่มีทางดักเก็บจิตวิญญาณให้อยู่ในอำนาจของมันแม้เพียงจิตวิญญาณเดียวที่แสวงหาความจริงด้วยความจริงใจไม่ว่าจะต้องจ่ายด้วยราคาสูงเพียงใด พระคริสต์ทรงเป็นความจริงและเป็น "ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้น กำลังเข้ามาในโลก" ยอห์น 1:9 พระวิญญาณแห่งความจริงได้รับบัญชาให้นำมนุษย์ไปสู่ความจริงทั้งปวง และด้วยอำนาจของพระบุตรของพระเจ้าได้ถูกประกาศไว้ว่า "จงหาแล้วจะพบ" "ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะมีชีวิตนิรันดร์มาจากพระเจ้า" มัทธีว 7:7 ยอห์น 7:17 {GC 528.2}

ผู้ติดตามของพระคริสต์ทราบแต่เพียงเล็กน้อยถึงแผนต่างๆ ซึ่งซาตานและสมุนของมันจัดไว้เพื่อต่อต้านพวกเขา แต่

พระองค์ผู้ประทับอยู่ในสวรรค์จะทรงใช้อำนาจบังคับเหนือการล่อลวงทั้งหมดเหล่านี้เพื่อว่าแผนการอันล้ำลึกของพระองค์จะสัมฤทธิ์ผล องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมให้ประชากรของพระองค์ตกสู่การทดลองที่ยากลำบากอย่างแสนสาหัส ไม่ใช่เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมาน แต่เป็นเพราะกระบวนการนี้จำเป็นต่อชัยชนะในบั้นปลายของพวกเขา พระองค์ป้องกันพวกเขาจากการทดลองสมดังรัศมีภาพของพระองค์ไม่ได้เพราะจุดประสงค์ที่แท้จริงของการทดลองก็เพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะต่อต้านมนต์เสน่ห์ทั้งปวงของความชั่ว {GC 528.3}

ทั้งบรรดาคนชั่วหรือมารทั้งหลายก็ไม่อาจขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าหรือปิดซ่อนการปรากฏของพระองค์จากประชากรของพระองค์ได้ หากพวกเขาเพียงแต่จะยอมสารภาพและละทิ้งบาปต่างๆ ด้วยหัวใจที่มอบถวาย สำนึกผิดและยึดมั่นในพระสัญญาของพระองค์ด้วยความเชื่อ ทุกการทดลองและทุกอิทธิพลที่เป็นปรปักษ์ไม่ว่าจะเปิดเผยหรือในที่ลับจะถูกต้านทานได้อย่างสำเร็จ “ไม่ใช่ด้วยกำลัง ไม่ใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญาณของเรา พระยาห์เวห์จอมทัพรัสตั้งนี้แหละ” เศคาริยาห์ 4:6 {GC 529.1}

“เพราะว่าพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเฝ้าดูคนชอบธรรมและพระกรรมของพระองค์สดับคำอ้อนวอนของพวกเขา... ถ้าพวกท่านชวนชวายเป็นดี ใครจะทำร้าย

พวกท่าน” 1 เปโตร 3:12, 13 เมื่อบาลาอัมถูกยั่วยวนด้วยคำสัญญาของรางวัลตอบแทนอันมั่งคั่งเพื่อให้สาปคนอิสราเอลและด้วยการถวายเป็นบูชาแต่พระยาห์เวห์เพื่อให้ทรงสาปแช่งประชากรของพระองค์ พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสห้ามความชั่วที่เขาปรารถนาจะกล่าวออกมา และบาลาอัมถูกบังคับให้อุทานขึ้นมาว่า “ข้าพเจ้าจะแช่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแช่งได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะประณามผู้ที่พระยาห์เวห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร” “ขอให้ข้าพเจ้าตายเหมือนอย่างการตายของผู้ชอบธรรมและขอให้บั้นปลายชีวิตข้าพเจ้าเป็นเหมือนของเขา” หลังจากที่เขาถวายเป็นบูชาอีกครั้งหนึ่ง ผู้เผยพระวจนะไม่ชอบธรรมคนนี้ประกาศว่า “ดูสิ ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้อวยพรเมื่อพระองค์ทรงอวยพร ข้าพเจ้าก็ไม่อาจเปลี่ยน จะไม่มีความทุกข์ในยาโคบให้ทรงเห็น และในอิสราเอลไม่ทรงพบความลำบาก พระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขาและเสียงโห่ร้องถวายพรพระราชอยู่ท่ามกลางเขา” “ดังนั้น ไม่มีเวทมนต์ใดอาจกระทบยาโคบ ไม่มีฆ้องขลุ่ยใดอาจทำร้ายอิสราเอล บัดนี้ ยาโคบและอิสราเอลจะได้รับคำบอกกล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงทำสิ่งใด” แต่ถึงกระนั้น มีการสร้างแท่นถวายเป็นบูชาขึ้นอีกเป็นครั้งที่สามและอีกครั้งหนึ่งบาลาอัมพยายามพูดคำสาปแช่ง แต่จากปากที่ไม่เต็มใจพูดของผู้เผยพระวจนะ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเปิดเผยถึงความอุดมสมบูรณ์ของผู้ที่

พระเจ้าทรงเลือกสรรและปรารถนาความผิดและความผูกพยาบาทของศัตรูทั้งหลายของพวกเขา *“คนที่อวยพรท่านก็จะได้รับพร ผู้ที่สาปแช่งท่านก็จะถูกสาปแช่ง”* ก็นดารวิถี 23:8,10, 20, 21, 23; 24:9 {GC 529.2}

ในเวลานี้ชนชาติอิสราเอลรักดีต่อพระเจ้าและตราบเท่าที่พวกเขายังคงสัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติของพระองค์ ไม่มีอำนาจใดในโลกหรือขุมนรกจะมีชัยชนะเหนือพวกเขาได้ แต่ทว่าคำสาปแช่งที่บาลาอัมไม่ได้รับอนุญาตให้กล่าวแช่งประชากรของพระเจ้านั้น ในที่สุดก็ประสบความสำเร็จด้วยการล่อลวงให้พวกเขาทำบาป เมื่อพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาจึงแยกตัวเองออกไปจากพระองค์ และถูกทิ้งให้สัมผัสกับอำนาจของผู้ทำลาย {GC 529.3}

ซาตานรู้ว่าจิตวิญญาณที่อ่อนแอที่สุดเมื่อติดสนิทในพระคริสต์จะเป็นคู่ต่อสู้ที่เหนือกว่าทุกแห่งความมืด และหากมันจะแสดงตนอย่างเปิดเผยแล้ว มันก็จะถูกจับกุมและถูกต่อต้าน ด้วยเหตุนี้มันจึงหาทางที่จะดึงทหารแห่งกางเขนออกไปจากป้อมปราการที่แข็งแกร่งในขณะที่มันดัก

ข่มอยู่กับสมุนของมันพร้อมที่จะออกทำลายทุกคนที่กล้าย่างกรายเข้ามายังเขตแดนของมัน มีเพียงในความไว้วางใจพระเจ้าด้วยใจที่ถ่อมสุภาพและในการเชื่อฟังปฏิบัติตามพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์เท่านั้นที่เราจะมั่นคงปลอดภัย {GC 530.1}

ไม่มีมนุษย์คนใดจะอยู่รอดปลอดภัยได้เกินหนึ่งวันหรือหนึ่งชั่วโมงโดยปราศจากการอธิษฐาน เราจำเป็นต้องทูลวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นพิเศษเพื่อขอสติปัญญาในการเข้าใจพระคำของพระองค์ พระคำจะเปิดเผยอุบายของผู้ล่อลวงและวิธีที่จะต่อต้านมันอย่างสัมฤทธิ์ผล ซาตานเป็นผู้มีความชำนาญในการอ้างข้อพระคัมภีร์ มันใส่คำแปลของมันลงไปในการข้อพระคัมภีร์เพื่อหวังจะทำให้เราสะดุดล้มลง เราต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วยจิตใจที่ถ่อม ไม่ละสายตาจากการฟังฟังในพระเจ้า ในขณะที่เราต้องเฝ้าระวังเหล่าอุบายของซาตานอยู่เสมออย่างไม่หยุดหย่อนนั้น เราจะต้องอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอไม่วางเว้นด้วยความเชื่อว่า *“ขออย่าทรงนำพวกข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง”* มัทธิว 6:13 {GC 530.2}

33 การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งแรก

ตั้งแต่ประวัติศาสตร์ยุคแรกเริ่มของมวลมนุษย์ ซาตานเริ่มลงแรงหลอกลวงเผ่าพันธุ์มนุษย์เรา มันเป็นผู้ก่อการกบฏขึ้นในสวรรค์ มันต้องการนำคนทั้งโลกให้ร่วมทำสงครามเพื่อต่อสู้การปกครองของพระเจ้า อาดัมและเอวามีความสุขอย่างแท้จริงเมื่อพวกเขาเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระเจ้าและความจริงข้อนี้เป็นพยานปรากฏชัดถึงข้ออ้างที่มันกล่าวหาไว้ในสวรรค์อยู่ตลอดเวลาว่า ธรรมบัญญัติของพระเจ้ากดขี่และขัดขวางผลประโยชน์ของสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้าง และนอกจากนี้ ความอิจฉาของมันยังถูกปลุกให้ตื่นขึ้นเมื่อมันมองดูบ้านอันสวยงามที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้กับคู่ชายหญิงผู้ปราศจากบาป มันตั้งใจจะทำให้พวกเขาล้มลงในบาปเพื่อว่าเมื่อแยกพวกเขาออกจากพระเจ้าและนำไปให้มาอยู่ภายใต้อำนาจของมันได้แล้ว มันก็จะครอบครองโลกและจัดตั้งอาณาจักรของมันไว้บนโลกนี้เพื่อต่อต้านพระเจ้าผู้สูงสุด {GC 531.1}

หากซาตานเปิดเผยลักษณะที่แท้จริงของมันเอง มันก็คงจะถูกปฏิเสธในทันที เพราะอาดัมและเอวาได้รับคำเตือนถึงศัตรูตัวฉกาจนี้ แต่มันทำงานในที่มืด มันปกปิดเป้าหมายของมันไว้เพื่อที่จะดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในเวลานั้นมันเป็น

สัตว์ที่มีรูปร่างน่าลุ่มหลง มันจึงใช้งูเป็นสื่อและตัวมันเองเป็นผู้พูดกับเอวาผ่านสื่อว่า “จริงหรือ ที่พระเจ้าตรัสว่า ‘ห้ามพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวนนี้’” ปฐมกาล 3:1 หากเอวาถอยออกไปโดยไม่ตกเถียงกับผู้ล่อลวงตนนี้ เธอก็จะปลอดภัย แต่เธอกลับไปต่อปากต่อคำกับมันและตกเป็นเหยื่อในแผนร้ายของมัน ด้วยวิธีเดียวกันนี้ มีคนมากมายที่ยังคงตกเป็นเหยื่อของซาตาน พวกเขาสงสัยและโต้เถียงเรื่องข้อกำหนดของพระเจ้า และแทนที่จะเชื่อฟังพระบัญชาต่างๆ ของพระองค์ พวกเขากลับรับทฤษฎีของมนุษย์ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือของซาตานที่ถูกอำพรางไว้ {GC 531.2}

“หญิงนั้นจึงตอบงูว่า ‘ผลของต้นไม้ในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสว่า ห้ามพวกเจ้ากินและถูกต้องเลย มิฉะนั้นพวกเจ้าจะตาย’ งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า ‘พวกเจ้าจะไม่ตายแน่ เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่าพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว’” ปฐมกาล 3:2-5 มันประกาศว่า พวกเขาจะเป็นเหมือนพระเจ้า จะมีสติปัญญาที่ดีขึ้นกว่าเดิมและจะมีสถานภาพที่สูงขึ้น เอวาพ่ายแพ้ต่อการ

ทดลอง และโดยอิทธิพลของเธอ อาดัม จึงถูกนำไปทำบาปด้วย พวกเขายอมรับ ถ้อยคำของงูที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงเอาจริง กับสิ่งที่ตรัสไว้ พวกเขาไม่วางใจพระเจ้าผู้สร้างและคิดว่าพระองค์ทรงจำกัดเสรีภาพของตน และคิดว่าพวกเขาน่าจะได้รับ ปัญญาและเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ด้วยการ ละเมิดธรรมชาติของพระองค์ {GC 532.1}

แต่หลังจากการทำบาป อาดัมค้นพบ ประโยคที่ว่า “ในวันใดที่เจ้ากิน เจ้าจะต้อง ตายแน่” นั้นหมายความว่าอะไร ปฐมกาล 2:17 เขาได้ความหมายตามที่ซาตาน ชักนำให้เขาเชื่อซึ่งกล่าวว่าเขาจะก้าวขึ้นไปสู่สถานภาพที่สูงส่งกว่าหรือ แล้ว แนนอนจะได้รับผลดีอันยิ่งใหญ่ด้วยการ ล่วงละเมิดและซาตานผ่านการพิสูจน์ว่าเป็นผู้มีบุญคุณของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติ แต่อาดัมไม่ได้พบว่านี่คือความหมาย ของการพิพากษาของพระเจ้า พระองค์ ทรงประกาศว่า เพื่อเป็นการลงโทษบาป ของมนุษย์ เขาจึงต้องกลับไปสู่ดินที่เขา มานั้น “เจ้าเป็นผงคลีดินและเจ้าจะกลับ เป็นผงคลีดินดังเดิม” ปฐมกาล 3:19 คำพูดของซาตานที่ว่า “ตาของพวกเจ้า จะสว่างขึ้น” เกิดขึ้นจริงในความหมายใน แง่นี้เท่านั้น ภายหลังจากที่อาดัมและ เอลาไม่เชื่อฟังพระเจ้า ตาของพวกเขาก็ถูก เปิดออกเพื่อมองเห็นความเขลาของตน พวกเขาได้รู้จักกับความชั่วและได้ลิ้มรส ผลลัพธ์อันขมขื่นของการล่วงละเมิด {GC 532.2}

ตรงใจกลางสวนเอเดนมีต้นไม้แห่งชีวิต ขึ้นอยู่ ผลของต้นไม้นี้มีอำนาจต่อชีวิต ให้ยาวออกไป หากอาดัมยังคงเชื่อฟัง พระเจ้า เขายังเข้าไปถึงต้นไม้ได้อย่าง เสรี และมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่เมื่อเขาทำ บาป เขาถูกตัดขาดไม่ให้เข้าไปรับประทาน ผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ดังนั้นเขาจึงตกไป อยู่ใต้อำนาจของความตาย คำตัดสินของ พระเจ้าที่ว่า “เจ้าเป็นผงคลีดินและเจ้า จะกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม” แสดงให้เห็น ว่า ในที่สุดชีวิตจะสูญสิ้นไป {GC 532.3}

ชีวิตอมตะที่ทรงสัญญาให้กับมนุษย์ ด้วยข้อแม้ของการเชื่อฟังจึงถูกริบคืนไป ด้วยการล่วงละเมิด อาดัมถ่ายทอดสิ่งที่ เขาไม่มีไปให้แก่ลูกหลานไม่ได้ และเผ่า พันธุ์มนุษย์ที่ล้มลงในบาปก็สิ้นหวัง แต่ ด้วยการเสียสละของพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงนำชีวิตอมตะมาอยู่ใกล้แค่ เอื้อม ในขณะที่ “ความตายก็ได้แผ่ไปถึง มวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคน ทำบาป” พระเยซูคริสต์ “ทรงทำให้ชีวิต และสภาพอมตะปรากฏชัดโดยทางข่าว ประเสริฐ” โรม 5:12 2 ทิโมธี 1:10 และ โดยทางพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะได้ชีวิต อมตะ พระเยซูตรัสว่า “คนที่วางใจใน พระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ คนที่ไม่เชื่อฟัง พระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต” ยอห์น 3:36 ทุกคนเข้ามารับพระพรนี้ได้เมื่อปฏิบัติ ตามเงื่อนไข ทุกคน “ที่พากเพียรทำความ ดี แสวงหาศักดิ์ศรี เกียรติ และความเป็น อมตะนั้น” จะได้ “ชีวิตนิรันดร์” โรม 2:7 {GC 533.1}

บุคคลเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สัญญากับอาดัมว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ได้โดยการไม่ต้องเชื่อฟัง คือจอมหลอกลงยั้งใหญ่ และคำประกาศของงูที่กล่าวแก่เอวาในสวนเอเดนว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่” นั้น เป็นคำเทศนาบทแรกที่กล่าวถึงเรื่องวิญญาณที่ไม่ตาย แต่กระนั้น คำประกาศนี้ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มาจากอำนาจของซาตานเท่านั้นดังก้องจากบรรดาธรรมาส์ของโลกคริสเตียน และเผ่าพันธุ์มนุษย์ส่วนใหญ่ยอมรับด้วยความเต็มใจเหมือนที่บรรพบุรุษคู่แรกของเรารับไว้ คำตัดสินลงโทษของพระเจ้าที่ว่า “*ตัวคนที่ทำบาปจะต้องตาย*” เอเสเคียล 18:20 นั้นถูกแปรเปลี่ยนมาเป็นว่าจิตวิญญาณที่ทำบาปจะไม่ตาย แต่จะอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ เราทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจงใจกับความมัวเมาอย่างประหลาดที่ทำให้มนุษย์เชื่อคำพูดของซาตานได้ง่ายเช่นนั้นและไม่ยอมเชื่อพระคำของพระเจ้าได้ถึงขนาดนี้ {GC 533.2}

หากภายหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปแล้วยังได้รับอนุญาตให้เข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิตอย่างเสรี เขาก็จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป และเมื่อเป็นเช่นนั้นจะทำให้บาปเป็นอมตะ แต่ครูบและกระบี่เพลิงกันขวาง “*ทางที่จะไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต*” วั ปฐมกาล 3:24 และไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวของอาดัมได้รับอนุญาตให้ผ่านสิ่งกีดขวางและรับประทานผลไม้ให้ชีวิตนั้น ดังนั้นจึงไม่มีคนบาปที่มีชีวิตเป็นอมตะ {GC 533.3}

แต่ภายหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปแล้วซาตานสั่งสมนของมันให้ลงแรงเป็นพิเศษที่จะตอกย้ำความเชื่อเรื่องธรรมชาติที่เป็นอมตะของมนุษย์ และเมื่อมันชักจูงคนให้ยอมรับคำสอนที่ผิดนี้ได้แล้ว มันก็นำให้พวกเขาสรุปว่าคนบาปจะมีชีวิตตลอดไปอย่างทุกข์ทรมาน บัดนี้เจ้าชายแห่งความมืดซึ่งทำงานผ่านตัวแทนของมันจะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นพระราชที่ผูกพยาบาท มันประกาศว่าพระองค์จะกวาดต้อนทุกคนที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยลงไปในนรก และทำให้พวกเขาล้มรสพระพิโรธของพระองค์ไปตลอดกาล และในขณะที่พวกเขาทรมานอยู่ในความทุกข์ระทมที่ไม่อาจบรรยายได้และชักดิ้นอยู่ในเปลวเพลิงนิรันดร์นั้น พระผู้สร้างทอดพระเนตรมายังพวกเขาด้วยความพึงพอพระทัย {GC 534.1}

ด้วยประการฉะนี้ ปีศาจเอาคุณลักษณะของพระผู้สร้างและพระผู้ทรงมีพระคุณของมนุษย์ชาติมาสวมใส่ให้กับตัวเอง ความโหดเหี้ยมเป็นของซาตานพระเจ้าทรงเป็นความรัก และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ และงามน่ารัก จนกระทั่งจอมกบฏคนแรกนี้ นำบาปเข้ามา ซาตานเองคือศัตรูที่ล่อให้มนุษย์ทำบาปและถ้ามันทำได้มันก็จะทำลายพวกเขาเสีย และเมื่อมันมั่นใจว่ามนุษย์ตกเป็นเหยื่อของมันแล้วมันก็จะยินดีปรีดาในหายนะที่ทำได้ หากมันทำได้ มันต้องการจะกวาดต้อนมนุษย์ทั้งเผ่าพันธุ์ให้ติดร่างแหของมัน ถ้าไม่ใช่

เป็นเพราะอำนาจของพระเจ้าที่ขัดขวางไว้แล้ว ก็จะไม่มีการชดเชยของอาดัมสักคนเดียวรอดได้เลย {GC 534.2}

ในทุกวันนี้ ซาตานจ้องหาทางเอาชนะมนุษย์เหมือนที่มันเอาชนะบรรพบุรุษคู่แรกของเรามาแล้ว ด้วยการทำลายความเชื่อมั่นของพวกเขาที่มีในพระเจ้าผู้สร้าง และทำให้พวกเขาสงสัยในพระปัญญาที่พระองค์ทรงใช้ในการปกครองและสงสัยในความยุติธรรมของธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ของพระเจ้า ซาตานและผู้แทนของมันกล่าวหาว่าพระเจ้าทรงเลวร้ายกว่าพวกมันเพื่อเป็นการแก้ต่างให้กับความโหดร้ายและการกบฏของพวกมันเอง จอมหลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่ลงโยกย้ายอุปนิสัยโหดเหี้ยมของมันเองไปให้แก่พระบิดาบนสวรรค์ เพื่อให้ทำให้อุประหนึ่งว่ามันเองถูกใส่ร้ายและถูกขับออกจากสวรรค์เพราะมันไม่ยอมอยู่ภายใต้ผู้ปกครองที่ไม่เที่ยงธรรม มันนำเสนอให้โลกมองเห็นว่าพวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขภายใต้เสรีภาพของการปกครองที่ไม่เข้มงวดของมัน ซึ่งตรงข้ามกับพระบัญชาอันเข้มงวดของพระยาห์เวห์ที่บีบบังคับพวกเขา ด้วยประการฉะนี้ มันจึงประสบความสำเร็จในการล่อลวงจิตวิญญาณให้หันไปจากความภักดีที่มีต่อพระเจ้า {GC 534.3}

หลักคำสอนเรื่องคนชั่วที่ตายไปแล้ว จะถูกทรมานในนรกด้วยไฟและกำมะถันที่ลุกไหม้อยู่ชั่ววันรัตนันนั้นช่างเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจเพียงไรต่อทุกอารมณ์แห่งความรักและความเมตตาและแม้กระทั่งต่อความ

รู้สึกที่เป็นธรรมของเรา เป็นเพราะบาปของชีวิตอันสั้นในโลกนี้พวกเขาจึงต้องทนทุกข์ทรมานนานแสนนานตราบเท่าที่พระเจ้าทรงมีพระชนม์อยู่ แต่กระนั้นหลักคำสอนเรื่องนี้ยังคงแพร่หลายและฝังลึกอยู่ในหลักความเชื่อของอาณาจักรคริสเตียนจำนวนมาก นักศาสนศาสตร์ปริญาเอกคนหนึ่งกล่าวว่า “ภาพทรมานในนรกจะทำให้วิสุทธิชนทั้งหลายมีความสุขตลอดไป เมื่อพวกเขาเห็นคนที่มิมีนิสัยแบบเดียวกันและเกิดมาด้วยสภาพที่เหมือนกันถูกกวาดต้อนลงไปอยู่ในความทุกข์ระทม และการที่พวกเขาแตกต่างจากพวกนั้นเช่นนี้ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าพวกเขามีความสุขมากเพียงไร” มีอีกคนหนึ่งบรรยายไว้ว่า “ในขณะที่คำพิพากษาแห่งการสาปแช่งดำเนินอยู่ในภษณะแห่งความแค้นไปตลอดกาลนั้น ควันแห่งการทรมานของพวกเขาก็จะลอยขึ้นไปเป็นนิมิตในสายตาของภษณะแห่งความเมตตา ซึ่งแทนที่จะเข้าไปมีส่วนในเป้าหมายอันน่าล้าเคียดเหล่านี้ พวกเขา กลับกล่าวว่า อาเมน อาเลสุยา สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า” {GC 535.1}

คำสอนเช่นนี้หาได้จากหน้าไหนในพระคำของพระเจ้าเล่า ผู้ที่ได้รับความรอดในสวรรค์จะสูญเสียอารมณ์ทั้งหมดของความสงสารและความเห็นใจและแม้กระทั่งความรู้สึกธรรมดาของมนุษย์หรือ จะเอาเรื่องเหล่านี้ไปแลกกับอารมณ์ของผู้ถือลัทธิสโตอิกหรือความโหดเหี้ยมของคนป่าเถื่อนหรือไม่ ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน

คำสอนเช่นนี้ไม่ได้มาจากพระคำของพระเจ้า ผู้ที่มีแนวคิดตามความเห็นที่เสนอข้างต้นนั้นอาจจะเป็นคนที่มีความรู้และจริงใจ แต่พวกเขาถูกละทิ้งของซาตานหลอก มันนำพวกเขาให้เข้าใจข้อความอันหนักแน่นของพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิด มอบบาษาที่แสดงออกถึงความขมขื่นและความมุ่งร้ายซึ่งเป็นความรู้สึกของมันเป็นเอง แต่ไม่ใช่ความรู้สึกของพระเจ้าผู้สร้างของเรา “เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไร เราไม่พอใจในความตายของคนธรรมดา แต่พอใจในการที่คนธรรมดาหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอล เอ๋ย ทำไม่จึงยอมตาย” เอเสเคียล 33:11 {GC 535.2}

พระเจ้าจะทรงได้รับสิ่งใดหากเรายอมรับว่าพระองค์ทรงชื่นชอบกับการมองดูความทุกข์ทรมานอันไม่มีวันจบสิ้น และพระองค์ทรงเพลิดเพลินกับเสียงร้องโอดครวญและเสียงกรีดร้องและคำแข่งของสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงปล่อยให้ทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนรก เสียงอันน่าสยดสยองเหล่านี้จะเป็นเสียงดนตรีในพระกรรณของพระเจ้าทรงเป็นความรักที่ไร้ขอบเขตที่ไม่สิ้นสุดได้อย่างไร มีการเร่งเร้าว่าการลงโทษคนชั่วด้วยความทุกข์ทรมานอย่างไม่สิ้นสุดนั้นแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเกลียดชังบาปที่เป็นความชั่ว ซึ่งส่งผลร้ายต่อสันติสุขและความเป็นระเบียบของจักรวาล โอ นี่คือการหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้าอย่างเลวร้าย

ทำราวกับว่าความเกลียดชังบาปของพระเจ้าเป็นเหตุผลที่ทำให้บาปยังคงอยู่ได้ตลอดไป ตามคำสอนของนักศาสนศาสตร์เหล่านี้ การทรมานอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีหวังที่จะได้รับความเมตตาทำให้เหยื่อที่น่าสงสารบ้าคลั่ง และในขณะที่พวกเขาสาปแช่งและหมิ่นประมาทพระเจ้าด้วยความเดือดดาลนั้น ความผิดของพวกเขาจะเพิ่มมากขึ้น พระสิริของพระเจ้าไม่ได้ถูกเพิ่มขึ้นด้วยบาปที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดทุกยุค {GC 536.1}

เป็นเรื่องเกินกำลังสมองของมนุษย์ที่จะประเมินความชั่วร้ายที่เกิดจากคำสอนผิดในเรื่องของการทรมานชั่วนิรันดร์ ศาสนาของพระคัมภีร์ที่เปี่ยมด้วยความรักและความดีทั้งอุดมด้วยความเห็นอกเห็นใจถูกทำให้มัวหมองไปด้วยความงมงายและถูกเติมแต่งด้วยความน่าสะพรึงกลัว เมื่อเราพิจารณาถึงซาตานป้ายสีที่ผิดๆ ใส่พระลักษณะของพระเจ้า เราจะไม่สงสัยหรือว่าพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงกอบปรีย์ด้วยพระเมตตาคุณของเรานั้น น่ากลัว น่ารังเกียจและน่าเกลียดชัง คำสั่งสอนจากธรรมาสันด้วยภาพของพระเจ้าที่น่ากลัวเช่นนี้แพร่กระจายไปทั่วทั้งโลก ทำให้คนนับล้านนับพันสงสัยและไม่เชื่อในศาสนา {GC 536.2}

ทฤษฎีเรื่องการทรมานชั่วนิรันดร์เป็นคำสอนเท็จเรื่องหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของเหล่าอันน่าสะอิดสะเอียนของบาบิโลน ซึ่งเธอบังคับให้ทุกคนชาติตี๋ม วิวรรณ์ 14:8;

17:2 การที่ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์รับคำสอนที่ผิดนี้และประกาศสั่งสอนจากธรรมเนียมอันศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องที่ลึกลับอย่างแน่แท้ พวกเขาได้รับเรื่องนี้จากโรมเหมือนเช่นการรับเรื่องของวันสะบาโตเทียมเท็จ จริงอยู่ เรื่องนี้ถูกสอนโดยบุคคลที่ยิ่งใหญ่และคนดี แต่พวกเขาไม่ได้รับแสงสว่างในเรื่องนี้เหมือนเช่นที่พวกเราได้รับ พวกเขาต้องรับผิดชอบกับแสงที่ส่องมาในยุคของพวกเขาเท่านั้น เรารับผิดชอบต่อแสงสว่างที่ส่องมาในสมัยของเรา หากเราหันไปจากคำพยานในพระคำของพระเจ้าและรับหลักคำสอนเทียมเท็จด้วยเหตุผลว่าบรรพบุรุษของเราได้สอนไว้ เราก็คงตกเข้าไปสู่คำสาปแช่งที่มีไว้สำหรับบาบิโลน เรากำลังตีแผ่เหล่าองุ่นอันน่าสะอิดสะเอียนของเธอ {GC 536.3}

มีคนกลุ่มใหญ่ซึ่งรังเกียจหลักคำสอนเรื่องการทรمانชั่ววินิรนต์กำลังถูกผลักดันไปยังอีกด้านหนึ่งของความเชื่อผิด พวกเขารับรู้ว่าการที่พระคัมภีร์นำเสนอพระเจ้าว่าทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาคุณ พวกเขาไม่สามารถเชื่อได้ว่าพระองค์จะทรงมอบสิ่งมีชีวิตของพระองค์ให้ลงไปอยู่ในไฟนรกที่เผาอยู่ชั่ววินิรนต์ แต่พวกเขาก็เชื่อว่าจิตวิญญาณมีธรรมชาติที่เป็นอมตะ พวกเขาจึงมองไม่เห็นทางเลือกอื่นนอกจากสรุปว่ามนุษย์ทั้งมวลจะรอดได้ในที่สุด คนมากมายมองดูว่า คำขู่ในพระคัมภีร์มีไว้สำหรับทำให้มนุษย์กลัวเพื่อจะให้เชื่อฟังและสิ่งเหล่านั้นจะไม่เกิด

ขึ้นตามที่บันทึกไว้ ดังนั้น คนบาปจึงมีชีวิตเพื่อความสุขอย่างเห็นแก่ตัว ละเลยข้อกำหนดของพระเจ้าและยังหวังที่จะรับความพึงพอใจของพระเจ้าในที่สุด คำสอนเช่นนี้ตั้งอยู่บนความคาดหวังในพระเมตตาคุณของพระเจ้า แต่ไม่สนใจในความยุติธรรมของพระองค์ ทำให้หัวใจที่ฝักใฝ่ในเนื้อหนังพึงพอใจและทำให้คนชั่วกล้ากระทำการชั่วของตน {GC 537.1}

ในการที่จะแสดงให้เห็นว่าบรรดาผู้เชื่อในคำสอนเรื่องความรอดครอบจักรวาลใช้พระคัมภีร์มาสนับสนุนคำสอนที่ทำลายจิตวิญญาณได้อย่างไรนั้น เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องใช้คำพูดของพวกเขาเอง ในงานศพของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ไม่เคร่งในศาสนาและตายกะทันหันจากอุบัติเหตุ ศาสนาจารย์ผู้เชื่อเรื่องความรอดครอบจักรวาลเลือกข้อความในพระคัมภีร์เรื่องของกษัตริย์ดาวิดที่ว่า *“ดาวิดพระราชาทรงคิดถึงอัมโนนคล้ายลง เนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว”* 2 ซามูเอล 13:39 {GC 537.2}

นักเทศน์คนนั้นกล่าวว่า “มีคนถามข้าพเจ้าเสมอว่า ผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในบาปจะมีชะตากรรมเช่นใดเมื่อเขาจากโลกนี้ไป เขาอาจตายไปในขณะที่สิ้นเมตตาตายพร้อมกับรอยเประอบีอันของอาชญากรรมแดงกำที่ไม้ได้ล้างให้สะอาดหรือตายเหมือนเช่นชายหนุ่มคนหนึ่งที่ไม่เคยรับเชื่อหรือมีความสุขกับประสบการณ์ทางศาสนา เราพอใจกับพระคัมภีร์คำตอบจากพระคัมภีร์จะแก้ปัญหาอันน่ากลัวนี้ อัมโนนเป็นคนบาปหนามาก

ยี่ง เขาไม่ยอมกลับใจ เขาเมาและใน ขณะที่มันเมานั้นก็ตาย ดาวิดทรงเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า พระองค์ย่อมทรงทราบดีว่าในโลกที่จะมาถึงนั้นอัมโนนจะอยู่ในสภาพเลวร้ายหรือดีอย่างไร พระทัยของพระองค์ที่สำแดงออกมานั้นหมายความว่าอะไร *‘แล้วดาวิดพระราชารวมพระทัยอาลัยถึงอับซาโลมเพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นคลาคลง เนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว’* 2 ซามูเอล 13:39 {GC 537.3}

“เราได้อธิษฐานจากการอนุমানภาษาคำพูดนี้ไว้อย่างไร การทรงมานอย่างไม่รู้สิ้นสุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อทางศาสนาของพระองค์ไม่ใช่หรือ เช่นนั้นเราจึงตั้งแง่คิด ด้วยว่าในที่นี้เรามาค้นพบข้อพิสูจน์อย่างภาคภูมิสนับสนุนสมมติฐานเรื่องความบริสุทธิ์และสันติสุขอย่างครอบคลุมจักรวาลทั้งหมดซึ่งถูกใจกว่า ให้ความกระจ่างมากกว่าและมีความเมตตามากกว่า ดาวิดทรงรับการเล้าโลมใจเมื่อเห็นพระราชโอรสของพระองค์สิ้นชีพ และทำไมถึงเป็นเช่นนั้น เพราะด้วยสายตาของการพยากรณ์ พระองค์ทรงมองไปยังอนาคตข้างหน้าที่สุดใสมากกว่าและเห็นพระโอรสองค์นั้นหลุดพ้นไปจากการทดลองทั้งปวง หลุดพ้นจากการจองจำและได้รับการชำระจากความชั่วของบาป และหลังจากที่ถูกทำให้บริสุทธิ์และบรรลู่ถึงความกระจ่างแล้ว เขาได้เข้าไปอยู่ร่วมในที่ชุมนุมของวิญญาณเบื้องบนและมีความชื่นชมยินดี ความเล้าโลมใจเดียว

ของพระองค์คือ พระโอรสอันเป็นที่รักของพระองค์ถูกนำออกไปจากสภาพปัจจุบัน ซึ่งเป็นบาปและทุกข์ทรมาน และได้ไปอยู่ในที่ๆ ลมพระโอษฐ์สูงส่งที่สุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป่าลงบนจิตวิญญาณอันมีดม่นของเขาได้ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ความคิดของเขาจะเปิดรับปัญญาของสวรรค์และความรักอมตะอันหวานชื่น และเตรียมพร้อมด้วยธรรมชาติที่ผ่านการชำระแล้วให้พักผ่อนอย่างมีความสุขและเข้าสู่คมกับผู้รับมรดกของสวรรค์ {GC 538.1}

“ด้วยแนวคิดเช่นนี้เราต้องเข้าใจและเชื่อว่าความรอดของสวรรค์ไม่ได้ขึ้นกับสิ่งใดที่เราทำในชีวิตนี้ หรือไม่ขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงหัวใจใหม่ หรือความเชื่อของเราในปัจจุบันหรือการนับถือศาสนาของเราในเวลานี้” {GC 538.2}

ด้วยประการฉะนี้ อาจารย์ที่แสดงตนว่าเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์จึงได้กล่าวซ้ำคำที่งูพูดไว้ในสวนเอเดน *“พวกเจ้าจะไม่ตาย” “พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใดตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า”* เขาประกาศว่าคนบาปชั่วที่สุด ไม่ว่าจะเป็ ฉาตกร โจร ขโมย และคนผิดประเวณี เมื่อตายแล้วจะเข้าสู่ความสุขสำราญอมตะ {GC 538.3}

ผู้บิดเบือนพระคัมภีร์เหล่านี้เอาข้อสรุปเช่นนี้มาจากที่ใด จากประโยคเดียวของดาวิดที่จําแนกต่อการทรงนำของพระเจ้า จิตวิญญาณของเขา *“ตรอมพระทัยอาลัย*

ถึงอับซาโลมเพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนน นั้นคล้ายลงเนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว” ความเจ็บปวดของความโศกเศร้าใจคล้ายไปตามกาลเวลา ความคิดของพระองค์หันจากพระราชโอรสที่สิ้นชีพไปยังพระราชโอรสที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งขับไล่ตนเองออกไปอันเนื่องจากการลงโทษที่ยุติธรรมต่ออาชญากรรมที่เขาทำไว้ และนี่เป็นหลักฐานของอัมโนนผู้ซึ่งมาและผิดประเวณีกับคนในบ้านว่า เมื่อเขาตายแล้วได้ถูกโยกย้ายทันทีไปยังที่อยู่อาศัยแห่งความสุขสำราญ ที่นั่นเขาได้รับการชำระและถูกเตรียมให้พร้อมเพื่อเข้าไปอยู่ร่วมกับทูตสวรรค์ผู้ไม่มีบาป ช่างเป็นนิยายที่ถูกใจยิ่งนัก เหมาะกับความต้องการของจิตใจที่ฝึกฝนเนื้อหนัง เป็นคำสอนของซาตานเอง และทำงานของมันอย่างได้ผล เราจะไม่รู้สึกแปลกใจหรือว่าด้วยคำสอนเช่นนี้ความชั่วจึงมีอยู่อย่างชุกชุม {GC 538.4}

แนวทางที่ครูเทียมเท็จคนนี้ดำเนินอยู่แสดงให้เห็นถึงแนวทางของครูเทียมเท็จอีกมากมาย การเอาคำบางคำออกไปจากเนื้อหาของพระคัมภีร์ซึ่งในหลายกรณีจะให้ความหมายที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงกับความหมายที่ได้จากการแปลความ และข้อความที่ไม่ประติดประต่อเช่นนี้เป็นข้อความที่ถูกบิดเบือนและถูกนำไปใช้เพื่อพิสูจน์หลักคำสอนซึ่งไม่มีรากฐานในพระคำของพระเจ้า ข้อความที่ใช้อ้างเป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าอัมโนนมีชีวิตอยู่ในสวรรค์เป็นการอนุমানที่ขัดแย้งโดยตรง

กับข้อความที่ชัดเจนและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ที่ว่าคนชั่วจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า 1 โครินธ์ 6:10 ด้วยวิธีเดียวกันนี้ คนช่างสงสัย คนไม่เชื่อ และคนเย้ยหยันแปลงความจริงให้กลับเป็นเรื่องโกหก และคนจำนวนมากถูกละเมิดสิทธิ์ของพวกเขาลอกและถูกล้อมให้หลับใหลในเปลอันปลอดภัยของฝ่ายเนื้อหนัง {GC 539.1}

หากวิญญาณของมนุษย์ทุกคนได้เข้าไปยังสวรรค์ เมื่อวาระของเขาสิ้นสุดลงนี้เป็นเรื่องจริงแล้ว เราน่าจะปรารถนาความตายมากกว่าการมีชีวิต มีคนมากมายถูกชักจูงด้วยความเชื่อนี้และได้ปลิดชีวิตของตนเองลง เมื่อชีวิตถูกรุมเร้าด้วยความทุกข์ ความกังวลใจ และความผิดหวัง ดูประหนึ่งว่าจะเป็นทางง่ายที่จะเด็ดเส้นด้ายอันเปราะบางของชีวิตและบินไปสู่ความสุขสำราญของโลกนิรันดร์ {GC 539.2}

พระเจ้าประทานหลักฐานมั่นคงแน่นอนว่าพระองค์จะทรงลงโทษผู้ที่ล่วงละเมิดธรรมเนียมบัญญัติของพระองค์ ผู้ที่ปลอบใจตัวเองว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระเมตตา คุณอันเหลือล้นจะไม่ลงโทษคนบาปนั้น ความมองไปยังกางเขนกาลวารีย์ ความตายของพระบุตรผู้ทรงปราศจากบาปของพระเจ้าเป็นหลักฐานให้เห็นว่า “คำจ้วงของบาปคือความตาย” การละเมิดบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าจะต้องได้รับการตอบแทนที่ยุติธรรม พระคริสต์ผู้ทรงปราศจากบาปเสด็จมารับบาปของมนุษย์ พระองค์ทรง

แบกรับความผิดของผู้ล่วงละเมิด และการที่พระบิดาทรงซ่อนพระพักตร์ไปจากพระองค์ ทำให้พระหทัยของพระองค์แตกสลายและชีวิตของพระองค์แตกหักไป การทรงสละทั้งหมดนี้กระทำไปเพื่อไถ่คนบาปให้รอด มนุษย์จะหลุดพ้นจากการลงโทษของบาปด้วยวิธีอื่นไม่ได้ และจิตวิญญาณทุกดวงที่ปฏิเสธไม่ยอมรับการไถ่บาปด้วยราคาแพงเช่นนี้จะต้องแบกรับความผิดและการลงโทษของการล่วงละเมิดด้วยตัวของเขาเอง {GC 539.3}

ให้เราพิจารณาดูว่าพระคัมภีร์สอนเพิ่มเติมไว้อย่างไรถึงเรื่องการกลับใจของคนอธรรมและคนที่ไม่กลับใจที่ผู้เชื่อในเรื่องความรอดครอบจักรวาล [Universalist] ที่สอนว่าคนเหล่านี้จะไปเป็นทูตสวรรค์ที่บริสุทธิ์และมีความสุขในสวรรค์ {GC 540.1}

“ใครที่กระหาย เราจะให้เขาดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” วิวรรณ์ 21:6 พระสัญญานี้ให้ไว้สำหรับผู้กระหายเท่านั้น ไม่ได้มีไว้สำหรับผู้ใดนอกจากผู้ที่รู้สึกว่าคุณต้องการน้ำแห่งชีวิตและแสวงหาน้ำนั้นโดยยอมละทิ้งสิ่งของอื่นทั้งปวง “คนที่ชนจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา” วิวรรณ์ 21:7 ในที่นี้ยังระบุข้อกำหนดไว้ด้วย ในการที่จะเป็นผู้รับมรดกทั้งหมดได้นั้น เราจะต้องต่อต้านและเอาชนะบาป {GC 540.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้

เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า “จงบอกคนชอบธรรมว่าเขาจะเป็นสุข” “วิบัติแก่คนอธรรม เพราะว่าสิ่งเลวร้ายจะเกิดกับเขา เพราะว่าเขาต้องถูกจัดการตามสิ่งที่มือของเขาได้ทำ” อิสยาห์ 3:10, 11 นักปราชญ์กล่าวว่า “แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้ง และอายุเขายังยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ๆว่า สวรรค์มีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มีความยำเกรงเฉพาะพระพักตร์พระองค์ แต่ว่าจะไม่ใช่สวรรค์มีแก่คนอธรรม” ปัญญาจารย์ 8:12, 13 และเปาโลยืนยันว่าคนบาป “สะสมโทษให้แก่ตัวเอง ในวันที่พระเจ้าทรงพระพิโรธ ซึ่งพระองค์จะทรงสำแดงการพิพากษาที่เที่ยงธรรมให้ประจักษ์ เพราะพระองค์จะประทานแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของเขา” “ความทุกข์เวทนาจะเกิดแก่ทุกคนที่ประพฤดิชั่ว” โรม 2:5, 6, 9 {GC 540.3}

“ทุกคนที่ล่วงประเวณีหรือที่ทำการโสโครกหรือที่ละโมภ (ซึ่งก็คือคนนับถือรูปเคารพ) จะไม่มีมรดกในแผ่นดินของพระคริสต์และพระเจ้า” เอเฟซัส 5:5 “จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์ เพราะถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้ว ก็จะไม่มีการได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” ฮีบรู 12:14 “คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าพวกเขาจะมีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิตและเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตูได้ ภายนอกเป็นที่ของพวกสุนัข พวกใช้เวทมนตร์ พวกล่วงประเวณี พวก

ฆาตกร พวกบฏซารูปเคารพ และพวก
ที่รักและประพฤติกาลลอกหลวงทุกคน”
วิวรณ์ 22:14, 15 {GC 541.1}

พระเจ้าประทานให้มนุษย์ได้ทราบถึง
พระลักษณะของพระองค์ และวิธีการที่
พระองค์ทรงจัดการกับบาป “พระยาห์เวห์
พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระ
กรุณาและพระคุณ พระองค์รักวีรช้ำ ทรง
บริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความ
สัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจน
ถึงพื้นฐ ขั้วอายุคน ผู้ประทานอภัยการ
ล่วงละเมิด การทรยศและบาป แต่จะไม่
ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน”
อพยพ 34:6, 7 “พระองค์ทรงทำลาย
คนอธรรมทุกคน” “แต่ผู้ละเมิดจะถูก
ทำลายไปด้วยกัน อนาคตของคนอธรรม
จะถูกตัดออกไป” สดุดี 145:20; 37:38
กำลังและอำนาจการปกครองของพระเจ้า
จะถูกใช้เพื่อปราบการกบฏ แต่กระนั้น
การแสดงออกทั้งหมดที่เปิดเผยให้เห็นถึง
การลงโทษเพื่อความยุติธรรมนั้นจะ
สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับพระลักษณะ
ของพระเจ้าที่ว่าพระองค์ทรงพระเมตตา
ทรงอดทนนานและโอบอ้อมอารี {GC
541.2}

พระเจ้าไม่ทรงเคยบังคับความนึกคิด
หรือการตัดสินใจของผู้ใด พระองค์ไม่
ทรงขึ้นชอบกับการเชื่อฟังด้วยการบังคับ
พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้สิ่งมีชีวิต
ทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์
ของพระองค์รักพระองค์เพราะพระองค์
สมควรที่จะได้รับความรัก พระองค์ทรง

ปรารถนาให้เขาทั้งหลายเชื่อฟังพระองค์
เพราะเขาเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพระปัญญา
ความยุติธรรมและความโอบอ้อมอารีของ
พระองค์ และทุกคนที่มีความคิดที่ถูกต้อง
ในคุณสมบัติเหล่านี้จะรักพระองค์เพราะ
เขาทั้งหลายถูกชักนำให้เข้ามาหาพระองค์
ด้วยความรู้สึกชื่นชอบในพระลักษณะ
ต่างๆ ของพระองค์ {GC 541.2}

หลักการต่างๆ แห่งพระเมตตาคุณ
ความปราณีและความรักที่พระเจ้าช่วยให้
รอดทรงสอนและทรงเป็นแบบอย่างนั้น
เป็นหลักฐานบันทึกถึงพระประสงค์และ
พระลักษณะของพระเจ้า พระคริสต์ทรง
เปิดเผยว่าพระองค์ไม่ทรงสอนเรื่องอื่นใด
นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงรับจากพระบิดา
ของพระองค์ หลักการเรื่องการปกครอง
ของพระเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่าง
บริบูรณ์กับกฎของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ว่า
“จงรักศัตรู” พระเจ้าทรงจัดการอย่าง
ยุติธรรมกับคนชั่วเพื่อประโยชน์ของ
จักรวาลและเพื่อผลประโยชน์แม้กระทั่ง
สำหรับผู้ที่ได้รับคำพิพากษาของพระองค์
ด้วย หากทำได้ พระองค์ทรงประสงค์ที่
จะทำให้พวกเขามีความสุขโดยอยู่ภายใต้
กฎบัญญัติแห่งการปกครองของพระองค์
และความยุติธรรมแห่งพระลักษณะของ
พระองค์ พระองค์ทรงห้อมล้อมพวกเขา
ไว้ด้วยของประทานแห่งความรักของ
พระองค์ พระองค์ประทานความรอบรู้ใน
ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์แก่พวกเขาและ
ติดตามพวกเขาไปด้วยข้อเสนอแห่ง
พระเมตตาของพระองค์ แต่พวกเขา

กลับดูแคลนความรักของพระองค์ ทำให้
 ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ไม่เกิดประโยชน์
 และปฏิเสศพระเมตตาของพระองค์ ใน
 ขณะที่พวกเขาจับของประทานจาก
 พระองค์อย่างสม่ำเสมอไม่หยุดหย่อน
 พวกเขากลับหลู่เกียรติพระผู้ประทานทุก
 อย่างให้ พวกเขาเกลียดชังพระเจ้าเพราะ
 พวกเขาทราบดีว่าพระองค์ทรงเกลียด
 บาปของพวกเขา พระเจ้าทรงอดทนกับ
 การนอกกลุ่มนอกทางของพวกเขา แต่เวลา
 แห่งการตัดสินจะมาถึงในที่สุดคือเมื่อ
 ษะดากรรมของพวกเขาจะต้องถูกตัดสิน
 แล้วหลังจากนั้นพระองค์จะทรงเอาโซ่ล่าม
 กบฏเหล่านี้ไว้ให้อยู่แนบกายของพระองค์
 หรือ พระองค์จะทรงบังคับพวกเขาให้
 ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์หรือ {GC
 541.4}

ผู้ที่เลือกซาตานเป็นผู้นำของพวกเขา
 และอยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมของมัน
 จะไม่พร้อมที่จะเข้าไปอยู่ต่อเบื้องพระ
 พักตร์ของพระเจ้า ความหยิ่งยโส การ
 หลอกลวง ความโสโครก ความโหดเหี้ยม
 ผึ่งลิกลงไปในอุปนิสัยของพวกเขา พวกเขา
 จะเข้าไปอาศัยอยู่ในสวรรค์ร่วมกับคน
 ที่พวกเขาเคยดูแคลนและเกลียดชังเมื่อ
 ครั้นยังมีชีวิตอยู่ในโลกได้หรือ คนโกหก
 จะไม่ยอมรับความจริง คนที่ถือตัวและ
 หยิ่งยโสจะไม่พอใจกับการถ่อมตัว คนที่
 คดโกงจะไม่ชอบเรื่องของความชัดเจน
 คนที่เห็นแก่ตัวจะมองคนที่รักอย่างไม่เห็น
 แก่ตัวว่าเป็นคนไม่น่าดึงดูด แล้วสวรรค์
 จะมอบความสุขให้แก่คนที่ฝึกฝैयाโยโลก

และเห็นแก่ตัวได้อย่างนั้นหรือ {GC 542.1}

เป็นไปได้อีกหรือที่คนใช้ชีวิตอยู่อย่าง
 กบฏต่อพระเจ้าจะถูกรับไปอยู่ในสวรรค์
 ทันทีและมีส่วนร่วมที่จะเห็นสถานภาพ
 อันสูงส่งและบริสุทธิ์ที่มีอยู่มาโดยตลอด
 ในสวรรค์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่จิตวิญญาณ
 ทุกดวงเปี่ยมด้วยความรัก ไบหน้าทุกคน
 เปลี่ยนประกายด้วยความสุข เสียงดนตรี
 ไพเราะจับใจลอยขึ้นถวายเกียรติพระเจ้า
 และพระเมษโปดก และพระสิริอันไม่สิ้น
 สุดซึ่งส่องจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้
 ประทับบนบัลลังก์มายังผู้ที่ได้รับการไถ่
 ไว้แล้ว เป็นไปได้อีกหรือที่หัวใจของผู้ที่เต็ม
 ล้นด้วยความเกลียดชังพระเจ้า เกลียด
 ชังความจริงและความศักดิ์สิทธิ์จะเข้า
 ร่วมกับชาวสวรรค์และเข้าร่วมร้องเพลง
 สรรเสริญ พวกเขาจะทนอยู่ในพระสิริ
 ของพระเจ้าและพระเมษโปดกได้อีก ไม่
 ได้ ไม่ได้แน่นอน เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณ
 ได้ถูกมอบให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขา
 จะพัฒนาให้เกิดอุปนิสัยต่างๆ สำหรับ
 สวรรค์ขึ้น แต่พวกเขาไม่เคยฝึกความคิด
 ที่จะรักความบริสุทธิ์ พวกเขาไม่เคยเรียน
 วิชาของชาวสวรรค์ และบัดนี้ก็สาย
 เกินไปแล้ว ชีวิตที่กบฏต่อพระเจ้าทำให้
 พวกเขาไม่เหมาะสมสำหรับสวรรค์ ความ
 บริสุทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์และสันติสุขจะเป็น
 สิ่งที่ทรมาณพวกเขา พระสิริของพระเจ้า
 จะเป็นดั่งไฟที่เผาผลาญ พวกเขาหวังที่
 จะหนีไปให้พ้นสถานที่ที่บริสุทธิ์ พวกเขา
 ปรารถนาที่จะต้อนรับการทำลายเพื่อจะ
 ซ่อนตัวให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์

ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่พวกเขา ชะตากรรมของคนชั่วถูกกำหนดไว้แล้วด้วยการเลือกของพวกเขาเอง การถูกกันออกไปจากสวรรค์ของพวกเขา นั้น ส่วนหนึ่งมาจากความสมัครใจของตนเอง และอีกส่วนมาจากพระเจ้าคือความยุติธรรมและพระเมตตาการุณา {GC 542.2}

ตั้งหน้าที่ท่วมโลก ไฟในวันยิ่งใหญ่ ประกาศคำตัดสินของพระเจ้าว่าคนชั่วรักษาให้หายไม่ได้ พวกเขาไม่มีนิสัยที่จะยอมอยู่ภายใต้อำนาจของพระเจ้า พวกเขาฝึกความตั้งใจให้บกพร่องและเมื่อชีวิตสิ้นสุดลงก็สลายเกินไปที่จะหันแนวคิดให้ไปอยู่ด้านตรงข้าม สลายเกินไปที่จะหันออกจากการล่วงละเมิดไปสู่การเชื่อฟัง จากความเกลียดชังไปสู่ความรัก {GC 543.1}

เมื่อพระเจ้าทรงละเว้นชีวิตคาอินที่เป็นฆาตกร พระองค์ประทานให้โลกเห็นตัวอย่างของผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์ทรงปล่อยให้คนบาปมีชีวิตอยู่ต่อไปในวิถีทางของบาปโดยไม่ถูกควบคุม โดยอิทธิพลการสอนและแบบอย่างชีวิตของคาอิน ลูกหลานมากมายถูกชักนำเข้าไปสู่บาปจน “ความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน” และ “คำความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา” “คนทั้งโลกเสื่อมทรามไปเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า และแผ่นดินก็เต็มด้วยความโหดร้าย” ปฐมกาล 6:5, 11 {GC 543.2}

ด้วยพระเมตตาคุณที่พระเจ้าทรงมีต่อโลก พระองค์จึงทรงกวาดล้างคนชั่วใน

สมัยของโนอาห์ ด้วยพระเมตตาคุณพระองค์ทรงทำลายผู้อาศัยที่ชั่วในเมืองโสโดม โดยอำนาจการหลอกลวงของซาตาน คนทั้งหลายที่ทำความชั่วได้รับความเห็นใจและความชื่นชม และด้วยเหตุนี้จึงนำให้คนอื่นกบฏอยู่ตลอดเวลา เป็นเช่นนี้ในสมัยของคาอินและในสมัยของโนอาห์ และในสมัยของอับราฮัม และโลท ในสมัยของเราก็คจะเป็นเช่นนั้นด้วย ด้วยเพราะพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อจักรวาลนั้นเองที่พระองค์จะทรงทำลายผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ในที่สุด {GC 543.3}

“คำจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” โรม 6:23 ชีวิตเป็นมรดกของคนชอบธรรม ความตายเป็นส่วนแบ่งของคนชั่ว โมเสสเปิดเผยแก่นคนอิสราเอลว่า *“ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดี ความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน”* เฉลยธรรมบัญญัติ 30:15 ความตายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงในข้อนี้ไม่ใช่ความตายที่ประกาศตัดสินให้แก่อาดัม เพราะมนุษย์ชาติทั้งปวงต้องรับโทษจากการล่วงละเมิด แต่เป็น “ความตายครั้งที่สอง” ที่ถูกนำมาเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างกับชีวิตนิรันดร์ {GC 544.1}

ผลพวงแห่งบาปของอาดัมส่งผลให้ ความตายตกทอดไปสู่เผ่าพันธุ์มนุษยชาติทั้งหมด ทุกคนลงไปยังหลุมฝังศพเหมือนกัน และด้วยการจัดเตรียมของแผนการแห่งการไถ่ให้รอด ทุกคนจะออกมาจาก

หลุมศพของตน “ทั้งคนชอบธรรมและคนไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นจากตาย” “เพราะว่า...ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์” กิจการ 24:15 1 โครินธ์ 15:22 แต่มีความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มที่ออกมาจากหลุมศพ “ทุกคนที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินเสียงของพระบุตร และจะก้าวออกมา คนที่ประพฤติดีก็ขึ้นมาสู่ชีวิต คนที่ประพฤติชั่วก็เป็นขึ้นมาสู่การพิพากษา” ยอห์น 5:28, 29 ผู้ที่ “สมควร” แก่การฟื้นขึ้นสู่ชีวิตจะ “เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือเขาทั้งหลาย” วิวรรณ์ 20:6 แต่ผู้ที่ไม่ได้รับการอภัยผ่านทาง การกลับใจและความเชื่อจะต้องรับโทษของการ ล่วงละเมิด นี่เป็น “คำจ้างของบาป” พวกเขาได้รับโทษหนักทุกขุทรมานด้วยระยะเวลา และความรุนแรงที่แตกต่างกัน “ตามการกระทำของเขา” แต่ในที่สุดจะจบลงด้วยความตายครั้งที่สอง เนื่องจากว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมล้นไปด้วยความ ยุติธรรมและพระเมตตาคุณจะทรงช่วย คนบาปที่ยังคงทำบาปอยู่ให้รอด พระองค์ จึงทรงเพิกถอนสิทธิของการมีชีวิตอยู่ ของพวกเขา ซึ่งการล่วงละเมิดของพวกเขาทำให้สูญเสียการมีชีวิตอยู่นี้ไปและ พวกเขาเองก็พิสูจน์ว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะได้รับการมีชีวิตอยู่ นักเขียนที่ได้รับการ ดลใจบันทึกไว้ว่า “ยังอีกหน่อยหนึ่ง คนอธรรมจะไม่มีอีก แม้จะมองดูที่ของเขาให้ดู เขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น” ส่วนอีกท่าน

หนึ่งเปิดเผยว่า พวกเขา “จะเป็นอย่างที่ไม่เคยเป็น” สดุดี 37:10 โอบาดีห์ 16 ความเสื่อมเสียห่อหุ้มพวกเขาไว้ พวกเขา จึงจมลงสู่ความสิ้นหวัง หายสาบสูญไป ตลอดกาล {GC 544.2}

บทอาชวาทของบาปจะจบลงเช่นนี้ พร้อมกับความทุกข์และความหายนะ ทั้งหมดที่เป็นผลงานของบาป ผู้ประพันธ์ สดุดีกล่าวไว้ว่า “พระองค์ได้ทรงตำหนิ บรรดาประชาชาติ และทรงทำลายคน อธรรม แล้วทรงลบชื่อของพวกเขาออกไป เป็นนิรันดร์ ตัวยังได้ถึงจุดจบใน ความพินาศตลอดกาล ส่วนเมืองทั้งหลาย ของเขา พระองค์ก็ทรงถอนรากถอนโคน และอนุสรณ์ของพวกเขาสูญไป” สดุดี 9:5, 6 ในพระธรรมวิวรรณ์ ยอห์นมอง ไปข้างหน้ายังสภาพนิรันดร์กาล เขาได้ยิน เพลงสรรเสริญที่ขับร้องโดยคนทั้งจักรวาล โดยไม่มีแม้เสียงโน้ตตัวหนึ่งที่ผิดเพี้ยน มารบกวน สิ่งมีชีวิตทั้งในสวรรค์และใน โลกต่างส่งเสียงเยินยอพระสิริของพระเจ้า วิวรรณ์ 5:13 ในขณะนั้นจะไม่มีเหล่า จิตวิญญาณที่พินาศกล่าวคำหลู่เกียรติ พระเจ้าในขณะที่พวกเขาทูลถวายในนรก ด้วยความทรมานที่ไม่รู้จักสิ้นสุด ไม่มี เหล่าผู้เคราะห์ร้ายในนรกที่จะคอยส่งเสียง โหยหวนออกมาปะปนกับเสียงเพลงของ บรรดาผู้ที่ได้รับความรอด {GC 545.1}

หลักคำสอนเรื่องคนตายมีความนึกคิด มีพื้นฐานที่ผิดมาจากเรื่องธรรมชาติของ ความเป็นอมตะ ซึ่งเป็นหลักคำสอนเรื่อง การทรมานชั่วนิรันดร์คือขัดแย้งกับคำสอน

ของพระคัมภีร์ทั้งด้วยเหตุและผล และขัดแย้งกับความรู้สึกของมนุษย์ ตามความเชื่อที่นิยมอย่างแพร่หลายนี้ ผู้ที่รอดในสวรรค์จะยังคงคุ้นเคยกับเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโลกและโดยเฉพาะกับชีวิตของมิตรสหายที่เขาจากมา แต่คนตายจะมีความสุขได้อย่างไรเมื่อเขารู้ถึงความทุกข์ของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ มองเห็นคนที่เขารักทำบาปและมองเห็นพวกเขาต้องทนอยู่ในความทุกข์ยาก ความผิดหวัง และความปวดร้าวของชีวิต ผู้ที่ต้องวนเวียนอยู่กับมิตรสหายในโลกเช่นนี้จะเปล็ดเปล็นใจอยู่กับความสุขสำราญของสวรรค์ได้มากน้อยเพียงไร และเป็นเรื่องที่น่าหวั่นไหวเพียงไรที่เชื่อว่า ในทันทีที่ลมหายใจออกจากร่าง วิญญาณของผู้ที่ไม่ได้กลับใจในบาปจะถูกส่งไปอยู่ในเปลวเพลิงนรก เขาจะต้องจมดิ่งลงไปในความระทมโงมมากน้อยเพียงไรเมื่อมองดูมิตรสหายที่ไม่ได้เตรียมตัวและต้องก้าวลงสู่หลุมศพเพื่อเข้าไปอยู่ในความทุกข์และความบาปชั่วนิรันดร์ มีคนมากมายเสียสติไปเนื่องจากแนวคิดอันน่ากลัวเช่นนี้ {GC 545.2}

พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ได้อย่างไร กษัตริย์ดาวิดเปิดเผยว่าเมื่อมนุษย์ตายแล้วเขาจะไม่รู้สึกตัว *“เมื่อลมหายใจของเขาพรากไป เขาก็กลับเป็นดิน ในวันเดียวกันนั้นความคิดของเขาก็สูญสิ้นไป”* สดุดี 146:4 กษัตริย์ซาโลมอนก็เป็นพยานในทำนองเดียวกันว่า *“เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าเขาเองคงจะตาย แต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย”* *“ทั้งความรักของพวกเขา*

เขาและความซิง พร้อมกับความอิจฉาของพวกเขาได้สูญไปนานแล้ว และเขาทั้งหลายจะไม่มีส่วนในสิ่งใดที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์อีกต่อไป” *“ในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้นไม่มีภาระงาน หรือความคิด หรือความรู้ หรือสติปัญญา”* ปัญญาจารย์ 9:5, 6, 10 {GC 545.3}

เมื่อคำอธิษฐานทูลขอของกษัตริย์เฮเซคียาห์ได้รับคำตอบแล้วว่า พระองค์จะทรงมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก 15 ปี กษัตริย์ผู้ทรงซาบซึ้งในพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ทรงถวายคำสรรเสริญโมทนาคุณพระเจ้า ในบทเพลงนี้ พระองค์ตรัสถึงเหตุผลของความชื่นชมยินดีว่า *“เพราะแดนคนตายขอบพระคุณพระองค์ไม่ได้ ความมรณาก็สรรเสริญพระองค์ไม่ได้ บรรดาคนที่ลงไปยังหลุมนั้น จะหวงในความซื่อสัตย์ของพระองค์ไม่ได้ คนมีชีวิต คนมีชีวิต เขาขอบพระคุณพระองค์เหมือนอย่างที่เขาพระองค์ทำอยู่ในเวลานี้”* อีสยาห์ 38:18, 19 ศาสนศาสตร์ที่คนนิยมทั่วไปได้แสดงให้เห็นว่าคนชอบธรรมที่ตายแล้วอยู่ในสวรรค์อย่างมีความสุข สำราญและร้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยลิ้นอมตะ แต่กษัตริย์เฮเซคียาห์ไม่ได้มองเห็นภาพของความตายว่ามีความงามสง่าเช่นนี้ พระดำรัสของพระองค์นั้นตรงกันกับคำพยานที่ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า *“ในความตายไม่มีการระลึกถึงพระองค์ ในแดนคนตาย ใครเล่าจะยกย่องพระองค์”* *“คนตายไม่สรรเสริญพระยาห์เวห์ และทุกคนที่ลงไปสู่ที่ฝังศพก็เช่นกัน”* สดุดี 6:5;

115:17 {GC 546.1}

ในวันฟื้นเทออสต์ เปโตรประกาศว่า บรรพชนดาวิด “ตายแล้วและถูกฝังไว้แล้ว และอุโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้” “เพราะว่าดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์” กิจการ 2:29, 34 ความจริงที่ว่าดาวิดยังคงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ จนกว่าจะถึงวันที่กลับเป็นขึ้นมาจากความตาย เป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่า เมื่อคนชอบธรรมตาย เขาไม่ได้ไปสวรรค์ โดยการเป็นขึ้นจากความตายและโดยทางพระคุณความดีของความจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายเท่านั้นแล้ว ที่ในที่สุดดาวิดจะไปนั่งอยู่ด้านขวามือของพระเจ้า {GC 546.2}

เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าถ้าคนตายไม่ถูกทำให้เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตน และถ้าอย่างนั้นคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย” 1 โครินธ์ 15:16-18 หากว่าในช่วงเวลา 4,000 ปีนี้ คนชอบธรรมมุ่งตรงไปยังสวรรค์เมื่อพวกเขาตาย เปาโลจะพูดได้อย่างไรว่าหากไม่มีการเป็นขึ้นจากตายแล้ว “คนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย” ไม่จำเป็นต้องมีการเป็นขึ้นจากตาย {GC 546.3}

เมื่อทินเดลผู้พลีชีพเพื่อความเชื่ออ้างถึงสภาพของความตายได้เปิดเผยไว้ว่า “ข้าพเจ้าสารภาพอย่างเปิดเผยว่าข้าพเจ้า

ไม่เชื่อว่าคนที่ตายแล้วได้รับสง่าราศีบริบูรณ์ดังเช่นที่พระคริสต์ได้รับ หรือมีสภาพเหมือนทูตสวรรค์ของพระเจ้า เรื่องดังกล่าวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อของข้าพเจ้าเลย เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริง ข้าพเจ้ามองไม่เห็นสิ่งอื่นใดเว้นเสียแต่ว่าคำเทศนาเรื่องเนื้อหนังกลับมีชีวิต เป็นเรื่องที่ไร้ประโยชน์” William Tyndale, Preface of New Testament (ed. 1534). Reprinted in British Reformers-Tindale, Firth, Barnes หน้า 349 {GC 547.1}

เป็นความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าความหวังใจในเรื่องคนตายจะมีความสุขอันเป็นอมตะ ทำให้คนมากมายละเลยหลักคำสอนเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายในพระคัมภีร์ แนวโน้มนำในเรื่องนี้ ดร. อาดัม คลาร์ค [Adam Clarke] เคยกล่าวไว้ว่า “หลักคำสอนเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายดูจะมีผลต่อความคิดของคริสเตียนยุคแรกเริ่มมากกว่าในยุคปัจจุบัน เป็นอย่างนี้ได้อย่างไร บรรดาอัครทูตเฝ้าสอนอย่างต่อเนื่องและกระตุ้นผู้ติดตามของพระเจ้าให้ขยัน เชื่อฟังและชื่นชมยินดีกับเรื่องนี้ ขณะเดียวกันผู้สืบทอดในยุคปัจจุบันแทบจะไม่กล่าวถึงเรื่องนี้เลย ด้วยเหตุฉะนั้น อัครทูตทั้งหลายจึงเทศนาสั่งสอนและคริสเตียนในยุคแรกเชื่อ ดังนั้นพวกเราเทศนาและผู้ฟังของเราก็เชื่อ ไม่มีหลักคำสอนใดของพระกิตติคุณที่มีการเน้นมากเป็นพิเศษกว่านี้และไม่มีหลักคำสอนใดในระบบการเทศนาของปัจจุบันที่ถูกละเลยไปมากกว่านี้” Commentary,

remarks on 1 Corinthians 15 ย่อหน้าที่ 3 {GC 547.2}

เรื่องนี้ดำเนินไปจนกระทั่งความจริงอันงดงามของการเป็นขึ้นจากตายถูกบดบังไปจนเกือบหมดและหายไปจากโลกของคริสเตียน ด้วยเหตุนี้ นักเขียนแนวหน้าทางด้านศาสนาได้อภิปรายข้อความของเปาโลใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18ว่า “เพื่อให้ง่ายต่อการเล่าโลมใจหลักคำสอนเรื่องชีวิตอมตะอันมีสุขของผู้ชอบธรรมจะเข้าแทนที่หลักคำสอนที่น่าสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า เมื่อเราตาย พระเจ้าเสด็จมารับเรา นั่นเป็นสิ่งที่เรารอคอยและต้องการ คนตายเข้าไปสู่สง่าราศีแล้ว พวกเขาไม่ต้องรอคอยเสียงแตรเพื่อการพิพากษาและเพื่อความสุขของเขา” {GC 547.3}

แต่เมื่อพระเยซูกำลังจะเสด็จไปจากสาวกทั้งหลายของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ตรัสบอกว่า พวกเขาจะมาหาพระองค์ในเร็ววัน พระองค์ตรัสว่า “เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่าน เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีก และรับท่านไปอยู่กับเรา” ยอห์น 14:2, 3 และเปาโลบอกเราอีกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงรับพวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์” และเปาโลยังกล่าวต่อไปอีกว่า “เพราะฉะนั้น จงหนุนใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” 1 เธสะโลนิกา 4: 16-18 คำเล่าโลมใจนี้และคำสอนของอาจารย์ที่เชื่อเรื่องความรอดครอบจักรวาลที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้นขัดตรงกันข้ามเหลือเกิน คนกลุ่มหลังปลอบใจมิตรสหายที่สูญเสียเพื่อนเนื่องจากความตายโดยคำเล่าโลมใจว่า ไม่ว่าจะคนตายจะมีบาปหนาเพียงไรเมื่อเขาหายใจเฮือกสุดท้ายในโลกนี้ เขาจะได้รับการต้อนรับท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์ เปาโลยังเน้นให้พี่น้องมองไปยังสภาพหน้าของการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อโช่ตรวนของหลุมศพจะขาดและ “ทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์” จะเป็นขึ้นมาสู่ชีวิตนิรันดร์ {GC 548.1}

ก่อนที่คนใดจะเข้าไปยังปราสาทแห่งความสุข ชีวิตของเขาจะต้องผ่านการพิจารณาเสียก่อน อุปนิสัยและการกระทำของเขาจะต้องผ่านการตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า ทุกคนจะถูกพิพากษาตามที่บ้านที่กไว้ในหนังสือและจะได้ผลตอบแทนตามการงานที่เขากระทำ การพิพากษานี้ไม่ได้มีขึ้นเมื่อคนๆ นั้นตาย สังเกตคำพูดของเปาโลที่ว่า “พระองค์ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้แล้ว ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรมโดยบุคคลที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ และพระเจ้าทรงให้คนทั้งปวงมีความมั่นใจในเรื่องนี้โดยทรงให้บุคคล

ผู้นั้นเป็นขึ้นจากตาย” กิจการ 17:31 ในที่นี้ อัครทูตบอกไว้อย่างชัดเจนถึงเวลาที่แน่นอนของอนาคตที่ถูกกำหนดไว้เพื่อพิพากษาโลก {GC 548.2}

หนังสือยูดาเขียนถึงช่วงเวลาเดียวกันนี้ว่า “พวกทูตสวรรค์ที่ไม่รักษากฎหมายครอบครองของตนเอง แต่ละสิ่งถิ่นฐานของตน พระองค์ก็ทรงจงจำไว้ด้วยโซ่อันไม่รู้จักสลายในที่มีตจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันยิ่งใหญ่” และยูดาอ้างถึงคำพูดของเอโนคว่า “นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆ เพื่อทำการพิพากษาทุกคน” ยูดา 6, 14, 15 ยอห์นเปิดเผยว่า เขา “เห็นบรรดาคนตายทั้งคนใหญ่โตและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น แล้วหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วยคือหนังสือแห่งชีวิต คนตายก็ถูกพิพากษาดำเนินการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น” วิวรณ์ 20:12 {GC 548.3}

แต่หากคนตายมีความสุขในแดนแห่งความสำราญของสวรรค์หรือปิดตัวด้วยความเจ็บปวดในเปลวเพลิงของนรกอยู่แล้ว จะยังมีความจำเป็นที่ต้องมีการพิพากษาในอนาคตอีกหรือ คำสอนทั้งหลายในพระคำของพระเจ้าในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญเหล่านี้ไม่คลุมเครือและไม่ขัดแย้งกัน เรื่องอย่างนี้สมองธรรมดาของคนคนทั่วไปเข้าใจได้ แต่ความคิดที่ปราศจากอคติจะมองเห็นปัญหาหรือความ

ยุติธรรมในทฤษฎีที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันได้อย่างไร เมื่อคนชอบธรรมถูกสอบสวนและพิพากษา จะได้รับค่าชมเชยได้อย่างไรว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์...จงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด” ในเมื่อพวกเขาอาศัยอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์มาเป็นเวลานานแล้ว คนชั่วจะได้รับหมายเรียกสั่งให้ออกมาจากสถานที่ที่รับคำตัดสินจากพระผู้ทรงพิพากษาโลกว่า “จงถอยไปจากเราและเข้าไปอยู่ในไฟที่ไหม้อยู่เป็นนิตย์” เช่นนั้นหรือ มัทธิว 25:21, 41 โอ ช่างเป็นการหลอกลงยั้งที่น่าขนลุกยิ่งนัก เป็นการกล่าวหาพระปัญญาและความยุติธรรมของพระเจ้าอย่างน่าละอาย {GC 549.1}

ทฤษฎีเรื่องวิญญาณอมตะเป็นหลักคำสอนที่ขมเท็จหนึ่งของโรมที่หยิบยืมมาจากลัทธินอกศาสนา และผสมผสานเข้าไปในศาสนาของชาวคริสเตียน มาร์ติน ลูเธอร์ จัดเรื่องนี้ให้ไปอยู่ใน “นิยายประหลาดที่เป็นหนึ่งในกองมูลฝอยคำสั่งของโรม” E. Petavel, The Problem of Immortality หน้า 255 นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ [มาร์ติน ลูเธอร์] แสดงความคิดเห็นต่อคำพูดของซาโลมอนในพระธรรมปัญญาจารย์ที่กล่าวถึงคนตายไม่รู้อะไรเลย่ว่า “เป็นอีกแหล่งที่พิสูจน์ให้เราทราบว่า คนตายไม่มี...ความรู้สึก ท่านบอกไว้ว่า ไม่มีหน้าที่การงาน ไม่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไม่มีความรู้ ไม่มีปัญญาที่นั่น ซาโลมอนลงความเห็นว่าคุณคนตายนอนหลับและไม่มีความรู้สึกใดเลย

เพราะคนตายนอนอยู่ที่นั่น ไม่รู้จำนวนวันหรือปี แต่เมื่อเขาเป็นขึ้นมาจากตาย เขาจะรู้สึกว่าได้นอนหลับไปไม่ถึงหนึ่งนาทิต” Martin Luther, Exposition of Solomon’s Booke Called Ecclesiastes หน้า 152 {GC 549.2}

ไม่มีข้อความใดในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่บอกเราว่าเมื่อคนชอบธรรมตายไปเขาจะไปรับรางวัล หรือเมื่อคนชั่วตายไปเขาจะต้องไปรับการลงโทษ เหล่าบรรพชนและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายไม่ได้ยืนยันเช่นนั้น พระคริสต์และสาวกของพระองค์ก็ไม่ได้ชี้แนะไว้เช่นนั้น พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าคนตายไม่ได้ไปสวรรค์ทันที แต่บอกไว้ว่า พวกเขาจะนอนหลับอยู่จนถึงวันที่เป็นขึ้นจากตาย 1 เธสะโลนิกา 4:14 โยบ 14:10-12 ในวันนั้นเมื่อสายเงินขาดและขามทองคำบุสลาย (ปัญญาจารย์ 12:6) ความคิดของมนุษย์ก็พินาศไป คนที่ลงไปยังหลุมศพจะหยุดเงียบไป พวกเขาจะไม่ทราบถึงสิ่งใดที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ โยบ 14:21 ผู้ชอบธรรมที่เมื่อล้าได้รับการพักผ่อนอย่างมีสุข ไม่ว่าจะเวลานั้นจะยาวนานหรือสั้นก็จะเป็นเพียงชั่วครู่สำหรับพวกเขา พวกเขาจะนอนหลับ

และถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยเสียงแตรของพระเจ้าเพื่อเข้าสู่ชีวิตอมตะอันเปล่งรัศมีเจิดจ้า “เพราะว่าจะมีการเป่าแตร และพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลาย แล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่ เพราะว่าสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้ และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้สวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้สวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อนั้นพระวจนะที่เขียนไว้จะสำเร็จว่า ความตายก็ถูกกลืนเข้าไปในชัยชนะแล้ว” 1 โครินธ์ 15:52-54 ในขณะที่พวกเขาตื่นขึ้นจากการนอนหลับอย่างสบายนั้น พวกเขาจะเริ่มคิดว่าหยุดงานไปเมื่อใด ความรู้สึกสุดท้ายของเขาคือความเจ็บปวดของความตาย ความคิดสุดท้ายของพวกเขาคือเมื่อกำลังจะตกเข้าไปอยู่ใต้อำนาจของหลุมศพ เมื่อพวกเขาลุกขึ้นจากหลุมแห่งความตาย ความคิดชื่นชมอันดับแรกจะเป็นเสียงดังกังวานที่จะร้องขึ้นอย่างมีชัยว่า “โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน” 1 โครินธ์ 15:55 {GC 549.3}

34 คนตายติดต่อกับเราได้หรือ

งานการดูแลรับใช้ของทูตสวรรค์บริสุทธิ ตามคำสอนของพระคัมภีร์นั้นเป็นความจริงที่ให้ความเล้าโลมใจมากที่สุดและประเสริฐยิ่งสำหรับสานุศิษย์ทุกคนของพระคริสต์ แต่คำสอนในพระคัมภีร์เรื่องนี้กลับถูกทำให้มัวหมองและถูกบิดเบือนเนื่องจากคำสอนผิดๆ ทั้งหลายของศาสนศาสตร์ที่คนนิยม หลักคำสอนเรื่องสภาพชีวิตอมตะซึ่งในตอนแรกถูกหยิบยืมมาจากปรัชญาของคนนอกศาสนา และต่อมาได้ถูกแทรกเข้ามาในความเชื่อของคริสเตียนในช่วงยุคมืดแห่งการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ จนเข้ามาแทนที่ความจริงที่พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่า *“คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย”* ปัญญาจารย์ 9:5 ผู้ชนหลงเคยเชื่อกันว่า *“วิญญาณที่รับใช้พระเจ้า ที่ทรงส่งไปปรนนิบัติบรรดาคนที่จะได้รับชมรมอด”* ฮีบรู 1:9 นั่นคือวิญญาณของคนตาย แต่ไม่ว่าพวกเขาจะกล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยวิธีใดก็ตาม พวกเขาไม่สามารถลบล้างคำพยานในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าทูตสวรรค์มีอยู่แล้วและมีความสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นกับมนุษย์ {GC 551.1}

หลักคำสอนเรื่องคนตายมีความนึกคิด โดยเฉพาะความเชื่อเรื่องวิญญาณของคนตายจะกลับมาดูแลคนที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นได้ ปู่ทางให้กับลัทธิทรงวิญญาณยุคใหม่

หากคนตายได้รับอนุญาตให้ไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าและทูตสวรรค์บริสุทธิและได้รับสิทธิให้รับรู้มากกว่า ก่อนที่ยังไม่ตาย ทำไมพวกเขาจึงไม่กลับมายังโลกเพื่อให้ความกระจ่างและสอนสั่งคนที่ยังมีชีวิตอยู่เล่า หากตามที่นักศาสนศาสตร์โด่งดังสอนว่าวิญญาณของคนตายจะวนเวียนอยู่รอบๆ มิตรสหายบนโลก ทำไมพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาสื่อ มาเตือนให้ละทิ้งความชั่ว หรือประเล้าประโลมในยามโศกเศร้าเล่า ผู้ที่เชื่อว่าคนตายมีความนึกคิดจะปฏิเสธอย่างไรในเรื่องความกระจ่างของพระเจ้าที่วิญญาณอันมีสง่าราศีนำมาสื่อสารให้แกเขา นี่เป็นช่องทางที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นช่องทางที่ซาตานใช้เพื่อให้บรรลุมิตรสหายประสังข์ของมัน ทูตสวรรค์ทั้งหลายที่ล้มลงในบาปจะทำตามคำบัญชาของมัน โดยมาปรากฏตัวในฐานะผู้นำชาวจากโลกวิญญาณ ในขณะที่แสดงออกว่านำคนเป็นให้ไปสื่อสารกับคนตายนั้น เจ้าชายแห่งความชั่วได้ใส่อิทธิพลแห่งการหลอกลวงของมันลงไปในการคิดของพวกเขา {GC 551.2}

มันมีอำนาจทำให้ดูเหมือนว่านำรูปร่างของมิตรสหายที่ตายจากไปมาปรากฏต่อหน้ามนุษย์ การปลอมแปลงนั้นทำได้แนบเนียน หน้าตา คำพูด น้ำเสียงที่คุ้นเคยถูกจำลองมาได้อย่างน่าพิศวง คน

มากมายรู้สึกสบายใจและมั่นใจว่าคนที่เขารักมีความสุขสำราญในสวรรค์ และโดยปราศจากความระแวงถึงภัยอันตราย พวกเขาปล่อยให้หูฟัง “*วิญญูณทั้งหลายที่ล่องลงและคำสอนของพวกผี*” 1 ทิโมธี 4:1 {GC 552.1}

เมื่อซาตานชักนำให้พวกเขาเชื่อว่าคนตายกลับมาสันทนา กับพวกเขาจริง มันก็จะทำให้ผู้ที่ลงไปยังหลุมฝังศพโดยที่ไม่ได้เตรียมพร้อมมาปรากฏตัว พวกเขาจะอ้างว่ามีความสุขอยู่ในสวรรค์และแม้กระทั่งบอกว่าได้ตำแหน่งสูงส่งที่นั่นและด้วยเหตุนี้คำสอนที่ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนชั่วจึงแพร่กระจายไป ในบางครั้งผู้มาเยือนจากโลกวิญญูณที่หลอกลวงบอกให้ระวังและกล่าวคำเตือนที่เกิดขึ้นจริง และเมื่อพวกเขาเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้นมันก็จะนำเสนอคำสอนที่บ่อนทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์โดยตรง มันแสดงความสนใจอย่างจริงจังต่อความสุขของมิตรสหายในโลกเพื่อจะสอดแทรกความผิดอันตรายที่สุด เนื่องจากมันกล่าวความจริงบ้างและบางครั้งยังทำนายเหตุการณ์ในอนาคต ทำให้สิ่งที่มีคนกล่าวน่าเชื่อถือและคนจำนวนมากยอมรับคำสอนเท็จของมันได้อย่างง่ายดายและเชื่ออย่างหมดหัวใจ เสมือนหนึ่งว่าคำสอนเหล่านั้นเป็นความจริงศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระคัมภีร์ พระบัญญัติของพระเจ้าถูกละเลย พระวิญญูณแห่งพระคุณถูกดูแคลน และพระโลหิตแห่งพันธสัญญาถูกมองว่าไม่

ศักดิ์สิทธิ์ วิญญูณเหล่านี้ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และจัดพระผู้สร้างให้อยู่ในระดับเดียวกับมันด้วยการปลอมแปลงในรูปแบบใหม่ กบฏด้วยงูนี้ยังคงต่อสู้กับพระเจ้าในสงครามที่มันก่อขึ้นในสวรรค์และดำเนินต่อมาในโลกเป็นเวลาเกือบหกพันปี {GC 552.2}

คนมากมายพยายามให้เหตุผลในเรื่องการสำแดงทางวิญญูณโดยชี้ว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดจากมือของคนทรงที่มีลูกเล่นและว่องไว แต่แท้จริงแล้วในขนาดที่ผลการเล่นกลบ่อยครั้งก็หลอกกว่าเป็นการแสดงออกที่แท้จริงก็ตามที่ แต่ก็มีการแสดงที่เห็นได้ชัดแจ้งว่ามีอำนาจที่เหนือธรรมชาติร่วมอยู่ด้วย ความลึกลับที่เป็นจุดเริ่มต้นของลัทธิทรงวิญญูณในยุคใหม่ไม่เกิดขึ้นจากการเล่นกลหรือเล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์ แต่เป็นผลงานโดยตรงของเหล่าทูตสวรรค์ชั่วซึ่งโดยวิธีนี้เป็นการหลอกลวงที่ทำลายจิตวิญญูณอย่างได้ผลที่สุดวิธีหนึ่งมาให้ คนมากมายจะติดกับดักโดยเชื่อว่าลัทธิทรงวิญญูณเป็นเพียงการหลอกลวงที่มนุษย์ทำขึ้น เมื่อพวกเขาต้องเผชิญหน้ากับการสำแดงที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นผลงานของอำนาจที่เหนือธรรมชาติแล้ว พวกเขาจึงถูกหลอกและถูกชักนำให้ยอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดจากอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า {GC 553.1}

คนเหล่านี้มองข้ามคำพยานในพระคัมภีร์เรื่องการอัศจรรย์ที่ซาตานและตัวแทนของมันทำ นักมายากลของฟาโรห์

เปลี่ยนแบบพระราชกิจของพระเจ้าได้ ด้วยการช่วยเหลือของซาตาน เปาโล ประกาศว่า ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ จะมีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจของซาตาน ก่อนการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมี “การดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับการอิทธิฤทธิ์ทุกอย่าง ทั้งหมายสำคัญ และการอัศจรรย์จอมปลอม และอุบายชั่วทุกอย่าง” 2 เธสะโลนิกา 2:9, 10 และอัศจรรย์ยอห์นบรรยายถึงอำนาจการทำอัศจรรย์ที่จะแสดงออกในวาระสุดท้ายว่า “มันทำหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ถึงขั้นทำให้ไฟตกจากฟ้าลงมายังแผ่นดินโลกต่อหน้าคนทั้งหลาย มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญต่างๆ” ซึ่ง “ทรงอนุญาตให้มันทำ” วิวรณ์ 13:13, 14 การทำนายไว้ในที่นี้ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องการหลอกลวง มนุษย์จะถูกหลอกด้วยการอัศจรรย์ต่างๆ ที่บรรดาตัวแทนของซาตานมีอำนาจทำ ไม่ใช่ด้วยสิ่งที่พวกมันแสวงหา {GC 553.2}

เป็นเวลาเนิ่นนานแล้วที่เจ้าชายแห่งความมืดมุ่งมันบงการวางแผนเพื่อการหลอกลวง มันปรับเปลี่ยนการทดลองต่างๆ ของมันอย่างซ้ำซ้อนเพื่อให้เหมาะกับทุกชนชั้นและทุกสภาวการณ์ สำหรับคนที่มีการศึกษาและเป็นผู้ดี มันเสนอลัทธิทรงวิญญานในรูปแบบที่ประณีตและมีเหตุมีผล และด้วยวิธีนี้มันประสบความสำเร็จในการดึงคนมากมายเข้าไปยังกับดักของมัน อัศจรรย์ทุกอย่างกล่าวถึงความ

รู้ที่ลัทธิทรงวิญญานให้ไว้ว่า “ปัญญาแบบนี้ไม่ใช่ปัญญาที่มาจากเบื้องบน แต่เป็นปัญญาฝ่ายโลก ฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายผีปีศาจ” ยากอบ 3:15 อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้ผู้ล่อลวงที่ยิ่งใหญ่จะใช้วิธีปกปิดถ้าการปกปิดจะให้ผลดีที่สุดกับเป้าหมายของมัน ผู้ที่ปรากฏตัวอยู่เบื้องพระพักตร์พระคริสต์ในป่ากันดารด้วยความสว่างเจิดจ้าของทูตสวรรค์ทั้งหลาย จะมาหามนุษย์ในลักษณะที่น่าสนใจที่สุดคือในฐานะทูตแห่งความสว่าง มันเข้าหาความมืดมีผลด้วยการเสนอแก่นสารที่สูงส่ง มันนำความพึงพอใจให้พวกช่างเพื่อฝันด้วยภาพที่ชวนให้หลงใหลและมันชักนำความรู้สึกด้วยการแสดงความรักและความโอบอ้อมอารีออกมาอย่างสวยงาม มันกระตุ้นความนึกคิดไปสู่ความอวดดีอย่างรวดเร็ว ทำให้คนทะนงในความฉลาดของตัวเองจนจิตใจของพวกเขาหมีนประมาทพระเจ้าแห่งนิรันดร์กาล สิ่งมีชีวิตผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ตอนนี้ผู้ที่สามารถนำพระผู้ช่วยของโลกไปยังภูเขาสองและนำอาณาจักรทั้งโลกและสงาราศีของอาณาจักรเหล่านั้นให้มาปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ จะนำการล่อลวงต่างๆ ของมันมาให้แก่มนุษย์ในลักษณะที่จะบิดเบือนความรู้สึกของทุกคนที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การปกป้องด้วยอำนาจของพระเจ้า {GC 553.3}

ในเวลานี้ ซาตานหลอกมนุษย์เหมือนเช่นที่มันหลอกเอวาในสวนเอเดนด้วยคำเยินยอ ด้วยการจุดประกายความ

ต้องการอยากได้ความรู้ต้องห้าม ด้วยการปลุกปั่นความทะเยอทะยานที่อยากให้ตนเองสูงส่งขึ้น ด้วยการยึดความชั่วเหล่านี้ไว้ที่เป็นเหตุทำให้มันล้มลง และโดยวิธีเดียวกันนี้มันมุ่มมันจะทำให้มนุษย์พินาศ มันประกาศว่า “พวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว” ปฐมกาล 3:5 ลัทธิทรงวิญญูณสอนว่า “มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เจริญขึ้นไปเรื่อยๆ ฆะตกรรมของเขาตั้งแต่เกิดจะต้องก้าวไปข้างหน้า แม้กระทั่งไปถึงนิรันดร์กาล ไปยังพระเจ้าพระบิดา” และยังคงกล่าวต่อไปว่า “สมองของแต่ละคนจะตัดสินใจตนเองและไม่ตัดสินใจผู้อื่น” “การพิพากษาจะยุติธรรมเพราะเป็นการตัดสินใจตัวเอง... บัลลังก์อยู่ในตัวของท่าน” อาจารย์ของลัทธิทรงวิญญูณคนหนึ่งกล่าวขณะที่ “ความรู้สึกลทางจิตวิญญูณ” ตื่นขึ้นภายในตัวเขาว่า “เพื่อนมนุษย์ทุกคนของข้าพเจ้า ทุกคนเป็นเทวดาชั้นต่ำที่ไม่ได้ล้มลงในบาป” และอีกท่านหนึ่งสอนว่า “คนดีและบริบูรณ์ทุกคนคือพระคริสต์” {GC 554.1}

ด้วยประการฉะนี้ ความชอบธรรมและความดีรอบคอบของพระเจ้าผู้ทรงไม่มีที่สิ้นสุด องค์แท้จริงที่เราจะต้องเทิดทูนสรรเสริญ และความชอบธรรมอันบริบูรณ์ของพระบัญญัติซึ่งเป็นมาตรฐานที่แท้จริงที่มนุษย์ต้องก้าวไปให้ถึง ถูกขาดานเอาธรรมชาติที่บาปและผิดของตัวมนุษย์เองเข้าไปแทนที่เพื่อเป็นเป้าหมายของการเทิดทูนเกียรติ เป็นกฎเดียวของการ

พิพากษาหรือเป็นมาตรฐานของอุปนิสัยนี้เป็นการเคลื่อนไปข้างหน้าแต่ไม่ได้ยิ่งสูงขึ้น แต่กลับดิ่งลงต่ำ {GC 554.2}

กฎของสภาพทั้งทางฝ่ายปัญญาและฝ่ายจิตวิญญูณมีอยู่ว่า ด้วยการเฝ้ามองเราจะรับการเปลี่ยนแปลง สมองจะค่อยๆ ปรับตัวให้เข้ากับเรื่องที่เราครุ่นคิดและจะผสมผสานเข้ากับสิ่งที่เรารักและเคารพ มนุษย์จะก้าวไปได้ไม่สูงเกินกว่ามาตรฐานแห่งความบริสุทธิ์หรือความดีหรือความจริงของเขา เขาจะไม่ถึงอุดมคติที่สูงส่งของเขา เขาจะไม่สามารถเข้าไปถึงสิ่งที่สูงส่ง แต่จะจมดิ่งลงไปเรื่อยๆ พระคุณของพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจยกมนุษย์ขึ้น หากปล่อยให้เขาอยู่ตามลำพัง วิถีของเขาจะตกต่ำลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ {GC 555.1}

สำหรับผู้ที่ตามใจตนเอง ผู้ที่รักแต่ความสนุกสนาน และผู้ที่ใฝ่ใจในกามารมณ์ ลัทธิทรงวิญญูณเข้าหาคนเหล่านี้ด้วยการปกปิดน้อยกว่าเมื่อมันเข้าหาผู้ดีและผู้มีการศึกษา โดยรวมแล้ว พวกเขาจะพบสิ่งที่เข้าได้กับแนวความคิดของพวกเขา ขาดานศึกษาเครื่องหมายซึ่งบอกจุดอ่อนทุกจุดในธรรมชาติของมนุษย์ มันบันทึกบาปที่แต่ละคนมีความโน้มเอียงจะทำ และแล้วมันก็จะจัดการไม่ให้เสียโอกาสที่จะสร้างความพอใจให้กับแนวโน้มในการทำชั่ว สำหรับสิ่งที่ถูกต้องมันล่อลวงมนุษย์ให้ทำมากเกินไปจนขอบเขตเพื่อให้ร่างกาย ความคิด และศีลธรรมอ่อนแอไป ด้วยการไม่รู้จักประมาณตน มันทำลาย

คนนับพันและยังคงทำลายต่อไปโดยให้หมกมุ่นอยู่กับค้นหาซึ่งทำร้ายธรรมชาติของมนุษย์อย่างโหดเหี้ยม และเพื่อทำให้งานของมันสำเร็จ มันประกาศผ่านทางวิญญาณว่า “ความรู้ที่แท้จริงยกระดับมนุษย์ให้อยู่เหนือกฎทุกข้อ” “ทุกสิ่งที่ถูกต้อง” ที่ “พระเจ้าไม่ทรงประณาม” และ “บาปทั้งปวงที่ทำไปก็ถือว่าไม่มีความผิด” เมื่อคนทั้งหลายถูกชักนำให้เชื่อในความปรารถนาเป็นกฎหมายสูงสุด เสรีภาพคือใบอนุญาตและมนุษย์ต้องรับผิดชอบต่อตัวเขาเองเท่านั้น จึงไม่ต้องแปลกใจเมื่อความไม่ถูกต้องและความเลวร้ายไหลบ่าเข้ามาามากเช่นนี้ คนจำนวนมากมายกระดือรือร้นที่จะยอมรับคำสอนต่างๆ ที่ปล่อยให้พวกเขา มีเสรีภาพในการ做事情ที่หัวใจฝ่ายเนื้อหนังเรียกร้อง บังเหียนควบคุมตนถูกวางไว้ที่คอของค้นหา อำนาจความคิดและจิตวิญญาณถูกทำให้อยู่ภายใต้การควบคุมของความโน้มเอียงเยี่ยงสัตว์ และแล้วชาตนั้นก็กวาดคนนับพันที่อ้างตัวว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์เข้าไปในร่างแหของมันด้วยความปีติยินดี {GC 555.2}

แต่ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกหลอกด้วยเรื่องเหลวไหลของลัทธิทรงวิญญาณ พระเจ้าประทานความสว่างอย่างเพียงพอเพื่อให้พวกเขาตรวจพบกับดัก ดังที่ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานโดยตรงของลัทธิทรงวิญญาณนั้นมีความขัดแย้งกับข้อความที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เปิดเผยว่าคนตายไม่รู้อะไรเลย

ความนึกคิดของเขาก็สูญสิ้นไป เขาทั้งหลายไม่มีส่วนอันใดที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ พวกเขาไม่รู้ว่าผู้ที่เขารักมากที่สุดในโลกจะมีความสุขหรือความทุกข์ {GC 556.1}

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงห้ามไว้อย่างชัดเจนถึงการกระทำทุกอย่างที่ติดต่อบรรณสารแบบจอมปลอมกับวิญญาณซึ่งจากไปแล้ว ในสมัยของคอนสแตนติน มีคนอยู่กลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าสามารถสื่อสารกับคนตายได้ เหมือนเช่นคนทรงในยุคปัจจุบัน แต่ผู้ที่มาเยือนจากโลกอื่นที่เรียกว่า “วิญญาณของผู้ที่คืนเคย” นั้นพระคัมภีร์เปิดเผยว่าเป็น “วิญญาณชั่ว” (เปรียบเทียบ กันดารวิถี 25:1-3 สดุดี 106:28 1 โครินธ์ 10:20 วิวรรณ์ 16:14) การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับวิญญาณของผู้ที่เราคืนเคยนั้นถูกกำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจจำเพาะพระเจ้า และมีการห้ามปรามอย่างจริงจังโดยมีโทษถึงตาย เลวีนิติ 19:31; 20: 27 บัดนี้ คำว่าเวทมนตร์คาถาเองก็เป็นที่ผู้คนเหยียดหยาม การอ้างว่ามนุษย์สามารถสื่อสารกับวิญญาณชั่วต่างๆ ได้นั้นถูกมองว่าเป็นนิยายในยุคมืด แต่ลัทธิทรงวิญญาณที่มีผู้เชื่อนับร้อยนับพันแม้กระทั่งเป็นล้านได้แทรกตัวเข้าไปในวงการวิทยาศาสตร์ บุกรุกเข้าไปในคริสตจักรและเป็นที่ยอมรับของผู้ออกกฎหมายบ้านเมือง และแม้กระทั่งในพระราชสำนักของพระราชินี การหลอกลวงอันใหญ่หลวงนี้กำลังหวนกลับมาใหม่ ปลอมแปลงด้วยรูปลักษณ์ใหม่ ซึ่งแท้จริงแล้วก็คือการ

ทรงเจ้าเข้าผีที่ถูกประณามและห้ามปราม ในสมัยโบราณนั่นเอง {GC 556.2}

หากไม่มีหลักฐานอื่นใดเพื่อแสดงถึง ชาติทุกข์ของลัทธิทรงวิญญาณแล้ว วิญญาณที่ไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง ความชอบธรรมและบาป ระหว่างคุณงาม ความดีและความบริสุทธิ์ของอัครทูตของ พระคริสต์กับทาสรับใช้เลวที่สุดของ ซาตาน ก็ควรเป็นการเพียงพอสำหรับ คริสเตียน โดยการนำเสนอว่าคนเลว ที่สุดไปอยู่สวรรค์และรับเกียรติอย่างสูง ที่นั่นเช่นนี้ ซาตานกำลังบอกโลกให้รู้ว่า “ไม่ว่าท่านจะชั่วช้าเพียงใดก็ตาม ไม่ว่า ท่านจะเชื่อพระเจ้าและพระคัมภีร์หรือไม่ เชื่อก็ตาม ขอให้ใช้ชีวิตตามความพึงพอใจ ของท่าน สวรรค์เป็นบ้านของท่าน” ผู้สอน ของลัทธิทรงวิญญาณแทบจะประกาศว่า “ทุกคนที่ทำชั่วก็เป็นคนดีในสายพระเนตร ของพระยาห์เวห์และพระองค์พอพระทัย คนเหล่านั้น” และ “พระเจ้าแห่งความ ยุติธรรมอยู่ที่ไหน” มาลาคีย์ 2:17 พระคำ ของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “วิบัติแก่พวกที่ เรียกความชั่วว่าความดีและเรียกความดี ว่าความชั่วร้าย พวกที่ถือว่าความมืดคือ ความสว่างและความสว่างคือความมืด” อีสายห์ 5:20 {GC 556.3}

วิญญาณหลอกลวงเหล่านี้ที่ปลอมตัว เป็นอัครทูตถูกนำมาใช้เพื่อคัดค้านสิ่งที่ พวกเขาเขียนภายใต้การทรงดลใจของ พระวิญญาณบริสุทธิ์ในสมัยที่ยังมีชีวิต อยู่บนโลก พวกเขาปฏิเสธแหล่งที่มาอัน ศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์และด้วยเหตุนี้

จึงทำลายรากฐานแห่งความหวังของ คริสเตียนและดับแสงสว่างที่ส่องทางไปสู่ สวรรค์ ซาตานพยายามทำให้ทั้งโลกเชื่อ ว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงตำนาน นิยาย หรือเป็นแค่หนังสือที่เหมาะสมสำหรับเผ่า พันธุ์มนุษย์ในยุคแรกเท่านั้น แต่ปัจจุบัน ถือว่าไม่สำคัญหรือล้าสมัย และมัน นำเสนอการสำแดงทางวิญญาณเพื่อ เอาไปแทนที่พระคำของพระเจ้า นี่เป็น ช่องทางที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมัน โดยสิ้นเชิง ด้วยวิธีนี้มันทำให้โลกเชื่อสิ่ง ที่มันต้องการให้เชื่อ มันนำพระคัมภีร์ที่ ดัดสินมันและผู้ติดตามทั้งหลายของมัน ไปไว้ในที่มืดซึ่งเป็นสิ่งที่มันต้องการ มัน ทำให้พระเจ้าช่วยให้อรอดของโลกมีค่าไม่ มากไปกว่ามนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง ดังเช่น ทหารชาวโรมันที่เฝ้าอยู่หน้าอุโมงค์ฝังศพ ของพระเยซูแพร่กระจายรายงานเท็จซึ่ง บुरโหดและผู้ปกครองบอกให้พวกเขาพูด เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ในการหักล้างเรื่องการ เป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูนั้น บรรดาผู้ที่เชื่อเรื่องการสำแดงทางวิญญาณ ก็กระทำการแบบเดียวกันโดยการทำให้ดู ประหนึ่งว่าไม่มีเหตุการณ์อัศจรรย์ใดเกิดขึ้น ในชีวิตของพระเจ้าช่วยให้อรอด หลังจาก ที่พวกเขาคอยหาทางปิดพระเยซูให้ไป อยู่ทางด้านหลังฉากแล้ว พวกเขาจึงหัน ความสนใจไปที่การอัศจรรย์ต่างๆ ของ พวกเขาเอง ประกาศว่าการอัศจรรย์เหล่านี้ ยิ่งใหญ่กว่าผลงานของพระเยซูคริสต์ เสียอีก {GC 557.1}

เป็นเรื่องจริงที่ในเวลาเหล่านี้ลัทธิทรง

วิญญาณกำลังเปลี่ยนแปลงรูปแบบและปกปิดลักษณะบางประการที่น่าพิงรังเกียจ และสวมหน้ากากของคริสเตียน แต่คำพูดต่างๆ ของมันจากเวทีและจากสื่อมวลชนปรากฏอยู่หน้าสาธารณชนมาเป็นเวลาหลายปีและด้วยสิ่งเหล่านี้ ชาติทุกข์ของมันถูกเผยออกมาให้เห็น ไม่อาจที่จะปฏิเสธหรือปกปิดคำสอนต่างๆ เหล่านี้ได้ {GC 557.2}

แม้ในรูปแบบปัจจุบันที่ห่างไกลจากการมีคุณค่าเพียงพอที่จะพวยอมรับได้กว่าในอดีตก็ตาม โดยความเป็นจริงแล้วกลับอันตรายกว่า เพราะมีการหลอกลวงที่เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมมากกว่า ในขณะที่รูปแบบเดิมโจมตีพระคริสต์และพระคัมภีร์ รูปแบบปัจจุบันกลับประกาศยอมรับทั้งพระคริสต์และพระคัมภีร์ แต่จะแปลความหมายของพระคัมภีร์ในลักษณะที่ถูกใจของหัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่ โดยความจริงที่สำคัญจริงจังและจำเป็นในพระคัมภีร์กลายเป็นสิ่งที่ไม่มี ความหมาย ความรักถูกสาธยายว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่สุดของพระเจ้า แต่กลับถูกลดระดับให้เหลือเป็นอารมณ์อ่อนไหวอันประบางซึ่งทำให้ความดีงามและความซื่อมีความแตกต่างกันน้อยมาก ความยุติธรรมของพระเจ้า การประณามบาปของพระองค์และข้อกำหนดของธรรมบัญญัติบริสุทธิ์ของพระองค์ทั้งหมดนี้ถูกบิดทิ้งออกไปจากสายตา ประชาชนถูกสอนให้รับว่าพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าเป็นคำสอนที่ตายไปแล้ว

นียายรีนุและมิมอนด์เสนอห์ครอบงำความรู้สึกและนามมนุษย์ให้ปฏิเสธพระคัมภีร์ว่าเป็นพื้นฐานของความเชื่อ ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธพระคริสต์เหมือนเมื่อก่อน แต่ชาตนาทำให้ตาของพวกเขาบอดไปจนมองไม่เห็นการหลอกลวง {GC 558.1}

มีคนจำนวนน้อยที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องถึงอำนาจการล่อลวงของลัทธิทรงวิญญาณและภัยอันตรายของการไปอยู่ภายใต้อิทธิพลของมัน หลายคนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับลัทธิทรงวิญญาณเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น พวกเขาไม่ได้เชื่อเรื่องเช่นนี้และจะหวาดกลัวเมื่อคิดว่าจะต้องเข้าไปอยู่ภายใต้การควบคุมของวิญญาณเหล่านั้น แต่พวกเขากลับย่อเข้าไปในเขตแดนต้องห้ามและผู้ทำลายผู้ยิ่งใหญ่ก็ใช้อำนาจของมันเข้าควบคุมโดยที่พวกเขาไม่เต็มใจ ในทันทีที่พวกเขาปล่อยให้ตัวเองถูกชักจูงไปตามบัญชาของมัน แล้วมันก็จะจับพวกเขามาเป็นเหยื่อ มันเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะใช้กำลังของตนเองมาปลดปล่อยให้หลุดพ้นจากมนต์เสน่ห์และการล่อลวงของมัน ไม่มีสิ่งใดเว้นไว้เสียแต่อำนาจของพระเจ้าที่ทรงโปรดประทานให้ผ่านทางการอธิษฐานด้วยความเชื่อที่ร้อนรนเท่านั้นที่จะช่วยปลดปล่อยจิตวิญญาณที่ถูกจับเหล่านี้ให้เป็นอิสระได้ {GC 558.2}

ทุกคนที่ปล่อยให้ตัวเองหมกมุ่นอยู่กับอุปนิสัยบางส่วนของที่ชั่วหรือจงใจเก็บรักษาบาปที่รู้อยู่แก่ใจกำลังเชื่อเชิญการทดลอง

ต่างๆ ของซาตาน พวกเขาแยกตัวเองออกไปจากพระเจ้าและจากการคุ้มครองของทูตสวรรค์ เมื่อซาตานนำเสนอการล่อลวงต่างๆ ของมัน พวกเขาจะไม่มีเครื่องป้องกันและตกเป็นเหยื่อได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่นำตัวเองไปอยู่ภายใต้อำนาจของมันจะไม่มีทางรู้ว่าวิถีชีวิตของพวกเขาจะสิ้นสุดลงที่ใด เมื่อผู้ล่อลวงเอาชนะพวกเขาได้แล้ว มันก็จะใช้พวกเขาเป็นตัวแทนเพื่อล่อลวงผู้อื่นไปสู่ความหายนะต่อไป {GC 558.3}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่า “เมื่อเขาทั้งหลายกล่าวกับพวกท่านว่า ‘จงปรึกษากับคนทรงหรือพ่อมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ’ ไม่ควรหรือที่ประชาชนจะปรึกษาพระเจ้าของเขาควรหรือที่เขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็น ไปดูธรรมเนียมปฏิบัติและถ้อยคำพยานแน่ที่เดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้า ก็จะเป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเลย” อิสยาห์ 8:19, 20 หากมนุษย์พร้อมที่จะรับความจริงเรื่องธรรมชาติของมนุษย์และสภาพของคนตายที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนแล้ว พวกเขา ก็จะมองเห็นข้ออ้างและการลำแดงของลัทธิทรนวิญญานว่าเป็นการกระทำของซาตานที่มันทำด้วยอำนาจและนิमितและการอัศจรรย์ที่หลอกลวง แต่แทนที่จะยอมจำนนต่อเสรีภาพที่เข้ากันได้ดีกับหัวใจฝ่ายเนื้อหนัง และละทิ้งบาปต่างๆ ที่พวกเขาชื่นชอบ ผุ่นชนจำนวนมากกลับปิดตาของตนจากแสงสว่างและเดินตรงเข้าไปโดยไม่สนใจคำเตือน ใน

ขณะที่ซาตานสานกับดักของมันอยู่รอบตัวของพวกเขาและพวกเขาจึงตกเป็นเหยื่อของมัน “เพราะเขาไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้ เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ” 2 เธสะโลนิกา 2:10, 11 {GC 559.1}

ผู้ที่ต่อต้านคำสอนของลัทธิทรนวิญญานมิได้กำลังโจมตีมนุษย์เท่านั้น แต่กำลังต่อสู้กับซาตานและทูตของมัน พวกเขาเข้าร่วมต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครองพวกภูตผีที่มีอำนาจ และพวกวิญญาณชั่วในสวรรค์สถาน เอเฟซัส 6:12 ซาตานไม่ยอมปล่อยอาณาเขตของมันแม้สักกระเปียดเดียว ยกเว้นว่ามันจะถูกอำนาจของผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ขับไล่ออกไป ประชากรของพระเจ้าจะต้านมันได้ด้วยพระคำรัสที่ว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า...” เหมือนเช่นที่พระเจ้าช่วยให้รอดของเราเคยเอาชนะมาแล้ว ในวันนี้ ซาตานอ้างพระคัมภีร์เหมือนที่เคยทำมาแล้วในสมัยของพระคริสต์ และมันจะบิดเบือนคำสอนของพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนการหลอกลวงของมัน ผู้ที่จะยืนหยัดอยู่ในช่วงเวลานั้นจะต้องเข้าใจคำพยานในพระคัมภีร์ด้วยตนเอง {GC 559.2}

คนมากมายจะต้องเผชิญหน้ากับวิญญานของปีศาจที่มาในร่างของญาติหรือมิตรสหายที่เขารักและประกาศคำสอนเทียมเท็จที่อันตรายที่สุด ผู้มาเยือนเหล่านี้จะดึงดูดความเห็นอกเห็นใจที่อ่อนไหวที่สุดของเราและจะทำการอัศจรรย์

เพื่อยืนยันคำอวดอ้างของมัน เราจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อต่อต้านสิ่งเหล่านี้ด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่ว่า คนตายไม่รู้อะไรเลยและผู้ที่มาปรากฏเช่นนั้นเป็นวิญญาณของมาร {GC 560.1}

สิ่งที่อยู่ตรงหน้าเราคือ “ช่วงเวลาแห่งการทดลอง ซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลกเพื่อจะทดลองคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก” วิวรณ์ 3:10 ทุกคนที่ไม่ได้วางความเชื่อของเขาอย่างมั่นคงในพระคำของพระเจ้าจะถูกหลอกและพ่ายแพ้ ซาตานทำงานด้วย “อุบายชั่วทุกอย่าง” 2 เรสะโลนิกา 2:10 เพื่อควบคุมบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และการหลอกลวงของมันจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มันจะบรรลุเป้าหมายของมันได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์ยอมจำนนต่อการทดลองของมันด้วยความสมัครใจเท่านั้น บรรดาผู้ที่แสวงหาความจริงด้วยความจริงใจและบากบั่นที่จะชำระจิตวิญญาณของพวกเขาด้วยการเชื่อฟัง ลงมือทำสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความขัดแย้งเช่นนี้แล้ว พวกเขาจะพบแนวป้องกันที่มั่นคงในพระเจ้าแห่งความจริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “เพราะว่าเจ้าถือรักษา คำของเราคือมีความทรหดอดทน เรา จะเฝ้ารักษาเจ้า” วิวรณ์ 3:10 พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทุกองค์ออกจากสวรรค์ในไม่ช้าเพื่อไปปกป้องประชากรของพระองค์มากกว่าที่จะทรงปล่อยจิตวิญญาณเพียงดวงเดียวที่วางใจในพระองค์ต้องพ่ายแพ้แก่ซาตาน {GC 560.2}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บรรยายให้เห็นถึงภาพหลอกลวงอันน่ากลัวที่จะเกิดขึ้นกับคนชั่วซึ่งทำให้พวกเขาถือว่าตนเองปลอดภัยจากการพิพากษาของพระเจ้าไว้ว่า “เราได้ทำพันธสัญญากับความตายแล้ว และเราได้ทำข้อตกลงกับแดนคนตาย เมื่อภัยพิบัติไหลบ่าลงมา มันจะไม่มาถึงเรา เพราะเราทำให้ความเท็จเป็นที่หลบภัยของเรา และเราถูกกำบังไว้ด้วยการโกหก” อิสยาห์ 28:15 กลุ่มคนที่บรรยายไว้ในที่นี้รวมถึงผู้ตั้งมั่นไม่สั่นกผิดที่คอยปลอบตนเองอย่างมั่นใจว่าการลงโทษไม่มีไว้ให้กับคนบาป ว่ามนุษยชาติทั้งปวงไม่ว่าจะชั่วสักเพียงไรก็จะถูกยกชูให้ขึ้นถึงสวรรค์ไปเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า แต่ที่รุนแรงมากยิ่งขึ้นก็คือพวกที่ไปทำพันธสัญญาไว้กับความตายและทำข้อตกลงไว้กับแดนนรก พวกที่ตัดตนเองขาดไปจากความจริงที่พระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้เพื่อเป็นโล่ป้องกันในเวลาแห่งความทุกข์ยากและยอมเข้าหลบอยู่ในความเท็จที่ซาตานเสนอให้แทนซึ่งเป็นข้ออ้างที่หลอกลวงของลัทธิทรงวิญญาณ {GC 560.3}

สิ่งที่น่าพิศวงเกินคำบรรยายใดๆ คือตาของคนในยุคนี้มีติดบอดไป คนนับพันปฏิเสธพระคำของพระเจ้าว่าไม่คู่ควรที่จะเชื่อและยอมรับการหลอกลวงของซาตานด้วยความเชื่อมันอย่างร้อนรน คนเย้ยหยันและคนเยาะเย้ยประณามความดีอันของผู้ที่พอใจในความเชื่อของบรรดาผู้เผยพระวจนะและอัครทูต และพวกเขา

เบี่ยงเบนตนเองด้วยการยกชูเพื่อเยาะเย้ย คำประกาศที่จริงจังซึ่งซึ้งของพระคัมภีร์ ในเรื่องพระคริสต์และแผนการแห่งการไถ่ให้รอด และการลงโทษที่จะตกลงมายังผู้ที่ปฏิเสธความจริง พวกเขาแสวงทำเป็นสงสารอย่างยิ่งใหญ่ต่อคนที่มีความคิดคับแคบ อ่อนแอและงมงายเช่นนี้ ที่ยอมรับข้ออ้างของพระเจ้าและเชื่อฟังข้อกำหนดในธรรมบัญญัติของพระองค์ พวกเขาแสดงออกอย่างแน่ใจราวกับว่าได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตายและทำข้อตกลงไว้กับแดนคนตาย ราวกับว่าพวกเขาสร้างแนวขวางกั้นที่ผ่านและทะลุไม่ได้ระหว่างตัวเขาเองกับพระพิโรธของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดจะทำให้พวกเขากลัว พวกเขายอมผู้ล่อลวงด้วยความเต็มใจ พวกเขาเข้าร่วมเป็นหนึ่งในมันอย่างสนิทสนมและอิมเอบอยู่ในวิญญาณของมันอย่างเต็มที่ จนไม่มีกำลังหรือความโน้มเอียงที่จะปลีกตัวออกไปจากกับดักของมัน {GC 561.1}

ซาตานเตรียมการมาเนิ่นนานแล้ว เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับความพยายามครั้งสุดท้ายของมันในการหลอกลวงโลกงานที่มันทำนั้น วางอยู่บนพื้นฐานที่มันกล่าวให้ความมั่นใจแก่เธอในสวนเอเดนว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่” “พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว” ปฐมกาล 3:4, 5 มันเตรียมทาง

ที่ละเอียดที่ละน้อยสำหรับผลงานชิ้นเอกของการหลอกลวงด้วยการพัฒนาลัทธิทรงวิญญาณ แผนงานของมันยังไม่เสร็จสมบูรณ์ตามที่มันวางแผนไว้ แต่จะทำให้สำเร็จได้ในช่วงสุดท้ายของเวลาที่เหลือ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณโสโครกสามดวงรูปร่างเหมือนอย่างกบ... วิญญาณเหล่านี้เป็นผีที่ทำหมายสำคัญ พวกมันออกไปหากษัตริย์ทั้งหลายทั่วโลก เพื่อรวบรวมกษัตริย์เหล่านั้นไปทำสงคราม ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” วิวรณ์ 16:13, 14 คนทั้งโลกจะถูกกวาดให้เข้าร่วมขบวนการหลอกลวงนี้ ยกเว้นผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกป้องของพระเจ้า ด้วยการเชื่อในพระคำของพระองค์ คนทั้งหลายจะถูกกล่อมให้กลับไปอย่างรวดเร็วกับความเชื่อมั่นที่อันตรายและตื้นเขินมาพบกับพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงมา {GC 561.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าตรัสว่า “เราจะตั้งความยุติธรรมเป็นเชื้อกวด และความชอบธรรมเป็นลูกดิ่ง แล้วลูกเห็บจะกวาดความเท็จอันเป็นที่หลบภัยไปเสีย และน้ำจะไหลบ่าล้นที่กำบัง แล้วพันธสัญญาของพวกท่านกับความตายจะเป็นโมฆะ และข้อตกลงของท่านกับแดนคนตายจะไม่ดำรงอยู่ เมื่อภัยพิบัติไหลบ่าลงมา พวกท่านจะถูกมันเหยียบย่ำ” อีสยาห์ 28:17, 18 {GC 562.1}

35

เสรีภาพของจิตสำนึกถูกคุกคาม

ปัจจุบันนี้ชาวโปรเตสแตนต์มองดูลัทธิโรมันด้วยความชื่นชมมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา ในประเทศต่างๆ ที่ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกยังไม่เฟื่องฟูมากนัก ผู้นิยมระบอบเปปาสีต้องใช้วิธีระดมขอมเพื่อหวังสร้างอิทธิพล มีความเฉยเมยเพิ่มมากขึ้นต่อหลักคำสอนทั้งหลายที่แยกบรรดาคริสตจักรซึ่งปฏิรูปแล้วออกจากสภาปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาสี ความเห็นกำลังขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในเรื่องที่ว่า ในที่สุดแล้วเราก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนักในประเด็นสำคัญต่างๆ ดังที่เคยนึกไว้ในอดีต และในเรื่องที่ว่า การยอมอ่อนตามเพียงเล็กน้อยในส่วนของเราจะนำพวกเราไปสู่ความเข้าใจกับโรมได้ดียิ่งขึ้น เวลานั้นในสมัยที่ชาวโปรเตสแตนต์ให้คุณค่าอย่างสูงกับเสรีภาพของจิตสำนึกซึ่งต้องซื้อได้ด้วยราคาแพง พวกเขาสอนลูกๆ ให้เกลียดชังหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสีและถือว่าการแสวงหาการปรองดองกับโรมนั้นเป็นการทรยศต่อพระเจ้า แต่บัดนี้ความรู้สึกที่แสดงออกนั้นช่างแตกต่างกับสมัยนั้นอย่างมาก กระไรเช่นนั้น {GC 563.1}

บรรดาผู้ที่ปกป้องระบอบเปปาสีเปิดเผยว่า คริสตจักรของตนถูกใส่ร้ายมาตลอด และโลกของชาวโปรเตสแตนต์มีแนวโน้มที่จะยอมรับคำกล่าวประโยคนี้ ผู้คน

จำนวนมากเร่งเร้าว่าเป็นเรื่องไม่ยุติธรรมที่จะตัดสินคริสตจักรของวันนี้ด้วยสิ่งที่น่ารังเกียจและโง่เขลาซึ่งเห็นชัดในการปกครองของเธอในช่วงหลายศตวรรษของความไม่รู้และความมืด พวกเขาแก้ต่างให้กับความโหดเหี้ยมอันน่าสยดสยองว่าเป็นผลจากความป่าเถื่อนของอนารยะในสมัยนั้นและวิงวอนว่าอิทธิพลของอารยธรรมยุคใหม่เปลี่ยนทัศนคติของเธอไปแล้ว {GC 563.2}

คนเหล่านี้ลืมคำอ้างของอำนาจอดีตนี้ที่ว่าตนเองไม่เคยพลั้งซึ่งถูกประกาศมาเป็นเวลาแปดร้อยปีไปแล้วหรือ คำอ้างนี้ยังไม่เคยถูกประกาศตอน แต่กลับมีการยืนยันคำอ้างนี้ในศตวรรษที่สิบเก้าอย่างหนักแน่นกว่าแต่ก่อน โรมประกาศอย่างแข็งขันว่า “คริสตจักรไม่เคยทำผิดหรือจะไม่มีวันทำผิดตามที่พระคัมภีร์บอกไว้” John L. von Mosheim, Institutes of Ecclesiastical History เล่มที่ 3 century II ตอน 2 บทที่ 2 section 9 note 17 เธอจะประกาศเลิกหลักการที่ครอบงำวิถีของเธอในอดีตได้อย่างไร {GC 564.1}

คริสตจักรของระบอบเปปาสีจะไม่มีวันละทิ้งคำอ้างว่าตนเองไม่รู้พลั้งของเธอทั้งไป ทุกสิ่งที่คุณทำไปในการกดขี่ผู้ที่ปฏิเสธคำสอนซึ่งไร้หลักเกณฑ์นั้น เธอถือว่าทำถูกต้องแล้ว แล้วเธอจะไม่ทำ

สิ่งนั้นซ้ำอีกหรือหากโอกาสนั้นปรากฏขึ้นมาอีก ถ้ากฎหมายซึ่งปัจจุบันถูกควบคุมโดยรัฐบาลฝ่ายโลกถูกยกเลิกและโรมได้รับโอกาสกลับไปสู่อำนาจเต็มแล้ว การเผด็จการและการกดขี่ของเธอจะฟื้นกลับคืนมาอย่างรวดเร็ว {GC 564.2}

นักเขียนลือชื่อคนหนึ่งกล่าวถึงท่าทีของสภาปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาสีในเรื่องเสรีภาพของจิตสำนึกและภัยอันตรายที่คุกคามโดยเฉพาะต่อสหรัฐอเมริกาจากนโยบายที่ประสบความสำเร็จไว้ว่า {GC 564.3}

“มีผู้คนมากมายที่ฝังใจกับการให้เหตุผลว่าความกลัวศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในสหรัฐอเมริกา นั้นเป็นเพราะความดื้อรั้น ไม่ยอมผ่อนปรนและทำตัวเหมือนเด็ก คนเหล่านั้นมองไม่เห็นลักษณะและท่าทีของลัทธิโรมันที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสถาบันเสรีต่างๆ ของเรา หรือไม่พบสิ่งบอกเหตุล่วงหน้าใดที่แสดงถึงการแผ่อิทธิพลของเธอ ก่อนอื่นให้เราเปรียบเทียบหลักการขั้นพื้นฐานของรัฐบาลของเรา กับของคริสตจักรคาทอลิก {GC 564.4}

“รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริการับรองเสรีภาพของจิตสำนึก ไม่มีสิ่งใดมีคุณค่าหรือเป็นเรื่องพื้นฐานมากไปกว่านี้ ในจดหมายเวียน [Encyclical letter] ที่พระสันตะปาปาปิอุสที่ 9 ทรงส่งไปยังบิชอปทั้งหลายเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1854 มีใจความว่า ‘หลักคำสอนไร้สาระและผิดๆ หรือการพูดอย่างเพื่อเจ้า

เพื่อปกป้องเสรีภาพของจิตสำนึกนั้น เป็นความผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง เป็นพวกที่รบกวน และเหนือสิ่งอื่นใด เป็นพวกที่ร้ายกาจที่สุดของประเทศ’ สันตะปาปาองค์เดียวกันในสาส์นสันตะปาปาหลวงวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1864 ทรงประณาม ‘ผู้ที่รับรองเสรีภาพทางจิตสำนึกและการนมัสการทางศาสนา’ รวมทั้ง ‘ผู้คนที่ทั้งหลายที่ยินยัดว่าคริสตจักรไม่มีสิทธิใช้กำลังบังคับ’ {GC 564.5}

“น้ำเสียงอันสงบเยือกเย็นของฝ่ายโรมในสหรัฐอเมริกาไม่ได้บ่งบอกว่ามีการเปลี่ยนแปลงของหัวใจ เธอยอมผ่อนปรนในจุดที่เธอช่วยตัวเองไม่ได้ บิชอป โอ’คอนเนอร์ [O’Connor] กล่าวว่า ‘จะยอมทนให้ฝ่ายตรงข้ามถือปฏิบัติเสรีภาพทางศาสนาได้เพียงแค่นี้ถึงจุดที่ผลกระทบนั้นไม่เกิดภัยต่อโลกของคาทอลิก... อาร์คบิชอปแห่งเซนต์หลุยส์เคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า ‘ความเชื่อนอกกรีตและการไม่เชื่อเลยเป็นอาชญากรรม และสำหรับในประเทศที่เป็นคริสเตียน เช่นในประเทศอิตาลีและสเปนที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นคาทอลิกและศาสนาคาทอลิกเป็นส่วนประกอบสำคัญของกฎหมายของบ้านเมือง ความผิดเหล่านี้ถูกกลังโทษเช่นเดียวกับอาชญากรรมอื่น ๆ’... {GC 565.1}

“พระคาร์ดินัล อาร์คบิชอปและบิชอปทุกคนในคริสตจักรคาทอลิกจะต้องสาบานความจงรักภักดีของตนต่อพระสันตะปาปาด้วยคำพูดต่อไปนี้ ‘บรรดาคนนอกกรีตบรรดาผู้ทำให้ศาสนาแตกแยกและผู้ทรยศ

ต่อเจ้านายของเรา (พระสันตะปาปา) หรือผู้สืบตำแหน่งของผู้กล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าฯ จะกตัญญูและต่อต้านด้วยสุดกำลังของข้าฯ” Josiah Strong, *Our Country* บทที่ 5 ย่อหน้า 2-4 [โปรดดู APPENDIX FOR CORRECTED REFERENCES] {GC 565.2}

จริงอยู่ที่ในสังคมของโรมันคาทอลิกยังมีคริสเตียนที่จริงใจอยู่ มีคนจำนวนหลายพันในคริสตจักรที่ยังคงปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าตามความกระจำงที่ที่ดีที่สุดซึ่งพวกเขาได้รับ พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงพระวาระของพระองค์ดังนั้นจึงไม่เข้าใจความจริง [ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1888 และ 1911 โปรดดูภาคผนวก] พวกเขาไม่เคยมองเห็นความแตกต่างระหว่างการรับใช้ด้วยใจที่มีชีวิตกับการวนเวียนอยู่ในพิธีกรรมและระเบียบ พระเจ้าทรงทอดพระเนตรด้วยความอ่อนโยนเมตตาสงสารต่อจิตวิญญาณเหล่านี้ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาในความเชื่อที่ลวงตาและไม่นำพึงพอใจพระองค์จะทรงกระทำให้ล่าแสงแห่งความกระจำงส่องทะลุผ่านความมืดหนาที่บดบังที่โอบล้อมพวกเขาอยู่ พระองค์จะทรงสำแดงสัจธรรมที่มีอยู่ในองค์พระเยซูแก่พวกเขาและจะมีคนมากมายกลายเป็นประชากรของพระองค์ {GC 565.3}

แต่ลัทธิโรมันในยุคปัจจุบันที่มีลักษณะเป็นระบบก็ยังไม่มื่อะไรสอดคล้องกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์มากไปกว่ายุคเดิมในประวัติศาสตร์ของเธอ คริสตจักรต่างๆ ของโปรเตสแตนต์ยังคงตกอยู่ในความ

มืดมนมึนเข้มนั้นแล้วพวกเขาคงจะเห็นหมายสำคัญของกาลเวลาแล้ว คริสตจักรโรมันมีแผนการและรูปแบบของการปฏิบัติที่กว้างไกลกว่า เธอกำลังใช้เครื่องมือทุกอย่างเพื่อขยายอิทธิพลของเธอและเพิ่มอำนาจของเธอในการเตรียมตัวสำหรับความขัดแย้งที่รุนแรงและมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่เพื่อเอาโลกมาอยู่ใต้การควบคุมของเธออีกครั้งหนึ่งให้ได้ และเพื่อสถาปนาการกตัญญูแห่งขึ้นมาใหม่อีกครั้งและกำจัดทุกสิ่งที้นกายโปรเตสแตนต์ได้ทำเอาไว้ คริสตจักรคาทอลิกกำลังยึดพื้นที่ได้รอบด้าน ดูจากจำนวนโบสถ์ใหญ่และโบสถ์เล็กต่างๆ ในประเทศที่เป็นโปรเตสแตนต์ จงมองดูความนิยมของผู้คนในวิทยาลัยและศูนย์ฝึกทางศาสนาในประเทศอเมริกาที่ได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากชาวโปรเตสแตนต์ ให้ดูการขยายตัวของลัทธิยึดพิธีกรรมทางศาสนาในประเทศอังกฤษและบ่อยครั้งพวกเขาเอาใจออกห่างเพื่อไปเข้าร่วมกับคาทอลิก สิ่งเหล่านี้ควรต้องปลุกความกังวลของทุกคนที่นับถือหลักการอันบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณให้ตื่นขึ้น {GC 565.4}

ชาวโปรเตสแตนต์เข้าไปยุ่งและสนับสนุนหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาสี พวกเขาประนีประนอมและยอมผ่อนปรนในหลายสิ่งที้นแม่แต่พวกนิยมนระบอบเปปาสีเองก็ยังมีรู้สึกแปลกใจและไม่เข้าใจ ผู้คนมากมายปิดตาตนเองให้กับลักษณะที่แท้จริงของลัทธิโรมันและให้กับภัยอันตรายที้นจะเกิดขึ้นเมื่อเธอเรืองอำนาจ

ประชาชนจำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นให้ต่อต้านความก้าวหน้าของศัตรูที่อันตรายที่สุดของเสรีภาพฝ่ายพลเรือนและฝ่ายศาสนา {GC 566.1}

ชาวโปรเตสแตนต์มากมายที่กักท้าวศาสนาคาทอลิกนั้นไม่มีจุดมุ่งหมายและการนมัสการนั้นก็น่าเบื่อหน่าย เป็นพิธีกรรมที่วุ่นวายไร้ความหมาย พวกเขาเข้าใจเรื่องนี้ผิด แม้ลัทธิโรมันจะตั้งอยู่บนการหลอกลวง แต่ก็ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงที่หยาบหรือเช่อกำ พิธีทางศาสนาของคริสตจักรโรมันนั้นเป็นพิธีกรรมที่น่าประทับใจที่สุด การแสดงออกที่โอ้อ่าหรรษาและพิธีกรรมที่ขึงขังสะกดประสาทรับรู้ต่างๆ ของคนทั้งหลายและทำให้เสียงคัดค้านของเหตุผลและจิตสำนึกเงียบลงได้ สายตาจะหลงมนต์เสน่ห์ โบสถ์อันยิ่งใหญ่ตระการตา ขบวนแห่ที่สง่างาม แทนบูชาทองคำ หิ้งบูชาประดับเพชรระยิบระยับ ภาพวาดเรื่องนามและรูปปั้นอันงดงามวิจิตรล้นตึงดูดความสนใจของผู้ที่รักความสวยงาม ทุุกฎกมณฑ์สะกดเช่นกัน เสียงดนตรีที่ไม่ด้อยกว่าของผู้ใด เสียงโหนดจากออร์แกนที่ทุ้มลึกผสมผสานกับเสียงไฟเราะของคณะประสานเสียงดังก้องลอยขึ้นสู่โดมสูงและผ่านทางเดินระหว่างเสาหินของวิหารโบสถ์อันสง่างาม สิ่งเหล่านี้ไม่พลาดที่จะสร้างความประทับใจแก่จิตใจของผู้คนด้วยความน่าเกรงขามและความเคารพ {GC 566.2}

ภาพลักษณ์ภายนอกอันตระการตาเอิกเกริกและอย่างมีระเบียบแบบแผน

เหล่านี้เพียงแคื่อยั่วอารมณ์อยากต่างๆ ของจิตวิญญาณที่เจ็บป่วยด้วยบาปเท่านั้น ภาพลักษณ์ภายนอกเหล่านี้เป็นหลักฐานของความเสื่อมทางจริยธรรมที่อยู่ภายในศาสนาของพระคริสต์ไม่จำเป็นต้องใช้สิ่งดึงดูดใจเช่นนี้มาโฆษณาชวนเชื่อ ภายใต้แสงที่ส่องมาจากกางเขน คริสตศาสนาที่แท้จริงจะปรากฏให้เห็นถึงความใสบริสุทธิ์และเป็นที่ยกย่องจนไม่มีเครื่องประดับภายนอกใดๆ จะเพิ่มคุณค่าที่แท้จริงของมันได้ มันเป็นความงดงามของความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เป็นจิตวิญญาณที่อ่อนสุภาพและสงบเยือกเย็นซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อพระเจ้า {GC 566.3}

รูปแบบอันสว่างเจิดจ้าไม่จำเป็นต้องเป็นดัชนีชี้วัดความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่ง ศิลปะแบบกรอบความคิดระดับสูงและรสนิยมอันละเอียดอ่อนนั้นบ่อยครั้งเกิดขึ้นมาจากสติปัญญาที่ฝึกฝนทางเนื้อหนังและทางโลก บ่อยครั้งชาตาดนจะใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อนำผู้คนให้ลืมนึกถึงความจำเป็นของฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อให้พวกเขาหลงหายไปจากภาพของชีวิตอมตะในอนาคต เพื่อหันพวกเขาไปจากพระเจ้าผู้ช่วยอนันต์ของเขาและดำเนินชีวิตเพื่อโลกนี้เท่านั้น {GC 567.1}

ศาสนาที่ดูสวยงามแต่ภายนอกนั้นเป็นที่ถูกคาดหวังของหัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่ ความโอ้อ่าตระการตาและมีระเบียบแบบแผนในพิธีนมัสการของคาทอลิกมีพลังล่อลวงและมีมนต์ขลังและหลอกลวงผู้คนจำนวนมากมายาวแล้ว และทำให้คน

เหล่านี้มองคริสตจักรโรมันเป็นเหมือนประตูที่แท้จริงของสวรรค์ ไม่มีผู้ใดนอกจากผู้ที่วางเท้าของตนยืนอย่างมั่นคงบนรากฐานของความจริงและหัวใจได้รับการบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญูณของพระเจ้าแล้วเท่านั้นจึงจะปลอดภัยจากอิทธิพลของเธอ คนนับพันที่ไม่เคยมีความรู้ด้านประสบการณ์กับพระคริสต์จะถูกชักนำให้รับศาสนาแต่เปลือกนอกที่ปราศจากพลัง ศาสนาเช่นนี้เป็นที่ปรารถนาของคนมากมาย {GC 567.2}

คำอ้างของคริสตจักรว่ามีสิทธิอภัยบาปทำให้บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันรู้สึกว่ามีเสรีภาพที่จะทำบาป และพิธีทางศาสนาของการสารภาพบาปซึ่งหากไม่ทำตามจะไม่ได้รับการอภัยนั้นก็มีความโน้มที่จะมอบใบอนุญาตให้ทำบาปได้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ถูกเข้าต่อหน้ามนุษย์ที่ล้มลงในบาปและเปิดใจสารภาพความลับและจินตนาการของหัวใจของตนนั้นกำลังลดความเป็นมนุษย์และลดศักดิ์ศรีของทุกสัญญาสัญญาอันสง่างามของจิตวิญญูณของเขาให้ต่ำลง ในการเปิดเผยบาปต่างๆของชีวิตของเขาให้กับบาทหลวง—ผู้ซึ่งมีข้อบกพร่อง เป็นคนมตะที่เต็มไปด้วยบาป และมักจะหมกมุ่นในเมรียและโลกียวิสัย—มาตรฐานอุปนิสัยของเขาจะยิ่งตกต่ำลง และผลลัพธ์คือเขากลายเป็นผู้มีมลทิน ในความคิดของเขานั้น เขาลดคุณค่าของพระเจ้าลงสู่ระดับเดียวกับมนุษย์ผู้เต็มไปด้วยบาป เพราะบาทหลวงยืนอยู่ในฐานะของตัวแทนพระเจ้า การ

สารภาพบาปอันเสื่อมหน้าอายจากมนุษย์ไปสู่มนุษย์เช่นนี้เป็นน้ำพุลึกลับซึ่งเป็นบ่อกระจายความชั่วมากมายที่ทำให้โลกเป็นมลทินและเตรียมโลกไว้สำหรับความพินาศสุดท้าย อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่หมกมุ่นแต่จะสนองตัณหาของตนเอง การสารภาพบาปให้กับมนุษย์ที่ต้องตายด้วยกันนั้นเป็นเรื่องน่าชื่นชอบมากกว่าการเปิดใจต่อพระเจ้า ธรรมชาติมนุษย์พึงพอใจที่จะสารภาพบาปมากกว่าการละทิ้งบาป การหมกมุ่นด้วยผ้ากระสอบและตีด้วยต้นตำแยหรือทรมานด้วยโซ่ตรวนเพื่อสร้างความบัดสีให้แก่เนื้อหนังนั้นทำได้ง่ายกว่าที่จะเอาตัณหาฝ่ายเนื้อหนังไปตรงทางเช่น หัวใจที่ฝึกฝนเนื้อหนังยินดีแบกแอกหนักแทนที่จะโน้มค้ำนับต่อแอกของพระคริสต์ {GC 567.3}

โบสถ์ของโรมกับโบสถ์ของชาวยิวในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรกนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างโดดเด่น ในขณะที่ชาวยิวเหยียบย่ำหลักการทุกข้อของธรรมบัญญัติของพระเจ้าอย่างลับๆ แต่ในลักษณะภายนอกแล้วพวกเขาถือรักษากฎบัญญัติเหล่านี้อย่างเข้มงวดและทำให้กฎเหล่านี้เป็นภาระหนักเพิ่มขึ้นด้วยข้อเรียกร้องบังคับต่างๆ และขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหลายซึ่งทำให้การเชื่อฟังปฏิบัติตามเป็นเรื่องที่เจ็บปวดและเป็นภาระ เช่นเดียวกับที่ชาวยิวอ้างว่าเคารพธรรมบัญญัติ บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันก็อ้างว่าตนเคารพทางเช่น พวกเขาเทิดทูนสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการทนทุกข์ของ

พระคริสต์ ในขณะที่ชีวิตของพวกเขา ปฏิเสธพระองค์ผู้ซึ่งกางเขนนั้นเป็น สัญลักษณ์ถึง {GC 568.1}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีตั้งกางเขนไว้บนโบสถ์ วางบนแท่นบูชา และปักอยู่บนเสื้อคลุมของพวกเขา ในทุกที่จะมองเห็นเครื่องหมายของกางเขน ในทุกแห่งจะถวายเกียรติและเชิดชูไว้อย่างเปิดเผย แต่คำสอนของพระคริสต์กลับถูกฝังไว้ใต้กองประเพณีที่ไร้ความหมายและการตีความหมายเท็จและข้อเรียกร้องบังคับอันโหดเหี้ยม พระดำรัสของพระเจ้าช่วยให้รอดที่กล่าวถึงความดีอันของชาวยิว น่าจะนำมาใช้กับผู้นำคริสตจักรโรมันคatholicได้อย่างรุนแรงกว่า “เพราะพวกเขาเอาห่อของหนักวางบนบ่าของมนุษย์ แต่ส่วนพวกเขาเองไม่ยอมแม้แต่จะใช้สัปดาห์เดียวไปยก” มัทธิว 23:4 จิตวิญญาณที่รู้สำนึกถูก หวาดผวาอยู่ตลอดเวลากลัวพระพิโรธของพระเจ้าผู้ไม่ทรงพอพระทัย ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งสูงมากมายของคริสตจักรกลับใช้ชีวิตอย่างหุรหุราฟุ่มเฟือยและเปลืองเปลืองอยู่กับดิ้นหาฝ่ายเนื้อหนัง {GC 568.2}

การกราบบูชารูปเคารพและโบราณวัตถุ การปลุกนิกบุญและเทิดทูนพระสันตะปาปาเป็นเล่ห์กลของซาตานที่จะหันเหสติปัญญาของคนทั้งหลายออกไปจากพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ เพื่อทำลายพวกเขาให้พินาศอย่างสมบูรณ์ มันเพียรพยายามเปลี่ยนความสนใจของพวกเขาออกจากพระองค์ผู้ทรงเป็นผู้เดียว

ที่พวกเขาจะพบความรอดได้ มันจะชี้หน้าให้พวกเขาไปหาวัตถุใดก็ตามมาแทนที่พระองค์ผู้ตรัสว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อย และแบกภาระหนัก จงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 {GC 568.3}

ซาตานพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะนำเสนอมะโนธรรมของพระเจ้า ธรรมชาติของบาป และประเด็นที่แท้จริงของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ให้ผู้คนเข้าใจผิด เล่ห์เพทุบายของมันบั่นทอนภาระความผูกพันที่มีต่อธรรมบัญญัติของพระเจ้าให้ลดลงและมอบใบอนุญาตให้มนุษย์ทำบาปได้ในเวลาเดียวกัน มันยังนำมนุษย์ให้ทะนุถนอมทัศนคติผิดๆ ต่อพระเจ้าเพื่อต้องการให้คนเหล่านั้นนับถือพระเจ้าด้วยความหวาดผวาและความเกลียดชังแทนความรัก ความโหดเหี้ยมที่เป็นส่วนหนึ่งของอุปนิสัยของมันนั้นมันขัดท้อใส่พระเจ้าผู้สร้าง มันปลุกฝังเรื่องนี้ไว้ในระบบของศาสนาและแสดงออกในรูปแบบของการนมัสการ ด้วยเหตุนี้ สติปัญญาของมนุษย์จึงบอดไปและซาตานก็รวบรวมคนเหล่านั้นมาเป็นสมุนเพื่อสู้รบกับพระเจ้า ด้วยแนวคิดเรื่องพระลักษณะของพระเจ้าที่ถูกบิดเบือนเช่นนี้ ประชาชาติทั้งหลายที่ไม่เชื่อพระเจ้าถูกชักนำให้เชื่อว่าการถวายมนุษย์เป็นเครื่องบูชาเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อรับประกันความพึงพอพระทัยของพระเจ้า และเป็นการทำผิดอย่างโหดเหี้ยม นำกลับภายใต้รูปแบบหลากหลายของการกราบไหว้รูปเคารพ {GC 569.1}

คริสตจักรโรมันคาทอลิกนำรูปแบบของลัทธินอกศาสนาและของชาวคริสเตียนมารวมเข้าด้วยกัน และทำเช่นเดียวกับพวกนอกศาสนาคือบิดเบือนพระลักษณะของพระเจ้าอย่างผิดๆ และหันไปใช้การปฏิบัติที่โหดเหี้ยมและน่ารังเกียจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย โรมในสมัยที่เรื่องอำนาจได้มีการใช้เครื่องมือทรمانเพื่อบังคับให้เห็นชอบตามคำสอนของเธอ หลักประหารมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่ยอมจำนนตามข้อกล่าวหาของเธอ มีการสังหารหมู่ที่ยังไม่ทราบจำนวนจนกว่าจะถึงเวลาเปิดเผยในวันพิพากษา ผู้ดำรงตำแหน่งสูงในคริสตจักรเพียรศึกษาภายใต้ฆาตนาผู้เป็นเจ้านายของพวกเขาเพื่อที่จะประดิษฐ์วิธีทรمانทารุณที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่ปลิดชีวิตของเหยื่อ มีอยู่หลายรายที่กระบวนการทรمانอย่างโหดเหี้ยมนี้ถูกทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจนถึงขีดจำกัดสูงสุดของความอดทนของมนุษย์จนกระทั่งธรรมชาติหยุดดิ้นรนและผู้ที่ถูกเป็นเหยื่อต้อนรับความตายว่าเป็นการหลุดพ้นอันหวานชื่น {GC 569.2}

นี่เป็นจุดจบของผู้ต่อต้านโรม สำหรับผู้ติดตามของเธอนั้น เธอฝึกวินัยด้วยการเขียนด้วยหวาย ด้วยการอดอดอยากอันทารุณโหดร้าย และด้วยการทรمانร่างกายที่น่าหดหู่ทุกรูปแบบ ในการที่จะทำให้สวรรค์ขึ้นชอบนั้น ผู้สำนึกผิดละเมิดบัญญัติของพระเจ้าด้วยการละเมิดกฎของธรรมชาติ พวกเขาถูกสอนให้ตัดขาดจากสิ่งผูกพันที่พระเจ้าประทาน

แก่มนุษย์เพื่อเป็นพระพรสำหรับการใช้ชีวิตชั่วคราวของพวกเขานบนโลกนี้ ลานหญ้ารอบโบสถ์ฝังเหยื่อนับล้านที่ใช้ชีวิตของพวกเขาอย่างไร้ความหมายด้วยการพยายามเก็บกอดอารมณ์ความรักตามธรรมชาติของพวกเขา ด้วยการระงับความคิดและความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า {GC 569.3}

หากเราต้องการเข้าใจความโหดเหี้ยมอันเด็ดเดี่ยวของฆาตนาที่ปรากฏให้เห็นมาเป็นเวลาหลายร้อยปีซึ่งไม่ใช่ในหมูคนที่ไม่เคยได้ยินเรื่องของพระเจ้าแต่ปรากฏอยู่ในใจกลางและทั่วทั้งอาณาจักรโลกคริสเตียนแล้ว เราเพียงแค่มองไปยังประวัติศาสตร์ของลัทธิโรมัน เจ้าชายแห่งความชั่วบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของมันในการหลอพระเกียรติของพระเจ้าและนำความหายนะมาสู่มนุษย์ผ่านทางระบบการหลอกลวงอันมืมนานี้ และในขณะที่เรามองเห็นว่ามันได้รับชัยชนะด้วยการจำแลงตัวเองและบรรลุงานของมันจนสำเร็จโดยผ่านทางผู้นำต่างๆ ของคริสตจักรนี้ได้อย่างไรแล้ว เราจะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่าทำไมมันจึงเกลียดชังพระคัมภีร์ยิ่งนัก หากมนุษย์อ่านพระคัมภีร์เล่มนั้นแล้ว เขาจะเห็นพระเมตตาคุณและความรักของพระเจ้าอย่างเด่นชัด พวกเขาจะเห็นว่าพระองค์ไม่ทรงเคยบัญชาให้มนุษย์แบกภาระหนักเหล่านี้เลย สิ่งที่พระองค์ขอคือหัวใจที่ชอกช้ำและสำนึกผิดกับจิตวิญญาณที่ถ่อมและเชื่อฟัง {GC 570.1}

พระคริสต์ไม่เคยประทานแบบอย่างในชีวิตของพระองค์ที่ให้ชายและหญิงปิดเก็บตัวเองอย่างโดดเดี่ยวในวัดเพื่อเตรียมตัวเองให้คู่ควรกับสวรรค์ พระองค์ไม่เคยสอนว่าความรักและความเมตตาจะต้องถูกเก็บกดไว้ พระหทัยของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นเต็มเปี่ยมด้วยความรัก ยิ่งมนุษย์เข้าไปใกล้ความบริบูรณ์ฝ่ายศีลธรรมมากขึ้นเท่าไร ประสาทสัมผัสของเขาก็จะไวยิ่งขึ้น และการรับรู้เรื่องราวของเขาก็จะแหลมคมยิ่งขึ้นและความเห็นอกเห็นใจของเขาก็มีต่อผู้ที่เดือดร้อนก็จะลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น พระสันตะปาปาทรงอ้างว่าตัวพระองค์เองเป็นผู้แทนของพระคริสต์ แต่อุปนิสัยของพระองค์จะนำมาเปรียบเทียบกับพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้อย่างไร มีใครบ้างไหมที่เคยพบว่าพระคริสต์ทรงส่งผู้คนเข้าคุกหรือเข้าเครื่องทรมานถึงแขนขาเพราะคนเหล่านั้นไม่ยอมนับถือพระองค์ในฐานะราชาแห่งสวรรค์ เคยมีใครบ้างไหมที่ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ตัดสินประหารผู้ที่ไม่ยอมรับพระองค์ เมื่อประชาชนจากหมู่บ้านของชาวสะมาเรียถากถางพระองค์ อัครทูตยอห์นโกธรแค้นมากและทูลถามพระองค์ว่า *“องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงต้องการให้พวกข้าพระองค์ขอไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญเขาไหม”* พระเยซูทอดพระเนตรด้วยพระเมตตาสงสารมายังสาวกของพระองค์และทรงดำหนิจิตใจที่แข็งกระด้างของเขาว่า *“บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อ*

ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด” ลูคา 9:54, 56 วิทยุญาณที่พระคริสต์ทรงสำแดงนั้นช่างแตกต่างอย่างยิ่งยวดจากวิทยุญาณของผู้ที่อ้างตนเป็นผู้แทนของพระองค์ เสียนี้กระไร {GC 570.2}

บัดนี้คริสตจักรโรมันนำเสนอภาพลักษณ์หนึ่งที่ดูดีให้ชาวโลกเห็นโดยใช้คำขอโทษห่อหุ้มปิดบังบันทึกความทารุณโหดเหี้ยมของเธอ เธอสวมใส่อาภรณ์ที่คล้ายละม้ายพระคริสต์ แต่เธอยังไม่เปลี่ยนแปลง หลักการทั้งหมดของระบอบเปปาสีที่ปรากฏในยุคอดีตก็ยังคงปรากฏในยุคปัจจุบัน หลักคำสอนต่างๆ ที่ออกอุบายไว้ในยุคที่มีดมนที่สุดก็ยังใช้ได้ผลอยู่ จงอย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองเลย ระบอบเปปาสีที่บัดนี้ชาวโปรเตสแตนต์พร้อมที่จะให้เกิดก็นั้นยังคงเป็นเหมือนเดิมเช่นเดียวกับที่เคยปกครองโลกในสมัยของการปฏิรูปศาสนาซึ่งเมื่อคนของพระเจ้าลุกขึ้นพร้อมที่จะเอาชีวิตของตนเข้าแลกเพื่อเปิดโปงความชั่วของเธอ เธอยังคงครอบครองความหยิ่งยโสและการเสแสร้งที่ทะนงตนเหมือนเดิมซึ่งครอบงำกษัตริย์และขุนนางทั้งหลายอยู่ และยังคงอ้างอภิสิทธิ์ในการใช้พระราชอำนาจของพระเจ้า จิตวิทยุญาณของเธอในปัจจุบันไม่ได้เหี้ยมและโหดร้ายน้อยไปกว่าในสมัยที่เธออบดขี้เสรีภาพของมนุษย์และสังหารบรรดาธรรมิกชนขององค์ผู้สูงสุด {GC 571.1}

ระบอบเปปาสีก็เพียงแค่นั้นไปตามที่คำพยากรณ์เปิดเผยว่าเธอจะเป็น นั่น

คือการละทิ้งศาสนาในเวลาต่อมา 2 เรสโลนิกา 2:3, 4 นโยบายส่วนหนึ่งของเธอคือคุณสมบัติที่จะทำให้บรรลุดจุดประสงค์ของเธอมากที่สุด แต่ภายใต้หลากหลายสีในคราบของกิ่งก่าคามิเลียนั้น เธอปกปิดพิษร้ายที่ไม่เคยแปรเปลี่ยนของเจ้าจู่ร้าย เธอประกาศว่า “ความเชื่อไม่ควรไปอยู่กับคนนอกศาสนาหรือคนที่ถูกสงสัยว่าเป็นพวกนอกศาสนา” Lenfant เล่มที่ 1 หน้า 516 เราจะยอมรับอำนาจซึ่งมีประวัติที่เขียนด้วยเลือดของฆรรมิชมาเป็นเวลาหนึ่งพันปีให้มาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบันนี้หรือ {GC 571.2}

สำหรับข้ออ้างที่ว่าศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกแตกต่างจากนิกายโปรเตสแตนต์น้อยกว่าในสมัยก่อนมากซึ่งชอบอ้างกันในประเทศโปรเตสแตนต์ทั้งหลายนั้นไม่ได้ปราศจากเหตุผล มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจริง แต่การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้เกิดในระบบเปปาสี แท้จริงแล้ว การที่ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกมีความคล้ายกับโปรเตสแตนต์ของสมัยนี้มากขึ้นนั้นเป็นเพราะนิกายโปรเตสแตนต์เสื่อมถอยลงไปมากนับตั้งแต่สมัยของนักปฏิรูป {GC 571.3}

เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายเสาะแสวงหาความนิยมของโลก ความรักเทียมเท็จทำให้พวกเขาตบอด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยนอกจากรู้ว่าเป็นเรื่องถูกต้องที่จะเชื่อในส่วนตัวของความชั่วทั้งปวงและในที่สุดผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยง

ไม่ได้คือ พวกเขาก็จะเชื่อว่าทุกสิ่งที่ดีนั้นชั่ว แทนที่จะยืนหยัดปกป้องความเชื่อที่ครั้งหนึ่งเคยประทานแก่เหล่าฆรรมิชชนบัดนี้พวกเขากลับกำล้างขอภัยต่อโรมที่พวกเขาเคยแสดงความเห็นที่มือคดต่อเธอ ขอร้องให้ยกโทษสำหรับความดันทุรังของพวกเขา {GC 571.4}

มีคนกลุ่มใหญ่ แม้แต่ในพวกที่มองลัทธิโรมันด้วยความไม่ชอบใจก็ยังเข้าใจเพียงเล็กน้อยถึงอันตรายที่มาจากอำนาจและอิทธิพลของเธอ คนมากมายเน้นย้ำว่าความมืดทางปัญญาและศีลธรรมซึ่งแพร่หลายในช่วงยุคกลางนั้นมีส่วนเอื้อประโยชน์ต่อการเผยแพร่คำสอนที่ไม่มีหลักเกณฑ์ ความเชื่อโซคกลางและการกดขี่ของเธอ ซึ่งปัญญาที่เปิดกว้างและเจริญของยุคปัจจุบันรวมถึงความรู้ที่กระจายไปอย่างกว้างขวางและเสรีภาพทางศาสนาที่เพิ่มมากขึ้นจะไม่ยอมให้การถือถือและเผด็จการเกิดการฟื้นฟูขึ้นมาได้ แต่คิดว่าสภาพเช่นนั้นจะเกิดขึ้นในยุคแห่งความรอบรู้ของปัจจุบันนี้ก็ถูกยับยั้งแล้ว จริงอยู่ ความกระจ่างเจิดจ้าทางปัญญา ศีลธรรมและศาสนา กำลังส่องลงมายังยุคปัจจุบันนี้ ความกระจ่างจากสวรรค์ส่องลงมาบนโลกผ่านทางหน้าหนังสือที่บรรจพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่กางเปิดอยู่นั้น แต่ควรจดจำไว้ว่าความกระจ่างยิ่งประทานมามากเท่าไร ความมืดของผู้ที่ปิดเบือนและปฏิเสธความกระจ่างนั้นก็จะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น {GC 572.1}

การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการหมั่นเพียร อธิษฐานจะเปิดเผยให้ชาวโปรเตสแตนต์ เห็นอุปนิสัยที่แท้จริงของระบอบเปปาลี และจะทำให้พวกเขาเกลียดชังและหลบหนีไปจากระบอบนี้ แต่คนจำนวนมากคิดว่าตนเองฉลาดและหยิ่งเกินไปจนไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องแสวงหาพระเจ้าด้วยใจถ่อมเพื่อเข้าถึงสัจธรรม แม้พวกเขาจะภาคภูมิใจถึงความรอบรู้ของตนเองก็ตาม แต่พวกเขายังขาดความรู้ทั้งเรื่องพระคัมภีร์และเรื่องฤทธานุภาพของพระเจ้า พวกเขาู้เพียงว่าต้องใช้วิธีการบางอย่างควบคุมจิตสำนึกของตนให้สงบลงและไปแสวงหาวิธีนั้นจากแหล่งที่เลวที่สุดและที่หน้าอวดสูญที่สุดของฝ่ายจิตวิญญาณ สิ่งที่พวกเขาต้องการคือวิธีที่จะลืมนพระเจ้าซึ่งจะได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีรำลึกถึงพระองค์ ระบอบเปปาลีปรับตัวพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งที่คนเหล่านี้ขาด ระบอบนี้เตรียมตัวไว้สำหรับมนุษยชาติสองจำพวกซึ่งรวบรวมคนไว้เกือบทั่วทั้งโลก คือพวกที่จะได้รับความรอดผ่านทางความดีของเขาเองและพวกที่จะได้รับความรอดในขณะที่ยังอยู่ในบาปทั้งหลายของเขา นี่คือการเคลือบอำนาจอของระบอบเปปาลี {GC 572.2}

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่ายุคของความมืดมนอันยิ่งใหญ่ฝ่ายปัญญาเอื้อต่อความสำเร็จของระบอบเปปาลี และยังคงแสดงให้เห็นอีกว่ายุคของความสว่างทางปัญญาก็จะเอื้อต่อความสำเร็จของระบอบเปปาลีด้วยอย่างเท่าเทียมกัน ในอดีตที่ผ่านมา

สมัยที่มนุษย์มีชีวิตอยู่โดยปราศจากพระวจนะของพระเจ้าและปราศจากความรู้เรื่องสัจธรรมนั้น ตาของพวกเขาถูกปิดไปและคนมากมายเดินไปติดกับดักโดยที่มองไม่เห็นตาข่ายซึ่งแผ่ขยายรอดักจับเท้าของพวกเขา ในยุคนั้นมีคนมากมายที่ตาของพวกเขาพร่ามัวไปด้วยแสงอันเจิดจ้าของการคาดเดาของมนุษย์ที่ “เรียกกันอย่างผิดๆ ว่าวิทยาศาสตร์” พวกเขามองไม่เห็นตาข่ายและเดินเข้าไปอย่างเต็มใจราวกับถูกปิดตา พระเจ้าทรงออกแบบให้มนุษย์ทะนุถนอมพลังทางปัญญาของตนไว้ราวกับเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้สร้างของเขาและควรนำมาใช้ในพระราชกิจการรับใช้เพื่อสัจธรรมและความชอบธรรม แต่เมื่อพวกเขาพุ่มพักความหยิ่งและความทะเยอทะยานไว้ในหัวใจและมนุษย์เชิดชูทฤษฎีของตนเองเหนือพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ปัญญาาก็ทำให้เกิดความเสียหายได้มากกว่าการรู้ไม่เท่าทัน ด้วยเหตุนี้วิทยาศาสตร์จอมปลอมของยุคปัจจุบันนี้ซึ่งลอบทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์จะผ่านการพิสูจน์ว่าประสบความสำเร็จในการเตรียมทางเพื่อต้อนรับระบอบเปปาลีด้วยรูปแบบที่ถูกอกถูกใจผู้คนทั่วไป เช่นเดียวกับในยุคมืดเมื่อการกักเก็บความจริงเปิดทางให้การแผ่ขยายของระบอบเปปาลี {GC 572.3}

ในขบวนการเคลื่อนไหวที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อให้สถาบันต่างๆ และคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายรัฐ

นั้น ชาวโปรเตสแตนต์กำลังเดินทางมรอล
 ทำของบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสี ไม่
 เพียงเท่านั้น พวกเขา กำลังเปิดประตูให้แก่
 ระบอบเปปาสีเพื่อพลิกฟื้นอิทธิพลความ
 ยิ่งใหญ่ซึ่งเธอสูญเสียไปในโลกเก่าให้
 กลับคืนมาในประเทศอเมริกาซึ่งเป็น
 ประเทศโปรเตสแตนต์ และสิ่งที่เพิ่มความ
 โดดเด่นให้กับขบวนการเคลื่อนไหวนี้คือ
 แท้จริงแล้วเป้าหมายหลักที่มุ่งหมายไว้ก็
 คือการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ซึ่ง
 เป็นขนบธรรมเนียมหนึ่งที่ทำเนติมาจาก
 โรมและเธออ้างว่าการถือรักษาวันอาทิตย์
 นี้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสิทธิอำนาจ
 ของเธอ วัตถุประสงค์ของระบอบเปปาสีคือ
 วัตถุประสงค์ของการประนีประนอมกับ
 ขนบธรรมเนียมของชาวโลกซึ่งเป็น
 การเชิดชูขนบธรรมเนียมของมนุษย์ให้
 เห็นอกว่าพระบัญญัติของพระเจ้า
 วัตถุประสงค์นี้กำลังแทรกซึมเข้าไปใน
 คริสตจักรโปรเตสแตนต์มากมายและ
 กำลังนำพวกเขาให้ทำงานเพื่อเชิดชูวัน
 อาทิตย์เช่นเดียวกันกับที่ระบอบเปปาสี
 ได้ทำล่วงหน้าพวกเขามาก่อนแล้ว {GC
 573.1}

หากผู้อ่านต้องการทราบถึงตัวตนที่
 จะถูกนำมาใช้ในการต่อสู้ที่กำลังจะมาถึง
 ในเร็ววันนี้ เขาเพียงต้องย้อนรอยไปดู
 ข้อความซึ่งบันทึกถึงวิธีที่โรมใช้ในยุค
 ก่อนๆ ที่ผ่านมาสำหรับเป้าหมายเดียวกัน
 นี้ หากต้องการทราบว่าเมื่อผู้นิยมระบอบ
 เปปาสีและชาวโปรเตสแตนต์ร่วมมือกัน
 แล้วจะทำอย่างไรเพื่อจัดการกับผู้ปฏิเสธ

หลักคำสอนของพวกเขา ก็ขอให้ไปดู
 วัตถุประสงค์ที่โรมปฏิบัติต่อวันสะบาโตและผู้
 ที่ปกป้องวันนั้น {GC 573.1}

พระราชกฤษฎีกาจากราชสำนัก การ
 ประชุมสภาและพิธีกรรมต่างๆ ของ
 คริสตจักรซึ่งได้รับการสนับสนุนโดย
 อำนาจฝ่ายโลกเป็นกระบวนการที่ทำให้
 วันฉลองเทศกาลนอกศาสนาได้รับตำแหน่ง
 อันมีเกียรติในโลกคริสเตียน การบังคับ
 ให้ถือรักษาวันอาทิตย์เป็นครั้งแรกอย่าง
 เปิดเผยเป็นกฎหมายที่จักรพรรดิคอน-
 สแตนตินทรงตราขึ้นในปี ค.ศ. 321 (โปรด
 ดูภาคผนวกสำหรับหน้า GC53) คำสั่งนี้
 บังคับให้คนในเมืองพักผ่อนใน “วันเคารพ
 บูชาดวงอาทิตย์” แต่อนุญาตให้คนใน
 ขนบที่ยังคงทำงานเกษตรกรรมได้ แม้
 โดยขาดแท่นแล้วเป็นกฎหมายของคนนอก
 ศาสนา แต่จักรพรรดิเป็นผู้ประกาศบังคับ
 ใช้ภายหลังจากที่พระองค์ทรงรับเชื่อ
 ศาสนาคริสต์แต่เพียงในนาม {GC 574.1}

เมื่อปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกาไม่
 เพียงพอที่จะใช้แทนสิทธิอำนาจของ
 พระเจ้า ยูซีเบียส [Eusebius] บิชอป
 คนหนึ่งผู้ซึ่งดีนรรหาความนิยมในบรรดา
 เจ้าชายอีกทั้งยังเป็นสหายพิเศษและผู้
 ประจบสอพลอจักรพรรดิคอนสแตนติน
 ได้นำเสนอคำอ้างว่าพระคริสต์ทรงย้าย
 วันสะบาโตให้ไปเป็นวันอาทิตย์แล้ว โดย
 ไม่ยกคำพยานหลักฐานใดในพระคัมภีร์
 แม้สักข้อเดียวมาพิสูจน์หลักคำสอนใหม่
 นี้ บิชอปยูซีเบียสเองยอมรับอย่างไม่
 เต็มใจถึงความเท็จของเรื่องนี้และชี้ไป

ที่ต้นกำเนิดของการเปลี่ยนแปลง เขากล่าวว่า “ทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ที่ต้องทำในวันสะบาโต เราย้ายไปยังวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” Robert Cox, *Sabbath Laws and Sabbath Duties* หน้า 538 แต่ข้อโต้แย้งที่นำมาอ้างสนับสนุนวันอาทิตย์นั้น ถึงแม้จะไม่มีหลักฐานพิสูจน์ กลับยิ่งส่งเสริมให้มนุษย์กล่าวมากขึ้นในการเหยียบย่ำวันสะบาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทุกคนที่ปรารถนาจะได้รับเกียรติของโลกพากันยอมรับวันเทศกาลที่โลกนิยมกันนี้ {GC 574.2}

เมื่อระบอบเปปาสีเริ่มปกรากฐานอย่างมั่นคงแล้ว งานของการเทิดทูนวันอาทิตย์ก็ดำเนินสืบหน้าต่อไป มีอยู่ช่วงระยะหนึ่งที่ประชาชนซึ่งทำงานเกษตรกรรมยังไม่ได้เข้าโบสถ์และก็ยังคงถือรักษาวันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโต แต่การเปลี่ยนแปลงอย่างได้ผลก็ค่อยๆ เกิดขึ้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาถูกสั่งห้ามการตัดสินลงโทษความขัดแย้งทางด้านการปกครองในวันอาทิตย์ หลังจากนั้นไม่นานทุกคนไม่ว่ามีตำแหน่งใดได้รับคำสั่งให้ละเว้นการทำงานปกติมิฉะนั้นจะต้องรับโทษปรับหากเป็นคนเสรีและต้องรับโทษการเขียนในกรณีที่เป็นทาส หลังจากนั้นก็มีคำสั่งให้ลงโทษคนร่ำรวยด้วยการยึดที่ดินกึ่งหนึ่งและในที่สุดหากยังคงดื้อดึงต่อไปก็จะถูกบังคับให้เป็นทาส ชั้นระดับต่ำจะต้องทรมานกับการถูกขับออกจากสังคมชั่วกัลปาวสาน {GC 574.3}

นอกจากนั้น เหตุการณ์อัศจรรย์ก็ถูก

นำมาปรามผู้ที่ไม่ยอมรับพระราชกฤษฎีกานี้ด้วย ในบรรดาเหตุการณ์อัศจรรย์เหล่านั้น มีการรายงานว่าชาวนาคคนหนึ่งเตรียมตัวเพื่อออกไถนาในวันอาทิตย์ ขณะทำความสะอาดคันไถด้วยท่อนเหล็กอยู่นั้น เหล็กท่อนนั้นไปแทงมือของเขาจนถึงไม่ออก เขาต้องไปทุกที่โดยมีท่อนเหล็กติดตัวเขาไปเป็นเวลานานสองปีด้วย “ความเจ็บปวดสุดที่จะทนได้และอับอาย” Francis West, *Historical and Practical Discourse on the Lord's Day* หน้า 174 {GC 575.1}

ต่อมาพระสันตะปาปาทรงแนะนำบาทหลวงของท้องถิ่นควรตักเตือนผู้ล่วงละเมิดวันอาทิตย์และเรียกร้องให้พวกเขาไปโบสถ์และสวดมนต์ เกรงว่าหากไม่ทำเช่นนั้นจะนำความหายนะมาสู่ตัวเขาเองและเพื่อนบ้าน ในการประชุมของสภาคณะนักบวชครั้งหนึ่ง มีการนำข้อโต้แย้งข้อหนึ่งขึ้นมา เนื่องจากข้อนี้ถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวางแม้แต่ในชาวโปรเตสแตนต์ด้วยตัวเอง คือว่าเนื่องจากมีคนถูกฟ้าผ่าขณะทำงานในวันอาทิตย์ วันอาทิตย์จึงต้องเป็นวันสะบาโต พระราชกฤษฎีกากล่าวว่า “เป็นที่แน่ชัดว่าพระเจ้าทรงไม่พอพระทัยยิ่งนักที่พวกเขาละเลยวันนี้” จึงมีการอ้อนวอนต่อบาทหลวงและอาจารย์ทั้งหลาย บรรดาพระราชและเจ้าชายและประชาชนทุกคนที่ซื่อสัตย์ว่า “จะต้องใช้ความพยายามและความตั้งใจอย่างสุดความสามารถของพวกเราที่จะนำวันนี้กลับคืนสู่เกียรติที่ควรได้รับ และเพื่อ

ความน่าเชื่อถือของคริสต์ศาสนา จะต้องถือรักษาอย่างสัตย์ซื่อมากกว่านี้ในเวลาที่จะมาถึง” Thomas Morer, Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion, and Observation of the Lord's Day หน้า 271 {GC 575.2}

เมื่อเป็นที่แน่ชัดว่าคำสั่งของสภาไม่เกิดผล จึงมีการนำอำนาจทางโลกเข้ามาเพื่อบัญญัติคำสั่งที่จะสร้างความหวาดผวาในหัวใจของประชาชนและบังคับให้พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการทำงานในวันอาทิตย์ที่ประชุมสภาสงฆ์ซึ่งจัดขึ้นในกรุงโรม มีการเน้นย้ำเรื่องที่สรุปไปแล้วในอดีตด้วยน้ำหนักและความน่าเกรงขามยิ่งขึ้น พวกเขายังผนวกกฎหมายนี้เข้าไปรวมอยู่ในกฎหมายฝ่ายศาสนาและให้อำนาจทางฝ่ายปกครองบังคับใช้เกือบทั่วอาณาจักรของโลกคริสเตียน See Heylyn, History of the Sabbath เล่มที่ 2 บทที่ 5 ตอนที่ 7 {GC 575.3}

แม้บัดนี้การขาดสิทธิอำนาจตามพระคัมภีร์เพื่อถือรักษาวันอาทิตย์นำความอับอายมาให้ไม่น้อย ประชาชนทวงถามคุณครูผู้สอนถึงสิทธิของการบอปิดพระบัญชาของพระยาห์เวห์ที่ว่า “วันที่เจ็ดนั้นเป็นวันสะบาโตแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า” อพยพ 20:10 ทิ้งไปแล้วมาถวายเป็นเกียรติแก่วันของดวงอาทิตย์ จึงจำเป็นต้องหาข้อมูลอื่นเพื่อเสริมคำพยานของพระคัมภีร์ที่ขาดไปนี้ ในช่วงท้ายของศตวรรษที่สิบสองมีชายคนหนึ่งที่สนับสนุนอย่างแรงกล้าเพื่อให้ถือรักษาวันอาทิตย์

ออกเยี่ยมตามโบสถ์ต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษ เขาถูกต่อต้านจากพยานที่ซื่อสัตย์ต่อสัจธรรม และการลงแรงของเขาไม่นั้นไม่เกิดผลเลยจนเขาต้องไปจากประเทศนี้ช่วงหนึ่งและค้นหาวิธีเพื่อทำให้คนปฏิบัติตามคำสอนของเขา เมื่อเขากลับมาอีกครั้ง เขามาพร้อมกับสิ่งที่เขาเคยขาดไปและประสบความสำเร็จมากขึ้นเป็นอย่างมาก เขานำข้อมูลม้วนหนึ่งมาด้วยซึ่งเขาอ้างว่ามาจากพระเจ้าโดยตรง เป็นม้วนข้อมูลที่ประกอบด้วยพระบัญชาที่สั่งให้ถือรักษาวันอาทิตย์รวมทั้งคำขู่น่ากลัวเพื่อกำราบผู้ที่ไม่เชื่อฟัง เอกสารอันล้ำค่านี้—เป็นการปลอมแปลงที่ชั่วร้ายเช่นเดียวกับสถาบันที่ให้การสนับสนุน—ถูกกล่าวถึงกันว่าตกลงมาจากสวรรค์ และถูกพบในกรุงเยรูซาเล็มบนแท่นบูชาของเซนต์สิเมโอนในกลโกธา แต่ในความเป็นจริงแล้ว พระราชวังของสังฆราชที่กรุงโรมเป็นแหล่งต้นกำเนิดของเอกสารนี้ การฉ้อฉลและการปลอมแปลงเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของอำนาจและความร่ำรวยของคริสตจักรเช่นนี้เป็นเรื่องที่สภาการปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาสีถือว่าคุณต้องตามกฎหมายมาตลอดทุกยุค {GC 576.1}

ม้วนข้อมูลห้ามการทำงานตั้งแต่เก้านาฬิกาคือป้ายสามโมงของวันเสาร์ไปจนถึงดวงอาทิตย์ขึ้นในวันจันทร์และอ้างว่าสิทธิอำนาจของคำสั่งนี้ผ่านการรับรองจากเหตุการณ์อัศจรรย์มากมายที่เกิดขึ้น มีรายงานว่า มีหลายคนทำงานเกินเวลา

ที่กำหนดไว้ต้องล้มป่วยลงด้วยโรคอัมพาต มีคนหนึ่งที่ตั้งแรงบดข้าวโพด แทนที่จะได้แป้งข้าว เขากลับเห็นกระแสเลือดไหลออกมาและล่อกัณฑ์ไม่ยอมหมุนถึงแม้จะยังคงมีน้ำไหลผ่านอย่างแรงก็ตาม มีหญิงคนหนึ่งที่เขาถอนแป้งที่นวดแล้วใส่เข้าไปในเตาอบ เมื่อนำออกมาก็ยังคงเป็นแป้งดิบถึงแม้เตาอบจะร้อนมากก็ตามที่ มีอีกคนหนึ่งเตรียมก้อนแป้งทำขนมปังเพื่อเข้าเตาอบในเวลาเก้านาฬิกา แต่กลับตั้งใจที่จะเก็บไว้จนถึงวันจันทร์ เขาพบว่าในวันต่อมาก้อนแป้งดิบนั้นกลายเป็นขนมปังและอบสุกโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ชายคนหนึ่งกำลังอบขนมปังในเวลา 9 นาฬิกาของวันเสาร์พบว่าเมื่อเขาหักขนมปังในวันรุ่งขึ้นมีเลือดไหลออกมาจากขนมปังนั้น เรื่องไร้สาระและเต็มไปด้วยเวทมนตร์คาถาในลักษณะเช่นนี้ถูกผู้สนับสนุนวันอาทิตย์พยายามใช้เป็นรากฐานในการสร้างความศักดิ์สิทธิ์ให้แก่วันอาทิตย์ โปรดดู Roger de Hoveden, *Annals* เล่มที่ 2 หน้า 530-526 {GC 576.2}

ที่ประเทศสกอตแลนด์ เช่นเดียวกับที่ประเทศอังกฤษ การให้เกียรติวันอาทิตย์มากยิ่งขึ้นทำได้โดยการเอาส่วนหนึ่งของวันสะบาโตโบราณมารวมเข้าด้วยกัน แต่เวลาที่จะต้องถือให้บริสุทธิ์นั้นจะแตกต่างกันออกไป พระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์แห่งประเทศสกอตแลนด์ประกาศให้ถือ “วันเสาร์ตั้งแต่เที่ยงวันสิบสองนาฬิกาให้เป็นวันบริสุทธิ์” และห้ามผู้ใดทำงานทาง

ฝ่ายโลกตั้งแต่นั้นจนถึงเช้าวันจันทร์ Morer หน้า 290, 291 {GC 577.1}

แม้ว่าจะลงแรงพากเพียรอย่างไรเพื่อสถาปนาวันอาทิตย์ให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์แล้วก็ตาม ผู้นิยมระบอบเปปาสีเองกลับสารภาพอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะว่าวันสะบาโตมีสิทธิ์อำนาจที่มาจากพระเจ้า และสถาบันที่ขึ้นมาแทนที่วันสะบาโตมีต้นกำเนิดที่มาจากมนุษย์ ในศตวรรษที่สิบหก สภาพของระบอบเปปาสีประกาศอย่างชัดเจนว่า “จงให้คริสเตียนทั้งปวงจดจำไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงเจิมให้วันที่เจ็ดนั้นเป็นวันศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่ยอมรับและถือปฏิบัติมา ไม่เพียงชาวยิวเท่านั้น แต่โดยทุกคนที่แสวงทำตัวว่าเป็นผู้นมัสการพระเจ้า ถึงแม้เราที่เป็นคริสเตียนได้เปลี่ยนวันสะบาโตของพวกเขาให้เป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็ตาม” *Ibid.* หน้า 281, 282 ผู้ที่กำลังเหยียดหยามร้ายธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่ได้เป็นผู้ที่ขาดความรู้เรื่องลักษณะงานของพวกเขา แต่พวกเขาจงใจวางตนเองให้อยู่เหนือพระเจ้า {GC 577.2}

ภาพแสดงตัวอย่างที่เด่นชัดถึงนโยบายของโรมที่มีต่อผู้ที่ขัดแย้งกับเธอจะเห็นได้จากกรกดขี่อันยาวนานและการนองเลือดของกลุ่มมอวลเดนซิส บางคนในชนกลุ่มนี้ถือรักษาวันสะบาโต ส่วนคนอื่นๆ จำต้องทนทุกข์ทรมานในลักษณะเดียวกันเพราะความสัจย์ซื่อที่พวกเขามีต่อพระบัญญัติข้อที่สี่ ประวัติศาสตร์ของโบสถ์ต่างๆ ในประเทศเอธิโอเปียและอียิปต์นั้น

ความสำคัญเป็นพิเศษ ท่ามกลางความมืดสลัวของยุคมืด คริสเตียนในภาคกลางของทวีปแอฟริกันั้นหายไปจากสายตาของโลกและโลกก็ลืมพวกเขาไป พวกเขามีความสุขกับเสรีภาพในการถือรักษาความเชื่อของพวกเขาอยู่นานหลายศตวรรษ แต่ในที่สุดโรมรู้ถึงเรื่องความเป็นอยู่ของพวกเขา ในไม่ช้าจักรพรรดิแห่งอภิสซีเนียจึงถูกลวงให้ยอมรับว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้แทนของพระคริสต์ การยอมอ่อนข้อในเรื่องอื่นๆ ก็เกิดขึ้นตามมา มีการออกกฎหมายประกาศห้ามถือรักษาวันสะบาโตภายใต้การลงโทษที่โหดเหี้ยมที่สุด โปรดดู Michael Geddes, *Church History of Ethiopia* หน้า 311, 312 แต่ในไม่ช้าความเผด็จการของระบอบเปปาสีก็กลายเป็นแอกที่ขมขื่นมากจนชาวอภิสซีเนียตัดสินใจปลดมันออกจากบ่าของพวกเขา หลังจากการดิ้นรนต่อสู้อย่างรุนแรง พวกเขาขับไล่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันออกไปจากอาณาจักรต่างๆ ของพวกเขา และความเชื่อโบราณกลับคืนมาอีกครั้ง คริสตจักรต่างๆ ขึ้นชมปริดาในอิสรภาพนี้และไม่เคยลืมบทเรียนที่พวกเขาได้รับเกี่ยวกับเรื่องการหลอกลวงรวมถึงเรื่องความคลั่งศาสนาและอำนาจดขี่อันเด็ดขาดของโรม

ภายในอาณาบริเวณอันสันโดษนั้นพวกเขาพึงพอใจที่จะคงอยู่ที่นั่น ไม่เป็นที่รู้จักของโลกคริสเตียนทั้งปวง {GC 577.3}

คริสตจักรต่างๆ ในทวีปแอฟริกายึดถือวันสะบาโตตามที่คริสตจักรของระบอบ

เปปาสีได้ยึดถือไว้ก่อนที่เธอจะละทิ้งศาสนาไปโดยสิ้นเชิง ในขณะที่พวกเขาถือรักษาวันสะบาโตตามแบบพระบัญญัติของพระเจ้านั้น พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการทำงานในวันอาทิตย์ตามธรรมเนียมของคริสตจักร เมื่อได้รับอำนาจสูงสุด โรมเหยียบย่ำวันสะบาโตของพระเจ้าลงเพื่อเชิดชูวันของเธอเองขึ้น แต่คริสตจักรต่างๆ ในทวีปแอฟริกาที่เก็บซ่อนตัวอยู่เกือบพันปีนั้นไม่ได้มีส่วนแบ่งในการละทิ้งความเชื่อนี้เลย เมื่อพวกเขาตกไปอยู่ภายใต้การครอบครองของโรมนั้นก็ถูกบังคับให้ละทิ้งวันสะบาโตที่แท้จริงและยกย่องวันสะบาโตเทียมเท็จขึ้น แต่ในทันทีที่พวกเขาได้รับเอกราชแล้ว พวกเขาก็หวนกลับไปเชื่อฟังพระบัญญัติข้อที่สี่ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 578.1}

ข้อความบันทึกในอดีตเหล่านี้เปิดเผยอย่างชัดเจนถึงความแค้นของโรมที่มีต่อวันสะบาโตที่แท้จริงและผู้ที่ปกป้องวันสะบาโต รวมถึงวิธีการที่เธอใช้เพื่อให้เกียรติแก่สถาบันที่เธอได้สร้างขึ้น พระวณะของพระเจ้าสอนว่าภาพเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง เมื่อชาวโรมันคาทอลิกและชาวโปรเตสแตนต์จะรวมตัวกันเพื่อการเชิดชูวันอาทิตย์ {GC 578.2}

คำพยากรณ์ของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 เปิดเผยว่า อำนาจที่มีสัญลักษณ์เป็นสัตว์ร้ายซึ่งมีเขาเหมือนลูกแกะจะทำให้ “โลกและคนที่อยู่ในโลก” บูชาระบอบเปปาสี—ซึ่งใช้สัญลักษณ์เป็นสัตว์ที่มีร่าง “เหมือนเสือดาว” สัตว์ร้ายที่มีสองเขายัง

พูดด้วยว่า “ให้คนที่หลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้าย” และยิ่งกว่านั้นยัง “บังคับทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต คนมั่งมีและคนยากจน เสรีชนและทาส” ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย วิวรรณ์ 13: 11-16 เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนั้นเป็นสัญลักษณ์ถึงอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกา และคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จเมื่อประเทศสหรัฐอเมริกาจะบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ซึ่งโรมอ้างไว้ว่าเป็นการยอมรับอย่างพิเศษถึงอำนาจของเธอ แต่ในเรื่องการสวมมีภักดีต่อระบอบเปปาสินี ประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้ยึดถือเดี่ยวอิทธิพลของโรมในบรรดาประเทศที่เคยยอมรับอำนาจการปกครองของเธอนั้น ยังไม่ได้ถูกทำลายไปมากนัก และคำพยากรณ์บอกไว้ล่วงหน้าแล้วว่าเธอจะฟื้นฟูอำนาจกลับคืนมาอีก “ข้าพเจ้าเห็น... หัวหนึ่งของมันเหมือนอย่างถูกฟันปางตาย แต่บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” วิวรรณ์ 13:3 แผลฉกรรจ์ซึ่งเกิดจากการฟันปางตายนั้นชี้ไปยังการล่มสลายของระบอบเปปาสินีในปี ค.ศ. 1798 ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า หลังจากนั้น “บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” เปาโลกล่าวไว้ว่า “คนนอกกฎหมาย” จะอยู่ต่อไปจนถึงการเสด็จ

กลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ 2 เธสะโลนิกา 2:3-8 เขาจะดำเนินการหลอกลวงต่อไปจนถึงช่วงสิ้นยุค และผู้เขียนพระคัมภีร์วิวรณ์ยังคงกล่าวถึงระบอบเปปาสินีต่อไปอีกว่า “คนที่หลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้นคือคนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต” วิวรรณ์ 13:8 ทั้งในโลกเก่าและโลกใหม่ ระบอบเปปาสินีจะได้รับการเกิดเกียรติด้วยการเคารพนับถือที่มีให้กับสถาบันวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นสถาบันที่วางอยู่บนสิทธิอำนาจของคริสตจักรโรมันแต่เพียงผู้เดียว {GC 578.3}

นับตั้งแต่กลางศตวรรษที่สิบเก้า เป็นต้นมา นักการศึกษาเรื่องคำพยากรณ์ในประเทศสหรัฐได้เสนอคำพยานนี้สู่ชาวโลก จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้จะมองเห็นความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วที่มุ่งไปสู่การสำเร็จจริงอย่างครบถ้วนของคำพยากรณ์ สำหรับครุฑขาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายยังคงใช้ข้ออ้างแบบเดียวกับผู้นำระบอบเปปาสินีในเรื่องสิทธิอำนาจจากพระเจ้าในการให้ถือรักษาวันอาทิตย์และยังคงขาดหลักฐานจากพระคัมภีร์เช่นเดียวกับผู้นำระบอบเปปาสินีผู้ซึ่งได้ปั้นแต่งเรื่องอัศจรรย์ขึ้นเพื่อแทนที่พระบัญชาจากพระเจ้า การกล่าวยืนยันว่าการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์สำหรับการละเมิดการนับถือวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตของพวกเขาจะเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง ซึ่งบัดนี้กำลังเริ่มถูกผลักดันแล้ว และการเคลื่อนไหวที่จะ

บังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว {GC 579.1}

ความฉลาดและเจ้าเล่ห์อย่างน่าประหลาดใจนั้นเป็นของคริสตจักรโรมัน เธออ่านสถานการณ์ได้เป็นอย่างดี เธอชুমุรเวลาของเธอ และเห็นว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์แสดงความภักดีต่อเธอด้วยการยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จและพวกเขากำลังเตรียมตัวที่จะบังคับให้ถือรักษาวันนี้ด้วยวิธีเฉพาะแบบเดียวกับที่เธอเคยใช้ในวันวานที่ผ่านไป ผู้ที่ปฏิเสธความกระจ่างแห่งสังฆกรรมจะยังคงแสวงหาความช่วยเหลือจากอำนาจที่อุปโลกน์ตนเองว่าไม่รู้พลังนี้เพื่อเทิดทูนสถาบันหนึ่งซึ่งกำเนิดมาจากเธอ ไม่ใช่เรื่องยากที่จะคาดเดาได้ว่าเธอพร้อมเพียงไรที่จะลงมือช่วยชาวโปรเตสแตนต์ในเวลานี้ ผู้ใดเล่าจะเข้าใจได้ดีไปกว่าผู้นำของระบอบเปปาสีว่าควรจะใช้วิธีใดในการจัดการผู้ที่ไม่เชื่อปฏิบัติตามคริสตจักร {GC 580.1}

คริสตจักรโรมันคาทอลิกพร้อมด้วยกิ่งก้านสาขาทั้งหมดทั่วทั้งโลกก่อร่างเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้การควบคุมและการออกแบบวางแผนเพื่อรับใช้ผลประโยชน์ของราชสำนักของระบอบเปปาสี ผู้สื่อสารนับล้านของคริสตจักรในทุกประเทศทั่วโลกได้รับการกำชับให้ผูกมัดตนเองด้วยความจงรักภักดีต่อองค์พระสันตะปาปา ไม่ว่าคนเหล่านี้จะมีสัญชาติใดหรือมีรัฐบาลใด พวกเขาต้องถือว่าอำนาจของคริสตจักรอยู่เหนืออำนาจ

อื่นใด ถึงแม้พวกเขาจะปฏิญาณกล่าวความจงรักภักดีต่อรัฐบาลแล้วก็ตาม แต่เบื้องหลังคำปฏิญาณเท็จนี้ คำสาบานที่จะเชื่อฟังโรมได้ปลดปล่อยพวกเขาจากพันธะคำปฏิญาณทุกคำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของเธอ {GC 580.2}

ประวัติศาสตร์เป็นพยานถึงความพยายามอย่างมีศิลปะและไม่ลดละของเธอเพื่อสอดแทรกตัวเธอเองเข้าไปในเรื่องต่างๆ ของประเทศทั้งหลาย และเมื่อเข้ายึดครองได้ก้าวแรกแล้วก็จะแผ่ขยายเป้าหมายของตนเองออกไปแม้จะต้องทำลายเจ้าชายและประชาชนก็ตามที่ ในปี ค.ศ. 1204 พระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ทรงบีบบังคับพระราชอาเปโตรที่ 2 แห่งประเทศอาร์รากอนให้กล่าวคำปฏิญาณประหลาดต่อไปนี้ “ข้าพเจ้า เปโตร พระราชาแห่งชาวอาร์รากอนเียนยอมรับและสัญญาที่จะเชื่อสัตย์และเชื่อฟังต่อนายของข้าพเจ้าคือพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ต่อผู้สืบตำแหน่งคาทอลิกของพระองค์ และคริสตจักรโรมันคาทอลิก และจะรักษาอาณาจักรของข้าพเจ้าไว้อย่างสัตย์ซื่อด้วยการเชื่อฟังพระองค์ ปกป้องความเชื่อของคาทอลิก และกดขี่ข่มเหงพวกนอกศาสนา” John Dowling, The History of Romanism เล่มที่ 5 บทที่ 6 ตอนที่ 55 เรื่องนี้สอดคล้องกับการกล่าวอ้างในเรื่องอำนาจของพระสันตะปาปาของโรมว่า “เป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมายที่พระองค์จะปลดจักรพรรดิได้” และ “พระองค์สามารถอภัยบาปประชาชนจากการไปจงรักภักดี

ต่อผู้ปกครองที่ไม่ชอบธรรมได้” Mosheim เล่มที่ 3 cent 11 ตอนที่ 2 บทที่ 2 ตอนที่ 9 โน้ต 17 (โปรดดูภาคผนวก) {GC 580.3}

ให้จดจำไว้ว่า คำโอวาทของโรมคือ เธอไม่เคยเปลี่ยนแปลง หลักการของพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 7 และพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ยังคงเป็นหลักการของคริสตจักรโรมันคาทอลิก และหากเธอมีอำนาจเธอคงใช้มันอย่างกระฉับกระเฉงกระทั่งระบอบเหมือนเช่นหลายศตวรรษที่ผ่านมา ชาวโปรเตสแตนต์รู้เพียงน้อยนิดในสิ่งที่พวกเขาทำเมื่อเสนอตัวยอมรับความช่วยเหลือจากโรมในเรื่องการเทศน์วันอาทิตย์ ในขณะที่พวกเขาทุ่มเทที่จะบรรลุเป้าหมายของพวกเขา โรมกำลังมุ่งหน้าที่จะสถาปนาอำนาจของเธอขึ้นใหม่อีกครั้งเพื่อกอบกู้อำนาจยิ่งใหญ่ที่ได้สูญเสียไป ทันทันทีที่หลักการนี้ถูกสถาปนาขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาว่าคริสตจักรมีความชอบธรรมใช้หรือควบคุมอำนาจของรัฐ ว่ากฎหมายทางโลกบังคับการปฏิบัติตามระเบียบทางศาสนาได้ กล่าวโดยสรุปคือ อำนาจของคริสตจักรและอำนาจของรัฐครอบงำ

จิตสำนึก ชัยชนะของโรมในประเทศนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าอนอน {GC 581.1}

พระวาทะของพระเจ้าเตือนถึงภัยอันตรายที่จะมาถึง หากละเลยเรื่องนี้ไปโลกของโปรเตสแตนต์ก็จะเรียนรู้ว่าอะไรคือจุดมุ่งหมายแท้จริงของโรมซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นก็สายเกินไปเสียแล้วที่จะหนีให้พ้นจากกับดัก เธอกำลังเรื่องอำนาจขึ้นอย่างเงี้ยวๆ หลักคำสอนต่างๆ ของเธอกำลังส่งอิทธิพลของเธอในสภาร่างกฎหมาย ในคริสตจักรต่างๆ และในหัวใจของมนุษย์ เธอกำลังก่อร่างโครงสร้างอันสูงตระหง่านและมหึมาในที่ลับเพื่อให้การกดขี่ข่มเหงดังเช่นในอดีตเกิดขึ้นอีกครั้ง เธอกำลังสร้างกองกำลังที่แข็งแกร่งอย่างหลบซ่อนและไม่มีผู้ใดสงสัยเพื่อไปสู่เป้าหมายสุดท้ายเมื่อถึงเวลาที่เธอจะเข้าจู่โจม ทั้งหมดที่เธอต้องการคือสมรภูมิที่ได้เปรียบและสิ่งนี้ยื่นไปไว้ให้เธอเรียบร้อยแล้ว เราจะเห็นในเร็ววันนี้และจะสัมผัสว่าเป้าหมายของธาตุแท้ของโรมันนั้นคืออะไร ใครก็ตามที่เชื่อและปฏิบัติตามพระวาทะของพระเจ้าจะประสบกับการตำหนิและการกดขี่ข่มเหง {GC 581.2}

36

การขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น

นับตั้งแต่การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ที่เริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ ชาตานมุงมันล้มล้างธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า มันก้าวเข้าสู่การกบฏต่อพระเจ้าผู้สร้างก็เพื่อทำการนี้ให้สำเร็จ และแม้ว่ามันถูกขับออกจากสวรรค์ไปแล้ว มันก็ยังคงดำเนินสงครามเดียวกันนี้ในโลก การหลอกลวงมนุษย์และชักนำให้พวกเขา ล่วงละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นเป้าหมายที่มันคอยทำอย่างมุ่งมั่นมาตลอด ไม่ว่าจะทำอะไรโดยการละทิ้งธรรมเนียมปฏิบัติไปทั้งหมดหรือปฏิเสธบัญญัติเพียงข้อหนึ่งข้อใด ท้ายสุดก็ได้ผลเท่ากัน ผู้ที่ทำผิดธรรมเนียมปฏิบัติแม้เพียง “ข้อเดียว” ก็ดูแคลนธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมด อิทธิพลและแบบอย่างของเขาอยู่ฝ่ายเดียวกันกับพวกที่ล่วงละเมิด เขาจึง “ทำผิดธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมด” ยากอบ 2:10 {GC 582.1}

เพื่อให้กฎเกณฑ์ต่างๆ ของพระเจ้า ถูกดูแคลน ชาตานจึงบิดเบือนหลักคำสอนของพระคัมภีร์และคำสอนที่ผิดเหล่านี้จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อของคนนับพันที่อ้างตนว่าเชื่อพระคัมภีร์ การต่อสู้ยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายระหว่างความจริงและความเท็จจึงเป็นเพียงการดิ้นรนครั้งสุดท้ายของความขัดแย้งที่มีมาอย่างยาวนานเกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า เรากำลังก้าวเข้าสู่สงครามนี้ ซึ่งเป็นสงครามระหว่างกฎระเบียบของมนุษย์กับ

กฎข้อบังคับของพระยาห์เวห์ ระหว่างศาสนาของพระคัมภีร์กับศาสนาของนียายและประเพณี {GC 582.2}

สื่อตัวแทนที่จะรวมตัวกันต่อต้านความจริงและความชอบธรรมในการขับเคี่ยวนี้กำลังทำการอย่างแข็งขัน พระวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งส่งต่อมายังเราด้วยราคาของความทุกข์ยากและเลือดเนื้อเช่นนี้กลับถูกประเมินค่าเพียงเล็กน้อย พระคัมภีร์อยู่ใกล้แค่เอื้อมแต่น้อยคนยอมรับพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต การไม่มีศาสนามีอยู่เกลื่อนกลาดอย่างน่าตกใจซึ่งไม่เพียงแต่ในฝ่ายโลกเท่านั้นแต่ในคริสตจักรเองด้วยมีคนมากมายปฏิเสธหลักคำสอนซึ่งเป็นเสาหลักของความเชื่อคริสเตียน ความจริงยิ่งใหญ่เรื่องการสร้างโลกตามผู้เขียน ซึ่งได้รับการดลใจนำเสนอ เรื่องมนุษย์ล้มลงในบาป การลบบาบและความยั่งยืนของธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ในโลกคริสเตียนแทบจะละทิ้งไปแล้วทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน คนนับพันที่ภูมิใจในปัญญาและความเป็นเอกเทศของตนเองจะมองดูว่าการวางใจพระคัมภีร์อย่างเต็มที่ที่เป็นหลักฐานแสดงถึงความอ่อนแอของคนๆ นั้น พวกเขาคิดว่า การจับผิดพระคัมภีร์ การปลุกฝังและการอธิบายความจริงที่สำคัญตาม

แนวคิดของเขา เป็นเครื่องพิสูจน์ความสามารถและความรู้ที่เลิศหรูของพวกเขา อาจารย์จำนวนมากกำลังสอนประชาชนและศาสตราจารย์และครูมากมายกำลังอบรมปลูกฝังนักศึกษาว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าถูกเปลี่ยนแปลงไปหรือถูกยกเลิกไปแล้ว และผู้ที่ถือว่าธรรมเนียมปฏิบัติยังคงมีผลบังคับใช้และยังต้องถือรักษาตามที่ได้จารึกไว้ เป็นผู้ที่สมควรแก่การถูกเย้ยหยันและดูแคลน {GC 582.3}

เมื่อมนุษย์ปฏิเสธความจริง พวกเขาปฏิบัติเสฐพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งต้นกำเนิดแห่งความจริง เมื่อพวกเขาเหยียบย่ำธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า พวกเขาก็ได้ปฏิเสธอำนาจของพระองค์ผู้ประทานธรรมเนียมปฏิบัติด้วย การที่จะเกิดทุนบูชาหลักคำสอนและทฤษฎีเทียมเท็จนั้นก็ง่ายพอๆ กับการแกะสลักรูปเคารพจากไม้หรือก้อนหิน ซาดานต้องการใส่ร้ายพระเจ้าอย่างผิดๆ มันจึงชักนำมนุษย์ให้มองดูพระองค์ด้วยพระลักษณะที่ผิด มีคนมากมายนำรูปเคารพทางปรัชญามาเทิดทูนไว้แทนที่พระยาห์เวห์ ในขณะที่มีคนจำนวนเล็กน้อยนมัสการพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ตามที่ได้ทรงเปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์ ในพระคริสต์และในพระราชกิจแห่งการทรงสร้าง คนนับพันๆ กราบไหว้ธรรมชาติในขณะที่พวกเขาปฏิเสธพระเจ้าแห่งธรรมชาติ แม้จะมีรูปแบบที่แตกต่างกันแต่การกราบไหว้รูปเคารพยังมีอยู่ในโลกคริสเตียนในทุกวันนี้เหมือนเช่นที่มีอยู่ในอิสราเอลโบราณ

สมัยเอลียาห์ พระของคนที่อ้างตนว่าฉลาด พระของนักปรัชญา ของนักอักษรศาสตร์ ของนักการเมือง ของผู้สื่อข่าวของคนในสังคมชั้นสูงที่มีการศึกษา ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ แม้แต่พระของสถาบันศาสนศาสตร์บางแห่ง พระของบรรดาคนเหล่านี้ก็ดีกว่าพระบาอัลพระเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ของชาวฟินิเซียแต่เพียงเล็กน้อย {GC 583.1}

ในบรรดาคำสอนผิดๆ ที่ชาวคริสเตียนยอมรับ ไม่มีคำสอนใดที่ทำลายต่ออำนาจสวรรค์ โจมตีโดยตรงต่อความมีเหตุผล และมีผลร้ายแรงมากไปกว่าหลักคำสอนใหม่ที่ได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็วว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้กับมนุษย์แล้ว ทุกประเทศมีกฎหมายของตนเองซึ่งต้องเคารพและปฏิบัติตาม ไม่มีรัฐบาลใดจะอยู่ได้โดยไม่มีกฎหมายเหล่านี้ และพวกเขาคิดได้อย่างไรว่าพระเจ้าผู้สร้างท้องฟ้าและแผ่นดินโลกจะไม่มีกฎระเบียบเพื่อใช้ปกครองสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างมานั้น สมมติว่ารัฐมนตรีที่มีชื่อเสียงจะปาวประกาศอย่างเปิดเผยว่ากฎหมายที่ใช้ปกครองประเทศและปกป้องสิทธิของพลเมืองเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเพราะกฎหมายเหล่านี้จำกัดเสรีภาพของประชาชน ดังนั้นจึงไม่ต้องปฏิบัติตาม เราควรจะทนปล่อยให้คนเช่นนี้พูดอีกนานไหม แต่การละเลยกฎหมายของบ้านเมืองและประเทศชาติจะร้ายแรงไปกว่าการเหยียบย่ำข้อบังคับทั้งหลายของพระเจ้า ซึ่งเป็นพื้นฐานของการปกครองทั้งปวง

หรือ {GC 584.1}

การที่จะให้ประเทศทั้งหลายยกเลิกกฎหมายและปล่อยให้ประชาชนทำสิ่งที่ตนพอใจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าการที่จะให้พระเจ้าแห่งจักรวาลทรงลบล้างธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์และปล่อยให้โลกไม่มีมาตรฐานเพื่อใช้ตำหนิคนที่ทำผิดและยืนยันความถูกต้องของผู้ที่เชื่อฟังเราเคยทราบถึงผลของการยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าหรือไม่ เรื่องนี้เคยมีการทดลองมาแล้ว ภาพเหตุการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวนี้เกิดขึ้นในประเทศฝรั่งเศสเมื่อผู้ที่ไม่มีศาสนาขึ้นมามีอำนาจในการปกครองประเทศ สิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าการละทิ้งข้อห้ามที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้คือการยอมรับการปกครองภายใต้การกดขี่ข่มเหงที่โหดเหี้ยมที่สุด การไม่สนใจต่อมาตรฐานแห่งความชอบธรรมเป็นการเปิดทางให้เจ้าชายแห่งความชั่วสถาปนาอำนาจของมันขึ้นในโลก {GC 584.2}

สถานที่ใดก็ตามที่ปฏิเสธข้อบังคับของพระเจ้า บาปก็จะดูไม่เป็นบาปอีกต่อไป หรือความชอบธรรมก็จะไม่เป็นสิ่งที่ผู้คนปรารถนา ผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับการปกครองของพระเจ้านี้จะเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะปกครองตนเองโดยสิ้นเชิง คำสอนอันตรายเหล่านี้ของพวกเขาได้ปลุกฝังวิญญาณแห่งความดื้อรั้นลงไปในหัวใจของเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งมีธรรมชาติที่ไม่ชอบให้ใครมาควบคุมและไม่มีความเป็นระเบียบอยู่แล้ว ผลลัพธ์คือสภาพสังคมที่

ไร้ศีลธรรม ในขณะที่พวกเขาเยาะเย้ยความหยาบของผู้ที่เชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้า ผู้ชนเหล่านี้ยินดีรับการหลอกลวงของซาตาน พวกเขาปล่อยให้ตัวเองติดหนึบฝ่ายต่ำและทำบาปต่างๆ ที่เป็นสาเหตุให้พวกคนนอกศาสนาต้องได้รับการพิพากษาโทษ {GC 584.3}

ผู้ที่สอนประชาชนให้ใส่ใจพระบัญญัติของพระเจ้าแต่เพียงเล็กน้อยกำลังหวนการไม่เชื่อฟังเพื่อเก็บเกี่ยวความไม่เชื่อฟัง เมื่อมีการละทิ้งข้อห้ามทั้งหมดที่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าบังคับไว้ ในไม่ช้ากฎหมายของมนุษย์ก็จะถูกละเลยไปด้วยเนื่องจากพระเจ้าทรงห้ามการกระทำที่ไม่สัตย์ซื่อ การโลภ การพุดปดและการหลอกลวง ส่วนมนุษย์นั้นพร้อมที่จะเหยียบย่ำกฎเกณฑ์ของพระองค์ที่ขัดขวางความเจริญรุ่งเรืองทางฝ่ายโลกของพวกเขา แต่ผลลัพธ์ของการละทิ้งข้อบังคับเหล่านี้จะเป็นไปตามที่พวกเขาไม่ได้คาดหวังไว้ ถ้าธรรมเนียมปฏิบัติไม่มีผลบังคับใช้ต่อไปแล้ว ทำไมพวกเขาจึงต้องกลัวการล่วงละเมิดอีกหรือ ทรัพย์สินสมบัติจะไม่ปลอดภัยอีกต่อไป ผู้คนจะใช้ความรุนแรงเพื่อเอาสิ่งของที่เป็นของเพื่อนบ้าน และคนที่แข็งแรงที่สุดจะกลายเป็นคนร่ำรวยที่สุด พวกเขาจะไม่เคารพต่อชีวิต คำปฏิญาณในงานแต่งงานจะไม่ใช้กำแพงศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องครอบครัวอีกต่อไป ผู้ที่มีอำนาจก็คงจะใช้กำลังไปแย่งชิงภรรยาของเพื่อนบ้านมาเป็นของตนได้ตามความต้องการ พระบัญญัติข้อที่ห้า

คงถูกยกเลิกไปพร้อมๆ กับพระบัญญัติข้อที่สี่ เด็กๆ จะไม่เกรงกลัวต่อการคร่ำเอาชีวิตของพ่อแม่ ถ้าหากการกระทำนั้นจะสนองความปรารถนาแห่งหัวใจอันชั่วช้าของพวกเขา โลกศิวิไลซ์นี้จะกลายเป็นถ้ำของโจรและฆาตกร ความสงบสุข การพักผ่อน และความผาสุกจะมลายหายไปจากโลก {GC 585.1}

หลักคำสอนที่ว่ามนุษย์หลุดพ้นจากการต้องเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้า บันทอนอำนาจความรับผิดชอบทางฝ่ายศีลธรรมและเปิดประตูให้ความชั่วไหลบ่าเข้ามาในโลกเรียบร้อยแล้ว การไม่มีกฎหมาย การสำมะเลเทเมาและการฉ้อโกงเป็นเสมือนคลื่นยักษ์ที่กำลังโหมกระหน่ำใส่เรา ซาตานทำงานอยู่ในครอบครัว ธงของมันโบกสะบัดแม้กระทั่งในบ้านที่เรียกตัวเองว่าเป็นครอบครัวคริสเตียน ความอิจฉา การคิดร้ายต่อกัน การหน้าไหว้หลังหลอก การตีตัวออกห่าง การแก่งแย่งกัน การต่อสู้กัน การทรยศต่อความไว้วางใจของคู่สมรส การหมกมุ่นอยู่กับ الدنيا หลักการและคำสอนทั้งระบบของศาสนาซึ่งควรจะเป็นพื้นฐานและโครงสร้างของคนในสังคมกลับกำลังชวนเซพพร้อมที่จะดิ่งลงสู่ความพินาศเมื่อจับอาชญากรที่โหดเหี้ยมที่สุดโยนเข้าคุก บ่อยครั้งที่การกระทำเช่นนี้กลับกลายเป็นการให้รางวัลแก่พวกเขา และทำให้พวกเขาได้รับความสนใจราวกับว่าได้รับเกียรติยศที่น่าอิจฉา สื่อต่างๆ รายงานบุคคลิกและการทำอาชญากรรมของเขา

สื่อต่างๆ บรรยายถึงความเลวร้ายที่เขาทำไว้อย่างละเอียด สิ่งเหล่านี้กระตุ้นให้ผู้อื่นเลียนแบบการฉ้อฉล ปล้นจี้ และฆาตกรรม และซาตานชื่นชมกับความสำเร็จในผลงานชั่วร้ายของมัน ความหลงใหลในอบายมุข การจงใจคร่ำชีวิตอย่างโหดเหี้ยม การไม่ประมาณคนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างน่ากลัว รวมทั้งความชั่วทุกขนาดและทุกรูปแบบ จะต้องปลุกทุกคนที่ย่ำเกรงพระเจ้าให้ตื่นขึ้น เพื่อแสวงหาวิธีการที่จะยับยั้งคลื่นแห่งความชั่วเหล่านี้เสีย {GC 585.2}

ศาลยุติธรรมทุกจริต ผู้ปกครองบ้านเมืองกระทำการอย่างหวังผลและหมกมุ่นอยู่กับความเพลิดเพลินในระคะตันทนาการไม่รู้จักบังคับตนทำให้ความนึกคิดของคนมากมายมัวหมองจนซาตานเข้าควบคุมพวกเขาไว้ได้เกือบทั้งหมด ผู้พิพากษาไม่สัตย์ซื่อ ดิดสินบนและหลอกลวง การเมาสุราและการเที่ยวหาความสำราญกิเลสตัณหา ความริษยา ความไม่ซื่อสัตย์ในทุกรูปแบบถูกพบได้ในผู้ที่รักษากฎหมาย *“ความชอบธรรมก็ยืนอยู่ไกล เพราะความจริงล้มลงที่ลานเมืองและความเที่ยงตรงเข้าไปไม่ได้”* อีสยาห์ 59:14 {GC 586.1}

ความชั่วและความมืดทางจิตวิญญาณที่มีให้เห็นอยู่ทั่วไปภายใต้การปกครองของโรม่นั้นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อเธอปราบทำลายพระคัมภีร์แต่จะมองหาสาเหตุของการไม่มีศาสนา การปฏิเสธธรรมบัญญัติของพระเจ้า และ

การเสื่อมโทรมทางศีลธรรมในยุคแห่งเสรีภาพทางศาสนาซึ่งเต็มไปด้วยแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐได้อย่างไร บัดนี้ซาตานไม่สามารถควบคุมโลกให้อยู่ภายใต้การปกครองของมันด้วยการกักเก็บพระคัมภีร์ มันจึงหาวิธีอื่นเพื่อทำให้เป้าหมายเดียวกันนี้ประสบความสำเร็จ การทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์จะให้ผลลัพธ์เหมือนกับการทำลายพระคัมภีร์ซึ่งเป็นสิ่งที่มันต้องการ โดยการทำให้เชื่อว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้ว มันนำมนุษย์ให้ล่องละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติเหมือนหนึ่งพวกเขาไม่รู้จักข้อบังคับต่างๆ ของธรรมเนียมปฏิบัติเลย และในปัจจุบันนี้ก็เหมือนเช่นสมัยก่อนคือ มันขยายแผนงานของมันผ่านทางคริสตจักร องค์กรศาสนาของยุคนี้ปฏิเสธที่จะรับฟังความจริงที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนแต่ไม่เป็นที่นิยม และในการต่อสู้กับความจริงเหล่านี้พวกเขาชอบรับคำอธิบายและจุดยืนที่กระจายเมล็ดแห่งความสงสัยไว้ พวกเขาต่างยึดติดกับคำสอนผิดๆ ของระบบเปปาสีในเรื่องคนตายมีสภาพเป็นอมตะและคนตายยังคงรู้เรื่อง เขาปฏิเสธโล่เดียวที่ใช้ปกป้องการหลอกลวงในเรื่องลัทธิทรวินญาณ หลักคำสอนเรื่องการทรمانเป็นนิตย์ทำให้คนมากมายไม่เชื่อพระคัมภีร์และเมื่อประชาชนถูกกระตุ้นด้วยการอ้างสิทธิของพระบัญญัติข้อที่สี่ พวกเขาได้ค้นพบว่าการถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นสิ่งทีพระคัมภีร์กำหนดไว้ แต่เนื่องจากมีเพียงหนทางเดียวที่จะหลุดพ้นจากหน้าที่

ที่พวกเขาไม่ต้องการนี้ได้ ครุผู้มีชื่อเสียงหลายคนจึงประกาศว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้ว ด้วยวิธีการเช่นนี้ พวกเขาขัดธรรมเนียมปฏิบัติและวันสะบาโตทิ้งไปพร้อมๆ กัน ในขณะที่การปฏิรูปวันสะบาโตดำเนินขยายกว้างต่อไปนั้น การปฏิเสธธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงจากการต้องทำตามพระบัญญัติข้อที่สี่จะขยายผลออกไปอย่างกว้างไกล คำสอนของผู้นำศาสนาเปิดประตูให้กับความไม่เชื่อสัตย์ ลัทธิทรวินญาณ และการเหยียบย่ำบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และผู้นำเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบอย่างไรเหตุหลงต่อความชั่วที่มีอยู่ในโลกของคริสเตียน {GC 586.2}

แต่ถึงกระนั้น คนกลุ่มเดียวกันนี้ยังคงอ้างว่า ความเลวร้ายที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วในส่วนใหญ่แล้วมักเกิดจากการทำให้วันที่เรียกกันว่า “วันสะบาโตของชาวคริสเตียน” หมดความศักดิ์สิทธิ์และการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อาจจะช่วยให้ศีลธรรมของสังคมดีขึ้นได้เป็นอย่างมาก คำอ้างนี้เน้นกันเป็นพิเศษในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่หลักคำสอนเรื่องวันสะบาโตที่แท้จริงถูกประกาศอย่างกว้างขวางมากที่สุด ในประเทศนี้ การรณรงค์เรื่องการรู้จักบังคับตนเองเป็นงานที่โดดเด่นและสำคัญที่สุดชิ้นหนึ่งของการปฏิรูปทางด้านศีลธรรมจึงมักถูกนำเข้ามาพร้อมกับขบวนการถือรักษาวันอาทิตย์ ผู้ที่สนับสนุนการถือรักษาวันอาทิตย์จะอ้างว่า การถือรักษา

วันอาทิตย์จะให้ผลประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมเป็นพวกเดียวกับเขาจะถูกประณามว่าเป็นศัตรูต่อการณ์รณรงค์ให้รู้จักบังคับตนเองและการปฏิรูป แต่ในความเป็นจริงก็คือมีขบวนการที่กำลังก่อตั้งสิ่งที่ผิด แต่กลับถูกเอามาเชื่อมโยงกับอีกงานหนึ่งซึ่งเป็นงานที่ดี วิธีนี้ไม่ได้ทำให้เรื่องที่ผิดกลายเป็นสิ่งที่ทุกคนยอมรับ เราอาจปลอมแปลงสารพิษโดยการผสมสารพิษลงไปในอาหารที่ดี แต่เราไม่ได้เปลี่ยนแปลงธรรมชาติของสารพิษ ในทางตรงข้าม กลับทำให้สารพิษนี้มีอันตรายมากยิ่งขึ้นเพราะเราอาจรับประทานเข้าไปโดยไม่รู้ว่าตัวได้มากขึ้น นี่เป็นกลเม็ดของชาตานที่จะนำความจริงในปริมาณที่เพียงพอผสมลงไปในความเท็จ เพื่อทำให้ความเท็จมองดูน่าเชื่อถือ ผู้นำการเคลื่อนไหวในเรื่องการถือรักษาวันอาทิตย์อาจสนับสนุนการปฏิรูปตามที่ประชาชนต้องการ โดยการนำหลักการที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์มาใช้ในการปฏิรูป แต่กระนั้นก็มีข้อกำหนดที่ขัดแย้งกับธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าอยู่ในการปฏิรูปนั้นซึ่งผู้รับใช้ของพระเจ้าจะยอมเข้าร่วมกับขบวนการนี้ไม่ได้ ไม่มีเหตุผลเพียงพอเพื่อสนับสนุนให้ละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าและนำกฎเกณฑ์ของมนุษย์มาทดแทน {GC 587.1}

ชาตานอาศัยความเชื่อผิดสองอย่างคือความไม่รู้จักตายของจิตวิญญาณและความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์เพื่อนำผู้คนให้มาอยู่ภายใต้การหลอกลวงต่างๆ ของ

มัน ในขณะที่เรื่องแรกเป็นการวางฐานให้กับลัทธิทรนงวิญญาณ เรื่องที่สองเป็นการสร้างสายสัมพันธ์แห่งความเห็นอกเห็นใจให้แก่โรม ชาวโปรเตสแตนต์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะนำหน้าในการยื่นมือข้ามช่องว่างเพื่อจับมือกับลัทธิทรนงวิญญาณ พวกเขาจะเอื้อมมือข้ามเหวลึกเพื่อจับมือกับอำนาจของโรม และภายใต้อิทธิพลของการรวมตัวของทั้งสามนี้ ประเทศนี้จะเดินตามรอยเท้าของโรมในการเหยียบย่ำสิทธิของใจสำนึกผิดชอบ {GC 588.1}

เนื่องจากลัทธิทรนงวิญญาณเลียนแบบการเป็นคริสเตียนแต่ในนามของยุคนี้ได้อย่างใกล้เคียง มันจึงมีอำนาจหลอกลวงและดักจับได้มากยิ่งขึ้น ชาตานเองปรับเปลี่ยนตามแนวทางของความทันสมัย มันจะปรากฏร่างเป็นทูตแห่งความสว่างโดยผ่านสื่อของลัทธิทรนงวิญญาณ มีการทำให้อัจฉริยะต่างๆ เกิดขึ้น คนป่วยถูกรักษาให้หายและการกระทำสิ่งมหัศจรรย์มากมายที่ไม่อาจปฏิเสธได้ และในขณะที่วิญญาณต่างๆ จะยอมรับว่ามีความเชื่อในพระคัมภีร์และแสดงความเคารพต่อสถาบันของคริสตจักรนั้น ผลงานต่างๆ ที่มันทำไปก็จะได้รับการยอมรับว่าเป็นการสำแดงออกซึ่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า {GC 588.2}

บัดนี้ เส้นแบ่งแยกระหว่างผู้ที่เป็นคริสเตียนและผู้ที่ไม่มีศาสนานั้นแทบจะแยกออกจากกันไม่ได้ สมาชิกคริสตจักรรักสิ่งของที่ชาวโลกรักและพร้อมที่จะ

กระโดดเข้าร่วมกับพวกเขา ซาตานตั้งใจที่จะรวมพวกเขาให้เป็นหนึ่งเดียวและด้วยเหตุนี้มันจึงทำให้อุดมการณ์ของมันแข็งแกร่งด้วยการกวาดเอาคนทั้งหมดเข้าไปสู่แนวทางของลัทธิทรนวิญญาณสำหรับบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีผู้โอ้อวดว่าการอัครรรยเป็นสัญลักษณ์รับรองความเป็นคริสตจักรที่แท้จริง พวกเขาก็จะถูกอำนาจที่กระทำการอัครรรยนี้หลอกอย่างง่ายดาย ส่วนชาวโปรเตสแตนต์เมื่อละทิ้งความจริงซึ่งเป็นโล่กำบังไปแล้วก็จะถูกหลอกลวงไปด้วย บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสี ชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายและชาวโลกจะยอมรับรูปแบบของศาสนาที่ปราศจากอำนาจ พวกเขาจะเห็นขบวนการยิ่งใหญ่ของการร่วมมือกันครั้งนี้จะนำโลกให้กลับใจและเปิดทางนำไปสู่ยุคพันปีที่ทุกคนรอคอยมาเนิ่นนาน {GC 588.3}

โดยทางลัทธิทรนวิญญาณ ซาตานจะปรากฏตัวเสมือนหนึ่งเป็นผู้อุปถัมภ์ปวงมนุษยชาติ จะรักษาโรคต่างๆ ของประชาชนและจะแอบอ้างนำเสนอระบบความเชื่อทางศาสนาที่ใหม่และสูงส่งกว่า แต่ในเวลาเดียวกันมันทำงานเป็นผู้ทำลาย ด้วย การทดลองของมันนำคนมากมายไปสู่ความพินาศ การไม่บังคับตนเองเข้าครอบครองแทนที่ความมีเหตุมีผล ส่งผลให้เกิดการปล่อยตัวไปตามกามารมณ์ การต่อสู้และการนองเลือด ซาตานชื่นชอบการทำสงคราม เพราะสงครามจะกระตุ้นค้นหาที่ต่ำช้าที่สุดของจิตวิญญาณแล้ว

กวาดล้างเหยื่อของสงครามให้จมดิ่งลงสู่ความชั่วร้ายและการนองเลือดไปตลอดนิรันดร์ เป้าหมายของมันคือยุยงให้ประชาชาติต่างๆ สู้รบกันเอง เพราะโดยวิธีนี้มันเบี่ยงเบนจิตใจของประชาชนออกไปจากงานของการเตรียมตัวเพื่อยืนหยัดในวันของพระเจ้า {GC 589.1}

ซาตานทำทุกวิถีทางเพื่อเก็บรวบรวมจิตวิญญาณที่ไม่ได้เตรียมพร้อม มันศึกษาความล้าลึกของห้องปฏิบัติการทางธรรมชาติและใช้อำนาจทั้งหมดของมันบังคับธาตุทั้งหลายเท่าที่พระเจ้าทรงอนุญาต เมื่อมันได้รับอนุญาตให้นำความทุกข์โหมเข้าใส่โยบนั้น ผุงสัตว์ต่างๆ บรรดาคนไข้ บ้าน และลูกๆ ก็ถูกกวาดไปจนหมดสิ้นอย่างรวดเร็วเพียงไร ความทุกข์แล้วความทุกข์เล่าโหมกระหน่ำลงมาติดต่อกันในช่วงพริบตาเดียว พระเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างและทรงล้อมรอบเขาให้พ้นจากอำนาจของผู้ทำลาย แต่โลกคริสเตียนแสดงออกถึงการดูแลชนธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ และองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงกระทำสิ่งที่ทรงประกาศไว้คือพระองค์จะทรงถอนคืนพระพรของพระองค์ออกไปจากโลกและนำการพิทักษ์รักษาของพระองค์ออกไปจากผู้ที่ต่อต้านธรรมบัญญัติของพระองค์ รวมถึงผู้ที่สอนและบังคับผู้อื่นให้ทำสิ่งเดียวกับพวกเขาด้วย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซาตานกำกับจัดการทุกคนที่พระเจ้าไม่ได้ทรงปกป้องไว้เป็นพิเศษ มันจะแสดงความมี

มิตรไมตรีกับบางคนและนำความร่ำรวยมาให้ ทั้งนี้เพื่อสานต่อแผนการที่มันจัดวางไว้ และมันจะนำความทุกข์ยากมายังคนอื่น ๆ และนำมาทุกข์ให้เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ทำให้พวกเขาเกิดความทุกข์ยากนั้น {GC 589.2}

ในขณะที่ซาตานแสดงตนว่าเป็นแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บทั้งหมดของบุตรทั้งหลายของมนุษย์ มันจะนำโรคภัยและหายนะเข้ามาจนเมืองต่างๆ ที่มีผู้คนอาศัยอย่างหนาแน่นลดจำนวนลงจนเหลือแต่เพียงซากและความอ้างว้าง แม้แต่ในเวลานี้มันก็ยังทำงานของมันอยู่ ซาตานกำลังแฝงฤทธิ์อำนาจของมันในทุกๆ ที่และในรูปแบบนับพัน ในอุบัติเหตุและหายนะทางทะเลและทางบก ในไฟไหม้ยิ่งใหญ่ ในพายุโทนาโดรุนแรง และพายุลูกเห็บที่โหดร้ายในลมพายุ น้ำท่วม พายุหิมะ คลื่นใต้ทะเล และแผ่นดินไหวต่างๆ มันกวาดพืชผลที่กำลังจะเก็บเกี่ยวทิ้งไปแล้ว การกันดารอาหารและความทุกข์ลำบากก็ตามมา มันทำให้อากาศมีกลิ่นไอแห่งความตายและคนนับพันๆ ก็พินาศด้วยโรคระบาด สิ่งเหล่านี้จะเกิดบ่อยขึ้นและรุนแรงมากยิ่งขึ้น การทำลายจะเกิดขึ้นกับทั้งคนและสัตว์ “โลกจะคร่ำครวญและเหี่ยวเฉาไป” “คนสูงศักดิ์ของโลกก็โรยราโลกเป็นมลทินเนื่องด้วยผู้อาศัยของมัน เพราะเขาทั้งหลายละเมิดธรรมบัญญัติฝ่าฝืนกฎเกณฑ์และหักทำลายพันธสัญญาในรันดร์นั้น” อิสยาห์ 24:4, 5 {GC 589.3}

แล้วจอมพลอกลวงจะทำให้คนทั้งหลายเชื่อว่าบรรดาผู้รับใช้พระเจ้าเป็นต้นเหตุของความชั่วทั้งหลายเหล่านี้ กลุ่มที่ก่อความไม่พอใจให้กับสวรรค์จะโยนความทุกข์ทั้งหมดเข้าสู่ผู้ที่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า เพราะการเชื่อฟังของพวกเขาตำหนิผู้ล่วงละเมิดอยู่อย่างต่อเนื่อง จะมีการประกาศออกมาว่ามนุษย์กำลังทำผิดต่อพระเจ้าด้วยการล่วงละเมิดวันสะบาโตวันอาทิตย์ ว่าบาปนี้้นำความทุกข์ลำบากต่างๆ เข้ามาซึ่งจะไม่สิ้นสุดลงจนกว่าจะมีการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อย่างเคร่งครัด และว่าผู้ที่ประกาศเกี่ยวกับการถือรักษาพระบัญญัติข้อที่สี่กำลังทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์และเป็นผู้ก่อความยากลำบากให้แก่คนทั้งหลาย อีกทั้งยังขวางกั้นการได้รับความพอพระทัยจากพระเจ้ารวมทั้งความมั่งคั่งในโลกนี้ที่จะได้รับกลับคืนมาของพวกเขา ด้วยประการฉะนี้ การกล่าวหาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้งและเกิดขึ้นด้วยข้อกล่าวหาที่เหมือนกัน “และต่อมา เมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า ‘เจ้านี่หรือ ผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล’ และท่านจึงทูลว่า ‘ข้าพระบาทไม่ได้ทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่ฝ่าพระบาทและราชวงศ์บิดาของฝ่าพระบาทต่างหากได้ทรงกระทำ เพราะพวกฝ่าพระบาทได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระยาห์เวห์และติดตามบรรดาพระบาอัล” 1 พงษ์กษัตริย์ 18:17,

18 เมื่อคำกล่าวหาเท็จกระตุ้นคนทั้งหลายให้โกรธ พวกเขาจะดำเนินการต่อผู้แทนของพระเจ้าด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกับที่ชาวอิสราเอลผู้ละทิ้งพระเจ้าเคยกระทำต่อเอลียาห์ {GC 590.1}

อำนาจการทำการอัศจรรย์ของลัทธิทรงวิญญานจะส่งอิทธิพลออกมาต่อต้านผู้ที่ปฏิบัติตามพระเจ้ามากกว่าทำตามมนุษย์ ผู้ที่ติดต่อกับวิญญานจะประกาศว่าพระเจ้าทรงส่งพวกเขามาเพื่อทำให้ผู้ที่ปฏิเสธวันอาทิตย์สำนึกถึงความผิดของพวกเขาเองและยังย้ำว่าควรเชื่อฟังกฎหมายของบ้านเมืองให้เสมอเหมือนกฎบัญญัติของพระเจ้า ผู้คนจะเศร้าใจกับความชั่วช้าอย่างใหญ่หลวงที่มีในโลกและเห็นพ้องกับคำพยานของครูสอนศาสนาว่า สภาพความเลวร้ายทางศีลธรรมมีสาเหตุมาจากการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ ทุกคนที่ปฏิเสธไม่ยอมรับคำพยานของพวกเขาจะเป็นที่ซึ่งซึ่งอย่างใหญ่หลวง {GC 590.2}

นโยบายในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของซาตานกับประชากรของพระเจ้ายังคงเหมือนกับนโยบายที่มันใช้เปิดฉากการต่อสู้ยิ่งใหญ่ในสวรรค์ มันแสดงตนว่ามันกำลังพยายามสนับสนุนการปกครองของพระเจ้าให้มันคง ในขณะที่มันกำลังกระทำการอย่างลับๆ พยายามหาทุกโอกาสเพื่อที่จะคว่ำการปกครอง และงานที่มันทำด้วยความมุ่งมั่นเพื่อที่จะให้สำเร็จนี้มันก็นำมาใส่ความกล่าวหาทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ นโยบายการหลอกลวงเดียวกันนี้ถูก

จารึกในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรโรมัน คริสตจักรนี้แสดงตนว่าเป็นตัวแทนของสวรรค์แต่ในขณะเดียวกันก็พยายามยกตนเองขึ้นเหนือพระเจ้าและเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ ภายใต้การปกครองของโรมันนั้น ผู้ที่ต้องทนทุกข์ด้วยความตายภายใต้การปกครองของโรมัน เพราะความจงรักภักดีต่อชาวประเสริฐกลับถูกประณามว่าเป็นคนชั่ว พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นพันธมิตรกับซาตานและถูกดำเนินในทุกวิถีทางเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้พวกเขากลายเป็นอาชญากรที่เลวที่สุดในสายตาของประชาชนและแม้แต่ในสายตาของพวกเขาเองด้วย บัดนี้ก็จะเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ในขณะที่ซาตานคอยหาทางทำลายผู้ที่ถวายเกียรติแด่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า มันจะทำให้พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ทำผิดกฎหมาย เป็นคนที่หลู่เกียรติพระเจ้า และเป็นผู้นำการพิพากษามายังโลก {GC 591.1}

พระเจ้าไม่ทรงเคยบังคับจิตใจหรือมโนธรรม แต่ซาตานพยายามบังคับโดยใช้ความโหดเหี้ยมเพื่อควบคุมคนทั้งหลายที่มันไม่อาจล่อลวงให้ทำผิดด้วยวิธีการอื่น มันจะใช้ความกลัวหรือการบังคับเพื่อควบคุมจิตใจสำนึกและสร้างความจงรักภักดีให้กับตัวของมันเอง เพื่อกระทำการเรื่องนี้ให้สำเร็จ มันทำงานผ่านผู้มีอำนาจทั้งทางฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลกโดยเร่งเร้าพวกเขาให้ตรากฎหมายของมนุษย์มาบังคับทำทนายธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า {GC 591.2}

ผู้ที่ถวายเกียรติวันสะบาโตของพระคัมภีร์จะถูกรับว่าเป็นศัตรูของกฎและระเบียบ เป็นผู้ที่ทำลายกรอบศีลธรรมของสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายและความเสื่อมทราม และนำการพิพากษาของพระเจ้าลงมาสู่โลกนี้ ความเคร่งครัดทางศาสนาของพวกเขาจะถูกตราว่าตันทุรังดี้อัน และดูแลจนอำนาจการปกครองพวกเขาจะถูกกล่าวหาว่าไม่ภักดีต่อรัฐบาล อาจารย์ทั้งหลายที่ปฏิเสธข้อกำหนดในธรรมนูญของพระเจ้าจะเทศนาจากธรรมาสันถึงหน้าที่ที่จะต้องเชื่อฟังอำนาจรัฐว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ ส่วนในสภานิติบัญญัติและในศาลยุติธรรม ผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติจะถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมและถูกลงโทษ คำพูดของพวกเขาจะถูกป้ายสีอย่างผิดๆ ความตั้งใจของพวกเขาจะถูกกล่าวหาอย่างเลวร้ายที่สุด {GC 592.1}

ในขณะที่คริสตจักรโปรเตสแตนต์ปฏิเสธเหตุผลที่ชัดเจนในพระคัมภีร์ซึ่งแสดงหลักฐานของกการปกป้องธรรมนูญของพระเจ้า พวกเขาอยากจะทำปิดปากของผู้ที่พวกเขาไม่อาจเอาพระคัมภีร์ไปล้มล้างความเชื่อได้ ถึงแม้พวกเขาจะปิดตาตนเองไม่ยอมดูข้อเท็จจริงก็ตาม พวกเขากำลังปรับตนเพื่อนำไปสู่

การกดขี่ข่มเหงผู้ที่ตั้งมั่นปฏิเสธไม่ยอมทำในสิ่งที่โลกคริสเตียนทั่วไปกำลังทำกันอยู่และยอมรับคำกล่าวอ้างสิทธิของวันสะบาโตของระบอบเปปาสี {GC 592.2}

ผู้ที่มีตำแหน่งสูงในคริสตจักรและในรัฐบาลจะร่วมกันให้สินบน ชักชวนหรือบังคับคนทุกชนชั้นให้ถวายเกียรติแก่วันอาทิตย์ อำนาจของพระเจ้าที่ขาดหายไปจะถูกแต่งตั้งเติมด้วยการตรากฎหมายที่กดขี่ ความเลวร้ายทางการเมืองกำลังทำลายความรัก ความยุติธรรมและการเคารพความจริง และแม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นประเทศเสรี พวกผู้มีอำนาจในการปกครองและสมาชิกสภานิติบัญญัติจะตรากฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ตามที่ผู้คนเรียกร้องเพื่อคงความนิยมจากประชาชน เสรีภาพทางความนึกคิดซึ่งได้มาด้วยการเสียสละอันมีค่านั้น จะไม่ได้รับการนับถืออีกต่อไป ในความขัดแย้งที่กำลังจะมาถึง เราจะเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามที่ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “*พญานาคไกรธคันหึงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและยึดถือคำพยาพานของพระเยซู*” วิวรณ์ 12:17 {GC 592.3}

37

พระคัมภีร์เป็นโล่ป้องกัน

“ไปดูธรรมบัญญัติและถ้อยคำพยาน
 แน่ที่เดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้า ก็จะเป็น
 คนที่ไม่มั่งรุ่มรอนเลย” อีสยาห์ 8:20
 ประชากรของพระเจ้าได้รับการชี้แนะให้
 ไปใช้พระคัมภีร์เป็นเครื่องป้องกันตนเอง
 จากอิทธิพลของครูสอนเทียมเท็จและ
 อำนาจหลอกลวงของวิญญาณแห่งความ
 มีด ซาตานใช้กลยุทธ์ทุกรูปแบบขัดขวาง
 มนุษย์เพื่อไม่ให้ได้รับความรู้ของพระคัมภีร์
 เพราะเรื่องราวเรียบง่ายในพระคัมภีร์นั้น
 กล่าวเปิดโปงกลลวงของมัน ทุกครั้งที่มี
 การฟื้นฟูงานของพระเจ้า จะกระตุ้นให้
 เจ้าชายแห่งความชั่วทำงานของมันอย่าง
 หนักหน่วงยิ่งขึ้น บัดนี้ มันกำลังทำการ
 อย่างเต็มที่ที่เป็นครั้งสุดท้ายเพื่อดิ้นรนต่อสู้
 กับพระคริสต์และผู้ติดตามของพระองค์
 การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายกำลัง
 จะเปิดฉากขึ้น พระคริสต์เทียมเท็จจะ
 ทำการอัครจรรยต์ต่อหน้าต่อตาของเรา
 เรา การปลอมแปลงจะคล้ายคลึงกับของ
 จริงจนไม่มีทางแยกแยะออกได้นอกจาก
 จะใช้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ด้วยคำพยาน
 ของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ทุกประโยค
 และทุกการอัครจรรยต์จะต้องถูกตรวจสอบ
 {GC 593.1}

ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกๆ
 ข้อของพระเจ้าจะถูกต่อต้านและถูก
 เยาะเย้ย พวกเขาจะยืนหยัดอยู่ได้ด้วย

พระเจ้าเท่านั้น เพื่อที่จะทนต่อการ
 ทดลองที่อยู่เบื้องหน้าได้นั้น พวกเขาจะ
 ต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เปิดเผย
 ไว้ในพระวจนะของพระองค์ พวกเขาจะ
 ถวายเกียรติพระองค์ได้ก็ต่อเมื่อมีความ
 เข้าใจอย่างถูกต้องถึงพระลักษณะ การ
 ปกครองและพระประสงค์ของพระองค์และ
 ยอมปฏิบัติตาม ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดจน
 ผ่านพ้นความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไป
 ได้นอกจากผู้ที่เสริมสมองของตนเองด้วย
 สัจธรรมต่างๆ ในพระคัมภีร์เท่านั้น การ
 ทดสอบอย่างละเอียดจะมาถึงจิตวิญญาณ
 ทุกดวงว่าข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระเจ้า
 มากกว่าเชื่อฟังมนุษย์หรือไม่ บัดนี้เป็น
 เวลาแห่งการตัดสินใจแล้ว เฝ้าของเรา
 วางอยู่บนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้า
 ที่ไม่เปลี่ยนแปลงแล้วหรือยัง เราพร้อมที่
 จะยืนขึ้นเพื่อปกป้องพระบัญญัติของ
 พระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูหรือไม่
 {GC 593.2}

ก่อนที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะถูกตรึง
 กางเขน พระองค์ทรงอธิบายให้สาวก
 ทราบว่าพระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์และ
 กลับเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพ และ
 ทูตสวรรค์ก็อยู่ที่นั่นเพื่อประทับพระดำรัส
 ของพระองค์ลงไปในความทรงจำและ
 จิตใจของสาวก แต่สาวกทั้งหลายกำลัง
 มองหาการช่วยกู้ฝ่ายเนื้อหนังจากแอก

ของชาวโรมันและพวกเขาทนนไม่ได้กับความคิดว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นความหวังของพวกเขาจะต้องทนกับความตายอันน่าอับอายเช่นนี้ พระดำรัสต่างๆ ที่พวกเขาต้องจดจำนั้นจึงอันตรายจนหายไปจากความคิดและเมื่อเวลาแห่งการทดลองมาถึง พวกเขาจึงไม่พร้อม ความตายของพระเยซูทำลายความหวังของพวกเขาไปโดยสิ้นเชิงเสมือนหนึ่งว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเตือนพวกเขาไว้ก่อน คำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคตที่เปิดเผยให้พวกเขาทราบนั้นชัดเจนเช่นเดียวกับพระดำรัสของพระคริสต์ที่เปิดเผยให้สาวกทราบ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณและงานของการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับเวลาแห่งความทุกข์ยาก ได้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจน แต่คนมากมายไม่เข้าใจสัจธรรมที่สำคัญเหล่านี้ราวกับว่าสิ่งเหล่านี้ไม่เคยถูกเปิดเผยมาก่อน ชาตานเผ่าคอยที่จะขจัดทุกความนึกคิดที่จะทำให้พวกเขาฉลาดจนถึงขั้นได้รับความรอด และเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง ก็พบว่าพวกเขาไม่พร้อม {GC 594.1}

เมื่อพระเจ้าประทานคำเตือนที่สำคัญมากให้มนุษย์โดยใช้ทูตสวรรค์บริสุทธิ์บิบนประกาศอยู่บนท้องฟ้าเป็นสัญลักษณ์ พระองค์ทรงกำหนดให้ทุกคนที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลให้รับฟังข่าวสารนี้ ข่าวการพิพากษาอันน่ากลัวซึ่งกล่าวโทษการกราบไหว้บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน (วิวรณ์ 14:9-11) ควรจะทำให้ทุกคน

ขยับศึกษาคำพยากรณ์ทั้งหลายเพื่อเรียนรู้ว่ารูปของสัตว์ร้ายคืออะไรและเราจะหลีกเลี่ยงจากการรับรูปของมันได้อย่างไร แต่คนส่วนใหญ่ปิดหูไม่รับฟังสัจธรรมและเปิดหูเข้าหาหนานาน เมื่ออัครทูตเปาโลมองไปยังยุคสุดท้าย ท่านเปิดเผยว่า “เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่ถูกต้องไม่ได้” 2 ทิโมธี 4:3 เวลาที่กล่าวไว้ในข้อนี้มาถึงแล้ว คนจำนวนมากไม่ต้องการสัจธรรมในพระคัมภีร์เพราะสัจธรรมในพระคัมภีร์รบกวนความปรารถนาของหัวใจที่บาปหนาและฝักใฝ่ทางโลก และชาตานก็สนองตอบด้วยการหลอกลวงต่างๆ ตามที่พวกเขาชื่นชอบ {GC 594.2}

แต่พระเจ้าจะทรงมีประชากรของพระองค์ในโลกที่คอยคำจูนรักษาพระคัมภีร์ไว้ และใช้แต่เพียงพระคัมภีร์เท่านั้นเป็นมาตรฐานของหลักคำสอนและเป็นพื้นฐานของการปฏิรูปทั้งปวง ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้คงแก่เรียน ข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์ คำสอนทางศาสนาหรือคำตัดสินของสภาฝ่ายศาสนาซึ่งมีอยู่มากมายและขัดแย้งกันเช่นเดียวกับบรรดาคริสตจักรซึ่งพวกเขาเป็นตัวแทนอยู่ในสภา และเสียงข้างมาก สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทั้งหมดของสิ่งเหล่านี้ไม่ควรถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านจุดใดจุดหนึ่งในความเชื่อทางศาสนา ก่อนที่เราจะยอมรับหลักคำสอนหรือความเห็นใดๆ นั้น เราจะต้องได้รับการสนับสนุนด้วยคำพูดที่ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ดังนั้น” {GC 595.1}

ชาตานใช้ความพยายามอยู่ตลอดเวลา เพื่อดึงดูดความสนใจไปที่มนุษย์แทนที่จะไปยังพระเจ้า มันนำผู้คนไปหาบรรดาบิชอป ศาสนาจารย์ทั้งหลายและบรรดาศาสตราจารย์ทางศาสนศาสตร์ เพื่อให้เป็นผู้ชี้ทางของพวกเขาแทนที่จะค้นหาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้หน้าที่ที่ตนเองจะต้องทำ และแล้วด้วยการควบคุมสมองของบรรดาผู้นำเหล่านี้ มันจึงสามารถแผ่อิทธิพลของมันไปสู่ประชาชนได้ตามที่มันต้องการ {GC 595.2}

เมื่อพระคริสต์เสด็จมาเพื่อตรัสพระดำรัสแห่งชีวิต คนมากมายแม้กระทั่งในหมู่ปุโรหิตและผู้ปกครองฟังพระองค์ด้วยความยินดีและเชื่อพระองค์ แต่หัวหน้าปุโรหิตและผู้นำประเทศมุ่งมั่นโจมตีและปฏิเสธคำสอนของพระองค์ ถึงแม้พวกเขาจะมุ่งงมงายในความพยายามทั้งหมดเพื่อกล่าวหาพระองค์และถึงแม้พวกเขาจะไม่ยอมรับคำสอนของพระองค์ก็ตาม พวกเขากลับสัมผัสได้ถึงอิทธิพลอำนาจของพระเจ้าและพระปัญญาที่มากับพระดำรัสเหล่านั้น แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงปิดล้อมตัวเองด้วยอคติ พวกเขาปฏิเสธหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดถึงการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ เกือบกว่าพวกเขาจะถูกบังคับให้เข้าร่วมเป็นสาวกของพระองค์ คู่ต่อสู้เหล่านี้ของพระเยซูเป็นบุคคลที่ประชาชนได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่ด้วยเยาวิให้เคารพยกย่องและให้น้อมรับอำนาจของพวกเขาโดยปริยาย พวกเขาต่างถามกันว่า “เป็นไปได้อย่างไร

ที่ผู้ปกครองของเราและเหล่าบรรดาจารย์ที่รอบรู้ไม่เชื่อในพระเยซู ทำไมคนที่เคร่งในศาสนาเหล่านี้จะไม่ยอมรับพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์” มันคืออิทธิพลของบรรดาครูเหล่านี้ที่นำประชาชาติยิวให้ปฏิเสธพระผู้ไถ่ของตน {GC 595.3}

วิญญาณที่อยู่เบื้องหลังปุโรหิตและผู้ปกครองเหล่านั้นยังคงแสดงออกให้เห็นในผู้คนมากมายที่ดำรงตำแหน่งสูงในฝ่ายศาสนา พวกเขาปฏิเสธที่จะพิจารณาคำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องของสัจธรรมต่างๆ ซึ่งเฉพาะเจาะจงสำหรับยุคนี้ พวกเขาชี้ให้ดูจำนวนสมิทธิพรรดพวกทรีพีย์สมบัติ และความโด่งดังของตนและมองด้วยสายตาที่ดูแคลนไปยังบรรดาผู้ที่ยกชูสัจธรรมซึ่งมีอยู่เพียงไม่กี่คน อีกทั้งมีฐานะยากจนและไม่เป็นที่รู้จัก ว่าเป็นพวกที่มีความเชื่อที่ทำให้แยกตัวพวกเขาเองออกไปจากโลก {GC 596.1}

พระคริสต์ทรงมองไปยังสภาพภาคหน้าว่าอำนาจที่พวกบรรดาจารย์และฟาริสีใช้นั้นไม่ได้ยุติลงเมื่อชนชาวยิวกระจัดกระจายไป พระองค์ทรงพยากรณ์ให้เห็นถึงงานการยกชูอำนาจมนุษย์เพื่อควบคุมโนธรรมซึ่งเป็นคำสาปที่เลวร้ายของคริสต์จักรมาตลอดทุกยุคทุกสมัย และพระดำรัสอันน่ากลัวที่ตำหนิเหล่าบรรดาจารย์และฟาริสีรวมทั้งคำเตือนของพระองค์ที่ประทานให้แก่คนทั้งปวงว่าไม่ให้ติดตามผู้นำตาบอดเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเป็นการว่ากล่าวตักเตือนสำหรับ

คนทุกยุคในอนาคต {GC 596.2}

คริสตจักรโรมันสงวนสิทธิ์ให้เฉพาะคณะสงฆ์เป็นผู้มีอำนาจตีความหมายพระคัมภีร์ โดยใช้หลักการว่าเฉพาะคณะนักบวชเท่านั้นที่มีความสามารถอธิบายพระวจนะของพระเจ้าได้ ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิ์ทำเช่นนั้น [โปรดดู APPENDIX NOTE FOR PAGE 340] ถึงแม้การปฏิรูปทางศาสนา นำพระคัมภีร์กลับคืนมาให้แก่ประชาชนทุกคนแล้วก็ตาม แต่กระนั้น หลักการอันเดียวกันที่โรมรักษาไว้ นั้นยังคงขัดขวางคนจำนวนมากในคริสตจักรโปรเตสแตนต์จากการค้นหาพระคัมภีร์ด้วยตนเอง พวกเขาถูกสอนให้ยอมรับคำสอนตามที่คริสตจักรแปลความหมายไว้ และคนนับพันไม่กล้ารับแม้กระทั่งเรื่องที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนถ้าเรื่องนั้นตรงข้ามกับหลักข้อเชื่อหรือคำสอนที่ปักหลักไว้อย่างแน่นแฟ้นของคริสตจักรของพวกเขา {GC 596.3}

ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์จะเต็มไปด้วยคำเตือนเรื่องครุสอนเทียมเท็จ แต่ก็ยังมีคนอื่นมากมายที่พร้อมมอบจิตวิญญาณของตนไว้กับคณะสงฆ์ ในทุกวันนี้มีคนนับพันที่ประกาศตนว่าเป็นผู้เชื่อแต่ไม่สามารถหาเหตุผลมารองรับความเชื่อที่พวกเขายึดถือได้ นอกจากจะบอกได้เพียงว่า ความเชื่อของเขาได้รับการสอนมาจากผู้นำศาสนา พวกเขามองข้ามคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไปและวางใจในคำพูดของบรรดาอาจารย์ แต่อาจารย์จะไม่มีทางผิดพลาดเลยหรือ เราจะมอบจิต

วิญญาณของเราให้พวกเขาได้อย่างไร นอกเสียจากเราจะเรียนรู้จากพระวจนะของพระเจ้าว่าพวกเขาเป็นผู้กษัตริย์แสงสว่าง การขาดความกล้าฝ่ายศีลธรรมที่จะก้าวเท้าออกจากเส้นทางเดินที่โลกเคยเหยียบย่ำมาแล้วได้นำคนมากมายไปติดตาย่างเท้าของผู้คงแก่เรียน และด้วยความไม่เต็มใจของพวกเขาที่จะตรวจสอบด้วยตนเอง พวกเขาจึงยึดติดอยู่กับข้อตรวนแห่งความเท็จอย่างสิ้นหวัง พวกเขามองเห็นว่าสัจธรรมสำหรับยุคนี้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์และพวกเขาสัมผัสได้ถึงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงร่วมสถิตอยู่กับการประกาศของพระคัมภีร์ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็ยังปล่อยให้การต่อต้านของคณะสงฆ์หันเหพวกเขาออกไปจากแสงสว่าง ถึงแม้ ความคิดอย่างนี้มีเหตุมีผลและสามัญสำนึกจะถูกโน้มน้าวแล้วก็ตาม จิตวิญญาณที่หลงผิดเหล่านี้ก็ไม่กล้าแม้แต่ที่จะคิดต่างไปจากอาจารย์ การตัดสินใจของพวกเขาแต่ละคนและผลประโยชน์ชั่วฉับพลันของพวกเขาถูกนำมาถวายเป็นบูชาให้แก่ความไม่เชื่อ ความหยิ่ง และอคติของผู้อื่น {GC 596.4}

ชาตงานทำงานผ่านอิทธิพลมนุษย์ด้วยวิธีการมากมายเพื่อตักจับเหยื่อของมัน มันผูกมัดฝูงชนไว้กับตัวมันเองด้วยการเอาสายสัมพันธ์แห่งความรักไปผูกมัดพวกเขาไว้กับผู้ที่เป็นศัตรูกางเขนของพระคริสต์ ไม่ว่าสายสัมพันธ์นี้จะเป็นอะไรก็ตาม อาทิ สายสัมพันธ์ของการเป็นพ่อ

แม่ ของลูก ของการเป็นคู่สมรส หรือของสังคม ผลลัพธ์ที่ได้ย่อมเหมือนกัน คือผู้ต่อต้านสังฆกรรมใช้อำนาจของเขาควบคุมสามัญสำนึก และจิตวิญญาณที่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจนี้จะไม่มี ความกล้าหาญพอหรือมีอิสระพอที่จะเชื่อฟัง ความเชื่อมั่นของเขาเองในสิ่งที่เขาต้องทำ {GC 597.1}

สังฆกรรมและพระสิริของพระเจ้านั้นแยกออกจากกันไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ที่จะให้เรา ถวายเกียรติพระเจ้าด้วยทัศนคติที่ผิดๆ ในเมื่อมีพระคัมภีร์อยู่ใกล้แค่เอื้อม คนมากมายอ้างว่าใครจะเชื่ออะไรนั้นไม่ใช่ เรื่องสำคัญหากชีวิตของเขาดำเนินได้ อย่างถูกต้อง แต่ชีวิตจะถูกหล่อหลอมด้วยความเชื่อ หากแสงสว่างและสังฆกรรมอยู่ใกล้แค่เอื้อมแต่เราละเลยโอกาสที่จะ พัฒนาการฟังและการมองเห็น ก็เท่ากับ เราปฏิเสธสังฆกรรมและแสงสว่างนั้น เรา กำลังเลือกความมืดมากกว่าความสว่าง {GC 597.2}

“มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก แต่ปลายทางคือความมรณา” สุภาษิต 16:25 การไม่รู้ไม่อาจนำมาใช้เป็นข้อแก้ตัวให้กับ ความผิดหรือบาป ในเมื่อเรามีโอกาสมากมายที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เมื่อชายคนหนึ่งเดินทางมาจนถึงทางแยก ที่มีถนนหลายเส้นและมีป้ายชี้ทางบอกว่า ทางแต่ละสายจะนำไปสู่สถานที่แห่งใด หากเขาไม่สนใจป้ายบอกทางและเดินไป ตามทางที่เขาคิดว่าถูกต้อง เขาอาจเดิน ไปด้วยความจริงใจ แต่ก็มีความเป็นไป

ได้สูงที่เขาจะพบว่าตัวเองเดินอยู่บนเส้นทางที่ผิด {GC 597.3}

พระเจ้าประทานพระวาทะของพระองค์ เพื่อให้เราคุ้นเคยกับคำสอนของพระองค์ และเรียนรู้ด้วยตัวเราเองว่าพระองค์ทรง คาดหวังสิ่งใดจากเรา เมื่อบาปเรียนมาหา พระเยซูด้วยคำถามว่า *“ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์”* พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำให้เขา ไปหาพระคัมภีร์ ตรัสว่า *“ในธรรมบัญญัติ เขียนว่าอย่างไร ท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร”* ลูกา 10:25, 26 การไม่รู้ไม่ใช่ ข้อแก้ตัวสำหรับเด็กหรือผู้ใหญ่หรือช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากโทษที่เกิดจากการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า เพราะว่ามีมือของพวกเขา มีธรรมบัญญัติ นั้นรวมถึงหลักการต่างๆ และข้อกำหนด ทั้งหลายของมันถูกเสนอไว้อย่างซื่อสัตย์ การมีความตั้งใจดีนั้นไม่เพียงพอ การทำตามคำพูดของมนุษย์ที่คิดว่าตนเอง ถูกต้องหรือที่อาจารย์บอกเขาว่าถูกต้อง นั้นก็ไม่เพียงพอ ความรอดของจิตวิญญาณ ของเขาเป็นเดิมพันอยู่และเขาจะต้อง ค้นหาพระคัมภีร์ด้วยตัวของเขาเอง ไม่ว่า ความตั้งใจของเขาจะหนักแน่นเพียงไร ไม่ว่าเขาจะมั่นใจเพียงไรว่าอาจารย์ทั้งหลายทราบดีว่าอะไรคือสังฆกรรม สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่รากฐานของเขา เขามีแผนที่แสดง ถึงสัญลักษณ์บอกทางทุกอย่างที่น่าการเดินทางมุ่งหน้าไปสู่สวรรค์และเขาจะต้อง ไม่ใช้การคาดเดาใดๆ ทั้งสิ้น {GC 598.1}

หน้าที่อันดับแรกและเป็นหน้าที่สูงส่ง

ที่สุดของมนุษย์ทุกคนที่มีความคิดนั้นคือการเรียนรู้อากพระคัมภีร์ว่าสังขธรรมคืออะไร จากนั้นจึงดำเนินไปในแสงสว่างและหนุนใจผู้อื่นให้ทำตามแบบอย่างของเขา เราจะต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความขยันหมั่นเพียรในแต่ละวัน ประเมินทุกความคิดและเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งกับข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ ด้วยการช่วยเหลือจากพระเจ้าเราจะต้องสร้างแนวคิดของเราเพื่อตัวเราเองในเมื่อเราเองจะต้องเป็นผู้ให้คำแก้ต่างต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า {GC 598.2}

สังขธรรมทั้งหลายที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนที่สุดถูกคนที่มีการศึกษานำไปพัวพันกับความสงสัยและความมืด พวกเขาแสวงงทำตัวว่ามีปัญหายิ่งใหญ่และสอนว่าพระคัมภีร์มีความหมายทางจิตวิญญาณที่ลึกลับซับซ้อนและเข้าใจอย่างชัดเจนไม่ได้ด้วยภาษาที่ใช้ คนเหล่านี้เป็นครูสอนเทียมเท็จ พระเยซูตรัสถึงคนกลุ่มนี้ว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” มาระโก 12:24 เราจะต้องอธิบายภาษาของพระคัมภีร์ตามความหมายที่ชัดเจนอย่างไม่ต้องสงสัย ยกเว้นว่าพระคัมภีร์ใช้ภาษาสัญลักษณ์หรือใช้อุปมาอุปมัย พระคริสต์ประทานพระสัญญาไว้แล้วว่า “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า” ยอห์น 7:17 ถ้าหากมนุษย์จะยอมรับพระคัมภีร์ตามตัวหนังสือที่อ่าน ถ้าหากไม่มีครูเทียมเท็จที่จจะนำพาพวกเขาไปในทางที่ผิดและทำให้

สมองของพวกเขาสับสนแล้ว ภารกิจหนึ่งน่าจะสำเร็จลุล่วงไปแล้วซึ่งเป็นภารกิจที่จะทำให้ทูตสวรรค์ชื่นชมยินดี และจะนำคนนับหมื่นนับพันที่ซึ่งบัดนี้ยังคงดำเนินอยู่ในทางที่ผิดให้เข้ามาสู่คอกแกะของพระคริสต์ {GC 598.3}

เราจะต้องใช้พลังทางความคิดทั้งหมดเพื่อศึกษาพระคัมภีร์และจะต้องทำความเข้าใจเพื่อหยั่งรู้ถึงเรื่องอันลึกซึ้งของพระเจ้ามากเท่าที่มนุษย์ที่ต้องตายจะทำความเข้าใจได้ แต่ถึงกระนั้นเราจะต้องไม่ลืมว่า ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์จะต้องมีวิญญาณที่แท้จริงของผู้ใฝ่เรียนซึ่งมีลักษณะว่าอ่อนสอง่ายและมีการยอมรับอย่างเด็กเล็กๆ รวมอยู่ด้วย เราศึกษาเรื่องที่เราเข้าใจยากในพระคัมภีร์ให้แตกฉานด้วยวิธีเดียวกันกับที่ใช้เก็บเกี่ยวปัญหาทางด้านปรัชญาไม่ได้ เราจะต้องไม่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งเป็นวิธีที่คนมากมายใช้ในการศึกษาเรื่องราววิทยาศาสตร์ แต่เราจะต้องหมั่นอธิษฐานฟังฟังในพระเจ้า และปรารถนาอย่างจริงจังเพื่อเรียนรู้คำพระทัยของพระองค์ เราจะต้องเข้ามาหาพระองค์ด้วยจิตวิญญาณที่ถ่อมและยอมรับฟังคำสอนเพื่อรับความรู้จากพระองค์ผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงพระนามว่า “เราเป็น” [อพยพ 3:14] ไม่เช่นนั้น ทูตแห่งความชั่วจะทำให้ความคิดของเราบอดไปและทำให้หัวใจของเราแข็งกระด้างจนสังขธรรมประทับลงในตัวเราไม่ได้ {GC 599.1}

มีข้อความหลายตอนในพระคัมภีร์ที่ผู้

คงแก่เรียนประกาศว่าเป็นเรื่องลึกลับ หรือถูกมองข้ามว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ สำหรับผู้ที่ได้รับการสั่งสอนในโรงเรียนของพระคริสต์ ข้อความดังกล่าวจะเต็มไปด้วยถ้อยคำปลอบประโลมใจและคำชี้แนะ ทำให้ให้นักศาสนศาสตร์จำนวนมากมายังไม่เข้าใจพระคำของพระเจ้า เหตุผลหนึ่งก็เป็นเพราะพวกเขาปิดหูปิดตาให้กับสัจธรรมต่างๆ ที่ตนไม่ต้องการปฏิบัติตาม การเข้าใจสัจธรรมในพระคัมภีร์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำลังทางปัญญาที่ลงแรงค้นคว้า แต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายอันแน่วแน่อย่างจริงจัง นั่นคือความต้องการอย่างจริงจังของการแสวงหาความชอบธรรม {GC 599.2}

เราไม่ควรศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากการอธิษฐาน มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะทรงประกอบกิจเพื่อให้เรารู้สึกถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านั้นที่เข้าใจได้ง่ายหรือจะทรงขวางเราจากการปล้ำสู้กับสัจธรรมทั้งหลายที่เข้าใจยาก บรรดาทูตสวรรค์มีหน้าที่เตรียมจิตใจเพื่อให้เข้าใจพระวาทะของพระเจ้าเพื่อที่เราจะรู้สึกหลงใหลในความงดงามแห่งพระวาทะนั้นและยอมรับคำเตือนชี้แนะจากพระวาทะ หรือรู้สึกสนุกสนานและได้รับผลกำไรจากพระสัญญาของพระวาทะนั้น เราจะต้องให้คำทูลขอของผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีมาเป็นของเราว่า *“ขอทรงเปิดตาข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งอัศจรรย์จากธรรมบัญญัติของพระองค์”* สดุดี 119:18 บ่อยครั้งที่ดูเสมือนหนึ่งว่า

เราไม่อาจต้านทานการทดลองได้ นั่นเป็นเพราะการละเลยการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์ทำให้ผู้ที่ถูกทดลองไม่สามารถจดจำพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้าได้อย่างทันท่วงทีและไม่สามารถเข้าเผชิญหน้ากับซาตานโดยมีพระคัมภีร์เป็นอาวุธได้ แต่บรรดาทูตสวรรค์เฝ้าล้อมรอบผู้ที่ยินดีเต็มใจที่จะได้รับการสั่งสอนในเรื่องของพระเจ้าและในห้วงเวลาแห่งความต้องการยิ่งใหญ่ ทูตสวรรค์จะช่วยให้เราคิดถึงสัจธรรมเหล่านั้นที่พวกเขาต้องการ ดังนั้น *“เมื่อศัตรูจะเข้ามาตั้งน้ำท่วมเชื้อยว พระวิญญาณของพระเจ้าชูโล่ขึ้นด้านขวา”* อิสยาห์ 59:19 {GC 599.3}

พระเยซูทรงสัญญากับสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า *“องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราทูลว่ากับท่านแล้ว”* ยอห์น 14:26 แต่คำสอนของพระคริสต์จะต้องถูกเก็บไว้ในสมองก่อน เพื่อที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงเตือนความทรงจำในเวลาที่เราตกอยู่ในภัยอันตราย กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า *“ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจเพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์”* สดุดี 119:11 {GC 600.1}

ทุกคนที่เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนิรันดร์กาลจะต้องคอยระวังอย่าให้ความสงสัยเข้ามาแทรกแซง บรรดาเสาหลัก

ของสังฆกรรมจะถูกโจมตี มันเป็นไปได้ที่จะนำตัวของเราให้ออกห่างไปจากคำสอนนอกศาสนายุคใหม่ที่தாகถางหรือหลอกลวงอีกทั้งยังบ่อนทำลายและร้ายกาจ ซาตานปรับการทดลองของมันให้เข้าได้กับคนทุกชนชั้น มันจู่โจมคนอ่านหนังสือไม่ออกด้วยคำตลกคะนองและการเย้ยหยัน ในขณะที่เข้าหาคนที่มีการศึกษาด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์และเหตุผลทางปรัชญา ทั้งสองเหมือนกันคือถูกวางแผนมาเพื่อกระตุ้นความไม่ไว้วางใจหรือดูแคลนพระคัมภีร์ แม้แต่กับเยาวชนที่อ่อนประสบการณ์ก็ยังมีที่กักที่จะสอดแทรกความสงสัยเรื่องหลักการพื้นฐานของคริสเตียนเอาไว้ และเยาวชนที่ไม่เชื่อสัตย์นอกใจผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้มีสติปัญญาตื่นเขินก็ยังมีผลอิทธิพลของเขาออกไปด้วยตัวประการฉะนี้จึงมีคนมากมายที่ล่อเลียนความเชื่อของบรรพบุรุษและขัดขวางพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ฮีบรู 10:29 ชีวิตมากมายที่คาดหวังว่าจะถวายเกียรติพระเจ้าและเป็นพระพรแก่โลกถูกล้มหายใจเน่าเปื่อยของความไม่เชื่อสัตย์นอกใจทำลาย ทุกคนที่วางใจในการตัดสินใจด้วยเหตุผลที่โง่เขลาของมนุษย์และจินตนาการว่าพวกเขาสามารถอธิบายความลึกลับของพระเจ้าและมาถึงความจริงได้โดยไม่ต้องรับความช่วยเหลือจากพระปัญญาของพระเจ้านั้นกำลังติดอยู่กับดักของซาตาน {GC 600.2}

เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญจริงจังที่สุดของประวัติศาสตร์โลก

ชะตากรรมของฝูงชนจำนวนมากในโลกกำลังจะถูกตัดสิน ความเป็นอยู่ในอนาคตของเราเองและความรอดของจิตวิญญาณอื่นๆ ขึ้นกับวิถีทางที่เรากำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันนี้ เราจำเป็นต้องให้พระวิญญาณแห่งสังฆกรรมนำทางเรา ผู้ติดตามของพระคริสต์ทุกคนจะต้องถามด้วยความจริงใจว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” เราจะต้องถ่อมตัวเราเองลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการอดอาหาร และการอธิษฐาน และการใคร่ครวญถึงพระวจนะของพระองค์ให้มากโดยเฉพาะภาพเหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องการศึกษา บัดนี้เราจะต้องแสวงหาประสบการณ์ในเรื่องของพระเจ้าที่ลึกซึ้งและมีชีวิต เราไม่มีเวลาที่จะให้สูญเสียไปอีกแล้ว เหตุการณ์สำคัญยิ่งกำลังเกิดขึ้นรอบๆ ตัวเรา เรากำลังอยู่ในพื้นที่แห่งความเฝ้าระวังของซาตาน คนเฝ้ายามของพระเจ้าจงอย่าหลับไหล ศัตรูกำลังย่องเข้ามาใกล้ จงเตรียมพร้อมทุกเวลา หากท่านจะผ่อนคลายเป็นสบายกายและง่วงเหงาหาวนอน มันจะกระโจนเข้าไปสู่ท่านและจับท่านเป็นเหยื่อ {GC 601.1}

คนมากมายถูกหลอกในเรื่องสถานการณ์ที่แท้จริงของพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาชินตากับตัวเองที่ไม่ได้ทำความผิดแต่ลืมนับการกระทำดีและการกระทำอันมีคุณธรรมที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้พวกเขาทำแต่พวกเขาละเลยที่จะทำ การที่เขาจะเป็นต้นไม้อยู่ในสวน

ของพระเจ้านั้นไม่เพียงพอ พวกเขาจะต้องสนองตอบตามที่พระเจ้าทรงคาดหวังไว้ด้วย นั่นคือ พวกเขาจะต้องเกิดผล พระองค์ทรงถือว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบกับการดีทั้งปวงที่พวกเขาควรจะทำผ่านทางพระคุณของพระองค์ที่เสริมกำลังพวกเขา ในหนังสือต่างๆ ของสวรรค์ พวกเขาถูกบันทึกไว้ว่าเป็นผู้ที่ทำดีในให้กรงูรัง แต่ถึงกระนั้น กรณีของคนกลุ่มนี้ก็ยังไม่สิ้นหวังเสียเลยทีเดียว สำหรับบรรดาผู้ที่ดูแลคนพระเมตตาของคุณของพระเจ้าและใช้พระคุณของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้น พระทัยแห่งรักที่ทรงอดทนนานยังคงร้องเรียกต่อไปอีกว่า “ดังนั้นจึงมีคำกล่าวว่าคุณที่หลับอยู่ จงตื่นขึ้น และจงเป็นขึ้นจากตายแล้วพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน เหตุฉะนั้น จงระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี...จงใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์ เพราะว่าว่าทุกวันนี้เป็นยุคสมัยที่ชั่วร้าย” เอเฟซัส 5:14-16 {GC 601.2}

เมื่อเวลาแห่งการทดสอบมาถึง ผู้ที่ใช้พระคำของพระเจ้าเป็นกฎในการดำเนินชีวิตจะถูกเปิดเผยตัวออกมาให้เห็น ในช่วงฤดูร้อน เราแทบจะมองไม่เห็นความแตกต่างระหว่างต้นสนและต้นไม้อื่นๆ แต่เมื่อฤดูหนาวกระหน่ำเข้ามา ต้นสนจะยังคงสภาพเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่

ต้นไม้อื่นๆ จะร่วงโรยจนไม่มีใบหลงเหลือ ดังนั้น ในเวลานี้ เราไม่อาจแยกผู้เชื่อที่ไม่จริงใจออกจากคริสเตียนแท้จริงได้ แต่เวลาใกล้จะมาถึง เมื่อความแตกต่างนี้จะปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด จงให้การขัดแย้งเกิดขึ้น จงให้ความดันทุรังและความไม่ยอมผ่อนปรนเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง จงให้การกดขี่มุ่งเหงาอดประกายขึ้น แล้วคนที่ไม่จริงใจและคนหน้าไหว้หลังหลอกจะหวั่นไหวและละทิ้งความเชื่อ แต่คริสเตียนที่แท้จริงจะตั้งมั่นตั้งศิลา ความเชื่อของเขาจะแข็งแกร่ง ความหวังจะเจิดจ้ากว่าในวันที่อุดมสมบูรณ์ {GC 602.1}

ผู้ประพันธ์สวดสรรเสริญว่า “พระโอวาทของพระองค์เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์” “ข้าพระองค์ได้ความเข้าใจจากข้อบังคับของพระองค์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์เกลียดชังวิถีที่ทุกอย่าง” สวดสรรเสริญ 119:99, 104 {GC 602.2}

“มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้รับความเข้าใจก็เป็นสุขจริงหนอ” “เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยั่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำ เมื่อแดดส่องมาถึงก็ไม่กลัว เพราะใบของมันคงเขียวอยู่เสมอ และไม่กระวนกระวายในปีที่แห้งแล้ง เพราะมันไม่หยุดที่จะเกิดผล” สุภาษิต 3:13 เยเรมีย์ 17:8 {GC 602.3}

38

คำเตือนสุดท้าย

“หลังจากนี้ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากรสวรรค์ ท่านมีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่และรัศมีของท่านทำให้แผ่นดินโลกสว่าง ท่านร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า ‘บาบิโลนมหานครพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของพวกผี เป็นที่อยู่ของวิญญาณทุกชนิดที่โสโครก เป็นที่อยู่ของนกทุกชนิดที่โสโครก’” และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากรสวรรค์กล่าวว่า ‘จงออกมาจากนครนั้นเถิด ประชาชาติของเราเอ๋ยเพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนกับบาปของนครนั้น และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น’” วิวรรณ์ 18:1, 2, 4 {GC 603.1}

ข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ไปยังสภาพภาคหน้า เมื่อข่าวการพังทลายของนครบาบิโลนตามที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 (ข้อ 8) เคยประกาศไว้จะถูกนำขึ้นมาประกาศซ้ำอีกครั้งหนึ่ง จะมีการกล่าวเพิ่มเติมถึงความเสื่อมทรามชั่วช้าทั้งปวงซึ่งเข้ามาสู่สถาบันต่างๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของบาบิโลนตั้งแต่ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปครั้งแรกในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 สภาพอันเลวร้ายของโลกศาสนาถูกบรรยายไว้ ณ ที่นี้ ทุกครั้งที่มีการปฏิเสธความจริง ความนึกคิดของประชากรจะยิ่งมืดมัวลง จิตใจของพวกเขาจะตื้อตึงมากยิ่งขึ้นซึ่งจะฝังตัวลึกเข้าไป

จนกลายเป็นจิตใจแข็งกระด้างไม่เลื่อมใสในศาสนา พวกเขาทำหายคำเตือนซึ่งพระเจ้าประทานมาให้ด้วยการเหยียบย่ำคำสอนในพระบัญญัติสิบประการข้อใดข้อหนึ่งอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งพวกเขาถูกชักนำให้กดขี่ข่มเหงผู้ที่ยึดถือความศักดิ์สิทธิ์ของพระบัญญัติข้อนั้น พวกเขาทำให้พระคริสต์หมดคุณค่าด้วยการเหยียบย่ำพระวจนะและประชากรของพระองค์ ในขณะที่คริสตจักรยอมรับคำสอนของลัทธิทรงวิญญาณนั้น เครื่องหมายเหนี่ยวที่ควบคุมจิตใจฝ่ายเนื้อหนังจะถูกขจัดออกไป และการนับถือศาสนาจะกลายเป็นเพียงเปลือกนอกที่คอยปกปิดความชั่วที่ต่ำช้าที่สุด ความเชื่อในเรื่องการปรากฏตัวทางวิญญาณเปิดประตูให้กับวิญญาณแห่งการล่อลวงและหลักราคาซื้อขายของผีมาร และด้วยเหตุนี้ จึงสัมผัสสิทธิพลต่างๆ ของทูตสวรรค์ชั่วได้ในคริสตจักร {GC 603.2}

ในช่วงเวลาที่คำพยากรณ์นี้ประกาศออกมา นั้น มีการกล่าวถึงนครบาบิโลนไว้ว่า “บาปของนครนั้นก้องสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าทรงจดจำการอธรรมของนครนั้นแล้ว” วิวรรณ์ 18:5 บาบิโลนเพิ่มความชั่วของตนจนเต็มล้น และความพินาศกำลังจะลงมายังเธอ แต่พระเจ้ายังทรงมีประชากรของพระองค์อยู่ในนคร

บาบิโลน และก่อนที่การพิพากษาของพระองค์จะมายังนครนั้น ผู้ที่ชื่อสัตย์เหล่านี้จะต้องถูกเรียกให้ออกจากเมืองนี้ เพื่อจะไม่เข้าร่วมอยู่ในบาปทั้งหลายของเธอและ “ไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น” (ข้อ 4) ดังนั้น ขบวนการซึ่งใช้สัญลักษณ์เป็นทูตสวรรค์ที่บินลงมาจากสวรรค์ซึ่งทำให้โลกสว่างไสวด้วยรัศมีภาพและร้องประกาศด้วยเสียงอันดังและหนักแน่นนั้น กำลังประกาศถึงบาปทั้งหลายของนครบาบิโลน ชาวที่ทูตสวรรค์ประกาศนี้มาพร้อมกับคำเชิญชวนว่า “จงออกมาจากนครนั้นเถิด ประชาชาติของเราเอ๋ย” คำประกาศเหล่านี้เมื่อรวมเข้ากับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจึงกลายเป็นคำเตือนสุดท้ายที่พระเจ้าประทานให้กับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก {GC 604.1}

ผลที่จะเกิดกับโลกนี้ช่างน่ากลัวเพียงไร อำนาจต่างๆ ในโลกซึ่งรวมตัวกันเพื่อทำสงครามต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้า จะตรากฎหมายให้ “ทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต คนมั่งมีและคนยากจน เสรีชนและทาส” วิวรณ์ 13:16 ต้องปฏิบัติตามประเพณีของคริสตจักร ด้วยการถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จ ทุกคนที่ไม่ยอมทำตามจะถูกกฎหมายของบ้านเมืองลงโทษ และในที่สุด จะถูกประกาศว่า เป็นผู้ที่ไม่สมควรตาย ในอีกแง่มุมหนึ่งคือ ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าที่กำหนดวันพักผ่อนของพระเจ้าผู้สร้าง เรียกร้องให้เราเชื่อฟังและตักเตือนถึงพระพิโรธที่จะเกิดแก่ทุกคนที่ล่วงละเมิด

ข้อบังคับต่างๆ ของมัน {GC 604.2}

ด้วยประเด็นอันขัดแย้งตามเรื่องที่ถูกเปิดเผยไว้ต่อหน้าเขาคือ ผู้ใดที่เหยียบย่ำธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายที่มนุษย์ตราขึ้น จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย เขาได้รับเครื่องหมายที่แสดงถึงความภักดีต่ออำนาจที่เขาเลือกแทนที่จะปฏิบัติตามพระเจ้า คำเตือนที่สวรรค์ส่งมาให้คือ “ถ้าใครบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนนั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้าที่เทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์” วิวรณ์ 14:9, 10 {GC 604.3}

แต่ไม่มีสักคนใดที่ต้องทนทุกข์กับพระพิโรธของพระเจ้าจนกว่าสังฆกรรมจะถูกนำมาสู่ความนึกคิดและสามัญสำนึกของเขาและเขาปฏิบัติเสขสังฆกรรมนั้นไป มีคนมากมายที่ไม่เคยมีโอกาสรับฟังสังฆกรรมต่างๆ ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับยุคนี้ พวกเขาไม่เคยรับรู้หน้าที่ ที่ถูกต้องอันแท้จริงซึ่งเขามีต่อพระบัญญัติข้อที่สี่ พระเจ้าผู้ทรงอ่านจิตใจทุกดวงและทดสอบทุกความตั้งใจทั้งหมดจะไม่ทรงปล่อยให้ผู้ที่ต้องการรับรู้สังฆกรรมต้องถูกหลอกด้วยประเด็นของความขัดแย้งนี้ คำสั่งนี้จะไม่ถูกนำมาบังคับใส่ให้กับประชาชนคนใด อย่างไรก็ตาม บังคับใส่ให้กับประชาชนคนใดอย่างไร้เหตุผล ทุกคนจะต้องได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอเพื่อที่จะตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด {GC 605.1}

วันสะบาโตจะเป็นเครื่องทดสอบอันยิ่งใหญ่ของความจงรักภักดีเพราะเป็น

หัวข้อของสัจธรรมที่เป็นประเด็นพิพาทกันโดยเฉพาะ เมื่อการทดสอบครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นกับมนุษย์แล้ว และแล้วเส้นแบ่งระหว่างผู้ที่รับใช้พระเจ้าและผู้ที่ไม่ยอมรับใช้พระองค์จะเห็นได้อย่างเด่นชัด ในขณะที่การถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จตามกฎหมายของรัฐซึ่งขัดแย้งกับพระบัญญัติข้อที่สี่จะเป็นการปฏิญาณแสดงถึงความจงรักภักดีต่ออำนาจที่ต่อต้านพระเจ้านั้น การถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงซึ่งเป็นการเชื่อฟังตามพระบัญญัติของพระเจ้านั้นก็จะเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความภักดีที่มีต่อพระเจ้าผู้สร้าง ในขณะที่คนกลุ่มหนึ่งรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายด้วยการยอมรับสัญลักษณ์ของการยอมจำนนต่ออำนาจฝ่ายโลก คนอีกกลุ่มหนึ่งจะรับตราประทับของพระเจ้าซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงความภักดีต่ออำนาจของพระองค์ {GC 605.2}

จนกระทั่งบัดนี้ ผู้ที่นำเสนอความจริงของข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามมักจะถูกมองว่าเป็นเพียงพวกตื่นตูม คำทำนายที่ว่า การไม่ยอมผ่อนปรนทางศาสนาจะเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาและคริสตจักรกับอำนาจรัฐจะร่วมมือกันเพื่อกดขี่ข่มเหงผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้านั้นถูกตราว่าเป็นเรื่องไม่มีมูลและเหลวไหล มีการประกาศอย่างมั่นใจว่า ประเทศนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นแต่จะเป็นอย่างที่เคยเป็นมาตลอดคือปกป้องเสรีภาพทางศาสนา แต่ในขณะที่ปัญหาของเรื่องการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์

ถูกปลูกปั่นขึ้นมาอย่างแพร่หลายนั้น เหตุการณ์ที่มีผู้สงสัยและไม่เชื่อมาเนิ่นนานก็จะถูกเปิดให้เห็นว่ากำลังจะเกิดขึ้น และข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะส่งผลให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน {GC 605.3}

ในทุกยุค พระเจ้าทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ให้ดำเนินบาปทั้งในโลกและในคริสตจักร แต่ประชากรทั้งหลายปรารถนาที่จะฟังคำพูดที่รื่นหูและไม่ยอมรับฟังสัจธรรมที่บริสุทธิ์ตรงไปตรงมา นักปฏิรูปหลายคนเมื่อก้าวเข้าไปสู่งานการรับใช้ พวกเขาตั้งใจลงแรงด้วยความรอบคอบเป็นอย่างยิ่งเพื่อโจมตีบาปที่มีอยู่ในคริสตจักรและในประเทศชาติ พวกเขาหวังว่าแบบอย่างชีวิตคริสเตียนที่บริสุทธิ์ของพวกเขาจะนำประชากรให้กลับมาสู่หลักคำสอนของพระคัมภีร์ได้ แต่พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมายังพวกเขาเหมือนเช่นที่เสด็จมายังเอลียาห์ ทรงเคลื่อนไหวในตัวของเขาให้ดำเนินบาปของพระราชารู้ชั่วร้ายและประชาชนที่ละทิ้งพระเจ้า พวกเขาไม่อาจหลีกเลี่ยงการเทศนาสิ่งที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนซึ่งเป็นคำสอนที่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะประกาศ พวกเขาถูกกระตุ้นให้ประกาศความจริงและภัยอันตรายที่คุกคามจิตวิญญาณด้วยความกระตือรือร้น พวกเขาประกาศถ้อยคำที่พระเจ้าประทานให้โดยปราศจากความกลัวถึงผลลัพธ์ที่ตามมาและประชาชนทั้งหลายถูกบังคับให้ฟังคำเตือน {GC 606.1}

ดังนั้นแหละ ชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะถูกประกาศออกไป เมื่อถึงเวลาที่ชาวนี้อาจต้องถูกประกาศออกไปด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำการยิ่งใหญ่ผ่านบุคคลที่ถ่อมตน โดยทรงนำความนึกคิดของผู้ที่ถวยตัวเองให้แก่พระราชกิจแห่งการรับใช้ของพระองค์ ผู้ที่ทำงานนี้จะมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานด้วยการได้รับการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าที่ได้รับผ่านการฝึกฝนจากสถาบันศึกษา ผู้ที่มีความเชื่อและอธิษฐานอยู่เสมอจะถูกผลักดันให้ก้าวออกไปด้วยความกระตือรือร้นอันบริสุทธิ์เพื่อประกาศพระวจนะที่พระเจ้าประทานให้พวกเขา บาปของนครบาบิโลนจะถูกเปิดโปง ผลลัพธ์อันน่ากลัวของการบังคับให้ปฏิบัติตามคริสตจักรโดยอำนาจฝ่ายปกครอง การแทรกซึมของลัทธิทรวงวิญญาณ และการเติบโตอย่างลึกลับแต่รวดเร็วของอำนาจระบอบเปปาสี สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกเปิดเผยออกมา คำเตือนที่ชิงช้าเหล่านี้จะปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้น คนนับหมื่นนับพันที่ไม่เคยได้ยินเรื่องราวเช่นนี้มาก่อนจะได้ยิน พวกเขาจะรู้สึกประหลาดใจเมื่อได้ยินคำพยากรณ์ว่านครบาบิโลนนั้นคือคริสตจักร ที่ล่มจมก็เนื่องมาจากความผิดทั้งหลายและบาปต่างๆ ของเธอเองและเนื่องจากเธอปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงที่สวรรค์ส่งมาให้ เมื่อประชาชนทั้งหลายกลับไปหาครูที่เคยสอนด้วยคำถามที่อยากรู้อยากเห็นว่า เรื่องเหล่านี้เป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่ บรรดา

อาจารย์ก็จะเล่านิยายและพยากรณ์เรื่องรื่นหูเพื่อปลอบความกลัวของพวกเขาและทำให้สามัญสำนึกที่ตื่นตัวของพวกเขาสงบลง แต่เนื่องจากมีคนมากมายไม่พอใจกับเพียงอำนาจของมนุษย์เท่านั้นและต้องการได้ยินข้อความที่กล่าวว่า “*พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า*” อาจารย์จากคริสตจักรที่ได้รับการนิยามทำตัวเหมือนเช่นฟาริสีในสมัยก่อนคือเติมไปด้วยความโกรธ เพราะอำนาจของพวกเขาถูกสงสัย และพวกเขาจะประณามว่าชาวเหล่านั้นมาจากซาตาน และปลุกปั่นฝูงชนที่รักบาปให้ต่อว่าและกดขี่ผู้ที่ประกาศข่าวนี้ {GC 606.2}

เมื่อความขัดแย้งแผ่กระจายเข้าไปสู่เรื่องใหม่ และจิตใจของประชาชนถูกนำให้หันไปสนใจธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าที่ถูกเหยียบย่ำแล้ว ซาตานจะเคลื่อนไหวอำนาจที่มาพร้อมกับข่าวสารนี้เพียงแต่จะทำให้ผู้ที่ต่อต้านข่าวสารรู้สึกโกรธ คณะสงฆ์จะพยายามดับแสงสว่างด้วยความพยายามที่เกือบจะเหนือธรรมชาติของมนุษย์เพราะกลัวว่าแสงนี้จะส่องไปยังฝูงแกะของพวกเขา พวกเขาพยายามระงับการวิเคราะห์ปัญหาสำคัญเหล่านี้ด้วยทุกวิธีที่จะทำได้ คริสตจักรร้องขอทองคำล้างที่เข้มแข็งของอำนาจฝ่ายการเมืองและในงานนี้บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาสีกับชาวโปรเตสแตนต์รวมตัวกันเป็นหนึ่ง เมื่อขบวนการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์เริ่มชัดเจนและเด็ดขาดมากยิ่งขึ้นแล้ว จะมีการเร่งนำกฎหมายมาใช้ต่อต้าน

ผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติ พวกเขาจะถูกคุกคามด้วยโทษปรับและโทษจองจำ และบางคนจะได้รับข้อเสนอด้วยตำแหน่งที่ทรงอิทธิพลรวมทั้งของรางวัลและผลประโยชน์อื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องจูงใจให้ละทิ้งความเชื่อ แต่พวกเขาจะตอบด้วยความแน่วแน่นั่นคงว่า “ให้ใช้พระวจนะของพระเจ้าบอกความผิดของเรา” ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องเดียวกับที่ลูเธอร์ใช้เมื่อเขาต้องตกอยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ผู้ที่ถูกนำตัวขึ้นศาลยื่นขึ้นปกป้องความจริงอย่างเข้มแข็ง และมีบางคนที่ได้ยื่นสิ่งที่คนเหล่านี้พูดก็ลุกขึ้นยืนเพื่อถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย ด้วยการกระทำเช่นนี้ แสงสว่างจึงถูกส่งมายังคนนับพันซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีทางจะได้รับรู้ถึงสัจธรรมเหล่านี้เลย {GC 607.1}

การตั้งใจเชื่อฟังปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าจะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงกบฏ ซาตานจะปิดตาของพ่อแม่ให้ใช้ความเข้มงวดและความรุนแรงต่อลูกที่มีความเชื่อเจ้านายหรือนายหญิงจะกดขี่ผู้รับใช้ที่ถือรักษาพระบัญญัติ อารมณ์ความรักจะกลายเป็นของแปลก ลูกๆ จะถูกตัดความสัมพันธ์และจะถูกขับไล่ออกจากบ้าน สิ่งที่เขาไปโลกกล่าวไว้ก็จะเกิดขึ้น “แท้จริงทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” 2 ทิโมธี 3:12 ในขณะที่ผู้ปกป้องสัจธรรมปฏิบัติที่จะถวายเกียรติวันอาทิตย์ให้เป็นวันสะบาโตนั้น บางคนจะถูกผลักเข้าไปอยู่ในเรือนจำ บางคนถูกเนรเทศ บางคนถูกปฏิบัติเยี่ยง

ทาส สำหรับปัญญาของมนุษย์แล้ว ในเวลานี้เรื่องทั้งหมดที่กล่าวถึงนี้ดูประหนึ่งว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่เมื่ออำนาจแห่งการควบคุมของพระวิญญาณของพระเจ้าจะถูกเพิกถอนออกไปจากมนุษย์และพวกเขาตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตาน ซึ่งเป็นผู้เกลียดชังข้อบังคับทั้งหลายของพระเจ้าแล้ว เหตุการณ์ประหลาดจะพัฒนาขึ้นมาจิตใจโหดเหี้ยมได้เป็นอย่างมากเมื่อความยำเกรงและความรักของพระเจ้าถูกนำออกไป {GC 608.1}

ขณะที่พายุกำลังเคลื่อนใกล้เข้ามา มีคนกลุ่มใหญ่ที่เชื่อในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามแต่ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์ โดยการเชื่อฟังสัจธรรมนั้นจะละทิ้งจุดยืนของตนและเข้าร่วมกับฝ่ายต่อต้าน จาก การเข้าร่วมกับโลกและรับวิญญาณของโลก พวกเขาจึงมองดูเรื่องราวต่างๆ ด้วยแสงสว่างที่เกือบจะเหมือนกันกับโลก และเมื่อการทดสอบมาถึง พวกเขาถูกเตรียมพร้อมที่จะเลือกทางที่ง่ายและเป็นที่ยอมรับ คนที่มีความสามารถสูงและพูดจาไพเราะซึ่งครั้งหนึ่งเคยปีติยินดีอย่างมีความสุขกับสัจธรรมจะใช้อำนาจมาหลอกลวงและนำจิตวิญญาณให้หลงไปในทางที่ผิด พวกเขากลายเป็นศัตรูที่ขมขื่นที่สุดของพี่น้องที่นับถือกันในอดีต เมื่อบรรดาผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตถูกนำเข้าสู่การพิพากษาเพื่อให้การเรื่องความเชื่ออันผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดของซาตานด้วยการเป็นพยานเท็จและกล่าวหาพวกเขา และ

ด้วยการใช้รายงานเท็จและการพูดประจบประแจงเพื่อปลุกปั่นผู้มีอำนาจให้ต่อต้านพวกเขา {GC 608.2}

ในช่วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงนี้ ความเชื่อของผู้รับใช้ทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกทดสอบ พวกเขาประกาศคำเตือนอย่างซื่อสัตย์ตลอดมาโดยมองไปที่พระเจ้าและพระวาทะของพระองค์เท่านั้น พระวิญญานของพระเจ้าที่ทรงขับเคลื่อนอยู่ในจิตใจของพวกเขา ทรงควบคุมการพูดของพวกเขา พวกเขาได้รับแรงกระตุ้นแห่งความร้อร่นที่บริสุทธิ์และด้วยแรงผลักดันจากพระเจ้าที่ลงมายังพวกเขา พวกเขาจึงก้าวเข้าสู่การทำงานในหน้าที่โดยไม่ได้คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจากการพูดกับประชาชนถึงเรื่องพระวาทะที่พระเจ้าประทานให้ พวกเขาไม่ได้ไตร่ตรองถึงผลประโยชน์ทางฝ่ายโลกหรือหาวิธีการที่จะรักษาชื่อเสียงหรือชีวิต แต่เมื่อพายุแห่งการต่อต้านและการตำหนิกระหน่ำลงมาใส่พวกเขา บางคนก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างรุนแรงก็พร้อมที่จะอุทานขึ้นว่า “หากเราสามารถมองเห็นล่วงหน้าถึงผลจากคำพูดของเรา เราก็คงจะปิดปากเงียบ” พวกเขาถูกความทุกข์ยากล้อมไว้ ซาดาน โหมกกระหน่ำการทดลองที่รุนแรงใส่พวกเขา งานที่พวกเขารับมานั้นดูประหนึ่งว่าจะเกินความสามารถที่จะทำให้สำเร็จ พวกเขาถูกคุกคามด้วยการทำลาย ความกระตือรือร้นอย่างมีชีวิตชีวาสูญหายไป แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็หันกลับไม่ได้ และ

แล้วเมื่อพวกเขา รู้สึกว่าช่วยตนเองไม่ได้ อีกแล้ว พวกเขาจึงวิ่งเข้าไปหลบซ่อนในพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เพื่อเสริมกำลัง พวกเขาจดจำได้ว่า คำที่พูดไปนั้นไม่ใช่คำพูดของพวกเขาเอง แต่เป็นของพระเจ้าผู้ทรงบัญชาให้พวกเขาไปประกาศคำเตือน พระเจ้าทรงใส่สัจธรรมเข้ามาในจิตใจของพวกเขาและพวกเขาไม่อาจเพิกเฉยที่จะออกไปประกาศสัจธรรมนั้น {GC 608.3}

ประชากรของพระเจ้าในยุคต่างๆ ที่ผ่านมามีได้รับประสบการณ์การทดสอบเดียวกันนี้ ไวลคิลฟ ฮัส ลูเชอร์ ทินเดล บาสเตอร์ เวสเลย์ ต่างผลักดัน เร่งเร้าว่าหลักคำสอนทั้งหมดต้องถูกนำมาตรวจสอบกับพระคัมภีร์ และประกาศว่าพวกเขาจะละทิ้งทุกเรื่องที่พระคัมภีร์ตำหนิ คนเหล่านี้ถูกกดขี่ข่มเหงอย่างรุนแรงไม่รู้จักสิ้น แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้หยุดประกาศสัจธรรม ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในแต่ละยุคต่างถูกแสดงให้ปรากฏชัดด้วยการพัฒนาสัจธรรมที่พิเศษ บางประการซึ่งถูกปรับให้เข้ากับความต้องการของประชากรของพระเจ้าในยุคหนึ่งๆ สัจธรรมใหม่ทุกเรื่องรุดหน้าเข้าด้านกับความเกลียดชังและการขัดขวาง ซึ่งผู้ที่ได้รับพระพรจากแสงสว่างของสัจธรรมนั้นจะถูกทดลองและความยากลำบาก องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานสัจธรรมพิเศษสำหรับประชาชนในช่วงเวลาวิกฤต ใครกล้าปฏิเสธที่จะประกาศเรื่องเหล่านี้ พระองค์ทรงบัญชาให้ผู้รับใช้ของพระองค์นำคำเชิญชวนแห่งพระ

เมตตาคุณสุดท้ายไปให้แก่โลก พวกเขาอยู่เฉยไม่ได้ ยกเว้นว่าจะยอมให้จิต-วิญญาณต้องเสี่ยงต่อความพินาศ บรรดาทูตของพระคริสต์ไม่ต้องรับผิดชอบต่อผลที่ตามมา พวกเขาจะต้องทำหน้าที่ของตนเองและปล่อยผลลัพท์ไว้ให้พระเจ้าทรงจัดการ {GC 609.1}

เมื่อการต่อต้านเพิ่มขึ้นจนถึงขั้นรุนแรงที่สุด ผู้รับใช้ของพระเจ้ายิ่งจะรู้สึกงุนงงอีกครั้งหนึ่ง เพราะดูเหมือนว่าพวกเขาเป็นผู้นำวิกฤตเข้ามา แต่สามัญสำนึกและพระวจนะของพระเจ้าต่างให้ความมั่นใจแก่เขาว่าวิถีทางที่พวกเขากำลังดำเนินอยู่นั้น เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และถึงแม้ว่าการทดลองยังคงดำเนินอยู่ พวกเขาก็ยังคงได้รับกำลังที่จะทนต่อไป การแข่งขันนั้นประชิดเข้ามาใกล้และรุนแรงมากขึ้น แต่ความเชื่อและกำลังใจของพวกเขาก็เพิ่มสูงขึ้นพร้อมกับเหตุการณ์วิกฤตนั้น คำพยานของเขาคือ “เราไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงพระวจนะของพระเจ้า ไม่กล้าแบ่งแยกธรรมเนียมปฏิบัติศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และไม่กล้าเรียกส่วนหนึ่งว่าสำคัญแต่เรียกอีกส่วนว่าไม่สำคัญ เพื่อจะได้รับความชื่นชอบจากโลก พระเจ้าที่เรารับใช้นั้นจะช่วยกู้พวกเราได้ พระคริสต์ทรงมีชัยชนะเหนืออำนาจของโลกนี้แล้ว และทำไมเราจึงต้องกลัวโลกที่พระองค์ได้รับชัยชนะแล้วเล่า” {GC 610.1}

การกดขี่ข่มเหงในรูปแบบต่างๆ คือการก้าวหน้าของหลักการซึ่งจะคงมีอยู่นานตราบเท่าที่ซาตานยังคงมีชีวิตอยู่และ

คริสตศาสนายังคงมีอำนาจสำคัญ ไม่มีมนุษย์คนใดจะรับใช้พระเจ้าได้โดยไม่ทำให้ตัวเองมีส่วนเข้าไปต่อต้านกองทัพแห่งความมืด บรรดาทูตสวรรค์ซึ่งจะเข้าจู่โจมเขา มันกลัวว่าอิทธิพลของเขาจะนำเหยื่อออกไปจากมือของพวกมัน คนชั่วที่ถูกตำหนิด้วยการดำรงชีวิตของเขา จะเข้าร่วมกับทูตแห่งความชั่วเพื่อพยายามแยกตัวเองออกจากพระเจ้าโดยใช้การชักชวนให้ทำผิด เมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จ ก็จะใช้อำนาจบังคับเพื่อควบคุมสามัญสำนึก {GC 610.2}

แต่ตราบใดที่พระเยซูยังทรงเป็นผู้อุทธรณ์ของมนุษย์ในวิหารเบ็องบนนั้น บรรดาผู้มีอำนาจและประชาชนจะสัมผัสได้ถึงอิทธิพลการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อิทธิพลนี้ยังควบคุมกฎหมายของแผ่นดินได้เป็นบางส่วน หากไม่ใช่เป็นเพราะการควบคุมกฎหมายเหล่านี้แล้วสภาพของโลกคงจะเลวร้ายกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ในขณะที่ผู้มีอำนาจหลายคนของเราเป็นตัวแทนที่ยืนชั้นแข็งของซาตาน พระเจ้าก็ทรงมีตัวแทนของพระองค์อยู่ท่ามกลางผู้นำของประเทศด้วย ศัตรูผลักดันผู้รับใช้ของมันเป็นเพื่อเสนอวิธีการต่างๆ ที่จะขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าด้วยความรุนแรง แต่เหล่านักการปกครองที่ย่าเกรงพระเจ้าซึ่งรับอิทธิพลของทูตสวรรค์บริสุทธิ์จะคัดค้านข้อเสนอดังกล่าวด้วยข้อความที่ไม่มีใครสามารถโต้แย้งได้ ด้วยประการฉะนี้ จึงมีหลายคนขัดขวางคลื่นแห่งความชั่วที่

รุนแรงไว้ การต่อต้านของศัตรูแห่งความจริงจะถูกควบคุมไว้เพื่อให้ชาวทูตสวรรค์องค์ที่สามทำงานต่อไป เมื่อคำเตือนสุดท้ายนี้จะถูกประกาศออกไป มันจะดึงดูดความสนใจของผู้นำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานอยู่ด้วยในเวลานั้นและจะมีบางคนที่ยอมรับข่าวสารนี้ และจะยืนขึ้นพร้อมกับประชากรของพระองค์ตลอดระยะเวลาแห่งความทุกข์ยาก {GC 610.3}

ทูตสวรรค์ผู้เข้าร่วมประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะส่องสว่างทั่วไปทั้งโลกด้วยรัศมีของท่าน เหตุการณ์เช่นนี้ทำนายนางหนึ่งที่มีขอบเขตครอบคลุมทั่วโลกและมีอำนาจที่ไม่เคยมีมาก่อน ขบวนการต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในปี ค.ศ. 1840-1844 เป็นการเปิดเผยให้เห็นถึงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งถูกนำไปเผยแพร่ในทุกศูนย์ประกาศข่าวประเสริฐทั่วโลก และในบางประเทศเกิดการตื่นตัวทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในแผ่นดินอื่นใดนับตั้งแต่สมัยของการปฏิรูปศาสนาของศตวรรษที่สิบหก แต่ขบวนการคำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะยิ่งใหญ่กว่านี้อีก {GC 611.1}

ผลที่จะเกิดขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ ตั้ง “แผ่นดินถูดู” ที่หลังพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อทำให้เมล็ดที่มีค่านี้งอกออกมาฉันใด “ฝนชุกปลายฤดู” จะทรงโปรดประทาน

ให้ในช่วงท้ายเพื่อเก็บเกี่ยวผลที่กำลังสุก ฉะนั้น “ให้เรารู้จัก ให้เราพยายามรู้จัก พระยาห์เวห์ การปรากฏของพระองค์ก็แน่นอนเหมือนรุ่งอรุณ พระองค์จะเสด็จมาหาเราอย่างท่าฝน ดั่งฝนชุกปลายฤดู [กับต้นฤดู] ที่รดพื้นแผ่นดิน” โฮเซยา 6:3 “โอ บุตรทั้งหลายของศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด จงเปรมปรีดีในพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเจ้า เพราะว่าพระองค์ประทานฝนต้นฤดูแก่เจ้าเพื่อแสดงความชอบธรรม และทรงเทฝนลงมาให้พวกเจ้า คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดูอย่างแต่ก่อน” โยเอล 2:23 “พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย เราจะเทพระวิญญาณของเราบนมนุษย์ทั้งหมด” “และจะเป็นเช่นนี้คือ ทุกคนที่ร้องขอในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้รับความรอด” กิจการ 2:17, 21 {GC 611.2}

พระราชกิจยิ่งใหญ่ของการประกาศข่าวประเสริฐจะไม่ปิดฉากลงด้วยการสำแดงอำนาจของพระเจ้าที่น้อยไปกว่าในสมัยของการเริ่มต้นพระราชกิจประกาศ คำพยากรณ์เรื่องการหลั่งของฝนต้นฤดูได้สำเร็จลงเมื่อเริ่มประกาศข่าวประเสริฐฉันใด ความสำเร็จนี้ก็จะจริงอีกครั้งเมื่อฝนชุกปลายฤดูหลั่งลงมาในช่วงสุดท้ายของงานการประกาศ ฉะนั้น นี่จะเป็น “วาระแห่งการฟื้นขึ้น” ที่อัครทูตเปโตรหวังคอยไว้เมื่อท่านกล่าวว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงกลับใจและหันมาหาพระเจ้า เพื่อที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับการลบล้าง เพื่อวาระแห่งการ

ฟื้นขึ้นจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า และเพื่อพระองค์จะประทานพระคริสต์ที่ทรงกำหนดไว้ นั่นแก่ท่านทั้งหลายคือพระเยซู” กิจการ 3:19, 20 {GC 611.3}

บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใบหน้า อ้อมเอิบด้วยรัศมีและเจิดจ้าด้วยการมอบ ถวายตัวอันศักดิ์สิทธิ์จะเร่งรีบจากที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประกาศข่าวสารจาก สวรรค์ ข่าวคำเตือนนี้จะถูกประกาศออกไปทั่วโลกด้วยเสียงของคนจำนวนหลาย พัน การอัศจรรย์จะเกิดขึ้น ผู้ป่วยจะหาย โรครและหายสำคัญและการอัศจรรย์จะ ติดตามผู้เชื่อทั้งหลาย ซาตานจะกระทำ หมายสำคัญที่หลอกลวงด้วยเช่นกัน แม้ กระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้า (วิวรณ์ 13:13) ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่อาศัยอยู่ใน โลกนี้จะต้องเลือกจุดยืนของพวกเขาเอง {GC 612.1}

ข่าวสารที่ประกาศออกไปนี้จะไม่ถูก ประกาศไปด้วยการโต้แย้ง แต่ด้วยพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงกระทำ ให้เชื่อ ข้อโต้แย้งได้ถูกเสนอไปแล้ว เมล็ด ก็ถูกหว่านไปแล้ว และบัดนี้จะงอกขึ้น และเกิดผล สื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้ประกาศข่าว ประเสริฐแจกไปส่งอิทธิพลออกมาให้เห็น ภาระนั้น ความคิดของคนมากมายที่ได้รับ ข่าวสารกลับถูกขัดขวางไม่ให้เข้าใจถึง ความจริงได้อย่างเต็มที่หรือไม่ได้ยอม ถวายการเชื่อฟัง บัดนี้ลำแสงส่องทะลุ เข้าไปยังทุกที่ จึงมองเห็นความจริงได้ อย่างชัดเจน และบุตรทั้งหลายของพระเจ้า ที่จริงใจจะตัดสายพันธนาการที่ผูกมัดพวก เขาไว้ บัดนี้สายสัมพันธ์ของครอบครัว และความสัมพันธ์ในคริสตจักรไม่มีอำนาจ ที่จะยับยั้งพวกเขาไว้ได้ ความจริงเป็น สิ่งที่มีค่ามากยิ่งขึ้นกว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ถึงแม้จะมี ตัวแทนต่าง ๆ ที่ทำการร่วมกันเพื่อต่อต้านความจริง แต่จะมีคนกลุ่มใหญ่ยืนขึ้น มาอยู่ฝ่ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า {GC 612.2}

39

เวลาแห่งความทุกข์ยาก

“ในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้าผู้ครอบครองยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยกู้คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” ดาเนียล 12:1 {GC 613.1}

เมื่อการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ้นสุดลง พระเมตตาของคุณจะไม่อ่อนวอนเพื่อสำหรับผู้ที่ทำผิดซึ่งอยู่ในโลกนี้ อีกต่อไป ผู้รับใช้ของพระเจ้าทำหน้าที่สำเร็จแล้ว พวกเขาได้รับ “ฝนชุกปลายฤดู” “วาระพักผ่อนหย่อนใจจากพระพักตร์พระเจ้า” กิจการ 3:19 TBS1971 และพวกเขาก็เตรียมตัวพร้อมสำหรับเวลาแห่งการทดสอบที่อยู่เบื้องหน้า ทูตสวรรค์ไปและมาในสวรรค์อย่างเร่งรีบ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่กลับมาจากโลกประกาศว่างานของเขาทำสำเร็จแล้ว การทดสอบครั้งสุดท้ายได้ถูกนำมาให้แก่โลกแล้วและทุกคนที่พิสูจน์ว่าตนเองเชื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดของพระเจ้าต่างได้รับ “ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์” แล้ว จากนั้นพระเยซูทรงยุติการอุทธรณ์ของพระองค์ในสถานนมัสการบนสวรรค์ พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นและตรัสด้วยเสียงอันดังว่า “สำเร็จแล้ว” และทูตสวรรค์ทั้งหมดถอดมงกุฎวางลงขณะที่พระองค์ทรงประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า “จงให้คนอธรรมประพฤติการอธรรมต่อไป จงให้คนโสมมประพฤติ

การโสมมต่อไป จงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไป และจงให้คนบริสุทธิเป็นคนบริสุทธิต่อไป” วิวรณ์ 22:11 ทุกคดีผ่านการตัดสินแล้วว่าจะได้รับชีวิตหรือรับความตาย พระคริสต์ทรงลบมลทินบาปเพื่อประชากรของพระองค์และทรงลบบาปทั้งหลายของพวกเขาทิ้งไปแล้ว จำนวนประชากรของพระองค์นั้นถูกกำหนดไว้แล้ว “ราชอาณาจักรกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาราชอาณาจักรภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น” ดาเนียล 7:27 กำลังจะถูกมอบให้กับบรรดาทายาทที่ได้รับความรอด และพระเยซูจะได้รับการสถาปนาขึ้นเพื่อทรงครอบครองในฐานะที่ทรงเป็น “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเจ้านายทั้งหลาย” วิวรณ์ 19:16 {GC 613.2}

เมื่อพระองค์เสด็จออกจากสถานนมัสการนั้น ความมืดก็ปกคลุมผู้คนที่ยืนอยู่บนแผ่นดินโลก ในช่วงเวลาที่นำกลัwnั้น คนชอบธรรมจะต้องดำรงชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยปราศจากผู้อุทธรณ์ การควบคุมคนชั่วจะไม่มีอีกต่อไปและ ผู้ที่ไม่สำนึกผิดในท้ายที่สุดจะไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานโดยสิ้นเชิง ความอดกลั้นพระทัยนานของพระเจ้าสิ้นสุดลง โลกนี้ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ ดูแคลนความรักของพระองค์และเหยียบย่ำธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ คนชั่วก้าวข้ามขอบเขตของเวลา

แห่งพระกรุณาธิคุณของพวกเขาไปแล้ว พระวิญญานของพระเจ้าที่พวกเขาต่อต้านอย่างดื้อด้านจึงถูกถอนออกไปในที่สุด พวกเขาไม่มีพระคุณของพระเจ้าที่คอยคุ้มกันจึงไม่ได้รับการปกป้องจากเหล่าผู้ที่ชั่วร้าย หลังจากนั้นซาตานจะกวาดล้างผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกให้ลงไปสู่ความทุกข์ยากลำบากแสนสาหัสครั้งสุดท้าย ในขณะที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ายุติที่จะยับยั้งพายุร้ายแห่งตันทหาของมนุษย์นั้น องค์ประกอบหลักทั้งหมดของความขัดแย้งอย่างรุนแรง จะถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ทั่วทั้งโลก จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับหายนะซึ่งร้ายแรงยิ่งกว่าความพิเนาศที่เกิดกับกรุงเยรูซาเล็ม ในสมัยโบราณ {GC 614.1}

ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวทำลายบุตรหัวปีทุกคนของคอนอียิปต์ และทำให้แผ่นดินทั้งหมดตกอยู่ในความเศร้าโศก เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยด้วยการนับจำนวนประชากรของพระองค์ ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวนำการทำลายที่น่ากลัวเพื่อลงโทษบาปของพระองค์ อำนาจแห่งการทำลายที่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ลงมือทำการเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาจะเป็นอำนาจเดียวกันกับที่ทูตชั่วนำไปใช้เมื่อพระองค์ทรงอนุญาต บัดนี้ มีกองกำลังที่เตรียมพร้อมเพื่อกระจายหายนะไปทุกแห่งหนแล้ว เหลือเพียงแต่รอให้พระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น {GC 614.2}

ผู้ที่ให้เกียรติยกย่องพระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำการ

พิพากษาของพระเจ้าลงมายังโลก และพวกเขาจะถูกตราว่าเป็นต้นเหตุของความปั่นป่วนน่ากลัวที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และการต่อสู้ และการนองเลือดที่เกิดขึ้นในท่ามกลางมนุษย์ซึ่งทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์โศก พลังอำนาจที่อยู่กับคำเตือนสุดท้ายนี้ทำให้คนชั่วเหือดจาด ความโกรธของพวกเขาก็ระเบิดใส่ทุกคนที่รับข่าวสาร และซาตานจะปลุกปั่นให้จิตใจมีความเกลียดชังและการกดขี่ข่มเหงที่รุนแรงยิ่งขึ้น {GC 614.3}

เมื่อในที่สุดพระเจ้าไม่ได้สถิตร่วมอยู่กับชนชาติยิวอีกต่อไป พวกเขาปฏิเสธและประชาชนทั้งหลายไม่รู้ ถึงแม้พวกเขาจะอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตาน และถูกตันทหาเลวทรามร้ายกาจขัดเซไปมากก็ตาม พวกเขาก็ยังถือว่าตนเองยังเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ การประกอบพิธีในพระวิหารยังคงดำเนินต่อไป พวกเขายังคงถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชาที่เประอะเบ็อน และทุกวันปุโรหิตอธิษฐานให้พระเจ้าทรงอวยพรประชาชนผู้ซึ่งทำผิดด้วยการทำให้พระโลหิตของพระบุตรที่รักของพระองค์ตกและยังหาทางฆ่าผู้รับใช้ทั้งหลายรวมถึงบรรดาอัครทูตของพระองค์ ดังนั้นเมื่อคำตัดสินที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้นี้ถูกประกาศออกมาจากสถานนมัสการและชะตากรรมของโลกถูกกำหนดไว้ตลอดนิรันดรแล้วนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกจะไม่รู้ คนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงถอนพระวิญญานของพระองค์คืนในที่สุดก็ยังคงปฏิบัติศาสนาที่เป็นแต่

เพียงพิธีกรรมต่อไป และความร้อนรนใน รูปแบบชาตานที่เจ้าชายแห่งความชั่ว จะดลบันดาลพวกเขาเพื่อความสำเร็จ ของแผนการชั่วร้ายของมันจะมีรูปแบบ คล้ายคลึงกับความร้อนรนที่มีให้กับพระเจ้า {GC 615.1}

ในขณะที่วันสะบาโตกลายเป็นประเด็น พิเศษของความขัดแย้งไปทั่วทั้งคริสต- อาณาจักร และผู้มีอำนาจฝ่ายศาสนาและ ฝ่ายโลกจับมือร่วมกันเพื่อบังคับให้ทุกคน ถูกรักษาวันอาทิตย์นั้น ชนคนกลุ่มน้อยที่ ยืนกรานปฏิเสธไม่ยอมทำตามคำสั่งที่ ผู้คนส่วนมากทำกันจะทำให้พวกเขาเป็น เป้าหมายของการประณามรุนแรงอย่าง กว้างขวาง จะมีการเร่งเร้าว่าคนส่วนน้อย ที่ยืนกรานต่อต้านข้อกำหนดของคริสต- จักรและกฎหมายของรัฐไม่ควรถูกลบปล่อย ไป ให้พวกเขาได้รับทุกขติกว่าปล่อยให้ทั้ง ประเทศตกลงสู่ความสับสนและการไร้ กฎหมาย เมื่อกว่า 1,800 ปีที่แล้ว “ผู้ ครอบครองพลเมืองและพวกผู้ใหญ่ ทั้งหลาย” ใช้ข้อกล่าวหาเดียวกันนี้โจมตี กระหน้าใส่พระคริสต์ คายาฟาสเจ้าเล่ห์ กล่าวหาว่า “เป็นการดีสำหรับพวกท่านที่จะ มีคนหนึ่งตายเพื่อประชาชนแทนที่จะให้ คนทั้งชาติต้องพินาศ” ยอห์น 11:50 ดู เสมือนหนึ่งว่าข้อกล่าวหานี้เป็นข้อสรุป ของเรื่องทั้งหมด และในที่สุดกฎหมาย ลงโทษผู้ที่ถูกรักษาวันสะบาโตของพระ บัญญัติข้อที่สี่ให้บริสุทธิ์จะถูกตราขึ้นมา พวกเขาจะถูกประณามว่าเป็นผู้ที่สมควร ได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง และหลังจาก

ช่วงเวลาหนึ่งผ่านไป ประชาชนจะได้รับ อิสรเสรีที่จะฆ่าพวกเขา ลัทธิโรมันใน สมัยโลกเก่าและโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้ง ความเชื่อในโลกสมัยใหม่จะปฏิบัติใน แบบเดียวกันต่อคนทั้งหลายที่ถูกรักษา บัญญัติทุกข้อของพระเจ้า {GC 615.2}

ประชากรของพระเจ้าจะถูกผลักเข้าไป สู่เหตุการณ์แห่งความลำบากและความ ทุกข์ยากตามที่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า บรรยายไว้ว่าเป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ “พระยาห์เวห์ตรัสตั้งแต่วันที่ เราได้ยินเสียง ร้องเพราะความกลัว ความสยดสยองและ ความไร้สันติภาพ ...หน้าตาทุกคนจึงซีด ไป อนิจจาเอ๋ย วันนั้นใหญ่โตเหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือนเป็นเวลาทุกข์ใจของ ยาโคบ แต่เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้” เยเรมีย์ 30:5-7 {GC 616.1}

การปล้ำสู้ของยาโคบด้วยการอธิษฐาน ในยามคำคืนแห่งความทุกข์ยากเพื่อขอ ความช่วยเหลือให้รอดพ้นจากเงื้อมมือ ของเอซาว (ปฐมกาล 32:24-30) เป็น ภาพที่แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ของ ประชากรของพระเจ้าในเวลาแห่งความ ทุกข์ยาก เป็นเพราะการหลอกลวงเพื่อ แย่งชิงพรจากบิดาที่ควรให้กับเอซาว ยาโคบจึงต้องหนีเอาชีวิตรอดเมื่อพี่ชาย ของเขาจะฆ่าเขา ภายหลังจากที่อยู่ใ นสภาพคนหนีภัยเป็นเวลาหลายปี ยาโคบ ได้ออกเดินทางตามพระบัญชาของพระเจ้า พร้อมกับภรรยาและลูกๆ และฝูงสัตว์เลี้ยง เพื่อมุ่งหน้ากลับไปยังบ้านเกิด เมื่อเขา มาถึงชายแดน เขาเกิดกลัวขึ้นมาเมื่อได้

เชื่อว่าเขาอาจกำลังเดินทางมาหาเขาพร้อมด้วยหมื่นกรบจำนวนมาก ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คงจะมาแก้แค้น ขณะที่เดินทางมากับยาโคบไม่มีอาวุธติดมือและป้องกันตัวเองไม่ได้ ดูประหนึ่งว่าคงจะต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและคงถูกฆ่าอย่างไม่อาจปกป้องตนเองได้ และนอกเหนือจากภาระของความกังวลและความกลัวแล้ว เขายังถูกทับถมเพิ่มให้หนักขึ้นด้วยความทุกข์ของการดำเนินตัวเอง เป็นเพราะบาปของเขาเองที่นำอันตรายนี้มา ความหวังเดียวของเขาคือพระเมตตาคุณของพระเจ้า การอธิษฐานเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะปกป้องเขา แต่กระนั้น เขาทำทุกสิ่งที่เขาทำได้เพื่อแก้ไขความผิดที่เขาทำไว้กับพี่ชายและหลีกเลียงภัยอันตรายที่คุกคามเข้ามา ผู้ติดตามของพระคริสต์จะทำการคล้ายคลึงกันนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้เวลาแห่งความทุกข์ยาก พวกเขาจะทำทุกวิถีทางเพื่อจัดวางตัวเองให้อยู่ภายใต้แสงสว่างที่เหมาะสมต่อหน้าคนทั้งหลายเพื่อปลดเปลื้องอคติและหันเหภัยอันตรายที่คุกคามต่อเสรีภาพของสามัญสำนึก {GC 616.2}

เมื่อยาโคบส่งคนในครอบครัวให้ออกเดินทางไปล่วงหน้าเพื่อไม่ให้ใครได้เห็นความระทมทุกข์ของเขาแล้ว เขาก็เข้าเฝ้าอ้อนวอนพระเจ้าตามลำพัง เขาสารภาพบาปของเขาและยอมรับพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อเขาด้วยความขอบคุณด้วยความถ่อมตัวลงอย่างสุดซึ้ง เขาร้อง

ทูลขอพันธสัญญาที่พระเจ้าทำไว้กับบรรพบุรุษและพระสัญญาที่พระองค์ประทานให้แก่เขาในนิมิตของยามค่ำคืนที่เบธเอลและในดินแดนที่เขาลี้ภัย วิกฤตในชีวิตของเขามาถึงแล้ว ทุกสิ่งตกอยู่ในอันตราย ในความมืดมิดและความโดดเดี่ยวนั้น เขายังคงอธิษฐานและถ่อมตัวลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าต่อไป ทันใดนั้น มีมือหนึ่งวางบนบ่าของเขา เขาคิดว่าศัตรูกำลังมุ่งหวังเอาชีวิตของเขา และเขาปล้ำสู้กับผู้ที่มาจู่โจมเขาด้วยพลังแห่งความสิ้นหวังทั้งหมด เมื่อวันใหม่กำลังจะเริ่มต้นขึ้น ชายแปลกหน้ายื่นมือออกไปแตะด้วยกำลังเหนือธรรมชาติของมนุษย์ชายที่แข็งแรงรู้สึกราวกับว่าตนเองเป็นอัมพาต และเขาก็ล้มลง ช่วยตนเองไม่ได้ ร้องให้อ้อนวอนซบหน้าลงที่บริเวณคอของคู่ต่อสู้กลับ บัดนี้ยาโคบทราบดีว่าบุคคลที่เขาต่อสู้ผู้นั้นเป็นทูตแห่งพันธสัญญา ถึงแม้เขาจะพิการและได้รับความเจ็บปวดอันแสนสาหัส แต่เขาก็ไม่ยอมปล่อยเป้าหมายของเขาไป นานแล้วที่เขาต้องทนอยู่กับความสับสน ความเศร้าเสียใจและความกังวลใจต่อบาปของเขา บัดนี้เขาจะต้องได้รับความมั่นใจว่าเขาได้รับการอภัยบาปแล้ว ดูเหมือนว่าอาคันตุกะจากพระเจ้ากำลังจะจากไป แต่ยาโคบกอดยึดทูตองค์นั้นไว้แน่น ทูลขอพระพร ทูตองค์นั้นร้องขอว่า *“ปล่อยเราไปเถอะ เพราะใกล้สว่างแล้ว”* แต่บรรพบุรุษร้องอุทานขึ้นว่า *“ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่*

ข้าพเจ้า” สิ่งที่แสดงออกมาให้เห็นนี้ เป็นความมั่นใจที่หนักแน่นและพากเพียรเพียรไร หากคำร้องทูลนี้เป็นคำพูดที่โอดวอดและแอบอ้าง ยาโคบคงถูกทำลายไปในพริบตาเดียว แต่การทูลขอของเขานั้นเป็นความมั่นใจของคนที่สารภาพถึงความอ่อนแอและความไม่คู่ควรของเขา แต่ยังคงวางใจในพระเมตตาของพระเจ้า ผู้ทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ {GC 616.3}

“เขาสู้กับทูตสวรรค์และมีชัย” โฮเซยา 12:4 ด้วยการถ่อมตน การกลับใจใหม่ และการถวายตัวคนบาปที่ต้องตายผู้นี้จึงเอาชนะพระผู้ยิ่งใหญ่แห่งสวรรค์ได้ เขายึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าด้วยมืออันสั่นเทา และพระทัยแห่งรักของพระองค์ไม่อาจหันหลังให้กับคำอ้อนวอนของคนบาป เพื่อเป็นหลักฐานแห่งชัยชนะและเป็นการหนุนใจให้ผู้อื่นทำตามแบบอย่างของเขา ชื่อของเขาที่ค่อยเตือนถึงบาปของเขาถูกเปลี่ยนเป็นชื่อที่เป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะของเขา ทั้งนี้จากความจริงที่ว่ายาโคบมีชัยเหนือพระเจ้า เขาก็จะได้รับความมั่นใจว่าจะมีชัยชนะเหนือมนุษย์ด้วย เขาไม่กลัวที่ต้องเผชิญหน้ากับความโกรธของพี่ชายอีกต่อไปแล้ว เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องเขา {GC 617.1}

ซาตานกล่าวหายาโคบต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าโดยอ้างสิทธิที่จะทำลายเขาเพราะบาปของเขา มันยุยงให้เขาวิ่งหน้ามาต่อสู้อา และในระหว่างที่บรรพบุรุษท่านนี้ปล้ำสู้อยู่ตลอดทั้งคืนนั้น

ซาตานพยายามบังคับให้ยาโคบรู้สึกผิดเพื่อให้เขาท้อใจและละทิ้งการพึ่งพิงในพระเจ้า ยาโคบถูกผลักดันจนเกือบสิ้นหวัง แต่เขาทราบดีว่าหากเขาไม่ได้รับการช่วยเหลือจากสวรรค์เขาจะต้องพินาศอย่างแน่นอน เขากลับใจจากบาปอันยิ่งใหญ่อย่างจริงใจ และร้องทูลขอพระเมตตาจากพระเจ้า เขาจะไม่ยอมหันไปจากความตั้งใจของเขา แต่ยึดพระเจ้าผู้ทรงเป็นทูตแห่งสรวงสวรรค์ไว้แน่นและร้องทูลขอด้วยความจริงใจและด้วยความปວธาจจนกระทั่งได้ชัยชนะ {GC 618.1}

ตั้งซาตานชักจูงให้เฝ้าเขาเดินหน้าเข้าต่อสู้กับยาโคบฉันใด มันก็จะก่อวินาศกรรมคนชั่วลุกขึ้นทำลายประชากรของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากฉันนั้น และมันกล่าวหายาโคบฉันใด มันก็จะโหมข้อกล่าวหาใส่ตนของพระเจ้าฉันนั้น มันถือว่าโลกอยู่ภายใต้อำนาจของมัน แต่คนกลุ่มเล็กๆ ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้ากำลังต่อต้านอำนาจของมันอยู่ หากมันกวาดล้างคนเหล่านี้ให้หมดไปจากโลกได้ มันก็จะได้รับชัยชนะอย่างเต็มบริบูรณ์ มันมองเห็นทูตสวรรค์บริสุทธิ์คอยปกป้องพวกเขาไว้ และมันอนุมานว่าบาปทั้งหมดของพวกเขาถูกอภัยไปแล้ว แต่มันไม่รู้ว่ากรณีของพวกเขาได้รับการตัดสินในสถานนมัสการเบื้องบนแล้ว มันรู้มาอย่างแม่นยำถึงบาปต่างๆ ซึ่งมันลงให้พวกเขาลงมือไป และมันนำบาปเหล่านี้เสนอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยแสงสว่างที่เกินความจริง เสนอให้เห็นว่าคน

เหล่านี้ไม่สมควรได้รับความชอบพระทัยจากพระเจ้าเช่นเดียวกับตัวมันเอง มันประกาศว่า ในแง่ของความยุติธรรมแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถอภัยบาปของพวกเขาโดยที่ยังทำลายมันและทูดสวรรค์ของมันได้ มันอ้างว่าคนเหล่านี้เป็นเหยื่อของมันและเรียกร้องให้มอบพวกเขาเหล่านั้นมาไว้ในมือของมันเพื่อทำลายทิ้ง {GC 618.2}

ในขณะที่ซาตานกล่าวหาประชากรของพระเจ้าในเรื่องบาปของพวกเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปล่อยให้มันล่อลวงพวกเขาจนถึงที่สุด ความวางใจในพระเจ้า ความเชื่อในพระองค์และความหนักแน่นมั่นคงของพวกเขาจะถูกทดสอบอย่างรุนแรง เมื่อพวกเขาต่างทบทวนอดีตของตนเอง ความหวังของพวกเขาก็พังทลายเพราะพวกเขามองเห็นการดีเพียงน้อยนิดในชีวิตทั้งหมดของตนเอง พวกเขาตระหนักดีถึงความอ่อนแอและความไม่คู่ควร ซาตานพยายามทำให้พวกเขาผวากลัวกับความคิดว่าพวกเขาอยู่ในกรณีที่สิ้นหวัง เพราะรอยเปื้อนมลทินของพวกเขาไม่มีทางที่จะลบล้างออกไป มันหวังที่จะทำลายความเชื่อของพวกเขา เพื่อให้พวกเขายอมแพ้ต่อการทดลองและหันหลังออกไปจากความภักดีที่มีต่อพระเจ้า {GC 618.3}

แม้ประชากรของพระเจ้าจะถูกล้อมรอบด้วยศัตรูที่มุ่งหวังจะทำลายพวกเขา แต่กระนั้น ความทุกข์ระทมใจที่พวกเขาต้องทนอยู่นั้น ไม่ได้เกิดจากความกลัวการ

กดขี่ข่มเหงอันเนื่องจากสัจธรรม พวกเขากลัวว่า พวกเขายังไม่ได้สารภาพบาปทุกบาปและกลัวว่าความผิดบางประการที่ยังอยู่ในตัวจะทำให้พวกเขาไม่ได้รับพระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “เราจะเฝ้ารักษาเจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดลองใจ ซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลก” วิวรณ์ 3:10 หากพวกเขาได้รับความมั่นใจว่าบาปได้รับการอภัยแล้ว พวกเขาจะไม่หวั่นเกรงการทรมานหรือความตาย แต่หากพิสุจน์แล้วว่าพวกเขาไม่คู่ควรและต้องสูญเสียชีวิตเนื่องจากความบกพร่องในอุปนิสัยแล้ว พระนามบริสุทธิ์ของพระเจ้าก็จะได้รับการดำเนิน {GC 619.1}

พวกเขาได้ยินเสียงการวางแผนการทรยศและมองเห็นการกบฏที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วทุกทิศ และสิ่งเหล่านี้กระตุ้นอยู่ภายในพวกเขาให้เกิดความปรารถนาอย่างแรงกล้า ซึ่งเป็นความใฝ่ฝันที่แท้จริงของจิตวิญญาณที่ต้องการให้การละทิ้งศาสนาอันยิ่งใหญ่นี้และความชั่วร้ายของคนอธรรมสิ้นสุดลง แต่ในขณะที่พวกเขาทูลวิงวอนขอพระเจ้าให้หยุดยั้งผลงานของการกบฏนี้ ความรู้สึกสำนึกที่เด่นชัดบอกพวกเขาว่า พวกเขาไม่มีอำนาจพอที่จะต้านและห้ามปรามคลื่นความชั่วที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ได้ พวกเขาารู้สึกว่า หากเขาใช้ความสามารถทั้งหมดในงานการรับใช้พระคริสต์อย่างสม่ำเสมอ มุ่งมั่นรับใช้ด้วยกำลังอย่างเต็มที่แล้ว กองกำลังของซาตานคงมีกำลังที่จะมีชัยเหนือพวกเขาได้น้อยลงกว่านี้ {GC 619.2}

พวกเขาถ่อมจิตวิญญาณของตนเองลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ซึ่งไปยังการกลับใจจากบาปมากมายในอดีตและร้องทูลขอพระสัญญาของพระเจ้า *“ให้มันยอมอยู่ใต้การปกป้องของเรา ให้มันสร้างสันติภาพกับเรา ให้มันสร้างสันติภาพกับเรา”* อีสยาห์ 27:5 ความเชื่อของพวกเขาไม่ได้สูญสลายไปเพียงเพราะคำอธิษฐานต่างๆ ไม่ได้รับคำตอบในทันที ถึงแม้พวกเขาจะตกอยู่ในความกังวล ความหวาดกลัวและความระทมทุกข์ที่แสนสาหัส พวกเขา ก็ไม่ได้หยุดที่จะร้องทูลขอ พวกเขาเชื่อมั่นในพระกำลังของพระเจ้าเหมือนที่ยาโคบกอดทูลสวรรค์ไว้และคำที่จิตวิญญาณพูดออกมาคือ *“ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า”* {GC 619.3}

หากก่อนหน้านี้ยาโคบไม่กลับใจจากบาปที่แยงสิทธิบุตรหัวปีด้วยการนอโกงแล้ว พระเจ้าจะไม่สดับฟังคำอธิษฐานของเขาและรักษาชีวิตของเขาด้วยความเมตตาปราณี ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากก็จะเป็นเช่นนี้เหมือนกัน หากประชากรของพระเจ้ายังมีบาปที่ไม่ได้สารภาพปรากฏขึ้นมาตรงหน้าพวกเขาในขณะที่ต้องทรมานอยู่ด้วยความหวาดกลัวและความระทมทุกข์แล้ว พวกเขาคงจะท้อแท้ใจด้วยความรู้สึกมากมาย ความท้อแท้ใจจะทำลายความเชื่อของพวกเขา และพวกเขาคงจะไม่มี ความมั่นใจที่จะทูลอ้อนวอนขอพระเจ้าช่วยพวกเขาให้หลุดพ้น แต่ในขณะที่พวกเขา รู้สึกสำนึก

อย่างลึกซึ้งถึงความไม่คู่ควรของตนเองนั้น พวกเขาไม่มีความผิดใดที่ปกปิดไว้ซึ่งจะต้องถูกเปิดเผย บาปต่างๆ ของพวกเขาได้ไปสู่การพิพากษาก่อนหน้านี้แล้ว และถูกลบออกไปหมดแล้วและพวกเขาระลึกถึงบาปเหล่านั้นไม่ได้อีกต่อไป {GC 620.1}

ซาตานนำคนมากมายให้เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงมองข้ามความไม่ซื่อสัตย์เล็กน้อยๆ ในชีวิต แต่วิธีการที่พระองค์ทรงจัดการกับยาโคบนั้นแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะไม่ทรงอนุญาตหรือยอมทนต่อความชั่ว ทุกคนที่พยายามแก้ตัวหรือปกปิดบาปของตนเองและปล่อยให้บาปนั้นยังคงถูกบันทึกอยู่ในหนังสือแห่งสวรรค์โดยไม่ยอมสารภาพหรือไม่ยอมรับการอภัยจะพ่ายแพ้แก่ซาตาน ยิ่งมีอาชีพการงานที่สูงส่งและมีตำแหน่งที่มีเกียรติมากเท่าไร วิธีทางของพระเจ้าจะยิ่งน่าเศร้าใจในสายพระเนตรของพระเจ้าและศัตรูยิ่งใหญ่ของพวกเขาจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอนมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ผู้ที่รีรอไม่เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับวันของพระเจ้า จะไม่สามารถรับชัยชนะเมื่อวันแห่งความทุกข์ยากมาถึงหรือเมื่อเวลาใดๆ ที่ตามมาจากหลัง ทุกคนที่มีสภาพเช่นนั้นจะหมดหวัง {GC 620.2}

ผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนซึ่งต้องเผชิญหน้ากับความขัดแย้งอันน่ากลัวโดยไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อมนั้น จะสารภาพบาปของพวกเขาด้วยคำพูดเร่าร้อนปวดร้าวอย่างสิ้นหวังในขณะที่คนชั่วยินดีปรีดาใน

ความทุกข์ยากของพวกเขา คำสารภาพบาปนี้มีลักษณะเหมือนคำสารภาพของเอซาวหรือของยูดาส ผู้ที่กล่าวคำสารภาพนี้จะเสียใจต่อผลที่เกิดจากการล่วงละเมิด แต่ไม่ได้เสียใจในความผิด พวกเขาไม่ได้สำนึกผิดอย่างแท้จริงและไม่ได้รังเกียจความชั่วร้าย พวกเขายอมรับบาปของพวกเขาเนื่องจากกลัวการลงโทษ แต่เหมือนเช่นฟาโรห์ในอดีต พวกเขาจะกลับไปทำทาสวรรค์หากเมื่อการพิพากษาจะถูกลอยออกไป {GC 620.3}

ประวัติของยาโคบยังช่วยให้ความมั่นใจอีกด้วว่า พระเจ้าจะไม่ทรงละทิ้งคนเหล่านั้นที่ทำบาปเนื่องจากถูกลอยและถูกล่อลวงและถูกทรยศแต่หันกลับมาหาพระองค์พร้อมด้วยการกลับใจอย่างแท้จริง ในขณะที่ซาตานคอยหาทางที่จะทำลายคนกลุ่มนี้ พระเจ้าจะทรงบัญชาให้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาลอบใจและปกป้องพวกเขาในยามที่ตกอยู่ในอันตราย การจู่โจมของซาตานนั้นรุนแรงและแน่วแน่ การหลอกลวงของมันน่ากลัว แต่พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นอยู่เหนือประชากรของพระองค์และพระกรรมของพระองค์คอยสดับฟังเสียงร้องของพวกเขา ความทุกข์ระทมของพวกเขานั้นยิ่งใหญ่ เปลวไฟในเตาไฟร้อนระอุราวกับว่ากำลังจะเผาไหม้พวกเขาให้พินาศไป แต่พระองค์ผู้ทรงชำระให้บริสุทธิ์ จะทรงนำพวกเขาออกมาตั้งทองคำที่ผ่านการหลอมด้วยไฟ ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อบุตรทั้งหลายของพระองค์ใน

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบที่รุนแรงที่สุดนั้นยังมั่นคงและอ่อนโยนเช่นเดียวกับในยามที่พวกเขาอุดมสมบูรณ์พูนสุขที่สุด แต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องใส่พวกเขาไว้ในเตาไฟ ความฝักใฝ่ทางโลกจะต้องถูกเผาทิ้งไปให้หมด เพื่อพระฉายาของพระคริสต์จะถูกสะท้อนออกมาให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ {GC 621.1}

ฤดูกาลแห่งความทุกข์ยากและการทรมานที่กำลังจะเกิดขึ้นเบื้องหน้าเรานั้นต้องการความเชื่อที่ทนความเหนื่อยอ่อน การเนินช้าและความหิวกระหายได้ เป็นความเชื่อที่จะไม่อ่อนเปลี้ยแม้ถูกทดลองอย่างรุนแรง พระเจ้าประทานเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณให้กับทุกคนเพื่อให้พวกเขาเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเวลานั้น ยาโคบได้รับชัยชนะเพราะความพากเพียรและความมุ่งมั่น ชัยชนะของเขาเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงอำนาจแห่งการยืนหยัดอธิษฐาน ทุกคนที่ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าเหมือนยาโคบยึดมั่นและเป็นผู้ที่ตั้งใจจริงและพากเพียรเหมือนเช่นที่ยาโคบเป็นจะได้ชัยชนะเหมือนเช่นที่ยาโคบได้รับชัยชนะมาแล้ว ผู้ที่ไม่ยอมละทิ้งตนเอง ไม่ยอมดั้นร่นปล้ำสู้ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและไม่ยอมอธิษฐานเป็นเวลายาวนานด้วยความจริงใจเพื่อทูลขอพระพรจากพระองค์ เขาก็จะไม่ได้รับ มีน้อยคนเพียงไรที่เข้าใจว่าอะไรคือการปล้ำสู้กับพระเจ้า มีน้อยคนนักที่เคยทุ่มเทจิตวิญญาณของพวกเขาแสวงหาพระเจ้าด้วยความปรารถนาอย่างรุนแรง

จนกระทั่งพลังของร่างกายถูกใช้ไปจนหมด เมื่อคลื่นแห่งความท้อแท้ผิดหวังที่ไม่มีภาษาได้อาจบรรยายโหมกระหน่ำผู้ที่เฝ้าอ่อนวอนนั้น มีน้อยคนเพียงไรที่ยังคงยึดมั่นอยู่กับพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อที่มั่นคง {GC 621.2}

ในเวลานี้ บรรดาผู้ที่มีความเชื่ออ่อนยอกำลังอยู่ในอันตรายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการตกอยู่ภายใต้อำนาจการหลอกลวงของซาตานและคำสั่งกฎหมายที่จะบังคับมโนธรรม และถึงแม้พวกเขาจะทนต่อการทดสอบได้ แต่เมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง พวกเขา ก็จะตกลงไปสู่ความทุกข์ลำบากและความปวดร้าวมากยิ่งขึ้น เพราะพวกเขาไม่ได้ฝึกนิสัยที่จะวางใจในพระเจ้า บทเรียนแห่งความเชื่อที่พวกเขาละเลยนั้น พวกเขาจะถูกกดดันบังคับให้เรียนรู้ด้วยความผิดหวังที่แสนสาหัส {GC 622.1}

บัดนี้เราจะต้องทำความรู้จักกับพระเจ้า ด้วยการพิสูจน์พระสัญญาของพระองค์ ทูตสวรรค์บันทึกทุกคำอธิษฐานที่จริงใจและจริงใจ เราควรจะต้องยอมสละสิ่งที่สนองความต้องการอย่างเห็นแก่ตัวมากกว่าที่จะละเลยการสื่อสารสัมพันธ์กับพระเจ้า ความยากจนอย่างแสนสาหัสที่สุดและการละทิ้งตนอย่างยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งพระเจ้าทรงยอมรับ จะดีกว่าทรัพย์สมบัติ เกียรติยศ ความสุขสบาย และมิตรภาพที่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับ เราจะต้องใช้เวลาอธิษฐาน หากเราปล่อยให้ความคิดของเราไปหมกมุ่นอยู่กับผลประโยชน์ของโลก องค์พระผู้เป็นเจ้าอาจ

จะประทานเวลาให้แก่เราโดยทรงนำรูปเคารพต่าง ๆ ของเราซึ่งได้แก่ทองคำ บ้าน และที่ดินอันอุดมสมบูรณ์ออกไปจากตัวเรา {GC 622.2}

คนหนุ่มสาวจะไม่ถูกชักจูงให้ทำบาปหากพวกเขาปฏิเสธที่จะก้าวเข้าไปในทางเดินอื่นใดเว้นเสียแต่เส้นทางที่พวกเขาจะทูลขอพระพรของพระเจ้าได้ หากผู้สื่อข่าวที่นำคำเตือนสุดท้ายซึ่งเคร่งขรึมจริงจังมาให้แก่โลกจะอธิษฐานทูลขอพระพรจากพระเจ้า ไม่ใช่ด้วยท่าทีอันเยือกเย็น ไร้ชีวิตและเกียจคร้าน แต่ด้วยท่าทีอันร้อนรนและด้วยความเชื่อเหมือนยาโคบ พวกเขาจะพบสถานที่หลายแห่งที่จะพูดได้ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าต่อหน้าข้าพเจ้า แล้วพระองค์ทรงไว้ชีวิตข้าพเจ้า” ปฐมกาล 32:30 สวรรค์จะจัดให้พวกเขาเป็นเหมือนเจ้าชายผู้ที่กำลังที่จะรับชัยชนะร่วมกับพระเจ้าและกับมนุษย์ {GC 622.3}

“เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา” ดาเนียล 12:1 กำลังจะเริ่มตันขึ้นต่อหน้าเราในไม่ช้า และเราจะต้องการประสพการณ์ซึ่งบัดนี้เรายังไม่มีและเป็นประสบการณ์ที่หลายคนเกียจคร้านเกินกว่าที่จะรับไว้โดยปกติแล้ว เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมักจะทำให้เกิดความทุกข์ยากมากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริง แต่วิกฤตที่อยู่เบื้องหน้าของเราไม่เป็นเช่นนั้น ภาพการบรรยายเหตุการณ์อย่างชัดเจนเห็นจริงนั้น ยังเทียบไม่ได้กับขนาดความรุนแรงของการทดสอบทรหดอันสาหัส ในเวลาของความ

ทุกข์ยากนั้น จิตวิญญาณทุกคนจะต้อง ยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยตัวเอง “ถึงแม้ว่าโนอาห์ ดาเนียลและโยบอยู่ในนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า เรามีสีวิตอยู่แต่อย่างไร พวกเขาก็ไม่อาจ ช่วยบุตรชายและบุตรสาวให้รอดได้ พวกเขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาได้ด้วยความชอบธรรมของเขา” เอเสเคียล 14:20 {GC 622.4}

บัดนี้ ในขณะที่มหาปโรหิตของเรา กำลังทำการลบมลทินบาปให้พวกเราอยู่นั้น เราจะต้องแสวงหาที่จะเป็นคนที่รอบคอบในพระคริสต์ องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเราไม่ทรงยอมปล่อยแม้เพียงความนึกคิดของพระองค์ให้พ่ายแพ้ต่ออำนาจการทดลอง ซาตานคอยหาสักจุดในหัวใจของมนุษย์ที่มันจะเข้ายึดครอง การเก็บถนอมความปรารถนาแห่งบาปไว้จะเป็นจุดที่การทดลองของมันจะถือสิทธิ์ แสดงอำนาจให้เห็น แต่พระคริสต์ทรงประกาศถึงพระองค์เองว่า “ผู้ครองโลก กำลังจะมา ผู้นั้นไม่มีสิทธิอำนาจอะไรเหนือเรา” ยอห์น 14:30 ซาตานไม่สามารถหาจุดใดในพระบุตรของพระเจ้าที่มันจะมีชัยเหนือได้ พระองค์ทรงถือรักษาพระบัญญัติทั้งหลายของพระบิดา และไม่มีบาปในพระองค์ที่ซาตานสามารถนำมาใช้ให้ตนเองได้รับประโยชน์ คุณลักษณะเช่นนี้จะต้องเป็นของผู้ที่ยืนหยัดอยู่ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก {GC 623.1}

ชีวิตในขณะนั้นเท่านั้นที่เราจะต้องแยกบาปออกไปจากตัวเราโดยผ่านทางความ

เชื่อในพระโลหิตที่ลบบาปของพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ประเสริฐของเราทรง เชื่อเชิญเราให้เข้าติดสนิทกับพระองค์ เอาความอ่อนแอของเราผูกติดกับพระกำลังของพระองค์ เอาความโง่เขลาของเรามาติดกับพระปัญญาของพระองค์ เอาความไม่คู่ควรของเราประสานเข้ากับคุณงามความดีของพระองค์ การทรงจัดเตรียมของพระเจ้าเป็นโรงเรียนที่เราจะต้องเข้าเรียนเพื่อเรียนรู้ถึงความอ่อนสุภาพและความถ่อมตนของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตไว้ตรงหน้าเรา ซึ่งไม่ใช่หนทางที่เราเลือกซึ่งดูเหมือนง่ายกว่าและสนุกสนานกว่าสำหรับตัวเรา แต่เป็นเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับเรา ที่จะให้ความร่วมมือกับตัวแทนต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ทรงใช้ในพระราชกิจการปรับปรุงอุปนิสัยของเราให้เป็นไปตามแบบอย่างของพระเจ้า ไม่มีใครคนใดจะละเลยหรือถ่วงการะกิจนี้ไว้โดยไม่ต้องพบกับภัยอันตรายน่ากลัวที่สุดที่เกิดกับจิตวิญญาณของพวกเขา {GC 623.2}

ในนิมิต อัครสาวกยอห์นได้ยินเสียงหนึ่งดังขึ้นในสวรรค์ร้องประกาศว่า “วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่า มารได้ลงมาหาเจ้าทั้งหลายด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่งเพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย” วิวรรณ์ 12:12 ภาพเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดเสียงร้องประกาศที่ดังมาจากสวรรค์นี้ช่างน่ากลัวอย่างยิ่ง ความโกรธเคืองของซาตานเพิ่มขึ้นในขณะที่เวลาของ

มันลดน้อยลง และการหลอกลวงและการทำลายของมันมาถึงจุดสุดยอดเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง {GC 623.3}

ในเวลาอีกไม่นาน ภาพเหตุการณ์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติจะปรากฏขึ้นบนท้องฟ้าเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอำนาจของผีมารที่ทำการอัศจรรย์วิญญานของมารร้ายจะออกไปยังภษัตริย์ต่างๆ ของโลกนี้และไปยังทั่วทั้งโลกเพื่อผูกมัดพวกเขาไว้ในการหลอกลวงและเร่งเร้าให้เข้าร่วมกับซาตานในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านรัฐบาลของสวรรค์ ผู้ปกครองและพลเมืองทั้งหลายจะถูกหลอกโดยตัวแทนเหล่านี้ด้วยเช่นกันหลายคนจะลุกขึ้นแสวงหาตัวว่าตนเป็นพระคริสต์ และอ้างชื่อและเรียกร้องให้ถวายการนมัสการซึ่งเป็นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พวกเขาจะกระทำการอัศจรรย์ด้วยการรักษาคนป่วยและอ้างว่ามีเรื่องจากสวรรค์ที่จะเปิดเผย แต่เป็นเรื่องราวที่ขัดแย้งกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ {GC 624.1}

เพื่อเป็นฉากสุดยอดในละครอันยิ่งใหญ่ของการหลอกลวง ซาตานเองจะปลอมตัวเป็นพระคริสต์ คริสตจักรได้แสดงตนมานับนานแล้วว่าเฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในฐานะที่เป็นความหวังอันบริบูรณ์ของพวกเขา บัดนี้จ้าวจอมหลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่จะทำตัวให้ดูประหนึ่งว่าพระคริสต์เสด็จมาแล้ว ในสถานที่ต่างๆ บนโลก ซาตานจะปรากฏตัวท่ามกลางมนุษย์อย่างยิ่งใหญ่ในลักษณะ

ที่เต็มไปด้วยแสงเจิดจ้าซึ่งคล้ายคลึงกับคำบรรยายของพระบุตรของพระเจ้าที่ยอห์นเปิดเผยไว้ในพระธรรมวิวรณ์ วิวรณ์ 1:13-15 รัศมีภาพที่ล้อมอยู่รอบตัวมันล้าเลิศเหนือกว่าสิ่งใดๆ ที่ตาของมนุษย์ผู้ที่ต้องตายยังรอคอยที่จะเห็น เสียงตะโกนแห่งความมีชัยดังก้องขึ้นในอากาศ “พระคริสต์เสด็จมาแล้ว พระคริสต์เสด็จมาแล้ว” ประชาชนต่างก็มาราบลงต่อหน้ามันด้วยความเคารพ ในขณะที่มันชูมือทั้งสองขึ้นและประกาศอวยพรพวกเขา เหมือนพระคริสต์ทรงอวยพรสาวกทั้งหลายในขณะที่พระองค์ยังทรงดำเนินอยู่ในโลก เสียงของมันนั้นนุ่มนวลและน่าฟัง ถึงกระนั้นก็ยังเต็มไปด้วยความไพเราะ ด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนและเมตตา มันประกาศความจริงแห่งพระคุณของสวรรค์เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเคยตรัสไว้ มันรักษาโรคภัยของประชาชน และแล้วด้วยลักษณะที่เป็นเหมือนพระคริสต์ มันอ้างว่าได้เปลี่ยนวันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์แล้ว และสั่งให้ทุกคนถือรักษาวันที่มันอวยพร มันยังประกาศอีกว่าผู้ที่ยังคงยืนกรานถือรักษาวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์กำลังลบหลู่นามของมันด้วยการปฏิเสธที่จะฟังทูตสวรรค์ที่นำแสงสว่างและความจริงมาให้แก่พวกเขา นี่เป็นการหลอกลวงอย่างแรงกล้าที่มีอำนาจแทบจะครอบงำอย่างเหลือเชื่อเหมือนเช่นชาวสะมาเรียที่ถูกซีโมนชาวมากัสหลอก ผูกชนตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเชื่อเวทมนตร์เหล่านี้ ต่างพูดกันว่า นี่ “คือฤทธานภาพ

ของพระเจ้าที่เรียกว่ามหิทฺธิฤทธิ” กิจการ 8:10 {GC 624.2}

แต่ประชากรของพระเจ้าจะไม่ถูกลอก คำสอนของพระคริสต์เทียมเท็จไม่ได้เป็นไปตามคำสอนในพระคัมภีร์ คำอวยพรของมันประกาศให้แก่ผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน ซึ่งเป็นคนกลุ่มเดียวกันกับที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้ว่าจะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเทออกมาโดยไม่ได้เจือปนกับสิ่งใด {GC 625.1}

แล้วยิ่งไปกว่านี้ ซาตานไม่ได้รับอนุญาตให้ปลอมแปลงวิธีการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนประชากรของพระองค์ถึงการหลอกลวงนี้ และพระองค์ตรัสถึงลักษณะของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ไว้อย่างชัดเจน “เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น แสดงหมายสำคัญและอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรงเลือกถ้าเป็นได้ นี่แน่ะ เราบอกพวกท่านไว้ก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าใครบอกท่านว่า ‘ดูซิ ท่านผู้นั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร’ อย่าออกไป หรือบอกว่า ‘ดูซิอยู่ที่ห้องชั้นใน’ ก็อย่าเชื่อ เพราะว่าฟ้าแลบจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกอย่างไร การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้น” มัทธิว 24:24-27, 31; 25:31 วิวรรณ์ 1:7 1 เรซโซโลนิกา 4:16, 17 การเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้นไม่มีทางที่จะปลอมแปลงได้ ทุกคนจะมองเห็นการเสด็จมาของพระองค์ ทั่วทั้งโลกจะเป็น

ประจักษ์พยาน {GC 625.2}

มีเฉพาะผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความขยันหมั่นเพียรเสมอมาและผู้ที่ยอมรับความรักของสังฆกรรมเท่านั้นที่จะถูกปกป้องจากการหลอกลวงอันรุนแรงซึ่งจับโลกนี้ไว้เป็นเชลย ด้วยคำพยานในพระคัมภีร์ พวกเขาจะจับผิดผู้หลอกลวงที่ปลอมตัวมา เวลาแห่งการทดสอบจะมาถึงทุกคน ด้วยการแผ่ร่อนของการทดลอง คริสเตียนแท้จะปรากฏให้เห็น ในเวลานี้ ประชากรของพระเจ้าตั้งมั่นอยู่ในพระวจนะของพระองค์จนไม่ยอมแพ้ต่อหลักฐานทางความรู้สึกของพวกเขาหรือไม่ ในวิกฤตเช่นนั้น พวกเขาจะยังคงยึดมั่นพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นหรือไม่ หากเป็นไปได้ซาตานจะกั้นไม่ให้พวกเขาเตรียมตัวพร้อมที่จะลุกขึ้นยืนในวันนั้น มันจะจัดการกับกิจกรรมต่างๆ เพื่อขวางกั้นทางของพวกเขา และให้พวกเขาพัวพันกับทรัพย์สินทางฝ่ายโลก ทำให้พวกเขาต้องแบกภาระที่หนักและเหนื่อยล้า เพื่อจิตใจของพวกเขาจะถูกทับถมด้วยเรื่องต่างๆ ในชีวิตและวันเวลาของการทดสอบ จะมาถึงเหมือนดั่งขโมยย่องเข้ามา {GC 625.3}

เมื่อผู้นำทั้งหลายในโลกคริสเตียนออกกฎหมายสั่งต่อต้านผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติไม่ให้เกิดการปกป้องของรัฐบาล และปล่อยให้ตกอยู่ในมือของผู้ที่ต้องการทำลายพวกเขา นั้น ประชากรของพระเจ้าจะหนีออกไปจากเมืองและหมู่บ้านและรวมตัวกันเป็นกลุ่ม อาศัยในที่เปลี่ยว

และห่างไกลที่สุด มีคนมากมายได้ที่พักพิงในภูเขาอันมั่นคงเหมือนเช่นคริสเตียนที่อาศัยอยู่ในหุบเขาพิดมอนท์ พวกเขาจะใช้ที่สูงของโลกเป็นวิหารและจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับ “ที่ลี้ภัย...เป็นบ้อมหิน” อิสยาห์ 33:16 แต่คนมากมายจากทุกชนชาติและทุกชนชั้น ทั้งคนชั้นระดับสูงและคนชั้นระดับต่ำ คนร่ำรวยและคนยากจน คนผิวดำและคนผิวขาวจะถูกจับกุมอย่างไม่ยุติธรรมและโหดเหี้ยมที่สุด ผู้ที่พระเจ้าทรงรักต้องใช้ชีวิตในช่วงวันเวลาแห่งความยากลำบากด้วยการถูกโซ่ล่ามไว้ พวกเขาถูกกักขังอยู่ในเรือนจำ ถูกตัดสินประหารชีวิต บางคนถูกปล่อยทิ้งให้ออดตายในห้องกักขังใต้ดินที่เหม็นและมืด ไม่มีหูของมนุษย์คนใดได้ยินเสียงร้องคร่ำครวญของพวกเขา ไม่มีมือมนุษย์คนใดที่จะยื่นเข้าไปช่วยพวกเขา {GC 626.1}

พระเจ้าทรงลี้มประชากรของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากแล้วหรือ พระองค์ทรงลี้มในอาห์ผู้สัตย์ชื่อแล้วหรือ เมื่อการพิพากษามายังโลกในยุคสมัยก่อนน้ำท่วมโลก พระองค์ทรงลี้มโลทแล้วหรือเมื่อไฟตกลงมาจากสวรรค์เพื่อเผาเมืองในที่ราบ พระองค์ทรงลี้มโยเซฟแล้วหรือในขณะที่เขาอยู่ท่ามกลางคนกราบไหว้รูปเคารพในประเทศอียิปต์ พระองค์ทรงลี้มเอลีฮาร์แล้วหรือเมื่อเขาถูกขู่ด้วยคำสาบานของพระนางเยเซเบลที่จะทรงฆ่าเขาให้เหมือนกับที่เขาทำกับผู้ทำนายของพระบาอัล พระองค์ทรงลี้มเยเรมีย์ที่ถูก

คุมขังอยู่ในหลุมที่มีดินและหุดหุดแล้วหรือ พระองค์ทรงลี้มผู้ทรงเกียรติสามคนในเตาที่ไฟลุกอยู่หรือดาเนียลในถ้ำสิงห์แล้วหรือ {GC 626.2}

“แต่ศิโยนกล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์ได้ทรงละทิ้งข้าแล้ว และองค์เจ้านายทรงลี้มข้าเสียแล้ว’ ‘ผู้หญิงจะลี้มบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่และไม่ส่งสารบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ’ และถึงแม้ว่าคนเหล่านี้จะลี้มได้ แต่เราก็คจะไม่ลี้มเจ้า ดูลี เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ” อิสยาห์ 49:14-16 พระเจ้าจอมโยธาตรัสไว้แล้วว่า “ผู้ใดได้แตะต้องเจ้า ก็ได้แตะต้องแก้วพระเนตรของพระองค์” เศคาริยาห์ 2:8 {GC 626.3}

แม้ว่าศัตรูจะโยนพวกเขาไปไว้ในเรือนจำ แต่กระนั้นกำแพงคู่มืดไม่สามารถตัดพวกเขาออกจากการสื่อสารระหว่างจิตวิญญาณของเขากับพระคริสต์ได้ พระองค์ผู้ทรงมองเห็นความอ่อนแอทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงค้นเคยกับการทดลอง พระองค์ทรงอยู่เหนืออำนาจทั้งหมดของโลก และทูตสวรรค์จะลงมาหาพวกเขาในห้องขังอันโดดเดี่ยว เพื่อนำแสงสว่างและสันติสุขของสวรรค์มาให้ เรือนจำจะเป็นดังพระราชวัง เพราะว่าผู้ที่ร่ำรวยในความเชื่ออาศัยอยู่ที่นั่น และกำแพงที่เศร้าย่อมจะสว่างขึ้นด้วยแสงจากสวรรค์เหมือนเมื่อสมัยเปาโลและซิลลาสอธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญกลางดึกในคุกมืดของเมืองฟีลิปปี {GC 627.1}

การพิพากษาของพระเจ้าจะลงมายังผู้ที่พยายามกดขี่และทำลายประชากรของพระองค์ ความอดทนนานของพระองค์ที่มีต่อคนชั่วทำให้พวกเขากลัวหาญมากยิ่งขึ้นที่จะล่วงละเมิด แต่การลงโทษของพวกเขาจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนและน่ากลัวเพราะถูกหน่วงเหนี่ยวไว้เป็นเวลานานแล้ว “พระยาห์เวห์จะทรงลุกขึ้นเหมือนที่ภูเขาเปรีซิม.. พระองค์จะกริ้วเหมือนที่ในหุบเขาภิเบโอนเพื่อทำพระราชกิจของพระองค์ อันเป็นพระราชกิจที่แปลก และเพื่อทำงานของพระองค์ อันเป็นงานที่ประหลาด” อีสยาห์ 28:21 พระราชกิจการลงโทษของพระเจ้าผู้ทรงความเมตตาอันเป็นพระราชกิจที่ประหลาด “เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไร เราไม่พอใจในความตายของคนธรรมดา” เอเสเคียล 33:11 “พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ พระองค์ทรงกริ้วขำทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง...ผู้ประทอนอภัยการล่วงละเมิด การทรยศและบาป แต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน” “พระยาห์เวห์ทรงกริ้วขำ ทรงฤทธานุภาพใหญ่ยิ่ง พระยาห์เวห์จะไม่ทรงปล่อยให้คนผิดลอยนวล” อพยพ 34:6, 7 นาฮูม 1:3 ด้วยสิ่งต่างๆ อันน่ากลัวที่อยู่ในความชอบธรรมนั้น พระองค์จะทรงแก้ต่างปกป้องสิทธิอำนาจของธรรมบัญญัติของพระองค์ที่ถูกเหยียบย่ำ ความรุนแรงของการแก้แค้นที่กำลังรอคอยผู้ล่วงละเมิดอาจจะถูกมองว่าเป็นความไม่เต็มพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ที่ทรงดำเนินการตามความยุติธรรมชนชาติที่พระองค์ทรงอดทนมาช้านาน และพระองค์จะไม่ทรงลงมือจนกระทั่งขนาดความชั่วของพวกเขาเต็มล้นในบัญญัติของพระองค์ และในที่สุด พวกเขาจะต้องตีมาจากจอกลงแห่งพระพิโรธซึ่งไม่ได้เจือปนกับพระเมตตา {GC 627.2}

เมื่อพระคริสต์ทรงยุติการอุทธรณ์ของพระองค์ในสถานนมัสการนั้น พระพิโรธซึ่งไม่ระคนกับสิ่งใดจะชุกคึกคักผู้ที่กราบไหว้สัตว์ร้ายและรูปของมันและรับตราของมัน วิวรณ์ 14:9, 10 ภัยพิบัติที่เกิดกับชาวอียิปต์เมื่อพระเจ้าทรงไถ่จะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลออกมานั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับการพิพากษาอันน่ากลัวกว่าและรุนแรงกว่าที่จะตกลงสู่แผ่นดินโลก ซึ่งจะเกิดขึ้นเพียงก่อนเวลาที่พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยประชากรของพระองค์เป็นครั้งสุดท้าย ผู้เขียนวิวรณ์บรรยายถึงภัยที่น่ากลัวเหล่านั้นไว้ว่า “คนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และพวกที่บูชารูปของมันก็มีแผลร้ายที่เจ็บปวดเกิดขึ้นตามตัว” “ทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือนอย่างเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตซึ่งอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น” และ “แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งหลายและน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด” การลงโทษเหล่านี้ร้ายแรงน่ากลัวอย่างยิ่งแต่ก็พิสูจน์ให้เห็นถึงการแก้ต่างให้กับความยุติธรรมของพระเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์ ทูตสวรรค์ของพระเจ้าประกาศว่า “พระองค์ทรงยุติธรรม... เพราะพระองค์ได้ทรง

พิพากษาสิ่งเหล่านี้แล้ว เพราะพวกเขาทำให้โลหิตของบรรดาธรรมิกชนและผู้เผยพระวจนะไหลออกและพระองค์จึงทรงให้เขาต้มเลือด ซึ่งเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว”

วิวรณ์ 16:2-6 ด้วยการตัดสินใจประหารคนของพระเจ้าให้ตาย พวกเขาทำผิดในเรื่องโลหิตจริงราวกับว่ามือของเขาทำให้โลหิตไหลออกจริง ในลักษณะเดียวกัน พระคริสต์ทรงประกาศว่าชาวยิวในสมัยของพระองค์ทำความผิดเรื่องโลหิตของผู้บริสุทธิ์ทุกคนที่ไหลออกมานับตั้งแต่สมัยของอาเบล เพราะพวกเขาไม่มีวิญญาณจิตเดียวกันและกำลังทำงานเหมือนกับฆาตกรเหล่านี้ที่สังหารผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย {GC 627.3}

ในภัยพิบัติที่ตามมานั้น ดวงอาทิตย์มีอำนาจ “คลอกแผดเผามนุษย์ด้วยไฟ ความร้อนแรงกล้าก็แผดเผามนุษย์” วิวรณ์ 16:8, 9 ผู้เผยพระวจนะบรรยายถึงสภาพของโลกในเวลาที่น่ากลัวเช่นนี้ไว้ว่า “พื้นดินก็เศร้าโศก...ข้าวถูกทำลาย...ต้นไม้ทั้งหมดในนาก็เหี่ยวแห้งไป ความยินดีก็ห่อเหี่ยวไปจากบรรดาบุตรของมนุษย์” “เมล็ดพืชแห้งตายอยู่ในดิน ฉางก็ร้างเปล่า...สัตว์เลี้ยงร้องครวญคราง ผุ่งวักก็สนเท่ห์ เพราะว่าไม่มีทุ่งหญ้าให้มัน...น้ำในห้วยแห้งไปและไฟก็เผาผลาญทุ่งหญ้าของถิ่นทุรกันดาร” “พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า ในวันนั้น เสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร้องไห้ จะมีศพมากมาย ทั้งไว้ทุกข์แห่ง จู จู จึงเจียบ” โยเอล 1:10-12, 17-20 อาโมส 8:3 {GC 628.1}

ภัยพิบัติเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินโลก มิเช่นนั้นแล้วผู้ที่อาศัยในโลกจะถูกทำลายไปหมด แต่กระนั้นก็ยังเป็นการเขยียนตีนากลัวที่สุดเท่าที่เคยเกิดกับมนุษย์ที่ต้องตาย การพิพากษาทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ก่อนประตูพระกรุณาธิคุณจะปิดลงนั้นระคนกับพระเมตตา พระโลหิตของพระคริสต์ที่อ่อนหวานอยู่นั้นได้ปกป้องคนบาปจากการต้องรับโทษเต็มขนาดของความผิดของเขา แต่ในการพิพากษาครั้งสุดท้ายนี้ พระพิโรธจะถูกเทลงมาโดยไม่มีพระเมตตาเจือปนเลย {GC 628.2}

ในวันนั้นฝูงชนอยากจะหลบภัยอยู่ในพระเมตตาของพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคยดูแคลนมานาน “พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า ‘ดูนะะ วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะส่งความกันดารมาที่แผ่นดิน ไม่ใช่กันดารอาหารหรือการกระหายน้ำ แต่จะเป็นการกันดารพระวจนะของพระยาห์เวห์ พวกเขาจะเดินโซเซจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาจะวิ่งไปวิ่งมา เพื่อแสวงหาพระวจนะของพระยาห์เวห์ แต่จะหาไม่พบ” อาโมส 8:11, 12 {GC 629.1}

ประชากรของพระเจ้าจะไม่หลุดพ้นจากความทุกข์ทรมาน แต่ในขณะที่ถูกกดขี่ข่มเหงและตกอยู่ในความทุกข์ยาก ในขณะที่ต้องทนกับความอดอยากและตกทุกข์กับการขาดแคลนอาหารนั้น พวกเขาจะไม่ถูกปล่อยให้พินาศ พระเจ้าองค์นั้นที่ทรงดูแลเอลียาห์จะไม่ทรงทอดทิ้งบุตรของพระองค์แม้เพียงคนเดียว

ที่ย่อมเสียสละตน พระองค์ผู้ทรงนับ
เส้นผมบนศีรษะของพวกเขาก็ทรงดูแล
พวกเขา และในเวลาภัณฑารอาหาร พวก
เขาจะได้รับการเลี้ยงดูจนอิ่ม ในขณะที่
คนชั่วกำลังตายด้วยความหิวและโรค
ระบาด ทูตสวรรค์จะปกป้องคนชอบธรรม
ทั้งหลายและเติมสิ่งที่พวกเขาขาดแคลน
พระเจ้าประทานคำสัญญาให้กับ “ผู้ดำเนิน
อย่างชอบธรรม” ว่า “จะมีผู้ให้อาหารเขา
น้ำดื่มของเขาจะมีแน่” เมื่อ “คนจนและ
คนขัดสนแสวงหาหน้า แต่ไม่พบ และลิ้น
ของเขาก็แห้งผากด้วยความกระหาย เรา
ยาร์เวห์ จะตอบพวกเขาเอง เรา พระเจ้า
ของอิสราเอลจะไม่ทอดทิ้งเขา” อิสยาห์
33:15, 16; 41:17 {GC 629.2}

“แม้ต้นมะเดื่อไม่มีดอกบาน หรือเถา
องุ่นไม่มีผล ผลมะกอกก็ขาดไป ทุ่งนาไม่ได้
ผลิตอาหาร แม้ฝูงแพะแกะขาดไปจาก
คอก และไม่มีฝูงวัวที่ในโรง” แต่ถึงกระนั้น
ผู้ที่ยำเกรงพระองค์ “จะเปรมปรีดีใน
พระเจ้า” และจะปิติยินดีในพระเจ้าผู้ทรง
ช่วยเหลือให้รอด ฮาบากุก 3:17, 18 {GC
629.3}

“พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้อารักขาท่าน
พระยาห์เวห์ทรงเป็นร่มเงาที่ขวามือของ
ท่าน ดวงอาทิตย์จะไม่โจมตีท่านในเวลา
กลางวัน หรือดวงจันทร์ในเวลากลางคืน
พระยาห์เวห์จะทรงอารักขาท่านให้พ้น
ภัยอันตรายทั้งสิ้น พระองค์จะทรงอารักขา
ชีวิตของท่าน” “เพราะพระองค์จะทรงช่วย
กู้ท่านให้พ้นจากกบฏของพราวนก และ
พ้นจากโรคภัยร้ายแรงนั้น พระองค์จะ

ทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และ
ท่านจะลี้ภัยอยู่ที่ปีกของพระองค์ ความ
ซื่อสัตย์ของพระองค์เป็นโล่และเป็นตั้ง
ท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืน
หรือลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน หรือกลัว
โรคภัยที่ไล่มาในความมืด หรือความ
หายนะซึ่งทำลายในเที่ยงวัน พันคนจะ
ล้มอยู่ข้างๆ ท่าน หมื่นคนที่ขวามือของ
ท่าน แต่ภัยนั้นจะไม่มาใกล้ท่าน ท่านจะ
เพียงเห็นกับตาเอง และเห็นการตอบแทน
คนอธรรม เพราะท่านได้ทำให้พระยาห์เวห์
ผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า คือองค์ผู้สูงสุด
เป็นที่พิศพิงของท่าน ไม่มีเหตุร้ายใดๆ จะ
เกิดแก่ท่าน ไม่มีภัยพิบัติมาใกล้เต็นท์ของ
ท่าน” สดุดี 121:5-7; 91:3-10 {GC 629.4}

แต่ถึงกระนั้น ในสายตาของมนุษย์แล้ว
ประชากรของพระเจ้าจะต้องประทับ
คำพยานของพวกเขาดำเนินเลือดของพวกเขา
เขาเองเช่นเดียวกับผู้ที่ยอมพลีชีพเพื่อ
ความเชื่อก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาเอง
เริ่มกลัวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทอด
ทิ้งพวกเขาให้ล้มลงด้วยมือของศัตรูของ
พวกเขา มันเป็นเวลาแห่งความทุกข์
อันน่าสะพรึงกลัว พวกเขาร้องทูลขอ
พระเจ้าให้ทรงช่วยกู้ทั้งกลางวันและกลาง
คืน คนชั่วปรีดาและส่งเสียงร้องเยาะเย้ย
ให้ได้ยินว่า “ความเชื่อของท่านหายไป
ไหน ถ้าหากท่านเป็นคนของพระเจ้าจริงๆ
แล้ว ทำไมพระองค์จึงไม่ทรงช่วยให้ท่าน
หลุดพ้นจากมือของเรา” แต่เหล่าผู้ที่รอ
คอยจำได้ว่า ในขณะที่พระเยซูทรงกำลัง
สิ้นพระชนม์บนกางเขนกาลวารินั้น พวก

มหาปุโรหิตและผู้ปกครองต่างตะโกนขึ้นอย่างเย้ยหยันว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้เชื่อบ้าง” มัทธิว 27:42 พวกเขาปล้ำสู้กับพระเจ้า เช่นเดียวกับยาโคบ สีหน้าของพวกเขาบ่งบอกถึงการดิ้นรนที่มีอยู่ภายใน ใบหน้าของทุกคนมีแต่ความซีดเซียว แต่ถึงกระนั้น พวกเขาไม่ได้ยุติการทูลขอ อ้อนวอนอย่างจริงจังของพวกเขา {GC 630.1}

หากมนุษย์จะมองด้วยสายตาของชาวสวรรค์แล้ว พวกเขาจะมองเห็นทูตสวรรค์ผู้เต็มไปด้วยพลังยิ่งใหญ่จำนวนมากยืนห้อมล้อมบรรดาผู้ถือรักษาพระวจนะของพระคริสต์ด้วยความอดทนด้วยความอ่อนโยนเห็นใจ ทูตสวรรค์เฝ้ามองดูพวกเขาทบทวนทุกขໍล้าเค็ญและได้ยินคำอธิษฐานของพวกเขา พวกเขากำลังรอคอยคำบัญชาจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นนายที่จะให้ช่วยคนเหล่านี้ให้หลุดพ้นจากภัยอันตราย แต่ทูตสวรรค์เหล่านี้จำเป็นที่จะต้องรอคอยไปอีกระยะเวลาหนึ่ง ประชากรของพระเจ้าจะต้องตีมือจากจอกนั้นและเข้าร่วมในบัปติศมา การรอคอยเช่นนี้เป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับคำทูลขอ แต่ช่วงเป็นสิ่งที่ยึดใจปวดเหลือเกินสำหรับเหล่าทูตสวรรค์ ในขณะที่ประชากรของพระเจ้าเพียรรอคอยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำการให้แก่พวกเขาด้วยความไว้วางใจนั้น พวกเขาก็จะได้ฝึกฝนความเชื่อ

ความหวังใจและความอดทนนาน ซึ่งพวกเขาไม่คอยได้ฝึกปฏิบัติในประสบการณ์ทางศาสนาช่วงที่ผ่านมา แต่เพื่อเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้วนั้น เวลาแห่งความทุกข์นี้จะสั้นลง “พระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้คือพวกที่ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ...เราบอกพวกท่านว่าพระองค์จะประทานความยุติธรรมแก่พวกเขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านยังจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ” ลูกา 18:7, 8 เวลาสิ้นยุคจะมาถึงเร็วกว่าที่มนุษย์คาดหมายไว้ ต้นข้าวจะถูกรวบรวมและมัดไว้เป็นพ่อนเก็บเข้ายุ้งฉางของพระเจ้า ส่วนต้นข้าวละมานจะถูกมัดรวมกันเพื่อเผาทำลายเสียในกองไฟ {GC 630.2}

คนเฝ้ายามชาวสวรรค์ผู้ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้ด้วยความซื่อสัตย์จะยังคงเฝ้าต่อไป ถึงแม้ว่าคำสั่งกฎหมายกำหนดวันประหารผู้ถือรักษาพระบัญญัติจะถูกประกาศออกไปทั่วแล้วก็ตาม ในบางกรณี ศัตรูบางคนจะทำการนี้ก่อนถึงวันกำหนดที่ประกาศไว้ ศัตรูเหล่านี้หมายถึงจะเอาชีวิตของพวกเขา แต่ไม่มีผู้ใดจะฝ่าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ที่ยืนล้อมรอบจิตวิญญาณทุกคนที่ซื่อสัตย์เข้าไปได้ ศัตรูบางคนจู่โจมขณะที่คนเหล่านี้กำลังหนีออกจากเมืองและหมู่บ้าน แต่ดาบที่ชูขึ้นต่อสู้นั้นของพระเจ้านั้นจะหักและตกลงมาอย่างไร้อำนาจเหมือนดั่งฟางแห้ง ส่วนคนอื่นๆ จะมีทูตสวรรค์ในสภาพนักรบ

มาปกป้องพวกเขาไว้ {GC 631.1}

ในทุกยุคสมัย พระเจ้าทรงให้การคำจูน และช่วยเหลือประชากรของพระองค์ โดยทรงทำการผ่านทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ ชาวสวรรค์มีส่วนร่วมอยู่ในกิจกรรมของมนุษย์ พวกเขาปรากฏให้เห็นในชุดที่สว่างเจิดจ้าตั้งสายฟ้าแลบ พวกเขาปรากฏเป็นมนุษย์ในสภาพของผู้ร่วมเดินทาง ทูตสวรรค์มาปรากฏต่อหน้าคนของพระเจ้าในสภาพของมนุษย์ พวกเขาพักผ่อนได้ทันไอดีในเวลาที่ยังวันทำราวกับว่าเหนื่อยอ่อน พวกเขาเคยได้รับการต้อนรับอย่างเป็นมิตรในบ้านของมนุษย์ พวกเขาเคยทำหน้าที่เป็นผู้นำทางให้แก่คนเดินทางในยามค่ำคืนที่มีมืดมิด พวกเขาใช้มือจุดไฟบนแท่นเผาบูชา พวกเขาเปิดประตูเรือนจำและปลดปล่อยผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นอิสระ พวกเขา มาในชุดของชาวสวรรค์เพื่อกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์ฝังศพของพระผู้ช่วยให้รอด {GC 631.2}

บ่อยครั้งที่เหล่าทูตสวรรค์จะปรากฏในสภาพมนุษย์เข้าร่วมประชุมกับผู้ชอบธรรม และเยี่ยมการชุมนุมของคนอธรรม เหมือนเช่นที่ไปยังเมืองโซโดมเพื่อจับบันทึกการกระทำชั่วของพวกเขา เพื่อดูว่าคนเหล่านั้นทำเกินกว่าขอบเขตความอดทนนานของพระเจ้าแล้วหรือยัง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยความเมตตา และเพื่อเห็นแก่คนเพียงไม่กี่คนที่รับใช้พระองค์อย่างแท้จริง พระองค์จึงทรงห้าม หายนะและยืดเวลาความสงบสุขให้แก่คน

เป็นอันมาก คนบาปที่ต่อต้านพระเจ้า แทบจะไม่สำนึกเลยว่า ชีวิตของพวกเขา นั้นเป็นหนี้ต่อผู้ที่ซื่อสัตย์เพียงไม่กี่คนที่ เขาล้อเลียนและกดขี่ {GC 631.3}

แม้ผู้ปกครองของโลกนี้จะไม่ทราบ แต่มีอยู่บ่อยครั้งที่ทูตสวรรค์เป็นผู้พูดในที่ประชุมของพวกเขา สายตาของมนุษย์ เคยมองเห็นพวกเขา หูของมนุษย์เคยฟัง คำอ้อนวอนของพวกเขา ริมฝีปากของมนุษย์พูดต่อต้านข้อเสนอนะและเยาะเย้ยคำแนะนำของพวกเขา มือของมนุษย์คอยกลั่นแกล้งและเอาเปรียบพวกเขา ในที่ประชุมสภาและศาลยุติธรรม ผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์เหล่านี้แสดงความคุ้นเคยส่วนตัวกับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์ พวกเขาได้พิสูจน์ตนเองแล้วว่า สามารถแตกต่างให้กับผู้ที่ถูกกดขี่ได้ดีกว่าทนายที่เก่งกาจและพูดจาคล่องที่สุด พวกเขา เคยเอาชนะความมุ่งมั่นและหยุดยั้งบรรดา ความชั่วร้ายที่อาจจะทำให้งานของพระเจ้า ต้องชะลอไปอย่างมากและอาจจะนำความทุกข์ยากอันยิ่งใหญ่มาสู่ประชากรของพระองค์ ในเวลาที่อันตรายและทุกข์ยาก เช่นนี้ “ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่ยาเกรงพระองค์ และช่วยกู้พวกเขา” สดุดี 34:7 {GC 632.1}

ประชากรของพระเจ้ารอคอยเครื่องหมายของการเสด็จมาของพระราชอาของ พวกเขาด้วยความหวังที่จริงใจ ขณะที่คนเฝ้ายามถูกซักถามว่า “คนยามเฝ้าดีกเท่าไรแล้ว” คำตอบที่ได้มาอย่างไม่ลังเลคือ “เข้ามาถึง กลางคืนก็มาด้วย”

อิสยาห์ 21:11, 12 แสงสว่างส่องประกาย แวววาวอยู่บนเมฆเหนือยอดภูเขา ในไม่ช้า พระสิริของพระเจ้ากำลังจะปรากฏให้เห็น ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม กำลังจะส่องแสงออกมา เวลาเช้าและเวลากลางคืนกำลังมาใกล้แล้ว นั่นคือ จุดเริ่มต้นของวันอันไม่วันสิ้นสุดสำหรับผู้ชอบธรรมและการปกป้องของกลางคืน ชั่วนิรันดร์สำหรับคนอธรรม {GC 632.2}

ในขณะที่ผู้ปล้ำสู้วิงวอนทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้านั้น ม่านที่ตาเปล่ามองไม่เห็นซึ่งกั้นระหว่างตัวเขากับโลกที่มองไม่เห็นดูเหมือนจะถูกยกขึ้น ท้องฟ้าส่องประกายขึ้นด้วยรุ่งอรุณของวันแห่งนิรันดร์ และคำพูดที่พวกเขาได้ยินนั้นเป็นดังเสียงดนตรีอันไพเราะของเพลงแห่งทูตสวรรค์ว่า “จงยืนหยัดในความภักดี การช่วยเหลือกำลังจะมา” พระคริสต์ พระผู้ทรงมีชัยยิ่งใหญ่กำลังยื่นมงกุฎแห่งรัศมีอมตะให้กับเหล่าทหารผู้เมื่อยล้า และพระสุรเสียงของพระองค์ดังออกมาจากประตูที่เปิดกว้างว่า “ดูเถิด เราอยู่กับเจ้า อย่ากลัวเลย เราคุ้นเคยกับความเศร้าโศกทั้งหมดของเจ้า เราแบกความทุกข์ของเจ้าไว้แล้ว เจ้าไม่ได้ต่อสู้กับศัตรูที่ไม่เคยมีการทดสอบมาก่อน เราต่อสู้ในสงครามเพื่อเจ้าแล้ว และในนามของเรา เจ้านั้นเป็นยิ่งกว่าผู้มีชัยชนะ” {GC 632.3}

พระผู้ช่วยให้รอดผู้ประเสริฐจะประทานความช่วยเหลือในเวลาที่เรากำลังต้องการพอดี หนทางไปสู่สวรรค์ถูกอุทิศด้วยรอยพระบาทของพระองค์ ทุกเสี้ยนหนามที่

ทำให้เท้าของเราเป็นบาดแผลนั้นทำให้พระองค์ทรงบาดเจ็บด้วย กางเขนทุกอันที่เราต้องแบกรับนั้น พระองค์ทรงเคยแบกมาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้ความขัดแย้งเกิดขึ้นเพื่อเตรียมจิตวิญญาณสำหรับสันติสุข เวลาแห่งความทุกข์ยากเป็นการทดสอบอันหนักอึ้งสำหรับประชากรของพระเจ้า แต่นั่นเป็นเวลาสำหรับผู้เชื่อซื่อสัตย์ทุกคนจะมองเห็นไป และด้วยความเชื่อเขาจะมองเห็นสายรุ้งแห่งพระสัญญาล้อมอยู่รอบตัวเขา {GC 633.1}

“พวกที่ไถ่ไว้แล้วของพระยาห์เวห์จะกลับมา และจะมายังศิโยนด้วยการร้องเพลง ความชื่นบานเป็นนิรันดร์จะอยู่บนศิระชะของพวกเขา เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะหนีไป เราเอง คือเราเองผู้ซื่อใจเจ้า เจ้าเป็นใครเล่าที่กลัวคนซึ่งจะต้องตาย คือกลัวมนุษย์ซึ่งถูกทำให้เหมือนหญ้า เจ้าลืมนะยาห์เวห์ผู้สร้างของเจ้า...และเจ้ากลัวอยู่เรื่อยไปตลอดวัน เพราะความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับ เมื่อเขาตั้งตัวขึ้นที่จะทำลาย แต่ความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับอยู่ที่ไหนเล่า นักโทษจะได้รับการปลดปล่อยโดยเร็ว เขาจะไม่ตายในที่กักขัง และอาหารของเขาก็ไม่ขาดแคลน เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้กวานทะเลให้คลื่นของมันกระหน่ำ (พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์จอมทัพ) และเราใส่ถ้อยคำของเราไว้ในปากของเจ้า และช้อนเจ้าไว้

ในร่มมือของเรา เราตั้งฟ้าสวรรค์และวางรากฐานแผ่นดินโลก และกล่าวกับศิโยนว่า “เจ้าเป็นชนชาติของเรา” อิสยาห์ 51:11-16 {GC 633.2}

“ฉะนั้น จงฟังข้อนี้เถิด ท่านผู้ถูกข่มใจ ผู้ซึ่งมีนเมา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น องค์เจ้านายของท่าน คือพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงรู้สึกดีเพื่อชนชาติของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า “นี่แน่ะ เราได้อาจออกแห่งความโศกเศร้าจากมือของเจ้าแล้ว ถ้วยแห่งความพิโรธของเรา เจ้าจะไม่ต้องดื่มต่อไป และเราจะใส่มันไว้ในมือของพวกที่ทรمانเจ้า คือพวกที่พูดกับเจ้าว่า ‘จงหมอบลง แล้วเราจะเดินข้ามเจ้าไป’ แล้วเจ้าทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดิน และเหมือนถนนเพื่อให้คนเดินข้ามไป” อิสยาห์ 51:21-23 {GC 633.3}

พระเนตรของพระเจ้าทรงมองผ่านยุคต่างๆ ไปจับอยู่กับวิกฤตที่ประชากรของพระองค์จะต้องเผชิญ เมื่ออำนาจฝ่ายโลกจะโหมกระหน่ำลงมายังคนเหล่านั้น ตั้งเซลล์ที่ถูกเนรเทศ พวกเขาจะกลัวความตายที่เกิดจากการอดอยากและความรุนแรง แต่พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ผู้ทรงแยกทะเลแดงออกต่อหน้าชนชาติอิสราเอลจะทรงสำแดงอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์และทรงปลดปล่อยพวกเขาจากการจับกุม “พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า ‘เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเรา เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของเรา ในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะเมตตาคนเหล่านั้นตั้งชายที่เมตตาบุตรผู้ปรนนิบัติเขา’” มาลาคีย์ 3:17 หากเลือด

ของพยานผู้สัตย์ซื่อของพระคริสต์จะต้องไหลออกในช่วงเวลานี้ เลือดนี้จะไม่เหมือนกับเลือดของผู้ยอมพลีชีพที่เป็นเหมือนเมล็ดที่หว่านออกไปเพื่อรอคอยวันแห่งการเก็บเกี่ยวของพระเจ้า ความจริงรักภักดีของพวกเขาจะไม่เป็นพยานเพื่อโน้มน้าวคนอื่นถึงสัจธรรม เพราะหัวใจอันแข็งกระด้างบีบบังคับให้คลื่นแห่งความเมตตาซัดกลับไปจนไม่หันกลับมาอีกเลย หากในเวลานี้จะปล่อยให้ผู้ชอบธรรมล้มลงไปเป็นเหยื่อของศัตรูแล้ว เจ้าชายแห่งความมืดก็จะได้รับชัยชนะ ผู้ประพันธ์สวดึกกล่าวไว้ว่า “เพราะพระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในที่ประทับของพระองค์ ในยามยากลำบาก พระองค์จะทรงกำบังข้าพเจ้าไว้ในที่กำบังแห่งพลับพลาของพระองค์ พระองค์จะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา” สดุดี 27:5 พระคริสต์ตรัสไว้แล้วว่า “มาเถิด ชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้าในห้องของท่าน และปิดประตูเสีย จงซ่อนตัวอยู่สักพักหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านไป เพราะ ดูเถิด พระยาห์เวห์กำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์ เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความบาปผิดของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะเผยโลหิต ซึ่งหลังอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก” อิสยาห์ 26:20, 21 การช่วยให้รอดของผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระองค์ด้วยความอดทนนานและเป็นผู้มีชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิตนั้นจะงดงามรุ่งโรจน์อย่างยิ่งใหญ่ {GC 634.1}

40

ประชากรของพระเจ้าได้รับการช่วยกู้

เมื่อการปกป้องของกฎหมายมนุษย์ที่คุ้มครองบรรดาผู้ที่ถวายเกียรติธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะถูกยกเลิกไปแล้ว จะเกิดขบวนการในประเทศต่าง ๆ ขึ้นพร้อมกันเพื่อทำลายพวกเขา เมื่อเวลากำหนดตามที่ระบุไว้ในกฎหมายใกล้จะมาถึงแล้วนั้น ประชาชนจะร่วมกันออกอุบายถอนรากถอนโคนนิกรายที่พวกเขาเกลียดชัง พวกเขาตั้งใจเข้าจู่โจมให้เสร็จสิ้นภายในคืนเดียวเพื่อกำจัดเสียงที่ขัดแย้งและตำหนิให้เงียบไปอย่างเด็ดขาด {GC 635.1}

ประชากรของพระเจ้าบ้างก็ถูกขังอยู่ในคุก บ้างก็ซ่อนตัวอยู่ในที่โดดเดี่ยวตามป่าและภูเขา คนเหล่านี้ยังคงอธิษฐานอ้อนวอนขอการคุ้มครองจากพระเจ้า ในขณะที่คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีอาวุธครบมือและได้รับการหนุนหลังจากทูตสวรรค์ชั่วกำลังเตรียมพร้อมเพื่อทำงานแห่งความตาย บัดนี้เป็นเวลายากแค้นลำบากที่สุดซึ่งพระเจ้าของอิสราเอลจะทรงเข้ามาขัดขวางเพื่อช่วยกู้ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “พวกท่านจะมีบทเพลงเหมือนอย่างคีนที่มีเทศกาลเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์ และมีใจยินดีอย่างคนที่ออกเดิน... ไปยังภูเขาของพระยาห์เวห์เจ้า ถึงพระศิลาของอิสราเอล และพระยาห์เวห์จะทรงทำให้คนไต่ยีนพระสุรเสียงทรงพลังของพระองค์ และ

จะทรงทำให้ได้เห็นพระกรของพระองค์ที่พัดลงด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราด และด้วยเปลวเพลิงเผาผลาญ รวมทั้งฝนตกหนักกับพายุ และลูกเห็บ” อิสยาห์ 30:29, 30 {GC 635.2}

ด้วยเสียงตะโกนโห่ร้องอย่างมีชัย ด้วยเสียงเย้ยหยันและแข่งด่า หมู่คนชั่วร้ายกำลังจะวิ่งเข้าไปพัวพันเหยื่อของพวกเขา ดูเถิด ความมืดหนาทึบยิ่งกว่ากลางคืนได้แผ่มาปกคลุมแผ่นดินโลก จากนั้นปรากฏรุ่งซึ่งส่องแสงเรื่องด้วยรัศมีที่มาจากพระที่นั่งของพระเจ้าทอดโค้งข้ามท้องฟ้า และดูราวกับจะมาห้อมล้อมกลุ่มคนที่กำลังอธิษฐานอยู่แต่ละกลุ่ม ผงชนที่โกรธเคืองหยุดนิ่งในทันทีทันใด เสียงร้องเยาะเย้ยของพวกเขาก็เงียบหายไป เป้าหมายที่จะทำด้วยความบ้าคลั่งร้ายแรงถูกลืมนำไปหมดสิ้น ด้วยความรู้สึกลึกลับถึงกลางสังหารที่น่ากลัวพวกเขาจ้องมองไปยังเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าและปรารถนาที่จะหนีไปให้พ้นจากแสงเจิดจ้าซึ่งมีอำนาจมากนั้น {GC 635.3}

ส่วนประชากรของพระเจ้าได้ยินพระสุรเสียงหนึ่งที่สดใสดังและไพเราะดังมาว่า “จงเงยหน้าขึ้นไป” พวกเขาเงยหน้ามองขึ้นไปยังท้องฟ้า และมองเห็นรุ่งแห่งคำสัญญา เมฆดำจัดนำกลัวที่ปกคลุมอยู่ทั่วท้องฟ้าเคลื่อนตัวแยกออกจากกัน และ

เช่นเดียวกับสเทเฟน พวกเขาได้จ้องมองเข้าไปในห้องฟ้าและเห็นพระสิริของพระเจ้าและของบุตรมนุษย์ประทับอยู่บนพระที่นั่งของพระองค์ พวกเขามองเห็นพระองค์อยู่ในสภาพของพระเจ้าและมองเห็นเครื่องหมายแห่งความอัปยศปรากฏอยู่บนพระวรกายของพระองค์ และพวกเขาได้ยินคำทูลขอจากพระโอษฐ์ของพระองค์ที่เสนอต่อพระบิดาและทูตสวรรค์บริสุทธ์ทั้งหลายว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่นั้น” ยอห์น 17:24 มีเสียงที่ไพเราะดังดนตรีและด้วยชัยชนะดังขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งว่า “พวกเขามาแล้ว พวกเขา มาแล้ว บริสุทธ์ เป็นผู้บริสุทธ์ ปราศจากอูบาย ไร้มลทิน พวกเขาถือรักษาถ้อยคำแห่งความอดทนนานของเราและจะเดินอยู่ท่ามกลางทูตสวรรค์” แล้วริมฝีปากที่ซีดและสันเทาของบรรดาผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อจะไหว้ร้องด้วยความมีชัยอย่างแท้จริง {GC 636.1}

มันเป็นเวลาเที่ยงคืนที่พระเจ้าทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์เพื่อการช่วยประชากรของพระองค์ ดวงอาทิตย์ปรากฏและส่องแสงสว่างอย่างแรงกล้า หมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วติดต่อกันเป็นลำดับ คนชั่วมองเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยความหวาดกลัวและประหลาดใจ ในขณะที่คนชอบธรรมมองดูด้วยความสุขอย่างแท้จริงริมน้ำว่าเป็นหมายสำคัญแห่งการ

ช่วยกู้ของพวกเขา ดูประหนึ่งว่าทุกสิ่งในธรรมชาติจะหันเหออกไปจากวิถีของมัน ล้ำธารหยุดไหล เมฆดำหนาที่บปรากฏและต่างชนกระแตกเข้าใส่กัน ในท่ามกลางท้องฟ้าที่กำลังปั่นป่วนนั้นมีช่องว่างที่มีรัศมีสุกใสที่เกินคำบรรยายส่องออกมา พระสุรเสียงของพระเจ้าดังลอดผ่านช่องนั้นมา เป็นเสียงที่ดังเหมือนเสียงธารน้ำไหลมากมายตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” วิวรรณ์ 16:17 {GC 636.2}

เสียงนั้นสั่นสะเทือนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก “เกิดแผ่นดินไหวรุนแรงซึ่งตั้งแต่มนุษย์เกิดขึ้นมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยเกิดแผ่นดินไหวรุนแรงน่ากลัวอย่างนั้นเลย” วิวรรณ์ 16:17, 18 ดูเสมือนว่าท้องฟ้าจะเปิดๆ ปิดๆ รัศมีภาพจากพระที่นั่งของพระเจ้าดูราวกับจะส่องผ่านเมฆออกมา เขาสั่นสะเทือนเหมือนต้นอ้อถูกลมพัดและเศษก้อนหินขรุขระกระเด็นกระจัดกระจายไปทั่วรอบทิศ มีเสียงคำรามประหนึ่งเสียงพายุที่กำลังจะพัดเข้ามา ทะเลซัดปั่นป่วนราวกับโกรธแค้น เสียงลมสลาตันพัดดังก็ก้องราวกับเสียงร้องของภูตผีที่ออกไปทำหน้าที่แห่งการทำลายล้าง โลกทั้งใบกระเพื่อมและพองออกเหมือนคลื่นในทะเล พื้นผิวโลกกำลังปริออก ราวกับว่ารากฐานของแผ่นดินโลกจะพังทลาย เทือกเขากำลังจมลง เกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่จมหายไป ท่าเรือที่เหมือนเมืองโสโดมเนื่องด้วยความชั่วนั้นถูกคลื่นร้ายกลืนไป มหานครบาบิโลนเข้ามาอยู่ในความทรงจำของพระเจ้าเพื่อ “ทรงให้

ถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธรุนแรงของพระองค์” แก่เธอ ลูกเห็นขนาดยักษ์ “หนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม” กระทำการแห่งการทำลายล้าง วิวรณ์ 16:19, 21 เมืองหยิ่งผยองที่สูงสุดในโลกกำลังถูกทำลายจนราบเรียบ คฤหาสน์ราชวังที่งามสง่าซึ่งบรรดาเจ้านายในแผ่นดินโลกใช้จ่ายทรัพย์สมบัติอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อทำให้ตนเองได้รับเกียรตินั้นพังพินาศไปต่อหน้าต่อตากำแพงคุกแยกออกและประชากรของพระเจ้าที่ถูกกักขังอยู่นั้นเนื่องมาจากความเชื่อได้ถูกปลดปล่อยให้อิสระ {GC 636.3}

หลุมฝังศพเปิดออกและ “คนเป็นอันมากในพวกที่หลับในฝังคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างเข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์” ดาเนียล 12:2 ทุกคนที่ตายไปพร้อมกับความเชื่อในข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามจะเป็นขึ้นจากหลุมศพด้วยรัศมีภาพเพื่อฟังพระสัญญาแห่งสันติสุขของพระเจ้าพร้อมกับบรรดาผู้ถือรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์ “คนทั้งหลายที่แห่งพระองค์” วิวรณ์ 1:7 คนที่หิวระแะและเยาะเย้ยเมื่อพระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน และคนที่ต่อต้านความจริงและต่อต้านประชากรของพระองค์อย่างรุนแรงที่สุด คนเหล่านี้จะเป็นขึ้นจากตายมามองดูพระองค์ในขณะที่ทรงพระสิริอันยิ่งใหญ่และเห็นพระองค์ประทานเกียรติยศให้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังพระองค์ {GC 637.1}

เมฆหนาที่บียังคงปกคลุมท้องฟ้า แต่

กระนั้นแสงอาทิตย์ส่องผ่านเมฆออกมาเป็นครั้งคราวมองดูคล้ายกับพระเนตรที่โกรธแค้นของพระยาห์เวห์ แสงฟ้าแลบที่ดูร้ายพุ่งออกมาจากท้องฟ้าล้อมรอบโลกไว้ในเปลวไฟที่เป็นแพ และเหนือเสียงคำรามของฟ้าร้องอันน่ากลัวนั้น มีเสียงลึกลับและน่ากลัวดังขึ้นประกาศวาระสุดท้ายของคนอธรรม ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ยินเสียงนั้นจะเข้าใจ แต่ครูสอนเทียมเท็จจะเข้าใจเสียงนั้นได้อย่างชัดเจน ผู้ที่ก่อนหน้านี้เพียงเล็กน้อยเป็นคนไร้เหตุผล อดใจและดีใจดีใจ สนุกสนานกับความทารุณโหดเหี้ยมต่อประชากรของพระเจ้าที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ บัดนี้กลับทรมานด้วยความตะลึงและสั่นสะท้านด้วยความกลัว เสียงร้องโหยหวนของพวกเขาดังกว่าเสียงจากธรรมชาติ พวกเขามาร่ำร้องต่างยอมรับว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและสั่นสะท้านอยู่เบื้องหน้าอำนาจของพระองค์ ส่วนมนุษย์กำลังทูลขอความเมตตาและกลับไปมาด้วยความหวาดกลัวอย่างน่าเวทนา {GC 637.2}

ผู้เผยพระวจนะในอดีตกาลกล่าวถึงวันแห่งพระเจ้าจากที่เห็นในนิมิตอันศักดิ์สิทธิ์ที่ว่า “จงร้องให้ซี เพราะวันแห่งพระยาห์เวห์มาใกล้แล้ว วันนั้นจะมาเหมือนอย่างการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” อิสยาห์ 13:6 “จงหลบเข้าไปอยู่ในหิน และซ่อนตัวในฝังคลี ให้พ้นจากความน่าเกรงกลัวของพระยาห์เวห์และจากพระรัศมีแห่งความโอ้อวดระการการของพระองค์ ทำที่อันผยองของมนุษย์จะต่ำต้อยลง และความ

จงหองของคนจะตกต่ำ พระยาห์เวห์องค์เดียวจะเป็นผู้เกิดทุนในวันนั้น เพราะว่าพระยาห์เวห์จอมทัพทรงเตรียมวันหนึ่งซึ่งจะต่อสู้กับสารพัดที่เยอหียังและโอหัง ทั้งกับสารพัดที่ถูกยกชูขึ้นซึ่งจะต่ำต้อยลง” “ในวันนั้นคนจะเหวี่ยงรูปเคารพของเขาที่ทำด้วยเงินและรูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งพวกเขาทำให้กับตัวเองเพื่อใช้กราบไหว้นั้นออกไปยังตัวตุนและตัวค้ำคาว เพื่อจะเข้าถ้ำหินและเข้าชอกผาให้พ้นจากความน่าเกรงกลัวของพระยาห์เวห์และพ้นจากพระรัศมีแห่งความโอ้อ่าตระการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นทำให้โลกสั่นสะท้าน” อีสยาห์ 2:10-12, 20, 21 {GC 638.1}

มีดาวดวงหนึ่งส่องประกายผ่านช่องเมฆ ความสว่างเจิดจ้าของดาวดวงนี้เพิ่มขึ้นเป็นสี่เท่าในความมืด บ่งบอกความหวังและความสุขใจให้แก่ผู้ซื่อสัตย์ แต่เป็นความรุนแรงและความโกรธเคืองให้กับผู้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า บัดนี้ผู้ที่ยอมเสียสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์ปลอดภัยแล้ว พวกเขาซ่อนตัวอยู่ในที่ลับของพลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาผ่านการตรวจทดสอบมาแล้วและประกาศต่อหน้าคนทั้งโลกและต่อหน้าผู้ที่ดูแคลนสังขธรรมถึงความซื่อสัตย์ที่พวกเขามีต่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างอัศจรรย์เกิดขึ้นกับผู้ที่ยึดมั่นในความซื่อตรงของพวกเขาแม้ต้องเผชิญหน้ากับความตาย พวกเขาได้รับการช่วยกู้โดยจับปล้นจาก

ความมืดและความเหี้ยมโหดของมนุษย์ที่แปรเปลี่ยนกลายเป็นปีศาจ ใบหน้าของพวกเขาซึ่งก่อนหน้านี้นี้ไม่นานดูซีดเผือด วิตกกังวลและเศร้าหมอง แต่บัดนี้อึมเิบด้วยความอัศจรรย์ใจ ความเชื่อและความรัก พวกเขาเปล่งเสียงร้องเพลงแห่งชัยชนะว่า “พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของเรา เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้ว่าภูเขาดินโลกจะเปลี่ยนแปลงไป แม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเล แม้ว่าน้ำทะเลลึกจะนองและฟองฟู แม้ว่าภูเขาสิ้นสะเทือนเพราะทะเลอลวนนั้น” สดุดี 46:1-3 {GC 638.2}

ในขณะที่ถ้อยคำซึ่งแสดงออกถึงความไว้วางใจอันบริสุทธิ์เหล่านี้ลอยไปถึงพระเจ้านั้น เมฆถูกกวาดออกไปและจะมองเห็นท้องฟ้าเปล่งประกายดังดวงดาวเป็นรัศมีที่เจิดจ้าเหนือกว่าคำบรรยายใดๆ และแตกต่างจากท้องฟ้าทั้งสองด้านซึ่งมีดมนปั้นปูน รัศมีของเมืองสวรรค์ส่องออกมาจากประตูที่เปิดอยู่ จากนั้นปรากฏภูมิซึ่งกำลังถือแผ่นศิลาสองแผ่นที่ประกบติดกันอยู่ทาบขึ้นมาบนท้องฟ้า ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ฟ้าสวรรค์ประกาศความชอบธรรมของพระองค์เพราะพระเจ้านั้นแหละทรงเป็นผู้พิพากษา” สดุดี 50:6 ธรรมบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งถูกประกาศ ณ ภูเขาซีนายท่ามกลางเสียงฟ้าร้องและเปลวเพลิง เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตนั้น บัดนี้ถูกเปิดเผยให้แก่มนุษย์เพื่อใช้เป็น

กฎเกณฑ์ในการพิพากษา พระหัตถ์นั้นทรงกางแผ่นศิลาออกและมองเห็นข้อกำหนดของพระบัญญัติสิบประการถูกบันทึกไว้ด้วยปากกาไฟ ข้อความเหล่านั้นชัดเจนจนทุกคนอ่านออก ความทรงจำหวนกลับมา และความมีดม่นแห่งความงมงายและความเชื่อที่ผิดถูกกวาดไปจากสมองของทุกคน และพระวาทะทั้งสิบประการของพระเจ้าที่กระซิบ เข้าใจง่าย และมีอำนาจถูกนำมาให้ทุกคนที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้มองเห็น {GC 639.1}

เป็นเรื่องสุขวิสัยที่จะบรรยายถึงความกลัวและความสิ้นหวังของคนทั้งหลายที่เหยียบย่ำข้อกำหนดศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานธรรมนูญของพระองค์ให้แก่พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะใช้เปรียบเทียบกับอุปนิสัยของพวกเขาและเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเองในขณะที่ยังมีโอกาสกลับใจและปฏิรูปได้ แต่เพื่อที่จะได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากชาวโลก พวกเขาปิดกฏหมายของพระเจ้าทิ้งไปและสอนผู้อื่นให้ละเมิดกฏหมายนั้นด้วย พวกเขาพยายามบังคับประชากรของพระองค์ให้ทำวันสะบาโตของพระองค์เป็นมลทิน บัดนี้ พวกเขาถูกปรับโทษโดยธรรมนูญนั้นที่พวกเขาเคยหมิ่นประมาท พวกเขาไม่เห็นด้วยความชัดเจนอย่างน่ากลัวว่า พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัว พวกเขาได้เลือกผู้ที่พวกเขาต้องการปรนนิบัติและนมัสการแล้ว “แล้วเจ้าจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนอธรรม ระหว่างคน

ที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์ได้อีกครั้งหนึ่ง” มาลาคีย์ 3:18 {GC 639.2}

ศัตรูของธรรมนูญของพระเจ้า นับตั้งแต่อาจารย์ทั้งหลายลงไปจนถึงผู้ทีเล็กน้อยที่สุดล้วนมีความคิดเห็นใหม่เกี่ยวกับสัญธรรมและหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ แต่กว่าที่พวกเขาจะเข้าใจว่าวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่เป็นตราประทับของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์นั้นก็เป็นเวลาที่สายเกินไปแล้ว กว่าพวกเขาจะเห็นว่าธาตุแท้ของวันสะบาโตเทียมเท็จและรากฐานที่พวกเขาใช้ก่อสร้างนั้นเป็นเพียงแค่ทรายก็สายเกินไปแล้ว พวกเขารู้แล้วว่าพวกเขาได้ต่อสู้กับพระเจ้า บรรดาครูสอนศาสนาได้นำจิตวิญญาณลงไปสู่ความพินาศในขณะที่แสดงตนว่ากำลังนำจิตวิญญาณเหล่านั้นไปยังประตูสวรรค์ พวกเขาไม่มีทางรู้เลยจนกระทั่งถึงวันที่จะมีการคิดบัญชีครั้งสุดท้ายว่าความรับผิดชอบของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์นั้นยิ่งใหญ่เพียงไรและผลลัพธ์ของความไม่สัตย์ซื่อของพวกเขา นั้นน่ากลัวเพียงไร เฉพาะในเวลาของนิรันดร์กาลเท่านั้นที่เราจะสามารถประเมินได้อย่างถูกต้องถึงความสูญเสียของจิตวิญญาณเพียงดวงเดียววาระสุดท้ายของผู้ที่พระเจ้าจะตรัสว่า “เจ้าผู้กระทำชั่ว จงออกไปเสีย” นั้น เป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก {GC 640.1}

พระสุรเสียงของพระเจ้าดังมาจากท้องฟ้า ประกาศวันและชั่วโมงที่พระเยซูจะเสด็จมาและจะทรงนำพันธสัญญา

ชั่ววันริ้นดร์มาให้แก่ประชากรของพระองค์ พระดำรัสของพระองค์กระจายออกตลอดทั่วทั้งโลกดังเสียงที่ดังกระหึ่มของฟ้าร้องที่ดังที่สุด ชาวอิสราเอลของพระเจ้ายืนฟังด้วยดวงตาที่จ้องมองขึ้นไปเบื้องบน ใบหน้าของพวกเขาอึมเิบไปด้วยพระสิริของพระองค์ และส่งประกายออกมาเหมือนกับใบหน้าของโมเสสขณะเดินลงมาจากภูเขาซีนาย คนธรรมดา มองหน้าของพวกเขาไม่ได้ และเมื่อผู้ที่ถวายเกียรติพระเจ้าด้วยการถือรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ได้รับการประกาศว่าเป็นพวกที่ ได้รับพระพร ก็มีเสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ดังขึ้น {GC 640.2}

ไม่นานต่อมา มีเมฆสีดาก่อนเล็ก ๆ ปรากฏขึ้นทางทิศตะวันออก เมฆนั้นมีขนาดเท่าครึ่งฝ่ามือมนุษย์ เป็นก้อนเมฆที่ห้อมล้อมรอบพระผู้ช่วยให้รอดไว้และดูไกล ๆ ราวกับว่าถูกหุ้มห่อด้วยความมืด ประชากรของพระเจ้าทราบดีว่านี่คือหมายสำคัญของพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาจ้องมองขึ้นไปด้วยความเจียบขริ่มในขณะที่เมฆก้อนนั้นเคลื่อนเข้ามาใกล้โลกมากขึ้นเรื่อย ๆ แสงสว่างและรัศมีภาพก็มากขึ้น มากขึ้น จนกระทั่งกลายเป็นเมฆสีขาวขนาดใหญ่ ฐานของเมฆนั้นมีรัศมีภาพเหมือนดังไฟที่เผาผลาญ และเหนือเมฆก็เป็นสายรุ้งแห่งคำมั่นสัญญา พระเยซูประทับอยู่อย่างผู้มีชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ บัดนี้พระองค์ไม่ได้เป็น “คนที่รับความเจ็บปวด” อีสยาห์ 53:3 เพื่ออ้อมจอกแห่งความขมขื่นด้วยความอัปอายและความทุกข์

ระทม พระองค์เสด็จมาเป็นผู้มีชัยชนะในสวรรค์และแผ่นดินโลก เพื่อพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย “ข้อสัตย์และสัตย์จริง” “พระองค์ทรงพิพากษาและทรงต่อสู้ด้วยความชอบธรรม” และ “กองทัพทั้งหลายในสวรรค์...ตามเสด็จพระองค์ไป” วิวรณ์ 19:11, 14 หมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์จำนวนมากที่ไม่อาจนับจำนวนได้ร้องเพลงสรรเสริญด้วยทำนองชาวสวรรค์ขณะเดินทางมาพร้อมกับพระองค์ในการเสด็จมานี้ ดูประหนึ่งว่ามีทูตสวรรค์สว่างสดใสเต็มไปทั่วท้องฟ้า “นับจำนวนเป็นแสน ๆ เป็นล้าน ๆ” ไม่มีปากกาของมนุษย์คนใดจะบรรยายภาพเหตุการณ์นี้ได้ ไม่มีสมองของมนุษย์ที่ต้องตายสามารถเข้าใจถึงความยิ่งใหญ่นี้ได้ “ความสว่างงามของพระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์ และโลกก็เต็มด้วยคำสรรเสริญพระองค์ พระรัศมีของพระองค์ดังแสงสว่าง” ฮาบากุก 3:3, 4 เมื่อเมฆที่มีชีวิตนี้เคลื่อนที่เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้น นัยน์ตาทุกดวงจะมองเห็นเจ้าชายแห่งชีวิต บัดนี้ ไม่มีมงกุฎหนามที่ทำให้พระเศียรศักดิ์สิทธิ์เปโรอะเปือนอีกแล้ว แต่มีมงกุฎที่เต็มด้วยสง่าราศีวางอยู่บนหน้าผากบริสุทธิ์ของพระองค์ พระพักตร์ของพระองค์ส่องสว่างยิ่งกว่าความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน “พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุพระองค์ว่า กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย” วิวรณ์ 19:16 {GC 640.3}

เมื่อผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของ

พระเจ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ “หน้าตาทุกคนจึงซีดไป” พวกเขาเกิดความหวาดกลัวด้วยความสิ้นหวังชั่ววินาที “หัวใจสลายและหัวเข่าก็สั่นคลอน...ใบหน้าทุกคนซีดเขียว” เยเรมีย์ 30:6 นาฮูม 2:10 คนชอบธรรมตัวสั้นร้องว่า “ใครจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า” วิวรณ์ 6:17 เสียงเพลงของทูตสวรรค์เจีบบไป และความเจีบบที่นำกลับก็เกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่ง และแล้วพระสุรเสียงของพระเยซูตั้งมาว่า “พระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า” 2 โครินธ์ 12:9 สีหน้าของผู้ชอบธรรมสดใสมากขึ้น และความสุขก็เต็มล้นในใจของพวกเขาทุกคน แล้วทูตสวรรค์จะเปล่งเสียงด้วยโน้ตที่มีเสียงสูงยิ่งขึ้น และเริ่มขับร้องเพลงอีกครั้งหนึ่งในขณะที่พวกเขาเคลื่อนเข้ามาใกล้โลกมากยิ่งขึ้น {GC 641.1}

กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายเสด็จลงมาในหม่อมเมฆที่หอมล้อมด้วยไฟที่ลุกไหม้อยู่ ท้องฟ้าก็ม้วนตัวออกไปราวกับม้วนหนังสือ โลกสันตะเทือนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์ และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะต่างเคลื่อนออกไปจากที่ของมัน “พระเจ้าของเราเสด็จมา พระองค์มิได้ทรงเจีบบอยู่ เพลิงเผาผลาญมาข้างหน้าพระองค์และรอบพระองค์มีพายุพัดรุนแรง พระองค์ทรงเรียกฟ้าสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลกเพื่อจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์” สดุดี 50:3, 4 {GC 641.2}

“แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต บรรดานายทหารใหญ่ พวก

เศรษฐี พวกผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสหรือเสรีชนต่างซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและซัดหินตามภูเขา พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและซัดหินว่า จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และจากพระพิโรธของพระเมษโปดกเพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า” วิวรณ์ 6:15-17 {GC 642.1}

คำพูดล้อเลียนเย้ยหยันยุดิลง ริมฝีปากที่พูดปิดหยุดนิ่งเจีบบไป เสียงดังของอาวุธเสียงอีกที่ทีกกรีกโครมของสงคราม “กระที่บจนสันตะเทือนและเสื่อคลุมทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลहित” อิสยาห์ 9: 5 ก็หยุดนิ่งไป บัดนี้ไม่มีเสียงอื่นใดให้ได้ยินนอกจากเสียงอธิษฐานและเสียงร่ำไห้และเสียงร้องไห้คร่ำครวญ ริมฝีปากของผู้ที่เฝ้าเย้ยก่อนหน้านั้นระเบิดเสียงร้องออกมาว่า “เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า” วิวรณ์ 6:17 คนอธรรมทั้งหลายจึงวอนอยากถูกฝังตัวอยู่ใต้ก้อนหินของภูเขา มากกว่าที่จะต้องเผชิญหน้ากับพระองค์ที่พวกเขาดูหมิ่นและปฏิเสธมาตลอด {GC 642.2}

พวกเขารู้จักพระสุรเสียงนั้นที่แทงทะลุเข้าไปในหูของคนตาย บ่อยครั้งเพียงไรที่น้ำเสียงโศกเศร้าและอ่อนโยนร้องเรียกพวกเขาให้กลับใจ บ่อยครั้งเพียงไรที่พวกเขาได้ยินคำร้องขอที่จับใจจากเพื่อน จากพี่ชายและจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด สำหรับ

ผู้ที่ปฏิเสษพระคุณของพระองค์แล้ว ไม่มีเสียงอื่นใดจะเต็มล้นด้วยคำคำหั้นและด้วยภาระหนักของการประณามเทียบเท่าได้กับพระสุรเสียงนั้นที่ร้องอ้อนวอนมานั้น นานว่า “จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า” เอเสคียล 33:11 โอ พวกเขาทำกับพระสุรเสียงราวกับเป็นเสียงของคนแปลกหน้า พระเยซูตรัสว่า “ข้าได้เรียกแล้ว แต่พวกเขาปฏิเสธ ข้ายังมีมือออก แต่ไม่มีใครใส่ใจ พวกเขาเพิกเฉยคำแนะนำทุกอย่างของข้าและไม่ยอมรับคำตักเตือนของข้าเลย” สุภาสิต 1:24, 25 พระสุรเสียงนั้นปลุกความทรงจำที่เขาไฝฝืนจะลบทิ้งไป ซึ่งได้แก่คำเตือนต่างๆ ที่พวกเขาเกลียดชัง การเชื่อเชิญที่พวกเขาปฏิเสธ และโอกาสที่พวกเขาดูแคลน {GC 642.3}

มีบางคนในนั้นเป็นกลุ่มคนที่เยาะเย้ยพระคริสต์ในขณะที่ทรงถ่อมพระองค์ลงมาเป็นมนุษย์ พระดำรัสของพระผู้ทรงทนทุกข์ที่ตรัสขณะเมื่อมหาปุโรหิตสั่งพระองค์ได้หวนกลับเข้ามาในความนึกคิดของพวกเขาด้วยอำนาจอันเร้าใจ ในเวลานั้นพระองค์ทรงประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า “ตั้งแต่นี้ไป พวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับข้างขวาของผู้ทรงฤทธิ์เดช และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์” มัทธิว 26:64 บัดนี้ พวกเขามองเห็นพระองค์บริบูรณ์ด้วยพระสิริและพวกเขายังจะได้เห็นต่อไปว่าพระองค์ประทับนั่งอยู่ที่เบื้องขวาของพระราชอำนาจ {GC 643.1}

ผู้ที่เคยหัวเราะเยาะพระดำรัสของพระองค์ที่ทรงอ้างความเป็นพระบุตรของ

พระเจ้านั้นบัดนี้พูดไม่ออก ณ ที่นั้นมีกษัตริย์เฮโรดผู้หยิ่งยโสที่ทรงหัวเราะเยาะพระราชดำแหน่งของพระองค์ และทรงรับสั่งให้ทหารเยาะเย้ยพระองค์ด้วยการมอบตำแหน่งกษัตริย์ให้แก่พระองค์ ณ ที่นั้น มีบรรดาผู้ที่ใช้มืออันไม่บังควรสวมเสื้อคลุมสีม่วงลงบนพระองค์ สวมมงกุฎหนามลงบนพระเศียรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และเอาคทาจำลองไปใส่ไว้ในพระหัตถ์ที่ไม่ขัดขึ้นของพระองค์และก้มค่านับลงต่อเบื้องพระพักตร์ด้วยอาการล้อเล่นดูหมิ่น ชายทั้งหลายเหล่านั้นที่เคยตบตีและถ่มน้ำลายใส่พระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งชีวิตพระองค์นั้น บัดนี้ พวกเขาต้องหันหน้าหนีไปจากสายพระเนตรแห่งการตรวจสอบและหาทางที่จะหนีไปให้พ้นจากพระสิริแห่งการทรงอยู่ของพระองค์ซึ่งเต็มล้นด้วยอำนาจ คนเหล่านั้นที่ตอกตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์รวมถึงทหารที่แทงสีข้างของพระองค์ต่างมองดูรอยแผลเหล่านั้นด้วยความหวาดกลัวและสำนึกผิด {GC 643.2}

ปุโรหิตและผู้ปกครองทั้งหลายต่างหวนคิดถึงภาพเหตุการณ์ของกาลวารี่ด้วยความหวาดกลัวจนตัวสั่น พวกเขานึกถึงภาพเหตุการณ์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจนยิ่ง พวกเขาจำได้ดีว่าพยักหน้าแสดงความชื่นชมปรีดาในความชั่วร้ายอย่างไร พวกเขาร้องตะโกนว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอล ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้ชื้อบ้าง เขาวางใจ

พระเจ้า ถ้าพระองค์พอพระทัยตัวเขาขอ
ให้ทรงช่วยเขาเดี๋ยวนี้เถิด เพราะเขากล่าว
ว่าเขาเป็นพระบุตรของพระเจ้า” มัทธิว
27:42, 43 {GC 643.3}

พวกเขาระลึกขึ้นได้อย่างชัดเจนถึง
อุปมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเรื่องคนทำ
สวนที่ไม่ยอมคืนผลจากสวนองุ่นให้แก่
เจ้าของสวน อีกทั้งยังทารุณป่าและฆ่า
ลูกชายของเจ้าของสวน พวกเขาจึงจำได้
ถึงคำตัดสินที่ตัวเองประกาศออกมา
ว่าเจ้าของสวนจะ “ฆ่าคนร้ายเหล่านั้นให้
ตายอย่างทุกซ์ทรมาณ” มัทธิว 21:41
ปุโรหิตและผู้ปกครองมองเห็นแนวทาง
ปฏิบัติของตัวเองและวาระสุดท้ายที่ยุติธรรม
ของพวกเขาเองในความบาปและการถูก
ลงโทษของชายที่ไม่ซื่อสัตย์เหล่านั้น
และบัดนี้ มีเสียงร้องของร่างกายที่เจ็บปวด
อย่างรุนแรงดังขึ้นมา เป็นเสียงที่ดังยิ่งกว่า
เสียงที่เคยตะโกนว่า “เอาไปตรึง เอาไป
ตรึงที่กางเขน” ลูกา 23:21 ที่เคยดังก้อง
ทั่วท้องถนนของกรุงเยรูซาเล็ม เสียง
ร้องให้คร่ำครวญที่เต็มไปด้วยความผิด
หวังอย่างน่ากลัวนี้ดังขึ้นมาว่า “พระองค์
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรง
เป็นพระเมสสิยาห์องค์แท้” พวกเขาหา
ทางที่จะหนีไปให้พ้นจากเบื้องพระพักตร์
ของพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ พวกเขา
พยายามที่จะหลบซ่อนตัวลึกลงไปได้
แผ่นดินโลกที่แยกตัวออกจากกันด้วยแรง
กระแทกของสิ่งต่างๆ ทั้งหลายนั้น แต่ก็
ไร้ผล {GC 643.4}

ในชีวิตของทุกคนที่ปฏิเสธสัจธรรมนั้น

จะมีบางช่วงเวลาเมื่อสามัญสำนึกรู้สึกตัว
ขึ้นมา เมื่อความทรงจำหรือพื้นเรื่องทรมาณ
จิตใจเก่าๆ ของชีวิตที่น่าไหวหวัหลังหลอก
และจิตวิญญาณรู้สึกถูกคุกคามด้วยความ
เสียใจที่ไร้ผล แต่สิ่งเหล่านี้จะเทียบกับ
ความเสียหายของพวกเจ้ามาอย่างพายุร้ายและความ
หายนะของพวกเจ้ามาอย่างพายุหมุน”
ได้อย่างไร สุภามิต 1:27 บัดนี้ ผู้ที่ต้องการ
ทำลายพระคริสต์และประชากรที่ซื่อสัตย์
ของพระองค์จะเป็นพยานเห็นถึงรัศมีที่
หยุดนิ่งอยู่บนพวกเขา ในท่ามกลางความ
หวาดกลัวนั้น พวกเขาได้ยินเสียงของ
ธรรมิกชนเปล่งเสียงด้วยความชื่นชมยินดี
ว่า “ดูสิ นี่คือพระเจ้าของเรา เรารอคอย
พระองค์เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด”
อิสยาห์ 25:9 {GC 644.1}

ท่ามกลางความปั่นป่วนของโลก แสง
ฟ้าแลบและเสียงฟ้าร้อง พระสุรเสียงของ
พระบุตรของพระเจ้าทรงเรียกธรรมิกชน
ที่นอนหลับอยู่ให้ตื่นขึ้น พระองค์ทรงทอด
พระเนตรไปยังหลุมฝังศพของผู้ชอบธรรม
ทั้งหลาย แล้วทรงชูพระหัตถ์ขึ้นไปยัง
สวรรค์เบื้องบน พระองค์ตรัสสั่งว่า “จงตื่น
เถิด ตื่นเถิด ตื่นเถิด ท่านที่หลับอยู่ใน
ฝังคลีและจงลุกขึ้น” ตลอดทั่วทั้งความยาว
และความกว้างของโลก คนตายจะได้ยิน
พระสุรเสียงนั้นและผู้ที่ได้ยินเสียงนั้นจะมี
ชีวิต และทั่วทั้งโลกจะดังก้องด้วยเสียง
ย่ำเท้าของกองทัพที่ยิ่งใหญ่ของชนทุก
ชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษาและทุกคน
พวกเขาก้าวออกมาจากห้องกักขังแห่ง

ความตาย ตกแต่งกายด้วยรัศมีภาพของชีวิตอมตะ พวกเขาร้องเสียงดังว่า “โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน” 1 โครินธ์ 15:55 และผู้ชอบธรรมที่มีชีวิตร่วมกับธรรมิกชนที่กลับเป็นขึ้นจากความตายจะโห่ร้องอย่างมีชัยร่วมกันด้วยความชื่นชมยินดีเป็นเวลายาวนาน {GC 644.2}

รูปร่างของทุกคนที่ออกมาจากหลุมฝังศพจะเหมือนกับเมื่อตอนที่เข้าไปในหลุมฝังศพ อาตัมซึ่งยืนอยู่ในท่ามกลางเหล่าคนที่ถูกปลุกให้เป็นขึ้นจากความตายนั้น มีรูปร่างสง่า สูงใหญ่และงดงาม เขามีรูปร่างเล็กกว่าพระบุตรของพระเจ้าเพียงเล็กน้อย อาตัมจะมีลักษณะแตกต่างจากคนในยุคต่อๆ มาอย่างเห็นได้ชัด ในแง่นี้ทำให้เรามองเห็นถึงการถดถอยที่ยิ่งใหญ่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ แต่ทุกคนเป็นขึ้นมาจากความตายด้วยความสดชื่นและความแข็งแรงของวัยหนุ่มสาวซึ่งคงอยู่ชั่ววันจันทร์ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เหมือนพระองค์ ไม่เพียงในด้านของอุปนิสัยเท่านั้น แต่ให้เหมือนกับพระองค์ในรูปร่างและหน้าตาด้วย บาปทำให้เสียโฉมและเกือบจะลบพระฉายาของพระเจ้าไปจนหมดสิ้น แต่พระคริสต์เสด็จมาเพื่อนำสิ่งที่สูญหายไปกลับคืนมา พระองค์ทรงเปลี่ยนร่างกายที่เลวร้ายของเราและปั้นแต่งขึ้นมาใหม่ให้เป็นเหมือนพระวรกายอันสง่างามของพระองค์ รูปร่างที่ต้องตายและเปื่อยเน่า ปราศจากความสวยงาม ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเปื้อนด้วยบาป

จะถูกเปลี่ยนเป็นร่างกายที่สมบูรณ์แบบสวยงามและมีชีวิตอมตะ ดำเนินทุกอันและความพิการทั้งหมดจะถูกทิ้งไว้ในหลุมฝังศพ บรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะกลับไปยังต้นไม้อันแห่งชีวิตในสวนเอเดนที่สูญเสียบานานแล้ว พวกเขาจะ “เติบโตใหญ่” ขึ้น (มาลาคีย์ 4:2) จนมีขนาดความสูงเต็มบริบูรณ์ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ในความรุ่งโรจน์ของสมัยยุคแรกเริ่ม ร่องรอยสุดท้ายของการสาปแช่งจากบาปจะถูกกำจัดออกไปจนหมดสิ้นและบรรดาผู้ซื่อสัตย์ของพระคริสต์จะปรากฏตัวด้วย “ความงามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์” สดุดี 90:17 Thai KJV ในความคิดและจิตวิญญาณและร่างกายล้วนสะท้อนถึงพระฉายาอันบริบูรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา โอ ช่างเป็นการทรงไถ่บาปอันประเสริฐเสียนี้กระไร เป็นเรื่องที่ได้กล่าวขานถึงมานานแล้ว และเป็นความหวังที่ได้รอคอยมาเนิ่นนาน เป็นความมุ่งหวังที่ใคร่ครวญด้วยความร้อนรน แต่ยังไม่เคยเข้าใจได้อย่างเต็มที่ {GC 644.3}

คนชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงไป “ในช่วงระยะเวลาเดียวในพริบตาเดียว” 1 โครินธ์ 15:52 ด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้านั้น พวกเขาได้รับศักดิ์ศรีแล้วบัดนี้ พวกเขาถูกทำให้เป็นอมตะ และพร้อมกับเหล่าธรรมิกชนที่เป็นขึ้นมาจากความตายถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ ทูตสวรรค์จะ “รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือก

ไว้แล้วจากทั้งสี่ทิศนั้นตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” มัทธิว 24:31 ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์จะอุ้มเด็กเล็กๆ ไปยังอ้อมแขนของมารดา มิตรสหายที่ตายจากกันไปนานจะได้พบกันอีกครั้งและจะไม่จากกันอีกแล้ว และด้วยเสียงเพลงแห่งความชื่นชมยินดีพวกเขาจะถูกรับขึ้นไปพร้อมกันไปสู่เมืองของพระเจ้า {GC 645.1}

ด้านข้างแต่ละด้านของราชรถที่เป็นเมฆ จะมีปีก ใต้ราชรถนี้จะมีล้อที่มีชีวิต และขณะที่ราชรถแล่นขึ้นสู่เบื้องบน ล้อเหล่านั้นจะร้องว่า “บริสุทธิ์” และขณะที่ราชรถเคลื่อนที่ไปนั้น ปีกจะร้องว่า “บริสุทธิ์” และทูตสวรรค์ทั้งกลุ่มที่ติดตามจะร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ นฤภาพสูงสุด” และผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปแล้วจะร้องเสียงดังว่า “อาเลลูยา” ในขณะที่ราชรถเลื่อนสูงขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มใหม่ {GC 645.2}

ก่อนที่จะก้าวเข้าไปยังเมืองของพระเจ้านั้น พระผู้ช่วยให้รอดทรงมอบเครื่องหมายแห่งชัยชนะให้แก่ผู้ที่ติดตามพระองค์และสวมเครื่องหมายแสดงถึงฐานะนัครศักดิ์ให้แก่พวกเขา ขบวนอันน่าประทับใจต่างล้อมเป็นลานจัตุรัสรอบพระราชอาสน์ของพวกเขา พระองค์ทรงมีรูปร่างสูงสง่ากว่าธรรมเนียมและทูตสวรรค์ พระพักตร์ของพระองค์เปล่งรอยยิ้มอย่างอ่อนโยนมายังพวกเขาด้วยความรักที่เต็มล้น สายตาของคนทั้งหมดที่ได้รับการไถ่จากบาป ซึ่งมีจำนวนนับไม่ถ้วนเพ่งมองไปยังพระองค์

ดวงตาทุกดวงมองเห็นพระสิริของพระองค์ พระผู้ทรงมี “หน้าตา...เสียโฉมมากเหลือที่จะเหมือนคน และรูปร่าง...ก็เสียโฉมเหลือที่จะเหมือนมนุษย์” อิสยาห์ 52:14 พระหัตถ์ของพระองค์สวมมงกุฎแห่งสง่าราศีลงบนศีรษะของผู้ที่มีชัยชนะ ทุกคนได้รับมงกุฎที่จารึก “ชื่อใหม่” (วิวรณ์ 2:17) และจารึกข้อความ “ถวายความบริสุทธิ์แด่พระเจ้า” ในมือของทุกคนมีทางดลแห่งชัยชนะและพิณเงางาม เมื่อทูตสวรรค์ผู้บัญชาการเริ่มต้นบรรเลง ทุกคนจะติดพันด้วยความชำนาญ เสียงเพลงที่ไพเราะนุ่มนวลก็ดังออกมา ความปลาบปลื้มใจที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดเติมล้นเข้าไปในจิตใจของทุกคน และทุกเสียงต่างร่วมกันสรรเสริญด้วยความสำนึกในพระคุณว่า “พระองค์ทรงรักเรา ทรงปลดปล่อยเราจากบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์และทรงตั้งเราให้เป็นอาณาจักรและเป็นพวกปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ ขอพระเกียรติและอนุภาพจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์” วิวรณ์ 1:5, 6 {GC 645.3}

สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของบรรดาผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วนั้นคือเมืองบริสุทธิ์ พระเยซูทรงเปิดประตูมุกออกกว้างและประชาชาติเหล่านั้นก็ได้ถืออักษรธรรมตลอดมาเดินเข้าไป พวกเขามองเห็นสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งเป็นบ้านของอาดัมในสมัยที่เขายังเป็นคนบริสุทธิ์ และแล้วพระสุรเสียงที่ไพเราะยิ่งกว่าดนตรีใดๆ ที่หูของคนที่ต้องตายเคยได้ยินนั้นดังมาว่า “การต่อสู้ของ

ท่านทั้งหลายสิ้นสุดลงแล้ว” “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก” มัทธิว 25:34 {GC 646.1}

บัดนี้คำอธิษฐานของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ก็สำเร็จ “ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์” ยอห์น 17:24 “อยู่เบื้องหน้าพระสิริของพระองค์โดยปราศจากตำหนิและมีความร่าเริงยินดี” (ยูดา 24) พระคริสต์ทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์เองมายังพระบิดา และทรงประกาศว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พร้อมกับเหล่าลูกๆ ที่พระองค์ประทานให้แก่ข้าพระองค์” “ข้าพระองค์ก็พิทักษ์รักษาเขา ผู้ซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระองค์” ยอห์น 17:12 โอ ความรักแห่งการไถ่ให้พ้นจากบาปนี้ช่างประเสริฐเพียงไร เวลาแห่งความปรีดาจะเกิดขึ้นเมื่อพระบิดาผู้ทรงไม่มีที่สิ้นสุดทอดพระเนตรมายังคนทั้งหลายที่ถูกไถ่ให้รอดแล้ว และทรงมองเห็นพระฉายาของพระองค์ ความขัดแย้ง/ความบาดหมางของบาปถูกกำจัดจนหมดสิ้น สาเหตุของบาปถูกขจัดออกไป และมนุษย์จะประสานเข้าเป็นหนึ่งร่วมกับพระเจ้าได้อีกครั้ง {GC 646.2}

ด้วยความรักอันสุดที่จะพรรณนาได้ พระเยซูทรงต้อนรับผู้สัจย์ชื่อทั้งหลายของพระองค์เพื่อให้เข้าร่วมความสุขกับ

พระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงชื่นชมยินดีที่ทรงเห็นจิตวิญญาณซึ่งพระองค์ทรงช่วยให้รอดด้วยความเจ็บปวดและความอภัยของพระองค์ได้เข้ามายังราชอาณาจักรแห่งพระสิรินี้ และบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะเป็นผู้แบ่งปันความสุขของพระองค์ ในขณะที่พวกเขาออกไปยังผู้ที่ได้รับพระพรเหล่านี้ พวกเขา ก็มองเห็นคนเหล่านั้นที่ถูกนำให้มาหาพระคริสต์อันเนื่องมาจากคำอธิษฐานของพวกเขาและการทำงานของพวกเขารักที่เสียสละของพวกเขาขึ้นอยู่กับท่ามกลางคนเหล่านี้ด้วย ในขณะที่พวกเขาชุมนุมกันรอบพระที่นั่งสิริวออันยิ่งใหญ่ ความชื่นชมยินดีที่ไม่อาจบรรยายด้วยคำพูดจะท่วมทับอยู่ในใจของพวกเขา เมื่อมองดูผู้ที่พวกเขาทำให้มาหาพระคริสต์ และเห็นว่คนนั้นชักนำคนอื่น ๆ และคนอื่นเหล่านี้ก็ชักนำคนอื่นต่อๆ กันไป และคนทั้งหมดนี้ได้เข้ามายังที่พักพิงแห่งการพักผ่อน ณ ที่นั้น พวกเขาจะวางมงกุฎลงที่พระบาทของพระเยซูและถวายสรรเสริญพระองค์ตลอดชั่วนี้รันดร์กาล {GC 647.1}

ในขณะที่กำลังต้อนรับบรรดาผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดเข้าไปยังนครของพระเจ้าอยู่นั้น มีเสียงร้องถวายเกียรติชื่นชมปรีดาตั้งขึ้นในอากาศ อาตัมทั้งสองกำลังจะพบกับพระบุตรของพระเจ้าทรงกางแขนออกเพื่อต้อนรับบิดาของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติของเราซึ่งเป็นมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง และได้ทำบาปต่อพระเจ้าผู้สร้างของเขา และเพื่อความบาปของเขาทำให้เกิดรอยแผล

จากการตรึงกางเขนติดอยู่บนพระวรกายของพระเจ้าช่วยให้รอด ขณะที่อาดัมมองดูรอยตะปูที่โหดเหี้ยม เขาไม่ได้ชบหน้าลึงที่พระอูระของพระองค์ แต่เขาทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความถ่อมตนและร้องขึ้นว่า *“พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพ”* วิวรณ์ 5:12 พระผู้ช่วยให้รอดทรงพยุงเขาให้ลุกขึ้นยืนด้วยความรักปรานีและชี้ให้เขามองไปยังสวนเอเดนซึ่งเป็นบ้านที่เขาถูกขับออกมาเนิ่นนานแล้ว {GC 647.2}

หลังจากที่อาดัมถูกขับออกจากสวนเอเดน ชีวิตของเขาเต็มไปด้วยความโศกเศร้า ไปไม่ทุกใบที่แห้งเฉาไป สัตว์ทุกตัวที่นำมาถวายเป็นเครื่องถวายบูชา ทุกสิ่งที่ทำลายธรรมชาติอันสวยงาม ทุกสิ่งทีสร้างรอยมลทินให้แก่ความบริสุทธิ์ของมนุษย์ สิ่งเหล่านั้นคอยย้ำเตือนถึงบาปของเขาอยู่เสมอ เขาต้องปวดร้าวด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้งเมื่อมองเห็นความชั่วที่มีอยู่ทั่วทุกหนแห่ง และเมื่อเขาเตือน เขาก็จะได้คำตอบที่ตอบโต้มาว่าเขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้บาปเกิดขึ้น เขาต้องแบกรับการลงโทษของความผิดนี้ด้วยความถ่อมตัวอย่างอดทนเป็นเวลานานเกือบหนึ่งพันปี เขาสารภาพความบาปของเขาด้วยความสัตย์ซื่อและวางใจในคุณความดีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงสัญญาไว้ และเขาตายไปพร้อมกับความหวังที่จะกลับเป็นขึ้นจากความตาย พระบุตรของพระเจ้าทรงไถ่มนุษย์จากความล้มเหลวและการ

ล้มลง และบัดนี้ โดยพระราชกิจของการลบมลทินบาป อาดัมก็ได้รับสิทธิการปกครองของเขากลับคืนมา {GC 647.3}

อาดัมมีความสุขอย่างล้นเหลือเมื่อเขามองไปยังต้นไม้ที่เขาเคยชื่นชอบ เป็นต้นที่เขาเคยเก็บผลจากต้นไม้ต้นนี้ในสมัยที่เขายังเป็นคนบริสุทธิ์และมีความสุข เขาเห็นเถาวัลย์ที่มีมือของเขาเคยตกแต่งดอกไม้ต้นเดียวกับที่เขาชอบดูแล สมอของเขาจับภาพที่เป็นจริง เขาเข้าใจอย่างดีว่าแท้จริงแล้วนี่คือสวนเอเดนที่ถูกนำกลับคืนมาใหม่ บัดนี้ สวยงามกว่าเมื่อก่อนที่เขาจะถูกขับออกไป พระผู้ช่วยให้รอดทรงนำเขาไปยังต้นไม้แห่งชีวิตและทรงเด็ดผลไม้ที่สวยงามและทรงยื่นให้เขารับประทาน เขามองไปรอบๆ และเห็นคนมากมายจากครอบครัวของเขาที่ได้รับการไถ่จากบาปยืนอยู่ในแดนสวรรค์ของพระเจ้า แล้วเขาวางมงกุฏเปล่งประกายลงแทบพระบาทของพระเยซู และชบอยู่ที่พระอูระของพระองค์และกอดพระเจ้าไว้ เขาดีดพิณทองคำและเสียงเพลงแห่งชัยชนะก็ดังกังวานขึ้นไปทั่วท้องฟ้า *“พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์และทรงพระชนม์อีกแล้วนั้นเป็นผู้ทรงสมควรได้รับฤทธิเดช”* สมาชิกในครอบครัวของอาดัมร้องรับและถอดมงกุฏของพวกเขาออกมาวางแทบพระบาทของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในขณะที่ก้มกราบลงถวายบูชาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ {GC 648.1}

การได้พบกันใหม่ในครั้งนี้มีทูตสวรรค์ที่รำให้เมื่ออาดัมล้มลงในบาปเป็นพยาน

อยู่ด้วย ทูตสวรรค์เหล่านี้ชื่นชมยินดีเมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและเสด็จกลับสู่สวรรค์ และทูตสวรรค์เหล่านี้จะเป็นผู้ที่เปิดหลุมฝังศพของคนที่ปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์ บัดนี้ ทูตเหล่านี้เห็นพระราชกิจของการทรงไถ่ให้พ้นจากบาปนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว และพวกเขาต่างประสานเสียงร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า {GC 648.2}

ที่ทะเลสาบเหมือนแก้วหน้าพระที่นั่งซึ่งดูคล้ายกับทะเลแก้วบนไฟที่ยังงามอร่ามเมื่อกระทบกับพระสิริของพระเจ้า นั้น มีชนกลุ่มหนึ่งที่มาชุมนุมกัน พวกเขา “มีชัยชนะต่อสัตว์ร้าย และต่อรูปของมัน และต่อตัวเลขของชื่อมัน” พวกเขาขึ้นอยู่กับพระเมษโปดกที่บนภูเขาศิโยน “ถือพิณของพระเจ้า” เป็นคนแสนสี่พันคนที่ได้รับการทรงไถ่แล้วออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ และที่นั่นได้ยินเสียงราวกับเสียงน้ำมากหลายและดูเสียงฟ้าร้องสนั่น ซึ่งเป็น “เสียงของผู้ดีที่พิณกำลังเล่นพิณของพวกเขาอยู่” และพวกเขา “ร้องเพลงบทใหม่หน้าพระที่นั่ง” ซึ่งเป็นบทเพลงที่ไม่มีใครสามารถร้องได้ ยกเว้นคนหนึ่งแสนสี่พันคนนั้น มันเป็นบทเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมษโปดก ซึ่งเป็นบทเพลงแห่งการช่วยกู้ ไม่มีผู้ใดเลยนอกจากคนแสนสี่พันคนนี้เท่านั้นที่เรียนรู้ที่จะร้องเพลงนั้นได้ เพราะเป็นบทเพลงแห่งประสบการณ์ของพวกเขา ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ไม่มีคนกลุ่มใดเคยมีมาก่อน พวกเขา “ติดตามพระเมษโปดก

ไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน” พวกเขาเป็นคนที่ถูกรับขึ้นมายังสวรรค์ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ พวกเขาจึงถูกจัดว่าเป็น “ผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก” วิวรณ์ 15:2, 3 (TKJV); 14:1-5 “คนเหล่านี้เป็นคนที่มาจากความยากลำบากครั้งยิ่งใหญ่” พวกเขาผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน นับตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติมา พวกเขาทนกับความทุกข์ลำบากในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ของยาโคบ พวกเขายืนหยัดอยู่ได้โดยปราศจากผู้อุทธรณ์จนถึงช่วงเวลาสุดท้าย คือเมื่อพระเจ้าทรงเทศาภิพากษาลงมา แต่พวกเขาทั้งหลายได้รับการปลดปล่อยออกมาเพราะ “พวกเขาชำระล้างเสื้อผ้าของเขาด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดกจนขาวสะอาด” “ปากของพวกเขาไม่พบความเท็จ เขาเป็นคนที่ปราศจากตำหนิ” ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า “เพราะเหตุนี้ เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนและพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงคุ้มครองพวกเขา” พวกเขาเห็นการกันดารอาหารและโรคระบาดซึ่งทำลายแผ่นดินโลก ดวงอาทิตย์มีพลังความร้อนอย่างแรงเพื่อเผาผลาญมนุษย์ และตัวพวกเขาเองอดทนต่อความลำบาก ความหิวโหย และความกระหาย แต่ “พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหายอีกเลย ดวงอาทิตย์และความร้อนจะไม่แผดเผาเขาอีกต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลาง

พระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขาและจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิตและพระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย” วิวรรณ์ 7:14-17 14:5 {GC 648.3}

ในทุกยุคทุกสมัย บรรดาผู้ที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเลือกสรรไว้แล้วจะต้องผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนในโรงเรียนของการทดลอง ทางเดินของพวกเขาในโลกนี้คับแคบ พวกเขาจะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์ในเตาไฟแห่งความยากลำบาก พวกเขาต้องอดทนต่อการต่อต้าน ความเกลียดชัง และการกล่าวร้ายเพื่อเห็นแก่องค์พระเยซู พวกเขาติดตามพระองค์ในการต่อสู้ที่ร้ายกาจ พวกเขาอดทนกับการเสียสละ และต้องพบกับความผิดหวังอันขมขื่นด้วยประสบการณ์ที่เจ็บปวดของตัวพวกเขาเองนั้น พวกเขาจึงได้เรียนรู้ถึงความชั่วร้ายของบาป อำนาจของมัน ความผิดของมัน ความทุกข์ยากของมัน และพวกเขา มองดูบาปด้วยความรังเกียจ ความรู้สึกสำนึกต่อการเสียสละอันไร้ขอบเขต เพื่อรักษาบาปให้หายทำให้พวกเขา ถ่อมตนลงในสายตาของพวกเขาเองและทำให้หัวใจของพวกเขาท่วมท้นด้วยการขอบพระคุณและการสรรเสริญ ซึ่งผู้ที่ไม่เคยล้มในบาปจะไม่มีทางเข้าใจ พวกเขา รักมากเพราะได้รับอภัยมาก พวกเขาเข้าร่วมทนทุกข์ของพระคริสต์ พวกเขาจึงสมควรได้รับสง่าราศีร่วมกับพระองค์ {GC 649.1}

บรรดาผู้ที่ได้รับมรดกของพระเจ้าออก

มาจากห้องใต้หลังคา จากกระท่อมปรักหักพัง จากคุกมืดใต้ดิน จากทะเลแฉก จากภูเขา จากทะเลทราย จากถ้ำใต้พื้นโลก และจากซอกหินใต้ทะเลลึก ขณะที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในโลก พวกเขาเป็นคน “สิ้นเนื้อประดาตัว ตระกะกำลังลำบากและถูกทำทารุณ” ฮีบรู 11:37 คนจำนวนนับล้านๆ ลงไปยังหลุมฝังศพด้วยความรู้สึกอับอาย เพราะว่าพวกเขายืนหยัดปฏิเสธไม่ยอมต่อการเรียกร้องสิทธิที่หลอกลวงของซาตาน พวกเขาถูกตัดสินจากการพิพากษาของมนุษย์ว่าเป็นอาชญากรที่เลวร้ายที่สุด แต่บัดนี้ พระเจ้า “ทรงเป็นผู้พิพากษา” สดุดี 50:6 การพิพากษาคำตัดสินของโลกจะถูกพลิกกลับ พระองค์ “จะทรงเอาการลบหลู่แห่งชนชาติของพระองค์ไปจากทั้งแผ่นดินโลก” อีสยาห์ 25:8 “คนทั้งหลายจะเรียกพวกเขาว่าชนชาติบริสุทธิ์ ผู้รับไถ่ไว้แล้วของพระยาห์เวห์” พระองค์ทรงกำหนดที่จะ “ให้มงกุฎแทนซีให้แก่พวกเขา และให้น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ เสื้อคลุมแห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณที่ท้อแท้” อีสยาห์ 62:12; 61:3 พวกเขาจะไม่อ่อนล้า ไม่ทุกข์ทรมาน ไม่ต้องกระจัดกระจายและไม่ต้องถูกกดขี่ข่มเหงอีกต่อไปแล้ว ต่อแต่นี้ไป พวกเขาจะอยู่ร่วมกับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล พวกเขาขึ้นอยู่กับเบื้องหน้าพระที่นั่ง สวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่มีความงามมากยิ่งขึ้นกว่าของบรรดาผู้สูงศักดิ์ของโลกที่เคยสวมใส่กัน พวกเขา สวมมงกุฎที่งามสง่ากว่ามงกุฎใดๆ ที่

มหากษัตริย์พระองค์ใดในแผ่นดินโลกทรงเคยสวมใส่ วันเวลาแห่งความเจ็บปวดและการร่ำไห้สิ้นสุดไปแล้วตลอดกาล กษัตริย์ผู้ทรงพระสิริทรงเช็ดน้ำตาจากไบหน้าของทุกคน ต้นเหตุของความโศกเศร้าทั้งหมดถูกกำจัดออกไป ท่ามกลางกิงดอลที่โบกสะบัดไปมานั้น พวกเขาเปล่งเสียงร้องสรรเสริญ ชัดเจนหวานชื่น และเป็นหนึ่งเดียวกัน ทุกเสียงร้องรับกันจนกระทั่งเพลงสรรเสริญดังก้องวานไปทั่วทั้งสวรรค์ *“ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก”* และทุกชีวิตที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินสวรรค์พากันร้องตอบว่า *“อาเมน คำสดุดี พระสิริ พระปัญญา คำขอบพระคุณ พระเกียรติ ฤทธานุภาพและพระกำลังจงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์”* วิวรณ์ 7:10, 12 {GC 650.1}

ในช่วงชีวิตของเราในโลกนี้ เราเพียงแค่นี้ที่จะเข้าใจถึงเรื่องราวอันอัศจรรย์ของการทรงไถ่บาป ด้วยความเข้าใจอันจำกัดของเรานั้น เราอาจพิจารณาอย่างจริงจังที่สุดในเรื่องความอภัยและสง่าราศี ชีวิตและความตาย ความยุติธรรมและพระเมตตาคุณซึ่งประสานเข้ารวมกันที่บนกางเขนนั่น แต่กระนั้น ถึงแม้เราจะใช้พลังสมองของเราทั้งหมดเท่าที่เราคิดได้ เราก็ยังไม่สามารถเข้าใจถึงความสำคัญทั้งหมดของมันได้ เรายังรู้ถึงความกว้างและความยาว ความสูงและความลึกของความรักแห่งการทรงไถ่ให้รอดได้เพียงแต่

เลื่อนราง ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจแผนการแห่งการทรงไถ่ให้พ้นจากบาปได้อย่างบริบูรณ์ แม้กระทั่งเมื่อผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วได้เห็นสิ่งที่เห็นและได้รู้สิ่งที่ถูกเปิดเผยให้รู้ แต่ตลอดชั่วนิรันดร์กาล สัจธรรมใหม่ๆ จะถูกเปิดเผยอยู่ตลอดเวลา ให้แก่สมองที่มีความนึกคิดและชื่นชมยินดี ถึงแม้ความโศกเศร้า ความเจ็บปวดและการทดลองในแผ่นดินโลกจะสิ้นสุดไป และสาเหตุที่ทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้จะถูกกำจัดทิ้งไปแล้วก็ตาม ประชากรของพระเจ้าจะได้อย่างชัดเจนและมีความเข้าใจดีว่าราคาที่ต้องจ่ายไปเพื่อความรอดของพวกเขาจะต้องเสียค่าใช้จ่ายด้วยสิ่งใด {GC 651.1}

กางเขนของพระคริสต์จะเป็นศาสตร์และบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปไปตลอดชั่วนิรันดร์ เมื่อพวกเขา มองดูพระคริสต์ขณะทรงรับเกียรติยศ พวกเขา ก็จะแลเห็นพระคริสต์ขณะที่ทรงถูกตรึงบนกางเขน พวกเขาจะไม่มีวันลืมนึกว่าพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจในการทรงสร้างและค้ำจุนโลกจำนวนนับไม่ถ้วนที่อยู่ในห้วงอวกาศกว้างใหญ่ พระองค์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ในสวรรค์ พระองค์ที่เหล่าเคลือบและเสราฟิมที่ส่องแสงสุกใสกราบบูชาด้วยความชื่นชม พระองค์ผู้นี้ได้ทรงถ่อมพระองค์เองลงมาเพื่อยกกระตบมนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้สูงขึ้น พวกเขาจะไม่มีวันลืมนึกว่าพระองค์ทรงแบกความผิดและความอับอายของบาปรวมถึงการชอนพระ

พักตร์ของพระบิดาจนกระทั่งความทุกข์ โศกเศร้าของโลกที่สูญเสียไปทำให้พระทัยของพระองค์แตกสลายและมีบีบคั้นทำลายชีวิตของพระองค์บนทางเขนคาลวารี เรื่องราวของพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้างโลก พระเจ้าผู้ทรงตัดสินชะตากรรมทั้งปวง พระผู้ทรงรักมนุษย์ในโลกนี้มากจนได้ละสง่าราศีของพระองค์และลดเกียรติถ่อมพระองค์เองลงมา เรื่องราวเหล่านี้จะทำให้ทั่วทั้งจักรวาลระลึกถึงด้วยความอัศจรรย์ใจและเคารพบูชาไปจนตลอดกาล ขณะที่เหล่าชนชาติทั้งปวงที่ได้รับความรอดจะมองไปยังพระเจ้าผู้ไถ่ และมองเห็นพระสิริอันไม่รู้จบสิ้นของพระบิดาที่ส่องอยู่บนพระพักตร์ของพระองค์นั้น ขณะที่พวกเขาจะมองดูพระที่นั่งของพระองค์ที่มีอยู่ตลอดทุกยุคทุกสมัยนั้น และทราบดีว่าอาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุด พวกเขาจะร้องเพลงด้วยความปีติยินดีว่า *“พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพ และด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระองค์เองทรงไถ่พวกเราให้รอดพ้นจากบาปกลับคืนมายังพระเจ้า”* {GC 651.2}

ความลึกกลับของทางเขนอธิบายความลึกกลับอื่นๆ ทั้งปวง ภายใต้แสงสว่างที่ส่องออกมาจากทางเขนคาลวารีนั้น พระลักษณะต่างๆ ของพระเจ้าที่เคยทำให้เราเต็มล้นด้วยความกลัวและความตะลึงพรึงเพริดจะปรากฏออกมาเป็นความมั่งคั่ง

และนำดีดังดูต เราจะมองเห็นความเมตตา กรุณา ความอ่อนโยนและความรักแบบบิดามารดาประสานอย่างกลมเกลียวกัน เข้ากับความบริสุทธิ์ ความยุติธรรมและอำนาจ ในขณะที่เรามองดูความยิ่งใหญ่ของพระที่นั่งของพระองค์ที่สูงตระหง่านและเป็นที่เกิดทุนนั้นเราจะมองเห็นพระลักษณะของพระองค์ที่แสดงออกถึงความเมตตา กรุณา และเราจะเข้าใจอย่างไม่เคยเข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระนาม ซึ่งเป็นที่รักนั่นคือ *“พระบิดาของเรา”* {GC 652.1}

เราจะมองเห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญาอันไร้ขอบเขตจำกัดจะไม่ทรงวางแผนการแห่งความรอดบาปของเราด้วยวิธีอื่นใดนอกจากการเสียสละของพระบุตรของพระองค์ ผลตอบแทนของการเสียสละนี้คือความสุขของการมีผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดบาปแล้วที่บริสุทธิ์ มีความสุขและมีชีวิตอมตะอยู่เต็มแผ่นดินโลก ผลของความขัดแย้งระหว่างพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกับอำนาจมืด คือความสุขของผู้ที่ได้รับการไถ่ให้รอดจากบาปย้อนกลับไปที่ถวายพระสิริแด่พระเจ้าตลอดชั่ววันรัตนกาล และนี่คือคุณค่าของจิตวิญญาณที่พระบิดาทรงพอพระทัยกับราคาที่ทรงชำระในการไถ่ และองค์พระคริสต์เองทรงมองดูผลของการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ด้วยความพึงพอใจ พระทัยยิ่งนัก {GC 652.2}

41

โลกร้างอ้างว้าง

“เพราะว่าบาปของนครนั้นยกสูงขึ้นไป ถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าทรงจำการ อธรรมของนครนั้นแล้ว...ในถ้ำที่นครนั้น ได้ผสมไว้ก็จึงผสมลงไปเป็นสองเท่า นคร นั้นให้เกียรติตัวเองและอยู่อย่างฟุ่มเฟือย มากเพียงไร ก็จงมอบความทรमानและความ โศกเศร้าแก่นครนั้นมากเพียงนั้น เพราะนครนั้นรำพึงในใจว่า ‘เรานั่งอยู่ใน ตำแหน่งราชินี เราไม่ใช่หญิงม่าย และ เราจะไม่ประสบความโศกเศร้าเลย’ เพราะ เหตุนี้ภัยพิบัติต่างๆ จะมาถึงนครนั้น ภายในวันเดียว คือโรคระบาด ความ โศกเศร้าและการกัณฑ์อาหาร และไฟ จะเผานครนั้น เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานครนั้นทรงฤทธิ์ บรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกที่สว่าง ประเวณีกับนครนั้นและอยู่ด้วยกันอย่าง ฟุ่มเฟือย เมื่อเห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็ร้องไห้และทุกข์โศก...และจะกล่าวว่า ‘วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่ นคร บาบิโลนที่แข็งแกร่ง เพราะการพิพากษา มาถึงเจ้าแล้วภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น”

วิวรณ์ 18:5-10 {GC 653.1}

“พวกพ่อค้าบนแผ่นดินโลก” ที่ “มั่งมี ขึ้นจากความฟุ่มเฟือยอย่างยิ่งของนคร นั้น” “จะยืนอยู่ห่างๆ เพราะกลัวภัยจาก การทรमानนคร พวกเขาจะร้องไห้และโศก เศร้า...วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่

นครที่สวมใส่ผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้า สีม่วงและผ้าสีแดงเข้ม นครที่ประดับด้วย ทองคำ อัญมณีและไข่มุก เพราะภายใน ชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติที่มากมายเช่น นี้ก็สูญสูญไปสิ้น” วิวรณ์ 18:11, 3, 15-17 {GC 653.2}

การพิพากษาเช่นนี้จะลงมายังนครบา บิโลนในวันที่พระพิโรธของพระเจ้ามาเยือน บาบิโลนเต็มความไร้ศีลธรรมของเธอจน เต็มล้น เธอสูงจอมพร้อมที่จะถูกทำลาย แล้ว {GC 653.3}

ในขณะที่พระสุรเสียงของพระเจ้า ปลดปล่อยประชากรของพระองค์นั้น มีความตื่นตระหนกด้วยความกลัวเกิดขึ้น ในกลุ่มคนที่สูญเสียทุกสิ่งไปในการต่อสู้ ยิ่งใหญ่ของชีวิต ในช่วงเวลาที่ประตูแห่ง พระกรุณาธิคุณยังคงเปิดอยู่นั้น คน เหล่านี้ถูกซาตานมอมเมาด้วยการล่อลวง ต่างๆ ของมัน และพวกเขาหาข้อแก้ตัว ให้กับวิถีแห่งบาปของตน คนร่ำรวยภูมิใจ ว่าตนเหนือกว่าคนที่ได้รับความชื่นชอบ น้อยกว่า แต่พวกเขาได้ทรัพย์สมบัติมา ด้วยการละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาละเลยการเลี้ยงดูผู้วิหิง ละเอียด ที่จะสวมเสื้อผ้าให้กับคนเปลือยกาย ละเลย ที่จะกระทำการยุดิธรรม และละเลยการ ให้ความรักด้วยความเมตตา พวกเขา ต้องการยกชูตนเองขึ้นและให้เพื่อนมนุษย์

ที่พระเจ้าทรงสร้างยกย่องพวกเขา บัดนี้ทุกสิ่งที่ทำให้พวกเขายิ่งใหญ่ถูกปลดทิ้งไปหมดและพวกเขาถูกปล่อยให้สิ้นเนื้อประดาตัวและไร้สิ่งปกป้อง พวกเขาหวาดกลัวเมื่อต้องมองดูสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเทิดทูนถูกทำลายทิ้งไปต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา พวกเขาขายตัวเองให้กับทรัพย์สินสมบัติและความสนุกสนานทางฝ่ายโลก และไม่ได้แสวงหาความมั่งมีจำเพาะพระเจ้า ผลที่ได้คือ ชีวิตของพวกเขาล้ามเหลว บัดนี้ความสำราญของพวกเขาเปลี่ยนไปเป็นความขมขื่น ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเปื่อยเน่าไป ทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาหามาตลอดชีวิตถูกกวาดไปหมดในช่วงพริบตาเดียว คนรวยร่ำไห้เป็นทุกข์ถึงคฤหาสน์ที่ถูกทำลายไป ทองคำและเงินของเขาก็กระจัดกระจายไป แต่ความโศกเศร้าของพวกเขาก็ถูกระงับเพราะกลัวว่าตัวเขาจะต้องพินาศไปพร้อมกับสิ่งของที่เขาส่งคืนด้วย {GC 654.1}

การที่คนชั่วทั้งหลายเต็มไปด้วยความเสียใจนั้นไม่ใช่เป็นเพราะบาปของพวกเขาที่ได้ละเลยพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงได้รับชัยชนะ พวกเขาเศร้าให้กับผลที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กลับใจจากความชั่ว หากทำได้ พวกเขาจะพยายามเอาชนะกลับคืนมา {GC 654.2}

โลกมองเห็นกลุ่มคนที่พวกเขาเยาะเย้ยและเหยียดหยามและต้องการกำจัดทิ้งไปให้หมด เป็นคนที่ผ่านโรคระบาด พายุและแผ่นดินไหวโดยไม่ได้รับบาดเจ็บ พระองค์

ทรงเป็นตั้งไฟที่เผาผลาญสำหรับผู้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์แต่ทรงเป็นป้อมปราการอันปลอดภัยสำหรับประชากรของพระองค์ {GC 654.3}

ศาสนาจารย์ผู้ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ยอมสละทั้งสัจธรรมเพื่อจะรับความนิยมชมชอบจากมนุษย์นั้น บัดนี้เขามองเห็นสภาพและอิทธิพลของคำสอนของเขาเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพระเนตรขององค์สัตบุรุษติดตามเขาไปในขณะที่เขายืนอยู่ที่โต๊ะ ในขณะที่เขาเดินอยู่ตามถนน และในขณะที่เขาปะปนอยู่กับมนุษย์ในเหตุการณ์ต่างๆ ของชีวิต ทุกอารมณ์ของจิตใจ ทุกประโยคที่เขียน ทุกคำที่กล่าวออกมา และทุกการกระทำที่ชักนำมนุษย์ให้เข้าพัวพันในป้อมปราการของความเท็จนั้น การกระทำต่างๆ เหล่านี้หวนเมล็ดออกไป และบัดนี้ เขามองเห็นผลของการเก็บเกี่ยวในบรรดาจิตวิญญาณหลงหาย นำสมเพชเวทนาที่ยืนอยู่รอบตัวเขา {GC 654.4}

พระเจ้าตรัสว่า “เขาได้รักษาผลแห่งประชากรของเราเพียงผิวเผิน กล่าวได้ว่า *สวัสดิภาพ สวัสดิภาพเมื่อไม่มีสวัสดิภาพ เสียเลย*” “เพราะเจ้าทำให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการหลอกลวง ทั้งที่เราไม่ได้ทำให้เขาเศร้าใจเลย และเจ้าได้หลุนใจคนธรรมไม่ให้หันกลับจากทางธรรมของเขา ทำให้ไม่อาจรักษาชีวิตของตนไว้” เยเรมีย์ 8:11 เอเสไคยล 13:22 {GC 655.1}

“วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะ ผู้ทำลายและกระจายแกะแห่งสถานหญ้าของเรา... นี่แน่ะ

เราจะลงโทษเจ้า เพราะการกระทำชั่วของเจ้า” “ท่านผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายเอ๋ย จงคร่ำครวญและร้องเถิด ท่านเจ้าของฝูงแกะจงกลิ้งเกลือกในขี้เถ่า เพราะวันเวลาแห่งการสังหารท่านและวันเวลาที่ท่านต้องกระจัดกระจายมาถึงแล้ว...ผู้เลี้ยงแกะจะไม่มีทางหนี เจ้าของฝูงแกะไม่มีทางรอด” เยเรมีย์ 23:1, 2; 25:34, 35 {GC 655.2}

อาจารย์ทั้งหลายและประชาชนต่างมองเห็นว่า พวกเขาไม่ได้รักษาสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า พวกเขามองเห็นว่า ตนได้กับกฎมาตลอดต่อพระเจ้า ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของธรรมเนียมปฏิบัติธรรมและชอบธรรม การเพิกเฉยต่อข้อบังคับต่างๆ ของพระเจ้านำมาซึ่งความชั่ว ความไม่ปรองดองกัน ความเกลียดชัง และความอธรรมจำนวนนับพันๆ ที่พุ่งขึ้นมาจากทั่วทั้งโลกกลายเป็นสนามกว้างใหญ่ของการแก่งแย่งชิงดีกันอีกทั้งยังเป็นแหล่งรวมของความเสื่อมทรามชั่วร้าย สิ่งนี้เป็นภาพมมมองที่ปรากฏขึ้นในเวลานี้แก่ผู้ที่ปฏิเสธสัจธรรมและเลือกที่จะเก็บถนอมรักษาความผิดไว้ ไม่มีภาษาใดที่จะใช้บรรยายถึงความรู้สึกของผู้ที่ไม่เชื่อฟังและไม่จงรักภักดีซึ่งต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์ไปตลอดกาลได้ ผู้ที่มีความสามารถและมีวาจาคล่องแคล่วซึ่งโลกยกย่องบูชาขึ้น ถึงเวลานี้พวกเขาจะมองเห็นสิ่งเหล่านี้ด้วยแสงสว่างที่แท้จริง พวกเขาตระหนักแล้วว่า การล่องลอยของพวกเขาทำให้สูญเสียสิ่งใดไป และพวกเขาหมอบลงแทบเท้าของผู้สัจย์ชื่อ

ที่เขาเคยดูแคลนและเหยียดหยัน และสารภาพว่าพระเจ้าทรงรักผู้สัจย์ชื่อเหล่านั้นเสมอมา {GC 655.3}

ประชาชนมองเห็นว่าพวกเขาถูกหลอกพวกเขาต่างโทษซึ่งกันและกันว่าเป็นผู้ที่นำความหายนะมาให้ แต่ทุกคนรวมตัวกันต่อว่าบรรดาอาจารย์ด้วยคำตำหนิที่ขมขื่นที่สุด ศาสนาจารย์ที่ไม่เชื่อสัจย์ทั้งหลายล้วนทำนายแต่เรื่องราวรื่นหู พวกเขาให้ผู้ฟังให้ไม่ใส่ใจธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า และกดขี่ผู้ที่ถือรักษารวมบัญญัติให้บริสุทธิ์ บัดนี้ ผู้สอนเหล่านี้สารภาพด้วยความสิ้นหวังต่อหน้าโลกถึงผลงานหลอกลวงของพวกเขา ฝูงชนโกรธแค้นยิ่งนัก ต่างร้องขึ้นว่า “เราพิณาศแล้ว และท่านเป็นต้นเหตุความหายนะของเรา” แล้วฝูงชนหันเข้าใส่ผู้เลี้ยงเทียมเท็จ ฝูงชนที่ครั้งหนึ่งเคยชื่นชมพวกเขาที่สุด กลับกลายเป็นผู้ที่แช่งสาปพวกเขาด้วยคำพูดที่น่ากลัวที่สุด มือที่ครั้งหนึ่งเคยมอบรางวัลเกียรติยศให้แก่พวกเขา จะชูขึ้นมาเพื่อทำลายพวกเขา ดาบที่เคยใช้สังหารประชากรของพระเจ้าบัดนี้ใช้เพื่อทำลายศัตรูของประชากรของพระองค์ ทั่วทุกหนทุกแห่งจะมีแต่การต่อสู้และการนองเลือด {GC 655.4}

“เสียงกัมปนาทจะก้องไปทั่วปลายพิภพ เพราะพระยาห์เวห์ทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ พระองค์ทรงเข้าพิพากษาเหนือหนังทั้งสิ้น ส่วนคนอธรรมนั้น พระองค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ” เยเรมีย์ 25: 31 ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ดำเนินมาเป็นเวลา

หกพันปี พระบุตรของพระเจ้าและผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ต่อสู้กับอำนาจชั่ว เพื่อเตือนเพื่อให้ความกระจ่าง และเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหลายให้รอด บัดนี้ ทุกคนตัดสินใจแล้ว คนชั่วเข้าร่วมกับซาตานอย่างเต็มที่เพื่อทำสงครามต่อสู้พระเจ้า ถึงเวลาแล้วที่พระเจ้าจะทรงยืนยันอำนาจของธรรมบัญญัติของพระองค์ที่ถูกเหยียบย่ำไป บัดนี้การต่อสู้ไม่ได้อยู่ที่ซาตานเท่านั้น แต่มาอยู่ที่มนุษย์ด้วย “พระยาห์เวห์ทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ” “คนอธรรมนั้นพระองค์จะทรงพินเสียด้วยดาบ” {GC 656.1}

ผู้ที่ “ถอนหายใจและคร่ำครวญเนื่องจากสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหมดที่ทำกันในเมื่อนั้น” จะได้รับเครื่องหมายของการปลดปล่อย บัดนี้ทูตมรณะก้าวออกมาแล้ว เป็นทูตมรณะที่อยู่ในนิมิตของเอเสเคียล ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นคนที่มืออาวุธหาร พวกเขารับคำสั่งว่า “จงฆ่าทำลายทุกคนแก่ คนหนุ่มและหญิงสาว ทั้งเด็กและพวกผู้หญิง แต่อย่าเข้าใกล้ผู้มีเครื่องหมายและจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา” ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า “เขาทั้งหลายจึงตั้งต้นกับพวกชายแก่ที่อยู่หน้าพระนิเวศนั้น” เอเสเคียล 9:1-6 การทำลายล้างจะเริ่มต้นขึ้นก่อนในท่ามกลางผู้ที่อ้างตนเป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณของประชาชน คนยามเฝ้าจะกลายเป็นกลุ่มแรกที่ถูกฆ่า จะไม่มีผู้ใดสงสารเขาหรือได้รับการยกเว้น ทั้งคนหนุ่ม คนสาว ผู้หญิงและเด็กเล็กต่างต้องพินาศไปพร้อมๆ กัน {GC 656.2}

“เพราะ ตูเถิด พระยาห์เวห์กำลังเสด็จ

ออกมาจากสถานที่ของพระองค์ เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความบาปผิดของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะเผยโลหิต ซึ่งหลังอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก” อีสยาห์ 26:21 “ต่อไปนี้เป็นภัยพิบัติซึ่งพระยาห์เวห์จะทรงใช้โจมตีบรรดาชนชาติทั้งหลายที่มาทำสงครามกับเยรูซาเล็ม คือ เนื้อของเขาจะเน่าเสียเมื่อเขายังยืนอยู่ได้ ตาของเขาจะเน่าคาเปลือก และลิ้นของเขาจะเน่าคาปาก ในวันนั้น ความสับสนอลหม่านอย่างใหญ่โตจากพระยาห์เวห์จะตกลงเหนือพวกเขา แล้วคนหนึ่งจะจับมือเพื่อนของตน และเขาจะยกมือขึ้นต่อสู้กันและกัน” เศคาริยาห์ 14:12, 13 ในการต่อสู้อย่างบ้าคลั่งของต้นหารุนแรงที่สุดของพวกเขาเองและด้วยการหลังของพระพิโรธอย่างน่ากลัวของพระเจ้าซึ่งไม่มีใครคนสิ่งใดนี้ บรรดาคนชั่วที่อาศัยอยู่ในโลกที่มีทั้งพวกปุโรหิต ผู้ปกครองและประชาชน คนร้ายและคนยากจน คนชั้นระดับสูงและคนชั้นระดับต่ำถูกประหาร “และบรรดาผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงประหารในวันนั้นจะมีจากปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้างโน้น เขาเหล่านั้นจะไม่มีใครคร่ำครวญให้ หรือรวบรวมหรือฝังไว้ แต่จะเป็นเหมือนมุลสัตว์อยู่บนพื้นดิน” เยเรมีย์ 25:33 {GC 656.3}

ในขณะที่พระคริสต์เสด็จมา บรรดาคนชั่วร้ายจะถูกทำลายให้สูญสิ้นไปจากพื้นผิวของทั่วทั้งโลก โดยถูกเผาผลาญด้วยวิญญาณจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และถูกทำลายด้วยพระสิริอันเจิดจ้าของ

พระองค์ พระคริสต์ทรงนำประชากรของพระองค์ไปยังนครของพระเจ้าและโลกก็จะว่างเปล่าไม่มีสิ่งมีชีวิตใดอาศัยอยู่ “นี่แน่ะ พระยาห์เวห์จะทรงทำให้โลกร้างเปล่า ทั้งทำให้เป็นที่รกร้าง พระองค์จะทรงบิดพื้นโลกและทำให้ผู้อาศัยของโลกกระเจาไป” “โลกจะร้างเปล่าและถูกปล้นอย่างสิ้นเชิงเพราะพระยาห์เวห์ได้ตรัสพระวจนะนี้แล้ว” “โลกเป็นมลทินเนื่องด้วยผู้อาศัยของมัน เพราะเขาทั้งหลายละเมิดธรรมบัญญัติฝ่าฝืนกฎเกณฑ์และหักทำลายพันธสัญญา นිරันดรนั้น เพราะฉะนั้นคำสาปแช่งกลืนกินโลกและผู้อาศัยในนั้นก็แบกรับความผิด เพราะฉะนั้นผู้อาศัยของโลกจึงถูกเผาผลาญและคนเหลืออยู่มีน้อย” อิสยาห์ 24:1, 3, 5, 6 {GC 657.1}

โลกทั้งใบมีลักษณะคล้ายป่ากันดารที่อ้างร้างเปล่าเปลี่ยว ซากปรักหักพังของเมืองและหมู่บ้านที่ถูกทำลายจากแผ่นดินไหว ต้นไม้ถูกถอนรากถอนโคน ก้อนหินขรุขระที่ถูกซัดขึ้นมาจากมหาสมุทรหรือแตกออกจากพื้นโลกต่างกระจัดกระจายอยู่ทั่วพื้นผิวโลก ในขณะที่โพรงขนาดยักษ์หลายอันบอกถึงตำแหน่งที่ตั้งเดิมของภูเขาซึ่งถูกฉีกกระชากออกไปจากรากฐานของมัน {GC 657.2}

บัดนี้เหตุการณ์เกิดขึ้นจริงตามที่บอกไว้ล่วงหน้าไว้ในพิธีสำคัญตอนสุดท้ายของวันลบบมลทินบาป เมื่อพิธีในอภิสุทธิสถานเสร็จสิ้นลงและบาปของอิสราเอลถูกนำออกไปจากสถานนมัสการโดยอาศัยอำนาจของเลือดที่ได้มาจากเครื่องบูชาโลหล้าง

บาป จากนั้น มีการนำแพะของอาซาเซลที่ยังมีชีวิตมาถวายเฉพาะพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและต่อหน้าชุมนุมชนปุโรหิตใหญ่สารภาพ “บาปต่างๆ ของคนอิสราเอล การล่วงละเมิดของพวกเขาทั้งหมดและให้บาปทั้งสิ้นของพวกเขาตกลงบนหัวแพะนั้น” เลวีนิติ 16:21 ในทำนองเดียวกัน เมื่อพระราชกิจของกรรมลบบมลทินบาปในสถานนมัสการบนสวรรค์เสร็จสิ้นลงแล้ว หลังจากนั้น ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าทูตสวรรค์ทั้งปวงและบรรดาคนทั้งหลายที่ถูกไถ่ให้รอด จะมีการนำบาปทั้งหมดของประชากรของพระเจ้าวางลงบนซาตานและประกาศว่ามันต้องรับผิดชอบชั่วที่มันเป็นผู้บงการ และเช่นเดียวกันกับที่แพะของอาซาเซลถูกส่งออกไปยังป่ากันดารซึ่งไม่มีผู้คนอยู่อาศัย ซาตานก็จะถูกขับออกไปอยู่ในโลกที่อ้างร้างเปล่าเปลี่ยว ซึ่งเป็นป่ากันดารแห่งแล้งที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่เช่นกัน {GC 658.1}

ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บอกไว้ล่วงหน้าถึงการขับไล่ซาตานให้ออกไปยังที่เปล่าเปลี่ยวรวมถึงสภาพยุ่งเหยิงและอ้างร้างของโลก และเขายังเปิดเผยอีกด้วยว่าโลกจะมีสภาพเช่นนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปี ภายหลังจากที่ยอห์นเสนองภาพเหตุการณ์ของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าและการทำลายคนชั่วไปแล้วนั้น ท่านยังพยากรณ์ต่อไปอีกว่า “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ทำนถือลูกกุญแจของบาดาลลึก และถือโซ่เส้นใหญ่ในมือ

ของท่าน และท่านจับพญานาคที่เป็นนง
ดึกดำบรรพ์ผู้ซึ่งเป็นมารและซาตาน แล้ว
มัดมันไว้หนึ่งพันปี แล้วโยนมันลงไปใน
บาดาลลึกนั้น ใส่กุญแจและประทับตราไว้
เพื่อไม่ให้มันล่องวงประชาชนต่างๆ ได้อีก
ต่อไป จนครบหนึ่งพันปี หลังจากนั้นจะ
ต้องปล่อยมันออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง”
วิวรณ์ 20:1-3 {GC 658.2}

“บาดาล” ในที่นี้หมายถึงโลกที่มีสภาพ
ลับสนอลหม่านและมีมืดมิด ในหลักฐานจาก
ข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพ
ของโลก พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “ในปฐมม
กาล” โลกนั้นก็ “ว่างเปล่า ความมืดอยู่
เหนือน้ำ” ปฐมกาล 1:2 คำพยากรณ์นี้
สอนว่าสภาพเช่นนี้อาจน้อยบางส่วนจะ
เกิดขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อผู้เผยพระวจนะ
เยเรมีย์มองไปยังสภาพหน้าถึงวันยิ่งใหญ่
ของพระเจ้า เขาประกาศว่า “ข้าพเจ้ามอง
ดูแผ่นดินและนี่แน่ะเป็นที่ร้างและว่างเปล่า
และมองดูท้องฟ้า ในนั้นก็ไม่มีแสงสว่าง
ข้าพเจ้ามองดูภูเขา นี่แน่ะ มันกำลังสั่น
สะเทือน เนินเขาก็เคลื่อนตัวไปมา ข้าพเจ้า
มองดู และนี่แน่ะ ไม่มีมนุษย์เลย นกทั้ง
ปวงบนท้องฟ้าได้หนีไปแล้ว ข้าพเจ้ามอง
ดู และนี่แน่ะ เรือกสวนไร่นาก็เป็นถิ่น
ทุรกันดาร และเมืองทั้งสิ้นก็ปรักหักพังไป
ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ ต่อพระพิโรธ
ร้อนแรงของพระองค์” เยเรมีย์ 4:23-26
{GC 658.3}

ที่นี่จะเป็นบ้านของซาตานและทูตชั่ว
ของมันเป็นระยะเวลาหนึ่งพันปี มันจะถูก
จำกัดให้อยู่แต่ในโลก มันจะไม่มีทางเข้าไป

ในโลกอื่นเพื่อล่องวงและรบกวนผู้ที่ไม่เคย
ล้มลงในบาป ข้อความที่ว่า ซาตานถูก
ผูกมัด จึงมีความหมายในแง่นี้ ไม่มีผู้ใด
หลงเหลืออยู่ในโลกให้มันใช้อำนาจของมัน
ได้อีกต่อไป มันถูกตัดขาดจากงานการ
ล่องวงและงานการทำลายที่มันทำด้วย
ความชื่นชอบมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ
{GC 659.1}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์มองไปยังเบื้อง
หน้าเมื่อซาตานจะถูกทำลาย เขาอุทาน
ขึ้นมาว่า “โอ เจ้าร่วงลงจากฟ้าสวรรค์
อย่างไรหนอ เจ้าผู้ส่องแสง คือโอรสแห่ง
รุ่งอรุณ เจ้าถูกเหวี่ยงลงมายังพื้นดิน
อย่างไรหนอ เจ้าผู้ทำให้ประชาชาติทั้ง
หลายตกต่ำ เจ้าเองรำพึงในใจของเจ้าว่า
ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่ง
ของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า
ข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งการชุมนุม ณ สุด
ปลายอุดรอันไกลโพ้น ข้าจะขึ้นไปเหนือ
ความสูงของเมฆ ข้าจะทำให้ตัวของข้าเอง
เหมือนองค์ผู้สูงสุด’ แต่เจ้าถูกนำลงมาสู่
แดนคนตาย ยังกันบาดาล บรรดาผู้เห็น
เจ้าจะจ้องมองเจ้า และจะคิดพิจารณาตัว
เจ้าว่า ชายคนนี้หรือที่ทำให้โลกสั่นสะเทือน
ที่เขย่าอาณาจักรทั้งหลาย ที่ทำให้โลกเป็น
เหมือนถิ่นทุรกันดาร และทำลายเมือง
ต่างๆ ในโลกเสีย ผู้ไม่ยอมปล่อยให้เชลย
ของตนกลับบ้าน” อิสยาห์ 14:12-17 {GC
659.2}

ตลอดเวลา 6,000 ปี ผลงานแห่งการ
กบฏของซาตาน “ทำให้แผ่นดินหวั่นไหว”
มัน “ทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดาร

และทำลายเมืองต่าง ๆ ในโลกเสีย” และมัน “ไม่ยอมปล่อยให้เชลยของตลกกลับบ้าน” สดุดี 60:2 อีสยาห์ 14:17 ตลอดเวลา 6,000 ปี เรือนจำของมันจงจำกักขังประชากรของพระเจ้าไว้ และมันต้องการกักเก็บคนเหล่านี้ไว้ตลอดกาล แต่พระคริสต์ทรงทำลายเครื่องจองจำของมันและทรงปล่อยเชลยที่ถูกคุมขังอยู่ให้เป็นอิสระ {GC 659.3}

บัดนี้ แม้คนชั่วก็ยังถูกนำไปอยู่ไกลโพ้นห่างจากอำนาจของซาตาน และมันยังคงอยู่อย่างโดดเดี่ยวด้วยกันกับทูตชั่ว เพื่อจะให้รู้สึกสำนึกถึงหายนะที่เป็นผลลัพธ์จากบาป “พระราชาราชทั้งหมดของบรรดาประชาชาตินอนอยู่อย่างมีเกียรติต่างก็อยู่ในอ้อมอกของตน แต่เจ้าถูกเหวี่ยงออกไปจากหลุมศพของเจ้า เป็นเหมือนกิ่งไม้ที่ถูกทิ้ง... เจ้าจะไม่มีส่วนร่วมกับเขาในการฝังศพ เพราะเจ้าได้ทำลายแผ่นดินของเจ้า เจ้าได้สังหารประชาชนของเจ้า ‘ขออย่าให้มีใครเอ่ยถึงเชื้อสายของผู้ทำ ความชั่วตลอดไป’” อีสยาห์ 14:18-20 {GC 660.1}

ตลอดระยะเวลาหนึ่งพันปีนี้ ซาตานจะท่องเที่ยวไปมาในโลกที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยวเพื่อดูผลลัพธ์ที่เกิดจากการกบฏของมันในการต่อต้านธรรมบัญญัติของพระเจ้า ในช่วงเวลานี้ ความทุกข์ทรมานของมันนั้นรุนแรง ตั้งแต่มันล้มลงในบาปชีวิตของมันที่มีกิจกรรมอย่างไม่รู้จบได้ขับการใคร่ครวญไตร่ตรองนึกคิดออกไป แต่บัดนี้มันไม่มีอำนาจของมันแล้วและถูก

ปล่อยให้ครุ่นคิดถึงบทบาทที่มันได้กระทำ นับตั้งแต่มันเริ่มก่อกบฏต่อต้านการปกครองของสวรรค์ และให้มองไปข้างหน้าด้วยความสิ้นสะเทือนและหวาดผวากับอนาคตอันน่ากลัวเมื่อมันต้องรับทุกข์ทรมานจากความชั่วทั้งหมดที่มันได้ทำไป และต้องถูกรับโทษของบาปทั้งหลายที่มันเป็นผู้ทำให้เกิดขึ้น {GC 660.2}

สำหรับประชากรของพระเจ้า การจำจองซาตานจะนำมาซึ่งความยินดีและความเปรมปรีดี ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “เมื่อพระยาห์เวห์ประทานให้เจ้าได้หยุดพักจากความเจ็บปวด และความวุ่นวายของเจ้า และจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้ทำ เจ้าจะยกคำเย้ยหยันนี้กล่าวกับพระราชาราชของบาบิโลนว่า ‘เออ ผู้บีบบังคับสงบไปอย่างไรหนอ ความเกรี้ยวกราดของเขาก็สงบไปด้วยหนอ พระยาห์เวห์ทรงหักไม้พลองของคนอธรรม คทาของผู้ครอบครอง ซึ่งตีชนชาติทั้งหลายด้วยความพิโรธ ด้วยการตีอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งครอบครองประชาชาติด้วยความโกรธ ด้วยการข่มเหงอย่างไม่รามือ’” อีสยาห์ 14:3-6 {GC 660.3}

ในช่วงระยะเวลาหนึ่งพันปีระหว่างการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งแรกกับการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งที่สองนั้น การพิจารณาพิพากษาคนชั่วจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้ อัครทูตเปาโลเน้นให้เห็นว่าการพิพากษานี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง “อย่าตัดสินสิ่งใดก่อนถึงเวลา จงคอย

จนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความมืด และจะทรงเผยความมุ่งหมายของจิตใจทั้งหลาย เมื่อนั้นแต่ละคนจะได้รับค่าชมเชยจากพระเจ้า” 1 โครินธ์ 4:5 ดาเนียลเปิดเผยว่าเมื่อผู้เจริญด้วยวัยวุฒิเสด็จมาถึงแล้ว “การพิพากษาถูกมอบให้แก่บรรดาผู้บริสุทธิขององค์ผู้สูงสุดนั้น” ดาเนียล 7:22 ในเวลานั้นผู้ชอบธรรมจะขึ้นครองครองเป็นกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้ายอห์นกล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า “ข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนนั้นได้รับมอบอำนาจในการพิพากษา” “แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์หนึ่งพันปี” วิวรณ์ 20:4-6 เปาโลกล่าวถึงเวลานี้ไว้ล่วงหน้าว่า “ธรรมิกชนจะพิพากษาโลก” 1 โครินธ์ 6:2 พวกเขาพร้อมกับพระคริสต์ในการพิพากษาคนชั่วทั้งหลาย โดยเปรียบเทียบการกระทำของคนชั่วเทียบกับหนังสือกฎหมายซึ่งก็คือพระคัมภีร์ และตัดสินทุกคนตามการกระทำที่ได้ทำลงไป ในภายนี้ หลังจากนั้น ส่วนที่คนชั่วจะต้องถูกรับโทษจะถูกตวงออกมาตามการกระทำต่างๆ ของพวกเขา และบันทึกไว้ให้ตรงกับชื่อของพวกเขาในหนังสือแห่งความตาย {GC 660.4}

พระคริสต์และประชากรของพระองค์เป็นผู้พิพากษาชาตानและทูตชั่วทั้งหลายของมัน เปาโลกล่าวว่า “พวกท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าเราจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นก็ยิ่งควรจะพิพากษาเรื่องของชีวิตนี้” 1 โครินธ์ 6:3 และยูดาอ้างประกาศไว้ว่า “พวกทูตสวรรค์ที่ไม่รักษาอำนาจครอบครองของตนเอง แต่ละทิ้งถิ่นฐานของตน พระองค์ก็ทรงจองจำไว้ด้วยโซ่อันไม่รู้จักสลายในที่มีตจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันยิ่งใหญ่” ยูดา 6 {GC 661.1}

เมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปี จะมีการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งที่สอง บรรดาคนชั่วจะเป็นขึ้นจากความตายและปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการลงโทษตาม “คำพิพากษาที่บันทึกไว้” สดุดี 149:9 ด้วยเหตุนี้ ภายหลังจากผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์ได้บรรยายถึงเหตุการณ์ผู้ชอบธรรมเป็นขึ้นจากตายแล้ว ท่านได้กล่าวต่อไปว่า “คนอื่น ๆ ที่ตายไปแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบหนึ่งพันปี” วิวรณ์ 20:5 และอิสยาห์กล่าวถึงคนอธรรมไว้ว่า “พวกเขาจะถูกรวบรวมไว้รวมกัน คล้ายนักโทษในคุกใต้ดิน เขาทั้งหลายจะถูกขังไว้ในคุก และอีกหลายวันก็จะถูกลงโทษ” อิสยาห์ 24:22 {GC 661.2}

42

ความขัดแย้งสิ้นสุดแล้ว

เมื่อสิ้นสุดเวลาหนึ่งพันปี พระคริสต์เสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกอีกครั้งหนึ่ง พระองค์เสด็จมาพร้อมด้วยบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจำนวนมากและตามมาด้วยกลุ่มทูตสวรรค์ผู้ติดตาม ในขณะที่พระองค์เสด็จลงมาด้วยความยิ่งใหญ่อันน่าสะพรึงกลัว พระองค์ตรัสสั่งบรรดาคนชั่วที่ตายอยู่ให้มีชีวิตเป็นขึ้นเพื่อรับความพินาศของพวกเขา มีคนจำนวนมากมายุดจเม็ดทรายในทะเลที่นับไม่ถ้วนลุกออกมา พวกเขาแตกต่างจากบรรดาคนที่เป็นขึ้นจากความตายครั้งแรกอย่างลิบลับ คนชอบธรรมสวมสภาพของความเยาว์วัยและความงามของชีวิตอมตะ คนชั่วมีริ้วรอยของโรคภัยและความตายติดอยู่ตามร่างกาย {GC 662.1}

นัยน์ตาทุกดวงของฝูงชนจำนวนมหาศาลนั้นหันไปจ้องพระสิริของพระบุตรพระเจ้า บรรดาคนชั่วต่างร้องขึ้นเป็นเสียงเดียวกันว่า “ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ” มัทธิว 23:39 ถ้อยคำนี้ไม่ได้เกิดจากความรักที่มีต่อองค์พระเยซู แต่ความจริงได้บังคับให้พวกเขาเอ่ยถ้อยคำเหล่านั้นออกมาจากปากอย่างไม่เต็มใจ คนชั่วเหล่านี้ลงสู่หลุมศพไปอย่างไร พวกเขาก็กลับเป็นขึ้นมาจากตายพร้อมด้วยความเป็นศัตรูต่อพระคริสต์เช่นเดิมและด้วยวิญญูณของการ

กบฏแบบเดียวกัน พวกเขาจะไม่ได้รับโอกาสแก้ไขจุดบกพร่องต่างๆ ของชีวิตที่ผ่านมาในอดีตของพวกเขา เพราะการทำเช่นนี้ไม่ทำให้เกิดประโยชน์ใดทั้งสิ้น การล่องละเมิดที่ทำให้ปลอดชั่วชีวิตไม่ได้ทำให้จิตใจของพวกเขาอ่อนลง หากเปิดโอกาสแก้ไขจุดบกพร่องให้แก่พวกเขาเป็นครั้งที่สอง พวกเขาจะใช้เวลานั้นเพื่อหลีกเลี่ยงข้อกำหนดต่างๆ ของพระเจ้าและยุ่งให้กบฏต่อต้านพระองค์เหมือนที่ทำมาแล้วในครั้งแรก {GC 662.2}

พระคริสต์เสด็จลงมายังภูเขามะกอกเทศ ซึ่งเป็นสถานที่เดียวกันกับที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์กายหลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตาย และเป็นสถานที่ซึ่งทูตสวรรค์กล่าวย้ำถึงคำสัญญาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราจะเสด็จมาและบรรดาทูตทั้งสิ้นจะมากับพระองค์” “พระบาทของพระองค์จะทรงยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกเป็น 2 ส่วน จากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่” “และพระยาห์เวห์จะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระยาห์เวห์จะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอกด้วย” เศคาริยาห์

14:5, 4, 9 เมื่อกรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งสง่า
งามอย่างน่าอัศจรรย์ลอยลงมาจากสวรรค์
ก็จะมาตั้งอยู่บนสถานที่ซึ่งได้รับการชำระ
ให้บริสุทธิ์แล้วและเตรียมพร้อมไว้สำหรับ
รองรับเมืองนั้น และพระคริสต์พร้อมด้วย
ประชากรของพระองค์และทูตสวรรค์ทั้ง
หลายก็เข้าไปในนครบริสุทธิ์แห่งนั้น {GC
662.3}

บัดนี้ ชาตานเตรียมพร้อมที่จะเข้าต่อสู้
อย่างยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายเพื่อแย่งชิงความ
เป็นใหญ่ ขณะที่เจ้าชายแห่งความชั่วสูญ
เสียอำนาจและตัดขาดจากงานการหลอกลวง
ของมันนั้น มันรู้สึกหงุดหงิดและหดหู่
ใจ แต่เมื่อคนชั่วถูกปลุกให้เป็นขึ้นจากตาย
และมันมองเห็นฝูงชนมากมายอยู่ฝ่าย
เดียวกับมัน มันกลับมามีความหวังอีกครั้ง
หนึ่งและมุ่งมันไม่ยอมพ่ายแพ้ในความขัด
แย้งอันยิ่งใหญ่นี้ มันรวบรวมกองทัพ
ทั้งหมดของบรรดาผู้ที่ถึงความพินาศให้
มาอยู่ภายใต้ร่มธงของมันและใช้คนเหล่านี้
เพื่อทำตามแผนของมัน คนชั่วทั้งหลาย
เป็นเชลยของชาตาน การที่พวกเขา
ปฏิเสธพระคริสต์เท่ากับพวกเขาได้ยอมรับ
การปกครองของหัวหน้ากบฏ พวกเขา
พร้อมทำตามข้อเสนอและปฏิบัติตามคำ
สั่งของมัน แต่กระนั้น มันยังคงความเจ้า
เล่ห์ที่มีมาแต่ดั้งเดิมโดยการไม่ยอมรับว่า
ตัวมันเองเป็นชาตาน มันอ้างตนเป็น
เจ้าชาย เป็นเจ้าของโลกโดยชอบธรรม
และมรดกของมันถูกแย่งชิงไปโดยไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย มันแสดงตัวต่อพลเมืองที่
มันล่อลวงว่ามันเป็นผู้ไถ่บาป ยืนยันกับ

พวกเขาว่าอำนาจของมันทำให้พวกเขา
กลับเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพ และมัน
กำลังจะช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจ
กดขี่ที่โหดเหี้ยมที่สุด เมื่อการทรงร่วม
สถิตด้วยของพระคริสต์ถูกนำออกไปแล้ว
ชาตานจึงกระทำการอัศจรรย์เพื่อสนับสนุน
คำกล่าวอ้างของมัน มันทำให้คนอ่อนกำลัง
เข้มแข็งและดลใจทุกคนด้วยวิญญาณและ
อำนาจของมันเอง มันเสนอที่จะนำพวก
เขาเข้าต่อสู้กับค่ายของธรรมิกชนและเข้า
ยึดครองนครของพระเจ้า ด้วยความโหด
เหี้ยมที่แฝงอยู่ภายใต้สีหน้าที่รื่นรมย์ มัน
ชี้ให้ดูคนจำนวนนับล้านๆ ที่เป็นขึ้นมา
จากความตาย และประกาศว่าในฐานะ
ผู้นำของพวกเขา นั้นมีความสามารถ
เป็นอย่างดีที่จะโค่นล้มเมืองนั้นและบุกเข้า
ยึดเอาบัลลังก์และอาณานิคมของมันกลับ
คืนมา {GC 663.1}

ในหมู่ชนจำนวนมหาศาลนั้นมีฝูงชน
ที่เป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์อายุยืนซึ่งมีชีวิตอยู่ใน
ในสมัยก่อนน้ำท่วมโลก เป็นคนที่มีรูปร่าง
สูงใหญ่สง่าผ่าเผย และมีสติปัญญาเฉียบ
แหลม คนเหล่านี้ตกไปอยู่ภายใต้การ
ควบคุมของทูตที่ล้มลงในบาป พวกเขา
อุทิศความสามารถและความรู้ทั้งหมดเพื่อ
ยกชูตนเอง พวกเขาใช้ความสามารถ
ทางศิลปะล้ำเลิศนานาในโลกราบอบ
อัจฉริยภาพของตน แต่ความโหดเหี้ยม
และสิ่งประดิษฐ์อันชั่วร้ายของพวกเขา
ทำให้โลกเป็นมลทินและทำให้พระเจ้า
ของพระเจ้านิรมิตอาหิ จนทำให้พระเจ้า
ต้องกำจัดพวกเขาออกไปจากโลกที่

พระองค์ทรงสร้างนั้น ยังมีบรรดากษัตริย์ และแม่ทัพที่ยึดครองประชาชาติ ยังมีชายกล้าหาญที่ไม่เคยแพ้ในการทำสงคราม ยังมีนักรบที่ยิ่งและทะเยอทะยานผู้ที่ทำให้อาณาจักรสิ้นคลอน ความตายไม่ได้ทำให้ประสบการณ์ของพวกเขาเปลี่ยนแปลงเลย เมื่อพวกเขาก้าวออกมาจากหลุมฝังศพ พวกเขาก็ดำเนินแนวคิดต่อเนื่องจากจุดที่ได้ยุติ พวกเขาถูกกระตุ้นด้วยความปรารถนาเดิมที่ควบคุมพวกเขา ในวันที่พวกเขาล้มตาย {GC 664.1}

ชาตานปรึกษากับทูตทั้งหลายของมัน แล้วปรึกษากับบรรดากษัตริย์และผู้พิชิต และผู้ที่มีอำนาจทั้งหลาย พวกเขามองดูกองกำลังและจำนวนผู้คนที่อยู่ฝ่ายเดียวกับพวกเขา แล้วประกาศว่ากองกำลังที่อยู่ภายในเมืองนั้นมีจำนวนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนของพวกเขาและพวกเขาจะเอาชนะได้ พวกเขาวางแผนในการยึดครองทรัพย์สินสมบัติและสง่าราศีของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ทุกคนเริ่มลงมือเตรียมตัวทำสงครามทันที ช่างฝีมือสร้างอาวุธสงคราม ผู้นำกองทัพที่มีชื่อเสียงในการต่อสู้จัดการเตรียมทัพแก่นักรบทั้งหลายให้เป็นหมู่เป็นกอง {GC 664.2}

ในที่สุดมีประกาศสั่งให้เคลื่อนทัพ และกองทัพที่มีจำนวนทหารนับไม่ถ้วนก็เคลื่อนออกไป ตั้งแต่มีสงครามในโลกยังไม่เคยมีผู้นำใดในโลกรวมพลได้ยิ่งใหญ่ขนาดนี้ เป็นกองทัพที่รวมพลังจากทุกยุคที่ไม่มีใครเปรียบได้ ชาตานเป็นนักรบยิ่งใหญ่ที่สุด มันนำอยู่ข้างหน้าและทูตของ

มันรวมกำลังทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อการต่อสู้ครั้งสุดท้ายนี้ กษัตริย์และนักรบทั้งหลายอยู่ในขบวนของมันและฝูงชนมากมายติดตามเป็นกองกำลังขนาดใหญ่ แต่ละคนเดินตามผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้ง ทหารเรียงแถวติดกันอย่างมีระเบียบของกองทัพเดินไปตามพื้นผิวโลกที่แตกร้าวและไม่เรียบ มุ่งหน้าตรงไปยังนครของพระเจ้า ประตูของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ปิดตามพระดำรัสสั่งของพระคริสต์ และกองทัพของชาตานล้อมนครไว้และเตรียมพร้อมที่จะบุกเข้าโจมตีนครนั้น {GC 664.3}

บัดนี้พระคริสต์ทรงปรากฏให้พวกศัตรูของพระองค์เห็นอีกครั้งหนึ่ง สูงขึ้นไปเหนือนครนั้น มีพระที่นั่งยกขึ้นตั้งอยู่บนรากฐานที่ทำด้วยทองคำขัดเงา พระบุตรของพระเจ้าประทับอยู่บนพระที่นั่งและมีพลเมืองแห่งอาณาจักรของพระองค์อยู่รอบพระองค์ อำนาจและความงามสง่าของพระคริสต์นั้น ไม่มีภาษาใดจะพรรณนาและไม่มีปากกาใดจะเขียนบรรยายได้ พระสิริของพระบิดาผู้ทรงชนม์นี้รันดร์ ห้อมล้อมพระบุตรของพระองค์ ความสว่างเจิดจ้าแห่งการสถิตร่วมด้วยของพระองค์ส่องสว่างเต็มนครของพระเจ้าและล้นออกไปนอกประตูนคร ส่องความสว่างไปทั่วทั้งโลก {GC 665.1}

กลุ่มคนที่อยู่ใกล้พระที่นั่งมากที่สุดคือผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยร่อนรนในอุดมการณ์ของชาตาน แต่พวกเขาเป็นเหมือนดุ้นฟืนที่ฉวยออกมาจากไฟ [เศคาริยาห์ 3:2] พวก

เขาติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยความภักดีอันแรงกล้า ถัดมาเป็นกลุ่มคนที่ทำให้อุบัติภัยชีวิตคริสเตียนสมบูรณ์ขณะอยู่ท่ามกลางความไม่ถูกต้องและความไม่ซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่ถวายเกียรติธรรมบัญญัติของพระเจ้าในขณะที่โลกคริสเตียนประกาศว่าธรรมเนียมบัญญัติเป็นโมฆะ และคนนับล้านจากทุกยุคที่พลีชีพเพื่อความเชื่อ และเลยออกไปเป็น “มหาชนที่ไม่มีใครนับจำนวนได้” ที่มาจากทุกประชาชาติทุกเผ่า ทุกชนชาติและทุกภาษา ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งและเฉพาะพระพักตร์พระเมษโปดก พวกเขาสวมเสื้อผ้าสีขาว และถือใบตาลอยู่ในมือ” (วิวรณ์ 7:9 การต่อสู้ของพวกเขาสิ้นสุดลงแล้ว พวกเขาได้ชัยชนะแล้ว พวกเขาวิ่งและไปถึงหลักชัยแล้ว ใบตาลในมือเป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะ เสื้อขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความชอบธรรมของพระคริสตนั้น บัดนี้เป็นของพวกเขาแล้ว {GC 665.2}

ผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปร่วมร้องเพลงสรรเสริญซึ่งส่งเสียงดังก้องสะท้อนไปมาทั่วสุดขอบฟ้าว่า “ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 7:10 และทูตสวรรค์และเสราฟิมต่างร่วมประสานเสียงถวายคำสรรเสริญ ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาป มองเห็นอำนาจและความชั่วร้ายของซาตานนั้น พวกเขาก็มองเห็นอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนว่า ไม่มีกำลังอำนาจใดนอกจากอำนาจของพระคริสต์ที่ทรงกระทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มิ

ชัยชนะได้ในบรรดาฝูงชนทั้งหมดที่ชื่นชมยินดีนั้น ไม่มีสักคนเดียวที่จะอ้างได้ว่าเขาได้รับความรอดด้วยตนเอง หรือทำราวกับว่าพวกเขาได้ชัยชนะด้วยกำลังและความดีของตัวเอง ไม่มีการพูดถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำหรือความทุกข์ยากที่ต้องทน แต่เนื้อร้องจากทุกบทเพลงและเสียงร้องจากเพลงสรรเสริญทุกเพลง คือ ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าและขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก {GC 665.3}

พระราชพิธีราชาภิเษกพระบุตรของพระเจ้ากระทำขึ้นต่อหน้าบรรดาคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกและบรรดาชาวสวรรค์ที่มาชุมนุมกัน และเวลานั้นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ผู้ทรงพระสิริและฤทธานุภาพสูงสุดทรงประกาศโทษพวกที่กบฏต่อการปกครองของพระองค์ และทรงตัดสินอย่างยุติธรรมต่อผู้ที่ล่วงละเมิดธรรมเนียมบัญญัติของพระองค์ และกดขี่ประชากรของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น แผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ก็หายไปจากพระพักตร์ของพระองค์ และไม่มีใครพบเห็นที่อยู่ของพวกเขาอีกเลย ข้าพเจ้ายังเห็นบรรดาคนตาย ทั้งคนใหญ่โตและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่างๆ ก็เปิดออก และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต คนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น” (วิวรณ์

20:11, 12 {GC 666.1}

ในทันทีที่หนังสือบันทึกต่าง ๆ ถูกเปิดออก และขณะที่พระเนตรของพระเยซูเพ่งดูบรรดาคนชั่ว พวกเขาต่างรู้สึกสำนึกถึงบาปทั้งหมดที่ได้ทำลงไป พวกเขามองเห็นแล้วว่า ณ จุดใดที่เท้าของพวกเขาก้าวออกไปจากทางบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ และมองเห็นด้วยว่าความเย่อหยิ่งและการกบฏของพวกเขา นำพวกเขาให้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้ามากมายเพียงไร พวกเขาสนับสนุนการร้ายของการทดลองด้วยการปล่อยตัวให้กับบาป การใช้พระพรไปในทางที่ผิด การดูหมิ่นเหยียดหยามผู้สื่อข่าวของพระเจ้า การปฏิเสธคำเตือน และการผลักไสคลื่นแห่งความปราณีออกไป ด้วยจิตใจที่ดื้อแพ่งไม่สำนึกผิด สิ่งทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นประหนึ่งเป็นตัวหนังสือที่เขียนด้วยไฟ {GC 666.2}

เหนือพระที่นั่งแห่งนั้นมีไม้กางเขนปรากฏขึ้นมา และภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ รวบรวมภาพที่เห็นได้รอบทิศก็ปรากฏขึ้นมาให้เห็น ภาพการทดลองและการพ่ายแพ้บาปของอาดัมรวมถึงลำดับขั้นตอนที่เกิดขึ้นต่อๆ มาในแผนการอันยิ่งใหญ่ของการทรงไถ่บาป การเสด็จมาบังเกิดในสภาพที่ต่ำต้อยของพระผู้ช่วยให้รอดชีวิตช่วงปฐมวัยที่เรียบง่ายและเชื่องช้า การรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดนของพระองค์ การอดอาหารและการทดลองในป่ากันดารของพระองค์ พระราชกิจการรับใช้ประชาชนที่เปิดเผยให้มนุษย์เห็นถึงพระพรอันประเสริฐที่สวรรค์ประทานมา

ให้ วันเวลาที่เต็มล้นไปด้วยการกระทำแห่งความรักและความเมตตา บรรดาคำคืนแห่งการอธิษฐานและการเฝ้าเดี่ยวท่ามกลางความเงียบสงบบนภูเขา แผนการป้องกันที่เกิดจากความอิจฉาเกลียดชังและผูกพยาบาทเพื่อตอบแทนคุณประโยชน์ต่างๆ ของพระองค์ ความปวดร้าวอันลึกกลับน่ากลัวในสวนเกทเสมนีภายใต้แรงกดขย้านหนักหน่วงที่เกิดจากบาปต่างๆ ของโลกทั้งใบ พระองค์ทรงถูกทรยศให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของฝูงชนที่เป็นฆาตกร เหตุการณ์น่ากลัวต่างๆ ของยามคำคืนอันสยองขวัญ นักโทษผู้ไม่ขัดขืน ถูกสาวกที่พระองค์ทรงรักมากที่สุดทอดทิ้ง ถูกกระชากไปตามถนนต่างๆ ในกรุงเยรูซาเล็มอย่างหยาบคาย พระบุตรของพระเจ้าถูกนำมาประจานอย่างสนุกสนานต่อหน้าอันนาส การกล่าวโทษที่วังของมหาปุโรหิต ในห้องพิพากษาของปีลาต ต่อหน้าเฮโรดที่ซลาดกัวและเหยียดหยาม โถูกเยาะเย้ย ถูกหมิ่นประมาท ถูกทรมาณและถูกตัดสินโทษให้ถึงแก่ความตาย ภาพทั้งหมดดังกล่าวนี้อันปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน {GC 666.3}

บัดนี้ ภาพฉากสุดท้ายเปิดเผยขึ้นมาให้เห็นต่อหน้าฝูงชนที่เคลื่อนตัวไปมาเป็นภาพของพระองค์ผู้ต้องทนทุกข์ทรมาน ทรงเหยียดขยับไปตามทางที่เดินมุ่งหน้าไปยังกาลวารีย์ด้วยความอดทน เจ้าชายแห่งสรวงสวรรค์ทรงถูกตรึงบนกางเขน พวกปุโรหิตที่เหยียดไสและฝูงชนที่เหยียดหยันต่างหัวเราะเยาะความทรมาน

ที่กำลังจะคร่าชีวิตของพระองค์ ความมิดมิดผิดธรรมชาติ แผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ก้อนหินที่แตกร้าว และหลุมศพต่างๆ ที่เปิดออก ล้วนชี้บอกถึงช่วงเวลาที่จะมาถึงของพระองค์เอง {GC 667.1}

ภาพอันน่ากลัวปรากฏให้เห็นตามที่เกิดขึ้นจริง ซาดาน ทูตของมันและบรรดาผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของมันล้วนไม่มีกำลังที่จะเมินหน้าหนีไปจากภาพผลงานของตนเอง แต่ละคนหวนคิดถึงบทบาทที่ตนเองได้ทำลงไป เฮโรดฆ่าเด็กไร้เดียงสาในหมู่บ้านเบธเลเฮมเพื่อหวังฆ่ากษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล นางเฮโรเดียสผู้ตำซ้ำซ้ำร้ายจะต้องรับผิดชอบโลหิตของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ปีลาตผู้อ่อนแอและยอมทำทุกสิ่งเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ทหารที่เยาะเย้ย ปูโรहितและผู้ปกครอง และฝูงชนบ้าคลั่งที่ร้องว่า “ให้ความมิดเรื่องความตายของเขาตกอยู่แก่เราและลูกๆ ของเรา” มัทธิว 27:25 คนทั้งหมดเหล่านี้มองดูความเลวทรามของความมิดของตนเอง พวกเขาพยายามหลบซ่อนให้พ้นจากพระพักตร์อันสง่างามเกรงขามของพระองค์ซึ่งสว่างเจิดจ้ากว่าความสว่างของดวงอาทิตย์แต่กลับไร้ผล ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปต่างนำมงกุฏของตนเองมาวางแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและร้องว่า “พระองค์ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพระองค์” {GC 667.2}

ในท่ามกลางผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วมีอัคร-

ทูตของพระคริสต์รวมอยู่ด้วย เปาโลผู้กล้าหาญ เปโตรผู้ร้อนแรง ยอห์นสาวกที่พระองค์ทรงรักและเป็นคนที่เต็มไปด้วยความรัก และพี่น้องผู้จริงจังทั้งหลายของพวกเขา และผู้ที่ยอมพลีชีพเพราะความเชื่อจำนวนมากก็อยู่ร่วมกับพวกเขาที่นั่นด้วย ในขณะที่นอกกำแพงเมืองพร้อมกับสิ่งเลวทรามและน่าเกลียดน่าชัง มีพวกที่กดขี่พวกเขา พวกที่จับพวกเขาเข้าคุกขัง และพวกที่สังหารพวกเขาให้ตาย เนโรก็อยู่ที่นั่นด้วย เขาเป็นคนโหดเหี้ยมและเป็นจอมมารแห่งความโหดร้ายและเลวทราม เขากำลังมองดูความสุขและความปลื้มปิติของคนเหล่านั้นที่ครั้งหนึ่งเขาเคยจับมาทรมานและในความทุกข์ระทมอย่างแสนสาหัสที่สุดของคนกลุ่มนี้เคยทำให้เขามีความสุขเยี่ยงมารร้าย มารดาของเนโรก็อยู่ที่นั่นด้วยเพื่อเป็นพยานถึงผลงานของเธอเอง เพื่อดูว่าลักษณะชั่วที่เธอส่งต่อให้ลูกชายของเธอรวมถึงอิทธิพลและแบบอย่างของเธอที่สนับสนุนและพัฒนาให้เกิดกิเลสตัณหาที่นั่นได้บังเกิดผลเป็นอาชญากรรมต่างๆ ที่ทำให้โลกต้องสิ้นระริกด้วยความกลัว {GC 667.3}

ที่นั่นมีบรรดาบาทหลวงของระบอบเปาซีและพระราชาคณะทั้งหลายผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นทูตานุทูตของพระคริสต์ แต่กระนั้นยังใช้เครื่องมือทรมานดั้งเดิมของคุณมิด และหลักประหารเผาทั้งเป็นเพื่อควบคุมจิตใจสำนึกของประชากรของพระองค์ ที่นั่นมีบรรดาพระสันตะปาปาผู้ภูมิใจในตนเอง ทรงยกย่องตัวเองขึ้น

เหนือพระเจ้าและทรงอวดอ้างว่าเป็นผู้เปลี่ยนธรรมชาติขององค์ผู้สูงสุด คุณพ่อผู้เสแสร้งเหล่านี้ของคริสตจักรมีบัญญัติที่ต้องส่งคืนต่อพระเจ้าซึ่งเป็นบัญญัติที่พวกเขาเต็มใจต้องการได้รับการยกโทษ แต่สายไปเสียแล้ว พวกเขาถูกทำให้เห็นแล้วว่าพระเจ้าผู้ทรงสัตย์พญูทรงหวนแหวนธรรมชาติของพระองค์และจะไม่ทรงถือโทษก็หาไม่ได้ บัดนี้พวกเขาเรียนรู้แล้วว่าพระคริสต์ทรงเปิดเผยให้เห็นว่าพระองค์ทรงสนพระทัยในประชากรของพระองค์ที่ต้องทนทุกข์ และพวกเขาสัมผัสได้ถึงความหนักแน่นในพระดำรัสของพระองค์เองที่ว่า *“ซึ่งพวกท่านได้กระทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา ก็เหมือนทำแก่เราด้วย”* มัทธิว 25:40 {GC 668.1}

คนชั่วทั้งโลกยืนอยู่เบื้องหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าด้วยข้อหาการกบฏต่อการปกครองของสวรรค์ ไม่มีผู้ใดแก้คดีแทนพวกเขา พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวและคำตัดสินถูกประกาศออกมาว่า ให้พวกเขาไร้โทษตายตลอดชั่วนิรันดร์ {GC 668.2}

บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนแล้วว่า คำจ้างของบาปไม่ใช่เสรีภาพที่ประเสริฐ และชีวิตนิรันดร์ แต่เป็นทาส หายณะและความตาย คนชั่วมองเห็นว่าการมีชีวิตที่เป็นกบฏทำให้พวกเขาสูญเสียอะไรไปบ้าง เมื่อศักดิ์ศรีนิรันดร์มหาศาลยิ่งใหญ่อถูกยื่นให้แก่พวกเขานั้น พวกเขากลับดูแคลน แต่บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่ามันเป็นสิ่งที่

น่าปรารถนาเพียงใด จิตวิญญาณที่พินาศร้องว่า *“ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าควรได้รับ แต่ข้าพเจ้าเลือกที่จะปิดทึบไปให้ไกลจากตัวข้าพเจ้า โอ ช่างเป็นความหลงใหลที่มงาย ข้าพเจ้าเอาความสงบ ความสุข และเกียรติยศแลกกับสิ่งที่น่าเวทนา ความเสื่อมเสียชื่อเสียงและความสิ้นหวัง”* ทุกคนมองเห็นว่าการที่พวกเขาไม่ได้เข้าไปในสวรรค์นั้นเป็นเรื่องยุติธรรม เพราะชีวิตของพวกเขาเองได้ประกาศว่า *“เราจะไม่ยอมให้บุคคลผู้นี้ [พระเยซู] ปกครองเรา”* {GC 668.3}

ดูราวกับว่าพวกคนอธรรมเฝ้ามองพระราชพิธีราชาภิเษกของพระบุตรพระเจ้าด้วยอาการตกตะลึง พวกเขามองเห็นแผ่นศิลาจารึกธรรมชาติของพระเจ้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ เป็นบัญญัติที่พวกเขาเหยียบย่ำและล่วงละเมิด พวกเขาเป็นพยานมองเห็นเหล่าผู้ที่ได้รับความรอดเต็มล้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจและความสุขอันยิ่งใหญ่และการถวายสรรเสริญ และในขณะที่คลื่นเสียงดนตรีดังออกไปถึงฝูงชนที่อยู่นอกนครนั้น ทุกคนร้องด้วยเสียงเดียวกันว่า *“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ยิ่งใหญ่และอัศจรรย์ ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์ของบรรดาประชาชาติ บรรดามรรคาของพระองค์ ยุติธรรมและสัตย์จริง”* วิวรณ์ 15:3 และเขาทั้งหลายหมอบกราบนมัสการเจ้าชายแห่งชีวิต {GC 668.4}

เมื่อซาตานมองดูพระสิริและความยิ่ง

ใหญ่ของพระคริสต์นั้น ดูเหมือนว่ามันหนึ่ง
 กันไป ครั้งหนึ่งมันเคยเป็นครูบัพพิทักซ์
 มันจำได้ดีว่ามันล้มไปได้อย่างไร จาก
 เสราฟิมที่เปล่งประกาย เป็น “โอรสแห่ง
 รุ่งอรุณ” อีสยาห์ 14:12 ถูกเปลี่ยนไปมาก
 เพียงไร ตกต่ำลงไปได้ถึงขนาดนี้ จากสภา
 ที่ครั้งหนึ่งมันเคยได้รับเกียรติ บัดนี้กลับ
 ถูกขับออกไปตลอดกาล มันมองเห็นทูต
 สวรรค์อีกองค์หนึ่งประทับอยู่ใกล้พระบิดา
 ปกปิดพระสิริของพระองค์ไว้ มันเห็นทูต
 สวรรค์รูปร่างสูงใหญ่และมีกิริยาท่าทางที่
 สง่างามวางมงกุฎลงบนพระเศียรของพระ
 คริสต์ และมันรู้ดีแน่ใจว่าตำแหน่งสูงส่ง
 ของทูตสวรรค์องค์นั้นควรเป็นของมัน
 {GC 669.1}

ความทรงจำนำให้มันหวนคิดไปถึง
 บ้านของมันสมัยที่มันยังปราศจากบาป
 และบริสุทธิ์ มันเคยมีสันติสุขและความ
 พึงพอใจจนกระทั่งมันหมกมุ่นอยู่กับการ
 บ่นติเตียนพระเจ้าและอิจฉาพระคริสต์
 คำกล่าวร้ายทั้งหลายของมัน การกบฏ
 ของมัน การหลอกลวงต่างๆ ของมันเพื่อ
 ให้ได้รับความเห็นใจและการสนับสนุนจาก
 ทูตสวรรค์ การยื่นกรวนอย่างตื้อแพ่งไม่
 ยอมลงแรงเปลี่ยนใจตนเองของมันเมื่อ
 พระเจ้าจะประทานการอภัยให้มัน สิ่ง
 ทั้งหมดเหล่านี้ผ่านเข้ามาให้มันเห็นอย่าง
 ชัดเจน มันทบทวนสิ่งที่มันทำไว้ใน
 ท่ามกลางมนุษย์และผลลัพท์ของสิ่ง
 เหล่านั้น ความเป็นศัตรูของมนุษย์ที่มีต่อ
 เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน การทำลายชีวิต
 อย่างน่ากลัว การเรืองอำนาจและการ

ล้มสลายของอาณาจักรต่างๆ การแย่งชิง
 ราชบัลลังก์ ความโกลาหล ความขัดแย้ง
 และการจลาจลที่มีมาอย่างต่อเนื่อง มัน
 หวนคิดถึงความพยายามอย่างไม่ลดละ
 เพื่อต่อต้านพระราชกิจของพระคริสต์และ
 กตมมนุษย์ให้ยิ่งตกต่ำลงไป มันมองเห็น
 ว่าแผนการอันร้ายกาจของมันนั้นไม่มี
 อำนาจที่จะทำลายผู้ที่มอบความวางใจ
 ของตนเองไว้ในพระเยซู ในขณะที่ซาตาน
 มองดูอาณาจักรของมันเอง ผลงานที่มัน
 ทำไว้ มันมองเห็นแต่ความล้มเหลวและ
 ความหายนะ มันนำฝูงชนให้เชื่อว่านคร
 ของพระเจ้าเป็นเป้าหมายที่เอาชนะได้
 อย่างง่ายดาย แต่มันรู้ดีแน่ใจว่านั่นเป็น
 เรื่องเท็จ ครั้งแล้วครั้งเล่าในขณะที่ความ
 ขัดแย้งอันยิ่งใหญ่กำลังดำเนินอยู่นั้น มัน
 ต้องพบกับความพ่ายแพ้และถูกบังคับให้
 ยอมแพ้ มันยิ่งกว่ารู้ดีแน่ใจถึงอำนาจและ
 ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแห่งนิรันดร์กาล
 {GC 669.2}

ความมุ่งหมายของกบฏผู้ยิ่งใหญ่คือ
 ความพยายามอย่างไม่ลดละเพื่อแก้ตัวให้
 กับสิ่งที่มันทำและพิสูจน์ว่ารัฐบาลของ
 พระเจ้าทำให้เกิดการกบฏขึ้น มันทุ่มเท
 พลังอำนาจของสติปัญญาอันยิ่งใหญ่
 ทั้งหมดของมันเพื่อเป้าหมายนี้ มัน
 ทำงานอย่างตั้งใจและอย่างมีระบบและได้
 ได้รับความสำเร็จอย่างเหลือเชื่อ มันนำพา
 ให้คนกลุ่มใหญ่ยอมรับความขัดแย้งอันยิ่ง
 ใหญ่ตามแบบฉบับของมันที่ดำเนินมา
 นานแล้ว เป็นเวลาหลายพันปีที่จอม
 บงการผู้นี้เอาความเท็จอย่างจอมปลอม

มาแทนที่ความจริง แต่บัดนี้ เวลามาถึงแล้ว เมื่อในที่สุดการกบฏจะถูกปราบให้พ่ายแพ้และความเป็นมารวมถึงบุคลิกของซาตานถูกเปิดเผยให้เห็น ในความพยายามครั้งสุดท้ายของมันเพื่อแย่งชิงบัลลังก์จากพระคริสต์ ทำลายประชากรของพระองค์และยึดนครของพระเจ้านั้น เจ้าจอมพลกบฏถูกเปิดโปงให้เห็นจนหมดสิ้น ผู้ที่เข้าร่วมกับมันมองเห็นว่า จุดประสงค์ของมันนั้นล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ผู้ติดตามของพระคริสต์และทูตสวรรค์ที่ภักดีมองเห็นแผนการร้ายทั้งหมดของมัน ที่มันใช้ในการต่อต้านรัฐบาลของพระเจ้านั้นเป็นเป้าหมายที่น่ารังเกียจของทั่วทั้งจักรวาล {GC 670.1}

ซาตานมองเห็นแล้วว่า การกบฏที่มันเลือกเองนั้นทำให้มันไม่คู่ควรกับสวรรค์ มันฝีกอำนาจของมันไว้เพื่อต่อสู้กับพระเจ้า ความบริสุทธิ์และสันติสุขและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์จะเป็นสิ่งทรมานมันอย่างยิ่ง บัดนี้ การกล่าวร้ายของมันต่อพระเมตตาคุณและความยุติธรรมของพระเจ้ายุติลงแล้ว คำตำหนิที่มันพยายามขัดทอนใส่พระยาห์เวห์ตกลงใส่ตัวมันเองทั้งหมด และบัดนี้ซาตานกราบลงและสารภาพว่า การตัดสินใจที่มันได้รับนั้นยุติธรรมดีแล้ว {GC 670.2}

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีใครบ้างไม่เกรงกลัวพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งหมดจะมานมัสการเฉพาะพระพักตร์

พระองค์ เพราะว่าพระราชกิจอันชอบธรรมของพระองค์ปรากฏให้เห็นแล้ว” วิวรณ์ 15:4 ข้อสงสัยทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับความจริงและความไม่ถูกต้องซึ่งเกิดขึ้นในความขัดแย้งที่มีมาอย่างยาวนานนั้น บัดนี้ก็ถูกทำให้เข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งแล้ว ผลลัพธ์ของการกบฏและผลพวงของการละทิ้งกฎเกณฑ์ต่างๆ ของพระเจ้าได้ถูกวางแผ่อกให้สิ่งมีชีวิตที่มีสติปัญญาทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างได้มองเห็น ผลงานจากการปกครองของซาตานซึ่งตรงข้ามกับรัฐบาลของพระเจาก็ถูกนำมาเปิดเผยแก่จักรวาลทั้งหมด ผลงานของซาตานปรับโทษตัวมันเอง พระปัญญาของพระเจ้ารวมถึงความยุติธรรมของพระองค์และความดีของพระองค์ได้รับการยืนยันว่าถูกต้องอย่างไม่ต้องมีข้อสงสัยใดๆ อีกต่อไป เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่าสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงจัดการในระหว่างที่มีความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่ นั้น พระองค์ทรงจัดการลงไปด้วยการคำนึงถึงผลประโยชน์อันเป็นนิรันดร์ของประชากรของพระองค์และเพื่อผลประโยชน์ของโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้าง *“ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์จะขอบพระคุณพระองค์และผู้จงรักภักดีทั้งสิ้นของพระองค์จะถวายสักการแด่พระองค์”* สดุดี 145:10 ประวัติศาสตร์ของบาปจะยังยืนตลอดทุกยุคชั่วนิรันดร์เพื่อเป็นพยานว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าที่ดำรงอยู่นั้นมีไว้เพื่อความผาสุกของสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้าง เมื่อทั่วทั้งจักรวาลซึ่งมีทั้งผู้ที่ภักดี

และผู้ที่ยกบฏได้มองเห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งหมดของความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่แล้ว พวกเขาประกาศเป็นเสียงเดียวกันว่า “บรรดามรรคาของพระองค์ยุติธรรมและสัตย์จริง” วิวรณ์ 15:3 {GC 670.3}

ต่อหน้าจักรวาล การเสียสละอันยิ่งใหญ่ที่พระบิดาและพระบุตรทรงกระทำเพื่อมนุษย์นั้นถูกนำเสนอให้เห็นอย่างชัดเจนเวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้วที่พระคริสต์จะทรงเข้าครอบครองตำแหน่งอันชอบธรรมของพระองค์และได้รับเกียรติเหนือเทพผู้ครองทั้งหลายรวมทั้งอำนาจและนามทุกนามที่ได้รับการตั้งชื่อขึ้นมา เป็นเพราะความสุขที่ทรงตั้งไว้เบื้องหน้าของพระองค์ คือ การจะทรงนำบุตรมากมายเข้ามายังพระสิริ จึงทำให้พระองค์ทรงทนต่อกางเขน และทรงดูหมิ่นความอับอายได้ ความโศกเศร้าและความอับอายนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ใครจะเข้าใจ แต่ถึงกระนั้นความสุขและเกียรติศักดิ์ศรีกลับยิ่งใหญ่มากกว่า พระองค์ทรงทอดพระเนตรไปยังบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ตามแบบพระฉายาของพระองค์ จิตใจทุกดวงมีรอยประทับที่สมบูรณ์ของพระเจ้า และใบหน้าทุกหน้าสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขา พระองค์ทรงเห็นผลลัพธ์ความยากลำบากของจิตวิญญาณของพระองค์ที่เกิดขึ้นในตัวพวกเขา และพระองค์ทรงรู้สึกพอพระทัย หลังจากนั้นในพระสุรเสียงที่ตั้งไปถึงฝูงชนที่รวมตัวกันอยู่ซึ่งมีทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม

นั้น พระองค์ทรงประกาศว่า “ดูเถิด ผู้ที่เราได้ไถ่มาด้วยพระโลหิตของเรา เพื่อเขาเหล่านี้เราได้ผ่านความทุกข์ยากลำบากเพื่อเขาเหล่านี้เราได้สิ้นพระชนม์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้มาอาศัยอยู่กับเราตลอดชั่วนิรันดร์กาล” และบทเพลงแห่งการสรรเสริญที่มาจากเหล่าคนที่สวมเสื้อคลุมสีขาวดังไปถึงรอบพระบัลลังก์ว่า “พระเมฆไปตกผู้ปลงพระชนม์แล้วนั้นทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพ ทรัพย์สมบัติ พระปัญญา พระกำลัง พระเกียรติ พระสิริ และคำสดุดี” วิวรณ์ 5:12 {GC 671.1}

ถึงแม้ซาตานจะถูกผินใจให้ยอมรับความยุติธรรมของพระเจ้าและก้มศีรษะลงคำนับต่อความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ก็ตาม แต่อุปนิสัยของมันยังคงไม่เปลี่ยนแปลง วิญญาณของการยกบฏที่เหมือนกับคลื่นเขี้ยวกราดระเบิดขึ้นมาอีก ด้วยความบ้าคลั่งอันเต็มล้นมันตัดสินใจที่จะไม่ยอมแพ้ในความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่นี้ถึงเวลาแล้วที่มันต้องดิ้นรนอย่างสิ้นหวังเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านกษัตริย์แห่งสวรรค์ มันวิ่งกรูเข้าไปในท่ามกลางสมุนของมันและพยายามตั้งใจพวกเขาด้วยความเกรี้ยวกราดของมันเองและมันปลุกระดมพวกเขาให้ทำสงครามทันที แต่ในบรรดาคนจำนวนเป็นล้านๆ นับไม่ถ้วนที่มันเคยล่อลวงให้ยกบฏนั้น บัดนี้ไม่มีผู้ใดยอมรับความยิ่งใหญ่ของมันแล้ว อำนาจของมันมาถึงจุดสิ้นสุด จิตใจของคนช้วนั้นเต็มไปด้วยความเกลียดชังพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ซาตานเกลียดชัง แต่พวก

เรามองเห็นแล้วว่ากรณีของตนเองนั้น ตกอยู่ในสภาพสิ้นหวัง พวกเขาไม่อาจเอาชนะพระยาห์เวห์ได้ ความโกรธของพวกเขาจึงพุ่งเข้าใส่ซาตานรวมถึงคนเหล่านั้นที่เคยเป็นตัวแทนของมันในการหลอกลวง และด้วยความโกรธเยี่ยงผีร้าย พวกเขาหันไปต่อสู้กับตัวแทนเหล่านั้น {GC 671.2}

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “เพราะเจ้าถือว่าการคิดเจ้าเป็นเหมือนความคิดพระเจ้า ดังนั้น ดูลิ เราจะนำคนต่างด้าวมาสู่เจ้า เป็นพวกทากรุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาจะชักดาบออกสู้กับความงามแห่งปัญญาของเจ้าและลบหลู่สง่ามราศีของเจ้า พวกเขาจะผลักเจ้าลงไปที่ในหลุมมรณะแล้วเจ้าจะตายอย่างคนถูกฆ่าที่ใจกลางทะเล” “เราขับเจ้าไปจากภูเขาลูกของพระเจ้าอย่างไรก็ยรีติและเศรษฐีผู้พิทักษ์นั้นก็ขับเจ้าออกไปจากท่ามกลางศิลาเพลิง...เราเหวี่ยงเจ้าลงบนดินแล้ว เราให้เจ้าถูกขูดรีดทั้งหลายมองอย่างดูแคลน... เราทำให้เจ้ากลายเป็นเถาถ่านบนพื้นโลก ในสายตาของทุกคนที่เห็นเจ้า...เจ้าสูญสิ้นไปอย่างน่าครั้นคร้ามและจะไม่ดำรงต่อไป เป็นนิรันดร์” เอเสเคียล 28:6-8, 16-19 {GC 672.1}

“รองเท้าว้าทหารทุกคู่ที่กระที่บจนสิ้น สะเทือนและเสื่อคลุมทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลหิตจะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงใส่ไฟ” “พระยาห์เวห์ทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้น และทรงพระพิโรธต่อกองทัพทั้งหมดของเขา พระองค์ทรงทำลายพวกเขา และ

ทรงมอบให้แก่การฆ่าฟัน” “พระองค์จะทรงเทถ่านเพลิงและไฟกำมะถันใส่คนอธรรม ลมที่แผดเผาจะเป็นส่วนที่เขาได้รับ” อีสยาห์ 9:5; 34:2 สดุดี 11:6 ไฟจากพระเจ้าลงมาจากสวรรค์ โลกถูกทำลาย อารูธต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของมัน ถูกดึงออกมา เปลวเพลิงเผาผลาญระเบิดออกมาจากเหวลึกที่เปิดกว้าง ก้อนหินลูกเป็นไฟ วันนั้นมาถึงแล้วคือวันที่ถูกเผาผลาญเหมือนเตาอบ โลกธาตุสลายไปด้วยไฟ และแผ่นดินกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่บนนั้น ถูกเผาจนหมดสิ้น มาลาคีย์ 4:1 2 เปโตร 3:10 ดูประหนึ่งว่าพื้นผิวโลกถูกหลอมละลายกลายเป็นก้อนเตี้ยคือเป็นทะเลเพลิงกว้างใหญ่ที่เดือดพล่าน มันเป็นเวลาแห่งการพิพากษาและความหายนะของคนอธรรม “พระยาห์เวห์ทรงมีวันเพื่อการแก้แค้น มีปีแห่งการตอบแทนเพื่อกรณีพิพาทของศิโยน” อีสยาห์ 34:8 {GC 672.2}

คนชั่วได้รับการตอบแทนของเขาในแผ่นดินโลก สุภาษิต 11:31 “พระยาห์เวห์จอมทัพรัสว่า [พวกเขา] จะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” มาลาคีย์ 4:1 บางคนถูกทำลายไปในชั่วพริบตา ในขณะที่คนอื่นๆ ต้องทนทุกข์หลายวัน ทุกคนได้รับโทษ “ตามการกระทำของเขา” อีสยาห์ 59:18 บาบทั้งหลายของคนชอบธรรมถูกย้ายไปไว้ที่ซาตาน มันไม่เพียงแต่ต้องทนทุกข์สำหรับการกบฏของตัวเองเท่านั้น แต่รวมถึงบาปทั้งหมด

ที่มันเป็นต้นเหตุให้ประชากรของพระเจ้าทำลงไปด้วย โทษที่มันรับจะรุนแรงกว่าของผู้ที่ถูกมันล่อลวง หลังจากทีคนทั้งหมดซึ่งตกเป็นเหยื่อการหลอกลวงของมันต้องพิณาศไปหมดทุกคนแล้ว มันยังคงอยู่และรับความทรมานต่อไปอีก ในที่สุด เปลวไฟแห่งการชำระจะทำลายคนชั่วไปจนหมดสิ้นรวมทั้งรากและกิ่งด้วย คือทั้งชาตานุผู้เป็นราก และผู้ติดตามของมันซึ่งเป็นกิ่ง การลงโทษเต็มขนาดของธรรมบัญญัตินั้นมาถึงแล้ว คำเรียกร้องขอความยุติธรรมก็ได้รับการตอบสนองแล้ว ทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลกซึ่งเฝ้ามองอยู่ร้องประกาศถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์ {GC 673.1}

ผลงานแห่งการทำลายของชาตานุจบสิ้นไปตลอดกาล ตลอดระยะเวลาหกพันปีที่ผ่านมามีนกระทำการตามความมุ่งหมายของมันแล้ว ซึ่งทำให้โลกเต็มไปด้วยความทุกข์และเป็นเหตุให้ทั่วทั้งจักรวาลได้รับความโศกเศร้า ทุกๆ สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างมาต่างร้องคร่ำครวญและทุกข์ระทมร่วมกันด้วยความเจ็บปวด บัดนี้ สิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้างมานั้นได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากการเป็นอยู่ของชาตานุและการทดลองของมันไปตลอดกาล “ทั่วทั้งโลกก็หยุดพักและสงบอยู่ เขาทั้งหลายให้ร้องด้วยความยินดี” อีสยาห์ 14:7 และเสียงให้ร้องแห่งการสรรเสริญและชัยชนะได้ลอยขึ้นจากจักรวาลทั้งปวงที่ภักดีต่อพระองค์ “เสียงเหมือนอย่างเสียงมหาชน เหมือนอย่าง

เสียงน้ำมากหลายและเหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องก็กึกก้องว่า ฮาเลลูยา เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงครอบครองอยู่” วิวรณ์ 19:6 {GC 673.2}

ในขณะที่แผ่นดินโลกถูกไฟแห่งการทำลายเผาอยู่นั้น บรรดาผู้ชอบธรรมอยู่อย่างปลอดภัยในนครศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มีส่วนร่วมในการเป็นขึ้นจากความตายครั้งแรกนั้น ความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา ในขณะที่พระเจ้าทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญสำหรับคนชั่วแต่สำหรับประชากรของพระองค์แล้ว พระองค์ทรงเป็นทั้งดวงอาทิตย์และโล่ป้องกัน วิวรณ์ 20:6 สดุดี 84:11 {GC 673.3}

“ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว” วิวรณ์ 21:1 เพลิงที่เผาผลาญคนชั่วนั้นชำระโลกให้บริสุทธิ์ ร่องรอยแห่งคำสาปแช่งทั้งหมดถูกกำจัดทิ้งไป ไม่มีนรกที่มีไฟเผาอยู่ตลอดกาลที่คอยเตือนถึงผลน่ากลัวของบาปอยู่เบื้องหน้าผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้ว {GC 674.1}

สิ่งเตือนใจเพียงอย่างเดียวที่หลงเหลืออยู่ คือ พระผู้ไถ่ของเราจะยังคงมีเครื่องหมายของการตรึงกางเขนติดตัวอยู่ตลอดไป บาตแผลบนพระเศียรของพระองค์ ที่สีข้างของพระองค์ ที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ เป็นร่องรอยเดียวของความโหดเหี้ยมของบาปที่ยังคงเหลืออยู่ ผู้เผยพระวจนะกล่าวในขณะที่เฝ้ามองเห็นพระคริสตในพระสิริของ

พระองค์ว่า “พระรัศมีของพระองค์ดังแสงสว่าง มีลำแสงแวบมาจากพระหัตถ์ของพระองค์ ที่นั่น พระองค์ทรงซ่อนอุทยานภาพของพระองค์” ฮาบากุก 3: 4 สีข้างที่ถูกแทงซึ่งมีเลือดแดงกำไหลเป็นทางออกมานั้นได้นำมนุษย์กลับมาคืนดีกับพระเจ้า นั่นคือพระสิริของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เป็นที่ “ซ่อนอุทยานภาพของพระองค์” “อาณาจักรที่จะช่วยให้รอด” อีสยาห์ 63:1 เนื่องจากการเสียสละพระองค์เองเพื่อการไถ่บาปนั้น พระองค์จึงทรงมีกำลังเข้มแข็งที่จะกระทำการยุติธรรมแก่ผู้ที่ดูแคลนพระเมตตาของพระเจ้าได้ และเครื่องหมายแห่งความอภัยของพระองค์เป็นเกียรติยศสูงสุดของพระองค์ ตลอดทุกยุคชั่ววันรัตนนั้น บาดแผลแห่งกาลวาริจะแสดงออกถึงการสรรเสริญและประกาศถึงอำนาจของพระองค์ {GC 674.2}

“โอ หอคอยที่เฝ้าฝูงสัตว์เอ๋ย เจ้าผู้เป็นเขาแห่งบุตรศิโยน ราชอาณาจักรจะมาสู่เจ้า อาณาจักรดั้งเดิมจะกลับมา” มีคาห์ 4: 8 เวลานั้นมาถึงแล้วซึ่งเป็นเวลาที่เหล่ามนุษย์ผู้บริสุทธิ์เคยคอยเฝ้ามองด้วยความคาดหวังไปในภายภาคหน้านับตั้งแต่วันที่กระบีเปเพลิงได้วางกันมนุษย์คู่แรกจากสวนเอเดน เป็นเวลา “รับมรดกของเรา จนกว่าคนของพระเจ้าจะได้รับการไถ่” เอเฟซัส 1:14 โลกซึ่งแต่เดิมได้ทรงโปรดมอบให้มนุษย์เพื่อเป็นแผ่นดินของเขาและถูกมนุษย์ทรยศให้ตกไปอยู่ในมือของซาตานและถูกศัตรูยึดครองมาเนิ่นนาน

นั้นถูกนำกลับคืนมาโดยแผนการยิ่งใหญ่แห่งการทรงไถ่บาป ทุกสิ่งที่เคยสูญหายไปเนื่องจากบาปก็ถูกนำกลับคืนมา “พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ..ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างมันให้ว่างเปล่า พระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย” อีสยาห์ 45:18 แผนการดั้งเดิมของพระเจ้าในการสร้างโลกขึ้นมานั้นก็สำเร็จจริงแล้วด้วยการให้เป็นที่พักอาศัยของผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาป “คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินเป็นมรดก และอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิรันดร์” สดุดี 37:29 {GC 674.3}

ความวิตกกังวลในเรื่องการจัดหา มรดกในอนาคตซึ่งดูเหมือนเป็นเชิงวัตถุมากเกินไปนั้น ส่งผลให้คนมากมายทำความจริงของการมองว่าเป็นบ้านของเรากลายเป็นเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณไปเลย พระคริสต์ประทานความมั่นใจให้แก่สาวกของพระองค์ว่า พระองค์เสด็จไปเพื่อจัดเตรียมมณฑลหลายแห่งในพระนิเวศของพระบิดาให้แก่เขาทั้งหลาย ยอห์น 14:2 KJV ผู้ที่รับคำสอนในพระวจนะของพระเจ้าจะไม่เป็นผู้ที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยเกี่ยวกับสวรรค์เบื้องบน และถึงกระนั้น “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึงคือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” 1 โครินธ์ 2:9 ภาษามนุษย์นั้นไม่เพียงพอที่จะบรรยายถึงบำเหน็จของผู้ชอบธรรมได้ มีเพียงผู้ที่เห็นเท่านั้นจึงจะเข้าใจ สมองอันจำกัดของมนุษย์ไม่สามารถหยั่ง

รัฐศักราชของสวรรคตของพระเจ้าได้ {GC 674.4}

พระคัมภีร์เรียกมรดกของผู้ที่ได้รับ ความรอดว่า “เมือง” ฮีบรู 11:14-16 ณ ที่นั่น พระผู้เลี้ยงแห่งสวรรคตทรงนำฝูงแกะของพระองค์ไปยังน้ำแห่งชีวิต ต้นไม้แห่งชีวิตออกผลทุกเดือนและใบของต้นนั้นจะรับใช้ประชาชาติ ที่นั่นมีลำธารหลายสาย ซึ่งไหลอยู่ชั่วนิรันดร์ ใส่ตั้งแก้ว และข้างลำธารจะมีต้นไม้ที่โบกกิ่งไสวไปมาซึ่งทอดร่มเงาบนทางเดินที่ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงไถ่ให้รอดแล้ว ที่นั่นมีพื้นราบอันกว้างใหญ่ที่โค้งขึ้นไป เป็นเนินเขาอันงดงามและภูเขาของพระเจ้ายืนตระหง่านอยู่ด้านหลัง บนพื้นราบอันสงบข้างธารน้ำที่มีชีวิตเหล่านั้น ประชากรของพระเจ้าซึ่งแสวงหาและเดินทางมานั้น นานจะได้พบบ้านพักอาศัยที่นั่น {GC 675.1}

“ชนชาติของข้าพเจ้าจะอาศัยในที่อยู่แห่งสันติสุข ในบ้านเรือนปลอดภัยและในที่พักสงบ” “จะไม่ได้ยินถึงความรุนแรงในแผ่นดินของเจ้าอีก และไม่ได้ยินถึงการล้างผลาญหรือการทำลายในเขตแดนของเจ้า เจ้าจะเรียกกำแพงเจ้าว่าความรอด และเรียกประตูเมืองเจ้าว่าการสรรเสริญ” “พวกเขาจะสร้างบ้านและเข้าอยู่ในนั้น เขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน พวกเขาจะไม่สร้างบ้านแล้วคนอื่นได้เข้าอาศัยอยู่ เขาจะไม่ปลูกสวนแล้วคนอื่นได้กิน...ผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผลงานจากมือของเขาไปนาน” อิสยาห์ 32:18; 60:18;

65:21, 22 {GC 675.2}

ณ ที่นั่น “ถิ่นทุรกันดารและพื้นดินแห้งแล้งจะยินดี ที่ราบแห้งแล้งจะเปรมปรีดี และผลิดอกอย่างต้นดอกฝรั่น” “ต้นสนสามใบจะงอกขึ้นแทนต้นหนาม ต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้นแทนต้นไมยราบ และมันจะเป็นอนุสรณ์แก่พระยาห์เวห์เพื่อเป็นหมายสำคัญนิรันดร์ที่จะไม่ถูกตัดออกเลย” “สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกโคกับสิงโตหนุ่มจะหากินอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็ก ๆ จะนำมันไป” “จะไม่มีการทำให้อเจ็บปวดหรือการทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา” อิสยาห์ 35:1; 55:13; 11:6, 9 {GC 675.3}

ความเจ็บปวดจะไม่มีในบรรยากาศของสวรรคต จะไม่มีน้ำตาอีกต่อไป ไม่มีขบวนแห่ศพ ไม่มีเครื่องหมายแสดงการไว้ทุกข์ “ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว” “ไม่มีชาวเมืองคนไหนจะพูดว่า ‘ข้าพวยอยู่’ ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับการอภัย” วิวรณ์ 21:4 อิสยาห์ 33:24 {GC 676.1}

กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะอยู่ที่นั่น เป็นเมืองหลวงของโลกใหม่ที่ได้รับเกียรติ “ท่านจะเป็นมงกุฎงามในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์พระเจ้าของท่าน” “ใสสว่างเหมือนอย่างอัญมณี เหมือนอย่างพลอยสีเขียวที่ใสตั้งแก้วผลึก” “ประชาชาติต่างๆ จะเดินโดยอาศัยแสงสว่างของนครนั้น และกษัตริย์

ทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น” พระเจ้าตรัสว่า “เราจะเปรมปรีดีเพราะเยรูซาเล็ม และซันบาน เพราะประชากรของเรา” “ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา” อีสยาห์ 62:3 วิวรณ์ 21:11, 24 อีสยาห์ 65:19 วิวรณ์ 21:3 TKJV {GC 676.2}

ในนครของพระเจ้านั้น “กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป” ไม่มีผู้ใดต้องการหรืออยากพักผ่อน การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าหรือการถวายสรรเสริญพระนามของพระองค์ไม่สร้างความเหน็ดเหนื่อย เราจะรู้สึกถึงความสดชื่นของยามเข้าตลอดไปและจะอยู่ห่างไกลตลอดไปจากช่วงเวลาทำยของวัน “เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย” วิวรณ์ 22:5 รัศมีเจิดจ้าซึ่งไม่ทำให้แสงตาจะเข้ามาแทนที่แสงของดวงอาทิตย์ แต่กระนั้นแสงนั้นจะสว่างกว่าแสงในยามเที่ยงวันของเรา พระสิริของพระเจ้าและของพระเมษโปดกเต็มล้นปกคลุมเมืองบิรสุทท์ด้วยแสงที่ไม่เลือนหายไป ผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะเดินในความสว่างจ้าที่ปราศจากดวงอาทิตย์ของกลางวันตลอดกาล {GC 676.3}

“ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้า

ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกเป็นพระวิหารในนครนั้น” วิวรณ์ 21:22 ประชากรของพระเจ้าได้รับสิทธิพิเศษที่จะสนทนากับพระองค์กับพระบิดาและพระบุตร “เวลานี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก” 1 โครินธ์ 13:12 เรามองเห็นพระฉายาของพระเจ้าสะท้อนออกมาตั้งกระจกเงาจากธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้าง และในการจัดการของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ แต่ต่อจากนี้เราจะเห็นพระองค์ตัวต่อตัวโดยไม่มีม่านขวางกั้นเลย เราจะยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์และเห็นพระสิริบนพระพักตร์ของพระองค์ {GC 676.4}

ที่นั่น ผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะได้รู้จักพระองค์เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงรู้จักพวกเขา ที่นั่น ความรักและความเห็นใจที่พระเจ้าเองทรงปลุกฝังลงในจิตวิญญาณจะได้พบกับการฝึกฝนอย่างแท้จริงและหวานชื่นที่สุด การสนทนาอันบริสุทธิ์กับสิ่งมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ชีวิตทางสังคมซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับทูตสวรรค์ผู้ประเสริฐและกับเหล่าผู้ซื่อสัตย์จากตลอดทุกยุคซึ่งได้ชำระเสียคลุมของพวกเขาและทำให้ขาวด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก ความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อม “ทุกตระกูลในสวรรค์ [และ] บนแผ่นดินโลก” (เอเฟซัส 3:15) สิ่งเหล่านี้ประกอบกันขึ้นเป็นความสุขของผู้ที่ถูกไถ่จากบาป {GC 677.1}

ณ ที่แห่งนั้น สมออันเป็นอมตะจะใคร่ครวญด้วยความสุขใจอย่างไม่มีวันจางหายถึงความมหัศจรรย์ของอำนาจแห่ง

การทรงสร้างและความลึกซึ้งของความรักแห่งการไถ่ให้พ้นจากบาป จะไม่มีศัตรูผู้โหดเหี้ยมและการหลอกลวงเพื่อล่อลวงให้ลืมนพระเจ้า อวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะพัฒนาขึ้นมาและความสามารถก็เพิ่มขึ้น การแสวงหาความรู้จะไม่ทำให้สมองอ่อนเปลี้ยหรือชีพลังงานไปจนหมดสิ้น ณ ที่นั้น กิจการงานยิ่งใหญ่ที่สุดจะดำเนินต่อไป ความปรารถนาอันสูงส่งที่สุดจะก้าวไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ความมุ่งหวังที่สูงที่สุดจะสำเร็จ และก็ยังจะมีความสูงส่งใหม่ๆ ที่จะให้พิชิต มีความมหัศจรรย์ใหม่ๆ ที่จะให้ชื่นชม มีความจริงใหม่ๆ ที่จะให้ทำความเข้าใจ มีสิ่งใหม่ๆ ที่จะก่อให้เกิดพลังอำนาจของจิตใจ จิตวิญญาณและร่างกาย {GC 677.2}

สมบัติทั้งหมดของจักรวาลจะถูกเปิดออกให้แก่คนของพระเจ้าที่ได้รับการไถ่จากบาปได้ศึกษา เมื่อไม่ถูกความตายผูกมัดไว้แล้ว พวกเขาจึงบินด้วยปีกซึ่งไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยไปยังโลกที่ไกลโพ้นออกไป ซึ่งเป็นโลกที่ตัวสันด้วยความโศกเศร้าเมื่อเห็นภาพความทุกข์โศกเศร้าของมนุษย์และร้องเพลงแห่งความชื่นชมเมื่อทราบข่าวของจิตวิญญาณที่ถูกไถ่ให้รอดแล้ว ด้วยความเข้าใจที่ไม่อาจเปล่งออกมาเป็นวาจาได้นั้น บุตรทั้งหลายของโลกก้าวเข้าสู่ความสุขและสติปัญญาของผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาป พวกเขาแบ่งปันทรัพย์สมบัติแห่งปัญญาและความเข้าใจที่ได้รับเพิ่มมาตลอดทุกยุคจากการไถ่ตรงถึงพระหัตถ์กิจของพระเจ้า พวกเขา มอง

ด้วยสายตาที่ไม่พรั่มัวและเห็นรัศมีภาพของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา คือดวงอาทิตย์และดวงดาวและระบบทั้งปวง ทุกอย่างอยู่ในลำดับที่ถูกกำหนดไว้โคจรเป็นวงกลมรอบพระบัลลังก์ของพระเจ้า พระนามของพระเจ้าจารึกอยู่ในทุกสิ่งนับตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดจนถึงสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุด และในทั้งหมดนั้นอำนาจของพระองค์จะปรากฏให้เห็นอย่างบริบูรณ์ {GC 677.3}

ในขณะที่เวลาแห่งนรีนทร์กาลแล่นผ่านไป จะเปิดเผยให้เห็นพระเจ้าและพระคริสต์ด้วยพระสิริที่เพิ่มมากขึ้นและงามสง่าอย่างอุดมมากขึ้น ในขณะที่ความรู้เพิ่มมากขึ้นนั้น ความรักและความเคารพบูชาและความสุขก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน มนุษย์ยิ่งเรียนรู้จักพระเจ้ามากขึ้นเท่าไร พวกเขาก็จะชื่นชมพระลักษณะของพระองค์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นความไม่พอเพียงของการทรงไถ่บาปและความสำเร็จอย่างน้อยก็ของจิตใจของความขัดแย้งยิ่งใหญ่กับซาตานแล้ว จิตใจของผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วจะสั่นรัวด้วยความภักดีอันแรงกล้าและด้วยความสุขอันล้นเหลือมากยิ่งขึ้น พวกเขาติดพันทองคำ และเสียงของคนนับแสนๆ ล้านๆ ก็ร่วมกันเปล่งเสียงร้องสรรเสริญอย่างยิ่งใหญ่ {GC 678.1}

“แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ได้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และทุกสิ่งซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า ขอให้คำสดุดีพระเกียรติ พระสิริและอำนาจ จงมีแต่

พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งและแต่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์” วิวรรณ์ 5:13 {GC 678.2}

ความขัดแย้งยิ่งใหญ่สิ้นสุดลงแล้ว บาบและคนบาบไม่มีอีกต่อไป จักรวาลทั้งหมดสะอาดบริสุทธิ์ ชีพจรหนึ่งเดียว แห่งความปรองดองและความชื่นชมยินดี เริ่มต้นผ่านสรรพสิ่งทั้งปวงที่ได้ทรงสร้าง

ชีวิตและความสว่างและความชื่นบานหลังไหลมาจากพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั่วทั้งห้วงอวกาศอันไร้ขอบเขต จากอะตอมที่เล็กที่สุดไปจนถึงโลกที่ใหญ่ที่สุดนั้น ทุกสิ่งทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ในความงามที่ไม่ถูกเงามืดบดบังและความยินดีอันสมบูรณ์ของพวกเขา ต่างร่วมกันประกาศว่า พระเจ้าทรงเป็นความรัก {GC 678.3}

เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งยุคสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก
ภัยพิบัติทางธรรมชาติกำลังคุกคามมนุษย์ทั่วโลก
เศรษฐกิจถดถอย ความขัดแย้งทางสังคมเพิ่มขึ้น ความเสื่อมโทรม
ทางศีลธรรม ยากเกินปัญญาของมนุษย์จะเยียวยาได้
ยังมีความหวังอะไรอีกหรือ คงไม่มีใครปฏิเสธว่าในโลกมีอำนาจขัดแย้ง
กันระหว่างฝ่ายความดีและฝ่ายความชั่ว
ทว่าน้อยคนนักจะรู้ว่าทั้งสองพลังนี้มาจากไหน
“ปลายทางแห่งความหวัง (ฉบับสมบูรณ์)” มีคำตอบแก่ท่าน
หนังสือเล่มนี้เปิดโปงความเลวร้ายของเจ้าแห่งความชั่ว
แนะนำทุกคนในครอบครัววิถีป้องกันการหลอกลวงของสิ่งชั่วร้าย
บอกให้รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในโลกในวันสุดท้าย ก่อนวันโลกาวินาศ
ท่านจะเข้าใจแผนการทำลายโลกและมนุษย์ครั้งสุดท้ายของมารร้าย
และผู้ใดเลือกอยู่ฝ่ายความดี เขามีความหวังในอนาคต
เมื่ออ่านจบแล้วท่านจะบอกตัวเองว่า นี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ....
หนังสือเล่มนี้มีคำตอบ.....